

T
I

96.

89

Gentilis de fulgine fulgoris confusantis totius
medicæ utilissimiq; & iulpari Aut. inter petris
ea tota expositio que sup̄ tertiū cā. tñ p̄cipis
edita rep̄ summo studio s̄cra diligēssimēq;
emēdāta feliciter incipit.

IN QUIT. G. In tēto i creā
do caput non ē cerebrum.
& c. Oportet admirari de
sapientia creatoris. G. 5.
d. utilitate p̄cularū. c. 1.
Peritum medicū non deet
trāsgredi hāc uia Haliabas
p̄ theoricē c. 2. 1. Pro
p̄cipio p̄ntis studii deo dante feliciter p̄leque
di ac laudabiliter teriandi duo mēti mee maxie
neēia presentā. 1. m̄ est diuini auxiliū innotatio
gratiola ut sit in oibus nēis opibus adiutorū
& regula directiua. 2. m̄ est tertiū cā. Aut. quem
hēmūs p̄maibus exponēdi comēdatio fructuo
sa ut sit ad eius ap̄hensionem nostray mētium
exortatio ad lētiā. 1. Pro quibus duobus due
possi. tēdes p̄ne premittunt. pro p̄ tñ p̄. pro
2. 2. p̄ p̄ ministrabit Est quidē p̄ p̄. G. 5.
de utilitate p̄cularū. c. Qui. G. ibidem. & 17.
li. c. i. uerfus finē Mēbrox nostri corporis inspi
ciens ordinē faciētem ymaginari mirabilē armo
niā ac corp̄ oīx cōsiderās cardinē faciētem com
tēplari ap̄plexabilem ac delectabilē melodiam in
p̄fectam p̄poiez p̄pripit dicens Oportet admi
rari de sapia creatoris Cuius p̄pois uirtute bi
saria mouemur diuini auxiliū uiuare. p̄ q̄
eius p̄ m̄ admiratēs admirari oīz. 2. q̄ eius sa
piētia mirabiliter conēplātes admirari oportet
de sapientia creatoris. Est p̄ q̄ dīa p̄ admirā
tia largitate eius potentie creatiue. p̄dctōx ua
letatē & numerū cognoscēdo. 2. incomphēsi
bilitate eius potentie p̄ductiue eius infinitatis cu
mulū attendendo. Primo dico q̄ est admiranda
p̄ creatoris largitate potentie creatiue. p̄ductōx
nūcūm cognoscēdo. hic. n. numerus comprehendit
oīa extra se que omniā p̄duxit sua p̄ creatia.
Vñ Azararius in p̄ho sui libri i medicina. Cre
ator excelsus uniuersas creaturas creauit. quod
ē satis confirmat Aut. 9. sue methasificē ca. i.
& Plato. 2. thimēi & Dauid distinctionē 4. sue
phie. i. c. 13. hūc finē Ap̄. & pipatētiōx serōes n̄
concordēt. 2. est admiranda p̄ creatoris incom
phēsi bilitate eiusde potentie. p̄ductiue eius infini
tatis cumulum attendendo. Est. n. 2. p̄ funde uo
raginis respectu nostre noticie huius p̄ creatio
ris ut ad illā comp̄hēdendā ut sermonibus ex
plicādi humani mens ac sermocinatio non attē
gat. Vñ. G. i. 1. q̄ d. utilitate p̄cularū post p̄misi
prop̄m subdebat. Sermo noster deficit a sapi
entia eius qui creauit nos ut neq; enūerare pos
simus que ab illo faciēti facta sūt Et Algazel di

cit 3. methasificē circa finē. Deficit a comp̄hen
dendo deū. deū comp̄hēdere est Quid pulcre
inuit Seneca. 6. ep̄la ad luciliū dicens Ego non
querā que sūt initia uniuersay: quis rex forma
totiq; oīa in una mersa & materia inherri con
uoluta disternerit Non querā q̄ sit illius arti
fex mūdī. quā ratione tāta magnitudo in legē &
ordiez uenerit. q̄ sp̄la collegerit confusa dislin
xerit in una d. fortitate iactibus faciē diuiserit
uñ lux tāta fūdat. Ige sit an aliqd igne lucidius.
Ego ista non querā. ego nescio uñ descenderim.
Et ideo merito dixit Seneca. 3. ep̄la ad luciliū.
q̄ de us sit incertū est hitat in nobis. Secundo
deū iuocare. mouemur eius sapiam mirabiliter
conēplātes. Vñ de dē admira i oīz de sapia crea
toris. Est aut̄ eius sapia dupliciter admiranda.
p̄ q̄ est admiranda sapia creatoris uniuersalia
te sue comp̄hēsi. onis. q̄ oīum noticiā comp̄hēdit
Sicut. n. deus p̄ m̄ est oīum cāp. sic oīa inspicit
& cognoscit. ut inuit Aut. 2. methasificē. c. pe.
& Algazel. 3. methasificē sumā. iiii. Prio scit oīs
spēs & gēra oīum unde eius scientie nil adest.
Vñ de bñ dixit Ap̄. ad Alexandrū. Deus est sapi
ens atq; sciens. Secundo ē admiranda sapia crea
toris ubertate sue largitiōis q̄ sciam omibus co
muniter ipendit. Vñ in Haliabate at̄iquo tertio
p̄tice in p̄n scribitur. Omnis sapia & oīs scia ab
ip̄o ē q̄ uiuit in eternum. 1. Sicigitur complūsi
ad diām gēam imperrandā scia. oīa ad illam
atidissimē postulatā dīcimus cū Iohānes hēx
i p̄ho d. solatione medicinay. Fac pie deus he
p̄ceproy. i. p̄nū & futurōy meoy oīum sermo
nū aggregationē feliciē d. thesauris tue largita
tis cocta felicitatē. ac cū Albutēses de baldach ta
bula. iiii. sue medecine. Rogemus deum ut pdu
cat nos ad tuam congruitatis & prebeat nobis
intē hūdi noticiā laudādī & glorificandū eum
sicut sue p̄inet maiestati.

PRO laude uero tertiū cā. Aut. 2. p̄poio sū
mebat quā p̄p̄m licet Haliabas p̄lpo ca.
p̄l terit inēdens librū suū p̄mibus aliis com
mēdare. tñ rhetoricoy more sermo iste assum
mi p̄t in laudē tertiū cā. Aut. dīcēdo Peritum
medicū non deet trāsgredi uia hāc. tertiū cā.
Aut. in q̄bus uerbis dicemus q̄ Haliabas in la
udē huius libri breuiter duo facit. p̄rio. n. uerū
medicū anp̄onit cū dicit p̄itū medicū. 2. sibi uia
debt ā p̄dispoit siue uia debita corā eo ponit cū
dicit non deet trāsgredi hanc uiam. s. tertiū cā.
Primo dico q̄ Haliabas uey. medicū anp̄onit
cū dicit p̄itū medicū. Est aut̄ pitus medicus q̄
uiget in elestu & sic boitate qui respēdet me
morie facultate ut scit in commēto secūdi re
gimīs actūoy commēto. 3. & ab Hali in regni.
15. c. commēto. licet p̄ter has conditiones ab eis
alie inueiant quas & q̄rum pharocem omnio
re bre. uat. 1. Dico secūdo q̄ Haliabas p̄io

a. z.

De Libris Monastrij S. Bernardi

medico uia debita corā ponit cū dicit non dect
trāſgredi hāc uia s. tertii cān. Auticū dicamus
medicus pitus ad picie cōſeruationē uel q. uult
eſſe pitus ad eius aſſiſtionem debet icedere uia
q. 10. eſt tertii cān. Autic. & hoc rōe euidentīſſima
declarat. N. ut tertius cān. uerīſſima & copio
ſa ſcīa dat intelligēcie bonitatē. ſuo ē pulcherrio
ordine dat memorie facultatē. ordo. n. in hoc ad
uitat ut inuit Ag. in li. de memoria & remin
ſcētia. Si igit. medicus taliter ſit pitus oportet
q. hāc ſcīa & uia tertii cān. graduat. quod etiam
pōt aliter dclari. Nā illa uia eſt icedere me
dicus uolēs ſue artis pinā gloriari q. uia ordiari
iueit noticiā ſui ſubiecti. ſinis mōi ac iſtū mōtorū
quibus ſinis inducitur i ſubiecto. Iſta. n. ſunt ab
opitio artiſcie cognōſcēda ut Auer. inuit. p. rō
colligit. p. mo. ca.º executionis. ſed p. uia tertii cān.
Autic. icet. ſes medicus alloq. poreſt. noticiā iueire
Nā cognōſcit ſubiectū cū capitula de anotho.
libri tertii rimat. cognōſcit ſine ſegritudinē uel
ſanitatē cū ſigna. & diſpoſitōes & diſponū cās
ſpectatur. Cognōſcit modū cū i canonū curatio
nis & cōſeruatōis intērio enodatur. Cognōſcit
inſtrumenta cum ei per hunc librum noticiā
multarū medicinarū tam ſimpliciū q. compoſita
rum emer. rat. q. uis n. ita perfecte alloq. ſcīa hēat
ſic ex toto libro. Autic. in. igit. bene dicere poſſū
mus. pitus medicus d. icedere hac uia. nec debet
trāſgredi. ſ. p. mittere hāc uia tertii cān. Autic.
Ad quod adaptari pōt ſermo Aueroy. i. phēo
cāricō. hic ē melior liber plurib.º aliis i. medicia
cōpillat.º ordie ualde cōueniēti. **¶** **EXPED** i. ſis
duob.º neceſſariis iā p. miſſis. ſ. dei inuocatōe et li
bri cōmēdatōe. Reſtat ad expoſitōēz hui.º ter
tii. cān. d. uēire. Et q. cū uſuq. rei. ſcīa ſi cās ha
buerit ē p. cauſa.º p. huius libri cās p. ponemus.
z.º quis libri titulus. tertio q. ordo. 4.º cū parri
philophie ſubiecti. **¶** Cū huius libri materia
lis ē corpus humanū ſecūdu. unūquodq. mēbrū
organici a capite uſq. ad pedes ſanabile. egrora
bile & opabile a medico. **¶** Cauſa efficiens ſunt
Autic. laudādus. parentū generoſitate. ſuit. n.
de regia ſtirpe. i. intellect.º ſubilitate. ſuit. eni. ex
lētiſſimi intē.º ut methaphiſica ſua bñ mōſtrat
quod ēt ſibi inūgit. Auer.º. celi & mundi. 66.
commēto. Myrum compoſita uenūſtate. ſuit. n.
Iurgus & illaris ut cronica ſua narrat. **¶** Ca
uſi forālis ē duplex. for.º tractatus ut d. io libri
cū qua procedimus & for.º tractandi & ē mo
dus pcedēdi quem Auer. ſeruat. hic aut. modus
generaliter apud quod i. eſt. unius. ſ. reſolutiuus
Apud alios eſt multiplex. & ē uerū q. ſpēaliter
multiplex ē. ſ. reſolutiuus cōpoſitiuus diſſitiuus
diſſitiuus q. uis n. aratiuus et exēplū pōtiuus. Cā
finalis ēt ut hita ſcīēda huius libri poſſimus ſa
nitatē cōſeruare. & egritudinē remouere & exid
lucetū agere ac famā ut Autic. i. p. hiali. ca.º. pōit

LIBR i. uſus talis ē Incipit liber tertius & c.
Ordo libri eſt notus & cū parti phie ſubiecti
tur. Hec. n. dclarata ſunt proluxus in prohemio
Autic.

RESTAT ad libri diſonē accedere Ad cuius ſcī
dēciā ſcīēdu. q. cū tertius cān. Autic. d. ēt egritudi
nibus que ſunt a capite uſq. ad pedes. in tot. ptes
primo liber iſte diuidit. quōtplex ē. p. rā. d. io
mēbrox. .s. orgaicox. Eſt aut. mēbrox. orgaicox.
nē i. corpis quicūplex diuerſitas. quedā. n. ſunt
aiata & ſis ānc. quedā ſpūalia & eis ānc. q.
dā naturalia. quedā gēratia qdā extriſca mē
bra. Secūdu. h.º g.º genus iſte tertius. cān. di. diſp
ma ſui d. io i. qui. q. ptes. p. rā. n. dclariat. d. egritu
dinibus ſue diſpoſitōibus mēbrox. aiatox. z.º ſpū
liū. z.º naturalū. 4.º gēratiox. 5.º exteriōx. z.º
ibi in p.º ſen. none. p. guttur intelligimus. 3.º ibi
in p.º ſen. 17. Meri. qdē. 4.º ibi in p.º ſen. 20.
Sublimis deus. q. uita. ibi in p.º ſen. 22. Oportet
ut ſcias. Et hic modus diuidēdi ē melior eo. qui
ſit ab aliis diſcētib. q.º dclariat de diſpoſitōibus
intriſcox. mēbrox. z.º extriſcox. z.º ibi in p.º
ſen. 22. ubi nūc dictū ē Nam i. ſen. 22. dclariat
de diſpoſitōibus mailax. & quod dā mēbrex
que magis ſunt extriſca q. ſpōdles. ut p. 3. in ſen.
12. d. q. uis in ſen. 22. dclariat. Pa. in duas. n. m
mēbra aiata ſunt duplicia. Quoddā ex eis eſt p.
cipale cū ānexis ut cere.º ut craneo. quoddā eſt or
tū a p.ºcipali & illi ānexū. p.º g.º dclariat de diſpo
ſitōibus cerebri & capitis z.º ortox. ibi z.º in p.
o. p.º ſen. 2. Neruo. qdē. Pa. i. duas. p.º notifiat
nobis caput p. eius anothoiam. z.º determinat
de eius diſpoſitōibus. ſcīda ibi or. ſe ſare. Hic. n. ē or
do quē Autic. p. miſſit in p.ºcipio totius libri. Pa. in
duas. p.º notifiat nobis caput. z.º cereb.º. z.º ibi ce
rebri aut. p.º i. duas. p.º notifiat caput q.º ad ſui
utilitatē. z.º q.º utrum ad ſui ptes. Ibi z.º partes uero
eſſēciales. Et hoc eſt q. rubrica dicit. capitulū de
utilitate capis & partibus eius. Pa. in duas. p.º
o. dicit que non ē capitis utilitas. z.º que eſt. z.º ibi
Sed intē.º. Pa. in duas. p.º p. mittere cōdōſionem
q. i. ē dicit. z.º pbat. z.º ibi hēc. n. mēbra. Et dicit
primo q. Cali. inquit. s.º de inuamētis mēbrox.
ānq. uia trāſlatione. z.º ca.º. & x.º. none. trāſlatōnis
.4. ca.º. Intērio idēſt ſinis ſine utilitas ſine cuius
gratia ſcīdū eſt caput non eſt cerebrum & cetera
¶ Et ē ſcīdū p.º q.º ordo in dclariando d. diſpo
ſitōibus h.ºx. mēbrox. ē duplex. unus ſecūdu. mēbrox.
utilitatē nobilitatē & p.ºcipatū & ſcīe inceptiſſet
Autic. diſpoſitōibus cordis q. cor ē p.ºcipalibus &
ſublimis omni p.ºcipali ut iſtra ſen. xi. Haliaba
rū dicit q. cerebrū ē tale. un. tertio theoric. xi. ca.
Cerebrū ē nobilius ac honorabilius ceteris men
bris corporis & excellētius cū applaudir ſermo
Aver. 34. p. bleātū. z.º p. bleamē Alius ē ordo ſecū
dū ordinē ſuperioris & inferioris & q. ſcīdū p.
mū occurſum & ſcīe incipit a diſpoſitōibus capitis &

hunc ordinē reliq. obseruāt. ¶ Secūdo ē sciēdū q intentio idem est quod finis & merito qā si cut intentio mouet agens ad agēdū ita & finis ¶ Est autē finis triplex ut Auer. dextro coll. ca. prio et Axi. 2° de generatione animalium. 12° ca. uno modo finis dicitur res in quam aliquid ordinatur uel nēcio rēdit sicut in aliqd pfectū ut cor ē finis mēbrox & deus entū. scūdo modo dicitur finis intrinsecus. 1. for^o rei . 3° tertio modo dicitur finis . i. utilitas siue opatio quō finis mēbrox est cox opatio siue utilitas & res que ē p illā utilitatē ordinātur uel siue uel disponitur pōt dici finis sicut finis ferre ē archa mediare sua opatōe que ē sarratio. huc igitur itēio . i. finis sumit maxime tertio modo

DVBITATVR VTRVM iste liber sit theoricus uel praticanus. respondetur. prima propositio capiēdo theoricū & praticanū proprie sic totus iste liber est praticanus sicut & tota medicina. pbat. istius libri finis ē operari. ergo praticanus Secūda propositio capiēdo theoricū & praticanū large sic iste liber parit^o est praticanus & p^o theoricus. pbat qā in isto libro aliqua sunt per que medicus nō īmediare dīcēdit in opus sicut sunt capta de signis & de causis & aliqua sunt p que sic & scūdū hoc p^o solutio ad dubiū.

HEC.N.MEMB.R.A. Hic Auicena pbat quod caput nō ē creatū pp^o cere^m Et arguit sic. pp illa nō est factū caput q^o reperit^o ī aialib^o capite carētib^o s^o hēc mēbra & uirtutes cereb^m audius gustus tactus odorat^o repiūt ī aimalibus capite carētib^o 2° utilitas siue intentio ī creat^o caput nō ē cere^m nec audit^o & c. sic igit^o caput nō ē factū pp illa . huius rationis cōditiōne iam posuit sed maiorē reliquit ut notā. stultū ē dicere q^o re piat finis & nō ref. ordinata in illū finē. Res. n. illa ordinata pp finē est octafa ut si archa pē repi ri sine ferra fatuū ē dicere q^o iten^o ferre ē archa Sz minorē Auic. pōt in littera. ¶ Considerādū p hoc quod Auicena dixit hec. n. mēbra & uirtutes q^o ī mēb^o is consideramus eorum cōpulsētiā siue naturā subiecti. consideramus etiam cox uirtutē siue. corū forme naturā & pfectiōis Caput 2° nō ē pp cereb^o & c. audit^o & c. 2° q^o sunt qdā cor^o & subiecta et q^o ad hoc dixit mēbra nec pp ea q^o ad cox formā Et q^o ad h^o dixit uirtutes. Et 1° si caput ē pp oculus & pp eos 2° quod organa siue mēbra et 2° q^o habent uirtutē uisū uā sicut ferra ē pp archā hūc talē uirtutē & formam & cetera .

DVBITATVR utrū aliqd aial careat capite. ut q^o nō ex intētiōe Axi. 4° de istis aialib^o q^o aia lib^o exagūib^o ass^ognat caput ut melchūis ma lestrachis & uierusaliter oī aiali. In cōtrariū ē Auic. hic. Dicēdū q^o caput accipi pōt dupliciter Vno mō large iuxta sonum uocis p^o per quā

accipitur alimētū. un^o dī caput a capio capis & ut sic oīa aialia hnt caput. i. p^o quam sumunt alimētū cū oīa nutriūt^o & h^o modo Axi. assigāt caput omni aiali. sic ēt plante hnt caput sed re uerum ut 11° ax. 2°. ut ax. 4. ca. Aliomō sūtur caput p^o p^o honorabili corpis distinctia & eius p^ociptaria sursum uel quasi sursum eleuata & hoc caput nō hnt oīa aialia sed pfectiora & magis sursum eleuatū hēt pfectius aial sicut homo cū in eleuatōe appropinquat aures & equi. Re liqua autē aialia hnt caput magis depressum .

SED INTENTIO hic. Auic. cōdit utilitatē p quā creatū ē caput. Et primo p^omittit hoc scūdo pbat tertio ē mouet dubiū scūda ibi Que ei. tertia ibi. Et iterū Dixit primo quod intentio . i. in ipso capite creādo & cetera. ¶ Cōsiderādū q^o Auic. per cōtensionem intelligit motū oculi qui debet ēē scūdū oīz dīferētiā pois. Nam ut bñ fiat uisio oportet oculū multas habere cōtensionē ut determinatū est sen. tertia. uult igitur dicere. Auic. q^o intentio in creādo caput est ut oculi bene disponatur in eius cōtensionē. motū quo indiget ad uisionē et per cōsequens ut bñ disponatur in uidēdo.

QVE EI hic. Auic. pbat quod dixit & arguit sic. Si intētiō qua est creatū caput est ut oculis hēat sublimatiōē et eleuatiōē sūp mēbra oīa igit^o caput ē pp oculū igitur intētiō ī creādo caput est oculi cōuersio & c. de ista rōne sic pcedit qā iam pmissa cōditiōne prio ponit minorē. 2° probat. 2° ibi cōpeterat nāq. ¶ In prima pte dicit q^o intētiō qua creatū est caput est ut oculis hēat eleuatiōē sūp oīa mēbra & in omnibus p^oibus De scūda pte pbat minorē dupliciter. p^o quia caput est quid aliū & eius est exaltare siue ī altū tolere. Et hoc pōt. Auic. ut notū est ad sensus scūdo quia locus oculi est locus altus. Et hoc promō inuit quia oculis est quidam speculator. Sed locus cōueniēti^o speculatiōis est locus altus. 2° si in ter oīa mēbra corporis oculis eget eleuatōe & capitis est eleuare itēdo qua creatū est caput est sublimatiō & eleuatiō oculi 2° & c. ¶ Cōsiderādū quod ly ei pōt exponi dupliciter. uno modo si. s. capiti ordinato in finē. uel ei. loculo sicut fini

¶ Secūdo cōsiderādū q^o hoc quod dicit Auic. eleuatōem & subliatiōem. Albertus rudisissimē expoit. dicit eleuatōē quātū ad paniculos subliatiōē quātū ad humores uel cōtra. nō est di gna rep^ohēsiōe hoc expōitio Dicemus igitur aliter quod Auic. hoc dixit ad maiorē expressiōē sicut rethorice loquētes dicimus iste ē eleuatus & sublimatus. uel dico quod dixit eleuatiōem quātū ad finē. sublimatiōē quātū ad speculatiōem nem inuitū cōueniēte cōsequētē ex debito situ & ideo exterior lēa hēt uel speculatiōem sic expōit lēa que dicit in oībus paribus ut dica

mus habet eleuationē supra oia & subliationem
i. speculatores in oibus prius. Tercio sciedū
dicere aliquis. Auic. dicit supra omnia membra
Contra quia sunt quedā membra supra que non
hēt eleuatōem nec speculatoem sicut frons aures
& cransū. Dicitur ad hoc secundū cōs mōiū
exponēdi sup oia idest plurima. uel supra oia q
bus opatur ut custos uel speculator. Huiusmodi
autē non sunt membra dicta.

ET ITERVM. Hic remouet dubiū quia. n. iā
phatum est q caput est pp oculos. Crederet ali
quis q esset ueq uniuersaliter. Ostēdit g^o quasi
dārticuladō sermonē q hoc est ueq in aialibus
hūitibus oculis lenes & non in oia aiali. Primo
igit pponit hoc 2° probat. 2^a ibi Cuius oculus.
De priā pre quid dicit p^o ex dictis. Confide
radū q caput accipitur dupliater. uno mō uere si
ue absolute pro pre subleuata in qua est cerebrū
Alio mō impropē p qualibet parte subleuata & in
choatiua p qua recipitur nutrimentū. uult igitur
dicere Auic. q nō p oculo creatur caput absolute
& uere caput & ppe quod n. absolute pferitur
itelligē de eo in meliori esse ut sumitur. 2° elemē
rox & p^o d^o t^o crencis quatio alias. x. ca^o. Secūdo cō
siderādū q ex aialib^o quedā hnt oculos duos ut
ciade & cancri quedā lenes & moles ut hō &
equus & similia. Istis ulis igitur generatur ca
put propter oculum.

CVIVS OCVLVS Hic Auic. pbat q dixit. &
habet quor pres sicut quatuor adducit rōes
2^a ibi Nā pluribus. 3^a ibi. Amplius. 4^a ibi. Et
neq caput. Prio arguit sic. Illi oculo opz crea
re caput quod cautela siue custodia idiget & af
firmatōem. i. fixiōē cū ifola tōe loci. s. ocul^o. lenis
est huiusmodi De ista rōe solū. Auic. pbat miorē.
Considerandū q oculus lenis nō debuit eē p
heminēs sic oculi canceros siue quatuorundā oftra
cox cēt. n. i. magno piculo & iō oportuit eos dēfen
di p ifofatōē & pōnē supellico dēsup & pomō
rū iferi? abinerifeco nafuz ab extra uero ps ofsis
Ista uero licet nō sine caput nō tñ sunt absq capi
te ut nono de utilitate pcularū 4° cap^o.

NAMIN PLVRIBVS. Adducit secundaz rō
nem & arguit sic. Si aialib^o capite priuatis sunt
qdā additamēta exaltatā sup corp^o sup que sunt
oculi cox debere situati. s. eleuati ut unusquisq
oculus habeat sublimationē cōtemētē suo uisui
Igitur nō o oculo duro creare caput sed ita est
igit. &c. Huius rōnis poit minorē & p^o. Cōsi
derādū q dixit pluribus nā i quibūqdā capite
priuatis oculi sunt concuati & ifofati ut appa
ret i cāris in qbusdā aut eleuati sunt ut i ciadis
AMPLIVS. Adducit. 3^{am}. rōē & arguit sic. Si
animalibus quibusdā capite priuatis fuisset
necessariū creare caput maxime hoc fuisset pp
cōseruatiōē. i. motū oculi undiq. s. pp talē motū

non est eis necessarium Igitur &c. et cetera. Ma
ior est nota q ex motu conuersiōe ad plura est
i occurfu ad plura &c. i. maiori piculo offensiōis
Minor ē nota. qā illa aialia hnt duriciē nūde. i.
pris q de oculo lenit. i. que appet nobis pp quā
duriciē nō dubitatur d occurfu in conuersiōē.
Circā hanc rōē sic pcedit. pmo poit minorē 3°
2° pbat. 2^a ibi. proter duriciē. patet d utraq pic
Est sciedū q ex ista 3^a et 2^a rōe posset fieri
una rō. Animalia. n. carēcia capite uel indiget eo
pp subleuatiōē uel ifofatōē & nidū oculorū &
nullo horum mōrū. g^o &c.

ET NEQUE. Hic adducit 4^{am} rōē & arguit
sic Si caput non ē neciūz nisi aialibus quor occu
li indiget esse in loco capaci sic fouea uel nidus
& quorum oculi indigent neruis tam propter
oculos q propter palpebras. g^o nō i oculo erat
neciūz creare caput. s. sic est q caput nō est neciūz
nisi aialibus quor oculi indiget capacitate & ner
uis pp diuersitatē motuū nūde & palpebrarū
d. 2^a pte pbat miorē p h^o mediū. qā huic ocu
lo idigētī capacitate & motu sui ipsius & palpe
brarū nō sufficit unū mēbrū siue non est conue
niēs unū mēbrū ellongarū &c. i. unū additāē
tū longū & gracile. subtile siue hnt quedā aialia
capite priuata quare oportz q illi oculo creetur
caput.

Considerandū q oculus lenis q idiget mo
tu multo sui & palpebrarū idiget neruis multis
q non potēdatur ad spaciū longum ut declarat
Ga. 2°. de utilitate pcularū 5° ca^o. Sin. ad
longū pcederēt esset piculum de illorū corrupti
ōe & fractura iō pp illos oculos est cer^o fuit cre
atū fursū. i. ppe eos. De tertia pte dicit. Et
nos preteritabimur illud. s. proelsum oculi &
situm eius & alia &c. in ca^o de oculo in sen tertia
PARTES VERO CAPITIS. Hic notificat
caput quātum ad partes eius cēntiales & que
eas feciūt. i. nō cēntiales ut sunt capli que sunt
duodeci. p^o ē capli. 2^a artis. 3^a caro. 4^a paniculus
cohopies craneū & dicitur zinziamarer. 5^a ē cra
neū. 6^a ē paniculus exūstēs sub craneo dictus du
ramater. 7^a ē pauculus subilis d^octus scōdia &
ē piāmē. 8^a ē substantia modularis cerebri. no
na est uentres siue uētricularis & spūs cōtēnti in
uētricularis. iō. pars ē duo pauculi exūstēs sub ce
rel^o. ii. pars ē rehermitabile. i. 2^a ps ē os basiliā

Considerādū ē tñ q iste partes sunt. i. s. spiri
tū mēras distinctū a cerebro & sunt. i. s. enūera
tur cōiūctus ut ut ex for^o locutiōis. Auic. uidet
q rehermitabile sit iter os & paniculum durum
Est etiam sermo Auer. primo collz.

DVBITATVR. Vtrū caput sit creatū pp cere

brū uel pp̄ oculos. & ut q̄ pp̄ cereb̄rū p̄ Apx. in
 4.º. de partibus aialū. 14.º. cap. ubi dicit Est qdē
 caput maxime gēa cereb̄rū. Secūdo id quod con
 patur cerebro sic cōtinē & defendens est factū
 pp̄ cereb̄rū. s̄z caput p̄ sui ossa cōrinet & defen
 dit cereb̄rū ut. Antic. inuit p̄ primi ca.º d̄ anorho
 mia ossum capis & Auer. 2.º collz & Ga. 9.º. ut
 litate particulari ca.º prio ubi dicit q̄ caput est
 cereb̄rilaria. Tercio eorū q̄ sunt ordinabilia ad iui
 cē uidetur q̄ ignobilius sit pp̄ magis nobile. sed
 cereb̄rū ē magis nobile gº & C. Quarto sic se hēt
 colū ad cānā & pectus ad spiritalia ita se habet
 caput ad cereb̄rū cū hec oia sint uasa cōtinēria &
 defendentia s̄z cōlum est pp̄ cānaz pulmōis ut
 Ga. nono de utilitate particularū pº capitulo &
 torax pp̄ spūalia ut. 7.º libro. i. c. igitur & C. In
 contrariū ē. Antic. & Ga. ut apparuit & patet ēt
 rōne sic. Ip̄z cereb̄rū reperit in aialibus capite ca
 rētibz gº capax nō ē creatū pp̄ cereb̄rū & C. cōse
 quētia ē nota. añs patet i q̄strachis cāris & simi
 libz. ¶ In hac q̄stione sunt multi mōi dicendi.
 Quidam dixerūt ut Alberius q̄ caput uel cōsi
 deratur quātū ad genus totū aialū & sic non ē
 pp̄ cereb̄rū & ratio est quia nō ē aial hēt caput
 & tñ ē hēt cereb̄rū uel aliqd loco ipsius. uel cōsi
 deratur caput quātū ad determinatā spēm
 uerbigrā ut cōspat ad hominē & tūc ut caput cō
 patur ad cerebrum hominis q̄tum ad figuram
 & sic ē pp̄ cereb̄rū q̄ figura ossis capitis d̄bit
 ē toronda cū quadā depreſiōe a lateribus ut ce
 reb̄rū sic cōseruetur & figuretur uel cōspat ad
 ip̄m cereb̄rū q̄tū ad quātitatē & sic est. ppter ce
 reb̄rū q̄ quātitas cereb̄rū terminat secūdu quā
 titatē capitis. uel cōspat quātū ad sitū & tūc uel
 sumēdo sitū pro loco & sic est factū pp̄ oculos.
 Ratio est quia oculorū locus debet ēē altus & iō
 caput debet esse i altū sitū. uel sumēdo sitū
 p̄ societate & sic dicit q̄ caput est pp̄ cereb̄rū q̄
 cer^m afficiat toti corpori p̄ neruos uenas & arta
 rias q̄ in eo sunt. hoc utiqz dictū est ualde rude
 si q̄s bñ cōs. derat. 2.º opio est. mondini dicentis
 q̄ caput non est creatū pp̄ cereb̄rū auditū gustū
 & C. quod p̄t dupliciter intell̄i. uno modo q̄
 nullū mō sit pp̄ illa creatū & hoc mō intelligēdo
 ē falsū q̄ aliqua ē utilitas capis respectu illorū
 Alio modo q̄ non sit creatur pp̄ illa quātū ad
 sitū et sic intelligēdo ē neq̄ratio quia ista repe
 ritur in aialibus capite carētibz. hec opio licet
 breuis possit saluari. 3.º opio ē conciliatoris d̄cia
 4.º. dicētis q̄ caput nō est factū pp̄ oculos si pp̄
 cereb̄rū quod p̄bat auctoritate Apx. p̄missa &
 rōnibus que inducuntur post positōes snie. Ga.
 Hec aut opio non est uera ut apparet. Quat
 tus mōis dicēdi est. meus uidelz q̄ caput fuitur
 tripliciter. p̄ pro parte situatē superius posita
 & tūc est non ppter cereb̄rū sed ppter oculos

quāsitus eorū debuit esse altus. Alio modo fuit
 pro crano. & ut sic ē ppter medulam. & cereb̄rū
 5.º mō sumitur pro cerebro & sic ē p oibus sen
 sibus & pp̄ie p̄ utū ut pot. Auer. 2.º collz. Ad
 intellectū eius quod uolumus de snia. Ga. i. hec
 ē cōsiderādū q̄ caput accipitur dupliciter uno
 modo i proprie p̄ parte p̄ quā caputur alimētū
 & sic non accipit h̄c. Alio modo pp̄ie qd̄ Aue.
 uocat absolute caput & sic caput est membrum
 multū otuofum habēs in se substantiā medularē
 quandā que dicitur cereb̄rū & ē ellenatū in hūti
 bus pulmonem collī protensione siue ellenati
 one tūde inter partem huius capitis est collum
 sicut est mens. Ga. 7.º. de utilitate particularum
 s̄z tu dices cōtra q̄a. Aue. enumerando ptes capi
 tis nō enumerauit collū. dicēdū est q̄ aspectabat
 illius notificationes sen nona Et sic hoc dedit iel
 ligi. uel dicēdū q̄ ē p̄ distigūes. cap. ¶ 2.º sciēdū
 q̄ cū querimus pp̄ qd̄ est creatū caput an pp̄ ce
 reb̄rū & C. intelligimus propter quam utilita
 tem. sicut dicimus propter quam utilitatem est
 maleus q̄a propter cultelum & ferra propter
 arcam. Dico igit q̄ caput sic proprie acceptum
 non ē ppter cereb̄rū quod ē eius pars nec ppter
 os i qº est lingua nec ppter auditū gustū odora
 rē & tactū. Dico secūdo q̄ ē pp̄ oculos i pluribz
 aialibus q̄a in habētibus oculos lenes. Primum
 p̄batur rōe. Ga. quam. Aue. ponit sic. caput non
 reperitur in quibusdam aialibus tamen in eis
 reperitur cerebrum ergo caput non ē ppter ce
 reb̄rū. sed sic ē q̄ caput n̄ reperit i quibusdā ut mala
 costratis sanctis et huiusmodi. igitur caput non
 ē ppter cereb̄rū. Sed contra istam rationē. Ga.
 arguitur ex mēte. Apx. naz ista aialia carētia capi
 te carēt cerebro licet habeant aliquod p̄portio
 nale cereb̄r. Remouet hāc instanciam Ga. longis
 uerbis sed sententia ē hec p̄mo p̄bādo q̄ illa aia
 lia habent utrum cerebrum quia illa animalia
 que hnt motū secūdu electiōez et sensum hnt
 ueqz cerebrum sed huiusmōi aialia capite carentia
 uere secūdu electiōē mouentur et sentiunt. gº
 ueqz hnt cerebrū Maior 2.º nota q̄a uolendo deci
 pi i nōibus sic uidet. Apx. deceptus cereb̄rū hēt
 hoc nōm non q̄a sit medula q̄a sola ossa hnt me
 dulā. non q̄a sit sursum q̄a ut. apparebit mēbra
 non foruē: ut nomē nec substantiāz a loco s̄z hēt
 hoc nomen q̄a dans sensum et motū. Minor uero
 est nota Item uidetur simile de noie oculi auris
 & alioz & de noie cereb̄rī sed particula qua aia
 lis uidet ubiqz sit dicitur oculus uerus & parti
 cula qua auditur dicitur auricula. uel auditus gº
 particula qua aial hēt ueqz sensum & motū dicit
 uerū cereb̄rū gº in illis aialibus illa particula de
 bet uocari cer^m. Adūc gº rōez. Ga. sic. In quibusdā
 aialibus i cereb̄rū quodcūqz nomē hēat locatur
 i pectore & nō habent caput illa aialia igitur nō

ē pp cerebrū & hoc ē quod post multa uerba
cōcludit. Si n. cerebrū pricipū ē electiois & mot⁹
electiōe ar & motū hinc quedā nō hūcia caput
sed cerebrū aut pportionale sibi q tū ē cerebrū
manifestum est qm nō pp hoc caput factū est.
Et subdit q pricipū ē sensus & motus & unū
& idē ē oibus aialibus licet dñtibus locis inte
niatur. Si igitur cerebrū ē predictis aialibus in
pectoralibus & locatū nequa q appz necessaria
generatio capis ppter hanc particulā Et per can
dē itā pbat q caput nō sit propter os q capi
tur alimentū nec propter alios sensus a uisu. Sed
cōtra qā tūc nō ēēt factū propter oculos p eādē
rōne qā oculi repiuntur sine capite ut in anima
libus capite carentibus p caput nō fuit pp oca
los. **Dicēdū** q i illis aialibus nō fuit necessariū
creare caput quia illa additāmēta subleuāt & sic
pōt introducta ista Auticū dici Et iteq. **z^m** qd
pbat ē q caput sit pp oculos. probatur generali
ter accipiendo totū caput ut est quid obleuāt p
eo ē factū caput quod indiget eleuari sic loco alto
sed huiusmodi sunt oculi cum sine custodes &
speculatores. Et hāc rationem Autic. inuit ēt Ga.
i. **z^o** de utilitate particularum. **z^o** ca^o & hoc est
quod uolebant omnes opinionēs predictē preter
illā conuictoris. s. q accipiendo caput qm ad sitūz
ē p oculis. **Cōtra** hāc cōclusionē arguit for
niter rationibus conuictoris. **P^o** si cerebrū debet
situari sursum. igitur caput quātū ad utilitatem
sitūz erit pp cerebrū plus q pp oculos cū cerebrū
sit nobilitis oculis & pricipale mēbrū sed ita est
q cerebrū debet sursum & in altū locari qd pbat
duplicitē p^o quia cerebrū est ad infrigidādū
cor siue ad remittēdū exēssūz calorē sed calor
cordis fertur sursum cū hec sit sua latitudo. **z^o** de
pribus aialibus. igitur sursum debet locari cerebrū
& uidetur istā ratiōē ēē. **Ay. in. 4°** d. partibus
aialium. **4°** ca^o. secūdo quia si cerebrū nō locaret
sursum nō possz stare uita quia nō esset q recipet
spū sua ut inuit Autic. **z^o** primi ca^o de causis
debilitatis mēbrorū. unū dicit locus n. cerebri si al
tus non esset ex tali mō res pueret quā tolerare
nō possz nec uirtus eius cū ipso remaneret. Ter
tio si quātū ad sitū ē propter oculos igitur quāt
tū ad alia quia sitūz est posterius q nō absolu
tur a priori. **Quarto** ēt debuisset locari supi
us in cōsuetura ut inlat cōuictor. **Dicēdū** q non
hūisset utilitatē inspectiōis bone ut est notū nec
fuisse assensū. **Ad** primā ratiōē dicēdū qd
peccat in falacia **z^m** qd & simpliciter. Probatur. n. q
respectu cordis dbeat ēē sursum. **z^o** secūdū q sur
sum & nō simpliciter. respectu cuiuslibet priuile
le sic debet ēē: oculus qui ēēt custos & specula
tor unū super oi priuile debet ellenari. Sic ēt alia
purs rōis pbat q respectu pulmois dbeat ēē
sursum ad quē pulmonē & fances collat cerebrū

supfluitates. Aliter. n. res pueniet quā tollera
re nō possz & hoc uoluit Autic. preallegato. c.
Ad tertiā ratiōē negādā ē cōsequētia. licet
n. sitūz sit posterior quāuitatē tū utriusq pōt ēē
diuersa utilitas sicut odor pomī ēt posterior cō
plexione tamen habet diuersam utilitatem. hic
n. odor mouet odoratū & qualitas. cōplexio
tactū. Multa **g^o** sunt quē nō separantur i ēē & tū
separantur i utilitate uel fine. **z^o** probatur specia
liter accipiendo caput qm ad ossa interiora &
medulā & arguitur sic. Pro mēbro illo ē creatū
caput ut sic acceptū quod mēbrū debet locari in
altū indigenz custodia & anidatiōe sine quadā
infolatōe & qd indiget nerius motiū multis
& sensitiuis sed nō multū prolōgatis a pnc^o in
diget sed oculus lenis ē huiusmodi indigenz. n. cū
sua eleuatiōe defensiōe & anidatiōe ut defendat
Indiget etiā neruis nō multū ptensis nec ab uno
oculo ad aliud ramificatis quā piciū ēēt d huius
modi neruis. **z^o** caput ē pp oculos Maior ē nota
quā ossa capis poterunt istā defensiōēz facere &
cerebrū ppinguū oculis poterit trāsmittēre ner
uos. Maior ē nota Et Ideo. Ga. p allegato cap^o
dicit q natura cum hoc q fecit particulā altā i q
situatit oculos fecit etiā cā aptam ad diffensiōēz
quā sup oculos posuit alia a latere nasum inferi^o
pomū ab alio latere. s. extra os qd ibi ē. Ita autē
quis nō sine caput nō sunt tū sine capite. Et h^o est
qd dicē uolebat ar natura nec de utilitate. s. oculi
loz phibere nec i falacia. Custodie corūpere ad
uenit facere particulā altiorē. s. pro utilitate uisi
onis & custodie sufficientē. s. pro ifalacia dū super
qd cilia ponēs ab iferius ar pomū electis ineri
secis uero paribus nasum iuxta ponēs extrisē^o
autem uocatis gigomaris explanatiōem sed
hox acertuatio ē caput altum neq sine capite pos
sunt ēē. Tandē. Ga. lōgis sermonibus probat q
etiā caput pro ipso cerebro ē propter oculos. s. il
lis tribuendo neruos propinq ut non multū di
stahāt. ex quibus apparet q caput ēt pro oca
bro ēt pro oculis & etiā pro aliis sensibus qd dñs
pro sensus & ministris uel ēt rex pro pncipib⁹
suis & poitū est i altū pro oculis. Et iā apparet
unde halyabas. **z^o** theoric. **10°** ca^o **P^o** Cerebrum
poitū ē i eminētū loco capitis oculoz causā. **Ex**
hijs ad contrariā patet solutio. Ad auctoritatē
Ay. dicēdū q non concordat cum. Ga. uel ali
ter q sumit caput pro craneo secundum q ēt cer
beleria cerebri ut. Ga. inuit nono de iuamētis
mēbroz. **z^o** ca^o. & sic pcedit rō p^o. In cōtrarium
Ad secundam dicēdū q nobilitis pōt habē
re utilitatē respectu ignobilioris & cōtra tū ē
notum. **Ad 3^m** dicēdū sicut ad primam

DE anothomia cerebri.

CEREBRI AVTEM HOMINIS ANOTHOMIA. Superius Avic. notificavit caput q^m ad sui utilitatem & pres. hic potest anothomiam prae singulis que est cerebri. Et p^o preterit hoc. 2° exequitur. 3° ibi. cerebri. n. In prima preterit q^m anothomia cerebri hominis est ista que statim dicitur. ¶ Est sciendum q^m per hoc dicit hominis q^m de cerebri h^o s^o hic sermo. Secundo quia est maius in homine q^m in alio aialibus sibi p^oportionali ut p^o 1. 2°. et p^oribus aialibus & in sensu & sensato. 3° q^m magis dearticulatur & organizatur est in homine cu^m habeat virtutes in cerebri magis perfectas. ¶ Secundo est sciendum q^m anothomia est artificiosa incisio & clarificatio eorum que sunt abscondita in aliquo corpore ut patet in 2°. sect. 1. a commatore commetore nono. ¶ Tertio dubitatur q^m Avic. non potest anothomiam reliquarum partium capitis sicut cerebri. Dicendum q^m ex aliis locis intelliguntur ille partes & dispositiones illas. Cuius in hac sententia caput intelligit proprie cerebri. s. cu^m parialis & uteribus & spu ut infra cap^o 3°. ¶ Noticia autem capitis pendet ex 4° libro sententiarum. ¶ Non vero ostiunt ex p^o libro sententiarum. ¶ Non autem carnis & curis ex eodem libro habetur CEREBRUM. N. Hic exequitur & p^o preterit ditione cerebri in partes. 1. 2. 3. determinat de eis 2° ibi. Cerebri vero substantia. ¶ 3° in duas p^o ponit ditione cerebri in pres magis essentielles sive essentialiter differentes. 2° ponit ditione in partes quantitativas sive quantitate differentes. Ibi. 2°. Et totum quidem cerebrum. Prima in duas. primo facit q^m dictum est. 2° remouet dubium 3° ibi. Nervi vero. ¶ In p^o preterit q^m cerebri didicitur in substantia uelata q^m s. panicularem & in substantia medullarem & in uteris existentes in eo spu repletos. ¶ Considerandum q^m ex Avic. hic accipimus quatuor partes cerebri. s. paniculos substantia ueteris & spu & hoc intuitu rethemabile ubi spu coquitur ut. j. apparebit. **NERVI VERO.** Remouet dubium & soluit dubium. dicitur aliquis quare non possunt nervi in ter partes cerebri Respondet q^m nervi sunt sicut uirgulta & rami ut Avic. 2. de aialibus & non sunt partes essentielles ipsius Alia littera habet non tamen secundum q^m sunt partes. i. ut sunt uirgulte non sunt partes tamen pars nervi fixi in cerebri possit dici pars.

DVBITAT ALBERTVS inutiliter. utrum nervi sunt pars cerebri Et uidetur q^m sic q^m sic se habent nervi ad cerebri sicut uene ad epar & artarie ad cor sed uene sunt pars capitis & artarie cordis ut uult Isaac. 2° urinax ubi potest epar est caro membra. Cor etiam est membrum artariorum sed nervi obiecti motui oculorum sunt nervi & sunt pars cerebri q^m Ga. ponit. 2° de inuentione membrorum q^m est tanta similitudo ipsorum ad cerebri

q^m quidam eximauerunt eos esse partes cerebri. ¶ Opp^o potest. Avic. in littera. Respondendum q^m oportet tria premittere. Primum q^m cerebri accipitur dupliciter. unomodo p^o ipsa medulla ut dicit haly in regni. 2° pro substantia triplis. medullari uelatina & utriculati. ¶ 3° est aduertendum q^m aliqd dicit pars aliter dupliciter. unomodo p^o uia origis sicut ramus ps est arboris. secundo modo p^o uia constitutionis sicut testu est ps domus. ¶ 3° aduertendum q^m dupliciter dicitur aliqd pars constituta. s. principaliter & istomodo testu est pars domus. Alio modo non principaliter sed secundario. et lapis h^o modo est ps domus. ¶ Dicitur igitur q^m aut estio q^mrit de cerebri primo modo. s. p^o substantia medullari sumpta & sic nervi non sunt eius pars constituta. r^o est q^m cu^m nervi sentiant tunc cerebri in sui substantia sentirent q^m contra. Ga. 2° de accidenti & morbo. Sicut tamen nervi pars cerebri p^o uia origis q^m cerebri est sicut stipes nervi aut sicut ramus. ¶ Si autem q^m suo q^mrit de cerebro secundum modo. s. pro eius triplis substantia & hinc nervi sunt pars eius p^o uia origis sunt etiam pars p^o uia constitutionis non principaliter sed secundario. ¶ Ad rationem primam dicitur q^m non sunt oio similia. ¶ Ad secundam dicitur q^m est falsum q^m nervi obiecti sunt pars cerebri & illi falsum eximabatur. hoc sunt dicta Alberti & multo grossa & false allegat Isaac & si uultis eius sententiam habere quinto urinax. 4° ca. & sufficiebat huc uero dicere q^m nervi non sunt pars cerebri sed originantur a cerebro & ipse axioma comitit. ¶ **ET TOTVM.** Hic dicitur q^m quoad pres quatuor uas sive uisuales et p^o fac h^o 2°. requirit dubium 2° ibi. Sed sic Et dicit q^m totum cerebrum secundum eius longitudinem habet medietatem penetrare in panibus siphac & medullarum & eius uteres p^o illud q^m in dualitate q^mrit ad partes de inuentione notu exilit & sibi fiat dualitas in uentre aeriori solum est magis apparet sensui. ¶ Considerandum q^m siphac sumit dupliciter p^o prope. pro paniculo quoddam in uentre inferiori quo sumitur p^o primi ca. de membris. 2° sumitur pro paniculo quodam sive uteris sive pectoris sive cerebri & ita sunt hic. ¶ Considerandum secundo q^m parilitas sumitur dupliciter. unomodo p^o paritate & equalitate & istomodo sumitur prima primi cap^o ultimo cu^m dicitur Inuat in parilitate supilitatis & hoc modo non sumitur hic Alio modo dicitur p^o pi. i. dualitate & hoc modo accipitur hic. Et uult dicere. Avic. q^m cerebri est diuisum in duas partes quia in parilitate. i. dualitate est commune inuementum in omnibus membris quo didima. i. duo sunt quia uno lesio reliquum non est necessarium ledi tamen ponit Auer. 2° coll. 3. & Ga. i. non de utilitate p^oculax. 4° ca. unde infert ibi. Ga. quod est geminum infalacius & singulari hoc aut inuementum dicitur coe q^m oibus membris duobus exult.

comunicat ita q etiam continet hoc in cerebro. Si
a. proutur hō uel padatur in uno uetriculo
pō: magis saluati & uiuere p aliu uetriculū nō
lesum Et Ideo qdā iuuenis patus in cerebro sic
euasitqz crederetur miraculose uolūtate dei hoc
fecisse ut ibide. G. p. 101. Cōf. d. rādū. 3. q. Auic.
in h. q. dicit Et si sit pilas &c. resuet cautario
nē. nam. G. 7. de utilitate piculax & halybas
3. theoric ponit q cerebrū qū ad uētrē poste
riorē nō ē diuisiū in duas pēsimo ē unus uēter
sed āterior est duplex. Vult g. Auic. hāc cautari
onē remouere dicens q uēter posterior licet sit di
uisus in duas pēs: nō tēc ad sensum diuisiū ē
sicut āterior tū pō: dici unus respectu āterior
ris & h. q. ē q dicitur sit parilis sōlū secūdu mā
gis apparet.

CEREBRI VERO substantia. hic exeqt ano
thomia hax partū & habet. 5. partes p. nouifi
cat parē modularē qē sua substantia. 2. partem
paniculārē. i. paniculos. 3. notificat uētres. 4.
spūm. 5. partes quasdam adiacētes pdictis. 2. a
ibi. Amplius 3. a. ibi. Cerebrū. 4. a. ibi. Cōmēsuratio
aūt. 5. a. ibi. Et inter hūc. Prima in duas pēs notū
fiat cerebri substantia qū ad pplexionē & modū
substantie ipsius totius cerebri. 2. partium. 2. a. ibi
uerū tñ p. in duas pēs pmitit cuius cōplexionis
sit. 2. pbat. 2. a. ibi. frigida. In p. dicit q substantia
cerebri ē fria & humida. **FRIGIDA**. Probat
primo q sit fria. 2. q sit humida. In prima
pre dicit q substantia cerebri ē frigida & h. q. ne ipz
inflamet multitudine aduētus ex foritūdinibz mo
tūū neruoz & passioibz sensum & moribus
spiritus i alteratōibz q fiunt p ymaginacionē
cogitationē & memoriā & in uigiliis & p cōtra
opānā spiritus a corde pueniens & penetrātis
ad ipum cerebrū.

DVBITATVR cū panothomia plura debeant
cognosci de mēbro q sit cōplexio & nūerus priū
q. e. Auic. omni sit. Dicitū q alia aliūde itelligi
tur. s. forma capitis ex primo libro. sit. ex cap.
precedēti. **Cōsiderādū**. 2. q. duas cās ponit
Auic. pp quas oportuit cerebrū ēē frigide cō
plexionis. una ne inflamet. alia ut tēpet caliditatē
spūs a corde pueniens & ad ipum penetrāns.

DVBITATVR. Dicit aliquis quō motus
& sensationē inflament cum cerebrum non sen
tiat nec moueatur electiue. Item uidetur
defectus. uis. Auic. qā etiā uigilie inflament Item
motus ymaginatiui & eximatiui & memoriales
possunt ēē timorosi. timor autem infrigidat
ut sumitur 2. p. primi. e. de accidentibus anime
2. particula. pblematur p. & c. problemare

Dicitū q motus neruorum motitorū infla
mat neruos & inde coicatur inflammatio cerebro
ad quod nerui reditūtur & hoc est quod dicit
multitudo. caloris qui ei cerebro aduenit. Mo

tus etiā sensationū licet sint quedam passionē tñ
ex motu spūm qui sit aliquis calor pōt gērari
in sensationibus exterioribus & quātū ad hoc di
xit passionibus sensum & in sensationibus inte
rioribus & quantum ad hoc dixit & moribus
spirituum etcetera. **Ad contrarium** dicitū
primo quod licet non moueatur localiter electi
ue nec sentiat tñ alteratōes pñterit ad ipum
A 2. dicitū q uigilie reducunt ad motum
sensationū. Ad 3. dicitū q i timore & truibia
& similibus ex motu absolute ē calor licet modi
in moribus faciant apparere frigus & ēē frigus
4. ē sciēdū p hoc q dixit i duabus uenis expo
nitur. s. dextre pēs & sinistre uel duabus. s. pul
silibus & quies.

ET HYMIDVM. Hic pbat q cerebrum sit
humidū Et p. facit hoc. 2. pōt modū substantie
ibi. 2. & ē creatū mole. In p. parte dicit q cere
brū fuit creatum hūidū ne motus ipum exicaret
& ut eius figura sit bōa qā uidiqz ē bā figurabilis
Cōsiderādū q p motū dēbemus itelligere oēs
pdictos motus q inflant. Alii dicit q dēbemus
itelligere etiā motū capis. 2. cōsiderandū qā
cū dicit ut eius figura exponatur. s. in oēs capis
qā debuit ēē figurē rotundē cū aliquali obliq
tate in lateribus & hec ē figura bōa uel pōt ēē
pōi ei? figura. s. i impioisibus sensationū q fiuit
p modū paciendi & recipiendi ut. Ga. nono. de uti
litate pnculax. 5. & c. 6. a.

ET EST CREATVM. Hic pōt modum sub
stantie cerebri & p. facit h. 2. pbat. 2. a. ibi. Eius
qdem Et hec in duas Prio ostendit quare ē pin
gite. i. uisofum. 2. q. ēē mole. i. lenē 2. a. ibi. Et le
nitatis. In pria pre dicit q fuit uisofum q neru
ipius sunt uisofis. **Cōsiderandū** q res que d
scendit ab alio sapit illius naturā Cum g. neruos
oportuit ēē uisofos pp multū necesse & flexi
onē igitur cerebrū sic ē oportuit

ET LENITATIS. hic ostēdit quare est mole
Et p. pōt cās lenitatis secūdu Ga. 2. secūdu suā
opinionē 2. a. ibi. duo g. Hic ostēdit quare est mole
& primo. In p. pre dicit q Ga. in nono de uti
litate praticulax dicit q cā q cerebrū fuit mole ē
p ut fiat eius figura. bona & alteratio cū yma
ginationibus sed fuit mole quia facilius recipit
impressionē. **E**it sciēdū q Ga. dicit in loco p
allegato q cerebrum lenē oēs fantasias fantasias
& oēs intelligencias debet itelligere. Et subdit
q est facile alterabile in hoc ē ydonissimū facili?
ār ē alterabile quod est molius durius.

DICO IERGO hic pōt cās lenitatis. 2. suam
opinionē. Et est q. Auic. pōt. 6. cās pp quas
oportuit cerebrū ēē lenē. i. mole humidum: P.
causa est ut sit pingue. Pinguedo. n. sit ex pmi
one humidū aeri cū aqueo ut pōt. Ga. in. 4. de
sumptis medicis & Auic. in. 2. cā. 6. a. 4. a. ipōt

bile ē q̄ cerebrū sit pigre nīl sit humidū lene dist
fert g^o ēē humidū lene & ēē pingue. q̄ ēē pingue
ēē quadā uisofitate uisofum & h^o nō pōt ēē
sine humiditate leni. q̄ autē cerebrū oporteat ēē
uisofum iā dixit. 2° ē cā ut nutrimentū q̄ tribuit
neruis duris sit bonū. 3° cā ē ut augmētet & iste
due cāe hñt unā cām & ex eis possēt fieri una.
nā nerui exēntes cerebrū indurātur & nō pōt
rurē nutrirī & augeri siue extēdi p̄ rē durā q̄
nō possēt durū penetrare nec extēdi g^o indigebāt
re leni & molli. Si ergo cerebrū gredatū tribuit
eis nutrimentū oportuit ipm ēē lene humidū. 4°. cā
ē ut oīa ab eo indurātur sūt flexibilia. Rō ē q̄a ner
ui oriētes ab eo indurātur apud extremitates. s. g^o
ueniēt a mēbro duro fuissent tantū idurati ut
nō possēt flecti & paret. 5°. cā ē ut spīs cōphēn
sus a cerebro subsisteret in humido. nā idiget ne
locitate motus. humidū inuāt pp̄ labilitatē et q̄a
in motu inflamaretur nimis & exicaretur. vi. cā
ē ut cerebrū sit lene. durum. n. ē grauius molli
humido raro.

CIRCA PREDICTA PRIMO DVBIAT
In q^o dīcat lene & pigre & c. & iā appet. 2°. dī
bitur circa secunda cām. utrū nerui oriētes a
cerebro nutriantur a cerebro & q̄ ex nucha nascūt
nutriantur ex ipā. uidetur q̄ nō. P. p. Ga. 13°. dī
utritibus naturālibus in sine qui dicit q̄ nerui
& ossa attrahūt a sanguie uenarū. 2°. sic ab eo nu
triuūt nerui a quo oīa mēbra corporis nutriūt
tur sed a sanguie uenarū oīa mēbra nutriuntur
ut poiūt. Auer. 2°. coll. 3°. sic. quod dat formā
dat materiā ut p̄ 1. 2°. coll. 3° uene dat aliquid
quod ē sicut forma quia spūm nutritiuū ut inuit
Gaiz. terapentice. 111. ca^o. 3°. ¶ In contrariū est
Aui. dīcēdū q̄ neruos oriētes a cerebro nutrirī
ab eo & sic de neruis nūc pōt intelligi dupliciter
uno modo p̄prie. s. p̄prie sumēdo nutritiōm
& h. x. pōt intelligi dupliciter unomō a cerebro
naturaliter se habente uel p̄bente & sic est falsū
Aliomō a cerebro p̄disponēte nutrimentū ner
uis & h. x. mō ē ueq̄. Et rō est quia si paniculus
dīctus piamaret caput neruos a cerebro exēntes
g^o nerui a cerebro nutriuntur p̄disponēte nu
trimentū. s. nā est ergo & c. Maior p̄ 3. q̄a una
uiliat piamaris ē ut sit seruās uēas & artarias
p̄ nutrimentū Minor ē Ga. de utilitate piculariū
2°. ca^o. 3°. ubi uult q̄a piamare aliqñ sepāt por
tio uestiēs neruos & portās ramos uenarū et ar
tarias ad neruos. un dīcti omnibus neruis q̄a cetē
bro sunt cōplexantur aliqua portio conformi
nutrige. i. piamaris artēriā deferēs & uenarū. 2°.
sic Ab eo nutriuntur nerui q̄ melius pōt disponēte
nutrimentū scīdū exē cōueniētia. sed cerebrū est
humidū nō cū sit cōformis neruis alio mēbro
¶ Sed cōtra p̄dictā arguitur p̄ halyabarē. 3°.
theorice. 11. ca^o. q̄ uult q̄ nerui a cerebro oriētes

p̄cedūt nūdari a paniculis q̄ cerebrū cōpiūt. Dī
cēdū dupliciter. Et p^o q̄ p̄cedūt nūdari quoad
sensum q̄a nō sic apparet sicut in cerebro tū quo
ad ueritate forsām p̄cedūt copī. Et rō est. sicut
uenae epāis cōpiūtur paniculo s. phac & artērie
pectoris paniculo pleuretico ut p̄ 3 primo libro
capitulo de mēbris sicut uidet cōueniens q̄ nerui
p̄cedētes a cerebro paniculis cerebri cōpiūtur. P
aliter ē dīcēdū quod nerui procedentes a cerebro
quousq̄ sunt intra craneū cōpiūtur illis paniculis
pp̄ eisdē utilitates pp̄ q̄s cerebrum copitur cum
aut extra exe ut remaneant dīscoperti & illis rō
indigentū Halyabas ibidem dīcēdū hec duo opi
mentā omnes uestiunt neruos a cerebro missos
quandū inier capitis sunt craneum cum autem
craneū egrediuūt nūdat & expoliāt eis uidiq̄
egrediuūt. ¶ Et quibus dīctis apparet duo.
Primū ē q̄ nerui a cerebro ē p̄ quandā p̄dispo
sitiō ē & bella boratōes nutrirī i uenis cerebri
situatis piamatre & nō ē p̄ nutrimentū qd̄ intra
ut iā in porros cerebri q̄a illud iā ap̄p̄at cō
pro. mēbra at nō rapiūt nutrimentū ap̄p̄atū
ut p̄ 3 in 3°. dī uirtutibus naturalibus cap^o penul
timo. 2° p̄ q̄ hoc nutrimentum nō uidet sup̄oto
neruo s. sup̄ parte que ē in craneo scīdū haly
abarē sed extra craneū habent nutrimentum ab
aliis uenis Et si hoc ē neq̄ illud ē q̄a p̄p̄e cerebrū
sunt nerui ualde similes cerebro. ¶ Sy cōtra sic quāto
Aui. dīcē q̄a sunt duri idigēntur re leni s. sunt
duri extra craneū. dīcēdū q̄ oēs nerui statū cūz
a cerebro sepāt sunt aliquāliter duriores un Ga.
11. dī utilitate picularū. ca^o. vi. dī q̄ oēs nerui du
riores cōsistēcia cerebri sunt. 2°. cōtra sic quāto
magis nerui a cerebro cōlogāt tātomagis idurāt
p̄a ut quidam sensitiui pp̄ molitiē postea sūt
motiui pp̄ corū duriciē ut poiūt. Ga. nono de uti
litate picularū ca^o. xiiii. Sed quāto magis indu
rātur tanto magis indigēt nutrimentū leni uisofū
s. & sic nutrirī a cerebro. Dīcēdū q̄ tenendo
illā uiam fuisset nimis magna molities P̄ molles
materieq̄ in cerebro si in oī particula nerui accipi
unt nutrimentū a cerebro Sufficit g^o p̄ quātum
ad partes p̄pinquas cerebro a cerebro nutrant
partes at rōe nutrirī a uenis aliunde ramifica
tis q̄ ex mirabili ordine nature nutrimentū cōue
iens possunt portare sic & ad ossa. Secundo mō
pōt intelligi q̄ nerui nutrirantur a cerebro i p̄p̄e
i. q̄ p̄pagēt & ramificētur ab eo & illa uocat
nutritio quā ē quedā generatio cōiuncta & h^o ē
uerum quia nerui generantur de materia con
formi cerebro scīcēt de quadam parte super
flua ut declarabitur fen. 21. & quia nerui dībe
bant extēdi oportuit materiā a qua generantur
ēē extēdibile & nō durā. si actu & hoc ē q̄ dīcti
substantia dura nō augmētāt Ex q̄bus cessant
cōtraria. ¶ Circa quartū p̄t ē scīdū q̄ Aui.

dicit q̄ quedā oriētia &c. diceret aliquis contra
imo oēs nerui indurātur. Itē non solū apud ex
tremitates sed apud principia ut iā apparuit. di
cēdū q̄ durities ē duplex. quedā multa & q̄daz
pauca Multa duricie indurantur nerui motui
& in extremitatibus indurantur etiā nerui qdā
quia sensitiui facti motui ē sic uult hic. Auic.

Circa quintam cāz scēdū. diceret aliquis p
eādem rōem ego probō q̄ cor sit humidū quia
spūs cordis indiget uelocitate motus q̄ debet in
humido substantiari. Dicendū dupliciter p̄ q̄
hic ē sermo ē in xxi receptus spūs sensibiliū. uel
aliter q̄ hic ē sermo de motu locali sed p̄ motu
locali spūs aialis indiget hūido quo nō indiget
spūs cordis pp̄ tria. p̄ q̄ hē mōr̄ locales magis
diuersos in eādē p̄tialia. in cerebro ab ante ad
retro & eōtra ē foras oportet ipm moueri
tot modis motuū localū quos sunt uarietates
ymaginationū. 2. cā ē q̄ spūs cordis hēt forē
impulsiorem. sc̄or quē non hēt spūs cerebri. 3. cā
ē q̄ spūs aialis ut declarabit ē subtilior & para
tior resolutioni ex hoc. & ideo indiguit humido
phibente sūi incedū in motibus. Quarta causa
pōdari q̄a spiritus cordis hēt multitudinē san
guinis humiditatis &c.

EST DVBITATIO. p̄ super lectōe cuius cō
plexionis sit cerebrū. uidetur q̄ calide. p̄ talis cō
plexiois ē sursum in hōie qualis ē sursum i mon
do cū hō sit mior mōr̄ ut patet in. viii. phico
rum & ut patet p. Auic. nono de aialibus & per
Ga. in. 3. de utilitate p̄cularum in cā de cute
pedis. sed sursum in mōdo ē calide cōplexiois ut
ignis. 2. sursum in hōie ē calide cōplexiois ut ce
rebro. 2. sic cerebrū ē medula ut ponit Auic. i. 2.
de aialib⁹ & haly. tractu. 3. cōmēto. 33. & Auic.
in. 2. coll. sed est calida ipsa medula ut patet
in secundo de partibus animalū cap. 1. cerebro
& ut patet scēdū oēs. 3. sic illud a quo uenit
sp̄na ē calidū cū sp̄na sit calidū ut ponit. Axi. in
p̄ 8. 2. de generatōe aialū sed a cerebro uir
sp̄na ut ponit ypoctas in libro de aere aqua &
regiōibus & Axi. i. 2. p̄cula p̄lematum. lvi. iiii.
p̄lemate. Amplius motuū principū ē calidū cū
calidum sit motuū Auic. p̄ cā de uirtutibus
& Axi. p̄lematum. 3. p̄lemate. v. Cerebrū
ā ē principium motuum secundum electōes ut
semp. Ga. ubiq̄ affirmat. Item. Ga. i. nono ē utili
tate p̄culari cā. 3. dicit q̄ cerebrum ē calidum
& iō nō infrigidat cor. **S**ecundo uidetur q̄ sic
sicc cōplexionis q̄a mēbrum terrestre ē sicut s̄
cerebrum est mēbrum terrestre q̄a qn̄ coquitur ad
ignē ingrosatur & remanet. ps terrestris ut poit
Auic. in. 2. coll. cā. & tunc incipimus dicere. In
oppo^m ē hic. Auic. dicens q̄ eius substantia est fri
gida & humida. **D**e hac questione ē p̄ opio
dixi q̄ cerebrum quātū ad cōplexionē inuariat q̄

resultat ex primis qualitatibus: componentibus
ipm ē frigide & huide cōplexiois sed q̄m ad ina
rā actuata p̄ influēt ē calide & huide cōplexiois
q̄a hēt multū spūs. **S**z contra quia sermo aucto
rum de complexionibus membrorum secundum
q̄ sunt partes aiales & organa ē de cōplexione
inata actuata p̄ influēt Responde quia ē sermo
de cōplexione secūndum q̄ illa operatur. s̄
mēbra operantur hac duplici cōplexione ut ponit
Auic. in. 2. coll. 3. 2. opinio ē q̄ cerebrum cui
relatū ē frigidum sed respectu suarum opationū
ē calidum & hēt multū de calore quia oia opā
mediatē calido & stat i corpe mediatē eo ut Axi.
in. l. de morte & uita Ista opinio nihil declarat
q̄a quelibet p̄cula respectu suarū opationū
habet calorē cū aia opetur calido & in eo cōstat
ut sūtur ab Axi. in libro de morte & uita. 3. 2.
opinio ē Isaac i diēis uinculibus cā. xvi. et in
diēis particularibus cap. de cerebro q̄ cerebrū
est calidū & humidū in cōplexione quod prio
r obet auctoritate Axi. in libro 2. de naturis anima
hum Item quod pronouat uotumit est calide
cōplexionis & non frigide cum frigidum cōstri
gat Item quod est principium sensus & motus
est calide cōplexionis Item opationes cerebri
leduntur frigido. qui n. est frigide cōplexio
nis est dare memorie turbide disēctionis inor
dinare rationis. **H**ec opinio est corrupta. Et p̄
est cōtra se in. v. de febribus in. 3. cā. ubi dicit
q̄ cerebrum est frigidum & humidum. est etiaz
cōtra. Auic. hic & contra Haly. in regiō tractatu
secūdo cōmēto. xliiii. & cōmēto secūdo. **I**tez
mēbrū cōtrapositu. calori cordis est frigidum
sed cerebrū est huiusmodi ut ponit. Axi. i. secūdo
de partibus aialū & ut ponit Auic. hic. **A**d
rōes istas Ad Axi. quem Isaac allegat dicēdū q̄
non inuenimus ab eo. **A**d rationē dicendū
q̄ pronouat uotumit est pp̄ lubricitātē abomi
natiā ut faceret aliq̄ mudlago & n̄ est pp̄ frigi
ditatē. **A**d scēdū dicendū quod suis calor
nō sufficit p̄ sensu & motu imo rō arguit cōtra
riū si dederat. principū. n. sensus & motus ē
calor cordis. cerebrū aut ē modifīcas. Ad tertiaz
rōez dicēdū q̄ cerebrū leditur frigido innatura
li. 2. opinio ē quā alias tenui q̄ cerebrū respe
ctū aliorū mēbrorū p̄cipaliū est cōplexionis
frigide & humide sed respectu autis est cōplexi
onis calide & humide. **Q**uintus modus dicen
di est meus & ē modus cōmis & ē cōllatoris
q̄ cerebrū est cōplexionis frigide & humide. p̄
scēdo q̄ de cōplexione cerebri est loqui duplici
ter sicut & de cōplexione aliarū partū in omni
secūdo q̄ nobis occurrit tibi cū uel medicine &
sic de cerebro nō est hic sermo. sed in. 2. cā. Auic.
mō secūdo q̄ pars aialis uiuētis opatōes extēns
hūis sūa p̄plexionē ad iustitiam secūdo q̄ ex opa

tionē meret & secūdu hāc diuersam cōstitutio
nē complexionis diuerſimode de partibus aialū
loquitur mediū pinguedo. n. ē calida ut ē medi
cina. & frigida ut ē pars aialis Cereb^m g^o ut pars
animalis ē complexionis frigide & humide qđ
comuniū declaratur p^o aq^o respectu cutis ē frigi
dū & humidum ut ostendit tactus. secūdu q^o di
cunt In hoc ē ambiguitas nō modica apud me ut
dedaratu est in principiis 2°. pbat^r rōe Auic.
Illius cōplexionis debet ēē cerebrū q^o magis suis
opariōibus continet. sed complexio frigida &
humida ē huiusmodi. frigida quidē ne ipz in
flāmet & c. ut dictū est. humida uero ut motus
ipm nō exicit. ¶ Ad cōtraria dicēdū Ad primū
q^o licet hō sit minor mōtus nō poruit in omnibus
disponi sicut ille Calidus. n. in homine oportuit
esse in medio. cor ut probat Auer. in secundo
coly. ¶ Ad secūdu dico q^o cerebrū equinoce ē me
dula respectu eius que ossum ut potest summi
ex. ix. de utilitate particularū capitulo. iiii. ¶ Ad
terciū dicēdū q^o spma nō uenit a cerebro Ille
aut auctoritates trāſeant mō Vel cauillando ē di
cēdum quod spma quod dicitur geitura frigi
dum est ut ponit Aq. in quarta particula proble
marū i fine ¶ Ad q̄trā 3ª pars solutio Cōtrariū. n.
concludit ¶ Ad quīndā dico q^o accipit cerebrū iā
separatū ab animali utel aliter pars tereſtris re
manet humida tñ & pars tñctiosa euaporauit
ergo cetera.

EST QVESTIO Secunda utrum cerebrum
sui frigidiare temper caliditate cordis Videtur
quod sic p^o ex Auic. hic & etiā Aq. in secūdo de
partibus animalū ubi dicit cerebrū quidē bene
tēparam facit caliditatez illam que est in corde.

¶ Secūdo idē pbat^r ex Auer. i secūdo coly i ca
pitulo de instrumentis sensui ubi dicit Cerebrū
est generatū ex opposito cordis ad tempdū calo
rem suū Idem inuit Auic primo cārice & cōmen
to. lxxv. ¶ In contrariū ē Auic. i p^o libro sen p^o
capitulu de cōplexionibus ubi dicit. Frigiditas ce
rebrū nō p^o uenit ad caliditatem cordis tēperandā

¶ In hac questione est p^o opio cōis que dicit
quod cerebrū infrigidare cor pōt itelligi dupli
citer anomodo q^o infrigidet & tēper caliditatez
cordis taliter q^o ad temperamentum reducat
& hoc est falsū p^o ad sensum Si. n. posueris ti
gitū super sinistro uentrículo cordis inuenies
magnam & excessiua caliditatem ut poit. Ga. i. 2°
de complexionibus. iiii. ca. & ut poit in libro de
malicia complexionis diuerſe. Item si calor cor
dis tñ remitteretur non staret uita. Aliomō
pōt itelligi q^o sui frigidiare cōtēperet quia re
mittat aliquantū illā caliditatez hoc est uerū
quia cor fuit ualde calidū ut poit Aq. i secūdo
de pibus aialū & iō cerebrum q^o est frigidū
sumū remittit illā caliditatez ¶ Sed ista solutio ē

cōtra mētē. Ga. in nono de utilitate particularū
.ca. iiii. ubi cōtra. Aq. uult q^o cerebrū nō tēper
caliditatez cordis ut fac aer. tūc arguitur. Tēper
quā fac aer in calido cordis ē qđā reſſio & non
adequatio siue tēpeſatio sed apud. Ga. ut appare
bit cerebrū non tēper caliditatem cordis simili
mō ei quē facit aer. g^o cerebrū non remittit sui
frigidiare caliditatez cordis. ¶ Secūdo i hac q
stione est opio. Ga. contra. Aq. in nono de utilita
te particularum. ca. iiii. ubi dicit. Opinari at grāia
caliditatis que circa cor fieri cerebrū refrigerās
ideo & ad moderatiōē crasis ducens ordo ē cō
ueniens Et intelligendū est hic p^o moderatiōem
tēpaciā ad iusticiā siue aliquā remissionē sui ca
loris. Et hoc patet q^o Ga. negat cerebrū facere
moderatiōē cor di quā facit aer sed illa quā aer
facit est moderatio ad iusticiā Et Aq. nō fuisse
ita amēs quod illud credidisset nec Ga. de. Aq.
Probat aut Ga. hanc suā cōdūſionē. xiii. rōnibus
licet possent ad ampliorem numerum reduci &
etiam minorē. Prima rō est. Si cerebrū fuisse
ad infrigidandū cor tūc nō fuisse ita longe loca
tū. cōsequētia tenet quia uidemus pulmōem cir
comapponi cordi quia pulmo ē ad euentādum
g^o in torace locasset cerebrū. Secunda ratio est. si
cerebrū ēēt ad infrigidandum cor tūc sensus nō
deriuasset ad ipz. hoc est falsum ad sensū. con
sequētia tenet quia si utilitas cerebri ē ad hunc
finem qui est infrigidatio tūc cessat ab eo utili
tas sensationis. Tertia ratio est si hoc esset tunc
natura nō fecisset sibi tantā custodiā q^o cerebri
sensationibus entis & duris Cōsequētia tenet quia
talis utilitas nō idiget tāta cautela. ¶ aliter q^o talis
circōpositio impedit infrigidatiōē Quarta
rō est si cerebrum esset ad infrigidandum cor
tūc natura nō posuisset collū mediū & maxie
in aialibus calidis & habentibus dentes caninos
s. rapacibus & audacibus. Cōsequētia tenet q^o
sine collo posset melius infrigidare & pprie aia
lia calida indigēcia infrigidatiōe. Quinta rō
est si hoc esset tūc natura in uolatilibus fuisse
maxime defectuosa & minime puidisset. Cōse
quētia tē q^o in eis cerebrū qđ equaliter distat a
corde & pedes a corde. debebat aut cerebrum
magis appropinquare. Sexta ratio est cerebrū est
gēa infrigidationis cordis. g^o & calcanū Cōse
quētia pbat Ga. premittendo q^o nō dicit grāia
derisionis nā a calcanē ad cor cūius pōt perteni
re aliqua ifrigidatio qđ a cerebro ad cor. h^o pbat
prio q^o licet in hoīe sint carcanei locati longius a
corde qđ cerebrū nō tñ in oibus aialibus. Secūdo
quia frigus cerebri phibet uieire ad cor pp cor
pora dura cerebro circōappoita ut ora sed
circōappoita cordi sunt carnea ut torax & dia
fragmā. Tercio quia calcanē non minus inueniū
frigidi ipō cerebro imo magis & hoc pbat Ga.

ga cerebrū calefit mōtū & uenit & artariū m. p. is
& magis in eo exōtibz & dicit nullam partem
in corpore ēē calidiorē uicē & artariū. ¶ **Sēpti**
rō ē si nō ē uia qua cerebrū possit ifrigidare cor.
ergo cerebrū nō est gratia ifrigidationis cordis
sed nō ē uia qā uel per cacumē & hoc nō p. i. feri
us & hoc nō quia a pte inferiori cerebrū copietur
duabus peluiculis & osse durissimo. ¶ **Viii.** rō est
si cor ifrigidatur sufficiēt per aerē attractū
ergo cerebrū nō est gratia huius ifrigidationis.
sed ita est quod aer cōtinuo inspiratus p̄bet ifri
gidationē expiratus aut extra ducit & feruet. s.
de uapore fumoso. ¶ **Viii.** rō est & est per uiam
solutionis ratiōis ad ratiōē p̄missam & arguit
sic. Si cerebrum ifrigidaret cor hoc maxime ēēt
suplēdo defectū aeris qui aer defectiuose ifrigi
daret cor & hoc quia aer poneret calidior q̄ sit
cerebrū sed hoc est falsum & est sermo cōtra sen
sum qā semp cerebrū inuenit calidius aere & aer
cerebro frigidior. hoc dedarat p. p̄tactū. Nā si
in aiali rūpimz cranēū & etiā paniculos tegētēs
cerebrum appareret calidius aere. ix. qā quando
uoluitus i fractura cranei incidere os festinam²
cito ne cerebrū ab aere ifrigidet. ¶ **x.** qā si cere
brū ēēt frigidius aere tūc nō in frigidaretur ab
aere maxime in estate qñ aer est calidior. hoc ē
falsum qā etiā in hoc tēpore facilius cerebrū ab
aere ifrigidatur uñ cauendus ē aer frigidus
in fracturis cerebri ēti i estate ut inuit. Auicēn
i. i. i. can. fen. v. in cap. de fractura cranei & ideo
subdit q̄ cerebrū nō est frigidū sed calidū respe
ctu aeris. ¶ **Tandē** Ga. instat cōtra rōnē istā au
thoritāte alioz qui dicūt q̄ si cerebrū ledit &
ifrigidatur ab aere hoc ē in paniculis cerebri &
proprie piamatre q̄ habet plurimas uenas &
artarias & pulsā & hoc attestatur caliditati
Hāc instantiā Ga. soluī dīcēs. q̄ si subtilis pa
niculus. s. piamatre est calidus g. cerebrū est
calidum qā ille paniculus n̄ solum tegit cerebrū
sed nulla particula cerebri ē que priuēt hoc pa
niculo. ¶ **Ex** huius Ga. uidet iēctēr aliā rōnem
& cōtra. ¶ **IO.** rō est hoc. Cerebrū nō pōt calefie
ri a peluicula subtilis. piamatre ut sit aere calidi
us g. ipum nō pōt ifrigidat cōtra. Cōsequētia tēt
qua fatuitas ē dicere q̄ cerebrū ifrigidet cor
quod nō ē sibi proximū & q̄ piamatre que est
calida p artarias & uenas nō possit calefacere
cerebrū quod ē sibi p̄ximū. ¶ **xi.** ratio est in qua
Ga. specialiter inapit loqui cōtra A. & p̄mittit
dictū A. p̄topium q̄ problematū quedā idigēt
solutione. quedam sensu ut qui dubitat. niuem
albā & quedā p̄na ut qui dubitant parētes ue
rēdos Et resūmit rōem octauā & nonam ran
dem tamen pōt aliā rōnē que ē. xi. Si cerebrū
pōt ifrigidare cor multo magis cor pōt cale
facere cerebrū quā de ratiōe capsi ē sursum fer

ri. ¶ **Ratio** ē. Si cer. ifrigidaret cor g. multo
magis oīa organa sensū ifrigidabit quod uidet
falsum qā opatō illoz impediretur Cōsequētia
tenet quia si cerebrū ifrigidat longissima & cali
dissima ut cor g. multo magis propinqua ut sen
sitiua. Ad hanc ratiōnem respondendum ē aucto
ritate A. inde sensu & sensato & secūdo de pri
bus animalū qui dicūt q̄ non oēs sensus terminā
tur ad cerebrū Soluī Ga. uerecōdāns de A. q̄
qui hoc dicit sensus. u. uisus ostēdit & manus
tangūt ergo uisus auditus odoratus gustus &
tactus ad cerebrum terminatur et ideo credere
oportet oculis uidentibus & manibus tēgētibus
¶ **xii.** rō. Si cerebrū ē factū g. a ifrigidationis n̄
oportuit facē sic organizarum sed uelut unā
spongia i formē. consequētia tenet quia tale exi
stēs poterit ifrigidare ipum cor. ¶ **Ad** saluādū
g. hanc discordiā est sciendum q̄ calidum cordis
ifrigidari ab ipo cerebro potest intelligi dupliciter
un. modo positiue quia aliquis gradus calo
ris p̄existens ifrigidatē cerebri corūpāt. Alio
modo priuatiue nō q̄ aliqua portio caloris corū
patur sed quā phibeatur inēdi Exēplū p̄mi la
pis calidus i duobus gradibus adueniēte frigo
re reducitur ad unum gradum. Exēplū ifrida
tionis secūde. si priuatiue est quia lapis calidus so
lū in uno gradu phibetur p̄sente aere frigidō
ne ascendat ad secūdū gradū caloris ad quē a
scenderet nisi ēēt p̄ntia aeris frigidū. dico q̄ cū
dicimus cor ifrigidari a cerebro & cerebrū ifri
gidare cor siue tēpare caliditatē cordis pōt itel
ligi dupliciter. un. modo positiue & h. iterū dupli
citer. un. modo q̄ hoc fiat i corde qā cerebrum suū
ifrigidatē agendo attingat calidū i corde p̄
existēs & de illo aliquam partem sensibilem co
rumpat & hoc credo non esse possibile ut
p̄bat rōes. Ga. & ad h. uadit fua mēs. h. p̄bat
generaliter. Nam de mente. Ga. in libello de ma
licia cōplexionis diuertit in hoīe sano mēbra q̄uis
sit. cōrariarū cōplexionū non tñ adinice agunt
actione sensibili. Item frustra natura illam quā
titarē p̄existētē in corde generat si statim
debet illā corūpere. Item si in corde gradus ca
loris corūperetur p̄pereremus ipū cū cor sit par
ticula sentiens ut patet inono de naturalibus in fi
ne. quō ergo in nobis fieret tanta alteratio & nō
perderemus. Item si aliquis excessus caloris cor
dis debz corūpi & ifrigidari suffiētē facit il
lud aer ergo nō requiritur cerebrum Et hec est
ratio super quā. Ga. substētatus est. Dico autē si
debet corūpi quia secūdum uia nostrā opinioēz
alibi aer attractus ad cor tēparat calidū cordis
nihil corrupēdo de calore huius loquor magis
secūdum mētem Ga. ¶ **Sed** cōtra aliq̄s neruus
peruenit ad cor ergo aliqua pars caloris cordis
corumpetur suū ifrigidatē Item cerebrum in

ſompo ē cā humectationis utaq; a corde ad cere
brū utpater in ſenſecida primi libri ſed id eſt
cauſa inſrigidationis caloris in corde cū ita fiat
ſompnus ut uidetur mēs philophorum. ¶ Ad
primū dicendū q; ut dicit Gaſſile neruus ē putus
ut nō poſſit facere magnā & ſenſibile inſrigidati
onem. Aliter tñ & ſubtiliter dicendū ē q; cū hic
eſt fermo de corde inſrigidando a cerebro eſt
fermo de eo ſecundo q; mēbrū organiū habens
ſūū calorē & cōplexionē actū ex ſus ptribus oibz
Cor g^o dicit mēbrū cū illo neruo cū q^o ē talis mē
ſura caloris Et de hoc dubitatur an cerebrum ſui
qualitate refrangat illud in ſui calore ita q; etiā
refrangat calorem nerui cordis ſtantis ſub actū
caloris cordis Iam.n. apparet q; nō Tertio poſ
ſumus reſpondere ſubtiliter quod nō ē ymaginan
dum q; primo generetur cor quātū ad ſuā carnē
cū exceſſu caloris & poſtea prōtrahatur ad cor
neruus a cerebro q; neru^o corūpat calorē carnis
Hec.n. ymaginatio ē falſa ut dīdarabitur in cap^o
de generatione embriōnis ſed ſimul cum generat
caro cordis generatur cū gradu caloris aſſocabi
li gradu frigoris nerui ita q; neruus nihil co
rumpet ſenſibile de calore carnis & ſtabunt abo
ſcaro & neruus ſub uno actuali calore cordis
¶ Ad ſecundū dicendū ad preſens q; illa inſrigi
datio que fit in ſompo nō eſt que corūpat ptem
ſenſibilem caloris ordiſ immo nec cerebri ut
alias a me declaratu ē ſed ſolū ponit nouū modū
in calore q; ſclicet calidū minus acutū & magis
humectatiū unde ibi dicit Auic. Sōpnus uirtutes
laxat aīales q; uas cordis humectat Sz tu dice
res cōtra q; a p^o cātie tractatu 2° comēto. 37.
& in 2°. collz ſcribit Auer. q; tam ſomni uapōr
ē frigidus & humidus q; frigiditate cōstringit
calidū inus unde ceſſant opationes ſenſuū. ¶ Di
cēdū q; hec materia eſt diſſilis & nō diſſimēda
hicā dicemus q; illa inſrigidatio nō eſt p coru
ptionē gradus ſed pp retractōē calidi unde dici
tur calor in ſompo diminutus in quāritate exē
ſua unde Auer. in 2°. collz dicit cōſtrictio caloris
eſt diminutio quāritatis. ¶ Aliter poſſet reſpō
deri ad ſecūdā rationē eſſigēdo difficultatē de
ſompo q; cū dicimus uel querimus cor inſrigidari
a cerebro intelligimus dē inſrigidatōe in tota uita
ſine in quolibz rēpore uite non ſolū in ſompo.
plus.n. uiuit aīal in tigula q; in ſompo ut patet
in. x^o patic ita plemati xxxviii. pleātē. & ſen
2°. inſrigidatio. n. que fit a cerebro ad cor in ſpē
ſompi eſt pūalis inſrigidatio. Appet g^o ex pmiſ
ſis q; cerebri nō inſrigidat cor poſſit in ſpo cor
de actōēz faciēdo Alio mō pōt intelligi q; hec actio
poſſit inſrigidatōis caloris cordis nō fiat i cor
de ſed in cerebro & hoc mō dico q; cerebri poſſit
ne pōt inſrigidare calorē cordis. Rō ē quia ſpūz
calidū a corde ad cerebrū miſſuz cerebri inſrigi

dat & ſūū reitit calorē. & h^o Auic. ſenſit cū dixit
Ve cōrēpetur ſpūs a corde egrediēs & ad ipm ce
rebri penetrās. Contra quia ſicut cor ſumebat
ſimul pro toto cū neruo ita cerebrū pro toto ſpū
cū ſpū. Sicut g^o neruus nō debz dici inſrigidās ſ
calefaciēs in corde ita ſpūs in cerebro nō debet di
ci inſrigidās. Dicēdū q; nō eſt ſimile q; neruus eſt
p pmanēs a principio generationis ad ſine idēz
numero ſed ſpūs a corde ad cerebrū quali oī die
inouatur Sz dices tu ita quia pneruū qui uadit
ad cor fertur quotidie ſpūs a cerebro. dicēdum
dupliater. primo q; illud q; de ſpū fertur ē quid
parū nō potens facere ſenſibile inſrigidationem
Secūdo dicendū & pfunde q; calor ſpūs uita
lis in cerebro remittitur & gradualiter corūpiſ
ſed calor cordis a ſpū animali cūne p neruū q;
uadit ad cor non corumpitur ſine in gradu remit
titur ymo cerebrum mittit ordi illum ſpūm euz
ea meſura qualitatis qua cor indiget & tūc ca
lor cordis ſtat etiam illi ſpū ſicut forma p ſicut
agens principale reſpectu organi et hic ē locus
ſpeculationis. ¶ Expmiſſis patet ergo quomō
uerificatur q; cerebrum inſrigidat cor poſſitue.
¶ Alio mō poſſet intelligi q; cerebrū inſrigidat
cor & rēpar ſuā caliditatē pūatiue. ſ. phibendo
ſuū exceſſum ad q; attingeret Et hoc eſt uerū &
rō ē q; ſi nō exire frigigate cerebri cor eleuaret
ad magnū graduū caloris g^o cereb^m pōt dici q; ſui
frigiditate rēpar caliditatē cordis ſz ita ē q; cor
cū ſit pars calidiſſima cuius calor etiam ſurſuz
fertur ſi nō contraoparetur cerebrum fieret ualē
inſlamatum unde i freneticis in quibus cerebrū
caleſcit ex quo non pōt prohibere exceſſum calo
ris cordis ſit cordis & corporis magna inſlama^o
Et hoc uidetur ſentire Ag. in ſecūdo de partibus
aīaliū unde dicit natura conatur ad exceſſuz uni
uſuiſque. Et ita Ag. uolens dare modū tem
piei caloris dicit ut hec particula ſ. cor ſorciatur
moderatā caliditatē ab uirtute uena magna &
uocata adorati pangune uene i mitigā q; ē circa
cerebrū Vult g^o. Ag. q; iſta moderatio caliditatis
non ſit in corde ſed in calido recepto in cerebro
ubi rēparat & calor cordis phibetur ab exceſſu
Hec etiā ſentit Auer. in 2° collz in. ca. de utilitate
ſenſuū ubi dicit loquēs de frigiditate quā facit
cerebrū nō ſunt poſſibile hāc pōtē frigiditatē i cor
de a principio creationis q; eſſentē diminute opati
ones nutritiū diminutōē manifeſta Vult ergo
Auer. q; inſrigidatio facta a cerebro que eſt reſ
ſus caloris nō ſit in corde ſed in cerebro tam in cor
de calor exūs phibetur inēdi. Sed ergo arguam
ratione. Ga. ſup. ſi aer prohibet calidū cerebri iten
di ergo nō requiritur cerebrū. d. cēdū q; cerebrum
phibēdo inēdiū cordis dat ſuo calori ueniēti
ad cer^m quādā formā ut poſſit pēper ſenſara
Sed aer prohibet inēdiū & nō dat formā hui^o

Bompo. 13
Suo mēto
Alapio Nūto
anale 69

no mēto
277

g^o cerebrū regrebatur pro operationibus sensus
& motus & hoc multū palcat Ga. Qui ipsum
uult intelligē uidet quēstionē nostrā de cōtra
resistētiis Oia autē hoc dicta sunt ut saluentur
Ga. & Ag. l. j. in dictis sit multa difficultas ex q^b
contraria soluentur.

VERVM TAMEN SVBSTANCIA cerebri
Postq^u Auic. notificauit totā substantiā cerebri
quāru ad cōplexionē & modum substantiē. hic
notificat cōplexionē & modū substantiē partiū
cerebri. & primo partiū principalū secundo q^uru
dā particularū oritur. secūda ibi. Et ex ipso oriē
nucha. prima in duas primo premitur secūdo p
bat. secūda ibi. Anterior autē cerebrum. ¶ In
prima parte dicit q^u substantia cerebri ē ineq^ua
lis in mole & duritie ex eo q^u ps posterior est
minus lenis & pars anterior ē magis lenis & uel
lamina sunt duriora circa unā partē q^u circa aliā
ut declarabit^{ur} infra. ¶ Est sciēdū q^u per lenē ite
ligendū est mole & humidū & sic cōplexionem
& substantiam. ¶ Secūdo est sciēdū q^u alter
paniculus durus diuidit cerebrū in lōgitudine &
alter i āte & retro. secūdu lōgū nuchē diuidit &
p^{re}fidat i substantiā cerebri secūdu autē an & retro
p^{re}fidat cerebrū gradatōe. s. & replicatōe situs et
modi substantiē. Est. in paniculis iste in parte po
steriori grosior ualde ut ponit halyabas in. 3°.
tractatu ca^o xi^o.

ANTERIVS AVTEM. hic pbat & arguit se
ps a qua oriūtur sensus est humidior sed pars ā
terior est huiusmodi q^u sensus sunt speculatores q^u
dignius stāt an. ¶ Poit minorē & pbatōnē in li
tera & dicit q^u pars anterior cerebri ē facta lenis
q^u plurius neruorū sensus qui cōsistit i pati & ma
xime sicut i sensu uisus gustus & auditus & olfa
tus oriū^{tur} ex hac pte anteriori sed sitū. sensus ta
ctus a posteriori dat cām p^{er} q^u sensus ē specula
tor qui in digniori parte debet stare ut ē pars an
terior. ¶ Est sciēdū q^u Auic. non pbat maiorem
q^u poit ipām notā. in eā pbat. Ga. in. viii. de uti
litate particularū. q^u sentire ē pati & recipere hoc
uero fit p humidū. ¶ Est sciēdū 2° q^u nō tetigit
diuersitate i qualitatibus actiuis q^u forsam pax
distat inter partē posteriorē & anteriore & forsa
posterior ē calidior. Sed tu dices quare solū ex
pressit de uisū & auditū. Dicēdam q^u uolebat
uti hoc medio ad p^{re}fidū p^{ro}pter q^u sensus sunt
speculatores hoc autē maxie cōuenit uisū & audi
tū cū sint magis imateriales ut ponit. Ga. in. iiii^o.
de interioribus ca^o 2°. ¶ Tertio sciēdū q^u hic
hētur q^u nerui auditus oriūtur a parte anteriori
cuius cōtrariū multi sciētiū. de hoc tū. fen. iiii^o ap
parebit huius p^o ca^o.

ET EX IP SO. hic Auic. notificat cōplexionē &
modū substantiē quāru dā particularū ortū pō
n. dupliciter ex p^o in unomodo sic q^u Auic. p^o notū

ficat cerebrū quāru ad quedā orta. scūchā & ca
runculas. 2° ibi in anteriori Accepit autē hoc duo
quia maxime assimilāt substantiē cerebrū. 2° mō
pōt exponi q^u hic pbat quod dixit. dixerat autem
tria. s. q^u aerius cerebrū ē lenē & l^o iā pbatū. di
xerat 2° q^u posterius cerebrū ē durū & hoc pbat
hic. dixerat. iiii. ē q^u paniculus distiguit gradatū
āterius a posteriori Et hoc declarat ibi. uelamē
autē Arguit g^o sic Auic. Pars cerebri ēt durior
a qua debet oriri nucha quia nucha est p^{ri}ncipiū
motiorū neruorū qui idigēt duritie. sed pars po
sterior est huiusmodi Poit miorē & pbatōnē
maioris & condū sicut ut nūc dictū est.

VELLAMEN AVTEM. Hic autē assignat cāz
gradationis uelamē & itelligit gradationem
quandam reflexionē sine duplicationem du
tematris in loco sensationis āterius a posteriori
uentriculo & ponit tres utilitates. Et prima
est quia sit sepato uētrictū anterioris a poste
riori 2° est quia firmatur uene unde sit in loco
illo cerebrū torcular 3° est quia cerebrū compre
hēsum bene cū ligamētis ligat ad os p cōmisu
rā hoc est summa sine Itē loqui i h^o sine actuali
anothomia ē oblitū. ¶ Est sciēdū q^u Mundinus
credit q^u hic Auic. notificet durātmā & piāma
trē. Et p^o piāmatrē cuius utilitas est p uenis 2°.
durātmātrē qua fit ad os capitis alligatio &
suspectio secūda ibi. Et ex hac P^o in expositio fuit
ex inēctōe Ga. in nono de utilitate particularū
capitulo septimo de utilitate crani sup illa pte.

In anteriori ¶ Est sciēdū q^u organū odorat^{ur} su
it ualde p^{ro}pinquū cerebro ut quidā dicit q^u cū
odoratus fiat cū euaporatione cerebrū cōfortat^{ur}
ab odoribus. s. bonis. Et i^o ppe ipzū dicit fuisse.
postea secūtur ea additamēta neruorū duricies
q^u s. extrema eoz sunt alqualiter duriora nō sic
lenia ut cerebrū & ut ps cerebro propinquior
AMPLIVS TOTVM Auic. notificat cerebrū
quāru ad sui substantiā paucularē. Sunt autē duo
paniculi. s. durus dictus duramater siue gorsia
miringa & subellia dictus piāmater. p^o g^o nonfi
cat hos paniculos simul. 2° notificat unū quēquā
per se. 2° ibi. Hic autē paniculus ¶ In prima pte
dicit q^u totū cerebrū copitur duobus paniculis
quoz unus subtilis sequit ipzū & alter grosius
sequitur os eius. Et isti duo paniculi sunt duo fi
tiani ut distinguat inter substantiā cerebri & cra
neū ipsius & ut cerebrū nō cōtāgat substantiā ossis
p^{ro} nocumēta que proueniēt ex contactu ossis
¶ Est sciēdū sciēdū. Ga. in octauo de utilitate
particularū capitulo. xii. q^u sicut plato dicit deū iter
ignem & terrā q^u nō longe sunt posuisse aerē &
aqua ita iner os & cerebrū posuisse duos pani
culos. durus autē nō potuit rāgere cerebrum nec
subtilis potuit tangere os. ¶ Est ii. sciēdū q^u ce
rebrū eleuatur ad craneū cum aditur in argumē

ro lunc ut pater primo cān fen quarta ca^o de tē
tosis & in quarta fecundo tractatur ca^o ii. ubi
dicit Et in dilatatione que accidit ei cerebro su
tensione cōstructionis. i. apostemationis scēdum
Albertū Vel aliter & melius sctiōnis. s. haneli
tus. unde Ga. in libro de limamēto hanelitus dicit
Venas poliū cerebri accidit inflari si hanelitū cōi
neat Vel cōstritōe onis. s. sequētis dilatationē Ce
rebrū. n. semper dilatatur et cōstringitur cū sem
per aerem attrahat & expellit ut pater in viii.
particula de utilitate particulariū capitulo. io.
& infra fen. v^o. ca. v^o Cum ergo cerebrū dia
stolat tunc appropinquat ad os capitis Similiter
i forti uociferatione pp multa pēsurā i diastra
gnare factum ut declarātū ē in tertia fen in capi
tulo de exitu oculi.

HIC PANICVLVS. hic notificat unūquodq.
paniculum per se & primo notificat piāmatrē^o.
durā matrē 2^a. ibi Panicul^o uero In pma pte dicit
q hic paniculus subilis cerebri ut piāmater
dato q sit tutamē cerebri ē tñ ligamētū uenarū
pulsantū & qetaz q sunt in cerebro & ē sicut
seuindina. s. cōtextu uenarū seruās sūū motum
sicut tene q sunt cōtēte in ipo cerebro & iō etiā
ingreditur subtiliā cerebri i multis locis cōmis
surarū eius & redit ad uēriculos ipsius & per
tenit apud pōstremū i rēficiū subile lene ex eo q
nō indiget eo qā est durus. ¶ Est sciendū q secū
dū halyabarē tractatū. ii. x. ca. pp tres utilita
tes hic paniculus ē subtilis. primo quia ē tutamē
cerebri. secundo qā situat uenas. Tercio. qā nutrit
cerebrū & ideo dicitur secūdina quia sicut secū
dina seruā situat uenas p fenū & nutrit & inuol
uit fetū sic piāmater cerebrū ¶ Secundo est
sciendū qā dixit cōmissuraz & expositū. i. diuonū
uel anfractuū uel cōcauitatū. Et ex hoc accipim^o
q uēriculi cerebri ab intra sunt tecti hoc panicu
lo et apparet quidq. i anothoia ¶ Tercio ē scien
dū q illa littera q dicit. Perueit uel puenit apud
pōstremū cerebri. potest exponi dupliciter uno
modo scēdū bonū. i. puenit subile & lene qā hic
paniculus ē subtilis multū in parte posteriori
Nā cū substantia cerebri sit dura nō idiguit ipo
sic duro. Sed contra quia sic nō idiguisset duro
paniculo. s. dicto duramater ē tñ grossior ibi
Dicendum q fuit pp aliā utilitatē sua durities
q ē utilitas tēfensiois. Nā paniculus subtilis habuit
utilitatē ut nō permitteret fluere subtiliā cer
bri Cū q^o subtiliā posterior sit minus fluxibilis
nēgit ita duro paniculo Et hoc est q subiūgi
tur proterea quia non eget. s. pars posterior eo. s.
paniculo s. sic duro in pte posteriori sicut i ante
riori pp duriciē suā. s. pte posterioris Secūdomō
pōt expō. pp qd est sciendū q piāmater uel
cōpatur cerebro ab extra & sicut totum cerebrum
ab extra cōpletur quēadmodū. n. cutis undiq. co

hōpit totū aial sic piāmater cerebrū ut pōit Ga.
in octauo de utilitate pncipalaz. ca. xii. uel cōpatur
sibi ut intus i cōcauitates penetrat cerebrū & ut
sic nō diffunditur in oi parte posteriori cerebri
qā sunt dure de se sed puenit & quādā dimittur
quas ab intra nō regit. s. ptes posterioris uēriculi
cerebri circa locum quem Auic. uocat infra co
hadury & hec ē sctēcia. Ga. in octauo de utilita
te particularū ca. xvi. cū dicit. Cōformis autē
miriga. i. piāmater quā succingere uēriculos desu
per dicebamus usq. ad hāc puenit cōcauitatem
que est in foroscoformiā in medio &c. ¶ Que enī
sunt deiceps hīs corpora que circa pax duriora
cōstitūcia sunt q ut egeat acinādo. i. tali regnē
to ab intra. Et hec est snia Auic. infra illo. §. Et pa
niculi

PANICVLVS. hic notificat durāmatrē &
dicit q paniculus spissus ut duramater nā adheret
cerebro neq. pauculo subtili ita q deiecit est sup
ipm quia quasi cōiunctus & est ab eo seperatus
Et inter paniculos istos. s. subtillem & dux. non
conciuntāne nisi tene penetrātes ex spisso & puen
ientes ad subile. sed spissus uadit ad cranē cū
ligamētis panicularibus ortis a paniculo spisso
cōiungētibz ipz ad cōmissuras ne uehemētē
grauet sup cerebrū. Et hec ligamēta ex cōmissū
ris eleuāt utq. ad exteriora cranē & illic oriū
tur ita ut ex eis tēxetur paniculus copies cranē
ut est ille a quo oritur tunica cōiunctua oculi &
ex hoc affirmatur ligamētū paniculi spissi cū cra
neo. ¶ Est sciendū p^o q ex hac littera accipitur
quis est situs huius paniculi quia nō adheret sub
tili. scēdū que colligācia quia p. uenas ligatur
cū piāmatre & per ligamēta cū ossē unde cōsti
tuitur paniculus rēges os ab extra. Et ex hoc ut
rificatur Auic. dictū i. iiii^o. cān de fractura cranē
q si duramater repitit nō suspēsa ē malū signū

¶ Secūdo ē sciendū q huius pauculi sunt tres uti
litates scēdū halyabarē in tēcio pte. pri
ma ē qā piāmatrē seruāt & defendūt a duritie o
lis. scēda est ut distinguat inter duas partes cere
bri. s. prā & pupi tertia est ut sit firmamētū ue
narū que sunt in eius reduplicatione

CEREBRVM PROTEREA. hic notificat
cerebrū quātū ad sui uēriculos & p^o notificat
unūquodque uētriculū diuifum scēdū simul
scēda ibi. ¶ Quod aut uentres isti. Prima indu
as qā primo pmitit scēdo declarat. scēda ibi
Et anterior ¶ In prima parte dicit q cerebrū in
eius longitudine habet tres uēriculos & simili
ter unūq. que uener in sua latitudine. habet
ptes duas. s. dextrā & sinistrā. Ideo est sciendū q
Auic. notat dicit q in lōgitudine habet cerebrū
tres uēriculos quā in latitudine pōt dici q hal 3
quatuor diuidēdo primū in latitudine in duos
Et ideo i nono de iugamētis dicitur quatuor

ET ANTERIOR. Hic declarat q̄ habet tres
uentres. secūda ibi. uēter aut̄. tertia ibi. Medius
aut̄. ¶ In prima parte dicit q̄ uenter anterior di
uiditur sensibiliter in duas partes. s. dextram &
sinistram & hoc principaliter uiuat ad odora
mentū et ad expulsiōē sup̄fluitantis grolae cū sternu
tatione & ad parādū pluriū spūs sensibilis ad
organa sensū exteriorum & ad operationes uir
tutum i formatiuarū q̄ sensus cois & fantasie q̄
sunt de uirtutibus ap̄hensiois interioris. Est sci
endum. primo dicit sensibilis separatis quia alii
uētriculi sensibiles nō sunt diuisi ut sup̄ dictū
est. ii.º & sciēdū q̄ quatuor utilitates i poit uētri
culo anteriori. p.º ē ad odoratū q̄uis. n. ad illas sen
sus exte. iores iuuēt tñ q̄ odorat.º ē p̄p̄q̄sumus
sibi Ideo de eo specialiter exp̄ssit & d. s̄ctūm
Secūda utilitas ē expulsiō sup̄fluitatū cū sternu
tatione & intelligit p̄ hoc sup̄fluitates grolas q̄
cumq̄ a naribus expulsiā a parte anteriori cere
bri uenientes Exp̄ssit aut̄ cum sternutatione
quia in hoc apparet operatio expulsiua cerebri
Tertia utilitas ē p̄uio sp̄itus ad organa sensu
um exte. iores Quarta est quia in hoc uentri
clo ē sedes uirtutū informatiuarū. idest ap̄hen
dientium formas que sunt uirtutes interiores. s.
sensus communis & fantasie secūdū s̄niam Auic.
in primo cā s̄n prima.

VENTER. Hic notificat scūdum uentriculum
cerebri & dicit q̄ hic est magnus etiā dato q̄ sit
minor anteriori quia repletur magna uacuitate
mēbri & quia ē principiū nocte & ab eo parti
tur maior quantitas spūs motiui & in isto uen
tre fit operatio uirtutis memoratiue. sed tñ mi
nor ē opatio que p̄ficiunt in hoc uentre q̄ illa que
fit in uētre anteriori immo in qualibet p̄e spūs
uētris anterioris. Vel possumus exponere & me
lius q̄ hic uētriculus posterior est minoris q̄nti
tatis anteriori & nedū ex toto sed qualibet duarū
partū spūs motiui & corinque minoratur eius figura
gradatim usq̄ ad machi & inspicitur usq̄ ad du
ritie aliquā & hoc per cōperationem ad antero
rem. ¶ Est sciēdū primo q̄ accipimus q̄ntitatem
huius uentriculi quia magnus licet sit minor ante
riori Est aut̄ magnus p̄p̄ duas causas quas ponit
Auic. Scūdo accipimus utilitatē q̄ prebet pluri
mū spūs motiui & hoc ē dicit quia aliquid de
spūs motiui prebet ab anteriori Secūda utilitas
q̄ ē sedes uirtutis cōseruatiue. s. mēorarie Tercio
accipimus formā q̄ gradatim minoratur ut quasi
ad acutariē tendat. Quarto accipimus modum
substancie q̄ insp̄latur & induratur cum hoc
faciat ad retentionē.

MEDIUS. Hic notificat uētriculū mediū ut p̄
i littera Ad cuius euidētiā ē sciēdū q̄ ip̄us noti
ficat ex. vi. primo ex similitudine q̄ ē transitus
& sicut delicia forma Specūi. s. peluce sub terra

ii.º q̄ntitate quia est satis magnus & longus & q̄
hoc sit declarat quia reddit de magno anteriori
ad posteriōrē magnū ¶ Tercio utilitate q̄ spūs
cerebri anterioris uētriculi cōmūcat cū posteriori
Et p̄uio. s. spūs anterior ad aptitudinē curuita
tum memotalium. i. ad aptitudinē uētriculi po
sterioris memorati dicit aut̄ curuitatū q̄ quasi
p̄ quidā iecuruationē uenit ad posteriōrē uentri
culum Iacet. n. incuruatus subitus ¶ Quarto figu
ra & hoc dēdatur cū dicit. uidet̄ specū quod ē
interius p̄p̄ quod ē sciēdū q̄ ut poit Ga. in nono
de utilitate particularum cā. xv. omnes uētriculi
cerebri sunt figure s̄perice sed ipeditur sp̄citas
p̄p̄ quāda appositionē. i. appōnē. uentriculus gº
medius q̄n copitur & clauditur clausone qua
dicitur tunc ē recte sp̄ericus sed si eleuatur illa
copitura ut fiat trāsitus a p̄e antē. a uētriculo
anteriori ad posteriōrē tunc appet longus & si
sua rotōditate habet utilitatē cōz rebus rotū
dis quia sunt tute a nocumētis & melius potest
substinere reflexiōz paniculi duri gradati de
quo dicit sup̄ i illo. & uelamē at̄ i ipo. ¶ V.º. noti
ficat hunc uētriculū quod terminatur ad duos
uentriculos duriores & ad posteriōrē Sexto
notificat exp̄ssus opōne siue utilitate q̄ ē locus
Secundo est sciēdū q̄ ymaginatiua fuit hic
p̄ exiatiua. uirtutis gº extimatie & cogitatur
quia sunt de intentionibus ap̄hensis uel memora
tis locus eius est medius inter uirtutes memo
riales & ap̄hensiuas formarum. hęc pendēt & sci
tūti ex s̄ia primi libri & vi. de naturalibus.

QVOD AUTEM VENTRES.

Hic simul loquēdo de hīs uētribus eos notificat
& p.º p̄bat q̄ sunt sedes uirtutū p̄dictarū & in
hoc pōt dicit q̄ p̄bat dicta. ii.º. notificat eos q̄ntum
ad paniculū qui uē eis ē communis. secūda. i. Et
paniculū. ¶ In prima p̄e dicit q̄ isti uētres sunt
loca h̄ax. opōnū q̄ h.º cognoscitur ex nocumētis
eueniētibus eis quia q̄n aliquis illos uētrū ledi
tur s̄militer & eius opatē. ¶ Est sciēdū q̄ iam
dictū ē q̄ sensus cois ē in primo uētre. cogitatur
in. ii.º memoria in. iii.º hic gº p̄bat hoc simul q̄
medicus indicat illic ē uirtute ubi cōphendit q̄
tēperamentū in cōplexione & alius est causa per
fectionis opōnis & intēperamentū est cā lesionis.
Medicus. n. habet hoc ponere l̄z nō sufficit phō
naturali ut dēdatur est a mē in libello que de
corde cōposui. uidemus aut̄ q̄ lesio uētriculo pº
ledit sensus cois & c. hēc ista appēbūt ¶ Viterius
ē sciēdū q̄ Auic. dicit destruit q̄ntū ad ablatio
nē sed dicit q̄ lesio ingreditur q̄ntū ad diminitio
nē & corruptionem.

ET PANICVL. Hic notificat hos uētres ex
p̄e paniculi qui uidetur eis communis. s. p̄emarris
& dicit q̄ p̄s paniculi subtilis. i. p̄em̄is cōp̄i sub
stācia cerebri p̄trādō i illā & copit uētres cere

bril. sub itra quia foderat eas nō tñ oēs sed usq; ad
occupat et sic nō foderat commissuras pns posteriori
ris & illius anfractus nec uentriculū posteriorē
ga dicitur illarū partū exular ab hoc & hoc ē
sup expōitū & est mēs Ga. ut sup apparuit &
Auc. in. xii. de aialibus unde dicit & membrana
subtilis inter in uentriculis cerebri & copit illos
quousq; uciat ad partem posteriorē cui sufficit
sua dantes loco copimēti membrane. Et ex hoc sol
uuntur cōtradictōes multe & soluitur questio
an piamater undiq; cōplectatur cerebrū. qā dicen
dum qā ab extra sic sed ab intra nō.

COMISVRATIO AVTEM. Hic Auc. multo
bis notificat spūs aiale. Eius aut notificatio ē du
plex una q̄rū ad sui oparōez. et ista pendet ex. ca.^o.
de uirtute uitali & de uirtute aiali. Alia ē eius no
tificatio q̄rū ad locū sue generationis & repōsi
tionis & ista pendet ex cianothomie & iō hic
Auc. notificat nobis partes i quibus hic spūs diri
gitur siue p̄muer & in quibus cōiūct & ordine
in hoc Primo q̄ ostendit loca cerebrī in quibus
conuenerat hic spūs & i quibus d̄geritur ostēdēdo
ordinē sui inestus. i. ista loca aduicem cōparat.
ibi. Comisura at. ¶ Ad primi euidentiam ē scien
dū q in substantia cerebrī sunt quedā diuisiones
siue quidam anfractus quos hic Auc. uocat cō
misuras & merito quia ista pars iacet alteri cō
misura supra etiam sic nominatū illo. q. hic autēz
panculus. Vale ergo Auc. hanc. commissuratum
ponere auctoritates q̄ utilitates sunt p spū aiali
habet q̄ hoc pars duas partes sicut illi cōmisura
tioni imponit duas utilitates 2^a ibi & Et qā spūs
Alteratio. Prima in duas p^o ponit illā utilitatē
2^a probat 2^a ibi. Cū nō in oi. ¶ In p̄ma dicit q
cōmisuratio. i. cōmisura siue diuio de anfractus q̄
est in uentribus cerebrī. i. in substantia cerebrī cū
ca uentres & est sicut dicemus uentricular^o pro
uentriculū ita cōmisuratio pro commissuris est
ut spūs aialis in substantia cerebrī habeat trāfū
sicut & in uentre eius. Et sciēdū q̄ ista est mens
Auc. in. xii. de aialibus capitulo de cerebro ubi di
cit sic. Et in substantia cerebrī sunt uti scito in qui
bus transiit spūs aialis sicut in suis uentriculis
CVM NON OMNI. Hic pbat & duas rati
ones ad huc. 2^a ibi & spūs aialis. In prima parte
arguit sic. Si uentriculus cerebrī nō est semp di
latatus et aptus oportuit spūs aiale recōdi & re
seruari in cōmissuris & scrip̄ que sunt i substā
cia cerebrī quia si nō esset in eis spūs tunc cū dila
taretur nō haberet spū sed sic est q̄ uentriculū nō
sunt semp apti. Huius rationis ponit minorem
¶ Est sciēdū q̄ ipse dixit. Dilatatus quātum ad
cōmūtatē & aptus q̄ itū ad officiū. ¶ 2° est
sciendū q̄ dixit in singlari dilatus referrens
sū sermōne ad uentrē anteriorē q̄ inter oēs est
maiorior. de quolibet tñ pōr. intell. 3° ē du

bium qñ est q̄ uentriculi cerebrī non sunt apti &
dilatati ¶ Sciēdū q̄ i i frigidationibus cerebrī
hoc ē uel i sistole quā facit Vel dicendū est q̄ est
tempore sumptu. sicut in eis aliqua opillatio ex
humiditate ex q̄ fit clausio fit etiā infrigidatio
ex q̄ fit cōstrictio aliqua ¶ Sed cōtra quia i sum
pno calor reuocatur intus Dicendū quod illa re
uocatio ē ad cor secundū Auc. in scido & ter
tio colligit Vel dicendū quod licet ad cerebrū
reuocatur calor tamē inspiratur & cōtrahitur
pp frigiditatem & humiditatem & sic occupat
minorem locum Est tamē sciendū quod etiam
in uigiliis multis resoluētibz possit dici quod
uentriculi cerebrī non sunt dilatati multum.
ET SPIRITVS ANIMALIS. ¶ Hic adducit
rationem secundam & Arguit sic Si quando
uēntres apertur spūs aialis in eis existens ē pau
cus oportuit eē de hoc spū in substantia cerebrī ut
possit dilatatum uentrem implere. Sed sic est q̄
ci uentres multū dilatantur tñ q̄m possunt
dilatari spūs animalis i eis est paucis q̄ oport
uit & c. ¶ Est sciendū quod ex istis duabus
rationibus conuenienter possit fieri una sciargu
entia. Si uēntres cerebrī aliquādo cōstricti & po
strea dilatati nō hū spūm uniuersalem sufficere
eos implere oportuit de hoc spū eē i cōmissuris ce
rebri Sed sic ē q̄ & c. ¶ Secūdo ē sciēdū q̄ q̄
uentriculi cerebrī sint in dispositiōe aliquius co
strictiōis tūc ē ymaginādū q̄ spūs ē i eis qā i sani
tate nūq̄ sunt cōstricti tantum q̄ latera se rāgant
quia esset mors ut apparebit ca. de apoplezia
Si q̄ postea uentriculi dilatāt ut i exp̄fectiōe
a sumpto uel in diafole cerebrī possit sistole tunc
spūs ille nō pōt replere totum uentrē dilatatz
oportuit q̄ de hoc spū eē in cōmissuris substan
tia cerebrī ad replendū Si enim replerentur alia
materia eēt periculū & ē simile ei quod dicimus
de auriculis cordis ut quam habēt utilitatem
auricule cordis cordi illam habent commissure
substantia cerebrī ad uentriculos quātum ad h^o
quod nunc dictum ē & hoc est quod Auc. dicit
spūs animalis sit paucis. dicit post ubi uentres
tantūmodo. i. inquantū appiunt ap̄tōe secundū
naturā possibili.

ET ETIAM QVIA SPIRITUS. Hic post scū
dam utilitatē cōmisurationis & primo p̄mit
tit scūdo p̄orahit. scūda ibi Et est qā. In pri
ma dicit & etiam cōmisuratio que existit in
substantia cerebrī ē ut in ipso. s. cerebro quātū
ad has commissuras fiat eius spūs d̄cōtio a sumpta
ex cōplexione eius. s. cerebrī qā alteratio spūs ut
sit animalis parū cōplectur a cord quousq; uēiat
ad cerebrū & tūc cōplectur p̄fecte & quasi Auc.
p̄mitit dictū & probationem Si spūs nō ē cōple
tus ex cōplexione cordis usq; ad cōplexione ce
rebri oportuit ipm cōtineri in cōmissuris ut i li

complexionem acquirat sed sic ē & ponit huius
norē & cōclusionē & patet.

ET EST. hic pbat assumptū. s. quod decorō sit
in illis cōmissuris. Et primo premitit ordinem
decoctōis huius spūs scūdo probat. scūda ibi ē
toto uero ¶ In prima pre dicit quod cā dicti
pmodū ordiē qā pūo cū pūet ad cē^m uadit
ad uētrē aīoriōrē ut ibi recipiat decoctiōē deīd
penetrat ad uētrē mediū & ibi agūmēatur de
cocto. deīd postea pūctur decoctio cū penetrat
ad uētrē posteriorē. Est sciēdū quod cā huius
ordinis est quā ut ponit. Ga. in octauo de utilita
te particularum capitulo. xvi. spiritus uadit de
magis naturali ad minus & ideo primo uadit
ia anteriori postea i medio & deīd i posteriori
DECOCTIO. Hic probat hoc & arguit sic si
opima decoctiō sit nisi p cōtionem & pene
trationē in minimas partes spūs aīalis decocti p
digestionem sit in illis cōmissuris quia ex hoc erit
ad paruas partes diuisus. Sed ita est ergo &c.
Ponit minōrē & ipsam probat in exēplo quia sic
digestio sanguinis quia ē digestio rei pfecte sit
per digestionē in tenuis minimis capillaribus ut
totū epat totalitē materie sanguinabilis tāgar
ut expectat dietē sen. decima quarta ita digestio
huius spūs sit i diuisiōibus illis que dicitur con
misse. cōclusiōem autē nō recapitulat qā posuit
eā ibi ut i ipso. s. cerebri i illis cōmissuris fiat eius
decoctio assumpta ex complexionē eius. s. cerebri.

¶ Est sciēdū q dicit pmissiōē & p. cōmissiōe
ne. s. huius cū sico & penetratē. s. calorē ad pres
minimas rei que debet digeri uel scūdum alios
pmissiōē. s. quātum ad partes grossas & cōmi
ssiōē quantum ad subtiles & penetratiōē quā
tum ad utraq.

COMMISSURA autē hic cōpar cōmissurā pris
anterioris cerebri ad posteriorē Et primo pmit
tit scūdo pbat. scūda ibi. Quoniam proportio

¶ In prima pre dicit q cōmissura uētriculi an
terioris habet plura singularia ex foraminibus
q cōmissura uētriculi posterioris & exponitur
habet plura singularia i. plures partes diuisio
nis & sarraturas. et hoc patet ad sensum. Ille. n.
cōmissure sunt manifeste in parte anteriori cere
bri sed in parte posteriori nō sic unde Auic. in
.xii. de aīalibus dicit. Et serra anterior est magis
apta q posterior

QVONIAM. hic probat dupliciter. scūda
ibi. Et cā quidē ¶ In prima pre arguit sic. quā
lis ē proportio mēbri ad mēbrū talis fere est p
portio cōmissurā ad cōmissurā qā cōmissure sunt
dispositiōes mēbrorū Sed pars āterior cerebri
est maior & manifestior & habet plures uētri
culos & maiestiores & maiores q pars āterior
cerebri habebit cōmissuras plures & maiores &
magis manifestas. Huius rōis pōt mōrē Mino

rē uero nō ponit quia ex dictis supra ē nota &
pōta & etiā cōclusiōē supra posuit. ¶ Est sciē
dū. dices tu quare Auic. dixit fere Dicendū q hō
nō scribitur i libro. xii. de aīalibus. uel dicendū
q hic modus loquēdi uel q hoc dicit pp diuersi
tates paruas que cadunt in similitudinibus.

ET CAUSA. Hic adducit ratiōem scūdam &
arguit sic Si debet cōmissura pns anterioris cere
bri plus recipere de spā & plus digere q cōmi
sura pns posterioris q cōmissura anterior habet
plura singularia q posterior. sed ita ē q cōmissu
ra anterior debet recipere spūm & digerere pro
uentriculo āteriori & aliis duobus sed posterior
cōmissura solū pro posteriori uētrē q &c. hāc
rōēz Auic. inuit i uno uerbo cū dicit q cā pp quā
minoratur posterior cōmissura ab anteriori in
tenuē i cōmissura. a. i. oparē p' utilitate pp quā ē
facta cōmissura. Erat autē eius utilitas cōnēre
spiritum & digerere ut supra Auic. pbaur. Illa
q cōmissura habet plura singularia que habet
plus d' spiritu cōnēre & digerere et hoc ē ante
rior. ¶ Est sciēdū in hoc q dico āterioris. cōpā
ps cerebri āterior. s. i. q ē āterior uētriculus ad
posteriorē i q ē medius et postēus p' ap' ps i q
ē āterior & medius ad partē in qua ē postēus
& utrūq. d'ctū uerificatur ut patet. Scūdo
ē sciēdū q littera asseuit a me aliter expōi ut hic
cōmissura suā p cōmissiōē offiū et d' cōmissura
i. offiū cōmissiōis āteriori pū et d' hō quod hz
plura singularia et plura orta. Ratio ē qā offiū
ē scūdū membra quibus committitur quia ma
gnū mēbrū pōt plura orta habere q paruum
ideo pars anterior hēt plura cōmissa singularia
s. duas carunculas duos oculos & habet duos uē
tres & ex hoc offiū cōmissiōis apparet quare ps
posterior est minor quā anterior quia a posteri
ori nō poterat oriri nisi una nucha & una spina
nō enī poterāt esse due nuche & duo dorsa hec
expōitio licet mihi nō placeat pōt tū tolerari di
cto Ga. octauo de utilitate particularū in ca. ā
uentriculis cerebri

EST DVBITATIO prima utrū spūs uitalis
cū sit aīalis pdat uirtutē dādū uirtū & solū sit po
tēs dare sensum & morū. hanc omīno qā ē que
suo quā plixē diffusissimus in p' ca. de uirtuti
bus & illic cadit uel in ca. de uirtute uitali in pri
ma. primi

EST DVBITATIO scūda utrū cū spūs uita
lis sit aīalis trāsmutetur substantiā aliter. Videtur
q nō ex suspiciē nerborū Auic. cū dicit. Alteratio
spūs cōplectur ad cōplexiōē que ē cerebri lre di
cit Auic. in. vi. de naturalibus ultimo. ca. In cere
bro pūctit cōplexio. spūs q ē aptus ap' hēdere uir
tutes sensitiuas & motiuas ad mēbra. Idē pōit
Auic. in prima primi in ca. ā uirtute uitali autē
dicit. Cū pars spūs in uētriculū penetret cerebri

complexione recipit. Idē ē ut in libro de uiribus cordis primo ca. ¶ Secundo probatur ratione quia si spūs uitalis habet omnes uirtutes nō idē get in cerebro substantialiter transmutari ut aq̃rat aialem sed solum modificari, sed hēt oēs ut ponit Auic. pallegato ca. 9. &c. Et probatur q̃a organū debet proportionari agentī cū g^o cor habet omnes uirtutes aie ergo & spūs uitalis ab eo transmissis Tercio si isti tres spūs differunt numero ergo nō transmutantur substantialiter unus in aliū Sed ita est ut ponit Auic. in libro de uiribus cordis p^o ca. ¶ In contrarium sunt cōiter medici Et probat quia organa specie uel genere distincta cū unum sit ex alio substantialiter trāsmutantur. Sed isti spūs spē uel genere differūt sunt. n. instrumentū uirtutū genere differentium ut ponit Ga. in sexto terapētie ca. ¶ In hac questione loquens in sermonibus uniuersalibus tenet q̃ spūs nō sit substantialiter transmutatus cū ē factus aialis. hic uero loquēs medicinaliter dico q̃ spūs uitalis cū sit aialis substantialiter transmutatur Primo probatur ex intencioe Ga. in nono de utilitate p̃cularū qui assimilāt transmutationē spūs uitalis i spūm aiale trāsmutatio nī sanguinis in spūm. Item illa trāsmutatio uidet ē substantiales in qua transmutatum ad minī ma indiget tangia transmutante. talis autē ē trāsmutatio in spūm aialem ut ponit hic Auic. tangēs exēplū de generatione sanguinis in epate. ¶ Ad cōtraria Dicendum primo q̃ omnes auctores q̃ dicunt hūc spūm acquirere complexionem notifi cant p̃ hoc trāsmutationē secūdu substantia. cōple xio. n. nobis notior. ¶ Ad primā rōem dicēdū q̃ spūs uitalis hēt oēs uirtutes diuersimode secū dū medicos. naturales. n. & aiales habet in potē cia receptiua sed uitaies habet in actu uirtuali hic tñ fermo est ualde diffusil. Ad secūda dicen dū quod nō capit distinctionē numerale ut disti guitur cōtra specifiā sed pro suppositiāli

EST TERTIO DVBITATIO utrū hec di gestio qua spūs aialis fit uitalis fiat in commissi ris uel in uētriculis cerebri uel alibi. Videtur p^o quod nō fiat in uētriculis. Et p^o. p. Ga. in. viii. d. utilitate particularū in ca. de reiformi plicatu ra q̃ uult quod hec digestio fiat i illo ren. Idem uidetur Auic. uelle p^o ca. sen p̃ia in ca. de Ano thomia artarax quarto capitulo. Idē sentit co stabē luce i tractatu d. differētia spūs & aie. Idē habiabas q̃ro theoric. xviij. ca. & i. terno. ca. x. Et p^obat rōe. Similiter uidetur de orgais sensū exterior & interiorū respectu suoy instru mētoy sed organa sensū exteriorū utitur spū factō & alibi digestō g^o uirtutes sentitiue ierio res que sunt i interioribus uētriculis cerebri utē tur spū animali alibi factō p̃ digestiōem & nō fa ciēt illum i uētriculis. ¶ In cōtrariū est Auic. hic

cū dicit. In primis cū ad cerebrū puenit uadit ad uacuitatē eius primā & in ipa cogitur. Et idem uult. Ga. in octauo de utilitate particularū in ca. de uētriculis cerebri ubi dicit Anteriores itaque duo uētriculi ispiratiōē & respiratiōē & effla ctionē opātur que a cerebro, demonstratū ēēt quātū prelaborat & preparat spūz animalē. hoc probatur rōe. Simile uidetur de generatione spūs in cerebro & cordefe in corde generatur in uētriculo uñ Auic. in principio d. uiribus cordis Creauit deus ex cōcitantibus cordis finistrā ut ēēt armariū spūs & mēta generationis illius. Ad intellectū huius est sciēdū quod digestio est du plex una ē in qua digestū substantialiter trāsmu tatur & supfluitas emittit ut chili in epate. Alia est solū in qua alia pfectio agitur & nō emi titur supfluitas licet possit emitti & emittatur in quibusdam. Exēplū conuersio sanguinis i p̃ri mā hūiditatē. Sed cōtra q̃a oē quod digeritur emittit supfluitates tercie digestiōis ut ponit Auic. in tertio coll. Dicēdū quod loquitur de generatione in qua fit substantialiter trāsmutatio quātis secūdu mea dicta alibi nō foras sit necela riū in qualibet istaz semp seperari supfluitū. Di co g^o quod spūs aialis nō recipit suā digestiōē dārem formā substantialem in uētriculis cerebri. h^o declaratur p^o. ex intencioe. Galieni in nono de uti litate p̃cularū in capitulo de reiformi plicatu ra ubi uult quod spūs q̃ effluit i uētriculos. ce rebri est causatus prius & factus in retemira bili & q̃ nō sit i uētriculis uñ dīc est uti aut semp. s. in uētriculo q̃ bene elaboratus est spūs in reti formi plicatura causatus cotidie. Et subdit q̃ elaboratus ē mox incidit in uētriculis cerebri neq̃ enī oportebit cū q̃ nō elaboratus ē puenire Hoc secūdo potest p̃uaderi sic. si digestio talis fieret i uētriculis cū illa cōrigat supfluitates sepa ri. potuissent ille supfluitates impedire actus uētri culorum Item p̃ rōem iā tactā organa sensū uī derent uti alibi spū factō g^o organa cogitationis ymaginationis & memorie debent uti spūu ali bi digestō quam in eis licet sit deuenire in cor pore ad quandam primā p̃iculi que facit spūm & utitur spū in eo factō ut cor. ¶ Cōtra primā rōem arguitur quia Ga. uult ca. pallegato q̃ ue ne emittant supfluitatē ad spaciōsitates. i. uētri culos cerebri. nō g^o erit p̃iculi de supfluitatibus cū spūs ibi digeratur Secūdo substantia p̃iculi uētriculorū cerebri digerit propriū nutrimentū & ex inde resultant supflua Tercio ita probat quod i uētriculo cordis nō potest fieri generatio spūs quia illi spū alioarēt supfluitates. ¶ Ad primū dicendū primo q̃ p̃ spaciōsitates ielligū loca apta ad receptiōem illarum superfluitatū ut sunt meatus cūtes ad nares & colarū de q̃ bus infra dicit Auic. uel dicendū quod ille super

fluitates uenarū sunt grossē sublidētes i fundo uentriculorum & statī petētes meatus expulsiōnis. unde nō fit in spiritu animali daro ipedimentum sed superfluitates que seperantur in hora digōnis spūs subtilēs sunt uaporosē apte moueri i uētriculis Hec tñ oīa dicta sunt succūta. Ad secundā dicendū q̄ forsam in illa nutricaoē nō fit seperatio superfluitatum. uenit. n. nutritiūm ultumū ita digestū ut nō resistat forme nisi per gradū pfectiōis & nō p partē sepabilē. uel aliter dicēdū q̄ illa supfluitas est pauca. Ad tertiā dicendū q̄ spūs cordis nō indiguit tāta puritate quāta spūs cerebri. ¶ Secūdo cōclusio est q̄ spūs aialis recipit hanc digōnē in retemirabili. Et ut generaliter loquamur pfectō postrema q̄ spūs meretur ēē aial acquiritur in h. rete. hoc pbat primo de infēione Aut. libro primo sen prima in ca. de an. xthomia artariarum subeicardū Et Ga. in nono de utilitate particularū in ca. de reti formi plicatura & in libro de uirtutibus dispē tantibus nostrū corpus dicit. deens fuit ipsūm spūm animalē transmutacione potiri certissima quo circa uellud laberitur telā p quādā uariā cōdidit natura ppe cerebri reuiformem plicaturā Idē pōnit halyabartio theoric. xi. ca. Et pbat hoc rōe. Ibi digerit spūs aialis digestio nē pfectū ubi ad minima diuiditur & imoratur sed h. ē i retemirabili g. & c. Maior ē nota q̄rū ad unā p. n. per Aucubī decoctio uero sed q̄rū ad aliā ē nota per Ga. in nono de utilitate particularum in ca. de reuiformi plicatura ubi dicit. ubi certitudinaliter elaborare materiā uult natura diuturnā ei cōseruationē i organis digōnis pre parat. Minor ē nota q̄ rā nō repitur in cerebro locus alius in quo possit spūs ita diuidi ad minima pp multā subtilitatē ramorū rete et illorum multiplicitatē. nec etiā in quo possit tñ imorari pp multiplicem inuolutionem & supituitioez unde Ga. in libro de uirtutibus dispensantibus corpus nōiatit illud rete laberintū & hoc est q̄ halyabartio. i. iiii. theoric. xi. ca. dicit. fecit hāc ei iter plicatiōem natura fūi similē ne forte q̄rū eā possit egredi spiritus. s. rete circūdidit ut imoretur i ea completā q̄ eius decoctio Est sciēdū q̄ Ga. fuit cōtētus dicere quod in retemirabili fiat hec digestio immo pbat quod spūs aialis idiget isto rete p sui digestione nā spūma indiget circa genū talia uaria formi plicatura siay uenay ut acquirat formam g. spūs multomagis eget uaria formi plicatura ita arguit in nono de utilitate particularū preallegato capitulo

SED CIRCA DICTA dubitatur cū duplex sit retemirabile. unū inter durāmatrē & os basilare de quo Auc. dixit supra p. ca. Aliud autē quod spargitur p substantiā cerebri de quo haly i regai tractatu. ii. cō. xiii. cuius ramuli retinā

tur ad uētriculos iplētes in eos spūm in quo isto rū retū fiat hec digestio. Et uidetur quod in rete spūs p substantiā cerebri ga Auc. ponēs uulnitate futurarū cerebri ponit ut spūs digeratur ille autē siture non sunt aliud q̄ diuisiones ad quas pringunt artarie. Itē ubi spūs diuiditur ad minima ibi perfecte digeritur sed hoc est in illis artariis cerebri g. & c. In cōtrariū arguitur q̄ auctores concordat cōter quod in retemirabili qd est sub cerebro prope os basilare. s. inter duram matrem & os ¶ In hac questione est difficultas Possumus tñ dicere primo quod una perfectio numero datur in rete utroq̄ sicut una perfectio datur i uenis epatis oibus stantibus in carne epatis quātus in gibo epatis augeatur perfectio Scieriam perfectio substantialis datur in rete priore deide augetur in rete secundo quod ē in cerebro & quia augmentum nō pōt fieri in gradu substantialis forme si substantia nō recipit magis & minus id dicemus q̄ illud augmentū ē i accitū ¶ Sicut secundū alios speculātes spūs animalis cū sit ex utrali nō recipit aliā formā substantiāle tūc dicemus q̄ aliquā ptem pfectiōis accidentalis eque rē in rete p. aliqua in 2. ex quibus integrat una pfectio accidēte ¶ quia ille spiritus ē cōplere spūs animalis. Secūdo mō possumus dicere q̄ pfectio quā recipit spūs in retemirabili. primo quod est sub cerebro ē pfectio accidentalē & pparatiua si aut ē pfectio que fit i uenis meseraias pparatiua ad formā substantiāle dandā in epate sed pfectio quā recipit in 2. rete quod ē in substantiā cerebri est pfectio substantialis sicut illa quā sanguis hēt in uenis que sunt in carne epis. Hic tñ modus dicēdi ē apparēs & nō cōsonus pmissis dictis autē etorū. Tercio mō possumus dicere q̄ in primo rete fit transmutatio substantialis & in 2. etiā fit transmutatio substantialis specifice differēs ab illa uā illa abicitur & ista inducitur & tūc inter formas spūs uitalis & formā spūs animā i cerebro est forma media specie differēs ab utraq̄ opardē Cōpabimus g. formā spūs datā in p. retemirabili forme chili datē in stomaco & formam spūs datā in secūdo rete. s. in substantiā cerebri forme sanguinis aq̄s in capite. hec & c. si apparent nō ua possunt dedarari. Nam spūs uitalis secūdu medicos subtiliāliter transmutatur i p. retemirabili ut apparer ex dēis & ē sit stācialiter trās mutāt in 2. rete pōādē rōez q̄ i eo ad minima diuiditur Ista ergo transmutatio uel est ad eādem formā numero & hoc ē impossibile quia ad formam preexistētē eandē nō est motus siue mutatio. esset enim cōtradictō Si ergo spūs est primo subtiliāliter transmutatus i primo rete impossibile est quod i secūdo subtiliāliter trās mutetur transmutacione eadem secundum numerum ad eādē formā secūdu numerū Et p. eandē

rōnem nō potest transmutari ad eandē formam
 spē quia quod est idē alteri secūdū spē nō pōt
 cōperari cū ut materia substantialiter transmuta
 bilis ut homo hōi & ignis igni Relinquitur ergo
 quod si spūs primo substantialiter transmutet
 in primo rete deinde substantialiter in secundo
 quod iste sunt forme substantiales specificē diffe
 rētes & una ad aliā preparat ut for^a chili ad for
 mā sanguinis. Et hoc fuit cōueniēs quia natura
 formā pfectā p plures gradus prius inducit ut
 apparet de forma que est anima aialis. q^a for
 ma spūs aialis erat ualde pfecta iō nō solū ppa
 rat ut ad eā forma spūs uitāl^a que est pparās ad
 spūritū naturālē sed etiā forma spūs innotati no
 bis que datur in primo rete mirabili. Sed. r. d. di
 cā quod hic spūs simul in rete prio & secūdo trās
 mutat^r ad unā formā substantiālē numero. sicut
 ignis idē numero pōt incedi in uno baculo conti
 nūo cuius pars f^r in uia & pars in domo. dicēdū
 ad hoc quod ista trāsmutatio primo secūdū tps
 fit in rete p^o in quo retinetur & ad minima diuī
 diū deinde ille met spūs trāsīt p duas uias forma
 tas ex collectōe illius reit et trāsīt ad cer^m iterū
 ramificatis illis uenis & ad minima diuīsīs
 ibi substantiāliter trāsmutatur. P^a g^o digestio est
 facta in p^o rete ex calore quodā nudū terminato
 ad cerebrū s^z quasi cōi cordi & cerebro & hec ē
 digestio ad unā formā substantiālē aliā a forma
 spūs uitālīs. deinde in alio rete uirtute p^pria cere
 bri datur alia forma ista dicitur ad excitādum
 mētes intelligētū. Tertia cōclusio est quod in
 uētriculis cerebri spūs recipit aliquā digestiōē
 & si nō substantiālē tñ aliquā accidentalē. i. aliquā
 perfectiū & hoc maxime secūndum medicos nā
 secūndum medicos oīs spūs qui ad aliquid or
 ganū pro aliqua uirtute terminatur recipit ibi ali
 quam perfectionem siue complexiōē sicut spūs
 cerebri in cristallina. cū ergo spūs stans ī substantia
 cerebri & cadens in uētriculis deierminetur ad
 organū determinatū & uirtutē ut in uētriculo
 p^o ad fantasīā & sensum cōmunē in secūdo ad co
 gitatiūā g^o ibi ī co aliqua pfectio acquireretur. Ex
 quo apparet quis ē ordo puentis spūs quia p^o
 recipitur in anteriori uētriculo. deinde in secū
 do & cā ē quia talis est ordo uirtutū istarum
 agētū spūm Prior. n. tēpore ē sensus cōmunis et
 ymaginariua q̄ cogitatiua & memoriatiua &
 forsam a^o cādā ē quia substantia cerebri anteri
 or est pluriū quātratis aprior ad digestiōē fa
 cētā. Etia uirtutes cogitatiua extatiua & remi
 nisiua sunt pfectiores & iō egerūt spū ultime
 pfecto. spūs ergo primo in primo uētre deinde in
 secūdo tertio in tertio perficitur & hoc intellexit
 Auer. primo cāte cōmento. lxxxv. Ex quibus ces
 sant contraria quia oēs uerum dicunt Siasti
 q^o sermo Auit hīcū dicit uadiē ad uacuitatē

eius primam & c. nō intelligit uacuitatem. i. sū
 lum uētriculū sed etiam cōmissuras ī substantia
 cerebri iuxta uētriculos. Rōn. Auit. nihil cōclū
 deret nisi sic exponeretur. hic tñ esset difficilis
 magna quā taceo.

INTER HVNC VENTREM.
 Superius Auit. notificauit cerebrū per
 anothomiā q̄rū ad sui partes pncipales
 hic pōt anothomiā ptiū ānexarū & sunt q̄tuor.
 i. glandula. uene circa illam appositē & partes
 quedā uermes nominari. loca expulsiōis
 superfluitatum. Primo ergo uenas & glandu
 lam notificat. secūdo appositōes uel quasdam
 partes que dicuntur uermes. tertio uias expulsiōis
 Secūda ibi Et ipsius partes que sunt Tertia ibi
 expulsiō pteera supfluitatū. In prima pte diē
 inter uentrem mediū & āteriorē est locus qui ē
 ptiū duarū uēnarū magnarū afcēdētium ad cer
 brū quarū rememoratō paruit ipsum primi &
 uocatur torcular Secūdo diē q^o ex istis uēis exi
 tur secūda sub cerebro. i. piamater. Quid post
 dicat patet in littera. Est sciendū quod sicut ar
 tarie āscēdentes cōstituunt rememrabile. ue
 ne cōstituunt rete quod dicitur secūndina. s. ad
 nutriedum cerebrū tñ diuerfimode quia sole ar
 tarie cōstituūt rememrabile ex quo statim a pte
 inferiori fit ingressus ī cerebrū sed iste uene diuī
 duntur super illa glandula & āscēdunt sursum
 & reuertuntur iterū & causam assignat Auit.
 prima primi ca. de anothomia artariarū subter
 carū Et Ga. miratur de hoc in no de utilitate
 particularum ca. v. Secūdo dices tu quare non
 fecit mentionē de rememrabili. Dicēdum quod
 perfecte dixerat primo libro. Post dixit uelut
 Et pars cerebri. i. locus mediū in quo primum
 & ad quem ueniunt iste uene.

ET IPSIVS. Hic notificat quasdam partes cere
 bri āneas que dicuntur uermes & dicit Et ipi^a
 s. cerebri pres. appositē que sunt desup. uē
 triculo āteriori qui uētriculus pōt uocari desup
 quia est prior & etiam alior Sed tu dices q̄re
 statim post uenas determinauit de huiusmodi
 uermibus. dicēdum quod satis āssimilantur
 uenis tūbeis ex sanguine. Est sciendū secūdo q^o
 antiqui periti in anothomia nominauerunt has
 particulās uermes quia multum habēt similitu
 dinē cū uermibus ut ponit Ga. ī octauo de utili
 tate particularum capi. de uniformi & s. hysci
 i. terminatione Tertio est sciendū quod hos
 uermes notificat ex decem primo ex sui loco ge
 nerali quia in anteriori uentre. secūdo ex sui
 similitudine in figura quia uermicularis forme
 s. uermis subterranei Tertio ex sui compositiōe
 qā hēt cōmissuratiōes ut possit habē diuersos
 motus secūdū Ga. in octauo d. utilitate particu
 larū Quarto ex modo cōpositiōis quia cōmi

furatō ē in longitudine Quinto ex sui paniculo
 qa copitur piamare ut Aue inuit. Sexto ex sui
 situ specali quia ē sup addiciones simile coxas cō
 iunctis & iste sunt solum siue fundus uentriculi
 anterioris Septimo ex modo quo ibi ē quia isti
 uermes aligantur sup illis additionibus cū liga
 mētis que nō minatur corde siue tenatos ut Ga.
 hic & Aue in nono de utilitate particularum &
 nono d' iuuamētis mēbrox ca. sexto isie Octauo
 cox opatione qua appiūt meatū qui ē ptiapiū
 uētriculi medi & hoc qñ corugantur & in larū
 augentur & daudunt quando extenduntur qa
 illa duo addicmēta sic coxe ex hoc premūt uq;
 ad locū cōiunctōis eaz quā est locus principi
 uētriculi mediū & sic opellat illū meatū Et hoc
 est quod dicit uq; ad cōiunctionem & opilletur
 meatus. Nono ex pte diuersitatis partiū aērio
 nis & posterioris quia pars que recipit partem
 cerebri posteriorem ē minor etiam pars aērior
 est maior etiam pars posterior habet aliquam
 concauitatem sed aērior non ē pars posterior qñ
 intrat in meatum uentriculi quia multū apopi
 quat ē pars posterior ē strictior & aērior latior
 qa hoc ē cōforme ipi figure & subsistat cerebri
 & hō ē quod dicit secūdu formam qua cerebrū
 tolerat decimo ex nomine p hō q dicit qā notatur
 tualia quia sunt sic due uule in colore & lenitate
 & forsam intelligit de aditamentis. In principio
 uerfus āre ubi isti uermes sunt grossi. nō. notificat
 ex modo siue compositionis qa nō l' ē cōmissuras
 Sz tu dices cōtra cōtrariū huius sup dicit cū
 dicit cōmissuratio ex cōmissuris & c. Idē uult
 Ga. nono d' iuuamētis ca. sexto. tūc dicit uermis nō
 fuit ppositus ex multis ptebus nisi ut recipet mul
 ras uoluntates & ut possit moueri multis mo
 rib⁹ diuerse qūratōis Dicēdu p⁹ q sermo Aue.
 forsam refertur ad duas coxas cerebri sup quas
 locatur. uel dicēdu quod per cōmissuras intelli
 git asperitates supsidiciā istī uermes licet habe
 ant in substantia cōmissuras qa diuerfas ptes tñ
 in supsidie sunt lenes obediētes motui Et ē sermo
 cōformis littere Aue. in. xii⁹. de animalibus ubi
 dicit Et illic due uite. i. uermes nō habent in se as
 peritatem sed potius planitiem ut melius possit
 cōpiciari & cōstricari. uel dicēdu quod in actu
 i. nō aparētia sunt nō habentes cōmissuras siue di
 uersitates ut sic quasi motus rē unus & hoc q
 melius constringunt & coperiunt foramē uel me
 lus coperiuntur ab cox paniculo etia q motor
 uermis melius mouet eum cum est unus sed i po
 tētia & in oculo habent cōmissuras pp diuer
 sos motus quibus indigēt. uel dicēdu quod ha
 bent cōmissuras secūdu longitudinem nō autē
 secūdu latitudinē. ex quibus cessat cōtradictio.

EXPVLISIO hic notificat tias expulsiōis sup
 fluitatis uentris anterioris secūdo. mediū tertio

posterioris qūto nuche. secūda ibi et al⁹. tertia
 ibi & posterior uero. quarta i bi nuche quoq;
 In p⁹ pte dicit. Expulsiō supfluitatū cerebri ha
 bet duos meatus & intelligo a supfluitatū. p⁹ of
 sis quia subitiles expelluntur p cōmissuras. unus ē
 in uētre anteriori et apud terminū cōz qui ē in
 ter ipz & iter illū qui est post eū. ¶ Et sciēdu
 quod secūdu. Ga. in nono de utilitate particula
 rū & helyabatem in tertio tehorie capitulo. x. p.
 supfluitates cerebri sunt duoz modoz. i. subti
 les & euaporose. et iste expelluntur p cōmissu
 ras ossis. & grosse & iste uadunt p forā ia na
 riū & colatorii & d' istis ē sermo hic. ¶ Secūdo
 ē sciēdu q pria littera pōt exponi dupliciter. prio
 mō quod ipse uelit notificare uia expulsiōis q
 est p nates & tūc dicemus quod ista uia est in
 uētre aēriori apud terminū q ē inter ipm uen
 trē & illū. i. terminū qui ē post. iste aut locus est
 inter cerebrū & ossa frōtis Alio modo q dicit
 ni quod uelit notificare uia expulsiōis unam q
 teriat ad colatorii & palari & ista uia ē i fine
 uētriculi aērioris & in principio mediū uētricu
 li q ē post ipm & hoc ē quod dicit unus meatus
 est in uentre anteriori & apud terminū cōz q
 est inter ipsum & illum scilicet uentriculū qui
 est post & iste est uentriculus medius Alias
 pter ipz. i. post & ista expōitio est cōsona mē
 ti. Ga. in nono de utilitate particulae. ca. tertio
 Nō fecit aut hic mētiōe de uia nariū quia illud
 pender ex sciēcia de anothomia nasi infra.

ET ALTER hic notificat meatū expulsiōis
 supfluitatū uētriculi mediū & dicit quod alter
 meatus ē in uētre medius. i. in loco cōi cū uētre po
 stremo ut dicit stat⁹.

POSTERIOR hic notificat locū posterioris
 uētriculi & dicit quod uēter posterior non habet
 meatū singulārē siue apopriatū. Et ponit tres
 causas. prima est quia ppositus est in postremo
 & ex hoc habet duo. primo quod supfluitates
 sunt p posteriores uētricosos et meatus eorū mū
 dūciat. ii. quod nō possit facliter reuerti super
 fluitas ad locū colatorii. secūda cā ē quia ē par
 uis & ideo nō tolerat foramina et inuersionē. i.
 diuēticulū. uel exponitur. i. inuersionem qa mea
 tus diuertit ad partē ad quā rēdunt superfua.
 tertia cā est quia sufficit sibi meatus cōis in se &
 uētriculus medius ut dicit littera. exterior simul
 cū interiori & ista ē cā propria inter omnes tres
 cās nā nō sufficit dicere ē postremus et ē paruis
 ergo nō habet meatū expulsiōis supfluitatū
 hoc nō sufficit sed ē propna cā & sua sua dicere
 quod habet meatū cōz cum uētriculo medio p
 quem poterit expellere sua superfua. hec ē suf
 ficientior cā & magis propria & hoc ē quod dicit
 Et hoc proprie.

ET NVCHE hic declarat uias supfluitatū

a nucha & dicit quod due sunt uie una est p quā expelluntur superfluitates insensibiliter & alia p quā expelluntur sensibiliter Est sciēdū qđ Aue. dixit in littera resoluūto quā forsām ē insensibilis expulsio & forsām sunt duo forama in ossibus spōdiliū.

ET ISTIDVO. ¶ Hic dedarat pcessum hage supfluitatū & dicit qđ isti duo meatus cū capiunt ex uētre medio & posteriori & penetrāt in ip̄us cerebrū trāstierantur & c. littera patet. ¶ Est sciēdū qđ Aue. uult qđ isti duo meatus. sū cere bro quorū unus ē inter primū et secūdū uētriculū & alter inter secūdū & terciū & hoc est quod dicit. Cumicipiūt ex duobus uētribus. santeriori & medio quia isti plus aproptauit eos pēnerāt & c. i. uenit ad forām piemātris & postea du re matris ica qđ ibi ē orificiū stricū & supius la tū & cōcurrūt duo meatus in isto orificio paiculi & ideo est sicut emborum ut ponit halyabas. iū. theoricē ca. xi. & Galienus in nono de utilitate pnculax ca. 3. & hoc ē quod Aue. dicit qđ dicit caput rose quā enā est caput rose sicut ebōr ut pater in figura hac extra poita postea penetrans paniculū durāmatē obuiat glandulle cōpresse & ista glāidula replet loca illa & ē apta receptōi supfluitatū. Et sunt iste glāidule inter paniculū & c. tūc ē trāstus p os collatorii i supmo pa lati Ista tñ difficulter aprehēdūtur sine anotho^o uisa. ¶ Remālerūt due dubitatōes Et p^o ē utrū spūs animalis cōtētus in cōmisuratiōibus cerebri ster inter partē et partē cerebri an in artariis. & quia hec questio indigeret multo sermone i mira bili ramificatiōe artariay & uenay i cerebro qā ualde differt ab aliis pibus ut ponit Ga. in nono de utilitate pnculax ca. v. ideo breuiter trāseo pōndō qđ credo uidelicet qđ spiritus aialis spūs p substatiam cerebri quā enā ab Aue. dicitur ēē in cōmissuris ē cōtractus i ramis artariay pūf simis spāris p illas cōmissuras Et hoc pōt dda rari nā nō uidetur aliū spūs aialis i cerebro cōti neri nisi ille qui ppellit i uētriculos sed ille ppellit ur a ramis artariay ut fuit p^o cañ. sen. prima i ca^o de anotho^o artariay subtracay et Ga. i nono de utilitate pnculax ca. iiii. uidetur hoc sentire cū dicit totum cerebrum ab his artariis plecti mul tiormiter scilia & c. multe fissionum ad uētriculū eius desinūt Et post multa uerba dicit. In his artariis. s. a. cōcedētibz p cerebrū multo tēpore manens elaboratur qui autē elaboratus ē mox ua dit in uētriculis cerebri. Hoc potest adaptari mē ti Aue. infra in ca^o de uertigine. ubi dicit spiritus aialis nōa digeritur et rectificatur nisi i illis uis idest artariis cerebri. deinde requiescit i substatia cerebri. i. i uētriculis et hoc apparet qā subdit et postea dispgitur i neruos sed prius ē i uētriculis qđ spzatur i neruos. Appet. enā ex alio qā ipse dū

Non digeritur nisi i illis uis cū g^o supra dixerit qđ spiritus digeritur in cōmisuris ergo oportet quod in illis cōmissuris sint artariē alioquin male dixisset hic non digeritur nisi in uenis. Si quis autē cōtrariū huius quod dicitū est uellet san tāsari nō phibeo. ¶ Secūdo est dubitatio utp^o spūs aialis sit subtilior uitali. uidetur quod nō qā spūs rēdens ad infrigidatiōē uidetur rēdere ad ingrossatiōē cū frigidū ingrosset & inspisset sed spūs uitalis cū sit aialis infrigidatur quia si cui sanguis infrigidatur ut fiat la cūa enā uidet de hoc spūs i cū simili mō fiat. unde halyabas i quar to theoricē ca. xviii. dicit hoc mō sit generatio spūs aialis in cerebro a spū uitali quēdamodū & mamile sanguinis pparare decoctū ut fieret lac Secūdo sc spūs humidior uidetur grossior quā scitas ē cā subtilitatis spiritū ut infra sen 3^a tractatu quarto p^o ca. sed spūs aialis est humi dior cū cerebrū sit in genere humidior. Tercio sic digestio procedit ingrossando ut p^o in quarto me thautog & i comēto secūdi pnoticog comēto xxxiii. s. spūs aialis fit p digōez g^o & c. ¶ In cōtra riū est azaratus i p^o sit medicine i ca^o de cere bro. Dicēdū quod spūs aialis ē subtilior uitali ut inuit azaratus quod ē sentit cōstrabē in libro de dria spūs & aie q loquēs de generatione hu ius spūs dicit quod efficitur subtilior. Idē uult halyabas in tercio rehoricē. xi. ca. uersus finē mē lioratur autē eius subtilitas & c. Itē ille spūs est subtilior qui est remotus a terrae opacitate & ē dyafanus & lucidus. sed spūs aialis est huiusmo di cū eius opationes hoc rēgrāt ut notū est. Idez declaratur ex natura loci in quo generatur. s. reus mirabil^o subtilissimi in quo oportet spūs uita lē ualde subtiliari. ¶ Ad cōtraria. Ad primū dicē dū quod frigidū absoluit inspissat & igrossat sed frigidū terminatū. i. remissē calidū agit secū dū exigētiā agēris. Ad secūdū dicēdum ut ibi dī ctū est. uel dicēdū. quod sicut terreū inducit gros sitū sed huiū aereū inducit subtilitatem et tale ē pncipiū spūs aialis. ¶ Ad rōnē dicēdū quod il la ppositio est declarāda secūdū quod in p^o libro declarata est a me in ca^o de uirtutibus Vel dicen dū quod nō ē uera simpliciter. uel dicēdū quod nō ē utp^o uniuersaliter secūdum cōcliatorē differen tiā quinquagesima. ¶ Esset tertia dubitatio qā uētriculis sit nobilior de qua apparet aliquid dī ctū sup sen. xi. ca. p^o. ¶ Si autē inter quosdā auc tores aliqua discordia appareat nō ē multum dī eis apreciādū quia nō sunt famosi

Sermo uniuersalis de egritudinibus capitis & facientibus egritudines in ipso

& oportet quādoq; de illis humiditatibus i pef
 fu purgare aliter ex rētionē ipſarum magnus
 cōſequetur periculum Tertio dicit quod tota
 iſta mala cōſequentur ut materia aut ē i ſubſtātia
 cerebri aut in ueniens aut in eius tellaminibus ut
 uentriculis. ¶ Eſt ſciendum quod Auic. littera
 primo uult innuere hanc diſtinctionem. Mala cōple
 xū cerebri aut eſt ſimplex aut cōpoſita & ſunt
 cōple aut ſine materia aut ut materia aut humo
 rali aut aquola Et hoc ē quod dicit hinc ſubſtā
 tiam i corpulētiā humoralē aut uaporalē i que
 nō habet corpulētiā hīorale Et ē ſciedū quod nō
 tanger dicit aut uaporalē ante hoc aut hinc ſub
 ſtantiā quia generatior materia eſt uaporalis q̃
 humoralis. pōt. ſurgere uaporalē quā ab
 humoribus. ¶ Sciedo ē ſciedū p hº quod Auic.
 dicit Et multiplicat quod in hoc dicit Auic.
 uult oñdere qđ egritudines pōt cōtingat cerº
 hūide q̃ aliūde Et pbat nā cerº mā picipio crea
 tois qđ i pma etate multas hī egritudines ex ma
 trice p̃t ē dēſup extra matricē et iſte ſit ſupſule
 ut mutacione egenet & i ſi nō tuncmur inde picu
 lū Et hoc ē quod dicit magnificat inde res. mē
 brū et quod habet multas humiditates faciliſ
 inadit egritudines humiditas ¶ Tertio eſt ſciedū
 quod cerebrū ē mēbrū ualde humidū unde ſup
 oia mēbra noſtri corporis preponitur in gradu
 humiditatis ab Auic. in primo cō ſen. pma. cor
 pus etiam noſtrū generatur in multa humidita
 te ut patet in ſciedo de cōplexionibus & eſt in
 matricē Et tū i multis humiditatibus ut iſta ſen
 duodcima cāº ſciedo Et i ſi dno ſe nutrit uale
 ad tēpus moritur ſen. i. tractatu primo in fine
 Et iº ē qđ aqua in capite ex hoc colligitur nō
 dicit Auic. ex eo quod acquiſit uale matricē ex
 tra uerē quia ipm ē mēbrū humidus & multe
 humiditates ad ipm eleuantur que ibi cōgellā
 tur & faciunt humiditates in coris & brandis
 appentes ſicut et ſit pluuia ex uapores ſurſum
 eleuantur ut ponit Ay. in ſciedo de partibus aia
 lium in caº de cerebro & hoc ē quod dicit Auic.
 aut poſtea ¶ Quarto eſt ſciedū quod littera
 que dicit Et ē tota ex parte exipuit dupliciter unomº
 & ē tota i materia. alio mº. i. mala cōplexio ſine
 ſimplex ſine cōpoſita ſine aut materia ſine ſine ma
 teria Deinde dicit
 ET ACCIDENDUM hic notifiat egritudines cōpo
 ſitionis & primo pont egritudines quatuor ſi
 ſit minus ſuple ut maius ſi q̃z. expreſſit aut dē
 minori quia peior eſt diſpoſito parit capitis q̃
 magni ſciedo ponit egritudines creature que ut
 uiciuntur in egritudines figure & pont illas &
 patet & pont egritudines receptaculoꝝ auz dicit
 & uafā i. receptacula ſine opulana & egritudi
 nes uiaur i cerebro qđ dicit aut canale & mudi
 ſi ſit uene uel artarie. uel nerui cum dicit in ner

ET ACCIDVNT. hic notificat egritudines cōpo-
sitionis & primo ponit egritudines quatuor in
dit minus suple ponit maius fū q̄. 3. exprefit aut d
minori quia peior est difpofitio parui capitis q̄
magni. fecundo ponit egritudines creature que di-
uiduntur in egritudines figure & ponit illas &
patet & ponit egritudines receptaculoꝝ auz di-
xit & ufa i. receptacula funt opilata & egritudi-
nes uia iur in cerebro cū dixit aut canale & uia iur
fuit uene uel artarie. uel nerui cum dixit in ner-

nis. &c. Morbos autē superficiē non dixit qā nō
accidunt sibi ita quod medicus ad eos distincte
iterat nisi i oste capis p̄ itellexit p̄ dictos morbos.
tertio ponit egritudines situs Et primo situs p
societate cū separatur ligamē cū quo uellamē asse
diatur cranco uel cerebro uel inter se. quarto poit
egritudines situs p loco ut cū paniculus a suo lo
co separatur Posset tñ eōtra exponi ut apparet
de se ¶ Est sciendū q̄ dies q̄re obmisse morbū
in numero. dico q̄ mōstruosum est fieri duo ca
pita & rarissimē cōiungens.

ET ACCIDVNT. Hic ponit siue notificat uir
tutes & pater ¶ Est sciendū q̄ in lingua cox
uidetur quid diuersum significare egritudines
cōiunitatis & resolutū singularis. i. solutio sin
gularis uide uñ poit cām alterius. Et h̄ regre
a me sen. xi. distinguit āt eius spēs secū dū mēbra
ut substantiā suam artarias &c.

ET ACCIDVNT. Hic notificat egritudines cō
positas. i. apāta & primo fac h̄. secūdo dedarat
dictum Secūda ibi. ex frigidis Prima pars p̄
in littera ¶ Est sciendū quod Antic. inuit diōem
apātū primo ex parte subiectōrū qā uel sit apā
in substantia cerebri uel in paniculo subtili. i. in pia
matre āt extrinsecō. i. regere os &c. secūdo inuit
diōnē ex parte materiei quia apāta fiūt uel ex
calidis humoribus &c.

EX FRIGIDIS. Hic dclat dīctū. dixit quod
apā capitis nō est de humore calido uel frigido.
& uult quod apostema dicitur calidum nō solū
quod sit ex sanguine uel colera sed ex quocunq̄
humore dūm sit calidus p putridinē. Si aut hu
mores sint frigidi i natura ut flegma & melaco
lia naturalis ē tñ frigidū pp uatōem putredis
& hoc est quod dicit. Et quēti faciūt apostema
frigidū & est sermo eius p̄ libro sen. secūda i ca
de egritudinibus cōpositis. deinde cū dīc

ET TV QVIDEM. hic ostēdit sufficiētiā enu
meratōis egritudinū cerebri et arguit sic Nō re
p̄tur aliq̄ egritudo cerebri que nō reducatur ad
illas uel contingat ex istis ḡ sufficiēter est fac
ta enumeratio. Antecedēs poit. cōsequētiā & con
sequens intelligit ut nota Est sciendū. d. cōtra
quia uermes i cerebro sunt egritudines & nō pos
sunt reduci ad aliquā predictā. secūdo dolores
māsiui sunt egritudines. Ad p̄mū dico quod uer
mes reducūt ad morbū uel. nariū qā in illis
foraminibus cōstēdēbus maxime nascuntur ut
Auiē. poit infra ca^o de sōda facta pp solutionem
cōiunitatis. si aut alibi nascuntur est raro Vel
dicēdū quod reducūt ad morbū in numero
partū capis de quo Auiēns fecit mētiōē dedit
tñ intelligere. Ad secūdū dico quod dolores siue
sint uera acūtia siue q̄s possint noiari egritudi
nes reducūt ad egritudines ex quibus cōiūgūt
ut ad malas cōplexōes & solutas cōiūgūt &

io dixit. Aut cōiūgētē sicut etiā morbus super
ficiē ad aliquā de predictis reducitur
EGRITVDINES. p^o hic enumerat egritudi
nes diuersificatas quantū ad modū p̄uētus uel
n. sunt p̄prie uel per cōitātē q̄s q̄s res. i. peri
culū in egritudine cōitatis tñ augeat q̄ sunt p
prie qā licet cessatē cōiunitas ē manet egritu
do in cerebro. sunt ēt peritiose sicut ex pibus
pectōris in pleureci & gulle i spāria Expelunt
ad ip̄us. & cerebrū manēte inducētēs malitiā ha
nelius & hoc ē quod dicit perforantes & occidē
tes & sepe &c. hic est dubitā utrum cerebrum
possit apāri Sed dicitur in capitulo d carabito.

De significationibus ex quibus oportet cognosci
de dispositionibus cerebri.

PRINCIPIA AVTEM Ex quibus.
¶ Iam Auiēns sufficiēter enu
merauit egritudines capitis nūc uult
docere eius dispositiones cognoscere
& primo premittit genera siue spēs signorum
que sunt principia ex quibus p̄uēnt ad cognitiōē
dispositiōnū cerebri Secūdo dat modū significan
di ex illis Secūda ibi. Significa^o qdē assumpta.
prima i duas primo enumerat signa secūdo poit
illōrū uniuersitatē siue sufficiētiā uel utilitatem
Secūda ibi Et ex istis quidē significatiōibus. p^a
in duas Primo poit signa que sunt sumpta ex ca
pite siue ex cerebro uel ex otis. secūdo poit signa
sumpta ex membris cōiūcantibus Secūda ibi
Et ex dispositiōe Prima in. viat sex sunt signa
cognitiōum secūdū Ga. in regni Secūda ibi Ex
opōsitis Tertia ibi Et operatiōē Quarta ibi
Et ex qualitate Quinta ibi Et ex hoc Sexta ibi
Et ex magnitudine De pria p̄z in littera. ¶ Est
sciendū primo circa rubricā q̄ licet signum &
significatio dīcant apud Ga. in tertio p̄noscitōx
cōm̄to. xli. tñ hic pro eodē sumūt. ¶ Secūdo ē
sciendū. d. r. quare de spēsbus egritudinū fecit
generale capitulum & etiā de signis non autem
fecit i generali capitulo ē cāis egritudinū capis
Dicendū quod causā ē sciendū Mondinū & bñ
quia sen secūda primi libri determinauit in ge
nerali de causis morborum que hic in generali
poterunt applicari Sed tu dices etiā i generali
determinauit de signis egritudinū. Dicēdū quod
illa signa nō erant itati applicabilia ad egritudi
nes cerebri siue sermone minus generali qui fit in
hoc ca^o. cause tamē poterāt applicari & apparer
ei qui intelligit. secūdo possemus dicere q̄ Auiē.
in capitulo sup̄iori enumerādo spēs egritudinū
capitis in generali dedit intelligere etiā cās in ge
nerali & maxime cōiūctas & antecedētes cum
enumerat materias euaporosas & humores
& hoc apparet ex Auiēns rubrica superioris ca
b. 4.

pituli cū dixit Sermo uniuersalis de egritudine
bus capis & hoc quantum ad genera & spēs egrit-
tudinū. & faciet egritudines in ipso & hoc q̄rū
ad cās. **T**ertio est sciēdum quod diuersimode
hic & supra Auic. loquitur in rubrica Supra. n.
dixit de egritudinibus capis hic uero dicit dispo-
sitiones cerebri & hoc ideo quia signa que pō-
nunt non sunt solū ad cognoscēdum spēs egritudinū
imo etiā sanitatem cerebri ut infra apparebit

Quarto est sciēdum circa textū quod ista si-
gna que hic ponūt sunt principia quia sunt ra-
dices oīz signorū infra explicatorū & ppaginato-
rū per diuisionem horū principiorū. **Q**uinto ē
sciēdū quod operationes sensibiles hic sumūtur
pro operationibus sensuū quinque exteriorū que
cōtra distinguūt operationibus moralibus &
motiuis

EX OPERATIONIBVS. hic ponit sciēdū
signū egritudinū sumptū ex opōnibus & patet

Est dubium hic sciēdum Albertū quō Auic.
uirtutē memoratiuā & cogitatiuā & c. uocat
morales Nā uidetur inconueniens quia uirtutes
morales sunt cōpate uirtuti uitali sicut ira furor
timor & c. ut sumitur a Iohānitio in suo libello
& ab halyabate in quarto theoricē Respondēdū
primo quod littera est corrupta Vult. n. dicere ex
opōnibus principalibus nō cogitationes cerebri q̄
dā sunt eius solius ut cogitatio memoria & c. &
iste uocatur principalis a Ga. in regni & de huius
uult loqui Auic. quedā sunt que fiunt ab extrin-
seco organo mediate ut operationes quicq. sensuū
& de huius dixit i. particula precedenti Vult ergo
hec littera dicere Ex operationibus principalibus
Secūdo respōdēdū alio modo ut. s. qd littera sit
diminuta & debet sic stare Ex operationibus
moralibus sicut timore audacia ira & similibus
& ex operationibus principalibus sicut opō me-
moratiua cogitatiua & huiusmodi Tertio respō-
dēdū salū ideo litterā quod aliqua pō: dici mora-
lis dupliciter unō modo quod fiat immediate a uir-
tute morali. s. & uitali & hoc mō memoria non
ē uirtus moralis alio mō q̄ fiat a uirtute que uir-
tuti morali imperat & hoc modo est memoria
uirtutis moralis q̄a sit ab aiali que imperat uita-
li & hoc est mēs. Iohānitio & halyabatis. hic non
distinguit inter uirtutes morales & passionēs si-
ue aie accēdētia. & turpe est litterā corumpere
Dico ergo quarto aliter quod uirtutes iste abin-
trinfeco apprehēdētē dicūtur morales nā uirtu-
tes morales & licet sint perfectiones intellectus
tñ sunt perfectōes extimatiue siue cogitatiue
iquātū corrigi ibi per extimatiuā. seruire intelle-
ctui i acquisitione & exercicio actus uirtutis imo
quidā hoies incedūt cū hac uirtute parū utēs in
rellectu ut suūtur ab Auic. p^a primi in ca^o de uir-
tute aiali & huius habitū uirtutū moraliū stātē

in uirtute sensitiua maxime cōsiderat medicus
quia pō: attingere cū suis medicinis. i. rectificādo
cōplexionē. & quia actūs cogitative & extimati-
ue maxime uersatur circa res ymaginatas & me-
moratas. Et ex horū collatione hoies dāt iudicia
quib⁹ coiter cō uersantur. ideo Auic. & bene has
uirtutes uocat morales quas. Ga. uocat prin-
cipales. **P**rimo est sciēdū quod Auic. hic rāg: oēs
uirtutes in relescas. s. sensitiuas & intellecti-
uas. P^o rāg: sensitiuas i. uirtutes. s. mēoratiuā cū dīc mēora-
tiua. Cogitatiuā p^o extimatiuā cū dīc cogitative. p^o cogi-
tatione. fantasiā que quādoq. uocat ymagina-
tiua & quādoq. formalis cū dicit. Et formatōe
Et ex hoc dat sensum cōz intelligere Secūdo rāg:it
intellectiua cuius operatio est simpliciter apheio
cū dicit Et uirtute mētis & intellectus & cuius
operatio est cōpositio & diuisio cū dicit. Et per
strutatioē q̄us n. medicus uirtutē intellectiua
principaliter nō cōsideret tñ inquirat eius ope-
ratio pō: bonificari & mala fieri dispositione sen-
sui inrātū cōsiderat de ea. Si aut uolumus dice-
re quod oēs isti sermones referātur ad uirtutes
sensitiuas. Dicēdū quod p hoc quod dicit cogitio
ne intelligit ymaginatiuā & formatōē. i. fantasiā
& uirtutē mētis et plūratōēz. i. extimatiuā
quā alias posuit duplicē. s. apheioā intēctiōnū &
iō dixit uirtute mētis & collatiuā & ideo dixit
plūratōē. **T**ertio est sciēdū p hoc quod dicit
Et operatiōibus mobilibus quod uirtutis motus
uoluntarie est duplex. s. impans ut extimatiua &
de hac nō est sermo. alia est exequēs que est in la-
certis & d hac ē sermo & ideo dixit mediātibus
laertis

EX QUALITATE hic notificat signū cogni-
tiōis sumptū ex qualitate in supfluitantibus & p³

Et est sciēdū quod ex quinq. docet significare
p supfluitates. primo ex subtilitācia. si sit grosse
uel subtilis. & c. scūdo ex colore. tertio ex sapore
quarto ex quātitate. quinto ex exitu ut an phibe-
antur uel suant. de odore nō dixit quia ad sapo-
rē reducūt. & multe supfluitates cerebri cadūt
p palatū d quāz sapore indicat infirmus & ideo
sapor cadit in signis supfluitatū cerebri. nō aut ē
hanc. tum quod cadat in signis urine immo abi-
ciuntur ab Auicena primo canonis s. fen secunda.

Secundo est sciēdum quod hoc signum est
ex uirtute & uicio uirtutū naturalū q̄rū opo-
nes maxie in exūtibz apparent.

ET EX HOC. Hic ponit quāritū signū ex iuuā-
tibus & nocentibus et patet. Est sciēdum primo
quod expreflit aeres & cibos q̄a plus nobis occu-
runt Secūdo est sciēdū quia dixit diuersificātū
quātū ad nocumentū oculū & nocent quātū
ad sensibile.

ET EX MAGNITVDINE. Hic ponit sextū
genus signorum quod suūtur ex dispoē capitis

Et pri^o pot^{est} signa sumpta ex dispo^{sitione} eius solius.
Secundo ex dispo^{sitione} inatoru^m uel annexorum.
Secunda ibi. Et dispo^{sitione} coloris oculoru^m. ¶ Ad
evidentia^m prime pris est sciendu^m quod septe signa
ponit ex dispo^{sitione} solius capitis. Primu^m ex qua
titate. secundu^m ex figura. tertium est ex grauita
te & leuitate. quartum ex tactu. quintum est ex
colore ipsius uel uenaru^m. sextum est ex ulceribus.
Septimu^m ex ap^{ertu}ribus.

ET EX DISPOSITIONE. Hic ponit signa
sumpta ex dispo^{sitione} inatoru^m uel annexoru^m siue circu
staⁿtiu^m & sunt quatuor ille pres. locali capili coloz
& uua. Quatuor q^{uo} fac. Secunda ibi. Et ex dispo^{sitione}
capilloru^m. Tertia ibi. Et ex dispo^{sitione} colli. Quarta
ibi. Et ex dispo^{sitione} uue. De pria pater. ¶ Est
dubium quia hic fit sermo d^e signis sumptis ab
oculis cu^m iⁿ prio gere signoru^m sint po^{ssu}ta signa sum
pta a uirtutibus sensibilibus. sicutu^m auditu^m &c.
Dicendu^m q^{uo} oculis pot^{est} sumi dupliciter. unomō
secundu^m quod organu^m uirtutis uisive que potest
aufferi coru^m uel diminui & sic cadit in p^{ri}
o genere signorum. Alio modo potest considerari
oculis secundu^m quod est quod iⁿ mebroz^{um} ppagina
tu^m a cerebro potens diuersimode colorari ex hu
moribus inde fluctibus potes habere uaria^m dis
po^{sitione}m uenaru^m ex egnitudines obtrahie at ukeru^m
& similia aut sanitate secundu^m priuatione^m ho^m et
ut sic cadit in hoc genere signoru^m. Et io dixit ppe
ut referatur ad quodlibet signu^m. s. coloris & est. p.
dixit ppe pp tactu^m autis iudiciu^m & certu^m iⁿ calido
u^{el} iⁿ frigido ut appz. secudo d^e complexib^{us} ex
quo apparet quod licet d^e oculo expressit intelligit
in de lingua & aliis sensibus. sed quia oculi et at
maifestiores & p^{ri}ncipaliora orta ut declaratu^m est
a m^{en}te tertia huius libri. Ideo plus dixit d^e ocul
lis. ¶ Secudo est dubitatio q^{ue} hic dixit d^e sompno
& uigilia. Dicendu^m q^{uo} ca^u est quia sermo annexis uel
ga multu^m sua dispo^{sitione} iⁿ oculis representat. uel dicē
du^m q^{uo} sic posuit signa ex dispo^{sitione} organoz^{um} sensitiuo
ru^m ut oculoru^m ita posuit signa ex dispo^{sitione} or
ganoru^m innotuoru^m. s. ex sompno & uigilia. licet. n.
sint dispo^{sitiones} sensus & motus tamē multum
maifestatur uigilia in motu & sompnus in q^{ue}
unde sompnus quieti similis existit. Et io Auic.
ifra signa sumpta ex sompno et uigilia reducit ad
capitulu^m d^e signis sumptis ex opationib^{us} motiuis

ET EX DISPOSITIONE. Hic ponit sig^{na}
ex dispo^{sitione} capilloru^m & pot^{est} quicq^{ue} spēs signo
rum a capilis. Primu^m ex quantitate. Secundu^m ex
substantia. Tertiū ex q^{ua}litate. Quartū ex uelocita
te susceptiōis caluicie &c. quintū ex remanētia
in sanitate aut remotione per filionem casum uel
depillationē. s. totale & reliquis ut tinea et furfu
ribus q^{ui} huic anectuntur.

EX DISPOSITIONE. hic ponit signa sum
pta ex dispo^{sitione} colli & pater. ¶ Est sciēdu^m q^{uo} collū

pot^{est} esse grossum u^{el} subtile uel sanū inter illa s^{ed} p^{er}
ter pot^{est} est multū. i. longū & paruū. i. breue & sa
nū inter illa. Et io Auic. bis dixit ex sanitate.

ET EX DISPOSITIONE. Hic ponit signa
sumpta ex dispo^{sitione} uue & pater. ¶ Est sciēdu^m q^{uo}
h^{ic} d^ez referri ad stani dicta ut pz ex mēte Auic.
infra primo ca^u. Significatio autē colli & dicat^{ur}
Et similiter su. significamus dispo^{sitiones} cerebri ex
dispo^{sitione} uue. Similiter dico sicut ex collo p^{er} multi
tudine^m ca^uis egnitudinū in ipis uel paucitatem
¶ Sed circa o^{mn}i p^{er} dicta est hic sciēdu^m quod signa p^{er}
m^{en}sa sunt sexi genere quoz^{um} sufficētia pot^{est} habe
ri sic. Ista signa p^{er} sumuntur ab occurrentibus extra
& sic est quintū genus. uel ab operationibus extra
& tunc uel sensibilibus & sic est primū genus uel
moralibus & sic est secundu^m uel motiuis & sic est
terciū uel naturalibus & sic est quartū uel in gē
re sumuntur ex dispo^{sitione} capitis & sic est. vi. ge
nus quod subdividitur quia uel totus & sunt. vii
uel annexoz^{um} circūctū & sunt iⁿ summa quatuor
uel. v. possent fieri plura. Et aliter pot^{est} dici q^{uo}d
ista sumuntur uel a substantialiter inherēti
bus uel ab effectibus uel a casibus & pater secū
dam quod plusquā commentator ponit in regni.

EX DISPOSITIONE. Hic ponit signa sum
pta ex mēbris coicātib^{us}. Et p^{ri}o ostēdit ex quo il
la signa sumuntur & ex quibus mēbris secūdo
ostēdit diuersitate que cadit iⁿuestigatione egn
itudinū per signa sumpta ex mēbris coicātib^{us}
secūda ibi. Significatio autē De prima pater. Est
sciēdu^m quod Auic. enumerat membra comunicā
tia cerebro neruosa ut matrix &c. Est tñ sciēdu^m
quod matrix non est sic neruosa ut stomachus tñ
habet multā similitudinē in sua substantia cum
neruis ut pater infra fen. xxi. sicut effert uehe
mētus cerebro coicaret ut ibide^m Auic. Secundo
Auic. enumerat ex quo illa signa sumuntur q^{uo} ex
uirtutibus & opōnibus q^{uo} ex his male uel bñ
habētib^{us} significamus ex uirtutibus quārum
ad bonitate^m dispo^{sitionis} actū ex opationibus
quārum ad nocumēta operationum.

SIGNIFICATIO. Hic ostēdit diuersitate q^{ue}
cadit in hoc. Est sciēdu^m q^{uo} littera pot^{est} expo^{siti} dupli
citer. primo in signis p^{er} coicātē duo consideramus
. s. dispo^{sitione}m mēbri cui sit coicatu^m ut cerebri con
siderādo iⁿ hac x^{ar}rietate illud q^{uo} cerebro accidit
ignū sibi accidit Et h^{ic} est q^{uo} dic^{it} unus eoz^{um} ex dispo
sitiōe mēbri coicāns cerebro & ex hac coicātōe co
sideramus dispo^{sitiones} cerebri secūdu^m q^{uo} dicit &c.
Aliud q^{uo} cōsideramus est dispo^{sitione}m mēbri coicātis iⁿ
uestigado quod sit & que sit passio & quō per
ueit a cerebro. i. ad cerebrū nocumētū ut hēt hi
tera exterior uel a cerebro. s. coligantia uue. ignū
illat mēbrū cerebro coicāt & hic duo cōsideram^{us}
& ē iⁿ o^{mn}i cōpassione. s. qua patitur cerebrū &
que est dispo^{sitione}m mēbri cui cōparatur. Aliomō

pōt littera expōi. pp quod ē sciēdū quod duplex est cōpōsitiō uel coicatio unomō. quia cerebrū coicāt suā dīspōitiōē mēbro & mēbrū dīspōitue dīspōitiōē cerebri scīdū quod cerebro accidit & hoc est quod dicit ex dīspōē mēbri cōicatis cerebro in eo. i. in ea dīspōē quē accidit cerebro secū dum quod &c. quia primo accidit cerebro. Alio modo coicatio accidit a mēbro ad cerebrum. & cōsideramus tūc dīspōēz mēbri ut stomachus uel ce &c. Et hoc ē quod dicit. Et secūdus ē &c. Et quō prouenit a cerebro. i. ad cerebrū uel a cerebro illud mēbrū unde suā dīspōēz cerebro cōmunicat. & hoc expō uidetur ire ad mētē Auic. infra scīdū duo capitula quē facit d hoc.

ET EX ISTIS. Hic pōt sufficiētia hōis signorū ut uinier salutarē & dicit quod significat &c. quasi dicit sunt signa demonstratiua & pnotu ea. Est sciēdū quod scīdū ratiōm tristitia ē quando q cogitat cō dolore de re amissa ut dicit Rasis. xviij. cōmīstis de febre effūmera ex tristitia. Hic tū sumitur tristitia large pro oī accīti aīe in quo cōuenit intus reuocari calidū ut quasi ēt tū mor sit qdā tristitia dicit post horribilitas. i. putilaminitas. homo. n. pusilaminus oīa horret. ista aut significat melancoliā ut patet p ypochrē i. vi. particula amphōz illo amphō. si tumor & putilaminitas multū tēpus hīc melancolicū pīcūit Sed diceret tūc signa sunt ista de pmissis Dīcedūz quod sunt signa sumpta a uirtutibus moraliū. operatiōe enim extimatiue accidit tumor et tristitia & pusilaminitas ira ēt est de illis signis inquantū ibi occurrit extimatio de parupensione Diceret. n. aliquis quō ista significant dīspōē pūtem uel futurā Dīcedūm quod cum ista accidētia sint intēsa hō est actu melancolicus cum aut nō sunt intēsa & cōtinuāt prouocantur melancoliam. Almutū & altū sunt spēs mēie de quibus infra dicitur

EST DVBITATIO utrū ex ira quē nō habet extēsiōē. i. cāz euidentem significetur epilēsia. ut dicitur quod nō quia quod significat inflammatiōē caloris nō significat epilēsiā quia epylenia est potius infrigidatiō. fit. n. a materia frigida ut patet in cōmento illius amphirosini secūde particule Epilētiōēz iuuentibus sed ira significat inflammatiōēz cū sit feruor caloris uel sanguinis ut ponit Ga. in pmo de differentiis febrū et in scīdō de regimine sanitatis ergo &c. ¶ In cōtrariū ē Auic. dīcedū dupliciter & primo quod loquitur de epylenia colerica. potest. n. a colera fieri ut patet infra capitulo de epylēsia Vel dīcedū qd Ira accipitur dupliciter unomodo materialiter pro feruore caloris circa cor & hoc mō sumitur hic quātū ad hoc quod dicitur quod significat epilēsiā licet possit summi inquantum dicit quod significat manū. Alio mō sumitur ira magis forma

liter pro appetitu uidēte ex parupensione & hoc ira est duplex una quē habet intentionem. i. uerā cāz quia hō uere est paupēsis & de hac nō ē hic sermo. Alia est quē nō habet intentionē et de hac est hic sermo. est. n. talis ira quidā appetitus offēnsionis ex qualibet re occurrēt et quasi quelibet res inspecta uel ymaginata sibi facit indignatiōē et ista ira significat epylēsiā uel melancoliā uel manā quia ista ira significat uehemētē debilitatē in cerebro ut quelibet cā imprimat. Ex hac autē debilitate dīspōitur recepti oī materiāz flematiāz uel melancolicarū unde parare fit epilēticus uel apoplecticus ¶ Et melancolicus. Sz. t. d. ita pōt suscipere sanguinē et colam. dico quod uerū ē. Vel aliter quod cū ita debilitatur cerebrū uel tāra uel litate ai ut quelibet res sit hōi tediosa nō cōiungitur dīuino sanguinis uel colē. Ita. n. faciunt aut dātā et cōfideciā ¶ Cōsiderādū ēt quod ira debilitādō cerebrū et eliquādō humores flāricos mouet pōximū epilētiāz in hominibus cōsuetis habere epyleniā et iō pōit in cāis mouētibus ipāz infra ¶ 2° ē dubitatio dū dicit ex risu. ut ex risu possumus significare egritudinē in corpore & utrū cōgelatiōem uel amētiā uel meliam Et uidetur quod nō significet egritudinē quā illd q est signū leuicē nō significat egritudinē sed risus ē huiusmodi & cetera. Maior patet quia est qd tristabile ipā egritudo imo sunt qdā egritudines quibus melius ēt mori q cum eis uitam ducere ut pōit Ga. in quīdo de regimine san. raris Minor patet ad sensum & ē ylaach primo el Por. Secūdo arguitur q nō significet cōgelatiōem uel amētiā quia illud quod significat dominium sanguinis nō significat cōgelationem uel amētiā sed risus est huiusmodi g^o &c. Maior patet quia congelatiō fit a frigido & lico ut patet in cōmēto illius amphirosini secūde pteule. Sūpnus & uigilia. & amēcia etiā fit a frigido cū sit nocu mētē extimatiue uel alterius uirtutis intrinsece q nō cūmū ē ablatio ¶ 3° dimi^o. Ista autē sūt a frigido ut patet in sequēti capitulo Sāguis āt ē calidus & humidus. Minor est nota in capitulo de permixtiōe sensus & orobaxius cū haly cōmentatore super illo amphirosino sexte particule ¶ De spīerā cū risu. ¶ 4° Terno arguitur quod nō significet melancoliā quia si obus melancolicus coicatur tristitia g^o risus nō pōt alicui tēc cū risus sit gaudiū uel cū gaudio Sed oibus malis coicatur tristitia ut pōit Ga. in tertio de interioribus ea. vii. et pōt sumi ab Auic. infra in ea. de m. p. a. ¶ In cōtrariū est Auic. hō & probatur ratione & quod pōt possit significare egritudinē. Illud quod pōt cōiungi hōi statū iūia mortis & prope mortē pōt significare egritudinē. Illi que occidit sed risus ē huiusmodi g^o &c. Maior patet q si hō sanus nō cōsueuit ridere & mō prope mortē

ridet uidet q̄ risus sit accēs illius egritudinis,
accēs uero ē signum Minor ē nota quā hō pōt
mori ridetō ut fuit ex libro quodā d̄ flobotho
mia antiquē translationis quē iponitur Ga ubi
ponit quod si quedā uenē flobothementur morit̄
hō cum risu Itē dragma auri & croci interficiūt
lertificando ut pōit Auic. in secūdo cā. ca. d̄ croco
Secūdo pbat q̄ possit ēē sig^m mēp̄e p̄ amēcie q̄
si risus pōt coniūgi ei ut accēs g^o potest ēē signū
sed ita est ut pater in illo ampho. desipiente cum
risu Itē si species mēp̄e sunt ideteriate & quasi
infinite & eāz ēē i uarietatiū ymaginationum
sunt incogite g^o risus pōt coniūgi alicui mēp̄e ut
suū accidens & illā significare. sed ita ēē g^o & c.
Maior pater quia si spēs ideteriatē & ignore
sunt n̄ poteris mihi dicē plus q̄re hic mēp̄e
determinat se ad ymaginātiū se ēē asinū & ali^o
se ēē regē quā quare iste non possit se determinā
ad ridēdū ut quasi continuo rideat ymaginans
sic ēē sciendū Minor est nota primo quia species
melancolie sunt infinite prio p̄ Ga. terio de inte
rioribus ca. sepio Secūdo quod cāe hāz uariē
tatiū in eartū ymaginationib^{us} sunt oculis apparet
per serapione in primo sue pratice ca. de melāco
nia. ¶ In hac questione est primo responsio al
berti qui dīc q̄ risus pōt significare cōgelatiōē
q̄ significat dñm sanguis. sanguis āt sū multi
tudine potest suffocare & exingere calidum
naturale & ex hoc fit cōgelatio. Hec responsio ē
multipliciter uilis. primo q̄ n̄ uadit ad medulā
questi. secūdo q̄ male intelligit quid uult dicē
cōgelatiō. nō. n̄ fuitur hic cōgelatio p̄ morte uel
disposē propiā mortū ducta a sanguie suffocā
te sed fuitur p̄ quadā passioē cerebri quē uocat
cōgelatio ab auctoribus quē quid sit dicitur
¶ Ad intellectum questi oportet tria uidere Et
primo qd sit risus secūdo cuius uirtutis sit accēs
tertio quō significat egritudinē. Proter primū uidē
sciendū qd de risu datur duplex diffinitio una est
breuis Risus est propria pa^o hois & poitur ab
ysaac prio elemētōrū Rō est quia hec dispo in
est oī hōi et soli. insubilitas. et semper possumus
dicere q̄ hō ē i potēcia risibilis. g^o risus ē p̄pa
pa^o hois & quia propria pa^o insequit̄ rationem
forme quā subiectū ab alio cōtēntaliter differt
g^o oportet q̄ risus cōsequat̄ hōiem ratiōē sue
fōse quā est hō. hec āt forma secūdu ueritatem
est aia intellectiua uel extimatiua secūdu Auer.
in terio d̄ aia. g^o seq̄ q̄ risus inest hominī ratiōē
intellectus uel extimatiue ut cogitatiue ornate in i
tellectu. Intellectus aut ad p̄s pōt habere respē
ctū ad potēcias aie sensitiue appetitiū & cū ad
istas intellectus determinatur sequitur passio
nes aie sue dispositiones quē dicitur erubescētia
ira & etiā risus ut colligitur ex Auic. in sexto de
naturalibus p̄cula prima. ultimo ca^o. Si aut in

tellectus habeat respectū ad actū pure speculati
uum nō sequitur risus. Rō est quia sicut appare
bit risus cōsequitur gaudiū in rebus sensibilibus
ut Auic. d̄ uiribus cordis quito ca. gaudiū aut n̄
sequitur actū pure speculatiuū ut ponit Aeg. in
.xxx. p̄cula problematiū p̄blemate. vi. Sed cō
tra quia qñ bñ intelligimus letamur & qñ n̄ pos
sumus intelligere laboramus & tristamur. Dicē
dū quod in actu pure speculatio quē est de reb^{us}
nō hōiū bonū neq̄ cāz finalē nō est delectatio
sive gaudiū. Rō ē q̄ i gaudio opz q̄ sit ap̄hesio
rei delectabilis sub rōne ut p̄. Et dico de gaudio
quod est delectatio uirtutū ut in tris cap. i. extimati
ue ut ponit Auic. in libro de uirib^{us} cordis. iiii. ca.
si uera speculatio ut mathematica nō hōi finem
in illorū ap̄rehensione nō ē gaudiū. Ad cōtrariū
dicendū dupliciter. Et primo q̄ si bñ intelligēs
gaudeamus n̄ ē hō gaudiū ex natura rei mouē
tis quā nō est uilis sed ex hoc quod intellectus
assequit̄ suā perfectionē iō sequitur delectatio.
uel dicendū q̄ illud gaudiū ē quia bñ intelligēdo
extimamus nos ēē bonos & iō gaudemus sed
nō potēs intelligere extimamus nos ēē diffictio
sos & iō tristamur. cū g^o aia rōnalis cōparat ad
uirtutes sensitiuas appetitiuas q̄ ex tali ap̄rehen
sione intellectus & subap̄rehensione extimamus
sequitur gaudiū āt tristitia uel rancor & similia
tūc sequitur risus cū est ap̄rehensio gaudiosa. ex
quo patet q̄ hō non p̄us potest redire q̄ ap̄rehē
dat res sub ratione delectabilis & hōi & ideo in
fantes cū solū uidēt uel audiūt & nondū icipiūt
comprehēdere intēctiōē non ridēt cū āt icipiūt in
fantes aliquā intēctiōē concipere hōi cū extima
tiua tūc icipiūt ridere ut pueri parui cū aspi
ciūt lumē & similia āt audiūt uoces quasdam
& q̄ hoc fieri icipit in x. diebus ut experientia
iuenit hō risus icipit in hōie circa q̄drigita dies
post ortū ut pōit Auic. in sex. i. ca. secūdo &
viii. de aialibus apparet q̄ risus ē propria pas
sio hois & quō est propria passio eius. Alia dif
finitio datur de risu. Risus est motus sonorus
mebroz spūaliū hois cū situtatione p̄tū faciei
pp̄affectiōnem eius qd homo uult de gaudio
& leticia Ista diffinitio colligit̄ ex dictis ysaac
in libro preallegato. Et potest declarari hec diffi
nitio generaliter ex ius oppositiō. p̄latū qui est
altus modus motus propter tristitiā. Secūdo
specialiter declaratur hec diffinitio propter qd
est sciendū quod in ipsa tanguntur quatuor
causē. i. materialis. i. subiectū cui comperatur &
passio cū dicitur hominis. i. cā formalis quā est
qdā motus sonorus cū situatōe p̄tū faciei Cā
efficiens gaudium est leticia & res gaudiosa
Cā finalis ē explicatio affectiōnis huius gaudiū
& leticie Prosequendo g^o declaratiōem causē
efficētis risum. Dicemus q̄ cā efficiens risum ē

duplex una immediata alia mediata. cā immediata licet nō explicetur in diffinitione ē modus motus factus in calore spūs cordis & spiritaliū uel est ipse calor motus Et hoc probatur primo quia risus siue cachinus est quidā motus ergo habet motore. q̄litas āt mouētes sunt calor & frigus sed nō frigus Signum qā nō accidit nobis risus cū infrigidamur et quia frigidū immobilizat & quēat ut pōit Auic. primo cān sen prima ca. de uirtutibus & Ap. in. xiii. particula de problema tibis. v. problemate Secundo probatur qā risus cōsequitur gaudium cū sit motus explicariū gaudii. gaudium autē per se calefacit & calorem mouet g° motus risus fit a caliditate mouente Cā mediata est duplex. f. exequens hūc motum & i perans cū cā exequens est uirtus motiua in lacertis motus circa partes pectoris & ubiq; moueantur & ista cā uocatur mediata respectu caloris mori q calor est instrumentū Cā i perās est appetitus sequens iudiciū extimatiue affecte specie gaudiosa & sic gaudiū pōt dici causa efficiēs. **SED CONTRA** oīa p̄dicta arguit p° cōtra illud quod dicebatur d̄ plātū nā scdū illū ysaac ibidē risibilitas est oppietū. scdū tu dicis quod talis motus fit a calore xra p Ap. i. xxxv. p̄cula problemati. viii. p̄blemate qui dicit q risus fit nobis infrigidatis. Itē diminuto calore fit risus ut in eo qui pp flobothomiā moritur rī dēdo. tertio tu dicis quod calor cordis & spūaliū ē mouēs immediatū. Tertio cōtra imo calor q ē in musculo est ille qui mouet immediate musculos ut pōt summi ex scdū colz & .v. phōx comēto. xlii. quarto diceret aliq; tu dīcis quod risus fit pp affectiōē eius quod hō uoluit de gaudii siue re gaudiosa. Cōtra quia natura siue uolūtas uolēs aliquid ēberet mouere organa quibus uolūtiū psequatur sed p musculos pectoris motos nō psequitur rem gaudiosā g° motus eius nō fit pp illā cōsecutiōē. q̄nto tu dīcis nō uidetur q risus fiat pp affectiōē gaudii imo tristitiē qā trilaris sub affectu & gratiis in pedibus ridet & quali tristis idignatur. Signū huius est quia fugit & trahit ad sēpedes g° risus nō fit pp affectiōē gaudii. Itē de rebus que nihil portāt ridemus sicut si hō labatur in uia aut si aliquis nesciat ponere caputē uel indure uestē. Ad primū dicēdū quod sermo illē ysaac posset negari. uel aliter quod risus nō habet pprie cōtariū actiū sicut est calidū frigidū. sed habet motū oppositū qui est plātus. Ad iſtellectū solōnis aliax instācia ap. est scdū quod risus est duplex. uertus & fictus. Risus uertus est ille qui habet oēs predictas cōditiones uel cās. est. n. motus p̄dictus quia hō affequitur gaudiū. Risus autē fictus est q nō hēt illas cās uel alterā illay. Fictus autē risus ē duplex unus ē cuius fictiō p̄cipaliter ē ex parte aje

Alius est cuius fictiō p̄cipaliter ē ex pte corporis Risus ex pte aje fictus ē cū i hoc ē dispō aje. quā d̄bet: tristitari uerbigrā. quia pūpēsus uel pūsus & ipe ridet fingendū dispōitionem similē ridenti ut cū ponit in anima deceptiōē. g° sonat cū pectore & figurat faciens sicut ridens Risus autē fictus ex parte dispōis corporis est duplex unus ex parte dispōitionis faciei solū sicut in homine qui habet teranū in facie siue modū spāsi in facie q̄n musculi faciei truantur sicut struātur in ridēte de quo loquitur Auic. sen scdū in ca° de tereno. uñ dicit: Et q̄m imaginamur quod ipe rideat pp ostensionem lacertorū faciei Et loquitur de eo. quarto cān sen sexta in ca° d̄ cadarion & d̄ scorpionibus primo capitulo in fine Alius ē risus fictus ex parte dispōitiōis corporis. ex parte motus sonori in pectore & forsā cū aliqua situatiōe partiū faciei simili ridētī uertus & sic. Et hic rursū ē ille qui fit i eo qui moritur ex flobothomiā illarū uenarū si uerū ē Risus ē factus ex croco occidēte Risus ē factus ex pūstulib; dīra diafragma. qdā enim in bello percussū circa illa loca riderūt ut ponit Ap. in tertio d̄ partibus alialium ca° de dyacomate i. diafragmate. nec est istud mirabile maius quam quod apud abscissum loquatur ut cōfabulatur uel scribit homerus secundū quod dicit Ap. talis ē modū ē risus factus in tritilatione circa affelas & gratatiōē pedū dicimus. n. quod ex omnib; dīcis cās. flobothia croco pūstulōe circa diafragma & gratatiōē pedū fit quidā motus in calore circa partes cordis qui calor motus mouet lacertos pectoris motu sonoro qui motus uidetur esse risus & tñ non est uertus risus. Sed .x. d. quare ista mouēt calorē spūaliū tali motu dico quod nō est alia cā nisi quia sunt huiusmodi tñ Ga. in libro de motibus liquidis dicit Nō uideō aliquid ad cognoscēdam cāz pp quam si tan gūtur loca subaleclatū mouētur motu uelud cū aliquid uidetur risibile nō ergo uidit. Galiā cāz pp quam nisi quia ille motor ē talis uirtutis nec est mirabilior responso quā illa quā dat Auer. in tertio coliget. f. quare sanguis facit leticiā quia ē talis nature uel uirtutis Res g° p̄dicte licet sint male et tristitariue. f. floborho° occidēs et crocus & pūstulio nō tñ est i conueniēs q ad eas sequitur motus in calore faciei motū lacertorū similē motū risus naturalis ut fingat ex hoc illū risum uertū & naturalē cū tñ nō sit Et hoc nos in exēplo uidemus. uirtus enim uolūtaria naturaliter dī spōita & etiā motiua uolēs aliquid capere strigit manū & spāsi° strigit manū Est tñ scdū quod hic risus a croco & risus a tritilatione licet sint reducti ad risus fictos pp dispōitiōē corporalē i musculis pectoris proutenētē a mō motus caloris in pibus pectoris cōsimili risui naturali tñ alia proutenēt cū cā assignari ut dicitur. Ex his

Ad secundā instāciā dico quod risus uerus fit a calore mouēte Ad Ap. dicendum qd foris illud dicitur debet refferri ad streuatiōē de qua ibi loquitur. s. quod fit a frigore licet et possit a calore fieri Vel aliter quod loquitur de risu ficto & nō uero Ad illud quod dicit de mortuo pp fibothomi am dico quod ille risus nō ē uerus uel licet calor minuat in corde ille tñ tātus qui ē habet tale modū motus quod. taliter mouet lacerat pectoris ut uidetur ridere Ad terciā dicēdū quod totū calorē qui est circa cor & in musculo ego uoco unū motorē corporeū & immediatū & est motor motus respectu aīe que est motor nō motus p. se Si autē ut distinguere hō alidū quod ē circa cor & hoc quod est in musculo nō cito ad pīens pp solutionē quartē instāciē ¶ Est sciēdū quod in aprehēsiōe rei gaudiosē cōsurgit duplex appetitus. unus ad pīsequēdū illā. Alius ad explīcandū affectuē gaudiū de re pcepta gaudiosa. uerbigratia. uidēo amīcū a lōge uidentē & le tor & gaudio. hic statim cōsurgit duplex appetitus. unus qd precipit esse pīsequendum & accipendum & iste mouet pedes & manus ad ambulandum uertis ipsū. & amplexādū. Alius appetitus surgit ad manifestandum gaudiū ex tali amico uisū & talis appetitus mouet lacertos pectoris & faciei & signū talis gaudiū ē rīcū hō rīdēt Rīsus gō ē dispō sequēs tale gaudiū & uidet quod quasi quādā naturali sequella ad quedam gaudiosa statū cū sūt cōprehēsa rīsus sequat & intātū qd illis i aīa remanētibus non possumus cōnere rīsum Propter solutōem quinti ē sciēdū qd licet uerus rīsus nō fiat nisi pp affectuē eius qd hō uult de gaudio nō tñ oēs rī sunt oībus equaliter gaudiosē sicut neq. equaliter tristes. Videmus. n. quosdā hoīes de paruissimo timere et tristari imo de nō timēdo nec tristabili hō ē quia habet spiritus paucos & renebrōsos & quosdā uidemus nō timētes a multū terribilib⁹ ut habētes multos spūs & calidos Ira ē d gaudio hoīes. n. habētes spūs multos mobiles & lucidos gaudēt de re pua et ridēt ut dicāt sine cā ridere cū tñ nō sit sine cā ut poit Aut in libro dī uirib⁹ cordis ca. v. & ideo pueri multū ridēt sed hoīes habētes spūs paucos & obscuros nō lerantur ē d re multū gaudiosa ut fenes mēcolici Et qd apti ad philosophiā habēt spirit⁹ subiles dāros & lucidos iō eorū facies debet ēē in forma alaci unde ralis in secundo almaris loquens de hoīe apto ad philosophiā dicit Eius intuitus ridenti uel gaudenti similis repit qū hic sermo uidet ē cōtrariū intēciōi Ap. an. xxx. pīcula pīlematū pīlemate primo qd n̄ curamus soluere. Est sciēdū quod licet ista sit facies non tñ semper debet pīpēre in rīsum grandē quia ut sumitur i pīemio pīficat⁹. philosophus debet sūe moderatē

passiones aīe. s. gaudiū & tristitiē & alioq. & sic ē rīsum & iō dicit qd rīsus habūdāt in ore itul torum. ¶ Ex hīs gō ad instāciā cū dicitur non semper ridemus pp afflētōē gaudiū ymo trīstatur ut i titilatoe & gratatiōe pedū dicendū quod ille res nō sunt simpliciter gaudiosē sunt in hūc ut habēt spūs dispositos ad gaudium uel ad talē modū motus & iō nō qlibet titilatus ridet uel gratus ymo quidā nō curāt. Ex qbus apparet alia cā. quare a sumptio croci facit ridet uero rīsum licet occidat. nā sicut assumptōe multi uini & boni multiplicat multus spiritus & bonus circa cor qd spiritus ē motiuus & agitiuus tū inducit talē motū in musculis pectoris & dī sponit qd a praua re gaudiat. ita ex croco poterit multiplicari multus spiritus motiuus i spiritualibus. tū faciet talē deliciā & talē motū. post cū deliciā tēdit ad mortē. nec est incōueniēs qdam. n. moriūtur ex gaudio & sic quidā poterit mori pcedēte gaudio facto ex quādā intrinseca delicia inducta ex motu calorī p ex pauca re extrinseca & si uideat gaudiosa tamen ad illud dispoit dispō spiritus & calorī & ego uidi mulierē i sebre atina post pīū tētis mēstris mori cū multo rīsum parū aīe mortē. sororē dñi ugolini pellosi Sed tu dices sciēdū hoc quilibet potator uini de bere ē ridiculosus cū tñ quidā sunt plorantes cū inebriantur & quidā ridentes ut poit Ap. in trigēsimā pīcula pīlemate primo. Dicendū qd potator ex quo i uino fit multus spūs mobilis & clarus est aptus ad rīsum & hoc pp tres cās pō quia multus calor spūosus in spiritualibus potēducere quādā deliciā sūe sequitur rīsum. sciēdū qd dispoit ad delinā a rebus exterioribus i qbus tñ nō est uera delectatio siue deliciā. tertio quia talis calor potest causare simīle motū in lacertis pectoris tñ si uertēs uino qdā plorēt hoc est qd uinū est nigrū uel alterius male qualitaris generas malos spūs uel quia uinū mouet aliquos humores mēdicos. Apparet ēē ex predictis qūo rīsus a titilatiōe potē reduci ad uerū rīsum factū ex affectuē gaudiū. nam ex tali tactu fit quedā deliciā que sequitur talem motū incōsuetum siue rictum ex quā deliciā siue gaudio sequitur talis motus explicatiuus gaudiū affectu & qd homo magis mouetur ab alio qd a se & cū maiori salaria & minori pīuissōe iō ex tali tactu homo circa affellas & pedes magis titilatur & delitatur ab alio qd a se ut poit Ap. in. xxxv. particula pīlematū. viii. pīlemate. Rīsus gō in tali titilatiōe & fricatiōe est uerus rīsus sequēs afflōratiōē gaudiū. Sz cū dīntali titilatiōe & fricatiōe est tristitia dico quod sunt aliquē delinē que habēt secū aliquas tristitias cōiūctas sicut patet in pīeris cum primo incipiūt cohere & ita i titilatiōe & iō nolūt hoīes titilari. est ergo ibi rīsus rōe dīle

ratiois Ad ultimum ista dicitur quod illi motus lapsus
hominum habet inducere hos motus in nobis ut potest
summi in iudicamento plicula plematur sine.
Dicendum tamen quod in lapsibus hominum & actibus huius
modi cum non necesse inducere se & exsurgit in nobis
quodam gaudium quia eximamus nos esse meliores
illo & quod non faceremus ita & ex hoc gaudio fit
risus & ideo si in lapsu homo frangeret sibi caput non
rideremus immo compareretur sibi quia natura no-
stra compassiva est ut Alexander in septima plicula pble-
matur pblematur quarto. Unde Galenus in quarto
de interioribus secundo capitulo quidam ridebat de eo
qui piciebat uasa p fenestra sed quando piciebat
unum pteritum risu eiecit fractum puerum suscepit
& hoc quia compassi sunt & qui non comparitur in
istis & homo crudelis sed tu dices nos ridemus quoniam
ioculatores faciunt quosdam ludos ubi non credimus
illis esse meliores immo peiores & nesciremus illos
facere Dicendum quod non est alia causa risus nisi quia
illa sunt iocosa & gaudiosa quia sunt talia. Ex pre-
dictis ergo appropinquat quod fit risus & erat primum quoniam
dicitur. Secundo expedit declarare cuius uirtutis
sit actus. ut quod tractum quia Alexander tertio de pliculis
ait illud dicit quod risus est ioculatio si ioculatio est circa
tractum ppter ioculatores siue assilap. Secundo uidetur quod
ois sensus. quia risus fit p delicta sed in ois sensu
fit delicta ut p. iiii. d. actus & morbo. dicendum ergo
quod risus non est actus uirtutis sed pluri-
um & ad opus pluri uirtutis reducitur nam in
quatuor est ibi motus lacrimarum est accides uirtutis
mortue in quatuor autem est ibi appetitus consequens
apprehensionem rei delectabilis siue gaudiose qui ap-
petitus imperat lacrimas moueri est actus uirtutis
extimative cuius est appetere & imperare. in
quatuor autem ibi occurrunt sensationes uel per uisum
uel per auditum uel per tactum & huiusmodi in qui-
bus sensationibus cadere potest delicta. risus potest re-
ducere ad istas uirtutes sicut ad principia inchoa-
tia in quatuor uero est ibi motus spiritus cordis potest re-
ducere ad uirtutem uiralem. Hic tamen esset dubium utrum
delicta plicularis sensus uerbiger tactus possit
facere risum uel esse ea ad qua sequatur risus si-
ne iudicio extimative. Et eodem quod risus ueris
simus & perfectus non fit a pura delicta sensus ta-
ctus quia oportet concurrere appetitui siue uoluntati
impatente motui lacrimarum pectoris. hic autem fit post
iudicium extimative. Ad contraria dicitur & p
ad Alexander quod ibi diminuitur notificat risum uel dicitur
quod intelligit p utilitatem motu pectoris
(Ad secundum dicitur quod in quatuor risus potest sequi
delicta ois sensus potest reduci ut in suo principio
iniciario i accides ois sensus. Tertio expedit deda-
rare an risus possit significare egritudines & quod
Ad cuius intellectum est sciendum ut potest colligi ex di-
ctis rasis Risus est duplex unus naturalis dicitur
contra in naturalium qui nullam causam preter naturam

uel innaturalem habet & iste est qui fit in homine
disposito a causa uere gaudiosa de qua extimatio
iudicat quod fit talis sicut ridere de ludis de ad
uentu amici & acquisitione pecunie & intuitu celi
quia letitiam indicat ut ponit Auctorem in libro
de cordalibus. v. ca. Alius est risus innaturalis
qui habet causas naturales & ita est multorum graduus
& motus secundum diuersitatem causarum mouentium ut ri-
sus factus ex percussione risus ppter mortem ex croco-
risus frenetici de quo Auctor in libro de carabito
et risus melancholicus de quo Auctor in libro de melia & in
comento illius amphorismi. Descripientes cum risu
(Est considerandum quod aliud est dicere risum natura-
lem & risum innaturalem. & aliud est dicere risum uerum &
non uerum. nam 2^m quedam modum dicitur super risum a cro-
co pueniens mortem est innaturalis et non potest dici uerum.
risus. dico ergo quod risus naturalis habet naturales
& continens causas supra dictas non significat egritu-
dinem Rō est quod significat bonam dispositionem
spiritum & bonum iudicium ergo non significat morbum.
Dico tamen quod risus innaturalis potest significare mor-
bum quod declaro de risu uero & ficto. Primo de
risu uero cuius est ascitio gaudii nam si causa talis
risus potest coniungi cause facienti ut potest facere mor-
bum uero mortem ergo talis risus potest morbum demon-
strare p pnotari p etiam mortem pronuciare. sed
sic est quod gaudium potest esse in aliquo ex dispositio-
ne spiritus & mori ut in sumere croci & hinc melia
sanguinea & tamen talis dispositio spiritus & humorum stat
cum morbo & potest equi mors sed tu dices quod
potest hic risus dici uerus cum gaudium ad quod conse-
quitur non fit uerum. gaudium ei melia & frenetici
non est uerum Dicendum dupliciter. Ex primo quod secun-
dum unam uiam supra isti risus non sunt ueri sed ficti.
Vel aliter est dicendum quod secundum aliam uiam possunt
dici ueri non simpliciter sicut est risus naturalis sed
respectu risus ficti ppter corporis dispositionem ut
ppter thetanum ibi ei est simpliciter formatio muscu-
lorum faciei nec talis formatio sequitur ad aliquod
gaudium uerum uel non uerum sed fit solo thetano. De-
claratur secundum de risu ficto ut factio a thetano quia
significat thetanum. Ex quibus apparet expositio rex.
Auctor. quod risus sine causa significat cogitationem. Con-
gelatio. n. accipitur dupliciter uno modo pro pas-
sione cerebri in qua homo stat oculis apertis
& non sentit neque mouetur sed remanet in figura
in qua inuenit eum passio de qua loquitur Serapio
tractatu 2° sue praxice cap. xviii. & Galen. comito
aphorismi illius secundum plicula. Sumpus & uigilie
& de hac congelatione non est hic sermo. Alio modo
sumitur congelatio p thetano quod sumit Rasis p
cōtinētis causa. v. i. cum dicit thetanus. congelatio est
aliqua distitio ex congelatione & hoc modo sumitur
hic congelatio. Risus ergo sine causa. risus fictus & non
uerus significat cogitationem. thetanum quia est
accidens in eo ut infra p. fenestra causa de thetano.

Apparet ē qūo significat amētiā qā amētiā ē di
spōsitiō similis amētiē ifaūti ut ifra ponit Auic.
Sicut g^o infantes sine cā uere delectabili ridēt
ita amētes. Intelligere tñ possumus per amētiā
melaconia cū qua fit risus. ¶ Ad rōes. Ad primā
dico quod leticia pōt. scōiū cū cā morbi & mor
bo nō g^o homo letatur de morbo. sed cā aliqua
morbo iūcta facit ut letari aparēter. Ad secūdū
dico quod aliter sumitur hic cōgelatio. de amē
tia uero quid sit dicēdū apparuit. Ad tertiā re
spōndēbitur ī propria qūōe in capitulo d' mēti

Capitulū d' sigis naturalib⁹ dispōsitiōnū cerebri

SIGNIFICATIO ¶ QUIDEM
assumpta ex genere. Sapius autē enu
meratur genera signorū siue princī
pia ex quibus puenimus ad dispōsi
tiōnū cerebri. cognitiōe hic ex illis signis docet
cōgoscere dispōsitiōes cerebri. dādo modū signi
ficādū p ea. Et hoc est quod dicit rubrica de qua
litate i. mō significatiōis significatiōnū hāz. Et
p^o ex unoquoq^{ue} dictōz generū docet significare
super dispōsitiōnibus cerebri. secūdo unāquāq^{ue}
dispōsitiōnem cerebri docet ex illis cognoscere
& id est illud ad quod ultimo puenitur distin
guēdo signa p capitula & postea dispōsitiōnes p
capitula & hoc est quod Auic. intendit secūdū
dispōsitiōnem cerebri & distīctiōnem cetera
donec pueiam⁹ ad ultimā dispōsitiōnez i. ad unā
quāq^{ue} dispōsitiōne cerebri cognoscēdā. uel distīn
tiōne. f. signorū &c. Secūda ibi Cerebrum in sua
cōplexiōe. Prima i. duas Primo docet significat^{ur}
per sig^o sumpta ex capite & ortis ab eo. Secundo
docet significare per signa sumpta a membris cōi
cāntibus uel per signa sumpta secūdū modū cōi
cāntis. Secūda ibi Cū mēbra cerebro cōicāntia.
Prima in duas Primo docet significare per signa
sumpta ab opōibus magis p prijs cerebri secūdo
per illa signa. Secūda ibi Signa autē sumpta ex ge
nere cōueniētiē. Prima i. duas. Primo in generali
docet significare per signa sumpta ex opōnibus
secūdo ī spēciali magis p unūquodq^{ue} genus opō
nū. Secūda ibi lesiōes autē Prima ps parer. ¶ Est
sciendū Et primo est dubiū utrū hoc dictū sit ge
nerale ad oēs opōnes cerebri. f. aiales & natura
les. Dicendū quod sic quod patet ex Auic. qui ab
solute dixit opōnū cerebri. Etiam de naturalibus
uirtutibus uerificatur hoc iudiciū. f. quod si sunt
lese cerebrū ē lesū & q^o corruptio opōnū natura
liū significat calorē ut ps sen. xiii. & c. xiiii. hoc g^o
capitulū est generale ad tria capitula statī sequē
tia. ¶ Secundo est dubiū de modo loquēdi. In
signis. n. f. aitalis significāde dixit adiūuat. ī signis
egritudinis dixit Significant. Dicendū unomō
quod nō refert aliquid mō hic. Oē. n. membrum

cuius opō cōpletur est sanum ut pōit Auic. sen
secūda primi cā. illo ca. Accidētia & signifi
cations. uel dicendū quod sanitas in partiali
uirtute nō denoiat totum subiectum sanū. & iō
sanitas unius generis operationum nō significat
sanitatē sed iuuat ad significādū. Et iō signifi
catio ex genere opōnū. uno cū sunt sane. si illo ge
nere iuuat & c. p. alis tñ egritudo denoiat totū
subiectum esse eggrū uel neutrū. & iō lesio unius
generis opōnū significat egritudinē large su
mēdo etiā p neutralitate. Ista tamen dicta sunt
difficillima in scia regni de corporibus.

LESIONES autē. hic declarat & ps in littera
possumus tñ diuidere quod primo ponit diuisiō
nē opōnū lesāz secūdo docet significare secūda
ibi. Et sermo quidē ¶ De p^o parte. Est dubita
tio quia Auic. uidetur hic diminutus quia actio
leditur quādoq^{ue} quia inēditur ut uehēmē a
petitus. dicēdū quod actio tripliciter ledit secūdū
quod in ipsa tria cōsideramus. f. entitatē & hūz
opponitur ablato. formā & huic opponitur cor
ruptio. quāritatē & huic opponitur diminutio

¶ Ad cōtraria dicēdū unomō ut dictū est sen
tertia secūdo ca^o. uel dicēdū quod reducur ad
iōrruptiōne unde. Auic. dixit mutatio quātū ad
inēsiōne & permutatio quātū ad corruptiōnez
Vel dicēdū quod ut alias dictū est ista diuisiō ē
generalis quia oi uirtutū ut Auer. in theoria cāti
caz in tractatu de accidētibus cōmēto secūdo sed
si poneretur notumētum additiōis nō cōperer
oi uirtutū. Sūt enī quedā quāz acūs additi sunt
magis secūdū naturā ut apparet de uirtute uisū
ua ut infra sen tertia

ET SERMO hic docet significare & ps. Est du
bitatio utrū diminutio & destructio opōnū
fiant a frigido & humido uel humido. Et coru
ptio a calido & siccō uel siccō Et sic iste comple
xiones significat^{ur} ab eis. uidetur quod non pri
mo quā acetosacio ubi ī stomacho ē corruptio opōis
& sit a frigido ut ps infra sen. xiii. i. ca. de sigs
dispōsitiōnū stomachi. Secūdo sic gēratio sanguis
a quoli ī idropico ē corruptio opōis & sit a siccō
ut ifra sen. xiiii. tērio sic ablatio digestiōnis pōt
fieri a calido. ois enī immoderata qualitas destruit
actū pprie uirtutis ut patet in cōmēto amphi
rismi secūdo particule Quibuscūq^{ue} inuenibus

¶ In oppo^o ē hic Auic. & infra sen. xiii. & c. xiiii.
Dicendū q^o frigidas & humiditas faciūt dimi
nutionē & ablationē & calor & siccitas corruptio
nē. Rō est quā Auic. format in ista. lesiones opō
nū cōpare quieti & mobilitati sunt a frigido &
humido lesiōes ac^o operare moriui sunt a calido
& siccō. sed ablatio & diminutio cōparatur quieti
& mobilitati corruptio ac^o cōparatur motui g^o
& c. Maior patet quia frigidū habet quietare
& immobilitare ut pōit Auic. ī primo libro sen.

prima in doctrina de uirtutibus & in sequenti
ca. humidū ē quietat & immobilitat ingrofan
do spiritus & ceterando calorē licet secūdu aliā
uā humidū mobiliter faciendo fluxibile & inter
minat quomō loquitur Auic. in libro de uirtutibus
cordis ca. v. Et hic Auic. dixit cū dixit Et grossi
tudinē spūs ex humiditate calidum āt motiū
est similiter sicū exacuendo ca^m. sed Minor est
nota Tamen subtilius & aliter dictū ē a me sup
sen. xiii. i. ca. de cōtitudinibus stomachi, ubi est
de claratū q cū actō ut actō saluatur uel inēditur
& forma siue pportio pmutat tūc dicit corrup
tio actionis ut cū abus in stomacho cōuertitur in
sumū saluatur ymo forsam intenditur trāsmuta
tio sed forma & proportio ē mouetur ut cū actō
ex toto remouetur & perōsequēs proportio uo
catur ablatio Cū āt secūdu eā partē secundum
quā diminuitur actio secūdu ē illā diminuitur
pportio uocat dimi^o actiōis & dclaratū ē ibi q
frigidū uel auferet ex toto actiōē P dimuit calidū
āt qua mouēs saluat actionē sed per distēpiem
nō saluat formā & iō fac corruptiōē actiōnum
Et credo quod hoc ēt Auic. hic inēdit subtiliter
speculādo & quia calidū p uā resolutionis & p
ductionis ad frigus & ad casum uirtutis potest
immobilitate & quietate & ut sic ex toto actiōem
remouere aut diminuerē iō calidū pōt ēē cā di
minutiōnis uel ablatiōis opationis. Et hoc dixit
Auic. cū dixit Nisi magnificetur & perueiat ad
hoc quod dclariat &c. Ad contraria dicendum
primo secūdu quosdā quod hic est sermo de a
ctiōibus aialibus. uel dicēdu quod uerificatur
ut plurimū & nō semp ut i sequēti capitulo appa
rebit. pōt enī frigidū qnq. corūpere & calidū
auferē & diminuerē ut apparet ex argumētis 3°
possumus dicere quod frigidū p se & directē
aufer uel diminuit opōnē. Et iō stomachus frigi
dus directē nō faciet chylū uel faciet chilū cru
dū. Similiter epar frigidū nō faciet sanguinē aut
faciet sanguinē crudū. quod aut chilus habeat
formam accretisitatē nō est directē ex actiōe sto
maci sed indirectē. similiter quod epar faciat san
guinē crudū. hic est locus speculationis. Ad secun
dam parer solutio ex predictis

Capitulū de significationibus sumpris ex opōn
ibus aialibus & sensibilibus moralib⁹ et mobilib⁹

HAS OPERATIONES ingredit^r
lesio. Supius Auic. posuit modū gē
rale significadi p significatiōes que
sunt sumpe ab opōibus. Hic docet
significare per signa sumpra ab unoquoq. genere
opōnū & p^o aialū secūdu naturalū. secūda ibi
Significationes aut acceptē ex genere opōnū natu
ralū. Prima in duas. Primo pmutat de significa

tionibus sumpris ex opōnibus aialibus sensibili
bus & moralibus ex sompnis secūdo de signifi
cationibus sumpris ex opōnibus motiuis. secūda
ibi significatiōū aut sumpraz. P^o in tres. primo
determinat de significatiōibus sumpris ex opō
nibus animalibus sensibilibus secūdo ex morali
bus i tercio ā sumpnis qa cōinētur in summa
moralū. secūda ibi de opōnibus uero moralibus
tercia ibi. Et significatiō dispositiōis sumpniorū
Prima in duas primo docet significare ex unaq^q
q opōnē uniuersū. sensus picularis secūdo pon
it quosdā canones cōes de opationibus & signifi
cationibus hōz sensū piculariū. secūda ibi &
sensus quidē cōiat. P^o in quinq. ut quiq. sunt sen
sus exteriores picularis ex q^q opōnib⁹ docet si
gnificare. p^o g^o ex opōnē uisus secūdo audit^r tercio
oloratus quarto gustus quinto tactus. secūda
ibi & in auditu. tercia ibi Quod autem sit mo
deratu Quarta ibi Gustus aut. quia ibi & tact^o
Prima in tres Primo reasumit diōnē generale
lesionis opōnū. secūdo aplicat ad uisum. tercio
docet significare. Secūda ibi uerbigēa i sensibus
incipiamus. Tertia ibi Ex his. n. Prima pars parer
Est sciendū quod in rubrica quidā habet &
mobilibus & tūc illa rubrica est cois sequenti
capitulo uel forsam uirtutes morales possunt ēē
dicta mobiles idēst motue que motū iperantes
Secūdo est sciendū quod sompnia nō fuerunt
supius explicata i numero signorū. fuit it^r explicat^r
tus sompn^o i cuius pte fit sompnū Similiter ex
plicando uirtutes morales dabatur itelligi que
sunt opōnē uirtutū aphēhuarū intinsēcarū que
sunt morales Et iō Auer. in qto de sompno &
uigilia attribuit sompnia ymaginatie que est ē
uirtutibus moralibus secūdu Auic. & iō dixit.
Et sompnia continentur in summa moralium.
Tercio est sciendū q cum dicit has opōnē
i. animales ex quo apparet quod capitulū pos
tū supra ē generale ad uirtutes animales & na
turales Si. n. fuisse solū generale ad aiales fru
stra repetisse diōē lesiōis opōnū cū imēdiatē
posuerit eā cū dixit destructiōis. ablatiōis. debi
litas. i. diminutiōis. permutatiōis. i. corruptiōis
secūdu uocabula Ga.

VERBIGRATIA Hic applicat ad uisum &
parer Hic quidā querit utq. res in oculo stans
possit uideri de qua plisē dictū ē in fen tercia in
capitulo de ymaginatiōibus.

EX HIS. Hic docet significare & primo in ma
gē generali secūdo in minus generali. secūda ibi
Et fantasie De prima parer Est sciendū primo
diceret aliquis quō cognoscimus quod huminōi
fantasie sint pp cām ppiā oculo uel nō sint. dē
dū qd oportet te hoc scire ex sciētia tercie sen hu
iūs ex ca. primo de ymaginacionibus & aliis ca
pitulis quibus scis passiōes proprias oculorum

& passioēs p̄ comunitatē ad cerebrū uerbigratia
tu scis quod iste habuit ulciscin cornea & remā
fit oculiūssima cicatrix unde habet ymaginatiōē
uel fantasīā ex hoc arguit quod nihil de cerebro
significat ymo ē ipi oculo propria

ET FANTASIA Hic per has fantasias docet
in speciali significare & primo hoc facit. secundo
mouet dubiū & soluit. secūda ibi quod si aliquis
Prima patet. ¶ Est sciendū quod post iudiciū
generale datū habes cōsiderare cuius coloris sine
& secūdum hoc iudicare. uerbigratia si sunt albe
significat flegma Si nigre melancoliam citrine
colerā rubee sanguinem ut ponit Halyn regni
tractatu secūdo cometo. lvi.

QVOD SI. Hic mouet dubiū Et primo mouet
secūdo soluit. secūda ibi Dicemus In prima pre
dicat. dictū ē quod fantasia significat suo colore
& ut sic fantasia citrina significat colerā & alba
flegma Sed cōtra quia si fantasia alba significat
flegma frigidum dñari q̄ flegma est uere. qđ
frigidum in corpore humano rē sequeret quod
lesio opōnis que dicitur permutatio siue corrup
tio fieret a frigido. hoc est falsum quia in p̄ceden
ti capitulo dixisti quod permutatio que motui
cōpatur fit a caliditate et sic ut Et hoc ē quod
dixit cū uol p̄mutauis. i. cōpauis p̄mutatio
nē. i. lesioē qđ p̄mutatio siue corruptio ad calore
ga dixisti q̄ fit a calido h̄c sequitur ē nota ex dictis
ga appetit talis fantasīā ex opō p̄mutata. i. corrup
ta g^o. & c. p̄rio Autē. p̄rio autē ē dīc q̄to fantasia
alba significat f̄la & frigidū & c. quasi dicat nō
qđcūq̄. f̄la sed frigidū albū. secūdo destruit con
sequens cū dīc Cū uos p̄mutastis & c. ¶ Est sciē
dū quod secūdum quod declaratū est supra in
tertia sen q̄libet humor pōt facere fantasīā nigrā
per priuationem irradiationis. albā at nō facit nisi
album.

DICEMVS. Hic soluit & solutio stat i h^o quod
corruptio opōnis uel fit pp̄ malitiam cōplexionis
mēbri autis opatio corumpitur & ut sic corrup
tio siue p̄mutatio fit a caliditate & ut sic dictū est
supra i p̄cedenti. ca. uel talis corruptio fit pp̄
accidētia materie idest accidētia materiēbus q̄
uirtuti occurrūt cū sūtate caliditatis inata. cū sū
tate cōplexionis & tunc potest fieri corruptio a
frigido. i. a materia frigida uel slemate uel melā
conia & h^o est quod dicit. Dicemus. scilicet quod
illud quod dictū est i p̄cedēti capitulo cum com
pauis p̄mutatiōem ad calore hoc est p̄pter cō
plexionē malā exītem in mēbro & non p̄pter
accidētia materie. i. aduētiētia ex materiēbus q̄
accidūt uirtuti & c. quasi dicat q̄ cū sit est nō ē
necessariū cōpari & fieri p̄mutatiōē a calore.
pōt. n. fieri a frigore si illa materia ē frigida. 2°
ē dubitatio pp̄ dīc intellectū de eo quod p^o dīc
Illud est pp̄ cōplexionē & nō pp̄ accidētia materiē

ex. Cōtra quia nōcūmētū p̄mutatiōis factū a
calore nō solū fit a cōplexione calida. f. sola sed et
cū materia ut in frenetico qui habet corruptionē
ymaginatōis & in habere colerā in stomacho in
q^o cibis corūpitur. ¶ Secūdo dīc pp̄ accidētia ut
tuti sane. Cōtra quia accidētia sequitur morbū ut p̄
in tertio de accidētia g^o ibi est morbus nō ē fantasias
integra. Illa enim membra alterabit. ¶ In contra
rium est Autē. Ad solutiōis euidentiam est sciē
dū quod nōcūmēta opōnū quedā sunt a mala
cōplexione exīte in mēbro siue sit cū materia siue
sit sine materia & in hoc cēntia instrumētū siue
mēbri est lesa uerbigrā stomachus infrigidatus
uel inflamatus nō digerit cibū sed corūpitur. Si
militer oculus pp̄ malā cōplexionē cū materia
uel sine materia male uidet. qđ aut sunt nōcūm
ta opōnū q̄ sūt ex idipso obiecti uel i p̄por
tione nihil paciēte cēntia mēbri uerbigrā hō sani
stomaci comedat ossa cereforum & nō digerit illa
tunc operatio dicitur lesa p̄pter materiā incon
ueniēte stante sanitate cōplexionis stomachi Ita
similitur a Ca. in primo de interioribus ca. iiii.
Similiter aliquis uapor albus stat in pupilla &
uidet cē aliquid albus extra. h^o ē corruptio opōnis
uisiue nō pp̄ cōplexionē oculi quia in omni sani
tate cōplexionali in eo stante apparet illa fantasīa
illo uapore p̄sente sed tunc corruptio est pp̄
accidētia sequētia hāc materiā albā quia pōt se
oculo in forma obiecti & phibet alia recipi i pre
in qua est uapor albus. Vult g^o Autē. quod qñ
nos dicimus quod corruptio opōnū fit a calido &
diminutio & ablatio fit a frigido debet intelligi
qñ hec nōcūmēta sunt a mala cōplexione exīte
i mēbro siue sit mala cōplexio cū materia siue sit
sine materia nō autē est uerū quādo hec accidētia
sunt ex mēbris q̄ occurrūt in rōe obiecti & ipm
mēbrū ē sanū i regre cū sita cōplexione. ipō. ante
gre sano exīte in complexione pōt a dīo corūpi pp̄
p̄ntiā obiecti siue materie ut digestio stomachi
sanissimū pp̄ ossa cereforū & uisio oculi pp̄ uapo
rē albū fleticū. ¶ Est sciēdū q̄ Autē. dixit sane
cū caliditate inata & nō dixit absolute sane q̄ cēt
dubiū an illa materia faceret morbū in numero
tñ licet absolute facere posset ēspectu tñ opōnis
quā ledit foras nō ē morbus i numero ga occurrīt
ratioē obiecti ut declaratū ē i questione nostra
de sanitate Et foras ē morbus in numero prius
oculū. ¶ Secūdo etiā sciēdū quod per caliditatem
innatā debemus intelligere caliditatem innatā
naturale cōpōitā ex inata et influētia que dicitur
inata cōpōitāe caloris extrinseci aeris uel caloris
pater naturā & hoc mō Autē. sepe notat calidita
tē i triscā innatā ut patet in libro primo sen pri
ma capitulo de etanibz & sen secūda capitulo
de signis cōplexionū. oculus enī habens sūtā cōple
xiōē sanā habidās in spū uisus & cū bonitate

complexionis in cristallina & suis partibus pot habere permutacionem. Tisonis ex pnta alienius uaporis in ipo stantis. ¶ Ad straria dicendum ad primum quod Autie. nō distinguit nocumētū opōis factū pp malā cōplexionē sine materia cōtra nocumētū factū pp cōplexionē cū materia ymo dīstinguit nocumētū opationis factum a mala cōplexione exire in efencia membri siue sit cum materia siue non contra nocumētū in quo membrum in sui sanitate siue cōplexione nō ē permutatum saltē in cōplexione. Ad secundū dicendum qd actūs a morbo pueniens sequitur morbum s; accidēs factū ex iproporție obiecti ut idigestio plumbi uel lapidis et ossū cerosorum nō sequitur morbum. Ad terciū dicendum quod possibile est qd ille materie ad quas ista nocumēta scētur alterēt s; oī alteracōe circūscripta que a materia puenit sit pmutatio opōis inuolūtaria uapor i albugineo ē cā corrupte tisonis quāuis in nūla qualitate alteret oculū sed solū per sui assistenciā. Sed. r. d. nō ne hic oculus est infirmus. dicens quod sic fied nō in cōplexione ut innuit Autie. reducitur ergo ad morbū in numero prū oculi. ¶ ad morbū uic & de hoc ad plens nō curamus.

ET IN AVDITV. Hic docet significare ex opōnibus auditus & primo premitit mōs lesionis opōnis auditus & ex uno docet significare. scēdo ex aliis. scēda ibi debilitas uero Prima in tres scēdū quod tres sunt modi lesionis quos Autie. ponit. scēda ibi Aut permutatur. tertia ibi Aut dīstruatur Prima p3. Est sciendum quod sicut in uisu consideramus duplicem quāritatem siue formā quibus opponitur due debilitates siue diminutiones ita i auditu ē it in uisu quāritas siue forma extēsiua quā rēcta debet uidere & propinqua & intēsiua quia parua & magna. Ita auditus debet audire propinqua & longinq; cū g° non audit nisi propinqua dicit diminuta siue debilis & quātū ad hoc dixit nihil p propinquitus ē debet etiā audire debiles & fortes sonos cū g° non potest audire nisi fortes sonos sic oculi non potest uidere nisi grossas litteras &c. dicitur eē diminutio actionis & q̄ntum ad hō dixit & forte.

AVT PERMUTATVR. Hic poit scēdū modū lesionis & pater.

EST DVBITATIO. quō per nocumentum pmutacionis operacionis auditiue significatur complexio sicca & in medio cerebri. Dicēdū quod est facile uidere quomō significetur & quō hīgi cētur ex hoc uēti & uapores & alia ut sanies scēdū quod apparet fen quarta in capitulo de sibillo. Sed quō significetur complexio sicca est difficultius uidere. potest autē scīcas dupliciter hoc facere primo expurgando & clarificādo organū auditus & spūs facit ipm pceptiū ualde oīum

sonorū quātūcūq; sunt parui & motus uaporū intrinsecorū a quibus corpus quasi nō euacuatur sicut dicimus quod acutus uisus ē cā ymaginacionū ut p3 fen q̄ta ē: fen tertia. scēdo modo facit hoc siccas p eiones inductas & p abstinētiā quia cogit naturā conuētere se sup humores & eos euaporare unde fit sibilus in aure ut innuit Autie. ē in fen. quarta huius. Dixit autē i parte media cerebri quia ibi est locus ortus neruorū audituorū ut patet in p° cā fen quarta & in p° libro de anothomia

AVT DESTRVATVR. Hic ponit scēdū modū lesionis & pater

DEBILITAS VERO. Hic docet significare ex debilitate operacionis auditiue & ablatione per quēdā modū ēt permutacionis ipsius ut p3. ¶ Est sciendū quod hoc ē dictū i pcedēti cap°. que enim nocumenta comperantur queni hnt a frigido. ¶ Sed tu dices quare cum homo hnt fortitū auris & ymaginatur audire aliquid ex q̄li lōginq; significat ex hō humiditas. s; i pib° capitis scēdū instrumēta auditus. Dicēdū qd i re humida sit sonus dībilis ē a materia humida surgit uapor debilis & tardi mortuus qui ipimit sonū debile. talis autē est modus soni qui ex lōgin quo auditur & iō homo ymaginat audire sonū sicut est sonus qui ex longinquo auditur & ideo cū uapores sunt sicci & bñ sonori faciunt ymaginari uel audire sonos quasi cēt ppingui.

QVOD AVTEM IN ODORATV. Hic docet significare ex debilitate uirtutis odorarie & pater. ¶ Est sciendū qd nocumēta odoratus possunt fieri pp opilationē in naribus & rēctō signficat humor ē in cerebro licet possit ad hoc cōseq. sed si nō ē pp opilationē nariū siue stricaturam & uocatur passio alarasi ut habet littera exterior tunc ē pp cām in cerebro. Sed tu d. quare dixit scēdū plurimū imo semp ē uerū hoc. dicēdū quod adhuc posset fieri ab alia cā intrinseca corpori ut pp uapores putridos ascendētes a partibus pectoris & pulmonis ut infra fen. v. rācta tu 2°. p°. ca°. Vex autē uapor ascendēs a pulmone possit imprimere nisi exeat p os extra ad aereē hoc habet dubiū ibidem

GVSTVS AVTEM. Hic docet significare ex debilitate gustus & pater. Est sciendum quod gustus & tactus si ledantur in operacionibus & lesionō sit pp ppriā cāz in organo uerbīgfa in lingua uel manu potest significari quod ē pp cāz in cerebro licet non sit necessariū. Et hoc ē qd dicit. Gustus & tactus pcedit hoc cursu. s; quō pcedit odoratus in significādo. ¶ p° ē sciendū qd isti duo sensus gustus & tactus comparati ad alios sensus plus leduntur pp ppriā cāz i instrumētis q̄ alii sensus. Rō huius est triplex & prima est quia sensus magis materiales & p cōsequēs min°

exñtes i dpedia ad cerebrũ & habētes plus d
affixione ad organa eorũ sunt. Et iō frequēti⁹ cō
tingit ex hoc ledi pp illa organa. scūda cā est
qua cōsistunt in tanta excellētia proportionis in
quāta cōsistunt alii sensus: et pprie uisus & ideo
pua lesio in cerebro facta non sic impedit sensus
gustus & tactus sicut & alios. tertia cā ē q̃a or
gana horũ sensuū magis sunt elōgata a cerebro q̃
oculi nās et aures loquēdo maxie d tactu man⁹
& pp hanc elōgatiōē in qua etiā multis aliis af
ficiantur hec organa cōtigit quod frequēti⁹ ac
cidit nocumētũ i oparōibus gustus & tactus pp
cām que nō ē in cerebro sed ē in orgūis q̃ accidat
in oparōibus aliōq̃ sensuum. & hoc intēdit Auic.
¶ Tercio ē sciēdũ per hoc q̃ Auic. dicit & ppe
q̃ Auic. inuit in hoc signũ ad cognoscendũ qñ no
cumētũ tactus est pp nocumētũ cerebri. Nā qñ
est stupor in toto corpore q̃a stupor cū sit nocu
mētũ in tactu si ē toti cō ē propter passiōē mē
bri toti cōicātis sensui tactus & hoc ē cerebrum
ut sumitur quarto de interioribus scūdo ca. &
etiā possemus arguere de nocumēto gustus qđ
si cū eo ē stupor significat cām in cerebro. Et hō
est quod dicit Er. proprie. sũ. significat comunita
tē cerebri sicut quādo ē commune. s. nocumētum
sicut stupor toti. Et q̃a raro accidit stupor ideo
scūdũ minus significat comunitatē.

SENSVS Q̃ VIDEM. Hic ponit quedam
cōia. & quatuor facit ut quatuor sunt. scūda
ibi Iudiciũ autē. tertia ibi Est dīstrūctio. quarta
ibi Ex membris ā sensibilibus. Prima pars hēt
tres expōnes. Prima ē quod hic docet significare
super dispositione substācie cerebri ex opōne sen
suū. Et primo facit hoc. scūdo remouet dubiũ
scūda ibi Nō est. n. In p^o pre dicit q̃ oibus sen
sibus cōicat hoc diuisiōq̃ eorũ opōes p sunt fortes
uel sunt debiles. Et hec fortitudo & dēbilitas signi
ficant dīpōnē in cerebro perseverantē. i. dīpōnē
in substācia cerebri que dīpōsitio cerebri est p
turbatio & claritas q̃a fortitudo sensuū signifi
cat claritatē substācie cerebri & debilitas signi
ficat perturbatiōē. Ideo remouēs hoc dicit enī
i. tñ n oīs dēbilitas. s. sensuū ē cū p̃turbatiōe. s. cere
bri & sic non est cum perturbatiōe in sensuūis
& ponit exemplum in uisu quia potest aliquan
do uisus esse dēbilis & clarus & tunc concludit
Nā p̃turbatio et claritas qñq̃ sunt in debilitate
i. cū debilitate quia potest ē debilis uisus tur
bidus & debilis dar⁹ & potest ēē clar⁹ & fortis
& hoc ē q̃ dicit Er. claritas qñq̃ est proculdubio
cū uirtute. i. cū fortitudine & tūc poit significata
dices quod perturbatio significat materiā. s. hui⁹
dā mixtā sensib⁹. ¶ Est sciēdũ quod mēs Autē.
quātũ ad hāc expōē fundatur sup hō quia quā
do oēs sensus sunt fortes significat claritatē cere
bri. Nā ex claritate substācie cerebri arguimus

multitudinē & bonā p̃pōrtiōē sensibilib⁹ spūz
unde scilicet redduntur fortes ut potest intelligi
ab haly tractatu scūdo cōmēt. xl. Similiter si sen
sus sunt debiles & turbidi arguimus turbiditatē
substācie cerebri. Turbiditas autē significat mate
riā hūidā & claritas siccitatē. scūda expō ē qđ
Auic. uult hic docere significare ex quāda debili
tate speciali in qua oēs sensus possunt cōicāre ex q̃
dā fortitudine speciali. & p^o p̃mittit quod mēn
dit. 2° p̃bat & declarat. 2° ibi. Nō. n. ¶ In p^o pre
dicit quod sensus cōicāt in specie debilitatis. in
speciali mō debilitatiōis que ē p̃turbatio. i. que
est cū p̃turbatiōe & cōicāt ēr i spē fortitudinis. in
speciali modo fortitudinis que ē claritas. i. que est
cū claritate significātes. hoc spēs debilitatis & for
titudinis dīpōsitioē p̃seueratē i cerebro. ¶ Est
sciēdũ quod ista expō differt a prima quia in hac
expōne turbulētia & claritas sumitur ex p̃re sig
quia ex p̃re opōnis sensuū si sunt turbidi uel cla
ri & ex hoc significamus sup dīpōnē cerebri. Et
hoc uidetur cōfirmari mēti Auic. quia claritatē
& turbulētiā applicat ad opōnē uisus. s. p^o ex
pō p̃bat quod claritas et turbulētia essent signi
ficatē. scūdo est sciēdũ quod in oibus sensibus
pōt ē p̃ri turbidi iudicare & dare iudicare. Et iō
Auic. dicit cōicāt. S. tñ quia ista magis adaptā
tē ad sensum uisus iō d hōc Auic. explicabit. tercio
est sciēdũ quod Auic. non sumit p̃ signo oēm d
bilitatē sensuū sed que est cū p̃turbatiōe que debi
litas est quidā modus siue quēdā spēs debilita
tionis nec sumit oēs fortitudinem sed fortitudi
nē cū claritate que ē quidā modus fortitudinis
siue spēs & ex hui⁹ docet significatē dīpōnē i ere
bro p̃seuerantes dicitur autē p̃seuerās. i. stans uel
durās quia dīpō ab istis significata est in cerebro
sicut in principio unde sensus debiles turbidi ut
fortes clari sunt. dīpō autē que in aliquo repitit
sicut in principio pōt dici in principio p̃seuerās res
pectu dīpōnis influxu p̃ncipiātis. ¶ Quarto ē
dubitatio. quare Auic. assumpit hic ista signa. di
cēdũ quod debilitas cū turbulētia est quidā mo
dus nocumēti de quo forsam erat dubiũ an esset
actio diminuta uel corrupta uel ablata sicut ē est
dubiũ dēbilitate cū claritate & scūdũ hoc si de
bilitas cū turbulētia nō redit ad aliq̃m mo
dum nocumēti de tribus premis tñ habebit
propriũ iudiciũ in significando. scūda causa est
quia debilitas cum turbulētia in oibus sensibus
habet unũ cōe iudiciũ. s. significare materiā cere
bri ut dicit Auic. Conteniens ergo fuit quod hoc
p̃oneretur. Sed cā propter quā docetur significatē
per fortitudinē cū claritate ē quia oia signa p̃mis
sa in hoc capitulo scūdum unũq̃q̃ sensum sunt
significātia dīpōnē eorũ uel neutrā nec aliq̃
eorũ significabit dīpōsiōē sanā. fortitudo autē
sensuū cū eorũ claritate significat sanitatē. Et iō

Actie dixit Dispositione perseverante & n̄ dixit dispositione egra.

NON EST. Hic declarat Et primo declarat signa premissa. secundo ostendit quid significant. secunda ibi Verū perturbatio. ¶ Ad primi euidentia est sciendū quod signa pmilla explicite sunt duonā quedā est debilitas cū perturbatione & quedā fortitudo que ē cū claritate. pri^o g^o pbat quod debilitas que ē cū perturbatione est quedā debilitas. secundo declarat quod fortitudo que ē cū claritate est quedā fortitudo. secunda ibi Et claritas. ¶ In prima parte Arguit sic. Non oīs debilitas est cū perturbatione g^o quedā debilitas est cū perturbatione. Circa hoc sic pcedit primo post antecedēs secundo probat ipsum tertio concludit. secunda ibi Qm̄ quidq. tertia ibi Nā perturbatio

¶ In prima parte dicit quod non oīs debilitas sensu est cū perturbatione Ex quo inferitur quod quedā debilitas ē cū perturbatione Sed tu. dista uideretur mala cōsequētia Nā secundū regulā equipollentiā. negatio preposita signo facit equi polere suo cōtradiitorio. deberet g^o inferri ergo quedā debilitas nō ē cū perturbatione Dicendū pri^o quod si ex p^ore ista quedam debilitas non ē cū perturbatione possumus inferre hāc ergo quedā debilitas ē cū perturbatione. A. pōit ultiaz. dūctioz & tacite mediū. uel quod ex suppositione pōt inferri ut spōitō quod cursus inle hōi rūc potest argui nō oīs hō currit g^o quidā hō currit. ita i ppositio qā si perturbatio cōiungitur debilitati uisus & nō oīs debilitas ē cū perturbatione g^o quedā debilitas est cum perturbatione.

QVONIAM. Hic probat antecedens pmittit & arguit sicē quandoq. debilitas sensuum cū claritate & sic quedā debilitas ē cū claritate g^o non oīs debilitas ē cū perturbatione. probat āz quod quandoq. debilitas sit cū claritate & pōit exēplū in uisu. ¶ Est sciendū quod hāc debilitate cum claritate Aui. cōditionat in h^o q^o ē esse debile ex parte spaciū. Primo dum dixit ppiquū secundum ex parte uisibilis quia sit parue irradiationis. in paruo uel cū paruo luce quia quis sit parua uidebit eā & hoc est quod dicit Et parui radiū &c. ¶ Que āz sit ista debilitas uisus dedata tum est proluxe fen terria tractatu quarto

NAM PERTURBATIO. Ita littera potest exponi tripliciter p^o sic pōnēdo q^o sit cōclusio & dicit q^o perturbatio & claritas quādoq. sunt simul. i. qūz cōiunguntur in debilitate. Est g^o qūz claritas iuncta debilitati & qūz turbatio ē iuncta debilitati g^o qdā debilitas ē cū perturbatione & hec erat cōclusio & qdā debilitas ē cū claritate et hec n̄ sit cōclusio pmi aīms in quo dicebatur nō oīs debilitas ē cū turbulētia est cū cōclusio ppter illud quod addebatur in pbatōe aīms cum dicebatur. Nam qūz est debilitas cū claritate. ex antecedēte g^o &

pbatōe antecedētis sequit q^o quedā debilitas sit cū claritate et qdā cū turbulētia. Secundo modo pōt exponi q^o Aui. hic declarat illud quod premissū est. i. q^o aliquis uidet ppingua dare & deficit a uisione reorōz. hoc pbat pōnēdo hanc ppositionem q^o perturbatio & claritas sunt simul quūz in debilitate hoīs habentis debile uisum sed nō pōt sunt esse simul i eodē tēpore uel respectu euidentis uisibilis & in eodē situ sunt g^o simul in eodē spacio & eadem uisione diuersificatis penes lōge & ppe. Nam homo inspicit ppe dare uidebit sed cōtinuando uisionē uersus longe turbide uidebit & hoc est quod dicit. Nam &c. quasi dicat idē ximus q^o aliquis ppingua bene uidet & remora uidet defectiue. Nam pro quia. qā perturbatio. i. prurbata uisio & claritas idest clara uisio quandoq. sunt simul in debilitate idest simul reperiuntur in homine hūre debile uisum sed hoc non ē simul i eodē respectu euidentis eodē modo situari g^o enī quia ppingua dare uidet & remora turbide uidet. ¶ Est autē sciendū q^o etiam posset inferri uel ppingua uidet turbide & remora dare uidet sed Aui. non curauit uel quia dedit intelligi uel quia sermo de istis non ē ppius huic capitulo Tertio mō pōt exponi q^o hic pbat antecedens premissū z^o rōne & arguit sic. Simul cū debilitate reperiuntur perturbatio & claritas g^o non oīs debilitas est cū perturbatione.

ET CLARITAS. Hic pbat q^o fortitudo que ē cū claritate ē quedā fortitudo & dicit q^o sine dubio claritas uisus aliqui est cōiuncta cū uirtute. i. cū fortitudine & quasi Aui. suā cōclusionem intēdit per cōuersiōne pponis arguēdo sic. quedā claritas ē cū fortitudine g^o quedā fortitudo ē cū claritate. rōne cōditionem sic intellectu & premissam supra cū dixit specialis fortitudo ē cū claritate Antecedēs Aui. ponit. Cū dixit claritas quādoq. est cū uirtute. i. quedā claritas est cū uirtute. i. cū fortitudine. Est sciendū quod ista fortitudo est in qua ppingua & longinqua dare uidet & est uisus rūc fortis & uirtuosus. ¶ Secundo est sciendū quod Aui. dixit pculdubio quia de hoc nō erat dubiū immo est p se notū & ideo induxit exēplū. Et quia claritate ē cū debilitate erat dubiū iō supra exēplū iduxit. ¶ Est sciendū quod Aui. tenet aliū modū pbat hanc cōditionem que dicit quod quedā fortitudo est cū claritate & aliū modū pbat aliā cōditionem que dicit quod quedā debilitas est cū turbulētia. Istā cōditionem probauit cū hoc ante. Non oīs debilitas est cum turbulētia ergo quedā debilitas est cum turbulētia g^o si fuisset proleptus eūdē modū probandi habuisset dicere. nō oīs fortitudo ē cū claritate g^o qdā fortitudo ē cū turbulētia Sed Aui. obmissit quia sic probando ppositio erat dubia. i. nō oīs fortitudo ē cū claritate. ¶ Quito

est scia dū q ex pmissis habemus tres ppōnes,
prima ē. quedā dūbilas ē cū turbatōe. secūda
ē. quedā dūbilas ē cū claritate. tertia ē. quedam
fortitudo ē cū claritate. ¶ Est ergo dūbitatio
de quarta ppōne quā Auic. tacet. quedā forti-
tudo est cū turbulētia. utrum sit hoc possibile.

¶ Dicendū quod uisio turbulētia ē duplex. una
intra naturalē terminū spaci debite uisibilis &
ista turbulētia est debilitas uisus. quedā āt est
extra terminos spaci uisibilis debite & ista stat
cū fortitudine. ut bigrā uisus meus hēt p spacio
usq ad a sed turbare uideo b. ultra a adhuc dī
foris sed si turbare uideo b ante addicitur uisus
dūbilas. uel dicēdū quod sicut uidere a pūo spa-
cio & nō a longo & rem pūe radiatōis et nō ma-
gne est quedā debilitas & pōt esse quod clare
uel turbide uidet. Ita uidere lōge & rē multe rē
radiatōis est fortitudo quedā. Et pōt cū hoc esse
quod clare illā rē uidet & quod n clare sed tur-
bide. ¶ Sexto est dūbiū utrū debilitas uisus cū
turbulētia & debilitas cū claritate sint nocuen-
ta diminutōis corruptōis uel ablatōis. Dicēdū
quod apud quosdā nullū illoz est. Vel aliter dī-
cēdū quod sunt nocuēta diminutōis. nā dare ui-
dere solū quod ppe est dicit defectū siue dimi-
nutiōē in spacio uisionis. Similiter dicit dimi-
nutiōē in cōprehensione lūmis cōiuncti quia si res
illa sit pui radiū uidet ipam clare sed si sit multi
radiū nō potest ipam cōprehēdere sicut accidit
i egritudine que dē alyat. Similiter turbide uide-
re potest reduci ad nocuētiū diminutōis uisus
pp quod est sciēdū quod per turbide uidere nō
intelligo unā rem p alia uidere qā tūc esset corru-
ptio opōnis sed intelligo non clare iudicare de re.
uerbigrā uideo rez albā & iudico quod sit albā
sed non ita dare sicut ipa est.

VERVM PERTVRBATIO. Positū declarā
uit quod ē quedā debilitas cū prurbarione & q
dā debilitas cū claritate & quedā fortitudo cum
claritate in quibus sensus comunicat. Hic tūdarat
illud quod supra dixit. quod ista dicta signifi-
cant dispositionē in cerebro. & p facit hoc i gēra-
li. secūdo in speciali magis. secūda ibi. Et hoc quī
dem. quod primo dicit patet.

¶ **EST** dubitā^o utrū hic sit sermo d prurbarōe iū-
ta dūbilas et ē d prurbarōe d cōiūgē fortitudinis
¶ Secūdo dubiat^o utrū sit sermo de claritate cō-
iuncta debilitati & ē de claritate cōiuncta for-
titudini. ¶ Tercio dubitat^o quia dicit qd tur-
batio significat materiā. Sed contra aliquis ppe
uidēs clare & rē pui radiū longe turbide uidet
eā ut supra dictū est sed hoc non fit a materiā
imo fit a subtilitate & paucitate spūm uisibilū
ut patet in quarto tractatu sen tertia. ergo uisio
turbata non fit semp a materiā et sic nō semp sig-
ficat materiā. Quarto ipse dicit quod claritas sig-

ficat sciatē. Cōtra hō esset maxime quia scitas
faceret spiritus claros sed hoc est falsum quia
scitas cōuenit humori melacolicō sed melacolia
facit spūs turbidos & siluestres ut sumitur ista
m ca^o de melacolia. ¶ Ad euidēciā horū est scien-
dum quod humiditates in cerebro habundantes
& maxime cū sunt uaporose reddūt spūs cerebri
turbidos & ineptos & ēt organa oppillāt unde
sunt sensus turbidi & hebetes. Scias aut pur-
gando a superfluitatibus reddit spūs & organa
spirituū claros & puios & ideo cū cerebro humi-
do est hebetudo spūsz sed cū siccō ē spūm pspi-
catis siue claritas ut ponit Ga in regni capitulo
de signis cerebri. Et quibus apparet primo quod
claritas & perturbatio de quibus ē hic sermo ē
communis o sensui sicut Auic. intendit. hiet postea
exemplificauerit in uisu cū .n. in oibus sensibus
ē claritas significatur midities cerebri & expur-
gatio sed cū sensus sunt turbidi significatur i ce-
rebro materia turbidans spūs cerebri. ¶ Secū-
do apparet solutio ad dubitationes. Ad primā
& secūdam dico quod sermo Auic. de turbulen-
tia & claritate ē proprie secūdū quod de eis pro-
positū nobis cū dixit. Et sensus coicantur & c. Nā
ipse dixit quod ē quedā spēs debilitatis que est
cū perturbatiōe & hanc declarauit Et per hanc
hic docet significare cū dicit. uerū perturbatio. i.
cōiuncta debilitati & per cōsequēs debilitas que
ē cū perturbatōe significat materiā quod aut nō
loquatur d prurbarōe cū dicta fortitudini si siti-
prest iūgi apparet. nā illa prurbario ē uisio non
clara ultra spaciū naturaliter debitu uisioni. talis
aut turbatio non ē mala nec significat defectū qā
oculus fortissimus in uisu inter oēs oculos habet
turbatā uisionē ultra spaciū sibi debitu Si loq-
mur de prurbarione cōiuncta fortitudini ut ui-
dicimus homo uidet rē magnā & non dare tūc
significat ēt materiā Eodē mō dicem^o q cū Auic.
dicit Et claritas. i. sensui significat sciatē. i. cere-
bri intelligit de claritate de qua possuit nobis
sup cū dixit sensus coicāt in specie fortitudinis q
ē claritas. i. in speciali fortitudine. que ē cū clari-
tate & p cōsequēs in speciali claritate que est cū
fortitudine. hec. n. claritas cū fortitudine spūz qā
uerbigrā sunt pfecte clari ut in uisu quod prope
& lōge & rē pui radiū & magni clare iudicant hū-
ficat sciatē cerebri Sed contra sup dictū est qd
hō significat dispositionē sanā h scitas cerebri facit
cer^m egrū simpliciter. Dicēdū q scitas cerebri i
dicit solā expurgatiōem superfluitatum & ta-
lis scitas stat cū cerebro falsissimo siue tēpato ha-
bente simpliciter sensus clariōres & fortiores &
ut sic fortitudo & claritas significant dispositōē
sanā. uel dicit nō solū cōsumptionē superfluitatū
sed positōē sici remonētis a gradu tēpamenti
& talis claritas & fortitudo sensui significat dif-

posicione egra simpliciter de utraq; ergo sic ita
 te est sermo. ¶ Dubiū tñ est cuius cerebri sensus
 eēt foriosus et da riosus et hoc n̄ hic discutemus
 Est sciēdū q̄ per daritātē nos ēē possumus inel
 ligere daritatem coniunctam debilitatē quia l̄
 significet spūs subiles & paucos tñ ista disposi
 tio spūs cōiungitur cūda modo scitatis unde re
 gimē hoīs uidentis prope & nō longe pp spūs
 subiles paucos similiter uidentis rē pui radiū &
 n̄ magni ut halyat ē humectatio ut parer i quar
 to tractatu fen terria. dicemus sequēdo sermones
 Autē pmissos quod daritas cū fortitudine & da
 ritas cū debilitate significat scitātē sed perturba
 tio. scilicet debilitas cum perturbatioē signifi
 cat materiam. ¶ Propter solutionem tertio
 dubitatiois ē sciēdū quod perturbatio ē duplex
 una que est cōiuncta sup quocūq; uisibili & super
 toto spatio propinquo uel lōgiquo & ista ē que
 significat materiā & iō possit dici perturbatio
 semper. i. perturbatio cōiuncta significat materiā
 Alia est pturbatio que est in quodā spatio & i
 quo dā non ut in eo qui propinqua dare uidet
 & lōgiqua non & ista potest fieri a paucis & a
 spū subtili & de hac nō ē sermo. uel pōt dici q̄t
 perturbatio est duplex una uera que est dare tur
 bidū iudiciū pp inturbidationem spūm & ista
 semp significat materiā quia spūs aliter turbida
 ri nō posset & ista materia maxime ē uaporosa
 .i. que spūs turbidat licet possit habere aliā ma
 teriā a qua uapor surgat. Alia ē turbatio n̄ uera
 que ē quedā impotētia iudicii sicut in eo qui rē
 distātem pui radiū dare nō iudicat & de hac nō
 ē sermo. Sed a. d. q̄t Autē dixit turbatio. i. uera
 semp significat & de daritate absolute dixit sig
 nificat & nō dixit semp. Dicēdū q̄ daritas cū for
 titudine. i. multa sicut in tēparo cerebro in etate
 media nō significat scitātē proprie Ad. quartū
 dicēdū quod per scitātē intelligimus priuatio
 nē nō solū humiditatis humidax sed sicax. i. uir
 tuteut melācolia & colera. uel aliter ut diffuse
 scripsim⁹ fen tercia tractatu. quarto primo cap.
 Vel dicēdū quod turbida uisio quedā ē sana que
 in quocūq; sano inuenitur quia uisibile nimis p
 pe uel nimis lōge Et talis nō significat materiā
 Quedā ē egra quia in quocūq; spacio turbide
 uidet uel solū lōgiquē dare Et ita significat sci
 tatē uel dicitur egra uisio dara quia nō sustinet
 fortia licet dare sed leditur ab eis frequētus qa
 longinqua uidere nō scitātē significat sed spūitū
 grossū & multū Et iō nō dixit semper.
ET HEC QUIDEM PERTURBATIO.
 Hic in generali minus docet significare sumēdo
 alterū predictōrū signōrū. i. perturbationem &
 parer. ¶ Est sciēdū quod perturbatio sensum
 uerbigrā uisus q̄nq; uadit & uenit & tūc signi
 ficat quod materia n̄ ē fixa in cerebro uel. figetur

taliter quod cōiuncte hō habet talē pturbationē
 scitū & tūc ex tali pturbationē significatur q̄
 materia uaporosa & illa a qua surgit fixa est in
 cerebro & opillauit per ingrossationē & multi
 tudinem uenas cerebri & rere. m̄r abile ubi sit
 spūs oīs sensus & hoc ē quod dicit Et est ex ea
 .i. significatur ex ea opillō & significat materiā
 uaporosam i uenis & c. uel ē ex ea. i. ex materia ex
 q̄ sit pturbatio et ē opillatio & c. qa eadē mate
 ria q̄ pturbat et ē opillatio. ē 2° sciēdū q̄ littera q̄
 dicit & significat pōt referri ad id quod pmissit
 cū dixit uerū pturbatio semp significat materiam
 uale g^o declarare quā materiā significat qa mate
 riā uaporosam etiā in quo loco quia in cerebro. i. i
 uenis & hoc quātū ad caz antecēdētē a qua ua
 por surgit & c. resti. i. sp̄ale p cerebro & sub cere
 bro & hoc quātū ad uaporē actū inturbidantē
 sensus.

VDICIVM AUTEM. Superius
 Autē. posuit quodā cōe de signis &
 significatione ex opoibus sensum
 hic ponit aliud cōe & primo pōt cān
 scēdo declarat uel pbat. scēdo ibi. Et debilitas
 de prima parer. ¶ Est sciēdū circa primā prem
 diceret aliquis Ad quid Autē. repetit hunc cān
 cū supra positus sit illo capitulo. Significatio dicē
 dū quod ibi positus est iste cān generaliter ad
 opōnes oīus uirtutū hic autē cōtractus ad opōnes
 sensutatis & pprie sensū exteriorē de quibus iā
 pmissit licet etiā sit uer⁹ de opōnibus moralibus
 ut appebit etiā hic cān hic pfectus tñ declaratur
 quam supra. ¶ Est sciēdū quod Autē. multi
 plicat uocabula cū dicē diminutionis & debilitatis
 & hoc pp diuersos modos nocumētōr actionis
 que dicūtur actiones diminute. Sunt. n. quedā di
 minute extēsiue & quedā intēsiue ut habz deda
 rari i principiis huius sciētē. ¶ Scēdo ē sciēdū
 quod duplex littera repit in fine particule una
 que dicit scēdū plurimū. seq̄t. frigus. Alia q̄
 dicit scēdū plurimū sequitur frigus & calorē
 & utraq; uerificatur ut stari apparebit
ET DEBILITAS. Hic probat uel dēdat. Et
 p^o facit hoc. scēdo remouet et rorē. tertio infert
 cān. scēdo ibi. uerū caliditas. tercia ibi. Oporter
 g^o ut nō cōsideres. ¶ In p^o pre uale dicere quod
 diminutio & ablatio actionis sunt a frigore nisi
 cū eis appareat uehemēs corup^o & c. In h^o Autē.
 arguit sic illud quod pōt. pducere ad cūz uirtu
 tis pōt esse cā diminutionis & ablatōis. Sed calor
 hoc pōt facere resoluēdo. Sed. i. d. Autē. sibi cōtra
 dicit quia. p^o dicit quod debilitas & destructio se
 citur calorē si est cū uehemētia corruptionis g^o
 si facit corruptionē actionis facit diminutionē &
 ablationē. dicēda dupliciter. p^o quod hic corru
 ptio sumitur nō pro corruptione actionis quia
 Autē. uocat ipaz per mutationē sed sumitur p mē

29 6m
bri destructione quasi dicat cum calor perducit ad mortem corruptio membrum & deiectionem virtutis tunc potest perducere ad diminutionem & ablationem actionis. Vel aliter dicendum quod calor extraneus prius perducit ad ablationem actionis & diminutionem per viam resolutionis & casus virtutis prius dicitur facit nocumetum magnam corruptionis postea cum calor extraneus perducit ad frigus per viam resolutionis sequitur ablatio actionis & diminutio ex quibus patet quod si calidum nocet nocumetum quod est diminutio tunc vel ablatio hoc est per accidens quia per se ista nocumenta sunt a quodam frigido inducto per privationem calidi naturalis. Erunt ergo iste ordo quod calor extraneus perducit ad nocumetum quod est corruptio. Deinde cum perducit ad causam virtutis per resolutionem calidi innati incipit diminutio operis ultimo aufferi. Et considera hoc in frictio quod gradatim tendit ad mortem vel in febribus continuis actibus per viam resolutionis. ¶ Est tamen sciendum quod si quis subtiliter inspiciat cum diminutione actionis provenire a calido quasi superius quidam modus corruptionis sive permutationis actionis per illud patet calidi extranei quod est cum paucis calido naturali necesse inveniunt actionem simul esse diminutam & corruptam. ¶ Secundo est sciendum diceret aliquis quare dixit plurime in plurimum dico quod Avicenna nucebat in modo loquendi quod cum apparet corruptio et casus virtutis cum diminutione & ablatione operationis illud est a caliditate habet non est simpliciter verum quia potest apparere corruptio membrum & casus virtutis est frigidus & illa diminutio & ablatio quibus casus virtutis coniungitur fit est a frigido.

VERVM CALIDITAS hic remouet errorem iam enim dixit quod quando cum diminutione & ablatione actionis est casus virtutis significat quod illa nocumeta sunt a calido & ex hoc crederet aliquis quod calor plus noceret virtutibus quam frigus ex quo per calidum & virtutis destructionem cum his nocumetis arguimus quod sunt a calido. hoc ergo Avicenna mouet dicit quod caliditas operata frigiditati conuenit virtutibus sed cum magnificatur eius nocumetum complexionis. scilicet in influentis & corruptio. id destructionem facit possidere diminutionem virtutis id est deiectionem tunc non conuenit & contrariatur & hoc est quod innuit cum dicitur. Dum nocumetum est. ¶ Est dubitatio quod sit maior vel peior debilitas diminutio vel ablatio actionis an illa que fit a calido vel illa que fit a frigido. Videtur quod illa que fit a frigido per Avicenna in primo libro secundum capitulum de pulsus complexionibus ubi dicit debilitas quam mala complexio frigida hereditate facit maior est illa quam mala complexio calida hereditate facit. Et probatur ratio quia innuit si caliditas est minus communicans calorem innato debilitas est ea proueniens est maior. Sed sic est ut

possit Avicenna ibidem libro primo & in ca. de complexionibus ubi dicit Tu tamen ex hoc intellige quod sanitas plus attinet caliditati quam frigiditati &c. ¶ In contrarium videtur Avicenna ex ablatione & diminutione actionis cum sunt cum causa virtutis videtur significare quod fiant a calore corrupte. Dicendum quod nocumeta possunt provenire a calore dupliciter. uno modo per se. per sui improprietatem & excessum in gradu quo modo facit maxime corruptiones. id est per mutationes operis licet tamen possit facere additiones ut cum innuit attractuaz. Et hec nocumeta a calore proveniunt sunt minus mala quam proveniunt a frigore. Ratio est quia forma sue qualitas que est calor est convenientior & conformior virtutibus quam frigidum ut innuit hic Avicenna. Et hoc est quod volebat secundum primi libri ca. pallegato. Alio modo nocumeta operationum possunt provenire per actionem a calido ut propter frigiditatem inductam ab eo per viam resolutionis spirituum & tunc ista nocumeta possunt dupliciter considerari. uno modo in se & absolute. Et ut sic sunt equalia vel esse possunt utrobique ita est ceteris illa quam facit mala complexio calida resolvendo sicut illa quam facit mala complexio frigida congelando utraque. Et est ceteris & ideo est stupor similis qui fit a frigido & calido resolvente ut ponit Avicenna primo capitulo secundum de causis debilitatis. Alio modo possunt considerari quantum ad modum inherendi vel quantum ad difficultatem vel facilitatem curationis & tunc videtur quod generatius casus & defectus virtutis & huiusmodi nocumeta proveniunt a calore sunt peiora quam proveniunt a frigore. Ratio est quia defectus provenientes a calore assimilantur morbis vel nocumetis de in animo. Egent enim restitutione spirituum resolutionem. Sed morbi provenientes a frigido & nocumeta ab eo sunt potius per viam alterationis & ideo curantur alteratione et nocumeta congelationis curantur cum securitate quia cum calidis in quorum usu non est timor sicut in usu frigido & est defectus inductos a calido per viam resolutionis non potes curare quin nocet. Si enim calefacis addis a calido extraneo si in frigidis addis ad malitiam nocumetorum & ideo ydopesis a causa calida difficulter curatur & posset dici quod ista nocumeta sunt maiora quam si additur a calido quam a frigido quia calidum magis actum. ¶ Ad contrarium dicendum ad sermones Avicenna dico quod referunt ad debilitatem provenientem a calido per se provenientem. ¶ Ad aliud dicendum primo quod Avicenna innuit hec nocumeta quando sunt a calore esse cum maiori causa non quantum ad nocumeta in se sed ut comparantur ad modum inherencie quia difficulter remouetur vel ut comparantur ad modum provenientis & augmenti quia calidum est magis actum vel semper ex ultimae actionis calidi provenit ablatio vel diminutio sicut ut frigidum nocet non oportet

ut ultime agat licet et possit nocere ultime agere
do uel dicendum quod Auic. non uult hic ex uehe-
mentia causi suuirtutis arguere nocumeta fieri a ca-
lido sed uult dare modum secundum quem calidum facit
ista nocumeta. scilicet diminutionis & ablationis. hoc enim
est pducendo ad corruptionem & causam uirtutis.
uel dicendum quod Auic. in hoc dubitauit & in
determinate loquitur cum dixit fortasse pluri-
mum &c. Sed tu dicis Auic. non debuit loqui dubi-
tante. Dicendum quod Auic. forte adhuc dubita-
bat in hoc quia est ymaginabile quod calor per se
& sui proportionem circumscriptione frigido priuatio
potest facere aliquam uirtutis debilitatem. i. diminutionem
non oppositam ut uirtutis que non multo indigeret ca-
lore sicut est retentia respectu attractiue & hic
est locus speculationis.

OPORTET TERGO VI. Hic inferri causam & se-
quitur quia per hos modos nocumetorum non potest
iudicare super determinatam complexione. nam abla-
tio & diminutio possunt fieri a calido & frigido
secundo ut non confidas &c. immo caueas. i. caute
attendas significationes predictas in libro ge-
nerali. per causam sensum. secunda in causa de signis complexio-
nis uel predictas. i. dicenda. ¶ Est dubitatio utrum
sicut ablatio potest fieri a calore et frigore ita corrup-
tio actionis. Dicendum quod sic. In uirtutibus autem
naturalibus satis apparet ut acetosario ubi fit a
frigido. In animalibus autem apparet in sensu tactus nam
mala complexio frigida potest facere quod tactus re-
calida non iudicabit calida & sic erit corruptio acti-
onis. Etiam in uirtutibus sensitiuis in anterioribus
potest inducere nocumetum corruptionis secundum quod post
apparebit. tamen plus uidetur quod diminutio &
ablatio pertineat a calore quam corruptio. i. mutatio
a frigore.

DESTRUCTIO potest aliud esse in quo uult ostendit
requi ex determinato modo nocumetum in sensu
bus particularibus significatur alius modus nocu-
metum in cerebro cum dicitur quod destructio. i. ablatio
sensuum particularium significat festinationem omnium dimi-
nutionis. In cerebro. i. significat diminutionem acti-
onis in cerebro. si fuerit. i. destructio operum sensuum
particularium per causas cerebri &c. ¶ Est dubitatio quia
Auic. ex nocumeto quod est ablatio actionis sensuum
arguit diminutionem actionum in cerebro. Contra quia
epilepsia cum stant sine sensu & motu non intelligunt
neque memorantur ut patet in tertio de interiori-
bus capitulo. septimo etiam appropinquat. Non ergo ex ablatione
actionum iudicamus causas diminutionis. Dicendum quod
mores Auic. est ista quod ablatio actionis in sensibus
particularibus potest significare causas diminutionis actio-
nis in cerebro & causa est quia paucum mutatio uel
lesio in principio uel in membro principali est multa
in principio uel ortu ab eo ut Auer. tertio colligit il-
lo capitulo. quod debilitabitur & fit minus ab axe. in primo de
generatione animalium capitulo secundo quando requiritur cor

ditio quod illa destructio operationum in sensibus
particularibus non fit per lesionem propriam in organo
sensuum quia actiones eorum possent esse destruite
per propriam causam in eis & non per nocumetum in cere-
bro & non significaret de cerebro. Illa autem nocu-
menta possunt esse per corruptionem. i. alterationem
in complexione uel per inquisitionem uel opilationem &
hoc est quod dicit corruptio &c. Et tamen saltem
uel nocumeta universalis remotionis a bonitate
i. finitate uel bona operatione. per nocumetum. scilicet
extra aut per &c. i. ab intra uel per nocumetum
i. malam complexione sine materia aut cum &c. i. aut
cum materia. Sed. t. d. quare fuit usus hoc modo lo-
quendi. Significat festinationem &c. Dico quod quoniam
aliqua causa ledens occupat cerebrum & eo mediante le-
dit sensus potest dici quod festinauit ad cerebrum
eo quod. per occupauit cerebrum. per solutoque rationem
considera quod Auic. non uult hanc consequentiam esse
necessariam sed possibile non est semper uerum quod nocu-
metum destructionis sensuum particularium arguant nocu-
menta fore in cerebro. i. causas diminutionis. Sed
quoniam est uerum unde dixit. Et destructio quidem qua
dicitur &c. Et istud est maxime in primo aduentus
causam cerebrum. Et illud uoluit forsitan cum dixit fe-
stinationem. Cuius. n. nocentes cerebro cum festinant
ad multum nocumetum possunt auferre actiones
sensuum prius quam complere ledenti cerebrum sunt tamen i-
ua complere ledenti & hoc est festinatio. Ex quibus
apparet falsitas expositionis eorum qui textum tras-
ponunt dicentes. festinatio capitis diminutionis dis-
positionis significat destructionem.

EX MEMBRIS AVTE. Hoc est quartum esse de
iudiciis & signis ab operationibus sensuum. Et
littera dupliciter introducit & primo quod
Auic. ex determinatis sensibus notitiis docet signi-
ficare super cerebrum dispositionem & primo facit hoc. secundo
demonstrat quedam. secunda ibi quia per de prima pars
¶ Est sciendum quod sensus isti sunt illi qui sunt per
pinquiores sicut auditus & odoratus. secundo mo-
do potest introduci & ad eadem sententiam redditur quod
Auic. satisfacit questionem. pluries enim inueniat quod
sensus patiuntur cerebro patiente. Queritur ergo
quid sensus sciuntur pati a cerebro patiente. Respondetur
quod sensus propinquiores. Et dicitur Ex membris autem
rem sensibilibus quod est ualde propinquum cere-
bro recipit. scilicet nocumetum prius quam illud quod est lon-
ginquum magis uel minoratur. i. primo ut per primo
proptiorum. uult ergo Auic. dicere quod hoc est iterum
nisi nocumetum sensuum particularium sit in ipso esse. i.
quod potest sibi & aliis membris corporis adueni-
re quare non sentiunt sicut uerbigratia mala complexio

200 620
xio Apostematio oppillatio & huiusmodi. Ista
enī noumēta dicūtūr cōia in ipso & ex ipsi non
significamus necessario passiōe i cerebro sed ex
noumēto quod nō est commune sed est eius secū
dū quod est ortū uel propinquū cerebro. Et q̄
aliquis quereret quō cognoscemus h^o noumētū
ēē cōe uel nō cōe. Respondet quod si noumēta
odoratus nō remouetur propria cura & simi
liter auditus uerbigrā purgatiōe. Autium &
nariū & alteratiōe cōplexionis significatur q̄ hoc
est a cerebro. Aliomō exponitur nisi sit noumētū
i ipso. s. cerebro cōe q̄ ex totius cerebri noumēto
ōēs sensus leduntur ut patet in quarto de inte
rioribus ca. secundo & infra in ca. de epilepsia.
¶ Vltimus est sciendū quod hic cān fuit ualde
necessarius iā. n. Auic. inuit quod ex oīum sen
sū noumēto argumens sup noumēto cerebri.
uult ergo ostēdere quod ex noumēto unius sen
sus possimus etiā arguere super noumēto cere
bri. **¶** Terio ē dubiū quare enumerās sensus
propinquos dixit. auditus & odoratus & non
dixit de uisū. Dicendū primo quod dedit hoc itel
ligi ut notū uel quod oculi nō sic situati sūt cerebro
a propinquā sicut caruncula nariū & instrumentū
intrinsecū auditus. **¶** Quarto est dubitatio q̄
mēbrū magis coīcet noumēto cerebro uel p̄pi
quū p̄ loquū. ut q̄ loquū. Nā simile ē d̄ mē
bris patientib⁹ p̄pter cor & epar & de pacien
tibus propter cerebrum. Sed mēbra patientia
propter cor & epar longinqua magis patiuntur
ut patet de frigidi tate extremitatū in febribus
ēē apparet de noumēto pedū ut de inflatiōe
in ydropisū unde cōiliator in secūdo p̄nosticoe
cōito tercio pedes in p̄mis apostematū i ydro
pisi p̄p uehemētia longitudinis ip̄ox a mēbris
multe caliditatis. Idem inuit serapio in tractatu
quarto sui breuiarii in ca. de ydropisi. Itē mēbz
in quo debilitat est uirtus mēbri principalis ma
gis & cūctus uidetur recipere lesiōē cū leditur p̄n
cipale sed mēbz remotū est huiusmōi. **¶** In cō
trariū est Auic. Cū dicit. Ex mēbris quod ualde
cerebro est p̄pinquū recipit. s. noumētū & p̄o p̄
nosticorum cōmento. xiii. lacerti propinquū cere
bro uehemētius sentiūt egritudinē acūtē in eo
Dicendū quod mēbra que recipiunt noumēta
p̄p lesiōē uel p̄p cām i principalibus dupliciter
possunt noceri ut sumitur in tercio de interiori
bus primo capitulo. in omō quia recipiūt mate
riā quam nō debēt recipere siue cōplexiōē per
uā alteratiōis ut calefactiōē aut frigidi tate
cū alteratiōe postriua & isto modo cūctus patitur
mēbrū propinquū q̄ distās. rō ē quia qualitas
materialis prius ad ip̄z mēbrū pertigit & ideo
in febre cūctus calefit uicina cordi q̄ nō propinquū
similiter cū materia pellitur a corde prius recipiūt
illā partes propique q̄ loquū. **¶** Est tñ sciendū

quod talis receptio materiū in mēbris propin
quoribus licet sit prius q̄ in remotis quandoq̄
tā nō p̄ueniat i eis sed trāsit ad alia p̄prie cum
uirtus principalis mēbri fortis est in elongādo
materiā a se Aliomō possunt mēbra recipere no
cūmētū q̄ nō recipiāt quod debent. uerbigrā
quia mēbra a corde nō recipiūt sp̄m & a cere
bro se. s. mōi & mōi & tūc illud sit p̄p defectū
sp̄m in principali cūctus & magis hoc noumē
tū coīcet mēbris remotis q̄ p̄pinquis. uerbigrā
efficiente calido naturali in corde cūctus & magis
deficit i pedibus & manibus q̄ i pectore & sic lo
quebatūr Ga. in loco p̄realegato. **¶** Sed tñ. d.
cōtra quia deficiente calido in mēbro principali
deficit in extremis per uā retractionis sed re
tractio prius incipit in mēbro uicino cordi q̄ in
remoto immo nō retrahitur a mēbro remoto
nisi mediante mēbro propinquo Itē nō uidetur
cō soluti ad mētē Ga. i secundo p̄nolucū &
serapionis in quarto p̄ratice quia ip̄i loquuntur
de noumēto pedū remotorū a fonte caloris q̄
noumētū ē per receptiōē materiū q̄ loquū
de eorū apostematiōe. Ad primū dicendū quod
prima propositio nō est absolute uera. s. q̄ oīs de
fectus caloris qui coīcitur a principali ad princi
piaria sit p̄ retractionem. Possunt. n. ēē p̄ priuatiōem
trāsmiōis. sed ip̄a cōcessa. dicendū quod licet
retractio prius attingat mēbrorū p̄pinquū quā
remotum tamen sp̄itus qui retrahitur a mē
bro remoto reperitur in propinquo. Ad secundū
dicendū quod illa inflatiō. i. pedū apostematio
maxie fit defectu calidi naturalis i eis ex q̄bus cel
sant cōtraria. **¶** Quinto ē dubitatio utrū exīte
noumēto in toto cerebro sit possibile solū unum
sensum ledi de exterioribus sensibus. uidetur q̄d
nō quia in epilepsia & apoplepsia iō omnes sensus
ledūtūr quia totū mēbrū est lesū sed plus una
pars q̄ alia ut uidetur de infatōe Ga. i quarto d̄
interioribus ca. ii. & Auic. infra i ca. d̄ epilepsia
Similiter etiā de apoplepsia idē cōtingit. Et hoc
uidetur de mētē Auic. hic secūdū unā expōnem
cū dicit. Nisi noumētū sit i ip̄o cerebro. s. cōe. Itē
lesā parte cerebri a qua oritur determinatus sen
sus leditur ille sensus g^o lesū illo toto cerebro le
ditur oīs sensus. **¶** In cōtrariū est Auic. in princi
pio liere. Ex mēbris sensibilibus quod est ualde
p̄pinquū recipit. dicendū quod noumētū cerebri
uel est magnū & maxime appropriatū toti cerebro
& tūc oīs sensus & etiā motus ledūtūr uel no
cūmētū nō est magnū nec cerebro appropriatū sed
cōe cū corde siue principaliter in corde ut est ca
lesacio uel efusio i febre uel alia cā. Aut ē parua
quātitas. s. in solo cerebro & tūc nō est necessariū
ōēs sensus ledi lesiōe manifesta sed alter poterit
ledī & hoc p̄p aptitudinē ad paciēdū uerbigrā
ali quis habet oculos d̄biles ex natura uel accide

cerebro g^o paciete nō multū statim ledent oculi
aliis sensibus nō lesis. hoc sicut d^r mēte. Ca. i. pri
mo pronositorū cōmō. xxxii. Super illo uerbo
frēdere dentibus. Ex quibus cessant cōraria.
QVA PROTER. Hic est text^u ualde difficilis
plures expositiōes habens. Et prima est alberri
dictis q^u hic. Auic. ostendit q^u de sensibus cōicāt
cerebro nocumētū & q^u nō & dicit Reliqui sensus
longinqui a cerebro cū ledūtū in suis organis nō
significant nocumētū ex ipsius caliditate uel sici
tate uel alterius qualitatē unde opōnes cerebri
ledūtū & nō possunt peruenire nocumēta harū
qualitatū in organis sensuū ad h^u ut prosternant
uirtutē cerebri per cōitatē in organis sensuū ad
cerebrū. Auditus autē & odoratus cū ledūtū ab
aliq^u malicia cōplexionis significat quod illa cō
plexio est in cerebro. cōicāta ei ab illis. lauditu
& odoratu. Et hoc est quod Auic. dicit **Q**ua pp
sed reliquis &c. sensatis. i. organis. Est sciendum
quod hec expō nō est ad mēte. Auic. est et falsa
Primo quia mens Auicērat ostendere qui de
sensibus recipiant cito a cerebro ut propinqui &
nō sicut longinqui Et iō dixit Quapp. nec eius in
tentio erat ostendere q^u de sensibus suū nocumen
tū cerebro cōicent & ē magis. **S**ecūda exposi
tio ē falsa quia unū nō supplet & sic falso modo
capit textum uel sitam quia exponētis inreōne
falsificat. Intēcio. n. exponētis est quod sensus lon
ginqui a cerebro quando paduntur propriam
passionē nō cōicant illā cerebro siue illa passio sit
calida siue frigida & iō q^u nō cōicāt nō ē biliter siue
non prosternunt cerebrū sed littera dicit contra
riū huius q^u dicit q^u sensus lesi nō significant nocumē
tū caliditatis nec sicitatis non proueniētum
Significant g^o nocumētū proueniētū ad hoc ut
uirtutē prosternant. Est etiā falsa i eo quod intē
dit quia falsum est dicere quod sensus a cerebro
longinqui ut tactus non cōicent nocumētū quod ē
in eis a caliditate uel sicitate ipsi cerebro immo in
ter omnes sensus magis comunicat cerebro deter
minatū modū sui nocumētū ut dolorē nullus. n.
sensus est qui ppter nocumētū siue operatōis ita
cito & foriter cōicet ipsi cerebro nocumētū sicut
tactus. Sz cōtra inspiciēdo solē dūssime cōicatur
cerebro nocumētū cuius signū ē strenuatio. Dicē
dū quod illud nō est ppter actū. uisionis. nouitū
unde posui pro possibili quod homo esset cecus
& haberet oculū plenū ipsū uisibili cōtinto usq^u
ad cerebrū inspiciēdo solē strenuaret. i. quidam
ex hoibus. hoc declarabitur infra in ca. de sterna
tato. Alia expō est quā do. Et uult Auic. quod
mēbra sensibilia ppinqua quia recipiunt cito &
plus a cerebro significat per nocumēta cōp^u quod
cōplexio nocēs est cōicāta eis a cerebro & h^u quā
do non remouetur purgatione &c. Quā pp alii
sensus longinq^u a cerebro cū ledūtū suis sensatis

ā. circa sensata &c. Et est summa sentēcie ista qd
reliqui sensus qui sunt longinq^u a cerebro qui sunt
reliq^u a sensu odoratus & auditus cū ledūtū i co
gnitione sensatorū quia habēt nocumētū quod ē
permutatio nocumētū hoc puenit a caliditate
Et nocumētū quod etiā puenit a sicitate quod
nocumētū est corruptio opōnis quādo iste quali
tates nō psternt uirtutē quia si psternt idu
cerent ablationē uel diminutionē talia dico nocu
mēta in ipsis sensib^u exōtia nō significat q^u ipa plexio
sit i cer^u sz nocumēta audit^u & gust^u q^u sit sēf^u p
piq^u significat q^u illa cōplexio est i cerebro. Est g^o
ista breuit sentēcia quod corruptio actionis i sen
sibus longinquis nō significat quod cōplexio cor
rumpēs actionē sit a cerebro cōicāta ipsis organis
sensitatis sed in sensibus ppinquis hoc significat
Et recapitulat Auic. quod nocumētū quod ē cor
ruptio sit a calido & sic quādo non perueniunt
&c. Et hoc est quod dicit quā pp. i. quia nā est
quod sensus ppinqui &c. Reliqui sensus. i. longin
qui cū ledūtū suis sensatis. i. cū habēt nocumē
tū opōnis circa sensata quia illa pōpiunt sed tū
male siue corrupte nocumētū in ipsis. i. talis lesio
opōnū q^u est pmutatio siue corruptio caliditatis
aut sicitatis. i. quod nocumētū sit a caliditate uel
sicitate ut supra dictū est non peruenit &c. i.
quādo caliditas & sicitas non pueniūt ad hoc ut
prosternant uirtutem quia si peruenirent face
rent ablationē actionis nō significat. i. nocumētū
caliditatis &c. uel nō significant. i. quod cōplexio
ista ē in cerebro Auditus at & gustus. i. cū ledū
tur suis sensatis a caliditate &c. significat q^u illa
cōplexio est in cerebro. bis ergo reperitur illa li
tera que dicit quod illa cōplexio &c. & uenit
ut appositum uerbi Significant quod &c. bis
ponitur in littera & hic modus loquēdi ē satis usi
tatus apud Auic. **E**st scēdum quod nō ē abso
lute uerū quod nocumēta sensuum remotorum
nō significat quod cōplexio inducēs nocumēta sit
a cerebro sed est uerū respectu sensuum. propin
quorū nā sensus propinqui cerebro nociti in eorū
operationibus plus significant quod cā nocumētū
est a cerebro q^u faciunt hi sensus longinqui & tē
sensus propinqui proprie hoc faciunt siue signifi
cant quādo nocumētū nō remouetur purgatiōe
& mēsuratiōe cōplexionis. **S**ecūdo ē dubitatio
cōcesso quod nocumētū sensuū longinquorū a cere
bro nō remouetur mēsuratiōe cōplexionis nec
tūde utq^u significant quod cōplexio hoc faciens
sit a cerebro Dicēdum quod possēt significari sz
nō sic certe sicut si sensus ēēt cerebro propinqu^u
nā in sensu remoto a cerebro uerbigratia tactu
manus pōt fieri lesio ex mala cōplexione fixa i eo
pp distantiam & tū illa mala cōplexio nō erit a
cerebro & hoc plus contingit in eo q^u in sensu ppin
quo Sed diceret aliquis quare Auic. expressit d

tis & ē. Dicendū quod quasi arguit per locum a maiori nā magis uidetur quod nocumentum corruptionis in sensibus rēoris significet hoc esse propter cōplexionē in cerebro q̄ aliud nocumētū & hō nō ē. g. multo minus alia nocumēta. Ans p̄ quia nocumētū corruptiōis quod dicitur nocumētum permutacionis fuit calore aut a siccitate & iste sunt q̄litates maxie actiē & trāsmutariē coicabiles de mēbro ad mēbrū. Si ergo iste qualitates possunt esse in organis sensuum non communicare a cerebro multo magis alie qualitates

¶ Tercio ē sciendū diceret aliquis Auidēbī cōtradicit quia hic dicit Gustus significat quod illa cōplexio est in cerebro et sup̄ dixit quod Gustus & tactus secundū plurimū significant corruptiōnē sensui in instrumentis & secundum minimum cōlocatiōē cerebri. Dicedū scđdū Albertū quod hic littera est corrupta. Et uult dicere Auditus autē & odoratus ut statū sup̄ dixit. uel aliter dicendū quod gustus pōt cōparari ad tactum & sic nocumentum in ipso gustu significat cōplexio nē nocētē eē i cerebro et hoc q̄ gustus est imaterialior & propior tactu. tactu manū & ita loq̄ hic. Aliomō pōt ad alios spūs. i. uisum auditū & odoratū cōpari & sic respectu illoꝝ significat q̄ nocumētū i ipso ē ex lesiōē instrumenti. q̄a respectu illoꝝ est materialior & sic loquebatur supra. Quinto est sciēdū alias exposui hunc passum imutacio gustus & tactus est duplex una intēcionalis siue cogitatiua & ut sic minus immutatur a cerebro q̄ alii sensus quia ex spēbus i cerebro motis scđdū ordinē cōuersum a memoratiā ad sensum cōem & ex inde ad p̄cūlares sensus minus cōtingit imutari gustū & tactū plus autē uisum & auditū. unde hō nullo extrinseco sensibili occurrente iudicat se uidere audire & odorare plus q̄ gustare uel tangere. dico q̄ hec fiunt pp̄ spērū recursū a memoria nō ut fiunt pp̄ motū humorū. Alia ē imutatio realis & ut sic gustus pōt a cerebro multū imutari nā & satis apropinquat & ad eum ueniunt nerui appati ut patet quarto de interioribus ca. secundū.

DE OPERACIONIBVS VERO MORALIBVS. **¶** Superius Auidēbī determinauit dī significacionibus distīctū cerebri sumptis ab opaciōibus aialibus sensibilibus. hic determinat dī significacionibus sumptis ab opaciōibus aialibus & moralibus & primo secundū unāquāq̄ uirtutē diuisim scđdū assummat ponendo sermonē cōem ut fecit in significacionibus assumptis ab opaciōibus sensibilibus. scđda ibi. Dicimus q̄ nūc. priā i q̄tuor sicut q̄tuor opōes q̄tuor uirtutū moralū sup̄ Auidēbī. tunc tūc ex quibus assummit significatiōē. primo q̄ docet significare ex uirtutē mentis & perfruptationē. scđdo ex hōmacionē siue

operatiōē uirtutis formatiue. tercio ex operatiōē cogitatiue. quarto ex operatiōē memoratiue uel memorie. scđda ibi. Ex ip̄is enī est. tercia ibi. Et ex ip̄is est corruptio. Quarta ibi. Et ex ip̄is est lesio. Prima patet. Est sciendū q̄ uirtutes intrinsece cōprehensiuē possunt dici morales quia morales nos regunt. & cum earum iudicio cōuersamur unde simul aduinate uocatur uirtus regiūia totius ut pōt colligi ex tercio de accidētē & morbo & halyabare in quarto theoricē nono ca. & q̄a nos regunt merito uocatur morales sicut iueniunt notare in quādā littera Ga. i. libro tercio de iterioribus ca. v. Iste autē uirtutes possunt dici naturales nō quidē naturales quia sunt circa trāsmutatiōes alimētī sed q̄a sunt cere^o magis intrinsece q̄ alie uirtutes aiales. hāp̄et uirtutū scđdū. G. in teḡ ip̄s sū cere^o & p̄cipiū s̄ s̄ s̄ p̄cipiarum mediātibus organis extrinsecis. Possunt ergo iste uirtutes dici naturales cerebro & possunt dici morales. Et hētur hic duplex littera. scđdo ē sciēdū quod per meditationē & perfructationē nō possimus duo intelligere primo actus intelligendi q̄ sunt simpliciter apprehensio & q̄tū ad hoc dicitur meditationis & cōpō & diuisio & dicit perfructationis. actus autē intellectus q̄uis sine uirtutis immaterialis & incorporee nō tū sunt sine corpore ut patet in primo de aīa et quia oīz uirtutū cerebri auxilium & bona dispo faciē ad bñ intelligendū iō bonitas intellectus totius cerebri significat bonitatem complexionis. scđdo per meditationē possimus intelligere omnium trium uirtutū intrinsecarū simul iunctarum actus. tū simul cōiūgūtū tūc appet opō extimatiue & p̄pe eius quā ego uoco collatiuā siue extimatiuā sicut una de istis siue fit aliquid p̄ter istas. Ex actibus autē huius fortibus & satis significatur totus cerebri s̄tatis & scđdū hunc intellectū dicebamus alias quod hic Auidēbī. docet assumere significatiōē ex opōnibus oīum uirtutū cerebri simul. scđdo diuisū scđdū unāquāq̄ scđda ibi. Ex ip̄is. Et illud uidet ad intēciōē halyabans i quarto theoricē. viii. ca. ubi dixit uirtus p̄ quā est regimē mēs dicitur quē si diōne recipit in tres distībutur p̄es i uirtutē per quā fit fantasia in uirtutē quē cogitatiue p̄est et i uirtutē per quā fit memoria & hoc etiā sumitur a Ga. in tercio de actiōē & morbo. Quidā autē dixerūt quod dixit meditatiōis quātū ad p̄sentia p̄ scripturatiōis quātū ad iudiciū circa p̄sentia & futura. **¶** Tercio ē scđdū diceret aliquis nō significatur etiā ex hō fortitudo cōpositiōis. dīcedū quod sic sed dedit intell̄ p̄ hō quod dicit oīa. Nā oīz uirtutū cerebri fortitudo significat fortitudinē cōplexiōis. i. bonitatē oīo. i. uniuersaliter & totius uel oīo. i. intēse & certe bonitas quē nō pōt ēē absq̄ bonitate p̄pōis. **¶** Quarto ē sciēdū diceret

aliqui unde sequitur istud. quod dicitur quod ad bonitatem iudicii & perscrutatoris requiritur omnis virtutis bonitas quia non solum rectum iudicium datur ex apprehensione presentium immo etiam presentium & preteritorum operationem etiam ad futura. id ad rectum iudicium concurrunt bonitas omnium trium virtutum sed ad corrumpendum hoc iudicium sufficit quod solum altera virtus ledatur. & ideo dicitur. Quare oportet ut demonstretur &c.

EX IPSIS. Hic docet significare ex operatione virtutis informatiue siue ymaginatiue. Et primo docet significare ex huius virtutis firmitate siue fortitudine. secundo ex nocuitate. Secunda ibi. Huius virtutis. Prima in duas partes facit quod dictum est secundo declaratur quod dicitur. Secunda ibi. Hec autem virtus non est. Prima pars patet. ¶ Est sciendum quod Avicenna incipit notare nocuitatem virtutis formatiue quia statim dixerat quod cum meditatio & perscrutatio debilitatur significatur nocuitatem in cerebro quare oportet investigare que operationi sit lesa. Nam ex ipsis levis operibus ex quibus fit lesio in perscrutatio & meditatio est lesio ymaginatiue. &c. Ecce quo littera hec exit ad premissa.

¶ Secundo sciendum quod corruptio hic sumitur per lesionem & et nocuitatem sed Avicenna multiplicavit vocabula per quod fuerat nocuitatem. ¶ Tertio est sciendum quod in anteriori ventriculo cerebri sunt due virtutes ut per primo casum per primo in capitulo de virtutibus animalibus cum dicitur. Ista cogitativa exercet se exercitio ponendi & didendi in eis que ymaginativa. i. fantasía recordata sunt. vocat tertio fantasía ab Avicenna. eodem. Iste ergo virtutes apud medicos sunt una virtus. i. sensus communis & fantasía Et ideo solum Avicenna expressit de fantasía sub nomine ymaginationis & formationis sed quia secundum veritatem sunt due virtutes quia recipiens aliud est a custodiende id Avicenna in linea quadam extrinseca in plurali loquitur cum dicit & eorum nocuitatem. uel possemus dicere quod expressit sensum commune per hoc quod dicit virtus ymaginationis & fantasía que est retinens per hoc quod dicitur & formationis & secundum hoc oportet considerare quod ymaginatio sumitur quatuor modis. uno modo propter quod operatione quomodo sumitur in principio capituli infra sententia cum dicitur iste homo paritur ymaginationes que est passio oculorum. secundo modo sumitur ymaginatio per virtutem conservatiua species sensatarum que virtus dicitur etiam virtus fantastica uel formalis ab Avicenna primo casum & vi. de naturalibus particula quarta. tertio modo sumitur ymaginatio pro virtute cogitativa quam medici vocant

ymaginatia ut dicit Avicenna primo casum seu primo quarto modo sumitur pro sensu communi ut hic est et exponatur virtus ymaginationis. i. sensus communis & formationis. i. fantasía que est de formalis. Ex quo per per patet multa equoquano in primis & causa huius fuit quia homines & imperit Avicenna virtutes ad placitum vocabulis eadem scribit super has virtutes ut scribit in sexto de naturalibus. particula 4ª per primo. Non ergo de nominibus est cur ad idum dummodo intentione habeamus & intentione hoc est quod in anteriori ventriculo cerebri est virtus cognoscitiva & retentiva omnium formarum sensatarum que a sensibus presentantur siue sit una virtus siue due & ideo cum hic virtus est fortis iungit ad significandum sanitatem anterioris partis ubi ipse sedes **HEC AUTEM VIRTUS.** Hic declarat quod dicit ostendendo que est fortitudo huius virtutis & ubi consistat. & dicit quod consistit eius fortitudo in hoc quod est bene conservare formas sensatarum ut figuratum &c. ¶ Est sciendum quod sicut omnes quinque sensus afferunt sensata ad sensum commune & fantasiam ita omnia sensata debent retineri ab ista virtute & prius post absentiam sensibilibus exterioribus & in hoc stat huius virtutis fortitudo id Avicenna enumerat sensata omnium suorum priorum ut dicit figuratum quod ad naturales et sensatarum quantum ad artificiales Et collorum tres modos. i. actum huius & sunt de capitulo sensibilibus eorum. i. motus unde quidam homines sciunt contrariare alios in acerbis ac si essent illi. secundo enumerat sensibilia gustus cui dicitur & gustus. tertio auditus cui dicitur & uocum & subdit post ad modulationes. quarto tactus & odoratus. Cui dicitur et aliorum et ista declarabitur. ¶ Est dubium cum operatio virtutis ymaginatiue & formalis sumitur per sensum communi & fantasía sit non solum retinere per mas post absentiam sensibilibus sed et iudicare de huius formis cum veniunt a sensibus. quare Avicenna per hanc operationem solum que est retinere notificavit fortitudinem huius virtutis. dicitur quod hoc fuit quia creditur quod solus Avicenna fuerit qui posuerit hanc virtutem conservatiua species sensatarum in anteriori ventriculo cerebri. voluit ergo ostendere eius fortitudinem quantum ad operationem de quamvis crediderit & quantum ad hoc secundum sententiam Avicenna. Et credo veritatem fortitudo & per retinendi formas sensatarum post eorum absentiam indicat sanitatem prius anterioris cerebri & cum hoc alia est virtus memorativa in parte posteriori cerebri. Vel possumus aliter dicere quod Avicenna simul notificavit fortitudinem huius virtutis per potentiam retentivam notificavit et per potentiam cognoscitivam & hoc patet in exemplo Geometriae enim qui narrat questionem supra figuram quam semel vidit cognoscit illa figura & retinet illam cum narrat signa hoc iudicium est eiusdem virtutis que iudicavit in aduersa & a sensibus & ceteris

dicemus quod hic notificatur ista uirtus popō
nē iudicariā etiā & hoc dico quia foras secūdu
mētē Auic. primū iudiciū super sensibilia exteri
ora quod datur a uirtutibus extrinsecis uel intri
secis ē a sensu cōi sed retentiō a fantasia. Sed itera
tum iudiciū post absentia & cū etiā pntantur
sensibilia est ab alia uirtute que uocatur ymagi
natiua siue cogitatio que exercet se exercitio cō
ponēdi & diuidēdi ut patet. p^o cā fen. p^o c^o d^o
uirtutibus animalibus. Hec tri diffuse sunt p^orac
tata. ¶ Est secūdo sciēdi quod figure geome
trice describuntur p^o lineas litteris significatas ut
facit. Ca. in quarto de utilitate p^ocularū. xii. ca.
bonis g^o geometria quod semel uiderit figurā sup
qua format questionē imprimitur in anima eius
& nō mspitēs ipam recitat. ¶ Tertio est sciēdi
quod bonū iudiciū de pulsū nō pōt dari nisi hō
habeat hāc uirtutē fortē. indiget enī medicus per
tractū representare p^ossiones s^ostolis & disto
lis ipsi ymaginariue siue formali & ipsa habet
iudicare de presenti percussione & preterita ita
quod si preterita percussio esset neglecta nō pos
set dari iudiciū. hēt et seruare plurimas p^ossio
nes & quantitates eaz i mētē & cōpare eas ad
hoc inclūdendum cum auxilio uirtutis aprehen
dens intentiones indiuiduales & ideo eget
etiam medicus in iudicio pulsus nō solum yma
giniua sed extimariua. & ideo eget medicus in
iudicio pulsus pluribus sensibus ut dicit Auer. in
tertio de aia cōmēto. lxxv. & de hac cōsideratiōe
p^o q^o hoies sūt secūdi arres diuerfas apti. bon^o ē
pictor debet multum uigere in hac uirtute respe
ctu insibiliū. indiget et fixa significatiōe figuraz
& iudicio potētū super illis & motiua manuum
obediētiā q^o motus exterior nō distrahāt eū ab
inuitu forme quā figit i aia. s. in fantastica. q^oli
bet. n. homo sūt ymaginari pulcrū equū sed non
figere in anima. q^oli. y. pōt nū. pictor bonus & q^o
ficat. melācolica ad hoc adiuuat ideo boni picto
res sūt melācolici. bonus ē uinaterius hēt for
tes uirtutes huius respectu gustatorū. & sic de
aliis.

HVIC ENIM VIRTUT. Hic docet signifi
care ex notumētis hui^o uirtutis. & p^oio modos
notumētū hui^o uirtutis p^omitit. secūdo ex illis
docet significare. secūda ibi Mutatio uero. P^oia
ps parz. ¶ Est sciēdi q^o Auic. rāgit tres modos
notumētū ymaginatiue. s. ablatiōis ut cum nō re
manet i ipō. c^ohoie i quo est lesio uel i ipō. s. intel
lectū uel i ipa ymaginatioe secūdu litterā extra.
Secūdo rāgit notumētū diminutiōis. diminuit
autē opatio eius dupliciter uel intēsiue ut cū nō
possit fortiter retinere uel q^ontatiue. s. ex obiecto
ubi nō pōt retinere nisi etiā & pauca numero.
Et ideo Auic. duo dixit. Debilitat & diminuit.
posset addi tertia diminutio. s. rē p^ois q^o non rē

tū q^oru expedit i tēpore. hoc tū possz reduci ad
debilitatē intensiua. Tertio rāgit notumētū cor
ruptiōis siue pmutatiōis cū dixit. Mutat a cursu
naturalī & ymaginat. i. a cursu eius quod debz
ymaginari retinēdo i aia figurā quadratā & ipe
ymaginat eā rotundā. ¶ Tertio est sciēdi q^o
littera que dicit q^o significat eius debilitatē pōt
dupliciter exponi. p^oio ut referat ad oia notumē
ta pmissa & c. i. sensus q^o totū. s. oia notumēta
pmissa significat eius. s. anterioris cerebri debilitatē
i. egritudinē sicut cū hec uirtus est fortis signifi
cat sanitatē cerebri anterioris. Secūdo modo pōt
exponi q^o Auic. uelut q^o corruptiōe ymaginatio
nis est et debilitas uirtutis & hoc dixit q^o pōtēs
notumētū diminutiōis dixerat. Aut debilitat
Non g^o credas q^o cū corruptiōe sit fortis uirtus
y^o debilis debilitare generaliter sumpta non spe
cialiter pro ea que est diminutio lēz q^oq^o simul
cōiungant diminutio & corruptiō. i. pmutatio
actionis ymaginariue.

MUTATIO. Hic docet ex eis significare p^ono
cumentū. p^o quod est ablatiō. secūdo per notumē
tum quod est corruptiō. 3° modificat dictū q^oro.
satisfacit q^oro. secūda ibi. Et mutatio. tertia ibi
Et hoc quidē. Quarta ibi Et egritudo. ¶ In p^o
dicit q^o mutatio. & pro. i. & c. Est sciendus q^o
notumētū diminutiōis i significatiōe reducitur ad no
cumentū ablatiōis. Differūt enī in essendo & si
gnificatiōe secūdu magis & minus.

EST DVBIATIO. Quia Auic. dicit q^o fri
gus ē cā cēnialis dīstruētōis operatiōis huius
uirtutis Cōtra Cuius p^oportio cēnalliter cōsistit
i sico eius p^oportio nō cōsistit i humido u^o i nō sico
sed proportio retētiue est in sico q^o sico retinet.
huius aut uirtutis operatio est retēdo ut supra
dixit q^o sictas est cā corruptiōis hic dixit dimi
nutiōis. ¶ In cōtrarium ē Auic. dicēdu duplici
ter. primo quod hic ē sermo de notumētis yma
giniue secūdu quod ipsa est cognosciuiua nō
secūdu quod est retentiua spēm ut autem
cognosciuiua operatur cum calido tā cōplexionali
q^o cum spiritu ideo frigidum maxime cōtrariat
uirtutibus per se ut cognosciuiue sunt. humidum
aut & siccum per accidens quia siccū & humidū
non contrariantur formaliter forme caloris sed
calidū fundatur i huido & sico i proportionatē
ideo ad i proportionēz huidi & sici sequit^o i pro
portio calidi. sicut ad i proportionēz materie u^o
subiecti legitur i proportio accēdiēs & h^o est per
accēdiēs & h^o ē quod dicit frigidum ē causa esse
tialis & due reliquē. s. siccū & humidū sūt cāe p^o
accēdiēs q^on affatū. i. adducit eā. s. destructionem
Afferre aut uidetur importare nō per se nec di
recte facere. Sed. t. d. sentire est recipere g^o sens^o
solus agit i huido. Dicēdu q^o recipit est duplex
s. absolute & cognitiue. absolute ē p^o humidum sed

cognitue est per calidum. Sicut enim actus qui est anima principalis recipitur in materia per dispositionem a forma caloris & eius proportionem ita principaliter operatur ad calidum. Et secundum hoc posset dici quod retentio ut est actus aie est principaliter per calidum sed retentio absolute per siccum. **S**ecundo modo dicitur quod hic est sermo de operatione ymaginative que operatur et retentio & sic est sermo de nocumentis circa retentionem & hoc est cognoscens quia taliter nati sentiunt nocumenta. Et tunc dicimus per secundum dictum est quod retentio ut retentio fit a siccio sed retentio ut ab aia fiat a calido principaliter & quia retentio fiat ab aia necessaria non tamen includit hoc retentio talis actualem notitiam secundum quod si. Alii modi subtiles circa hoc dabantur infra in cap. de corruptione memorie ubi particulariter disputatur hoc questio. Ista enim apparetur hic sufficiens. Ad contrarium dicendum quod sicut ut plurimum causas corruptionis sed in quibusdam virtutibus potest facere diminutionem & ablationem. Dixit post Augustinus littera & mutatio & per mutatio Ratio est quia per mutatio fit per multum motum in speciebus ymaginabilibus cuius est calor. Deinde dicitur & hoc quidem hic modificat dictum Et patet.

ET EGRITUDO. Hic satisfaciunt quibus quereret aliquis an ista virtus posset ledi non lesa cognatio siue uirtute rationali. Respondetur quod sic & ponit exemplum Ga. in tercio de accidentibus morbo cap. secundo.

¶ Est sciendum quod medicus iste ab aliis habebat corruptionem ymaginatiois que pertinebat fantastica quod non erat. Rationem tamen sua erat sana quia precipiebat eos pelli sicut sibi notis. & hoc debet intelligi ab Augustino. **¶** Secundo est sciendum. d. Augustinus. contradicit sibi quia dicit quod nocumentum ymaginative est quicquid cum sanitate intellectus siue mentis. Contrarium dixit supra quia ipse ponebat quod nocumentum meditatio nis & pertractatio erat propter aliquam lesionem virtutis ymaginative cognitive & memorie. Item virtus posterior imaterialior leditur per lesionem prioris ut Augustinus in commento de memoria & remissionem. dicendum quod supra sumebatur mens rationis siue intellectus pro omnium virtutum aggregatione sit per sed hic sumitur mens pro cognitione siue exaltatione uel dicendum quod rationem esse sanam dupliciter intelligi potest. uno modo perfecte omnino & sic est impossibile quod lesa ymaginativa. Licet enim secundum iudicium secundum rationem in quantum imaginationes non veras inducere eas esse est error. Alio modo imperfecte sana quia non tamen quantum ymaginativa. Et ideo potest dici rationis sana id est exaltatio iudicis quaedam in toto intentiones bonas. scilicet per malas.

ET EX IPSIS. Hic docet significare per nocumenta uirtutis cognitive. Et prius per nocumentum quod est ab ipso & diminutio secundum per nocumentum quod est corruptio. secundum ibi. Aut mutatio. **¶** In prima

parte dicitur quod ex ipsis. nocumentis est corruptio id est lesio in uirtute propria. Est sciendum quod uirtus cognitiva uocatur cognitiva quoniam seruit intellectui & uocatur ymaginativa quoniam seruit eximatiue ut ponit Augustinus. canon. in cap. de uirtutibus aialibus & ideo ea hic notatur duplici nomine. Et considera quod ista ymaginativa non est illa de qua dicitur est supra. Illa enim est fantastica retentiva & comprehendit speciem secundum quod a sensu uenit. Illa autem componit & diuidit que sunt in fantasia iudicando de intentionibus formarum apparet quia iudicat rectum & obliquum. **¶** Secundo est sciendum quod accipimus nomen huius lesionis quia destructio cognitionis uocatur ablatio uel priuatio rationis sed diminutio uocatur amictus tamen amictus quicquid. Et dicitur ab Priuatio tamen dicitur proprie ab a quod est sine & mente. **¶** Ga. uero in tercio de accidentibus morbo in secundo cap. secundum grecam translationem dicit ipsi rationem actus quidam uelut paleis. i. ablatio amictus dicitur quod uero uelut defectus mortis. i. diminutio actus stultitia dicitur quod autem uelut peccatum. i. corruptio seu permutatio discipula uocatur de nominibus tamen non curamus. **¶** Est dubitatio quia Augustinus dicit anterioris. Contra quia ista uirtus est in medio. Dicitur quod in anteriori cerebri id est in medio uentriculus & ita intelligitur hic. uel aliter dicendum quod ymaginativa iudicis de formis sensatis est in anteriori uentriculo. scilicet in fine uersus medium sed iudicis de intentionibus est in medio. **¶** Vt prius est sciendum per hoc dixit Et id plurimum quia sicut dicit ablatio potest fieri a calido.

AVT MUTATIO. Hic notificat primo hoc nocumentum quod est permutatio. secundo etiam significat eius. secundum ibi. Et significat Prima per 3.

¶ Est dubitatio quia Augustinus hic intuit quod uirtus cognitiva ut est eximatiua potest ledi nocumento dum sanatio ab aliis uirtutibus cuius contrarium ponit in per hoc per allegato cap. Quod autem hic loquitur de eximatiua apparet quia loquitur de ea quod iudicat rectum uel non rectum ut rectum esse ire ad eximiam & non rectum ut ire ad ludum. sed ista sunt iudicia de intentionibus non sensatis quia conuenientia & non conuenientia uel congruentia non sunt ab aliquo sensu comprehensa quod sunt opera eximatiue. **¶** Ista dubitatio dissoluitur est a me pertractata in libro primo. Hic tamen breuiter dicam quod uirtus eximatiua est duplex una quam ego uoco collatiua & ista est aggregatio omnium uirtutum. scilicet ymaginative cognitive & memorarie que uocatur mens uel uirtus reges & ista non leditur nisi altera uirtutum lesa quia siuis actus non est aliud quam omnium trium uirtutum simul aggregatio uel est actus iudicis surgens in hac aggregatione. Et hac uirtute uocatur Augustinus. alibi eximatiua hic autem uocat eam uirtutem meditatiua & pertractatiua & supra uocatur ea mens. Alia est eximatiua quod non est huius aggregatio sed que comprehendit ea que

replicata sūt i fantasía & aliquā intentione 3 capit
in eis quicquid collectio & uirtuti sunt ad una
tionem circūscripta & ista est de q̃ hic fermo.
& habet propria & distincta formam sicut appa
ret q̃ aliquis cognoscit formā i aliuscu & ista in
tentione nō sicut ille qui singula uasā dom⁹ cogno
scit & ista intentione errabat. credebatur. nulla ē
male uerba phidias illa. & ista uasā erant qd bo
nū. Hec iunt multa disticta. ¶ Alios possy cui
tari contradicō p̃ licet. Aut hic potest notuētia
uirtutis extirpatio nō dicit ea esse. & eis sol⁹
& ideo nō duxit exēpla sup̃ h̃a. sicut fecit in
uirtute formalī & i uirtute memoriali.

ideō ppter calorē accidit pmutatio aētionis. Et
iō actiō cogitare eorū quā diminutio ē pmutata.
ET EX IPSIS. Hic docet significare p notu
m iuribus memoratiue & p^o p notumētū
quod est diminutio & ablatio secūdo p notum
tum quod est pmutatio. scūda ibi. aut p notu
eum ¶ P^o P^oria pars patet. Et sciēdu diceret aliq
quomō ista pteletita de qua dicit **Ge. i.** terio
de accidē & p^o de febribus iudixit defectū me
morie quā debuisse iudicare febrē pteletientia.

ant a mēscōlia. Nam mēpia fecalis pōt esse cā
quod homo iudicat timendū quod non ē timen
dum eo quod ymaginetur quod non ē & quod
reordetur eius quod nō fuit quia uapores me
scōli pōt ita imprimere. & ideo mēpia pōt se
eundū unāquāq. uirtutē esse cā pmutatiōis ac
tionis & tñ ē humor frigideus.

ET SIGNIFICATIO. Hic docet significare
ex somnis qui cōtēntur i summa moralū ut su
pra declarātū fuit. Quidā uero dicit quod hic
docet significare ex opatiōe sēsūs cōis quia sōnia
attribuūt sibi & de hoc nō uto. Et quatuor
facit ut pōnit quatuor iudiciā p somnia. secunda
ibi Et somnia. tertia ibi. Et sicut apparet. quar
ta ibi. Et illa quorū pres parent.

EST DVBITATIO. Virū somnū iudicat si
mitem dispōnem uidet quod nō vno cōtrariet
quā famelēs somnā comedere ut ponit Gal.
de cōn libro de somnis in digōe. ¶ In cōtra
rium ē Cap. ab idē & Aui. hic & p libro sen
secūda. Dicendū quod licet secundū Auer. i co
mento de somno & uigilia somnia sint attributa
uirtuti ymaginatie tñ secundū Aui. & uerita
tem etiā attribuitur uirtuti cogitatie & extia
te & hoc idem intellexit Auer. Somnia g^o sunt
duorū modorū. quedā simplicis ymaginatie &
alia significāt p similes uel pportiones ut somni
ans aquā & nites significāt spā. Somnias ignē
& citrina significāt corp^a. & cā huius ē quia isti
humores dñantes disponūt cerebrū ut que in
eo recipiunt sic recipiātur ipsi etiā met huōres
& eorū uapores hñt uim imprimēdi uel mouē
di spēs secundū suas s. p. tudes. quedā autē sunt
somnia attributa extimatiue iudicanti & cōsi
lianti secundū dispōnem corporis & ista somnia
significāt cōtrariū eius quod in eis presentatur
sicut quodā aliquam ptem. uerbigratia fame
scens dormit & dormiēdo somniabat comedere
sicut illud quo indiget & quod extimatiuā mo
uer quia eo indiget. Similiter inflamatus sōnia
bat fontes & aquas frigidas & sic de aliis. unde
Ga. in libro palleгато dicit. Bibēdi fārasa siciēti
bus m pū accidit quēadmodum & comedēdi
elariēt uenerea uero utendi plenis spermate. ui
detur enim in somnis anima ad pfundum cor
poris mox akendēs ab exterioribus sensibilibus
ēē q fecidū corporis dispositōē seire & rursus
que desiderat homo hāc ut iam pūti accipere
fana sām ex quibus cōtrariū cessat. Circa secū
dam pte est sciēdi quod somnia pmutata sunt
somnia multe pmutatiōis ut plurima occurrūt
somniaudo istud attestatur calori mortuo. s. cali
do sico. Et hoc quasi Aui. probat cū dicit. Et
similiter apparet. i. in egritudinibus acutis ap
parent somnia pmutata quia multe pmuta
tiōes & ē pmutata a somnis cōtēntis. ¶ Circa

tertiā prem est sciēdi quod somnia terribilia sūt
militer sunt. s. significatiā quia significant humo
res malos uel res que habēt hoc facere sio uapo
res sicut porrorū ut apparet in secūdo cā. uel
similiter. s. sicut somnia pmutata quia signifi
cant caliditatem & sicutat ut in hoc. Aui. anuat
quod somnia pmutata sint nouemēta pmuta
tionis nō diminutionis nec ablationis & ideo sicut
pmutatio fit ut plurimū a calido & sicut ita etiā
somnia pmutata & terribilia & quia pmuta
tio actiōis etiā pōt fieri a frigido & sicut ut su
pra paruit etiā somnia pmutata & terribilia
possunt fieri a frigido ut ab humore mēscio
Circa quartā pte est sciēdi quod nō recordari
somniauorū est eorū ipressiōe deleri & sit a fri
gido & humido. possit etiā fieri a supfluo sico
sicut ablatio memoriē & ideo Aui. nō curauit
multū declarare. Sermones autē uniuersales in
somnia dīcti sunt a me p cā sen p^o & secūda

SIGNIFICATIO autē a
sumptū. Supius Aui. determina
uit de significatiōibus cerebri sumptis
ab opatiōibus sensibilibus &
moralibus. hic determinat de significatiōibus
sumptis ex opatiōibus motiuis uel mobilibus
quod idē est apud me & Aui. hic et ex somno
& uigilia quia assimilantur motui & quieti. s.
somnia quieti & uigilia motui ut ponit Aui.
p cā. sen secūda. Et h^o et dicit rubrica. ¶ P^o
g^o determinat de significatiōibus opatiōū mo
tiuarū. secūdo de significatiōibus sumptis ex
somo & uigilia. secūda ibi. Et ex eis que hūc
cap^o pprio. Priā i tres prio docet significare per
nouemēta ablatiōis & diminutiōis. secūdo per
nouemēta pmutatiōis. tertia assumat. secūda
ibi. uero earū pmutatiōis. tertia ibi. Et oēs isti mo
tus. Priā i tres prio facit quod dictū est. Secū
do remouet dubiū. Tercio cōplet declaratiōē
& subdivisiōē cuiusdā mēbri diuisiōis quam
posuerat. secūda ibi. Et qñq. cōueniunt. tertia ibi
q aut i mēbro. Priā ps 17. ¶ Est sciēdi q Aui.
etia intuit. Prio pōt signū q ablatōē & dimi
nutiōē opatiōū motiuarū. 2° significatū q signi
cat humiditatē plurimā subtilē. Tercio mēbro
sup q^o q lesiōē i cerebro. ¶ Secūdo ē dubit^o
ut p priu^o mortis significet humiditatē. uidet^o
q nō imo frigiditatē q mortis principaliter est
a calido quia eius est mouere & frigidi quie
re ut ponit Aui. p^o canō. de uirtutib^o ministr
tibus & Ap. 13. de plematibus g^o pūa^o mortis
principaliter fit a frigido. ¶ In cōtrariū ē Aui.
qui p priuationē & diminutiōē mortis arguit
sup humiditatem. ¶ Dicendū quod priuationē
mortis significare humiditatem pōt intelligi dupli
citer uno modo quod significet ipsā sicut cām p
se directe oppositam causē scilicet mortis & si

eue cām primā i hoc & hoc modo priuatio mo-
tus nō significat humiditātē. Ratio est qā mo-
tus uolūtariis mēbroꝝ p̄cipaliter sit a calido
ut ponit Auic. i secūdo colligz. ergo priuatio mo-
tus p̄cipaliter & directē sit a frigido. Alio
modo pōt intelligi quod priuatio motus signifi-
cet hūiditatem sicut causā i dīspōnētēz mobile &
sicut cām plurimū eueniētēz & hoc modo p̄ua^o
& debilitas motus significat hūiditatem. p̄mo
quia hūiditas i dīspōnit mobile quia facit mobi-
le laxum cū tñ indigeat debita fixatione ut sumit
in libro de p̄gressu aialium & de p̄lemaibz
quinta particula. viii^o. p̄lemaie & xiii^o. p̄ciat
la. xviii^o. p̄lemaie. Secūdo priuatio motus ut
plurimū sit ab hūiditate remolētē & plusq̄
a frigiditate & hoc p̄ duas cās Prima est quia
natura plus patitur excessum hūidi q̄ frigidi.
Secūda ē quia humores flegmatici faciētēs mo-
lificationē neruoz plus lib actu hūiditatis sunt
molitiū q̄ sub actu frigiditatis imo hñt actuali-
ter quēdā calorem eliquātēz flegmata. ex q̄ ap-
paret quod molificat mēbroꝝ facta a flegmate
ut plurimū plus cōtingit quod sit ab eo ut ex-
dat & ledat hūiditate quā frigiditate. ¶ Ad
conterariū pater solutio. Possēmus tñ aliter p̄nci-
pe quod hic est sermo de ablatiōe motus & di-
minutiōe que sunt cū laxitate. Vel dicēdū quod
Auic. dedit intelligi quod illa hūmiditas etiā in
frigiditate. ¶ Secūdo ē dubitā^o quā phibitio mo-
tus. s. destructio uel diminutio significat hūi-
ditatē subtile & plurimā. ¶ Dicēdū quod hūi-
miditas grossa pōt facere p̄mutationē. s. maluz
motū & hoc p̄rio faciēdo spālmū quia possz sui
grossitē ēē causa dīllatatiōis musculoz in latum
& decuratiōis siue cōtractioni s. secundo possz
facere tremorē nō p̄mittēdo uenire q̄rituz de spi-
ritu sufficit ut patet i gno de accidenti & mor-
bo cap^o de causis tremoris sed si materia ē subri-
lis & multa penetrat i partes neruoz & molifi-
cat eas ut ex hoc phibeat uel debilitetur motus
¶ Tercio dubitā^o quia dicit quod in quocunq̄
mēbro fuerit significat lesiōē i cerebro. Contra
phibitio motus manus pōt fieri per solā lesiōēz
i nucha ēē molificā^o in omnibz mēbris preter
mēbra faciei pōt fieri a lesiōe solius nuche ut p̄z
in tercio de interioribz ultio cap^o. Dicēdū du-
pliciter. & p̄rio per littere expositiōēz extrinsece
que dicit i membro. i. neruo qui neruus est illi
mēbro sicut cerebrū. Vel dicēdū magis ad mē-
tem Auic. qđ p̄missa expositio credo q̄ fuerit
aliquoz nō intelligentiū forma huius textus. Di-
cemus ergo quod Auic. ex destructiōe & debili-
tate motus nō significat absolute lesiōem i cere-
bro sed dicit dīstīnctiue quod destructio & de-
bilitas in quocunq̄ mēbro fuerit significat lesiō-
nē i cerebro aut in una pte. q̄uis ergo destructio

& debilitas motus possunt significare lesiōē in
cerebro. q̄uis sit i uno mēbro tñ p̄prius & cer-
tius h^o significat qñ sit i toto corpore. s. i facie &
in aliis mēbris & ideo interpolitio huius sermo-
nis uerū occultat textū Auic. ¶ Quarto dubi-
tatur quō ex uno solo mēbro potēnt significari
lesiō in cerebro. ¶ Dicēdū quod si queris quomodo
possint significari. s. quomodo possint h^o ēē.
dicēdū q̄ hoc est possibile p̄ hūc modū qā unus
neruus mouens aliquod mēbrū patit̄ ex causa
que est in cerebro uel que est a cerebro ita qđ
alii nerui nō patiantur hoc aut pōt accidere p̄
dīspōnem huius nerui ad recipiēdum passiōēz
que ē i cerebro uel a cerebro ita quod alii nerui
non erūt dīspōiti Hec aut dīspōitio ē secūduz
diueritatēz hoīum ut declarat Gal. in p^o p̄ncipi-
corū sup illo uerbo frēdere dentibus & hoc maxi-
me cōtingit i mēbris nerui motui qui imediate
uenit a cerebro sicut mēbra faciei. Ad ea a cere-
bro aut uenit imediate sensus & motus ut patz
in 3° de interioribz penultio cap^o licet cōtrariuz
intelligatur quarto de interioribz secūdo cap^o in
fine quā cōtraditiōē nō intendimus modo soluere
re. Possēt etiā hoc uerificari i mēbris ad q̄ mo-
tus uenit imediate a nucha ut patet ex dictis. Si
aut querimus quō cognoscā qñ in mēbro p̄ciat
lari motus est destructus an sit p̄pter cās i cere-
bro uel i mēbro. Dicēdū quod oportet cogno-
scere ex cōgregatiōe alioz signoz significatiū ma-
teriā uel egritudine in cerebro & ap̄itudinem
huius mēbrī ad paciēdum & hoc fit a medico
exercitato. ¶ Est notandū p̄ hoc quod Auic. di-
cit tortura laxi uel laxa quod tortura faciei
p̄hibēs motū labioꝝ uel diminnēs qđ sit a spā-
ma & de hac nō ē sermo. quēd i a molificatione
& ista ē que hūiditate significat & ideo dixit la-
xa uel laxi nā laxi. s. mēbrī uel laxa. s. tortura.
ET QVANDO QVE. Hic remouet dubium
& pōt dupliciter exponi. Primo quia Auic. dixit
quod destructio operatiōis & debilitas signifi-
cāt hūiditatem. Dixeret aliq̄ nō ne possent signifi-
care excessū alterius qualitat̄is. Respōdet quod
sic quia pōt significare frigiditatem destruentem
caliditatem & pōt significare simul cū hoc hūi-
ditatem destruentēz sicut ē debita cerebri uel ēē
in alio mēbro. ¶ Est sciēduz quod in cerebro &
mēbro quolibet mobili motio uolūtariē debz
esse quēdā cōstancia opposita laxitati remoliti-
ue qā cū cerebz ab hūiditatis remolitur uel
neruus aut musculus a cerebro dīstans tñc phi-
betur motus. uult ergo dicere Auic. quod ambe.
s. destructio & diminutio motus cōueniūt ad si-
gnificandū destructiōē & debilitatem calidi-
tatis cerebri & h^o a frigido & licitatis. i. debite
sue constantie & hoc fit ab hūido. In hoc ergo
Auic. cōplet sermonez p̄missus quia destructio

Et debilitas motus nō solū significat hūiditatez
sed frigiditate & ista ifrigidario cū remolitiōe
fit post longas egritudines. s. cōplexionales cere
bri frigiditas & humidas. ex quib⁹ paulatiz ma
terie aggregantur frigide aquoſe. Secūdo modo
pōt exponi quia Auic. dixerat quod destructio
motus significat hūiditatez & p cōsequēs qd
fit ab hūiditate & in hoc dabit itelligi quod fit
a frigiditate. diceret aliq⁹ pōt ne destructio &
diminutio significare caliditatez & siccitatez & p
cōsequēs puenire ab illis. Responder quod sic
. s. quod ab eis. s. lesiōes motus ut destructio & di
minutio cōueniunt ad significā dū destructionē
& debilitatē caliditatis & siccitatis. i. factas a ca
liditate & siccitate in ipso. s. cerebro &c. ¶ Est sciē
dū quod cū calidū & sicū sint qualitates motui
cōformes nō perducūt ad destructionē motuū
nisi multū excedat & pducūt ad resolutionē cali
dū ut apparet in fine ethicarū & tūc qnq. & iō
dicit quod illud q. i. prohibitio motus a siccitate post
&c. Immoderate. a. n. qualitas actū destruit pro
prie uirtutis ut patet i cometo illius aphorismi
Quibuscūq. iuuenibus & sen. i. i. cap^o d. egritu
dinibus stomaci. Et hec expositio ē magis ad mē
tem Auic. & textui cōformior q dicit uerū &c.
Vel aliter exponit textus secūdu Albertū sic. Et
qnq. cōueniūt ambe. i. destructio & diminutio
opatiōni motuūq. uel ambe. i. tortura & para
lesis ad significandū destructionē & pro. i. debi
litatez aut destructionē puenientes ex caliditate
& siccitate cerebri aut puenientes ex caliditate &
siccitate i aliquo mēbroz longinquorū a cerebro.
Verg pro sed aliud. s. quod significet sup calorez
& siccitate cerebri uel alterius mēbri ē cum acci
dit post longas egritudines trāseuntes paulatim
post multos dies pducētes ad resolutionē & sicc
tate cerebri uel illius mēbri.

QVOD AVTEM. Hic cōplet declarationem.
& In diuisione facit causā dā mēbri diuisionis po
sire. nā dixerat quod molificatio siue destructio
motus & diminutio uel est i toto uel in parte.
subdiuidit ergo nouitū quod ē i uno mēbro
pulari & dicit quod illud nouitū est et c.
¶ Est sciendū quod ista pars seruit Auic. i duo
bus sicut eius mos sepe est. p^o seruit sibi in cō
plendo diuisionē per subdiuisionē. Secūdo quia
probat quod dicit. Dixit autē quod nouitū
destructionis & ablationis motus i quocūq. mē
bro fuerit pōt significare lesiōē i cerebro. Et h^o
pbat qā quodcūq. mēbru unū sit cuius motus
est destructus pōt hoc esse qā cerebraz expulit
materiā ad illud mēbru & hoc est quod dicit q
aut. s. nouitū &c. Sed tū. d. secūdo istud nō
significat egritudine nec lesiōē i cerebro imo si
gnificat sanationē & fortunā siue uirtutis un
de expellit materias a se ad aliud mēbru. ¶ Dicē

dū q significat salū defectum digestiue qua
facta est illius materie aggregatio uel si aliūde
cerebraz recepit eā significat aliqū defectū quo
recipit illā materiā malā & ideo cū dicimus qd
in hoc cerebro ē lesio debet large sumi lesio. Est
autē lesio quia cerebraz habet in se i rōne causē aū
cedētis uel mediātē respectū molificationis q fit i
particulari mēbro a materia quā pulsauit cere
bru & si illud nouitū debet pseruare forsā
oportebit quod cerebraz pluries repulset mate
riam sup eo.

EARVM VERO. Hic docet significare ex no
cūmēto motus quod ē pmutatio. Et primo do
cet significare ex pre modi eūus huius nouitū
ti. Secūdo ex pre mēbroz quibus euenit. secūda
ibi. Que autē cerebro. Prima ps 134. **EST DV
BIVM** quā ex nouitū uirtutis motiue qd
est pmutatio nō docuit significare sup calorē ut
frigiditate uel alia qitate sicut fecit ex nouimen
to quod est ablatio. Dicēdu quod motus per
mutatus uerbigratia spasmus quādo spasmāt
& tremor nō poterūt dirrēcte significare calidi
tatem uel frigiditatez. spasmus enīz pōt fieri a
materia frigida hūida & a materia calida. s. a
apostemate uel mordicante. quia ergo p ramos
motus quos Auic. uocat nouitūm pmutatio
nis nō poteramus certe significare sup calida ul
frigida cōplexiōe sicut possumus ex destructio
ne significare sup hūiditate ideo Auic. sumpsit
uiaz seutiorē docēs significare p modos eūos
hōz malorū motuū diēs eap. s. opationē moti
uarū mutatio. i. pmutatio si est subito &c. Sz
diceret aliquis cōtra qā uidemus quosdam pau
latiz & longo tēpore icidere i tremorem a mare
ria puenire. ¶ Dicendū quod isti modi mot⁹
qn subito eueniūt significāt causas humorālē &
repletionē sed si paulatiz significāt siccitatez. hoc
apparet maxie in spasmus qui dūz fit est malus
motus sed factus ē destructio motus. Cā autēz
huius ē quia materie i corpore subito possūt el
liqari & curere & facere spasmus. Sicut autēz
spasmus & faties tremorē nō fit subito imo pau
lati ut ponit Ga. in 3° de interioribus ca^o. vii. Et
ideo cūz subito fit spasmus arguimus quod sit
de repletionē. cū uero paulatiz de inanitione
ut ponit cōmētor i secūda pcula sup illo amphi
rismo. Febrē i spasmus fieri. Et Gal. i palegato ca
pitulo tertio de interioribus & Auic. infra & h^o
hic inuit. ¶ Ad rōnem cū dicitur de tremore. di
co quod cōpando tremorē qui fierz a siccitate ad
eum qui fit ab hūmiditate tardius ueniret ab
exicationē. Verg autē tremor possit fieri a siccitate
habet dubiū. Dicendū in sen secūda hūit. ¶ Ter
tio est sciēdū. d. t. quare dixit i strumētis. Dicē
dum quod Auic. nō dubitauit quod aliqua ma
teria in cerebro possit pōtēre dispositionē reple

tionalē pp quā i toto corpore fiat malus motus uel tremor uel spasmus uel forsan Auic. dubitat an sciatas quantuūq; paulatim adueniat possit ita ultimari in medulla cerebri ut in toto fiat spasmus. mirabile enim esset si medulla que est cerebrū cū uita possit tollere tantā exaltatiōē Sed de neruis & de musculis que sunt instrumēta cerebri nō est dubiū quod possunt uenire ad sciatatē corrugatiua spasmofaz & ideo Auic. de eis expredit cū dixit sciatatē. s. i. instrumētis Si qs aut uult ymaginari talē sciatatē i cerebro posse aduenire exponitur in instrumētis. s. cerebro & mēbris ut referatur ad illud quod dixit significat hūiditatē in instrumētis. s. cerebro uel mēbris Et significat sciatatē in instrumētis. s. in cerebro uel mēbris & erit hoc cōsonū mēti Ga. in 3° de interioribus ca^o. vii^o. quia uult quod i cerebro & pelliculis eius possit fieri sciatas corrugatiua siue spasmatiua ex tēpore longo. unde dicit impossibile ē ut cerebrū & eius pellicule desiccantur ut fiat uelud cohartata nisi ex tēpore lōgo. quid tñ sit de hoc est declarandū in capitulo de epilepsia & spasmō.

QVE AVTEM. Hic docet significare ex noctu mento opatiōis motiue quod est pmutatio scū dum diuersitatē mēbroz. & p̄rio per hoc noctu mentū cū est i mēbris p̄pinq; cerebri & etiā si sit in lōginquis. secūdo cū solū sit i remotis. Se cunda ibi d^r eis aut que sunt i mēbris. Prima in duas. p̄rio facit quod dictū est. secūdo generalizat. secūda ibi. omnia eni hec. ¶ Ad intellectū p̄rio me ptis est sciendū quod Auic. p̄cipaliter inuit in suo sermone. p̄rio quid significamus per malos motus mēbrozū corporis p̄pinq; & longinq; & hoc cū subito accidit hoc q̄a significamus hūiditatē in materiā. ita probat hic Auic. cū dicit qm̄ ipsa sit subito & infra declarat in cap^o de epilepsia. secūdo inuit ubi significamus hūc materiā quia in cerebro siue sit in cerebro per se. s. propria siue per comunitatē. Et hec duo simul Auic. inserit in hoc sermone cuz dicit que autē. s. p̄p̄iam in ipso cerebro. & per consēquens mēbra omia sunt pmutata qm̄ cā illa est fortis unde cerebrū cōtrahat uel opileuit in per sectiōe. dixit post. & sic mutatio &c. ¶ Est sciēdū quod sic oportet exponere de mete Auic. quia iam dictū est quod una pars poterat ledi i suo motu ex passiōe cerebri & ideo si passio cerebri ledit totū oportet quod sit magna. ¶ Tercio Auic. inuit qualiter illa materiā que ē in cerebro siue p̄p̄ia sit siue secūdu comunitatē habet se cū facit malū motū i toto sicut in epilepsia quia imperfecte opillat & d^r hoc ponit exemplū sicut tremor capitis quia qm̄ tremor capitis sit ab alia

materiā oportet quod imperfecte opillet ut nō p̄hibeat ex toto transitum uirtutis motiue tūc n. fieret priuatio motus & nō tremor ut pōt Ga. in q̄to de acidētū secūdu trāllatiōē grecā. gros si & niscosi humores uias uirtutū obstruēt ut minor influat uirt^o tēpōris cāe ex illū. Ita autē d^r dicunt d^r cā epilepsie declarata sunt infra & h^o forsam intellexit cū dixit declaratū est &c. Aliter tñ posset exponi quod Auic. hic inuit talē diuifociē. pmutatio opatiōis quedam est propria a cerebro. s. p̄pter cām que ē in cerebro & in cerebro remanet sicut est motus mali epileptici & hoc in telligit cū dicit que aut cerebro &c. quedā autē est pmutatio actionis i uno mēbro uel in aliquibus mēbris sicut tremor solius capitis & ista pōt ēē p̄ cōitātē a cerebro expullantē materiā ut dictū est. & hoc ē quod Auic. dicit aut cōitatiōē mēbri alterius. s. a cerebro cōitātē ipsi cerebro q̄a inde recipiēs materiā. hec tñ materiā que facit tremorē capitis est faciēs oppillationē nō perfecte & c. ¶ Tercio mō pōt exponi littera sic. per mutatio actionis uel habet cāz p̄p̄ia a cerebro & tūc ē cōis sicut in epilepsia uel habet cām cōitātem mēbro. i. quia est solū in uno mēbro ut tremor capitis cuius causa est in multis colli & tūc significat oppillationē in illis neruis.

OMNIA ENIM. Hic generalizat quia erat uisus specificasse sermone. Et dicit oia hec. i. omēs mali motus significat materiā grossāz & hoc ē q̄rum ad sp̄mū aliquē de repletiōe & q̄rum ad aliquē modū tremoris cordis qui fit ex opillatione imperfecta in illo latere cerebri. s. isti mali motus sunt solum in quibusdā p̄tibz per cōitatem a cerebro & hoc dixit cōtinuādo sermone illi parti. Aut cōitatiōe &c. Et ideo ē sciendū quod significat materiā grossāz in cerebro si sunt in toto corpore & hoc q̄rum ad quēdaz epilepsia cum aut debilitatē & hoc quātū ad tremorē aliquē aut sciatatē & hoc quātū ad sp̄mū de inanitiōe uel debilitatē. s. a calore coliquante & hoc quātū ad sp̄mū de inanitiōe & tūc declarat qm̄ isti mali motus sūt a sico & qm̄ antecedūt egritudines. s. debilitates uel exicāres & paulatī sūt &c. Est sciendū quod li omnia non teneat collectiue sed distributiue sicut dicimus ois homo est albus aut niger q̄a quidā est albus & quidā niger. ¶ Secūdo ē sciendū quod Auic. abreuat & allummit multū cās eoz maloz mortuum expectās declaratiōē in p̄p̄is capitulis.

DE EIS AVTEM QVE SVNT. Hic docet significare ex malis motibus mēbroz longinq; & p̄p̄ia. ¶ Est sciēdū quod Auic. posuit hūc sermone quia i forma suoz exēploz quos posuit locutus fuerat de malis motibus mēbroz p̄p̄inq; cū dixit de tremore capitis. uel p̄p̄inq; & longinq; cū dixit de epilepsia.

ergo debuerat loqui de malo motu longinquoꝝ uerbigratia peduꝝ ut dicit quod sermo ē. i. quē dixit illud aut quod dixit et primo in cap^o precedenti quod ex longinqs sensibus a cerebro non sic significamus nocumētū i cerebro sed p̄p̄ui sensus recipiūt nocumētū a cerebro plus & per cōsequēs plus significat. Ita etiaꝝ de mēbris mobilibus anēbra. n. remota minus significat quod cā sit i cerebro uel a cerebro licet possint significare quādoq; dixit etiā hic quod malus motus siue p̄mutatio si sit subito significat materiam si paulatim significat sciatē ita etiā debet intelligi in mēbro longinq; dixit etiam supra quod de structio mortis in uno mēbro qnq; est pp̄ egrā rudinē p̄p̄riā & quādoq; ab expulsiōe &c. ita etiā in mēbro longinquo secūdu quod dictū est.

ET OMNES. Hic ponit q̄dā summas & p^o summa est quod oēs isti motus permutati sunt mali & est sermo Gaⁱ p̄ri^o quinti de acidētā & morbo. sp̄asmus tremor &c. omnia supponūtur malo mortui. secūda summa est qđ si homo est piger &c. in p̄ri^o. quia loquitur de cōplexione sana nūc quā distinguat cōtra egrā nūc de q̄ dicit infra. Dicit post lāritati q̄ uidet quod sit i tenā pigritia uel pigritia quātū ad mentem & laxitas q̄tum ad mēbra.

ET CVM HABET. Hic docet significare in dispositiōe egra & pater. Dixit aut si quieti artinent & uirtus eius nō est uehemētis casus quia si uirtus esset multū debilis illa quies possēse a calore resolūtē sicut in febribus in quibus apparet impotētia mouendi mēbra ex defectu uirtutis. Aliter exponit Albertus & uirtus non est uehemētis cāus. sex resolūtōe p̄strata & p̄pter hec nō significat malā cōplexiōe frigidā. In freneticis enī quādoq; est quies ultia que nō ē uera quies sed impotentia mortis & talis infalibiliter mortem significat.

EST DVBITATIO. Qui modi nocumētōꝝ sint isti. dico aliqua ex eis sunt diminutiones uel debilitates actiōis motiue ut laxitas pigritia ges. i. paus motus. quedā possunt dici nocumēta de structiōis intelligēdo per quietē priuationē motus. quedā sunt nocumēta additionis ut in pigritia. i. multus motus super tēperatū. Quedam possunt dici p̄mutaciones ut inquietudines & si inquietudo dicitur nocumētum actiōis nō curamus.

ET EX EIS. Hic docet significare p̄ somnum & uigiliā. & p̄rio per somnū. secūdo p̄ uigiliam 2° ibi. Vexet ficitas. p^o i. duas. p^o facit qđ dictū ē 2° remouet dubiū. secūda ibi. Amplius nō oēs. Prima in duas. p̄rio premitit significata somni absolute ponēdo cās. Secūdo distinguit. secūda ibi. somni autē. prima par^o. Est sciendū quod somnus absolute ut indifferēter se habet qui di-

citur somnus ab Autic. infra in q̄rto tractatu capitulo primo est redditus spiritus animalis ad interiora siue priuatio uel ligatio sensus & motus. Huc 6° somno absolute accepto Auicē signat quatuor cās. unde dixit somnus. i. uniuersaliter semper sequit. s. malitiam. &c. p̄ria cā est hūiditas laxa nō sica. secūda frigiditas. tertia resolutio spiritus animalis unde fugit intus sicut in exercitu facta cōmōtiōe fugiūt ad ducē uel princepē ut ponit Auer. in secūdo colliget. quarta causa ē reuerēsiō uel impulsio uirtutū ad digerendū cibū & licet spiritus uitalis p̄uadat tñ p̄pter cōfectionē sequitur etiā animalis sicut cōsecunt se corpora subtilia pmixta ut ponit Auicē. infra tractatu quarto primo capitulo.

SOMNI AVTEN. Hic distinguit cās somni & sic distinguit sua significata distinguendo ēt somnū. p^o ergo ponit cās somni nō naturalis & somni contra naturā. Secūdo ponit cās somni naturalis. secūda ibi. Quod si non cadūt. De p̄ria pater. Est sciendū quod Auicē inuit cās somni naturalis & cōtra naturā secundum cōzē appellationē. cās somni cōtra naturā. s. mali somni tangit cum dicit Somni aut qui non secundū naturāle &c. s. u. sed p̄cedit secundū cursum inaturalē & malū ēt hūiditas. s. supflua multum & grossa oppillās aut cōgellatiō. s. frigus cōgelās. Et dicitur hic somnus naturalis quia cause sunt inaturales. s. humiditas dicta & frigus cōgelās. Secūdo Auicē inuit causas somni naturalis & nō sic mali cū dicit neq; segur laborem & motū ut p̄ hoc inuit quod aliqis somnus sequitur laborem. s. corporeū & motū. s. atq; p̄ fatigationē uigiliam etiā i actu sensationū & talis somnus dicitur non naturalis.

QVOD SI. Hic ponit cās somni naturalis & primo ponit eas priuatiue. p^o quod si in eētū somni non cadūt cōgellatiōis cause quod app̄. Et quasi quia significatiōes &c. rememorabitur. Sinitimus uel rememorabimur. s. nos tractatu iiii^o. p^o cā s. u. & nō apparet alie cause. s. p̄dicte tunc cā eius ē humiditas. s. bona & laudabilis facies bonū somnū & naturāle. Est sciendū qđ aliter posset exponi ut uellit ponere diuisiones inter somnū cuius cā est cōgellatiō & cuius cā ē humiditas.

AMPLIVS. Hic remouet dubiū & dicit dictū ē quod hūiditas facit somnū. modo ē dictū utq; oīs humiditas facit somnū. Dicit Auicē. quod nō quia hui dicit n̄rosa. s. falsa facit uigiliam sicut in senibus. Est sciendū quod in v^o de regimie sanitatis. ponitur quod i senibus aggre-gantur supfluitates n̄rosē. cā aut p̄pter quā uigilēt p̄ter hāc ponitur ultimo comento tertiē amorphismox.

VERVM TAMEN. Hic ponit cām uigilie in

Com 8m
hoc intendo significatioē q̄a significat siccitatem
cū siccitas faciat uigilare secundū omnē dispōnē
s. oio uel in oi etate uel i. siccitas cūctūq. humo
ris uel i. in omni dispōne sana uel egra uel i. s. ci
tas qualitatia siue p humidū cōsumptionē. Isti
sermōnes expectāt declarari ex tractatu quarto
primo cap. 1.

SIGNIFICATIONES AVTEM
ACCEPTE. Superius Auic. deter
minat de significationibus dispo
sitioni cerebri acceptis ex genere ope
rationū aialium. Hic determinat de significatione
nibus acceptis ex genere dispōnū siue opationū
naturalū. & primo pmitit. secūdo docet ex illis
significat. secūda ibi. Rememoremur g. Prima
pater. ¶ Est sciendū quod opationes uirtutū
naturalū nobis innotescūt ex supfluitatibus in q̄
bus apparēt earū impōsiones ut patet i quarto
collegē 3. ca. & hoc inquit. Ga. in p. d. uirtutib.
naturalibus. Actus eīz uirtutū aialū seipfis no
bis innotescūt sed naturalium non imo p. aliquid
ab eis factum uel in quod agūt. Auic. g. nolens
accipere significationes ab opationibus naturali
bus cerebri accipit supfluitates & uniuersaliter
corpora in in qbus possūt representari actiones
uirtutū naturalū cerebri & hoc dicit dum dixit
utputa ex supfluitatibus hoc cōe dicit Rubrica
¶ Secundo est sciendū quod littera que dicit i
rubrica de eo quod minuitur pōt exponi dupli
citer. primo de eo quod minuitur. s. de supfluita
tibus. possūt autē minui a cursu naturali per q̄
titatē & qualitātē & alia uel de eo quod minui
tur. s. de capillis. ¶ Tercio est sciendū qd Auic.
tres moros supfluitatū ponit in quibus do
cebat significare ex opatiōibus naturalibus. s. su
perfluitates expulsas per expulsiōis manifesta
s. per palatū nares &c. secūdo supfluitates ex
pulsas per loca nō ordinata a natura imo faciē
tes apostematā & ulcera. tercio supfluitates ex
quibus capilli fiunt. ¶ Est tñ sciendū quod p
supfluitates euacuatas per has pres debem. in
telligere quacūq. materias & nō solū supfluita
tes que per eas naturaliter euacuantur ut fleg
matice per nares & palatū. colerice per aures &
melēcolice per oculos ut dicit cōsueuit.

EST DVBITATIO. Vix capilli fiant d. sup
fluitatibus cerebri. uidet quod nō q̄ cerebrum
est mēbrum humidū & sic erit supfluitas eius
sicut quod dicitur quod supfluitas dari ē clara
ut dicit Auic. primo cā. sen tertia huius. sed ca
pillus fit supfluitate sica quia a uapore fumoso
ut ponitur quarto cā. sen septia cap. primo. Di
cendū quod capillus fit a supfluitate cerebri nō
eius solius sed etiā a supfluitate aliq̄ mēbrorū
que in forma uaporis siue sumi ascedit superius

& pōt dici supfluitas cerebri. quia ad cerebrū
p. icoit. quod autē ex uaporibus fargētibz a re
liquo corpore etiā si r. capilli declarāt q̄ capil
li fiunt ex fumis qui ad caput pelluntur. tales
autem euacūt a toto corpore. Vnde Ga. xviij. o.
de utilitate pitalay prio cap. ubi dicit. Supia
cet omnibus pitalis que sunt in corpore capud
uelud quodā rectū domus calide. ergo omēs cali
gias. i. uapores & fumos supfluitates que
cūq. sursum currūt suscipiēs hoc copiosiori eger
enētatiōe. Hoc etiā uidet sentire clarius. xi. cūf
dem. xiiij. capitulo ubi dicit aut propter aliquā
aliā utilitatē necessariā barba. sunt pilli & ca
pitis. q̄a enim que ex humoribus exalatio ad ca
put fertur maxime grossioribus supfluitatibus
ad nutrimentū pilloy natura uit. Ecce qd Ga.
uult quod nutrimentū pilloy capitis fit ex ma
teria exalate a corpore. ¶ Ad cōtraria dicēdū
quod q̄uis cerebrū sit humidū tamē aliquid su
mosum ab eo pōt expelli licet plurimū sui super
flui sit humidū. Quomodo uero exponatur ser
mo huius tertia sen ibi diff. use diximus.

REMEMOREMVR. Hic docet significare
ex p̄dictis significationibus supis ex p̄dictis su
perfluitatibus. Et primo ex supfluitatibus que
egrediūtur p palatū. Secūdo ex supfluitatibus
causantib. ulcera & apostematā. Tercio ex capil
lis. 2. ibi. Q̄ue autē pendēt. 3. ibi. Et etiā iam sci
uisti. Prima i duas. Primo docet significat ex eua
cuatione & retentione. 2. ex qualitate supfluita
tū. 2. ibi. Qualitas autē eius ē. Prima in duas.
Primo in generali magis docet significare ex q̄
tate euacuatiōis. s. ex multa euacuatiōe uel pro
hibitiōe euacuatiōis. 2. magis in speciali. 2. ibi
genus uero eius significatur. p. 3. par. ¶ Est sciē
dum quod circa q̄titatē exitus supfluitatū sum
mit duo signa. s. multiplicatiōe exitus & carūz
phibitionem. Multiplicatio autē eoz tria signifi
cat q̄a significat materias que euacuantur. uer
bigratia si sunt multū flegma significat multaz
materiā flegmaticā g. &c. Secūdo significat ca
usas multiplicatiōis materiez quia alie sunt caus
se multiplicates flegma alie coleraz &c. quas sci
uisti in p. libro sen p. illo ca. Nutriēs mastic
tionem. 3. significat quod expulsio non est de
bilis sed phibitio & minoratio q̄a significat tria
s. oppillationes ex presencia materiez & debili
tatem expulsiue & repletiōē tñ cōditiōē qd
in capite repantur signa presencia materiez ut
grauitas q̄tum ad flegmaticā. punctio q̄tus ad
colericā. extensio &c. q̄tum ad uenosaz &c. q̄a
si ista signa nō essent possent significare siccitatē
ut post dixit.

GENVS. Hic in speciali docet significare ex q̄
tate expulsiōis & p. ex euacuatiōe. 2. ex reten
tione. 3. concludit remouendo dubium 2. ibi.

Quod si adest. 3^a ibi. Et hoc quide. ¶ Ad eundē
etiam primi ē sciēdum quod Auic. in speciali de
scendit ex euacuatiōe materię cū multiplicātur
ad docendū significare de genere materię ut an
sit colerica uel melēcolica &c. Et cā huius ē qā
reliqua duo significata. s. causas materię & ex
pulsuā non esse debile non oportebat amplius
pccularizare aut tāq̃ intellecta ut dedarāda i for
mibus pccularibus. habet ergo qnq. pres ut
quinq. sunt genera harū materię. que Auic. do
cet cognosce. s. colerica sanguinea flegmarica me
lencolica & uetiosa. 2ª ibi. Et pulsatiua 3ª ibi &
laxatiua. quarta ibi quod si calor. quinta ibi qđ
si aliqd. ¶ Partes patet. ¶ Est sciendū qđ oīa
signa que nūc ponit sunt colere & pāter. Dicit tñ
pue grauitatis cā est quia colera parū pōdero
se grauat. Alia litera habet prauē grauitatis. i.
grauitas cū prauis accidētibz. ¶ Secundo est
sciendū quod dixit qm̃ mordiciatiua debet intel
ligi euacuatio. s. multa de qua dixit ita qđ mor
dicatio & citrinitas &c. sunt dīl pōitiōes cor
poris. de scđda parte. Dixit Et pulsatiua. s. euacua
tio qā est cū pulsatiōe. De tertia pte dixit. Et la
xatiua. i. euacuatio cū laxatiōe & molitie parū
capitis & hoc est quod intelligi cū dicit. Quod
si color offuscat i dispositiōe illa. s. euacuatiōis
materię per nares &c. de qua patet. ¶ Et ē sciē
dum quod materia melēcolica minus est aggra
uatiua quā flegmarica cuius cōtrariū arguitur
cū melēcolia sit humor grauior de hoc tñ infra
queretur. ¶ Est sciendū. dixit post. Somn⁹ nō
dominās causā est quia liqz etiā melēcolia faciat
sōmnū per frigidū tamē per sicū inducit uigili
as. de quinta patet. ¶ Est sciendū quod uapor
& uetiositas differūt quia uetiositas habet mo
tum i petuosum pprie. sed uapor non ut inuit
3oar. secundo thesiri tractatu septio & octauo
cap^o. Et ideo Auic. dixit uetiositatē cū uapore in
flamatio autē pōt sequi ad utrūq. ¶ Secundo
est sciēdū quod ex qualibet materia pōt eleua
ri uapor. licet uapor uetiosus plus surgat ex me
lācolia & flegmate & ideo signa uapoz & uen
tositatū pōt sūnt coniungi cū signis cuiusq. ma
terię & ideo dixit quod si aliqs istoz est cū tñi
tu auriū & eleuatiōe siue reuolutiōe. i. pmutati
one de loco ad locū cū reuertēsiōe ad primū uel cū
dem locū. Et pmutatiōe. s. absolute de loco ad
locū. ¶ Tercio est sciendū quod si calor non est
non pōt ēē euaporatio neq. uetiositas ut ista sen
xiin. tractatu. v. prio capitulo & in capitulo d
lubricitate stomaci & ideo dixit quod habet ca
liditatem &c.

QVOD SI ADEST. Hic docet significare
ex retentiōe. i. priuatiōe exitus supfluitatum &
uult quod si fir ibi leuitas capitis i significat sicut
tem priuatum materia: quia est 3^a grauitas &

possent esse materie retente que nō exirent per
aliq̃ uia propter causas retentiōis de opillatiōe
uel debilitate expulsiue uel alia causa.

ET HOC QVIDEM. Hic remouet dubiū
diceret eiz aliquis quomodo hic ponis signa q̃li
taris materię. s. flegmaticaz colericaz &c. cum
debeas ponere signa ex euacuatiōe & retentiōe.
Respondet quod hoc capitulū. s. quod dictū est
modo in hoc ca^o est ppriū q̃ritari expulsiōis. i.
appropriat q̃ritari expulsiōis quia est de multa
euacuatiōe uel phibitiōe euacuatiōis. Alia au
tem que dicitur hic sibi anectuntur nā in q̃ritati
te expulsiōis cōsideramus signa que sunt dīl
pōitiōes corporis ex quibus significatur gen⁹
materię ut apparuit i3 ex qualite supfluitatis
que est dīl pō in materia etiā significabz. s. q̃ ma
ria pccet ut apparebit in sequenti pte. Signa
ergo premissa sūnt dīl pōitiōes corporis sed signa
qualitatis materię plurime sunt dīl pōitiōes mare
rie. Dico plurima quia aliqua signa sed alia coa
necter cū dicit. Exuberatiōe uenax &c. uel ali
ter pōt exponi litera ut dicatur hic q̃ capitu
lū. s. quod statim dictū est de retentiōe supflui
tatū est ppriū q̃ritari hic nō ita cū descendit ad
qualitatē materię retentaz sicut supra.

QUALITATES AVTEM. Hic docet signifi
care ex qualitate materię & primo ex qualitate
tūbili tangibili & gustabili. 2^a ex odorabili. 3^a
ibi. Oloris uero eius. Prima ps patz. ¶ Est sci
endū dicit. qualitatē autē eius. s. supfluitatis sui
significat⁹ est. ¶ Secūdo est sciendū diceret ali
quis quomō citrinitas significat quod est sangui
nea. dicendū quod forsām desit hic textus ut di
catur si tendit ad citrinitatē & subtilitatē & ca
liditatē significat quod ē colerica & si tendit ad
rubedinē & caliditatē & exuberatiōē uenarū
significat quod ē sanguinea. uel aliter dicēdum
quod obtulit signa colericę qā nota. possunt autē
quod citrinitas significat sanguinez qm̃ est cum
aliis signis que ponit. sanguine eiz i capite habū
dante pōt subtilis & clarior & acutior pars ei⁹
exire p nares resūdada cuius tinctura non erit
rubea sanguinea imo citrina uel rubea clara. 3^a.
est sciēdum p hoc quod dixit cū priuatiōe reli
quoz signoz. s. significatiū sanguinē qā p adhu
stioniē aliqz ps sanguinis pōt appere falsi sapo
ris. dulcedō ē sanguinis pōt attestari. Quarto
est sciēdum p hoc quod dixit frigidū tactus sig
nificat flegma &c. Contra qā si caliditas egre
ergo nō ē frigidū tactus. Dicitur dupliciter. p^o
quod referatur singulū singulo quia si materia
sentitur falsa nitrosa caliditatus significat fleg⁹
saliū nitrosū in quod egre calor quia hoc mō fit
illud flegma. s. calido putridinali t⁹ ad hūstūno
ut ponit Ga. in. 2^a dīfferētiis febriu & supra
libro p^o. Si autē sentitur dulcis frigidū tactus sig

fiat flegma dulce quod ē remissi caloris respe-
ctu flegmatis salis. uel dicendum quod flegma po-
test a calido eliquari & apparere frigidi tactu.

ODORIS. Hic docet significare ex qualitate
odorabili & patet. ¶ Est sciendum quod odor
acutus & putridus significat caliditatem quia isti
sunt odores calidi ut pot. colligi in secundo can. ca.
quarto et quia significat quod calor euaporatio-
nez facit huiusmodi odoribus partes fieri per grossitie
materie unde non effumatur dato quod sit calida et
propter frigoris aeris quod non permittit euapora-
re & ideo non sic certe significat frigiditatem sed for-
tasse ut Aui. dicit.

QUE AVTEM. Hic Aui. ponit signa supra
ex his que sunt circa autem capitis & possent fieri
hec diuisio quia ista sunt uel capilli uel res contra
naturam. s. ulcera apostematibus &c. Primo ergo ex
ulceribus & apostematibus. Secundo ex capillis
secunda ibi. Et etiam tam partes patet. ¶ Est scien-
dum diceret aliquis hoc uidetur esse contrarium die
to superius in precedenti cap. cum dicebatur quod
membrum laxum uel lesus per materie expulsionem
a cerebro significat in cerebro lesionem. Hic autem
dicit quod non significat dispositionem in cerebro.
Dicendum quod non significat manifeste sed quod
nullo modo significat Aui. non dicit nisi forsitan
sint in augmento quia apostematibus & ulcera facta
propter expulsionem materie a cerebro cum sint
in augmento significat quod pars materie suble-
uit & pars est in cerebro parata fluere. & ideo tunc
possunt significare dispositionem manifeste. s. exi-
stentem in cerebro & eodem modo in primo uel
postquam exponi nisi forsitan sint in augmento. i. mul-
ta fortitudine & malitia & peruenientia quia pos-
sunt significare. Si ergo sunt apostematibus debilia
& declinaria significat quod cerebrum est bene dis-
positum & rectificatum. uel rectificationi propinquum
unde non plus generat nec transmittit materiam.
Tu autem iam scivisti. s. primo can. secundum & quod
libro secundum & quarta. Non sunt ergo &c.
quia secundum diuersitatem uulcerum argues di-
uersitatem materie.

ET ETIAM. Hic excusat se a signis sumptis
a capillis. quosdam enim dispositiones capillorum scivisti
in libro. s. secundum in capitulo de signis comple-
xionum. quosdam autem docebat nos in quarto can.
secundum septima. Ergo ex dispositionibus capillorum
& capillis dispositioni cognoscere qualitate. i. medius
significationis capillorum & non uult plangere uer-
ba. merbi gratia si ex primo libro scivisti quod mul-
titudine pilorum & crispitudine fit a calido ergo signifi-
cabat super caliditate cerebri.

SIGNA AVTEM SUMPTA.
Ex genere Sumptus Aui. posuit signa
dispositionis cerebri sumpta ex opatio-
nibus. Hic ponit signa sumpta ex iu-

uantibus & nocentibus & quia in hoc concurrunt
pa. i. recipere ideo etiam ponit signa a facilitate siue
uelocitate & diffcultate siue tarditate passionum
Et primo premitit quod intendit 2º exequitur. 2º
ibi. Conuenientia eius. In primo dicit quod signa sumpta
ex genere conuenientie iuuamentum & diuersifica-
te i. iuuamento &c.

CONVENIENTIA. Hic exequitur & primo
docet significare ex conuenientia & diuersitate
ex uelocitate uel tarditate passionum. 3º addit
quosdam can. 2º ibi. Significationes uero 3º ibi. Et
non oportet ut uelocitas. Prima i. duas. Primo pre-
mitit quadam diuisione dispositionum cerebri. Secun-
do docet in illis cognoscere complexionem cerebri ex
iuuantibus & nocentibus. 2º ibi Conuenientia ergo
In prima dicit quod conuenientia & diuersificatio
i. que conuenit & nocet impossibile est quod autem
murentur. i. occurrant in dispositione &c. Alia lite-
ra conuenit. i. opentur in dispositione alias conuenit
tur. i. alteratione recipiatur. ¶ Est sciendum quod
Aui. potest hic inuenire duplicem diuisionem dispositionum
cerebri & primo est quod cerebrum quod occurrit iu-
uantibus & nocentibus uel est temperatum & hoc i-
telligit quod dicit. Nihil negat de sanitate que ipse
tenet. i. habet optimam sanitatem que nihil de sani-
tate negat uel est sanum sibi. sanum nunc quod sanus nunc
exit ab optimam sanitatem quia deficit ab ea. unde
complexio eius est mutata a natura. i. sanitatis opti-
mum cum hoc est sibi ipsi sanus & hoc est quod dicit
littera exterior. una uero fit naturalis. i. licet sit
exterior a sanitate optima in illa complexio fit natu-
ralis ei. ¶ Secunda diuisio quare Aui. hic innuit
est secundum alium modum exponendi litteram quod ce-
rebrum uel est sanum siue simpliciter siue nunc &
hoc est quod dicit nihil negat de sanitate. s. sua si
ue sit sanitas optima siue nunc uel est egrum ut nunc
Et hoc est quod dicit fit exitus a sanitate. s. sua &
mutatur eius complexio a natura. i. a naturali co-
plexione que sibi conuenit & per consequens egrum
nunc & hoc est quod dicit alia littera exterior fit
non naturalis. s. ei & hoc est egrum ut nunc. ¶ Secun-
do est sciendum quod non possunt neutralitate quia
paulatim non est ut patet primo can. fen primo in cap.
de subiectis medicine uel quod idem est iudicium
de ea quod de egritudine in hoc signo.

CONVENIENTIA. Hic in illis dispositionibus
docet cognoscere complexionem cerebri ex predictis si-
gnis. Et primo docet ipsas cognoscere ex conuenientia
& diuersitate in dispositione cerebri quod nihil negat
de sanitate. Secundo quod fit exitus a sanitate. 2º ibi
In dispositione autem in qua. ¶ In primo pre dicit quod co-
nuenientia i. iuuamentum cerebri sanum est per res si-
miles complexionis & ex hoc agnoscimus suam com-
plexionem quia si iuuatur a calidis est calidum & si
a temperatis est temperatum. illud autem quod
diuersificatur & nocet in dispositione illa sanita

tis est contrarium complexioni eius ergo cognoscimus etiam ex eo quod si nocet frigida est calide complexionis & si tepera et disperate complexionis **EST DVBITATIO.** Primo diceret aliquis quod scienia Auic. sit iactitans quia pro uult quod nos cognoscamus dispositiones cerebri & postea etiam docet illam cognoscere. Dicendum quod per notitiam est generalis, scilicet quia sciamus solum quod homo sit sanus & hoc ex perfectione operationum hoc possumus scire quia nihil negat de operationibus suis & tamen possumus ignorare cuius complexionis sit cum illa sanitate. Item an tepere uel frigida uel calida. **A** Secundo est dubium quia Auic. ex iuuamentum in dispositione sana cerebri. docet arguere super simili complexionis & ex nocumeto super contraria complexionis ei quod nocet. Hoc uidetur falsum quia sanitas nunc nocet a simili & iuuamentum a contrario modo uti ut ponit Ga. in regni tractatu secundo. Dicendum dupliciter secundum duas expositiones. & primo secundum primam quod hoc dicitur solum refertur ad optimam sanitatem de qua non est dubium quod similibus iuuatur & contrariis nocetur. **A** Aliud autem dictum quod docet ibi in dispositione refertur ad sanitates nunc & egritudines nunc. Sed contra primum. hic cum refertur ad optimam sanitatem esset superfluum quia ex quo cognosco cerebrum esse temperatum cognosco temperantiam suae complexionis non ergo indigeo alio signo ex iuuamentibus & nocentibus. **A** Dicendum quod licet non indigeas hoc signo sicut aliquo necessario in notitia tamen indigeo eo sicut certificate notitia ante habitam & confirmante eam. & multa signa talis modi sunt in hac scienia. uel dicendum quod medico solet esse nota sanitas cerebri optima. & hoc per notitiam perfectissimam operationum moralium & sensibilibus. tamen non cognoscat mensura forme complexionalis que est sanitas cerebri optima. Ad illam ergo mensuram cognoscendam fit iuuamentum ex rebus temperatis secundo que est forma tepiei cap. quia proportionaliter significabit cerebrum. hoc tamen erit coniecturable & extrinsecum. **A** Contra secundum dictum tamen quod si sequenti preloquitur de sanitate nunc & egritudine nunc. contra quia supra secundum primam expositionem solum sanitatem diuisit in sanitatem optimam & sanitatem nunc faciens mentionem de egritudine nunc. dicendum quod idem erit iudicium de egritudine nunc & sanitate nunc. utraque enim contrario iuuatur & simili nocetur & ideo licet non expressit dat tamen intelligi. **A** Alio modo possumus respondere ad instantiam superius factam tenendo secundam expositionem & diuisionem. scilicet quod hic Auic. loquitur tam de sanitate optima quam de sanitate nunc. Sed in pericula sequenti que dicitur in dispositione autem loquitur de egritudine nunc & uult Auic. quod si cerebrum est sanum sine optima sanitate nunc sanum & iuuatur ab aliquo re que est si milis complexionis illi si nocetur est contrario complexionis

rationis & in sequenti pericula uult quod iudicium in dispositione egra sit contrario quod si cerebrum est egrum nunc iuuatur ab aliquo re iudicamus ex hoc quod eius complexio est contraria illi. uerbi gratia cerebrum egrum iuuatur a calidis & frigida & si nocet ab aliquo re est similis in complexionem illi. uerbi gratia cerebrum egrum nocetur a calidis ergo est calidus & hoc est quod dicit. In dispositione autem & iudicium est contrario. scilicet iudicio quod dabatur ex iuuamento & nocumeto re quod occurrerit in dispositione sanitatis. fundatur autem iudicium Auic. super principio suo posito per librum secundum quartum per cap. 1. Sanitas conservatur suo simili & egritudo medicatur suo contrario iuuamentum ergo quod acquiritur sane dispositioni cerebri est a simili & proprie cum sanitas non est multum elongata a temperamento & nocumetum est a contrario & licet contrario iuuat quoad hoc est in uia peritatis & maxime si sana dispositio sit multum lapsa & propterea precipitacioni. Consistit ergo Auic. quod in dispositione sana plus & magis directe cadit iuuamentum a simili & plus & magis directe non eumentum a contrario. proprie cum sanitas non est multum lapsa dixit quod in dispositione sana ex iuuamentibus siue rebus conuenientibus arguimus similem complexionem ex non iuuamentibus & nocentibus contraria complexionem rebus que nocent. Contra autem in dispositione egra. Ad Ga. auctoritates docet cognoscere dispositionem cerebri ex ipso occurrunt in dispositione egra cerebri & primo facit hoc in generali secundo in speciali secunda ibi & cerebrum quidem. Prima in duas. Primo facit hoc. Secundo declarat dicta. secunda ibi. Et nos quidem. **I**n prima pre dicit quod in dispositione cerebri in qua fit eius. cerebrum exitus a sanitate quia fit egrum uel egitudine propinquissimum & mutatur. si uariatur uel notitiae eius cerebri complexio ab ipso. scilicet secundum quod occurrat iudicium est contrario. **E**st sciendum quod ut apparebit illud quod Auic. hic dicit uerificatur non solum in dispositione egra ut nunc sed in dispositione illi propinqua multum siue sit neutralitas siue aliqua sanitas uel de extra temperamentum propinquissima casui egitudine nunc per eius dispositionem non iuuatur a contrariis & similibus propinquis cadet.

ET NOS QUIDEM. Hic declarat dicta & primo hoc quod dixit quod mutatur eius complexio ab ipso. hoc quod dixit. Iudicium est contrario. 2. ibi. uerum. 3. ibi. Et que est conueniens. **A** Ad eundem primum est sciendum quod Auic. dispositionem egram notificans dixit mutatur eius complexio ab ipso & supra dixit notificans sanitatem nihil negat de sanitate

que ipsuz tenet. Innuerat g^o quod sanitas de q^a est hic sermo ē sanitas ppria scilicet quā homo sanus sibi ipsi uiuit & forasāz sātās de v^o modo equalitatis. Egritudo uero de qua ē hic sermo ē in qua fit exitus a ppria sanitate & p cōsequēas a pfectione opationū ppriarū. uult ergo Auic. declarare quod de hac sanitate & de hac egritū dine est hic sermo. Et quasi Auic arguit sic de il la sanitate ē hic sermo a qua cū exit fit eger. Sed cū homo exit a ppria sanitate fit actu eger hīs opationes actu & manifeste lesas & nō cū hoc exit a sanitate optima nec exit a sanitate alterius quia homo pōt esse extra sanitates alterius & esse si bi ipsi sanus & illa sanitas alteri esset egritudo. Eodem modo Auic. intelligit quod hic ē sermo de egritudine in qua fit exitus a ppria sanitate. qd pbatur quia de illa egritudine est hic sermo i q^a cum homo icidit ē lesus in suis opationibus. Sed cū homo icidit i egritudine p quā remouetur a ppria sanitate ē in suis opationibus lesus & non quādo remouetur a sanitate optima uel a sani tate alterius quia unusq^q homo habet ppriā sanitatem. has rōnes Auic. inuit in littera. ponen do quedam ex quibus habetur minor ppositio cū sua declaratiōe. & dicit. Et nos quidez dixi mus &c. s. p^o libro sen p^a ca^o de cōplexionibus quod sanitas &c. secundū cōplexiōē sibi ppriā licet plures cōtēniat in una cōplexione cōi. Et p bar hoc Auic. s. quod quilibet habeat ppriaz sa nitatem quia possibile ē ut sit sanitas corporis s. alitius a cōplexiōe. s. aliqua sibi ppria citius s. cōplexionis & sanitatis pprie similes. s. omnio & quasi sumit simile pro eodē ex eo quod asert egritudines &c. quasi arguat hic. Si plures hōi nes possent cōtēnere in aliq^a ppria sanitate tūc qlibet eorū cū sanitate cuiusq^q eorū esset sanus. h^o autē est falsuz quia cōplexio que est huic sani tas eius similis esset egritudo alterius. Est g^o sermo hic de sanitate ppria quia cū homo cadit ab ea ledit & cū remanet in ea bene habz. & ideo bene dictū est in qua dispositus nihil negat de sa nitate que ipm tenet etiā est sermo de egritudine siue dispositiōe in qua cū homo mutat leditur & nocetur quia hic est sermo de signis ex iunāti bus & nocētibz. Sed homo ledit qn mutat i egritudine mutantē a dispositiōe ppria. bñ ergo dictū est. Et mutat eius cōplexio ab ipso. Hic ca derēt magne difficultates que spectāt ad pncipia primi cañ & ibi diximus ipas in questione n^{ra} a de sanitate. Ita tñ littera aliter cōsuetur exponi ppter quod est sciendū quod Auic. innuerat quod si aliq^s homo sanus i cōplexiōe cerebri inuenitur a calore nō arguimus simile cōplexiōē & si no cetur arguimus cōtrariā. uerbigratia homo sani cerebri inuenitur a calidis. ergo ē calidus nocet a calidis ergo ē frigidus in cōplexiōe cerebri sana.

uel Auic. uult declarare quod in hoc quandoq^q accidit deceptio quia est possibile quod duo ho mines sani cerebri habeat cōplexiōē cerebri ca lida & tñ unus inueniatur a reb^z calidis & alter nocebitur ab eis quia unus a rebz calidis cōserua bitur in cōplexiōe & alter distemperabitur. Ex ponit ergo sic textū. Nos iaz diximus &c. qd cōd possibile est ut sit sanitas corporis. s. aliqua cōser uata a cōplexiōe. s. sibi simili cuius s. similis res cōseruās est ex eo quod asert &c. si hēret illam s. cōseruationē sanitatis ab illa re simili. Tandē dicit quod Auic. uult quod medicus cognoscat utrūq^q extrematē. i. utrūq^q partē. s. utrūq^q horū corporū & cognoscat cōtrariū cōplexionis in unoq^q istorū quod iste due extremitates. i. ista duo corpora sunt diuersa. s. i gradibus & pprie tatibus impediētes proculdubio. s. quod queri tur in eis ē cōseruatione quā non fit eodē modo in utroq^q. Ista tamē expositiō est ualde uiolenta nec uadit ad mentem Auic.

VERVM TAMEN OPORTET. Hic deda rat quod dixit iudiciū ē cōtrario & patet. uel aliter pōt exponi ut mihi alias apparuit quod Auic. declarat quod dixit. Iudiciū ē cōtrario Et uult ostēdere quō quādoq^q hoc fallit & uult po nere sententiā euadēdi ab hoc & dicit quod ueruz tñ quāuis sit dictū quod ex iunāmēto & nocu mento occurrētum in dispositiōe cerebri egra iudicemus cōtrario iudicio quod dabamus ex occurrētibus i dispositiōe sana tñ quādoq^q hoc fal lit quia inuenitur quod utraq^q extrema qualitas ut. s. similis qualitas & cōtraria nocet dispositiōi egre & tūc nō poteris arguē. qualitas cōtraria que ē una extremitas nocet. ergo cōplexiō ē simi lis imo pōt nocē qūis sit cōtraria & hoc ppter multū excessum in gradu qualitatis ultra illud quo indiget cerebrū egrū de alteratiōe & iō u len do euadere hūc errorē o^z quod medicus exti macite cognoscat quātiatē cōplexionis egre cui occurrūt iunātiā & nocētia quia contraria pos sūm nocere pp multū excessum in gradu supra cō plexionem que ē egritudo uerbigratia cerebro egro egritudine calida i duobz gradibus si oc curāt calida leditur ab eis. Similiter si occurrāt frigida in tribus uel quatuor gradibus etiā ledi tur ab eis. nō ergo est tutum nec certum dicere tale nocetur cerebrū egrū a frigido ergo habz egritudine frigidā quia pōt frigidū ledere cerebrū calidū egrū pp excessum in gradu ultra illud q^o indiget & ideo oportet quod extimatiōe sciat quātiatē cōplexionis egre & quia ista nō pōt sci ri nisi sciatur quantitas sane cōplexionis iō dixit absolute cōplexionis quā habet & quia cerebrū egrū pōt ledi simili & pōt ledi cōtrario nō equa ro sed supfluo g^o due extremitates quāq^q una ē res similis & alia ē res cōtraria excedēs sunt di

d. i

uerse. i. notitue pculdubio impediētes. i. nocentes cerebro egro uel sunt diuerse. i. oppositae ut dicit littera exterior quia sunt duo contraria no cētes. i. quarū utraq. nocet uel diuerse. i. diuerlo modo impediētes pculdubio. s. nocētes quia una nocet augēdo ad simile alia rātinuando ad contrariū. ¶ Est sciendū quod Auic. ymaginatur duas extremitates respectu cerebri egrū quarū utraq. pōt nocere uerbigratia sit cerebri egrum egritudine calida in duobus gradibus duo extrema nocētia respectu eius sunt calidū excedēs ab una pre & frigidū excedēs ab alia & hoc ē qđ dicit cōsideretur quod sit ei. s. cerebro egro diuersum. i. nocēs in extremitate alia uerbigratia que est extremitas contrariā. s. frigidi ad cerebrum calidū sicut hoc. s. simile diuersificatur ei. nocet cerebro in hac extremitate. s. similitudinis uerbi gratia calidi ad cerebrū calidum.

EST DVBITATIO. Circa hāc expositionē utrū sicut cerebrū egrū egritudine calida nocetur frigido ualde excedēti ita hoc cerebrū iuuatur calido remisso respectu sue diffractio. ¶ Ad qđ dico quod ista difficultas est extra propositum querit enī utq. minus calidū agit i magis calidū remittēdo uel augēdo. sicut etiā querit utrum medicina calida in secūdo remittat calidam in 3o uel augeat. De his tñ difficultatibus de quibus fortiter in. y. colligit dubitat Auer. nihil ad presens & alibi discutimus de eis. ¶ Est secūda dubitatio diceret aliqui qđ cerebrū est egrū egritudine calida & frigiditas excedēs nocet sibi hō est qđ pmutatur cerebrū ab illa egritudine calida & pduxit illud ad frigiditatem. si 2o arguamus. hō cerebrū nocetur a frigido ergo ē frigidū argūtum est uerū quia modo est lesum egritudine frigida quāuis prius lederet egritudine calida.

¶ Dicendū quod ex illo nouamento non arguis dispositionem cerebri frigidā esse sicut ex suo si gno significare aliquā dispositionē quā prius tep tabas cognoscere sicut preexistente s; cognoscēs sicut ex cā que fecit hāc dispositionē specie differētē ab illa que pexistebat. uel dicendū quod ex hoc nouamēto nihil potest certū arguere. s. n. cerebro existēte egro per usū calidorū ē factū nouamētū & per usū frigidorū etiā est factū nouamētū ego remaneo i dubio sicut prius nec possū certificare que duarū extremitatū nocetur per uia similitudinis uel per uia contrarietatis nisi ego existatiue cognosca quāritatē cōplexio nis pexistētis i cerebro ut inuit Auic. ¶ Tercio est dubitatio uidetur quod sermo Auic. non sit artificialis quā dicit quod ad cognoscendū illud quod ei nocet in alia extremitate oportet qđ sciat quāritas cōplexionis sed si ego pscio quāritatem cōplexionis sane & egre cerebri ad quid in digito signo sumpto ex iuuatibus & nocentibus.

Dicendū qđ Auic. non uult aliud nisi qđ hō forsan signū non sit certū quia possibile est quod aliqđ cerebro existēte egro nūc & de hoc habita certa cognitiōe. s. quod sit egrū. ignorata tñ que egritudo sit an calida an frigida hoc cōtingat quod ledatur duobus extrēis. s. calidis & frigidis & nō poterimus scire ueritatē de hoc nisi extirpatione sciamus quāritatē cōplexionis quā habz cerebrū. ¶ Hoc ergo scito licet alio nō idigeamus ad essentia cognitiōis talis cōplexionis egre nūc. tñ cōpletur cōgno per experimentū acceptū ex iuuatibus & nocentibus. ¶ Tercio modo potest expōi quod Auic. uelit declarare quod dixerat de diffinitione sana etiā iuuatur a similibus & nocet a contrariis & sic arguebamus ex iuuatibus & nocentibus. n. i. sanitas preter optimā est duplex una nō multum deficiens ab optima & ista est de qua est hic sermo quod iuuatur similibus & nocetur contrariis. Alia est sanitas multum deficiens ab optima que est paratissima ad casum in egritudinē & ista uenit cursu egritudinis quia iuuatur contrariis & similibus paratissima ē labi & ideo in ea ē securius pcedere cū contrariis quā cū similibus. p. duas ergo extrēitates Auic. intelligit duos modos sanitatis subordinatos respectu optime sanitatis & hoc ē quod dicit cōsideretur quod sit diuersū. i. notū ei. s. cerebro in alia extremitate. i. in alio modo sanitatis que ē sanitas multū recedēs ab optima. sicut diuersificatur ei. i. sicut nocet ei hō. i. quod nocet in hac extremitate. s. que ē sanitas parā deficiēs ita ut extratiue & c. quia nisi scias gradū complexionis cuiusq. nō poterit certe cognosce an multum an parā deficiat ab optima. Dues enī extremitates. i. isti duo modi sanitatis sunt diuersae uel oppositae in hoc quia una iuuatur a simili & nocetur a contrario. Alia uero iuuatur a contrario & nocetur a simili impediētes. i. ledēs respectu optime sani uel impediētes. s. cognitiōe ex iuuatibus & nocentibus quia non datur de eis canon cōis. Sed canon singularis i una ē sicut canon i sanitate optima uel ppinqua quia simili iuuatur & contrario nocetur. canon autē in alia que ē sanitas ualde defecta ē sicut cā i egritudinibus nūc & hoc ē quod subdit Auic. Ad confirmationem huius quod non ē cōueniēs sanitas. s. ad hoc ut simili iuuatur & conferuetur & contrario nocetur nisi sanitas extra equalitatem. s. optimā dū nō uehemētē supfluit quia si supflueret uehemētē ter esset ita parata ad lapsum quod iudiciū de ea & de egritudine esset unū quia contrario iuuaretur & simili noceretur.

ET NEQVE. Iam apparet unus modus intro dicendi. Aliiter posset introduct quod hic rediret dubiū. inueneret qđ sanitate aliqua esse cū differtia respectu optime sanitatis modo crederetur aliqui

quod cu quolibet distempantia ē sanitas conueniens nisi dū uehemēter supfluit & dicit hoc pp il lud quod iā distē ē quia si uehemēter supfluit rer. idū sanitas esset cū multa distempantia. uer bigraria cerebry calidissimi i latitudine sanitatis in ultimo quo possibile ē ut statz precipietur megritudine riciuaretur cōtrario & simili no creetur. Cum q^o dicebatur supra cōuenientia g^o eius in disposicione &c. debet intelligi de sania. e extra equalitate dū nō uehemēter supfluit.

ET CEREBRVM. Hic res cōueniētes & diuersificātes docz cognoscere cognitionē cerebri egri i spālī. Et q̄tuor fac ut q̄tuor sunt iste distē p̄arie. 2^a ibi. Et qui hz 3^a ibi & qz quarta ibi & qui habet. Partes parēt. ¶ Est sciendum qd p malitia cōplexionis possunt duo intelligē. Megritudine cōplexionalē nūc & sanitatē ualde supfluetēz in recessu ab opima. de ambabus n. istis uerificatur. que dicit ut iā apparuit sunt no ta. dicit in littera. Alalubiar i littera extra expo nitur. i. de herbis que nascuntur in aquis ut occa & pulmonaria &c. huiusmodi &c. ¶ Est sciēdū circa secundas prem quod duplex littera repit odoribus lenificatiuis uel lenificantibus. i. leue fatiētibz per euaporationem & calefactionem cum conformatione.

SIGNIFICATIONES VERO uelocitatis. Hic ponit signa sumpta ex uelocitate uel tarditate passioz & p^o p^omittit. secūdo declarat. rer tio cōcludit. secūda ibi. quod enī calefit. tertia ibi. Iste ergo sunt. P^oia parēt. ¶ Est sciendū qd aliq credūt quod uelocitas passiois & tarditas differant a cōuenientia & diuersitate per. h^o quod uelociter pati & tarde est respectu extrinsecus occurrentiū. sed inuamentū & nocumentū ē respectu eorū que occurrūt ab extra uel ab intra. Iste sermo est tñ rudis quod nō indiget redarguione & nomina que sunt uelocitas & tarditas inuamentū & nocumentū significāt p^orias differēntias.

QVOD ENIM. Hic declarat docēs ex uelocitate uel tarditate passiois cognoscere cōplexioz cerebri. & p^o cōplexione calidā. secūdo frigidā tertio sicā. quarto humidā & hoc per uelociter calefieri uelociter infrigidari &c. secūda ibi & si militer quod uelociter. tertia ibi & similiter qd uelociter. quarta ibi. quod autē uelociter humectatur. P^oia pars parēt. ¶ Est sciendum quod cā eius quod dicit Auic. est quia facilitas trāsmutationis ē propter cōuenientia ut patet p^orio libro sen secūda & in secūdo de generatione & corruptione. Si ergo cerebrū uelociter calefit significat exortē. an cōditiōes requiruntur una ex parte rarietatis & dēplūta tis qā in hiis habeant equalitatem uel p^oportionē. possent enī homo cito calefieri raritate & nō caliditate & possz tar de calefieri

ri de m^oplūta & nō frigiditate ut dicit Ga. in regni tractatu secūdo. Si ergo cerebrū leniter calefit & cōditiō est h^o raritatis. ergo est caliditate & sic est calidus. Secunda cōditiō est quod nō sit hoc ab aliqua p^orietate cōinexa. nā cerebrū calidus possit ab aliquo calido tarde calefieri & hoc pp aliquā p^orietatē inrer illa currentē. Et hec oia h^obet declarari ex itenōe Auic. in s^oio sermone difficili p^orio cā. sen secūda in cap^o de signis cōplexionū in sexto genere signoz. Et dicit hic. p^odictas in libro uniuersali. De secunda patet quid dicat in littera.

ET SIMILITER QVOD VELOCITER excitatur. Hic docet cognoscere cōplexiones cerebri sic ex uelocitate uel tarditate passioz. & p^orio p^omittit. secūdo declarat. secūda ibi. Illud enī qnq. ¶ In p^oia dicit & similiter quod uelociter excitatur. significat sicutatē cōplexionis.

ILLVD. Hic declarat & uult ostendere quod uelociter excitari significat sicutatē nō tñ temp^o qnq. sed grāia hui^o p^orio p^omittit cās uelocis excitationis. secūdo ponit signa distinguētia. secūda ibi utqz differētia. ¶ Primū parz. ¶ Est sciēdum quod ex mēte Auic. uelociter excitari semper significat sicutatē p^oresantē nō tñ sicutatē p^oexistētem quia homo potest uelociter excitari uel quia sicutus uel quia habet humiditātē nimis euaporabilem uel quia excedit in calido.

VERVM DIFFERENTIA. Hic ponit signa distinguētia & primo ponit signa faciliū excitationis a sicutare disponēte. secūdo ab hui^o ditare qā subtilis. 3^a a caliditate. 2^a ibi. Et hoc secundum 3^a ibi. Cum eo uero. ¶ Quod dicit i istis p^ouclis satis parēt in cā signoz quia infra in cap^o de signis cerebri sic dicit secūdo Et hoc secūdum. s. a subtilitate humiditatis.

QVOD AVTEM VELOCITER HVMECTATVR. Hic uniuersaliter docet significare ex ueloci humectatione. & p^o p^omittit hoc 2° ponit signa distinguētia. 2^a ibi. Quod si fuerit. ¶ Prima ps pz. ¶ Est dubium p^o quia Auic. posuit easdē cās fere excitationis & humectationis Hoc autē uidetur impossibile quia idē i quātum idē est ap^o p^oducere idē ut pz in 2° de generatione & corruptione & cōtrarioz contrarie sunt causē ut patet in quarto methauroz. ¶ Secūdo dicitur aliqz quare non possunt tres causas faciliū humectationis sicut solū possunt tres causas faciliū excitationis. ¶ Tertio quare i uelocitate calefactionis & infrigidationis non possunt alias cās. s. qualitates passiuas sicut i humectatione & excitatione possunt qualitates actiuas. ¶ Ad primū dicendum quod rā caliditas q̄ humiditas p^ont esse cā satis uelocis excitationis & humectationis tñ diuersimode quia calidū uelociter humectat attrahēdo & uelociter excitat resoluēdo. Humi
d. z.

ditas autē disponēdo ē causā uelocis humectatio-
nis & sui subilitate disponēdo ad resolutionem
est cā uelocis exicationis ab uno q^o diuersimode
& nō iquātū unū pōt cōtrariā procedere. ¶ Ad se-
cundū dicendū quod Auic. posuit frigiditatem i
causis humectationis quia licet nō multū subito
tñ satis uelociter frigidū pōt humectare. sed fri-
gidum nō pōt sic uelociter exicare. ¶ Sed tū. d.
cōtra quia frigidū exprimēdo pōt exicare. Dicē-
dum quod frigidū exicat maxie debilitādo dige-
stiuā & defectu nutriticiōis. & hoc fit paulatim
cōprimēdo aut stāre uita in nobis non possit ce-
rebrū cito exicari. Aliter possemus ad istanciam
dicere ut effugiamus difficultates multas quod
Auic. i causis exicationis dedit intelligi cām que ē
frigiditas licet de ipsa nō expresserit. ¶ Ad 3^m
dicendū quod qualitates actiue hñt ut magis su-
bito pducūt qualitates passiuas q^{uam} e contra ut
notum est.

¶ QVOD SI. Hic declarat p signa distinctiua
& dat modū. Et p^o ostēdit quō humectat q^{uia}
calidū inuens in hoc signo. secūdo quō quia fri-
gidū. tertio quō quia humidū. quarto quō q^{uia}
sicū. 2ª ibi quod si fuerit ppter cōplexiōis frigi-
ditatē. 3^a ibi quod si fuerit pp humiditatē. quar-
ta ibi. Eius autē. ¶ Ad intellectū prime partis est
sciendū quod Auic. tria inuit i sermone. Primū
est signa quibus cognoscimus humectationem fa-
ctam a calido & sunt duo. primū ē iterio signo-
rū calidi cerebri infra dicēdo. secūduz ē quod
illa humectatio nō semp ē sed adueit occurrit re-
rum calefactiō. tertū quod inuit ē modus q^{uo}
calidū humectat q^{uia} attrahēdo humiditates ad
cerebrū que replēt eū & dicit nō ois humiditas
ipsūz humectat sed que replēt & stat i eo. que
eniz transit in formā uaporis & extra exallat nō
sic humectat. quarum quod inuit ē quō cere-
m^{us} disponitur post alterationē illaz humiditatum
s. p tēpus post. nā uel hūiditates minūtur cali-
do uincēte & tūc succedit siccitas. uel hūiditates
crescūt & uincūt calidū & tunc cerebrūz fit fri-
gidum & humidū uel medio modo equatur &
fit putredo. ¶ Est dubitatio primo dicit quod
calidū cerebri si remāserit succedit siccitas ex q^{uo}
uidetur quod sicū a calido inductū sit successiuū
& post tēpus sed supra dixit quod calidū est ue-
locis exicationis cā. ¶ Dicendū quod calidū in ce-
rebro uel attraxit humiditates & replēt ē eis
& tūc paulatim cū tendūt ad diminutionē pducit
ad siccitatē salūm quātū illaz humiditātū &
sic loquitur huc Auic. uel calidū cerebri agit solū
in humiditates cerebri nō habēs materias alias
aliunde trahibiles & tūc uelociter exicatur cum
accidūt cāc inflamāres & dispērantes. ¶ Est
secūdo dubitatio dicit quod si humiditates uice-
runt sicut cerebrū frigidū & humidū. cōtra imo

fiet putredo. cū enī humidū uincit calidū & non
gubernatur ab eo succedit putrefactio ut sumit
quarto methauroz & x^o. tera penicte. septimo
cap^o. Irē possit trahi sanguis uel colera & cale-
faciēt. Irē ipse dicit quod si humiditates equabū-
tur proueniet putredo. cōtra q^{uia} equatis humi-
ditatibus cerebry bene habet ex quo nō sunt pau-
cae neq^{ue} multe. Irē ipse cōtradicit q^{uia} pri^{us} dicit q^{uod}
calidū cōuertit ad humiditatē cōuersiōe inara
& postea dicit nō cōuertit nisi cōuersiōe extra-
nea. ¶ Quidā dixerūt ad hoc ultimū quod ca-
liditas innata dicitur caliditas intrinseca. i. intus
stans & nō dicit caliditas naturalis. calidū autēz
putridinale ē calidū inarū q^{uia} intus parū & intus
stans ad differentiā calidi quod est adhūres q^{uo}
est calidū uolentū & ab extra. hic sermo est tu-
dis i pposito & extra mentē Auic. nō enī fuit un-
quā sua cōsuetudo uocare calidū putridinale ca-
lidū inarum. ¶ Ad intellectū ergo omnū p<sup>ar-
tes</sup> est sciendū quod Auic. ymaginat pri^{us} aliq^{uod}
caliditatē i cerebro excedētē & uult ostēdere
quō possit humectare hoc autē declarat dicit q^{uo}
facit hoc quia trahit humiditates. Iste ergo hu-
miditates debēt intelligi quod sint flegmaticę q^{uia}
colera uel melenolia attrache non humectant
tūc ergo p^{ro}prie calidū attrahēdo est cā humecta-
tionis & remolitiōis cerebri q^{uia} trahit flegmati-
cas hūiditates. ymaginat q^{uo} Auic. has hūiditates
posse ēē i triplici dispositiōe. q^{uia} uel oino uincūt
& resoluūt uel cōuertunt & tūc succedit siccitas
s. p priuationē illaz uel ipse uincūt & suffocant
multitudine & tūc imediatus quod puenit est
infrigidario & humectat p^{er}missiōe calidi
& licet ad hoc possit sequi putredo nō tñ imedia-
te sequitur ad actiōne suffocatiū uel sunt i dis-
positiōne media inter ista. Et hoc est quod dicit
Equabuntur tūc autē equātur inter ista quando
nō sunt in aliquo extremo. quia nec uincuntur
nec annullātur nec uincūt. cū ergo calidū inarū ce-
rebri nō esset agere in illas & nō possit uincere
eas nec suffocare oportet quod sua actiō p^{er} ui-
am calefactiōis terminetur ad putredinem. ex
p^{ro}prie ergo calidi agētis & sue actiōis dicitur q^{uo}
calidū ē inarū & cōuertitur cōuersiōne inara sed
ex p^{re}passiōis & receptiōis illa cōuersiōe est ex-
tranea & putredinalis. Et ideo dicit uerū non cō-
uertitur nisi cōuersiōne extranea que est putre-
do. Sed. t. dicitur cōtra. nōne possit fieri illi ma-
terie adhūstio uel incineratio. Dicēdum quod
non quia presupponit quod nō paulatim cōuertitur
nec sufficit. etiā longinquū ē quod materie
flegmaticę i cerebro ad hoc deueniat licz sit pos-
sibile & ideo dixit secundū plurimū declaratur
quod dictū ē in exemplo de supfluitantibus que
retinētur in nobis nā cū natura agar i materias
p^{ro}prie supfluas uel alias & nō p^{ro}prie ipsas cōuertit

re resoluere uel expellere oꝝ quod ad actionem
sequatur ex natura recipis extraneatio. unde
supfluitates retetē corrūpuntur & ferēt etiam
urina ex retēione. Natura enī suis uirtutibus
utens tēpat a simile quodcūq. possit fieri be
nignū. expellere uero quod non tale. Si uero pp
aliquā cāz nō possit uinci & expelli oꝝ quod pp
trefiat & corrūpatur ut dicit Ga. in secundo de
differentiis febriū qno cap^o. Ex quibus soluū
cōtraria. ¶ Ad primū dicendū quod putredo
sequitur mediaciū q̄ caloris infrigidatio. Ad
secundū quod loquitur de humiditatibus ex q̄
bus sequitur humectatio Et. a. d. trahi pōt col'a.
dicendū quod nihil ad nos cū loquamur de cali
do quod humectat. Et tu dices pōt trahi san
guis dico quod etiā sanguis pp multā q̄ritatem
suffocādo pōt infrigidare. uel dicendū quod ma
xime ē sermo de flegmate. uel dicit quod glibet
humor tractus i forma humoralī humectat sui
corpulētia licet uirtualiter exierit ut colera & me
lencolia. ¶ Ad terciū dicendū quod equari sumi
tur hic p priuatiōe duorū extremorū dictorum
. i. quod non sit paucā humiditas oīo uincibilis nec
sit multa suffocās sed respiciēs actionē caloris in
nari. ¶ Ad quartum patet solutio.

¶ QVOD SI FVERIT Hic ponit modū & si
gna p. tenentis humiditatis a frigidityte. modū tan
git quia frigidū paulatim aggregat humiditatē
signa quia repetitur signa cerebri frigidi.

¶ EST DVBITATIO quia Auic. dicit quod
humiditas eueniens a frigido nō est subito. i. non
est uelociter sed secundū dies. Contra q̄a hic ē ser
mo de cāis uelocis humectatiōis quia ira incipit
cū dicit quod aut uelociter humectatur sit per
caliditatē q̄nq. per frigus &c. Et sic contradicit
sibi supra. Itē contradicit sibi statū q̄a dicit & fiet
cū uelocitate. ¶ Dicendū dupliciter p^o quod tē
pus humectatiōis a frigido ē duplex unū i. coha
rentiū & aliud p. cessitū. ut i. choatū quousq.
sit aggregata manifesta quāritas humidi a frigi
do incurrente & tale tēpus est longū unde talis
aggregatio sit paulatine q̄a tale frigidū paulatim
est cā quod supflua generet ppter indigestiōē
& ē retineant p. defectū caloris expellentis &
rebluētis. mox autē tēpus cessitū cū iā facta
manifesta aggregatiōe supfluitatū procedit &
auget humectatio & talis p. cessus est uelocior
& tēpus breuius in quo sit. Ratio est q̄a ibi ad
ditur ad malitiā frigoris per multas humida
tes suffocās & ipe humiditates plus multipli
care possunt fortius humectare. cōcurrunt ergo
due cāe. & ideo Auic. dixit. deinde eueniet humec
ratio & fiet cū uelocitate. ¶ Secundo modo pōt
dici quod humectatio facta a frigido pōt cōpari
ad humectatiōē factā a calido & sic respectu
istius sit paulatim de hoc incipit cū dicit non erit

cauerus &c. Potest ēt cōpari ad humectatiōē
que fiet in cerebro sico nō p. uiam attractiōis
sed per uiam alteratiōis ab aliqua cā extrinseca hu
mectatē uel etiā ad humectatiōē que fiet in
cerebro tēpat & respectu istius illa fit subito.
cerebrū enī tam sicut quā tēperatum tardius ha
mectaretur a causā alterante quā cerebrū frigi
dum a frigido incurrente.

¶ QVOD SI ILLVD. Hic ponit modum hu
mectatiōis ab humido & dādo modū intelligit
signa. etiam uult quod habeas signa dicta infra
in cap^o de signis cerebri humidi. ¶ Est sciendū
quod ex textu tria accipimus. Primū ē quō cere
brū humidū uelociter humectatur quia hūidū
infrigidat infrigidādo fit indigestio ex indigestio
ne fit humectatio. Secūdo accipim⁹ tēpus appi
citionis quā cū est frigidū uelociter humectatur
uelociter & quasi innuit quod si frigus illud
accidit non subito humecta^r etiā accidit nō subi
to. Tercio accipimus quid ut plurimū sequatur
& nō raro ad humectatiōē factā ab humido p
uiā infrigidatiōis. nā retēio supfluitatū pp opil
lationes &c. ppter debilitatē expulsiue accidit &
ex defectu caloris. secūdo diceret aliq. Auic. con
tradictio quia hic dicit quod frigidū si subito acci
dit subito humectat. Supra autē dixit quod hūi
ditas ppter frigiditatē non euenit subito. Dicu
dū q̄a supra loquebatur de solo frigido ex cui⁹
defectu incipit humiditas aggregari. hic uero lo
quitur de frigido puenire ab humido p uiam
suffocatiōis. unde postea fit humecta^r. Hic g^o
cōcurrunt due causē. humiditas que infrigidat
& frigidū factū ab ea. ¶ Tercio ē dubit⁹ ubi
est secūda siue secūdu mēb⁹ distictiois. Dicu
dum quod humidū ē cā uelocis humectatiōis
dupliciter. uno modo dispositiue respectu carū
humectatiū sicut dicimus quod frigidū ueloc⁹
infrigidatur quia cōuersio i genere pporcionalī
est facili⁹. Et hoc Auic. licet notū & iā ex pmi
sis intellectū nō expressit. 2° mō humidū pōt esse
cā uelocis humectatiōis mediātē frigido ex q^o
sequitur p uiam indigestiōis humectatio & hoc
Auic. exp. stat. ut possimus dicere quod secūda
aut intelligitur ibi. Et q̄ cum illo ut Auic. uellit
quod humidū ē uelocis humectatiōis aut p. fri
giditatē ab humido pueniret aut ppter opil
lationes unde humiditates retentur.

¶ EIUS AVTEM. Hic ostendit modum hume
ctatiōis a sico & patet.

¶ EST DVBITATIO. Verū siccitas cerebri sit
causā uelocis humectatiōis. uidetur quod nō q̄a
unū cōtrariū nō disponit ad reliquū. Dicēdū q̄
duplex est humectatio. una est qualitatiua per
alteratiōē factā ab hūida qualitate & ad hanc
uelociter inducēdā cerebri siccitas per se & dir
recte nō disponit ut dictū est. Alia ē humectatio

duplex humectatio

ex inbibitione corporis humidum & ad hanc uelociter
fienda scitias disponit quia scitias est cā fugedi hu
midum & bibedi illud sicut sponsia bibit & si
git aqua sicut etiā panis scus fugit aqua ita qd
facit ipam ascedere & hoc inuebat Auic. cū dixit
est similis ei que puenit a caliditate quia sicut ca
lidas cerebri est cā uelocis humectationis ppter
attractionē humidū ita scitias dubiū aut est ad
quid reduci illa attractio facta a sico sed hec est
difficilis inuestigatio ut declarauit p^o cā i cap^o
de uirtutibus ministratibus. ¶ Secūdo ē dubi
ratio quare dixit cū scitias accidit uno momēto.
Dicendū quod scitias subito facta est min^o facta
cōnaturalis mēbro. & ideo plus inatrat ad attra
ctionē quā facta paulatī que est cōnaturata. uel
dicendū quod hic est sermo de humectatione sū
biro facta cū magis arefctat scitias subito facta
quā facta paulatī que enī sit subito faciet subito
attractionē humidū & que sit paulatī faciet illaz
paulatī. ¶ Est sciēdū dicit nūi cōga cū humec
tatione facta a calido sunt signa caliditatis & in
facta a sico sunt signa scitias.

¶ **ISTE ERGO.** Hic concludit & patet.

¶ **ET NON OPORTET.** Hic ponit duos cō
nes. scūda ibi. omnia aut. Primus canon ē circa
uelocitatē passionū i quo cā Auic. remouet unā
dubitationē. dicitur aliqui tū posuisti cām ueloci
tatis passionis esse similitudinē i calido frigido si
co & humido nōne possit fieri ex debilitate uir
tutū naturalū mēbri que debilitas uirtutū est
aliqua cā preter calidū frigidū sūi & humidū
uideatur enī quod sic ga corpora debilia multū
i uirtute sunt apta pati a qualibz cā imprimere
tam simili quā cōtraria ut sumitur prio cā sen
secūda illo cap^o omne tēpus &c. Respōdy Auic.
quod nō oportet ut mutetur uelocitas passionū
propter debilitatē uirtutū sicut ppter cāz disti
cte existentē preter cās cōplexionales & pcpue
i cā uelocis passionis que est humectatio quā debi
litas uirtutū sequitur unā hāz cāz. f. modoz cō
plexionis calide frigide sic et el humide.

¶ **EST DVBITATIO.** Virū debilitas uirtutis
cerebri sit propria cā facilis passionis preter
calidū frigidum humidū & sūi. uidetur quod
sic quia debilitas uirtutū pōt fieri ab aliqua cā
alia q̄ a cōplexionali ut mala cōposicione & solu
ta cōtinuare ut p^o cā sen z^o cap^o de cōplen
dis dispositionibus. Item quod disponit corpus
pari uelociter a calido & frigido est cā distincta
ab utroq; sed defect^o uirtutis hoc facit ut dictū
est. homini cū defecto simile & cōtrariū nocz ut
ponit Auic. p^o cā sen z^o illo cap^o omne tempus
&c. In cōtrariū ē Auic. Dicendum subtiliter spe
culando quod debilitas uirtutū est distincta cā
ga media dicit debilitatē mēbri disponem quā
dam in substantia & cōplexione quā mēbrum in

oprationibus deficit preter manifestū excessum in
calido frigido sico & humido sicut patet de sto
matico & epatico. ut p^o infra fen. xiii^o. &c. xiii^o.
Hec tū debilitas necessario sequitur aliquā malā
cōplexionē cuius male cōplexionis uelignū ali
quod temp^o ē cū illa debilitate & ideo uelocitus
paciatur a re simili illi que facit debilitatē uirtu
tis q̄ a re cōtraria licet ab utroq; uelociter pacia
tur. ut hī gratia uirtutis alicuius cerebri deficit a
mala cōplexione calida. uel uirtutis stomachi unde
dicitur stomachicus ille facilius patitur cā a cali
do q̄ a frigido tamē facilius a calido calefit q̄ a
frigido refrigeratur quod tū magis nocet non ē
hic inq̄rerēdy. quia ergo iste debilitas sequitur
tur aliquā malāz cōplexionū & uelignū aliq̄
eaz cōmittitur eas debilitas iōi Auic. nō uult
quod iudiciū de facili uel difficili passione mutetur
propter debilitatē uirtutū quia sequitur unam
hāz cāz. f. malāz cōplexionū. p̄prie aut^o nō mu
tatur in humido quia cū sit qualitas ualde pas
sua minus iducit debilitatē uirtutis que debili
tas sit distincta dispositio ab ipsa debilitate gra
dus cū debilitatis uirtutis ab humiditate est
secundū gradū humiditatis quod nō sic cōuenit
in calido quā cū paulo gradu caloris stat multus
defectus uirtutis. & hoc multū accidit quia cali
dum ē ualde actiū. Proprietates etiā possēt in
hoc esse magna causa & in hoc caderet p̄funda
speculatio. ¶ Ad cōtraria. Ad primū dicendū
quod sicut uirtus radicaliter opans fundatur cū
cōplexione ita radicaliter & p̄cipaliter ex alte
ratione cōplexionis deficit. solutione aut cōmuni
& mala cōposicione nō sic. ¶ Ad secūdū dicen
dum quod debilis licet a simili & cōtrario pa
tiatur facilius tū imprimatur simile quā cōtrariū

¶ **OMNIA AUTEM.** Hic ponit sciēdū cā & i
eo uult ostēdere quod iuuenitū & nocimen
tum nō solū est ex rebus cōueniētib^o uel cōtra
riis i qualitatibus i quibus cōiunt sed et ex rebus
cōuenientibus & discōuenientibus i formis. i. i si
tibus. f. ad sūū ut habēs oūū. i. dolorē totius ca
pitis i uasā supio decubitu & hoc nō omis cōuenien
tia & diuersitas est ex q̄titatibus existentibus in
re que occurrit quā pōt esse ex qualitatibus quas
habēt res iudicare sicut cōueniētia ad sonum & cō
uigiliā motū & q̄tē inanitidē & repletionem
nec etiā sempit cōueniētia & diuersitas ex q̄t
tatibus aliquibus que possūt i duci. f. c. f. sup. h.
sed sūlo sūū uel motu ad sūū sicut dolētes in tali
pre elligūt talē sūū ut habētēs lapidem i uesica
querunt sūū cū partibus inferioribus altum.

COGNITIO VERO FACTA.

E Supius Aut. determinat ut si signifi-
cationibus quibus cognoscimus dis-
positiones cerebri sumptis ex opatio-
nibus & x cōuenientia uel diuersitate &c. hic
determinat de significatiōibus sumptis ex parte
dispositiōis capitis ānatoꝝ siue p̄pinqꝝ & p̄o
ex pte eius solius. secūdo ānatoꝝ. secūda ibi Signi-
ficatio aut oculi. P̄ia i tres p̄io determinat de
significatiōibus sumptis ex pte quāritatis. Secūdo
ex pte figure. Tercio ex grauitate leuitate &
tactu. secūda ibi. Significatiōes uero figure. ter-
tia ibi. Significatiōes aut alūptre. Prima i qua-
tuor. p̄io docet significare ex paruitate capitis.
secūdo ex magnitudine. tercio concludit. quarto
addit unū cā. secūda ibi. Et quod magnū. tertia
ibi. Iam ergo scis. quarta ibi. Ex signis qdē. P̄ia
in tres p̄o ponit cās putritatis capitis & ē magni-
tudinis. secūdo ponit signa distinctiua inter mo-
dos cāp̄ p̄u capitis. Tercio isert qd significat p-
uitas capitis. secūda ibi. Amplius si fuerit. tertia
ibi quā p̄ phisōmici. **E** Est sciendū p̄io qd
Aut. inuit preter diuisionē quā ponit aliā quē
cū materia multa uel pauca unde sit putitas cere-
bri uel magnitudo aut fortis est uirtus informa-
tiua aut debilis & ideo subdit. Amplius si fuerit
&c. ubi cōsiderat quod uirtus uicens facit figu-
ram capitis bonā. si autē ē debilis sequit figura
mala ex q̄o apparet quod caput parū ex pauca
matena & debili uirtute est cū mala figura. s̄z
cū forti uirtute ē cū bona figura. Et sequitur ex
hoc quod illud caput significat malitiā in forma
cerebri & debilitatē uirtutis nā forma cerebri
est talis qualis representatur forma capitis & si
militer significatur debilitas uirtutis. s. informa-
tiue uel uirtutis eius & ideo subdit ad declaran-
dum qd sit male forme quia habz meatus stric-
tos. i. uētriculos & tias ex q̄o uirtutes morales
male disponuntur & etiam naturales quia loca
nutrimeti sunt etiam stricta & loca expulsiōis
superfluitatum.

QUAPROPTER. Hic cōcludit quid signifi-
cat paruitas capitis & p̄o auctoritate philosofo-
rum 2° Ca. 2^a ibi. Et Ga. Prima patet. **E** Est sci-
endum dicere aliquis de quo capite paruo ē ser-
mo. dicendū quod de paruo male figurato &
etiā bene figurato. licz ista prima signa sint pl̄
in paruo capite male figurato quia ē peius. **S**ecūdo
ē dubitatio quā cōplexione significat par-
uum. Et respondetur cōiter quod parū caput
significat cōplexione sicā quia significat materiā
paukā & nō extensibile. sed parūz bone figure
significat caliditatē cū illa s̄ditate quia significat
fortitudinē uirtutis s̄z p̄u figure male significat
frigiditatē & s̄ditatē quā defectum uirtutis i
formatiue. Ita tamen dicta sunt satis idigētia

discussione quā fecimus sup libro regni. **T**er-
tio ē dubitatio quare iste ē p̄fides uelocis ire &
& nō uidetur posse simul stare uelocitas ire quā
significat calorē & timor frigiditatē. **D**icen-
dum quod qñ caput ē parū homo ē mali & ce-
roni iudici ppter duo primo quia spiritus i ce-
rebro non habet cōuersionē de uētriculo ad uē-
triculū pp defectū uētriculorū & spiritū ut i-
nuit. Haly. tractatu 2° cōmēto xxx^o. secūdo quā
cerebrū parū nō pōt cōtēperare caliditatē cor-
dis spiritus ergo uirtutes uenientes ad cerebrū re-
manēt calidi & turbidi & ideo erratur i iudicio
& quia istius cōplexio in cerebro est plus s̄ca te-
net species iudicii erroneas & ideo ē p̄fides. ut
def. n. q̄ ille sit p̄fides qui in errore iudicii pleue-
rar. Ex qbus apparet quod quia spirit^o cerebri
si licet sint pauci sunt tñ calidi ideo ē uelocis ire
sicut etiā apparet in quēdā cōualecentibus ex
tercianis & ex aliis febribus i quibus spiritus &
si sint pauci sunt tñ calidi & ideo cū s̄ime & qñ
bet re iratur sunt tñ timidi pp paucitatē spiri-
tus. & ideo excitat i rebus quā calidi ē motus
uel quasi semp ē in bello iter timorē pp paucita-
tem spiritus & quādam audaciā siue itationē
pppter calorē spiritū. Ex qbus soluit cōtrariā.

ET GA. Hic ostēdit. quid significat paruitas
capitis auctoritate GA. Et dicit Ga. dicit. Sin te-
gni quod caput parū oīo nō uacat a significari
onibus male forme. i. cōpositionis. unde Ga. ibi
dē. parū uero caput parue cōpositionis cere-
bri signū est & causa est quia cōpositio cerebri
cōrespondet cōpositioni capitis.

ET QVOD MAGNUM. Hic docet signifi-
care ex magnitudine capitis. Et p̄o facit hoc 2°
addit quoddā 2ª ibi. Et qñz accidit. In p̄o patz.

Est sciendū q̄ Aut. inuit hic. hanc diuisionē
q̄ cū capite magno & p̄ cōscēq̄ cū multitudine
materie ut ē cōp multitudini uirtutis informatia
& tūc cōrespondz bōa figura & bōiras ānatoꝝ
Et subit illud quod subitū facit ferri iudiciū
&c. uel illi multitudini nō est cōpar fortitudo
imo ipsaz uirtutū informatiūz ē cōpar debilitas
quia sunt debiles & tūc erit mala figura debilis
colli &c. aut lesa quā erūt egra actu recipiētia
malas materias & que cōtinentur. i. que simul
cū eo continentur siue s̄uātur ut partes gule &
ossium capitis uel que cōtinentur. i. sup que dñ-
tur cerebrū licet non sint sua orta ut matrix
ut macus uelica manus pedes &c. uel ab eo oriunt
&c. & hoc declarat i duobus ex plis in quibus
ostēdit quod caput possit magnificari magnitu-
dine praua cū lesione nō solū i ortis & paribus
adiacētibus sed etiā in ipso cerebro & unū exem-
plum ē magnitudo capitis puerorū inaturalis si-
cut accidit in aqua in capitibus eorū ut infra dice-
tur. Aliud exēplū est in iam adultis i quibus ca-
d. 4.

put inflatur preter naturā ex dolore multū materia attrahente.

¶ EST DVBITATIO. Vix caput parvū sit melius magno. videtur quod sic p. Axi. in 3^a particula de pblematibus 3^a pblemate ubi dicit pp qd est homo omnium animalium prudētissimū. Respōdet qd est pui capitis. Itē si cū caput est pui homines sunt prudētes aut magnum sunt minus prudētes. videt quod caput parvū sit melius. sed sic est. nāz i pueritia homines sunt magni capitis respectu suorū mēbroz & iō sunt nanoti cū ad terrā repēterēs nō recte ābulātes ut pōit Axi. in quarto de pibus aialium 3^a. 13^a. Itē cor pui commendatū g^o cerebz pui. ¶ In cōtariū est Axi. & Ca. & omēs. Quidā dixerūt ut scribit cōciliator quod cor ebz pui est melius quoad morales actus quā magnū sed quoad intellectuales magnū est melius. Sed cōtra ad actus morales requiritur multū exercitiū i actu virtutum intrinsicaz & cōiunctio ipaz adinnicē ut homo omia cōiungētia circūspiciat hoc aut sit cū multo spiritu ergo caput magnū ad hoc est magis cōueniēs quā pui. Itē dictū eorū nō est conforme dicto Axi. in quarto de pibus animalium qui dicit quod qd homo est animal diuinū & i relectiū ideo ē pui capitis ergo ad actū intellectus pui caput est melius. Dicendum est ergo ut omēs cōcōrdant quod caput esse magnū & pui est dupliciter. uno modo ex cōtēto quia cerebrū cōtēnēt sit pui & ut sic caput pui ē puius Et ratio est qd cū hac paruitate capitis est strictura vētriculorū & orta ab eo oportz quod sint pua debilia. secūdo qd nō pōt fieri bona cōtemperantia calorīs cordis ut de hac puitate loquitur Ca. Alio modo caput est pui p paucitatem eoz que circūponūt cerebrū ut carniū & ossiūz & magnū est illud cui multa circūponuntur & hoc modo caput pui est melius magno & rō ē qd multitudo istoz agruat caput & hoc in exemplo dedaratur de aliis animalibus quadrupedibus nā qd circa cerebra eoz opponūt multa ideo gravitate sunt inanodia & caput iclinancia ut apparet in asino & equo quia vere homo est ab istis expeditus ideo caput sicut aleuiarū ab onere sursum est elevatū. Dedaratur etiā hoc in infantibus qd habēt multā circa caput apostitionem carniū & humiditātū & ideo capite pōderantē in pūptū ambulare in forma quadrupedū & hāc puitatē Axi. laudat i quarto de pibus aialium que puitas capitis in homie laudat & cū hoc tñ Axi. sentit quod homo sit maioris capitis quātum ad cōtētiū. cerebrū quā sit aliquod animal sibi pporionale unde in x^a. particula de pblematibus dicit quod homo habet plurimū cerebrū. Ex quibus cessant cōtaria. ¶ Ad secundum dicendū quod pueri habēt magnum caput

circūapostitis rebus ēt sunt i multa humiditate efusi. Ad terciū dico quod nō est simile de corde & cerebro. Cor enī debet esse fornax calorīs q^o calore redutū sit maior inflamatio quā si i dispo loco teneret. equalis enī ignis minus calefacit in magno habiraculo quā in puto ut ponit Axi. in 3^a de pibus aialium cap^o de corde. Cor ergo ex hoc fuit pui cerebrū aut respectu sui debebat esse p paginariū multoz & habere cauernas. i. vētriculos magnos & cōtemperare cor. oportuit esse magnū. Alii ēt sunt usitati modi soluedi & noti.

¶ EST DVBITATIO SECVNDO. Verū caput equale sit melius & quia notū est quod sic magnū aut extra equalitatez ē puius & quia questio ē cōcōrditer praetara iō obmitto. Est dubitatio terciā quā cōplexionem significat magnū caput. Et dicendū cōi semone qd significat cōplexionē humidā & si sit cū bona forma significat etiā cōplexionem aliā quā fortitudinem informatiue. Sed si sit cū mala forma significat cōplexionē frigidā quia defectū calorīs unde in formatiua deficit & sermones isti forā sunt utri ut plurimū. uirtus eiz informatiua nō solum ex frigido pōt deficere sed ex imoderantia cuiuslibet qualitatīs licet plus a frigido sicut calor ē sue actioni conformior.

¶ ET QVANDOQVE. Hic addit quedā & patet. ¶ Est sciēdum quod quādo aliqua materia colerica apostemās puiet nō puiet apostemās ascendit ad supiora capitis ē possibile qd sui caliditate & siccitate exierit simplicitatē. paritē an riorē capitis in loco qui dicitur lafeti. in loco emissiure ubi sit cohoptura que sic noiatut pp quādam uenā ibi existēte que sic noiatut ut ponit Rasis in primo cōtinentis & ex hac exicitācie minoratur & puiet i etate i qua illa ps ē tenera & ppter hāc exicitācie etiā tipora aplanatur & hoc dixit Axi. ut nō crederes quod semp ex materia ascendēte ad caput uel etiā ex doloribz prauis caput addatur uel iflerit imo qnz exicitur & paruificatur.

¶ IDEO ERGO SCIS. Hic concludit & p. 3. **¶ EX SIGNIS.** Hic addit unū cā & p. 3. ¶ Est sciēdum quod hic cā hic est positus quia Axi. docuerat cognoscere cerebz magnū bonū ex bonitate figure & anatōz uult hic p experientia docere cognoscere ut rbigaria quādo non paritur a uapribus. quia tollerat multū potum uini & etiā uini uaporoli. ¶ Secūdo ē sciēdum qd hic cā pōt dupliciter exponi. primo totum deferendo ad uinam & sibi similia & ē sensus quod de signis boni cerebri est ut nō patiat a uaporibz uini. Causa ē quia significat fortitudinē digestiue & expulsiue ex qua possumus arguere fortitudinem aliaz uirtutū naturalū & aialū. Et sit. ex signis boni cerebri est ut nō patiatut ab eis. i.

uaporolis que narrabimus cū eis. f. uaporibus. i. nō patiatur etiā a rebus aliis uaporolis sicut est ceruicia uel legumina uel cepe & alca & aroma tica que narrabitur in causis sode. Et sū. nō patiatur que patitur. i. que pati possunt uel que patitur. f. ad cerebex ex subtilitate. f. uini & debilitate. f. quā faci uini & caliditate. f. uini. uinuz eniz suo uapore subtilitate substantie debilitate quā faci & calore pōt nocere. nullo hōz modo rū leditur cerebex forte & ideo bonū signū sup bonitate cerebri ē nō ledi a uino & ut addatur mens eius. sensus interiores & exteriores. f. a potu uini. Secūdo pōt exponi quod ipe uelut ponere plura signa boni cerebri. Et primū ē quod nō patiatur & ē. & quod hēat alia signa boni cerebri que naribus cū eis. f. signis boni cerebri & quod nō patiatur ex laxitate sue substantie nec ex sua debilitate nec ex furore quia nō sit turbarōz sensu imo sit bone mentis & addite siue uigoroſe & hoc ē quod dicit. Et nō patiat que patitur. f. aliquod cerebex ex subtilitate. i. ex laxitate uel subtilitate. i. multa accurate sensus & debilitate

SIGNIFICATIONES VERO. figure. Circa hoc capitulū ē sciēdūz quod Autic. inuit p^o diuisione dnas figuras cerebri. f. naturalē que ē ut ymaginemur sperā cerē a lateribus cōpressam parū ut ponit Ga. in regni. Alia ē inaturalis non tñ semp quia nō itanū etiā inaturalis sicut ē eminentia extrematū cui si sit cōiūcta bonitas informatiue p signa supius dicta pōt habere bonitatem. i. minorē malitiā. Sed. d. quō pōt ēē fortitudo informatiue ubi est defectus forme. Dicendū est quod ista forma mala capitis nō ē mala nisi ex multa pminētia occipitis & sinopitis & quasi est idē quod magnitudo capitis maxie in longū. Si g^o cū hoc maxie sit bona sinopitis & occipitis signū est fortis uirtutis. Et hoc declaratur per bonitatē narōz a posteriori quidē per colū & pectus ab āteriori uero per oculos & totam faciē cū suis sensitiuis & cōsidera quod iste homo erit tardus in iudicando propter distantiam uentriculorum.

QUEST DVBITATIO. Quor sint figure capitis & uidet quod quatuor auctoritate ypocratis quā iducit Auic. p^o cān sen p^o i cap^o de ānothomia ossiū capitis h^o ē Auic ponit hic. f. quatuor unā naturales & tres inaturales. Secūdo uidetur quod sint plures qā reperit figura i qua sursum est eleuātū caput. f. longū i sursum sicut apparet ymago in ense polito. Itē reperit figura in qua caput ē pressus in diuisione ab aure ad aurem & breue a pre āteriori uersus posterius. **I**n hac dubitatione est unus modus dicēdi monidni forliuēis in quibulā scripis sup anothomia

sibi attributis quod figure capitis inaturales nō monstruolae sunt tres ut ponit Ga. in nono de iutamētis membroy in fine. figure tñ monstruolae possunt esse plures. quod maior sit distātia secūdu latera capitis q̄ secūdu longū & q̄ caput sit longū in sursum & huic oppositū uidet a fenitire cōioliator differētia. xxxviii. hic tñ modus dicēdi nō tollit difficultatē nā est repire figurā inaturalē nō monstruolā pter dictas sicut est figura oblonga multū ab ān ad post & lōga in superius que frequenter eueniūt & nō raro ut sensus ostēdit. Aliter g^o dicēdi est quod male figure capitis possunt distingui dupliciter. uno modū secūdu quod remouet debitā formā & numerū cōmīsuratū & ut sic sunt tres male figure capitis & una bona. nā caput in figura naturali hēet quandā longitudinē unde una cōmīsurā p longūz diuidit. alia & alia est prominētia āterior que dicitur coronalis. Alia in posteriori que dicitur commīsurā laude. Si enim natura non sic fasset fuisset iniusta ut ostendit Ga. in nono de utilitate picularum penultio capitulo. huic autē bone formatiōi futuray tres figure opponunt una est spica que remouet eminetiam anteriorē & posteriorē & totū caput ē rotundū & tūc dicitur positio futuray i^o capite erit qd. una pcedat ab āre ad post & alia a dextris ad sinistram ut sic perditur una sutura. Alia figura est que pdit eminetiā anteriorem & pdit pp eā sutura anterior. f. coronalis. tertia figura ē que perdit eminetiam posteriorē & pdit p eam cōmīsurā posterior laude & has tres malas figuras capitis Auic. inuestigat supra p^o cān sen p^o i cap^o de anothomia ossiū capitis & Ga. in viii^o de iutamētis membroy noue & antiquae trāslationis. unde dicit tres sunt. n. figure. f. inaturales ea q̄ opponitur totaliter ei que secūdu naturā se habet qñ ambas quidem piderit eminetiās capite am que secūdu occipitiū & que secūdu frontē equale autē uideatq̄ fuerit & uelut certa spera. due uero alie hec quidē eam que secūdu frontem solā hec autē eam que secūdu occipitiū nō hīs eminentiā. Subsequēter Ga. ostēdit quō unaqueq̄ harū malay figuray tollit debitā suturam & has tres inaturales figuras capitis quas Ga. hic inuipat credo quod hic Auic. ēt uellit uti utepare. p hoc n. quod dicit alimulafari exponemus. i. rotundā & quadratā. p dēns solū unam eminentiā & hoc dupliciter uel solū ānriorē uel solū posteriorē. littera tam girardi & sinonoma non exponūt Almuchiari secūdu quod dictum est. sed si Auic. loquitur secūdu sententiā Ga. in. ix^o de utilitate partuay littera debet exponi ut diximus. Figura autē que pedit unam eminentiā uocatur quadrata quia remota una lōgitudine p remotionē unius eminentie non est ca

Cm 12m

put uere rotundū & ideo uocatur quadratum
 Ex qbus apparet quod figure capitis sunt qua-
 tuor. scilicet naturalis & tres male. Quartā enim
 Ga. negat qā nō sitaret uia. i. si eminetia a dex-
 tris ad sinistram esset longior q̄ ab ante ad retro.
 Alio mō possunt distinguī male figurē capitis se-
 cundū quod opponitur bone figure absolute. si
 ue remoueat alia commissura siue non & ut sic
 pōt esse plures male figure quia oīs figura que
 impedit bonā figurā erit inaturalis & mala. hō
 aut pōt esse quia caput sit sursum longum ut in
 figura que i speculante enī apparet uel sit ante
 & post longū sicut rectum domus & hāc Auic.
 noiauit cum dicit. Et eminetia extremitatū. Et iō
 littera exterior credo quod debet hic esse. uel sit
 solū ante nimis pminens uel solū retro nimis p-
 minens & iste sunt quatuor male figure a qbus
 nō impeditur forma commissuray. scilicet quantum ad
 numerū eay que cū predictis tribus faciūt septē
 & possent repiri aliē male figure ptiales. ut cū
 unū cornu frontis pminet altero depresso. Et cō-
 sidera quod figura oblonga nō est multūz ma-
 la quia saluat suturas & cum bonis anarīs non
 ritupatur. oēs aut que abiciūt aliquā eminetiā
 sunt magis ritupabiles ut rotunda & due q̄dra-
 te ex quibus multa contraria cessant.

SIGNIFICATIONES AVTEM
 Assumptę. Supius Auic. docuit sig-
 ficare de disponibis cerebri p signa
 sumpta ex quantitate & figura. Hic
 docet significā p signa sumpta ex grauitate &
 leuitate &c. Et primo ex grauitate & leuitate.
 Secūdo ex tactu caliditatis frigiditatis siccitatis
 & hūiditatis. Tertia ex doloribus. 2^a ibi. Signifi-
 cationes uero assumpre. 3^a ibi. Et doloris quidey
 Prima pars. ¶ Est sciēdū primo quod oīs ma-
 teria humoralis sua pntia aliquā grauitatez in-
 ducit & iō grauitas semp signat materiay. Ex
 quo insurgeret dubitatio utrū materia uentosa
 faciat aliquā grauitate de qua ista dicitur. Erit
 ēt dubium utp. melēcolia faciat minorez graui-
 tatem q̄ flegma de quo ēt ista dicitur. ¶ Secū-
 do ē sciēdū quod p se melēcolia facit maiorem
 siccitate q̄ est humor magis siccus. colera uero p
 acidēs facit maiore siccitate & hoc ppter calidi-
 tatē & subtilitatē qua penetrat. ¶ Terrio ē sciē-
 dum quod sanguis facit grauitatē fortiorē. i. cū
 pluribus accidentibus uel fortiorē. i. toti capiti
 cōiorem uel fortiorē. i. maiore & hoc esset p acci-
 dens. s. pp. multā eius quantitatē qua plus est ap-
 tus multiplicari sicut ē flegma p acidēs plus
 grauat ut declarāt ēt sen tertia & dicit infra
 & ppter multitudinē sanguinis cū sit materia
 nutritiōis sit eius penetratio p uenās & hoc est
 q̄t dicit ppter penetratioez chymī. i. humoris
 uel nutritiōis & su. facit rubedinē &c. & flegma

rica facit grauitatē & hoc nō q̄ sit grauior. sed
 quia multiplicat plusquā melēcolia & q̄a mo-
 lificat unde tollit agilitatē. i. leuitatē.

SIGNIFICATIONES VERO. Hic docet
 significare ex tactu quatuor qualitatū primarū
 & paret. Est sciēdū quod Auic. uult quod si ca-
 put alicuius a se uel alio tangētē sentiat calidūz
 uel frigidū debet iudicari calide uel frigide com-
 plexiois uel naturalis si nō nocet uel accidētis
 & inaturalis si nocet opatiōi. Et eodē modo est
 de tactu arido siccō q̄ significat siccitatez nisi deci-
 piamur q̄a talis siccitas & asperitas fit ppter rez
 frigidā ab extra exaspantē & exicantē cuti uel
 rem sicā & tñ cerebrū esset humidum similiter
 est de tactu humido multi q̄a significat humidita-
 tem si nō fuerit calor sepeas. i. dissolūtes interius
 scilicet humiditates qbus dissolutis fiat quedāz
 mafacio unde caput apparet humidū cum sit si
 cum calidū enī in prio occurrat ad corpora dissol-
 uti humidū unde panis siccus cū prio ad ignē po-
 nit molefāt ut ponit Av. in xiii^a pncipula de pro-
 blematibus & q̄ro pblemare & ideo iudi⁹ ex
 duro & leui ex humido & siccō sunt uera nisi
 fiant a calido & frigido. s. dextrum a frigido &
 leue a calido ut ponit Ga. in secūdo de complexio-
 bus cap³ & Auic. supra i libro primo in cap^o
 de signis complexionum & huiusmodi uoluit
 hic recordari.

ET DOLORES. Hic docet significare ex do-
 loribus & primo ex spēbus doloris. secūdo ex lo-
 co. tertio ex psequerāria. 2^a ibi. Et dolor. 3^a ibi. Et
 cum hoc. primū paret. ¶ Est sciēdū quod hic
 Auic. enumerat quasdā species doloris que ma-
 xime capiti cōueniūt & alias dar intelligi. Sunt
 aut i summa qnq. spēz. s. corrosiui incēliti mor-
 dicatiui & tales dolores significant materiā in-
 cēdētē uel ambularetz sicut sua liqua res ambula-
 ret & hoc ē materia calida. Secūda spēz dolorū
 est que dicitur pulsatiui & significat apostema
 calidū. Sumitur aut hic apostema p materia re-
 plente & extendente partes mēbri sensibilis &
 artarioli. hoc. n. requiritur ad hūc dolorē ut paret
 in 2° de interioribus & supra posuit Auic. libro
 primo sen. 2^a. Et quia talis materia ē multa &
 calida ideo subito pōt ferri incēdū quod paries
 febrit uel febricitabit cito. Et iō dixit. Et sunt su-
 bita s. g⁹ ipsoy. s. dolorū pulsatiuoy comitantiū
 febris. i. quod febris statim sequatur. Alia litte-
 ra habet & similiter subitā significatiōē ipsoy.
 s. dolorū idest comitantiū febris. i. quia ppter se-
 bre m certius significabimus q̄ materia sit apo-
 stemas. Tertia spēz dolorū est qui sunt aggraua-
 tiui & significat materias graues flegmaticā &
 melancolicā. Quarta spēz est dolorū qui dicunt
 extensui & significat uentositates extendentem
 & signū cū hoc ē pmutatio sibiā & hoc forsam

dicat ad differentiā colore que si faciat dolorem
nō tñ extensiuū nec subite pmutationis licet ta-
tis cito qñz pmutetur alias & pmutatio subitat
illud i. subitat iudiciū quod materia sit uentosa.
Quinta spēs doloris ē in quo sentitur sicut per
cussio cum maleo qui quō fiat require in capō d
outo & emigranea .

¶ ET DOLOR. Hic docet significare ex loco & parat. ¶ Est sciendum quod ut infra apparebit dolor ab epate ē maxie in parte dextra & dolor a splene in sinistra capitis & a stomaco est a pre anteriori & hoc itendit hic.

DE CVM. Hic docet significare ex pleuerātia
& p^o. Est scđdum quod dolor pleuerās in parte
materiaz trahit & sic apostemat g^o in qua per
pleuetat ibi significat haruitus i. apostema. Su
mittit. n. hic haruitus large licet posset sūmū
pprie pro apostemate calido quia materie tra
hibiles pp dolorem sunt magis materie subtiles
calide quā frigide.

SIGNIFICATIO AVTEM, oculi. i. Supius Atica, determinavit de significationibus sumptis ex dispoſe capitis. Hic determinat de ſignificationibus ſumptis ex diſpoſitionibus ſumptis ex diſpoſitionibus membrorum que ſunt ſicut quedā ppagines cerebro & ſub h^ou cabulo Atica. comprehendit orta ut oculos & adiacētia & comitātia ut dētes amigdalas colūz &c. omnia cū poſſunt dici ppaginata Et h^oes partes, vi. q^{uo} p^{ri}o dicit ſignificare ex diſpoſitione oculi ſecūdo lingue. tertio faciei. quarto colli. q^{uo}to ut^{er} amigdalaz & denū. vi. membrorū. uerſuſq^{ue}. 2° ibi. Significatiōes autē aſſumpe ex lingue. tertia ibi. Aſſumpe autē colore faciei. q^{uo}ta ibi. Aſſumpe utero ex colū. quinta ibi. Et ſimilit^{er} etiā ex diſpoſitione ſexta. & aſſumpe ex diſpoſitione. P^{ri}a in tres. p^{ri}o enumerat diuerſas ſignificationes que ſunt in ab oculis. ſecūdo cōp^{le}t ipaz duratiōz tertio declarat. ſecūda ibi. Et q^{uo}q^{ue} ſignificat. 3° ibi. Nam ſi oculis. ¶ In p^{ri}a p^{ar}te enumerat quatuor diſpoſitiōes oculi ex q^{ui}b^{us} ſignificamus & patet. ¶ Eſt ſciēdū. dicit^{ur} alibi Atica p^{ri}o cū ſen ſecūda cāp^{it}u^{lo} de ſignis cōplexiōn^{is} dicit. cognoscere diſpoſitiōē cerebri ex diſpoſitiōe oculi eſt difficile & hic dicit quod omnia iſta ſigna ſunt uicina ſignificatiōe eius quod eſt i cerebro. Dicen^{do} quod ex diſpoſitiōe oculi ſignificare ſup^{er} cerebro eſt difficile abſolute ſed ut determinatiōe eſt facile. ſi ſupponēdo quod diſpoſitiō oculi nō ſit. p^{ro}pter ipſam cāp^{it}u^{lo} oculo. haſ autē ſignificatiōes eſſe uicinas p^{ro} intelligi tripliciter. Primo modo inter ſe q^{uo} uniformiter ſunt cōcurrēti^{as}. tria ſigna ſecūdu^m quod eſt poſſibile. uerbi gratia ſecūdu^m plenitudinē uenaz ſequit^{ur} gratias maior ut minor & ſecūdu^m h^uic coloratur & ſecūdu^m diſpoſitiōe in oculo frigido ſico ut humi

do, sunt ergo simul uicia he: signa, secūdo modo
posūit dū uicia i pinguetate: frus ex mēbro
in quo ad mēbrū sup quod est i. cerebri, oculi
enī fatis fun uicini cerebri sociatē & litu, tercio
modo posūit dū dū uicia ex modo signifiandi
qā sicut dispositio grauitatis i cerebro significat
materiā fed colera fat minorē & flegma maio
rem ita i oculo grauitas significat materiā dū
uerfam secūdo diueritatē gradus grauitatis &
sic de aliis gnis. quo enī modo significabatur
in cerebro, qñ sunt dispositiōes capitis, codeq mō
significat qñ. i. sunt dispositiōes oculi & significat
super cerebri.

QUANDOQUE, hic cōplet numeratio-
nem ipāe & addit. viliſſima que ſunt cōiuncta
illis quatuor & erūt. xi. Prīmū eſt diſpoſitio ve-
næ ſecundū eſt diſpoſitio grauitatis & leuita-
tis. tertiu eſt diſpoſitio coloris. quartū eſt diſpo-
ſitio tactus. quintū eſt quod fluir de lacrimis &
lipitudine. ſextum eſt quod accidit ex clauſura.
ſeptimū eſt quod accidit ex pupillatioe. octauū
eſt quod accidit ex pfunditate & exitu. nonū eſt
quod accidit ex magnitudine & putrite. decimū
eſt infirmitates. undecimū eſt dolores.

NAM. SI OCVLVS. Hic declarat modum significandi ex illis & diuiditur pars hinc partes sex. Primo docet significare ex tactu uel ex lipitudine & lacrimis & priuatione capis. Secundo ex dispositione tenax. Tercio ex fluxu lacrimarum & lipitudine. Quarto ex clausura & apertione. Quinto ex pupillatione. motu pupille. Sexto ex profunditate & eminenia. 2^a ibi. Et magnitudo. 3^a ibi. Et fluxus. quarta ibi. Et oculus. 4^a ibi. Plurimum aut sexta ibi. Et ad exteriora. Omisit aut signa ex grauitate & leuitate & ex colore & ex magnitudine & paruitate & ex firmitate & mollioribus quia satis dicta signa sufficiunt. Et quia hec signa sunt pingua in significato do signis capitis quia co sumuntur significat & quia expectant declaratione in fen 3^a. **¶** Et sciendum qd si scias oculi priuatione lippe & lacrima & humi ditatis & illoq habundantia possunt dici dispositiones tactus & et uisibiles. omisit aut de tactu calidi & frigidi ut nota. quod aut differat la prima & lipitudine subtiliter preactatus e fen 3^a. huius. Circa secundam parte est sciend quod ue ne magnitudine & appetens significat caliditate quia eius est dilatata & quia caliditas dilatans tenax pprie est naturalis idcirco dixit in subtilantia. f. cerebri quia significat substancialem & utriusq. caliditate. Dispositum utriusq. uene in oculo se cundum cerebri dispositionem.

QUET FLVXVS Est sciendū quod presupposi-
to quod cerebrū egrotet egritudine calida & lacri-
me fluāt significatur ex hoc multa inflamatio &
prie apostemosa ex quo materie elliquantur

& faciūt lacrimas. nō. n. ex fluxu lacrimarū abso-
lute arguimus egritudinē calidā quia posset ēē
alia egritudo. Sed si est calida egritudo significa-
mus forte flammā eliquariā que ut plurimum
coniungitur apostematōni. Et ideo caute dicit.
Significat inflammationē i egritudinibus calidis.
¶ Est tñ sciendū quod iste lacrimę qñz po-
terent calore ad exicandū cessant.

¶ **EST DVBITATIO.** Quomodo stante apo-
stematē i cerebro unus solus oculus lacrimet. Di-
cēdū quod ē possibile. primo quia apostema
sit magis in uno latere q̄ in alio. secūdo quia sū-
te cōi passio pōt unus oculus esse debilior. alio
& hoc dupliciter. primo ex p̄prietate idiuidua-
li. secūdo ex generali quia oculus sinister ē for-
de debilior dextro & iō plus cōueit ipluz lacrimare
Sed Apoc. in xxxi. p̄cula p̄blematur. xi.º. &
xvii.º. uidetur dicere quod dexter oculus & sini-
ster sunt equales i fortitudine. Dicendū quod lo-
quitur de equalitate potencie uisus que cōsi-
stet in pari. in aliis tñ nō est oīo equalitas. unde ip-
semet ponit p̄blematur. xxi.º. qđ oculus sinister
est humidior. Tercio pōt cōtingere p̄p̄ sūū. ma-
terie. n. elliquare a cerebro aut fluentes defectu
cōtēntie currunt magis ad oculū dēcliuōrem
i situ iacendi. ¶ Est tñ sciendū q̄ lipitudo qñ
q̄ exit ab oculo defectu sui calorē naturalis un-
de p̄p̄tū nutritiōnē nō apponit nec tenet & iō
exit per poros oculi sui & regit pupillā & cuz
istimus palpitāt cōgregatur & itēx. exit. h.º. g.º
est signū mortis. & est sermo Antic. q̄tro cān fen-
secunda in capitulo de signis sumpris ex dispo-
sitione oculorum.

¶ **ET OCVLVS.** Hic docet significare ex aptōe
& clausiōe. ¶ Est sciendū quod in harabito. i. i
apostematē calido cerebri oculi sunt plus aperti
p̄p̄reca q̄ calor & siccitas inducūt uigiliā. Si tñ
pducit frenesim ad defectū per uiaꝝ resolutionis
uirtutis facit stare oculos clausos. & hoc est qđ
dicit sit ēt in harabito apud resolutionē & c. li-
targia uero cū sit apostema frigidū flegmaticū
p̄p̄ie inducit sibieth & ideo oculi stant clausi.
Si tñ materia litargie tēdat ad siccitatē unā ma-
gis p̄p̄ie dicat cōgelatō rūt oculi stant aperti ut
ponit Ga. in q̄tro de interioribus. Hec omnia satis
parēt per Ga. in libro de comate.

¶ **PLVRIMVM AVTEM.** Hic docet significa-
re ex pupillatiōe. i. motu pupille. i. oculi. ¶ Est
sciendū quod hic qñq̄ sumit pupilla p̄ oculo ut
parēt fen.º. ¶ Secūdo est sciendū quod cū calidi
sit mouere cōueniēs est quod oculus mobilis no-
bis significet caliditatē & secūdu gradū mobi-
litas significat in ipa excessum & ideo multus
mōtus significat demoniacū uel maniacū. Sz. r. d.
q̄ro intus ad unū locū significat frenesim. cū
freneticus debeat habere oculos mobiles. Dicen-

dum quod oculus freneticus pōt habere fixum in
tūiū qñ colera tendit ad naturā melēcolicā. uel
dicēdū q̄ littera exterior nō bñ expōit aluēnari
ut sit nōm freneticus. Iſt nomē significās formā
irritus. ¶ Tercio est sciendū q̄ multa & cōcep-
tionibus anie māifestant i modis motus oculi et
ideo error uel cogitatio & obediētia in credulita-
ribus & in ira aliter disponit oculū quā cogita-
tristitie timoris uel libidinis. unde satis cognos-
mus in iratu iratū tristē timidū & libidinōsum
Sunt enī oculi quasi flores anie. Albertus prio-
de aialibus auctoritate platonis.

¶ **ET AD EXTERIORA.** Est sciendū q̄ quā-
tus multis de causis oculis pfunditur tñ abius
est modus pfundi oculi ex uigiliis alius ex melā-
colia & hec distinguēt q̄ locis suis q̄ in capitu-
lis particularibus & maxime in quarto cān fen-
pria in sermone de effimeris.

¶ **SIGNIFICATIONES AVTEM.** Hic do-
cet significare ex dispositionibus lingue & pater.
Est sciendū quod lingua pōt collerari & multū
accidit sed a stomacho & hoc sepe accidit & enā
a toto corpore q̄a quot modis lingua tingit na-
turaliter tot colorat ut patz i vº de generatione
aialū & i. xxxiii.º. p̄cula de p̄blemantib⁹ p̄ble-
mate. vi.º. Si q̄o fiat q̄ eius tictura sit p̄p̄ cerebꝝ
& nō sit p̄p̄ter aliud non elongatur sigº. eo. f.
colore lingue & ideo citrina significat coleram
alba flegma. Et quia oculus nō a tot mēbris po-
tēst disponi a quot lingua & est cerebro uigior
iō non ē significatio coloris lingue ut oculi. ¶ Se-
cundo ē sciendū quod littera que dicit. Et sicut si
gnificatur cernitas. dñio supple pōt dupliciter
exponi. Primo quod hoc sit unū signū p̄ se ut di-
catur. sicut lingua significat albedinē ita signifi-
cat dñio citrinitas quia significat colerā. Et tūc
sequitur aut uiriditatem uenarū que sunt sub ea
caduatiōe. in epilenſia que dicitur morbus ca-
ducus ita quod uiriditas illa sola uenarū sit sigº
& non citrinitas. ¶ Et est sentētia alexandri. caº
de epilenſia ubi dicit ad cognoscendū epilenſiam
uirides sub lingua eorū repuntur uene & primo
cōtēntis i capº de epilenſia dicit Rasis. ferunt qđ
uene patiētis epilenſiā que sunt sub lingua sunt
uirides. Secūdo mō pōt exponi quod ambo ista
sunt signa epilenſie. i. citrinitas lingue supius & ui-
riditas inferius & uidetur concordare i capº de
epilenſia ubi dicit. dicemus quod ex signis corbus
pluribus specieꝝ epilenſicorum sunt citrinitas lin-
gue & uiriditas uenarū que sunt sub ea. ¶ Horū
aut cā post ponetur usq̄ ibi assump̄e.

¶ **ASSVMPTE.** Hic docet significare ex dispo-
sitione faciei. Et pº facit hoc.º. ponit cōditionem. x.º. ibi
Postq̄. Primū pz. ¶ Est sciendū quod ex facie
possumus significare p̄ colore. & hoc ē sciūz pº
cān fen. x.º. in caº de signis cōplexionū. Secūdo pos-

sumus significare ex pinguedine & macie. i. ex habitudine et cum modo coloris. Et apparet quia dicitur scias tunc quod inflatio modica est sicut quedam cacelia que apparet. tumor circa oculos i facie & est tumor sans supficialis & hoc significat sanguinem aquosum quia talis est qui facit caceliam sed uictum. scilicet expulsum quia si non uinceretur remaneret intus in cerebro & non fieret hec inflatio & hoc est quod dicit a sanguine uictum uel uictum. scilicet a aquositate i eo existente uel uictum. scilicet a calore naturali uictoria euaporatiua unde fit modus caces & qui ab Aui. uocatur excitatio quarto causae de febre effumera ex uigiliis & inuitur i. xxi. continetur uel uictum. scilicet sanguine tamen non uicta aquositate.

POSTQVAM. Hic ponit conditionem que est quod dispositiones faciei iudicant de cerebro si fuerint conditiones principales aliqui dñi. i. alie dñantis membris ut cordis uel capitis quibus potest facies disponi uel principalis dñi. scilicet in ipsa facie quia solū fit ppter causam in facie.

ASSVMPTIO. Hic docet significare ex dispositione faciei & p. dixit uirtutem & eius. scilicet uirtutis exuberantiam & exuberantem fortitudinem uel uictoriam sup materias multas ex quibus collum formabatur.

EST DVBITATIO. Quia autem dicit quod si collū recipit materias cā in hoc nō ē debilitas i collo. contra quia membrū recipiēs materias ē de bilinis eo a quo recipit ut ponit Ga. in 2º d. differe rentis febriū. Quidam dixerūt quod uult itelligi sic. Si collū recipit materias cā in hoc nō ē debilitas. scilicet uniuersalis in ipso collo sed causa est debilitas particularis uirtutis. scilicet digestiue. uel aliter ē dicendū quod Aui. uellit dicere quod si collum recipit materias cā in hoc non ē debilitas digestiue in ipso collo quia potest esse cā debilitas digestiue in cerebro & si non recipit collū nō ppter hoc significat fortitudinem digestiue i collo quia potest esse ppter ratiūcationem nutritiui bonitate digestiue cerebri. uel 3º est sciendū quod debilitas in aliquo membro alteri supposito est duplex una generalis siue comunis qua omne membrū ut recipiēs ab alio dicitur debile respectu eius a quo recipit & tunc si collū ē pparatū ad recipiendū a capite quod ostendit per sepius maximam materie receptionem hoc nō fit absq. hac cō debilitate & ipsam significat. Alia ē debilitas spālis que sequitur determinatū collū pp quā ēt supfluitates recipit a cerebro quātūis cerebrū bene digerat tū cas q̄s alia membra debentia naturaliter recipere collū sui debilitate spāli recipit ēt sui. scilicet collū ppiū nutritiui nec bene trāsmutat nec sua supflua expe lit & hāc debilitate nō significat i collo ois receptio materię i ipso collo. posset enī hoc esse solū ppter defectū digestiue i cerebro & collū recē

piet propter debilitatē cerebri comunem & nō propter propriam.

ET SIMILITER. Hic docet significare ex dispositione uue amigdalorum & denū & patet.

Est sciendū quod sicut ex bona dispositione collū arguimus bonā dispositionem cerebri ita ex duabus amigdalis una & denibus & sicut receptio materię nō significat debilitatē propriā ppter causas dictam ita in istis membris.

ASSVMPTIO. Hic docet significare ex dispositione membrorum neruorum & patet. Est sciendū quod significaciones sumpte ex dispositione membrorum neruorum intrinsecorum. scilicet extrinsecorum sunt secundū semitā iudiciorū dispositionis & si significatiōis sumpte per uiam cōitatis dixit autem intrinsecorum ut stomachici matris & uelice quia ista membra multū cōicant cerebro. declarās autem dictū ponit duplicē modū cōitatis unū qñ egritudines que sunt membris neruosis cōicant cerebro & hº est quod dicit. necessariū enī est ut cerebro & nuce cōicent. Membra neruosa sunt cōiēctōes. egritudines que pteuerāt sup ea. Membra neruosa afferūt cerebro specie egritudinis que eis. scilicet membris neruosis inest. dixit autem pteuerāt quia lesiōes. i. egritudines uel nocumēta tunc maxie cōicant a membris neruosis cerebro & nuce qñ pteuerant riant. Aliū modū cōitatis ponit qñ egritudines cerebri cōicant membris neruosis Et hoc est quod dicit & qñq. aduenit eis. scilicet membris neruosis illud a lecho uel egritudo ex cerebro.

EST DVBITATIO. Quomodo possumus cognoscere grossiciē neruorum & uiax principalium fortitudinem. Nam Aui. ex hoc docet cognoscere fortitudinem cerebri cū dicit significant fortitudinem. scilicet cerebri & cōtrariū illius significat cōtrariū. Dicendū q fortitudinem neruorum cognoscimus ex fortibº opationibus ut apparet in uertis motibus a grossicis: ex grossicie cordarū ymaginādū eis quod corde & neruis pportionātur & foras p neruos itelligit cordas quia nomen nerui cadit sup eas ut ponit Haly in regni tractatu 3º sup illo uerbo Nerui & arenātes & Ap. in 3º de istoris aialū. uie autem principales neruorum siue radicales sunt loca ubi incipiūt. scilicet quia ibi habeant bonū principū & uias ēt intrinsecas p quas spēs penetrat latus & hoc cognoscimus bonitate opationis & pteuerantia eorum & iō significamus fortitudinem cerebri & cōtrario cōtrariū.

VM MEMBRA cōicāria cerebro. Supius Aui. posuit signa sumpta ab opationibº cerebri & disponibº eius & membrorum que sunt sicut ppagines. Hic ponit signa dispositionis cerebri que sunt secundū cōitātē. Hec autem signa sunt duorum modorum ut supra apparuit illo capº. Principia. ex quibus Sicut duobus modis fit cōicatio autem eis cerebri

aliis cōicat & tūc cadunt etiā signa sup illa membra i eo quod cerebri illis cōicat & secundū q illis cōicant & cadūt ē signa sup cerebro quod illis cōicat aut illa alia mēbra cōicant cerebro & mandāte suā passiōē & tūc cadūt signa sup mēbro mādante & cōicātē cerebro secundū quod ipsū mandāt & cōicat. duo ergo facit quia p̄rio Autē. ponit in cōi signa dispōnū cerebri que sunt in eo quod cerebri aliis cōicat & sic sunt signa in mēbris quibus cerebri cōicat & hoc est quod dicit Rubrica Capituluꝝ de significatiōe cōi quia specialius in p̄riis capitulis apparebūt mēbra quibus cōicat cerebrū. sūa passiōē & ap̄op̄i quat. i. mēbroꝝ qbus ap̄op̄inquat quāuis non sit cōitas colligatē. Secūdo ponit signa dispōnū cerebri que sunt in eo quod mēbra alia cerebro cōicāt quia cerebrū patitur illis patientibus p̄o 2^a ibi. Q̄uoniam stomachus. P^a in duas. p̄o p̄mit tit quid generale. 2° declarat. 2^a ibi. Et fortasse Primū patz. ¶ Est sciendū quod hic sermo est ille qui dictus est in fine p̄cedentis capituli. & iō Autē. fortāz dixit & ap̄op̄inquat. s. sermo hic p̄cedenti. Sicut ergo ex fortitudine colli arguebamus fortitudinē cerebri & ex debilitate debilitatem sic ex fortitudine omniū neruulorū qbus cerebri cōicat arguimus fortitudinē & ex debilitate debilitatē. ¶ Secūdo est sciendū q per cās manifestas possumus intelligere cās extrinsecas ut bigratia. mēbra neruula aliius hōis omia leui cā extrinseca leduntur ut sunt lingua dentes tuta stomachi matrix uesica unde leui uento u^p malo cibo leduntur. Signū est quod talis debilitas est eis cōis pp defectū i mēbro cōi eis ut cerebro & hoc est quod dicit tūc cerebrū leditur. s. aliq^a egritudine actū aut debilitatē. i. ē debile ex generatiōe. secūdo possumus intelligere p cās manifestas cās humorales intrinsecas ut cū dicta mēbra qbus cōicat cerebrū uel ap̄op̄inquat sepe recipiūt cursus reumaticos. Signū est quod cerebrū debilitatur aut leditur.

¶ **ET FORTASSE.** Hic i sp̄ali uel sermone minus generali declarat ista signa secundū cōitatem mēbroꝝ qbus cerebri cōicat & p̄rio ostēdit qui bus cōicat i noumēto sensus. secūdo motus. secūda ibi. Aut ppter grauitatē. Primū patz. ¶ Est sciendū quod p̄ia littera pōt exponi dupliciter p̄o sic pp. quod ē sciendū quod. aliq^a noumēto factū i cerebro est possibile quod sensus priuē in uesica & in testis ut nō sentiat stimulatōēz suaz supfluitatū & ideo ex hoc cōtingit quod in firmus nō q̄a dicit ad urinā nec ad alcelz & tūc exponat. & fortasse sunt ille opatiōes. l. lese i mēbris aliis pp cōitātē uirtutū cerebri. l. lesa. tūc noumēto cōicat sup illa mēbra. & istud noumētu pōt esse i sensu tactus & h^o est quod subdit ppter priuationē sensus. s. tactus. Secūdo mō

pōt exponi. ppter quod est sciendū quod ad ex pulliōē urine & digestiōē occurrunt uolūtas & per cōsequēs iudiciū exiatiue. Accidit g^o i frenesi quod homo nō surgit ad urinā & egeitionem q̄a nō iudicat se debere hoc facere. dicitur gicus qui dem q̄a iacet sopitus. freneticus uero ppter multas fantasias sibi occurrentes. & ideo ista cōicatio erit quāuis nō sit lesio i uesica sed solūz pp lesionem uirtutū cerebri ex quā noumēto oportet quod uesice actio impediatur quāuis uesica nō sit lesa & sic exponetur littera. & fortasse sunt opationes lese i mēbris aliis & cōsidera quod dixit opationes i aliis mēbris & non dixit alia mēbra esse lesa necessario pp cōitātē uirtutū cerebri. s. i noumēto ad opatiōē illorū mēbroꝝ sicut cōtingit & c. ppter priuationē sensus. i. iudiciū ex rimatiue memoratiue & ymaginatiue & ppter utraqz expositiōes Autē. uult fieri quia infra fen. xviij^a. tractatu secūdo in cap^o de reitēione urie dicit. Aut sit igressus i p̄ncipiū h^o noumētūz sicut accidit in charabito & litargia d^o obliuione & p̄mutatiōe sensus. s. tactus. ¶ Secūdo erit dū biuz quare dixit in clausura oculorū uigilantia. Dicendū. ppter quod ē sciendū quod in frenesi accidit quod homo qūz nō urinat obliuiscens tū qūz petens urinate non postea recordatur ut p̄z in libello de diuina & in y^o. de interioribus cap^o. iiii^o. & infra & hoc ē fit in frenesi in qua oculi sunt ap̄ri & uigilant. Est tū quedam frenetia dispositio in qua oculi sunt clausi. contingit enī ex materie aggrauatiōe oculos claudi & pp multas fantasias semp loqui & non dormire sicut q̄ busidā grauitas aio accidit. unde Ga. in libro de comate dicit cōe ambobus quia nō possunt eleuare oculos. s. l. mox maxime grauiatur & dormire uolūt. Propriū autē alterius q̄a hī q̄dez dormiunt mox & p̄funde & diu. Hui uero uigilles uersute sunt alia super alias fantasia adueniente & c. unde homies illi semp uigiles manēt. Et in fine libelli idē ponit exēplificas. de hōie grauato in aio. Et fortāz quod autē. plus exp̄esit d^o istis quia fortāz plus accidit eis hoc obliuio. Et fortāz dicit ut incitaret nos ad sciām huius passiōis q̄ satis uideretur mirabilis cōi somnus & uigilia ad inuicem cōfundant de qua passiōe infra loquetur in ca^o. de siatica.

¶ **AUT PROPTER.** Hic ostēdit qbus cōicat in noumēto motus. Et primo ponit unū exemplū. 2^a aliud. 2^a ibi. Et sicut significatiōes. Primū patet. ¶ Est sciendū quod pp lesiōēz cerebri que fit in charabito. i. in frenesi & in eis. d^o litargia clausura uigilantia cōtingit uirtutē motiū musculorū uēris aut colli uesice alias ani uel meūti impediri pp noumētu illis cōicātū aut contigit opatiōem nō fieri pp obliuione. & hoc est quod dicit aut sit sunt opationes lese ppter gra

uitatē. i. nouementū uel impedimentū mortis sup
 ipsū. i. mēbrum quod debet uoluntarie moueri.
 uel ppter grauitatē mortis. i. impedimentū sup
 ipsū. i. cerebry quia uirtus motiua in cerebro ē
 impedita & ideo in alijs mēbris grauuatur. i. im
 peditur sicut & c. & serach. i. qñ aqua & c. Naz
 ppter obliuionē in motu dō uel defectū muscu
 loꝝ mouentū remanet aqua in ore & paulatim
 intrat i guttur & uidetur tunc infirmus strāgu
 lari. Sed. e. d. qñ in freneticis impeditur uirtus
 motiua cum sint multū mobiles & fortes in mo
 tu ut pz. i. vi. de acidētū. Dicendū quod potest
 cōtingere ppter obliuionē uel in fine pp resolu
 tionē uirtutis. ¶ De secūda quid dicat pz. ¶ Est
 sciendū quod uelamē. i. diafragma ē principale i
 hanelitu ut pz infra fen. x. in sermone d. hanelitu
 et quarto de interioribus 3. cap. ueniunt autē a
 cerebro ad eū nerui manifesti ut parz ex anotho
 mia neruū. cerebro ergo lēso conuenit qñz de
 strui hanelitu pp hīc cōtatē. secūdo ē dicendū
 quod i sibile. i. n. a postemate calido carnis cere
 bri pp multā inflammationē cogitur homo maie
 stare hanelitu. unde in altum elleuat pectus. Et
 hoc est magnificētia & multos musculos mouet
 contra pectus laborādo p frigido aere & hoc ē
 magnitudo. In litargia autē & similibus obtuso
 calido fit pus hanelit⁹ respectu sibile. mēs igit
 Autic. est quod cerebry non solū p uia nouementi
 in uirtutibus sensitiuis & moriuis cōiet necessa
 rio sed p uia cōitatis caloris aut frigoris in mē
 bris & hoc maxime cōiat. ppingis & iō forsz i
 hoc complet quod dicit Rubrica duz dixit & ap
 propinquat.

QUONIAM STOMACVS EX
 mēbris. Hic Autic. ponit signa secun
 dū cōitatem qñ cerebrū alteri cō
 patitur qñ. i. patit⁹ altero membro
 paciēte. Et prio facit h. secūdu diuersa mēbra.
 secūdo ostēdit modū secūdu quē cerebry ut plu
 rimū alijs cōpatit. tertio ponit cañ anēctiuuz. se
 cūda ibi. Plarie autē cōtates. tercia ibi cūq. consi
 derauisti Pria i quatuor. prio ponit signa secun
 dum cōitatz qñ cerebrū leditur cōitate stoma
 ci. secūdo qñ leditur cōitate eparis uel splenis. ter
 tio qñ cōitate mirach. qñ qñ cōitate matricis.
 secūda ibi. Et qñ egrotat. tertia ibi & quandoq.
 quarta ibi. & qñq. cōiat. Pria in tres ut triplici
 ter docet significare de passioe stomaci cū est p
 comunitatē stomaci. secūda ibi & significat. ter
 tia ibi & proprius significatur. Primum patet.
 ¶ Est sciendū q h. iudiciū est de mēbro & iō
 ideo oportet pcedere iudiciū generale quod cere
 brum patiat⁹ altero primo paciēte. ¶ Est scien
 dum quod stomacvs alligatur cerebro per ma
 gnos neruos ut patet i tertio de interioribus cap.
 vii. & ideo plurimū cōitate sua ledit cerebrum

¶ Est sciendū quod per apertū desiderū. i. sensu
 tiuū pmutatur ex dū positiōe digestiōis & c. in
 telligit Autic. omia acidētia stomatica potentia
 ostēdere passiōē esse i stomacho ad quā sequi
 pōt passio cerebri & ideo Autic. dixit i qualitate
 uero hōꝝ. i. accidentiū secūdu stomaci. i. quomō
 ista acidētia significat & sequantur egritudines
 stomaci cōsiderentur fen. xiii. & ideo ad illas. e
 gritudines potuerūt sequi passiōes cerebri & se
 cūdu diuersas passiōes stomaci possunt fieri
 diuersa acidētia i cerebro. Si ergo ista acciden
 tia preueniūt i stomacho & postea cerebrum in
 firmatur signū est quod cerebry stomacho cōpati
 tur. Alia littera habet in quātitatē. i. in numero
 hōꝝ signoz maiori quā hic ponatur. ¶ Circa
 secūda prem est dubitatio utꝫ cōitas stomaci
 cū cerebro propter inflammationē uel repletiōem
 stomaci addat tēpore repletiōis. uidetur quod
 non quia repletiō stomaci ex colera est aliqua re
 pletio sed cōitas cerebri ad stomachū pp reple
 tiōē ex colera fit magis tēpore uacuitatis ut po
 nit Autic. Itē repletiō melēcolica in stomacho pot
 accidee magis qñq. tēpore uacuitatis g. cerebry
 magis cōpatit stomacho qñ est uacuitas. accēdes
 est Autic. infra fen. xiii. i. cap. d. signis dispositio
 num stomaci i fine. imo ponit quod soda magis
 fit hoc tēpore. i. uacuitatis propter receptionē
 melēcolie. unde dicit Ap. quod si tremor cordis
 & soda & sincopis & eluatio accidit in tēpore
 uacuitatis tūc ipse d. habēs receptionem colere
 & c. aut humoris melēcolici. Tertio nō uidetur
 incōueniēs quod humor frigidus. i. flegmatic⁹
 plus cōfluat tēpore uacuitatis imo uidetur sub
 dere hic Autic. Quarto sic si materia flegmatica
 in stomacho stans pōt tēpore uacuitatis magis in
 flamare & euaporare ergo cerebry magis ledet⁹
 ab inflammatione stomaci tēpore uacuitatis. Sz ita
 est quod qñ natura tēpore uacuitatis non ocu
 parā cibo agit in materias crudas & uērolas. un
 de ēt hoc tempore plus precipiuntur rugitus qñ in
 repletiōe ut inuit Autic. fen. 3. tra ctatu v. p.
 cap. ¶ Secūdo uidetur q ista cōitas pp colerā
 fit plus tēpore repletiōis quia colera tempore
 repletiōis pōt subleuari & nocere que prius
 stabat in fundo. ut ponit Autic. fen. xiii. in cap.
 de uomitu. Item ymaginatioes stomacice plus
 eueniūt tēpore repletiōis ut parz in fen. 3. quā
 to tractatu & ut ponit Rasis in h. p. 3. cap. &
 tñ tales ymaginatioes pñ fieri ab humoribus
 actiuis in ore stomaci ut ponit Ga. in quarto
 de interiorib⁹ 2. cap. ¶ In cōtrañ hōꝝ ē Autic.
 hic & parū Rasis in p. cōtinētis cap. de soda.
 Dicendū dupliciter. Primo humores in stomacho
 existētes causantes i ipso lesiōem. unde cōsequen
 ter cerebry cōpatitur possunt dupliciter repiri
 in stomacho uel p fluxū ad stomachū uel p modū

generatiōis eorū in cotex malitia sue digestiōis
Si uero humores fluāt ad stomacū tūc nocūm
tum stomaci & cerebri cōpacētis ē magis tem
pore famis & uacuitatis a cibo q̄ repletiōis tē
pore. Ratio ē quia quicūq; humor cōstenuit flue
re ad stomacū magis uidetur fluere tempore
inanitiōis quia stomacū in hoc tempore est si
cut trahēs unde scribitur p̄can fen 3^a q̄
famē tolerare stomacū replet putridis humori
bus quod ē clare intus Auic. fen. xiii^a cap^o de cō
rudinibus stomaci. cum dicit. Adiuuat ad illud
s. ad fluxū humorū ad stomacū tarditas cibi &
debilitas cibi Et manifestū est quod Auic. omne
humorē prius enumerauit. Idem ponit infra i
cap^o de signis sode cum dicit. Et cū est pp̄ effusi
onem materię ad stomacū fit fortior cū uacui
tas adest. Et quia humor qui iter oēs āpi⁹ fluit
ad stomacū est colera quia. s. hoc plus contingit.
Ideo loquēs de dispōne que tempore uacuitatis
augetur dixit de colera quia illa inter omnes hu
mores plus fluit ad stomacū ut patet fen. xiii^a.
preallegato cap^o. Si aut humores i stomaco m̄
tipliciter sui malitia digestiōis tūc talis dispō
augetur tēpore repletiōis quia tunc magis ma
teria argetur p̄ cibi corruptionem. Et quia talis
stomacis semper manet repletus malis hūorib⁹
quos aliud nō cōsūat iō uocat dispō reple
tiōis possit aut p̄ accidēs cōtingere quod i tē
pore repletiōis i. sumptiōis cibi stomacū mī
nus lederetur & h^o q̄a sumeret cibū cōtrarius
male cōplexiōi que erat cā male digestiōis & iō
dixit Et plerūq; fit ex repletiōe cā ad equādā
cōplexiōes. possit ēt cōtingere quod homo qui
pp̄ multas indigestiōes ē repletus malis hūori
bus in stomaco generatis tempore uacuitatis a
cibo magis lederet q̄ excitarentur sumi a mate
ria corrupta & irēt ad cerebrū sed sumpto cibo
& pp̄rie stupico phibetur trāsitus humorū ad
caput. & ideo dicit & op̄ illandū inter uaporem
calidū & cerebrū. dixit aut uaporē calidū quia
ille magis est aptus ascendere. ¶ Est tñ sciendū
quod aliter hec littera possit exponi ut Auic. us
lit p̄bare quod tēpore sumptiōis sue repletiōis
a cibo sūt minus accidētia stomatica & cerebra
lia cōsequētia colerā & caliditatē stomaci quia
cibus pōt rep̄tare cōplexiōes & phibere asen
sum uaporū & hoc q̄n cibus est cōueniens ut fac
ordēi cū uino granatorū & cōformia. & iō dixit
plerūq;. Secundo modo potest solui ut dicit q̄t
materie ledētēs stomacū uel ledūt mō repletiō
nali uel extendēdo iflādō & debilitādō digesti
uā & nocumētū taliū materię magis apparet
tēpore repletiōis q̄ inanitiōis & rō ē quia re
pletiō magis augetur & iflatiō & deficit⁹ dige
stione tūc appet licet quāq; plus contingat tale no
cumentū i sine digestiōis ut pōt sumi fen. xiii^a.

tractatu secūdo cap^o prio. Et hoc ē quod Auic.
dicebat. cōmittatur cū e repletus. s. stomacus. i.
cū hēt egritudinē que repletōe humoralī ledit
aut habet iflatiōē. s. hēt egritudinē ledentē iflā
do uel ex materia iflatiua ut ex defectu digesti
ue uēfōntis cibū Appet i dispositiōe repletiōis
s. cibi ut ille materie leduntur acuiate mord
caciua & iflatiua & ipax nocumētus plus
apparet tēpore uacuitatis q̄a magis inflamant
& iflamār & q̄a occurrūt stomaco magis nudo.
Ex q̄bus appet quod q̄a hūores frigidi sunt ma
xime nocētēs replēdo & iflādō & digestiuam
debilitādō. ideo nocumētū eorū plus apparet i
tēpore repletiōis sed q̄a humores coleria plus le
dūt inflamādō & mordēdo ideo ipox nocumē
tum plus appet tēpore uacuitatis & hoc uidet
uelle Auic. Est tamē dicendū quod illud quod
dictū est. ueq; ē per se q̄a p̄ accidēs q̄nq; pōt
tingere cōtrariū utriusq; primo si humores sunt
frigidi q̄nq; tēpore uacuitatis plus nocēt & hoc
pp̄ter aliquā uēfōntatē siue uaporē eleuatū ab
eis q̄a forlāz possit gescere in totū ut in partem
sumpto cibo. unde Auicāfra in capitulo dē signis
specierū sode dicit si est ex humore frigido est
minor in uacuitate & sedat iplūz fames & q̄nq;
fames excitat uaporē & impellit eē. Possit etiā
cōtingere si ab e corrigeret frigiditatē hūoris fri
gidi ledētis digestiua & hec ē duo inuēti Auic.
cum dicit. Et plerūq; fit repletiō. s. ex cibo & cē
Possit ēt cōtingerē si humores illi plus cōtingerēt
tempore uacuitatis & sic ēt per accidēs possit
cōtingere quod colera que iflamār & mordicat
plus lederet tēpore repletiōis & hoc quia asen
deret sursum ad os stomaci ipsa tñ raro morat⁹
q̄n educatur tūc uomitur. ¶ Ex q̄bus soluitur cō
traria & apparet uerificatio multorū in quibus
auctores uidētur multū discordare. et in quib⁹
p̄ expientiā repimus cōtrarietate & nō solū i di
uerlis hominibus sed in uno. ¶ Ad primū argu
mentū dicendū quod repletiōe uocat ex humo
ribus ex repletiōe nocētibus. s. extēsiōe & ifla
tione ut maxie sunt frigidi humores. ¶ Ad secū
dū dicendū dupliciter. Primo quod illud est
p̄ accidēs. s. pp̄ter cōfluxū magnū factū tēpore
uacuitatis. p̄ se tñ magis ledit iflādō & replē
do tēpore cibi. uel dicendū quod isti humores
iāq; quierī nō nocēt nisi q̄n aduenit cibus cuius
digestiō nō sit bona sed acetosatur uel uēfōfatur
pp̄ter frigus melecōlie uel flegmatis ut habet
declarari fen. xiii^a. tractatu 2° p^o cap^o. Ex q̄bus
soluitur 3^a & quarta rō. Ad illud cūq; dicunt q̄
de colera que subleuatur. iaz solutum ē. Ad uli
mū dicendū quod colera pōt facere ymaginatio
nes dupliciter. uno modo cibū cōrumpēdo & ta
les ymaginatiōes sūt plus tēpore repletiōis.
Alio modo possunt fieri ab ipsis pp̄nis uapori

bus collecte & tales possunt fieri plus tēporē ua
cuitatis n. si p accidens colera pus quicquid elleva
retur sursum a cibo & tūc hoc magis euaporat
Si enim cōtingeret ex hoc ipsa plus euaporaret
plures ymaginatioes faceret ex suis uaporibus.

Circa tertiā prem est sciendū. primo dixit p
prius quia cū dolor capitis sic cōditionatur signi
ficatur quod ē a stomacho uel dicit hoc quia hoc
ē particularius signū aliquo p dictione. **S**ecun
do est sciendū quod nervi quibus stomachus cōi
at cerebro oriuntur a tertio pari nervorum ut genera
liter pōt summi supra p^o cān fen p^o cap^o it ano
thomia nervorum ortor a cerebro uel sciendū quod
dam modernos a decimo pari nervorum. **L**ex Anic.
infra fen xiii^a in cap^o de destructione aperitur fa
cia ymaginari quod a sexto pari cū dicit ibi ner
tu sexti. cū uidetur quod cōiatis uaporū a stoma
co ad cerebry fit ad pē aūriorem. dolor g^o in
cipit in parte aūriori capitis. Dolor aut inter spa
tulas quia ibi iacit meera. Sed. n. d. primo debe
ret diffundi inter spatulas q̄ in cerebro. Dicedū
quod p pīa latio uaporis ascendens a stomacho
est ire sursum & ibi magis continetur q̄ circa spa
tulas quia loca spatulay sunt rariora & iō mul
tis uaporibus in capite collectis & non euapora
tibz sicut a spatulis fit fortior dolor in capite
& iō dicit fit fortior apud caput. f. q̄ apud spatu
las uel fit fortior apud caput. i. apud pīcipium
unde surgit materia. Caput stomachū u^o apud di
gestionem. i. quādo fit digestio quia tunc magis
euaporat licet qn fit digestio melior minus do
leant quā qn fit mala. Et ex hoc pōt solui aliqua
contradictio que appetiunt auctores qui dicunt
quod qn fit bona digestio in stomacho aluiant
acidētia cerebri. Et alii dicūt quod tempore di
gestionis augentur acidētia utriusq̄. enī horum
utx ē In hora. n. digestiois & repletiōis a cibo
augētur acidētia que scuntur repletior ē ut di
ctum ē sed minus augētur cuz digestio fit bona
i. minus mala magis aut cū fit mala.

ET QVANDO EGROTAT. Hic ponit si
gna qn cerebry patitur cōitate epatis u^o splenis
& pater.

ET QVANDO QVE. Hic ponit signa qn ce
rebry leditur cōitate mirach & patz & mirach
p pīe appellatur sum ut de littera extra & sera
it. i. pars pectoris anterior ut thorax colligatur
cum anteriori pre capitis.

ET QVANDO COMVNICA. Hic ostē
dit qn cerebry leditur cōitate matris & pater.

Est sciendū quod marix ēt salū colligatioe
ad mamillas colligatur pī ateriori capitis & iō
dolor capitis a matrice subitur. figuratur in turtu
te simplicitis. Luere i pre ateriori capitis & forsz
dicit hoc qā dolores capitis a matrice multuz cōi
cant pī anteriori. infra fen x^a ubi de hoc Anic. facit capi

ligatur oculis mediātibz mamillis ut pater i co
mēto amphirosimi quinte particule. Quecunq̄
corrupture sunt fetus &c.

PLVPRIME AVTEM COMVNITATES.

Hic ostendit modū sciendū quē cerebry ut p
rimū cōpatitur aliis & pater. **E**st sciendū qd
Auis. duo inuit p^o modū quo plus cerebry cōi
at mēbris i egritudine quia ppter uapores. Ratio
ē quia hic modus marerex plurimū repitur in
nobis & ascendēs ad caput unū raro euacuatur
corpus ut natura ab eis ut sumi pōt infra fen 3^a
in cap^o de ymaginatioibz Secūdo qā tres sunt
modi cōiatis cerebri ad mēbra aut per puentū
simplicis nōcūmēti & hoc raro accidit qā non fit
nisi i uehementibus causis & raro cōingentibus
ut pater infra in cap^o de sōda per cōiātē. u^o fit p
puentū marerex i forma humoralī & h^o raro
cōingit q̄ in forma uaporosa qā uapor facilius
sursū ferat. secūdu quod Auis. inuit est uia p
quam materia aut uapor uadit & tibi non ua
dit tendendo nel replendo facit tensionem artin
gēdo artarias facit pulsationēz & nō attingendo
eas pōt facit pulsationem. i. iectigationem.

CVMQVE CONSIDERA VISTI. Hic
ponit unū cān correctiū & patz. Iam eim innue
rat quod ex acidētibz stomacis significātibz
egritudinē stomachi q̄ prius apparent signifi
cas quod acidētia cerebri sunt p cōiātē. uult
ergo quod qn consideras acidēs mēbri cōiatis
i. quod prius habet illud acidēs & quod pōt al
teri cōiātē. uterbigraria nati eam stomachi o^o q̄
cōsideres illud acidēs ne sit solius illius mēbri
nulli cōiātē lesione nisi solo stomacho & sic cōside
ra ēt quod acidēs quod ē in mēbro quod alte
ri cōpatitur ut cerebro nō sit acidēs p se ipsū.
pōt. n. ēt quod tā cerebry q̄ stomachus habe
ret p pīa egritudinē quā nulla ab alia depen
deret. Sed cōsidera quod illud acidēs ē in cere
bro ppter cōiātē suam quā habet stomachus
cum cerebro unde cerebry a stomacho recipit &
non ppter cōiātē cerebri cū ipso. i. stomacho. cū
stomachus nō recipit a cerebro ita quod cerebry
sit primo patiens & stomachus sit cōpacies & h^o
declaratur in exēplo quia possibile ē ut homo in
cipiat habere nauisā ppter parūā & oculitaz le
sionē i cerebro. uterbigraria debili defectu dige
stione cerebri hō pōt multiplicare aliquod felg^a
pīulari quod insensibiliter cōfluit in stomachum
& ibi p dies aggregatū mouet nauisā & tū hic
homo nihil uidetur de sanitate sui capitis negare
postea cū nauisā apparuerit cōingit augeri de
fectum cerebri & tū de illa materia congregari
quod dolet homo & i capite grauiatur & tunc
homo crederet quod egritudo capitis esset acci
dens ita mād cū tū sit eontra & hō recurrat ad
cān primi libri fen 2ª ubi de hoc Anic. facit capi

Cam 15m
tali speciale & tñ si ibi cōsideras semitaz euadē
di ab hoc errore uidebis quod ē solū iudicium
extimatiue uel maxie ē per illud.

QUERE BRVM IN SVA comple
xione equale. Supius Auic. secūdu
diuisionē generis significatiōu ex una
qua q. significatiōe docuit cognosce
re dispōs cerebri. Et erat illa uia diuisiua gene
ruz signorū in suas spēs & modos. hic unāquē q.
complexionē cerebri docz cognoscere ex pmissis
signis & hec ē uia aggregatiua signorū sup una
complexione. nā ex hoc Auic. incipit puenire ad ul
timā dīstinctionē ut pmissit in Rubrica illius ca
pituli. Significatiō qdem assumpta. Et pmo po
nit signa complexionis equalis cerebri quia hec est
melior & ad quā alie cōpantur & ē sicut habi
tus. secūdo ponit signa cōplexionū inequaliū. 2.
ibi ut supz ē. Primū pz. Est sciendū quod Auic.
quali p oia genera significatiōnū pmissa docz co
gnosce cerebz tempātū. cū n. ad tempantiam
cōplexionis sequatur fortitudo uirtutis ut pōit
Haly. in tractatu 2. cōmēto. lxxxviii. merito
hoc cerebz oēs opariones habebit pfectas & re
sistet occurrētibz. Omni sit aut signa a figura
quāritate tactu & dispōne eorū que sunt sicut p
pagines quia oia sunt nota. Prosequitur autē de
signis a capillis sequēs. Ga. in regni. capilli autēz
disponūtur secūdu dīspōsitiōē cōplexiōis cerebri
Naz tinctura & uelocitas multa ortus & crispi
tudo & caluities circa & canities tarda secūtur
calorē & siccitatē sed contraria secūtur frigidita
tem & humiditatē & iō in pma etate quia cali
dum non ē acutum hñt capillos glaucos sed i cō
plēnēto creatiōis & augmētū. i. complemento
& pfectione iuuetutis sunt mediū & c. Et iō etiā
tunc plus dedinat ad nigredinē. Si n. in argumē
to declinant ad hāc multo magis in iuuetute &
iō capillus niger in iuuetute est laudabilis. unde
Apx. in parua phisnōmia dicit capillus niger in
nūre recte tudinez & amorē iusticie Non dico tñ
quod sit niger in ultimo & hoc in me laudo qa
sum niger in capillis.

QUISVM EST GALIENO & c.
Hic Auic. ponit signa cōplexionū dī
stemparaz. Et p^o euenientiū i con
cepcone. secūdo euenientiūz post. s.
ex rēpore. tertio excusat se. secūda ibi. Hoc cap
& quod ē. tertia ibi & nos qdē diuissimus. Pri
ma in duas. prio facit hoc. secūdo excusat se. secū
da ibi. Apōstematū uero significatiōes. Prima in
duas. prio ostēdit quid ab unaqua q. tate secū
dum cerebrum dominante proueniat secūdu
sententiam Ga. supplemēto illam. secūdo exequit
dī signis uniuscuiusq. cōplexiōis. secūda ibi. Signi
ficatiōes. Prio in quatuor ut quatuor possunt ēē
qualitates secūdu cerebrū dominātes quatuor

Cam 12m
tiniuscuiusq. ponit effectūs dās & pconsequēs si
gna. secūda ibi. & quod frigiditas. tertia ibi. Et
quod siccitas. quarta ibi humiditas uero. Primū
patet. Est sciendū quod Auic. fecit distinctūz
capitulū de signis cōplexionū malaz euenientiūz
i cōcepcone qa tales cōplexiones male cōstitūt
corpus simpliciter egrū ut nūc sanū secūduz
cōmūnē modū dicēdi. tñ secūdu ueritatem ut cre
do & a concepcone potest trahi dispoitio que
est egritudo nunc licet frequētius sit sanitas nūc
Secūdo est sciendū quod Galieno est uisus. s.
in regni in capitulo de signis cerebri uel in 3.
de interioribz. utrobiz. enī ūmōi pōt uel forsam i
alio libro qui nō uidē puenit ad nos. pmixtione
pp turbatiōē quā facit in spiritu ex multa eua
poratōe & ideo rectū iudicat nō rectū. aliatō
nē. i. nocumentū ymaginariū quod est pmutatō
de quo supra dictū est. ut pōt exponi pmixtio
nem rōnis & p^o a. alienatiōē. Alia littera habz
i. soliditatē. Tercio ē sciendū quod Auic. ad
iungit istis signis subitatiōē. s. motū ut iudicio
rum & uelocitatē casus intioz quia uelociter ca
dit & recedit a rebus incipit. Et rō est quia cito
pmutat uoluntatē ppter calidū motuum. ex
homo calidi cerebri nūc declinat ire ad placē &
cū incipit ābulare statī resistit a pposito & delibe
rare ad exaltā & statiz ab hoc ēt pmutatur.

Circa secūda p^om est dubitatio quā soliditas
sit a frigido cum iam dictū sit ēt secūdu litterā
exteriorē quod sit a calido. Dicendū p^om
quod aliter sumitur soliditas hic & ibi. ut dicē
dum quod si soliditas utrobiz sumatur eodez
mō & p^orie cū ipsa sit diminutio actus cogitati
ue tūc dīcemus quod tā calidū q. frigidum pōt
esse cā diminutio actus sed diuersimode. frigi
dū q. n. faciendo defectū uirtutis sed calidum
mōtēdo spiritū ut nō figurat in actu iudici.

Exemplum aliquis pōt diminute iudicare de ali
quo uisibī uel quia subito recedit a pfectu ut
quia uisus ē debilis. pōt etiā calidū p uiaz casus
uirtutis ut euz resoluēdo debilitat pducere ad
diminutionem actionis ut supra patuit. Se
cūdo ē dubitatio quid differt quod Auic. adiun
git. Dicendū quod forsam ista uocabula ap ara
bes plus significāt q. aput nos. uel dicendū ē qd
soliditas ē diminutio actus cogitatus Sed tar
dias intellectus ē diminutio actus intelligēdi ut
actus extimatiue collatiue que ē omnī trū uir
tutū aggregatio ut supra dictū ē. Excusatio co
gnatiōis ē forsam ablatio cogitatiōis uel forsam
quod nedum iste non labore ut cogitet immo
sibi met suadet nō cogitandū esse. Et ideo dixit
& pigritia nō sōli enī i suis mēbris nō ē motus
sed habēs quietē motū imo i anio suo propter
defectū caloris ē piger & suadet nō esse mouen
dum. Circa tertia p^o ē sciendū. quod cōdi

quā hic Auic. apponit & hec. Dixerat enim quod uigilie significat siccitatē hoc autē indiget hac cōditione q̄ illud illa uigilia nō sit ab humiditatib⁹ nitrosīs q̄ tūc uigilia significaret humiditatem illā & nō significaret siccitatē. similiter ē oportet cōditionare quod illa uigilia nō sit cū grauitate capitis & reliq̄s significatōēs. s. humiditatis non habeat nā posset esse humiditas cū uigilie ut apparet de humiditate falsa secundū Ga. ut dictū est supra i cap⁹ de significatōib⁹ opationū moti uag. ¶ Secūdo ē sciendū quod licet uigilia fiat a materia falsa tū significat siccitatē q̄ materia falsa ut exicat facit uigiliā tū q̄ nō significat siccitatē excluditūā materię humoralū imo cum hō pōt stare materia humoralis repletiua licet ipa uirtualiter possit esse sic ideo Auic. dixit quod uigilie nō significat siccitatē. s. materię putuatiū nisi sint alie cōditiones.

¶ HUMIDITAS. Hic ponit signa cōplexiōis humide cerebri. & p̄rio ponit effectus eius per hoc ostendēs signa. secundo docet cognoscere qm̄ hec humiditas ē cū materia uel sine materia. secunda ibi & Ga. Primū patet. ¶ Est sciendū quod cōditio statūda in ania ē hec. q̄a nō sequit̄ humiditas ē in cerebro g⁹ & somnus p̄fundus q̄ hūi diras posset esse nitrosa & facere uigiliā.

¶ ET GALIENVS. Hec ps pōt introduci dupliciter. p̄rio quod hic ponit signa cōplexiōis humidit̄ cū materia uel sine materia. ut aliter q̄ hic ab solute ponit signa cū materia. Et quomodo cūq̄ introducat̄. sententia eadē remanet. P̄rio g⁹ pōt sententia Ga. secūdo cōditionat ipam. secunda ibi & nos. Primū patet. De secūda p̄e de dardat cōditionē quā ponit Auic. cū p̄mutatiōe & est ista quod si nō sunt opillatiōes & non ē debilitas expulsiue tūc ē secundū quod dictū ē. s. quod qm̄ signis malitię cōplexiōis ē fluxus sup̄fluitatiū p̄nates pallatiū & alia loca significat materiā & p̄uatio fluxus significat priuationē materie. Sed si esset debilitas uirtutis expulsiue uel opillatiō posset esse mala cōplexiō cū materia & tū nō apparet cursus sup̄fluitatum.

¶ EST DVBITATIO. Quia Auic. ponit signa harū cōplexiōnū cū materia. Sed hō uiderit mō ueniēs q̄ iste cōplexiōes cū sint cūenientes i cōceptione sunt dispositiōes sane nūc. Sanitas autē nūc in eo cuius ē sanitas ē facta. nec depēdet ab hūiore faciente actū illā sicut depēdet febris putrida ab humore putrido imo ē dispositiō in quiete. Respōsiō cōis ē q̄a hic nō ponuntur signa harū materię q̄a faciāt has malas cōplexiōes s; quia secuntur ad eas nā p̄pter malas cōplexiōes materie aggregantur que possunt dici effectus cōplexiōnū & nō esse. hic sermo cōis indigeret multa inuestigatiōe & p̄prie i hoc an aliq̄ sanitas nūc possit depēdere ab humore causante. Sed hic o

mittimus q̄a i regni p̄tractauimus. Posset aliter dici & foras melius & cōformi⁹ nostre opiniōi i principiis uniuersalibus quod nō omnis dispositiō a cōceptione est sanitas imo aliqua pōt esse egritudo ut nunc.

¶ SIGNIFICACIONES ERGO. Premissis effectibus qualitatū dominantū secundū cerebri. Hic ponit uniuersalē cōplexiōis signa ut quasi sermo p̄missus sit generalis & cōsūlus hic autē magis distinctus. Et primo ponit signa simpliciu cōplexiōnū 2⁹ compositarū. 3⁹ ibi. Et calide & sic. Prima in quatuor ut quatuor sūt cōplexiōes simplices. primo ponit signa cōplexiōnis calide & p̄. ¶ Est sciendū quod licet Auic. non explicet unūquodq̄ genus signorū predictōrū tū ipsa dat intelligere secūdo unūquāq̄ cōplexiōnē cui possunt adaptari. Dico autē cui possunt adaptari quia est aliquid genus signorū ex quo sup̄ qua dā cōplexiōne determinate nō possum⁹ significare ut a quātiante uel figura hac ut a paruitate non possum⁹ arguē sup̄plexione calida uel frigida quia caput paruū pōt esse calidū uel frigidū. Similiter a figura & ideo Auic. ex signis sumptis secundū diuisionē generū signorū p̄missorū accepit signa certiora & etiam secundū complexiōnē unūquāq̄ possunt adaptari dans alia intelligere. ¶ Secūdo ē sciendū qd̄ oia signa que ponit consequuntur ad calorē secundū cerebri dominātes. Calidū. n. facit uelociter nasci capillos quia cito eleuat materiā fumosam & iō si sit mult⁹ calor faciēs eos i uētre matris nasci forti actione tingit. & si calor non sit multū excedens primo sūt glauci postea nigri ut inquit Ga. in regni in cap⁹ de signis cerebri calidi ideo q̄ fiunt crispī quia de natura calidi est corrugare ut patet in 2⁹ de cōplexiōnibus. & similia. Similes dispositiōes capilloꝝ que secūtur excessū caloris ut quia sūt capilli fortes & cito fiunt calui p̄cedentibus etatibus & citius quia ḡro magis calidi quia calidi ē attrahere & dilatare iō cito replentur & generantur ex rebus uaporosis calidis ut odoribus & similib⁹. s. aere calido uaporofo & cibis & potibus calidis & uaporosis & quia in istis p̄supponitur equalitas in huido & sic & calidū eorū excedēs ē motuum & cōsumptiū uaporū ascendētiū potentium facere somnū ideo paruū dormiūt & nō p̄funde & hoc est hoc ē quod dicit cū leuitate & quia calidi ē dīllare apparēt uene oculorū & sunt oculi mobilēs p̄ calidū motiū esse & hoc ē quod dicit Et accutis. i. mobilitas & p̄ eandem cām sunt uelocis p̄mutatiōis iudicioꝝ & quia calidi ē dīgerens iō sup̄fluitates sunt digeste effuse. s. naturaliter multiplicare expulsiue. i. multiplicare per accidens.

¶ EST DVBITATIO. Vtrū sup̄fluitates sint

magis digeste in hoc cerebro q̄ in tempore. Dicendū quod non magis quia pfectius sed magis quia fortius. sunt enim magis calefacte & abluere transmutate sicut dicitur de cibo i stomacho calido digesto respectu stomachi temperati. ¶ Est et dubitatio quia iste complexiones cum sint euenientes in coeptione sunt sane nūc quo ergo nocentur a simili cū supra sit dictum quod similia oblata in dispoſe sana iuuat. Dicendū quod forſa Auic. in hoc uoluit inuere qd non ois dispoſitio a coeptione contracta sit sana imo possit esse egra ut nūc que a similibus nocentur. dicendū quod ſanitas multū a tempore recedens iuuatur contrariis ut supra Auic. conditionauit. uel dicendū quod ſanitas nunc iuuatur a similibus uel equilibus 2° qd determinatū ē in tractatu nostro de conseruatione ſanitatis & iuuatur contrariis et moderato usu & usus contrariis est forſa ſecutior q̄ si pū. ¶ **SIGNIFICATIONES.** Hic &c. ¶ Est sciendum quod cū frigiditas sit cā idigestionis. supfluitates in cerebro frigido sunt multe & crude. Indiget tñ cōditiōe quia dictum ē de multitudine qd possit esse defectus expulsiue aut oppillari. unde retinetur capilli sicut plani quia non est calidum corrugis. ¶ Est tñ sciendum quod si cū aliquo cerebro frigido coniungitur possit tortura porrorum posse etiam fieri crispitudo capillorum. Dixit post partus nigredinis quia nō ē calidū tingens. Canices autem cum sit langor pilli ut patet in. v. de generatione aialiu cito aduenit istis pp frigiditatem unde deficit calor naturalis & acquiritur i materia putredine aliqua siue mullulēria & ex hoc fit canices ut dedarauimus in nostro sermone pto uulgarī quē de canice composuimus. dixit post uelocitas patēdi ex nocuentis. Iam rebus frigidis & ideo leuis cā infrigidans ad die ad superfluitates que multiplicant reumarismos ad pallarū & coriā ad nasū. Dicit ultimo stabilizat &c. quia nō ē ibi calidū motuum unde fiat iudicio mutatio & iā dato uno iudicio quia ipsi sunt pigri i exercitio et cognitiuo nolunt amplius laborare in iudicio sed cōsistunt iudiciū datum Reliqua parent.

¶ **SICE.** Hic ponit signa cōpleſionis sic & patet. ¶ Est sciendū quod ſiccas cōsumendo humiditates clarificat sensus unde supra dictū ē quod claritas significat ſiccatē. ¶ Secūdo ē sciendū qd sensus sunt clari nō ex reueramēto spiritū quia talis claritas ē in corpore tēperato sed ex munditie organoꝝ unde species uenientes ad oculos & aures reperiunt organa multū mūda. dixit post potētia i iudiciādo & h^o pp priuationē humiditatis ē somnū iducere ut patet in q̄to de accidenti i fine & quia ſicci ē multiplicans materias suo ſas ideo capilli sunt fortes uelocis nauitatis s; a cūta ſiccatē in pēssu erant cōsumit materia &

ideo sunt calti. Sicut autē crispi propter ſiccatē & corrugantiam.

SED HUMIDE. Hic ponit signa cōpleſionis humide & patet. ¶ Est sciendū p^o dixit quod sensus in isto sunt perturbati. Cora quia perturbatio ē p. mutatio act. ois siue corruptio que cōpara ē supius ſiccati & caliditati sic diminutio & ablatio frigiditatis & humiditatis. ¶ Dicendū p^o qd hic sunt perturbatio pro sensu pigritia siue hebetudine. unde Ga. in regni in hoc capitulo dicit & sensus ebetes sunt &c. & hoc cōtingit ppter supfluitates organa occupantes sensuū. Est ergo ista ebetudo opposita claritati & ē sicut quedam diminutio se iat. ois. Dixit azarius in prio libro suo in hoc capitulo quod est modici sensus. uel dicendū qd tot per accidens coningeret hunc esse cōturbati sensus ut cū humidū euaporet & turbidaret organa sensuum & spiritus.

ET CALIDE ET SICE. Hic ponit signa cōpleſionū cōpositarū. & sunt quatuor ptes. p^o p^o ponit signa calide & sic. Et dicit primo quod signa sunt pūatio supfluitatū quia tā calidum q̄ sicū cōsumat materias. ¶ Claritas sensus. Est sciendū quod Auic. cauteſus pfer sermonē q̄ Ga. qui in hoc loco dicit & pfecti sensibus. naz secundum rei ueritatē pfectio sensuū consequitur pfectionem spiritū & cōpleſionē pfectā prim in hōie cerebri temperati. Sed claritas sensuū que est ex quadā mundicie uiaq̄ ab humiditatib^o supfluis ē in homie calido & sic maior q̄ i alio cerebro cōpleſionis distemperate sed nō forſa maior q̄ in tempore dico maioritate quia possum^o ymaginari qd in organis sensuū hominis temperati cerebri remaneat aliqua supfluitas & nulla remaneat in organis sensuū calidi & sici. Certū ē qd pfecti siue suas supfluitates cerebry temperati purgat. Est ergo maior mundicies per quā damas excessum ſiccatatis pūarium hūiditatu acideralium imo et naturalū. ¶ Dicit potentia uigilandi &c. oia que dicit pcedūt a caliditate & ſiccatate ut notū est ex pmissis. ¶ Dixit post p mutatio ex uolūtatibus ppter caliditatem motū unde motus fit iudicio & cito fit iudiciū. ¶ Fortitudo intellectus. multū pnt laborare circa actū intelligēdi. cogitandi & uel extimādi quia possunt multū uigilare & quia habent spiritus multū motiuos & fortiter. ¶ Et memorie pp ſicū est uelocitas opationū aialiu s. motuay. unde azarius dicit quod sunt ultie agilitatis uel forſa hic Auic. generalizauit dictū suū quod in oibus aialibus opationibus sunt ueloces tā sensibilibus & moralibus q̄ moriis & hoc quia hū calidum & sicū que sunt cā uelocitatis opationum.

SIGNIFICATIONES. VERO. Hic ponit signa cōpleſionis calide & humide. & primo qd

no multū ab equalitate recedit. secundo qm̄
tum. z. b. ¶ Quod si ab ea. Dixit primo color bo
gis quia ppinquus tempore fed p̄mixtus ex al
bo & rubro. uene &c. quia alidum & humi
duz dilatat. & ractus calidus & hoc est ex ali
do. llet. ex humido supfluitates sunt plures. s. q̄
in calido & sico & q̄ in temperato. dixit post ma
gis cocte. Sed cōtra quia uel magis q̄ i tempero
& hoc ē fallum uel q̄ in calido & sico & hoc est
fallum quia in calido & sico q̄ sunt pauca possunt
magis tūci q̄ in calido & humido. ¶ Quidā expo
suerunt magis cocte q̄ in frigido & hoc coacti
p rōnes p̄dictas & ppter dictū Ga. hoc cap^o
qui no dicit magis cocte sed dicit supfluitates
mediocriter digeste. ¶ Dixendū ē ergo aliter q̄
suii sermōe Auic. refert ad has supfluitates cō
paras supfluitabz paucis que apparēt in cali
do & sico q̄a ille que apparēt i calido & sico no
debet dīcī p̄fecte cocte q̄ uis fuit paulissime imo
sunt exale s̄z i calido & humido pum d. flante a
tēperato sunt digeste & no s̄ficiūt i tēperato i
iste supfluitates calidi & hūidi cerebrifunt me
die iter supfluitates calidi & sici & supfluita
tes cerebri tēpati. Et ideo Ga. dixit mediocriter
digeste. Ad rōnem cōtrāriā nō dīcī i calido & sico
q̄ sunt magis digeste q̄a magis cocte dico quod
ex hoc sunt exale uel aduulse & no p̄fectus di
geste. Dixit post capilli paucis q̄a calidum ppter
humiditatem quia habet feci nō ē acutiū corrūgās
& incrispās. & ideo nō fortiter tīngēs est unde
sunt glauci & pp humiditatem nō cito deficiūt ma
teria & ideo nō cito alui fūnt &c. ¶ Dixit p̄st q̄
si &c. ¶ Est sciendū quod illud cerebruz aggre
gatus supra fluita & ideo ē patū cadere in egi
tudines materiales. unde dicit egrorāz q̄a habet
sanitatem suā ita p̄pinquā termino egritudinis qd̄
pluri tēpore stat infirmus q̄ sanus nisi foras sibi
mūltū p̄uideat & ideo iactant egritudines pū
tridas. Dixit i substācia q̄a a principio intrinseco
& ideo sunt sensus p̄trubai &c.

EST DVBITATIO. Dicit quod recipiūt a
sus calidi & frigidi. i. cadit & dīferant a cali
di & frigidi. Contra q̄a Ga. dicit de istis qd̄
bene uiuit i tūto frigido. s. boreali. Itē in mode
rata dīferētia uiuat cōtrario. ¶ Dixendūz
prio qd̄ per casus calidi & frigidi intelligit egi
tudines materiales de hūioribz supfluitis uel ca
lidis nō illud cerebz. calidūz pōt attrahere quē
cūq̄ humorē qui dominet in p̄bibz p̄pinquus
& ideo pōt iactare morbos frigidos & calidos
uel pp mūltā materiā per uisū suffocatiōis reci
pi cāum i frigido morbuū uel aliter possum⁹ dī
cere quod per cāum calidi & frigidi intelligit ne
locitate receptiōis impressiōis tūrtus q̄. quia pp
raritate quod penetrat a calido & frigido uel ali
ter quod per se istud cerebz. calidūz frigidi & sici

eis ut borre deder per acides. Ipp expressionem
quā facit pōt ledere unde borrea intencione capi
ta plena fuit in eis catari corripit. hic empi
ceretib ut manus posuisset plenz aqua ut patet
per cōmentatore i tertia pticula amporhimoꝝ
sup illi amporhimo. Si autē h yems: aultra.
Dicit postē uidet somnia pmutatiua i. somnia
faciētia pmutare & moueri & loqui quasi
uigilet & cā q̄ q̄a humidū i eis habundans quasi
somnia calidi aut euaporat & mouēs inducit ut
i diuersis fatalias & mouēdo i duci i gēsta fūt
aut pposita erūt fieri aut notas fatalias inducit.
Fataliader uisifica q̄a i tēg. I q̄e posuit
māfiones i cōplessio calidit & q̄a & posuit eis
i cōplessio frigida & hūida. I Caderet ē dubiū
hic sicut ibi. ut dormiēs posuit eaderet opera
tiones uigilantes que hic omittimus sciet cōia &
na ibi q̄ dicit diximus.

TEST DVBITATIO. Vtruz isti in pueria
habeant sensus pfectiores pueris temperatis. ut
tur quod sic quia que dicunt de istis dissepere
tis dicitur in compatione ad corpora tempera
ta. Itē cerebz frigidū & sicum tepatur in pueri
ca pp caliditate & hūiditate etatiā sic animal
frigidū & sicum ut capra tepatur in p^o etate
unde caro edi cōmendatur. si cerebz tepatur
augetur in caliditate & hūiditate. In contra
riū arguitur quia pfectio opationū sequitur tē

peramētū sed homo cerebri tempore ē tempore
in oietate ergo De hac questione plix diximus i
regni. ¶ Est tñ sciendū quod fuit opinio Mūdi
ni quod in cerebro frigidū & sic in etate pueri
tie sit maior pfectio sensui in se sed nō respectu
ad intellectū. Differtū. n. hec pfectiones quia i ca
ne est pfectio uirtutis odoratiue in se sed nō res
pectu intellectus hunc modū dicēdi iprobauim⁹
iam & ostendimus quod pfectio sensui qua p
fectio cognoscitur sensibile quocūq. mō nō cur
illa ē que dicitur pfecta respectu intellectus ita
quod cū reducitur ad cognitiuū secundū gradū
cognitiōis & trāslationis de ordine in ordine tunc
intellectus intelligit. Et iō si uirtus odoratiua ca
nis esset in hoīe pfectiore sciētia haberemus et
odorabilibus. Hec sunt dicti cōsule. Aliter rñdet
Thadeus & dicit quod absolute in puero frigi
dū & sic cerebri sensus sunt pfectiores absolute
q̄ in tempore sed nō ut habet pportiones & res
pectu ad alias etates. Et tunc dicit quod cere
m frigidū & sic peioratur in pectū etatū sed tē
peratū meliorat. Ista responsio coincidit cū pmissa.
Dicendū ergo ē secundū alios ad pñs quod in
puero cerebri tempore ē inter cōs pueros maior
pfectio sensui & sic maior q̄ in frigido & sic
cerebro. Errō ē q̄ ad tēperamētū seq̄ opationū
pfectio cū de hoc tēperamēto medici loquantur
sed cerebrū tēperatū secundū omnē etatē ē tem
parum l'et magis etate pfecta. ergo i puericia
habebit sensus pfectiores quā alii pueri & in iu
uentute q̄ alii iuuenes & i senectute q̄ alii senes
Senes tñ frigidus & sic in cerebro q̄ hēt orga
na expurgata a supfluitantibus & siccitas & frigi
ditas cōplexiōales satis tēperat per caliditatem &
humiditatem etatis ideo sensus tūc sunt multū
dari sed pcedere etate aucta siccitate & frigiditate
reipi debuerant. ¶ Ad cōteraria dicendū ad pri
mū quod nō oīa dicunt respectu tēpari sed qnq.
unā d. scilicet alius cōpūmus. Ad secundū dicēdū
quod edus pōt cōpari ad suā opationē & ut sic
edus tēparius pfectius operatur i puericia q̄
edus frigidus & sic. uerbigratia si sua opō sit
bellatō uel quē suā cōplexiōē pfectius bellabit
edus tēperatus q̄ frigidus & sic. uel pōt com
pari edus ut quib⁹ noīter & ut sic debet fieri cō
pariō de aīali tēpario. uerbigratia in exemplo de
sterna & edo & tūc sterna in puericia cibis est
nobis tēparior q̄ edus & sic licet cerebrū frigi
dū & sic tēperet i puericia nō tñ pōt acquirere
pfectionē tēpariū quā habet puer cerebri tē
peratū. In cōplexiōe autē que dicit sunt nota cum
oīa hec signa sint effect⁹ frigidū & hūidū apostēa
tum & reliquorū malorū cōpōitionū dicim⁹
in distinctionibus i. in capitulis picularibus. Et
cōsidera quid ubi Aui. loquitur de dispositioni
bus euenientibus i cōceptione debebat loqui et a

po. temaribus. Sed excusat se q̄ est sermo ind
gens sermone piculari ex quo uidet q̄ apostēa
ta & cōplexiones possunt fieri in cōceptione
sicut apparet in puero qui nascitur cum aqua in
capite. Ista autē apostēata sunt egritudines tunc
& ideo non omnis dispositio ab utero contracta
est sanitas nutrit ut communiter dicitur.

HOC CAPITVLVM ET qd est.
Sapius Aui. pōt ut sig⁹ cōplexiōnū
euenientū in cōceptione. Hic ponit si
gra cōplexiōnū distēpātiū ex tpe
que sunt egritudines nūc secundū plurimū. Et
ideo dicit Rubrica Signa cuiusq. egritudinū
capitis & primo dicit hoc premittit modus pce
dendi. scilicet exeq. 2. ibi. Ipsam significat infla
mario Primū p3. ¶ Est sciendū quod p hoc capi
tulū intelligitur totū quod ē usq. ad capitulum
de canonibus curatiōis usq. etz ibi pōt dici unūq.
capitulū p quod est ante ipsū intelligit duo capi
tula pcedentia. Ea autē que dicuntur i istis sunt si
cut cōclusiōes principiorū que sunt signa disposi
tionū capitis quia cōclusiōe intenditur ex ordina
tione pmi. sig. ita ex radicibus & diuisionibus si
gnorū intenditur noticiā cuiusq. egritudinis
capitis. ¶ Scido ē scēdum quod posuit Aui.
duplice ordinē pcedenti. unū in signis & alii in
curis. In signis quidē quia oīa signa dicta sunt
usq. ibi. Cum materia euacuat & c. cōserues i
aīa tua ita quod cū loquimur de egritudinibus
particularibus capitis si pñs necessarii iterare i
unoquoq. cap. & si in aliq. cap. reiterabimus
erit ut inuieris ex hoc i capitulis in quibus nō re
rabo & eris cōtēntus iteratiōe facta in alio capi
tulo. & ideo non in quolibet iterabitur sed una
iteratio fit exēplū aliorū capitulorū in quibus nō
sit iteratio. uerbigratia in capitulis de soda ca
dit ista diuisiō quod ipsa sit a mala cōplexiōe
calida frigida siccā uel humida cū materia uel si
ne materia. In signis g⁹ iterabit signa cōplexiō
nis calide frigide sic & humide ut hoc tibi sit
exēplū in oībus aliis capitulis in quibus sit sermo
de caliditate uel frigiditye siccitate uel humidi
tate cerebri. ¶ Est tñ ulterius sciendū quod il
lud quod dicit de egritudinib⁹ pñi capitis pōt
dupliciter exponi. pōt d. d. t. et de egritudini
bus picularib⁹ & hoc dixit quia picularēs egr
tudinē capitis satis ē scēdū pñs distinguūt.
Alio mō pōt expōi d. egritudinibus pñi quā ner
uorū ut p3 fen 2. & oculorum ut p3 fen. iij. au
riū ut fen. iij. & sic de aliis. Oīa. nalla dicūt p
tes usq. q̄ sūt i capite usq. q̄ oriūt a capite. Aui.
g⁹ nō ponet signa cuiusq. pñs quā signa calidorū
neruorū auris & oculorū & c. satis possunt com
prehēdi ex signis cerebri calidi & si i aliqua pre
pōit signa erit ut cōsimiliter itel. g. alius ut cū
ponet signa cōplexiōnū oculorū p tuā idustriaz

ex uniuersalibus signis. hic poteris scire applica
re hiis positis & ellicere signa cuiusq. ori & p
ris capitis ut ipse fecit de oculo & hoc ibi pfecte
declarat. Alter modus pcedēdi est que inuit
hic icciderit positis. s. modus pcedēdi i cutis q
ē similis modo pcedēdi i signis q in curis p
cularibus nō semp repetet cā dictos in uniuersali
bus curis imo semp redeas ad uniuersales tñ si i
uniuersalibus cā nō ē dictū aliqd quod spectat
ad curas pculares dicit i picularibus & nō re
deas pro eo ad cā uniuersales & hoc ē dictum
pōt ad ppari ad egritudines pculares dicēdas
in hac fen & ad egritudines priu dicēdas in fen
2^a 3^a & q̄tra etē. usq. ad fen nonā. Ex quo uidēs
quod doctrina Auic. ē pfecta. sed oportet quod
homo sciat omne capitulū eius. Rudibus autē q
in omni capitulo uolunt iterationē & nō cōgōūt
sciētā habitudinālē nec sunt nutriti i modis do
ctrinay primitiuis nō placet sciētia Auic.

IPSAM SIGNIFICAT inflama^o
Hic exequit & prio ponit signa ma
lay cōplezionū sine materia. secundo
cū materia. secūda ibi. Colerice qdē.

Prima i duas. prio ponit signa simplicū. secūdo
cōpositarū. secūda ibi cōmisitio signorū. Prima in
q̄tuor p^o pponit signa male cōplezionis calide. 2°
frigide. 3° sic. quarto humidē. 2^a ibi fenitur fri
gus. 3^a ibi lenitas & antecessio. quarta ibi pigri
ta. Primū patet. ¶ Est sciendū quod Auic. pōit
signa cōplezionū & apostematū ut apparebit n
aut solute cōiunitatis & malay cōpositionū q
sunt note ad uisum. s. solutio a cā extrinseca & cō
positio mala. s. figure & q̄ritatis. male autē cōple
sioes intrinsece ut opillatio uiay & receptaculoꝝ
cognoscuntur i capitulis picularibus. ¶ Secūdo
ē sciendū quod hic per malitiā cōpleziois intelligit
malitiā egritudinalē qā faciat corpus a ctu lesū
in opationibus suis. dicit 9° illatio. s. fenlata ab in
firmo & medio rāgēte. Dixit post rubedo. Cō
tra qā hic nō ē materia. Dicendū quod calor at
trahit uel generat materiā. ¶ Alia sunt nora ex
pdictis nā ferre eadē signa sunt cōplezionū mala
rum naturarū ex rēpore nisi quod ille utpluri
mum sunt sane & iō disponūt corpus dispositiōe
in capillis & aliis ut facit propria sanitas. Iste
autē sunt egre qte opatiōes ledunt & ideo hic p
nuntur plus signa operationū lesarum licet etiaꝝ
alia ponantur.

SENTITVR FRIGVS CVM
puationē. Hic ponit signa cōpleziois
frigide. & p3 dixit leuitas pp pua
tionē materiez pigritia cū putate
grauitas. Est sciendū quod difficile ē repire
malā cōplezionē humidā sine materia salū enim
stati aliquā materiā afociat & ideo dixit cum p
uitate grauedinis. Ab aliis autē malis cōplezionū

bus sine materia ex toto excludit grauitateꝝ imo
i sic dixit quod ē leuitas qā sitas per se omni
humidū excludit paucitas qā ista mala cōplezio
humida sine materia uel ex toto nō excluditur
abea utplurimū uel semp quasi aliquā. humidu
tate cōsequentez sibi afficiat. Aliqua ergo pauci
tas fluens est per narem & palarūz & quasi rē
patius quia aliqua humiditas fluit ut in lenitate
consueuit. Quid dicat i aliis patet i littera.

COMIXTIO SIGNORVM
du ay significatiōū. Hic ponit sig^a
cōplezionū cōpositay que sunt abiq.
materia & p3. Est sciendū dixit for
tasse euenit ei. s. cōgelatio. Nā congelatio ē notu
mentū in sensu & motu pp noctumentū cerebri i
quo hō stat oculis apertis ut ista apparebit & sit
a frigiditate & sitate ut ponit. Ga. in comento
Amphorismi secūde picule. Si 9° mala comple
sio frigida & sic cerebri augeatur facit cadē
in hac cōgelationē. Secūdo ē sciendū quod for
tis subter sit a frigido & huido & nō a calido &
humido ut notum est.

COLERICE QVIDEM grauitas
Hic Auic. pōit signa malay cōplezio
num cū materia. Et primo cū mate
ria nō apostemate. secundo cū mate
ria apostemate. 2ª ibi. Febris insuperabilis. P
ria in duas. Primo ponit signa materiez caliday. 2°
frigiday. 2ª ibi. Frigus lenatū. Prima in duas.
primo pōit signa colerice. 2° sanguinee. 2ª ibi. In
sanguinea. Primū p3. ¶ Est sciendū quod licz
colera respectu alioꝝ humoꝝ sit leuis tñ habet
aliquā grauitatē & iō dixit grauitas nō supflua
tñ est q. s. minor q̄ i aliis materiez ut supra di
xit in ca^o de signis ex grauitate & leuitate. Dixit
post Rubedo. s. clara.

IN SANGVINEA. Hic ponit signa sangui
ne & pare. Dixit augumentatur grauitas qā
plus grauat q̄ colera. Fortasse quia cū est i locis
sensibilibus & artariosis tūc eim facit dolorem.
passatiuz ut circa paniculos. Si. n. est i medu
la cerebri nō facit dolorem pulsatiū cum non sit
ibi sensus nec sint artarie manifesti pulsus que
requirūt ad pulsatiūm dolorem ut p3 in 2^a d
interioribus fortis somnus subter. Et sciendum
quod nō pprie est subter ut ille q sit a flamate.

FRIGVS SENSATVM & lon
gitudō. Hic Auic. ponit signa mate
rieꝝ frigiday. & primo ponit signa
coia. 2° ppna secūdu materiā unā
quāq. 2^a ibi uerumē. ¶ Dicit pmo quod sig^a.
& ē. s. iunt & ē longitudo lesionis & assiduario. i.
pduratio in longo rēpore quia materie frigide
sunt tarde ad resoluendū tā in motu eay unuer
sali q̄ in pōssimo. Albido. s. diuersa secūdm
materie diuersitatē frigide. Aliis enī ē i. flemma

re & alia i melēcolia.

VERVM TAMEN. Hic ponit signa ppria. & primo materię flegmaticę. 2° melencolicę. 3° ibi melēcolia. Primum patet.

EST DVBITATIO. utq; materię flegmaticę in capite habundātes faciāt percipere maiorem grauitatē q̄ melēcolicę. uidetur quod non imo melēcolia maiorem quia humor grauior facit maiore sensu grauitatis s; melēcolia ē huiusmodi. quia terre copatur. Item Auic. fen. xliiii^o i ca^o de apostematibus duris epatis ponit signū qđ est uehemētia grauitatis ualde. ¶ In cōtrariū est hic Auic. & supra in ca^o de signis ex grauitate & leuitate & infra in ca^o de sōda & Rasis in primo continētis ultimo cap^o. Hanc questionem plix tractauimus i fen. 3° cap^o 2°. & illic recurrat. hic tñ dicā illius sententiā. Dico ergo qđ grauitas sumitur dupliciter. uno mō pro impotentia mouēdi mēbra. unde homo temprans illa mouere nō pōt sed iudicat illa graui cui grauitati opponitur leuitas que est agilitas mouēdi uel facilitas & hanc grauitatem plus facit materia flegmatica q̄ melencolica. Rō est quia plus contrariatur principiis moriū que sunt calidū & siccū. Mortus. n. fit a calido tanq̄ ab efficiēte & quia mouēs debet iniri moto & fulciri circa id ideo requiritur sicut debuit unde paruū lapidē manus nō pōt in longū phicere sicut magnū ut ponit Aq. in tertia pūcula de plematibus & nō nō plemate. Alia ē grauitas que ē sensatio ponderis & hāc per se plus facit melācolia q̄ a ponderosior. Dico autē per se quia per accidens plus pōt facere illā flegma & hoc pro pp sui ampliorē quāritatē supra melācolia & pprie in cerebro q̄ cerebrū ē magis aptū ad multiplicandū flegma q̄ melācolia. multū ergo flegma plus pōderat q̄ pauca melācolia & hoc faceret flegma relaxādo ligamēta q̄bus mēbrę tenentur & tunc ipsa situata in mēbro laxat i suis ligamētis plus pōderat. Et ideo si flegma nō puenit ad laxandū ligamētū sicut cū colligit in epate non ē necessariū quod molificet paniculū suspendentē tunc minus sentitur grauis q̄ a melācolia. & ideo in apostematibus melācolicis epatis sentit̄ maior pōdus q̄ in flegmaticis & hoc per se & iō azarū^o in cap^o de apostematibus epatis in signis apostētis melancolicis ponit quod est grauitas fortis.

¶ Ad contraria patet solutio.

EBRIS INSEPERABILIS. &c. Hic Auic. ponit signa apostemata tū & prius calidiorē secūdo frigidiorē secūda ibi. Oblitio & somnū. Prius patet. ¶ Est sciendū quod pp mobilitatē mēbris & coligantiam multā eus corde i apostematibus calidis ebris ē cōtinua. ¶ Secūdo ē sciendū qđ secūdū sciētiā principiorū primi libri sen fecū

da qñ apostēta sit in mēbro leui apparere ex hoc leuitas pulsus & in duro duret quia cū diuersitate dicitur serinus. horum autem causa diffiēle est a me ibidem declarata.

BLIVIO ET SOMNVS. Hic Auic. ponit signa apostematū frigidiorū. Et 2° flammatorū. 3° melencolicorū. 2° ibi. tūgile. ¶ Prīmū patet.

Est sciendū quod Auic. nō posuit febrē i hiis signis quia ad apostemata frigida p se nō cōsequitur febris nisi materia putrescat ut p; infra i capitulo de liturgia quīs ē in humoribus calidis oporteat fieri putredinē ut putridam faciant febrē 2° cōtrariū opinione. ¶ Est secūdo sciendū qđ signa horū apostematū frigidiorū sunt multū extimatiua. In generalib⁹. n. canonibus sen secūdo non sunt posita signa cōtra imo ibidem Auic. se extimat dicens quod i generali sunt tediosa. Ista. n. signa hic inquam sunt apostematū frigidiorū signa nō sufficiunt nisi cum extimatiōe cōprehēdente quāritatē & uirtutē horū signorū ut nō fōlū significetur i cerebro matena sed et cū^o malitia p adunationē ad apostema. unde uariat etiā pulsū quod nō faceret sic bessel non apostemās.

¶ Relique parent.

VIGILIE. Hic ponit signa apostematū melencolicorū & patet.

EST DVBITATIO. quia Auic. dicit se dimisisse quod posuit. i. signa humoris dominātis & signa egritudinū p cōtatem iam. n. dixit de istis.

¶ Est sciendū quod quia capitula pcedētia dicta stabāt sicut cōdusiones significatiōis secūdi premissa genera posset aliquis dicere. Auicene quod et alie dispoēs cerebri q̄ cōdusiones p dicit & apostemata et stant sicut cōdusiones q̄ ex signis debēt cognosci. s. debilitas & fortitudo cerebri & q̄ humor dicitur quādo duo uel plures mīscētur. Etia cognitiō ppriarū egritudinū an sint p cōtatē uel pprie. oia. n. ista queruntur cognosci p genera signorū p dicit. uulc. g^o Auic. q̄ ioc melius ē posterius ista dicere & transire nūc ad cāō generales curationis. In cap^o autē dī fōda. s. uouo ponētur quedā signa debilitatis cerebri & in cap^o de spēbus sōde ponētur signa p cōtatem ut pprie egritudinis cerebri & et in aliis capitulis. ¶ Ad cōtrariū dicendū quod nō posuit signa dominātis cū plures mīscētur. uel dicendū quod posuit i generali & nō secūdū unāquāq; egritudinē. sicut etiā signa p cōtatē in generali posuit & nō posuit in speciali pignādo hanc egritudinē esse ppriā & illā nō. Iste ergo cōdusiones pculares sunt ille quāq; rememoratiōez dimisit & trāsiuit ad generale sermōne curationis & in hoc inuit se uelle sequi modū Aliabatis.

Ad Hippoc.
**VM MATERIAM EV-
CVARE VOLVMS.**

Iam Auzena expeditus est a generali notitia dispositionum capitis hic ponit et can curatio nis generales. ¶ Sed dubitat quare non possit can conserua tionis sanitatis cum in pluribus locis pmiserit se di cturum ut i phemio libri cum et posuerit signa dis positionum sanare cerebri. Dicendum quod forsas et dir itelligi ex canonibus generalibus conseruatio nis sanitatis fen 3° primi can uel dedit itelligi in cap^o superiori et signis stumptis ex iuuatibus et no cetibus uel ex libro de iuuatibus et nocentibus qui dicitur fuisse Auz. ut ex secundo can p aureo las mebroz capitis et ex multis et que dicuntur in hac fen. Prio ergo ponit can curatiois p medici nas inferes de manuali opatioe, secundo ponit can medicatiois per dietam, secunda ibi cum cibos. Pater autem statim error diuidentis capitulum de sode contra hoc capitulum cum debebat diuidi istud capitulum contra superiora et capitula cum in cap^o de sode non solum ponant can pticulares curatiois sed etiam cognitiois. Pria i duas prio ponit can genera les curatiois egritudinis materialium, secundo mala ruz coplesionum sine materia, secunda ibi. Curatio nes autem malicie coplesiois calide. Pria i tres prio ponit cura egritudinis materialium absolute, secundo egritudinis opillatiois, tertio apostema rum, secunda ibi. Curatio autem tua in opillatioibus, tertia ibi cum autem curas aposteata. Sed tu d. 2^m hac diuisione Auz. omisit can generales curatio nis solute continuitatis. Dico quod generales oio sunt positi prio can fen quarta. Alii can ponetur infra et. iiii. can fen quinta. Non ergo erat alii can minus oes q illi qui sunt positi i primo libro et minus pticulares sunt hic ponendi q qui ponetur in speciali cap^o de fractura capitis uel solutione continuitatis et isti sunt modi canonu de quibus supra dixit Auz. nisi i quo i uniuersalib⁹ non di ctu et e necessarii ipm dicere i pticularibus. Di ctur et postterius canones curatiois solute conti nuitatis coniuncte cum quibuscumq morbis ut acciderit ut cum aposteatis uel speciebus sode. Prima in duas, prio can curatiois ponit q tum ad intentio nem habitam i curatioe egritudinis materialium capitis, secundo ponit can curatiois q tum ad medi cinas quibus pficitur quod intendit et curatioe, secunda ibi digestiua uero. Pria i duas prio ponit can pfectos, secundo reddit ad distinguendum quod dicitur ex dictis canonibus, secunda ibi. Nunc autem ad distinguendum. Pria in duas prio ponit can gene rales curatiois secundum unamquam materiam et in hoc inuit can curatiois quarum ad exhibitionem me dicinarum, secundo ponit que dicitur can com pluribus siue diuersis materiis inueni in illo canonem q

tum ad manuale opatione, secunda ibi ex eo autem in quo. ¶ Ad euidencia primi est sciendum quod secundum Ga. in regni tractatu tertio prius oportet causam abscindere deinde deuenire ad eam dispositione que prius facta est Sic ergo Auz. fac duo q^a p^o ponit can curatiois egritudinis materialium qui can respiciunt materiam. 2° ponit can respicie res dispositionem que remanet quibus postquam materia est euacuata. 2^a ibi. Et quatuor materia. p^o i tres p^o ponit can curatiois respicientes materiam quando in capite continetur. 2^a qn est in assensu ad caput 3° conducit. 2^a ibi. Et si humores. 3^a ibi. Isti ergo Prima in duas. Primo ponit can curatiois qui sunt ad euacuandam materiam quando est sanguis ut in sanguine. Secundo qn est alius humor a sanguine sepatus. 2^a ibi. Et si fuerit humores alii. Prima i duas. p^o ponit can quando materia est alia a sang ne sed est sanguini mixta siue peccas in sanguine, secundo qn est solus sanguis. 2ª ibi quod si mate ria. Prima in duas. p^o ponit can quando huores alii peccat in sanguine et sanguis est m^o ptus siue dominas. secundo quando sanguis non est multus et alii huores dñant. 2ª ibi et alii et dominentur. Ad intellectum prime pris est sciendum quod Auz. primo inuit dispones quam intendimus curare et est quod i capite sit egritudo ex aliis humorib⁹ cum sanguine non diminuto imo habundare et in hoc est quod dicit. Significatio ostendit sangne cum humiditate. i. cum alio huore quicq sit unde dicitur, quicq q. sit. Et in sanguine non est diminutio. si. imo est habundancia uel littera exterior habet. habundat. s. sanguine significat. Et est mo dus loquendi sicut ut dicitur ego non habeo paucam moneta quasi dicatur imo multam. ¶ Dixit h^o q^a si sanguis esset ualde paucus ut i macris extenuatis supflue et debilibus et cum hoc aliqui humores in illo sanguine peccaret et ipse sanguis esset non bonus licet superaret eos non tamen faceremus flobotomia sicut nec alia euacuatioe pp multum casu uirtutis sed itenderemus cofortationi et retentioni. 2° ponit huius dispositionis curam cum dicit. Incipimus a flobotomia non ista est euacuatio que debetur sanguini et aliis humoribus quando in sanguine peccat ut pz in quarto de regie sanita tis et p^o can fen quinta i cap^o de flobotomia. 3° docet uenam de qua debet flobotomare quia de cephalica uel uenis pticularibus capitis uel et uena colli que dicitur. Guidet. ¶ Est dubitatio qn et cephalica debet flobotomare et qn de aliis. Dicendum quod Auz. hic can pfecte distinguit postterius. Nam aut sanguis est in fluxu ad cereb⁹ et tunc non incipimus a flobotomia cephalice nec uenarum pticularium sed a flobotomia uene cois uel basilice uel saphene secundum quod hic docet Auz. aut sanguis tenetur in capite et iam cessauit fluxus uel est paucus et tunc aut non est magnus peri

culum sed est de repletionibus cōter occurrenti
bus & tūc flobotomam^o uenā cephalicā uel frō
tis uel nāsī & huiusmodi omnes. nāste uene a ca
pite euacuāt materiā in eo contentā tñ differen
ter quā si hec repletio est magis cōis & cum h^o
aliquis timor iest de fluxu aliquo a pibus pro
pinquis flobotomamus cephalicā quā cōior est
eius euacuatio & diuersiua est aliquo mō. Si aut
tem hec repletio nō sit sic cōis uel si sit tamen ma
teria oīo fluxit flobotomamus uenā f rontis uel
nāsī uel post aures & hoc secundū picularares re
pleciones capitis ut apparet in unaquaq. egri
tudine. ¶ Est tñ sciendū quod licet flobotomia
piculariū uenarū nō sit diuersiua respectu flo
botomie cephalicē tñ in se aliqua diuersione in
cludit. sicut flobotomia uene frōtis diuertit a po
steriori pre capis. uenā eductio sanguinis a nari
bus ponitur inter euacuaciones diuersas a Me
sue in ca^o de frenēsi licet dicat cū sangui fugis. Si
aut cū repletio ē in capite ex materia sanguinea
etiā mixta cum aliis humoribus piculū ē mag^m
uerbi gratia suffocationis subite ex appoplezia
tūc flobotomamus guidēz quia ista flobotomia
potentiū euacuāt materiā a capite & ē a par
tibus gule & pectoris. unde i squinācia & alma
te & suffocacōe & lepra precipit. Et hoc est qd
dicit Auic. quod si res. i. piculū est magna & c.
Ita exponebat ē res supra tertio cap^o hui^o sen
quarto Auic. ostēdit pre a qua debet fieri floboto
mia quia in cōtrariā a pte doloris. i. passionis
ut si passio ē in latere dextero fiat flobotomia de
cephalica sinistra uel de aure sinistra & si ē post
fiat de uena frōtis uel nāsī & ideo dicit. eaz. flo
botomia. ¶ Dubitat an sit de cōtrariā uena ce
phalica flobotomandū. uidetur quod nō p rasiz
in nono alimōris prio cap^o qui dicit quod sien^a
est flobotomia in prei quā dolor u^o in qua ma
gis infestat. ¶ Amplitus flobotomia d cephalica sit
ad accipiendū materiā de capite sed magis eua
cuat illā flobotomia cephalicē eiūsdē pris cum sit
maior reititudo & ppiquitas & associatio que
cōsiderant in accuptione materię a pte ut patet
pmo cā sen quarta prio cap^o. ¶ In oppositum
est Auic. & 3or in prio theisr tractatu secūdo
ulio cap^o ubi i passionē capitis ex cephalica op
posita flobotomat. ¶ Dicendū quod comunis in
tentio i flobotomia cephalicā ē cōparatur ad
flobotomiam uene nigre & basilicē & saphe nē
euacuatio materię a capite. s. que sunt iam i ca
pite sed cū hac intētiōe includit aliquā opario
nem & per cōsequēs aliquā diuersionē. Sicut er
go cū intētiōe euacuatiōis materię a capite cō
iungitur tibi aliqua intētiō diuersiua maior uel
minor sita cōsurgit cōsiliū in flobotomia cepha
licē eiūsdē pris uel cōtrariē. cū euacuatiōe enim
quā facit flobotomia cephalicē eiūsdē pris min^o

diuertit sed cōtrariē pris magis diuertit. Cōfir
git autē intētiō diuersiua aliqua cū medicus su
spicitur aliquē fluxū materię ad caput licz actu
uideat plas materiā esse iam fluxā. Suprio tñ
illa curfus nō est tāta que necessest flobotomiaz
saphe nē basilicē uel nigre sed sufficiet cephalicē &
si paucus ualde est fluxus uel timor de fluxu ce
phalica eiūsdē pris sufficiet quod si maior sit de
cephalica oppositā & sic est considerandum in
uenis picularibus. Si enī uis materiā a capite ac
cipere cū aliqua diuersione tunc si suspitio est qd
materia sit posterioris flobotomia uenaz frontis
unde dicit ypoctas i gnta pcula amphorismox
Posteriora capitis dolētia & c. & Auic infra di
cit idē in cap^o de soda. Si autē sine aliqua diuer
sione sit. eiūsdē pris tunc facias flobotomiaz. Au
ctores g^o medicine secundum diuersā iudiciā &
extimaciones possibiles diuersā dixerūt ut dēda
rautimus in retria fen huius in cap^o de cura obral
mie. ¶ Ad opposita p^o 3or. ¶ Quinto ē dubita^o
Auic. ponit quod ē incipiendū a cephalica Cōtra
im prius a nigra uel basilica quā est prior &
& infra dicitur. ¶ Dicendū quod Auic. tendit ad
materiāz sanguinē a cui sunt alii humores mixti
cum est in capite & rōe huus nō tñ sit floboto
mia cōis uene nigre nec basilicē. si aut indigetur
illis est ppter alios modos repletiōis ut dictū ē
& infra dicitur. ¶ Sexto ē dubitatio utq. an
hac flobotomia debeat pmitri digestiū. uidet
quod nō quia Auic. non exprimit & ifra docēs
purgare alios humores docet pmittere. Si ergo
ē hic debuissit pmitteri uidet quod debuissit
explicare. ¶ Ad oppositū arguitur qn i floboto
mia non ē intētiō sanguis expectamus digestio
nem ut sumit in quarto eā in cap^o de cura pu
tridaz in generali. secūdo antiqui i sanguie gros
so pmitterebant digestiū ante flobotomiā ut po
nit Auic. in quarta sen primi ca^o in cap^o de floboto
mia & in. vii^a. pcula Amphorismox illo am
phorismo dolores oculoꝝ in cōmēto & in libro
de flobotomia noue traslationis. ¶ Dicendū qd
in hac flobotomia non debet expectari digestio
i. non debet sirupus digestiū uel aliud dige
stiū pmitteri. Rano ē quia si isti huōres sunt
apri ad motū cū sanguine per flobotomiā edu
cti nō expedit pmittere digestiū. Premissio n.
digestiū esset quia huōres i ibi esset inepti ut si
erēt apri sed sunt apri quia de mente Auic. hic
dicitur sanguis & alii humores sunt secū cōmix
ti. Ex hac ergo cōmixtiōe sunt apri ad euacuati
onem. ¶ Ampli^o digestiua siue calida siue frigida
nocerēt itate repletōe multa i capite. calida qdē
agitando & frigida cōstringendo & similē ratio
nem facit Ga. in. viii. terapentio i cap^o de cura
essimeraz ex opillatiōe. ¶ Ad rōnes in opposi
tūm Respondet quod digestio expectatur qn

In flamma phum
capit & arguitur d
diuersiua

repletio capitis
magis caput
tūc huiusmodi
magis magnū
subitū dicitur
et tūc dicitur
magis quia fluxus
omnis uenarū
tūc dicitur
magis uel flobotomia
magis i flobotomia

capit & arguitur
magis caput

nota

in libro de
capit & arguitur
magis caput

in libro de
capit & arguitur
magis caput

solut sanguis dicitur quod tunc sufficit completa
sive eradicatione flobotomia. ¶ Est sciendum quod
dicit sanguis tunc quia quod sanguis peccat sola
tate principaliter qua dimittit totus sanguis re
manet bonus tunc fit flobotomia completa que dici
tur completa propter duo primo quia copiosa & eradicati
ua secundo quia sine alio auxilio euacuat^o liberat ut
declaratur in sen. xi. i. cap^o de canonibus uniuersali
bus curationis malax^o completionis cordis hoc autem
non facit flobotomia minoratiua.

¶ ET SI FVERINT. Hic ponit alios canones
curatiois quoniam est alius humor a sanguine separtus &
primo premitur. secundo dedatur. secunda ibi Ad hoc
tunc non penitus. ¶ Est sciendum quod debet exponi
humores alii. scilicet a predictis quia sunt alii a sanguine
& non sunt mixti cum sanguine nec peccantes cum
sanguine. secundo exponi debet si est cum communitate
quia totus corpus fit plenus cum hoc etiam quia a toto
materia ascendit ad caput.

¶ AD HOC. Dedatur primo casu in euacuatione pro
pria capiti secundo in euacuatione capitis & totius.
secunda ibi & totum istud.

¶ EST DVBITATIO. Vix possit fieri euacua
tio particularis non premissa uniuersali. uidetur quod
sic quia supra Auic. concessit flobotomiaz appropri
tam capiti & inceptit ab ipsa. In oppositum est hic
Auic. & melius in cap^o de flosa. Canon enim est.
uniuersale euacuatione premitur particulari. ¶ Di
cendum quod euacuatio particularis est duplex. una
que solui est particularis & capiti propria ut est eu
acuatio cum gargarismate uel caputurgio resoluti
uo forti approxiato capiti uel etiam si est aliquod
solutiuum appropriatum capiti & ista euacuatio par
ticularis stante repletione in toto non debet fieri nisi
si premitur euacuatio uniuersalis & causa est quia
talis euacuatio particularis plus attraheret de ma
teria ad caput. Alia est euacuatio particularis que est
pars uniuersalis euacuationis quia est aliqua medi
cina que simul euacuat a capite & a toto ut pilu
le coque pilule aggregatiue & yere magne & tunc
quod expedit euacuare non premitur uniuersalis imo
simul fit utraq^{ue}. scilicet a toto & a capite & post illud
non oportet euacuare particularis quia cum tali medi
cina premitur euacuatio uniuersalis & particularis.

¶ Considerandum tamen quod in quatuor casibus potest
fieri euacuatio particularis non premissa uniuersa
li. primo quoniam materia est pauca. 2° quoniam membra madidas
materia non amplius madat. 3° quoniam caput est fortissi
mum & non plus auditur in recipiendo. 4° quoniam corpus
& alia membra a capite non sunt repleta sive non
sunt posita sub domino humorum facientium egritudine
in illo membro. scilicet cerebro. Sed tu dices Auic. uidetur
defectiones qui has conditiones non possunt. Dicitur
quod omnes predicti tres conditiones uerificantur in
uirtute quare quia inquit Auic. si. n. reliquum cor
pus non sit plenum tunc possumus a particulari eu

cuacione incipere & tunc est proprie quod materia in ca
pite est pauca tunc est caput non recipit neque corpus
dat. Quis ergo fit possibile quod corpus sit plenum
& quod materia in capite sit pauca & quod cor
pus cessauerit a mandando ad caput uel non man
dauit sed in seipso caput haberet illam materiam
& quod caput non sit auax^o in recipiendo non est
securum solum particulari euacuatione facere &
ab ea incipere quia semper totius repletio minatur
materia possit ad caput cur recipere sed tunc est par
ticularis securissima est quod totius corporis euo
facta est & ideo hac sola conditione Auic. hic ponit.

¶ Sed tu dices potest ne contingere quod stante re
pletione in toto premitur euacuationem particularem
¶ Dicendum quod Quis non sit oio secum tamen me
dicius multum exercitatus & bone estimatiois pos
set quod illud facere & hoc secundu mentem Me
sue quia Quis esset corporis plenitudo caput non
esset auax^o in recipiendo. i. non aprum neque auditum
neque mandans in mandando. & tamen materia in capite
esset pauca & proprie cum esset propinqua locis eu
acuatiuis per naves uel palatum tunc enim leui garga
rismate uel caputurgio ut solo fisco fide possit
illa particularis euo fieri non premissa uniuersali
torum tamen hoc non est oio secum & de istis iam di
ximus sen. iii. huius. ¶ Vnde contrarium dicendum
quod casu supra positum Auic. inferius distinguit
& intelligebat supra quod flobotomia particu
laris tamen fieret quoniam non esset indigentia uniuersalis
euonis ¶ Dubitatur utrum sicut quod stante pleni
tudine totius particularis euacuationem premitur ita
non stante plenitudine faciamus uniuersalem euo
nem. Et de hoc diximus. iii. sen. & ibi quere.

¶ ET TOTIVM. Hic complet casu in euacuatione mate
rie & a capite & toto. primo facit hoc quoniam materia
est cocta. secundo quoniam est cruda. 2° ibi. Quod si hu
mores fuerint &c. Prima in duas. primo ponit
casu in euacuatione a toto & capite. secundo a capite solu
ibi 2°. Et si egritudo. ¶ Considerandum quod lit
tera prima dupliciter potest exponi uno modo ut sit
canon tamen in euacuatione uniuersali quod particulari & tunc
dicemus totum illud. scilicet de euacuatione tamen uniuersali quod
particulari & tunc exponitur si scitius materia
in ipso corpore & capite eius quod educitur. scilicet
urina egestionem per naves &c. Alio modo totum il
lud quod dictum est de particulari euacuatione quasi di
cat non sufficit quod uniuersalis euo precedat sed
quod toto hoc oportet materia esse predigesta &
hoc cognoscitur per illud quod educitur per naves
palatum &c. ¶ Dubitatur an a capite possumus
euacuatione materia ante digestionem. uidetur quod sic
in appoplexia fortissima capiti apponimus ut in
fra ostendemus & hoc non expectantes digestionem
¶ Dicendum quod secundum finem ceterum non debe
mus regulariter facere & hoc est cum egritudo
non uehementer infestat sed coacta ante digestionem

et post hoc fuit rursus
facta et

in 9° in m^o casibus
fuit rursus facta et

conatur qñz a capite euacuare ut in appoplefia
clisterijs foribus & calefactioibus & quibuscū
q. possumus aliquid materia educere quia egi
tudo nō dat spaciū ordinare coctionis. Ita proli
xius declarant in principiis sciēcie. ¶ Et cōsidera
hic quod Auic. in humoribus aliis digestiōe ex
pectat sed i peccato sanguis & alioz in sanguine
& cū sanguine peccantū Auic. nō expectatur di
gestiōe propter cām dictā.

12- ¶ **ET SI.** Auic. declarat canones i euacuatiōe ma
terię a capite ostendēdo qñ debet fieri & qñ
modis & qñbus cōditionibus. Fit autē euacuatio
materię a capite sex modis. s. gargarismatibus
sterutatoriōibus embrocis caputpurgis empla
stris & solutiuis. habet qñtuor pres. primo po
nit cām in euacuatiōe cū gargarismatibus. secūdo
cū sterutatoriōibus caputpurgis & embrocis
tertio emplastris & quarto cū solutiuis solui
tis. secūda ibi ad ministratimus. tertia ibi & qñ
q. quarta ibi. & caebibus. Pria in duas. primo
pmitte qñ euacuatio cū gargarismatibus ē sien
da. secūdo ponit cōditiones circa hoc. secūda ibi.
Si nō timuerimus. Primū patet. ¶ Consideran
dum quod Auic. nō fuit contentus dicere ad sta
tum sed dixit pcellimus i digestiōe ut det i tel
ligere quod fit status quoad materie digestiō
nem nō quoad accidētia sola. ¶ Considerandū
ē quod hoc debet intelligi si natura nō euacuat
euacuabimus nō. ¶ Dubitatur utruz materia
digesta in capite. pria euacuatio qñ debemus
incipere sit per gargarismata. uidetur quod non
quia in freneli litargia & doloribus capitis nō in
cipiūt ab ea auctores. ut apparet ista in suis capi
tulis. ¶ In cōtrariū Auic. hic Considerandū. quod
gargarisma dicitur a gargacone que est ps circa
gitur. Galienus. x. de utilitate piquas. xii. ca.
ad quā attingit aer & circa quā percussione eius
penititur materia que gargarizatur. ¶ Ad que
stionē dicendū quod materia que est i capite &
est digesta aut est pauca aut multa si qñz pau
ca sit possumus incipere a gargarismatibus ratio
est qā materia talis cōueniēter euacuabit ex hoc
qā gargarism^o trahit ad culatoriū ad quod uic
exp illōis suspēditur ut cerebri terminantur ut sit
pra dixit Auic. & ideo dicit pprie p gargarisma
& hoc eius euacuatio ē multū ppria quia per la
tam uia & rectā & comunē cerebro ut notū est
Si autē materia sit i capite multa & maxime si
est difficilis mortis cū tota sua digestiōe cōueniē
tius est cū solutiuis euacuare. s. cū yeris & pilu
lis assumptis qā ille medicē amplius & fortius
euacuabit de materia & hoc indigemus ut pre
supponitur. ¶ Sed tu dices qñ faciāz gargarisma
ex yera. dicendū quod non sit purgabunt caput
gargarizata sicut iterius assumpta puia non ira
reduat ad actū in gulla sicut in stomacho ut de

daratū est alibi. ¶ Ex his cōtraria cessant.

¶ **SI NON TIMVERIMVS.** ¶ Hic declarat
cōditiones & ps. ¶ Dubitatur utz hee cōditiones
requirant ad h^o q gargarismus fiat & uidet q
nō quia pulmo respectu cerebri est mēbz igno
bile & naturaliter ab eo recepit multa cumata
ut primo cām de cōditionibus mēbroz. Nō ergo
timere debet de eo quod faceret gargarisma de
sendere. ¶ Secūdo non uideretur esse inspiciendū
si humor sit de genere acuti quia Melue poit
ea de catarro q iuuamentū gargarismatū est i
catarro acuto. Amplius Auic. uidetur esse de
fectiuis quia una de causis quare gargarismus
phibetur est multitudo materie ut inuit Mesue
pallegato cap^o. hanc cōditionem Auic. non ponit.

¶ Ad hoc intellectus. considera quod gargaris
mata sunt ad quatuor intentiones simplices &
unā cōpositam. prima ē ppter purgationē mate
rie a capite p parte ignobilem. s. per culatoriū
& h^o fit cū yeris in quibus est uirtus purga
tiua attrahendo. ¶ Secūda intentiō est ad strige
dum sive cōprimendū fluxū. sicut damus i gar
garmare dyacodion & huiusmodi papauer
ta & qñz opiata ad sustinendum fluxum. Et ex
hoc uide quod littera Mesue est corrupta quia
nō ponitur exemplum primi ut ubi dicit primi
debet dicere secūdi. dicit inferius aliter sermo su
us exponatur. Tertia intentiō ē absterlio materi
erum a pte gula & adiacētibz & sic a parte ca
pitis sicut fit cū aqua salita & aqua meliua & zu
charata. ¶ Quarta ē alteratio materie sicut isfri
gidamus materia calidā cūz gargarismare aque
in qua sit camphora & res frigide. materiaz ue
ro frigidā calefacimus gargarizādo calida sicut
mirra & similia. Ista intentiō est cōposita ex in
tentionibus duabus aut pluribus ut cū cōmēnt^o
aquā salis & mirr i &c. ¶ Et ex hoc apparet
expōitio te. ut Mesue cum dicit ca^o de catarro.

¶ Exemplū quarti est aggregatio intentionū su
ple sicut miscendo aliquā de predictis rebus sūt.
Fricatōes & ut solatiōes i eis ad hoc. i. ad quar
tam intentionē cure generalem que erat diuersa
a parte timorosa ad prem cōez. i. cui cerebz co
minicet. & nō debet exponi ad hoc. i. ad qñtum
motū gargarismatū sed quia Mesue a suo pro
prio deuenerat p longū sermonem i gargaris
matibus iō ibi reuertitur ad quartā rem de sex
rebus cōpōnentibus curā catari. ¶ Hiis pmissis
dico quod sermo Auic. hic est d gargarismatib^o
factis ad euonem materie capitis sive faciāt istā
euonem attrahendo sive fortiter abstergēdo si
ue incidendo. Et ex hoc cessat unū argumentū
quia Mesue cōcedit unū gargarisma in catarro
subtili acuto. s. gargarisma ipsi illatiū & alera
tiū materie catari s. Auic. negat gargarismū
attrahitiū i materia acuta. Cessat & cōtradictio

Quarta conditio est modificatio terre & quod licet homo esset parus recipere materias ad pulmonē in dīspōsīto quā habet in capite & maioris tioris & plus se sollicitat q̄ dīspōsīto que pulmōē tioris & ideo facimus gargarismū a trachitū.uerbigratā qm̄ materia est in capite ex cuius remanētia si nō fiat gargarisma tūmē apoplexia. fēdā fiat gargarismū p̄feratū ab appoplexia tamē quā habet pulmōē cōsuetū recipere materias incurrere p̄līm & maliciā ha nēlitis de gbus cōsīdīs. Pol sunt ergo hec con ditiones ad ordinē redūa p̄ hunc modū. tiorē tū gargarisma euacuatiū & ex p̄e materie tū pulmōis & p̄tū gulę. Si ex p̄e materie aut quia multa aut quia. Si quia multa & tūmēt pulmō p̄ uā suffocatiōis & i hoc cō p̄hēditur timor qui habet i gargarisma euacuatiōm. cūbitus subitē p̄focatiōis quā ibi mēte riam suspicamū multā flūentē ad gulaz quam gargarisma euacuatū i meīs mouēbit. Si autē imor sit ex p̄e materie quia acuta tūc tūmēt

pulmoni & pibus gule cū hac etiā timeſ de ce-
rebro ut dicet. ¶ Si uero tior ſit ex pre pulmōis
& ſic q̄a eſt patuſ recipere & quia maior paſſio
poſſz i eo fieri q̄ iſta. quā in capite curas. Rēoris
igit iſtiſ ſuſpicatōibz pōt fieri gargarīſma ex q̄
buſ ceſſant omēſ cōtraditōeſ & apparet quod
doctrina meliſ & Auiſ. concordat.

¶ **ET ADMINISRAMVS.** Sic ponit can-
cis cap purgus strenationibus & embrocis
& p3. ¶ Et sciendū quod Auc hic enumerat
multa euacuatia materias a capite & ideo dicit
deponēt. i. euacuet licet diuersimode ut appare-
bit Nam licet odores possint euacuare sterna-
tionē faciēdo possunt tñ euāre resoluēdo. ¶ Se-
cundo est sciendū quod Auc. inuit ista debere
fieri premissa purgatioe.

ET QUANDOQUE FIENT. Hic docet cum emplastris curari. Et primo facit hoc quod docet evitare errores. 2° ibi uia aut qua. 3° primu patz. ¶ Est sciendum quod ex Auic. hic capimus codices falsitas in appositione emplastroz. Pria est quod raddatur caput. Sed contra quia raso capitis non & demplat porros ut p. 3. iii. p. ca. fen p. in cap. de rigore. Responso cum raso capite emplastrum melius primu & similiter embroz & unguenta q. quado sunt capilli. Sed non dixit de illis quia pp. subtilitatez embrozauit & emplastroz min^{us} aurauit. Ratio aut capilloz 1^a absolute fit melior cu forficibus q. cum nouacula in hoc et casu non est curandum quia statim apponimus emplastru resoluuntuz & reapunt porri & 1° Ga. in xiii. terrapentie dicit radente uel tondente. ¶ Secunda est quod emplastrum sint diversa secundum diuersitatem humoris quoniam uolumus exstare Alio. n. resolutio indiget colera & alio stigma. 2° condicio est quod timeam^{us} ex illis emplastris corruptione coplesionis & hoc quia non proportionetur soli ad materia sed et ad mēbz. secundum diuersitatem coplesionem & compositionu uel hoc dicitur uista emplatra resolutiua apponuntur digesta materia q. si materia estet cruda & multa talia emplatra dilatat etiam & ex hoc sunt ca corruptionis coplesionis uel digestione et quia quado est et cruda resolutur subsutibile & remanet grossus & ex hoc et corrumpitur complexio & est similis modus Auic. loquendi. iii. p. ca. i. ca. de cura slegmatica. Et secundu hunc modu exponendi erit solum tres conditiones. sed secundu primum modum dicemus quod quarta condicio est quod sit fitis ossis. quod materia effusa. q. si fiat i cerebro erit facilis ad euacuandum. I. quado cu emplastro resolutur & hoc quia fit digesta. unde non educitur subtile & hoc remanet grossum & quia sicut non ad datur in gradu ita multu excederet & hoc rageretur in secunda condicione. uel adheretia & secun-

24
dum hoc dicimus quod inuit qntam cōditionez
& est quod tu nō facias cōtinuo adherere reso-
lutiuū qā p cōtinuā adherentia possz putrefieri
materia & iō subditiua aut ut euacuemus. i. cū
emplastris resolutiuis post lenificationē tū leui-
bus digestiuis. i. cū molibus habētibz uirtutem
maturatiuā ut mucilago altee nel radix altee &
similia. nō enī debēt esse lenitiua s̄ne uirtute ma-
turatiua ut ē uiola & ideo quacuqz fueris usus
euacuatiōe p resolutionē sequaris post cū lenifi-
cariōe nel fac quod euacuatio sequat ipam lenifi-
cariōē & utriqz uerificat. ubi enī timet indura-
tio materiez mō lenificatiua & mō resolutiua
& itez lenificamus ut ponit Ga. i. xiii.º. terrapē-
rice & Auic. quarto cā fen 5º. in capº de cura se-
phiros. ¶ Est tñ sciendū quod qnqz medici ista
resolutiua & molificatiua simul pmittent Tem-
pus uero more utriusqz medicaminis. s. quot die-
bus molificemus & quot intendamus resolutiōi
est secundū extimationem.

¶ **ET CAVEBIMVS.** Hic ponit cā. cū medi-
nis solutiuis i euacuatiōe materiez a capite osten-
dens suū sermōe extēdi ad euacuatiōē que fit
cū gargarismate & prio ponit unū cā. secundo
aliū. secūdo ibi. Et ut caueamº. prius est ad recti-
ficandū malā cōplexiōē quā medicina solutiua. ut
gargarisma ut quā aliqñ alia cā euatiā reliquit
& inducit quod iō cōiugi quia sunt calida & i
flamāt & cogit uti ēt eis i euacuatiōe humorū
calidopz. Dico ergo succurrimus solutiōi. post so-
lutiōē emplastrādo caput cū frigidis. dixit autē
post solutiōē qā forsz i actu solutiōis uētris p-
hibent euacuatiōē debitā. ¶ Secūdo ē sciendū
quod aliū modū euacuādi hic Auic. non pōit &
est p cōsolatiōē hāz medicinarū & forsz hic o-
mīssit quia dedit intelligi ex cā generali posito i
libro prio fen quarta. quarto capº cū dicit. Quā-
doqz necesse ē te dare medicinā que sit ex genere
euacuādi hūiores i qualitate sicut cū scamonea est
tibi necessāria ad colerā euacuandā rubeā. c. gº
admiscendū ē illud qd ipam i qualitate diuer-
sificet & forsam omisit quod talis rep̄ssio n̄ sem-
per ē possibilis. multa enī infirigidatio medicāz
debeniū euacuare a capite i pediret debitaz eu-
acuatiōē siue sint medicie solutiue siue gargaris-
mata siue ēplastrā. ē ēplastris & gargarismati-
bus ē notū & ēt de solutiuis ut yeris & pilulis
Si. n. cū eis medicāz multū frigidas miseremº
rolleretur uel impediretur euaporatio ad ca-
pit. unde tales medicine non fortiter euacuarēt
& iō non uides quod auctores in pillulis & ye-
ris debētibus euāre a capite ponāt opū uel ius-
quiamū. Hic accipe quod turbat euacuāt humo-
res acutos.

28
¶ **ET VT CAUEAMVS.** Hic ponit aliū cā.
& hic cā reddit te tremantē in purgādo hōiez

qui natqz sumplit medicinā solutiua. possēt enī
esse inter hunc hominē & hanc medicinā p̄prie
ras occidendi & est sermo Ga. in secūdo regimis
acutoz cōmento. x.º.

¶ **QVOD SI.** Hic ponit cā in euacuatiōe qñ
materia ē indigesta & uult quod p̄digeretur.

¶ **¶** Considera utraqz pres. s. grossū & subile
& siue sit hūor grossus siue subtilis debz digeri
& dixit cōtra eos qui credūt quod subtilis nō in-
diger digestiōe ut pria q̄rit capº de cura putrida
rū in generali uel utraqz ptes siue sit in toto cor-
pore siue sit i capite solo. ¶ Considerandū hic
secundū omniū sententiam quod hic canon est
uetus regulariter & i euacuatiōe erradicatiua
creditur enī & bene quod in euacuatiōibz mio-
ratiuis & coactis nō oportet digestiōē expecta-
re ut hic Auic. inuit & ipº capº.

¶ **ET ILLVD QVIDEM ET SI humores.**

¶ Hic ponit cā i euacuatiōe qñ materia ē i fluxu
a latere. i. a determinata pte uel a corpore toto.

¶ Considerandū quod qñ materia fluit intētiō
est ad fluxū & hoc cū cōtrario tractu agēdo cir-
ca illd m̄bz qd trāsmittit ut si sint iferiora cū di-
steri & c. & in hoc Auic. inuit omne diuersionem
euacuatūā uel nō euacuatūā que pōt fieri & d-
bet & diuersionē priū mittentiū & est cōmūis
iste canon in materia sanguinea & alis lz sp̄era-
liter statim de materia sanguinea diuertenda lo-
quatur isti cōuenit & patet.

¶ **ET QVANDOQVE.** Hic est canon Ga. in
regni oportet prius cām abscedere deinde ueni-
read cā que facta ē dispōnem.

¶ **EX EO AUTEM.** Hic ponit cā curationis
egritudinū materialium qu plures materias
respicit & est cā in manuēl opamez & dicit q
secundū intētiōnem cauterizantiū. i. medicorū
qui locūtur de cauteriis ut suir albucais & ex
eo in quo cōiactat diuerse materie & ē. i. quod cō-
uenit diuersis materiis ut calidis frigidis nel
sanguineis uel alis est ut fiat cauteriū.

¶ **¶** Dubi-
tatur utqz in qualibet materia cōpetit cauteriū.

¶ **¶** Dicendū quod in qualibet tā calida q̄ frigi-
da n̄ pōt cōpetere qā p successiua ēoēz sit ma-
teriez diuersio quēcūqz sit tñ maxime cōuenit i
materiis frigidis quia tñ illaz cōsumptiōe
rectificat malitiā qualitatē quā imprimit. unde
Meshe capº de egreditudinibus oculorū dicit inua-
menta cauteriū sunt multa & sublimia & p̄prie
ad egreditudines capitis frigidaz & hūidas. ¶ Du-
bitatur 2º. an. debeat fieri post uniuersale cūoēz
uidetur quod nō sit expēdiē quia est euacuatio
diuersina. Dicēdū q post cūoēz uniuersale debet
fieri p̄prie totum corpus ē pleni ratio ē quia
est euacuatio p̄cularis. nō debet sequi uniuersa-
lem unde licet sit diuertens tñ etiam est euacu-
ans ex loco. ¶ Dubitatur 3º. an. manus debz po

ni ad puncta nasi uel ad finē nasi ut intuentur lo-
cus debitus cauterii & cū hoc dabitur, an de
beat mensura ei cum indice uel medio digito, ui-
detur primo quod radix manus debet poni ad
puncta nasi quia Melse ca. de cauteriis dicit q
manus debet poni in extremitate nasi que extre-
mitas est puncta nasi, uidetur 2° quod mensure
mus cum digito medio p Melse ibidem & ca.
de egritudinibus oculorum. ¶ In cōtrariū uidet
Aui. q dicit q man^o iponaf^o i extremitate nasi sed
extremitas nasi est iuxta supcilia & puncta est in
feri^o. Ampl^o docz mēsurat cū indice & anulari
¶ Ad intellectū hōz cōsidera quod in hac men-
sura queritur locus cōmissure, s. ubi iungitur sa-
gitalis cum coronali hic autē locus ē inuentus per
expientia ex mensura sumpta a radice manus, s.
iuxta raserā ad extremitatē indicis & in hoc non
est aliqua cā nisi quia expientia inuenit hāc pro-
portionē & huic mensurę respondet mensura a
fine nasi, s. iuxta supcilia usq. ad locū illius com-
missure, preter autē hūc modū sunt alii, s. cū filo
extenso ab aure ad aurē supnasuz & postea du-
plare filiū & ponere ad extremitatē auris & ex-
tendere sup caput raso capite, pōt ēt fieri mēsu-
ra cum filo extenso sup caput de aure ad aurem
a diuēnduz locū medium. ¶ Alii tñ auctores
ponūt finem manus iuxta raserā in puncta nasi
& extendāt manuz & ubi puenit digitus medi-
us cum replicatiōe prime iēcture ibi est locus ca-
uterii & Ralis primo cōtēntis cap^o de frenchi &
ego p anothomā expus sum hos oēs modos &
intēni eos p pinguos & in hoc est esitatio multa
ppter diuersaz figurā capiti & qūitatē nasi &
qūitatē manus tñ uplurimū inuenitur qd men-
sura manus a radice ad indicem uel a radice ad
mediū i loco sub nētriculo digiti poita radice ad
locū supcilioz extēso indice per frontē inuenit lo-
cū commissure & hec pportio ē de mirabilibus si
est secūdu unū quēq. hominē & si aliqñ deuiat
nō ē mirū pp cōditōes idiuuiales unū quosdā
uidemus non iuuari cauterio qui ex natura egrit-
udinis debetē iuuari & h^o est quod forsaz mē-
sura nō inuenit locū commissure, s. qā habz cōmissu-
ram solidā cōstrictā unū nō trāspirat a loco sup
cranēo aliquid de materia & tales homines natu-
raliter sunt male dispositi oīs secunduz caput ex q
bus cōtraria cessant. ¶ Dubitatur qūto an cum
ferro uel auro fiat, dicendū quod cū ferro qā hic
queritur quod nō dīo cōsolidet^o imo continuo sa-
nies fluat. Cauterū autē cū ferro tardius cōsolid-
atur q^o alio metallo ut pōt sumi priā pblematū
xxxiii. pblebate. ¶ Si q^o uelles cauteriū ad re-
ctificandū maliciā cōplectiōis & humorū & citam
sanationē fac cū auro quod si uis quod tardius
cōsolidetur fac cū ferro. ¶ Dubitā qūto de ho-
ra cauterii & quod manē & tēspis pōt fieri. Et

de hiis diximus fen 3° cap^o de obtalmia.
¶ VNCAVTEM. &c. Postis cā in egrit-
rudinibus materialibus hic redit ad distinguen-
dū & pri^o distinguit canones in materia sangui-
nea ubi cōperit flobotomia, secūdo distinguit cā
in egritudinibus de aliis materiis. secūda ibi
digelitua, priā in res, pri^o ponit cā intendendo
ad materiā capitis, & reliqū corporis, secūdo in
tendēdo ad materiā dēterminatū mēbri mēten-
tis, tertio intēdēdo ad materiā capitis, ibi secūda
& si fuerit ibi terna, ampli^o. Prima pars parz.
¶ Dubitatur utrū existēte plenitudine in toto
& in capite ē flobotomandū de cephalica, uidet
quod nō quia nō euacuat a toto imo a pti^o su-
perioribus ut qūta primi cap^o de flobotomia.
Itē tunc materia magis trahetur ad caput. ¶ In
cōtrariū Aui. Dicendū quod Aui. stante reple-
tione totius inuit modū triplicē se habendi mate-
riam respectu cerebri quia uel est fluxa & est
quiera in capite uel fluit actu ad caput uel est
futura fluere, si quiescat & iam fluxus cessa-
uit ita quod materia in toto est, quicita non mi-
nans fluxum & materia etiam in capite ē quicita
& tunc debemus euare cephalicā & rō est quia
hic medicus pūcipaliter respiciet debz materiā
capitis & secūdario simul cū hoc materiā totius
flobotomia, n. cephalicē euabit, materiā a capi-
te & minuit de repletōe totius qūis, n. dicamus
quod cephalica euacuat a capite hoc ē pūcipa^o Pr
tñ cūz hoc euacuat a toto cōtēntē, unde Cōtra-
tor 2° regis accutōz cōmēto, x^o. loco uenē cōis
cū non inuenitur, docet flobotomare cephalicaz
& dicit euacuatio p flobotomia ex quibusqūq.
lois fuerit attrahit ex toto corpore aialis. ¶ Co-
siderandū tñ quod in hoc medicus debet cōsi-
dere quāuitatē sanguis totum repletis. Si, s. ue-
rie exuberans multum & infirmus duas potest
flobotomias tollere, primo ergo flobotomia
uenā cōez uel basilicā &c. deinde cephalicaz qā
si sanguis iste quicetus totum replēs non sit mul-
tus & non tolleret infirmus duas flobotomias
oportet quod flobotomes de cephalica tñ qā
ex hoc curas egritudinem capitis quā non pores
relinquere ut tunc sufficit ista flobotomia ad
minorandū repletōē totius & inuit Aui. duz
dicit si sanguis est frigidus quiescens in corpore
& in capite materia est exuberās quasi dicit re-
pletio capitis exuberat sed non multū exuberat
in opore qūis exuberet. ¶ Si autē materia actu
fluit tunc ientio medici quasi cūlter uertit ad
materiā capitis & ad materiā corporis quia flu-
xus cōnotat multū prem a quā fluit & prem ad
quā fluit oportet ergo flobotomare uenā cōez
que dicitur nigra siue mater & ex hoc intēdi-
mus ad materiā i toto & ad materiā capitis qā
communis cōtāt cephalicē & hoc est quod dicit

Aut. sed ē in hoc ut cōtineatur. i. fluxu minuat
tur nigra. cōi. **¶** Sed tu dices cū ego floborho
mo de cephalica in materia que fluxit & de cōi
in materia que actu fluit & passio est i una par
te capitis debeat floborhomare d i istis uenis cū
dem partis uel cōtarie. **¶** Dicendū quod erit se
cundū tuā extimationē si cū in floborhomia ha
ruz uenaz tu uis maiorē diuersionē ad cōtarīū
fiat de parte opposita si minorē de eadem parte
¶ Si aut materia sit futura fluere. uerbigratia
quia suspicaris quod poterit fluere ad caput si
um quia pati cōsueuit egritudines sanguineas
capitis & modo supuenit aliqua cāz attrahētū
materias ad caput. uerbigratia calor solis & p
cussio tunc itentio media uertitur ad euacuādū
istum sanguinē qui patens est fluere & mouēdo
ipsū ad contrariā prem cū ad quā est in actu
fluere & tunc uel uult mouere ad cōtarīū secū
dū maiorē & ultimū dyametru & floborhomia
saphenā & si nō 2^m uiam & floborhomia ba
silicam. saphenā qdē eiusdē pris si est in una pte
capitis cā potēs attrahere uel de ambabus siue
de qua uult. si est in toto capite basilicā autē eiū
dem pris uel cōtarie secundū tuū iudiciū extia
tuū cōsimilē p̄dicto & hoc est quod Auic. dicit si
timet cōprehensio. i. quod materia cōprehēdā
in capite. i. timetur quod fluat sed nōdū fluit si
eū si cōtingat pp cūm attrahētē. **¶** S; tu dices
si cā attrahit g materia attrahit & sic fluit actu.
¶ Dicendū priū quod pōt exponi li attrahētē
i. attrahere potēt uel attrahētē. i. actu tū ualē
modicū cū cū dicimus materiā patā qnq omne
fluxū actualē excludim⁹ & qnq excludim⁹ flu
xū sensibile siue manifestū non tū excludimus
occulū fluxū & in hoc pōt esse uaria⁹ i floboro
mia uene basilicę qn est aliq insensibilis & pus
fluxus Et pōt esse uariatio in floborhomia iase
ne qn omio nullus ē fluxus tunc enī materia oc
curēs magis trahit ad lōgicā pte. Et ideo sub
dit & si uix extrahat. i. diuertat plus &c.

¶ ET SI FVERIT. Hic ponit cā i euacuatione
sanguinis. intendēdo ad terminatum mēbz mit
tens. Dubitatur an materia quiescētē i mēbro
mittētē & in capite quod iam recepit debeat sic
ri floborhomia de uena illi cōi. i. capiti & illimē
bro. uidetur quod nō qā toto corpore mittētē &
quiescētē materia in capite & in corpore sit flo
borhomia de uena capitis ut supra posuit Auic.
ergo multo magis si determinatū mēbz mittit.

¶ Dicendū quod nō prulit hūc sermōnē absolu
te. sed si uis euacuare a mēbro quod mittit etiaz
a capite & hoc qā materia sit in mēbro mittente
multa ualde. uerbigratia epar misit ad caput &
in capite est multus sanguis & cū in capite ē, flo
borhomia ergo comunē uenā que comunē est
capiti & epari. Sed si materia pauca multuz in

epate remāsit ita quod principalis intentio uertit
ad caput postē de sola cephalica fieri & si reple
tio esset multa ualde ut tolleraret ifirmus duas
floborhomias possēt de basilica. p⁹ & de cepha
lica post euacuare. **¶** Sed tu dices si mēbz & ca
pur nō habēt uenā comunē. uerbigratia ptes in
feriores matris & loca emoroidaz qd debes fa
cere. **¶** Dicendū quod salū ista cōtinent in ba
silica uel cōi uel dicēdū quod floborhomabis p⁹
uenā illius mēbri si materia ē multa ualē uerbi
gratia saphenā pro matrice. p⁹ deinde cephalicā
& si uis trahere. i. diuertere & hoc qā materia nō
est in capite quiescētē sed fluit uel est apra fluere
floborhomia uenā cōicantē. i. uenā respicientem
mēbz quod prius egrorato. s. a q⁹ materia fluit
uel parata ē fluere. uerbigratia tenam epatis si
epar precedit in adunādo materiā & adit i cō
trario si intēdis maiorē diuersionem.

AMPLIVS. Hic ponit cā intendēdo ad mate
riam capitis solū & hoc quia repletio solī est in
capite & priū facit hoc secūdo adit cā. ubi terrio
post cōplet diuersionē. secūda ibi & post accep
tionē. tercia ibi & si remāet necessitas. Contingit
autē h⁹ dupliciter. priū quod licet fuisse etiā re
pletio i toto uel alio mēbro tū in floborhomasti
de uena cōi uel saphena uel basilica & sola reple
tio capitis remāet & qūz ad hoc dixit cū pueis
ad caput solū. secūdo quia solū caput ē plentum
nqz unqz in toto uel i pte fuit repletio & qūz ad
hoc dixit. Aut sanguis a prin⁹ rei solūmō est i p
so capite. quod si tunc fuerit &c. hic accipe quod
floborhomia uene frontis euacuat materias pro
fundas a cerebro sed uentose euacuant superfi
cialiter magis.

¶ ET EST POST. Hic addit cā i iste canon
est cōis ad omne floborhomā p̄dictam & ppri
us pōt esse in floborhomia p̄culariū uenaz. Co
tingit. n. quod pp sanguis peccatū ps eius corrū
piat & cōuertitur in colerā & hoc facilius fit
iō pōt sequi cū modificatiōe sanguis p mirabo
lonos citrinos & aquas fructuū & solubilibz ut
tamaridox & prunox & intelligit quod si me
lencolia uel flegma supflueret purgetur suis me
dicinis. Et quia floborhomia uenrē stringit in
quātum ad contrariū trahit iō remanet postea
qnq diuersionē necessitas & pp alias causas pōt
accidere eius necessitas ut est notum.

¶ ET SI REMANET. Hic cōplet diuersionē in
floborhomia. hic cā supra declaratus fuit.

¶ DIGESTIVO SI FVERIT MATERIA.
Iam patet ex premis qis quod hoc ps pōt duplici
ter cōtinuari & remāet idē sensus. Et p⁹ sic post
q. distinxit cā in curatōe egritudinū materialū
capitis de materia sanguinea i qua cōpetit flobor
thomia. Hic reddit ad distingendum cā cura
tiōis egritudinū capitis de alia materia a sangui

ne in qua cōpetit euacuatio nō per flobothomiā
& pcepit Auic. nō euacuari nisi digerāt prio ma-
teria. Et ex hoc prio g^o dat cān i digestione mate-
rio. secūdo in euacuatiōe. secūda ibi & nos quidē
Secūdo cōtinuāt sic Auic. supius posuit cān i cu-
ratioe egritudinū materialū capitis qui cān re-
spiciūt materias. Hic ponit canones i medicis quo
pfiūt intentiōes curatiuas pdictas. Iste aut me-
dicine sunt res digerētēs & euacuātēs. primo g^o
dat cān i medicis digestiuis. secūdo euacuatiuis
secūda ibi. Et nos quod iam scripsimus. ¶ Ad
euidentiā primi est sciendū quod ponere hos cāo-
nes ē repire has medicas digestiuas secūdū unā
quāq; materiā prio g^o ponit medicas digestiuas
materieꝝ frigidaꝝ. secūdo talidaꝝ. tertio ponit
medicinā comunē utriq; humorū. s. tam calido q̃
frigo. quarto cōplet narrationem medicinarū
digestiuarū i materia frigida. secūda ibi. (Ma-
rie uero calide. tertia ibi. dico quod acetum. q̃tra
ibi & olea calida. Prio in duas. prio ponit medi-
cinas flegmatis digestiuas principaliter & etiā
melācolie. secūdo in speciali ponit medicinas di-
gestiuas melācolie. Prio in duas. p^o ponit has me-
dicinas. secūdo ponit cān ad inteniendū mansio-
nes hāꝝ medicinarū. secūda ibi. Et oportet ut a-
grediari. Prima in duas prio facit hoc. secūdo
remouet dubiū. secūda ibi licet. ¶ Est sciendū
prio per hoc quod dixit matres. i. materie innuit
quod fiāt cōposita medicamenta ex simplicibus
que sunt materia cōpositarū. Et rō ē q̃a digesti-
ua materieꝝ frigidaꝝ debēt habere plures uir-
tutes que magis repiuntur i cōposita q̃ i simpli-
ci. ¶ Dubitat quia dicit quod qñ i digestiuis ē
resolutio. Contra q̃a digestio cōtra dislinguitur
resolutiōi uel euacuatiōi. dico quod resolutio ali-
qualiter minorat materiā. Medici uero cōiter
uocāt minoratōes materie digestiōe aliquā q̃a
parat ex hoc ut residuū eius facilius uincat a ma-
teria. uel dicendū quod i digestiōe materieꝝ fri-
gidaꝝ pncipaliter requirit subiliari q̃a i h^o cōi-
cat melācolia & flegma quod debeat subiliari.
Requiritur secūdo idē. s. in flegmate q̃a habet
uiscolitātē. resolutio uero nō requirit h̄ꝝ rō equi-
tur. Medice enī calide subiliatiue necessario fa-
ciunt aliquā resolutiōē. uel dicendū quod licet
digestio materieꝝ frigidaꝝ & euacuatio earū
differat. ramen medici semp debēt digerēdo ali-
quid mueri de materia q̃a ipse sunt grosse iēpte
ad totale mortū. Et ideo cū Auic. enumerat dige-
rēria enumerat ēa que aliquāter euaciāt nō
solū resoluēdo & exicādo sed arrahēdo sicut sti-
cados quod aliquāter euacuāt flegma & melā-
colia & sicut polipodiū & epithimū. Amaracū
hēt multas expositiōes. i. sansticus uel centaurea
minor uel maritima. Sca. i. sticados arabicū se-
cundū literā extra polipodiū & epithimū &

ista sunt magis ppria melācolie quia ēt de ea
euacuāt. Alafce. i. yfopus. Fūdegi. i. origanū agre-
ste. i. alberegē. filfil. i. ozimū. Et nos scripsimus. s.
in secūdo cān qñ dicit i tabulis. i. aureolis talis
medicina est calida & resoluūt & digerit &c. Et
ex hoc collige q̃ ipsa digerit materias frigidas.

¶ LICET. Hic remouet dubiū ne crederet aliq̃s
quod sint oio edē medicinē digestiue flegmatis
& melācolie. Dixit quod ē diuersa cōprehensio
regimis. s. p medicinas calidas resolutiuis in ma-
teria flegmatica & melācolia quia melācolia nō
indiget resolutiōe multū exiciatiua quando fit
eius digestio.

¶ ET OPORTET. Hic docet elligere gradus
sue māfiones hāꝝ medicinarū. Elliguntur autē
secundū frigiditatē materieꝝ multā parcam. i.
uel mediā & quātitatē. Et primo qñ materia ē
multa & multū frigida. 2° qñ est pauca uel pa-
rum frigida. Tertio qñ est media inter ista. 2^a.
ibi. Quod si fuerit pauca q̃titati. 3ª ibi. & si fue-
rit media. Prima in tres primo ponit cān. 2° po-
nit exceptionē eius. 3° complet. 2ª ibi. Nisi timea-
tur. 3ª ibi. Rectius quod est. ¶ Est sciendū qd
Auic. innuit in 2ª parte errorē qui pōt contingē
in materia ualde multa que prima fronte indica-
re uidetur fortes medicinas ut pīrēt & est er-
ror & nocumētū dillatā^o eius. Cognoscis autē
multitudinē multa eximatiōe innuit ēt modū
curādī quia primo minores. aliquid & hec eua-
cuatio minoratiua fit ante digestiōē & si hōꝝ
neutrū pōt fieri fuge acuta & iō multū i apople-
tici nihil agere uolūt pp timorē utriusq; opatio-
nis & forte intelligit ipsas esse multū dillatabilē
qñ ipsa multiplicatur i sanguine & tunc euacua-
mus ex ea aliquid. s. cū flobor homia.

¶ RECTIUS. Hic cōplet & patet. Forsā Auic.
uoluit quod in hac materia cruda flegmatica in
qua non potes uti minoratiōe & forsā ppter
nimia cruditatē nec forti calefacione timorē am-
pliationis quod tu utaris medicis equalis calefa-
ctionis. i. non multū excedēbus in gradu. sic enī
materia facilius digeritur & non ebullit. Et pōt
hic canon solus esse p se ut dicat quod materie
crude debēt digeri medicinis equaliter calefaciē-
tibus quia est securus.

¶ QVOD SI FVERIT. Hic docet eligere mā-
fiones medicinarū qñ materia est pauca uel paꝝ
frigida. Ista sunt camomilla melliorū anethū &
similia ut non intelligatur punctualiter. Primus
gradus medius ut in 2° uersus 3^m.

¶ EST DVBITATIO. Vtrū in digestiōe ma-
terieꝝ cerebri sint meliores sirupi q̃ emplastra
uideatur quod sirupi ex cōiter opantibus. ¶ In
cōtrariū est Auic. cū dicit Rectius quod ē in di-
gestiōe humorū māifeste cruditatē et ut sit cu-
ra cum emplastris. Dico quod si materia est in

capite & toto melior ē cura cum sirupo. Si autē in capite solo nō reperio determinatū ab aucto-
ribus. Et tñ in mea intētio quod melior cura ē cū
sirupis q̄ cū emplastris. Ratio quia emplastra
non ueniūt ad materias capitis que sunt sub
se cū alteratione & uirtute ita quod de substan-
tia medicinarū nihil tel modici penetrat sub of-
se & si aliquid penetrat ut uult. Ga. in xiii. ter
rapentice illud est modici quod foras p̄morū
artariarū & p̄ porros trahitur intus Sed qñ dā-
tur sirupi calore stomachi reducūtur ad actū &
euaporāt ad caput & sic cū substantia & fortio-
ri uirtute pueniūt ad materias. ¶ Est sciendū
quod cōueniens est dare hos sirupos digestiuios
materie in cerebro non folū in mane sed etiam
in sero premissa cena nisi sit phibens & hoc qā
fortius opātur. Stant. nā parte superiori stomachi
& euaporāt ad caput plūq̄ si in mane stomacho
ieiunio sum ātur. Contingit. nā mane magis per
corpus piri & tunc cōuenit magis sirupos dige-
stiuos materie in prius epatis & uenarū &
hoc uidetur sentire Auic. infra in fen. vii. in cap^o
2°. Cum dicit. Oportunitas qdem bibentur hec
post cibum. unde dāmafenus in p³ p̄cula am-
phorismorū. medicinarum quedam & maxime
que faciūt i summo capitis post cenā & quādo
itur dormitū dande sunt & sic eius sermo uide-
atur ad medicinas solutias referri. de alterati-
uis tñ p eandē ratione pōt uerificari & qā uir-
tus odorabiliū & uapor cito trāsīt ad cerebrū
ideo i digestiōe materie cerebri laudo ēt odo-
rationes medicinarū dictarū. unde dāmafenus i
tertia p̄cula. Olfatus & maxie si saliat fumus i
capite celerius q̄ quod bibitur iunat cerebrū.
Emplastrā uero licet satis cōferant i materieb⁹
capitis maxie tñ conferunt qñ est materia extra
craneū. Ad Auic. dicendū quod non comparat
emplastrā ad sirupos sed emplastrā equalia. i. nō
multum calida nec remisse multum ad emplā-
stra ualde fortia quibus timetur dilata^o mare-
rie. Et posset dici quod curatio cū emplastris
est ex hoc melior quia cū imp̄sside multa uel sus-
ficiēt quā faciūt nō timeretur ex eis nocumentū
alteri mēbro sicut de sirupo pōt timeri.

¶ QVOD SI FVERIT MEDICINA Hic
docet eligere mansiones harū medicinarū quādo
materia ē media iter multā & pauca & patet.

¶ Est sciendū quod Auic. hic inuit tria. Primū
quod in melacolis materiabus nō erimus autē
uel cōtenti medicinis p̄dictis sicis. s. puris. secūdo
ponit cām qā ad eremus in deficiatōe & p̄pue
qñ melacolia ē uehemētē sic ut qñ ē ad hūsta
tertio ostēdit modū p̄cedēdi cū p̄dictis medi-
cinis qā debet eis uti post lenificatōem & hūecta-
tionē. uerigratia post uisum buglose & seminis
malue & simili tñ i sumā plus cōmendat mix-

tionē istarū simul. ¶ Est secūdo dubitatio utruq̄
possumus uti ēplastris resolutiuis ad maturan-
dū materias frigidas. uidet quod nō qā ipsis de-
bemus uti post digestiōne ut Auic. sup̄ iniebat
Et rō est quia euacuarii debemus uti digesta
materia sed resolutiua sunt euacuaria ut supra
dixit Auic. ¶ Est tercio dubitatio an sit melius
i huiusmodi ēplastris miscere simul medicinas
lenitias & humectatias cū resolutiuis uel i di-
uersis rēporibus uti eis ut dixit. uidetur qđ di-
stinctis prio per Auic. supra cū dixit euacuemus
post lenificationē factā. Similiter hic dixit cū dī-
cēde succedamus. Itē in q̄rto cān fen tercia de
cura saphiros idē ēt inuit & Ga. in quarto terra
pentice quarto cap^o et supra i prio li^o sē quarta
i cap^o de cura apotematū. Itē ille ē melior mo-
dus usus harū medicinarū quo medicē minus se
ipediūt s̄ uēdo eis i diuerso rēpore & huiusmōi

¶ In cōtrariū primū ē Auic. hic & supra. ¶ In
cōtrariū secūdi est Auic. hic qui i summa dicit.
Melius ē ut cōiungas & c. Dicendū quod medi-
cine resolutiue quedā sunt fortes & quedā debi-
les & illas dico esse fortes que sunt potētes sup̄
materia ut sinapis p̄terit euforbū & similia &
illas dico debiles que paḡ possūt i resolutōe sup̄
materia. utimur enī resolutiuis fortibus digesta
materia sed magis utimur debilibus nudū di-
gesta materia. Ratio ē qā digesta materia ipa ē
parata uniformiter resolutōi & ideo audacter
possumus eā resoluere. Sed ipa indigesta timef-
de forti resolutōe ne petrificet & ne dilaret &
ideo auctores i cura melacolicarū febriū digesta
materia utunt medicinis de sulfure factis & de
assa & sinapi. Sed tu. d. cōtra qā ad digestiōne
materie frigidarū multū & multax nos utiur
p̄terito & euforbio qbus nō repiunt fortiora.
Dicendū quod licet iste medicē in se sint fortes
sunt tñ debiles respectu illius materie si ē cruda
etiā aliter utemur eis qñ materia ē cruda & ali-
ter quādo materia est digesta qā quādo est cru-
da utemur eis mixtis cū aliis lenioribus & non
multū cōiunguimus utum. Sed qñ itēndim⁹ re-
solutōi digesta materia poterim⁹ uti eis magis
puris & cū maiori cōtinuatōe & quasi simile ē
de resolutōe quā facimus digesta materia & de
ea quā facimus ad digestiōne uel euz digestiōne
materie. sicut de euacuatōe cū pharmaco solutiuo
quā facimus digesta materia qā possumus facē
eā forte & erradicariā & quā facimus ante di-
gestiōne qā facimus eā debile & minoratiā. &
licet iste due euacuationes possint fieri cum di-
uersis fatmācis tām cum eodem pharmaco f̄scēte
pōtēst fieri. Aliter tamen & aliter dato. ¶ Ad
secundum dubium dicendū quod emplastrā
resolutiua uel approximātur ad euacuationem
materie & hoc est digesta materia & tunc est

conueniētius in diuerso tpe uti resolutiuo & le
nificatiuo. Ratio ē quia lenificata materia cum
sit uniformis nō est tantum timor de sua diffor
mi resolutioe & maxie cū p̄pharmaca & resoluti
ua p̄cessit minoratio. Similiter tūc principaliter
& fortiter intendimus resolutioni & iō puris re
solutiuus possimus uti aliquo tēpore & aliquo
molificatiuo & sic Auic. loquebatur supra cum
dicebat euacuemus i. resoluamus post lenifica
tionē &c. Quis tūc & si hoc tpe fieret eorū mī
stio nō esset piculū & hoc erit in extimatioe me
dici uel resolutiua approximāt ad digerendum
materiā siue cū medicinis que digerūt materiā
& tunc melius ē simul miscere resolutiua & hu
medariua. Rō est quia tūc nō queritur effect⁹
parus resolutiui in medicinis. Similiter materia
p̄p indigestione & idifformitate ad resolutionē
est parata petrificari & idifformiter resoluī
& iō resolutiua oportet esse correctā cū lenitiuis
humectantibus & p̄prie i materia melencolica
que magis ē apta indurationi & exicationi. & sic
loquitur hic Auic. Cū dixit melius est ut cōiun
gas &c. Ad rationē q̄ dicitur ille modus ē me
lior quo medicinē minus ē ipe diuino dico quod
nō ē utq̄ semp̄ imo q̄q̄ uolum⁹ q̄ medicinē se se
ipectiant in opatōe quia uolum⁹ effectum uni
us eorū uolentū. ¶ Est dubitatio quarto utrū
ad digestionē materiæ melencolicæ adhusta
rū debeamus uti medicinis calidis & icisuius. ut
detur quod nō calidis quia iste materie sunt ca
lide p̄pter adhustionē. 2º nō uidetur quod inci
sius quia icisuius opponitur uisoso ut patz i vº
de simplicia medicā & i 2º cā ca. yiii. ¶ In cō
trariū est hic Auic. Ad intellectū huius ē sciendū
quod in omni melēcolia facta p̄ adhustionez est
aliquis calor p̄ adhustionē nā adhustio derelin
quit uestigiū caloris ut poit Axi. i. 3º. de p̄iubus
animalium nono capitulo. Est tamen diuersitas
in speciebus melencolie adhuste quia si sit facta
ex adhustione colere tunc ipsa debet dici cali
da calore acidētalī & calore intrinseco proprio
unde Auic. i. i. capº. de melēcolia. dicit Melē
colia generata ex colera adhusta est calida. Si
aut sit generata ex adhustione melencolie natu
ralis uel flegmatis tunc licet acidētaliter habeat
calorem tñ i potentia habet frigiditatem. Cadit ē
hec diuersitas q̄ calor ex adhustione remanens
pōt esse q̄q̄ paucus ualde ut non ponat mate
riā i gradu potente calefacere maiestate q̄q̄ aut
est multus & hoc pōt contingere ex diuersitate
materiæ & modi adhustiois. unde Haly. i. re
gni tractatu. 3º. cōmto. d. xxy. humor melēcolic⁹
ifrigidat & diuersa sit dispo in colera adhusta.
Nā si remāet i ea residuū caliditatis tūc calefacit
& si nō remāet i ea residuū caliditatis aut humo
ris adhusti sicut flegma aut humor melēcolicus

tunc ifrigidat. Huius habetis dico quod i digestio
ne cuiuscuq̄ speciei melencolie competet medica
men calefaciēs saltem p̄ accidens. I. rōne. aliter
resolutiois quā facere uellet simul cū digestionē
ē rōne subtrahationis Ista. nō possunt fieri sine
aliquo calore & ideo licet melēcolia est facta ex
adhustioe colere si ueles resoluerē & subtraharo
eā oportet uti resolutiuis calidis & subtrahatiuis
tñ mixtis cū rebus ifrigidantib⁹ & humectantib⁹.
Dico tñ quod si melēcolia adhusta sit ex flegma
te uel melēcolia fecali possimus uti istis calidis
resolutiuis & subtrahatiuis scire & per se dirrec
ta intentioe ut notū ē ex dictis. Oportet tñ ipsa
miscere cū lenificantibus & humectantibus ut nō
addatur scitias i materia. & sic Auic. loquitur hic.
¶ Ad cōtrariū dico quod licet sint calide per ad
hustionē tñ quedā ex eis sunt frigide in natura
& ubi timemus d̄ calore adhustiois cōtēpamus
medicinas calidas cū frigidis. alio posset dici q̄t
oñis melēcolia adhusta h̄t aliqd de frigiditate
cuius signū ē quod habz aliquid de acrofitate
ut declaratur ē prio cān fen pria. Ad secundam
rōnem dicendū prio quod incisiui hic sumitur
pro subtrahatiuo. uel aliter quod aliqui contingit
melancolia acgrere uisoso fatē. ut p̄ dicendū quod
licet opatio incisiui sit p̄prie separare inter fup̄ficiē
& mēbruz q̄q̄ tñ eius opatio ē diuisio inter p
res humoris ut sumit in secūdo cān in q̄tro capº.
Et possemus dicere quod incisiua utatur in dige
stioe melēcolie facēdo penetrare reliq̄s medicinas
¶ **MEDICINE VERO CALIDE.** Hic pōit
digestiua materiæ calidaz & primo i generali
magis. secūdo i speciali. secūda ibi. Et ista quidez
sunt ifrigidantia. ¶ Est sciendū diceret aliq̄ uidetur
quod hic Auic. cōtradicit sibi in hoc cū dicit
aggregare substantiā humoris calidi & icidē &
apire ista enī cōtradecere uidentur. dicendū q̄t
refertur forsz ad diuersas materias. Colere enīz
subtili debetur aggregatio sz colere grosse debe
tur incisio & aprio uiax quare opillat. uel aliter
quod etiā medicina digerēs colerā subtilē cū hoc
quod aggregat. i. ingrosat substantiā suam non
debet opillare uias & debet illā materiāz a facie
mēbri remouere.

¶ **ET ISTA.** Hic ponit digestiua h̄ax materie
rum in speciali. Et primo ponit medicinas que
digerūt materias alidas subtiles. 2º grossas. 2º
ibi. Quod si in eis sit. ¶ Est dubitatio an i passio
ne capitis de colera & debili existere uirtute pos
simus applicare lac p̄tibus capitis uidetur q̄t
sic ex q̄tro cān fen p̄m in capitulo d̄ dolore capitis
accidente in febribus qui dicit q̄t si uirtus fue
rit fortis mulgas lac capnū & si fuerit debilis
mulgas lac mullebre. Itē i cura freneticis cōcedit
mulsionē lactis super caput eodēmodo quā in
quarto cān. ¶ In cōtrariū ē hic Auic. dico quod

licet sit hic sermo de lacte porato quod nō com-
petit in soda de materia calida & maxime virtu-
te existente debili & hoc quia cōtissimū corruptū
pietur ut patet i cōmōro illius amphorisimū. Lac
dare caput dolentibus &c. & tunc exponetur.
Et digestia que sunt huiusmodi cito corruptibi-
lia & uaporosa ut fructus. scūdo mō possum⁹
dicere quod hic sit sermo de lacte extra capiti
applicato & dicemus quod licet lac inquātur in
frigidat & humectat cōueniat in digestiōe ma-
terie colerice tñ timetur nocumētum ab eo pp
oppillationē quā facit i porris quasi enī ut len-
sus ostendit iuiscatur sup curi capitis & oppillā
do retinet uapores & si uirtus ē debilis magis
debilitat retētis uaporibus & suffocato calore.
unde Serapio in principio breuiarii i. vii. cap⁹.
dicit sic si uirtus fuerit debilis caue administratio-
nem lactis. nā lac qñz phibet supfluitates a reso-
lutione & iō huiusmodi calibus utimur aquis
deotionis repx frigidapz ut rectificādo coleram
non obturēt poros ne iuiscantur & obturentur
ut supfluit curis sed p uirtutē caloris naturalis
intrinseci etaporēt & simul cū hoc exeat uapo-
res & transpiret caliditas inara & non suffoce-
tur. Ex qbus pz quod in iudicio extimatio me-
dici stat applicare lac uel non nā si uirtus est ita
debilis & tu nō speres quod aliquid lac euapo-
ret a capite imo quodcūq lac sit ibi iuiscatur &
calore febris ingrossatur & incolatur tunc nul-
lum conuenit lac quod i credis uirtutē esse ual-
de fortē potētē resoluerē lac ita quod non op-
pilabit tunc potes uti lacte sup caput & hoc qa
confidis de utilitate multa sue ifrigidationis &
humectationis. Et nō dubitas de nocumēto opilla-
tionis & qa lac caprinū ē frigidius hūano & gros-
sius stante multa fortitudine uirtutis potes uti
lacte caprino. quod si fortitudo sit infra illā uti-
ris lacte muliebri qa subtili⁹ & & minus opillās
& celerius euaneſcēs per euaporatōz. Est ergo
triplex dispositio uirtutis uel multuz debilis &
tūc phibetur omne lac & omne qd ē huiusmodi
dispositiōis ut opillātia uiscosa sūt mucilagies &
forsām olea uel ē debilis nō multū & tūc cōcede-
tur lac humanū u⁹ est fortis & tūc concedit lac
caprinū & hoc dicebat serapio in palegaro ca⁹.
Auiic. i. quarto cān fen p⁹ allegato cap⁹. & ex hoc
cessant p dēte cōtradictiōes manifeste.

QVOD SI. Hic ponit medicas digerētes ma-
terias calidas grossas & patet. Est sciendum
qđ camomilla & malua tepido calore subtiliant
pauca grossiūē colere. Si uero esset multa fortio-
ribus expedit uti. & si tūc in quacunq colera sit
& posset esse cān generalis ad digestiua in qua
cūq materia sit. s. flegmatica melēcolica u⁹ coleri-
ca quod si cū eis cōtingunt uigilie & cogimur i-
tendere ad uigilias miscemus digestiuis eorum

somnifera ut cortices papaueris.

DICO AVIEM. Hic uult pbare quod est acetum cōmune digestiū a ad omnes materias.

67

TEST DVBITATIO. D. Hoc non uidetur
uex⁹ qa Auiic. infra in 2⁹ de cura melencolicz qñz
timet malitiā aceti. Item 3⁹. regimis acutoz ac-
tū colerā nigra iuuat perari Idē ponit Auiic. i.
2⁹ cān. **Q**uerit quidā quod acetuz ē duplex
s. acetum acetoluz & hoc cōpetit in materiis
calidis quoddā est acutū & hoc competit i frigi-
dis. hic sermo ē bonus tñ non est cōpletus quia
Auiic. loquitur hic de aceto acuto. scūti quia il-
lud est quod est maximū iōsiū & penetratiū
& uult pbare quod ē cōe omnibus materiis
calidis & frigidis & grossis & subtilibus. Et p
mo pbat quod est cōe i materiis frigidis qa
illud quod est causa pfunditatis materie dige-
stiuaz & quod icidit eas cōfert. hoc ē cōe dige-
stiuū materiis frigidis sed acetū ē huiusmo-
di quia habet pres subiles quibus pfundatur
& incidit ut ponit. Ga. in. x. terrapentice. viii.⁹.
cap⁹ & i. quarto de simplici medicina & qa aliq
diceret. uidetur quod aceti nocet qa ē frigiduz
Respondet quod leuiter tollit sua frigiditas mi-
scēdo res calidas cū que res calide nō tollunt
uirtutē penetratiū & iōsiū imo augēt illā uel
saluāt & tñ tollit frigiditatē. unde dicit eius in
frigidatio possibile ē ut a leui cā frangāt. Ex q
bus patet qđ nō debemus uti aceto solo in mate-
riis frigidis digerēdis imo mixto cū medicinis
digestiuis & hoc idē intelligitur a mesue in anti-
dotario in capitulo de sirupo aceroso. secūdo
Auiic. pbat quod cōpetit in digestiōe calidorū
& dicit quod nō est aliquid aceto melius & hoc
inuit in modo loquēdi cum dicit nō eligatur sit
per iplū. i. nō eligas rez que sit eo melior. Et ē
similis modus loquēdi ei quod dicit in quarto
cān fen p⁹ in capitulo de cura ethice ubi uolens
cōmendare lac asine dicit non ē electio sup ipso
uel nō eligatur Et considera qđ nec aceto puro
utimur i calidis materiis qa timef i coleracē
sui siccitate s; miscemus ēt euz alis. **A**d cōtra-
ria pz solutio quia i melēcolia nō utimur eo pu-
ro. unde Mesue in cap⁹ de sirupo aceroso dicit
quod facit penetratē medicinas in partes i quas
non poterat penetrare. Ex quo pz quod oibus
materiis pōt exponi dupliciter. uno mō in oibus
materiis digerēdis uel i oibus materiis medi-
naz digestiuaz. de his tñ late scripsimus in no-
stro tractatu de sirupo aceroso.

ET OLEA. Hic enumerat quasdam alias res i
digestiōe materie frigidapz. narcisi. i. cepe nar-
cisi & dicitur bulbis secunduz alios Amorio.
matricaria uel maiorana oleum ballami &c. &
iō miscemus cū cera ut retineatur in loco ut pz
in p⁹ cān fen. quarta ca⁹ 2⁹.

ET NOS QVIDEM Materiei opponimus. Iam posuit casu in medicina digestiuis. Hic ponit casu in medicina euacuarii siue in eione materiei large sumendo euacuatione quoad diuersionem & p^o premitit. 2° declarat. 2^a ibi Attraetio uero. ¶ Est sciendū quod in materia nos consideramus quatuor. Primo eius malitiā & sic rectificamus ipsam cū digestionē & t^o hac ē dubiū secūdo consideramus eius essentia in corpore & sic nos opponimus sibi cū euacuatiōe nā euacuo educt substantia humiditatis ut p^o in regni traetu 3°. tercio consideramus eius fluxū & sic opponimus sibi cum diuersione. quarto consideramus hec duo simul & sic opponimus cum diuersione & euacuatiōe.

ATRACTIO. Hic declarat & prio quō debz arrahi materia ad contrariū. secūdo quō attrahimus & diuerimus. tercio quō euacuam^o. 2^a ibi Res autē aggregās duo. terna ibi solutiua autem que. pria in duas q^a prio pōit res diuerētes ad longinqua magis. secūdo ad p^opinqua. secūda ibi Er q^oq^o purgatur caput uel pōt aliter ista p^o se cundū alios introducta ut uidelicet quod p^o ostendit que diueritū soli & nō euacuat sensibilibiter. secūdo que soli euacuat insensibilibiter a capite 3° que diueritū & euacuat sensibilibiter. quarto que euacuat corpus & caput. secūda ibi q^oq^o purgatur caput. 3^a ibi. Res autē aggregās. quarta ibi solutiua autē que euacuat. ¶ Est sciendū quod ea momelinū & uolaceo differūt secūdu cōplexio nem q^a uolatiū cōfert i materia calida & camo melinū in materia frigida. ¶ Secūdo ē sciendum per hoc quod dicit. Er hoc post euacuatiōē q^o Aut. dubitat ne talis motus extrēitātū agitarer & dilaretur materiā. & ideo etiā lotiōnes pedūz in febribus laudabiliores sunt post euacuatiōēz. Dixit fricatio cū debet cibari fiat & h^o ad diuer tendū fumos a capite & est similis hic casu canonis posito in fine huius capituli.

ET QVOMODOQVE. Hic ponit res diuerētes res magis ad p^opinqua. ¶ Est sciendū quod fricatio & pectinatio diuerit ad p^otem p^opinquaz & odorifera etiā ferida ut asla sternutacionē cō mouendo diuerit ad nasum & ideo exponi pōt q^oq^o purgatur. i. diueritū q^a diuersio quedaz euacuatio siue purgatio est & iste sunt diuersiones cū euacuatiōe & ideo dixit purgatur.

RES AVTEM. Hic ostendit quō attrahimus & diuerimus & dicit. res autē aggregans duo regimia simul. Euacuatiōē manifestā materierum & etiā diuersiōē a capite distere & c. secūdu materiā & uirtutē quia secūdu aliā & aliaz materiā cōpōit distere & diuerit & c. & simi liter secūdu uirtutē forte uel debile & omnia & c. i. adiutorio. i. diuersiōe & euacuatiōe ut sūt

tiētole & c.

SOLUTIVA. Hic poit medicinas quibus nos opponim^o euādo & p^o qbus nos euacuamus a capite & toto corpore 2° quibus euacuamus a capite proprie. tercio quibus euacuamus a mēbro determinato. secūda ibi Solutiua uero facilis uel ibi ex mundificatiuis autem. 3^a ibi q^o si p^oncipuz materiei & uapoz. p^o i quatuor. p^omo ponit medicinas que euacuat materiā & coleraz 2° que euacuat colerā subtilē. 3° que euacuant melencoliā & t^o flegmā. quarto assumat 2^a ibi Decoctio uero. 3^a ibi. neq^o yera quarta ibi. Reliqua cōposita. ¶ Est dubitatio quō infusio aloes est fortior imo uidetur esse debilior q^o pillule p^odicte. Dicendū quod pōt exponi fortius. i. ap^o priatius. uel aliter quod infusio aloes est duplex una que scribitur a Mesue in cura sode & ista nō est fortis. alia est infusio aloes. i. puluēz yere in qbus dñatur aloes & tūc potest esse fortior secundū quod illa yera effert^o fortis Infunditur autē in aqua endiuie ut remoueat^o eius malitia & nocumētū quod inducit i epate Contrariā ēz sibi ut patz in fenxiu^o. in ap^o de cura ydropisis. Fortius autē aloes est epaticū solūdo licet subtrinu sit laudabilius. ¶ Est sciendū hic quoddaz generale quod Auic. dicit se multa dixisse in antidotario que nō intenuimus in forma & noie quo ipse dicit Aut ergo in antidotario ē defectus aut nocet uarietas hui^o denominatiōis aut ex una medicina cōposita uult intelligi plures que ad eius similitudinē possunt cōponi u^o que fieri possunt ex illa diuersis modis cōponēdo illā. ex yera. n. possunt cōponi pillule puluis & similiter infusio.

DECCOCTIO VERO. Hic ostendit medicinas euacuantes colerā subtilē. Est sciendū quod pre dictis decoctiones & sirupi possunt fortificari cū scamonea & reliquis solutiuis secūdu quod corpus est dispositum in multa uel pauca materia digesta uel cruda & secūdu quod ē uacuu^o a febre uel secundū quod febris existit in eo uel secūdu etates q^a in pueritia cauebim^o scamoneā & secūdu uirtutē forte uel debile & horum si multū ut consuetudinē tēpus ani regione & c.

VERM PERA. Hic ponit medicinas que cōueniūt in materia flegmatica & melancolica & p^o ponit multas yeras & pilulas. secūdo uomitus ibi secūda & utriusq^o. Dic^o prio neq^o & c. secūdu quod rememorabimur. In hoc cap^o. infra & c. in antidotario in quo recipitur sticados & cā ē q^a euacuat flegmā & melancoliā. licet hoc nō dixerit Ga. ut patet in secūdo casu i cap^o d^o sticados. De secūda pre dixit & utriusq^o. i. humoribus flegmaticis melancolicis & colericis uel utriusq^o. i. humoribus & c. & tūc hoc pars distinguit cōtra p^otem illā. solutiua autē ut possit possit solutiua

hic ponit uomitus. ¶ Est sciendū qđ in materia flegmatica maxime explicat uomitus tamen de aliis dat intelligi.

¶ **ET RELIQUA COMPOSITA.** Hic affumat medicinas euacuantes caput cū cōitate corporis sue euacuet p uenire siue p uomitū. & primo fact hoc 2° dedarat quoddam dictū. 2° ibi. Primus quid ē. ¶ Dicit primo & reliqua composita &c. supple sunt que euacuante a capite cū cōitate corporis siue sint solutiua siue uomiatua sciendū quod ipse &c. nō seruetur ordo in usu harū medicinarū euacuantium ..

¶ **PRIMVS.** (Hic dedarat dictum & primo ponit ordinem. 2° ponit modū pcessus in usu medicinarū secūdū ordinē datum. 2° ibi. Et oportet ut. ¶ Est sciendū quod yere sunt duplices. scōs & iste sunt leues ut yera scripta a. Ga. ii. terrapentice. Alię sunt yere magne ut yere ruffi & hermetis & cōsimiles & iste sunt fortes. primus ergo gradus. sc. debiliū est medicina siue euacuatio cui yera. i. cōi & turbib & epithimo &c. Deinde secundus gradus qui est fortior. yere. sc. magne etc. et etiam i istis est gradus quia quedam sunt medicine fortes in quarum usu est timor ut duo ellobori quedam in quibus non est. sc. ut duo lapides. Et considera qđ lapides isti sunt sine cautella respectu ellobori non tñ omio. habēt. n. de malitia unde cautellā oportet habere & timorē in usu eorū nō tñ qđum i elloboris.

¶ **ET OPORTET.** Hic ostendit modum pcessus in usu earum.

¶ **EST DVBITATIO.** Virū in cura egritudinū capitis sic incipiendū a debilionibus. uidetur quod nō prio qā i aliis egritudinibus incipimus a fortioribus ut i ulceribus. secūdū Auic. i qđro cān sen quarta tractatu terrio prio capitulo & in passionibus pulmonis ut patet in quinto de i genio a Ga. cōtra crassit rari igni eodē modo in passionibus capitis. Itē i apoplezia incipimus a fortibus. ¶ In cōtrariū est Auic. hic qui dicit. Et oportet ut incipimus &c. & gradatim procedamus. i. ad fortiora donec sciamus &c. Ideo ponit melius de cura fode. sciendū quod egritudines uel sunt leues & in istis incipimus a debilibus quia nihil incitat nos ad fortia medicamina uel sunt fortes & piculose ut nō dent spaciū sic apoplezia & sic a fortibus incipimus qā si fortia medicamina tardaremus esset magnū piculum unde Auic. in prio cān sen quarta prio capitulo In egritudinibus i gbus est timor & non sumus securi ex defectu uirtutis quid facere debemus tardauimus aut ex eo aliquid alienauerimus & forti medicamine incitare uti debemus. & ista solutio redit in alia solutionē consistē qā dicit quod regulariter a leuibus incipimus sed coacte a fortibus. Quomō uero i apoplezia hoc uerifi-

cetur & quō in paleis uidebimus i suis capitulis

¶ Ad cōtraria dicendū quod i uulceribus a principio medicie que in se sunt fortes dicuntur esse debiles i impresione pp fordidū uulceris. ¶ Ad Ga. dicendū quod loquitur in egritudine timorosa ut ruptura uene in pectore in qua si tarda mus medicamina timent pilule & ideo opz a fortibus & ultimis incipere. Ad ultimas enī egritudines ultime curaciones ad pfectionē sunt potentes ut ibidem scribit Ga.

¶ **SOLUTIVA.** uero. Hec pōt dupliciter iteroduci primo quod ipse dedarat quodam statim dictum. sc. que sint medicie debiles a capite euacuantes a gbus oportet ichoare. dicit. n. posuerit yera cōi turbib epithimum &c. uult tñ ponere quādam medicinā cōpositā leuem de qua Auic. multū cōsidit. uel aliter pōt iteroduci qđ postq̄ posuit solutiua euacuantia caput cū cōitate corporis. hic ponit solutiua que magis appropriatur capiti qđ corpori. & ideo dantur solutiua ad purgandū caput. & primo oñdit nobis istā medicinā & ponit cān circa eā. 2° ostendit quō possumus eā uigorare ad unāquāq. materiā educendā. 2° ibi quod si uoluntas. ¶ Est sciendum quod d de mente Auic. de hac medicina quatuor accipimus. pmo eius nomē quia appellat alter ager & est ppriū nomē sicut hoc modo dicitur pillule auree pillule cocie ut inuic Simon Iannē sis in cap^o littere. s. 2° accipimus formā uel quātiatē in qua debet dari ista pillula quia debet esse magna. & assignat Auic. causas. p^o est quia pillula magna tardius in stomacho dissoluit. & iō magis moratur & cū plus morat plus effumatur ad caput & sic facit opationē sufficientē & ex hoc pōt cōtingere quod pūm pōdus harum pilularū si fiat pilule magne plus opatur qđ maius earū pōdus si fiat pilule pue & hoc est qđ dicit pūm pondus opationē &c. secūda cā est quia nō nocet pilula magna p iteratā assumptionem quā oportet facere si pilula ē pua. hec aut itera^o est duplex una ē quia oportet aliā dosim sumere quia prior dosi nō sufficēter opatur sic fecisset si fuisset magna. secūda iteratio ē in numero trasglutionū. quāto enī plures sunt i numero tanto uidet̄ rediosius pp iterationes & pp has causas precipit melius pilulas suas aggregari fieri magnas. tercio accipimus regimen quod super ipsas debet fieri quia debet dormire super eas. ¶ Secūdo est dubitatio quia Auic. precepit hoc somnū sup has pillulas que sunt leues & tamē sup leui medicina precipit dormiendū non esse in p^o libro sen quarta i cap^o. v^o. Dico quod licq̄ ista medicina leuis sit in uirtute ē tñ fortis in cōpositione quia ē pillulata cuius compositio est difficilis respectu medicinarū liquidarū. i. masti eandarū. Sed. r. d. p. causā quā Auic. ponit super

qualibet medicina quātuncūq; leui debet dor-
miri ut uigilie & motus nō destruant eius opa-
tionēz. Dicendū quod sine dubio ubi timetur q̄
uigilie & motus destruat opationē medicie bo-
nuz & dormire sup eā ita quod si sit debilis i uir-
tute & modo cōpositionis dormiatur sed pag-
ga multus somnus ē cā conuersionis eius siue di-
gestiois. unde in q̄rto cān i cap^o de catfione. Con-
ueniens est ut dormiāt sup aquā tamarindorūz
& ideo credo quod qñ febricitantibus dam^o me-
dicinas portabiles q̄uis sint leues bonū ē q̄t pag-
dormiāt ut calor euaporādo ad extra & uigilie
n̄ resolūt medicinā & pp h^o ē sup sirupis dor-
mire pmittit medicū qā ēt sirupi opāt p q̄tate
que si per somnū trāsmutetur remāet corūz uir-
tus. sed medicie pp formas específicas corrūpūnt
in trāsmutatioē per somnū. si aut somnus preh-
beat sup medicinā leui intelligitur de somno nō
pūo sed aliquid plixo qualis cōcedit sup me-
dicis fortibus. hora aut sumptiois hāz pilularū
datur intelligi qā sumit de sero post cenā. Sic n.
melius imprimūt in caput ut ponit damascenus
in pria & in secūda p̄cula aphorismoz. Quar-
to accipimus medicas ex q̄bus iste pillule compo-
nuntur. Ex q̄bus quedaz sunt principales quas
Aui. uocat canones qā sunt sicut regula & prin-
cipale. uel cān i eis. cōpositioē eaz. yera s. comu-
nis uel puluis yere & aloes. Sed tū dices n̄ ne
in puluere yere cōiter ponit aloes dico quod for-
sam uoluit adhuc plus apponi de aloes. quedam
sunt cōsolatiue ut mastix & mirabolani mastix
ad confortandū & mirabolani ad phibendū ua-
pores. Sed cōtra qā similiter phibebūt uapores
medicīne. Dicendū quod uirtus cōfortata mira-
bolanis ē illa que regulat & distiguit ut malos
uapores humorales phibeat & uapores medicī-
ne regulet ad caput. Istud difficile sufficiat mō-
pportione autē sic potes facere. ꝑ. puluis yere
z.iii. mirabolāoz citrinoy masticis añ. z.i. aloes
ad pondus omniū. & multos modos pilularum
repies in antidotiis similes istis.

QUOD SI VOLUNTAS. Hic doz uigora-
re eā ad unāquāq; materiā & p^o ad euacuandēz
colere secūdo flegmatis tertio melācolie. q̄rto ibi
remitte nos ad locum alium. secūda ibi quod
si uoluntas adest. tertia ibi. & si adest uolun-
tas. quarta ibi. & sunt pillule magne. **E**st sciē-
dum quod ex Aui. accipimus omnē utilitatē
pp quā ponit scamonea in pilulis que utilitas ē
in duobus. p^o quia phibet supflūā calefactionēz
eaz. s. medicinaz aloeticaz i quibus est aloes ut
sunt pulueres yere & pilule. Sed. t. d. cōtra quia
scamonea ē calida ergo adiit calefactionē. So. di-
cendū quod p se est neq; sed p accidens prohibet
calefactionē qā facit sui acciuitate. si simulando ci-
to defendet medicinas alias que nimis i stoma-

cho morātes supflue calefaciēt & hoc ē q̄t dic-
phibet supflūā calefactionē. s. que pueiret pp
supfluitatē more ipay. secūdo ē eius utilitas ex-
citare alias medicinas & uigore eas ad cōple-
mentū purgatiōis unde i fen. xi. capitulo penul-
timo. Scamonea ē ex eis que adiuuat alias medi-
cinas. Idē in p̄cula secūda p̄lice cantioz cōm-
to quinto. & ideo licet aliquē medicīne ordinen-
tur ad purgandū flegma uel melācolia. tām fa-
monea cuius proprius ē purgare colerā iquat il-
las ad purgandū & ideo bene dixit quidā soa^o
noster quod est sicut calcaria respectu equorūz.
Est dubitatio 2° utz iuuamentū scamonee sit
facere celerē defensum aliayz medicīnaz. uidet
quod non p Serapionē aggregatōrē in cap^o de
cucumere asinino ubi dicit sic. Et qñ facis pillu-
las ex eis nō cōsulat quod apponas cū eo scamo-
neam aut colloquidā quia pillule non descendūt
cito. Itē Aui. colaudauit pillulas magnas quia
amplius i stomacho morabātur ergo debet uirtu-
perari scamonea si celerat ad exitū imo si acce-
rat nō uigorat opationē medicīne. Itē Melue
in cap^o de scamonea inuoluit restificatiōis eius ut
tardet in descēsu & pcurat festinū eius descēsu
ergo ipsa non facilius nec cito descendit nec de-
scendere facit. **I**n cōtrariū est Aui. hic & in
z. eius cap^o de eleboro. Dicendū quod scamo-
nea p se facit cito descendere alias medicinas. &
hoc ppter dūo. primo quia facit eas cito reduci
ad actum subiliādo & diuidendo eas & ideo
cito completa eaz opatione a stomacho seperant
2° quia sui acuitate cito ad exitum stimulat. pos-
set tñ scamonea cū aliquibus medicis p accides
esse causa tarde defensionis eaz & hoc quia ille
medicīne essent uolente multū & iō scamonea
addita illis ppter multā uolentiaz debilitaret
uirtutem stomachi unde medicīne essentitarent
in stomacho & agitatēt p̄prio motu nō regulare
a uirtute & ut sic non cito descēderēt secundum
hunc modum scamonea mixta cum eleboro &
siccio cineris asinini esset cā. quod non cito
descēderēt pillule ex ea facte & hec uidetur in
tencio serapionis ibidem cū lenit uel scripsit Bo-
nūm ē ne admisceamus de aliis medicis cūz el-
leboro in pillulis quoniam naturam grauare
grauamine forti & iō Aui. non imponit hoc ut
iuamentū in esse scamonee mixte cum quacūq;
medicina sed qñ aloetia. medicīne. n. aloetie ut
yere cōes nō sunt medicīne uolētē sicut est cucu-
mer asininus. Et quia posset cōtingere quod cū
aloeticis posset cōtingeret facere cōtēne opatio-
nem iō dixit. Et fortasse. Sed. t. g^o in ueris ma-
gnis in q̄bus igreditur colloquidā & eleboris
& genera uolētayz medicīnaz nō debet apponi
scamonea cuius cōtrariū apparet in yera herme-
tis & q̄busdam aliis. dico quod nō est simile d

nō differt pillulas
aliquas amant

yeris magnis in qbus multe alie medicie cōsola
tue inceduntur & in qbus scamonea est p̄ci
paliter operans. Ex quibus patet solutio. ad pri
maz rationē. Aliter tñ possz dici quod Serapio
phibet miseri scamoneam cui eleboro faciedo
formā pillulaz ex eis & hoc quia pillule nō cito
descendūt & hec ē uera intentio Serapionis nō
tñ phibet absolute missionem & iō non cito de
scendere nō est pp scamoneā sed ppter pillulario
nem. Si. n. esset in forma yere uel potabili cito
descenderet. Ad secundū dicēdū quod licz Auic.
ex pillulis magnis uelit morā ampliorem q̄ ex
paruis non tñ uult supfluz morā ex eis. Remo
uet g^o scamonea eas a supflua morā. uel aliter
quod qñ pillule debēt euacuare colerā nō que
ritur tanta mora quāta queritur qñ debēt eua
cuare alios hūores. uel aliter quod si materia sit
fixa capiti uel ppria tunc queritur mora pillu
laz in stomacho. Si aut materia sit radicaliter in
stomaco & que ē in capite pendeat ab ea que ē
in stomacho tūc nō queritur mora sed celeri exi
tu sient. poterit cōplere opationē suā. talē au
tez opationē & exitum celerē iuuabit scamonea
& hoc uidetur mens Auic. cum dicit. ppter pur
gationē stomachi ipsius aut cerebri. si egritudo
cerebri est ppter cōitātē eius stomachi &c. Sed
x. d. ergo fortior medicina ut scamōea requiritur
ad purgationē mēbri p̄p̄inui ut stomachi q̄ lon
ginqui ut cerebri. Dicendū quod nō requiritur
fortior ut faciat fortiorē opationē euacuatīuā s; ut
faciat celerē descēsus & ut sic debiliēz opatōez
nō enī tanta uiolentia requirūt in euacuatiōe ma
teriez stomachi q̄ta in euacuatiōe materiez capitis
ergo melius ē quod medicina que a stomacho de
bet euacuare cōitātē descēdat ab eo q̄ illa que de
bet a capite euacuare & ideo in euacuādo mate
riam a stomacho pacētis ebrietatē precipitur ye
ra cū scamonea ut infra. Ad tertiū dicendū quod
mēstie pcurat eius exitū festinū ne iducat exorti
ationem. q̄tuncq; enim ipa alias medicinas uelo
citer tñ ipa de se para ē exortiationē includere.

QVOD SI VOLUNTAS. Hic docz uigora
re medicinā ad euacuatiōē flegmatis & patet
& quod etiā dicit in pre sequēti patet.

ET SVNT. Hic remittit nos ad locum alium
Est sciendū quod i antidotario suo nō repun
tur sub huius nomie. tñ multe pillule ponunt ibi
cōuenientes ad hanc intentionē.

AX MVNDIFICATIVIS autem.
Iam Auic. posuit cāñ i medicinis so
lutiuis que euacuāt caput cū cōita
te corporis hic ponit cāñ in eis que
euacuāt caput que magis capiti sunt proprie &
sunt quasi locales & p^o ponit cāñ i gargarismati
bus. secūdo in sternutatoriis. tertio in emplastris
quarto i caputpurgis docēs per unūquodq; illo

cū euacuare. secūda ibi. sternutatoria que con
ueniūt. tertia ibi. Ex istis medicinis qñq; quarta
ibi Caputpurgū aut. P̄ia in duas ga p̄io ponit
cōem materiā in gargarismatibus. 2° ponit mate
riam p̄p̄ia secundū unāquāq; secūda ibi. quod
si humores fuerint. ¶ Est dubitatio utz almuri
ponatur in omni gargarismate. uidet quod non
ga mēstie i cura sode docet gargarismata facere
sine almuri & omēs auctores. Itē quod islamat
materiā nō cōpēt i gargarismate ut statī pōit
Auic. Sed almuri ē huiusmodi cū sit cōplestonis
calide & sic. ¶ In cōtrariū ē Auic. Est p̄io scien
dum quod almuri ē fallamentū quod fit ex sale
piscium ut dicitur etiam oxomogar quod fit ex
farina ordei & sale qñ sunt inde placentule &
cōbutunt secundū quod docet azaraius in libro
xxviii. qui dicit feruor & cōplestonis eius est ca
lida & hica in secūdo gradu licet qdā dicat plus
& qdā dicit quod almuri ex piscibus ē calidius
& qdā minus calidus. Ex quo apparet quod ē
fortis exicatiōis & sua subtili faldēne & acuta
pungit mēbra & exicāt ad expulsiōē supfluita
tum & cliquat & abstergit eas & cū hoc hēt ali
quā stipicitatē cōfortatiuā. Ex qbus soluit
dubitatio nā dicendū quod si almuri ponat i omni
gargarismate in quo inierio est euacuatio mate
rie de quo ē hic sermo adiunat qā illud qdā ma
terias a capite abstergit & cū hoc pauca stipici
tate cōfortat iuuat. hoc aut facit almuri Debz tñ
miseri cū diuersis secūdu diuersis sitate materiez
dico tñ quod si fiant aliqua gargarismata abiq;
eo nō p̄p̄ea sunt inutilia qā alia sunt p̄ter almuri
que iuuat Auic. uero considerans multam uti
litatem almuri dixit esse administrandū in om
nibus quia si in omnibus administratur iuuat.

Considerandū ergo 2° quod gargarismata
sunt p̄p̄ie capitis mundificatiua pp tres causas
prima ē quia p uiam satis latam ut p tollatoriū
euacuāt. 2^a est quia ēt euacuāt p uia rectā &
ppinquā. 3^a est quia euacuāt p uia cerebro satis
coem & ideo euacuatio p gargarismata dicitur
pp̄ia respectu euacuatiōis p sternutatoria &
emplastra caputpurgia & embrocas. pōt etiaz
dici pp̄ia respectu euacuatiōis facite cū medi
nis solutiuis quia gargarismata euacuando a ca
pite parz euacuāt ab aliis mēbris in inferioribus
respectu medicinarū solutiuarū. Sed medicine so
lutiue euacuando a capite euacuāt ēt multum
ab aliis p̄ibus ut a p̄ibus stomachi & a paribz
pp̄inquis.

QVOD SI HVMORES. Hic ponit cāñ
secūdu unāquodq; materiā in usu gargarismatū
& p^o in materia colerica 2° i materia flegmatica
3ª ibi. Quod si humores fuerint grossi. Prima i
duas p^o facit hoc qñ materia est colera subtilis.
secūdo qñ materia ē grossa. 2ª ibi. Quod si hu
mores fuerint grossi. 3ª ibi. Quod si hu
mores fuerint grossi. 4ª ibi. Quod si hu
mores fuerint grossi. 5ª ibi. Quod si hu
mores fuerint grossi.

mores. ¶ Est sciendū quod ex Auic. tria accipi-
mus. Primo quod ī materia colerica puta non
debemus uti gargarismate. 2.º accipimus causā
huius quia uel ueteris gargarismatibus debilib⁹
& hoc ē quod dicit. Nam subtiliariū. f. gargaris-
mata que habēt ut leuēz subtiliādi. i. eliquādi
colerā quia isto modo gargarismata materias
ēt trahant uel parāt ut currāt que sunt equalis
cōplessionis & ista nō multū imprimūt ī garga-
rismate. f. posita. Aut ueteris fortibus & in usu
istū est timor quia cū materia colerica de se sit
calida acuta & solutiua qbus pūsus fuit īfla-
mauerit ē tā si tu sequaris cū forti gargarisma-
te in quo o3 qd res sint acute & calide tunc ista
colera magis īflamabitur & sic mota ppter gar-
garismata posset fluere ad pectus & inuit ī h^o
Auicena nōcumentū quod facit in pectore & ē
in capite cum addat īflamatiōē eius & etiā in
pribus gulle si ī pectus pōt rapi multo magis
in pres gule & facere īgnantiā. 3.º accipimus qd
si extimatiua medici iudicat debere fieri garga-
rismata que sint illa de qbus minus timetur &
que non sint fortia ita quod si aliquid debet ut
uare erit hoc oximel &c. & ista eliquār illam
colerā. Sed. t. d. colera se ipsa est eliquata dico q
ipsa quā sit pura nihilominus stat cū aliis hu-
miditatibus cerebri que naturaliter p palatum
deriuātur quāz eliquatiōe colera cū illis ē elī-
quatur & fluit. Et illud quod dixit cum pauco
scamonee debet referri ad totum quod dicit. Et
aqua lupulif. cum pauco scamonee & aqua pru-
nog. f. cum pauco scamonee & sic de aliis & que
hoc cursu pcedūt. f. quod nō sunt fortia multūz
nec īflamatiua quia. n. in scamonea sit caliditas tñ
reprimatur cū frigidis p dicitis. 2.º ē sciendū qd
littera que dicit Cum iā adepti pōt exponi du-
pliciter. uno modo ut iā dictū ē quod sine adep-
ti auitatē ex medicinis solutiuis quia pesserūt
uniuersales purgationes. Alio mō cum iam sine
adepti. f. p gargarismata acuta & fortia que tu
faciebas credēs illā materiā euacuare.

¶ QVOD SI. Hic ostendit qbus gargarismari
bus debemus uti in materia colerica grossa.

¶ Est sciendū quod humores colerici grossi
in digēt fortiori subtiliātē & mouent. f. declinante
ad calorē plus. & hoc qñ colera ē ingrossata pp
mixtiōē flegmatis & ideo uigorat hoc gargaris-
ma cū yeris turbit &c. Et nihil. s. ne fiat etiā in
statio & iō non addat castoriū nec taphisagria

¶ QVOD EI. Hic pōit gargarismata ī materia
flegmatica & ī hūmū dī materia frigida melēco-
lica. Et cōsidera quod uirtut fortiter subtiliari
uis & diuisiuis & mouētib⁹ illas materias que
sunt difficiles pp grossitiū. & ideo cōuenit yera
orchī & bursiū. i. yera bursiū que ponit ī quin-
to libro tractatu secūdo. Alii tñ exponūt bursiū

.i. bursiū quod ē tāsus barbatus ī q^o ē absterfio &
resolutio ut ponit ī secūdo cā capitulo 101. Et
fortasse. scū uis fortiorē opatiōē dissolutiua.

¶ EST SECVNDO DVBITATIO. Vtrum
medicīe solutiue pposite ī gargarismate euacuet
atrahēdo. uidet⁹ quod nō. illud quod educit ma-
terias solū subtiliādi eas & ut sic faciēdo ipsas
fluere nō uidet⁹ quod educat atrahēdo sed me-
dicīe que ponūt ī gargarismate sunt huiusmo-
di quod pbat⁹ quā si educūt colerā eliquādo uel
subtiliādo eā & ut sic faciēdo eā fluere g^o mul-
tomagis hoc erit ī aliis humoribus. sed colerāz
subtiliādo educūt. unde Auic. loquēs de eis dicit
subtiliādi colericos &c. Itē medicina solutiua in
partibus oris existēs nō uidetur quod possit re-
duci ad actū ut atrahat quā reductio ad actū fit
in stomaco & uestiginiū cū sit locus eius ī opa-
ritur & uidet⁹ esse mēs Auic. i. prio cā sen quarta
capitulo quarto & mēse ī suo de cōsolatiōe cap^o
secūdo.

¶ In cōtrariū arguitur quod Auic. secū-
dum unāquāq materiā ponit medicinam soluti-
uā ei⁹ dē materiā. In gargarismate enī ad cole-
rā educendā ponit scamoneā & ad educendū co-
lerā grolaz ponit yerā & turbit & scamoneā &
ad materiā flegmaticā ponit coloquintidā. Dicē
dum quod gargarismata ī qbus ponunt medicī-
ne solutiue maxie euacuat materias a capite per
uirtutē subtiliariā & absterfīuā. Et rō est quia
p illā uirtutē euacuant que uidet⁹ cōis omni gar-
garismati euacuatīo sed uirtus subtiliariua eū
quādā absterfīōē ē in qua cōicant omia gargaris-
mata euacuatīua. Modus est quā gargarismata
diuidunt & subtiliariū materias in capite stātes
& ut sic īpēsiūt trāsibiles fluētēs & cū h^o habeo
materias que sūt circa calatoriū q̄s abstergūt &
educūt & ideo tūc materiē p̄fundius stātes &
fēc fluxibiles pp qdaz cōsequētiā atrahūt & quā
colera est humor subtilis iō minus indiget hac
subtiliariōe & cū hoc debet fieri cū re que non
exierit sed subtiliādo & faciēdo eā fluere saluet
quādam humectationem & fluxibilitatē & iō
est timor in usū gargarismatum in hac materiā
& ppter hoc forlāz nō dixit de melēcolicis quia
sunt difficulter fluxibiles. ¶ Ex qbus apparent
duo p̄mū ē uerificatio textus Mesue ī capitulo
de catarro ubi ponēs qd gargarismata sunt se-
cundū unūquēq modū quia ad partem nobi-
lez per inobīle purgat aliud sūstīt fluxū aliud ab-
stergit & fluit aliud alterat aliud aggregat du-
as itētiōes. Et tūc dat ex^m. p̄mū q ē administrā^o
diachodon. i. medicaminis de papauer et mani-
festum est qd hoc non est exemplum primi sed
exemplum secundi. hoc aut fecit Mesue quia cō-
siderauit quod p̄mū nobīle euacuare. f. cerebri
p inobīlem quia. f. p palatū uirtute gargarisma-
tis sit maxime p uirtutē absterfīuā & subtiliā

tua. m. ita qđ cum dicit abstergit intelligat & subtiliat & iō de primo nō posuit exēplū. 2° p^o quare Auic. infra in ca^o. de soda a mala rōplexio ne euacuationē p gargarismata dicit esse educationē quia euacuatio p gargarismata ē pluseductio p quādam cōsequētia cū absterſiōe & eliquatione quam sit attractio uolenta. dico tñ quod medicīne solutiue ibi posite iuuant in euacuando materiā p uirtutem attractiua. Ratio ē quia sibi possunt aliquo modo reduci ad actum uidetur quod possint aliquā uī attracti uam habere sed sic est quod si medicīne solutiue uirtute stomaci debet reduci ad actum cū sup ficiēs oī sup ficiēs stomaci cōtingua existat poterit ibi medicīna aliquid alterari. Et uidem^o quod medicīne in infestis actuantur exterius posite ut habetur in libro expimentorū. Ga. & ab Haly. i. regni tractatu 3°. cometo. 200°. quia iste medicīne nō sic uigoroſe reduciuntur ad actū sicut si essent in stomacho iō attractio p formam specificā medicīnarū solutiuarū positarū in gargarismate non ē sic uolenta sicut attractio cap. qñ uadunt ad stomachū ex qbus cessant cōtraria.

STERNUTATORIA. Hic ponit cañ in euacuatione p sternutatoria & primo i humorib^o colericis 2°. in flegmaticis p hoc dans intelligere de melēcolicis. 2° ibi. Et flegmatis conditi & pip.

¶ Est sciendū quod p sternutatoria non solum debemus intelligere que faciūt sternutationem sed ēt que odorantur & si non faciūt sternutare Accitū autē & castoreū cōueniunt in materia colerica quia acutus tēperat caliditatez castorei uel etiā samonē & ambo iuuat se in faciendo sicut re colerā subtiliando & eliquādo illā in humiditate eiz misceatur. Focca enī quid sit patet p litterā extrinsecā. Conditi dicitur quod ē maneri esse labori. Simon tñ dicit quod sunt quedāz radices qbus lanariū utitur ad faciendū lanā limpida. Ego uero nō mihi conditi Pro eo comuniter utimur medula ellebori.

EX ISIS MEDICINIS. Hic ponit cañ in epistimatis & emplastris qbus a cerebro euacuamus & uult quod fiat ex istis. s. medicis resoluentibus qbuscūq. dictis supus ab illo. s. digesta usq. hic **¶** Et cōsidera quod Auic. abbreviauit hunc sermonē quia quātūz spectat ad canonez generalē utis emplastroz resoluentiū pfecte locutus fuit supra cū dixit & qñq. fiet emplastrā capiti post abrafione &c.

CAPVT PVRGVM. Hic ponit cañ in caput purgiis & prio in eis ponit intētiōē. scđūdo exequitur. scđūda ibi. Cūq. caput purgia.

EST DVBITATIO. Quare Auic. fecit hāc distinctionē i caput purgiis. Dicendū quod hoc nōm caput purgiū uidet statim importare purgationē. ne g^o aliq. crederet hoc de omni caput pur

gio dicit quod in eo ē triplex intētiō. s. altera^o & infrigidatio & humectatio. scđūda ibi resolutio. tertia ibi cōfortatio. Sz. n. uidetur quod Auic. insufficiēter enumerat diuersionē caput purgiōz quia quedā possunt fieri ad excitandū que dā ad calefaciendū quedā ad arrahendū ut ista apparebit i picularibus capitulis de soda. **¶** Dicendū quod pp resolutionē dat intelligere calefactionem excitationē & ēt euacuationē qā resolutione large potest sumi pro euacuationē.

¶ CVMQVE CAPVT PVRGIA. Hic exequitur. **¶** Est sciendū quod! Auic. nō exequitur de caput purgiis i intētiōē infrigidatiōis & humectatiōis ut pria frōte apparet. Et rō ē quia eius intētiō hic ē de caput purgiis secundū quod a capite euacuat & ideo exequit de eis ut resoluunt & confortāt cōfortatiōē necessaria in actu resolutionis. & ideo dixit cūq. **¶** Dubitant utrum caput purgiū ex lacte & oleo rosato sit resolutiuum. uidetur quod nō qā in nullo hōp. s. oleo. & lacte ē resolutiuū manifestā. In cōtrariū ē Auic. cū dicit cū caput purgia admittit resolutiua Ad ministrā pria uice cū oleo rosato lz ad qdē pos sed dicit quod i oleo roxato & lacte ē aliqua parua resolutio modo iōprie a leuoribus. Est tñ aliter dicendū ut credo fore de mēte Auic. quia resolutio ē duplex una ē pria que fit maxie per euaporationē materię & h^o nō sumit hic. Alia ē que p educationē materię fit quociq. educantur & hoc modo oleū roxatū & lac educunt materias dupliciter. prio sternutationē mouēdo. 2° per modum cuiusdāz lubricationis siue labificationis & quia hec ēeductio letisio ab ea incipit Sed cōtra dicta primo oleū roxatū sedat sternutationē ut pz infra fen. v^o. 2^oeductio p sternutationē non ē letisio ymo fortis cū sternutatio sit fortis motus & quasi parua epilenſia. **¶** Ad primū dicendū qđ ppter aliquā mordicationē & pp malum sēſi quē pōt inducere oleū roxatū pōt inducere sternutationē & cum hoc pōt ipsaz sedare in habente cā. **¶** Ad scđūdū dicendū quod sternutatio letis ē que inducit ab oleo roxato respectu eius que inducitur in suo sēde. Posset tñ ad principale aliter responderi. s. qđ sicut Auic. reiggit tres intētiōes qbus admittit ramus caput purgia ita hic docet p ordinē illa admistrare & uult quod licet tu admittes caput purgia sub intētiōe resolutionis tñ debes cū ordinē illa admistrare faciendo precedere caput purgia que non sunt resolutiua sed molificatiua & pparantia ad resolutionē. Sicut añ emplastrā resolutiua admistrabamus molificatiua ita post resolutionem debemus intendere ad cōfortationem. Primo ergo admistrabimus lac & oleū roxatū quasi ad leniendū deinde succū ſide. i. bilis ad resoluendū

& abstergendū & euacuandū ex hoc. Et hoc est quod intendebatur cū dicebatur sucū amarici. i. maiorane uel masticie in quo cū resolutione ē plus de cōfortatiōe cerebri q̄ sit in fida. Et hoc ostendit eius odor & tunc exponatur ad mīstra itaq; ea. scapurgia.

QUOD SI PRINCIPIVM Materici. Iam Aui. posuit cā gbus opponimus ad materiaz capitis & totius & qbus opponim⁹ cū p̄prie uacuatius. hic pōit cā gbus opponim⁹ ad materiā capitis qn̄ ē a determinatiō mēbro uerbigrā a stomacho. ubi ē sciendū q̄ prin^m materie hūora^p i. uapor qn̄ est a stomacho in hoc cadit p̄rio una intentio que ē rectificatio & euacuatio materie a stomacho & hoc inuit cū dicit attendendū. 2° ē euacuatio materie que sunt in capite & quia iste materie ut plurimū sunt uentose siue uapores que a euacuatiōe materie humoralium iam dictū est. i. dixit cū aut materia est densa & p̄prie dicitur & hoc loquutio ē quasi similis uulgari. Et qn̄ cōtingit quod humores multiplicati in capite & cōgelati descendūt. docet autē facere resolutionē cū fena. i. sciadōs uel est species absinthii halafii. i. yopus ortulanus ut sup̄ uel apud alios est thimus & iurat in hoc stillatio i. aures cū oleo sambucino. i. d. iestimino amarici. i. de maiorana 3^a intentiō ē phibitio ascēsus uaporū & humorū qui sunt ap̄t ut colericorū & hoc fit cū rebus habentibus stipicitate & infirigidationē phibitiū motus uaporū ut sūt fruct⁹ ista enī phibēt uapores ad caput ascendere & que sequuntur ipm ut oculos. p̄prie autē post eibū q̄ phibēt ē uapores oborū & ego uor hūis & phibeo potū post ea. de hīs tū dicitur in cap^o de ioda per cōratē. Sed. t. d. quomō ista cōfortat corpus cerebri. Dicendū p̄rio quod phibēdo uapores. secundo aliqua sup̄piciat que capiti aliqua euaporatiōe pōr cōicari.

CURATIO TUA IN OPILATIONIBUS. Hic ponit curā egritudinū materialū cerebri ex materia opillare. & p̄rio ponit curā qn̄ intendim⁹ ad materiā que est in capite. secūdo qn̄ intendimus ad materiā determinati mēbri mītētis. secūda ibi & si egritudo fuerit. Est sciendū p̄rio quod ista pars seruit Aui. duobus. p̄rio ponendo cā curatiōis opillationū capitis & ponendo cā curatiōis egritudinū cōpōsitiōis ut dicit q̄ iam sup̄ius inuit curā malay cōplefionū cuz materia licet p̄prie dicit quod posuit curā egritudinū materialū absolūt. hic ponit curaz morbi cōpōsitionalis i. numero ut in situ ut in q̄tate quia ut notū ē nō cadūt in hoc cā generales sciētiales & quedā ex istis dispositiōibus rarissime uel nunq̄ occurrūt. posuit ergo curā morbi sepe occurrentis quia. scapillatiōis. secūdo hec ps seruit Aui. q̄a ponēdo curā opillatiōis pōit curā cum

ebrocis masticatiōibus & oleis & tūc dicim⁹ q̄a posuit Aui. posuit cā i. curatiōis p̄p̄a materierū a capite que cura^o siue euacua^o fit cū gargarisma ribus sternutatoriis & caputurgis. hic docet euacuare materias a cerebro cum embrocis epithimatis & masticationibus. Sed tu dice res ponēdo curā opillationū posuit p̄ ebrocis solū & masticatiōes. Dicendū quod Aui. hoc sciēter fecit ut doceret uel idcirco te ad redeundum ad cā sciētiales sup̄ius dictos. Cura enim opillationū cerebri a materia ē per digestiōē & euacuatiōē materie & quedā euacuatio ē cōis capiti & corpori & quedā est p̄p̄a capiti Et oīa ista sunt iam dicta. Hic solū euacuatiōes posuit p̄p̄iaz cū embrocis & masticationibus uolens quod oīum istorū modorū euacuatiōis p̄dictorū tu recorderis & istas hic exp̄sit quia de eis nō dixerat. Alias tū cōsuetū dicē quod hic ponit curā opillationū & maxie extrilecap.

Considerādū 2° q̄ i. usu embrocāz aperiti uarum ut decoctionis camomille maiorane & similū. Aui. dat cā in modo usus i. materia in loco q̄dē ut effūdatur ab alto. cā ē q̄a magis p̄ fundantur in loco ut cadat sup̄ finci p̄t siue ya fer sup̄ idest ante pariem posteriorem cerebri Et hoc ē q̄ dicit littera exterior ita ut defendat sup̄r posteriōrē. hoc autem fit quādo iacet sup̄ius quia cum phicitur liquor. sicut uersus occiput sicut si homo iaceret super petro et faceret fluere super fatiē. A signat autem Aui. causam p̄pter quā debet in tali loco effici embroca quia locus iacet est rarus p̄ cōmissuras & iō uir^o embroce penetrat. Similiter est os ibi subuli^o

Has causas ponit Ga. in xii. terrapentice ultimo ca^o. Et hoc Aui. inuit cū dicit Cadat super finci p̄t. i. sup̄ prem anteriōrē supra. i. ante prem posteriōrē in mēbra dura quasi dicat quia illa mēbra sunt dura & embroca nō imp̄mūt sed quia iacet sunt rariora & subtiliora iō embroca im̄p̄mūt unde. xiii. terrapentice ultimo ca^o decen ter secūdu hūc locū. anteriōrē capitis iserunt omnes medici ifusiones capiti. Idem ponit infra in ca^o de foda temporalī. Considerādū quod pillule de serat si sunt pillule searēt tunc Aui. facit nobis recordari euacuatiōis cuz solutiū. Si aut sunt alie pillule ad masticandū tūc inuit qualesq; masticatiōes euacuantes materias a capite de quibus Mesue ponit multas.

ET SI EGRITVDŌ. Hic ostendit quādo intendimus ad materiā determinatā mēbri mītētis dicit Et si fuerit egritudo uentositatis stomachi. p̄pter uentositatē. unde materie uentose & uapores caput ascendētes opillationes facerēt. purga. i. stomachum tunc deinde affici. capi tū oleū rosatū dulce ad resolūndū. Et dicit dūl & ad differentiā eius quod fit ex oliis imatū

ris quod nō est sic resolutiū uel dicit dulce qā
nō sit corruptū pp antiquitatē quia nō ē bonū
ut ponit Serapio in primo breuiarij ca^o de foda
Cuz aut &c. i. quia oī ista sunt ad resoluēdas
materias capitis Radicis. f. que comeditur uel
radicis. f. feniculi uel petrosilli Cardumeni. i. car
damomi uel charui agreffe secūdu Serapione in
tractatu .iiij. in cap^o de triacha.

QUINQUE CVRAS APOSTE
mara calida. Oportet ut eis &c.
Supius posuit curationes egitudinū
materialiū capitis absolute & opilla
tionū. Hic ponit cā curationis apostematū mate
rialiū capitis & prio calidior. secūdo frigidiorū
tertio adit cā. secūda ibi. In apostatibus uero
frigidis. tertia ibi. Et scias quod omnis qui con
queritur. pria in duas prio ponit cā curationis
apostematū calidior per medicās. secūdo p cibos
secūda ibi. Et administrat in cibado. pria in tres
prio ponit curationē cōpetentē in prin^o. secūdo
in augmēto & i statu & dedinatione. 3° addit
quēdā cā. in euacuatiōe. secūda ibi. Deinde utri
us. tertia ibi euacuatiōe uero. pria in duas primo
ponit curā per alteratiā q̄tum ad medicās loca
les. secūdo per quēdā euacuatiōē quātū ad me
dicās que assumuntur per os. secūda ibi. Quod
si materia nō fuerit. pria in duas. prio ponit cu
ram intendēdo ad morbus. secūdo ad accides. se
cūda ibi. Alienatio uero a medicinis. Prima i tres
prio ponit cā curatiōis per medicās. secūdo po
nit exceptionē tertio reassumit. secūda ibi. Nisi
illic sit. tertia ibi. & cadit in eis. ¶ Dicit simul d
tribus pibus. & oportet ut icipias cū eo quod
expedit uel repellit. i. repaunt qā hec ē cura^o apo
stematū in prin^o. ¶ Est dubitatio utz. existere
dolore phibeatur acētū in medicinis. uidetur q
ñ. Sarapio i dolore capitis. docet acētū cū oleo ro
xato aproximare. Respōdet albertus quod pro
hibetur qā tūc debes uti stupefactiuis cōtra qā
dicā quod simul cū illis ponā acētū. dicenduz g^o
quod cū dolor ē uehemēs ualē phibeatur acētū
miseri cū medicinis. cā est quia acētū sui mordi
catiōe possit adere i dolore ut ponit Ga. in. iore
rapērice tractatu secūdo cap^o de cessallargia pp
pulsionē. postem^o aut dicere q Auic. aliud ocul
te inuit. f. quod qñq. pura repulsio prohibet
in prin^o aposteatis capitis ut qñ materia ē mul
ta ualde ut apparebit in cap^o de frenesi. Multa
autē existere materia fit dolor magnus & ideo
tunc aliena acētū su. & de repulsuum forte.

¶ Est dubita^o 3°. d. t. uidet^r quod Auic. sibi cō
tra dicat. prio qā dicit quod si dolor ē uehemēs
tūc aliena acētuz. Deinde dicit quod i medicinis
cadat oleū rosati cōqualitū cum multo aceto.
¶ Dicendū dupliciter. prio quod littera nō est
cōtinua & ideo dixi quod Auic. hic ē res. post

qñ enī fecit exceptionē. hic ponit medicās que con
ueniūt qñ dolor nō ē uehemēs ut dicatur sic in
cipias prius cū eo quod repellit quod fit ex infri
gandibus pōctis digestione materieq. calida
rū cū & pōctis in secūdo cā. Et cadat in eis d
sūma horū infrigidantiū repauntū ut ē oleuz
roxatū. Sed. t. d. quare ponit crocus & supia
calida. Dicendū quod hic inuit latitudine prin
pii in quo repaunt. nā cū apropinquas ad augu
mentū in fine principii potes aliqua calida aduige
re in quibus cū ui resolutiua palidū ē repaunt
& p supiciū ut crocus. Secūdo possemus pande
re quod cōtinuādo litterā Auic. hic ponit medi
cinā cōpositā que cōpetit qñ dolor ē uehemēs
f. ex multitudine materie tūc enī non cōpetit ace
tū. f. mistū cū puris repauntis sed mistum cum
oleis resolutiuis. & ideo hec medicā que hic po
nitur cōponitur ex medicinis calidis & frigidis.
ponit enī in eis crocū & alliriū. i. fructus tamari
si. Pria tñ solutio est melior. Considerandū etiā
quod oleū roxatū & et alia olea i materia frigi
da nō expedit quod frigida aproximetur. in ma
teria autē multa calida sic & quasi queritur pu
ra repulsio. possunt ē multū frigida approxia
ri. Sed qñ nō uis ultimā repulsionē sed parum
remissaz ifrigidetur oleū n supstue & sic pōt sal
uari sermo Auerois. xviij. colligit in capitulo de
cura apostematum.

¶ DVBITAT VR. uherius quia dicit fit cōposi
tio in mistiōe eoz frigoris. alluriū. uidetur g^o
quod alluriū sit frigiduz. unde littera exterior
ex frigidis dicit. Cuius cōtrariū ponit. Serapio
in rabula medicinaz frigidaq. in primo gradu.
Dicendū quod tamariscus habz aliquas partes
frigidas ut ponit Serapio. uel dicendū quod lit
tera uult exponi sic. Sit cōpositio in mistiōe fri
goris. i. sit cōpositio talis quod uincat medicina
frigida quia principaliter ad repulsionē inie
dimus. una lupina est solatū ex greco ē dicit
uulpina. Sarafelli. i. auelana. inda. ¶ Dubitat
qñ est quod i medicinis repauntis capiri appo
sitis debeat ponere multū acētū & quādo paucū
Dicendū quod medicus colligit hoc iudiciū con
sideratione habita primo ex parte aceti quia d
aceto acuto cū sit magis pētrās min^o poim^o f. 3
minus acuto licet acetofo q̄tum ad hāc itentioez
possumus magis ponere. 2° ex pte habitudinis
corporis quia si sit corpus subtilis cuius capitis
& maer uel teneri ut pueri minus ponimus si
sit corpus multum catofum & si sit grossum
in capite ponimus plus. tertio ex parte materie
quia si materia est multum calida ponimus
plus de aceto ut sic. 3. olei rosati partes qua
tuor aceti ptes. ii. Si aut materia nō sit sic calida
& uis nō multū ifrigidationem. x. aceti ptes. i.
olei rosati ptes. iiii. ut ponit Serapio tractatu p^o.

cap^o.vi^o. Quarto ex pte accidentiū. Accidentia aut in apostematibus calidis capitis maxie sunt uigilie & dolor. ex pte quide uigilie si de eis ti mes minus pone de aceto quia uigilias inducit ex parte doloris quia si ē ualde uehemens etiaz minus ponas ut apparet ex dictis. Summa tñ iudici i omibus istis ē estimanda media.

ALIENATIO. Hic ponit cur ā tendendo ad accidens quod ē dolor & primo facit hoc 2° ponit cā 3° declarat quoddā dictū. 2ª ibi uomit^o uero ex eis. 3ª ibi Inquid Ga. Est sciendū qđ ex manifesta expositione littere supfluit non & uult dicere ē n. necessaria. pōt tñ līa aliter expo ut dicat Aliatio i. a pxiaco medicāz ualē fri gidaz quaz approximatō dicitur alienatio quia est presumptio. Aliet tñ secūdū expositionem ueram dico alienatio i. stupefactio a medicinis & forsz quod hoc est quia forsam stupor i lingua eoz significat alienationē. Et hec expositio apparet ex eo quod subdit camomilla & c. narcoticoz i. stupefactioz & apparet ex textu Saronis in primo sue pte capitulo. vi^o. unde Auic. forsam hoc sumptis dixit est necesse ut ca ueas a suo papaueris & mandragore pp uehementiā stupefactionis si nō cogat eā uehementia uigiliā ex quo apparet quid itelligit p uehementem necessitate quia supfluit uigilias. **Considerandum** quod cā de camomilla cadit hic quāsi uis uti narcoticis utaris camomilla cum eis. Dixit in epirimate uel ad suadendū qđ narcoticis est magis tutus extra uti q̄ intus uel qā si oporteret uti stupefactiuis intus nō sufficeret eoz consolatio cō camomilla sed idigeremus fortioribus ad cōsolandū ut docēt auctores sed i usu eoz in epitimate uel embrocis sufficit misce re camomillaz & similia. **Considerandū** ēt ut ad pñs spectat. acuitas. i. fortitudo opationis narcoticoz est in duobus. s. in mortificatione caloris p congelationē & in cōdempnatione. Camomilla aut cum suo suau calore uiuificat & apit & forsz est inter ea ppietas.

VOMITVS VERO. Hic ponit cā. **Est** dubitatio utz uomitus cōferat i egritudinibus materialibus capitis q̄uis materia non sit a stomacho imo sit cerebralis. uidetur quod sic auctore Alexandri qui in cap^o de cura epilepsie ce rebalis dicit. Post capitis purgationē expedit uomitibus exagitari corpus. 2° id quod euacuat materiā a capite cōfert. uomitus est huiusmo di ut pōt Haliū regi tractatu. 3° comito. xviij^o. & sumitur ab Auic. i primo libro fen. iiii^o. in ca 3°. tertio sic in ulceribus reni cōmendatur uomitus ut parz i fen. xviij^o. ergo multo magis i passionibus materialib^{us} capitis. quarto sic yere magis cōcediūtur i mēbris apostematous fixi capitis

sed ille habet in se medicinas uomitiuas ut elle boz & colloquintidaz & similia. quinto sic Auic. supra uolēs euacuare materiā a capite cum cōitate corporis concedebat uomitū. **Contrariū** est Auic. dicendū quod uomitus est duplex qdam leuis qui non fit cū medicina attractiua sz cum aqua calida uel aqua & oleo uel cū aliqua medicina euacuare p uiam inconfionis uel abster sionis sicut cū aqua rassani & similit^o & hic uomitus nō iuuat in egritudinibus cerebri. s. a materia ei appropriata. Rō est quia inducit ibi agitationē & non pōt illā euacuare sed si materia capitis sit ppter cōitatem materiei in stomacho existens tūc uomitus est cōferens uel quia ppter cōueniētiā quādam illā euacuat uel quia aufert sibi mineraz sue reflexionis & de hoc uomitu uidetur esse sermo ipsius Auic. Alius ē uomitus difficilis & uoto illū qui fit a pharmaco lutuo cuius ppietas est arrahere materias ad stomachū & os cuius debilitare & inducere in cō agitationē sicut est uomitus p elleboz & lapidem lazuli uel armenum non pparatos & similia & talis uomitus pōt confert & quia euacuat materias capitis a ppietate trahēdo illas. Dico tñ quod si talis euacuatio pōt p fluxū uentris fit enī absolute est melius & rō est triplex. prima est quia euacuatio est materie conformior. secundo quia non sic agitur cerebz in euacuatione p fluxum uentris sicut p uomitū. tertio quia lo giquius materia mouetur sz euacuata p uomitum inducit timorem ne remanēat in stomacho uel debilitādo stomachū cerebz cōpariat. Ex quibus apparet quare Auic. dixit melior modorū expulsiōis eius ē uomitus quia hīc uomitus cōferat in egritudinibus cerebri cuius materia surgit a stomacho tñ si materia illa possit p fluxum uentris educi inde esset melior modus expulsiōis eius & tunc cōueniētiū est quod pp fluxū uentris educatur & si materia esset ad uomitū aprior tunc fiat uomitus non ergo Auic. pcepit uomitū absolute i egritudinibus capitis factis p cōitātē materiei in stomacho. sed pcepit cū hac cōditione si est melior modus expulsiōis p uomitum. cognosces aut quod est melior modus expulsiōis p uomitū ex natura materie quia calida subtilis. ex mortu quia fursum tendit & quia habet os amaricatū & mortu cordis secundū amphorismum quarte pteculon febriantibus in supficie & c. Et ex dispoitōe mēbroz phibentium uoi tum & ex dispoitōibus mēbroz phibentū fluxū qā sit aptus dissolui hīs nouaz uel antiquā dispoitōē iestitinis & ex aliis multis q narrare estz ualde plūxū. **Ad cōtraria** dicendū p^o. Ad alexandru quod ista est cautela de stomacho ne cōseruet in illā augeat epilefiam quā uis sit epilefīa cerebralis. Ad secundū dico quod

licet euacuet a toto et capite et in hoc plus confert
tñ confert illa que est p fluxu ventris. Ad tercū
dico q uomi⁹ diuerit materias a pib⁹ renū ut
ibide Auic. aut nō sic aut diuerit a cerebro sed
magis diuerit fluxus uētris. Ad q̄rtū dico q ye
re magne nō sunt necelario uomiūe q̄uis medi
cine uomiūie i eis ponant cōsolantur tñ cū aliis
medicinis et si uomiū aliquando prouocāt non
sunt ita utiles sicut si solūtū p passionibus cerebra
libus, tam quia ut plurimū passionēs cerebrales
afficiantur sibi in defectū stomachi quando plu
gantur iō in yeris magnis et pillulis soluētibz
et puocantibus uomiū repiunt manifestā utilita
tē. Ad aliud dicēdū similiter qd si p illū uomi
rū uoluit illū qui euacuat a p̄terit legatur tūc
littera coniuncta sicut copula. Et ostendit quod
eximel solū nō facit illud nec semē rassani sed si
mul cum pulpa colognie tunc enī est potens a
toto et a capite a p̄prietate euacuare materiā tñ
nō magis laudat eū q̄ fluxū uentris ymo fluxū
uētris si edū pmissit. Cōsiderādū etiā q̄ hic cān,
nō est hic positus cōiūgētē sed ex cetera scia nā
ad apostema capitis calida ppter cōpāssionem
stomaci multū confusit cōiūgētē uomiūis et quia
forāsan aliq̄s de h⁹ cōtēnaret et pmitteret uomi
rum pcedere uult Auic. dedare quod si mate
ria illa ē a stomacho uel hēt materiā cōsociatam
i stomacho pmitterat uomiūis quod si nō tunc in
ipō non est utilitas.

INQVIT GA. Hic uult Auic. Ga. dedare
quodā dictū. s. quod licet p uehementiā doloris
sit necessariū qnq̄ uti narcoticis nō tñ licet frequē
ter accidit sicut i collicā & dicit iquit Ga. s. i. xii.
terapēticē. Ibi enī docēdo subuenire sincopi ex do
lore maxie in collicā loquit expresse tñ hoc pōit
in libro. io. tractatū h⁹. ii. **¶** Est sciendū quod
licet uterq̄ dolor multū possit intēdi plus tñ in
tenditur dolor collicis q̄ sōda secūdu plurimū
& rō est triplex. Et priā ē quia magis pue mate
rie possunt aggregari i intestinis q̄ i cerebro. se
cundo q̄a pluriū quātiētis materie ē aggregan
tur. tertio quia pellicule cerebri nō sunt sic grosse
ut intestina & ut sic nō aggregāt in se tantā ma
teriam ex q̄bus cōiūgit fieri frequētius ad collicā
prauam q̄ sōdam prauā necessitatem ad usum
narcoticorum.

QVOD SI MATERIA. Hic ponit citraz p
quādam euacuationem q̄tum ad medicinas que
assumuntur.

EST DVBITATIO. Quia dicit quod si ma
teria nō sit multū acuta debet dari aqua fructu
um stipiticoz p̄dictoz. Amira bol⁹ tamarindoz
& similibz. Sed cōtra ista cōceduntur in materia
colericā subtili q̄ illa euacuat ut supra dictū est
sed colera subtilis multū acuta. Quidā credūt
quod hic sit littera corrupta & quod uelut esse

affirmatiua sic. quod si materia fuerit uehemen
tis acutatis. aliter iam dixi quod si materia ē ca
lida & ē cerebri. s. i. nō surgēs a stomacho nocēt
fructus stipitici. i. pira & similia q̄a calore forti
cōicaco stomacho corrumpunt & ebulliūt & eua
porāt nihil enī ē ita uaporosū ut fructus ut pz
in fen. xiii⁹. in cap⁹ de egritudinibus stomachi. Di
co tñ aliter quod Auic. intelligit per materiaz ue
hementis acutatis materiā furiosā & uult qd si
materia nō sit furiosa sufficere euacuatione aqua
fructuū stipiticoz p̄dictoz. i. aqua mirabolā
roz citrinorū. s. simul cū prunis calia & similibz
ut supra posuit Auic. in l⁹ quinto. Sed. t. d. cōtra
quia in fen. xiii⁹. in cap⁹ de curis apostematū ca
lidorū stomachi secūdu meā expōsitiōem Auic. in
materia furiosa cōcedit mirabolanos. dico quod
forāz ē tñ illis oportet esse scamoneā. uel dicen
dum quod expellit uel decorio mirabolanoz
citrinoz nō esset potēs sine auxilio scamonee edu
cere coleram a cerebro potētē sed a stomacho sic
quia iunat statim.

DEINDE VTARIS. Hic ponit tutationem
competentem in augmento statu & declinatione
& pater.

EST DVBITATIO. quare uidet absurdū
quod materia apostematis cerebri maturet &
sanetur. Dicendū quod hec pz pōt dupliciter
exponi. Nam primo li deinde dicit ordinē ad il
lud quod statim dixit. Et uult quod postq̄ tu
dedisti aliquam medicinam solutiūm ad mūo
randum materiam colericā utaris tunc neces
sariis maturatiuis & in hoc Auic. innuit medici
nas locales principii & augmenti status & dedi
nationis ut i principio utaris maturatiuis ma
turationis. i. utaris medicis frigidis rep̄cussiu
is ut oleo rosato uiolato foliis salicū & huiusmodi
Etiā supra ponebatur maturatiua materierū
calidaz que ēt habēt uiz aggregatiua substanti
e earū. Reasumit uero hic Auic. istū cān q̄
supra dixerat absolute incipias cum eo quod re
pellit. hic autē dicit quod talis rep̄cussio ēt faciē
da in materia colericā post euacuationem quia
euacuatione facta utaris maturatiuis. i. rep̄cuss
iuis. dicit postea. s. i. augmento administrabit & c.
Alio modo pōt exponi quod li deinde dicat or
dinē ad curā principii quod premisit ut dicat
quod postq̄ fusti alius rep̄cussiuus in principio
secūdu quod diximus utaris maturatiuis. s. de
bilibus resolutiuis mixtis cū rep̄cussiuis p̄dictis.
Ad cuius intellectum cōsidera quod Auic.
innuit hic curā huius apostematis quāu ad pri
cipiū. augmenti & q̄tum ad p̄cessum augmenti
uersus statum & quantum ad ipsum statum
& q̄tū ad declinationē. Primo dico quod po
nit curā quātum ad principii augmenti cuius ma
turationis. i. debilibz resolutiuis que sunt aliq̄
s. i. 4.

molicacia & hoc sine mixta cum stipticis & frigidis repulsivis predictis sicut uerbigratia misceat pax camomille cum repulsivis predictis, uocatur autem ista maturativa quia sicut alias dixi in sermionibus de obstruenda ista debilia resolutiva habent hanc bonitatem quod si resolutum materiam eorum resolutum & si non ipsa preparant & equant ita quod tu poteris sequi aut cum generantibus saniet in membris exterioribus aut cum resolutivis fortioribus ubi non vis saniet generari & sic Avicenna uocatur ea maturativa non quidem materia sanietam sed preparata & cum dicitur Memoratis intellige maxime in 2º libro in capitulis propriis. 2º dico quod 2º ponit curam huius apostematum quantum ad processum augmentum uersus statum & uult quod ad das pax plus in resolutioe & exicatione ponendo ordeum & radicem mirri in quibus aliqua resolutio est & extatio. Et oleum camomille recte quia antiquum non est utile ut ponit Serapio in primo practice in 6º. viiº. solum &c. Et in summa Avicenna non uult aliud nisi quod fuerit pcedit augmentum ita pcedat usus resolutiuus cum repulsivis & hec etiam considerando primo accuratam egritudinis quia si est acuta feruida & resolutiva esse ualde refracta cum frigidis. 2º subtilitatem materiei quia quanto est subtilior tanto leuiora resolutiva sufficiunt. Et pponitur ratio status quia quanto remotior tanto resolutiva debiliora & quanto pproxius tanto fortiora & hoc dixit quia materia possit esse tam pax acuta & resolutioni apta quod non dubitare mus in fine augmentum ponere oleum camomille solum & sine alio resolutiuo tunc mixtum cum aliquo frigido. Tercio ponit curam quantum ad statum & dicit post ipsum augmentum ut post ipsum oleum quo utebaris in augmentum ex aquis ad ministrabis medicamentum ex aquis & omnia ista sunt fortia resolutiva. Sed a deo ne eis uti puris. Dicendum quod si adhuc timor est de aliquo cursu misceas ea cum aliquibus stipticis repulsivis donec ueniat ad statum. id est ad finem status. Quarto inquit curam quantum ad declinationem cum dicit tunc cum puenierit status & hoc in fine eius & de declinatione & resoluatur materia quia uis resolutiva fortioribus & puris. Confundit autem Avicenna hanc curam & uult quod scias eam ex cum uniuersalibus primi libri in sen quarta & quarta libri in capitulo de cura plegmonis & erisipile. Alia choen alba est matricaria secundum Simonem littera exterior est herba similis corulle sed est non solum res facta ex aquis sed et ex epistasis.

DE EVACVANTIA AUTEM. Hic ponit causam in euacuatioe dicit quod euacuatio necessaria pcedat in eis habentibus apostemata calida que euacuationes debet esse secundum materiam quia si materia est sanguinea uel mixta sanguini fiat sloborrhomia & si sint alii humores fiat euacuatio

cum fac macia. Et considera quod dixit accedat quia accensum repulsivum & resolutivum & euacuatur.

ET ADMINISTRETUR. Hic est causam in debilibus unde dicitur medicinis leues humide cibis medicinalibus ut lactuca uel portulaca uel cucurbita pilana ordeum & similia uel medicinis leues. Imoles humide actum & poteria que cibis miscentur ut macilago citonorum & oleum uiolatum. Ista tamen in consueuimus operari. Dixit colericis proprie quia si est sanguinea non idgerem? tanta humectatioe.

IN APOSTEMATIBVS VERO frigidis. Hic ponit causam curationis apostematum frigidorum cerebri & primo ponit quando est in principio secundo quando est in augmento tertio quando est in fine augmentum siue in processu & quando est in statu & declinatione. Secunda ibi. Et misceat. 3º ibi. Deinde administra. Considerandum quod Avicenna in principio huius apostematum ad duo intendit. Scilicet ad euacuandum & ad repertiendum de resolutiuo uero que ponit nos utimur yera pigra. Scilicet & similibus euacuatur ut agaricus turbis & huiusmodi cum aquis radicis feniculi perfolii & huiusmodi quia diuidendo disponit materiam ad euacuatioem. Repulsiuum autem est oleum rosatum. sicut pauco aceto acuto mixtum.

EST DVBITATIO. Virum in apostematibus cerebri calidis uel frigidis possumus uti repulsivis non pcedente euacuatioe. uidetur quod sic ex quodam textu Galeni in xiiiiº. therapeutice capitulo de cura canceri ubi uult quod humor qui descendit ad aliam quam partem debet retro pelli uel euaporari & quod in principio uel ante purgationem possumus repellere sed resoluere debemus solus post purgationem. unde dicitur sic secundum principium quidem & tempore purgationis & ante eum expellere. euaporare uero post purgationem. Item euacuatio ratio fit ad cessandum repletioni si possibile est quod corpus non sit repletum. In contrarium est Avicenna supra dixerat euacuatioem antecedere. Et hic dicitur in parte 2º cum euacuatioe sicut in aliis. Et hoc inquit cum supradixit cum curas apostemata calida & ut inopia cum eo quod repellit & intelligendum prius. quantum ad medicinas locales & non intellexit prauitatem corpus euacuatur. Dicendum quod secundum canones generales primi libri in sen quarta & secundum Galeni in regni tractatu 3º. corpore existente repleto non debemus uti repulsivis nisi pcedat euacuatioes. & ratio est quia corpus plenum non recipit et ex ipsa metate euacuatio trahendo ad contrarium inuatur repulsioe materie. Et tamen sciendum quod licet non possumus uti repulsivis. fortioribus tamen possemus uti aliquo leuiter confortatorio & alteratio quousque pfectis utaz opatione per sloborrhomiam uel p distere uel p farinam si expedire uel p nentolas uel fricationes uel p ligaturas sicut oleum rosatum dulce ex oliuis maturis & solus iure

Cum 247

aceto uel alia re in materia calida. in materia autē frigida uel solū ēt oleū roxatū uel cū pauco croco uel cū pauco squināro. ex istis. mēbrū cōfortia tur & rectificatur cōplexio & iteq̃ euacuatiōibus intēdes. ¶ Ad Ga. dicendū quod ille sermo ē satis difficilis & licet multipliciter exponi possit Est tñ dicēdū quod leui reperculio et quasi cōfortatio ante euacuatiōē uite mut. uel dicēdū quod littera stat aliter q̃ sit uel stabat translatā. ¶ Ad ratiōē dicendū quod hic presupponitur quod corpus sit plenū tñ corpore non exi stente pleno ppter uehēmētiā passiōis qñz euacuamus ut p3 in primo cān sen quarta capº quarto nec est uerum quod semper intentio ista in huiusmodi euacuatiōibus sit mundificatio corporis imo ēt tractus ad cōrariā ut Auic. supra posuit.

EST TERTIO DVBITATIO. utq̃ si apostēma cerebri incipit a causā primitiua ut a pūssione debeamus tñ repūssitū sicut qñ sit a cā antecedente & de hoc apparebit infra i tractatu 3º. ultimo capº.

EST QVARTO dubitaº. Vtrū in apostēmatibus cerebri exstētibº i prinº possumus uti farmacia solutiua sic que exsoluēdº euacuet. uidet̃ quod nō ēt generale cā. digesta. medicari & nō cruda &c. Itē per aliū cā. generale i prio liº sen quarta tercio capº cū humor fuerit i mēbro cōprehēsus nullo modo moueat̃ āte maturatio nē uel donec maturetur & essētiā hēat aptam. Sed qñ humor apostemat. tūc est in uno mēbro cōprehēsus. Itē simile uidet̃ de apostēmatibus cerebri & alioq̃ principaliū siue nobiliū. s; in istis nō utimur farmacia a principio secundūz ypoeratē in quarto regiminis acutorūz illo 4º. Cūq; flegmonizātia apparēt ypocondria &c. ergo sic erit in apostēmatibus cerebri. ¶ In contrariūz sumitur in prio libro sen quarta i capitulo de cura apostematū ubi dicitur oculorū apostematū materia ē minorāda flobothomia & solutione uentris & ex pcepto generali i 2º pticula āphorismo ruz illo amphorismo i choatibus morbis. si qui deq̃ uidetur moteri moue &c. Itē in apostēmate lateris cōcedit ad minorandū materiā cleborūz ergo eadē rōne i apostēmatibus cerebri. Dicendū quod in principio apostematū cerebri possumº qñq̃ uti farmaco euacuare. exsoluēdº. Hoc probatur de mente Auic. qui dicit quod precedant euacuatiōes secundū materiā. Itē dicit i apostēmatibus frigidis incipiat̃ euacuatiōe prio sicut in aliis & manifestū ē quod intēdit̃ de euacuatiōe secundū materiā qā si ē sanguis uel materia mista sanguini quā flobothomia. Si sit alius humor cū farmacia & Auerois in. viiº. colliget in capº d̃ cura apostematū hoc pmitit in generali. Similiter ēt pbat̃ rōne quia possibile ē cerebrum in

cipere apostematū ab alio humore a sanguine nō apto per flobothomiā educi uel diuertere. nā possibile ē quod hoc sit cū repletioe corporis pluri ma ex illo humore. Itē possibile ē qā ille humor sit de genere humoris furiosi modo manifestū ē quod tūc est incoandū cū euacuatiōe. sed nō cū flobothomia ergo cū farmacia & talis purgatio nō solū minorabit materiā sed diuertere qā euacuatiōes cū farmatis sunt ēt diuertere ut ponit Ga. in quarto de igenio sanitatis penultimo capº & ut ponit Auerois in s; primo colliget prealegato capº. Ex quibus apparet quod secundū plurimū talis euacuatiō debz esse moratoria. unde Auic. oculorū apostematū materia ē minorāda ut alogatū ē. ¶ Considerādū tñ circa p̃dicta q̃ ut plurimū contingit talem minoratiōem & diuersiōem fieri cum flobothomia rarissime uero cum farmacia que euacuet exsoluēdº. ratio ē quia alii humores a sanguine debēt facere apostematatiōem p uia fluxus ad cerebz. sunt ut plurimum eūm sanguine mixti et cū eo habēt fluxibilitatē & iō ut plurimū faciunt flobothomiaz & diuersiōes similes diuersiōibus factis p flobothomiā ut utq̃ uentris fricatiōibus & ligaturis.

¶ Considerandū 2º quod in usu flobothomic ē ēt maior securitas q̃ in usu farmacie ut probat Ga. in 2º. de regimine sanitatis. & supra Auic. in nuebat & precipue in apostematibus interiorum membrorum est adhuc maior timor de usu farmacie quam flobothomic quia humores qui debēt educi a farmacia. p̃ agitantur q̃ trahātur & iō si deficit potentia medicine quia nō sit bene mensurata eius quātitas tūc huores agitati disrupti stitunt ad prem apostematā & iō auctores medicine audacter p̃cipiūt flobothomiā in apostematibus cerebri. farmacia autē nō sic & cū ad medicinā solutiua descendit plus p̃cipiunt medicinas leues & lenificatiuas q̃ euantes exsoluēdº. Si tñ qñz sit necesse de ipsa materia que sinit minorare minoratiōe ppria que prem eius elligēdo euacuet tūc dabimus medicinā que ex soluēdº euacuet & debet esse talis qualis Auic. dēstribit i libro quarto sen p̃i capº de cura puritadiz & i capº de cura teritiē n̄ pure uidelz q̃ pape eius euacuet. s; partz eius ex malo hoc autē nō p̃t facere nisi medicus calide expertus & prudēs dignus opari ad artem nostrorū autētorū. ¶ Ad cōrariā. Ad ypoeratē dicendū quod digesta medicamur erradicandū si uolimus. euacuatio autē moratoria nō requirit illā digestiōē. ¶ Ad secundū dicendū quod Auic. loquitur d̃ humore cōprehēso nos autē loquimur de eo qui est in uia cōprehensiois. s; in fluxu ulq̃ a cā antē dēs. s; i alio corpore. Ad aliud dicendū q̃ flegmonizātibz ypocondriis solutiua uehēmēs non debet dari sed leue concedi qñq̃.

¶ ET MISCE. Hic ponit cū curationis aposte-
matum frigidorū cerebri qñ sunt in augmento.
Est sciendū quod in ista particula ponitur cura
partim secundū principium nam in principio
apostematum frigidorum licet uerum frigidis
ad repercutiēdū illa tamē miscemus cū aliqui
bus calidis ut resistatur qualitati materie Et p-
prie procedente principio ut patet infra in capi-
tulo de cura litargie ubi dicit post duos dies a
prin^o sui admiscetur eis. soleo roxato & aceto
castoreū. Poteſt etiā ista cura poni in augmento
to in quo cōpetit ut repellunt & resolunt &
ideo &c. Halake. i. ysporus tulanus ut supra i
litera extra. cōpetit ēt que de materia minorāt
sicut gargarismata si fuerit possibile quia nō ti-
meatur de multitudine materie quia iaz corpus
penetrasti & nō times ēt de pulmone ut supra
dictū ē. & fortasse qā times plingationem &
nō est uehemēs febris. Castoreū enī digerit has
materias ut ponit Ga. in. xii. terapētic uelto ca-
pitulo. unde infra in cap^o de litargia Aui. unū
cō sine samonea solū ad alterandū cū samonea
uero ad euacuandū. Dixit autē proprie pacētes
litargia qā i materia melācolica non esset rursus
eius usus ad digestiōē. Aure^o est pōtus apud
quodā unius. 3. & apud alios est pōtus. 3. iiii. et
qñq. minus. discernere tñ hec ex estimatiōe.

¶ DEINDE ADMINISTRA. Hic ponit cu-
rā magis pcedentē i augmento statū & dedina-
tiōē. & p^o facit hoc. secūdo declarat quodā. 2.
ibi. Et sit administratio. ¶ Est sciendū quod li-
deinde pōt dupliciter exponi. uno modo sic post
q̄ administrasti res fortius resolueres ut squilā
& castoreū administra maturatiua. i. digestiua
in qbus sit molificatio. i. demificatio & hoc ne
soluatur subtile & remāeat grossū. uel pōt ex-
poni deinde eā. pcedēte augmento uersus statū
administra maturatiua. i. medicinas digestiuas ma-
terierū frigidarū. iste autē habet uirtutē subellia-
tiua & resolutiua. secundū quod dictū ē illo ca^o
Digesta uero si materia fuerit & hoc est quod
dicit. Deinde. f. pcedēte augmento uersus statū
& hoc est in fine augmenti. administra matura-
tiua. i. medicinas digestiuas materierū frigida-
rum i qbus sit molificatio. i. resolutio & subellia-
tio. Sz. t. d. sufficiebat dicere maturatiua dico q̄
prius etiā Aui. concesserat maturatiua sz quia
ista a proxima ppe statū debēt esse digestiua
potētiōra in resolutiōe. & ideo dicit molificatio
.i. resolutio. Sed. t. d. cū in p^oria locutio sit uoca-
re molificatiū resolutiū uel euerſio quia di-
stincte opatiōes sunt quare Aui. sic nominauit.
Dicendū quod sic fecit ut resolutiū sit molifi-
cans. i. poros dilatās & materia bñ resoluatur
& maxie coactis fuit ad hoc quia uolebat q̄ ta-
le digestiū haberet pauca uirtutē resumptiōis

.i. cōfortatiōis p stipiciū ut resolutio nō posset
nocere qā stipiciū remouet grauamē resolutiū
Et quia adhuc indigemus aliqua repulsiōe &
quia uirtus resumptiōis cōtrariā uirtuti aptio-
nis porroꝝ ideo Aui. exp^olit de molificatiua
uirtute ut daret intelligi quod uirtus resumpti-
onis nō tollerat illā opatiōē resumptiōis uel re-
solutiōis & patet. Deinde post illud. f. post finē
augmenti & sic in statu & apud statū qā post
statū & sic in declinatiōe administ^o molifican-
tia. i. medicinas resolutiuas i qbus sit molificatio
.i. porroꝝ dilatatiua. ¶ Considerandū est Aui. in
tendi ad curā apostematū frigidorū uolēdo re-
soluere materiā cum uirtute resolutiua est usus
molificatiuis & poros dilatatiuis qā uapores
grossi materierū frigidarū maxie egent ut porri
sint apti. ¶ Secūdo est sciendū q littera que dicit
apud utraq. res simul frigidās & calidas pōt
dupliciter exponi. uno mō. aput utraq. &c. i.
post usum medicinarū frigidarū & calidarū qui-
bus usus fuisse utaris mō molificatiuis. Et uult
in hoc intendere quod tu usq. ad statum fuisse
usum primo frigidis & stipiciū ad repulsiōē
deinde calidis mixtis tūz aliis frigidis & stipi-
cis que oīa habebāt aliquā uirtutem cōstrictiua
porroꝝ & hoc pp repulsiōē que semp inten-
debat sed in principio maior. & minor uel nō
sic puta in augmento. in statu uero remoueat
uel magis remittat ista frigida & stipica & utri-
us rebus apertibus poros q̄ feceris usq. nunc.
Alio modo pōt exponi apud &c. i. siue materia
sit calida siue frigida quia in quacūq. materia ē
utilis molificatio quando tu intendis magis ad
resolutiōē licet sit necessariū in materia gros-
siori q̄ in subtiliori. & secundū hoc hic cā ē cōte-
nere apostematū calidū & frigidū.

¶ ET SI ADMINISTRATIO. Hic declarat
quoddā & pōt dupliciter exponi secundū quod
littera superior ad cuius declarationē uidet ire.
Dixerat. n. quod i materia tā calida q̄ frigida cō-
petit usus molificatiuis. uult ergo ostendē q̄
diuersimode i utraq. & dicit quod tu debes ad-
ministrare molificatiua & frigida integre. simp^o
in materia calida & resolutiua & stipica & hoc
est quod dicit & sit administratio in materia cali-
da frigidorū molium integre. i. simul. Et supple
sit administratio in materia frigida resolutiuis
cōfortatiuis simul ex emplastris. siue sint em-
plastrā siue ebore siue unguenta. ¶ Sz. t. d. ista
expositio cōtradiçit pmissis quia dictū ē quod
molitiua multū cōpetunt in apostematibus fri-
gidis & tñ appropriat ea apostematibus calidis.

¶ Est sciendū ppter huius solutionē quod ef-
fectus molitiue medicine qui ē porroꝝ dilatati-
o non plus cōpetit in materia calida q̄ frigida
imo plus cōpetit i materiis frigidis ut dictū

et resolutionum quo utimur in materiis calidis et remissius ut camomilla mellilorum anetum & similia & ideo habet plus nomen molificationis quam resolutionis. Et ipsius debet misceri cum frigidis in augmento & ita ut propter timorem cursus & qualitatem materie & forsitan declinatione si timeat de inflammatione materie. Et ideo dixit frigidorum molificationem integram. ¶ Sed. t. d. supra Avic. est usus in apostematibus calidis oleo camomelino solutus. Dicendum quod illud raro est vel ut exonebatur solutum, sine alio resolutione non tamen exponitur solutum quia sine aliquo frigido ut rosis & similibus frigidis resolutionum quo utimur in materia frigida licet et habeat tamen molificationem tamen tendit plus ad naturam resolutionis quia est potentis resolutionis & vere resolutionum sicut castoreum & ideo dixit resolutionum & non dixit molificationem & quia resolutionum debet littere nisi secum esset aliquod confortatiuum stipitium cum propter a membris principalibus resoluendo ideo oportet quod in materia frigida simul miscantur resolutionum cum confortatiuis & stipitiis. secundo modo potest exponi quia dixerat secundum primam expositionem quod post usum frigidorum & calidorum etiam debes uti molificationibus. unde ergo ostendere quomodo usus medicinarum frigidarum & usus medicinarum molificationis potest esse diversus ab usu medicinarum resolutionum. dices quod administratio medicinarum frigidarum que consistit in principio ad repetendum & molificationem. s. que convenit ad dissolvendum porros sit integra. a. non mixta cum medicinis confortatiuis. & ideo quia in principio pura frigida cooperere possunt. Similiter molificationem medicinarum est debilis operatio respectu resolutionis & ideo potest pure administrari sine stipitio vel cum valde modico cum non timeat de operatione sua super viuitate. Sed resolutionum uterque quia est fortis operationis unde timetur de debilitate oportet quod miscantur cum confortatiuis & cum stipitio & hoc est quod dicitur & resolutionum confortatiuorum. s. sit administratio. Sed. t. d. etiam cum frigidis repauius miscemur stipitica in quo sunt frigida stipitica ut oleum roxatum infancinum & huiusmodi. ¶ Dicendum quod illud stipitium est ad repetendum & non est ad prohibendum defectum viuitatis possibile idcirco a medicina frigida vel molificationem. ¶ Terrio modo potest exponi ut dicitur siue repetitis siue resoluas & c. uariis in forma emplastrum embrocationum & unctionum ita quod modo uno modo reliquo ut nunquam cesses.

¶ ET SCIAS. Hic ponit duos canones. ¶ Est dubitatio primo de primo canone quia non videtur verus quia nunquam digerit semicrudos humores ut patet in quarto de regimine sanitatis. Item unum dissolvit coagulata ut patet in commento illius aphorismi. Sexte periculis dolores oculorum. hec autem omnia conveniunt in frigidis humoribus. Item in epilepsia coediffra & in paleis & in multis egritudinibus frigidis capitis. Item in

primo continentis nono capitulo si sorda est frigida s. n. sebre exhibeat ergo bala unum. Dicendum quod ille qui coqueritur de egritudine frigida capitis vel habet egritudinem immateriale & sic unum confert & de hoc non est hic sermo vel habet egritudinem materiale & tunc vel est multa materia cum repletionem totius cruda & non consistit in hoc casu immo unum non tunc quia materia agitat versus caput movens eam. vel est pauca & iam digesta vel non est multum cruda & tunc unum potest conferre. Ad denotandum igitur egritudinem capitis factam de materia multum cruda cum totius repletionem dixit Avicenna. omnis qui coqueritur quia quasi semper querulosus propter multam repletionem corporis & isti ex vino sunt in periculo apoplexie & istis est de nocet morari in balneo quia materia repletionem crudam agitat. ¶ Ad contraria patet solutio. Alii tamen sunt qui dicunt quod unum est duplex. s. potest & vaporosum & illud nocet aliud est debile & istud non nocet.

¶ Hic tamen sermo est multum rudis.

¶ ET OMNIS. Hic ponit secundum canem arguitur quod verus non videtur. primo quia in apostematibus calidis utimur frigidis actu & tamen illa apostemata possunt esse in paniculis. Item Galenus. viii. ter rapentice. vii. ca. docet etiam pilam trinecā curat cum aqua frigida. Item infra in ca. de cura frenetis concedit ipsam & coedit res cum niue ifrigiditas. dico quod si hic sermo est continens est facile respondere ut dicatur quod loquatur de egritudine frigida. Si quis. n. habet egritudinem frigidam in paniculis tunc nocet vehementer ab aqua frigida quia nocet ex natura paniculorum & ex natura materie siue ista aqua applicetur intus siue extra. Alio modo possemus dicere quod in qua cumque passione materiali siue calida siue frigida quod sit in paniculis aqua frigida nocet licet plus in materia frigida quam in calida. & dico aqua frigida sua frigiditate vehementer unde exponatur aqua frigida. s. vehementer & ideo est quia frigidum est naturale & nervis inimicum & ut sic phibet resolutionem materie sed si non est frida vehementer non sic nocet. ¶ Sciendum est tamen quod regulariter hoc est uterque irregulariter vero & coacti propter multam flammam possumus uti aqua frigida bibendo & extra ponendo & infrigidando unguenta cum ea si cum coacti quomodo utimur opiaris & stupefacientibus. ¶ Ex quibus cessant contraria in oppositum arguta.

¶ VARIATIONES AVTEM malitie coplesionis. Supra posuit canem rationis egritudinum materialium in quibus inuit curam malax coplesionum cum materia. Hic ponit canem curationis malitiarum coplesionum sine materia & primo calidum. primo frigide. 3. addit canem. 2. ibi. Quod si malitia est coplesionis. 3. ibi. Et 3. ut suas. Prima in tres quas primo

ponit curā male cōpleſionis calide ſine materia
inuens de mala cōpleſione calida & ſicca. 2° poit
curā calide & humide. 3° ponit cān cōez. 2° ibi.
Quod ſi non inueniunt. 3° ibi. Et oportet quidē ut
oēs iſti. prima in .v. primo ponit curā p empla
ſtra epithimata & unctiones. 2° ponit modum
uſus iſtorū. 3° ponit curā p odoramēta & caput
purgia. quarto p dictā. quinto p reſtitutionē
aeris. 2° ibi. Et oꝝ ut. 3° ibi. Ex eis i quibus. quar
ta ibi. Et ſicut cibi. qnta ibi. Et proſtemantur.

In tota prima pre nihil aliud facit niſi qd enu
merat multa infrigidantia & humectantia & in
tantum ponit curā male cōpleſionis calide & ſi
ce. **E**ſt ſciendū quod ex quatuor comēdat iſta
olea quibus utimur. Primo quod radix. i. oleum
ex quo ſunt fit ex oliuīs inaturis quia magis
i frigidat & confortat. 2° quod nō ſalētur quia
ſi poneretur cum eis uel cum oleo ſal nō ſic infri
gidaret. tertio quod ſit arbor unde oliuē cōligi
tur frondōſa quia tunc illud oleū erit frigidius
co quod oliuē minus tū digeſte quia non ita
caleſcit a ſole. quarto quod oleū non ſit antiquū
nec illud ex quo ſit nec oleū cōſtrūctū. **D**ixit
poſtea Samē dixit littera exterior quod ē orde
ūz fractū. ibi tñ intellige quod pprie ſauit ē qñ
ordeū ē collectū imaturū Ingratur Serapio p^o
practice ca^o. vi^o. Dixit poſtea frigidat & cauſa
huius ē quia interiō noſtra ē infrigidatio acētū
aut eſt ualde acūtū & uinoſū quod aliquoliter
calefacit unde dicit ibidem Serapio nō ē neceſſe
ut ſit acutum. ſ. acutum ualde qm in eo ē calidi
tas quedam imo oꝝ ut ſit acetoſum ualde. ſ. pa
rum acutum.

ET OPORTET. Hic ponit modū uſus horū.
Eſt dubitatio uidet quod Auic. ſibi cōtra dicat
quia primo dicit & hec primo iuuant cerebrūz
ex uia commiſſure coronalis quia ibidem pene
trare poſſunt & nō poſterius ut ſupra dictum
fuit ex intentione Ga. in. xiii^o. terapētie et poſtea
dicit quod ſi approximentur pti poſteriori time
tur ne pueniāt ad cerebrū ergo inuit quod poſte
rius approxiata ē itus penetrēt. Itē ſimiliter di
cat quod āterius approxiata nocēt quia a pre āte
riori oriuntur multi neri ſenſitui nobiles ualde

Dicendū ē quod ſermo Auic. ē d' emplaſtris
unctionibus & embrocis frigidis quod appaz p
hoc quod dicit. Et hec emplaſtra & uult inuere
cām generalē & cām ſpeciale per quas debent
approximari pti āteriori. ſ. i loco commiſſure coro
nalis & has duas cās inuit ut dicit nō iuuant ut
dicamus nō iuuant qd nō penetrāt pp duriciem
& oſſis dēpſitātē ſed āterius inuāt & iſta cā ē
fuit poſita ſupius & ē generalis ad medicias ca
lidas & frigidat. 2° cā ē ut dicamus non inuāt
ga pnt nocere ſi approximent pti poſteriori & rō
ē qd aut penetrāt aut nō. ſi nō ergo fruſtra eſt

tua opatio. Si uero penetrant cum cerebrum ſit
ibi groſſūz pulpoſūz & ſic principūz nuche & reli
quorū neruorū timeſ de nouemto quod nō time
tur i pre āteriori nō ergo Auic. uult abſolute po
nere quod penetrēt. Sed uult quod ſi penetrant
timeatur ab eis. hoc tñ dixit pp pſumptuoſos qui
dicerēt ego ponā ibi fortiter frigida miſta cuꝝ re
bus dātibz penetrationē & faciā illa pſeuare
ſup loco. uult ergo Auic. quod nō ſis audax i hoc

Sed diceret aliquis pono quod aliter incipiat a
poſtema calidū in pre poſteriori cerebri & que
ro ubi aponeamus repulſiua. Hic uero caderz cō
ſideratio. tñ ſequēdo Auic. cōſiliū uidetur quod
melius infrigidatio ad illū locū pueniat comiſſu
coronalis & hoc qd nō erit timor de neruis ſimi
liter qd totū cerebrū infrigidatū & ſtipicatur a
toto materiā repellit a ſe. **S**y aponeōdo poſteri^o
timeatur de neruis & forſaz quod materia tranſi
bit ad reliquas ptes cerebri nobiliores poſteriori
quod ſi accideret poſteriori cerebro magna iſſa
matio & tua extario indicaret quod ſubito pte
illā uchemēter oportet infrigidare & i hoc plus
eligis nouemto neruorū qd mortem qd credis ſe
qui & tu extias quod materia diſpargatur & nō
mouetur ad aliquas ptes cerebri. Dico tunc qd
potes infrigidaria poſteriori pti capitis apponere
& hoc eſt extimatum iudicium. Ad contra
ria patet ſolurio.

EX EISA. Hic ponit curā per odoramenta &
caput purgia.

ET SVNT CIBI. Hic ponit curāz p dietam
dixit in littera lentibus. Cauſa ē quia ſunt frigidi
& phibitue uaporū ſui ſtipicitate. et ſaliſ. i. ſri
gidis ſaliſi forſam ut cito deſcendāt. uel ſaliſ. i.
quibus ſā conditis cū ſale aut oliuē & faſcolis al
mes ſi cōueniūt faſcoli eſt quia generāt chimūz
ſlegmaticū & groſſūz ut ponit Auic. in. 2°. cān
& forſam quod debet miſceri cū ordeo fracto
Cnſolida. i. attriplies et ciceribus fractis. Mirā
duz ē quia ciera ſunt calida & euaporatiua ha
bentia uaporē quēdam calidum fermentatiū
cibi. unde in medio alioꝝ tiborū deſcendit ſe
ctndū Auic. in. 2°. cān. & quēadmodūz alias con
tra Dimu mſcriptiſimus & ſi hec littera eſt uera
credo quod ciera debēt decoqui cū aliis rebus
cū aliis rebus que ſunt frigide ut ordeū.

ET STERNANTVR. Hic poit curā p recti
ficationē aeris. **E**ſt ſciendum quod ideō
mala cerebri calida attrahit uapores & cōpleo oꝝ
qñz apponere odorifera calida ad reſolutionem
illoꝝ & ad cerebri cōfortationē & ideo pipit
ut ſit i eaſ. manſio. Sebrā et ē ſpecies ſimmi &
folia alcine que licet ſint frigida reſolutiua ſunt ſz
ne calor oꝝimi poſſit inflammare ideo oꝝ ut in co
ſ. ſeramento uel ſtrato reperiatur cū aqua frigi
da iuuant. n. fructus. ſ. ſtrati i domo.

QUOD SI NON. Hic ponit curā male cō-
p̄leisionis calide & humidē sine materia q̄ raro
reperitur. causa est quia cerebri pecās in humidī
tate uel statim aggregat materiāz uel utpluri-
mum sua humiditatio ē a materia humectante.
Cura igit̄ ē cum frigidis & sicis quibus ē ut
batur ad repulsionē in principio apostematū
calidorum.

ET OPORTET UT SCIAS. Hic addit
cān cōeꝝ in omni mala cōp̄leione calida quia in
ipsa ē timor de inflammatione & tractu materiē
& p̄ cōsequēs de apostematione. omnes ergo ha-
bentes malā cōp̄leionē calidam phibeantur a
moribus anialibus. a moribus uolūtariis cor-
poreis & ab intersecis. a moribus anime uelū.
a moribus uirtutū ymaginariū. & aliaꝝ uir-
tutum moralū. Dixit post. agitatione pupille
.i. oculi quia cauetur a pupillatione quā uel
eius uarietate sursum & deorsū & iō nō debet
fatigari in aspectu diuersorū oculoꝝ & tegatur
auditus ut nullus aut paucus secundū sursum
fiat motus & hoc ne fiat flegmon & tractus ma-
teriē unde posset fieri freneticus.

QUOD SI MALITIA. Hic ponit curā ma-
le cōp̄leisionis frigide. Et primo male cōp̄leiois
frigide tantū. 2° frigide & sic. 3° frigide & hu-
mide. 4° ibi. Quod si cū frigiditate. 5° ibi. Et si
cū frigiditate. Prima in duas quia primo ponit
curā qñ est sine materia. 2° quando ē cum mate-
ria. 3° ibi. Et si cū hoc. Quid dicat primo no-
tum est exponēdo addatur cōfortatio. i. fortior
opatio ut fiat uigor ositus in calefaciēdo.

ET SI. Hic ponit curā qñ est cū materia hic
canon ē hic incidens. Est n̄ superius posita cura
disponum materialū & foras quod ista ē ma-
teria ānexa male cōp̄leiois. Est sciendū qđ
malencolia pōt dici flegmatica p̄ admissionem
flegmatis & nō est dubiū quod idiger calefacti-
one pōt ē dici flegmatica quia p̄ adhesionem
facta ē melencolia & tūc si nō remāsit uestigiū
adhesionis manifestum ē quod talis melencolia
est erradicāter frigida & idiger medicinis cali-
dis. Sed si remāsit uestigiū caloris utimur cali-
dis minus uel frigidis calidis mistis sed si fuerit
adhūta. s. de colera uel sanguine uel si fuerit ad-
hūta. s. de quocūq; humore quia inq̄rum ē ibi
adhūto & uestigiū caloris idigemus hume-
ctatione cum aliqua leui frigiditatioe & ideo si
in melencolia adhūta cōcurrit frigus ex radice
& calor ex adhesionē misemus i rectificatione
materiē medicinis calidas & frigidas.

QUOD SI. Hic ponit curā male cōp̄leisionis
frigide & sic. Est sciendū quod mala cōp̄le-
io frigida & humida licet incipiat in materialis
tū statim affodiat sibi materiā & ideo in ipsa in-
digemus euacuatioe.

ET OPORTET. Hic ponit cān i quo princi-
paliter iteādū quod qñ tu uis morā liquidorū
oz facere coronā de pasta & uel infundere lanā
& imponere capiti siue facere coronā de lana &
iteꝝ affirmat quod possunt in pre aīriori &
hoc infra paret i cap^o. de soda tēporali & addit
quod si illud quod apponit ē lenex. humidum
mole putrescibile uel iusficabile ut lac sepe inoue-
tur & abstergetur & hoc infra docet i capitulo
de frenesi Alia patent.

CVMQVE CIBAS. Est sciendū quod Auic.
hic ad duo intendit. scilicet diuersionē uapōꝝ a sto-
maco ad caput. s. ne ascendāt ad caput & hoc fit
p̄ frictionē extremitatū. mēbra n̄ ante cibū fri-
cata recipiūt uapores qui surgunt a cibo existen-
te in stomacho & ab ipso eleuari. 2° Auic. intēdit
ad cōfortandū caput ne recipiat & hoc fit cum
apocusticis. istipiciis repulsiuis ut ē oleū ro-
satum dixit aut exia latus hoc ē exia caput ut
ut melius penetrēt uel dixit quia si prius uice
baris oleo antiquo uel medicina ad aliā intentio-
nez modo i hora cibi remoue illud & utere oleo
cōfortatiuo & si nō poneret ad totū caput pone
ad tempora uel ad prem uelā secundū uiaz est
mationē. Est sciendū ē quod hic non ponit
cān de quantitate & qualitate & tēpore cibatio-
nis p̄cularis qā spectat ad capitula p̄cularia.

SODA. Supius Auic. determinauit
de dispositionibus capitis & causis &
signis & curis i generali. Hic deter-
minat de eis i speciali. Diuiditur
aut̄ deinceps sex priā diuersione qđ dicit qđ
determinat priō de accidētibus. secūdo i morbis
tertio itē de accidētibus. ibi secūda dicitur cara-
bitus. tertū ibi dicitur subeth. haliā diximus qđ
priō determinat de accidētibus uirtutis sensitiue
tactiue que dolores sunt capitis. Secūdo deter-
minat de apo. tematibus & solutioe cōtinuitatis
tertio de accidētibus uirtutis iūctiue que dicit
moralis. quarto de accidētibus uirtutis motiua
rum q̄uis accidētia sensitiuā cōcurrāt. secūda
ibi. carabit^o dicitur. tertū ibi subeth. quarta ibi
uertigo. Incipit autē Auic. de dolore capitis qđ
accidēs uehementē eueniēs siue frequēter. Rasis
aut̄ priō cō inētis ultio cap^o de eo determinat. p^o
ia tres. priō determinat de soda qđ ad sui mo-
dos & cās. secūdo q̄rum ad signa. tertio q̄rum ad
curā. secūda ibi. Soda qđem facta a cās extrinse-
cis. tertū ibi tu suis quod soda. Prima in duas.
priō determinat de speciebus sode & suis causis
& modis i generali. secūdo i speciali. Ibi secūda
afferamus itaq; & hoc ē quod dicit p̄ta segno
uniuersalis de soda. priā i duas. priō ostēdit qđ
sit soda. secūdo ponit eius diuersiones. ibi secūda
omnis autē. Tū priā p̄e dicit quod soda ē le-
si i mēbris capitis. Considerandū quod so-

da ē lesio in uirtute tactiua que lesio ē dolor uñ
 littera exterior dicit siue dolor. Soda autē genera
 liter hic sumit pro quocūq; capitis dolore quocū
 q; diuersificato. unde dicit i mēbris capitis & iō
 generaliter hic sumitur soda prout est comū ad
 quū & emigratē & omnē dolorē q; dicit soda.
¶ OMNIS AUTEM Hic ponit diuersitates
 sode & prio facit h^o secūdo ponit cā. secūda ibi
 soda uero plurimū fit. Et pria diuiditur in x. sē
 x. sunt diuersitates in soda quas ponit. Pōit g^o
 prio diuersitatē ex pre modi cāx. secūdo ex pre
 modi effēdi sōda. tertio ex pre loci & sic d. aliis
 ut apparebit i una quāq; pācula. secūda ibi. At
 qñq; ē accidēs deinde fit egritudo. tertia ibi so
 da quoq; ibi quarta soda ē diuersificatur ibi.
 quinta & itēx. Alie ptez parēbūt. Pria i duas. p^o
 ponit diuersitatē sode ex pre cāx. coniunctax. se
 cūdo ex pre causax. primitiui & antecedentiū
 ibi secūda. & soda quidē. ¶ Diuiditur p^o i duas
 prio ponit diuersitatē causax. coniunctax. in se se
 cūdo ex pre unde cōiungit & in quo ē. ibi secūda
 & omnia. pria i duas prio illas cāx pmitit. secū
 do declarat. ibi secūda mutatio aut. ¶ Dubitat
 circa primā prem quia uidetur supflus Aui.
 nam due ponunt cāe dolorū. s. mala cōplezio &
 solutio cōiunitatis ut in secūdo regni & xii^o. tera
 pērice & in d. malicia cōplezio diuersē & secū
 da primū dicendū quod causē lesiōis. dolorum
 radicaliter sunt due. s. mala cōplezio & solutio cō
 iunitatis & foras quod ē tñ una. s. mala cōple
 zio secundūz Auer. tertio colligit Illud. autē qd
 Aui. dicit mutatio aut diuersitas idē ē s; difere
 uoce uoluit enī per hoc notificare malā cōplezio
 nem que facit dolorē que ē mala cōplezio siens n̄
 equalis sed diuer sa & ideo dixit aut est diuersi
 tas & hoc apparet ex sermone quē subdit diuidi
 cit aggregatio ambōz. ex his ergo duabus cāis. s.
 malitia cōpleziois & solutio cōiunitatis fit alia causa
 que ē duax cāx aggregatio. ¶ Mutatio hic p^o
 declarat cām que ē mala cōplezio. secūdo causāz
 que ē solutio cōiunitatis. tertio aggregationem
 earū. 2^a ibi. & solutio cōiunitatis. 3^a ibi duax uero
 ¶ In pria pre dicit quod mutatio complexionis
 facies dolorē ē una de sedēis notis quīs illa que
 est humida nō faciat dolorē nisi fit cum materia
 ¶ Considerandū quod ad dolorē pprie dictūz
 requiritur subita mutatio & uehemēs & ideo
 humiditas cū sit qualitas passua non facit dolo
 rem nisi per acidēs & hoc quāsit materia mul
 tum humida que soluit continuum uel nisi. nisi
 resoluatur in uentositatē & fac solutēz cōtinui.
¶ ET CONTINUITATIS. Hic notificat solu
 tionē cōtinui. Et dicit quod cā & species solutio
 nis cōtinui sunt nota. debet itelligi. i. i secūda sen
 primi. ¶ Est sciendū quo species solutiois con
 nui sunt notē. s. p^o cāi sen secūda unde ibi dicit

tur quod apostemata sunt quattuor modos.
¶ DVARVM VERO Hic declarat aggrega
 tionē utriusq; & dicit quod qñ ille due causē si
 mul sunt in dolore cōiuncte ē sicut i apostemate
 aliquo de quatuor ut quatuor sunt humores &
 hec pars patet ex predictis statim.
¶ ET OMNIA ILLA FIUNT Hic pōt dici
 primo quod hic ponit diuersitates sode ex pre
 locoz. & prio ponit hāc diuersitatē locoz in se.
 secūdo sūm ad modū existēdi in stomaco. secū
 da ibi. & qñq; fit cā sedēs. ¶ In pria pre dicit q
 omnes ille cāe predictē faciēs dolorē qñq; sūt
 in substantia cerebri qñq; in uelamie circūdate ip
 sum & qñq; in uelaminibus ipm circūdantibus
 & nō nocet aliquod de suspēforis narratum in
 anothomia. ¶ Est sciendū quod ista littera &
 omnia illa. i. omnes ille cāe & cē. pōt exponi dupli
 citer uno modo ut dictū ē. & omnia. i. omēs ille
 cāe & cē. sūt in substantia cerebri. Sed cōtra quia
 substantia cerebri nō sentit. Dicendū quod illud
 apostema facit dolorē per cōitatem ad presen
 tētes. secūdo modo pōt expōi ut referatur solū
 littera ad apostemata ut dicatur & omnia illa. s.
 apostemata qñq; sūt in substantia cerebri & cē.
 & dixit h^o ut ostēderet q^a pre aterioris capitis
 ad extra pōt profluere materia que apostema
 bit & foras cōuerfo possit qñz accidēt s; raro.
¶ ET QUANDO QUE FIT. Hic ponit diuer
 sitatem sode ex pre cāx. secūdo modū existēdi
 earū in loco & uult ostēdere quod causa faciēs
 sōdam qñq; est in loco manifesta & qñz est per
 cōitatem. primo g^o declarat primū. secūdo secū
 dum. 2ª ibi. Et qñz fit p cōitatem. ¶ In prima
 pre dicit quod cā sedens quodcūq; eoz mēbroz
 qñq; ē cōmanfua in illo membro.
¶ ET QUANDO FIT. Hic declarat cām faciētem
 sōdā que est p cōitatem. & primo ponit diuisio
 nem unā huius sode. 2ª aliā. 2ª ibi. Que autē est
 cum cōitare. Prima in duas. ppter quod ē scien
 dū quod hic reperitur duplex littera una que di
 cit ppter cōitātē non integrā. i. non totalem. Cōi
 tas eim quedam ē integrā. i. tendens ad totum
 & quedam non integrā. idest tendens ad prem
 Primo g^o declarat cōitatem nō integrā. 2° in te
 grā. 2^a ibi Aut pp cōitātē corporis. ¶ In prima
 pre dicit quod si cā doloris fuerit ppter cōitātē
 non integrā ad membrū aut fit cōitas & cōtinui
 tas mediāibus neruis sicut est de stomaco ma
 trice & uelamie diafragmatis & aliqz mēbroz
 aut sit mediāibus uenis & artariis sicut ē de
 corde epate & splene. uel mēbri ppinqui aliq
 ppingrate huius mēbro. sicut hoc modo pulmo ē
 poli^o sub corde & addit ei nocumtū ut mem
 bri cōicatis cerebro uno mō & alio sic h^o mō p^o
 mo ē poli^o sub eo & addit ei nocumtū uel mē
 bri cōicatis cerebze uno mō & alio sicut h^o mō

est de cōitate epatis cū renibus in doloribus eorū
¶ Est sciendū quod alia littera habet Et qñq.
fit ppter cōitatez integritatē. uerā nam cōitas que
claz est uera & ista ē alteratio qñq. modorū hic
positorū quedā ē n̄ uera & ē sicut si aliq. mēbrū
sit in uia ad aliud ut i gūina respectu cruris. un
de patiūt qñq. pp̄ dolorē cruris ut inuit Auic.
in 2° primi in cā^o de dispoñibus cōplendis & hec
cōitas uel est ad prem̄ cerebri uel ad torū. Et si
ad p̄c̄ uel p cōtinuatiōē neruorū uel uenarum
aut pp̄ uicinitate uel quia uni tertio cōicāt sicut
renes epati & cerebū epati unde ex hoc tercio
pōt ēt cerebū a renibus pati Et si ad totum est
sicut in febrilibus. Et sic patet quid Auic. dicat de
secunda parte.

¶ QVE AUTEM EST. Hic ponit aliā diuisi
onem & dicit quod cā doloris mansua que est
p cōitatem uel fit cū piodis & parolismis secun
dum periodos & parolismis cause exiſtentis in
mēbro cōicante sicut exingit ppter cōitatem
stomaci qñ est p cūfusiōem materię calida
rū & aliay puenientium ad ipsū cum piodis au
gumentū speciez febrili. **¶** Est sciendū p hoc qđ
Auic. dicit qñq. fit cum piodis quod p hoc inuit
quod qñq. ista cā mansua doloris non fit cū pio
dis ordinatis uel cū nullo si solum una nice cessa
uit tangit aut hoc cum dixit secundū piodos &
poximos &c. Et hic ē modus quē tangit Ga. i.
2°. de differentiis febriliū cā^o penultimo.

¶ ET SODA QUIDEM DIVIDITVR. Hic
ponit diuersitate ex pte cōe primitiue & antec
cedēis & dicit quod soda alia ē pueniens a cā pri
mitiua sicut ē soda pueniēs pp̄ ebrietatē uel pp̄
comestiōē rei calide. alia puenit a cā anteceden
ti & ista ē mansua. **¶** Est sciendū quod Auic.
hic pōt duo nobis inuere. primū ē qđ soda que
dā est a cā primitiua uel ebrietatē & quedā a cā
antecedēti sine cā primitiua & tunc exponat &
ex ea soda ē antecēdēs cuius causa ē iam collecta
salsq. causa pmitiua uel iam collecta &c. i. qā
cā primitiua inuenit antecēdēti. Aliud uero q
pōt inuere ē quod cā primitiua uel facit sodam
remanēs pmitiua ita q non est fixa qā non figit
ul̄ fac soda trāsire in cām cōiunctā ē antecēdēti.

¶ ET QVANDO QVE EST ACCIDENS.
Hic ponit secundā diuersitatē sode ex pte modi
exiſtendi in stomaco & uult dicere quod qñq. ē
egritudo & qñq. est accidēs & qñ ē accidēs fit
qñq. similiter egritudo cerebri & significat debi
litate expulsiōis materię p fluxū sanguinis nariū
uel per aliā pte. Et subdit quod egritudines que
possunt fieri ex hac soda sunt sicut subeth appo
plexia passio demōiacā molies & sturditas &
epilepsia & p̄leſis. **¶** Est sciendū qđ Auic. uult
dicere quod soda qñq. modū hēt exiſtendi egri
tudinis qñq. accidēs. Et dicit accidēs soda quo

usq. eius sequella stat ad febrē. Cum uerō natu
ra iam expulsi materā febris & cessauit febris
& remāsit aliqua pars materię i capite faciēs
soda talis soda nō dicitur accidēs febris sed hēt
quēdāz modū egritudinis. & iō dī egritudo nō
tñ quod fit formaliter egritudo. Ista autē soda
significat passiōē i cerebro ut subeth & huius
modi & hoc ē quod dicit i littera. Ex egritudinib.
bus. i. ex eius lesionibus siue doloribus capitis q
sunt egritudines nuntiātes subeth secundūz sub
stantiā materię & secūdu motū quia si substan
tia sit flegmatica nūtiari pōt subeth si malācolia
de colera adhūſta demoniū. Dixit in littera secū
dū motū. cā ē quia si mouet ad tūriculos & op
pillat significat appoplexiāz si ad neruos signifi
cat molitiē. i. p̄leſim.

¶ SODA QVOQVE DIVIDITVR. Hic po
nit terciā diuersitatē ex p̄lo cōi & uult dicere q
soda ē nomē generis. Sed emigranea ē dolor con
suetudinarius in una pte & ouis siue galea siue
nux ē dolor i toto capite & dolor cōſuetudinari⁹.

¶ ET SODA ETIAM. Hic ponit quādam di
uersitatē ex pte gradū & dicit quod soda que
dā ē fortis et quedā debilis & quedā media. for
tis ē sicut illa que cūci ſincipiti iſantis habentis
leuia ossa qā pp̄ multā attractiōē materię se
pabat ossa ipsius & commiſſuras. debilis est sicut
illa que fit in lirargia cuius materia ē grossa ul̄
coſa in ſubſt̄ia iſia cerebri unde non facit dolorem
forte & ista debilis quedā ē cōtinua siue inſepa
bilis & quedā est ſepabilis & debilis est qñ cā
faciens soda imprimit in quoda & in quoda nō
& uniuersaliter cerebū a qualibz leui causa pa
eitur. dixit in littera & si debilitetur. i. & si fit de
bilis pp̄ duas causas. ſ. ppter debilitatē & forti
tudine siue acutitatē ſenſus. ſ. ſuay peliculay de
bilitas fit a mala cōpleſione & hec ſunt alie cau
ſe tñ expreſſit de iſta sicut de causa que p̄p̄ius
facit debilitatem.

¶ ET ITERVM SODA. Hic ponit quāz di
uersitatem ex pte accidentiū & priuatiōis eorū
& p^o facit hoc 2° pōit quedā cā. 2° ibi. Et ſcias
quod soda. **¶** In prima pte dicit quod soda al. a
est cui cōiunguntur accidentia. Alia cui non con
iunguntur. prima est sicut qñ ex dolore forti fit
apopleſia ita quod nocumentū pueniat ad radi
ces neruorū & tunc fit ſpasmus uel qñ puenit
aliquid ad ſtomacūz & tunc fit qñq. proſtratio
apetitus ſingultus nauſea debilitas digeſtionis
& ſimilia. 2° est p oppoſitū que p̄. **¶** Est ſciē
dum quod hic accidēs aſſumitur large pro quo
cūq. cōſequēte ēt ſi fit egritudo p̄p̄ie dicta ul̄
accidēs p̄p̄ie dictū imo forſam soda non pducit
ad alia accidentia niſi mediātē egritudine.

¶ ET SCIAS. Hic addit cāſ & dicit soda croni
ca aut ſit a materia flegmatica groſſa uel a ma

teria melencolica uel pp capitis debilitatem ma
ga uel ppter apostemā quod incipit indurari
uel quod est induratum & illud ē quod plurimū
concingit. ¶ Est sciendum quod soda tempora
lis. i. cronica non fit nisi a causis manifestis. Ite aut
tem sunt maxime & ut plurimū dictē ab Auic.
Dixit aut in littera & est illud. i. enētus sode tē
poralis ab utris causis plurimū quia qñ potest
fieri a colera ut infra apparebit i suo cap^o.

¶ **ET SODA QUIDEM.** Hic ponit sextā di
uerſitatē ex pre materie & dicit quod quedam
soda est salua & quedā non. Salua ē quādo nō
phibetur regimen sibi neceſſariū. nō salua ē qñ
phibetur ut quādo ipſi est cōiuncta cū reuma
tismo. ¶ Est sciendū primo quod soda salua ap
pellatur illa que est faciliſ cure & nō salua que
dicitur difficilis ppter cōplicationē. ¶ Secūdo
est sciendū quod reumatismus cum soda coniun
ctus facit difficultatē cure & maxime p lecalia
quia si uteris calidis eliquat materiaz & si frigi
dis exprimūt illā & iō suspēctus est uti & ma
xime in reumatismo intrinſeco & ideo littera ex
terior habet reumatismus interior quia si eſſet
exterior. i. ad naſum nō eſſet quid ſuſpēctū. Et
forſitā ē ſermo dē reumatismo ex debilitate ſub
ſtantie cerebri de quo ſcribitur i ſen quarta tra
ctatu p^o penultimo cap^o.

¶ **SODA QVOQUE DIVIDITVR.** Hic po
nit ſeptimā diuerſitatem ex parte modi enētus
& dicit quod soda quedā est eueniens ſubito cor
pori ſano quedā que euenit corpori egro ut hūci
apoſtemata uel alios labores. i. egritudines d^o h^o
non miramur neq. uidetur ſic cā ignota ſicut ſi
accideret homini ſano & forti.

¶ **ET EX CORPORIBVS.** Hic ponit octauā
diuerſitatē ex pre pparationis corporis & dicit q
ſunt quedā corpora pparata ad ſodā ut habētia
caput debile & nutritiū qā pp debilitatem ſto
maci generatur uapor eſumdeſ. exiſtēs ſignum
effuſiois humorū calidiorū ad caput facientiu ſo
dam. ¶ Est sciendū quod i ſtomaco debili ſi ſit
euacuatio ex cibis eſt ſignuſ debilitatis ſtomaci
& debilitas ē cauſa receptiois colere & aliorū
malogū humorū. ſed exprimit plus de colera qā
frequētius effundit. Illa aut colera ē cā doloris
capitis cū caput ſit debile & nō ſoluſ colera ſed
uapores & ideo littera exterior dicit. & ſit ſoda
i. a uaporibus uel humoribus. poſſemus etiam
imaginari quod uapor maluiſ ſtomaco genera
tus ſit cā iſuſionis colere ad ſtomacum ledendo
ſtomacum.

¶ **ET ITERVM IN RECEPTIS.** Hic ponit
nonā diuerſitatē ex pre quāquāda reſe extrinſeca
rum & prio facit hoc. ſecūdo remouet dubium.
ſecūda ibi. utq. tñ cū ſuccedit. In pria pre dicit q
in receptis. i. i medicinis que cōter recipiunt ſūt

quedā faciētia ſodā dictū in ſecūdo cāñ & omia
aſe. i. ari. & maxie faciētia ſoda ſunt ſicut caſſia
lygrea canſora cinamo. n. & omia aromatica ſi
ue ſunt calida ſine frigida. ¶ Est sciendū qd aro
matica cauſant ſodā. i. capitis grauedinē ut pōt
ypocraſ in qua picula amporum & cā ē
qñ replet caput uaporibus ut ponit Meſue in
cap^o de iō ſa. Secūdo ē ſciendū quod de mente
Auic. habemus hic quod eſt dare aromatica fri
gida cuius cōtrariū ſcribitur in ſecūdo alimento
rum capitulo de iunipero.

¶ **VERVM TAMEN.** Hic remouet dubium
dictū eſt quod ſoda ſit a rebus aromaticis. Mō
crederet aliq. quod aromatica ſemper in ſoda
noceat & ſa. cōter eam. Modo Auic. uult oſten
dere quod qñq. aromatica iuuat & curat ſodā
ut qñ ſoda p. ſentit ab aromaticis calidis & ſucce
dat frigida tunc curat ſodā & cōtra. & ſub
dit quod hoc debz intelligi qñ fieret ſoda ab illis
aromaticis pp eorū qualitates qā ſi fieret pp quā
titates eorū non curaretur per illum modum.

¶ Est sciendum quod iſta littera. cum aut leſio
ſit & c. poeſt expoſi dupliciter uno modo quod
uelit ſic dicit qñ ſi aromatica calida faciāt dolorē
propter multitudinem uaporū ſuorum quod
ſi ſuccedant frigida non propterea curant quia
oē aromaticum eſt uaporolum et repletiuſ Sz
ſi faciāt ſodā propter malā cōpleſionē tē ſi ſibi
ipſis ſuccedāt et ſunt cōtraria curant. Alio modo
poeſt intelligi quod ſi dolor capitis ſit a mala
cōpleſione aromatica iuuat ſz ſi ſint cū multa
materia repleionali tūc aromatica nocent quia il
la materia dillatāt & cōmouēt ſic ſic uidetur ſe
rire Meſue. unde dicit non debet cōſerre aroma
tica apud repletiōē quia poſt mūdificationē
cōſorta n. & calefaciūt & reſidū ſode remouēt
Et Aq. in libro de ſenſu & ſenſio uidetur ſenſi
re quod odor nutritibilis cerebz grauer eſt odor
ut odor. ſre. ſur odorabilis tantū cōſortat.

¶ **ET SODA FRIGIDA.** Hic ponit decimā
diuerſitatē ſode ex pre diuerſitatem temporū
dicit duo. pmo quod ſoda frigida qñz multipli
carur in yome ppter cōſtrictionē ſiue reſet. o. z
materie & etiaz multiplicatur quando fuerit
eſtas ſeptrionalis parū pluuioſa. Dicit 2° qd
qñ attritipnus eſt meridionalis pluuioſus ſoda
tunc multiplicatur in yome. ¶ Est sciendū qd
Auic. dixit cōſtricta. cauſa eſt quia ſoda eliqua
ta. i. p eliquationē poſſet multiplicari in eſtate
ſicut quidāz dolores ex ſlegmate eliquato ut di
cit Ga. in 2° de differentiis febriū in cap^o. vi. di
xit aut Auic. qñz ut quādo yems ſeruat naturā
ſuā. quia ſi yems eſſet calida non contingeret ut
dixit quia frigus yemis qñz poſſet premere il
los humores & expellere a capite ut dicit ypo

cras i illo amphorifino tertie particule. Si uero
estas sic & borealis fiat autumnus uero pluui
olus & autrinus sic capitis dolores i yeme &c.
& scriberetur in x^o problemate prime particule.
Rano est quia humiditas in autumno multipli
cata in capibus a frigore yemis costringitur &
tunc sunt dolores capitis ut dicit comētor ibide
SODA VERO PLVRIMVM. Hic ponit
cā quēdam uel posset dici quod ponit unde ci
mam dicitur sitatem ex pte modi ut plurimum
eueniētis sode & dicit quod soda ut plurimum
fit quia artarie portat uapores fraudulentos &
calidos capiti. ¶ Est sciendum quod exponitur
plurimū. i. multoties sive q̄z & non debet intel
ligi. i. ut plurimū quia pluq̄ ab aliis causis quia
non ē uex sed q̄z coingit quod fraudulentū. i.
mali uapores delati a parariis uadūt ad caput
illi aut possunt esse a causa intrinseca uel extrin
seca. Sed. t. d. ymo deberet ire ad cor idico quod
utriq̄ est contingēs quod aliquādo cor ē forte
& cerebri debile & possit dici et quod uapores
ab inferiori sive stomaci. i. parte sive alterius mē
bri plus feruntur per artarias.

FFERAMVS. ITAQVE sermo
nem. Supius Auic. determinauit de
speciebus sode & modis & causis i
generali. hic determinat de soda in
speciali q̄tum ad p̄dicta & p̄io premitit. scū
do exequitur. secunda ibi. & hoc est distinctum.
¶ In pria pre dicit quod nūc adducam? sermo
nem exponēt unāquāq̄ duarū sūmag. ¶ Est
sciendū Auic. dixit sūmag nō dixit diuisionem
& utitur illo modo loquēdi quia stat i p̄cula
sequēti ostendit se clare intelligere per summā
diuisionem.

ET HOC EST. Hic exequit in speciali deda
rando unāquāq̄ p̄missarū sūmag. Reducit ue
ro generaliter p̄sens capitulū ad duas sūmas
sermonis generalis de soda quātū ad causas &
hanc summā declarat p̄io & exponit & ad sū
mam generalis sermonis de soda q̄tum ad modū
existendi. i. per se uel per comunitatem & hanc
sūmam secūdo exponit uel declarat. ibi secunda
soda facta per coitatez. Pria in duas. p̄io deter
minat de soda q̄tum ad unā quāq̄ causarū
coiunctarū & in hoc declaratans cās primitiuas &
et antecēdēs. secūdo determinat de soda quātū
ad modū pueniētiū eius a cāis materialib? & h^o
quia quedā dictarū causarū p̄cedit ex materiis. se
cūda ibi dicemus quod materie. Prima in tres si
cut tres ponebantur cause coiuncte sode. Primo
ergo determinat de soda facta a mala cōplexiōe. se
cūdo determinat de soda facta a soluta cōiuncta
te. tertio determinat de soda facta ab aggregatio
ne aborum simul. i. de apostētare. secunda ibi cō
tinuatis solutio q̄nq̄. accidit. tertia ibi. Apostēta

a quo puenit soda. pria in duas. p̄io ostēdit mo
dū pueniētiū sode a malis cōplexiōibus simpli
cibus. secūdo a cōpositis. secūda ibi & calida qui
dē & t. ca. ¶ In pria pre dicit q̄ dolor fit a mala
cōplexiōe calida & a frigida & a sic ut patuit
ex secūda primi i capitulo de cāis doloris. ¶ Dic
secūdo ut ibide patet. Mala cōplexiōe sic facit do
lorē sed si est cū materia uel uaporosa ut cor
porali q̄a. uel uetosa ut aquosa bene posset fa
cere dolorē & si sit materia humida uetosa cār
solutionē cōtinuū. ¶ Est sciendū quod s cum &
humidū possunt dupliciter sūmi uel ut cōpan
ad calidū & frigidū & sic nō faciūt dolorē sicut
iste dne actiue quia ille sunt passiue & pax tras
mutātes uel ut cōpantur inter se & sic sicut res
pectu humidū ē causa doloris quia habz plus dē
uirtute actiua quia ergo humiditas ē pax acti
ua nō facit dolorē nisi per accidēs. i. pp materiā
ut pp uentositatē uel pp uaporem.

ET CALIDA QUIDEM. Hic ostēdit mo
dū enētiū doloris a malis cōplexiōib? cōpositis
& parer. ¶ Est sciendū p̄io. d. t. quare nō dixit
hoc i qualitatib? simplicibus. i. q̄t faciūt dolorē
soluēdo cōtinuū. Dico quod facere dolorē per
uiam solutiōis cōtinuatis ē a qualitatib? mul
tum actiuis. quando autem aliqua qualitas de
primis actiuis multum augetur non stat sim
plex ut plurimum sed associat sibi qualitatem
passiua. 2° est sciendum quod calidū disgregā
do soluit cōtinuū & frigidū cōgregando. sicut
uero sciendo. i. p̄ puationē humidū cōtinuatiū
& iō iste tres qualitates faciūt dolorē p altera
tionē & p solutionē cōtinuū. Si ergo cōponatur
calidū & sicut uel frigidū & sicut tunc fit dolor
¶ Dubitatur ut iā dictum ē quod nō cōringit
de calido & humido & frigido & humido q̄a
nō nisi ut calida faciūt dolorē & ut frigida sed
ut humida nō nisi p accidēs. Sed. t. d. non ne fa
cient dolorem soluendo cōtinuū. dicendū quod
sic & quod dedit intelligi. uel dicendū quod cali
dum & frigidū coiuncta sicut sunt magis actiua
& motiua q̄ coiuncta humido & iō magis sol
uit cōtinuū illo modo.

ET CAUSA EST. Hic ponit cās harū malay
cōplexiōnū & p^o calide. 2° frigide. 3° sicc. non autē
dixit cās humide q̄alitatibus quia non facit dolo
rem & quia intelligitur ex causis oppositis. 2° ibi
Et cā quidem cōplexiōis. 3° ibi & cause sicc.
¶ Quod dicit patet de prima pre nisi illud q̄t
dicit quod coitate. i. micināre iam calefactum ē.
& cerebri uel commoditate. quia erat cōmodum
mēbro uicino calefieri sicut aliquis calefacit sibi
stomacū cū assūptōe reyx caliday & iuenit i h^o
utilitatē & possit ex hoc supalefieri in capite. i
cura sode.

ET CAUSE QUIDEM. Hic ponit causas

male cōpleſionis frigide & dīc quod ſunt oppoſite cauſis male cōpleſionis calide.

ET CAUſE SICE. Hic ponit cās male cōpleſionis ſice. & primo p̄mittit quādam diuiſio nem. 2° ſubdiuidit unū mēbr̄g diuiſionis. 2^a ibi Et euacuaria q̄dem. ¶ In prima p̄e dicit q̄d cāp̄ exicantiū quedā exicāt̄ exterius quia primo extra occurrūt uel magis occurrūt & quedam interius quia magis intra occurrūt. exterius pro prie exicant uel reſolutione uel adhuſione ſicut dies caniculares faciūt & emplaſtra calida cauſa tia rubedinē Interius naturaliter uel accidentali ter phibentia cibū penetrare ad caput ita quod pocius exicantur aut pp abſiſionē porri & pp reſolutionē humiditariū. aut pp exicātia interi⁹ pp ſuā reſolutionē aut pp euacuationē cap̄ aut quia cox uirtus ē exicatiua & quia cox nutritiū tum ē ſicū uel pauce humiditatis exiſtēs aut pp uicinritatē mēbrog iam exicatoz aut pp cōtrare⁹ ip̄oz aut pp cōitū ſupplū uel pp fluxū ſanguinis uel pp exercitiū forte. ¶ Eſt ſciendū quod dixit aut pp abſiſionē pot⁹. Diceret aliq̄s quomodo abſiſio potus ē exicatiua cā extrinſeca cum eius exicatio ſit intra dico quod quia potus eſt aliq̄d ab extra ideo eius p̄uatio ponit ex ſco ab extra & forſaz p̄uatio potū ſus incipit exicari cibaria q̄ interiora & p̄t exponi abſiſio potus. i. humi ditatis t̄tē quā exicāt iſta reſolutiō de quibus dixit. ¶ Secūdo eſt ſciendū quod medicē & rubi ficantes hic ſumunt̄ pro quibuscunq̄ medicinis foriter calidis & ſiſis ſiue ſine naturaliter tales ut euſorbium ſiue accidentali ter ut caleſta ad ignē ſicut lapis uel ferrū & iſta medicina calida ſecundū potentia maiorē uel minorē p̄t ſubito uel paulatim iprimere. Parēt ergo que ſunt exi catiua exterius. Interius aut ſunt reſolūtēs uel reſolutiones intrinſecē uel euacuationes &c.

¶ Dixit littera. & motus. ſ. ſunt de cauſis exicā tribus & poſſunt eſſe cā euacuationis manifeſte cū ad motus ſequunt̄ euacuationē ſenſate ut ſit dores uel fluxus. Et poſſunt eſſe cā euacuationis occulte per uia reſolutiōis. & ideo dixit p ſemita euacuationis &c. & ſecundū hāc expoſitiōē nō apparet ex Auic. quod motus ſit de cās exicanti bus extra nec ita in inquantum ſunt reſolūtiōes natu rales poſſunt dici cauſe extra. Sed inquit ita in gūt p̄us ad interiora ut mor⁹ corporeis ad cōca tenationes & motus animalis ad cor dicuntur cauſe intra.

ET EVACVANTIA. Hic diſtinguit modos euacuationis & cōplet narrare cās exicantes & di cit quod euacuātia quedā euacuāt a capite. per euacuationē totius quedā euacuāt a capite par ticulariter ſicut reumatismo cataro fluxū ſanguis natiū & per alios modos eductionis acquiſi tos ut per caput purgia ſtetnutoria & garga

riſmata. & ſubdit quod q̄q̄ ſit exicatio p̄pter abſiſionē materię euacuataz per ſeumū per minorationē cibi uel per eius p̄uationē & nō p euacuationē. Eſt ſciendū quod inuit quod caput q̄q̄ euacuatur euōne totius & q̄q̄ euōne uni⁹ mēbr̄i quia una medicina q̄q̄ appropriatur uni mēbro & nō alteri. ſicut purgatio ſolū ſtomaci per unā medicinā poſſet inde caput purgan⁹ q̄ uis illa medicina dir recte non aſpicat caput euacuationē p̄pā ſicut reumatismo &c. huius multū ſuētū p̄t caput exicari. ¶ Secūdo eſt ſciendū q̄ Auic. euacuationē per gargarizata uocat edu ctionem quia plus ē eductum per agitationē & ſubtiliationē materię ſue per meſe ouē q̄ littera euatio per attractionē ut ſupra dicebatur.

CONTINUITATIS SOLVTIO q̄z. Hic determinat de ſpēbus ſo de ſacte p ſolutionē cōinu. & pri mo diſtinguit ſpēs ſolute continui tans quāru ad ſubſtantia. 2° ponit cās ſolute cōtinuitatis & diuerſitatē eius. 3° ponit opimoz quorū dā. 2^a ibi. Quandoq̄ ſit ſic ſic. 3^a ibi. Qui dam uero medici. ¶ In prima p̄e dicit quod ſolutio cōinu q̄z accidit in uelaminibus cerebri quādoq̄ in ſubſtantia iplius & q̄z in uenis c⁹ & ſcinduntur. Eſt ſciendū. d. quare ſit hic ne catio de ſolutionē cōinu in ſubſtantia cerebri cum illa nō ſit cauſa doloris. dico quod hoc fecit ut cōpleret ſermonē in ſpēbus ſolute cōtinuitatis. tū illa quē in ſubſtantia cerebri faciūdiorem per uiam cōtratis ad paniculos.

QVANDOQVE FIT. Hic ponit cās diuer ſas ſolute cōtinuitatis & dīc quod ſite cauſe uel ſunt intrinſecē ut uapores uenolitates & opilla tiones uel humores corroſiui. uel ſunt extrinſecē ut caſus inſilio paſſiui. Secūdo dicit quod ſolutio cōtinui facta in p̄bibus intrinſecē et in repleto carne ſed remanet ulcerola ledens caput & p̄leuerans facit ſodas. Tercio dicit quod paſ ſio & caſus cerebrales q̄z ſunt faciliſ curatiōis ut quādo non p̄leuerat q̄z inducit egritudine p̄ximaz in cerebro & eſt morale. Conſiderādū quod Auic. inquit hāc diuiſionē cauſe ſolute conti nuitatis. uel ſunt intrinſecē ut uapores & humores uel extrinſecē ut paſſio inſilio caſus &c. ¶ Eſt ſciendū quod uenolitas ſiue uapor poſſunt facere reſolutionē cōinu dupliciter. uno modo medi atē extendendo ſiue penetrādō & hoc ē quod di citur penetrando. Alio modo mediate quia me diante aliqua egritudine ut opillatio. ¶ Secū do eſt ſciendū quod littera que dicit. que autem ſit interius p̄t exponi dupliciter. uno mō que ſolutio cōinu ſit interius. ſ. ſolum & nō exteri⁹ forſaſſe non repletur &c. i. non cōſolidatur & ideo longo t̄pore ſtat homo cū dolore capitis ex hoc quia natura non habet libere unde poſſit ex

putrigare materiā. 2º modo pōt exponi ut loqua-
tur de incisione manifesta & usq. ad interioris. s. i.
sub offe penetrare que forā pōt stare diu non
inamata & stabit dolor ut pōt haberi ex quā
sen quarti canonis.

QVIDAM VERO. Hic pōt opinione quo-
rūdam & dicit quod quidā dixerunt quod ver-
mes generati in pibus capitis faciunt sōdam le-
dentes ppter motū ppiū eorū. Sed quidāz di-
cebant quod hoc non est uerū. Responder. Auic.
quod cerebrellū pōt esse uerū quia multociens
nascuntur in anteriori uentriculo capitis. s. i. sup
locū correspondēz stricture nariū unde expellū-
tur supfluitates ad nasum & ē qñz nascuntur
apud uelamina cerebri licet hoc sit rarū. ¶ Est
sciendū quod nocuentū factum a uermibus p
motū cum sit solutio cōtinui cadit in hoc caput
lo. ¶ Est sciendū ēt quod ille qui dixit hoc. fuit
quidā medicus nomine uocatus Scaros ut pōt
Rasis in pº cōtinētis. viiiº. capitulo.

EST DVBITATIO. Vtrū uermes possint
generari sub craneo. uidetur quod nō quia non
generātur i stomacho ut ponit Axi. in quarto me-
tharorū ergo nec in capite cū caput sit. nobiliss
stomacho. ¶ In cōtrariū est Auic. hic. Dicendūz
quod uermes possunt generari in multis locis
corporis. primº i intestinis. ut p3 in xº sen. 2º in
stomacho ut p3 in translatione arabica tercie par-
ticule amphorifinoz cometo illius amphorifini
Senioribus uero factis. generātur ēt sub aure &
est quidā uermis pgediēs sub ea ut ponit zoar
in tractatu secundo capitulo. xxii. generantur
ēt in ulceribus ut ponit Auic. in quarto cā i caº
de ulceribus generantur ēt i dente ut infra i sen
nona & generantur in aure ut in sen quarta etiā
i capite ut hic ego uidi quēdā qui passus ē quoti-
dianā cū dolore tenu per. viii. mēses & in cōua-
lescentia emisit cū urina uermes pmos & la-
tos & cessauit dolor. In locis uero nobilibº uer-
mes nō fiunt uel raro. & ideo si in stomacho fiant
hº est raro. In capite autē. s. circa paniculos raro
fiunt. Sed circa stricture nariū quia nō est sic lo-
cus nobilis fiunt & ibi pñt ex materia flegmati-
ca coartata frequētius generari & in hoc d'cto
Auic. modificat dictū Rasis in prio cōtinētis q
uoluit quod longinquū sit quod sōda fiat a uer-
mibus circa paniculos hº est possibile lōginquū
qā raro accidit. Sed quod uermes fiat circa stri-
cturā nariū nō ē possibile longinquū. & hoc i
religat. Auic. & sic debet exponi Rasis in primo
cōtinētis cū dicit dicit sciretis q aliqui accidit sōda
ex uermibus generatis in capite &c. ¶ Conside-
randū quod si attendis duo capitula precedentia
iam declarata ē scietia qñm ad diuisionē carūz
cōiunctaz antecedentiū & ē primitiua.

POSVEMA A QVO protenit
sōda. Hic determinat de sōda facta
ex cōiunctione duaz causaz simul. s.
ab apostematibus. & prio ponit di-
uersitatē apostematū. secūda ibi. & hoc multo-
ciens resoluitur. ¶ In pria pte dicit qd apostēa
a quo puenit dolor capitis uel est in paniculis si
ue uelaminibus cerebri & hoc ē uel calidum ut
sirsen uel frigidū ut litargia uel ē cōpositum &
hec uocat dispositio siue dormitatio uigiliatua
quia subter uel ē duax & melacolicū. uel ē i cere-
bro & substantia ipsius & hoc uel ē apostema co-
lericū uel flegmon uel erisipila. ¶ Est sciendū
quod licet apostema quod sit in paniculis uiz ē
frigidū uel flegmaticū dicat litargia ē apostēa
in substantia cerebri. s. in meribus ut infra demō-
strat Auic. in capº de litargia. Isti tñ sermōes ex
pōtāt declarationē uicinis. s. ex caº ē carabito
& apostematibus calidis & ex caº ē aparibº frīd.

ET HOC MVLTOTIENS. Hic ē amphi-
rismus sexte particule in qº dicit caput dolēt &c.
& hic ponit quēdā modū terianonis eorū & dīo
quod hoc apostēa multociens resoluit qā termia-
tur si cōingat ut egredietur per autem uel p os
uel per nares pus quia nō uera sanies uel mate-
ria aquosa uel sanguis.

EST DVBITATIO quō est possibile quod
illud apostema rūparat & saluetur homo cūz
solutio cōiunctiatis in cerebro sit mortalis & ēt
apostema cerebri calidum cōfirmatū sit mor-
tale ut sumitur a Mesue i caº de freneli. ¶ Res-
ponder. Thadeus sup illo amphorismo sexte par-
ticule caput dolent & circūdolent &c. q hoc
apostema nō sit in cerebro sed in quibūdā carni-
bus glādosus ipsius. Aliiter ē dicit qd nō ēt i par-
te cerebri ppinqua uentriculis sed hoc nō sanīsa-
cit quia Auic. in quarto cā sen 3º. capitulo de
exituris ponit salubre eruptionē ad uentriculos
duos anteriores. ¶ Dico ergo qd ista materia
non apostemat uere. s. p modū exiturarū uerax
sed est dispā p porros & ibi possibile est quod
sanietur & expellatur modo consimili exituris
ueris & tunc homo liberatur. & si fuisset ue-
ra collectio materie i cupū & fierz laceratio sub
stantie cerebri & materia saniosa non credo qd
posset euadere infirmus & eodē mō de mate-
ria saniosa in paniculis.

DICIMVS QVOD MATERIE
sunt cause. Supius determinauit d
spēs sode qñm ad summā pri-
maz que ē summa cāz. hic declarat
modū pueniens sode ex materiis. & hoc qā ma-
terie sunt cā sode. Et hoc ē quod rubrica dicit ē
qualitate accipiendi. i. de modo eueniendi sode ex
materiis hic aut modus est ostendē quomodo

fit ab eis. Et primo ostendit quod fit ex humoribus materialibus tangens et quod hoc de materiis uentosis. 2° spaliiter ostendit quod fit ex materia uentosa. 3° ibi. Et uentositatis quidem et uapores. Prima in duas primo premitte quodam diuisione. 2° exequit. 2^a ibi. Que autem p se. De prima premitte quod dicitur per intelligenti. Est sciendum quod causa dicitur p se & p accidens dupliciter uno modo p se. i. immediate sicut sumitur in 3° de accidentibus. cui dicitur quod morbus p se leat. et aliter uero p accidens. i. mediate & hoc modo non sumitur hic p se & p accidens quia tunc ois materia faceret solum p accidens. i. mediate quia mediantem mala coplesione uel soluta continuitate. Alio modo sumitur p se & p accidens p se. i. quando aliquid p sui naturam suam uirtutem producit sua actione mala coplesione uel soluta continuitatem p accidens uero quod consequitur est causa mala coplesiois. p solute continuitatis & sic sumitur hic.

¶ QVE AVTEM EST. Hic declarat predictam diuisionem & primo ostendit quod materie sunt causa sode p se. 2° quod p accidens. 2^a ibi. Soda ut rem facta ab eis. Prima in duas. 1° premitte. 2° declarat. 2^a ibi. Complexio autem non mutat. In prima premitte dicit quod materie que sunt ea per se sode sunt quod ab illis materiis mutatur coplesio p se uel ab eis soluitur continuitas. Est sciendum quod ex hoc patet quod hic p se non sumitur nisi pro immediate. p p se producit actione predictis.

¶ COMPLESIO AVTEM. Hic declarat. & primo declarat primum membrum. 2° secundum. 2^a ibi. Sed ipsorum essentia. In prima parte inuitur dupliciter modum male complexiois. scilicet scientis & facte mala uocat coplesione scientem p tunc inuitur quia cum ipsa sit in mortu indiget uicino. scilicet humore sustentare eam. & ideo fit humor calidus uel frigidus sit comixtus membro & faciat hanc mala coplesione tunc cum humor separatur a membro finit & euacuat. i. cum humor euacuatur a membro finit & euacuat mala coplesio sciens. mala autem coplesione facta uocat per transitionem quia iam motus per asuit ad terminum. unde humor iam fixit impressioes & ideo est dicitur firma quia est in quieto esse & potest de ea effici. etiam quod non poterat dici de ea que erat in mortu & ista sunt uocabula quibus Aui. uel Aueris ut melius dicitur utitur i philosophia. Est sciendum primo dices tu quare Aui. loquitur de mala coplesione fieri ab humore dixit humor e membro comixtum. Dico quod hanc quia fors alius crederet quod mala complexio esset dependens quod humor e comixtus membro & tunc e possibile quod sit fies quia humore euacuato staret mala coplesio & non mortetur per spatium de quo curetur. Aliter tunc posset subiri respondere & tu considera. Secundo e sciendum dices tu cum mala coplesio facta non faciat

dolore ut sumitur i libello de malitia coplesiois diuerse & supra in primo canon. scilicet secunda quare hic Aui. de ipsa facit mentionem. Dicendum quod hic loquitur de ea non quia uelit quod ab ea proveniat soda. sed ut coplear sermo in malitia coplesiois per se puenientis a materia. uel aliter dico quod mala coplesio facta que remansit ab humore moto potest dici fies respectu quorunda aliorum partium eiusdem membri que alterari possunt a partibus habentibus mala coplesione facta uel aliter potest dici quod dicitur facta respectu alicuius gradus possibilis remanere post euacuacionem humoris. Sed potest dici fies respectu ulterioris gradus ad quem mouet humor & ratione huius facit dolorem.

¶ SED IPSORVM ESSENTIA. Hic declarat secundum. scilicet quod solutio continui p se sit a materia & p consequens quod soda fit p se a materia solutem continuitatem & dicit quod ipsarum materie rum essentia que agit soda p se faciendo solutioem continui est natura materie frigidarum & calidarum. calidarum. scilicet quod mordicat & corrodit sed frigidarum. scilicet propter uentositatem que eleuatur a flegmate & a melancholia paulis a calore quia calor dissoluit facit ex eis uentositatem que motu soluit continui. Similiter est ista uentositatis potest eleuari a cibis in stomacho existentibus qui commiscuntur a calore & emittunt uapores ad caput & isti cibi possunt esse frigidissimi & essent calidi possent hoc facere. Est sciendum quod Aui. intelligit essentiam materie quacumque naturam materie siue sit naturalis materie siue sit accidentalis per quam agit materia & soluit continui. unde dicit sed ipsarum. scilicet materie essentia. i. natura que agit sit causa sode eam p se secundum semitam continuatam. scilicet quod i agendo facit quod illud. scilicet materie essentia mouet eas. est tunc mouendi & separat. i. continuitatem & cetera. Secundo e sciendum quod ex hac littera possumus habere aliam diuisionem. scilicet quod materie p se soluentes continuitatem uel sunt humorales corrosive uel mordicarie uel sunt uentose que p naturam motum soluit continuitatem & iste uentositates leuantur ab humoribus frigidis uel eleuantur a cibis p modum dictum.

¶ SODA AVTEM FACTA. Hic ostendit quod materie sunt causa sode p accidens & primo premitte 2° declarat. 2^a ibi. Et illud ideo quomodo. In prima premitte dicit quod soda facta p accidens ab illis materiis fit opillando ad quam opillationem quod sequitur apostema & quod non est hinc opillationem sequitur mutatio coplesiois ut patet ex dictis quia sequitur solutio continui. Est sciendum quod materia apostema facit faciens mediate opillatorem facit soda per accidens. Ratio est quia ad opillationem sequitur mala coplesio & solutio continuitatis per accidens non quidem quod

opillatio agat & causet sua actiōe malā cōplexiō
nōz & agat soluti cōiūnitatē sed ista cōsequit
se habēt ad opillatiōē. & ideo Auic. dicit infra
quicqd' pacidēs est cā cāe. est cā causati. Cūz g^o
opillatio pacidēs sit cā male cōplexiōis & soluti
te cōiūnitatis que causant sodā ergo ē pacidēs
cā sode. Secūdo ē dubiū. d. t. quomō opillatio fa
cit per accidēs malā cōplexiōē. Dicendūz quod
opillatio nō dicit unā naturam siue essentia que
sit principiū trāsmutatē ad calidū uel ad frigi
dū sicut dicimus quod materia corosua coro
dit qā si hoc diceret tūc eēt cā male cōplexiōis
p se Sed opillatio dicit quādā dispositionē i mē
bro ad quā cōsequi pōt caliditas per uia putre
factionis & postea sequi frigiditas per uia suffi
cationis ut sit i i principiū uniuersalibus in p^o
cā fca secūda in cap^o de eo quod comedis & bi
bitur & in cap^o de cāis calefactibus & cāis ifri
gidantibus. nō ergo opillatio ē cā agēs caliditatē
nec causa agēs frigiditatē sed ē cā ad quā cōsequē
illa. & ideo equiuocē dicitur faciēs siue agēs. S^z
i. d. cū omnis forma de nouo i ducta in materia
habeat agēs per se pducens. quero quid i ducit
illam caliditatē uel illā frigiditatē. Respondeo q^o
causa illius caliditatis ē putredo s^z cā putredinis
ē solutio cōiūnitatis ut p^o in .iiii. methauroū
S^z militer cā ill^o frigiditatis ē materia suffocās
uel prohibitio euentatiōis. & multi modi aggre
gationis hic cadunt.

¶ ET ILLVD IDEO. Hic dedarat quomodo
ad opilationē sequitur solutio cōiūnitatis. non
enī oportuit dedarare quomodo sequatur mala
cōplexiō. qā iam sciuiti & priō facit hoc. secūdo
reducit quāsi i species sode i sodā opillationis. 3°
pro quibūsdā remittit nos. secūda ibi. Soda quo
q. cretica. 3^a ibi cōprehensionis autē materie. P^oia
in duas priō facit hoc. secūdo declarat modos o
pilationis. secūda ibi. Et opillatio quidē quandoq.
¶ In priā p^o arguit sic si stare opilationē & mo
tis materiis per corpus sit solutio cōiūnitatis. ad
opillatio ē sequitur solutio cōiūnitatis sed ita ē
quod motis materiis uel materiis si ite opila
tione sequitur solutio cōiūnitatis ergo &c. de
clarat moiey i littera & dicit quod materie que
mouentur a natura ut expellantur sicut supflua
uel mouentur secūdu modū separationis & diuissi
onis. i. distributiōis siue pittonis nutrimenti ut. f.
facta digestiōe in epate uel etiz alia digestione.
Ite autē motus materię nō fit nisi per uias na
turales. i. debite ap^ois et ille uie cū opilant^o
p^ohibēt ire materias & ad hoc sequitur dilata^o si
ue iflammatio uiax cū aut uie dilatantur tūc ma
terie ibi resistūt. i. restāt siue resistēt quia cōpo
nuntur resiliunt exire & hūto. is & talis materia
ibi resistēs facit extensionē parietū uie & extēso
facit solutiōē cōiūnitatis & hoc est quod dicit.

Et resistētia. s. materie. i. materia resistens qā ibi
stans oportet quod faciat extensionē ex qua fit so
lutio cōiūnitatis. **¶** Est itēdū quod primū qd
facit opillatio est phibitio trāstus materię sed
ex hoc nō sequitur solutio cōiūni imediate nisi
materie phibitio tōtārentur ibi & iflammarent
& extēderent parietes uiax. Quando ergo uie a
opilata dilantur tūc significat quod materia ibi
agregat^o & cōcumulat. & h^o Auic. uocat r efi^ostē
tia. i. resistētia. & si q^o cōsiderat Auic. uic^o apro
priato uocabulo quia aggregatio materie in uia
opillata fit per modū cuiusdā resistētie siue r efi
dētie iter materia uolentē penetrare. & opillatio
nē quia si nō esset ibi resistētia imo materia uo
lēs penetrare omniō subēberet tūc retro cederet
& sic nō fieret solutio cōiūnitatis. Ex qbus patet
quod ad opilationē cōsequit solutio cōiūni &
quod ipa opillatio nō est cā agēs faciēs solutiōēz
cōiūni. Agēs ergo est materia dā tā. **¶** Secūdo
est sciendū quod ista littera aliter consueuit
exponi. uidelicet q^o Auic. uelut q^o sicut morbus
in uia fit morbus per opilationē unde materie
phibentur. Sic ēt fit morbus per superflūā earū
dilata^oz unde resiliunt trāstus. s. materię q^o
ue pacidēs nō possint aplicare se ad materiam
& uomere eā. hoc tē l^z sit uex^o i se tē nō ē ad mē
tem Auic. cum dicit & resistētia.

¶ ET OPILATIO. Hic notificat modū opilla
tionis. & primo ex subiecto. 2° ex substantia. 3^a ibi
uiscositas uero. **¶** In prima parte dicit quod op
pillatio qnq. & ut plurimū puenit ex humori
bus oppillāntibus uel ppter eoz uiscositatē uel
ppter eoz g^ossilitiem uel ppter eoz multitudinēz
D^o 2° p^o dicit quod uiscositas non repitur nisi
i flegmate. 2° dicit quod g^ossilities repitur i fleg
mate & melēcolia. 3° dicit quod flegma opillat
uiscositate multitudine & duritie & melēco
lia opilat g^ossilitie & multitudine. Sed colera so
lum eius multitudine & similitur sanguis. **¶** Est
sciendū quod materia opilare uiam pōt accidē
tibus modis. primo multitudine quia multuz
subito fluens non minus opillat g^ossilo uiscoso
ut p^o in .vii^o. terrapentice quarto ca^o. & hec cā ē
cōis oi humor. ois a. humor p multitudine po
test opillare frequētius tū conuenit opilationē
predere ex uiscositate & hoc ē p^orium ipsi fleg
mati. 3° modo ex g^ossilitie & hoc ē cōe flegmati
& melēcolie. Sed. d. d. non ne sanguis p^o opila
re eius g^ossitudine dico quod tunc dēdit ad na
turā melēcolicā uel flegmaticā.

¶ SODA QVOQUE CRETICA. Hic redit
cit quāsdā species sode in sodam opillationis &
dicit quod soda cretica est de genere sode cuius
causa est motus naturalis secundū semiam ex
pulsionis. **¶** Est sciendum quod soda cretica & so
da post digestiōē in distributiōē sanguinis re

ducuntur ad solā factā ex motibus materierū
Et possumus ibi imaginari opilationē aut pre
existentē aut scientē ex materia mota. pexistētē
quidem uerbigratia alicui habenti opilationē
in uenis uersus nares debet accidere crisis fluxu
sanguinis narium quia natura mouet materiam
ad expulsionē quē iuueniens uia opillatam phi
betur & resistit ibi & extendit & facit sodam.
Opilatio aut non pexistens accidit ex multa ma
teria mota ad crislum quē in ipso motu quasi opi
lando inflat uenas & sic possumus ymaginari
dupliciter opilationē i sodā factā post digestio
nem. ¶ Secundo ē sciendū quod secundū liter
ram intrinsecā uel secundū literā extrinsecā
Aui. renouit ista uocabula expulsio & separatio
& utitur eis modo cōtrario quo supra usus fuit
& prudenter fecit quia motus supfluitatū po
test dici motus secundū semitā separationis ga
licet ibi sit expulsio tñ cum hoc est distincto &
separatio iuuatui a nootio. Similiter motus nu
trimēti ad mēbra pōt dici motus expulsiōis ga
licet sit ibi distributio & separatio ē tñ ibi expul
sio. ppter hoc igitur in soda cretica dixit secundū
unā literā secundū semitā separationis & i sodā
successione digestionis dixit secundū semitam
expulsiōis

COMPREHENSIONIS AVTEM mate
rie. Hic pro declaratione quorūdā remittit nos
ad locū aliū & complet declarationē. duo autē
uidentur necessaria hic scribi. s. modus quo ma
terie cōphendatur in mēbris & quō ad mēbra
mouentur nā materie non faciūt sodā materia
lem nisi cū comprehenduntur in mēbro uel cū
mouentur ad mēbrum. primo g^o ostendit quō
materie in mēbris cōprehenduntur & declarat
diuersitatem materierū cōprehensibiliū 2° ostendit
quō materie mouentur. 2° ibi & loz quidem. In
prima pre dicit quod nos oportet rememorari
cōprehensions materie impediētis in mēbro i ca
pitulo principiorū unigressaliū quia. s. in 2^a pmi
in ca^o de causis retentionis eius quod debet curari
& de causis apostematū & de causis opilatio
num quia utrobq. habes sciētias cōprehensions
materierū. s. a se & per cōstatem & ē. quid dicat
patet. ¶ Est ergo sciendū quod Antiquiū di
uersitatē generalē materierū quē faciūt sodam
quia ois materia uel est antiqua quā est ex anti
qua repletionē humoralī aut noua quia de cibo
nouiter sumpto generatio cūbi mali. Cibi aut
generat malū. imalz materia uel quia mali in
substantia sicut fungi uel in qualitate unde cor
rumpitur eius digestio & hoc ē quod Aui. dic
it in littera cū corruptio ē in ipso cibo & non solus
substantia uel qualitate pōt fieri corruptio i sto
maco sed etiā ordine quia postponitur quod de
bet premiti uel quātitate uel digestionē. i. quā

digestiua de se est debilis licet cibus sit bonus
uel reliquis modis corruptiois ut malo regimie
sup eo & pro istis mittit eas ad capitulū iūū in
libro prio fen 3° in cap^o de regimie per cibū & i
libro tertio fen xii^o. in cap^o de corruptione dige
stiois dixit post. Et ex hoc genere. i. sodā facta ex
materia generata illa hora a cibo ē soda corrosio
nis alioz & cepe quā sit per assumptionē eoz &
ex acceptōe frigidoz ut pissiū & huiusmōi quē
cibaria a calore pūssa euaporant & cōtingit qñ
q. nō bene digerere. & tu cōsidera quod hec nō
sūū per diuersionē i stomacho faciūt sodam sed
per cōuersionē eoz i uenis est hoc possibile. hanc
autē dissolutionē materierū posuit Ga. in cōmēto
illius āphorismi. Sudor multus i somno factus
quarte pīcale & Aui. in quarto cān fen secūda
in cap^o de diuersione dispositionū in sudād.

ET OPORTET QUIDEM. Hic ostendit
quomō materie mouentur & dicit quod oportet
rememorari motū materierū in mēbris ex pñ
cipiis unigressalibus quia. s. i pria primi illo cap^o
nutriēs masticatiōe ubi datur modus transitus
sanguinis ad mēbra uel i fen secūda i cap^o dī cau
sis apostematū ubi etiam loquitur de motib⁹
materierum.

VENTOSITAS QUIDEM EST. Hic
ostendit quomō uentositates & uapores faciūt
sodā & prio facit hoc cōcedo ostēdit diuersita
tem quē accidit in uapore & uentositate. secūda
ibi & uentositas quidē. ¶ In pria pre dicit quod
uentositas facit sodā cā & ex noie. causa est quia
per trāsitum uentositatis stringitur meatus illa
hora uel q. oportet uel facit per eius trāsitū illā
materiā nō trāsire naturaliter. Similiter etiā ua
por ē cā sode. s. per qualitatē suā quā inducit ē
quia cōprimit humores in locis & causat in eis
motum. ¶ Est sciendū primo quod hic sumitur
uapor & uentositas pro omni modo uaporis &
etiā cadit in istis euaporatio fumosa a lignis de
quibus loquitur Ga. in. viii. terapētie. v^o. cap^o
i fine. ¶ Secūdo ē sciendū q. differt uapor & ue
ntositas ut pōt 3° ac i tractatu. vii^o. cap^o xxviii^o.
dicitur. n. uentositas qñ uapor est motus cū for
ti impulsionē. Sed dicitur uapor quādo magis
quērus & non fit cū forti impulsionē. ¶ Tertio
est sciendū quod licet Aui. duos modos pōnat
uentositati quibus facit puenire sodas & duos
modos uaporis tñ uentositas omnibus quatuor
modis pōt facere sodā & p^o p extensionē 2° p
nouū foramen quod eius impetu temptat facit
tertio p malitiā qualitatis. quarto p hoc quod
aliquē humorē in aliquo loco cōprehensū coar
tat & premit. duos tñ primos modos uentositati
ti appropriauit quia multi est apta facere dolo
rem illis modis. uapor aut facit p malā qualita
tem. s. acritā uel mordacitā uel calidā. ¶ Sed

.d. i. quid facit magis soday p uia collectionis hu
moxi i locis uel cophelliosis uel uentofitas uel ua
por. Dicēdū quod cophelliosis humoxi i locis
possunt dupliciter imaginari fieri. primo per
modū impulsions & ut sic uentofitas magis fa
cit. 2° modo p uia inflationis humoris & sic ua
por magis facit quia uentus statim sepatur ab
humore a quo surgit sed uapor iacet ibi imixt⁹
& ideo plus itat turgidus. humor a uapore q̄ a
ueno.

¶ ET VENTOSITAS. Hic ostendit diuersi
tatem que accidit ex pte partis unde consurgit
uentofitas siue uapor & ex pte materie & p^o
ostendit quō ex pte partis. 2° quomodo ex par
te materie. 3^a ibi. Et scias quod superfluitates.

¶ In prima parte dicit quod uentofitas & ua
por q̄qz generatur in corpore & i ipso cerebro
& q̄qz attrahuntur ab exterioribus p odoratū
& q̄qz adueniunt ex pibus porrox & retine
tur in cerebro soday facientes. & ex genere hoc ē
soda fetoris & soda boni odoris. **¶** Est sciendū
quod ista littera ex pibus porrox pōt duplici
ter exponi. uno modo porrox. aliax uapox q̄na
rium ut aurū. uel porrox. i. porrox oculorox.
ET SCIAS. Hic ponit diuersitates unde con
surgit uapor & uentofitas ex pte materie & di
cit qd supfluitates flegmaticæ & uapores fleg
matici retenta generāt tardos motus.

¶ ET MELENCOLICA. & littera p7. Est
sciendū primo quod Auic. hic uult quod uento
fitas sit pprie ab humorib⁹ frigidis. i. a flegma
te & melencolia sed uapor sit pprie ab humori
bus auriis. calidis ut a colera & sanguine liq̄z et
a frigidis posset surgere uapor in eo frequenter
surgit. Ratio ē hox quia uapor ab humore fri
gido habet resistentiā i motu a calore elouatē et
frigore cōtrariante humori & ideo ex hoc cōtin
git uaria latio & impulsio ut patet infra i cap^o de
uertigine. sed uapores surgētes ab humorib⁹ ca
lidis tū calore intrinseco q̄ extrinseco mouentur
secundū unā latione uniformiter & quia uētus
est uapor tendēs magis ad naturā sū ut patz i
secūdo methauroū & per halyebarē in quinto
theorice capitulo oct. uo ideo fortz p prior uen
tositas est illa q̄ se fit a melancolia. & ideo uapores
flegmatici sūt agrauatius q̄ flegma agrauat ut
supra dictū ē & sūt tardi motus melancoli
aui faciūt accidiētia melancolie. **¶** Secūdo est sci
endū quod uentofitas nō solum puenit a melanco
lia magis quia ficia. sed et puenit ab ea quia fri
gida. uentus uero omnis frigidus est ut patet in
xxxvii. pblemate gne pculē. Et ideo melancoli
ci sūt uētosi ut patet 3° pblemate quarte pculē
le. Alia patet. **¶** Tercio est sciendū quod uēto
fitas uidet differe a uapore q̄ uētus habet mo
tum difforme & induduitur in nobis & ipellit

& hoc fit in exalatiōe flegmatica & melencolica
q̄a frigiditas naturalis aliter mouet q̄ caliditas
acidēralis. Sed uapor uidetur exalatio non sic
impulsa diuersimode sed simpliciter lata i unū
strū & unā differētia positiōis pp a subtilitate.

¶ SODA FACTA PER cōitatem.

Supius declarauit de soda et speciali
sermone quāqz ad summā causā
hic declarat q̄tum ad modū prouē

tus declarat aut modū per cōitatem quia ex hoc
modus sode per se erit manifestus. & p^o de
terminat de speciebus sode per cōitātē q̄tum ad
modos cōicandi. secūdo q̄tum ad ea a quibus fit
cōitatio. 2^a ibi. Et cōitas quidē quē ex toto corpo
re. pria in duas p^o pmitit hos modos. secūdo
declarat. secūdo ibi pria aut priis. **¶** In pria pre
dicit quod soda facta per cōitātē alia est facta p
cōitatem cōitātē absolutā. alia cōitātē nō absolu
ta. & absolutā est q̄n nihil corporeū puenit ex
mēbro ad pres cerebri. Sz nō absolutā ē q̄n aliqd
corporeū puenit uel puenit sicut materia hūo
ralis uel uapor sz secūdo q̄tātē. **¶** Est sciendū
primo quod illa dicitur cōitas absolutā que ē ue
rissima cōitas. est aut uerissima que ē in maiori
depēdētia & ista ē in qua solū nocumētū cōita
tur. statz enī cū cessat dolor pris p^o patientis
cessat dolor capitis ut nō remanet aliqua hora
de qua sit curādū. nō autē sic sunt i depēdētia
q̄n materielle que i capite sunt recepte habeāt
rōnem causē cōiuncte & per se statz salēz secū
dum notabile tēpus & pprie cū materia est hu
mor cerebro cōicans. **¶** Est dubitatio utrum
in soda p cōitatem absolutā comunicet capiti so
lum nocumētū. uidet quod sic p^o per Auic.
hic. **¶** Secūdo si comunicaretur capiti causā
nocumētū tūc qualis esset i mēbro p^o capialiter
dolēte ralis cōicaretur capiti sed in podagra for
ti est fortis dolor pp solutionē cōtinuitatis exten
sione forti ergo capiti cōicaret solutio cōtinuita
tis q̄ uidetur absurdū. **¶** Tercio si cōicaret cā no
cumētū tūc oīa mēbra sensibilia ier cerebz et mē
brum p^o capialiter dolens dolerēt q̄ cā doloris
transirēt sup ea. **¶** Quarto existentibus ulceribus
in uescia doler homo in capite uirge solū cōitate
nocumētū & nulla alteratiōe cōicāta. **¶** In con
trariū est Auic. dum dixit ut nihil pueniat & c.
nam ibi inquit quod licet nihil corporeū sz hūo
re uapor pueniat in aliqua puenit qualitas. **¶**
Dicendū quod in soda p cōitātē absolutā cōcatur
capiti cā nocumētū & nō solū nocumētū. Ratio
est quia effectus depēdēs a cā in esse & i p^o cū
est quia ē actio lesa ergo impossibile ē quod
repiatur in capite q̄n in eo sit cā faciens illum &
quia dolores significāt malā cōplexiōē uel solu
tam cōiuncturā secūdum locū secūdū quem
incumbit ut dicit Ga. in regni ergo os quod in

capite ipso cōdolente sit mala cōplectio uel so-
lutio cōtinui. Quidā uero ymaginatur quod so-
lutio cōtinui possit cōicere cerebro ex dolore exi-
stente in aliquo alio mēbro quia ex forti cōpal-
sione cerebri cōpatur in qua cōtractōe pōt sic
ri aliqua solutio cōtinui. Ego tñ credo quod do-
lor in capite factus ex cōpalssione ad mēbra dolē-
tia que cōpalssio dicitur absoluta habet p̄fusa cā
cōiuncta aliq̄ue mōdum mala cōplectiois cātuz
ex illo dolore. In mēbro. n. foritit dolente sunt
duo. sc. cā doloris. uerbigratia mala cōplectio & ē
ipse dolor fortis. Cerebri ergo pōt incurre ne no-
cumentū uel a mala cōplectioe causante successi
ue malā cōplectioe in cerebro & talis dolor hēz
reducatur ad cōitaretz absolutā non tñ est uera
cōitas oīo si ueniret absoluta quia talis qualitas
habet magis rōez fixi & pmanētis & ēt quia ra-
lis mala cōplectio possit cōicari cerebro a mem-
bro non dolēte pōt enīz cerebri incurere nocum-
tum a mala cōplectioe inducta ab ipso dolorē ut
ipse dolor ē tristis siue mala sensatio. Sequitur
ētz ad hoc in spiritu aliqua distēpies quoniam
spiritus pōt successe alios spiritus pmittere
usq. ad cerebri & sic ibi dolor & talis ē cōitas
absoluta quia talis distēpies sequitur malam
sensatiōē. sc. dolorē p̄cule primo dolentis quo
remoto cessat distēpies. Similiter quia talis
distēpies est potius quedā disproportion qua
litas q̄ sit excessus in gradu cōplectiois. Et iō
habet plus rōez dependēcie & hoc uidetur mens
Auc. qui ponēs exēpluz de cōitate absoluta dīc
quod est sōda facta in terano & spasmō &c. &
uult quod hic dolor capitis sequatur fortitudi-
nem doloris spasmōsi & teranōsi &c. sed sōdam
factā p cōitatem nō absolutā dicit esse cū ex mē-
bris surgit materie ita quod omni dolore circū
scripto in parte primo paciente pōt sequi sōda
p cōitatem nō absolutā, sed sōda p cōitatem req-
rit quod mēbz ad quod cerebri cōpatur dicit
at & quod cōpalssio itē rōe doloris. Ad cōtra-
ria dicendū primo. Ad primū quod illud no-
cumentum dicitur solum quia non corporeū &
nō solū quia non habet cām & dicitur solum
quia nō ē ibi manifestus excessus qualitatū sz
quedā iproporctio. Ad scēdā dicendū qd
nō sit cōicatio ex cā doloris sed ex ipso dolore.
dolor autē causat malā cōplectioē. Ad terciū
dicendū primo quod spiritus qui pp dolorem
est distēpiatus terminat suā actionē ad termi-
num neruoz s. ad caput. In spatio autē medio nō
terminat siue non fingit actionē & iō nō dolent
uel 2° est dicendū quod diuersitas partū in ap-
titudine receptiōis nocuū & plurimū ul' pau-
riori sensibilitate est cā in hoc & iō si quis habe-
ret p̄ces cōitatz ualde sensibiles & ap̄as illi mo-
do male qualitates ex forti dolore pedis dolēz

in costis. Et aliter posset cōdolere in puit? renū
& alius in capite & hoc ē secundū diuersitatem
aptitudinū indiuidualū & maioris uel minoris
sensibilitatis. Ex quo apparet quia caput urge-
t ēt sensibilibus & ibi spiritus motus a dolorē
sui actionē terminat in uulere uel sic manifestatur
dolor in eo. de istis autē multa scripsit thadeus i
illo amphorismo sexre p̄cule &c. a pleuritide.
PRIME AVTEM. Hic dedarat & p^o cōita-
tem absolutā. scēdo nō absolutā. tercio ostēdit
quomō ex quadā cōitate absoluta puenitur ad
nō absolutā. scēda ibi. Et fortasse ex materiez
aduenit. tercia ibi. & q̄q. sit qualitas. pria in
duas quia prio ostēdit passiōes in quibus sit co-
munitas absoluta. scēdo ostēdit quid pueit ad
cerebri de hac cōitate. scēda ibi. Et fortasse ad-
uenit. In pria p̄e dicit quod species sode per
comunitatē absolutā sunt sicut sode facte in terāo
spasmō extēsiōe uentositatibz gilbosis & dolori-
bus iuncturaz & sic doloribz podagricis & scia-
ticis foribus. Et sciendū quod in omnibz
dictis passiōibus cum est fortis dolor cōtingit
q̄q. sōda ex extēsiōe. i. modo quodā tetani uel
i. distrahōe uel extēsiōe mēbri a dicit. Dixit
post uentositatibus gilbosis. i. faciētibz gilbosi-
tate & cū hac faciētibz forisūm dolorē.

ET FORTASSE. Hic ostendit quid puenit
ad cerebri in hac cōitate & dicit qd fortasse ex
omnibus qualitatibus aduenit qualitas simplex
que est ex qualitatibus naturalibus ul' qualitas
extranea ut caliditas uel frigiditas nō pportūa
ta sicut sunt qualitates uenenosae. scēdo dicit q
fortasse i aliquibus mēbris erit humor ueneno-
sus male substācie cui q̄ritas aduenit. Et sciē-
dum primo quod Auc. dixit fortasse pp duo
prio q̄a possibile ē quod a mēbris dolentibus nō
solū surgat cōicatio qualitatē iducētis dolorez
sed ēt cōicatio materiez ergo utrunq. est contin-
gens. & ideo dicit fortasse. scēdo q̄a nocumētū
comunicatum capiti ex mēbris dolentibus ali-
quando est causatum a dolore & tunc dicitur
comunitas uere absoluta. Aliquando est causa-
tum a qualitatibus faciētibz dolorem & li-
cet sit comunitas absoluta non tamen est uera.
dixit ergo fortasse cui qualitas aduenit & hoc
ex qualitatibus faciētibz dolorem. Et fortasse
aduenit ex dolore. Scēdo sciendū q̄ Auc.
inuit p̄fete cāz no uenit cōicari cerebro ex mē-
bris dolorosis quia hec cā ē mala qualitas que
nocumētū inducit. hec autē mala qualitas uel ē
de qualitatibus naturalibus. i. phisicis. i. quibus
sit transmutatio i qualitatibus primis uel est cā
qualitas uenenosae que p̄prie nō ledit gradu pri-
maz qualitatū sed p̄prietate uenenosae. Ter-
tio ē sciendū quod qualitas uenenosae in aliquo
mēbro unde sit cōicatio cerebro uel ē extrinseca

Ex quātuꝛ ad hoc dicitur qualitas uel ē itrin
seca quia intus in nobis pōr humor uenenosus
generari ut declarabitur i capitulo de epidimia
Ex q̄tum ad hoc dicit forasē in aliquibus &c.
possumus tñ subitulis exponere ut. i. qd̄ Aui.
tangit cāz nocumēti facti in cerebro ex mēbris
dolorosis que cā cerebro cōiatur. Ita autē causa
uel ē aliqua de qualitatibus primis & ita pōt
fieri ab ipso dolore ut inflatio siue mala comple
sio calida que faceret dolore i membro princi
paliter paciēte sicut et mala cōplezio frigida in
cerebro possēt fieri a certo dolore p uia resolu
tiouis quia dolor in fine infrigidat ut patz in 2^a
primi i capitulo de causis pulsus dolorosi. talis
eniz mala cōplezio frigida possēt fieri a mala
cōplezione que faceret dolorem in membro
cui cerebruz compatiunt. de fico autē & humido
nō plungamus sermōē. Et quātuꝛ ad hoc dicit
aduenit ex qualitatibus &c. uel talis qualitas ē
de qualitatibus nō determinantibus se ad cali
dum nec ad frigidū sed ē solū quedam ipropor
tio. Et ista pōt dupliciter accidere. primo ab ipso
dolore secunduz quod ē quidā malus sensus ex
quo pōt fieri quedā ipropor tio in spiritu & ce
rebro cōicari. & quātuꝛ ad hoc dicit & quali
tas extranea. 2° pōt accidere ab aliquo humore
uenenoso existente in mēbro dolente & q̄tuꝛ ad
hoc & forasē dicit & forasē quia cōingens
est tales humores generari.

EST FORASSE EX MORBIS. Hic
declarat sōdam que fit p cōitate nō absolūta
p quā cerebro cōiatur uapor aut humor & di
cit quod forasē aduenit materie extraneae in
suis propriis naturis & nocēbūt fortitudine suaz
qualitatu uel per augmentū quātitatum earū.
secūdo dicit quod forasē erit ipediens materia
extranea corrupta sicut cōigit i prefocationibus
matricis & qñ fit elongatio a coitu & qñ extra
mirach apparet humor malus ul^q qñ mirach ex
tra egreditur in aliqua suaz qualitatuz. ¶ Est
sciendū per hoc quod Aui. dicit materie. i. hūo
rales uel uapores distinguūt autē materias no
cētes quia uel nocēt extraneitate. i. qd̄az ueneno
sitate & iste generant i matrice & testiculis uel
huiusmodi uel nocēt qualitate uel quantitate. se
cundo est sciendū quod loca in quibus maxie ge
nerantur iste materie uenenosae sunt sicut testicu
li matrix & huiusmodi. natura enī nō cōsiderat
excessū i mēbris n̄ multe nobilitatis nisi forasē
raro.

ET QUANDOQUE FIT QUALITAS.
Hec pars potest itroducti tripliciter. prio quod
Aui. hic ostēdit quomō ex cōitate absolūta. i. in
qua est sola qualitas cōicāta peruenitur ad cōita
tem nō absolūta. i. in qua fit comunicatio mate
rie. Secundo quod hic Aui. ostēdit quomodo

ex sōda pura cōplexionali peruenitur ad sōdam
materiale. Tercio potest dici quod hic pōit quo
dam comune. utriusq; sōdis p cōitatem siue enim
qualitas comunicata sit siue materia siue cum
materia uerificatur q̄ ipsa possit affocare
materiam tñ quocūq; itroductur remanet una
sententia & dicit quod mala cōplezio membri af
fociat sibi materiā corrūpēdo nutrimentum q̄
est in cerebro uel quod aduenit cerebro secūdo
faciendo cerebrū receptibile & hoc uel attrahē
do uel debilitando secūdu quod fassitū i secun
da primi in capitulo de causis apostematū.

ET COMVNITAS. Hic determinat de sōda
p cōitate ex parte eoz qbus firocacio hec autē
ē uel totum corpus uel pars 2° ergo determinat
d sōda p cōitate a toto secūdo p cōitate a parte
secūda ibi. Mēbroz autē comunicantū. ¶ In
pria pre dicit quod comunitas que ē ex toto cor
pore aut propter materiam expanzā i toto cor
pore est ut contingit in febris. secūdo dicit q̄
sōda a critica est propter illā tertio dicit quod in
febre acuta cū fortificatur sōda ē malū signum
& ē pñtosa & ē maxie qñ alia mala signa sūt
istis cōiūcta & si ē ista sōda singularis siue aliis
significat crisim fieri per fluxū sanguinis nariuz
uel per uomitū. ¶ Est sciendū prio quod sōda
per cōitatem in febre est per cōitatem cum toto
corpore quia febris ē passio totius lz tñ possēt
fieri in febre p cōitate ad pte & q̄a crisīs ē com
motio totū febris iō sōda critica dicit p cōitate
cū toto. ¶ Secūdo ē sciendū q̄ dolor capitis pleue
rās cū aliis malis signis significat apostematū
cerebri & ultimitate i malitia & iō est mortale
ut patet in quarto cān fen secūda & in tertio
p nosticoz dicit in littera. Si autē dolor capitis fi
at singularis. i. solus q̄a nō cōiunctus cū malis si
gnis pōt significare crisim p fluxū sanguinis na
riū uel p uomitū ut dicit Ga. in. 3°. de crisi i fine
& in quarto cān fen 2^a cap^o d signis declinatio
nis matriex ad supiora.

MEMBRORVM AVTEM. Hic determi
nat de sōda p cōitatem a pte & primo p cōitate
ad stomacū 2° ad matrice & quedā alia mēbra
3° ad paniculos. quarto ad quedā mēbra ifero
ra transmittentia materiā ad supiora uel ad que
dam supiora recipiētia materiā ab inferiorib^o.
2ª ibi Et matrix ē. 3ª ibi. Primū ergo quod cere
bro. quarta ibi. Et plurimū qdem. ¶ In prima
pre dicit quod mēbroz cōicantiū primū & di
gnitū mēbroz est stomacū. nam qñz i eo habū
dant humores supflui uel in ipso generatur uel
ad ipsū effunduntur materie colericę piodice
uel non piodice ut qñ effunditur ad stomacū
colera ex chistifelis ut pz i. xy. fen uel in ipso re
tineatur supfluitates uel ex eis eliciuntur uapo
res que oia faciunt sōdam Similiter et ebrietas

facit soddam ppter euaporationem ad caput & et quia qñq. accidit ei frigus pp resolutionem partium ipsius. ¶ Est sciendū primo quod stomachus habet multā colligātiā cum cerebro p neruos magnos & e membris sensibile & cū hoc aggregat multas materias ut patet in fen. xi.º, in ca.º de sinopi & iō pōt poni dignius & pñū in cōicatione. ¶ 2º est sciendum quod Auic. con fute enumeret materias i stomacho quibz pōt co municare cerebz. Sūt aut materię huōrales uel uenose uel uaporosę q sunt nore. huōrales aut sunt flegmaticę que effunduntur ad ipsū & hoc ē quod dicit supfluit humores aut generan tur in ipso & sic et intelligitur de humoribus melencolicis uel iste materie humorales sunt co lericę & iste uel effunduntur piodice uel sine p iodo uel generantur in stomacho & que effundun tur ad stomachum ex epate effunduntur ex uale spisso. i. grosso laro uel subtili & c. Quādoq. cim uenit ad stomachum a chustifelis portus grossus uel subtilis. Ista it littera si continua legeretur deberet exponi aut ē creatio colere. i. inuentio co lere. ¶ Secūdo ē sciendū quod littera que dicit & uelociter aduenit & c. potest tripliciter expo ni. pñio ut ista littera cōtinuatur supiori & dica tur uelociter aduenit frigus ei. i. stomacho pp so lutionē & resolutionē partii eius. i. stomachi. i. ppter laxitatem & cōpositionē neruofam. unde est frigide cōplexiōis & inquit in hoc Auic. qđ sicut in stomacho sunt egritudines materiales q bus cerebz pōt pati ita sunt cōplexiōales mor bi & maxime frigidi quibus pōt cerebz cōpati Secūdo mō pōt exponi quod referatur ad ebr ium & dicatur uelociter aduenit ei. i. ebrío frigº ppter aptiōē porroꝝ capitis. 3º. modo pōt ex poni qñq. ad litterā extrinsecā nam sōda ebrie ratis pōt fieri uel pp euaporationē uel p solam calefactionē sine uaporatiōe & uelociter aduenit ei sode ebrietatis frigus ex sōla capitis calefactiōe sine uaporibus pp resolutionē parciū. i. quia pres capitis sunt apte resolutioni & alterationi plūquā si essent uapores qui idigēt resolutionē uel aduenit ei ebrío uelociter frigus ppter solu tiōē. i. fluxibilitatē partii. i. huōꝝ quia humo res sunt fluxibiles aqūoli & iō incurrūt palestz cum rigescunt. unde Avic. pblematum prima p blemate. 3º. ca.º. vi.º. & vii.º. unde littera exterior dicit ebrietas facit soddam sine euaporatiōe. ¶ Et matrix patet primū. diceret aliq. Auic. sibi ipsi cōtradictū quia iam dixit quod mēbroꝝ cerebz cōicantiū primū est stomachus & nūc dicit pñū est paniculus. Dicendū dupliciter. Primo quod hic loquitur de mēbris ppinquis. Supius autem loquebatur de remotis. Alii dicit qñq. ad cele ritatez cōicatis primū ē paniculus cohapiens os sed quātū ad uehemētiā ē stomachus.

¶ ET PLVRIMVM. Exemplū huius ē pmuta tio pleuretis uel apostematis epatis ad frenesiz uel ignantiā uel familia.

¶ ODA QUIDEM & c. Superius Auic. determinauit de sōda qñq. ad sui species & diuersitates & causas hic determinat qñq. ad ei.º signa. Et pº ponit signū qñq. ad unāquāq. specię & caulaz secūdo ponit quodā speciale signū. Ibi secūda uri na similis. Pñia in tres. pñio ponit signa sode ut distinguūt secūdu suas cās. 2º ut distinguunt p modū puentus eius. Tertiū aditur cāñ. Ibi secū da facta autē per cōitatem. Ibi tertia. & multo ciens. Prima i duas. pñio ponit signa sode a cāis extrinsecis sine extrinsecis occurrētibus secūdo ab inera. secūda ibi. Illam. ¶ Considerādū circa ru bricam quod iste sermo dicitur uniuersalis res pectu capiti sequēns & dicitur uniuersal qz colegit pculariū capituloꝝ sode signa simul. Po tuisset enī Auic. de illo capº facere plura capitu la pcularia. dicit enī uniuersalis quia multa si gna que hic ponunt possūt extendi ad signa reli quaz egritudinū in qbus repiunt sōda ut signa sode colericę possunt extendi ad signa frenesiz quīs gº hic sermo dicitur uniuersalis nō expedit quod tu expectes signa alia magis pcularia ad significandū de sōda secūdu unāquāq. speciem. ¶ Considerandū secūdo quod dixit factus quia iam impresserūt & pesserunt cās. Si enī actu sit cā. uerbigratiā sol acta calefactiō nō est scie dale cognoscere istud uel postet exponi fac & c. i. que sunt sicut & c. ¶ Considerandū quod ali qñ infirmi negligētia obliuiscunt cāꝝ imprimē tium. uerbi gratia calorē solis & hoc ideo quia dum ambulāt in eo nō impressit ita fortiter qz apparet sōda. modo uero cū quiescit i domo ap parēt et qñq. infirmi agūt arguūt in se ipis ego cencies iūper solē & nunq. dolui caput credunt gº nō debere dolere ignorantes diuersitates dispo sitionū corpoꝝ i diuersis tēporibus. Medicus gº laboreat ad inuestigandū uestigia que remanēt post cām extrinsecā. uerbigratiā tangit caput a lidum inuenit. arida etiā facie & denigratam & rali die fuit talis calor quo iste ambulauit ergo iste dolor sit a mala cōplexiōe calida derelicta a calore solis quia tunc non sentiebat pp occupatio nem uel quia apostēa araxit aliq. materiam & oia ista multum apparet ex dictis Auic. loco pre dicto.

¶ ILLAM. AVTEM. Hic pōit signa sode pueni entis a cā que intrinsecis occurrūt & primo a cā dispositiua. secūdo a cā impressiua secūda ibi. Omnis aut. que fit. prima i duas ut duplex est illa cā dispositiua. i. debilitas & multa sensibili tas cerebz. 2º ibi. Et illa que fit. ¶ In prima par te dicit quod sōday factā ē debilitas significat

eius excitatio a parua cā uel a qualibet cā & qñ puenit cū perturbatiōe sensuū & nouementis in opationibus cerebri de 2ª pre dicit quod illaz q fit a multa sensibilitate significat uelocitas pacē di a qualitatibus & parua cālenata in cerebro ex uocibus odoramentis & huiusmodi & tñ se sus cerebri est bonis & uel sunt munde & opationes cerebri non sunt lese. ¶ Est sciendū quod multa debilitas cerebri & multa eius sensibilitas sunt cā dispositiua qua cerebri a qualibet re occurrente quiescit parua leditur & dolet sic p in stomacho quod multa eius sensibilitas & multa eius debilitas sunt cā quod a qualibet parua cā panatur. Sunt tñ signa distinctiua quia cuz multa debilitas cerebri stat lecho in uirtutibus sensibilibus intrinsecis & extrinsecis sed cū acuitate sensus cerebri quia significat expurgatiōe humilitatū stat sensus claritas & hoc dicitur in primo continens cap^o. viiij.

OMNIS AUTEM. Hic ponit signa sode p uenientis a causis intrinsecis imprimendis & primo ponit signa sode a materiis humoralibus 2^a a uentolis & uaporosis. ibi 2^a cū ea. prima i duas primo ponit signa materię in generali 2^a in speciali. 2ª ibi colerica ē. In prima pre dicit & p. ¶ Est sciendū primo quod aliud ē humiditas naturalis & aliud fex in humiditate repta. Humiditas cim est que fluit sed fex ē ali quid grossum uel igrōssū adherens parietibus & hoc qñ repitur iuxta humiditatem. Et iō dixit in littera inuenta i humiditate & qñz sine earepitur. qbuscūq ergo materiis in capite habundantibus cōtēat illa fex quia. s. stantibus materiis non fit necēssariū fluere humiditates tñ non absoluitur ab aliqua refudatione que ad herentes parietē exant. ¶ Secūdo ē sciendum quod Aut. occulte imiscuit signa sode a materia sanguinea quia fex que repitur circa nālū calida & rubea si materia est gressior quia sanguinea uel sanguis grossus & si multū exhuberat. pōt fieri pulsatio circa tempora & hoc ē quod dicit & cū fuerit ex materia accuta. i. calida & c. pos set tñ dici quod pulsatio fit per uentositatem ut quidam dicit & quia materie grosse oppillāt iō minoratur in eis cū ritus humiditātū non tñ tollitur qñ fex possit apparere secundū modū refudationis predictum. ¶ Tertio ē sciendum quod ut supra paratū priuatio cursus humidi tatum non significat priuatiōem materię quia posset h^o esse ex debilitate uel ex opilatione & iō si ibi est grauitas quā non curat humiditas ad huc significat materia. ¶ Sed. a. d. ipse dixit qd omnes comunicat in fece. dicendum quod scias successus dicit priuatiōe humiditatis nō tñ priuatiōem fecis. uel forsaz hic canonē coartat.

COLERICA AUTEM. Hic ponit signa ma

terię in speciali & prio ponit signa cuiuscūq materie. secūdo ponit quod a signū sumptū a calore. secūda ibi. Aliquādo uero significatur. pria in quatuor qā prio ponit signa materię calidam. secūdo frigidam. tertio humidam. quarto si cap. secūda ibi frigiditas autē. tertia ibi & c. materias humiditas. quarta ibi & c. materiis quidez sicis. ¶ In pria pre dicit quod signa materie colerice sunt mordicatio aduustio uehemēs & punctio & qñ hoc aduenit fortius qñ in aliis materiis cū siccitate stricture nariū cū fit cū uigiliis & cū citrinitate coloris subdit quod grauitas in ista materia ē minor. de secūda pre dicit quod materias frigiditas significat frigus tempore color liuidus & si fuerit cōmisit cū tali materia repletio ex facietate nauſearia significat destructio desiderii appetitus & pigritia. de 3ª pre dicit qd materias humiditas qñ sunt maxie cōiuncte cū frigiditate significat subeth. secūdo dicit quod materie flegmatice & melancolicę nō faciūt uehemētē dolere. ¶ Est sciendū prio quod Aut. nō pōit i gna materie sanguineę quia iam sunt intellecta. ¶ Secūdo est sciendū quod materia flegmatica falsa posset facere qñq forationē & punctiōē quodā calido & ideo dixit & qñq fit illud & c. i. p. iunctio in ea. s. sode colerica fortior & c.

FRIGIDITAS. Hic ponit signa sode a materiis frigidis. et dicit signa & c. Et tēpora expōit. s. anni qā tempora sunt plixia quia sode a materiis frigidis facte sunt plixie secundū sui est sentia quia nauſearia facietas & indigestio mltum multiplicat materiā frigidā & pprie flegma iō dixit & si illud & c. Complementū tamē huius dicti ē ex scia. xiii. sen.

ET MATERIAS HUMIDAS. Hic dicit q cū humidū pprie sit cā somni ut p. i. qñ de accidētī i fine. Omnis materia humida fac somnum & cū exhuberat facit subeth non tñ pprie sed grauem somnū unde dicit littera extrinſeca uetus. n. subeth fit ab humiditate cōiuncta frigiditati ut infra apparebit & supra inuebat Aut. in cap^o. de signis malay cōpōſitiōnū. Iste ē materie humide. flegmatice non faciūt dolore fortē & gratia huius dixit de materiis melancolicis. Considerandū tñ quod p accidens ut p uentositatem possunt facere fortē dolorem & non tā per se quia sunt tardi mot^o unde non subito imprimūt & quia funt abundant.

ET CVM MATERIIS. Hic ponit signa materię sicaz & dicit quod cū materiis sicis minoratur grauitas doloris & multiplicatū uigilie & tendunt ad naturā frigidaz & multiplicat cum eis cogitatio corrupta & obenebratur color. ¶ Est sciendū quod materie sicę quedam sunt colerice & iste non faciūt grauitatē & qdaz unt melencolicę & iste minus grauat q flegma

rice ut supra dedarauz ē. Dixit in littera quod
multipliciter uigile. f. pp. ficitatem & sunt ua
cuc ab inflammatione ca et quia non inflamant nisi
ex accidentali calore. **Cognatio.** n. pprie corrum
pitur in melencolia & inflegmatica leditur cogi
tatio & tam in flegmatica q̄ in melencolia calor
obtenebatur licet diuersimode ut sumitur su
pra in cap^o de significationibus sumptis ex gene
re operationū naturalium.

CVM EA VERO QVE FACTA EST.

Dixit post & associat ei uertigo & scotho
mia &c. hoc patet ex cap^o. de uertigine.

IN CALIDIS AVTEM. Hic pōit ista signa in speciali magis & 8° pōit signa sode a mala co-
plectio calide finis materia. 2° a frigida. 3° a sicca.
De humida non dixit quia signa eius cognoscun-
tur ex qualitate sibi opposita uel quia ut supra
patuit non stat qui aloctet sibi materiā uel quia
uplurimū ē a materiā uel quia nō facit dolorē
2° ibi In frigidis uero. 3° ibi. Siccas uero. ¶ In p-
ma pte dicit quod in calidis complectio ibns finis
materia ipse eger tangens caput suū pēire in eo

caliditatez & i fronte. & est rubedo oculi & iuatur ab infirigidantibus, s. cibis medicinis & a frigore. **De scida pre** dicit quod i malis coplesibus frigidis e cotariu eius quod in calidis & no est in facieb' ipox. & extenuatio materici idest per cosumptione materie; neq. sit dolor supilius qualis supra parutur sit teporalis. i. antiquus uel cronicus. Morbi eni diuturni sut frigidi ut patet in cometo illius amphorsimi se cide pculu. Senes iuuenibus &c. & infra i cap' de emigrancia. **De tertia pre** dicit quod malas coplesiones sicas sine materia significat pssio euacuatiouel uel exercicioz uel plurimaz uigiliaruz uel pssio coitus ut agustie & pperas e huius doloris quod auget p iteratione alicuius illoz.

FACTA AUTEM PER COMMUNITATE. Hic ponit signa sode per communitate & p' eius que fit per cotatez ad pre secundo ad totu, secunda ibi. **Que** uero est cu febribus. P'ia i duas. p' ponit signa in generali. secundo in speciali. secunda ibi. **Cumq.** nocumentu est. **In** p'ia pre dicit q' &c. **Est** sciendu quod hoc signu no solu uerificatur in sode per communitate ad prem sed et i sode per cotatem ad totu ut in febribus. Soda enim per cotatez ad mēbz destruit fortificatur uel debilitatur secunduz quod accidit mēbro communi quia coicant de dolore uel de destructione doloris uel fortificatione &c. & sic intelligitur et alia passioe que fit i mēbro ad qua sequitur dolor capitis & hic cōtingit de sode ex febre quod fortificatur secunduz fortificatione febris. Si uero sode no sit per uitam communitatis sed fit ex p'ia causa in capite tunc cerebraz est lesuz & reliqua mēbra sana. **Secundo** e sciendu quod hic canon Auic. est ueruz qn nocumentu cerebri no preuenit ad ledendu alia mēbra. **Tertio** e sciendu quod hic sermo Auic. est pcularis in exēplo. poterat enim dicere sicut alienatio uigilie &c. Et ideo dixit in littera si cōtinebrositas in oculo dās p h' intelligere reliqua nocumenta ipius cerebri.

CVNQVE NOCUMENTVM. Hic in speciali ponit signa sode per cotatem ad mēbra de terminata & hēt pres & prio ponit signa sode p cotate ad paniculu extrinsecuz. secundo per cotatez ad stomacu. tertio ad epar, quarto ad splenē qnto ad mitach. sexto ad matrice. septio ad loca uermiū. 8° ad renes & dorsuz 9° ad alia mēbra extrēa. 2^a ibi facta uero cum cotate stomaci. 3^a ibi et illa que fit ex epare. 4^a ibi & que ex sple ne. 5^a ibi & illa que fit ex mitach. 6^a ibi & que fit cā maris. 7^a ibi signa aut q' d' cā sode. 8^a ibi. **Que** aut fit ex renibus 9^a ibi. **Que** aut fit p cotatem. **In** prima pre dicit quod cū nocumentum est in ipsis uelaminibus cerebri & est forte ipsum significat aduentus doloris usq. ad radices oculoz. 2° dicit quod qn nocumentu e i pani

culo extrinsecu ut i alio loco nocumentum no peruenit ad oculos sed tota cutis capitis dolet. **Est** sciendu primo quod ista littera pōt dupliciter introduci. Et primo quod Auic. hic ponit signa sode p cotatem ad paniculu extrinsecu & gratia huius ponit signa sode p lesionē factā i paniculo extrinsecu. 2° modo pōt dici quod Auic. hic ponit signa sode quando non est ppter cotatem sed est ppter causam in ipso capite existentē & accipit tunc sode non p cotatem pro omni dolore ppter cām in ipso capite distinctā contra dolorem pp causas in aliis mēbris & quocūq. sit sentētia remanet una. **Secundo** est sciendu qd hoc nocumentu quod e in paniculis pōt esse pp cām in ipsis & ppter cām p uia cotatis & quo cūq. sit uerificatur quod dicit. Sed. r. d. quare dolor factus ppter cām in paniculo extrinsecu. cohopeniente craneum non puenit ad radices oculoz cum et ille paniculus cohopiat oculum cum fiat ex eo cōiunctiua ut patet in fen 3° dico qd cōiunctiua non sic pfunde & intrinsece attingit oculū uersus neruū obtici sicut facit silirota & secūdina que fiut a dura matre & a pia matre. Sicut cōiunctiua fit a paniculo extrinsecu ut declarauimus in primo cān fen 3° huius & etiā paniculus posterior nō ē sic sensitiuus.

FACTA AUTEM. Hic ponit signa sode per cotatem ad stomacu & primo fac hoc 2° remo uet dubiu 3° cōplet narrationē signoz. 2^a ibi. **Et** forasse sode. 3^a ibi. **Et** ex eis que. Prima i duas primo ponit quedā signa magis in generali. 2° i speciali. 2^a ibi. **Et** cūq. est ppter effusiōē. In prima parte nihil aliud facit nisi quod ponit accidētia uirtutis appetitiue & digestiue stomaci & dar intelligere oia alia accidentia stomacia quibus possumus significare egritudines in stomaco ad quas pōt sequi sode. dixit in littera post i uentione sig 10° antedecentium. i. post q' tu iueneris hec signa egritudinū stomaci antedecētia. an signa egritudinū capitis.

ET CVM EST. Hic ponit signa sode p cotatem ad stomacu qn materie faciētes egritudines stomaci sunt p uia effusiōis ad stomacu. effusio. n. ear sit plus tempore uacuitatis & sup somno. i. post somnu qua. sin mane & saluam. i. cum salua ē uirgo qua anteq. homo aliquid assumpserit. Omnia ista uerba ad idem uadit & declaratū est hoc supra in questione prima.

ET FORTASSE. Hic remouet dubiū & p mo ueruz. 2ª ibi. **Oportet** ergo ut pscruperis. In prima parte dicit quod medicū aliquādo pōt errare in iudicio qua credit qd egritudo capitis sit pp stomacu cū tñ contra sit qh. **De** 2ª pre dicit quod oportet pscrupari & cognoscere dispōnes utriusq. mēbri & di stingere antedens ab eo quod ē antecessum.

¶ EX EIS. Hic complet narrationem signorum quibus significamus quod sorda ex cōitate stomachi & ponit quatuor rōnes signorum. 1ª ibi. Et quicquid significat. 2^a ibi. Et significat illud. quarta ibi. Sed illud quicquid significat. prima in duas partes facit hoc 2° declarat quedā dicta. 2^a ibi. Et quicquid fames excitat. In prima parte dicit quod illa que significat sordas factā cū cōitate stomachi sunt diuersitates dispositionis in digestione & absque digestionē & diuersitas in repletionē stomachi uel uacuitate quia dolor stomachi si est ex colera excitatur cum est uacuitas & si est ex humoribus frigidis minoratur cum adest uacuitas & fames. ¶ Est sciendū quod Auicenna ponit duo genera signorum stomachicorum. unū ex dispositione digestionis quā si diuersificat sorda secundū diuersitatem dispositionis digestionis tunc significatur quod est a stomacho. uerbigratia quā stomachus male digerit dolet & quā bene digerit non dolet & hoc Auicenna. inuuit cum dicit diuersitates dispositionis in digestionē. Aliud signū est ex diuersitate dispositionis secundū uacuitatem & repletionē stomachi & hoc ponit exemplū. Soda uero que non est per cōmunitatem non sequitur has dispositiones sed sequitur dispositiones cāe que est in capite & isti quicquid melius se habet post cibū & quicquid ante & quicquid se melius habent in hora digestionis bone & quicquid peius.

¶ ET QUANDOQUE. Hic declarat duo dicta. secunda ibi inter inflammationē. primū quod declarat ē quia dixerat quod passio stomachi ad quā sequitur sorda que est ex humore frigido. uerbigratia flegmatico est minor in uacuitate & fames sedat ipso modo uult ostendere quod per accidens quicquid sequitur cōtrariū. scilicet quod tempore famis & uacuitatis fit maior dolor quia calidum propter famē cōuertit se super illā materiā & eleuat inde uaporem facientē inflammationē & dolorē & huius signū ē rugitus quia tempore famis quādoque apparet rugitus ut dicit Auicenna infra in sen. xliii^a. tractatu quāto priore cap^o. Et si isti comedunt propter nocuentū frigidi humoris ex cibo cōiurgit etiam uapor licet ille qui surgebat etiam ab humore foris & quicquid etiam ideo cōmestio sedat sed non integre & foras ē cōtingēs quod integre sedet cum iunioribus cibis paucis & leuis digestionis unde uapor prior phibet ab assensu ad caput & nou^o non eleuatur sed hoc est raro. Hec uero declarata sunt supra in questione de propria de hoc.

¶ INTER INFLAMATIONEM. Hic declarat secundū dictū & hic repitur littera duplex una que dicit inflationē. scilicet uoluntate factā & qua statim Auicenna dixerat quod fames excitat ex humore frigido uaporem qui inflat stomachū et ideo dixit supra quod tempore famis dolor ex effusione colere ad stomachū excitat. ergo due passiones sordas potest ut excitari tempore famis. ad hūstio &

inflatione inter quas pmisset eructationē quia cū inflammationē ē multa eructatio scilicet cū ad hūstio colerica non est uel non ē tāta uel in colerica est alterius saporis & odoris & alia etiam signa sunt dicenda in sen. 7^a in cap^o de signis egritudinū stomachi. Alia littera dicit inter inflationē & c. & non credo litterā esse ita bonā tñ inflatione est minor dispositio in calore & ad hūstio. ad hūstio autē maior cū sordas maiori. & ideo iter has dūtinguit eructationē. ¶ Stuario etiam alia signa dicenda in sen. xliii^a.

¶ ET QUANDOQUE. Hic ponit secundū si gnū & dicit quod quicquid significat sordas ex stomacho illud quod egreditur cum uomitu & hoc est quia pro uomitu aletur dolor capitis uel hoc significat pro colore quia uomitus colere sine uel citine significat materiā in stomacho uel a se uel ab epate & ideo dolor si est in capite significat quod ē ex cōpassione ad stomachū. ¶ Est sciendū quod dixit quicquid quia uomitus colere si uel fluxus colere ad stomachū possit quicquid esse pro cā inchoantem in capite cōitatem stomacho & non propter cām in stomacho cōitatem capiti ut pro passionem capitis & huiusmodi & contingit quicquid ex hoc uomitus colerici ut dicit yprocras & cōmētor illo amorphismo sexte partiale cerebrū sursum conuertitur & c. Est sciendū etiam quod hec littera potest referri ad illud quod statim dixit. scilicet quod inter inflationē & ad hūstionem. scilicet colericam dūtinguit & c. & quicquid dūtingit uomitus.

¶ ET SIGNIFICAT. Hic ponit terciū signū quod est sumptū ex inuamēto. & dicit quod ē significat sorda factā cū cōitate stomachi diuersitas dispositionis in sorda secundū diuersitatem reliquorum que supueniūt stomacho. ex eis que stomacho occurrunt ut sunt cibi uel potus & hoc declarat quia sunt multi homines ad quos stomachos effunditur colera & excitatur sorda & cū comedunt aliquid cessat. ergo ē illud signū quod habet puenit pro cōitatem stomachi & ē uidemus quicquid quiescunt ab illa sorda si colera euomunt. ¶ Est sciendū quod in homine ad cuius stomachū effunditur colera ex cibo cōtingit altera duarū dispositionū quarū quilibet inuatur. una est quia colera illa imbutur in cibis & phibetur ab euacuatione & mordicatione & hoc est quod dicit. Et cum comedunt aliquid cessat. Alia causa est quia quicquid cōtingit colerā subleuari. unde uomitu expellitur & inuatur ex eo & hoc ē quod dicit. Et propter hoc quiescunt & c. dicit post. Et alie si gnificationes significant illud. Quod passio sit in materia ut mordicatio stomachi nauis euacua^o & similia que dicuntur in sen. xlii. Est etiam sciendū quod cibis cōfortado stomachū phibet colerā fluere amplius ad stomachū & hec oīa patēt ex primo continētis nono capitulo.

SED ILLVD QVANDOQVE. Hic ponit quatuor signa &c. & declaratu supra in capitulo de significatione membri cuius comunitate stomachus patitur & dicit quod qñz hac sodam significat dolor quia cu fit cōitate stomachi qñz sit in parte anteriori sinapiis & forsam declinat ad mediū. deinde remouetur. ¶ Est sciendum quod dixit qñz quia quādoq. posset fieri in parte posteriori capitis ppter latinez uaporis contingēz qui posset contingenter ferri ad posteriorem. Et iō dixit & forsam declinat. s. dolor ad medietatē sinapiis quia ad locū commissuræ coronalis. deinde remouetur quia ē locus a quo uapores exalant. Significatur ergo quod illic querat exitum. dicit aut forsam quia contingēs est etia quod non remouetur dolor quāz declinat illic.

ET ILLA QVE FIT. Hic ponit signa sode per cōitatem ad mirach & dicit quod signū talis sode ē qā declinat ad anteriora. ¶ Est sciendum quod per mirach intelligimus uenērē anteriore. s. quod est ab ipsa cuti tendēs ad syphac et possemus intelligere ptes pectoris anteriores.

ET QVE FIT. Hic ponit signa sode p cōitatez ad matricē & dicit quod signū talis sode ē quia fit in margine capitis & ut plurimū fit post prū uel abortum uel retentiōez mēstruoz uel ppter paucitatē ipsoz. ¶ Est sciendum quod hic ponit duo signa. primū est ex loco qā fit in margine. s. in pte anteriori sinapiis siue syphac & cā est qā matrix illi aligat & si nō cū alio saltez mediantibus mamillis que mamille oculis cōiānt & sic pte anteriori capitis ut patet ex comēto illius amphirosimi. qñte particule. Cūq. corrumpitur fetus &c. Secundu signū ē ex egritudinibus matricis & per eas quas hic enumerat oportet alias intelligere.

SIGNA AVTEM. Hic ponit signa sode per cōitatem ad loca uermiū & dicit quod signa sūt qñ fit dolor fortis corrosiuus & odor fetid⁹ & qñ fit sōda fortior cum motu & sedatur cum quiete. ¶ Est sciendum quod licet ista signa adaptentur ad sōda factā ex uermibus existētibz in strictura nariū tamē possunt adaptari ad sōda factā ex uermibus existētibz in uētre. nā pp uapores corruptos ab eis surgētes fit pruritus in afo & fetor oris & qñ homo mouetur tūc ex hō uermes agitantur & fit dolor in uētre & in capite fortior. Quomō autē adaptat ad uermes capitis notū ē & uidetur quod sic Auic. intellexit ut patet inferius in cāo de cura huius doloris.

QVE AVTEM FIT. Hic ponit signa sode p

cōitatem ad renes & dicit sōda facta ex renib⁹ uel membris dorsi ē dedius ad posteriorem ualde.

EST sciēdū quod illud uenificatur ut plurimū ppter eni contingenter euenire quod uapores in de insurgētes pererant pte anteriore capitis. sed hoc ē raro multum.

QVE AVTEM. Hic ponit signa sode p cōitatem ad mēbra extrēa & dicit quod fit ista sōda cū excitatione illoz mēbroz & qñ fortiter excitatur sit fortis dolor.

QVE VERO EST CVM FEBRIBVS.

Hic ut supius dictū fuit ponit signa sode p cōitatem ad totū sicut ē sōda i febre siue sit cretica siue nō & dicit quod dolor pueniens ex febrilibz & crībus fit cū eis & quēscit cū eis qā recedit cū illa recedunt & debilitatur quere & debilitate eoz. Et qñq. ē significat &c. dixit qñq. quia albedo urine nō semp significat hō qā illa materia possit rapere ad uenērē uel ad aliam partem.

ET MVLTOTIENS FIVNT. Hic ānectit quodā cā & sunt duo. 2ª ibi. Et regimē qdēz.

In prima parte dicit quod res subleuatiue qñz causant sōda quia apiunt uiax uapoz ad cerebrū. Similiter qñq. causant emigraneam. ¶ Est sciēdū quod forte Auic. hūc cā sciēter multū posuit. qñz eīz medicus recte opares deliberaret dare oximel uel aliū sirupū digestiū pro cura doloris capitis & infirmus incipit cōqueri quia possibile est quod dolor existeret & augeatur ex hoc ergo nō delistas a tua opatione rationabili & non cures uerba uulgi.

ET REGIMEN. Hic ponit secundu cā & primo facit hoc 2° addit aliū. 2^a ibi. Et fortasse.

In prima parte dicit quod regimē subleuatiū est nociuū habētibz sōda assumptionē cibi grossi pp colerā. ¶ Est sciēdū quod p regimē subleuatiū possumus duo intelligere primo dicit ualde subtilem & est sensus quod diēta ualde subtilis nocet i dolore capitis ppter colerā grossam cā cibi grossi factā. & rō est quia ista sōda est plixa pp grossitiem colere & ppter opillationes in ea existentes & iō non debet multū attemptari diēta. unde statim dicit in cap^o sc. tu scis quod nimia paruitas confectionis in sōda calida nocūmentum affert & poterit exponi si materia ē grossa colerica. pbat aut Auic. qd diēta debz augeri qā habz suos proximos & exercebationes & tūc multū existente forti dolore cogit medicus subleuare diēta & hoc ē quod dicit artrahit uehementia doloris. In secūda parte dicit argumentū in eo. s. subleuatiū regimē. ecce igitur quod infirmus ē debilis debilitate diēte pcedentis & modo debilitatur dolore & diēta subtili procedere. & si tu dicerēs ego igrō flabio horā fortioris doloris manifestū ē qd hic ē error. uirtus eim non poterit cibuz digerere pp uehe

mentia doloris. 2º ppter regimen subtilitatis
possunt intelligere exhibitionem stirpium &
aliarum medicinarum subtilitatis materiam que no
cent quoniam in colera grossa que eam agitat & fa
ciunt ipsas magis euaporare & foras Auic. in
nuit quod ppter hoc non desistas ab operatioe ra
tionabili uel post illos stirpium des aliqua prohi
bentia uapores ut citonia & similia.

¶ ET FORTASSE hic subdit alius casus qui
iam est declaratus & dicit quod sorda uel dolor
capitis quod auget se ppter uehementiam eius quia
ex hoc attrahit plurimam materiam uel uapores.

¶ Est sciendum quod forsam est differentia inter
sorda in pposito & dolore capitis quia sorda uo
catur dolor capitis primo adueniens sed uocat
dolor dum forisficatur sorda. utitur eiz Auic. hº
uocabulo sorda in neutro uel in masculino generi
ut facit Rasis in primo continens i. viiiº. caº.

¶ URINA SIMILIS VRINIS ali
noxi. Quidam dicunt quod Auic.
hic ponit signa ppositiua sorda. cum
tamen ponatur hic signa demonstratiua

& rememoratiua. dico ergo quod hic ponuntur
signa quedam particularia in sorda que sunt sumpta
ab urina & duos modos signorum ponit. 2º ibi
Et similiter albedo. **¶** In prima parte dicit quod
urina similis urinis alioxi significat quod sorda
sit uel est presentialiter uel fuit uel erit. **¶** Et est sci
endum quod idem dicit ypocras in quarta par
ticula amporisimox illo amporisimo. quibus
urine grosse & naz purbatio urine significat
ebullitionem & euaporationem ad caput ut patet
in commento amporisimi predicti. uel ergo urina
mingitur turbida & postea clarificatur & tunc
significat quod fit uel est uel mingitur clara &
turbida & tunc significat quod erit ut possit co
mentator ibidem & iº prio de crisi in capº de urina
habet tamen hoc dictum dubitationem apud me non modum
quam quia si dispositio iuria significat dispositionem
in corpore tunc quod urina mingitur turbida & postea
clarificatur deberet significare quod dolor capi
tis tunc repositus recedit quoniam ista urina clarificatur
hoc autem diffusus sunt a me alibi discussa nec hic
est locus huius.

¶ ET SIMILITER hic ponit secundum modum
signorum & dicit quod similiter albedo urine quia
eius discoloratio & eius subtilitas in febribus a
crisis quibus fit crisis significat permutationem ma
teriarum ad caput. secundo dicit quod stomachus est
pulchro ex eis que faciunt sorda. cum primi dicti
est quia illa significat deriuationem materie a pul
uere. **¶** Est tamen sciendum quod non semper hoc ne
cessarium quia materia possit ire ad uentre & fa
cere fluxum ut patet in fen. xyº. in capº de signis
fluxus uentris. Dixit autem i febribus quia multum
in eis accidit iste permutationes uel quia oportet

prius hanc urinam habuisse tincturam ex materia
febrili. dixit post & in horis crisis quia etiam tunc
maxime sunt permutationes & motus materiarum.

**¶ V SCIS QVOD SODA EST
EXEMPLVM** Superius

¶ Auic. determinatur de sorda quod ad
sui species casus & signa. Hic determi
nat de curatioe ipsius. & prio in generali. secundo
in speciali. secunda ibi. Nihil est adeo contentiens. pº
in duas prio ponit canonem generale magis i cura
tioe sode qui casus est maxime i usu medicinarum. secun
do ponit casum minus generale qui est in usu ciborum
& potuum & somni. secunda ibi & post hº scis. **¶** In
prima parte dicit quod tu debes scire quod sorda est
exemplum aliis egritudinibus a causa dependentibus
quia est sicut relique egritudines a causa dependentes
in necessitate ablationis sue cause & oppositioe euz
contrario. **¶** Est sciendum quod in egritudine que
a causa dependet statim cadit duplex intentio una est ad
causam aliam est ad egritudinem ipsam & ita in sorda est
duplex intentio una est ad causam & alia est ad ipsam
doloris in se. Et per ista uerba uult Auic. quod tu
reorderis multorum canonum generalium ppositorum
Intentio enim ad causam uel ad malam conspersionem
& in hoc reorderis casum generalium primi libri sen
quarte in 2º caº & supra in hac fen uel ad solu
tam contentiuitatem & tunc reorderis casum generalium
in eadem fen in capº de cura solute contentiuitatis
& reorderis quartum casum in fen. yº. in caº de cura
fracture cranei uel est tua intentio ad apostema
& tunc reorderis primi casum in fen quarta in caº.
de cura apostematum Et quia quedam hanc causam
sunt sine materia & quedam cum materia ideo quedam
indigent preparatione & euacuatioe & quedam zo
la euacuatioe & in hoc facit te recordari Auic.
casum generalium primi libri in fen. quarta ubi de
terminatur de euacuatioe & canonum etiam ge
neralium positorum supra in hac fen illo capº
Cum materia euacuare uolumus & Et quibus
paris quod sorda est exemplum et reliquis egritudi
bus dicendis a causa dependentibus ut frenet & aliis
apostematibus & uertiginibus & scotomie & appo
pleisie epileisie & similibus. **¶** Intentio autem ad
ipsam sordam in se cum opponere est intentio sorda
tionis doloris & in hoc Auic. facit recordari casum
primi libri in fen quarta caº penultimo & aliquid
liter super hac fen capº palegato. Et hoc inuit cum
dicit Et opponere cum contrario quod est illud quod
est recte contrario ipsi dolori sit medicamen ano
dinum per hoc quod inducit delitiam contraria ipsi
dolori ut patet in pratica canticorum commento. 7º
tamen est per contrarium intelligit stupefactiuius uel libi
pporcionale in quibus iam dedit casum supra in li
bro primo fen quarta penultimo capº & supra
in hac fen i caº. de canonibus citationum.

¶ ET POSQVAM. Hic ponit alium casum & primo

facit hoc 2° ponit exceptionē 2^a ibi uterū nimia
In prima parte dicit quod sato hoc quod dictū
est debes scire quod res iniqua in remotione
sode est paucitas comestionis & potus & maxi
me vini & multitudo somni.

EST DVBITATIO. De istis dictis primo
non uidetur quod paucitas comestiois conferat
quia Rasis in primo continētis ultimo capitulo
pluries docet curare sodā cū comestione. Secū
do non uidetur quod potus vini nocet quia idēz
Rasis cōcedit qūz unū etiā pug. unde dicit. po
tus vini puri cōfert speciei em granee si pe emen
ti ex apostemate frigido. **T**ertio nō uidetur
quod cōferat multitudo somni quia Rasis qūz
in sōda prohibet somnū unde auctoritate Apo
lonii dicit quod de hz abstinere a cibis somno &
loquella. Responso quod in generali intentione
regimis doloris capitis cōfert paucitas cibi &
potus Rasio ē quia in sōda stomachus debilitat
p compassione ut nō possit cibū bene digerere
Et secundū hoc in omni sōda minus damus de
cibo & potu qū in sanitate. Secūda rō est ap propa
ta sode materiali ut natura uacet circa digestio
nem ciboz. In quibusdam tñ specialibus intēio
nibus non multum minoramus cibum quanuis
non augeamus supra illud quod in sanitate da
bamus & quandoque alia hora damus sicut
si homo sit colericus inflammabilis ad cuius stoma
cum colera fluat & ex aliqua cā contingat in ma
ne tempestiue colerā ire ad stomachum tūc ciba
mus hūc qūz hora non sit cōsuea. Et tñ serapio
in primo cōtinētis cap^o nono dicit qūz sōda acci
dit non cā vini uel febris &c. Et patiens in aliis
ē bene sanus & debet exhiberi ossa vini bñ linsari
quia talis sōda generat secundū plurimū ex sup
fluitatibus calidis coadunatis i stomacho &c. Et
sicut homo sit colericus inflammabilis diēta subtri
p in eo multū excitat dolorē capitis quia inflammat
& accit colerā. Et hoc dicit Auic. cū dicit i sequē
ti cap^o uegetamē nimia paucitas comestiois in so
da calida nocumentum cōfert &c. & hec omnia
Rasis inuit in prio cōtinētis in. vii. ca^o cū dicit
dico quod omnibus speciebus sode cum materia
cōfert pretermisso cibi & potus preterqūz i sōda
que sit ex mala cōplectioe uel ex colera exeunte in
stomaco. Dico secūdo quod in quadā generali i
tentioe in cura sode que intētio ē phibitio mot^o
materiez ad caput unū etiā nocet. In aliis autē in
tentioibus specialibus quas tediosus est narra
re unū cōfert. Dico 3° quod in generali intētioe
que ē mitigatio doloris multus somnus cōfert
quia somnus ē de mitigatibus dolorē ut patet i
prio cān. sen quarta penultimo cap^o cōfert simili
ter in generali intētioe somnus que ē materiez
digestio cū ex reuocatioe calorīs essent a pre tūci
In quibusdā autē aliis intētioibus possz somn^o

multū nocere ut cū indigeremus euaporatioe &
resolūtioe materiez digerit enī somn^o euaporat
uero uigilatio sicut patet in. xii. ceterapite & in
sen. x. ii. sra i cap^o d' naufractia faciente. **E**x
qbus cessant contraria. Nota tñ quod qū huius
modi sunt cōtradictōes intēctioes & diuersifica
tur oportet mīgis inēlere ad illud qd magis in
dicat ut patet in. vi. ceterapite i fine & secundū
Auic. prio cān sen quarta in fine.

VERVM TAMEN. Hic ponit exceptionē 3^a ca
nonis & dicit quod si nimia fiat paucitas come
stionis in sōda calida quod asert nocumentūz &
facit in ipa augmentū. **E**st sciendū quod sic
Auic. in cura sode pmissit duos canones intelligi
unū per quē ad eā in silimus & aliū per quē
opponimus eie cū suo cōtrario ita in hoc cān. ge
nerali cum forma regiminis ad duo itendit. scilicet
cāc ablatiōe cū paucitate cibi similiter & potus
& ideo hoc proprie est in sōda materiali ut dixit
Rasis & secūdo ad ipam sōdā cū cōtrario ut cur
eo quod tollat sensationē ut ē somnus qūis nō sit
recte cōtrariū ut patet in qro de simplici medi
cina. **S**ecūdo ē sciendū quod sicut excipit a cān
posito de paucitate cibi. quz dicit uacantem &c.
Ita uult quod excipias a cān. sode prohibitoē po
tus vini & cān de somno per cān. particulares
dicendos in sequentibus capitulis in quibus est
quq. unum concessum & superfluum siue mul
tus somnus prohibetur.

NIHIL EST ADEO cōueniens so
Dde. Premissis aliquibus canonibus
generalibus. In ipsius sode curatio
ne. Hic exequitur in speciali de cura
tione cuiuscūq. sode & primo ponit curam sode
secundū quod diuersificatur a quibusdā modis
2° ut diuersificatur ex pre cāp. 3° ut diuersifica
tur ex pre modi exilendi. s. p. se uel p cōtraem.
quarto ut diuersificatur ex pre cōplectiois. s. for
titudinis uel debilitatis 5° ut diuersificatur ex
loco. ibi 2^a intentio in curatione. 3^a ibi eius cura
alia est que accidit cum fortitudine egritudinis
quarta ibi. Ad ipsaz iuuat. seu quantia & usus
quinta ibi. hec species sode nominatur. **A**d cui
dentia prime partis. est sciendū quod Auic. po
nit curā ipsi^o sode diuersificare dupliciter. s. quā
rum ad tempus & quātum ad accidentia. Prio
ponit curā sode diuersificare quātūz ad temp^o
secundo quātū ad accidentia. tertio ponit quos
dam cān. 2° ibi. Soda autē pculina. 3ª ibi. Cum
autē uteris. s. caput purgus. **A**d eidentia pri
me pris ē sciendū quod qūis ex parte rēporis
soda diuersificatur quia quedaz est noua simili
ter & quedā antiqua ponit tñ curā antiquē qā
ipsa reliquis paribus est magis digna curatione.
Prima in tres. s. quia primo ponit curam sode
magis intendēdo ad ipsam. 2^a ad accidentia cō

iuncta eam ca. 3° ponit. cañ. 2ª ibi. Cum autē sōda temporalis. 3ª ibi. Cum autē uis sup caput pone re. Prima in tres primo pñit curā eius p rectifi cationem. s. regimē in quibuldam rebus non na turalibus. 2° p medicinas. 3° p dietam. s. ciborū 2ª ibi. Et oꝝ quidem ut sollicitis. 3ª ibi. Et scias quod ubi acceſſit. ¶ In prima parte dicit quod nihil est ita cōgenēs sode temporalī sicut quies & dimissio coitus cogitationis & similitū. ¶ Est sciēdū q p sōdā tēporalē sue cronica possū² duo intelligere. Primo sōdā que longo tempore durauit & quia in ista cerebꝝ est debilitatum apum recipere materias & paratū ledi a qua liber facili causa ideo maxime conueniēs est trā quilitas sue quies. s. corporis ita ut infirmus qe fiat cum capite suo & bene & suauiter situet ip sum Et dimissio coitus quia debilitat cerebrū & excitat uapores & iō feret cor cheuancuz ut patet infra sen. 20^a. in cap^o de iuuamentis & no cumentis totius similiter in sen. vii^a. quarti cañ. in capitulo de scabie & in quarta particula d^a p blematibus pblemate. xii^a. Et dimissio cogita tionis similiter reliquos accidentiū anime qbus caput fatigat & mouetur materie n² reliquosq moruū fortū circa particulas sensus ut fortis utociferationis & fortis luminis. 2° p sōdā tēpo ralem possūmus intelligere sōdā que est apra plongari q̄ uis nūdus sit plongata sed sit i prin^o & tunc omia ista conueniūt quia prohibent mo ueri materias. s. ad caput 2° modum dictum.

¶ **ET OPORTET QUIDEM.** Hic ponit cañ curatiōis p medicinas. & pñio pñit suā inren tionē curatiuā. secūdo dedarat illa cū qbus per ſciatur. secūda ibi. Ex rebus uero fortibus. ¶ In pria pre dicit quod sollicitari oportet i curatiōe sode colerice cū attractiōe materieꝝ ad inferiora ut maxie cū distensionē acutis. Dicit secūdo qd nō debet cerebrū cōfortare donec ista materia pōt euacuari per ptes apitis & stomaci. ¶ Est sciēdū quod intentio in cura sode tēporalis per medicinas ē ad duo. s. ad diuersionem & ad eua cuationē & ista inuēit littera. ¶ Secūdo ē sciē dum diceret aliqs Auic. ponit curā sode tēporalē facte a colera. Contra quia dixit supra quod iſa dicit fieri a flegmate u² melācolia u² debilitate capitis uel apostēate duro. Dico qd ut plurimū sit ab illis cāis ut ibidē satis dicit Auic. tñ colera pōt facere sōdā tēporalē u² aliū morbū longū & hoc per uia reaggregatiōis & ideo si dolor ca pitis plongat. hoc ē maxie pp cōitātē ad stoma cum & ad epar in quibus multiplicat colera & cerebro cōitāt. ¶ Sed 3° ē dubiū quare Auicma xime has duas intentiones applicauit ad sōdā cole ricā. Dico quod in qualibet sōdā tēporali potest adere duplex itētiō quia tñ raro cōingit quod sit colerica. ideo expressit de ea ut quod rarū sit

ostēderet simile ei quod dicit Ga. et illo amphi rismo. q. ubus urine grosse globose &c. ut dixit forſas hoc qā in sōda de materia colerica magis cōcurrit ille due itētiōes. s. diuersio & euacua tio & hoc quia colera sui mobilitate cēt magis diuerſibilis etiā qā sōda colerica tēporalis ē ma xime p uia defluxus materieꝝ. Sōda autēz fleg marica maxie pōt cōingere per solā cōgelatiōē unde intentio erit sola euacuatio. ¶ Quarto est sciēdū quod sunt distēria calida distēria acuta in quibus ē uirtus euacuatiua cū ipositione yere & decoctōis turbat similiter agarici & similituz & h^o ē hic arendēdū. qd uero sit de hoc appebit in ca^o de carabito. ¶ Considerandū quod etiam littera que dicit & cōfortes pōt expōi tripliciter prio ut cōfortes eꝝe si debilis sit quasi dicat in usu distērioz & fricationū ad diuerſendū mate riā nō oportet multū sollicitari de confortatione multa uirtutis quāntū oportet in usu solutiōis euacuantiū materiā a pibus epatis & stomaci a quibus caput secūdu plurimū recipit coleraz ergo fortificia uirtutē & deinde euacua. & simi lis cañ inuēit in. xi^a. sen in cap^o de cura ſincipis secūdo mō pōt exponi oportet ut cōfortes tuam curaz donec &c. Ista autē cōfortatio est cū dige stione & preparatiōe materieꝝ. deinde euacua. 3° modo potest similiter exponi oportet ut con fortes. s. caput ne recipiat materiam.

¶ **EX REBUS VERO FORTIBUS.** Hic po nit sufficiētes res pducētes ad itētiōes predi ctas & maxime ad intentionē diuersionis & p ostendit rem que ē diuersiua est capitis. 2° addit cañ quēdam. 3° ponit res diuerſentes & quādā rem ē euacuantez quia uidelicet flobor homiaz & quēda alia auctoritate cuiusdā & etiā sua. 2ª ibi. Si autē uis utri. 3ª ibi. Filagorus dixit. ¶ In prima parte sic dicit quod ex rebus fortibus ad attrahendū materiam sode ad inferiora est fri care pedes quia ex hoc multotiēs sup hāc frica tiōē dormit patiens & sic debet assiduaz ista fricatio pedum qñz donec remoueatur. ¶ Est sciēdū quod fricatio pedum cōfert dupliciter in sōda & pprie uigilatiua. primo diuertendo. 2° somnū inducendo & somnus dupliciter indu citur. primo inducendo quēdam modū delitie sicut ē canicena somnū inducit & 2° diuertēdo a capite malos humores facientes euigilare. Ex quo patet q eī² assiduitas qñz pōt sōdā curat.

¶ **SI AUTEM VIS.** Hic addit cañ & dicit q si uis uti epiti matibus uel emplastris si egredi tūdo est fortis calida uel frigida oꝝ ut caput ab radatur quia illud maxime iuuat ut uirtus me dicine sit ad interiora magis penetrās 2° confert emplastratio ſincipitis cū lana sic ut res subiles que ponuntur sup ipsū caput retineātur a cur ſu & cerebꝝ tunc cōplectit uirtutem eꝝe. subdit

quod nō expoliet ipsum uelociter. ¶ Est sciendum quod in soda forti & cronica requiritur impressio medicinarū fortis & iō oportet quod capilli eleuentur tundendo uel radendo. supra dictum ē & pfecte scriplimus sup sen 3^m in cap^o de cura obthalmie. Dixit post quod ut fortiter imprimant iugat coronatio hec pp easas tres quas explicat Auic. in littera. Et hic cā declaratus est in ca^o de cā curationis.

¶ **FILOGORVS.** Hic confirmat que hic dicta sunt auctoritate filogori & sua & primo auctoritate filogori 2° cōfirmat sua. 2^a ibi. Ego autēz dico In prima pre dicit quod filogorus dixit q^o maxime iuuantia sode remotionē sunt ista. sloborhomare tenā fronte apponere uentosas collo & extremitatibus inferioribus & extremitatēz sufficēter apponere in aqua calida & deambulare modicū. & c^o c^ogrum dimittere cibos infla mariuos & qui sint uaporesi & tarde digestio nis. De 2^a pre dicit Ego autē dico quod quādoq^{ue} fundimus aquā calidā sup eius extremitates & cōtinuando illud sentit quod soda descendit ex capite ad extra & resoluitur. Forte illud optiuz remedium.

¶ **ET SCIAS QVOD CIBI.** Hic ponit curam p dietā ciborū & dicit quod scire debes qd cibi acrotis non cōp^{er}entur pacētibus sodā nisi sit soda que sit pp cōitatem stomaci quia hic cibos sufficienter pparat os stomaci & cōfortat ipsuz & phibet effusione materię ad ipsum stomacū. ¶ Est sciendū quod hic sermo ad sodā omnē pōt referri cuius cā est in paniculis cerebri qui cum sint mēbra neruosa ledūtur ab acrotis pōt ēt ad sodam temporalez referri que cū pluri mū fiat a materiebz frigidis nocetur ab acrotis si fiat a colera ad stomacū fluentē cōferunt acrotia quia corrugāt cōstringūt & confortant os stomaci & hec uocatur prepatio & ideo sit phibitio materię colerice ad ipsum.

¶ **CVM AVTEM SODA TEMPORALIS.**

Hic ponit curā temporalis sode ad suū accidens intendēdo & pmo ad acidēs quod est uigilia. 2° ad acidēs quod ē reumatismus. 2^a ibi. In oi eim soda. ¶ In prima pre dicit quod si cūz soda temporali affociatur acidēs impediēs ex lesiōe & uigilia declina regimen tuum ad illius remotionem quia pōt esse cā augmētū sode. Em broca ergo tunc egrū cū oleis que sunt sic oleum de cucurbitis oleū de salicibus oleū nenafarinū & sicut ē lac odorifex cum camphora & similibus & qñq^{ue} est necessariū uti pax stupefactiuis ut somnus inducatur. ¶ Est sciendū quod qñq^{ue} acidēs auget morbū ut uirtutē pstermit & tūc maxime diuerit ad se curā ut sumitur in xii^o. te rapēte. uigilie aut per uia resolutois debilitāt & debilitādo sunt cā motus materię ad caput

& replēt ēt caput qñq^{ue} & ideo augēt sodam.

¶ **EST DVBITATIO.** De lacte cum nocet habentibus dolorē capitis ut patz i illo āphorismo quare p^{er}icule. Jac caput dolentibus dare & ē. 3° qñd hic ē sermo de lacte se. cōitum uel quod hic est sermo de lacte exterius applicato. ypoctas aut in amporismo loquitur de lacte iteri^o assūpto

¶ Tercio ē sciendū. d. t. quare docet camphoraz ponere cū ipa faciat uigilias ut ponit in 2° cā in capitulo de cāfora. dicunt quidā quod ponit ad phibendū lactis corruptionē. uel aliter dicendū quod cāpora eius sicitate facit uigilias sed eius frigiditate ad somnū disponit lac igit & alia humida seu mista remouent eius sicitatē & remanet uirtus infrigidādī & ipsa cū hoc confortat et similiter etiā alia odorifera possunt permiseri ut sandali & huiusmodi. dixit post & quādoq^{ue} est tibi necessariū. s. cū est fortis soda & uigilie & de hoc supra dictū est uti somniferis.

¶ **IN OMNI AVTEM SODA.** Hic ponit curā sode tēporalis intendēdo ad aliud accidēs quod ē reumatismus et dicit qd in omni soda cū affociat reumatismū nō declines ad infrigidātia & humectātia cū oleis & similibus sed euaqua & extremitates stringe & frica & ipsas pone in aqua calida. ¶ Est sciendū quod de reumatismo ad pres gule est suspitio habenda et iō oz cauere que exprimitur & augent reumatismū sicut frigida & oppellatiua. & ergo fugere quia statim diuertere uel fingere quia pseruare ad euacuandū & diuerendū materiā ut dicit. Se cundo ē sciendū & ē dubiū an possimus in hoc casu uti medicinis calefaciētibz & exicantibus sup caput cū Auic. nō phibeat. Dicendū quod si materia esset multa apta colliquari ex illis nō possemus curare. Sed si esset apta exicari & diueri possemus eis uti & in hoc ē iudiciū medici extimatiū. De istis tñ dicitur in sen g^{ta} in capitulo de catarro. ¶ Tercio est sciendū quod si tu uertis te ad totū capitulum licet Auic. ponat cā in curatione sode cronice inuit tñ cā generalis curationis in omni soda materiali. Sūta. quatuor intentiōes in cura cuiuslibet sode materialis. prima ē rectificatio regis. secūda ē diuersio materię. tertia ē ipsaz euacuatio. quarta ē accidentiū sedatio. & oia ista inuit hic. Inuit eim curā secūdū unāquāq^{ue} materiā tam frigidā q^{ue} calidam & quia Auic. uolebat qd illud capitulu^z seruaret sibi in canonibus generalibus curationis sode ideo ēt multos canones generales reperit de dictis supra de quibus est hic cā immediate sequens.

¶ **CVM AVTEM VIS SVPER CAPVT.**

Hic ponit quēdam cā qui est ēt supius uirtua liter positus & dicit quod cūz uis sup caput ponere aliqd cūius uirtus penetret ad interiora cap

tis debes ponere sup parte aſteriori cerebri et ubi est comiſura coronalis & apud ſinciput & ſi po nas etiã apud utraq; quia ſinciput & comiſura coronale pores cõſidere de penetratõe eius quod debet penetrare. ſecũdo dicit quod nõ debes po nere ſup utrũcuq; poſteriori q̃a non poſſet pene trare ad iteriora per illã p̃tez rõne oſſis cohõpiẽ tis ipm quod e ualde dupl. & ideo ſis cõtent⁹ ab radere ſinciput & ſup ipm inſundere & non ap ponas iſta frigida ſed calida q̃a frigiditas nocet origini neruorũ & nuche & prin⁹ neruorũ quo nocumẽto nõ indigemus. ¶ Conſiderãdũ quod dixit apud utraq; ſ. ſinciput & comiſuraz coro nãle. Quod ſi hoc ſimponẽdo p̃i poſteriori ele uaretur nõ pueniet inde nocumẽtũ quod addit .i. quod ſit magis ſup illud q̃ ſi fuiſſet poſitus in pre anteriori. & ideo ſis cõtentus &c. In rõſione .i. cũ conſura & eleuatõe capillorũ.

¶ **SODA AVTEM PERCVSSIVA.** Hic ut ſupra dictũ fuit ponit curaz ſode pullatũ & p^o oſtẽdit i qbus diſpoſitionibus maxime repitũr. ſecũdo ponit curã ſecũda ibi. quod ſi cã e calida ¶ In pria pre dicit quod ſoda p̃uſſiua ſive pul ſatua aſſociatur apoſtematibus calidis & frigi dis. & eſt quaſi pullans. ¶ Eſt ſciendũ qđ ſoda dicitur pulſatua dupliciter prio illa in qua ſen titur pulſatio arriarũ & iſta maxie aſociatur apoſtematibus calidis & proprie ſanguineis ut notũ eſt & in aliis apoſtematibus qñq; poſſz re periri ut alias declarãt eſt a me. Alio modo di citur pulſatua q̃a proprie icthigatiua ex uentoli tate mota et iſta aſociat apoſtematibus frigidis & etiã materiẽbus frigidis non apoſtemoſis. Et ideo Auic. ſup̃tis i dubiis locis fecit mentionẽz de ſoda pullatua. ſun cap^o de ſignis ſode a mate ria calida ſup illa pre. Et cũ fuerit a materia acu ta & in codẽ capitulo cõ loquebat de ſignis ſodẽ uaporole & uentole.

¶ **QVOD SI CAUSA.** Hic ponit curã ſecũdũ eãq; diuerſitatẽ. prio & 2° ponit curã in etate de terminata. ſecũda ibi cũ ergo huius ſoda. Prima in duas. prio ponit curaz qđ materia e calida. 2° qñ e frigida. ſecũda ibi. Si aut frigida eſt ¶ In pria p e dicit quod ſi materia eſt calida admini ſtra inſrigidãtia leuia & utere uentolis & appo ſitione ſanguĩguĩgãz ſup tempora & ligature extremitatũ. ¶ Eſt ſciendũ quod Auic. notãt et dixit ſi cã eſt calida ut dicat quod ſine materia ſit apoſtemãtis ſine nõ dũmodo ſit calida & mul ta coarctãz p̃t facere dolorẽ pulſatiũ. ¶ Secũ do e ſciẽdũ qđ qñ materia eſt calida i capite et ſen titur pulſatio fortis. ſignũ eſt multe materiẽ & iõ nõ cõpetit multũz repulſiua pura ſed miſta aliquibus molificatiuis. Et ideo dixit i qbus e le uitas. i. debilitas, quia non ſunt fortia multum quia talia addunt in apoſtematiõe ut ſupra dẽ

claratũ eſt in canonibus generalibus & infra di cetur in cap^o de carabito & iõ nõ debemus uti oleo roſato & aceto ſed alis ſecundũ modũ ſup̃ declaratũ & infra dicendũ & quod magis cõue nit e euacuatio & diuerſio materiẽ cũ ſlobotho mia de qua Auic. uult quod tu intelligas etiam cũ uentolis & ſanguĩguĩgũs quia. n. materia e mul ta nõ eſt tutũ ſi ſiter et repulſiõ e p̃prie pure.

¶ **SI AVTEM FRIGIDA EST.** Hic p̃t cu ram qñ materia eſt frigida & dicit quod ſi ma teria eſt frigida adminiſtra reſolutiã & carmi nantia uentoli tate p̃miſcẽdo aliqua confortãtia aliquãtũlũ frigida licet in parua qñtate ſic oleũ roxatũ & huiusmodi cum maior ana ruta camo milla menta & huiusmodi. ¶ Eſt ſciendũ quod materia frigida facit ſodã maxie pulſatiã p̃ uiaz uentoli tatis. eleuatur aut uentoli tatis ab aliqua caliditate p̃uiente uiolenter illã materiãz. Et iõ ad duo q̃ intendere. ſad carminandũ illã uentoli tatem cũ medicinis calidis ſicut eſt camo milla ruta calamentũ & ſimilia que faciũt illa expirare ut exterior littera ponit. & ad phibẽ dum et ne in calore fiat aditio cũ oleo roſato qđ eſt cerebũz cõfortat ut p̃z in 2° can. ¶ Eſt tamen ſciendũ quod Auic. intelligit euacuationẽ ſi ex pediat prius forte factã. Iſta. n. reſolutiua humi dicitur addũt in eam ſi repiunt multã materiã ut p̃z in ſen. xvi. in cap^o de cura colice.

¶ **CVM ERGO HUMVS SODE.** Hic ponit curã in etate determinata & dicit quod cũ i pte ris aduenit ſoda ſic fortis quod diſtũpat comiſ ſuras iplaz laudantur uene contrite. i. lumbri ci tereſtres ſecundũ quodã & uocatur cucurbitu ni & cõmixti cũ oleo roſato & aceto & limitũ ſup caput. poſt q̃ limitioẽz fiat ablutio capitis cum aqua & ſale. ¶ Eſt ſciendũ quod p̃ huiusmodi ſodã intelligit pulſatiã factã ex materia frigi da uentolara cuius uentoli tatis multiplicatio ellar gat comiſſuras cranei. unde Raſis in primo con tinentis. viii. cap^o. dicit quod comiſſure capitis torquẽtur ex uentoli tate groſſa. cõfert ergo me dicamen reſolũẽs & exicans materiãz. p̃miſcẽdo er go eo quod exicat materiã ut aqua & ſal poteſt ſubſeqũtũ eo quod reſoluit ſicut uene cõtrite. i. ru bea uentorũ uel uene tinctorũ uel ſecundũ aliam litterã. i. lumbri ci tereſtres in quibus et uidetur aliqua reſolutio. Iſta tũ littera ſic iacet in primo cõtinentis. viii. cap^o. inueni in quodã libro ſed cõponẽtis nomen ignoro hanc medicinã ualde mirabile & exp̃iaz circa ſodã ſup̃uentez pue ris cũ ap̃ione comiſſure capitis. p̃. radices cro ceas & e circumca & tere & miſce cum oleo de amigdalis amaris & iunge caput poſtqđ fuerit ablutũ cum aqua & ſale.

¶ **CVM AVTEM VTERIS.** Hic ponit quod dam canones. ¶ In prima pre dicit quod cum

uteris caputpurgis resolutius & confortatius
uteris eis gradatiz secundū quod dictū in cano-
nibus quia dictū est in ca. de can. uniuersalib.
& hic ē repetitus ppter cām iam dictāz. ¶ Est
sciendū quod hic can. possēt poni hic particu-
laris ut si in soda forti in qua committit apertur
tu uti uti caputpurgis non tā subito uadas ad
fortia sed gradatim.

¶ ET TIBI. Hic ponit secundū can. & dicit q.
in cura sode nō debes declinat ad narcotica q̄rū
potes. Sed tñ quādo debeat administrari dice-
mus in ca. de sedantibus dolorē cū stupefactōe.
¶ Est sciendū quod hic can. possēt esse particu-
laris ad sōdā fortē sepanem cōmissuras & tūc
Aui. incipit ponere alios canones.

ET SCIAS. Hic ponit tertiū canonez & dicit
quod debes scire quod uomitus uehemēt noz
sode nisi esset ista soda p cōitēz ad stomachū
ita qđ stomachus uomitu iuaretur. Et debet in-
telligi quod uomitus noz huic sode quia ē cūz
stupefactōe. ¶ Est sciendū quod soda cum stu-
pefactione pōt dici soda in qua sentitur quedam
obdormitatio in capite & quia hoc fit a materia
flammaria existente & illa non ē apta p uomitūz
educi nisi habeat minērā a stomacho ideo dicit q.
nocet uomitus & hoc quia illud flegma agitat
& non educitur si est radicaliter in cerebro. pōt
ē dici soda cūz stupore qñ cū ipsa ē pfunditas
somnia in qua ē uomitus nocet nisi flegma sit a
stomaco & dicit Aui. pp. Rasis in primo conti-
nentis in. viii. ca. & dicit si i stomacho habūdet
flegma propter eorum uomitus & in cōtinenti mī-
gabatur dolor & tūc cognoscit quia ē a stomacho
flegma qā eger multū dormit. Corrigit autē Aui.
sermōne Rasis qā nō semp soda cū stupefactōe
i. cū multo somno ē pp flegma in stomacho & iō
nō semp cōfert uomitus imo qñq multū nocet.

¶ ET SODA QVIDEM. Hic ponit quartūz
can. & dicit quod soda que fit i uentriculo poste-
riori capitis si nō fuerit febris curatur p euacua-
tionē factā secundū qñitatē uirtutis. ¶ Est sien-
dum. d. e. quare dicit euacua cū decoctōnib. cū
materia a capite melius euacuet cū pilulis. Dico
quod hic can. ē ualde extraneus & forsz uult in-
telligere de soda facta p comitatuē ad renes ex
aliquibus humoribus supfluis mittētibz sumūz
ad caput. & in curatiōe hōz humorū sufficit me-
dicamē solutiū in decoctōe siue liquidūz & se-
curius si nō fuerit febris utimur eo. Deinde si in
sanguine remtet peccatū humoris fiat flobotho-
mia. Aliabas uero i primo lue. praticē in ca. de
cura cephalice ex sanguine hūc can. uidet inuere
determinādo se ad sōdā antiquā flobothomā do-
uenā frontis. unde dicit si cephalicē tēpus sit pro-
luxius &c. Si in pupi capitis fuerit flobothoma
illū in fronte prius tñ corpore euacuato cū pur-

gatio. Aliter tñ possēt intelligi quod li deinde
nō dicat ordinē opatiōis in eadē egritudine. Sz
per hoc inuit Aui. quod dolore existente in pre-
posteriori capitis plus accidit cōpetere farmaciā
q̄ flobothomiā & hoc si nō ē febris & rō huius
sumitur p ex natura pris quia in pre posteriori
capitis sunt magis apte congregari materie fleg-
marie q̄ sanguine ut ostēdit dispositio uenarū
posterioris pris cerebri. In pro autē anteriori cō-
gregant materie sanguine magis q̄ i posteriori
secūda uero cā sumit ex acciderē. i. ex febre quā
Aui. hic ponit loco cōditōis. s. quod si non sit fe-
bris plus cōpetit farmacia et significat quod ma-
teria nō ē sanguinea & tūc dicemus quod p de
coctōis dedit intelligi pilulas. Sed prius expres-
sit de decoctione qā uult qđ incipias a medicina
leuiori.

¶ QVOD AUTEM INVENIT. Hic ponit
quintū can. & dicit quod si qñq cōingat sodaz
pmutari de materia frigida uersus calidaz tunc
cōfert flobothomia uel medicina frigida forsz
flobothomia sedat & ē uetōe necellārie sunt ei
ut assiduatio doloris i capite nō faciat ibi trahē
re materias supfluas. ¶ Est sciendū quod soda
dicitur pmutari dupliciter uno modo de parte
ad prem & secundū piodos quia de die in diem
uel de tertio in tertiu uel aliter si ergo medicina
frigida uel aer frigidus sedat eam significat ma-
teria calida. ergo fortasse cōfert flobothomia qā
si materia sit sanguinea. & ista flobothomia ha-
bebat duas utilitates unā quia euacuat cām fa-
cientē egritudinē & hāc utilitatē Aui. dedit intel-
ligi. Aliā quia phibet materias que possent asce-
dere ad caput & trahi pp dolores uel eorū assī-
duitatē. & hanc Aui. ponit. Ex hoc Aui. innuit
quod qñs cā cōiūta nō sit sanguis flobothomia
tū inuac phibēdo materias trahi ad caput. Et
ideo si aliquo lōgo tēpore durauit dolor capitis
cogamur pp hāc cāz facere flobothomiā. Et quā
autem uena debeat fieri apparet ex dictis i can.
generalibus.

INTENTIO IN curatione sode
Supius Aui. posuerat curam sode
differētiatē q̄tūm ad suos quosdā
modos. hic ponit curā sode secūduz
differētiatē cāz. Et primo secundū differētiatēz
cāz efficiētūz 2° causāz disponētūz. 2° ibi. E.
cura est. Prima in duas primo ponit curā sode
puenientis a causis intrinsecis & a quibūcūq cau-
sis extrinsecis. 2° ponit curā sode puenientis a ca-
usis extrinsecis. 2° ibi. Que autē facta est ex uetis.
Prima in tres. 2° ponit curam sode puenientis a
mala cōpōsione. 2° puenientis ab apare. 3° pue-
nientis ab opilatione. Cura uero eius que fit a
soluta cōiūritate paruit in cura sode a passioe.
2° ibi Quisq autē speciez sode. 3° ibi Cura sode

opillationis. Prima in tres primo ponit curas so
de puenitis a mala complexione calida. 2° a fri
gida. 3° a sicca. humidum cum eo qd calefacit.
ibi. Conserit illi euaporatio cum eo qd calefacit.
3° ibi In sicca quide que fit cu materia colerica.
prima in duas primo ponit cura sode a mala co
plexione calida sine materia quia solu sode facte
a causa primitiua non mouet coniuncta. 2° po
nit cura sode qn ca primitiua mouet eim con
ctam sine antecedentem. 3° ibi. Et multociens q
den accidit ex sole. p^o in duas primo ponit cura
p medicinas 2° p dietas. 3° ibi Et tibi quidez ne
cessariu est. p^o in duas p^o generali ponit cura
& ponit cura sode facte a mala complexione calida
sine materia quetucq ca faciat illa 2° ponit magis
i spali ut qn fit a mala complexioe calida ut a sole
2° ibi. Eius autez que fit ab adustione solis.
Est sciendum quod p sodoz incipient intelligi
soda que e sine materia cu quanon e dolor mul
tum fortis, unde sufficit solum oleu rosatu. Et io
si mala complexio ista esset fortior admi stramus
sicum herbas frigidas ut lactuce & sempiuue
& similii. possentis tn in soda a mala complexio
ne calida sine materia pueniente ymaginari et
principiu & augmentum secundu pleueratua
impressionis cause calefacientis & hoc multu ap
paret in calefactioe capitis que esset pp febre rem
effimera. ¶ Et eni illa mala complexio capitis si
ne materia & tn possumus ymaginari ibi prin
cipiu augmentu statu & designatione. ¶ Secu
do est sciendu quod actu debet miferi secunduz
can declaratos supra & illuc recurte. Iuuat aut
qnq potatio acti si no timeat de mebris neruo
sis & ideo dixit. Et qnq iuuat &c. ¶ Terno e
sciendu quod omes auctores concordat in hoc qd
ista medicina ponit actu infrigidata debere fieri
& ena poni debere sup niue. Causa e qia utili
tas e talis frigiditatis destruedo calore preter
naturam actuale neq est noumentu i eo p uia co
strictiois materiez cu sit caliditas sine materia.
¶ **EIVS AVTEM QVE FIT.** Hic ponit cura
magis in speciali male complexonis calide sine ma
teria facte a sole & dicit quod illa cura d'cta re
quiritur in hac egritudine & et oportet approxi
mare isti paciati aeris frigidu & ipm conseruare
& facere ipm reduere ad loca frigida & tui admi
nistatioe emplastroruz & embrocationu & un
guentoruz ex oleis frigidis vel ex succis & super
niue infrigidatoz. similiter uti p pares attractio
nibus hox frigidoruz & embrocationibus & odo
ramentis frigidis. ¶ Considerandu quod actuz
debz miferi secundu can declaratos supra et illuc
recurte. Iuuat aut potatio acti si no timeat et
mebris neruosis & ideo dixit qnq. ¶ Conside
randu quod omes auctores i hoc concordant qd
ista medicamina debet poni actu infrigidata &

sup niue & ca e quia huiusmodi frigidis est utili
tas in destruedo calore preter naturam actualem
neq est noumentu in eo per uia destructois ma
teriez cu sit caliditas sine materia.

¶ **ET TIBI QVIDEM.** Hic ponit cura p die
tam & p^o facit hoc secudo copler curam illius
que fit a sole. 2° ibi & illa quidez que est. ¶ In
pria pie dicit quod tibi e necessariu i hac egritu
dine & aliis alienate uoces i petuosis multitudi
ne cogitationis multitudinem coyus & famis.

¶ Est sciendu quod illa debet alienari quia in
flamat & p consequens augerit diuersa. secudo etia
quia cerebro nocet. Dixit i littera & i aliis pot ex
poni. s. sosis speciebus factis a calore alienantur
quia inflamant & nocet cerebro uel pot exponi.
& aliis. s. quibsdā in qbus omia ista nocent de
bilitado cerebz & maxie coyus. Dixit & multi
tudo famis. Ca aut ga licet papiatur pauidas ci
bi no tn omnino fames precipitur.

¶ **ET ILLA QVIDEM.** Hic copler cura sode
facte a calore solis & dicit quod ista in principio
leuiter curatur sed si negligitur attrahitur ma
terie & tunc pot fieri incurabilis & io exulabi
tur cura uel poterit fieri difficilis cure aut adue
niet ei materia supflua qua p priusibi coniungit
non solu attrahendo sed ipsam generando.

¶ **ET MVLTOTIENS QVIDEM.** Hec litte
ra pot tripliciter introducta & primo quod ipse
declarat quo sode calida. s. facta a sole adtingat
sibi materiam. 2° postq posuitur sode a causa
primitiua cu non mouet antecedentes siue coniu
ctas hic ponit cura eius qn mouet eas. 3° poreft
dici quod hic ponit cura sode a mala complexioe
cum materia. & primo qn materia e moia a ca
primitiua. 2° qn non e moia. 3° ibi. In ea uero q
facta est. ¶ Quomoduq hec ps introducatur sen
tentia remanet una. & uult ponere cura sode a
calore solis qn calor excitat materias uel timef
quod possit excitare quis non excitet actu. Et
dicit quod sode qnz accidet a sole no quia calefa
ciat sed ga eleuat uapores & mouet humores
quietos Sed in tali debent fieri euacuationes p
dicte. 2° dicit qnq. in soda no eleuatur uapores
neq mouentur humores & tn ista indiget eua
cuatioe & hoc e quado picipitur repletio & fit
attractio materie ad locu doloris quia si tunc non
fit euacuatio consequitur in pectus maius noume
tum. tertio dicit quod cum caput uehementer
inflamatur cuz speciebus fide calide tunc suma
tur ordeu & pilulu & miscetur cum aqua ur
ge pastoris & infrigidetur & fiat ex eis empla
stru capiti de mete quoru dā. Aui. uult dicere
quod si calor solis mouet humores uel uapores
euacua secundu canones datos supra. Et si time
tur quod moueat quis actu non moueat et cogi
mur ad euacuatioez quia dolor pot attrahere

ut scis ex principiis supra de signis fode uel quia aliquando euacuamus pp uehemētiam passiois timentes tractū materię q̄ui non sit repletio secundū quod sciuit ex principiis. sex sen quat ta primi libri quarto capitulo.

IN EA VERO QVE EST. Hic ponit curam fode a mala cōpēlione calida cum materia & primo q̄n puenit a materia sanguinea. 2° q̄n a colerica. 3° addit cañ. 2° ibi Cura autē facte ex materia colerica. 3° ibi. Et ex epitimaribus q̄des Prima in tres quia primo ponit curam p flobothomia & ei anexa. 2° per medicinas & cibaria. tertio per localia. 3° ibi. cum illic aliquid materi ei. tertia ibi. Et cum administras. Prima in tres primo ponit curam per flobothomia & anexa q̄tum ad ptes supiores 2° declarat dictū auctoritate cuiusdā. 3° ponit curā p flobothomia partii inferioris & p uentrosionē & cōdudit. 2° ibi Et arceflagatus iam dixit. 3° ibi. Et q̄z etiā confert in hoc. In prima pte dicit quod in illa q̄ est facta a sanguine oz flobothomia uti uenarū aleyd. i. circa cubitū & si hoc non fit & remanet modus eius cū dispositione sua & uene exhumerant & uides repletione manifestā uniuersaliter i capite facie & oculis flobothomia uenas p quas euacuatur materia sanguinea a capite sic uene sunt existentes in naribus a quolibz latere & uenam que est in fronte & subdit quālibz uena ē cuius flobothomia plurimū egritudinis capitis extirpari. de materia sanguinea siue mixta sanguini. Est sciendū quod Aui. inuit unā cām ppter quā q̄z ponimus uentrosas ut quia non repimus uenā. nō eiz in parte posteriori capitis apparet uena sic manifesta sicut apparet i fronte & naso. cū preter hoc est alia causa. scias unā habebas i. v. siue pte in hoc capitulo dicit Si paties puer ē collo applica siciā. uentrosam autē crutibus. quid postea dicit pater in littera

ET ARTESAGATVS. Hic declarat hoc dictum auctoritate istius & dicit quod iste uir dixit quod si illud non cōfert uel non sufficit. oz ut uentrose ponatur sup albael quia inter duas spatulas in collo & quod sanguis multus inde extrahatur & locus uentrosaz aspgatur saleritō & illi loco supponatur lana infusa in oleo & in mane supponatur ei medicamē uulnerariū. Secūdo dicit quod illud non solum cōfert in hac foda sed in omni foda temporalī facta ex malig^a materia qualiscūq̄ sit illa. debet poni ille uentrose ut trahatur multus sanguis debet post locus al pargi ex sale uel agresta & hoc fit ad exiciandū & ad mordiciandū ut prohibeatur consolidatio & etiāz ponitur sup hoc lana infusa in oleo ut p hibeatur cōsolidatio. Deinde ponitur medicamē uulnerariū. i. phibitū cōsolidatiōis imo quod faciat alterationē & hoc totū fit ut materia tra-

hatur ad prem. & iō postea subdit Aui. q̄ solū hoc nō ē in eadem specie fode cōueniens. i. facta a materia sanguinea imo in omni foda temporalī facta a materia fraudulētia. i. per resistētiā siue euacuatiōis tūc enī uimur medicinis uulnerariis ut cōtinue materia educatur & ideo littera exterior que dicit uulnēx nō placet mihi nisi exponatur uulnēx idest uulneratiōe.

ET QVANDO QVE ETIAM. Hic ponit curā p flobothomia partii inferioris & p uentrosionē & cōdudit & dicit quod q̄z cōfert in hac specie fode & in aliis similibus. i. sanguineis flobothomia saphene & uentrose crutū que stat loco eius. dictum est supra in cañ uniuersalibus dictis.

CVM ILLIC ALIQVID materi. Hic ponit cañ p medicinas & cibaria & primo p medicinas 2° p cibos medicinales. 2° ibi. Et oz quidez ut lenificatio. In prima pte dicit quod cum in ta li dolore p̄p̄itur aliquid d materia colerica nō est malū eūare cum eo quod leniat naturā & q̄ habeat uilubricariū & cū huius que dicitur i capitulo fode colerice. Est sciendū quod sanguis facilius cōuertitur in colerā q̄tum ad eius partē unctuosā ut p̄z in 2° de crisi & i 2° de differtēis febriū & iō q̄z euacuamus illam. q̄z etiā simul cū sanguine colera exhuberet preter h^o quod ipsa generetur ex intensiōe sanguinis.

ET OPORTET. Hic ponit curā p cibos medicinales & dicit quod oportet ut lenificatio materie uniuersaliter p̄seueret & c. Et uult dicere quod cibi istoz debet habere. v. conditiōes prias est quod sint lenitiui ut diuertantur materie & ut apores a capite & ideo fiat lenificatio continua & p̄seueret cū iure alecegnati. i. demes & est ali quod brodiū artificiale lenitiuū & de prunis et de lentibus sūcis ipoz & al melea. i. amarindi et almes. i. pruna dalmascena absq̄ corpore iporū quia. i. brodiū cūscūq̄ coq̄ sine corpore. Mes ē est pinla & quidā dicit quod sunt faseoli ut lupra in cap^o de canonibus curatiuis. secūda conditiō ē quod sint infrigidati cā est nota. 3^a ē quod nutrimentū coq̄ trahat ad grosiē & hoc ut prohibeatur motus sanguinis ad caput. maxie enim ē timendū de freneli. huiusmodi autē grossa si ca sunt stupica ut sumach lētes corpus cietis & de cietis diximus supra in cañ uniuersalibus. 3^a r. d. ipe docuit exhibere decoctionē almes et lenitiū absq̄ corpore & hic docz exhibet lētes. i. corp^o Dico quod supra intendebar ad solā lenificatiōem uentris hic uero inedit ad sanguis ingrossationem ne pp inflammationē currat ad cerebrum Et quia huiusmodi ingrossatiua sanguinē ingrossando stupicā uentrem & ad curādas egritudines. i. materiales capitis multū indiges lenificatiōe ne ut materia diuertatur a capite iō non potes

ut in his stipticis puris. Ergo oꝝ quod temperes
ipla cum lenitate ut cũ mana & siracost ē spēs
māne & oibus que resoluūt siue que leniūt ven-
trem cũ lenitate. i. leniter uel leniendo. quarta cō-
ditio ē quod sint boni chimī. quinta ē quod den-
tur in parua q̃titate. i. respectu eius quod daba-
tur in sanitate non tñ respectu sode frigide. in
qua aut sōda regimē sit magis subtiliandū uel
in frigida uel in calida pōt haberi ex quadam
questiōe in 3° fen huius in cap^o de obthalmia ubi
hoc idem de obthalmia quesiuimus.

ET CVM TV. Hic ponit curā p localia & dīc
quod qñ in cura huius sode admistras embro-
cas & unctiones oꝝ quod ifrigidēt & humectēt
non tñ humectent foriter sed sit i eis aliqua re-
percussio & stipticitas sicut ē siccus granatorū
& expressiones frigide stiptice fructuū & folio-
rū & radicū & mucilagofilli cũ aereo & aqua
uirgepastoris. ¶ Est sciendū quod cũ materia
sanguinea sit humida indiget medicinis frigidis
etm aliqua exicatione.

CVM AVTEM FACTE. Hic ponit curam
sode facte a materia coletica. & prio intendēdo
ad materiā. secūdo ad cōpersionem quā materia
impressit. secūdo ibi. Deinde pmuta cōpersionem
Pria in duas qā prio ponit curā qñ colera nō est
grossa. secūdo qñ est grossa. Et dicit ibi & si ma-
terie colericę. ¶ In pria pre uult dicere quod co-
lera uel commoretur ex sanguine. sibi mixta et
tunc cōpetit flobothomia. & si nō cōpetit tūc fat
mada. si que sit cũ mirabolanis citrini & h^o siue
fuerit febris siue nō & cũ lubricatibus & euz eis
in quibus nō sit aspitas & expressio fortis sicut
cū siracosti. i. luto fructuū & similiter de fructi-
bus & aqua lupuli & qñq. etiam sit euacuatio
cū fumotere & cũ distentibus lenibus. ¶ Est sciē-
dum. d. t. haliabas in qnto pratice in cap^o d sōda
precipit i hac sōda fieri flobothomiā quīs colera
sit sepa a sanguine unde dicit. Cum autē ex co-
lera fuerit. cephalica utenduz erit in paciente flo-
bothomia sanguinis per quā pua extrahat quā-
titas quia colera cũ sanguine euacuatur & calor
minuitur licet a sanguine colera sit sepa. Dicen-
dum quod colera pōt esse sepa a sanguine secū-
dum formā non tñ secundū locum imo secū mi-
sta & tūc etiā cōpetit flobothomia & de hac lo-
quitur haliabas. ¶ Secūdo est dubiū quare mi-
rabolani citrini cōcedunt si nō fuerit febris. Di-
cendū quod qñ in hac sōda nō est febris significa-
tur quod colera nō ē multa nec mala nec penetra-
uit uersus uenas sed ē circa prias pres stomaci
& ideo est possibilis educi infusione mirabol^o
addendo tñ cũ eis alia ut mana uel tamarindos
& huiusmodi ut in cap^o prealegato docet hali-
bas & Rasis in prio continens cap^o. viiii. & Se-
rapio in prio pratice in qnto cap^o. si autē febris

putrida sit cũ ea tunc colera multa significat &
mala & in uenis sparsa siue in mēbris & tunc in
principio mirabolani nō cōpetunt ut ē de mente
Aui. in qnto cañ. fen pria in cap^o de cura pu-
tridagē in generali. Et cā quia eius suspiciatē
materias constringunt & faciūt eas pigras quia
nō possunt ipas educere nisi ualde pag. oportet
bit ergo minorare de ipa cũ eo quod minorat tñ
nō derelinq̃r uel hūiū cōstrictiōis sup maiori p-
te colerag que ramanstunt & talia esse dicunt
lubrificancia siue leniētia ut māna & similia que
ponit & h^o ē quod dicit Aui. Et si nō. est hoc
quod nō fuerit febris imo fuerit incapat ab eua-
cuatione cũ lubricatibus & c. dixit i littera ut cũ
syrupo d fructib^o hic nō sumit. p syrupo d pinis
ut cironis sed pro syrupo d fructib^o solubilib^o
ut esirupus d prius d tamaridis & cassia et hu-
iusmodi Dixit post ē qñz & c. uult dicere qñ mi-
dificationē qñs sanguis & alius uis colere adhi-
ste euacua cũ fumotere & si colera sit circa ira-
stina & parata ad motū euacua euz distentibus
lenibus. i. factis ex aqua ordeī cassia & si pibus.

ET SI MATERIE. Hic ponit curā qñ col-
era est grossa & dicit quod qñ materie colericę
sunt grosse & imbibite in tunicis stomaci ita qd
non possint uomitu expelli neq. cũ lubricatibus
pōt sint effici lubricę euacua cũ yerapigra & euz
scamonea secundū descriptionē eaz in qnto cañ.
uel adde hāc yerā ad lubricationē uel euacuare
eū descriptionē dicta i cañ qnto de mirabol^o. Est
dubitatio utp̃ in sōda colerica cōpetat yerapigra
uidetur quod nō primo p Rasis in primo conti-
nents cap^o. viiii. nō debz exhiberi yera nisi mor-
sit ex frigiditate. ¶ In cōtrariū est Aui. Dicen-
dum quod colera in stomacho est multe infla-
mationis sicut ē colera p adhesionē ingrossata
& in hac non comperit yera. unde in fen. xiii. in
ca^o de cura male cōpersionis stomaci & opillati-
onum ipsius dicit. Quādo inuentur caliditas in
flamata nō admistrerur yera eo quod ipsa qñz
adit i malitiā cōpersionis & maxie qñ extima-
tur quod illic sit materia. i. exarā & iō in quito
cā tractatu 2° Aui. non dat yeraz nisi in febre
leui. Aut colera non ē multe flāme sicut quādo
ingrossata dicitur esse p admistiōē flematis &
tūc quādo sunt ibibite taliter quod uomitu leui
& medicinis lenibus non educitur tūc ē neces-
sariū purgare cũ yera & hoc uel yuz yera scamo-
neata secundū descripiōes pōctas in qnto cañ
uel euz yera non scamoneata dādo de ipsa
maiorē dosim & pmitte dō medicinas lubrica-
tinas que preparāt ad educationē & dare etiam
decoctionē mirabolanoꝝ ut patebit in antidota-
rio. fin summa 2° tractatu primo & secundum
quod ponit Serapio i eius libro pmo breuiari
in ca^o de sōda ex cā calida. Decoctio eij soloruz

mirabolanoꝝ uel modicuꝝ coſortata non ſufficit
educere illa toleraꝝ groſſa ſed oꝝ qꝫ ſit ſufficiẽter
coſortata cuꝝ yera ut ſcamonea ut eꝫ reꝑtuꝝ i locus
pꝫdictis. ¶ Ad coꝛraꝝuꝝ dictuꝝ quod intelligit dꝫ
yera magna hic uero eꝫ fermo de yera coiꝝ qualis
eſt yera Galieni deſcripta in .viii. terrapenice uꝫ
yera Raliſ in .viii.º. almãſoriſ in capº de dolori
bus ſtomaci. uꝫ dicendum quod ipſe eꝫ ibi locu
tus niſi ſit morbus in ſiccate. qꝫ nō ſit ibi mul
tus exceſſus caloriſ. De iſtis nos ſcripſimus per
ſectius in ſen. xiii.º.

¶ DEINDE MVTA COMPLEXIONEM

Hic ponit curã intendẽdo ad coꝫpleſionem quã
materia impꝫſit & dicit quod eꝫ deinde comple
ſio pꝫmutanda cuꝝ eo qꝫ inſrigidat & humectat
ad humectanduꝝ corpus cuꝝ cibis & potibus & ſi
forte ſola cuꝝ eiº eꝫ mala complexio calida. curatio
fiat ut dictuꝝ fuit ſupꝫus. ¶ Et ſciẽduꝝ quod co
lericus humor ſui ſeruoꝛe incipit qꝫz in toto &
qꝫz in capite mala coꝫpleſione inducere calidam
et ſicã & ideo doꝝ illa pꝫmutare cuꝝ oiꝫ re qua cu
ratur complexio mala calida & ſicã & in ſumma
cuꝝ cauſis ſiue rebus inſrigidatibus & humectan
tibus & hoc eꝫ quod dicit ſecunduꝝ cauſas coꝫes ca
lido & ſico. i. ſecunduꝝ res que ſunt coꝫes male coꝫ
pleſioni calide & ſice & iſte res ſunt frigide &
humide.

¶ ET EX EPITIMATIBVS. ¶ Hic addit
duos canones. 2.º ibi. Et ſoda qꝫeꝫ calida. ¶ Quid
dicat in litera pꝫ. ¶ Et dubitatio utꝫ iſti tro
ſci coſerant in ſoda uigilatiua. uidetꝫ qꝫ nō qꝫ
medicinis oibꝫ iſtis eꝫ utꝫ exiciatiua ſiccas autẽ
facit uigilare ut patet ſupra in quarto de acci
denti. ¶ Secũdo etiã eſt dubiuꝝ in qua ſoda con
ueniat uel in calida uel in frigida. ¶ Ad primuꝝ
dicenduꝝ quod iſti troſci in ſoda uigilatiua com
petuꝫ. ſ. de materia colerica groſſa pꝫ admiſtiẽdoꝝ
ſlegmatis qꝫ iſti troſci exicant & coſumũt illam
materiã & uapores eius. Ex quo apparet quod
uſus eoꝝ debet eſſe poſt euacuatõeſ premiſſas
ira quod paꝫ remaneſcit de materia que pꝫ hos
troſcos ſit exicabilis. & ſi coſideras quedaz res
coſumunt materias reſoluẽdo ſicut mirra & tro
cus. quedã fortiter exicãdo & hoc ut calcidis &
eꝫ ſpecies atramenti & alume. & colocat & eꝫ ſpe
cies nitreoli & acetuꝝ. Quedã uero ex iſtis forti
ficant eoꝝ ſuſticipare ipſuꝝ caput ut non recipiat
ſicut alume agreſſa & trocus. Quedã uero coſo
lant. ſ. reprimẽdo caloreꝝ croci & mirre ut aqua
rolara & etiã acetuꝝ. In ſuma ergo iſte troſcº eꝫ
exicãſ & coſortãſ & aliquatiter inſrigidatiuſ
ex quo apparet quod coꝫpetit in ſoda colerica &
maxie cuꝝ poſſit reꝑus unde alexãder in prio hº
ſue medicine troſcos quali huiuſmodi ponit in
cura doloris capitis diuturni a cã calida. ¶ Ad
roñem coꝫraꝝiã dico quod medicina ſica exicãdo

uapores & materias uigilias inducẽtes eꝫ cã ſom
ni. uel aliter poſſumus dicere quod i hoc troſco
debet poni opiuꝝ & hoc patet qꝫ in qꝫto cã ſen
ſecũda Auic. deſcribit hos troſcos cuꝝ opio & me
ſue capº de emigrana dicit quod qꝫz ponitur
paꝫ opii. Sed. d. d. i. ipſe nō poſſit poꝫus troſco
rũ dico quod debebãt extra liniri & ideo nō erat
diſſerẽtia in pondere dũmodo utruꝫ tymꝫus
poſſit liniri. Aureus uero eꝫ pondus qꝫdoꝝ uniº
3. qꝫq. 3. i. 5. & quãdoꝝ minus qꝫ. 3. n. ad plẽſ
non eſt curandum.

¶ ET SODA QVIDEM. Hic ponit ſecunduꝝ
cã & dicit quod ſoda calida in febre multipli
catur pꝫ aproximatoꝝ epithimatuꝝ quia phibet
uapores extra exire. 2.º dicit quod ipſam ſanat ar
tractio aceti & aque roſate pꝫ nares. ¶ Et ſciẽ
duꝝ quod ſoda calida eꝫ que ſit a uaporibus ca
lidis in qua qꝫz quecuꝫ epithimata & alia loca
lia extra aproximata nocẽt illos uapores reĩne
do. In hac tñ ſoda coſert aqua roſata & acetuꝝ
pꝫ nares attracta quia inſrigidãt & coſolidaẽt cere
brum nec claudũt poros & uas coſolidarũ
unde uapores poſſunt exire & hoc remediũ
eſt ualde ſecũdũ & ego uor eo multũ. uides. n.
qꝫ ubi in ſoda calida epithimata frigida nocent
hoc inuuar & hoc eꝫ ſenſit Raliſ in primo coũne
ris & Muſue in capº de cura ſode. unde dicit in
ſoda calida que ſit in febrilibꝫ & maxime mate
rialibus uſis epithimatuꝝ frigidoy reꝫuſſuo
rum multiplicat eaz nō eĩz pꝫmitit uapores eaz
re ſed pꝫportio aceti ad aquã ſit ſecunduũ eaz
eſtimationẽ. ¶ Ex quo ſoluitur qꝫ quia poſſet
queri utꝫ in dolore capitis a mala coꝫpleſione ca
lida poſſumus ſtatim uui frigidis ut oleo roſa
to aceto & ſimilibꝫ. Et dicenduꝝ quod uel eꝫ ma
la coꝫpleſio ſine materia & tũ poſſumus uui ſta
tiz uel eꝫ cuꝝ materia humoraali & tũ eſt queſtio
an poſſumus uui reꝫuſſiſſis ante euacuationeꝝ
& qꝫ & quibus & eꝫ hoc ſupra diximus in cã
uuiſerſalibus uel eſt cum materia uaporoſa &
tũ poſſumus uui nō tñ niſi in quatuor caſibus
quos Meſue applicat preallegato capitulo &
dicitur infra in capº de cura ſode in febrilibꝫ.

¶ CONFERT ILLI EVAPO.º.
Supꝫius poſuit curã ſode calide. hic
ponit curã ſode frigide. Et primo
ponit cã curationis. 2.º in ſpali enu
merat diuerſas medicinas coũueniẽtes ad hoc. 2.º
ibi. Incipiatur prius a raſione capitis. Prima in
duas. primo ponit curã eius qꝫ eſt ſine materi
actu faciente ſoda. 2.º qꝫ eſt cuꝝ materia. 2.º ibi.
Curatio autẽꝝ ſode frigide uel poſſumus dicere
quod primo ponit curã ſode frigide intendẽdo
ad mala coꝫpleſioneꝝ principaliter. 2.º intendẽdo
principaliter ad materiã. 2.º ibi. Curatio. Et for
lam Auic. hoc totũ iꝫtellexit & quocũqꝫ iꝫtroditua

tur sententia est eadem. Prima in duas pmo ponitur circa qñ non eger euacuatione. 2º qñ eger. 2º ibi. & omnes quí. ¶ In pº pre dicit quod habentí sodá frigida sine materia cõfert euaporatº cū eo quod acta calefacit ex pñis calefactis & sale calefacto & miliu ē cõfert multu qā ē subtilius & magis equale & inuat omēs cõgelatos et maxime habētes corpora mīda & nō papiētia motus humoꝝ aliquos. 2º dicit quod cõgelato cõfert minore cibū & soluere nitēre & maxie cū clisteri & phibetur potus frigidus & probibeat exire in aere frigido. ¶ Est sciendū primo quod calefactuū de milio ē leue & nō mordacitatuū unde in xiiº. terapentice ultio capº leuissimu est omnibus calefactuissimu. ¶ Secundo ē sciendū quod in cõgelatis. i. infrigidatis a cā extrinseca si sentirentur aliqui motus humoru tunc ponere ad solē possēt esse causa tractus illoꝝ ad caput. Sz si sumus securi de hoc inuat sol calefacto & ē resoluēdo uapores frigidos qui affocant sode facte a frigiditate sciendū serapionem in primo practice octauo caº. Dixit autē in littera postuoz in oriente. i. meritis oriēs ut radii solari fortius cadat sup eo uel directius & quasi inuit in hoc q in mane incipiamus ipz ponere ad solē. ¶ Tertio ē sciendū quod i istis infrigidatis cū uirtus digestiua sit debilī oportet cibū minore & lenire naturā ne humores moueant ad caput pp dolorem & ne ibi fignantur. ¶ Quarto ē dubitatio utꝝ in cõgelatis cõpetant motus corporei et animales. uidet q sic & pº quod corporei auctori tate Alexandri in hoc caº qui dicit qñ cõfert eis gelatio cū equo. Itē motus calefacit. secundo uidetur quod contineant motus animales quia haly. in regni tractatu tertio comēto. xxiiiº. dicit quod medicus quidam curauit ducem militum congelatum ducēdo ipm ad irā. Itē supra in sōda calida phibeat cogitatio gº in frigida potest concedi. ¶ In cōtrariū est Auic. dicens dupliciter et pº quod cõgelatus dolēs in capite uel ē multu de bilis & tūc isti motus animales nec corporei conueniūt qā plus nocēbūt debilitādo q̄ inuenit calefactio uel ē fortis potēs exercere hos motus & tunc conueniūt. ¶ Sed. t. d. hoc est cōtra haly. qā ille quē curauit medicus erat in uirtute defectº. ¶ Sciendū quod ille non habebat i suo capite propria passionē sicut habet ille de quo ē hic sermo intelligitur. n. quod ex cõgelatiōe & ex dolore cerebꝝ sit debilitatū unde ē tūc clisteri & non cū farinaria debet fieri purgatio sui uentris. uel aliter possemus dicere quod Auic. non phibuit istos motus sed dedit cautellā in modo uisus. q tu separe inter cõgelatū ex una pre & iter hos motus ex alia. s. modo utēdo motu corporeo modo motu animali. s. accidētibꝝ aīe modo motu cogitabili. i. diuersa formatiōe ymeginabili m

delectantium. Si. n. Auic. uoluisset hos motus negare dixisset phibeat &c. Sicut dixit post phibeat potus frigidus. s. actu & potēcia. ¶ Dixit post & exire. i. extra ad aerem imo debz itare in cameris calidīs.

ET OMNES. Hic ostendit quid est sciendū post purgationē qñ ipsa indigemus & p conlequens quid ē sciendū qñ non indigemus purgatione & quia summa ad quā intendit est calefactio ideo prima ponit quedā calefactiē nō multum fortia. 2º ponit calefactiē quoz plurima sunt fortiora. 2º ibi Et cum infirmus febrez. pº in duas. primo facit hoc. 2º probat quod dixit. 2º ibi. Nam hec. ¶ In prima pre dicit quod omnes habētes sodá ex frigore post purgationem si ipsa indiget inuant tinctiones caput purgia & succiones per nares & odoramenta & embroc & emplastra calefactiē rememora & bibere uinū subtile odoriferū forte cū seminibus. i. apii feniculi baudiē. i. pastinacē delectice & anixo & cimino & dauco & petrosilio & similibus.

¶ Est sciendū primo quod hoc quod Auic. dixit uinū subtile odoriferū forte quod si forte potest summi dupliciter. primo ut sit nomē & dicatur uinū odoriferū forte. i. potens uel pax. 2º ut sit aduerbiū dubitandi ut dicat quod fortasse bibatur hoc uinū simplex ut fortasse cū seminibꝝ.

¶ Secundo ē dubitatio utꝝ in atra sode cõpetat uinū odoriferū uidetur quod non quia tale uinū ē uaporosū sed uina uaporosa & anti qua non cõferunt. unde Haliabas in. vº. practice pº capº. dicit caueat cibos euaporātes ad caput ut nūces sandenēgū. i. semen canapis. Crocum. i. uinum croceū & uetus Idem inuit serapio in pº practice prio capº. ¶ In oppositū Auic. hic dicens dum quod sōda frigida uel ē sine materia uel ē cū materia. Si sōda ē a mala cõplexiōe frigida si ne materia uinū potēs indubitatē cõfert & def cū pane quia magis patulari & gradati euaporat ad caput. sine pane autē magis cito euaporat ut repleat caput sciendū sententiā Rasis in primo cōtinētiis nono caº. Si uero ibi sit materia frigida tūc si est multa truda nō cõfert qā ipsam agitāt & mouet nerfus caput & si tūc aliquod uinum datur non datur uinū forte sine potens. si autem iam sint facte euacuationes & materia est pauca digesta resolutioni parata uinum antiquum & putum potest concedi ad resolutionem illius materie sicut infra in sen secunda Auic. in capitulo de cura paraleptis concedit tinctū antiquū & hoc Auicena inuit hic cum dicit post purgationem &c. Et ut dicit forte. i. fortasse quia si materia pauca sit dabitur. ¶ Ad cōtraria parz solutio. ¶ Tertio ē sciendū quod illa semina de quibus loquitur Auicena littera inuat calefactiōe & declinādo materias flegmaticas si aliqua

sunt in sto mao ad vias urinae.

NAM HEC NOS. Hic pbat quod dixit & ista littera pōt expo ni dupliciter, prio qđ uult dicere, Nam hec, scilicet semina & uinū si dentur post euacuatiōē faciūt nos secutos humores compre hēdi in stomacho, i. ab humoribus comprehēsis in stomaco qui possent ferrere & ebullire & ad caput moueri propter uinum & calorem isto rum seminiū. Cum ergo sit facta euacuatio eris secutus ab humoribus comprehēsis i stomacho & c. 2° mō pōt exponi ut uelit dicere qđ si uinum deē cū istis seminibus est magis uile quia licet hūo res sint in stomacho, pati erūt ire ad pies urinae & excrebunt & hoc ē qđ dicit nā hec, scilicet semina data cum uino faciunt nos secutos hūores in stomacho cōprehendi. i. quis humores cū una cōcedat uinū & semina qñ non sunt isti humores parati ad feruorē & alia cōcedit qđ sunt dicendū quod si sunt multi nō cōseduntur sed debet euacuatio premiiri. Si autē isti humores pati ad feruorez sunt pati possunt concedi hec semina cum uino.

¶ Est sciendū quod hic feror non est aliud qđ quedā ebullitio materia frigida stare in stoma cho unde uapores eius ad caput ascendūt ut dicit Serapio in prio sui breuiarij cap^o nono, unde lit tera exterior habet uel ebullitiōē.

¶ ET CVM INFIRMVS. Hic ponit curā p fortius calefactiōē & dicit quod euz eger nō pa titur febrē & tunc ut egritudo augmēt iuuat emplastrū de sinapi & omnia emplastra rubificatiōē & maxime qñ in eis ponitur sinapis uel gūmi rare siluestris & epithima factuz ex cinere & aceto iam exptum & cū similiter cōfere iungere uenas cū oleo amigdalino amaro & h^o totum debet fieri post ablatiōē capitis, cōfert etiā huic sode comestio aleoꝝ.

¶ Est sciendū qđ ista calefactiō dicta debēt aproximari cum in firmis nō habet febrē & quādo timeur qđ for tis fiat febris.

¶ Secūdo ē sciendū, d. n. quomō pōt esse sode ex frigore in capite stante febre uel fortificata cū caput statim febre calefiat. Dicen dum quod poterit esse a frigore, i. a materia fri gida flegmatica uel ē a frigore complexionali, uidemus enī stante febre quāsdā pies corporis actu frigidās, hic tñ sermo ē difficilis in suo loco.

¶ Est tertio sciendū quod hec littera pōt aliter exponi, scilicet quod continuet supiori sermoni. Et di catur quod ex illis que eos iuuat ē bibere uinū cum seminibus, cū infirmus nō habet febrē & timef & c. & iuuat eos emplastrū uene, i. rubee tinctorū uel celidione uel librii terrestres.

¶ CVRATIO AVTEM SODE. Hic ponit curam sode intendendo ad materiā & qā post materiā aliquādo remanet mala cōpleō ideo primo ponit curā sode modo predicto 2° docet illam malā cōpleōē remouere. 2° ibi. Deinde

mura cōpleōē, prima in duas primo ponit cu ram qā materia est flegmatica 2^a qñ ē melen colica, 2ª ibi. In cura autē sode. **¶ De prima** pre uult dicere qđ cura sode flegmaticae pficitur ex qñq. primo p euacuatiōē materie a corpo re si cōiat toti corpori & a stomacho si cōiat ei, 2° p rectificatiōē regiminis dādo paye de abo & subilia cibaria, 3° p digestiōē materie cum diuidentibus & maturantibus & cū seminibus anili feniculi danci & huiusmodi & nō cū erua neq. semine canabis que faciūt sōdā, quarto per resolutiōē materię & exicationem cum rebus extra ut emplastris embrocis caputurgiis & gargarismatibus & cum rebus intra ut cum ti riaca cōfecta, i. fermētata quia plus resoluūt & exiat & debet dari semel i septimana quia est forte anidoriū & iō non pōt eius usū frequēta ri ut inuit Auicē tractatu de tiraca, quinto per sedaciōē doloris ut cū anodinis & si cōtingeret necessitatem cogere cū fortioribus utaris eis.

¶ Est sciendū, d. n. quare Auicē premiisit eua cuatiōē fieri ante digestiōnem. dico dupliciter primo quod nō hic curauit dare ordinē, 2° dico quod euacuatiōē quēdā ē minoratiua & ista precedit, quēdā erradicatiua & ista sequit di gestiōnem.

¶ Secūdo ē sciendū quod in euacua tionibus Auicē uult quod gradatū procedas id piēdo a minimo quia a debili & c. ire ad fortem qñ uero hic explicet de cōtinuibus nō in aliis qñ etiā gradatūz pcedere & ideo Mesue a debilib^o calefactiōis incēpit & Auicē in prio capituli.

¶ IN CVRA. hic ponit curā sode melencolice & dicit quod oportet facere in ipsa flobotha miam si necessariū ē quia sanguis ē uicē & ē corruptus, deinde cōtinuare euacuare secūduz suos gradus post digestiōnem.

¶ Est sciendū de euacuatiōibus uult dicere quod debēt fieri gradarim, i. inci piēdo a debilib^o & c. pcedere ut tibi uidetur.

¶ Secūdo ē sciendū p hoc quod dixit post digestiōē cōtinua quod hoc potest ex poni dupliciter, uno modo dicēdo quod post cō tinuūz ūtū digestiōē tu debes euacuare qā eim melencolia ē humor ineptus euacuatiōis iō oꝝ cōtinuare digestiōē & c. deinde euacuare, 2° modo pōt exponi quod tu debes cōtinuare eua cuantia quia frequēter euacuare non, nā mate ria melencolica possumus semel multū euacuare sed frequēter post digestiōēz ita quod modo oꝝ digerere deinde paye euacuare & c. irex digere re & c. irex euacuare. Et hoc ē quod dicit & conti nua euacuatiō ē est pceptū Mesue in capitulo de cura melencolie.

¶ ET PERMVTA. hic docet corrigere cōpleōē que remanet post euacuatiōnem materię & c. dicit deinde pmuta cōpleōēz in his materiēbus quia in flegmatica & melencoli

Cum 13^m al. hantat.

ca & administra generatua sanguine subtile lau-
dabile humidu & reuenu^m 2° dicit quod ex re-
bus eis multu cōferentibus sunt grana gariofo-
lo^m quia supalefaciūt & cōfortant & quod di-
cit. parēt generatua uero sanguine subtile & c.
sunt ut oua forbilia carnes pullos & huiusmodi
Et hoc uidetur referri maxie ad regimē melō-
lic. ¶ Et sermo iam cōpletus ē & c. in ipso regi-
mine & cura melancolia humoris supra i secūdo
cān ubi sunt scripte obo^m uirtutes. & ex eis que
cōpetunt ipsi sode frigide sunt genera gariofola-
rum suo calido cōfortatiū & nos atulimus id
supra. In precedētī cap^o auctoritate Arasagani
Si enī expedit oportet ponere medicā ultimū.

INCIPIATUR PRIMA RATIO
capitis. Hic ponit multas medicinas
in soda frigida & priō ostendit mo-
dos epithimati. secūdo ostendit mo-
dos caputpurgio^m. 3° oleo^m & infusionū. secūda
ibi. Ex eis est caputpurgū. 3° ibi cōferūt omia
Pria in duas. priō notificat has. secūdo declarat
modū cōmilitiōis eay. secūda ibi & ex bonis epi-
thimatis. 3° ibi & itē epithima. quarta ibi
& etiā ex enforbio. quinta ibi. & ex epithimati-
bus bonis. sexta ibi & itē aloes. septia ibi & ē
medicamē. octaua ibi & itē piperis. ¶ In pria
parte dicit quod primo abradatur caput deide
x. euforbi baurach añ. aū. i. feminis. a. mel. aū.
i. rute siluest. ris aū. ii. sinapis aū. ii. terantur
& rēperentur cū aū. i. amarici. i. prasil. & ex eo
liniatur caput. harmel ē species rute & nō uide-
tur quod sit ruta agrestis de mēte Aue. in q̄to
cān. sen. vi^a in cap^o de cān curatiuis morfus uipa-
rum. De secūda pre ponit aliud. x. piperis aū.
i. fecis olei de croco aū. i. & tertiā pre alterius
euforbi aū. i. stercoreis columbini aū. ii. omnia
simul coniungant cum aceto & liniatur ex eo lo-
cus rubificadus quasi uelis dicere si uis facere ca-
liditatem que rubificat utaris tali medicamine.
de 3ª pre ponit aliud. x. euforbi salis baurach
añ. de q̄tra pre ponit quartū. x. euforbi aloes
mirre gummi arabici castorei croci añ. farco. colle
costi thuris añ. & fiat epithima cum aqua ruthe
de q̄nta parte ponit aliud cōferens omni egritū-
dini nudis. i. dolori cōferēs totius capitis. Et emi-
grance. i. doloris medicatis siue partis capitis et
isti sūt frigidi dolores linias locū ex lapide egip-
ciaco quia est uehemētis iuuamenti. x. ē pīpe-
ris albi croci añ. 3. ii. euforbi. i. stercoreis colubi-
ni siluest. ris pōdus. 3. i. misceant cum aceto & li-
niat inde frons. de sexta pre pōit aliud. x. aloes
mirre euforbi castorei epithimi costi pīperi
peris añ. liniatur cū uino antiquo. de septia pre
ponit aliud. x. ster. cor. columbini & costia lini-
tio & est ualde forte. de octaua pre ponit aliud.
x. piperis trofici de croco abatis añ. 3. ii. eufor-

bi aū. viii. stercoreis columbag. aū. i. & c. Item
perentur cum aceto 2^m quāritatē necessitatis.
¶ **ET ISTE QUIDEM** hic declarat modū
cōmitionis eay & dicit quod iste medicie q̄z
administatū cōqualare cū miltiōe lactis &
albumine oui & q̄z pure. Et gradus eay sunt
diuersi. ¶ Est sciēdum quod modus miltiōis
haz medicinaz ē diuersus quia medicus q̄q
uult augere calorez eay. uel nō rēprimere & sic
misceat cū oleis calidis u^o al^o oleo de sambuco u^o
al^o quando uult accūtare ipsay. retinere & sic
misceat cū lacte & albumie oui Aliquando uult
eay uirtutes solas & sic ipsas solas componit ut
dictū est in littera in fine Et gradus illos. illaz
medicinaz sunt diuersi. in se & sunt di. uersi se-
cūdu diuersū modū miltiōis & ideo cōside-
ra quādo eges fortioribus & q̄n debilioribus.

EX EIS EST CAPUTPURGIUM. Hic
ponit caputpurgū & primo facit hoc 2° addit
cān. 2^a ibi Cumq. post horā. Prima in. x. ut deē
caputpurgia ponit. 2^a ibi. Et ex eis Reliquie pres-
parent. Primū ē caputpurgū de nigella dictū
in singularibus quia in 2° canonis in ca^o de nigel-
la secūdu est quod sit ex mumia & castoreo &
mulco. tertiū est quod quidā extimauerunt ut
Rasis in primo cōtinentis in duobus locis quod
caputpurgū factum ex. vii. foliis origani & vii
granis se. nasturci albi tritis & mixtis cū o^o
rosato uel uiolato & distillato p. nares & illud
est mirabilis efficacie ad inflammationē capitis re-
ducēs ipsū ad pristinū statū. quartū est. x. si-
giam. i. storace. ligdam & ambra & misceatur
cū lacte & fiat caputpurgū in omni hora. q̄ntū
caputpurgū forte euacuatū est factū ex oleo
de pulpa colloquide uel ex oleo in quo ē disso-
luta expressio cucumeris asinni. sextū ē quod ē
ulimi iuuamēti. x. expressio nem folice. entulle
exp. floz sine aqua & fiat caputpurgū de eo
distillado in die tres gutas i narez cū est ieiu^m
Deinde post horā cōsequēter adhabeatur oleū
uiolaceū & hoc fit ad remouendū mordicatiōez
supflua quā forsam induxit fucus entulle & tor-
beat fedor cā multe unctionis & abus sara-
cenoz qui dicitur infrata & ē sicut abus morse
laz & qdaz ponit cū ea oleū ut scribitur in q̄n-
to colliget & debet esse multū unctuosa ad le-
niendū uentrē. septimū ē. x. felis taurini ceruini
añ. 3. iii. mumie. 3. ii. musci. 3. i. camphore. 3. j. &
fiat caputpurgū Aliqui habēt felē taurini citri-
ni ubi dicit ceruini & hoc ut non sit fel ceruinū
ut ponit Ga. in quarto de simplici medicina i ca-
pitulo. vii^o. uel exponat. i. bonis habētis colorez
citrinū & hic uidetur sermo Rasis in primo cō-
tinentis. viii^o. cap^o ubi dicit Accipe fel botis ru-
bei. 3. ii. mumie. 3. v. & c. & forte talis bos est ca-
lidior & sic eius fel est calidus. octauū est. x. gu-

mai rure agrestis aut. . Sradicis lili aut. i. &c. 3. melis rolati colati aut. i. uniantur oia cū exp̃ssio ne siccā & distillentur in aures. nonum est. 3. bo romarien siccā aut. i. iii. panisporcini baurach eit sp̃s salis Sumach an aut. quatuor terrant & in nares cū canna influentur & caput suūz elle net & fortiter naribus attrahat. decimū est. 3. nigelle. 3. iii. exp̃ssionis cucumeris almini salis armoniaci an aut. ii. misceatur cū oleo de alcāna & cū oleo cucumeris almini & ex eis intus in na ribus insusiletur & eger naribus fortiter fugen do hancitum trahat.

CVMQVE POST HORAM. Hic addit eā & dicit quod cū post horam aliqua uirtus hāz medicināz accendit tunc lauetur caput cū aqua calida Causa est quia hoc fit ad resoluē dū utapores cōmotos ex fortibus caputpurgis & similiter ēt ad capitis cōfortationem.

CONFERVNT. OMNIA olea calida. Hic ponit olea & primo po nit olea. 2° ponit insuslatōes. 2° ibi insuslatio cōferens. ¶ In pria pre di cit quod omnia olea calida hūc fode frigide cōpe tunt & illa in quibus sunt decocta anetū calamē tūz amaron. i. paraffuz secundū aliquos uel san sicut secundū alios uel matricaria. Scam. i. Alia dos arabicaz & zingiber ruta solia lauri & alia dicta in cap^o de cā curatiue. ¶ Secundo dicit q̃ dispositio olei balsami est quā sciūti in cap^o p̃ dicto & eius uiamētū nō ē multum ut ponit Rasis in prio cōtinentis & serapio in primo libro sui breuiarii in septio cap^o. & dicit. 3° quod com petit ad distillandū in aurē cā est q̃a forlay plus retinetur in catenīs auris & nasi.

INSVELATIO. Hic ponit insuslatōes & sunt tres pria est. 3. exp̃ssionis cucumeris almini. Alia est 3. nigelle & 3. pax gūmi rure agrestis. 3^a est. 3. boromarien & salis nitri an & terrā rūt & in nares insuslentur. Aliqui dicunt q̃ ista est tota una receptio. 2^a est. 3. nigelle & exp̃s sionis cucumeris almini. 3^a est. 3. nigelle & 3. pax euforbii & 3. pax gūmi & parū rure agrestis & fiat distillatio in nares.

INSICA QUIDEMQVE FIT CVM MATERIA.

I Hic ponit curā fode siccā & prio pro mittit quod intendit. secūdo exequi tur. secūda ibi. Principiū uero cure. ¶ In prima pre dicit quod hic intendit loqui de foda siccā in materiali. ¶ Et dubiū quare Auicenn fecit in littera mentionē de melāolia cū dixit in littera de colerica & sanguinea. dico quod dedit intelli gi ut dicatur de foda que sit cū materia colerica & rubea uel nigra quīs nomē colere absolute pro larū significet colere & rubē ut pater in tertio & in terioribus & in cōsilio illius amphorisi septie

particulē q̃bus colorice ypostases &c. ¶ Secū do est dubium quō foda siccā sit a sanguie. dicit quidā quod sanguis calefaciēdo pōt exicare uel dico quod per sanguinē intelligit illū in quo est colera. pōt enī colera sodam facere prout ē sepa ta a sanguine & hoc est quod dicit cū materia colerica uel prout est mista sanguini & hoc cūz dixit aut sanguinea uel postlimus dicit quod littera est corrupta quia uult dicere aut me lācolia.

PRINCIPIVM VERO. Hic exequitur & primo ponit curā q̃n siccā non ē multa 2° q̃n ē multa 2° ibi. Et fortasse siccitas In prima pre di cit quod principiū cure huius fode siccē ē humec tare egg cū cibis boni chimi & multi nutritiēti sicut sunt uitelli ouoz ius galinaz pedices falsani & h^o est quod uult dicere Cubube & thahaz 3° quidā dicit quod ē sp̃s p̃dicis. quidā dicunt q̃ est anser iuuenis & frictions figues cū oleis humidis. 2° debemus humectat egg cū alterā ribus dedinatibus ad equalitatē ier qualitates actiue ut cū caputpurgis humidis & cū oleis laudatis ut oleūz de amigdalis amaris & ole um de cucurbitis & huiusmodi. Quod si est ne cessariū equare ierit calidū & frigidum miscē tur olea adequaria. ¶ Est dubiū quare hic uti mur caputpurgio cū nō indigamus euacuatio ne. 2° quare non utimur oleo amigdala. dulci ¶ Ad primū quod utimur eis nō ad euacuandū sed ad humectandū. aliter quod i istis ppter defectum uirtutis possunt aggregari ali que male materie & dure ad motū pp̃. ciuatz & iō egent aliquo caputpurgio cū oleo amigda laz amaraz quia si intentio esset pura humec ta tio magis cōueniret oleū amigdala. dulci. uel ad secūdum dicendū aliter quod oleū amigda laz amaraz quia ipsum posui cōp̃essione potē tiali calidū ē habens aliquā uim exiciuā & re solutiua tū ē actu humectans & quadam uir tute unctiua & dulcedine. oleū eiz amigdala. amaraz in gūstu est dulce. partes eiz siccē terre stres que faciūt amaritudinē in amigdala non sequitur oleum & tunc cōpereret hoc oleū quā do uelles calefacere medicinas alias humectan tes uel corpus humectandū. unde dicit quod si aliquid &c. Si n. utis infrigidare misce oleum d cucurbitis et si utis calefacere misce oleū amigda larū amaraz &c.

ET FORTASSE Hic ponit curā quando est siccitas multa. Et dicit q̃ fortasse quandoq̃ hec siccitas faciet euenire ipsi cerebro diminutionem sensibile et pparabit ipm doloribus. Et tūc oportet administrare caputpurgia ex medicinis i po tu datis uel ex medulis in potu datis que sūt ex tracte ex cruribus ouium & utuloy & ex pin guedantibus galinaz & ex hacres creditur mae

ries p' sicis n'el anatis. Et thadarā ē caro turturis
 & ex stercore uachap' & caprax' & subdit q' ex
 iuuatibus est apponere emplastr' excludē sub
 tili est mel decoctū ut ponit littera extrinseca p'
 mistio ex sumula tritici & sumula ordeī secūdu
 necessitate & ex zucharo albo & oleo amigdalī
 no aut d' cucurbitis quia si uis plus calefacere mi
 sce cum melle predicto farina tritici &c. Si uero
 nō uis mala f'are olea & alia cū istis misce & di
 stilla stillati quā super caput & q'q' fiet ex ali
 qua massa coronatio. ¶ Est sciendū quod mul
 ta scitas cōsumit humiditatē naturalem cerebri
 unde cōstahitur & diminuitur. secūdo est scien
 dū diceres tu ad quid ponunt huiusmodi ster
 cora cū cōmīniter exciēt & resoluāt uel salūz nō
 humectēt unde in emplastris y tropicorū ponūt
 infra in sen. xiii. ¶ Non uideo uiam euadendi nisi
 quod intentio in hoc est duplex. s. humectatio &
 ista fit cū caput purgietur medicis i potu datis
 dictis & ista humectatio fit cū rebus calidis &
 humectantibus quia talis scitas p'ducit corp' ad
 dispositiōē senile. Alia intentio ē aliqua resolutio
 sup'fluitatū que generantur & que trahuntur a
 scitate & propter hanc utitur stercorebus & in
 telligie qd' sit pp' materiā exicantē & stipicantē
 que resolutiōe indiget. uel possumus dicere qd'
 ponunt ut cū eis cōmīnatur res aliē & teneant
 tur fixe. s. pinguedines predictē & medule.

¶ CVINQVE AVTEM SPECIERVM.

Hic ut sup'ius dictū fuit ponit curā sode prone
 nētis ab apost'ate & dicit quod cura cūstasūq'
 sode facte ex apostemate dicitur in ca' singulari
 2^m quod aparebit in eisdem deo dante.

¶ CURA SODE OPILATIONIS.

Hic ponit curā sode ab opillatione
 & primo intendēdo ad caz quādo
 cura nō habet cōtrariā indicationē
 secūdo intendēdo ad cōplexiōē q'q' coniunctam
 uel ex opillatione inductā. 2^a ibi. Quod si in ca
 pite est. In prima pte dicit quod cura sode opil
 lationis est cū maturatiōe p' ea que scis. Deinde
 cum euacuatiōe deinde cū usu alēbare. i. cum
 pillulis ascearet. Deinde cum euacuatiōe ma
 gis particulari a capite ut cū medicinis resoluti
 uis uel emplastris uel cū embrocationibus odo
 ramentis & gargarismatibus similiter & caput
 purgatis. Deinde reitera euacuatiōē minorari
 uā & postea maturatiōē & postea euacuatiōē
 nem eradiciatā. Deinde resolutiōē donec remo
 ueatur. ¶ Est sciendū d. n. quod Auic. tot uer
 ba multiplicauit dicendū quod primo tangit to
 tum ordinē tūe intentiōis & opationis & cum
 hic sit sermo de opillatione est sermo de ea que fit
 a materia humoralī & debes pcedere ut dictū
 est. dixit in littera postea si ex premissa opatio
 ne opillatio non cessat. Euacuā &c. & hoc totūz

fitur in capitulo cā citatiōnū.

¶ QVOD SI IN CAPIT. Hic ponit curā
 intendēdo ad cōplexiōē & dicit quod si sit i ca
 pite mala cōplexiō calida inducens dolorem. aut
 ppter opillationē grossā curatio fit tibi diffi
 cilis ualde. Sed admiñstra pmo pparantia ma
 teriā. deinde cū excitatur sōda succite cū aliquā
 tulu infrigidatibus molificatiuis non stipicis.
 Deinde cū quiescit similiter prepara materiam
 ut prius d'ne: opillatio apiatur. ¶ Est sciendū
 quod mala cōplexiō calida sequēs opillationem
 uel coniuncta phibet usum apientū fortūū que
 sunt calida quia addūt ad malitiā cōplexiōis &
 qn' est opillatio a materia grossa rūc curatio fit
 multū difficilis quia mala cōplexiō calida prohi
 bet fortia apientia que cōueniunt opillatiōi p'of
 se Auic. ergo p'cepit quod utaris apiciuis & si
 ista augendo malā cōplexiōē calidā augeat do
 lorem & nocuentū in capite tunc utre tre frigi
 dis faciēdo capiti emplastr' uel unctionē uel ali
 ter aproximādo. sūt tñ ista frigida cōiuncta cū
 medicinis i quibus sit uirtus molificatiua simi
 liter porcorū apiciua ne uauores a materia sur
 gentes resinēatur & nō ut cōstricō a puro fri
 gido uel sicco addat i opillationē & sic gradatim
 agas. Cā tñ pfecti in hoc sunt positi in primo
 libro sen quarta ca' 2^a. Et tu cōiunge eos huic
 capitulo secūdu quod ē possibile Et hoc uoluit
 Auic. cū dixit & totū hoc iam diximus &c.

¶ VE AVTEM FACTA EST

ex uentis. Hoc capitulū pōt duplici
 ter cōiūari & p'rio sic. Sup'ius Auic.
 determinauit de cura sode a cāis in
 trinsecis & quibusdā cāis extrinsecis hic determi
 nat de cura sode a cāis extrinsecis & a quibusdā
 cāis intrinsecis cōsequēter & p'rio determinat de
 sōda a uentositate facta a uapore. secūdo de fac
 ta ab ebrietate. 3^a a coitu. quarto a p'ussione. 2^a
 ibi in sōda cōtingenti ab ebrietate. 3^a ibi hec sōda
 accidit pp' scitātē. quarta ibi oportet ut sit tria
 uolūtas p'ia in duas p'rio determinat de sōda a
 uentis & a uaporibus facta pp' cām intrinsecāz
 secūdo pp' cām extrinsecā. 2^a ibi. Cum aut sōda
 capitis fit. Sed tu. d. rubrica cōtradict' huic ultie
 diuisioni quia dicit rubrica sōda ex uentis & ua
 poribus in capite retētis pp' cām extrinsecā. dico
 primo quod ista rubrica est corrupta quia uult
 dicere pp' cām intrinsecā. uel 2^a dicitū q' ista ru
 brica est cōis huic capitulo & sequentibus & q'
 tum ad illud qd' intenditur in sequentibus dicit
 propter causam extrinsecam. s. ipsi cerebro &
 non ipsi corpori & tunc plurima ps hui' capitu
 li est de sōda ppter uentos & uapores a cā ex
 tra cerebri. Dico aut' pluria qā aliqua ps huius
 capitulo ē de uoporosa & uentrosa pp' causāz in
 ipso cerebro ut apparebit. ¶ 2^a hoc capitulū

conuincatur precedentibus sic Supra Auic. dederat
minuit de soda a causis intrinsecis in quo dederat
minuit de ea que fit a causis materialibus huius
modi. hic dicitur de soda que fit a causis materiali
bus uentosis & uaporosis. & quocumque continetur
dicimus quod primo determinat de soda facta a uen
tositatibus. 2° a uaporibus. 3° ibi habetur uen
to. Prima in duas. primo ponit curam quam uentosi
tas habet radices in ipso capite 2° quando est a sto
machi. 2° ibi. quod si ipsorum principium. ¶ In
prima parte dicit quod soda facta a uentis grossis
est curanda primo cum yeris 2°. ¶ Est sciendum
quod in hac cura Auic. ad tria intendit primo
ad euacuationem materie unde eleuatur uento
sitas que est stomatica uel melancholica ut pluri
mum ut supra declaratum fuit & hoc fit cum yeris
& caput purgatur. secundo intendit ad rectificandam
regiminis ut non dentur uapores & quis sint ca
lida sicut erica & huiusmodi. de frigidis enim si
ne parte calidis non dubitat quod nocent sicut ca
stanea faba mala pirra & huiusmodi. 3° intendit
ad resolutionem uentositatis & patet. ¶ Est scien
dum 2° quod Auic. in secunda parte ad quatuor in
tendit. primo ad euacuationem materie a stomacho
& hoc cum yeris uel oleo de chertua antiquo et oleo
de quo loquitur in fen. xiii. in cap. d. apostema
tibus frigidis stomachi & modum dandi i potu sit
in fen. xvi. in cap. de cura colice. 2° intendit ad re
soluendos uentositates cum diacimino & huiusmodi et
dicitur in xiii. fen. 3° intendit ad confortationem ca
pitis ne recipiat uentum & cum hoc resoluendo ab
eo uentum. quarto ad diuersionem uentositatum
ad contrarium. dixit in littera Metheli. i. amari
eius alia parent.

¶ **PIABENTIVM VERO.** Hic ponit curam so
de uaporosis & primo quam uapor est i capite. 2° quam
est a stomacho. 3° ibi. Si autem fuerit i stomacho. Ve
rus autem & uapor quomodo differat supra declara
tum est. Prima in duas quia primo docet cognoscere
soda uaporosa cuius causa est a capite. 2° ponit cu
ram. secunda ibi cura est. ¶ In prima parte dicit quod
soda facta a uaporibus factis in capite est quam in
stomacho non percipitur inflatio nec rugitus nec au
getur uel diminuitur per repletionem corporis uel
per euacuationem nec per assumptionem abortiuorum
uaporosorum uel modicorum uaporum exstantium. ¶ Est
sciendum diceret aliquis Auic. dicit quod soda ua
porosa per eam in capite non auget per cibos uapo
rosos contra quia uentosa augetur per uentosos.
unde prohibet cibos uentosos in soda uentosa. 3°
similiter hic. Secundo quis uapores exstantes i ca
pite non sunt a stomacho radicaliter tamen in hac soda
per cibos uaporosos in stomacho augeri poterit.
dico quod Auic. duo signa inuit unum quia homo
non habet rugitum nec inflationem in stomacho & hoc
quia ille uapor non ideo surgit secundum signum est

quod in habere soda ex uaporibus generatis in
capite non augetur soda uel potest exponi. neque i hoc
s. rugitus & inflatio augetur soda & minuitur
sicut augetur & minuitur dolor qui est a uaporibus
stomachi. non tamen est negandum quin aliquando
& aliqui possint augeri & diminui 2° diuersitatem
in cibis & per euacuationem & repletionem.

¶ **CVRA EST.** Hic ponit curam huius sode &
dicit quod cura est cum embrocis carminantibus &
cum emplastris caput confortantibus resolutiuis
in quibus sit aliqua stipitica parua & cum odo
ramentis subtiliatis & quis ista parte sufficiunt.

¶ Est sciendum quod bene inspicimus quod cu
ra Auic. est intendere ad resolutionem & conforta
tionem dans intelligere euacuationem si est necessarium.
¶ **SI AVTEM FVERIT.** Hic ponit curam sode
uaporose quam puenit a stomacho & primo intendit
de ad ipsum uaporem. 2° ad malitiam qualitatis
secundum conjunctionem. 3° ibi. Cum ergo senseris. ¶ In pri
ma parte Auic. intendit. Ad quatuor. Primo ad con
fortandum stomachum & ipsum fortificandum ne ge
neret uaporem sicut cum malice eius zelenabinum
melle rosato. 2° ad resolutionem uaporis cum dia
cimino. 3° ad prohibitionem euaporatiois cibo ad
sumptum & hoc cum rebus infrigidantibus sicut est
mucilago psyllii & cum rebus stipiticantibus sicut est
concordia sicut cum zucchero. Ex quibus duobus
prohibetur uapor cibi & ubi timetur de frigidita
te mucilaginis psyllii possumus uti mucilagine se
minis lini quis frigida sit ut ponit Cui. in sexto
de regimine sanitatis. Cum dicit & cum semen li
ni opatur in frigiditate sicut i. mucilagine. Est
tamen eius frigiditas parua. quarto intendit ad con
fortationem capitis. i. cum stipitica sicis. hoc tamen debet
fieri postquam euacuaueris ipsam materiam sode siue
uaporosam siue humoralem & sedaueris ex hoc
dolorem ut cum embrocis & odoramentis narra
tis & cum decoctione amaraci. maiore uel pra
siti uel matricarie & subdit Auic. quod non de
bes stipicare nisi post euacuationem ne uapor con
stringatur. quoniam intendit ad diuersionem materie.

¶ De 2^a parte dicit quod cum senseris quod in ma
teria uaporosa sit superflua caliditas per signum
remoue subtilitatem calefacientia multum sicut eu
forbium & huiusmodi imo primo inopias tunc ad
diuersionem materie & ad purgandum cum garga
rismatibus & ad approximandum ebrietas in balneo
temperato. Est sciendum quod uapor aliquando est
colicus unde indiget in sui remotione quod ca
ueamus resolutiua calida & intendamus trahere
ad contrarium cum fricationibus & uentosis & edu
cere cum caput purgatur & gargarismatibus si est
possibile & per se est a colera in capite ad cuius
euacuationem subsequitur euacuatio uaporis &
intendimus resolutionem eius & mitigationem sue
acuitatis quod fit per embrocata temperata & p

balneū aque calide cum cinā absolute pferretur & ipso intelligitur ut potest haberi a Ga. i. x. lib.

QUAM AVIEM SODA CAPITIS
Sapius Avic. determinavit de cau.
curatiuis sode puenientis a cause in
trinitis & a quibudam extrinsecis.

Hic determinat de canonibus curatiuis sode a caus
extrinsecis que sunt uentus & uapores. Ebrietas
coctus & passio. Sed tñ quia ista diuisio supi
posita fuit. ideo dicamus qd supius Avic. determi
nauit de cura sode a uentositate & uapore intrin
seis. hic determinat de cura ab illis extrinsecis &
prio ponit unā curā. secūda aliā. secūda ibi & si
militer sunt cure uapores. Prio in duas p^o reuertit
tur ad determinandū de cura sode ab illis intrin
secis intendēdo ad uentū. secūdo ad qualitatem
quā impressit. 2^a ibi quod si malitia cōplexiois.

In prio pte dicit qd sode capitis facta ex uen
tositate pueniēte a ca extrinseca debz considerari
si uentus ē calidus uel frigidus yemalis & debz
considerari locus introitus qā si ē calidus & ei⁹
introitus est per aureē distiletur in ipsam aurez
oleū camomelinū uel oleū alcherintū uel anetinu
cōquasatū cū pauco oleo roxato & similiter si
ei⁹ introitus sit per nāsū distiletur in nares q
dictū ē est. deinde ad ministra embrocās in quibus
ponantur aliqua facilliter resoluētia dicta. D. 2^a
pte dicit qd si succederet huic malitia cōplexiois
calida cureretur cū medicinis lenibz incipēdo ab
eis que tendunt ad psam frigiditātē & si ista nō
iutuarent augeretur caliditas ut tibi uideretur.

QUOD SI FRIGIDA. Hic ponit curā inten
dēdo ad uentū et qualitātē eius quā impressit
& dicit quod si materia sit frigida ponet oleum
ad quacūq; duapz extremitatū fuerit necessariū
calidūz quia. s. uel ad aures uel ad nares p quas
uentus intrauit & ponitur in istz medicamie si
eges ampliori calore Mulsus castor Mumia &
h. uulmodi & multiplicata secūdu necessitatē &
ad ministra embrocās emplāstra & alia resoluti
ua calida & aliena quod itrigidat & lenit natu
ram. **E**st sciendū per hoc quod dicit & lenit
naturam. Contra qā ad curādas egritudines ea
patis indiges multū lenificatiōe nature ut supra
d. x. Itē Rasis in prio continētis. disteria sunt
laudabilia & utilia in qualibet specie sode. ergo
non debet alienari illad quod lenit naturam
Quidā dicūt quod littera uult esse sic scripta.
& leni debet natura. uel dicendū quod iflariua
debēt phiberi quous flos lenitiua. uel dicendū qd
lenitiua. i. solutiua talia nō querunt i uentositate
a cā extrinseca nec directe cōpōit lenifica uēritis.

ET SIMILITER SVNT cure
uapores. Hic ponit curā sode a uapo
ribz & primo a malis uaporibus
quicūq; sint. 2^a a uaporibus qui sūt

odores. 2^a ibi. Ea quidez que fit odoribus bonis
Prima in duas primo ponit curā intendēdo ad
eos uapores. 2^a ad cōplezionem malā derelictā.
2^a ibi. **Q**uod si ex eis impedimentū. prima i tres
primo ponit curā sode a uaporibus calidis 2^a a
frigidis. 3^a a siccis fumolis. 2ª ibi. Frigidis uero cō
ferri. 3ª ibi. Si autē uapores. uapores autē hūidos
reduxit ad frigidos. **I**n prio pte dicit qd simi
liter sunt cure sode a uaporibus sicut cure sode
a uentositatibus. s. quod extrinsecus uapores eue
nientes quūq; sunt frigidi raro tñ sicut sunt uapo
res locoꝝ almutari. i. cōfōꝝ & limosorum. i. ita
gōꝝ & quūq; sunt calidi & h⁹ ut plurimū quos
resolue cūz embrocis temperatis. 2ª dicit quod ex
istis si retinerētur plurimū uapores ita quod
causaret uertiginē uel schotomiam uel ymagina
tiones fallas tunc applica coꝝ naribus odores
temperatos bonos sicut rosas nensur uiolas &
olea ipsōꝝ. **E**st sciendū quod uapores calidi
sunt ut plurimū quia res sunt magis euaporabi
les & calidū ē facies euaporationē **Q**uandoq;
tñ isti uapores esse dicuntur frigidi ut locoꝝ
eēnolōꝝ musulentōꝝ & stagnōꝝ calidi autē ua
pores retenti faciūt schotomā & uertiginē &c.
ppter motū aliquē cuius cura patet ex dictis i
littera.

FRIGVS. Hic ponit curam sode cāte a uapo
ribz frigidis & dicit quod sode frigide isti cō
fert odor musci & camphore & hoc iussit.

ET SI SVNT VAPORES. Hic ponit curā
sode puenientis a uaporibus siccis & fumolis &
dicit quod tunc cōfert humectatio existens for
tis cū oleis predictis infrigidantibus sufficēti
ter. 2^a dicit quod nares debēt abluī & debent
post ista olea trahi p ipsas nares ad supiora &
dimittere postea exire & sic facere cōtinuē & si
militer cū aqua roxata & aqua de talibz & d
curabitur & super uapores hāꝝ aquapz fac
re plurimā inclinationē narium.

QUOD SI EX EIS. Hic ponit curam sode
puenientis a uaporibus eleuatis ab odoribus et
quid quod si ex huiusmodi uaporibus generet
i pedimentū malitie cōplezionis sicut fit ex fumo
sulfuris ar senici & similiū ponat cāfora in oleo
curabitur & hoc fit ut infrigidetur & humectetur
uel ponat camphora in oleo lactuce & oleo
uolario & suppone & sterne locum totum ubi
habiet infirmus ex solis salicis & odoriferis hui
medicamentis tendētibz ad frigiditātē.

EA QUIDEM QVE FIT ODO
ribz. Hic ponit curāz sode ab odo
ribz unde hoc capitulum est sicut
speciale respectu preteriti & prio a
bonis odoribus. 2^a ab odoribus fetidis. 2ª ibi fa
cte uera ab odoribus. In prio pte uult dicere qd
si odores bōi ledūt caliditate suā tñ ut est odor

musci croci &c huiusmodi current eū odoribus frigidis ut cāfore odore &c sandaloy &c si ledar siccitate sua tū resoluedo &c alterādo nō sis cōtē rus cāphora cōtra nocumētū odoris musci quia cāphora exicat. Sed si est possibile qā nō timeat frigiditas succurere cū caput purgus humectāti bus &c oleis humectantibus iam aliquāz ifri gidatis &c si nō times de frigiditate cāfora sit in eis dissoluta. cā est qā ipsa cāfora cōtraria odori musci &c similiter cōtra si nocumentum est ab odore cāphore exicāte non sis cōtēntus solo mu sco sed cū oleis calefactis misto ut dictū est. d. cā phora. hic tū attende cān supius posītū quod si odores ledit quātūque cura repleat tūc cura non est cū odoribus sed cū resoluētibz sicut ē cura sode uaporose de qua est dictū in capitulo prece denti &c tū cōsidera quod supradictū est d. sōda primo capitulo.

FACTE VERO Hic ponit curā sode proue nientis ab odoribus fetidis &c dicit quod cura ē cū bonis odoribus oppositis isti odori fetido i cō plesione &c si feridi habeat exicare inducas odori feros humectantes sicut odores nenufaris uiola ruz &c salcis. &c subdit quod oleū cōferens a pro prietate est illud de salicibus qñ odor fetitus p uenit a caliditate &c siccitate. nō possumus dicere quod illud oleū habet pprietatē temperadi &c nō est nobis in usu loco eius simit oleū d. salice.

N SODA CONTINGENTI ex ebrietate. Hic determinat de cu ra sode ab ebrietate et p^o ponit curā qūadā omnē intētiōē curatiōis. 2° describit quodā medicū utile. 3° ibi Medicamē optimū ebrietati. prima in duas primo ponit ut ram sode qñ stat ebrietas 2° quādo recedit. 3° ibi. Amplius cū ebrietas incipit prima in duas primo facit hoc 2° quia qñz ista non conferunt ostēdit ad quid ē pcedendū. 3° ibi. quod si pp hoc non gescit. Ad euidentiaz prime partis ē sci endum quod tres sunt intētiōes curatiue sode ab ebrietate. prima est ad materiā uetiosā uel humorālē i sto. mao quā uinū mouit. 2° est ad materiā uaporosā 3° est regiminis rectificaciō. prima ergo in tres quia primo ponit curā qūz ad primā intētiōē secūdū quātum ad secun dū tertio quātum ad tertiā. 2° ibi. Et frica pe pes exoz 3° ibi. Et abentur lenibus. pma i duas quia intētiō ē duplex ad materiā. 1. euacuatiō &c rectificatiō per digestiōē. Primo ergo poit curā p euacuatiōē. 2° p digestiōē. 3° ibi. Et si est aliquid. ¶ In prima pte dicit quod cura h^o sode est administrare purgationēz stomaci qñ sit p uomitū factū cū oximelle &c semine raffani aut cū oximelle &c aqua tepida uel administra re debemus uomitiū leue uel mediū quod de scribā in 2° cān. 2° dicit quod si uomitus non ē

set obediens &c timeretur ne induceret nocumē tum tūc administrā solutiū quod fit cuz yera cōfortata cū scamonea ne eius mora plūgetur. tertio dicit si foret aliquid phibens aliquid io lutiū calidū sicut ppter egritudinē calidā solu tiū facies cū decoctōe mirabolānoy uel cum si ru po de fructibus solutiū. ¶ Est sciēdūz qñ ebrietas est crasileos. i. iectigatio capitis. f. pp ter uapores uini ut patet in cōmento illius am phorismi quēte pūale. Si aliquis iectigatiois fue rit &c. Girardus tū in principio uitiaci sui i ca^o de ebrietate sic ipsam diffinit Ebrietas ē lesio ce rebri cū iectigatiōe proueniēs ex grossā uini su molliate &c non solum aut ex uino contingit in ebriari sed ēt ex quādam aliis potibus ut cerui sia &c huiusmodi. ¶ Secūdo ē dubiū utp uinūz purgaciū inebriet qñ limphatū. Et dicendūz qñ limphatū cū pauca aqua cicius iebriat ut innuit Atic. in 3° sen primi cān i ca^o de regie p uinū. &c Ap. in 5° pblemate tertie pūale. Et causā hui^o ab Ap. datur triplex. &c prima est quia cicius penetrat. Aqua n. sua substātia subtiliationē ex hiber uino &c iō uinū cū ualde modica aqua tē psratū penetrat cicius &c ad loca magis angusta qñ uinū purg. Et cōsidera q ex hac cā Ap. uult q tardius remoueat ebrietas ex uino liphatū q ex uino puro quia in strictiora loca penetrat uinūz limphatū a quib^o difficilius resoluē. Sy tu di ceres contra quia secundū cōmentatorem in 2° particula amporismi nō sup illo amporismo egritudinū alie ad alias etē. dicit q egritudines que uelociter fiunt uelociter uidentur solui unū quod. bene natū est fieri bene natū est solu sicut tertiā in estate cito fit &c cito curatur &c econ tra in yeme. g^o ebrietas que cito fit cito curabit sed cito fit ex uino limphato ergo. dico quod uo lendo saluare Aristotile licet per se uel ex hoc q est cito fieri ebrietatē a uio limphato ipa acius debet curari tñ pacciēs cōtingit quod tardius curatur &c hoc p penetratiōē uini i loca āgusta secūda cā quā assignat Aristotiles quare uinūz multū uelocius inebriat est quia de eo magis po test habi. sed de uino puro minus pōt bibi quia uinū purg magis puocat uomitū. Sed tu diceses hocē contra Aristotile in eadē pūale. plemate octauo ubi dicit quod uinū limphatū magis facit uomere. Itē uinū liphatū magis mollicat stoma cū ut ponit Ga^o 2° regis acutoy cōmēto. xxxvi. &c in xxxiii^o. cōtinentis. Dicendū quod uinū lim phatū per modū laxitatis et mollicatōis magis facit uomere. sed uinūz purg per uia punctiōis uel mordicatiōis magis facit uomere. uinū autēz de quo hieit sermo quod fit pmissūz aque est illud quod modicissimū habet de aqua. Sy Ap. cum dicit quod uinū pmissū magis facit uomere loquē de uino multū limphato &c ita loq^o Ga.

in preallegato commento. Hodierna tamen laxitua ad portu vini duxit homines ut plus de puro uino poterit quod de primo 3° ca est quod uinum purum suum caliditate adiuuat ad digestionem sui & aliorum sibi uinum limphatum eorum se habet. ¶ Terio est sciendum quod primum quod precipitur in ebrietate est uomitus & in hoc omnes concordant. Et ratio est quia uinum superfluum sumptum per uomitum apte euacuatur. Et uomitus quodammodo sunt fortia et quedam debilita. Et scribitur in suo libro de consolatione secundo capitulo quia ergo ista materia est in stomacho parata eductioni ideo non indigemus uomitibus fortibus sicut eleboro & similibus sed de bilibus & mediis dictis hic & in 2° causa melius & quia uomitus aliquando non potest fieri propter multas causas dictas in primo libro seu quarta. ideo oportet quod purgetur cum yera contraria cum scamonem propter causam dictam in littera. Iste enim materies que sunt in stomacho habentis solummodo ab ebrietate sunt faciles uel non multum difficultis eductionis neque expedit quod ipse yere sit in capite. oportet ergo quod cito descendat de hoc perfice diximus supra in capitulo de canonibus uniuersalibus dixit in littera & non tamen meas propter ipsius scamonem ad ipsius corporis caliditate. Reprimunt enim calor scamonem cum aqua utroque granatorum. smuci uel dulcis & acetosi de quibus est loquitur in quarto causa in sen prius in capitulo de cura putridarum generali. Modum autem dosim eius require a Serapione in septimo libro sui breuiarii.

¶ **ET SI EST.** Hic ponit curam per digestionem precepit somnum & dicit quod si est aliquid quod phibeat ab euacuacionibus cuiusque modi fac eos dormire donec digeratur illud quod de uino continetur in stomacho eorum & quod uinum sit tunc digestum apparet ex colore urine & eius tinctura. ¶ Est sciendum primo quod signum digestionis uini est coloratio & tinctura urine. Causa est quia prime urine patientium crapulas uel ebrietatem sunt crude indigeste propter suffocationem calidi a superfluo potu & propter attractionem indigesti ad uiam urine. Cum autem calor uini et digeritur uinum & relique materie secum associantur tunc apparet tinctura urine & est dictum Rasis in primo continetis. viii^o ca. ¶ Secundo est dubitatio utrum ebrietate competat somnus uidetur quod non primo per Rasin. in viii. capitulo primi continetis ubi dicit & dico quod solummodo sit ex potu uini &c. & est necessarium phibere somnum & quiescere tota una die. 2° illud quod retinet uini uapores intus & phibet a resolutione non competit in cura. Somnus est huiusmodi ergo. In contrarium est Auicenna qui statim dicit quod somnus est radix in cura huius. Dicendum quod somnus maxime competit in ebrietate ratio est quia adiuuat ad digestionem uini & separationem eius a stomacho

post digestionem. Et tunc dicimus quod est textus Rasis corruptus & uult dicere necessarium est non phibere somnum & potest confirmari quia in pluribus locis eiusdem capituli precepit somnum in ebrietate. Ad rationem dicendum quod plus est uimentum somni propter auxilium quod facit ad digestionem uini quod sit non uimentum propter retentionem uaporum. laudo autem quod ante somnum aliquid situm sumant. Aliiter non possemus dicere ad digestionem propter quod est sciendum quod solummodo ebrietatis est duplex una que sit a uino contra usuali nocente propter suam superfluitatem unde fluctuat in stomacho & euaporat ad caput & hoc modo contra accidit ebrietates ex multo potu uini & in hac ebrietate somnus iuuat uehementer quia completur digestio illius uini. plus tamen iuuat si uomit propter hoc & de hac est hic sermo. Alia est ebrietates que sit ex acuto calore uini emittente uapores calidos acutos ad caput quibus de eo sit pota parua quantitas sicut in nostris pubis uulgari sermone dicitur uinum quod sapit de lolio & tunc somnus in hac ebrietate forsan nocet quia retinet illos acutos uapores. Et quia cura talis ebrietatis non est per digestionem illius uini quia si non est bene digestibile & ipsius non nocet quia non digeratur sed nocet si accitatur & acutus uaporibus quibus non sit potatus nisi medius & acutus hoc uino & ideo cura est facere ipsum uigilare & exercitari ut illi uapores acuti resoluantur & est simile de hac solummodo a hoc uino calido acuto sicut de siti facta a rebus calidis acutis ut aleo & uino acuto quia talis sitis non curatur cum somno imo cum uigiliis & euaporatio & potu humectante. Quod si sitis est multo potius unde causa sit indigestio uel ex ciborum indigestione modo somnus sedat eam & dicitur talis sitis a frigore facta quia ex indigestione & suffocatione caloris sit. hoc inquit Auicenna in sen. xiii. in capitulo de siti & in quarto causa in prima in capitulo de siti que febri tantibus accidit & innuit. Cuius in commento illius amphorismi quate partiale. Quibusque de desiderio nocte bibere &c. Simili ergo modo dicemus quod in solummodo ab ebrietate preueniente a uino non quia sit in superflua quantitate potatus sed quia est calidum ualde quibus sit de eo potus potatus non competit somnus sed uigilia quousque illi uapores sunt exalati & hoc est ad mentem Rasis in loco preallegato qui in hac solummodo uenit oleo rosato foriter sitrigidato. Ad remouendum caliditatem illorum uaporum & ad prohibendum eos. cum tamen in aliis ebrietatibus utatur oleo rosato non multum infrigidato. unde dicit. dico quod solummodo sit ex potu uini calidi quod uinum est magis calidum tanto solummodo est maior & causa est quia hec solummodo est quia uinum repler uaporibus calidis. Et subdit in hiis uaporibus & humoribus calidis sunt necessaria infrigidantia

sicut oleū rosatū & similiter infrigidancia mīta infrigidatione & est necessariū phibere somnū & quietē tota una die. Ecce ergo mentem Rasis secundū intentionē nundīctam.

¶ ET FRICA PEDES. Hic ponit curā intēdē do ad uapores. est autē hic triplex intentio, pria est diuersio & hoc fit fricatioe cū sale & oleo uiolato. Causa ē quia illud oleū remittit flammam si aliqua est. scūda intentio est resolutorio & h' fit infundēdo oleū camomelinū sup eorū extremitates & facere eos ingredi balneū. tertia intentio ē confortatio capitis ne recipiat & hoc fit cūz oleo rosato infrigidato sed nō tam multūz. Causa ē quia nō est excessus flāme qualis est in capite in soda ab extrusione & a solis calore. & ideo si soda esset a uiuo multū calido inflamante caput posset oleū fortiter infrigidari ut pēpit Rasis.

¶ Est sciendū quod approximatio horū oleorum frigidō debet esse cū uapores ascendunt. Cum autem iam ascenderūt uel multi sunt oportet ut misceat cum oleo rosato aliquid resoluens ut nō ponere oleum rosatum.

¶ ET CIBENTVR LENTIBVS. Hic ponit curā per rectificationē regiminis & dicit quod isti cibentur lentibus. s. corpore. causa est qā eorū stipticitate ingrossant uapores. Dixit secūdo qā in caulibus est proprietas per quā uapores a capite prohibentur ut dicit Ga. in libro decem tractatū secūdo tractatu cap^o de cephalagia pp ebrietatē. folia enī caulū infusa in aqua calida ap̄sita capiti naturaliter cōtrariantur ebrietati quia a pprietate. Similiter uirtute subtiliūtiua quā hnt q̄um ad prem suā nitrosam & uirtute frigida quā habet q̄um ad eius corpus lentia ut doctores comuniter ponunt & Aḡ. in 3° cap^o pblematum pblemate. xviij^o. Sermones autem caulū pfectū repies in fen 3° huius i p^o tractatu ubi de eis dispūat. 3° dicit quod si dam^o pullos columboy nō fit error qā generant sanguinē subtilē & fortē ad soluendū uapores. ¶ Sed ē dū biū utz nutrimentū pullos columbay sit subtilē. uidetur quod non per Auic. supra in cap^o de columbis ubi dicit quod in eis est grossities nutrimenti. Idem ponit ylaac in libro de dieis paricularibus & ligno declarat. Itē in fen. xiii^o. in ca^o de cura malay cōplectiōnū stomachi cum materia & opilationū ipsius dicit quod corpora pullos colūbay sunt tarde digestiōis & longe more in stomacho & h' uidetur esse ex grossitie nutrimenti sic subtilitatis eorū. ¶ In contrariū ē Auicē hic & pbatur rōne illud quod laudat in debilitate uisus pp paucitatem spiritus uisibilis uel ppter senectutē uidet subtilis nutrimentū s. caro pullo rū columbay ē huiusmodi per Ga. in libro expimentoy qui ispit ignis qui de celo descendit &c. Et per 3^{or} in primo libro tractatu octauo cap^o.

.xii^o. & maxie in hoc laudat columboz siluestres. Dicendū quod pulli de quibus hic sermo sunt pulli columbay qui iam possunt uolare & isti sunt facili digestiōis ut ponitur in 2° canū. 8° isti pulli cōpantur ad pullos gubay & p̄dicūz & sic sunt grossi nutrimenti uel comperantur ad lentes & caules de quibus hic dixerat. & sic sunt subtilis nutrimenti. uel alter posset dici quod subtilitas sanguinis uel nutrimenti est duplex. una est materialis. & hoc modo sanguis ex columbis generatus non est subtilis in substantia immo grossus. Alia est subtilitas effectiua. idēst que ē acta subtilis & hoc modo sanguis ex colūbis suo calore subtilizat & resoluit. unūz & eius uapores. & hoc ē quod dixit Auic. & ē fortis ad resoluendū uapores. Sed. cōtra quia in cura ebrietatis cōcedunt ingrossantia & non cōcedūt subtiliantia quia conceditur lens & agrestia. Dico quod in hac cura cōcedunt ingrossantia diuersis intentionibus & subtiliantia. In grossantia quidem ut phibeatur assensus uaporū. Sed subtiliantia ut uapor resoluat & ideo res curātes ebrietatem possunt esse diuersorum modoy ut sumitur in primo can fen in 3° ca^o de regimie p unū. Dicit quarto Auic. in litera qd oportet eis dare fructus stipticos & potū aque frigide nisi timeatur de debilitate stomachi & de ipsius laxitate quia tunc phibe a multitudine potus aque frigide. q̄no dū quod debes eos potare cū aqua granati acetosi. & ribes & succo eius. quidā dicit quod ē spēs acetose. Rob uero est succus p decoctionē ad solē ispilatus tū absolute secūdū quosdā rob est sapa & debet potare succū citoniy & maloy & trasglutire delectē coriandrū cū zucchero quia phibet multū uapores ad caput & rōne zuchari confortat. Pondus & pondus quia dolū quasi dicit debes cōtinuē & cōtinuē aliquāntulum in pondere ascendere. Vltio dicit quod cura pfectiua ē facere eos dormire & quietere secūdū quod oportet.

¶ QVOD SI PROPTER HOC. Hic ostēdit quid est sciendū qū ista nō inuāt & dicit q̄ oportet reiterare illud quod dictū est quia uomitus fricationē & unctionē & alia dicta in mane in lequēti die & totū hoc ē in una die naturali quia si hodie fecisti hanc curam et hac nocte non p̄pet uidetur in uia cōualecētie. signus est quod materia uinosa est adhuc exuberans in stomacho 9° cras in mane iterabo uomitū & alia remedia i cundū quod uidetur expediri & hoc Auic. dicit ut sis festinus in usu remediōy & non tardes. Dixit 2° & pone cibū ip̄sē qui sit infrigidans humectans & subtilians sicut est melius ouicā est quia si factis remediis non quiescat in prima die signū est debilitatis digestiue stomachi unde nō potuit cōsumere trapulam siue sit debilis a

naturalis siue accidentalis. Et ideo o3 daz ciba
ria facilis digestionis & nō dentur lentes & hu
iusmodi sed intendatur confortationi virtutis.

¶ Sed dubitatur quia Auic. uidet ponere q
uirtellus oui tendit ad infrigidationē. Contrariū
pouit in 2° casū. **¶** Dicendū quod foras intelli
git de uirtello oui p̄mixto cū aliq̄ re sup̄rica &
frigida de p̄dictis ut ē agreſta uel rob de ribes
& huiusmodi. uel dicendū quod uirtellus oui ha
bet infrigidationē quia habet remissum calorē
respectu caloris uini. Dixit post & funde super
eos aquā calidā multe resolutionis & hoc quia
cum decoctiōe camomille meliloti &c. **¶** Dixit
post quod debes administrare somnū inq̄tum po
tes. Dixit post deinde cum remouetur nauſea si
fuerit & intelligitur p hoc quod sit remota re
pletio uinosa stomachi & ex hoc sit remota radix
& minera uapox ascendētū ad caput sed uapo
res qui iam erāt in capite remiserunt tunc non
indiges oleo rosato ad confortandum sed indiges
oleo resolutionis ut camomelino uel de lilio quod
est expetum in primo cōtinētis. viii^o. cap^o. **¶** Se
cundo ē sciendū. dicit Auic. si fuerit nauſea inuit
p hoc si fuerit aliud accidens indicās repletionē
stomaci ut dolor uel tēſio ita quod illud accidēs
sit remotū. **¶** Tercio ē sciendū quod littera que
dicit & q̄nq̄ ebrietas remouetur i instāti. i.
exponi. prio q̄nq̄ ebrietas remouetur i instāti. i.
cessat post cessationē repletionis stomachice & h^o
quia uapores in capite statim cessante eox mine
ra in stomacho sunt resoluti pp multas cās quas
potes intelligere. sciūdo modo intelligit & expo
nitur q̄nq̄ phibetur oleū rosatū in instāti. q̄
subito oportet remouere illud q̄ uidemus q̄
retinet uapores & tēpus ē resoluendi.

¶ **AMPLIUS CVM EBRIETAS.** Hic osten
dit quid ē sciendū cū declinat ebrietas. Et dicit q
cū ebrietas incipit aluiari in accidentibus & pro
i. descendere uel ascendere uel & descendere. i. ma
teria per fluxū uētris fac eos ambulare paulatim
paulatim. & hoc ut materia & uapores descendāt
& ciba eos cū pilcibus petrosil & restitulis galo
rum & pullis cū herbis frigidis & hoc ad confort
tationē caloris & eius tempiem a uino facendā.

¶ Dicit post & oportet quidē ne sup cibos am
bulet statim. post tres horas. Cā est quia statim
ambulare post cibū faceret agitationem eius &
sic fluctuaret ad os stomachi quod ē debile in eis
q̄ uinū leuigatū & agitātū molificat os stomachi
Sed post tres horas Auic. ymaginat aliquaz di
gestionē esse factā in cibo qui ē in fundo & aliq̄
liter descendisse & ideo motus tūc factus nō fac
fluctuare cibū ad os stomachi & foras fac totū
descendere quod ē digestū in fundo stomachi si ue
rum ē quod cibū incipiat exire a stomacho grada
tim anteq̄ totus sit digestus & maxime cibū

disformis ut declaratū ē in fen. xiii^o. in capitulo d
tarditate descēsus cibi & fen. xvi^o. cap^o de fluxu
uētris omnī mōx & propter hāc imaginatiōes
Auic. cecidit porci uini post horas tres i fen. xiii^o
in cap^o de cura cōturbatiōis stomachi **¶** Dixit
post & similiter melius ē ut cōsideres dispositio
nem eorum cum somno aut quiete longa donec
stomachus parum peraleuietur quasi dicat et uni
uersaliter magis laudo somnū & quietē quā
motum **¶** Dixit post deinde. administretur. i. ro
to cibo digesto oximel zucharinum si fuerit ca
lesacti & hoc ad faciendum descendere & pene
trare cibum & ratione zuchari non caleſcit &
oximel melinum si fuerit humectari & hoc
q̄ illud magis abstergit & exicat. **¶** Dicit p^o
deinde ad fricationē pedū suox & hoc ad resol
uendū uopores si qui a cibo surrexerunt. **¶** Di
cit post deinde ambulet non laboriose uel alio
motu moueātur nō laborioso & hoc ad excitan
dum & uigorandū calidū naturale. **¶** Dicit post
& aliena eos ab aëro ut ab almu est spēs salis
cā est quia in istis nerui debiles existentes pos
sent ledi ab acuitate ho3 & iō si uellent eis uti
sint non actui. Dixit post quod post ambulati
onem parū administrātinā & balneū. deinde
ultimo potes eos infundere cū embrocis equalis
resolutionis & cibare eos carnis^o leuib^o. Causa
ho3 est de se euidentis.

¶ **MEDICAMEN OPTIMUM.** Hic ponit
quoddā medicamen optimū ebrietati quod ē.
p. semis endiuie. seminis caulū berberis munda
ti a suo semine & sumach lentū exorticiatū
rosax. spodiū an mīſceātur oia ex eis pondus. 3.
iiii. cum chīrat & ē pondus quattuor granox or
dei camphore & una. 3. aque granati aut a que
ribes uel acetosiratis & rob eius. **¶** Est sciēdu3
quod istud medicamē cōfert itigridationē re3
frigida3 quas recipit & cōfert itipietate pro
hibitiua uapox & cōfert ēt p̄prietate feminis
caulū ut satis pōt patere ex p̄dictis & appa
rebit infra.

h **EC SODA ACCDIT** propter
sicritatem. Hic ponit curā sode facte
ex coitu & primo inquantum exicat.
Secundo inquantū repletionē3 mo
uet siue exciāt siue deregūt. 2° ibi. Postq̄ dedi
nas. **¶** In prima pre dicit quod hec soda pueni
ens ex coitu accidit ppter sicritatē quā ex eo cor
possidet & eius cura est dicta in cap^o curationis
sode sic. cū humectantibus. **¶** De 2° pre dicit
quod qn dedines ad humectancia cā replendi
corpus qn sup̄uenit choicus qui est motus cōpo
situs ex corporeo & animali & eleuat uopores
fraudentos o3 ut ille cui accidit succellione
coitus aut qui habet repletionem. primo inci
piat ab euacuationē minoratiua. deinde cum solu

tiua maiori si unaq. fuerit necessaria uel una
eap. tñ. deinde cerebri confortetur cu oleis confort
tariis sicut cum oleo rosato uel mirrino. Et ut
triatu ex cibis ueliosis digestiōis boni chimi &
remoueat choitu & si nō pōt remouere non co
hæat cum & ieiunus. ¶ Et dubitatio utq. i soda
ex cohitu cōpetat euacuatio. uidetur quod nō q
euacuatio phibet ab euacuatioe ut patet i quar
ta sen primi cā cap. 3°. ¶ In cōtrariū ē Autē
hic & habebas in quo patet in hoc capitulo &
Rasis in primo cōtinētis in fine. Dicendū quod
Autē pfecte inuit solutiōe huius dubitationis
quia choitus aliquādo facit exicando ipsaz soda
& ratione huius nō competit euacuatio. aliquā
do ei facit mouendo materiā quia iuenit corp^o
repletū uel quia homo utens choitu nititur se
multū replere & ista materiā quā in corpore re
pleto mouet uel us caput pōt esse uaporosa de
malis uaporibus & pōt esse humoralis. Cā autē
pp quā mouet ē quia coitus ē quidā motus nō
solū corporeus sed animalis. In homine igit i q^o
ex cohitu pp repletiōe que ē in eo materie mo
ueatur oportet uti euacuatiōe p slobothomiam
uel per farmaciā uel utriq. secundū quod tibi
aparet & cū hoc uti cōfortatiōe cerebri ne mate
rias moras recipiat & cōsequēter si ipas reacper
oportebit uti redolutiōis secundū canones gene
rales supra positos & hec omnia Autē inuit cum
dixit postq. dedinas & c. i. postq. tu nō intendis
ad humectandū & hoc qā soda non ē ex siccitate
sed pp repletiōe in corpore & c. Et dico postq.
& c. quia oportet ut ille cui accidit istud. i. soda
pp uapores successiōe coitus aut qui habet reple
tiōem. i. qui habet soda ex repletiōe humoralis
incipiat primi erē. Et per hoc quod dicit postq.
forām Autē. uult innuere quod etiā in uno eodē
corpore possit cadere intentio humectationis &
postea intentio euacuatiōis qā cū siccitate cerebri
facta in euacuatiōe pp coitu pōt cōiungi cōmorio
materie pp repletiōem i reliquo corpore existē
tius que materie ad caput subleuari possunt si
ue sint materie uaporose male siue humores
tñ in diuersis corporibus hoc ē euidentius et pl^o
cōringit. ¶ Dixit post nō coheat dū ē ieiun^o. i.
uacutus a cibo secundū omnē digestiōe qā ma
gis debilitat qūis ieiuni citius expleat coitum ut
ponit Ag. in nono pblemate quartē pculē. Ex q
bus soluitur ratio in cōtrariū. qūis enī euacuatio
phibeat ab euacuatiōe inquitur euacuatio uel
per se. tamen dispositio alia illi annexa quādoq.
ipsam concedit.

OPORTET UT SIT TVA VO
luntas. Hic pōt curā sode ab alia cā
extrinseca pueniēte ut a puisione
siue cū. & pōt ponit curaz ad ipaz
dispositiōe intendēdo. 2° ad accidens. 2° ibi. Et

etū puissio. Prima in duas quia primo ponit i
tentionem generale in cura. secūdo ponit in spe
ciali. secūda ibi & scias q in illo. ¶ In p^o pre dū
q intentione curat. ual sode ē p^o ad sedandū
dolorem qūm potes & ad elōgandū materiā
a loco lesō qūm potes uel euacuando uel diuer
tendo ad cōtrariū ne ibi fiat apostematū. & si
expedit medica plagā ipsaz replendo carne & si
non potes hoc facere malitia cōplectiōis remanē
te qz ut temperes incarnationem pris. ppinq.
¶ Et sciendū quod intentio Autē. hic ē itē dēre
ad tria principaliter. Primū ē ad sedationē do
loris. secundū est ad phibitionem apostematis.
possemus tñ dicere quod totum hoc reddit ad
unā intentionē. i. ad phibitiōe apostematis qā
doloris miti gano ē apostematis phibitio. pre
missit autē intentionē mitigationis doloris pp
cāñ generalem qui habetur in quarta sen pmi
cum dicit cū Ad diuersū trahere uolucris loci a
quo ptrahis dolorē prius soda & c. & quia m^o
tum debet esse medicus solers ad apostematū
cerebri phibitionē i humifmodi puisionibus
iō Autē. multiplicauit uerba cum dixit uolucris
fims & intentio. tertiū ad quod Autē. intendit
si accidit plaga replere ipsam carne & nō potest
fieri nisi complexio rectificetur ut ēt ponit. Ga.
in 3°. de ingenio sanitatis.

¶ ET SCIAS. Hic magis in speciali psequitur
curā & primo intendo ad phibitiōe apostema
tis. 2° intendendo ad uolucris si ibi fuerit. 2° ibi
deinde oportet ut cōsideres. Prima in duas p^o.
ponit signa apostematationis. 2° docet subuenire.
2° ibi. primū ergo quod te oportet. ¶ In prima
pre dicit quod tu debes scire quod i habere hāc
soda apparer febris & cōturbarur intellectus
uel incipit cōturbari. ¶ Est sciendū quod ista ac
cidentia significat apostematationē quia i gñi. cāt
raptū materie ad caput. i. ad cerebri eius.

¶ PRIMVM ERGO. Hic docet subuenire &
dicit quod primo qz slobothomare cephalicā &
uenā nigrā & hoc ut apostematū phibeat. Et
si ibi sit repletio qz uti diuersis acutis & maxi
me clisteri facto ex pulpa coloquintid & huius
modi. tñ si habet febris equa clisteria quia non
sine sic acuta. Et si non competit clisterie utaris
alio euacuatio ut pillulis coctis si febris nō fu
erit quia tunc esset timor de motu humorū. Nā
tunc ē euacuatio necessaria ut fiat scutritas ab
apostemate. ¶ Est sciendū quod slobothoia
est euacuatio maxime cōueniens ad euacuatiōe
& diuersiōe humorū fluentiū ad caput quia ut
plurimū humores p sanguine fluit. Si ergo in
alio corpore sit repletio & materia est in fluxu
slobothometur uena cōis siue nigra dicta. Si autē
materia est i capite cōprehēsa slobothometur
de cephalica & si uis cū hoc aliquā maiorem di

uerfione q̄ fieret de cephalica eiusdeꝝ pris flobothoma de cephalica pris cōtrarie pri poffe & hoc Autic. inuebat fupra in can generalibus. Et ex hoc ceſſat cōtradictio inter ꝑar medicum & medicū ſibilenſem de quo loquitur in primo libro tractatu 2º ultimo capº. ¶ Dixit poſt ſi aut illic ē repletio. ſ. de aliis humoribus a ſanguie & tunc ſi ſunt in prius ſtomaci & in teſtinoꝝ & ꝑ magis uenag poſſibile ē quod euacuent & diuerſentur cū diſtenti acuto ſi nō ſit febris quia cum diſtenteria acuta inflammēt ſi febris eſſet oportet fieri diſtenteria equalia. ſ. cū caſſia & ſuco ſide & huſmodi uel ſi ponis coloquintidā equa eā curā a liquo remittēt eius acuitatem ſicut ſunt malua uiole iuuabe & ſimilia & hoc ē quod dicit diſtenteria equaliter. Si uero iſti humores ſint i uenis poſt epar & in mebris cuius ſignū ē q̄ diſtenteria nō cōueniunt. nō faciūt aliquā utilitatē quia ſi euacuat & hoc ē quod dicit quod ſi diſtenteria nō cōuenit tūc fiat purgatio cū pilulis chociis quia illos euacuat humores & quibus habeat calorē alique qui tñ nō ſit febris tunc deſt illas pilulas chocias & iſti ſunt ſermones Raſis in primo cōtinentis in nono capº cū dicit. Quādo accidit capiti forſis puſſio fluxus i primis flobothomia. Secū dario puocetur fluxus cū diſtenteria calidis acutis ſi nō multū febricitat patiens ſicut cū aqua decoctionis pulpe coloquintid & ſi febricitauerit diſtenteria cū diſtenteria leuibz & denſ pilule chocie ſi nō febricitat & debes ſcire q̄ ꝑuoca fluxus ē ualde neceſſaria in hº morbo. & ſi forte parū caleſcit nō nocet quia purgº redit caput leue et nō p̄mittit uulnus apoſtemari. ¶ Sed. t. d. quā purgationē dabo ſi febricitat & idiger farmacia Dicendū quod non dabis pilulas chocias q̄a ſup flue ipm inflamarēt. ſed poteris dar alias pilulas quas tu cōſiderabis uel facere decoctionē ex agarico ſecundū quod tibi uideatur. Et attende hoc quod communiter medici ſunt cōtrarii flobothomia cū tñ debeat farmacia dari & maxie tēporibus iſtis in quibus homines ꝑ multā laxitiaz ſunt repleti malis humoribus. ¶ Secūdo ē dubitatio q̄a Autic. uidetur ſibi cōtradictere. ꝑº enī dicit q̄ cū apoſtemate ē febris & modo docēs curare dicis ſi habuerit calorē qui ſit minor febre. dicendū quod ad apoſtema cerebri neceſſario ſequit febris ut patet in cometo illius amphorismi ſexte p̄culie. Quibus cerebz ſuſum conuertit & c. tñ cū quā hic ponit nō ſolū ē ad phibitionē apoſtematis inchoantis ſed ad phibitionē apoſtematis futuri euenire. Sed. r. d. quibus localibus debeo uti ſup loco puſſo. dicendū quod localibus phibentibus apoſtema ſecundū quod dicitur in ſequentibus paritibus.

¶ DEINDE OPORTET ¶ Hic ponit curā intendendo ad uulnus ſi fuerit. & ꝑrio facit hoc.

ſecūdo oſtēdit quid ē ſciendū qñ nō ē uulnus. 2º ibi. quod ſi nō fuerit. ¶ In ꝑria ꝑte dicit quod tu debes inſpicere ſi ibi ē uulnus quia ꝑus ipm debes medicare & temperare locū propinquū in ſua compleſione donec ſuſcipiat curā. ¶ Eſt ſciendū quod Autic. hic uult dicere quod poſt q̄ tu ſuſcepit euentū apoſtematis & ſi inceptu admo uiſti & hº ē q̄ dicit. deinde tūc ꝑrimū q̄ facere debes eſt curare uulnus cūꝝ medicinis incarnariis uel generariis carnis & iſte ſunt que cōplexiōnem reſtituūt ſiue tēperant.

¶ QVOD SI NON FVERIT ¶ Hic oſtēdit quid eſt ſciendū qñ nō eſt uulnus & ꝑmo qñ nō ē uulnus nec apoſtema. 2º qñ eſt apoſtema 2º ibi. Quod ſi locus incipit. ¶ In ꝑrima ꝑte dicit quod ſi nō fuerit uulnus emplaſtetur locus cū cōſortantibus ſicut cū emplaſtris tēparis cū aqua mirre ſalicis & cū oleo mirrino lileaceo & roſato & cōꝝ ꝑmiſſiones ſunt in quibus eſt ſtipicitas ſubtilis & reſolutio pauca dicit roxe mellorū calamus aromaticus camomilla bolū armenū & alutē iamēni cū uino odorifero & ſubdit quod forſſe eris cōtentus oleis dictis Tepidi tñ debet eſſe & forſſa qñq̄ oꝝ ipa ꝑarum infrigidare ꝑꝑ dolorē & tumorem apoſtematus Et ſubdit quod oꝝ in iſtis auere calore tñ uñ dibos uaporofos & res calefacientes. ¶ Eſt ſciendū quod Autic. hic intendit ad phibitionē apoſtematis quīs non ſit acta apoſtema & hoc facit cū medicinis in quibus eſt ſtipicitas ꝑhibitionis materię & in quibus eſt aliqua caliditas cōortatiua mitigatiua doloris & etiā aliqua liter ꝑ reſolutiua ſi eſſet ꝑꝑ ꝑcuſſiones moſificationem & nocimentū ſi acciderit ut dicit Seraꝑio in hoc capº. Modus autē aproximandi eſt in forma repida quia ſunt magis doloris mitigatiua. ſ. mitigatiōe uera. Sed ſi indigemus ſubito quādam mitigatiōe mēdoſa & fortiori reperuiſſione tñc non titimur repidis ſed ꝑarū ꝑꝑ ꝑꝑidis & ubi eſſet in capite calor & magnus uor de apoſtemate uentur multū frigidis actu ut dicit Meſue in hoc capº. balneū autē ſancie enationē & uinū & c. oia mouent materias. ¶ 3º eſt ſciendū quod littera que dicit quod ſi nō fuerit ꝑꝑ dupliciter exponi. ꝑmo quod ſi non fuerit uulnus ut iam dictū eſt. 2º quod ſi non fuerit apoſtema tñ timor ē quod poſſit euenire in hoc cōſidera quod Autic. nō uenit ꝑaris andinis ad mitigandū dolorē capitis ex ꝑcuſſione quīs apoſtema nō ſit ſed miſcet cum frigidis & ſtipicis & hoc eſt ſecurius tñ Raſis i ꝑmo cōtinentis dicit qñ ſoda eſt cauſa ꝑcuſſionis & nō eſt uulnus curetur cum calefactoꝝis. ¶ 3º ē ſciendū quod Autic. ꝑreſupponit curā ꝑ flobothomiaz & purgationē ſi expedit.

¶ QVOD SI LOCVS ¶ Hic ponit curā qñ nō

est uulnus locus in incipit apostematari & pmo qñ apostema incipit. 2º qñ pcedit. 2º ibi. dicit post illud. ¶ In prima parte dicit quod in principio apostematari administra stipicia fortia & infrigidaria sicut sunt cortices granatorum balau sue lentis rose & huiusmodi & embroca caput ex aquis eorum & emplastrum ex fecibº eorum. ¶ Est sciendº quod Auic. in principio apostematis uritur purioribus repulsiuº qñ quando non est apostema licet sit timor quod eueniat & causa est quod apostema incipit tñc est in actu fluxus mare rieqº quas oº repellere & de attractione timere. Et iº admiºstramus stipicia fortis stipiciatis & infrigidatiºis cum aut pcedit miscemus resolutiua & stipicia secundº canonem curationis generales ut pressus & mirra & zenebra & citionia & olibanum. iºus nò preparum. sed qñ est iam apostema & dolor tñc possimus uti ad sedationem doloris calidis mixtis cº stipiciis. sic isto modo dare incipimus ad potandº sticados cum aqua uel sirupo mellino & cº eo liberatur & semper intelligas quod debz fieri slobothomia uel farmacia si non est phibens secundº canº generalem supraposittm. Et ex hoc patet quid dicat de 2º pre per illa que dicta sunt.

¶ ET CVM PERCVSSIO. Hic docet intendere ad duo accidentia. & primo ad comotionem cerebri. 2º ad exitum sanguinis a cerebro. 2º ibi. Et scias quod cum lesio. ¶ In prima parte dicit quod cº fuerit percussio caput comouet tunc da ad potandº sticados cº aqua uel sirupo mellio quia cº eo liberatur. ¶ Et sci. d. r. quº mel & sticados cum sint calida cºferunt in comotione cerebri ex percussione. De hoc casu ego uidi inter medicos magnº discordia & cº canº Rasis in 3º coninentis in caº de fractura cranei auctoritate orbati. Dico ergo quod p comotionem capitis intelligit quadaº agitationem & relaxationem medulle cerebri quª cºiecturatur ex forti percussione & ex nocumeto opationº sensibilium & motuarum & ex aliis. In hac ergo comotione interio uel e phibitio apostematis ut in prinº cum accidit & tunc tunc mut slobothomia & euacuationibus & diuersionibus & repulsionibus. nº interio cerebri recortatio & resolutio aliquarº humiditatum per indigestionem ex debilitate generatarº & aliqua reagregatiºe siue lasitate & hoc fit cº sticados nº lino decoquendo ipsum & sirupado cum melle uel dádº eius puluerem cº aqua melis & hoc fit cum cessant cura apostematis & uulneris si ibi erat & remanet sola illa comotio. Et hoc e ultimuº qd fit in cura. & ideo liberantur cº eo & ideo mundius errant qui in principio percussiois capitis ubi credebatur comotio cerebri pcepit dare sirupum de sticados & ipse tñc iuuenis & pax exacerbatuº sequebatur hunc textu.

ET SCIAS. Hic docet ad exitu sanguinis a cerebro intendere & dicit quod cum lesio puenit ad uelam cerebri e magnus timor & piculº. De secundo quod cum sanguis egreditur ex cerebro propter percussione oportet obare patientem ex cerebellis galinax quatuº e possibile & potare sup ipsam aquam granati acetosi & cº soluitur apostema multiplicare illa cibatores dicta usqº ad tres dies deinde slobothomia. ¶ Est sciendº quod cognoscitur ex egressione sanguinis a cerebro quod percussio fuit fortis et quª sit reliqº mala accidentia ex locus exitº fuit nares uº aures & cº. ¶ 2º est sciendum quod in cerebellis istis uidet e ppter as confortacionis substantie cerebri & iº quando in eo e facta comotio que e fregit aliquª eius uenª tñc cibamus ipº huiusmodi cerebellis secundº possibilitate quia nò potes multuz dare de eis ante securacionem apostematis quia multiplicat sanguinem. sed cum es securus ab apostemate potes multiplicare potus eorum & post slobothomia eº qñ securat slobothomia ab apostemate & ppteritudine sanguis & pp huc timoreº docuit potare sup illis aqua granati ne ille sanguis fiat furi osus aptus apostematiºi. dixit usqº ad tres dies quia fortaz sufficit hoc tempus ad reslaurationem. Dixit post e potes. quia nò pot haberi de eis qritas qua fieret comotio uel quia hoc cerebella in forma portabili data facilius transmutatur. facilius enim e repleti potu qº cibo ut ponit yppocras in 2º picula amphorismorum. ¶ Est dubitatio circa capitulo uerº in medicinis localibus & ppter percussus quibus utimur ad fodam ex percussione debemus pmiscere acetuz. uidetur quod sic ex haliabare in qnto praticæ in hoc caº. ubi dicit oº capiti oleum instillare roxatuz tepidum & acetum uini. Idem ponit Serapio in primo sue praticæ capº. xii. & cointer opantes recte agut. Dñm qº uel pauculi sunt directi & ppter intrinseci & tunc acetuz nò cºperit & rº e quia sui mordicatione & complexionem etiam acetosa ledit membra sensibilia & neruosa et pp hoc e existere multuº dolore forti nò cºperit ut supra in canonibus generalibus & serapio in hoc capº. Si uero nò sint directi panicali non fit aliquis uulnus & timeº apostematº tñc cº oleo roxato miscamus acetuº quia utatur ad penetrandº unde haliabas in qnto praticæ in hoc capº. Sciendº est quod nos oleo roxato acetuº immiscimus apostematibus cerebri & operimur eius quº oleu roxatu ad cranei penetrat interiora. De his tñ diximus pfectius in quarto canº fen quinta & dixerunt in tercio tractatu huius ultio capº. Hoc tñ qd hic scriptum iuuenimus postea fore dictuº Galieni in libro quarto tractatu secundo in capº de dolore capitis ex percussione.

EIVS CVRA EST PERMVIA.
 Supius Auic. posuit curas sode pro
 uenientis a causis imprimētibus. hic
 ponit curā speciei eius que puenit
 a causis disponentibus. & prio e^o. que puenit ex
 debilitate capitis secūdo eius que puenit a subri
 litate sensus. 2° ibi eius cura ē ut sensus. prima in
 duas. prio ponit curā in generali. 2° ī speciali ma
 gis. 3° ibi & multociēs quidē &c. ¶ In p^o pre
 dicit quod cura huius sode est pmutatio malicie
 cōplectiōis quā habet & cōfortatio cū cibis odo
 riferis caput cōfortantibus in q^b sit subiliatio
 & supietas cū aggregatiōe causarū motuarum.
 ¶ Est sciendū prio quod in sōda a debilitate ce
 rebrī cōsideramus tria. prio cām facientē ipsam
 debilitatem que ut plurimū est aliqua malitia
 cōplectiōis & tūc oportet pmutare cōplectiōem.
 secūdo cōsideramus ipsam debilitatē cerebrī siue
 resolutiōē siue laxitatē ut contingit post longas
 egritudines eius sicut etia dīdimus de stomaco
 uel epatico & quātū ad hoc cōfortamus cū ci
 bis odoriferis in quibus est subiliatio. ī subilibus
 substantiā & supietas. s. aliqua ut cibi de specie
 bus aromaticis habentibus aliquā supietatem
 ut gariosoli & similia calida uel frigida secūdu
 quod uidetur nece sūtas. 3° cōsideramus causas
 iprimētes & rē debet aggregare eas in mente
 tua & remouere & hoc est quod dixit in littera
 cum aggregatiōe causarū motuarum &c. s.
 remouendo ipsas.

¶ ET MVLTOTIENS. Hic ponit curā ī specie
 li magis & primo ponit ipsam. 2° resūmit curā
 generalez. 3° ibi & ut auferatur. ¶ In prima
 pre dicit quod multociēs cā huius est aggrega
 tio malorū humorū calidiorū in stomaco & oportet
 ut euacuentur p euacuētia cōuenientia. ¶ Est
 sciendū quod licet plures possint esse cause imp
 mentes in cerebrū debile quāq; aggregatio debz
 esse apud te ex capitis premis in Auic. ex
 plicauit de unaquā que frequēter contingit.
 Aliquis eij homo sicut habet debilitatē in capi
 te ita in stomaco habet malos humores calidos
 imprimētes dolorem capitis & si caput non essz
 debilis receptiōis nō faceret ibi dolorem Et ē
 hoc quod dixit compar esse &c. Cura igitur est
 euacuare illū humorem a stomaco & hoc scis ex
 fen. xiii. Et cōsidera quod etiam cura est cōfor
 ratio cerebrī.

¶ ET VI AFFERATVR. Hec ps pōt esse
 uniuersalis in cura sode a debilitate capitis &
 tunc dicemus quod resūmit curā & hoc cum
 regimine cōuenienti cōfortatio capitis & cū re
 gimie phibitio a sensus uapoz ad caput a toto
 quidem cum balneo. a stomaco uero diminuen
 do cibū & dando aliqua stiprica ut caseum &c.
 Alia littera habet & ut auferatur. i. non dicitur

cibus tantis una uice q̄ta est resolutio quia uir
 tus debilis non posset digerere. pōt etiā hec ps
 esse particularis ut quod hic psequatur cura so
 de habētis aggregatiōē malorū humorū calido
 rum in stomaco. Cura. n. eius ē primo p euacōē
 illius humoris & hoc est iam dictū. 2° p aba
 ria multi nutrimenti ut fiat restauratio eius qd
 resolutum est a cerebro debilitato ex egritudie
 & eius quod resoluuntur a stomaco & alijs pib^o
 ex calore colere in stomaco resoluere & sit cum
 hoc facilis digestiōis sicut ē caro pulle. ¶ Dixit
 in littera & si non repantur utriusq; pprietates
 postreme. p pprietates postremas intelligit dū
 as pprietates quas ultimo dixit una ē quod sit
 multi nutrimenti & foras uale. q̄ cūz h^o quod ē
 multi nutrimenti sit nutrimenti constantis & fixi
 ut diungat ad terminū eius. i. ut obstat resō
 lutiōi facte a calore acuto colē. Alia ē quod sit
 facilis digestiōis & iō dixit p̄streme pp alias
 cās q̄s supra tetigerat. s. cū dixit ipsius cōforta
 tio cum cibis. Si ergo non potes habere cibum cum
 duabus pprietatibus pp aliquā causam que
 impugnet tūc eligatur melior duarū pprietatū
 uerbigratia si stomachus illius ē fortis igneus di
 gatur res multi nutrimenti q̄uis sit difficilis dige
 stiōis. uerbigratia caro porcina & extremitates
 tituli uel caro titulina. Si autē stomachus sit de
 bilis dētur abaria facilis digestiōis q̄uis nō sine
 uel nō essent tāi nutrimenti sicut esset aliq̄s sit
 eius carnis pulle cū multo brodio ita qd nō esset
 ibi multū de carne uel sicut esset aliquid iulebe
 subtile uel p̄isana ordei. Vterius Auic. uult qd
 eibetur post balneū q̄a purgans supfluitatibus
 terrie digestiōis mēbra melius trahet nutrime
 tum et cessabit ex hoc euaporatio ad caput & iō
 etiā uult ut minorez cēna ut minorez euapora
 tio ad caput & hoc ē quod dicit & ut obserues cox
 enas. i. nō cenet sed ipsam reponant uel minuant.
 3° sit ista cura cū quibuscūq; cibis medicinalib^o. s.
 caparibus ut diuertat materias ad urinaz & cū
 oliuis. simaruris cū caseo ad cōfortandū os sto
 maci ad phibendū ne fiat euaporatio & hoc ē qd
 dicit ut cōfortet os stomachi. ypocras aurē. s. in li
 bro epidimiāz ut ponit Rasis in prio cōtinentis
 nono cap^o cōcelsit eis habētibus sōdā pp coleraz
 in stomaco existētē uinū absolute. i. puz & Ga.
 s. in cōmēto eligit ut sit mistū atz aqua. hic scias
 quod Ga. dubitauit in materia illa colectia dāz
 uinū puz sed noluit quod poneret de aqua &
 hic erit potus cōfortas cerebz & stomachūz nec
 erit timor de inflammatiōe colere & si neles dare
 uinū puz sit subtile. i. debile non potēs ut etiā sit
 subtile & limphatū & hoc est quod Auic. dicit
 aut subtile aut aggregatū utruq; quia. s. sit subtile
 & limphatū et ut sumat cum pane q̄a remouet
 malos uapores uini uel foras non hic subito cura

ca^m = a^m = 1 kantato.

porat ad caput ut potest intelligi fuisse de mēte
Alicuius prio cān in fen 3° in cap^o de regimine p
uinū & in prio cōtinēis nono cap^o dicit Ralis q
melius ē dare panē cū uno madefactū. Ex huius
eni resoluitur uapor paulatī cōferēs & expelens
materiā morbi & si dicitur uinū per se ex eo disol
uuntur uapores subito caput petentes facientes
fortē distensionē & iduāt maior dolor. ¶ Eius
cura ē hic nō intendi nisi ad obtusionem sensus
& h^o ē q^d dicit ut fiat pax piger cū cibis nutriti
tūz ingrossantibus sicut ē caput arteris bouis &
huiusmodi assumptūz cū frumento & oleo &
carnes bouine & cā ē quia sunt humidi et grossi
nutrimēti & si uirtus digestiua ē fortis fiant cū
baria cū lacte & portulacis & carnis pisciū &
qñq. approxinātur medicine narcotice ut sirup^o
de papauere & semē lactue & huiusmodi. Et
quādoq. approxinānt epithimata et huiusmodi
& quādoq. embrocationes secūdū quod uidetur
medico magis oportuni & conueniēs.

EIVS CVRA ALIA EST QVE
accidit. Supius Auiē. determinauit
de cura fode diuersificate secundūz
diuersitatem cāp. hic determinat dē
eius fode diuersificate secundū modū existendi.
diuersificatur autē soda secundū hoc quia que
dam p^o ē quedam p^o comunitatez. ponit ergo
curam fode per comunitatem quia cura fode
ppet. ppriā cām in cerebro existentem est satis
nota ex predictis & dicendis. Soda autē p^o cōitate
erat uel p^o cōitatez ad totū uel ad ptez. primo er
go determinat de cura fode p^o cōitatez ad totū.
2° anēctit quasdā species fode. 3° determinat de
cura fode p^o cōitatez ad partes determinatas. 4°
ibi. Oportz ut purgatio fiat. 5° ibi. oz ut solcite
ris in omnibus. Prima in duas quia soda p^o cōita
tem ad totū ē duplex quia quedā ē que fit ī fe
bribus quedā ē que ē cretica ut que fit p^o creticū
cōmotionē. primo ergo ponit curā fode acicētis
febribus. 2° ponit curā fode creticę. 3° ibi. In so
da quidem cretica prima ī duas. primo p^o cōmit
tit quādam diuisionē fode in febribus. 2° exeq
tur curā. 3° ibi. Cura autē eius conueniēs. ¶ In pri
ma pre dicit quod cura huius fode quedam est
que euenit cum fortitudine egritudinis & eius
passione. dehinc remouet. quedā est que rema
net post remotionē egritudinis uel post erradi
cationē proximī eius & c. patet in littera. ¶ Est
sciendū primo quod rubrica dicit cura fode que
facta ē accidens in febribus & egritudinib^o acu
tis. i. in febribus acutis & expressit de eis quia
ipsas multū cōsequitur dolor capitis. ¶ Secun
do ē sciendū quod dicit cū fortitudine egritudi
nis qñq. ad cōtinuās & dixit & eius pōxist a
tio quātum ad interpolatas. ¶ Tercio ē sciendū
p^o hoc quod dicit qñq. inquietat egrū Auiē. multū

dicere quod qñz ē quod in febribus debemus in
tendere ad sedationē & doloris quia cū inquietat
egru. i. debilitatio uirtutis & cū inquietat pp
indigestiones auger morbū. i. febrem augendo
causam & augendo etiam ipsam febrem. ppter
inflammationem intendimus enīz acciditibus uel
quia debilitat uirtutes uel quia morbū augent
ut ponit Ga. in. xii. terrāpete. ¶ Quarto ē sci
dum quod albisicatio urine pōt significare rap
tūz materię ad caput & quia non semp hoc ue
rum ideo dixit qñq. ¶ Quinto ē sciendū qđ
urina cōurbata uelud urina subigaliū signifi
cat sodam & significat qñz essentiam suā in dis
positione. presentēz. & hoc ē quod dicit essentia
suā in dispositione & qñz significat quod recedit
soda & hoc ē quod dicit qñz significat resolutio
nem & iō. oz quod hoc dictum referatur ad id
quod dixit de urina alba quia qñz significat iō
oportet quod habeas alia signa uerbigratia uria
in febribus subito albesit nec apparet fluxus uē
tris nec uomitus nec circa cutim motus materię
ergo ascendit ad caput & hoc dictum referitur
ad illud quod dixit de urina similis urinis alino
rū quia turbida que clarificatur significat quod
soda resolutur & que remanet turbida signifi
cat essentiam fode in dispositione presentē ut sup^o
dictum fuit de intentione. Ga. i. cometo illius am
phorismi quarte particule quibus urina & c. ¶
CCVRA AVTEM EIVS. Hic ponit cu
ram qđ soda sequit febrē & prio ponit curam
fode in febribus absolute. 2° ponit curam fode
que remanet post febres. 3° ibi & qñq. remanet
soda. p^oia in duas. prio ponit multa remedia. 2°
ostendit qđ ē sciendū si illa nō cōferūt. 3° ibi. Et
si nō sedatur pp omnia illa. ¶ Ad euidentiā pri
me pris est sciendū quod ut patet pōt habebas
in qñq. patet soda in febribus aliqñ fit ī simpli
ci calore & huius curā Auiē nō ponit quia nota
est ex p^o dictis aliqñ fit ex uaporibus uel ex matē
riebus ad caput ascendentibus & huius curam
Auiē. ponit. In hac autē soda cadit quatuor mē
siones. p^oia ē repulsiō uapoz. 2° ē resolutio eoz.
3° ē qñq. stupefactio pp uehementiā doloris &
pp uigilias. quarta ē phibitio uaporū ad caput.
prio ergo ponit curā huius fode itendēdo ad re
solutionē & repulsiōē. 2° intendendo ad stupe
factionē. 3° ad phibitionē uapoz. 4° ibi. ¶ Quod
si narcotica & somnifera. 3° ibi & qñq. phibent
Prima in tres. prio ponit curā p^o resolutionē et re
pulsionē. 2° mista. 3° ponit curā p^o repulsi
tū puriora ostendēs in quo cāu debemus eis uti
3° ponit curā per resolutionē pura & mista ostē
dens in quo casu eis utimur. 2° ibi & ad ipz in
uat. 3° ibi & si sua nocet. ¶ In p^oia pre dicit qđ
cura ē p^ometio enule cū oleo unfacino uel cū oleo
roxato usuali cōquassato cū aceto tepido i yema

& in febre, lenta sed in estate & in febre forti cū aceto infrigidato. ¶ Est sciendū qđ oleū roxatū & infancnū mista cū alchafim, i. enula reperit & resoluit ut notū ē & ideo cōuenit qñ materia est in capite & alia pars mouet uerfus caput et hoc ē in pēssu sode. Sed oleū roxatū utiale, i. quo cōiter uimur quod fit ex oleo cōmuni de oliuis maruris mistum cum aceto repetuit & modi cum resoluit & ideo conuenit in principio huius sode. Tepidū i. yeme & c. causa patet et ē sermo in hoc cap^o halyabaris, de secūda pre dicit quod iuuat ad hoc embroca facta ex decoctione ordeī excoctarici & papaueris albi & uiolarum & roxap^o quō uapores nocent sua acuitate. ¶ Est sciendū quod ista decoctio, s. ordeī & c., est satis infrigidatiua & repressiua. & ideo si uapores faciūt dolorē eorū acuitate, s. caliditate ista decoctio ē utilis embrocatō cū ea caput & infundēdo super eas petias & ponēdo ad caput. ¶ Sed, r. d., quomō cognoscā quod uapores nocēt eorū acuitate, i. acuta caliditate & quomō nocēt multitudine. Dicendū quod medicus in hoc debz habere bonā extimatiuā & aggregare multa signa, uerbigtraria, cōsidera in materia febris si ē colerica acuta ut flegmatica ut sanguinea & cōsidera et in leuitate uel in grauitate capitis & i. extensioe uenarū eius & tūis & i. exicatioe & aspartioe & quasi corrugatioe, cōsidera etiā in dispositione somni & uigiliarū humiditates nariū & exicatio nes eorū ut ponit Auicēna priā quarti in cap^o d. cū ratioe febrū acutarū ex quibus diligēter alibratis cognoscere poteris si uapor nocet acuitate caliditatis quasi inflatiua mordicatiua uel si nocet multitudine repletiua extēsiua.

¶ **QVOD SVSVA.** Hic ponit curā p resolutiua pura & dicit quod si uapores nocent eorū fortitudine nihil predictōrū facias sed, euacua & ad ministra resolutiua facilius sicut oleū in quo sit cocta balsamita, i. mēta aquatica uirgapaistoris & maiorana uel maioranacum uirgapaistoris & quidam dicūt antiqui quod si uis fortiter resoluere fac epithima ex decoctione camomille.

¶ Est sciendū quod uapores nocēt multitudine qñ iam sunt in capite & tūc nihil predictōrū facias quia nec illud quod dictū ē de embroca nec illud quod dictū est de oleo rosato cū aceto quā cū iam sint multi uapores in capite tunc mētio ē ad illos eductionē cū resolutiuis & quia resolutiua possent trahere materiam iō prius mundifica corpus cū flobethomia & aliis secundum quod tibi uidetur & deinde administra resolutiua facilia & non fortia multū pp febre m multum fortem. ¶ Secundo ē dubitatio utruqz qñ uapores eorū multitudine nocent possimus uti oleo rosato cū enula uel cum alio resolutiuo uidetur quod sic quia hic Auicēna precipit uirgan-

pastoris que ē frigida stiptica repressiua cum balsamita uel maiorana que sunt calida resolutiua ergo eadem ratione oleū rosatū & enulla cōueniūt. ¶ In cōtrarium est Auicēna qui dicit Nihil eorū facias. Dicendū quod uapores in capite nocentes multitudine uel iam ascenderūt & itā in capite ita quod non sunt in ascensu & tunc cōpetunt pura resolutiua, i. non mixta frigidis sed non fortia & iō qñdam antiquorū uisum fuit quod camomilla epithimetur ut scribitur in p^o cōtinentis, uel sunt i. ascensura quod licet in capite sint multi uapores tamē adhuc ad caput acēdūt. Et tūc si uis uti localibus oī illa esse mixta ex resolutiuis & repressiuis & iō expone si uis resoluere, i. licet uelis illos uapores resoluere tūc mīse cū eis uirgapaistoris & dico si uis uti localibus quia in hac diffōne multitudinis uapor est ualde cōsiderandū an eē embrocis utamur ut quod euacuationes sint premissi & fiant priationes & alia trahentia. ¶ Ad cōtrarium p^o solutio. Et postz exponi nihil eorū, s. dīctorū de embroca facias. ¶ Est ulterius dubitatio utruqz quādo sode est ex uaporibus nocētibz acuitate possimus uti localibus frigidis uidetur qđ nō per Mesue in cap^o de cura, sode ubi dicit. In sode calida ab alterantibus incipe debemus nisi iqua tuor calibus quorū primus est quando sode fit pp uapores acutos q ad caput pueniūt. ¶ In cōtrarium est hic Auicēna & i. prima quarti in cap^o, de cura febrū acutarū & in capitulo de dolore capitis qui accidit febribus & Rasis i. primo cōtinentis. ¶ Ad intellectū huius generaliter oīz premittere quod sode in febribus uel sit a solo calore uel sit a materia uaporosa licet et possit esse humoralis. Si primo modo tūc possimus statim uti unctionibus & epithimatis uel alis localibus frigidis ut oleo rosato uiolato cū aceto & decoctioe papaueris uiolarū & huiusmodi, qñz tñ usus hōz phibetur quia retinet uapores qui expirarent & hic est primus casus quē tanqz Mesue cū dicit In sode calida ab alterantibus incipere debemus siue sint emplastra siue unctiones ut reprimatur eius extēssus & phibeatur aduentus alterius nociui ad ipsum quantum est possibile nisi in quatuor casibus, primus est in sode calida que sit in febribus & pprie marerialibus utis tunc epithimatur frigidorū repressi uorū multiplicat eam non enīz pmititur uapores exire sed attractio aceti & aque rosare per nares uehementia eius sedat. Sed, r. d. cū possit esse in capite tantus calor quod nō sedabitur p aquā rosatā & acetur tractum p nares quid tūc debet facere. Dicendū quod debes uti embrocis frigidis & si ex hoc retinentur uapores tunc ab scinde eos & pagz resoluē & itē redi ad infrigidandū & embroce magis cōueniūt q olea quia

olea & lac magis opilat & difficili^r alitergunt^r cū ē opus. Si autē sōda fiat a uaporibus tunc uapores uel nocent acquirantur uel multitudine. Si acquirantur uel sunt in uia ascensiois & tūc epithima ethroce & similia frigida iuuat q̄a repellunt eos & rectificat complexionē capitis & uaporis. unde Rasis. 2° cōtinētis dicit oleū in frigidatū cōferte ualde ad euandū & reprimēdum humores & uapores ascendētes ad caput & malā cōplexiōē calidā. aut isti uapores acuti iam sunt in capite cōprehēsi & ibi multiplicati & tūc nō debem⁹ uti istis frigidis. rō ē q̄a ibi cōstringunt^r ex eis imo debes ipos resoluerē ex q^o patet secūdus casus in quo phibet^r usus frigidorū & sōda i febribus & hoc ē quod dicit mesue. Secūdus ē q̄n fit sōda pp uapores acutos qui pueniūt ad caput & c. & iā recepit eos. Ecce ergo quod si iam sunt in capite recepti phibet^r usus frigidorū. Si uero uapores nocēt multitudine tūc uel incipiunt ascendere & tūc cōpetit^r usus repentiū ut sumit^r a Ga. i. 2° de utilitate piculax tractatu 2° in capitulo de cephalalgia pp ad hūstionē. Ratio ē q̄a in materiabus humor alibus sanguineis & aliis in principio motus eap ad caput uimur frigidis repetiuius. ergo eadē rōne in motu uapōrū. Vp iā ascendit & actu replet & extendit pres capitis & tūc nō cōpetit^r ratioe huius usus frigidorū imo resolutiuorū siue isti uapores sint i ipomet capite generati siue aliunde ascendēt. Ex qbus apparēt duo cāus i qbus et phibetur^r usus repetiuiorū frigidorū unus ē q̄n i capite sunt multi uapores aliunde cōiati & hūc casū uocat mesue. 3^m cum dicit. Tertiū cāus ē q̄n sōda fit a nocumēto q̄ insert^r a multitudine uapōrū et aliunde ueniūt ut possēt exponi a multitudine. s. materie. secūdus cāus ē q̄n i capite sunt uapores multi in ipomet generati. Sed. t. d. quare et nō diximus h^o d^o uaporibus acutis stantibus i capite & in ipomet generatis. Dicēdū q̄ quod uapores acutos plus conuenit aliunde capiti cor uicari q̄ i ipomet capite generari. Multi autē uapores. s. multitudine nocētes q̄uis aliunde capiti cōiarentur possunt frequenter de flegmate & flegmatico sanguine cerebri generari & hūc casū mesue pōt quartū cū dicit quartus ē q̄n sōda fit ex multitudine uaporū existentū i capite pp cōiariē corporis ut alteri⁹ mēbri.

Sed circa p̄dicta dubitatur q̄a uidetur quod sit q̄tus cāus i quo phibetur^r usus frigidorum in dolore capitis sicut capiarus ut inuit^r Auic. in priā quarti in hoc cap^o. Dicēdū quod cataractis tuis & coria phibet^r usus frigidorū sic signū q̄a i capite significat multitudine materie. que indicat euacuationē & nō repulsionē & 2^m hoc ad 3^m cāus reddidit ut ad 4^m q̄n uero illa phibet^r sicut cēsa quia sunt cāsa nocumēti i partibus p̄dictis & gule sicut maxime catari ut & tūc

q̄z medicū bene extirpat in quo cū esse magis sollicitus uel de nocumēto quod possēt sequi in cerebro si nō utatur repulsionē. contingit eis q̄n quod homo habet aliquē catarrū sibi cōstictus uel accidentalem unde multa humiditas descendit in guttur & expuit & cum hoc aliqua materia colerica uel alia p̄t incipere habere raptum ad caput & tunc incipit sōda. Si ergo times i frenesim deuenire non cures de catarrū sed itat^r repulsionē & aliquid simile hūc. dicit superius Auic. in cān uniuersalibus curationis & hoc cōprehenditur cōis error uiliū medicorū & in rapibus materię ad caput quia uidetur tussim i carillē iubent resolutionē & dimittunt repulsionē sine alia cōsideratiōe & homo fit freneticus & moritur qui error sepe aduenit i nostrā regione quia homines habent cerebry cōiter repletum ex multitudine ciborū & uini. Cūz ergo tolera uel sanguis ad caput incipit rapit & incipit frenesim tūc uirtute caloris sanguis uel colore illa flegmata caput repleta eliquiūt^r & eis tunc inest tussis cataractis uel coria Et si ppter hoc negāgis caput cōfirmatur frenesim & moritur. Considera ergo quod hoc etiam in capitulo illo quarti cān sen prima discussimus. Secūdo dubitatur quia non uidetur differentia in cura iter uapores nocētes caliditate & eorū acuitate & in iter uapores qui eorū multitudine nocēt In utroq̄. cū in principio utrius cōueniūt repulsionē & cum in capite iam sunt recepti phibetur^r repulsionē cūstia. dico quod licet generaliter in hoc conueniant in cūz extirpatione medicū errat i usu frigidorū in sōda pp multitudine plus nocet q̄ si erratur in sōda ppter acuitatē uapōrū & ratio est quia frigida in se corrigūt qualitatem p quam uapor facit sōdaz quia. s. acuitatem eius & talis uapor licet sit in loco est tū magis aptus in hoc casu repelli. unde infra i capitulo de cura specierū sōde p cōiariem corporis cōsentit ulam frigidorū post principū in materia uaporosa calida ut apparebit sed frigida non corrigūt malitiam uaporū q̄titate nocentiū & forlam remittuntur in eius dimensionibus quia tunc conuertunt uaporem ad naturā humoralem & non minus nocent & ideo auctores & maxime Auic. hoc ualde dubitauit de usu frigidorū stante multitudine uapōrū & timet ex hoc apostema ut patet in prima sen quarti cān in capitulis pallegatis Et hic habes uiam speculandi Differunt uā repercussua in utraq̄ materia ut est notū. Et tūc ex istis apparēt solutio ad illud quod querebat^r. Ad rationem in cōtrariū.

QUOD SI NARCOTICA. Hic ponit curā incedendo ad stupefactionē & dicit quod q̄nq̄ oportet aproximare narcotica & s. miferā pp uehemētiā doloris & tūc i illo tēpore eis utatur

tū cū cautella & timore hoc patet i prio cān fen
quarta cap^o penulcio & scriptū ē dⁱ hoc in tertia
fen huius tractatu prio.

¶ ET QUANDO QVE PROHIBENTVR.

Hic ponit curā intēdendo ad phibitiōē uapox
& hoc fit dupliciter sedādo & ad cōtrariū trahē
do. prio ergo docet primū. s. sedare & cū h^o enā
repercutere. 2° docet ad cōtrariū trahere ubi 2^a
& qū uentolā & dicit quod in hac cura. pcedē
phibēdo uapores dādo i prin^o fauic siue pulres
ordē cū pillo & dādo i potu coriandrū licuz &
oleū roxatū & qūq. uentolamus & ligamus ex
tremitates fricādo & si administremus regimē
febricitantiū cōtere multū & subdit qū quādo
uteris ligatiōe extremitatū cōprime eas qū frī
cantur in aqua calida ista enā dārata sunt ubi
supra. ¶ Est sciendū prio quod phibitio ascen
sus in istis fit atq. rebz extra possis reputienti
bus & h^o fit in principio ponēdo sup caput fauic
i. ordeū imaturū. torrefactū quod ē frigidū &
stipiciū cū pillo. i. cuz mucilage piluli uel cū pili
lioniō fractū quod ifrigidat. ista autē reputien
tia si dantur in potu sedādo ēt phibent ascensuz
& ideo dicit & dēnt in potu. s. lauih. Sauih. n.
& mucilago piluli in potu sumpra. phibent ascen
sus uapox ex qbus cōprehēde cautū ipius Auic.
modū loquēdi. Saui enī & huiusmodi repulsi
uis extra debemus uti qūq. qā in principio & iō
dicit & qūq. & c. Seq. approximādo ea intus ad
hāc intentionē que ē sedatio uaporuz possemus
eis uti quocūq. tēpore uapor surgat ideo post
premissū sermonē Auic. subsecutus ē dicens &
dēf in potu & c. & nō dixit i principio eo quod i
principio & post pōt dari. ¶ S. hic caderet du
bitatio utq. in principio aliculus sode possit phi
beri repulsiō cū frigidis infra tū dē h^o dicitur
ut in cap^o de frenesi & hoc poterit intelligi ex dī
ctis fen 3^a tractatu p^o cap^o de cura alguidugni
& quādoq. ēt phibēt eleuatiōē materie uapo
rose & humoralis coriandrū & oleū roxatuz. s.
sumptū intus uel extra aplicum.

¶ ET QUANDO QVE.

In ista pre docet seda
re p phibitiōē 3 uapox trahēdo in cōtrariū. uult
ergo dicere quod intēdit hic ad phibitiōē uapo
rum trahēdo eos ad cōtrariū cū uentosis i spatū
lis uel alibi & cū ligatiōe extremitatū i potuz &
fricatiōe & cū administratiōe regiminis febris
Alia littera ebrū & ē melior. s. fricādo cuz sale. s.
ipās extremitates & oleo u^o olato uel cuz admini
stratione regiminis. s. i abis frigidis stipiciis ut
lentibus agresta & huiusmodi inuuit enīz post
oportet ut cōprimas. i. quod fortiter pmas illas
extremitates cum ponis eas in aqua calida qā ua
pores ab istis trahunt ut ponit Ralis in prio cō
tinentis nono capitulo.

¶ ET SI NON SEDATVR. Hic ostendit
quid ē sciendū si non iuuat predicta & dicit q
radatur caput & emplastretur cum camomilla
uiola malua & alchale. i. tribulis pmixtis illud
tū debet fieri post abrationē capitis. 2° qūz indi
gemus uentosis & sanguisugis. ¶ Est sciendū
dicere quod si nō iuuat ista radatur caput & c.
Causa ē quia ex hoc significatur quod qd fortū
imprimere cū medicinis resolutibus & ēt rep
cadētibz & iō o3 raddere quasi dicat quod ul
q. huc non precessit rasura & ppter materiam
humorale q. debemus in capite ymaginari qūz
quia cū ē talis materia indigemus uentosis. s. cū
scarificatiōe in sparulis uel circa ipsas & sangui
fugis in fronte uel circa ad euacuandū. ¶ Secun
dū ē sciendū quod medicamē Auic. hic ē compo
situm ex resolutiōe & repulsiōe & ita enīz
si uis uti puriori & fortiori resolutio radatur
caput.

¶ ET QUANDO QVE REMANET. Hic
ponit curā sode que remanet post febres & egi
rudines acutas. remanet tū post febres quia re
manet euaporatio ad caput & tunc cura ē cuz cū
bis rectificatis calorē & phibētibus uapores
recipi in capite ut ē & p cōleques cū oleis cōfor
tantibus caput ut ē oleū rosātū & cū resoluti
bus uaporem receptū ut ē oleū camomille & cū
rebus montētibz uapores ad cōtrariū ut cum
aqua calida effusa sup extrema in mane & sero
sante cibū uel aliquo spatio post cibū & unga
tur cū oleo uiolator & hoc uel in capite ad prohi
bendū uapores uel in mēbris & debet pmisceri
cū sale ut dixit supra in regimine ebrietatis. 2°
uult dicere quod qūz talis sōda remanet quia so
lum calor extraneus remanet & materia uapo
rosa resolutur & tūc exinguentia iuuat quia
stantibus uaporibus nō fit iuuare cōstringen
do eos. sed eum declinat recedentibus uapori
bus iuuatur ab illis.

¶ IN SODA QUIDEM crenica.

Hic ponit curā sode crenice. Est aut
talis sōda que fit pp materiā motā
ad crism cuz non expeditur eius cu
ra siue euacuatio sed natura mouet ad aliquam
prem & nō pōt cōplere eius motum Illa g^o ma
teria euaporans uel sui ēt presētia cum moue
tur ad nares facit sōdam. Cura igitur talis sode
ēst iuuare naturā in illa euacuatiōe ut pfiatur
& tunc cessabit sōda. Ex quibus apparet de mē
te Auic. solutio ad qūstionez in qua queritur.
utq. i die crisis & hora crisis debeamus aliquid
opari quia Auic. precipit quod sic. s. quod inca
tue ut iuuatur ut si natura mouet materiā ad
aliquā partē & nō pōt cōplere eius motū iuuat
eā inde. uicūq. cū natura rapit inde ducere
o3 & docet hic Auic. Primo ergo Auic. docet iu

uare naturā in crisi euacuatiōis. 2° in crisi pmutatiōis. 3^a ibi. Quod si inuenit similitudinē. p² i qnq. primo docet iuuare naturā in crisi p uōm tum 2° p fluxū uentris 3° p urīnā. 4° p putredinem nariū 5° p sudorem. 2° ibi. Et an inueniat tertia ibi. Aut utq. inueniat. quarta ibi. Aut utrū inueniat radios. qnā ibi. Et si inuenit quāuis autē sint alii modi speciales crisis ex istis tamen dedit intelligi. ¶ In prima ergo pte dicit quod debet cōsiderari i soda cretica ista signa. si eger pcpit nauſeam et subterſionē stomachi et tremorē in labio inferiori & uniuersaliter signa dedatiōis nature cū materia ad supiora qā tunc adiuuetur cū uomitu factō ex oximelle calefacto ex lenitiuis frigidis. ¶ Est sciendū quod hic nō de scribit uomitū cū fortibus sed cū leuibus ut cū oximelle & cū lenitiuis frigidis sicut cū sirupo uiolato & huiusmodi & dixit notāre. Tunc qā in die in qua ista apparet & in hora & ista est hora cretica. ¶ De secūda pte dicit quod si infirmus pcpit rugitus & inflatiōes in utrisq. lateribus & uniuersaliter signa dedatiōis nature cū materia ad inferiora tūc adiuuet cū solutiōe utris & lenificatiōe nature cum distētiis & alijs solutiuis leuibus uel cū sirupo de prunis infusis in iuleb post incisiōē uel infusiōēz donec tumeſcat & hībat uiolas & sirupū de tamāridis & siracost. i. mānā ut sit c^o qritas. 3. v. & huiusmodi talia. ¶ Et dubiū utrū in die cretica ppōda possimus dare ista solutiua. uidet qd non imo nec aliqd agere auctoritate ypocratis in illo am phorismo ea quoy crisis fit. Itē haliabas in qnto practice i hoc cap^o dicit cephalēā quedā sit mori cretico nec patiens aliqua ē mouēdus cura. Item Rasis ponit in prio continētis. viii^o. capitulo ubi dicit soda significans crisiū non debet phiberi nec curari. Idēz pbat specialiter quod in die cretico qn debet fieri crisiū p fluxū utris utri nō debeamus aliqua medicina per Auic. in quarto cān fen secūda capitulo penultimo ubi dicit nō ergo moueatur omnino. in die cretica cū medicina. ¶ In conerarium est Auicēna hic Dicendum generali ter ad questionem quod in die cretica uel natura mouet materiam ad locum uel nihil de ipsa pōt extra educere ex quo pōt sequi soda & alia mala accidentia ut tūc statim medicus debet iuuare naturā. uerbigratia mouere materiam ad intestina & pp aliquā ſtationē fecis nihil extra excludit imo rugit & tenditur uenter & sit dolor capitis & tunc damus aliquid lenitiuū uel ēt facimus suppositorium uel distēte & ad hoc Auicēna intendit & intantū quod concedit ſira cost. i. mānā. pondus non magnū sed puum & etiā que curūt dixit in littera cursu eoy quia. ſ. sirupū uiolatū caliam & similia. non autē concederet fortia solutiua & eodē modo si natura di

rectit sanguinē ad uenas nāsī & nihil d^o eo potest exire debet medicus conari illas uenas apire aliter possēt cerebrū apostematari & sic de alijs crisi bus. Sed si natura mouet materias & icipit euacuare & tūc uel copiose fit euacuatio & nihil agas quia pſcietur euacuatio de ſe & cessabit soda & alia accidentia & sic loquūtur Haliabas Rasis & ypocras uel euacuatio non fit copiose sed fit diminuta & impſecta & tūc eius cōplēnēz uel pōt fieri cū re debili sicut cum aliquo icitāte & debet fieri quia non est in hoc timor sicut crisiū p fluxū uentris pōt in die cretica pſci cū uno supposito uel distēti leui uel potu castie uel sirupū uiolati & huiusmodi in quibus nō est timor. uel o^o quod cōplēatur cum fortē sicut fluxū uentris cum ſarmaco solutiuo ut agarico tūrbī & similibus & tunc non debes eadē die opari quia possēt nimis precipitare materias & facere fluxum immoderatū sed post in die nō cretico & cum iam es certus de opatione impſecta nature & quod p eam plus fieri nō potuit & quod tu debes cū medicina forti iuuare eoz o^o quod des medicinā & iques. Et hoc ē quod Auic. inuit in quarto cān fen prima in capitulo de iudicijs euacuatiōis cū dicit & qn abrenuſat euacuatio poſſq^o effecerit quod effici oportuit p eā oportet ut adiuuetur. ¶ Et ex istis contraria cessant. ¶ De 3° parte dicit quod si eger in uenit grauitatē in paribus renū uel ſibi costis dorsi que grauitas tendat ad posteriora & uniuersaliter appareant signa dedatiōis materie ad uia urīne tūc curetur cū diureticis sicut cum oximelle cui admisceatur ſemē melonū & cirrulo^o añ. 3. i. & cibetur citronis quia phibet uapores & faciūt puocationē urīne. ¶ Est sciendū quod littera que dicit mediando exponitur tripliciter. primo mediando. i. mediocriter & leuiter diureticis utendo & non fortibus. 2° mediādo. i. mediā uia ſequēdo. n. a. p. urinam est media inter uia p uomitum ſurſū & uia p fluxū uentris deorſum. 3° mediando doſim. ſ. lemitis citrulo^o & melonū quia ſit. 3. ſ. uel. 3. i. hic cōſidera bonitatem citronio^o & ſcribuntur in 2° cān. ¶ De quarta parte dicit quod si eger pcpit radios & rubedinē corā oculis & ymaginationes citrinas uel ſiat elongatio ab istis & non ſnat sanguis ex naribus tūc cum aceto ſiat ſternutatio & cum eius uapore ſiat naribus inſuſſe. ¶ Dixit in littera uel ſiat elongatio. ſ. talū accidentiū & sanguis ppter ea non ſnat tūc e^o quod iuuetur modo dicta. cōmonēdo ſternutatiōē & c. appoſitio enī oculoy de radios mouet ſternutatiōē ut A. p. plematū. 30. 4°. plemate. ¶ De quinta pte dicit quod si medicus pcpiat pulſum undolū & pcpiat lenitatē i cute adminiſtratur unctiōes. ſ. puocariue ſudoris de qbus habetur

in prima quarti in cap^o de cura putridarū i generali. Ista tñ unctio fiant fricatio & abstergendo ne oleū opilet poros & bibēdo. s. puocāna sūdo rē leuia & nos utimur cōiter potu aque calide.

¶ Sed. d. d. debet dari ne aqua calida simplex ul^o cū zucharo. dico quod regulariter simplex ē melior quā in zucharo est aliqua uirtus nutritiua et ideo natura possit ad aliud aliquatiter diuer ti. tñ multa possent cōcurrere ex qb^o pag. zucha ri cū illa aqua daremus sicut debilitas aliqua isfir mi uel eaderet extiratio quod aqua pp dulcediez zuchari magis penetraret. Corpus eni diligit rez dūcē & facit ipaz penetrare ut patet in sen. xvi^a in cap^o de cura colicē. si tñ non esset ibi phibens.

¶ Dixit post & sup caput. si ponatur iste me dicine puocatiue sudoris oportet quod sint tem perate. I. actū ut dilaret poros et nō debēt esse fortiter puocatiua ut appareat.

¶ QVOD SI INVENIRIT. Hic docet iuua re naturā in crisi pmutatiōis & dicit quod si ap pareat ibi similitudo mordacitōis & doloris & laxitudinis. i. carnis laxē sub aure sua aut sub as sella aut sub eius inguine siat sup ea emplastrā calida attractiua sicut quē sūt cū mēta & apio et cū butiro antiquo & subdit quod fortasse opor ter ponere uentosas absq. scarificatiōe licet tamē quādoq. cū scarificatiōe. Sed ut plurimū sine qua iste medicine ut plurimū sunt frigide in qb^o ma gis cōperunt uerose sine scarificatiōe & dar cām quare cōperunt. Iur maeria expellatur a cerebro ad pē ad quā dēdinat & ibi habeat suā terminā tionem per exituram.

¶ PORTET VT PURGATIO fiat. Hic annectit curaz duarū specie rum sode et prio eius quē fit ex uer mibus. 2° eius quē fit a sōno. ibi 2^a

oportet. **¶** In pria pre dicit quod fiat purgatio cū re purgāte corpus et cerebrū. 2° fiat caput pur giū cū yera pigra pauca & semel in ebdomoda dende adminitratē medicine quē dicunt in ca^o de fetore nariū & omnia penetrantia uermes si aut expressio folioz pīa expressio radicū mori et aloes subtilitris & subdit quod inuatur ex sterna toriis & caput purgus purgātibz cere brum. **¶** Et sciendū quod Auic. ne ciebat prio ubi posset collocare hoc capitulū nisi hic et forāz quōd pōt dici sōda per cōitatem. Iad partes sūri cturē nariū in qbus ut plurimū isti uermes gene rantur. **¶** Secundo & sciendū quod Auic. in hac cura intendit ad tria. prio ad purgatiōez corpo ris. s. si fuerit cum hoc repleto & ad purgatiōez capitis. secundo ad interficiendū & educēdū uermes. terio ad educendū materias malas coasociatas uermibus & totū quod dicit patet.

¶ PORTET VT CVM EA. Hic ponit curam sode quē fit ex sōno & dicit quod cura est purgare cor pus & caput cū dictis supra & ap ponere emplastrū temporibus & fronti factū ex cinere & aceto & melior cinis est quē fit de ligs

¶ Et sciendū quod ista sōda pōt reponi inter ipēs sode p cōitatem ad corpus. sunt enim alig in quibus uapores ex sōno redasi petunt caput & faciunt sōdā licet illi uapores possint in ipso met capite adunari. Somnus igit uerus & dor mitatio qūis nō fit uerus somnus excitant huius modi sōdā licet somnus actū seder sōdaz. Cura igitur huius sode est quam Auic. ponit purgan do corpus et caput a materia ista unde supitui uapores cōsurgunt et cū hoc confortando caput ne recipiat & excitando materias & uapores i co & hoc facit cinis cū aceto & pprie cinis licus qa acutior est ut notum ē. **¶** Secundo & sciendū quod ē quedam alia sōda quē fit post sōmnu & fit ex aliqua colera in stomaco excitata uel cō clusa uel mota & hanc sedat cōmestio. unde Ra sis in primo cōtinētis in nono ca^o dixit Silactus est quedā species sode quē fit post epegefactio nem sōmni & mitigatur incontinētū cū sumis cibis. Hanc aut speciem sode Auic. ex supius di ctis dedit intelligi.

¶ PORTET VT solliciter &c. hic determinat de cura pcedēz sode fa cte p cōitatem ad determinatā mē bra & primo in generali 2° i spēali 2^a ibi. Et illa quidē est. **¶** In prima parte dicit quod cura ē enacuare cū appropriatis illis mem bris & cōfortare caput cōfortatiuis & si est in pīcipio uti debes rebus frigidis sicut oleo ro saro & aceto & hoc si materia est calida & si est frigida utere oleo camomelino uel mirtino uel oleo facto ex gūmi apressi & eius exprellione & tamariā & cū expleueris hac respice ne acci dens fiat egritudo & pprie ne fiat cum sōda si xā in cōpite quia semp oz te cognoscere grossitiē materie & ipsius qualitatem. **¶** Circa primam partem cōsidera quod qūis sermo Auic. possit applicari ad sōdā factam p cōitatem simplicis qualitatis tñ uidetur i manifesto sermone quod intendit ad curā sode p cōitatem materiei Et in rendit primo ad mēbrū quod est causā huius so de. 2° intendit ad cōfortatiōez capitis ne recipi at & in pīcipio cū frigidis. **¶** Est dubitatio utz si materia quā recipit caput sit calida post pīcipiū debeamus uti frigidis repulsiuis. ui detur quod nō p Melue in capitulo de cura sōc in generali qui uult quod qñ sōda sit ppter ua pores acutos quos caput recipit nō debemus uti rebus frigidis. 2° in apostemate colerico postq. transiuit pīcipium non utimur puris frigidis

fmo ēt mīscemus aliqua resolutiua hoc aut apo-
 stema colericū posset fieri in cerebro secundū
 semitā cōitatis. ¶ In cōitariū ē Aui. cum dicit
 Cōsortes caput in principio cū frigidis sicut cū
 oleo rosato & aceto post illud. s. post principū
 si materia fuerit calida & qualitas calida facies
 illud idē opus semp. &c. Ecce quod semp. uult
 quod utaris frigidis post principū si materia
 sit calida. Illud dictū uidetur. s. ut extraneum
 apud tñ medicū bone extirpationis utificatur.
 ppter quod ē sciendū quod hic sermo est d. ma-
 teria uaporosa. Soda. n. p. cōitatem maxime sit
 p. cōitatem uaporū & illa natura p. cōitatem in
 ter materiales ē ut supra declarātū est ut apores
 aut qui caput ascendunt possunt esse calidi acuti
 & possunt esse frigidi & utriusq. in principio
 mortis cōuenit repulsiō a capite cūz oleo rosato
 ut notum est. Sed post principium in cura con-
 pertunt quā si uapores sint calidi acuti colerici
 tunc uel ledit maxie per qualitatē calidā acutā
 ita qd. eoz corpulencia et materialitas puissima
 est uel cū hoc quod sunt colerici sunt ēt multipli-
 cati & replet. Si quidē isti uapores siue funi fa-
 ciant dolorē ex simplici flāma caloris ita qd. eo-
 rum corpulencia & qritas modicissima sit dico
 quod semp. debes uti frigidis. Ratio est prio qā
 hec curat sodā rēperando calorē. 2.º qā ad illuz
 calorē principalis ē intērio nō ad uaporē cūz nec
 sui multitudine nec eius notabili qritate nocet.
 3.º quia nō ē suspitio quod frigida nocēt retinē-
 do illū uaporē & hoc pp. tria. prio quia qritas sit
 in loco tñ subtilitate & habilitate poterit repelli
 2.º quia uirtus cōfortata per correctiōē male q-
 litatis illū expellet. 3.º quia licet remaneat cūz sit
 rectificatus nō nocet qā nō nocet materiali-
 tate & corpulētia siue qualitate & de hac soda
 ab hoc uapore loquitur Aui. cū dicit si materia fu-
 erit calida. s. uapor calidus & qualitas calida. s.
 illius uaporis qā illa qualitate calida nocet tūc
 facies illud idē opus semp. i. infrigidationis. Ex
 quo patet quod nō ē simile de hoc uapore et cole-
 ra facere apostema q. tuncq. eniz qualitas coler-
 rectificatē tñ sui presentia & corpulētia nocet
 & apostomat uel salci cōtinuz scilicet. Si autem
 isti uapores colerici qualitate leditēs cū hoc qd.
 ledit qualitate sine etiā multiplicati i quantitate
 notabiliter repletiua tunc post principium non
 possumus uti puris frigidis ut notum ē & de
 istis loquitur Mesue si etiā uapores sint frigidi
 uel flegmatici uel melā colici post prin. oportet
 uti cōfortatiuis cū resolutiōe ut oleo camomille
 & mirino addēdo de uno supra aliud secundū
 tuā extirpationē secundū quod queris plus reso-
 lutionē q. cōfortationē uel ecōtra ut equaliter.
 ¶ Considera tñ quod supra diximus qd. min.
 nocentū aduenit ex frigidis in soda uapori

bus calidis cū pcessit principū q. in soda a uapo-
 ribus frigidis & ut sic posset aliter clui ad que-
 stionē quod qā Aui. dicit facies illud idē opus
 semp. nō uult per hoc quod semper tu infrigides
 post principū in infrigidatiōe pura sed qd. plus
 potes cōtinuare frigida in hac materia q. si ma-
 ria fuerit frigida. prima tñ solutio est subtilior.

¶ Ad contraria iam solutum est.

CVMQVE OPVS. Hic Aui. uult quod cū
 exple. ieris opus quod facis in mēbro mandāte
 & recipientē debes uidere quia materia possit
 in capite figi & fieri soda per se non consequens
 aliud q. uis inceperit ab alio & qualis sit mare-
 ria tu cognoscis ex signis predictis & scis quid
 habes facere de euacuatione fac ergo. ¶ Hic at-
 tende quod subtiliter ex mēte Aui. posset trahi
 solutio 3.º ad dubitationē premissam. ppter qd.
 est sciendū quod soda ex uaporibus p. cōitatz
 uel ēt ex materia humoralī p. cōitatem tunc ue-
 re est p. cōitatem qā materia ē in ascensu sed qā
 uapores uel humores iam ascenderūt tūc est fa-
 cta egritudo. s. soda p. se & soda fixa & non per
 cōitatem. ergo si materia ē calida tūc est i ascēsu
 in principio & in fluxu utaris frigidis. Sed si
 materia sit frigida in principio principiante uta-
 ris frigidis ad repentinū sed post principū
 illud q. uis materia sit in fluxu pmutat. ad aliq.
 calida cum illis & hoc pp. qualitatē materie &
 ipsam materiā que indicauit aliquā resolutionē
 cum aut iam transit principū tunc soda incipit
 habere naturā egritudinis & naturā sode fixe
 & non dependens intantū in quantum de mate-
 ria uaporosa uel humoralī iam ps. ē stans & qe-
 scens in capite & tunc cognoscat que materia est
 & cuius qualitatē & curabis ipsā cura sode nō
 p. cōitatz sed cura sode cerebrealis euacuādo &
 digerendo si expedit. Fac ergo quod scis. s. ex
 canibus supioribus & tūc clarius exponet. Cūz
 opus mēbris. s. mandāris &c. quasi dicat cum tu
 intendis ad materiā que est in capite.

¶ ET ILLA QVIDEM. Hic in speciali ponit
 curā sode p. cōitatem & primo eius que ē p. cōi-
 tatem ad crus siue ad pedem. 2.º eius que est per
 cōitatem ad uiscera quedā. 3.º p. cōitatem ad epa-
 quarto ad stomacū. qnto ad renes & ad quedā
 alia. 2.º ibi. Cura autē speciei facit. 3.º ibi Et simili-
 ter ē dispositio eius. quarta ibi. Cura autē speciei
 facit. qnta ibi. In regimine uero eius que sit cōi-
 tate tenū. ¶ In prima pte Aui. ad quatuor itē
 dit. primo ad euacuationē cū slobothomia saphe-
 ne & uentolis cruriz & cū aliquo stomaco so-
 lutiuo ut esset diasenicon & hoc debz intelligi exi-
 stente corpore repleto. 2.º corpore non existente
 repleto intendit ad phibitionē ascensus que fit
 cum ligatura & stricatura duoz cruriz uq. ad
 inguinā ēt dato quod euacuationē idigeat uel nō

3° intendit ad diuturnitatem cū fricatione pedū cum sale & oleo de chertua ut d^r d^r heri. i. uolap^r farace nicap^r & hoc fit ad cōsumptionē materie in pie ad rectificationē cōplexionis p^r cauterizationem loci & approximationē medicaminis ulceratiui.

CVRA AVTEM. Hic ponit curā sode que est per cōitatem ad uiscera & dicit. In cura sode facit pp uapores ascendētes ex mēbris corporis quia intrinsecis ut stomachi intestinoque epatis et p^r cūz adiacentiū ad caput sumantur fructus ante piodū & si nō habes ad pēns eos accipe aquaz frigidā. ¶ Est dubitatio utz cōpētāt fruct⁹ an piodum. i. poximiū. uidetur quod nō quia nihil est ita uaporosus ut fructus ut patet i fen. xii⁹. in ca⁹ d^r egritudinibus stomachi. Itēz si uapor surgeret ab epate uel splene uel pectore qd faceret isti fructus. ¶ Dicendū quod fructus stipitici ut citonia nespule sorbe granata & similia conferunt i uaporibus ascēdētibz a mēbris intrinsecis ad caput. ratio ē quia eoz stipiticitate prohibēt uapores ascēdere & eleuari plus tñ cōferunt qñ sunt uapores a stomacho. & gradatim iuuamentum eoz ē qñ utitur eoz attingit. Poteſt autē attingere ad epar plene & intestina & etiā ad ptes pectorales & pprie ad ptes pectoris cū ad ministrantur in forma loch. Similiter etiā cōfert aqua frigida quietando uapores calidos & sic patet solutio. ¶ Ad primū dico quod licet fructus sint uaporosi tñ alios uapores phibēt sicut lens a gbus dā auctoribus ponitur uaporosa licz cōtrariū a quibusdā repiatur & tñ prohibz uapores. uel dicendū quod hic est sermo de fructibus habētibz stipiticitatē sed infra est sermo d^r aliis ut de malis & similibz. hic dicit 2° Auic⁹ de fructibus cōuenientia sunt citonia causa patet ex dictis & coriandrū ē in hoc maximū iuuamentum & prohibēs eleuationē uapoz & Arnald⁹ de uillanova diu fuit utilis eis in curia romana ut audiui.

¶ ET SIMILITER EST DISPOSITIO.

Hic ponit curā sode p cōitatz ad epar & Auic⁹. ad tria intendit. primo ad usum fructū stipiticiate sedatium ipsum dolorē & si non repiunt ad aquā frigidā & intelligit cū cōditionibus h⁹ cōsentientibus ut quod nō sit in stomacho ut epate debilitas & cum aliis scriptis in viii⁹. c. terraz ē rice & in quarto cān fen prima. 2° intendit ad p^r cipitādū illas dco materias epatis malas uersitas uas urine & innuit in hoc quod si expedit etiā uersitas uentrem sed plus expressit de diuretico quia aptior ē cōitatio epatis ad caput in ascensu uapoz p gilbū q⁹ p cōcaum. Materia autē gilbi epatis pprius euacuat p urinā ut p3 i quarta primi & in xliii⁹. terciū 3° intendit ad uapores phibendos cū emplastris si expedit & hoc innuit cū dicit & ex emplestris que materiā retinent

i. cōstringūt ne euaporet uel retinēt. i. phibent ab euaporatione & ista sunt emplastra habēcia aliqua stipiticitate & frigiditate sicut emplastra facta ex rolis miris & absinthio. uidetur tñ medicus quomodo eis uult uti.

CVRA AVTEM SPECIEI. Hic ponit curā sode p cōitatz ad stomachū & primo qñ cū ledens stomachū dicitur esse humor. 2° qñ est uapor ascendēs. 3° qñ est cā primitiua. 4° ibi. Si autem cā ē uapor. 5° qñ ibi. Et huius qdem generis cura. Prima in duas primo ponit curā qñ materia debet effundi ad stomachū licet et similiter innuat qñ ē effusa & hoc pprie qñ materia esse dicitur colerica. 2° ponit curā qñ materia ē in ipso stomacho. f. generata uel iaz effusa & gelsen. 3° ibi. In ea autē que dicitur fieri cā humoris. Prima in duas primo pmittit curā qñ illa materia colerica effunditur ad stomachū calidā. 2° qñ ad frigidum. 2° ibi & si stomachus fuerit. ¶ In prima pre dicit quod cura huius sode facit pp cōitatz stomachi cuius cā ē stomachi debilitas & maxime debilitas oris eius ita ut suscipiat materias & in ipso corrumpantur chimi & nō excitari dicitur hec sode in ipso nisi uelutrimū secundū uacuitatem est ut deglutiat bucellas infusas i aqua agreste. deglutiat et ipsas infusas qua mali dulces et acetosi & similia uel in rob fructū que esse dicuntur stipitici & boni odoris & ut forbeat sorbitio nes panis aut sorbitioes farine tritici terrefacti. Dco cū aliquo quod sit sicut granū granati & similia & cōfortetur os stomachi cuz specebus aromaticis & subdit quod si eger haberet nauesaz euomat colerā effusaz ad stomachū & quesit.

¶ Est sciendū quod hic sermo ē maxie de fluxu humoru colericoru quia illi sunt qui plus fluunt ad stomachū ut patet in fen. xliii⁹. in cap⁹ d^r egritudinibus stomachi. dicunt etia fluere maxie reponere uacuitatis ut supra declarabatur & debilitas oris stomachi iuuat ad illud. dicuntur enim illi in quibus hoc fit infelices ex generatione colere ut patet in quarta primi capitulo de slobberomia. dicit post subdendo & corumpuntur chimi. i. humores i stomacho & et cibi. Cura est ergo dare aliqua frigida stipitica quibus colera dicitur phuberi a fluxu stomacho cōfortato cū stipiticanibus et rectificata cōplesiōe ex illis. Dixit bucellas. i. leuas dīctas molenas panis & pprie affatas. Dixit utriusq⁹ granari. sacerdoti & muci. farine tritici terrefacti. i. quod panis ex ista farina terrefiat frigidus uel fiat sorbino de farina terrefacta & ex hiis os stomachi dicitur confortari ut faciat illud quia phibitionē materię colerice que ad stomachū fluit. Cumq⁹ nauēaz quasi dicit lūnō pōi phiberi effusio colere ad stomachum & signū ē nauēaz tunc patretur uomitus cum dīctis.

¶ ET SI STOMACVS. Hic ponit curam qñ
stomacus ē frigidus & dicit quod tunc adimini
stretur alsemari & semina dicit post & sup
aspice facere. i. piceb⁹ ut piper cinamomū &c.
boni odoris & acuti. i. calidis quia non debent
ēē odorifera frigida & quia possibile est quod
stomacus adhuc noceatur utis acetosis qñs hu
iusmodi spēbus dicantur aspla & fiat ei iuleb
cū alsemari. i. cū spēbus aromaticis & intingat
bucellas panis in dictis spēbus. Dicit 2° quod si
acerositas & mordicatio non cōueniūt ei & exci
tant nocumētū eius utatur bucellis in dicto iut
leb puro quia cū zucharo uel spēbus secundū q
est eius necessitas. i. maioris cōfortationis & ca
lesciōis stomachi dicti frigidi Et hic homo. i. fri
gidi stomachi ad quē colera fluit ut. i. quicq. sit ad
cuius stomachi colera dicitur fluere multū iuua
tur si ante sodas deglutat bucellas uel sorbeat
sorbitioes & cū sentit defensuz iui cibi. i. qui hēt
stomacū frigidū ut qui nō habet & digestionez
sumat aliquid de illis in qbus est stipticitas. dico
ergo quod si stomachus remanebit uacius cibo dē
scendere colera resluet ergo cōfortetur cūz aliq
stiptico & dicit quod bucellas panis infusi in rob
fructū aut dentur ipsi fructus uel panis cūz ca
panibus. cōditis aut oliuis. i. imaturis conditis
quia etiā stomachū confortat ut ponit in secundo
alimentorū a Ga. medico. Est tñ sciendum quod
possibile ē habitudine aluius esse flegmaticūz
& tñ colerā effundit ad stomachū pp latitudinem
porri fellei & pp multas cās & sic ēt possit in
stomacū frigidū colera effundi ut sentit Ga. in te
gni tractatu secūdo & in secūdo de cōplexiōibus
& in secūdo dē regimine acutoz cōmēto. xxviii^o.
huic autē stomacho frigido predicta acrola noce
reut ergo supaspērgatur aromaticis calidis &
fiant que nunc dicta sunt.

¶ IN EA AVTEM QVE FIT. Hic ponit curā
sode stomacice & prio ponit curā p medicas &
regimē. 2° per curā. 3° ibi & ad aliud iuuat.
Pria in duas. prio ponit curā in generali. secūdo
in speciali magis. 2° ibi. & si humores. ¶ In pria
pte dicit quod cura huius ē uti prio purgatione
& uti cibis subtilibus facilis digestiois boi chimi
& reducere ad eius cōplexiōē cū resoluētib⁹ di
gerētib⁹ & solutib⁹ & parit. ¶ Est sciendū
quod Auicēna ponit curā sode stomacice cā hūo
rum in ipso stomacho cōprehensoz iam ul⁹ grana
roz & hoc prio per medicas et hoc ut euacuet
humor & cōsidera quod uult quod si expedit
eūa materiam et hoc dat intelligere ex canonib⁹
generalibus. 2° ponit curā cū regimine p dietam
& post purgationē debet intelligi si cogaris ipz
nutri. debet autē hec cibaria habere aliquas cō
dirōes de quibus primo ponit quattuor in littera
pria est quod cibis sit subtilis in substantia ut est

caro pdicis uel pulli & similia. 2° ē quod sit faci
lis digestiois ut sunt predicta cibaria 3° est qd
sit laudabilis nutritiōē & boni chimi. qñta ē q
reducat sua equalitate. i. sua cōplexiōē ad illud q
sit nece. Teriū qā ad cōtrariā cōplexiōē cōplexio
in humoris dominātis in stomacho. uerbigratia si
humor ē flegmaticus sine cibaria calida natura
liter uel artificialiter & si est colera frigida sint frigida.

¶ Sed. r. d. quō dabo cibaria subtilia si humor
est colericus qui ē in stomacho cōprehensus ipsa
nō cōuertētur ad colerā. Dico dupliciter primo
ut alias dixi. quod hic loquitur de humore in
stomaco ipso generato. talis autē ut plurimū est
flegma ut pz in fen. xiii. in cap^o de egriedimibus
stomaci & forsz quod si stomacho generat ali
quam colerā ut plurimū ē grossa. uel aliter pōt
dici quod cuiusq. humori in stomacho cōphensū
cōpetunt cibaria subtilia nō absolute sed cū cōm
plexiōē cōtraria humori existenti in stomacho. sub
tilitas ergo in hoc qbo queritur p facilitate dige
stionis quia digestiua ē debilis ut plurimū in hu
iusmodi aggregatiōibus humorū in stomacho ge
neratū. ¶ 2° Auicēna ponit conditiones tres
prima ē quod sit in huiusmodi cibis resolutio. i.
aliqua materie cōsumptio. 2° est quod sit dige
stio. i. aliqua correctio. 3° est quod sit in eis solu
tio. i. aliqua uentris subductio sicut. uerbigratia
respectu materie flegmatice esset caparrus uel
almuri uel aliū uel porū cum aceto. sed respectu
materie colericę esset lactua ut prima & qñs
in istis non sit resolutio proprie dicta tamen est
resolutio que est prohibitio multiplicatiōis co
lere. ¶ Est tamen sciendum quod aliquando
iste omnes ppriates sicut prime quattuor &
alie tres non repiuntur simul in una re & ideo
uult quod tu pellegas laudes primas. quattuor
& hoc ē quod dicit. & si non repiuntur laus & ge
neratio boni sanguinis & hoc qñz ad quattuor
cōditiones primas cōpares generi alteri. i. qñm
ad conditiones alias tres elligas &c. uerbigratia
caro pdicis generat bonū sanguinē & ē subtilis
& facilis digestiōis & declinat ad cōplexiōē
cōtrariā flegmati inqñtūm ē caro quia ē cali
de cōplexiōis non tñ resolut. pprie nec digerit
ne. i. sicut uentres in mo ē stiptica ellige ergo ipaz

¶ Est tñ sciendum quod hoc dictū maxime ue
rificatur post purgationē uel i purgatiōē cū cor
pus ē factuz purz quia ante purgatiōē uel cor
pus cōstitente non puro forsam magis elligem⁹
cibaria digestiua subductiua uentris q cibaria
nutritiua. Et iō forsz Auicēna. premittit & post il
lud cum ea nutriamur. Quare aut post introitu
z balnei cibētur dictū ē supra i ca^o de sode facta
ex debilitate capitis ut uapores a capite diuer
tantur & phibent accēdere & hoc qā debet
hūiditates mēbrorūz et corz uapores Et iō 3

esse balneū aeris plusq̃ aque & hoc ē quod sub
dit & istis quidē necessariū ē &c. quasi ē dicēs
ideo balneum debet premiri ut exeat &c. Ali
ter tñ possit exponi quod isti debēt uti medi
nis cōsumptiuis malog̃ humorū & phibitiuis
utapax sicut sunt tristere post alias euones.

¶ ET SI HYMORES SVNT. Hic ī speciali
ponit curā & primo qñ materia est colericā. 2.
qñ materia est flegmaticā. 3. ibi. Si aut̃ hūores
& de aliis materiis dedit intelligi ex dicendis
in fen. xiii. In prima p̃e dicit quod cura huius
fode docetur in cū. curacionis quia. Sin fen. xiii.
in ca. de cura malag̃ cōplezionū stomaci cū ma
teria uel docuimus in ca. de cura fode calide. &
cū hac cura que respiciat stomacū oz confortare
caput ne recipiat & hoc fit cum oleo rosato uel
mirrino & si iam possērit materia intelligit qđ
pcedat ut supra docuit. De 2. parte dicit quod
cura est uomitus exhibere fortiores quaz in ma
teria colericā et si non remouetur uomitu inct
suto & subillatio flegmatis signū ē quod ma
teria ē fixa flegmaticā & forsām habet de natu
ra melencolica ppter grossitiem & tunc oz dare
yeras magnas & talis ē yeralogodon yera rufi
ni uel archigenis &c. cū decoctionibus epithimi
quia respiciat melencoliam. ¶ Et sciēdū quod uēto
sitates a frigidis humoribus indacte sunt fortes
propter difficultatē resolutionis & propter fortē
& impetuoloz motum ut supra apparuit.

¶ ET AD ILLVD INVAT. Hec pars pōt du
pliciter introduci. prio quod hic Aui. ponit cu
ram per cauteriū & alias manuales opaciōes so
de per cōitate ad stomacū qñ humores sunt fleg
matici & ē cura per cauteriū uel per incisionem
& tūc hec pars continetur ad partem imediatē
precedētes. 2. quod absolute ponit curā fode fa
cte per cōitatez ad alia mēbra. & prio ponit cu
ram eius per incisiones & cauteria quēda secūdo
ponit curā per alia cauteria plura. 2. ibi & cōue
niens cauterizatio. ¶ Est dubiū ad qđ cauteriū
sit in sōda stomatica. dico quod ī sōda stomatica
pprie de materia frigida si ē antiquata tūc cau
teria & incisiones possunt cōferre & ratio est qā
iam recepit multā materiā ipm caput & multā
infectionē & in p̃ibus artariāz. Ad rectificatio
nem igitur male infectiōis & materię cōsump
tionē fiunt huiusmodi cauteria uel incisiones. s.
etiā cū hoc cauterizādo & sub hac itentioē Aui.
prescribit cauteria hic & incisiones unde in ca.
de cura oui recordas hui⁹ cauteriū dīc flobotomia
& artariāz. cauterizatio sunt secūdū qđ fuerūt
in sōda antiqua. Et rasis in p. cōueniens nono ca.
dicit si dolor antiquus ē incendant nene rimpotuz
& totū hoc fuit de mēte Serapiōis in p. praxice
cap. nono. ¶ Sciēdo ē sciēdū quod hic Aui. p
cipit tria remedia manualia. s. incisionē cauteriūz

& ligaturā cōstricti. Incisio cū artariāz sive ve
nax sive cauterio cōuenit qñ in artariis ut uenas
infectas sanguis esset qā cū tali incisioē educere
tur sanguis infectus talis enim sanguis infect⁹ cor
rumpit illud quod aduenit de nutrimento sicut
fermentū ut ponit Serapio in cap. preallegato.
Et quia per alias uenas q̃ per illas que nobis exi
sunt apparētes pōt materia ascendere ideo non
semp̃ talis incisio cōfert ut dicit Ga. in 3. de inte
rioribus cap. penultimo. ligatura aut̃ fit qñ ma
teria ē calida uaporosa uel alia pulsans & in pul
su dolorē auget & hoc ē quod dicit & fit cōstri
ctio super duas artarias &c. Et tūc dicitur &
quandoq̃ ponitur super eos plumbum. De cau
terio etiam esset multa dicenda tñ aliqd supra
diximus ī canonicibus generalib⁹ & diffuse prac
tanim⁹ ī fen. 3. huius ī ca. et cura obthalmie. hic tñ
Aui. de hoc cauterio aliqua inuit. primū quia
fit sup̃ duo tempora & ratio ē quia utriq̃ parti
capitis stomac⁹ cōiac ut pōt declarari ex dictis
in cap. de ymaginationibus. 2. inuit qualitatez
cauterii quia fit leue non p̃fundū nimis ut non
adhuratur caput & hic ē cā generalis in qua
ra primi in cap. de cauterio. 3. inuit modū faciē
di ut incisa cuti discipiat artaria Et h. Aui
cena intendit ad decorationē. quarto inuit istru
mentū cū quo fit cauteriū quia acus. i. ferrū sub
tile in forma acus. q̃no remittit audaciā in usu
eius ut euertetur cauteriū si ē possibile quia ē
de remediis ultimis & foribus. sexto ponit inepi
rudinē tēporis quia pprie euertetur in estate pp̃
distemp̃tantiā caliditatis & similiter debet uiua
ri in yeme ut p̃ in quarta terciū cap. primo. tē
pora ergo cōueniētia sunt uer & autūptus. sep
timo ponit regimē quo phibet masticationē &
locutionē & hoc ne motus circa tempora motis
mandibulis faciat dolorē & possit cadere eca
ra añ tempus debuit. Sit eius hora comestionis
in estate frigida. quia cito in mane & in sero p.
ocasio. octauo inuit medicinā que ponēda ē sup̃
lco que debet esse stipitica ad phibēdo casum
intēpestiuū in estate & phibēdo fluxum sangui
nis & ex hoc debet ēē attractiua & matura
tūa p̃ sarcocollā & croci ut cōpleat attractionē
materię. & mūdificationē ut diximus in fen
3. huius in capitulo de cura obthalmie & hoc un
guēta habes in quo cā tractatu xi. Et cōueni
ens cauterizatio &c. hic modus cauterizandi se
cundam partēz ponitur a Serapione p̃allegato
cap. & a Rasi in primo cōrīnētis in. viii. cap. 2.
& in sōda antiqua quādo alia nō ualent ut inuit
Rasis & maxime fit qñ dolor ē in toto capite. di
xit post & alienē uinū secūdū omnē dispōnē
cauteriū ne illud moueat materias & addat ēē
in sanationē. tñ Rasis factis istis cauteriis di
et phibeatur quodlibet uinum.

SI AUTEM CAUSA EST. Hic ponit curā sode p coitatem ad stomacū qñ cā est materia uaporoſa & ſi q̄s conſiderat ita littera fac ymaginari quod plurimus ſermo in ſoda ſtomatica qui preceſſit ſit in ſoda ſtomatica p coitatem in materia humoralī cerebro cōſcata uel forſam in cerebro generata p infectionē factā a uaporib⁹. hic autē ſermo ſolum ſit in materia que eſt uaporoſa aſcendens & patet.

ET HVIVS QUIDEM GENERIS. Hic ponit curā ſode p coitatem ad stomacū qñ cauſa egritudinis in ſtomaco ē primitiua ut aqua quīdam. n. homies ſtomaci debilis ſtatim leduntur & hoc ē maximo i ieiunio: ex potu aque ex qua leſione caput cōpatitur. Cura eſt nota & ē ſermo Rallis i p⁹ cōtinentis auctoritate Iohānci.

IN REGIONE VERO EIVS. Hic excuſat ſe a cura ſode p coitatem exiſtente ad alia mēbra. ſufficit. n. quod premiſſit ſupra in principio huius capituli. ſiquid tu itenda ad illa & ſcies eſt hoc in ſequētib⁹ & in hac itenda ad caput ut iam ſenſiſti de ſoda febrili ē dixit.

AD IPSAM INVANT euacuātia Superius determinauit de cura ſod ut diuerſificat ſecundū gradū. ſ. fortitudinis & debilitatis & de ſoda forti iam locutus ē cū poſuit curam ſode per euſſiue hic ergo ponit curā ſode debilis que eſt potius quedā grauitas ſiue ponderoſitas capitis q̄ dolor fortis ſiue tñ ita ſit ſiue aliter introducamus dicemus q̄ hic determinat d cura grauitatis capitis. & p̄io in generali. 2⁹ in ſpeciali. ſecunda ibi & ſi ſanguinea. ¶ Eſt ſciendū quod eſt differentia inter grauitatē capitis & uex dolorē ex pre cāe & ex pre modi cāe. ex pre uero cāe qā eſt cā grauitatis capitis materia grauās ſiue grauitatē inducēs & ideo eſt materia humoralis que eius grauitatē et ponderoſitate capitis grauitatē facit & ideo cura ē per euacuatiōē et qā in capitis grauitate conſert debire & moliter ſiturare. Ideo cōfert uſus aſcebari. i. pluuiariis. ſ. molis et ſuantis uel uſus aſcebari. i. uſus pilularū que dicuntur aſcebare de quibus ſupra in canonibus generalibus dixit & infra in ſen qñta in cap⁹ de nocturno odoratus. Soda uero nō ē ſēp facta a materia. 2⁹ differt ex pre modi cāe quia materia faciens ſodā ſoluit cōiūm uel facit malā cōplexiōnem uel utriūq̄. Sed iſta materia inducēdo ſenſū ponderoſitatis ſiue grauitatis facit grauitatem capitis.

ET SI SANGVINEA. Hic ponit curā i ſpeciali & patet. ¶ Eſt dubium cū materia potens grauitatē inducere poſſit eſſe ſlegmatica melancolica & ſanguinea ut ſupra declarātū eſt quare magis expreſſit de ſanguinea. dicendū qd fecit h⁹ quia forſay ab ea accidit frequētius. uſ aliter

dico quod materia ſanguinea nō multū exhaurans magis ē apta inducere ſodā grauitatē quā materia ſlegmatica uel melancolica cū enī ſlegma & melancolia habundāt in capite licet inducāt grauitatē tñ ut plurimū fortis dolor cū illis cōiūngitur pp uentofitatē ab eis eluctant.

CVRA ENIM EIVS. Hic ponit curā per ſtobothomiam. primo uniuerſalē deinde per particulares & patet.

EC SPECIES SODE nomi a ē ouum. Supius Auic. determinauit de cura ſode ut diuerſificat ex pre cāy & ex pre modi & ex parte gradus. Hic ponit curā eius. put diuerſificatur ex loco ſiue ex ſubiecto. eſt autem talis diuerſitas quia quidā ē dolor in toto capite & nominatur ouū quidā in una pre tñ & nōiatur emigranea. Primo ergo determinat de otto. 2⁹ de emigranea 2⁹ ibi. Emigranea ē dolor in una. prima in duas primo declarat quid ſit ouū ponendo eius cauſas. 2⁹ ponit curā. 2⁹ ibi ſi fuerimus ſecurū quod illic. Prima in tres primo notificat ouū ſecūduz ſuā opiniōnem 2⁹ ſecundū Ga. 3⁹ ſecundū alios. 2⁹ ibi. Et Ga. quidē ponit 3⁹ ibi. Medicoz uero qdam. ¶ Eſt ſciendū quod Auic. notificat ouū p tria. primo p eius nomen quia dicitur ouum. habet tñ alia nōia ut ſupra apparuit quia dicit galea dicitur nux & oīa iſta nōia ad idē tñ dēdū quia dicitur dolor totū caput tenēs dicitur ideo chantari. i. totū cōprehendēs. Quidā tñ credunt q̄ ouū dicit pprie quādo materia ē in paniculo intrinſeco ſed qñ eſt in extrinſeco uocatur ab eis cephalica. ſed nō curamus de hoc. 2⁹ Auic. notificat ouū p ſuam eſſentiā ſiue diffinitionē cū dicit & ē ſoda cōprehendēs. ſ. totum caput manſiua fixa cronica. ¶ Eſt ſciendū p hoc quod hic dolor non habet quētem piodicam longā iō dixit manſiua fixa i. manēs fixa ſine interpollatione & cum hoc longo tempore durat & ideo dixit cronica & quia morbi cronici fixi ſunt a materiebus maxime groſſis & cum defectu uirtutis reſpectu cōſumēde materie iō cā ouū pprie ē materia groſſa & uirtutis defectus ab illius reſolutione uel uirtutis defectus recipiēdo & paciēdo a qualitatibus & c. 3⁹ notificat ouum ex ſuis accidentibus quia hic dolor frequēter excutatur & hoc ē quod dicit oī hora & cā eſt quia omnia occurrētia iprimunt pp debilitatem capitis & ideo iſti amant eſſe ſoli ut fugiant tales motus. ¶ Dixit poſt & reſpirationē quia totū caput melius quieſcit ut ſupra dicebatur in capitulo de ſignis ſumpris ex cōuenientia & diuerſitate. ¶ Dixit poſt & iſti diuerſificatur cauſa poſſet eſſe duplex una ē maior debilitas cerebri in una pre q̄ in alia. uerbigratia ſi magis habeat debilitatem circa motum otus opticoz magis ledetur

lumine q̄ uocibus. Alia cā pōt esse diuersitas p
portionis inter quedā sensibilia & quedā n̄ ut
apparet circa eūdem sensū ut in auditu. Qui
dam. n. non possunt audire quosdam modos io
noꝝ & quidam possunt sicut ego non possum
audire sonū incisionis ligni siue corii a cerdoni
bus ut pz in seprima particula pblematū pble
mate octauo. ¶ Dixit post & sentit omni hora
&c. Est sciendū quod materie mote i capite uel
ad caput possunt esse cā pulsationis & hoc pro
prie cūz uentofando mouentur & tūc iste senet
quasi caput male pcuratur. possunt et̄ esse cā
cōtractionis in paniculis cerebri & hoc sicutate uel
punctiōe & tūc sentit quasi contrahat siue attra
hatur. possunt etiā esse scindētes acuitare & tūc
sentit quasi sindat &c. ¶ Dicit post & p̄uenit
dolor usq; ad radios oculorū & hoc si materia ē
in paniculis intrinsecis. hoc declarātū fuit in aliq̄
de signis sode.

¶ ET GALIENVS QVIDEM. Hic notificat
oūū secundū sententiā Galeni & p̄io ponit eius
opiniōē. 2° cōplet notificationēz oūū. 2^a ibi & cā
generatiua eius. ¶ In p̄ia pte dicit quod Gaīn
tercio de interioribus cap^o penultimo ponit alla
torē. i. a ductorē huius egritudinis debilitareꝝ ce
rebri uel foritūdinē sensus eius. ¶ Est sciendū
quod Auic. nō dixit cām effectiua sed alatiua
quia debilitas cerebri uel acuitas sensus nō sunt
cā impressiua sꝫ portus alatiua & i. mediaria &
dispositiua siue preparatiua.

¶ ET CAUSA GENERATIVA. Hic cōplet
eius notificationē quā nūdam ex p̄missis appare
bant cause ouī. ideo hic narrat ipsas in sermone
speciali. In sermone enim generali apparuerūt in
cap^o generali de sode. p̄io ergo ponit cās istas.
2° ponit diuersitatē eaz secundūz loca. 3° cōplet
narrationē eaz ouī. 2ª ibi. & plurimū quideꝝ fit.
3ª ibi. & multotiens cōtingit. ¶ Est sciendū qđ
Auic. inuit hic h̄c diuisionē humor facies ouūz
uel ē nō apostemās & quātum ad hoc dixit. hu
mor malus uel ē apostemās. dicitur aut̄ humor
malus qui quīs nō apostemet ē tñ fixus & im
pressit suā malitiā ita quod semp nutrimentūz
quod uenit ad mēbrū corrumpitur ex hoc enim
fit sode antiqua fixa. Si autē apostema apparet
cum p̄prie apostema fixū p̄durans sit apostema
melācolū in radice uel durū q. a. flegmaticūz
in radice uel dux. i. sanguineū indurātū proprie
rūc ex istis apostematibus fiet ouū. sꝫ apostema
calidum uel non facit ouum proprie dictum uł
faciet per accidens.

¶ ET PLVRIMVS QVIDEM. Hic ponit
diuersitatē itaz causaz secundūz loca & parer.
¶ Est sciendū quod ut dolor capitis sit ouum
oportet quod totūz caput doleat q̄uis una pars
piūq; alia possit dolere. Si ergo in medio panicu

li fiat apostema tūc undiq; totus paniculus uni
formiter cōpatit. sed si fieret i una extremitate
uerbigratia in paniculo qui ē circa cornū frōis
tunc nō sic uniformiter fieret compa^o. Possē^o
tñ aliter exponere ut per modū telamini intelli
gamus p̄es p̄fundas paniculorū ut quasi dicat
materie que faciūt ouūz sunt fixe ibibire i p̄fun
ditate paniculorū & ideo si materia sit i paniculo
intrinsecō quia. i. in duramatre uel p̄iamatre do
lor uenit ad oculos q̄a paniculus ille intrinsecus
cōprehendit sup̄ neruū motiū & cōcūm quia
obiciū. extendit pars eius. i. paniculi usq; ad pu
pillā. usq; ad nigredinē oculi. usq; ad corneam
q̄a tunice oculi sclerotica secūda & retina inde
fiunt ut dedaratū est in p^o cāñ. huius tercie fen.
¶ ET MVLTOCIENS. Hic cōplet narrationē
eaz & uult quod debilitas cerebri sit cā. Sꝫ de
bilitas cerebri fit ab egritudinibus p̄cedētibus
&c. Ex q̄bus oibus p̄missis pz q̄ tres i genere
sūt cause ouī. i. cause h̄uiores apostemates uł
nō apantes & debilitas cerebri unde a q̄ibz cā
intrinseca patitur & acuitas sensus. ¶ Est scien
dum. d. t. possēt ne fieri a mala cōplexiōe sinema
teria. dicendū quod sic ille esset fixa & tunc face
ret ouum uel cōtinē generādo malas materias
uel debilitando cerebz ut a quibz causa p̄cia
tur ergo reducitur in cās p̄dictas.

¶ MEDICORVM VCRO. Hic notificat oūū
secundū alios & pz. ¶ Est sciendū quod cōditio
nes ouī sunt tres. i. quod totum cōprehēdit qđ
sit passio fixa cronica & quod q̄buslibet moi
bus extrinsecis ledatur & ē intrinsecis ut uapo
rib^o ciborū & humorū. quidam g^o medicorū ut
Serapio in primo p̄aticae cap^o xv. & Halabas
in. viiij. theorice & q̄nto p̄aticae non obseruant
has cōditiones sed solū unam cōditionem obser
uant. i. quod totū apur cōprehendat siue cā sit
uapor siue materie humores nō apostemāres
siue apostemāres sicut flegmon siue erisipila &
ponit signa aut ab humorib^o aliis. i. frigidis &
medicentur &c. quia secundū diuersitatem ha
rū causaz ponit curā ipse Serapio i p̄allegato ca
pitulo. uexat apur prudētes medicos ut appz
aput Ga. in. 3°. de iterioribus ut apur Ralim in
primo cōtinētis nono cap^o. & apur Azararium
in sua p̄atica & theodorū p̄lanūz in. a. libro &
secundū qđ dictū est p cōditiones p̄dictas.

¶ SI FVERIMVS SECVRI. Hic
ponit curā. sed statim dubitat quare
non possit signa. dico quod iam si
gna sunt nota. Signa. n. ciuitūq; hu
moris & signa debilitatis cerebri sunt supra po
sita. primo ergo ponit curā p medicinas. 2° p ma
nualē opationē. tercio p dietā. quarto iterū p
medicinas. 2ª ibi. Flotothomia uero & cauteri
zatio. tercia ibi. Cibis aut̄ fit. quarta ibi. Epithi

mata autē 33. Prima in quatuor primo ponit curam qñ materia est sanguinea. 2° qñ est frigida, tercio qñ est calida. quarto assummat curam. 2ª ibi. Quod si signa significat. tercia ibi. dum autē in principio. quarta ibi. Et scias quod ouū autē quātū. ¶ Et sciendū quod sanguis pōt esse cā prima. i. antecēdens & p aliquā corruptionēz uel appropinquatiōēz fiet coniuncta et pōt esse causa motus. i. coniuncta & quēcūq; sit slobothmia cōperit uel cā motus. i. ex antiqua illi⁹ doloris licet cā istius egritudinis sit alia sed quia in ea corrūpitur sanguis accidit dolorem excitari ex illius malitia.

¶ QVOD SI SIGNA. Hic ponit curāz ouū a materia frigida & diuersificat curā secundum tempora. Primo g^o ponit curā cū est i principio cum eo quod repellit. & tu iam sciuitis cā. i. repulsiōē. ¶ Secūdo. d. qñ ouum pōt esse in principio cum sit soda fixa antiqua. dico quod ē antiq⁹ apertitū quia ipsa est in principio sicut quarta na in prin^o est morbus cronicus ē ī ipsum principū morbi cronici ē longius principio morbi breuis. 2° ponit curā qñ est in augmento. Et pmo i principio augmētū cum dicit utere embrocis & in pcessu uertus statum cū dicit gradatim pcedē &c. In tempore autē augmenti debet purgari hic cū pilulis nō multū fortibus ut cū pilulis de aloē &c. que sunt pilule akebaret dīctē supra in capitulo generali curatiōis. Et quia iste materie frigide sunt difficilis educatiōis & in augmento nōdum sunt pfecte digeste ideo gradatim docet euacuare de tercio in terciū sicut facimus i febris flegmaticis. tercio ponit curā in statu sicut materia digesta quā rēpōssum⁹ uti euacuatiuis fortibus ut sunt pilule cohie. Eax autē hēs multas descripiōēz. quarto ponit curā in declinatōe & pmo in declinatōe quasi inchoare dādo cōfortiōē cassie cūz oleo de cherua & hoc fit ad reliquias materię post purgatiōē educandas. Et ideo etiā post purgatiōē datur ut docet dare in fra. xvi^a. Item cap^o de cura colicę docet etiā cōfortare cerebrę & quīs eius cōfortatio sit cōtēners in omni rēpore tñ cōfortatio eius cūz calidis aromaticis sicut sunt muscus ambra & huiusmodi calida competit magis in dedinatione & tñ uersaliter etiam cōfortatio plus competit post euacuatiōē & maxime fortē factā cum pilulis chociis Camphora misceat ad rēperandū calorez musci & ambre. Aloes uero cōfortatio resoluit.

¶ Est dubitatio ad qd ponuntē emplastrā situ pōrez inferētia. dico quod hoc fit pp uehementiā doloris & tñcō ē cura per ipsa soltūz in declinatōe sed in quociq; rēpore inducitur n^o fortēz in hoc inuit curā ouī qñ prouenit ab acuitate sensus. uel pōt subtilius dici propter qd ē sciendūz quod stupefactiua non dant uel approximanur

semper ad intentionē sedatiōis doloris. sed quādo q^o uimur eis quasi ad cōstringendū mēbrę ne recipiat materias ut facit opū ut patet i secūdo cā. in cap^o de opio. quia ergo in ouo pp debilitatem cerebrę recipit supfluitates ledētes ut supra dixit ideo qñq; ad hanc intentionē uimur stupefacientibus. i. debite cōsolatis. 2° Autē. ponit curam in declinatōe pcedēte & in fine p balneum & emplastrā cōfortatiua. i. plusq; resoluētia & hoc est quod dicit cūz ergo declinat. i. manifeste.

¶ DVM AVTEM IN PRINCIPIO. Hic ponit curā qñ ē calida & p^o. Est sciendū quod Autē. dicit dum i principio pleueat quia materia calida existente pōt facere ouū in principio. Si autē debet pleueare ut plurimū transiit i materiam frigidam. ¶ Secūdo ē sciendū p hoc quod dicit fortitā declaratiō est tibi. i. in principio capi tūli quia forsam materia est sanguinea & quia forsam non est sanguinea sed colericā iō non est tibi declaratum in hoc capitulo. ¶ Dixit post & sciuit illud. i. quod debes facere in p^o cā &c. i. in cā generalibus & supra in capitulo de cura sode calide. ¶ Dixit post & frequēter &c hoc fit ad solutiōē uentris in materia calida dixit post. Et qñz ituit eos &c. i. quando uis cōfortatiōē & temperatiōē caloris. ¶ Caput pūrgia. i. atratio cū mūmia & oleo uiolati.

¶ ET SCIAS QVOD OVVM. Hic assūat curā ouī antiqui temporalis & dicit quod ouū antiquū temporale et radicatur cū rebus fortis resolutiōis. Causā ē quia materia eius ē frigida ille aut res sunt sicut triacha antiqua & medi camen in quo ē uirtus castorei. ¶ Dixit post & qñz iuuat &c. quia. i. pcedētibz euacuatiōibz. ¶ Est sciendū quod isti croci si uel medica mina sedant fortez dolorem diuersimode quia quedā cū aliqua stupefactione sicut croci si stelle licet excitat & cōfortēt & phibēat receptionēz materię quedam faciūt hoc resoluendo & cōfortando sicut diamulcus & stelle que ē cōfectio triachalis & est cōfectio magna posita i. v^o canonis primo tractatu. Et hoc ē quod dicit & p^orie ē i dolor sit fortis & uigilie indicat. i. fortē dolorez uel indicat usum croci cōz stelle & illaz medicinarū ad hoc ut sedato dolore; cessent uigilie. diūsi uantur autē p^ore. ēte medicinē cum lacte ut temperēt ariditatē medicinarū mulieris lactis puellā. i. quā peperit quia ē lac subtilis siue aqnosus & magns trahibile per nates.

¶ FLOBOTHOMIA VERO. Hic ponit curā per manūale opatiōē & uult hic quod supra diximus. i. quod slobothomia & cauterizatio ar tariax & eax insido in charim. i. ouo sunt &c. i. in capitulo de cura sode per cōitatem ad membrā determinata.

¶ CIBVS AVIEM FIT. Hic ponit curam per

dieta & dicit quod cibus sit qui non evaporat sic
lentes ius fabarum & huiusmodi. Sed. t. d. contra quia
legumina communiter ponuntur uentosia. Item lentes
ponuntur inflatæ & postea sequens uapores ut uē
tose ut patet infra in sen. xiii. tractatu quoto ca.
prio. Item fabæ et sunt inflatæ uētole ut patet in
prio re. acutur. sup. illo uerbo pilana uero. Item in
secundo can. in cap. de fabis dicit quod faciunt
seda & non est omnibus ubi accidit loda. Item ista
legumina sunt difficilis digestiois. quomodo ergo
coeditur eis in infrigidatis in quibus digestiua ē de
bilis & ipse sunt frigide & sic coëlesionis ut au
ctores ponunt. ¶ In contrariū dictor. est Autic. hic
& ralis in prio cōtinēris ubi enumerās res caren
tes uapore pōt lēres. Ita cōtrouersia hēt duas
solatiōes. Pria ē quod lēres sunt materialiter ua
porose & etiā fabæ tñ efficiunt frigiditate & in
grossādo faciūt cessare euaporatiōes humorū
Vel dicendū quod lēres & fabæ possunt duplici
ter dari. uel pure & sic non conueniunt pp rōnes
dictas uel rectificat & sic possunt cōuenire. Re
ctificatio enī facilitat digestiōē eay & remouet
ipay euaporatiōē & uentositatē & ipse cū hoc
phibent quod alia cibaria uel humores non eua
porent. Rectificat autē prio cū dantur sine cor
tice. Est etiā cortex indigestibilis ut ponit Autic.
unde dicit ius fabar. secundo per bonā decoctio
nem & iteratā cū aqua. 3. miscēdo species & res
cōfortantes & resoluētes uentositatē & prohibē
res eay multā siccitatē uel spicicitatē & moram
in stomacho sicut ē oleū amigdalīnū & sic rectifi
care possunt coēdi in infrigidatis ex qb. cessant
cōtraria. Quidā uero rudes dixerūt quod intel
ligitur usq. ad lēres exclusiue.

EPITHIMATA AUTEM. Hic etiā ponit
curā per medicinas. s. que extra ponuntur & re
mittit nos ad qnū & secundū librum. Et iste me
dicine quis apud necessitatē sine stupefactiue tñ
plus debet esse resolutiue ad cōsumptiōē mate
rierum. quare autem utamur stupefacientibus
iam apparuit.

EMIGRANEA EST DOLOR
capitis. Superius determinauit de
oia. hic determinat de emigranea
Primo notificat. cā. 2. ponit curam.
2. ibi. Eius cura est solor hominū. Prima in tres
primo diffinit cā. 2. ponit cās & diuersitates ea
rum. 3. ponit signa. 2. ibi. Cuius quidē cā. 3. ibi
Et ita iam scitū signa. ¶ Quid dicat in litte
ra p. 3. ¶ Est sciendū quod ut sumit a theodo
ro priano in cap. de emonopagia. ē emigranea
& est emonopagia. Emigranea est dolor in una
pre capitis qñ attingit ad oculos. s. ad pres occu
lorū ut ad supralia & dicit uulgariter gliaricū
Sed emonopagia ē dolor in quacūq. una pre ca
pitis & dicitur a monos quod est unus. Autic. g.

sumit in hac notificatione emigraneā large pro
dolorē excitato in una medietate siue ante siue re
tro siue sursum siue deorsus siue secundū dexte
ræ siue secundū sinistru & dicitur ab emi quod est
semis & granea. i. testa ut ponit alexander in ca.
de emigranea. dixit autē excitatur in hoc inueni
quod hic dolor ē fortis quia cū exaratoe. 2.
est sciendū quod emigranea dicitur ambulator
pp. per duo primo quia multū sit a materia am
bulante. s. mobili ut a uaporibus. 2. quia ipsa ē
passio piodia uadēs & ueniēs & ideo pōt dici
ambulator medius. i. secundū medietatē capitis
Et hec possunt intelligi ex. Ga. in 3. de iteriorib.

CVIVS QUIDEM CAUSA. Hic ponit cau
sas & primo secundū diuersitatem locorū. 2. se
cundum diuersitatem capitis. 3. ibi. Et emi
granea quidem secundū plurimū. Prima in duas
primo ponit diuersitatē cap. secundū loca i quib.
bus causa recipitur. 2. secundū loca a quibus cā
mouetur & surgit. 2. ibi. Et materie sunt. ¶ In
prima pre inuit hac diuisione quod causa facies
emigraneā qñz est sub craneo & qñz extra cra
neū & ista fit ut plurimū i lacertis temporis. Et
ratio est quia sunt loca humida & apta recipere
materis & ista que est ex materia extrinseca qñz
puenit ad hoc ut non tolleret tactū. s. leuē qua
tactum laboriosum semp non tollerat. ¶ 2. ē sci
endum quod Autic. nō psequitur de notificatiōe
emigraneæ cuius materia ē sub craneo quia dāc
intelligi ex pdictis supra in cap. de otio & in ca
pitulo de signis fode. Sino. materia fode fit in pa
niculo intrinseco homo sentit dolorem usq. ad ra
dicem oculi illius preis.

ET MATERIE SVNT. Hic ponit diuer
sitate secundū loca a quibus cā mouetur & par
3. ¶ Est sciendū quod quis Autic. intendat ponere
diuersitatem locorū a quibus tā surgit tñ cūz hoc
intit diuersitatē cap. Causa eay aut est materie
s. humores aut uapores & materie hūorales
ueniunt ad locū eius. emigraneæ i quo ē emigra
nea aut ex uenis extra craneū aut ab iura craneū
s. cerebro et paniculis & talis materia exit p co
missuras quia. s. inde cōicar paniculo & interiori
& exteriori. dicit autē pluria uel qā ē modus lo
quendi uel quia aliquid parum posset eleuari
per uia resudatis per poros. & considera qd
si per hoc quod dicit locū eius intelligit locū emi
graneæ extrinsecū tunc ille aſenſus est ab intus
ad extra & uidet hō manifeste sermone Autic.
cōtinuādo litterā qā stat locutus fuerat de emi
granea extrinseca & apparet ex modo loquendi
cū dicit eleuatur quasi sursum uel extra apertā
Sed si per hoc quod dicit locū eius intelligit locū
nō solū extrinsece emigraneæ sed etiam intrinsece
oportebit ymaginari quod etiā per commissuras
commune ab extra ad intus materia ut quidaz

uoluerit Sed hoc uidet^r rax & longinquū a ser-
mone Auic. Si uero materia sit uaporosa tūc uel
surgit a toto uel ab uno mēbro quod ē in latere
illius pns doloris ut a splene i emigrāea sinistra
¶ Sed. i. d. quomō uapor surgēs a toto corpore
potest facere dolorē in una pte capitis. Dicendū
quod cōtingit qñq; illū uaporē in una pte solūz
coligi uel retineri propter multas causas contin-
gentes notas.

¶ EMIGRANEA QUIDEM. Hic ostendit
diuersitatē cāp eius inter se & p^o pbat quod
emigranea nō sit a mala cōplexiōe pura sine ma-
teria. 2° ponit diuersitatē materię. 3° ibi & illa
que sit ex humore. **¶** In p^o p^o aduocāt ratiōes
duas. P^oia est emigranea habet piodūz utpluri-
mū ergo nō sit nisi dominio. i. peccato humorez.
antecedēs est notū per sensū & cōsequētia est
Ga. in 2° de differētiis febriū penultio capitulo
& Auic. in quarta primi in cap^o de p^oredine.

¶ Est sciendū quod dixi secundū plurimūz q^a
posset aliqñ habere unū solū p^oximūz sicut qñ
q^a tertia uera finitur i uno p^oximo. **¶** Est 2°
sciendū quod duplex littera repitur una que di-
cit secundū dominationē humoris & h^o ē i aculū
p^oximi. Alia littera repitur que dicit diminutio-
nē & hoc ē in recessu p^oximi. 2° ratio est quāz
Auic. inuit emigranea ē dolor habēs quātitatez
& durabilitatē ergo nō sit a mala cōplexiōe sin-
gulari. i. sine materia. aⁿs patz q^a sicut emigrāea
ē dolor utplurimūz p^odicās ita utplurimūz est
longus dolor q^uis nō sit cōtinuus necessario. con-
sequētia patet q^a mala cōplexio que immediate
facit dolorē ē diuersa. sin fieri. Si g^o talis est sine
materia ipa nō p^odurat. Ratio ē quia mala com-
plexio fiens uel ē a materia humoralī & ista ces-
sante humore ut hic p^osuponitur statim cessat. uel
ē a causa extrinseca. uerbigratia a calore solis &
tūc cessante impressiōe solis cessat etiā fieri ab
eo. ergo emigranea q^uitate habēs. i. longa non sit
a mala cōplexiōe sine materia. Alii exposuerunt
& ego qñq^a quātitatē. i. uehementiā. uehēmētē. n.
dolor sit a solura cōtinuitate que sit a cāis intrin-
secis materialibus utplurimūz. **¶** Considerādūz
quod in modo loquēdi Auic. uidit quod emigra-
nea nō habēs quātitatē & nō habēs piodūz pos-
sit fieri absq^{ue} uitio humoris ut notū est.

¶ ET ISTA QVE FIT. Hic inuit diuersita-
tatem materię. quia sunt humorales uel uapo-
rose uel uenose ut patet.

¶ ET IV IAM SCIVISTI. Hic excusando
se signa assumat ualde breuitur & primo ponit
duo signa emigranecae a materia frigida unum ē
quia inuitur a calefacientibus hic cōsidera cāñ.
generalē in quarta primi 2° cap^o. Cave ne te de-
cipiat imp^ositiō a cōdētalis quia in emigranea fri-
gida calida qñz nocet ē elliquādo uel uentosan

do materiā & in calida emigranea iuuatē resol-
uendo & particulariter ponitur iste cāñ. sen. 13°.
in ca^o de signis dīsp^ositionum stomaci & in sen.
xxii^o. in ca^o de signis podagre. Secundū signum
est quia iuuenis extensionem p^opinquā. i. plonga-
tionem p^opinquā. i. cōformē illi quia ē longa emi-
granea frigida tamen suo p^oximo & q^urum ad
hoc dixit ex extensione p^opinqua q^u ē in toto rpe
uniuersaliūz. uel pollet exponi extensione. i. a
uentositate. Materie. n. frigide sunt uentofabiles
ut supra in cap^o de qualitate accendi sōda ex
materis. In fine uero addit tertiū signū quod
cum ipsa sentitur frigus. Et cōsidera quod hoc ē
uegnisi materia frigida putrefiat q^a uiz putre-
fit calefit & calefacit Emigranecae uero calide
Auic. ponit quatuor signa. primūz ē quod si tu-
tangis locū sentis calorem Et hoc ē quod dicit ale-
factionem torius. secundum est pulsatio & hoc
pprie in materia sanguinea Et cōsidera qd pul-
satio est duplex. una est pprie dicta & ista fit i
materiebus calidis alia est que ē iectigatio a ue-
tositate & ista pōt fieri in materiebus frigidis
ut supra declarauimus. tertiū signūz ē iuuari
ab inrigidantibus tñ p^o accidens retinēdo mate-
riam qñz nocet. quatuor signūz est quod sentitur
calor. i. ab infirmo apud uehementiam doloris.
Et cōsidera dixit apud uehementiā quia i p^oci-
pio doloris & accessus materia calida si est co-
lerica pungitiua posset inducere frigus p^o uiam
fuge calorē ex punctione sicut i p^oxi-
mo febriū colericaz contingit.

¶ CURA CVRA EST FLOBO. ho-
mia. Hic ponit curam emigranecae
primo intēdēdo ad materiam. 2°
ad acidēs. 3° ibi. Et cū necessarium
est. prima in duas. primo ponit curam qñ mate-
ria ē calida. 2° qñ est frigida. 3° ibi. Et ex epi-
thi-
matibus uel posset dici quod primo ponit curā
magis in generali siue materia sit calida siue fri-
gida. 2° in speciali. 3° ibi. Quod si materia fue-
rit calida Et hec i duas p^o qñ materia ē calida si
ue frigida. 2° qñ ē fria. 3° ibi. Et ex epithi-
matibus.

¶ Est sciendū q^a Auic. cōfūdū hic hāc curā &
contentus dictis supra in canonicis generalibus
& in cura sōda. Auic. tñ inuit curā duplicem. i.
uniuersalem totius morbi & particularem res-
pectu p^oximi uniuersalis. Cura fit cū eūonib^{us}
uniuersalibus ut floborhomia & purgatiōe
clisteriū secundū quod materia requirit & eūz
fricationibus trahentibus ad cōtrariū. Et hoc ē
quod dicit & attractio cum eo quod conuenit ei
& c. & cū eūonibus p^ocularibus. i. eūz floborho-
mia uene nali uel frontis que multum conferūt
ut notū ē Ad purgationem autē laudat infusio-
nes aloes de qua pōt dari u^oq. ad. 3. vi. & hoc ha-
bes a Mesue in cap^o de sōda quia in antidotario

Auic. non sic dare loquitur Sed particularis cura respectu proximi est quod ante euacues e. post rebus malis coplessem pris ne materia recongregetur. Illa autē que malā coplexione recti fiant sunt infrigidāna & itē pica que cū hoc cōfortant & ponunt aliqua resoluētia ad consolandum & hoc sīs ex cā. uniuersali supra i hac sen Endaustre scriptor est frigidū it. pūcy & ideo resificat coplexione & phibet aduentz materie. Mesie tñ addit eiactū & opū in cā de emigranea. ¶ Sed ē dubitatio utruz istis frigidis possimus uti in hora proximi uidet quod nō. pū qā cōstringūt materias. Itē Auic. docet ipa aproxiare post euacuationē que fit ante proximum. ¶ In cōtrariū uidet Mesie qui in emigranea calida docet uti quodā medicamēto diluato in aceto & docet stringi cū eo ut sedet pulsatio sed talē pulsatio est in hora doloris. ¶ Dicendū quod istis medicinis localibus frigidis possumus uti post euacuationē & ante proximum & etiā in proximo qā si emigranea ē de materia calida fluente ad caput oportet itendere in principio repulsiōi & in augmento repulsiōi & resolutioni ut notū est ergo istis frigidis utemur qñq. magis puris & qñq. magis cōmissis cū calidis & totū hoc in telligitur ex canonibus generalibus. Quomō aut possimus uti frigidis stupefactiuis iaz dictū ē. ¶ Ad cōtraria patet solutio. Ad primū dicendū quod in principio fluxus repellūt materiā & nō cōstringūt ipsam in loco. Ad Auic. dico q. Auic. nō phibet eoz usuz in paroxismo q̄uis concedat post euacuationem.

¶ ET EX EPITHIMATIBVS. Hic ponitur ram qñ materia est frigida & primo qñ nō est multū frigida. 2° qñ ē multū frigida. secūda ibi quod si materia frigida fuerit. ¶ Et sciendū quod hic Auic. dat intelligere quod tu euacues cū farmaeis & distensis ut humor requirit & si cur preuissit in principio hui⁹ capitulo. ¶ Secūdo ē sciendū quod iste medicīne locales que hic pūnt cū omēs sint calefactēs et resoluētes maxime cōueniūt in materiēbus frigidis. Possem⁹ tñ dicere quod in emigranea calida de materia calida ingrossata indigēt forti resolutione etiā ista cōpeterēt. ¶ Tercio est sciendū quod ista localia sunt primū ex senogreco in quo est resolu^o & stipiciatās & aliqua maturatio. 2^m ē ex ruta. terciū est ex trociscis pauli non repies in antidorio sub hoc nomine tñ multos inuenies i tracta tu octauo fortiores quod absingia porā ut⁹ fermio. 4^m est ex bacis lauri & qñtū ē ruperiorum quod enūciat. i. facit iuuamentū cūterizationis. i. licet cūteritū quod ex cantaridibus fit qā terunt cantarides & miscentur cū absingia porā ut⁹ fermio. ¶ **¶ QVOD SI MATERIA.** Hic ponit curā qñ materia ē multū frigida & patet quā uult

quod hoc scimus qñ multum plōgatur dolor.

¶ Est dubitatio utz egritudo que plūgatur sit frigida uidetur quod nō quia dolor i epate cronicus pōt esse de materia calida. pbat⁹ qā Auic. in sen quarta pmi in capitulo de slobothomia & Ga. in libro de slobothomia concedit slobothomū i artarie in tali dolore sed hoc nō esset nisi materia esset calida. Itē Atia posuit quod outū fit ab epate calido. sed outū ē dolor tixus cronicus. ¶ In cōtrariū est hic Auic. & in cōmēto illius amphorismi. Ga. senes iuuenibus & c. ¶ Dicendū ad hoc tripliciter. primo quod egritudo eius tēpora plūgat & frigida secūdu plurimū qñ tñ & raro pōt esse calida. Ratio est quia plūgatio maxie fit ex inobediētia materię ad resolutionē & eiactuationē. tales enim sunt materie frigide. qñz tamen materie calide sunt inobediētes & diu stant pp multas causas cōtingētes. uel aliter possumus dicere quod reliquis paribz semp materie frigide faciūt prolixiores morbos q̄ materie calide & iō absolute dicem⁹ te quod morbi longi sunt frigidi. uel aliter pōt dici quod morbus longus ē duplex uel q̄rum ad pdurationem proximi uel q̄rum ad talem durationēz totius morbi. egritudo igitur dicitur longa his duobz modis. i. longitudine proximi & longitudine totius morbi que egritudo ē longa in temporibus uniuersalibus & ptiularibus & ista sit a materia frigida. i. slegmatica uel melecolica. tñ si egritudo esset longa in temporibus uniuersalibus & nō in ptiularibz pōt fieri a materia calida & h^o quia materia calida pōt p in uacuationē facit multos piodos siue posimos. unde totū temp⁹ uniuersale morbi plūgaretur & tamen paroxisimi in se breues essent respectu paroxisimorum proueniētiū a materia frigida & hoc quia materie calide existentes uere calide sunt parare ad resolutionem magis q̄ i frigide & forlāz hoc uoluit Auicena cum dixit secūduz omnez dispōnem & ut sic cōseruatur egritudo cuius tempus plūgatur secūduz omne dispōnem quia secūduz dispōnem proximi & secūduz dispōnem uniuersalez totius morbi frigida ē. Aliter tñ pōt exponi quod ē frigida secūduz omne dispōnem quia materia qñz est frigida qualitatiue ut slegma aliquādo ē frigida priuatiue. i. p exalationē humidi subtilis & remanet sicū terreū grossū & non ē. digestū ergo si plūgatur egritudo materie est frigida qualitatiue & priuatiue. i. ingrossata & indurata. pōt et aliter exponi ut cōsumatur hic collectiue sed distributiue ut sit sēsus est frigida secūduz omne dispōnem. i. secūduz quācūq. dispōnem cōtingit. resse frigidam siue sit radicaliter frigida siue p pmutationem materię calidax in frigidax. ¶ Ad cōtraria Ad

primū dico quod ille dolor epatis ē cronius non in paroxysmis sed i toto tempore diuierſali morbi. uel aliter quod in morbo de materia frigida existente uel cōiata artariis cōceditur qñq̄ incisio artarie & flobor homia ut sumit a Serapiōe in prio sui breuarii cap^o. xv^o. Ad seculū dico q̄ illud ouum nō ē si. plisum sicut si esset materia frigida. ¶ Secūdo ē sciendū quod si materia est multū frigida oportet quod reloluatur & recti ficetur fortiter calidis ut notū ē. & cōsidera qđ qñ administras epīthimata post euacuationem Auic. cōcedit fricationē asperā cū manibus & tactum aspum cū digidis & hoc ut mel^o penetrer Sed ante euacuationē nō cōcessit cū digitis istuz tactū quia timeret tractū materię apud horā idest post horam piodi. i. poximi qñ tñ non est poximus. Deinde linias. i. unge u^o emplastra.

¶ ET CVM NECESSARIUM EST. Hic ponit curā inēdēdo ad uehemētiā doloris & h^o fit ponēdo stupefactiua & stipicia. Dixit post in tipore quod ē coraz loco. s. doloris. Alia patet ex dictis in cañ. de cauterizatiōe supra i capitulo de cura sode per comunitatē. p^o ergo facit hoc. z^o anectit qualidaz medicinas. 3° refumit curam emigraneę plongat. z^a ibi. quidā ppterca medici. tertia ibi. cūq̄ egritudo. parz de pria pte De z^a pte ponit duas medicinas quaz pria est accepta a muliere. scocque radices cucumeris salini & ablinthū in oleo et aqua donec dissoluantur & pars dolorosa embrocet ex hac aqua & oleo & fiat emplastrū ex substātia grossa & dicit q̄ ista mulier sanabat hac modo emigraneam siue esset cū febre siue sine & ista medicina ē pcerto effica. De tertia patet. ¶ Est sciendū quod qñ emigranea ē prolongata tūc egemus fortibus ut est gūma rute agreliis & coorices radiciū caparis & huiusmodi & iuuantur ut incipiāt cū istis & ingrediant balneū & c. non tñ intelligi in prim^o aduētus emigraneę sed plongata emigranea et factis euacuationibus tu pores facere hanc curaz & sic pias prio cū balneo ut habilitet materiā re solutioni deinde trahat oleū de granis filici cāē quia calefacit & resoluit. dixit post Amplius cōligantur descriptiōes & c. p hoc nos remittēs ad quintū cañ & seculū huius libri Auic.

¶ DICITVR CHARABITVS apostema calidū. Quidā continuant sic hunc tractatuz. Auic. supius determinat de accidētibus. hic determinat de morbis. Morbi sunt quattuor. s. morbus cōpositus solutio cōtinui mala cōplexio & mala cōpositio. primo ergo determinat de morbis q̄ sunt apostemata. z^o de solutiōe. 3° de morbis q̄ sunt male cōplexiones. 4° de morbis q̄ sunt male cōpositiōes. z^a ibi in ultimo cap^o huius tractatus Semp eueniens in capite aut ē in cute. 3ª ibi.

in principio quarti tractatus. dicit fubeth somnus supfluius. 4ª ibi in principio qñti tractatus uertigo est ut habēt ipsaz sed cōtinuario hec cōfundit sciētia huius sen. Naz fubeth pōt dici ac cogens sicut foda est accidēs Et si tu dieres qđ fubeth pōt fieri a mala cōplexiōe ita etiam foda pōt fieri a mala cōplexiōe similiter pōt dici qđ fubeth est morbus compositionis inq̄trum fit a materia flegmatica opilāte similiter epilenſia & appopleſia possunt dici accidētia & possunt di ui morbi cōplexionales quia cū eis cōcurrit mala cōplexio. Aliter igitur debet cōtinuari non subutilizando aliter q̄ Auic. uellit in hīs uerbis & di carur quod Auic in supiori tractatu determinat uit de foda. hic determinat d apostematibus capitis & de solutiōe cōtinuians & primo d apostematibus. z^o de solutiōe cōtinui. z^a ibi. Sepe ratio entēs & c. prima in ttes primo determinat de apostematibus calidis z^o de frigidis. 3° d cōpositis. z^a ibi. Litargia ē apostema. 3ª ibi hec egritudo ē egritudo. Prima i duas. primo determinat de apostematibus calidis qñ sunt in paniculis cerebri. z^o qñ sunt in substantia. z^a ibi. Plurimū qđem accidunt ex sanguine. Prima in ttes. primo determinat de huiusmodi apostematib^o que cōi noie dicuntur charabitus diffinēdo & suas diuersitates ponēdo. z^o ponit signa. 3° ponit curā. z^a ibi. Signa aut. 3ª ibi. Cōis quādam spēx eius. Prima in tres primo notificat charabitū p sui diffinitionē z^o p eius diffinitatez & species 3° circa hoc ponit sententiā quorūdam. z^a ibi. Et siresim quidem factū. 3^a ibi. Quidā uero medicorum. Prima in duas p^o premitur diffinitionem z^o. dēdarat tam. z^a ibi. Non enīz quēadmodum p^o. ¶ Est sciendū primo circa diffinitum quod est charabitus. qđ ista apostemata de materia calida differūt. Charabitus siresim & frenſis. charabitus est alienatio & furia que sunt accidentia huius apostematis & ab hoc acciderē ē posuiuz hoc nomē ita enī significat apud arabes & ideo quidā auct^o res simul loquētes de charabito loquunt de mania & de demonio & de specie melicolie que dicit cucubut ut facit Ralis i primo cōtinētis octauo cap^o. Dicitur siresim apostēla & rebti a sir quod ē caput & sen. i. apostema. Sed dicit frenſis nostra denominatiōe. i. lesio freni. i. mētis quia ipa multū leditur in hac passiōe uel lesio freni. i. diafragmatis quod appellatur siresim siue etiā mens ut ponit Ga. in quo de iteriōib^o cap^o quarto & hoc ē quia mens multū leditur ex apostemate diafragmatis ut Ga. ponit ibide. Et ideo quidā auctores determinantes d frenſi determināt de apostemate diafragmatis utz h^o ut Ralis in prio cōtinētis octauo cap^o & ylaac in quarto libro febriu in cap^o d frenſi hic tñ Auic. hoc nō facit quia de eo determinat in capitulo d

pleureti sicut facit etiā Mesue. ¶ Est sciendū qd in illa diffinitione ponitur genus per hoc qd dicit apostema & differētia dum dicitur calidū. s. in essentia qd fit de materia calida colerica uel san guinea. licet qñq; habeat mitionē & alia differe tia & dū dicitur in uelamie cerebri &c. ¶ Est dubitatio utq; charabitus possit esse sine aposte mate. dico quod duplex ē charabitus. qdam est uerus. s. in quo ē cōtinua alienatio & hoc est euz apostemate. i. ē apostēa cerebri. quidā ē nō uer⁹ & ē alienatio sed nō cōtinua sicut fit in febrilibus ex uaporibus ascēdentibus a corpore & a stoma co & talis charabitus crescit febre crescente & di minuitur cū ipa tepescit licet aliqui cōtingat qd febre recedente talis alienatio fortificatur ut sumi tur a Rasi in prio cōtinentis octauo capitulo. Et causa hui⁹ pōt esse qd febris derelinqd ipressio nem uel qd stante resolutione uel solutione proximi aliqui sumi interit ad caput & ibi sunt reuerti q in statu proximi nō interit sicut ego cognoui ho minem qui cōstante proximo febris duplici ter cane incutebat dolorē uaporosum capitis & ta lis charabitus fit sine apostemate. ¶ Secūdo est dubitatio de qua materia frequentius fiat hoc apostema paniculox cerebri. uidetur qd ex ma teria frigida qd paniculi cerebri sunt mēbra fri gida ergo frequentius i eis fit passio frigida hō eni modo arguit Ga. in 2° de interioribus cap^o seprimo. ¶ In cōtrariū est Auicē. dicendū qd hoc apostema fit frequentius ex materia calida et subtili qd ex alia materia ut ponit zoar tractatu tertio penultimo cap^o. Ratio sumitur ex cōpōsitiō ne loci qd paniculi sunt mēbra i substantia dura nō penetrabili ab humoribus frigidis grossis si cut nos dicimus quod etiā pleuretis plus fit pp hoc a materia calida ut infra patebit in capitulo de liargia & in sen io. tractatu quarto primo ca pitulo & i cōtento illius amporisimi sexte picule Accidet eructantes &c. Ex quo apparet quod liq; frequentius apostema paniculox cerebri fiat ex materia calida tñ apostēa calidū nōrificatur hoc nōie charabitus maxie fit a materia calida subtili tendēte ad naturā colere ut ponit ysaac. & signū hitius est fortis alienatio & rixa i uero charabito ut ponit Rasi in cap^o preallegato & Alexander in ca^o de frenesi. tñ ysaac aliā causaz dat a prioriā ymaginatur quod materie in fe bribus ascendentes ad caput uel sunt uaporose humide & tūc congelantur & distrahuntur ad pectus & faciūt pleuretiz uel sunt uaporose sicc & tūc iussitūtur in crebro & apostemat. ¶ Ad cōtrariū dicendū quod licet picule cerebri ex natura complexionali sint magis parate ad mor bos frigidis qd calidos tñ ex natura substantie du re non penetrabilis ab humoribus frigidis sunt plus parate ad apostemata calida. ¶ Tercio est

dubitatio in quo paniculo frequentius fiat hoc apostema uel in paniculo subtili. s. piamatre uel in grosso quia duramatre. uidetur quod i subti li quia Rasi in pmo cōtēntis cōperans aposte ma paniculox cerebri ad apostema stomachi dūc quod plus fit in piamatre. Si ergo fieret plus in duramatre compaſſz apostema illud ad apo stema substantie cerebri. Itēz Galienus in cōmē to pulsatum in capitulo de pulsu freneticox dūc quod i fit secundū subtiles miringā. In cōtrariū uidetur Serapio in hoc ca^o qui explicat quod ē apostema paniculi qui est sub cranco quia dūc matris. Itēz in paniculo capationi frequentius de bet fieri hoc apostema sed duramatre ē huius modi g^o &c. Itēz modus loquēdi Auēzoar in li bro primo in tractatu 3° cap^o. qnto uidetur con cedere quod frequentius fiat i paniculo grosso Di cendū forsan quod uerus charabitus fit ex apo stemate i piamatre ppter duas cās. prima ē qd uere sunt ibi magis colocate sanguines portantes quia piamatre est sicut secunda seruās sursus uenaz ut supra posuit Auic. in 2° ca^o huius sen za ē est quia hic paniculus ē laxior siue molior & penetrabilior & sententia Serapionis posset torqueri ad hoc quia dicit quod fit in paniculo ex quo nascitur uena & secunda oculi sed hic paniculus ē piamatre & si uerus charabitus in dūdit in sui ratione piculositatem ut ponit Ale xander & Rasi tñ magis habebit hoc cum erit in piamatre. ¶ Est tñ sciendū quod alie ratio nes contrarie possent poni pp quas paniculus durus frequentius apostematur. primo quia est ignobilior & sic minus a natura defensus qd pia mater. 2° quia spaciolior secundū pfunditatem. ¶ Hoc tñ apostema nō ē tantū piculi & ideo possz dici quod charabitus piculolior fit frequentius in piamatre sed minus piculolus in duramatre absolute. tñ circūscripta hac conditione quid de facto cōtingat non ē facile nuntiari & statetur in hoc experientie uel bone extimationi rōnes eni hinc inde nō conducūt. Postpositis tñ auctorita tibus qd quilibet pcedere debuit euz sua extia ti ua dico quod nō sequitur hoc mēbrūz habet plu res uenas &c. ē molius ergo frequentius apostēa tur. tunc eni pulmo apostemaretur frequentius quia molius. nec sequitur hoc mēbrūz ē ignobil⁹ & spaciolius ergo frequentius apostemat quia unguis est ignobilior paniculo & grossior & si militer os qd caro que tñ nō frequentius aposte mantur. ¶ Quarto ē dubitatio utq; charabitus fit apostema solus paniculi u⁹ cū hoc fit apste ma substantie cerebri. uidetur qd ē substantie auctoritate haliabatis in nono sue theorie in ca^o de frenesi & ē azararius idē uult & Rasi in h^o capitulo. ¶ In cōtrariū ē Auic. cū dicit absq; cor pore ipsius Dico quod hec questio est in nomine

quia charabitus sumit dupliciter. uno modo in qua
tum sub se comprehendit flegmonē & libare d qui
bus infra dicitur & ut sic est apostema paniculi
uel apostema subſtantiē & sic fumi Haliabas &
multi autem alio modo sumit ut cōtra diſtin
guitur illis & sic ē apostema paniculorū cerebri
abſq; corpore. licet tam poſſit cōicare ſubſtantiē
cerebri & hoc modo ſumitur hic. ¶ Quinto eſt
dubiu an apostema paniculi ſit peius q̄ apoſtea
ſubſtantiē cerebri. uidet quod ſic q̄a cuſ apoſtea
te paniculi eſt forſis dolor ſed cū apoſteare ſub
ſtantiē cerebri nō ē dolor cū non ſentiat ut ponit
Ga. in quarto de acidēt. ¶ In cōtrariū arguit
q̄a apoſtema ſubſtantiē cerebri ē paſſio nobilio
ris peius. ¶ Dicendū qđ apoſtema ſubſtantiē cere
bri ē peius. Ratio ē dicta quia eſt pars nobilior
unde uirtus animalis magis leditur ex eius apo
ſtemare. ¶ Ad cōtrariū dicendū qđ ad apoſtea
ſubſtantiē cerebri cōſequitur accidentia prauiora
qđ ſit dolor qui cōſequitur ad apoſtema paniculo
rum ut infra apparebit in cap de libare.

NON ENIM. Hic declarat dicta i diſſimile
uel rota oratiōe premiſſa. Nō aut expedire deda
rare quid ſit apoſtema & qđ ſit calidū apoſtea
quia iſta intelliguntur ex ſecūda primi cān. nec q̄
ſit paniculus ſubſtantiē & qui greſſus quia intelli
guntur ex anothomia cerebri declarata. declarat
ergo alia que dixit. & priō declarat hoc. q̄uis cor
pori iſtus accidit q̄nq; apoſtema. ſecūdo hoc q̄
dixit charabitus quaſi notiſicādo hō nomē. 2^a ibi
Et illud eſt quoniam ſi cerebry. Prima in duas p^o
premitit errorem quorū dā. 2^a remouet. 2^a ibi
Hic aut ſermo ē. Prima in duas primo p̄mitit
errores negādo illū. 2^a ponit rationē qua prola
batur ille error. 2^a ibi. hoc eſt quod dicitur. ¶ In
prima parte dicit quod nō ē uerū quod cerebry
nō apoſtematur ut dicit quidaz medicorū quia
ſ. Serapio in primo ſui breuiarii in cap de fre
neſi. De 2^a p̄e arguit ſic res molis ſicut cerebry
& dura ſicut oſſa nō pōt extendi q̄ nō pōt apo
ſtemari. Conſequētiā pbat quia quod apoſte
matur oꝝ quod extendatur ergo quod nō exten
ditur non pōt apoſtemari. Ita ponit Serapio in
ſecundo capitulo.

¶ HIC AUTEM SERMO. Hic remouet er
rorem hūc & primo arguit cōtra corp̄ aſcēdēs
2^a contra corp̄ cōſuſione. 2^a ibi in o dicimus qđ
omne. Prima in duas p^o arguit contra primam
prem aſcēdētis cū dicebatur mole ſicut cerebry
non extenditur hō Auic. deſtruit ſic Mole uiſco
ſum extenditur ſed cerebry ē mole uiſcoſum ut
oſtendit tactus ergo &c. Innuit ergo Auic. hic
quod mole ē duplex. ſ. liquidū fluidū ut aqua
& hoc non extenditur aliud ē mole uiſcoſum &
illud extenditur. 2^a Auic. arguit cōtra ſecundā
prem aſcēdētis cū dicebatur res dura ſicut of

ſa non extenditur & uadit cōtra hoc & contra
cōſuſione q̄um ad iſtā prem & arguit ſic. oſſa
apoſtemantur ergo extenduntur. quod apoſte
mētur pbat auctōritate Ga. quā nō hēmus niſi
uiolēter q̄s uelit trahere ex comēto illū ampho
rūmi ſep̄te picule quibus inter fraxes &c. con
ſequētia pater.

¶ IMMO DICIMVS. Hic arguit cōtra con
cluſione n & cōtra aſcēdēs & arguit ſic. oē
quod extenditur cū nutrimento po: eſt extēdi cū
ſuppluitate & ſic pōt apoſtemari. Sed cerebry
& oſſa extēdunt cū nutrimento t norū ē 9° &c.

¶ Eſt dubitatio utq; cerebry poſſit apoſte mari
uidet quod non p Serapione in primo libro ca^o
2°. Et rōe ſua Illud quod nō extenditur uel nō
tumes cit non pōt apoſtemari quia apoſtema ē
tumor ut ponit Ga. in comēto illius amphoril
mi quare picule. Si a febre habito &c. Sed ce
rebry non tumeſcit cū ſit mole & eodē modo p
batur de oſſibus q̄ ſunt dura & ideo Serapio
ponit quod mēbra que apoſtemantur ſunt me
dia ut caro & ſimilia. ¶ In cōtrarium eſt Auic.

¶ Reſponſio cōis eſt quāz ē ſup 2^a ſen primi
alias dixi. ſ. quod cerebry pōt apoſtemari dupli
citer. uno modo ſic quod tumeſcat & ut ſe cere
brū nec oſſa apoſtemantur quia nō poſſunt intus
meſcere & p̄prie oſſa. Alio modo quod apoſte
mētur quali imprope & ſine tumore & ſic eſt
poſſibile. Hec ſalutatio conciliator aſcētis cō
tra ueritatem & cōtra Auic. qui pbat quod ce
rebry uere pōt apoſtemari & in tumor ē eleua
ri cum ſit mole uiſcoſum. Alia reſponſio ē conc
liatoris quod cerebry & oſſa poſſunt apoſtema
apoſtemate facto p uia cōgelationis ſuppluitatis
ex p̄prio nutrimento ſed non poſſunt apoſtemari
p uiam deſluxus. Ratio eſt quia cerebry & oſſa
non hāt uenas ramificatas d magnis ad partus
p quas poſſit deſſuere materia & ſic ſedat con
tradictionem auctōꝝ. Sed miror quō cōſiliator
tū errauit. Primo q̄a cōtradicit Serapioni cui⁹
gratia hoc dicit. Nam Serapio uult qđ ligamēta
& nerui poſſunt apoſtemari ſed ligamēta et ner
ui nō habēt uenas ergo ſicut cerebry & oſſa non
poſſunt apoſtemari ſecūdu mentem Serapionis
ut ipſe dicit ſic nec nerui. ſecūdo cōtradicit ueri
tati quia mēbry ad quod pōt materia deſſuere
illud per uia deſluxus pōt apoſtemari ſed oſſa
& cerebry ſunt talia. Ad illud quod dicit dīcētū
quod modus ſiendi apoſtema per uia deſluxus
de uenis maioribus ad minores qui ponitur in re
gni tractatu 2° ē particularis & exemplariſ ſicut
per uenas ſluit materia i mēbro habēte illas ſici
nō habēte ſluit per uias priō latiores. ſecūdo mi
nores quouſq; repleat. ¶ Dico ergo cū Auic. qđ
cerebry & oſſa poſſunt uere apoſtemari. ſ. apate
quo ipla impleunt & tumeſcūt. Ratio eſt Auic.

recte cōtra Serapionē. Omne mēbrū quod i suis dimēsiōibus pōt extēdi uel distrahī a materia preter naturā replēre illud pōt apostemari. Cerebrū & ossa sunt huiusmodi ergo &c. Maior ē uera & a Serapione concessa. minorem probat Auicēna sic. Omne membrum quod nutritur & quod extenditur & quod augmentatur cū nutrimento pōt extēdi cūm supfluitate. s. a materia preter naturā. sed cerebrū nutritur & extendit cū nutrimento quia augmentatur. ergo poterit extendi a supfluitatibus. sed hoc ē apostema & hoc ē quod dicit & illud ē apostema & c. g. cerebrū & ossa possunt uere apostemari. ¶ Sed cōtra hanc argio sic primo diceret aliquis non ē simile de nutrimento quomodo nutritur cerebrū & ossa & de supfluitate cū nutrimento sit quid naturale q. per appositionem extendit membrū

Secūdo diceret aliq. postq. cessaret augmentū cessaret posse extendi a nutrimento quia membrū nō pōt a nutrimento aduenire amplius extendi. Cerebrū ergo & ossa solum apostemari possunt usq. ad triginta annos usq. quod durat augmentū ut A. i. uigesima particula. pblemātū pblemate septimo. Ite saltem dentes nō poterūt apostemari quia non crescit nec extendūt 2^m omnē dimensionem ut patet in qnto de generatione animalium & in senescentia. ¶ Ad primum dicendū quod simile ē quoad hoc & q. tum ad ppositū sufficit quia si mēbrū cū augēt extēdit secundum omnē dimensionē & hoc quia nutrimentum ad omnē pculā adueniens facit ēt distare presimpulsiu a uirtute & hoc q. duo corpora nō possunt simul esse. sequit ex hoc etiā qd supfluitates poterūt illas pculas implere & distrahē & ipsas distendere secūdu rquācūq. dimensionem salū apparēt & hoc p unā ppositōē quā Auic. intelligit sed nō ponit que est qd ad quācūq. minimā pculā for male uenit nutrimentū 2^m naturā ad eādē uenire pōt supfluitas siue hūior inaturalis et sic ex nutrimenti susceptione mēbrū distenditur ita ex supfluitate. Sed differētia est magna in alio quia nutrimentū uenit ad totum mēbrū & adunatur sed supfluitas pōt uenire ad p. c. n. unā mēbrū illā extendit & eleuabit i tumore q. ē extēdibilis dato enī quod tūc n. fuisset augmentabilis & sic materia stans ibi preter naturā & coadunata facit apostema cum tumore siue os sit siue cerebrū. ¶ Et hic cōsidera quod si augmentatio fiat per uia uere rarefactionis ut quidam credūt tunc rō Auic. hūi cōduleret foras. Ille autē modus ponēdi augmentū est alias a me retractus & improbat. Scias tū quod l. ossa & cerebrū possunt uere apostemari ut dictū est tū frequētius apostemantur nō uero apostēare & dico nō uero. s. in hoc quod ē tumesceri tū nō quod ad alia essentialia que sunt mala cōpositio

mala cōplexio & solitio cōiunitatis & uariū repleto. Tumor enim nō ē de essentia apostematis. respicitur enī erisipila que nō impellit ut patet i 3^a sen quarti cap. ¶ Ad secundū quod salū Auic. habuit h. c. ppositū quod aliquo tempore possunt uere apostemari ut zero tēpore quo mēbra sunt extēdibilia ut foras caue habet h. ppositū Auic. cōtra rōnē Serapionis. tū. n. dicit q. mēbra nostri corporis indurant et cerebri scatur circa trigessimū annū et nō possunt amplius crescere & tūc Auic. arguit sic. Ergo cerebro aduenit hec durities sed illa tollit molities quia poterat extēdi. ergo cerebrū poterat extēdi & sic apostemari. Sed tu diceres saltem ipse dicit quod ossa nō possunt apostemari post triginta annos quia nimis durata. Dicendum quod illud non ē de pposito Auic. sufficit ergo hic auctoritas. Ga. uel dicendum quod post trigessimū annū nō possunt uere apostemari sed cōiunitates eorū replēt ut ingrossantur & accidunt ex hoc res que assimilantur apostematū ut p. in 2^a primi in cap. de egritudinibus cōpositis. ¶ Ad 3^m dico primo quod dentes non uere apostemantur. s. uirtute apitionis tumoris quia nō distēduntur secundū omnē dimensionē & sic non possunt uere tumescere. uel aliter dico quod ad tumescere sufficit esse extēdibile & hic est locus cōsiderationis. ¶ Ad cōtraria dicendū primo ad serapionē negando ipsū ut Auic. facit & foras cōtradictū sibi ip si primo in capitulo de liturgia. Ad rōnē suam iam solutum est.

¶ ET ILLUD EST. Hic notificat hoc nomen charabitus quod erat diffinitū Et primo ostendit quod cōcesso quod cerebrū apostemetur & etiā paniculi hoc nomen charabitus & hoc nomen sursen est impositū apostematibus cerebri cuius ē apostema calidū in paniculo 2^a unū quodq. illorū nō minū declarat. 2^a ibi uerūtū sumptū est. ¶ In p. ma pre uult dicere quod hoc nomen charabitus sit nomen apostematis substantie cerebri. dixit in littera & ē usus prius huius nominis. s. secūdu modū dictū quod significat apostema calidus paniculi cerebri. sed quā significat apostema substantie & hoc est quod dicit & illud ē. i. habito hoc quā si cerebrū quā apostematur ē. Colligit ergo ex Auic. quod hoc nomen charabitus & sursen de p. mo significato uel ut plurimū significat ap. ossa calidū paniculi cerebri. sed de secūdario significato uel raro significat apostemā substantie cerebri & istis modis debemus uti hoc nomine. s. charabitus & sursen uel hoc nomine charabitus.

¶ VERVM TAMEN SVMPVTVM. Hic declarat unū quod q. hōy modū & primo ostendit unde sumitur unū quod q. 2^a declarat. 2^a ibi Et actio quidē est similis. ¶ Dicit primo quod quis in duo uia modo predicti. s. charabitus

Et si sen ueritatem e nomen transumptum ex no mine accideris quod comittatur ipsum. s. aposte ma calidū paniculox cerebri. Et hoc accidēs est triplex. s. alienatio q̄tum ad ymaginariū & p̄mixtio q̄tum ad extimatiū & caliditas adhu tens simul iuncta ergo illud nomē charabitus quod est nomen accidentale quia sumptū ab ac cidere cadit sup hoc accidēs. s. alienatio & p̄mix tio cū caliditate. & sed hoc nomen si sen est ar tificiale quia p̄ arte ethimologie cōpositū & ca dit sup hoc apostema cerebri & intelligi hoc cū dicit & artificiale sup hoc apostema.

¶ ET ACTIO. Hic declarat quod dixerat statim de assumptione horū nominū & primo declarat quod hoc nomē charabitus sit accidentale. s. sumptū ab accidente. & declarat quod hoc nomen si sen sit artificiale sumptū ab hoc apostemate. & ibi. Quidā autē hoies. ¶ In prima parte argu it a simili dices quod sicut hoc nomen subeth est accidentale sumptū ab accidente sequere litargia que fac subeth & significat subeth sic ut cā signi ficat effectū ita h̄ nomē charabitus ē accidentale sumptū ab accidente apostematis calidi i panicul cerebri & hoc ē quod dicit & actio quidē. s. ipo sitiois nominis charabitus siue p̄mutationis est similis p̄mutatiōi nominis accideris qd ē subeth & ad egritudinē que est si sen. s. frigidū quia li targia faciē ē ipm. accidēs ē significante & c. tamē si littera diceret significatiū esset clarior & id. s. charabitus ē nomē eodē modo p̄mutatū ga significat apostema paniculox cerebri calidū & tñ ē sumptū ab accidente quod ē aliena° & c. uel & illud ē. s. ut dictū est.

¶ QUIDAM AVTEM. Hic pbat q̄ hoc nomē si sen sit artificiale. s. sectidū ethimologiam signi ficās apostema cerebri. p̄rio in hoc premitrēs sen tentiā Rasis & dicit qd quidā homines. s. Rasis in p̄rio cōtinētis octauo capitulo & i diuisiōib⁹ inuit in cap° de bifen p̄noma ignorātes. i. noia imposita rōne alicuius differēte extimant quod ipm bifen sit nomē hui⁹ apostematis. s. cerebri & quod si sen sit leui⁹. i. sit idē apostema sed le uius q̄ bifen & hic ē textus collectus in primo cōtinētis cap° octauo bifen aliud est propter apostema cerebri & donec humor nō dominat capiti est si sen. & Aui. reprobat cū dicit h̄ non est ita quia bifen est dicto p̄fca.

¶ T SISEN ENIM FACTVM
Iam notificauit charabitū q̄tum ad diffinitionē & nomē utens duobus nominibus. s. charabito & si sen. Hic notificat si sen quatuor ad diu diuersitates et mo dos & sui species. Sunt autē quinq. diuersitates in charabito quod ē si sen. p̄ria est q̄tum ad mo dum ga quidē ē uerus quidā nō uerus. secunda est quātuor ad locū quia uerū si sen habz etiā loca

diuersa. 3. q̄tum ad cās. quarta ē q̄tum ad ma neriē. & quinta q̄tum ad extimatiōē. declarat ergo has diuersitates. & ibi & q̄nq. apostema cū iplo. 3. ibi & eius quidem p̄napiū. q̄ta ibi & illud quidem ex quo sit. quinta ibi & charabitus multociēs. In prima p̄te Aui. intendit quod si sen siue charabitus est duplex. quidā est uerus & istud ē quod diximus in p̄ncipio capiti quia apostema calidū in uelamine p̄napiū. & de hoc principaliter loquitur in hoc cap° unde ru brica dicit de charabito quod est apostema cali dum capitis. quidā ē non uerus ut factus in fe bribus aut pp humores in ore stomaci & c. Sed quia oēs isti si sen siue charabiti cōicant in simi litudine nōis ideo narrationes auctox narratiū si sen siue charabitū diuersificant quia quidaz narrat unus si sen siue quidā si sen & quidam alios & q̄nq. narrat unum & q̄nq. aliū sicut di uersificantur narrātes litargia que ē si sen frigi dum & obliuiū & diuersificantur narrātes oēs modū unde pōt accidere obliuiū cum tñ uerū si sen frigidū sit apostema cerebri. hoc ergo est quod dicit. Et sic debet littera cōstrui. Et narra tiones narratiū si sen. i. charabitū factū in febri bus & ē si sen casus acutissimi. uel narratiū si sen factū pp humores & c. Et narratiū illud qd ē p̄pter apostemata in p̄tibus capitis extrinsecis ut in temporibus uel circa aures. aut narratiū si sen factū in paniculo extrinseco & narratiū si sen factum cum bifen. i. cū apostemate pecto ris & iō narrationes auctox narratiū istos si sen diuersificantur. s. pp cōsimilitudinē cadentē i hoc nōie. s. si sen uel charabitus sicut qui & c. ¶ Est sciendū quod charabitus nō uerus siue si sen nō uerus habet nouē modos. primus est p̄pter fe bres. secundus ē pp humores in ore stomaci de q bus loquitur Ga. in. 3. & quarto de iteriōib⁹. tertius est pp apostemata in p̄tibus extrinsecis ut circa aures ut pōt Rasis in p° cōtinētis. viii° cap°. quartus ē propter apostema in paniculo extrinseco de quo apostemate loquitur soar i li bro primo tractatu 3. ca° q̄nto. q̄ntus ē sequēs apostema diafragmatis. sextus sequitur apo ste ma aliq̄ lacertox. septimus sequit apostema uescis. octauus sequit apostema matricis. non° apostema stomaci & sic intelligit alios modos se quētes nocumenta uel apostemata aliq̄ mem brox. oia eim possunt dici charabitus Alienatio nes & c. Si sen. i. egritudines capitis. s. cū aliena tione & c. p̄pter hāc nōis cōitate coningit diuer sitas talis narratiū. Sed ut dices quare non fecit mentionē de charabito pp ebullitiōē sang uinis in corde de quo facit mentionē ysaac in quarto fe briū. Dicendū quod si ille sanguis ascendens apo stemat cerebxi ut sic ē uerus charabitus. Si uero nō apostemet tunc reduat ad charabitū factū

pp febres. ¶ Octauo ē sciendū quod totū hunc sermonem Auic. protulit pro Rali in primo cōtinens qui de terminado de charabito & sirsē ē terminat de alienatione propter febres et ppter apostemata pectoris stomaci & alia.

¶ ET QUANDOQUE APOSTEMATVR

¶ Hic ponit diuersitatē ueri sirsē q̄tuz ad loca cerebri & prio cōpando ad inuicē loca que sunt ptes. s. medulla & paniculū. cōpando loca quātum ad sitū. s. ante retro & mediū. scūda ibi & apostema hoc habet. ¶ Dicit p^o qd hoc apostēa dictū charabitus uel sirsē calidū quod est i paniculū. qn̄ q. est in paniculū tū & qn̄q. extendit ad substantiā cerebri & hoc fit dupliciter. s. cōicatione qn̄ existēs in paniculū extenditur ad substantiā & pmutatione. s. qn̄ recedit a paniculū & uadit ad substantiā cerebri & illud siue cōicet siue pmutetur ē uehementer maluz qā significat magnū nocumētū in substantiā cerebri per imēs in quarto quia ē passio pacuta ualde qd h̄ ipuz ptransit euadeti. pōt euadere qā significat forte uirtutē Subdit aut quod plurimū qui moriuntur ex sirsē. i. ex sirsē quod cōicet substantiā cerebri uel pmutatur. moriuntur pp impedimentum in spiritu. i. in hanelitu quia cerebro nociō uehementer leduntur laceri qui nō possunt hanelare & febris uehementia indiget forti euēratio ne. ¶ Sed. t. d. quare hic dixit ex sirsē cum debent dicere ex sirsē. Dicendū quod si nō fuit defectus scripture de quo suspicor hic Auic. facit sequēs Rasim ut ostēderet quod de nominibus nō est curandū uel for s̄az uoluit innuere differentiam inter mortē ex apostemate pectoris p̄prie diafragmatis quia fit magis pp defectū hanelitus q̄ mors sirsē & inter mortē ex sirsē que fit propter malitiā febris.

¶ ET APOSTEMA. Hic ponit diuersitatē q̄tum ad presitiales & dicit quod illud apostēa habet loca diuersa secundū quod pres sunt diuersa. s. in parte uētriculi anterioris uel mediū uel posterioris & aliquādo due pres cōicant in ipso. s. apostemate & aliquādo omnes pres. ut plurimū tñ sit in pte anteriori & media & hoc ē qd dicit & plurimū qd fit. hoc apostema non fit ei ad uentus. i. nō aduenit nisi in eo quod sequit eius uacuitatē. i. uentriculū anteriorē & c. In paniculū ipso uel substantiā cerebri que est cōtra uentriculū anteriore uel mediū. Rō est quia in istis p̄tibz est maior caliditas & plures uene & sunt loca magis lenia ex quibus sequit quod sint magis apra apostemari.

¶ ET EIVS QUIDEM PRINCIPIVM.

Hic ponit diuersitatē ex pte materie & dicit quod eius principiū. s. causa intrinseca ē sanguis

¶ Est sciendū quod ex littera primo accipimus materias a quibus fit quia sunt tres. s. san-

guis colera & melencolia ad hūsiōē facta. Colera autē est duplex. s. citrina pura & rubea pura. 2° accipimus de materia qua frequētius fiat quā de sanguine colerico. s. mixto cū colera rubea uel de sanguine citrino. s. mixto cū colera citrina In quo autem differant iste due colere uide ē ī pma primi in ca^o & h̄ioribus. ¶ Sed. t. d. qd uult dicere qd nō fit a flegmate ut dicit & eius. s. sirsē siue carabiti primū est sanguis & c. pter apostēa flegmaticū. i. nō ē āpa flegmaticū. Alio mō pōt ex poni qd h̄ pter non excludat s̄ presupponit ut sit sensus quod preter hoc quod illud apostema fit a flegmate fit et ab aliis hūoribus & in hoc modo loquendi innuit quod ualde raro fiat a flegmate tunc. n. possit flegma in ordine cāē hic et infra in signis cū nō ponat ei^o signa. ¶ Sed. t. d. qūo potest h^o apostema esse calidū si fit a flegmate. dicendū quod non erit tūc p̄prie charabitus sed improprie. uel dicendū qd erit qn̄ colera misceat flegmati. ¶ Est 2° dubitū circa singula dicta Auic. Primo quia non fecit mētōē de melencolia fecali quia quā rōne pōt fieri a flegmate eadem rōne pōt fieri a melencolia. 2° dicit qd fit a colera pura. Contra p^o Auenzoar ī libro p^o tractatu 2° ca^o qnto. cū dicit Et scias qd nō generat apostēa ī paniculū nec ī alio loco ex uno humore simplici cui ēt ali^o hūor n̄ sit admixtus. 3° pōt qd generatur a colera rubea uel citrina Contra per ysāac in quarto febriliū qui uult quod generetur ex fumo calido & siccō. Quarto ipse dicit quod Haliabas dicit quod fit secundū plurimū a sanguine colerico nono theorice. Huius cōtrariū ponit 3° in preallegato cap^o. ubi dicit Et scire debet quod oīa apostemata que fiunt ī cerebro p̄ maiori parte sunt ex colera mixta flegmati. Dicendū quod fit ab istis materiis quas Auic. hic dicit quia sunt in paniculū penetratiue quia p̄prie passio huius egritudinis ē alienatio cum furia & tunc solus cōtraria. ¶ Ad primum dico quod si illud cōtingit Auic. dedit intelligi per illud quod dixit de flegmate & for s̄am nō dixit quia adhuc minus cōtingit ex melencolia quā ex flegmate cum minus in cerebro repiatur & f̄colam sit minoris penetrationis ī mēbra solida ut sunt paniculi. ¶ Ad secundū dico quod sicut ipse Auenzoar dicit qd cū dicimus humor purus intelligit quod uehementer uincat & sic intelligit Auic. & sumitur a Ga. in 2° p̄notice cōmētō. xxxviii. Ad terciū dico quod ysāac intelligit qd ista colera siue sanguis colericus in assensu ē uia subtilitatus quod ē quasi uapor tñ ī cerebro colligitur & facit apostema in forma hūoris. Ad quartū dicendū quod frenesies fit ut plurimum ex sanguine colerico Ratio ē quia hic humor est ap̄tissimus penetrare in substantiā paniculorū & intelligi p sanguinē colericum et coleram san-

guinea. ¶ Sed. r. d. secundū hoc plus fieret a co-
lera pura quia est magis apra penetrare, dico
quod uerum est ex hoc ramen pura rarissime
reperitur. ¶ Ad auentzā est difficile respondere
tamen possumus dicere quod sifren calidum si
ue frenelz fieri a colera cui flegma misetur pōt
intelligi dupliciter. uno mō quod illi colere mīca
tit corporaliter multa sifras flegmaris & hoc
modo nō fit frequēter qā flegma phibet pene-
rationē unde ipemet auentzā subdit qā raro
habet puenire a flegmate. Alio mō pōt intelligi
quod quasi uirtualiter aliquod aquosum sub-
tile illi colere misceatur & ab hac colera frequē-
ter accidit frenelz. nam colera sanguinea siue san-
guis colericus ex qbus frequēter fit charabitus
habēt aliquā infectionē humidā flegmaticā pp
naturā cerebri in quo flegma habūdāt. Et hō
inueniatur Auic. cū dicitur Aut a citrino. sanguine
& ille ē in quo est colera citrina habēs mistiōem
flegmaris. s. aliquā Alius modus soluendū a me
datus ē distinguēdo apostema per cōgestionē
& per defluxū qui modus hic omittit. ¶ Tercio
est sciendū quod sudor & fluxus sunt crīles con-
formes uero charabito ut ponit Gaan. 2° de crisi
& in secūda quarti Auic. in secūdo ca. ¶ Quar-
to est sciendū qā apostematō panicali extrinseci
& uenaz pōt accidere duobus modis. uno mō p
uā pmutatiōis materiez ab intus ad extra & ē
bonū. Alio modo per uia cōiatis et hō ē peximū
Sed quomōdūq; fiat pōt fieri aprio cōsulturū
pp motū materiez & ideo dixit fortasse.

¶ ET ILLVD EX QVO. Hic ponit diuer-
sitatem charabiti siue sifren ex parte materiez &
primo ponit modos mali sifren. 2° ponit modos
laudabiles sifren. 3° et ponit modos mali sifren.
2° ibi. Ex spēbus ueri charabiti. 3° ibi. Cum g^o
laborat eger pater. ¶ Est sciendū quod Auic.
ponit quatuor modos mali sifren. primus est il-
lus sifren cū quo est pristino rōnis cōpositū ex
fletu & risu. cuius malitiae cā est quia significat
materiam diuersā cōposita ex sanguine undē fit ri-
sus & ex materia adhūsta tendente ad nigredi-
nem melancholicā unde fletus fit. & uult Rasis q
fit signum moris ppinz. Secundus modus f
qū fit pmutatio frenelz ex piplemonia & ē am-
phorismus ypocratis septime picule cū dicit In
piplemonia frenelz facit hoc uero pōt duplici-
ter contingere. unamodo quod piplemonia re-
maneat & quod hoc sit malū certū est Et causa
huius frenelz est calor fortis in humoribus circa
spiritalia indutus unde hūores calefacti caput
ascendūt & hoc ē quod dicit Auic. qm significat
forte calorē humoris. uel cā ē qā illa piplemonia
est de materia colerica feruēt cuius sumi ascen-
dunt & frenelz faciūt & hoc idē Auic. inuit euz
dicit significat &c. & ē sermo Gaan comēto eius

dem amphorismi cū dicit ū piplemonia sit ā acu-
tis humoribus necesse est ut ad cerebz ascendat
sumus nimis unde frenelz conficitur. Alio mō
pōt hoc cōtingere qā recedēte piplemonia sequa-
tur frenelz per translationē materiez colerice a
qua qm fit periplemonia ad cerebz & qā hec
frenelz sit mala est nouū cū adueniat uirtute exi-
stente debili. ¶ Tercius modus mali sifren est si
pmutetur ex uero ad nō ueq. Sz cōtra quā uerus
sifren est acutior morbus & nō uerus qui est de
materia grossiori ē mit⁹ acutus & si minus ma-
lus. ¶ Dicendū quod nō uerus charabitus siue
sifren dicitur tribus modis. primo modo qā fit p
cōpassione & uocat ab alexandro parafrēnelz sic
accidit in febribus ut hūoribus in stomacho ad u-
natis pp aliquā cām secūdu nouē modos sup.
numeros & de hoc nō uero charabito nō loqui-
tur hic Auic. licz cōtingenter posset uerificari q
pmutatio ueri sifren ad aliqū illoz nouē modo-
rum nō ueq. ad substantiā cerebri est malū ut ē
nō tum. tertio modo dicit nō uerus quia d materia
magis grossa et tūc si uerus charabitus sit sifren
s. de sanguine subtili colerico pmutetur ad non
ueq. qā per adhūstionē & affationē sanguis ille
& colera ingrossentur ē malū nec ē incoquens
quod aliquis morbus acutus breuiss sit minoris
malitiae aliquo longiori & ē in accidētibz quie-
tiori. Ex q^o cessat ratio i cōtrariū aducta. Quar-
tus modus mali charabiti uel sifren est cum per
seuerat grauitas in capite & pulmone. i. in parti-
bus pectoris. Hec autē grauitas uel est defect⁹
motus uel ponderositas sensus qā materia pad
hūstionem ingrossando procedit & pōderola fit.
Dixit post in littera. Deinde supuenit spasmus
pppter forte exitationē. ¶ Dixit post & uomit⁹
ut erugo qui significat ultimatiōē adhūstionis
in epate & partibus adiacentibus & moritur in
firmus in hora sua. Scit. Sed si ē fortis pōt plus
uiuere ut una die uel duabus & ē indiciz exi-
matū Et ista ē sentētia Rasis in primo cōiue-
tis auctoritate ypocratis.

¶ EX SPECIEBUS VERO. Hic ponit spē-
siue modos charalati laudabiles & sunt due spe-
cies. una ē in qua recordatur post alenationem
febris sicut dixit Gaan quarto de interioribus
& in hac habetur fiducia quia uel significatur
quod non ē charabitus uerus uel quod parum
ledit cerebz unde non sic exiatur qm spē im-
manē ē tempore alienatiōis & iō dixit. Eius cū
quo alienatur. Alia spē quādo accidit risus aro-
matū. i. cōiutus & hoc ē laudabilis quia signifi-

eat materiā sanguineā non adhuſtā ſed ſatis ſan-
guini propinquā.

CVM ERGO LABORAT. Hic poit tres
ſpēs male freneliſ. Prima ē cū laborat. i. inge-
tur oio uel laborat. ſi hancitu & euomit cole-
ram rubēā quod ſignificat fortem inflammationē
& moritur eadem die & nō dixit in ſua hora. i.
ſtarim ut dixit ſupra quia illa diſpoſitio ē peior
unde euomebat ille colerā cruginoſā. Alia ſpēs
in qua urina apparet aquoſa que ſignificat com-
pletum raptū materiæ ad caput & ē ſignū con-
firmate freneliſ a qua nō fit euatio ſecundū Me-
ſue in cap^o de freneliſ & hoc ē dictum Ga. in co-
mento amphiſorini quarte piculæ Quibus uri-
ne limpide albe &c. Et ideo debz exponi & nul-
lus quidem uifiſ. Teſt. a Ga. habēs &c. unde di-
cit ibidem cōfirmo infirmū huius nō euaxiſſe ſi
talez habeat urina. Quare uero in freneliſ ſit uri-
na diſcolorata Girbertus facit longā diſgreſſio-
nem & non domeſticā.

ET CHARABITVS QVIDEM. MVL-
tociens. Hic determinat de charabito quātū ad
diuerſitatē quintā que ē ex pre terminationis &
paret. ¶ Eſt dubiū quare Auic. nō poſuit alios
modos terminationis ut per ſudorē & ſanguinez
fluētē ex naribus & per uentrē & huiusmodi.

¶ Dicendū qđ terminationē per uentrē dedit i
telligi. teriationē autē per ſudorē & ſanguinē na-
riū ſupra poſuit que ſunt cōuenientes terminatio-
nes & pprie uero freneliſ & multū accidētis. ſ.
eius que ſit a colerico ſanguine. & ideo illos mo-
dos terminationis ibi poſuit. ¶ Eſt ergo ſciendū
quod ſi illos modos terminationis & iſtos ſimul
cōtingit. uidebis quod charabitus poteſt q̄tuor
modis terminari. prio per ſudorē. 2° per fluxū
ſanguinis natiū. 3° per fluxū emoroidā & hoc
qñ ſanguis colericus faciens freneliſm tendit ad
nigredinē melācolicā. quarto per pmutationem
in liargiā. ¶ Secūdo ē dubiū quō charabi^o po-
teſt pmutari in liargiā cuz liargia ſit apoſtēa
flegmaticū. ¶ Dixerūt quidā ſi p ſecūda ſen pri-
mi caſū. in cap^o de cōplendis diſpoſitionib^o quod
iſta nō eſt mutatio niſi ſecundū tranſitū ut cum
freneliſ ē in pre anteriori & tranſitus eius mare-
rie ē ad pre poſteriorē & tunc dicē liargia non
rōne materiæ ſed rōne loci in quo eſt apoſtēma.

¶ Iſta ratio cōtrariatur ſibi ipſi. prio qā ſupra
Auic. uocatur charabitu^o ē cū ē in pre poſteriori.
2° qā dicit & qñq. infrigidat. ſed in tali pmuta-
tione nō ſit infrigidatio. ¶ Secūduſ modus dicē
di ē quod hic ſumē freneliſ pro apoſtēate factō
ex ſanguine uel colera quibus aliquod flegma ē
admiſtū unde reſolutis pibus calidis pot rema-
nere flegma & ſic materiā infrigidat & poterit
ſequi liargia. ¶ Tertiuſ modus dicēdi eſt qđ
hic liargia nō ſumitur pro apoſtēmate ſed pro

accidēte quod eſt obliuio & ſtupiditas. Conſigit
enī qñq. quod freneliſ qā prius erāt quali ma-
naci acuitate materiæ remiſſa & ingroſſata per
uiā reſolutionis & per uſū medicinarū frigida^o
apparent quali ſtupidi & immobiles & hoc eſt
malū unde in ſecūda primi cap^o preallegato di-
citur quod talis infrigidatio ē mala. dicit enī qđ
talis pmutatio ē mala.

¶ Quartus modus di-
cēdi ē quod pp uſū medicinarū frigida^o i prin-
cipio freneliſ colera & ſanguis qui ſunt cauſa fre-
neliſ cōuertuntur ad naturam flegmaticā & tūc
expulſi per repercūſiua uadunt ad partem po-
ſtēriorem cerebri & faciunt liargiam tamen ta-
lis liargia nō ē uera qā colera ſali nō pot cōuer-
ti in flegma cū aſſum nō poſſit icrudati ut dicit
Aueroiſ in 3° colliger. ¶ Quintus modus dicē-
di eſt quod liargia ſequatur ad freneliſm nō
tñ ex illa materiā ex qua ſit freneliſ ſed ex alia.
Et modus ē iſte quia pp multū uſum frigido^o
in freneliſ materiā calida quietatur uel repēti-
tur & interim multiplicatur materiā frigida
ex qua pulſa ad poſteriorē ſit liargia Et iō di-
xit Et qñz infrigidatur & mutatur in liargia^o

¶ Sextus modus teriationis eſt p caſum in ethica
& improprie dicitur terminatio & eſt p calidi-
tatem adurentem ſequētē charabitu^o per exi-
cationem & calotiſ fixationem puenitur qñq. ad
ethicā & cōtingit quia charabito recedere rema-
net ethica licet qñz ſimul cū eo & cuz ethica mo-
riatur. Et iō dicit qñq. ¶ Septimus modus eſt
p caſū in demoniū & hoc ſit ppter adhuſio-
nem multā cōuertētē materiā ad naturam ni-
grāz melencolicā & pprie ſi ſequatur ſtare.

¶ Octauus modus ē pmutatio de nō uero i ue-
ruſ & hoc pot fieri multipliciter ſicut multipli-
citer dicitur non uerus charabitus Vous tñ mo-
dus qui frequēter aduenit ē quia aliquis habet
charabitu^o nō neq. ſequētē ppter febres. aut
aliqui uapores ad caput aſcendunt & fortiſcāt
in hora augmētī febris Contingit aut quod ex
hoc non uero fiat uerus apoſtēmoſus & hoc uel
quia illi uapores colliguntur ad naturā humoris
& apoſtēmant. uel quia ſunt cā attractionis &
motus humorū ad caput unde ſit apoſtēma.

¶ **ET SENES QVIDEM.** Hic addit caſū.
& ē ypoſtēmatīſ ſepima picula epidimiā^o ut
dicit Raſiſ in primo cōnētis cap^o. vii^o. Cauſa
hui^o eſt quia p charabitu^o ſunt ualde elōgati ab
corpore diſpoſitione cū ex hoc incurrant febres acu-
tas & ar dētes & hoc ſignificat pditionē ut patz
in commento illius amphiſorini prime particule
qui creſcunt.

¶ **QVIDAM VERO MEDICORVM.** hic
circa charabitu^o ponit ſententiā quorūdam &
prio premitit iſpām magis in generali. 2° in
ſpeciali. 3° ponit eius ſententiā. 2° ibi dicit enim

quod fit. 3^a ibi. Et ego dico qd non ē longe. ¶ Dicir primo quod quidā ut Ralis in primo corintheis octauo cap^o dicit quod aliquādo accidit dispositio similis charabito absq^e febre. ¶ Est sciendum quod ex hoc quod ibi non est febris nō potest esse uerus charabitus & ideo dicitur similis ppter alia accidentia de alienatione furia rissa et huiusmodi & de terminatiōe ueloci. ¶ Dixit post significās uacuitatē apostematīs. hic text^o cōsuevit dupliciter exponi. primo. uacuitatē. i. significās quod apostema ē enacuātū & ruptū unde febris cessat sed huiusmodi expositio non uadit ad mētem Ralis nec Auic. quia qñ homo est in tempore in quo apostema cerebri ē eruptum tūc deficit in eo uirtus motiua & ē resolutus & debilitatus ut natura non possit facere co naturā ad saltandū & tñ in illi saltant ad muros. 2° exponitur uacuitatē. i. significat apostema in locis uacuis circa cerebrum. Sed mirabile esset quod esset sine febre. ¶ Aliiter ergo est dicendum ut alias diximus quod talis dispositio similis charabito quia ipsa est sine febre significat uacuitatē. apostematīs. i. priuationē & quod nō ē apostema nec in capite nec in pectore uel diafragmate. quod non fit in capite hoc patet q^{ia} tunc nō esset dispositio similis charabito ymo esset charabitus & esset febris. quod nō sit in diafragmate apparet q^{ia} esset febris & hoc est q^{od} dicit Ralis & iaz euenit morbus similis charabito sine febre &c. Et nō potest dici quod sit apostema calidū in diafragmate quia nō febricitat.

¶ DICUNT ENIM ¶ Hic declarat ī speciali hāc dispositionē ponēdo acidēria specialia illius & omnia que hic dicit sunt uerba Ralis in loco palegato et ideo dicit. dicit enī. s. Ralis &c. ¶ Dicit post & fit fortis inquietudo & in hoc assimilatur charabito. & cā inquietudinis ē uehementia lesiōis in capite & spiritalib^{us} & ossitatio. i. oris apertio & hoc q^{ia} isti quasi suffocātur. Alia littera exitatio. i. alienatio. nō tolerat quietē. s. ī uno loco & est inquietatio. ¶ Dixit post & saliendo ascedit &c. s. pp nocumētū spiritaliū. & sitis eius. s. apparet uel sitis eius stringitur. i. retinetur q^{ia} nō potest sedari cū potu quia cū bibit aquā strāgularur ea. i. per eam. cā est quia pp suffocatiōē nō possunt tñ retinere hanelitū quod possint bibere & hoc est quod dicit Ralis furit & nequit bibere q^{ia} cū accipit uas ad porandū quasi strāgularur quia nō pōt retinere hanelitū. ymo addit Ralis quod aqua quā porat exit spumosa q^{ia} illa aqua intrat per cānam pulmonis & ideo impetuoze cū aere extra educitur &c. & cum accidentibus strangulatiōis & hoc est quod Auicena dicit & expellit ipsam sicut aqua m spumosa & est penetrans eadem die & hoc propter peximitatem. Dixit post Et quandoq^e extenditur ut

q^{ia} ad tres dies &c. & hoc ē cum uirtus ē fortis & morbus nō est oīo ultimae malitie. Secundū quod ē accidit est ut nigrescāt facies eorū & lingue & hoc ppter caloris mortificationē uel pp suffocationē licet accidit hiis qui strangulantur unde Ralis dicit quod possibile ē quod demigretur facies & lingua pp strangulationē Et accidit ut sint ipsorū oculi cōgelati quia stant apri & dicit Ralis quod hoc ē ex forti distēsiōe cartilaginiū & credo quod intelligat neruorū & cordaq^e musculorū oculi & palpebrarū qbus accidit spasmus & hic ē sermo Ralis. oculi paciētis nō mouētur sed stant apri & hoc accidit ex forti distēsiōe cartilaginiū & dispositione eorū. s. q^{ia} tūz ad oculos sunt similes ppter hāc apertionē. Deinde. s. post uehementiam hōz accidit. s. ipsorū motus alienatur. i. deficit & cadit uirtutes. s. sensitiue & pulsūs & moriuntur &c.

¶ ET EGO DICO. ¶ Hic ponit suam sententiā & scias quod hec dispositio ē ualde mirabilis & fuit multū notabilis apud Ralis & dicit quod hic ē morbus subtiliter indigāus & dicit credo hunc morbū fieri ex asensu caliditatis totius corporis ad cerebrū. hic aut sermo Ralis ē ualde obsecutus & pōt male cōprehēdi quid uelit dicere nō eīz pōt intelligi nisi quod ascendat caliditas ppter naturā. Sed ipsa stante in capite mirabile est quod non sit febris & 1° Auic. non cōprehēdēs quod cā quā dat Ralis possit habere ueritatē uoluit dare aliā cām Et dixit ego dico & ē. Et asignat Auic. duas cās. una ē spasmus magnus in mēbris hanelitus & p membris hanelitus potest intelligere pectus uel diafragma Spasmus aut magnus duobus modis ē. s. quia uel fit fortis cōtractio. unde homo impeditur in hanelitu & ex hoc secūtur inquietudo & saltus q^{ia} quasi ppter magnā angustia nescit quid faciat & sequitur strangulatio ab aqua & similia. 2° modo intelligitur hic spasmus magnus quia cōiunctus magne cause uel alicui materiei d^e malo genere que ledat proprietate sue malitia & sic materia sic potenter capiti cōiacti & faciet alienationē unde etiā poterit sequi furia & saltus & quia facit ex exicationē fortem sequitur sitis & alia accidentia. Et hoc ē quod dicit Auic. puenit ad cerebrū & pmutat et corrumpit ipsum. s. per malitiam qualitatis materie & quia acidēria sunt a magnis causis dictis ideo sequitur cito mors. Alia causa est strangulatio & hoc est quod dicit Auicena aut suple causa fit ī hoc corruptio aliqua cadēs in aliquo instrumento hanelitus que corruptio est strangulatio. i. aliquis modus suffocatiōis pp causam in guttore que causā ledat msculos sui malitia nō apostematē quia si ex tali modo strangulatiōis sequerēt febris possunt sequi oīa acidēria predicta ut p^{er} 3. codēz modo quo diximus

SIGNA AVTEM Hic ponit si
gna carabitis siue sifsen & pmo ma
gis in generali sunt signa coia
2^a in speciali 3^a ibi. Cumq; uideo si
gna cōgruūdu acatq; prima i. Quarum. pmo
ponit signa coia sumpta ab accidenibz uirtutis
aialis. 2^a ponit signa limpta a qualitate mutata
3^a ab exēcū. 4^a a pulsu. 5ª ibi. Et plerūq; infrigi
dantur in cox. 3ª ibi. plox aut tunc funt. 4ª ibi.
Et iploz pulsus funt. ¶ Circa primam pen
et sciendū quod p ueras spēis intelligit species
distictas ex pte materię de quibus ibi. Et
quis quidem pnapium &c. Sunt aut uere qñ funt ex
apostemate paniculoz cerebri. ¶ Et sciendū qđ
dixit coia primo quia repūnt in istis ueris spē
ciebus & cū hoc repiti possunt in mō ueris mul
ta ex istis signis uel secūdo dixit hoc quia si
gna ista coīcūntur ueris spēbus nec per ista
signa distictūntur ab inuicem spēbus hec s; p sig^a
infra dicēda. n° 3ª secūdu alios ista signa dicit
tur coia quia qñz infunt. Et qñz non hoc tamen
dictū postet redargū si quis uolet. ¶ Dixit p
alienatio supfluit qñz & abscondit alia uer.
Sed. n. d. cōtra qā. Ga. in qno d^o interioribz eoz
quarto de notitia passioū diaphragmaris & Rā
sis in primo cōtēnis octauo capitulo ponens d
ferentia inter alienatiōē sequētem apostema c
erebri & sequēte passioē alioz membrōz uel
sequēte febre. dicit quod alienatio sequens ap
stema cerebri uel paniculoz eius quod est uerus
charabitis est cōtinua sed sequēs alios passioē
que nō ē uerus charabitis nō est cōtinua. Item
Alexander in cap^o d^o frenetici dicit quod pāresens
i. alienatio equēs febris nō in toro tēpore p
net. Et febre sed paulat. qñz. Frenetia aut passio
i. ex flegme cerebri semp manet. Itē si cōt alia
tūis semp ē in cerebro ergo alienatio erit cōtin
ua. Sed in uera frenesi ē cū ergo &c. ¶ In con
trariū est Auic. hic Est triplex mod^o solutiōis
& primus est per uā litterā que repitit que dīc
signa aut speciesbus ipsius coia & non dicit spē
ciebus ueris. Ista ergo signa sunt coia. ueris &
non ueris & modus cōitatis eris talis qđ quēz
ex istis repūnt in speciebus nō ueris quedam
in ueris & quēdā in trisul. ut notū ē. ¶ Secūda
solutio ē quod species siue modi uere frenesis d
stinguntur & ut ad pēsens spectat. quādoq;
ex causa quā quēdā ex sanguine quēdā ex cole
ra rubra pura quēdā ex aduhsa &c. Distigū

ter etia ex loco qua quedā sunt in panicū: solum
quēdā cōiānt subtilitā cerebrī uol quēdā in pie
anteriori quēdā in posteriori &c. Distinguitur
p̄ frenelīs ex rēpore quia quedā ex dispositiōe p̄
p̄pina. I futura fieri & quedā ē i actu. dico q̄
quod hō: signū ē comune omni speciei uere fre
nelis hūc distīnguatur ex cā hūc ex loco sed non
cōiānt modis hūc speciebz frenelīs distīdnt ex
rēpore quia licet cōpēt frenelī future nō autē ē
signū eius actu existētis p̄ solutio ē hoc q̄
dē abfciūtur alia uice refert dē abfciōne ueluti
fuit exfctūs alienatiōis nō nō intelligatur dē
abfciōne totali alienatiōis. ¶ Dixit post abhomi
natio loquelle & pigrītā ab ea. dicit. Contra quia
Rafis in hoc capō dicit quod quq̄ patēs clamar
hō: idē dicit q̄r in hoc capō. Itē Alu. Itai dicit
quod eius exatitō ē p̄missa q̄ uocibus. Itē d
fensūs uidemus q̄d ipsi multū loquuntur. ¶ Res
pondent quidam q̄d abhominatio loquelle fit in
frenetici. rō ē ista quia loquelle ē ad explicandū
cōceptū mētis sed ipsi nō habēt aliq̄d cōceptū.
hūc rēpōsiō ē multū rudis quia frenetici habēt
multos & varios cōceptus licet falsos. Secunda
solutio ē quod ipsi abhominant loquellas aliorū
& sunt pigrītates in audiēdo eas sed semp ipsi
uolūt loq̄ & alios ut abhominant uol fugunt si
ue pigris offēdit audire & hō: totū cōiūgit
ex inq̄ndū cōi alienatiōis. ¶ solutio ē q̄ frenē
lis nē est parata uenire uel incēptū eius uenire.
Si quiden sit parata uenire ut ppter dolorem
capitis & acuitatē febris tūc homo abhominat
loquellas aliōz. Ratio ē quia talis homo ē ad
huc in bona iudicio ymaginatur & extimatur
& quia sua locutio uel alioz ledit caput iō abor
ret. Si uero materia iam incipit imp̄nere &
caput cōfēdere sit p̄cipiū charabitus qua tūc
impedit iudiciū ymaginariū uel aliāz uirtū
tūm & alienatur & ipeo tūc clamar & res
pondēt nō uocati & sic exponitur textus Alu.
in 2° quartū. multitudine fērmōsionis i tātū
nō significat p̄cipiū alienatiōis. si frenetici. ¶
solutio est quod hūc sit fērmō de frenelī confir
mata in qua iāz uirtus deficiūt. ¶ Dixit post &
p̄m xio itellēctus. ē notuū dū extimatur si
ue cogitatur de quo infra apparet & diffēre
tia eius & alienatiōis. ¶ Dixit post & plurimū
hōz circa quartū dicit. Contra quia frenetici hūc
exacerbatiōes p̄terciūt ut p̄ in cōmō illius
ampliorisimi prime particule. proximos & con
sistentias. ¶ Dicendū primo quod loquitur de
frenelī sanguinea. ut p̄r dicit q̄ ap̄p̄io hōz aci
dētius magna sūt cox fortiores. ¶ For hōrē duas
cās una est natura materia & ut sic fortiorē
in tērdia dicit & in qua alia est natura dicit indica
re & sic fortioratur in quarta dicit & multipli
cantur nam in die indicatur apparet accidentē

levis pugne ut ponit Auic. in 2^a qua tri tra statu primo cap^o 2° & tractatu 2° in ca^o de diebus in diatibus uel p^o 3° responderi quod Auic. non uult quod cura quatuor diebus appareat sed qd si steterit plus quatuor diebus tunc significat frenesim. Si. n. durat et duobus uel tribus fortis non esset signu certu frenesis. ¶ Dixit post & in quistio extremitatu. Ingit cum manibus ac si pillos colligat uel huiusmodi. Et ca huius est non eumentu ymaginatiois ut cocilator inuit in p^o p^osticor cometor. xxv^o. Sed d^o tra quia ois frenesis esset mortalis. consequetia pbatu quia illud est signu coe p^oebus frenesis. Sed hoc sig^m e mortale ut ponit cometator in primo p^osticor eor cu dicit manu mobilitatis signa &c. ¶ Dicendum primo quod hoc signu e coe specibus frenesis ueris & malis & tuc sunt oes mortales in quibus hoc apper. uel dicendu quod aliquid dicitur mortale dupliciter. uno modo. s. quia necessario ad ipsum sequitur mors & sic ista sig^a non sunt mortalia quia aliqui euadit a frenesi in qua apparet inquisicio extremitatu. Alio modo dicitur mortale quia ualde malu & ad quod frequenter sequitur mors & hoc modo signu hoc e mortale & oes species uere frenesis. unde Ga. ibi dem dicit frenesis est putiosa in oi sui genere.

¶ Dixit post & extremitas frigis hoc accidit ut qn puenit ad malitia uel pp dischopuram uel ppter motus humoru ad inens trahunt. aposte mata interiora ad se sanguinez sicut uentosa ut sumitur in pmo cometo septime picule. ¶ Dixit post & agitatio post. extremitas quia non cessat cum eis uel agitatio. i. iectigatio siue qdaz motus iectigosi ex nouemto paniculor. cerebri.

¶ Dixit post & spiritus. i. hanelitus agitur in equalis siue transmutatur a naturali disposi^one tuz aut diuersificatur hanelitus e fortis pugna inter uirtutes & morbu unde morbus fit acut^o ualde. ca et est cogitatio alienata. s. cu multis fantasias ut ponit Ga. i libro d^o distia & iste sunt cae pulsus iequalis ut ponit Auic. i 2° pmi & cedem sunt cause hanelit^o in equalis ut ista parebit sen decima tractatu primo. ¶ Dixit post non ordinatus causa est uehementia dictarum causarum

¶ Est sciendu q hic reperitur littera duplex una que dicit no inordinatus & debet itelligi sic sic e inordinatus hanelitus pp passionem spiritua liu uehementem ut esset restrictio suffocatiua. Alia littera dicit no ordinatus & ca est dicta & est melior littera. ¶ Sed est dubiu utrum eorum haelitus sit magnus. uidetur quod no quia haelitus sunt pulsibus pportionales ut pz i regni. s. pulsus eor sunt parui quia duri g^o e hanelit^o

¶ Secundo est dubium utru sit magnus frequens uel magnus rarus. uidetur quod frequens per haliabatez in nono theorie i cap^o de frenesi ubi

dicat hanelitus frequens uariis. ¶ In contrariu est. Ga. in quinto de interioribus ca^o 4° & raris in primo cōtētiis. viii. capitulo ubi dicit quod hanelitus pmissis causa cerebri. frenesis que est causa cerebri est magna rarus. ¶ Dico quod haelitus freneticorum nisi deficiat calor et uirtus e magnus Ratio duplex. p^oia est necessitas eutatis cu remanet uirtus & obediencia instrumenti. calidu enim & sic non impedit motus naturales uel aiales nisi ultimetur aut spalner. Secūda ca specialis est defectus frequentie unde oportet i magnitudine restant. pp q e sciendu quod secūdu doctrinā Galieni in libello de distia illo capitulo utru autē &c. Operates animales de quibus secūdu eam est hanelitus negligitur qnq. sunt qnq. ut cu homo uacat cū mēte sua circa alia & tūc homo recognoscat se neglexisse quod debuit & conat ad magnificatnem opationis illius. Exemplū e Ga. ibidē in nobis cū incipimus ambulare ad aliqd opus faciendum & aduenit nobis i uia aliqua fortis cogitatio ad quā fortiter intendimus & tūc nos pigritamus ab ambulatione & tepide incedimus. Cū autē nostri ppositi recordamur ppter qd tūc assumptimus tūc sicut a somno surgentes festinamus ad uia. Eodē modo frenesis accidit pp multa fantasmata de qbus cōsiderat & negligit actus hanelitus & alios actus unde negligit mingere & bibere sed coacti pp hanelitus necessitatē qn recordares faciūt hanelitū magnū. ¶ Ex quib^o patet solutio ad secundā dubitationē. s. utq haelitus istos sint magni rari uel frequentes qā dicendum quod no sunt frequentes sicut magni. q tūc eni deficit eis de frequentia tūc recuperant magnitudinem. unde Ga. eodē capitulo ante dicit in discipulis eni sup obtinet raritas & magnitudo & patet error in hoc thadei. s. quare pulsus frenetice eor e rarus. uide in glosis primi p^osticorū illo. 4. spiritus. ¶ Ad haliabate dicens q fortasse intelligit quod respectu sui hanelitus sani est frequens nō tūc tūc frequēs qrum magnus uel possit dici quod in magnis pulsionib^o est rarus. Si qz tū dicta Ga. cōsideraret possit ostendere quod respectu sanitatis ei^o euenit qnq. q haelit^o hōz e rarus h^o ex natura egritudinis. s. frenetice inflammationis oporteat ē frequē. p^o tūc eor ymaginatio intantū ipsos impedire ut rarificent eor hanelitū multū. Et is subdit ibidē Ga. Fantasmata qz magis & qz minus egredi faciūt ab eo q secundū uerā naturā ē necessariū. ¶ Ad rōz p^oiam dico quod licet pulsus sint pportionales hanelitui non tū equaliter contingit esse. Contingit eiz opationem hanelitus cogi secundū uoluntatem & diuersificari quod non contingit de pulsū ut declarat Ga. in libro de distia capitulo illo Sed de his quidē que similiter. ¶ Dixit post

Can 27
& extensio ossium pectoris ad supiora multa. Causa ē quia surfuz trahuntur materie uel forsam in hoc uult quod hanclitus istoz sit mag⁹ i magno motu. t⁹ pectoris. unde ossa uident^r moueri & eleuari pp aeris attractionē. ¶ Dixit post & tremor mēbroz cū ipso charabito Tremor tū uel sumitur pprie & tunc non pōt fieri cū charabito nisi iam cadente uirtute uel potest summi pro salu sue pro modis ictigationis & sic sumitur hic & fit ex uaporibus multis cōica tis neruis & cordis a cerebro uel pp punctiōē siue nocumētū paniculorū unde ut fugiant a no cere faciūt qualis cōtraciones ictigofas nō tū pducentes ad spasmū siue ad sterturationem. Prima tū cā de istis est melior. ¶ Dixit post. Et ante charabitū auariet tremorū. pnoticiatur ipsū uenturū quia significat rapitū multoz uapoz ad caput. ¶ Dixit post Et qñz somnus inq etus. cā ē quia cū ingreditur corporis pppter no cumentū cerebri hoc contingit. ¶ Dixit post qd excitātur in somno & damāt hoc ē pp trebbilia que in somnis uiderūt. ¶ Dixit post Et qñz dormiūt & qñz uigilāt. ¶ Est sciendū qd isti plus uigilāt q dormiāt ut notū est Et iō uigili as dicit esse accidēs eoz. Haliabas nono terrapē tie. qñz tū dormiūt Et forsitā quod hoc dixit in frenesi sanguinea in qua uigilie nō supstūt uel hoc dixit in frenesi cum pmutatur ad liargiam. ¶ Dixit post & ē somnus eoz agitatus. Causa est pppter malos tapores cerebz occupantes & hic repetit hoc signū quasi cām innens hui⁹ quare excitātur uo uocibus pppter somnia terribilia. ¶ Dixit post & sit illic uerecūdia audacia &c. Primo uerecūdia pp errorē eximatiue & audacia ira &c. pp freuore caliditatis. ¶ Dixit post & abhorēt radios & aduertit se ab eis qā cōhoperiūt sibi oculis uel uertūt faciē ne uideāt lumē. Causa ē debilitas ex resolutione spiritūū ut ponit comētator prio pnoticoz comento. xiii⁹. ¶ Sed. r. d. āta deberet auertere a uocibus. dicē duz qd forsay qñz cōtingit hoc. uel dico q oculi indigēt multo spiritū & pluri q alii sensus unde resolutio spiritūū in cerebro plus cōicat oculis et hic esset locus speculatiōis. ¶ Dixit post & agitantur lingue eoz uehementer & hoc uel pppter siccitatē oris unde humectatiōē querunt. ut pp diuerla fantasmata. unde qñ nō loquunt^r ymagi nantur loqui & sic mouēt linguā. Stringunt eas. s. cū dētibz. & apotēmant. s. ex h⁹ & illud qñ q faciūt frenetici errore ymaginationis. ¶ Dixit post & multociēs. i. qñq. abscondit ipoz uox. hoc cōtingit qñq. errore ymaginatiue qā ymaginant^r opterrē nō loqui. qñq. cōtingit ex siccitate & are factiōe multa lingue ut quasi cōtrahatur intus & nō possit extendi. ¶ Dixit post & desiderāt aquā. ¶ Sed dubitatur quia dicit quod deside

rant aquā & dicit neq. desiderāt ipam plurimū Sed cōtra qā cū istis ueris frenetici est fortis se brys & sic fortis sitis. Itē Auenzoar i tractatu. 3⁹ cap⁹ q⁹to inter signa frenetici ponit multitudinē sitis. Itē eīā in prio uianci in capitulo de frenetici. ¶ Dubitatur 2⁹ quia dicit quod bibūt ex ea pagē. cōtra per Ga. in libro de diffina illo cap⁹ utrum aut. q. dicit de huiusmodi desipienibus qd bibūt semel ultra moderatū. ¶ Dicendū ad primum dupliciter & prio secūdu modū comunē quod in freneticiis nō est specialis inflama⁹ i nutritiuis & ideo nō tū sititū quātum si id apostema esset in stomaco & ideo sitis eoz nō ē pp stomaci s. plus pp pulmonē & ideo plus desiderat aerē frigidū q aquā. Itā solutio possit fieri ipugna ri. Alius modus dicendi est quem credo fore de mente Galieni & Auic. Dico ergo primo quod ueri frenetici sciunt uehementiteratio est quia habent magnam inflammationem stomaci & hoc pp fortē febrem et propter comunitatem specia lem cerebri cum stomaco per neruos magnos. Dico 2⁹ quod isti non querūt potū nisi raro & ratio huius ē diuersio mentis ad multas & uari as fantasias sicut et stant urina in uescia & isti mulatē ad exitū non mingūt imo urinas multā cōcumulant & aggregāt. Eodēmodo frenetici licet ex pre stomaci & diu inflamatiōis & sensibi litatis siccant tū ex pre ymaginatiōis occupate et inrente ad alia non desiderāt aquā. s. desiderio sequēte iudiciū ultimatiue Et hoc i nobis experi mur. Qñq. n. necessitatē magnā habētēs bibē di supueniente subita occupatione obliuiscimur sitis. Et hoc modo Auic itelligit hie cum dicit ne q. desiderāt ipsam plurimū. s. desiderio sequēte iudiciū ymaginatiue & hoc ē quod dicit Rasis in. xvi⁹. cōrnetis cap⁹. xiii⁹. uidi quod cā. pppter quā paciētēs strepen nō querūt aquā cū uehēmē ti caliditate & siccitate lingue quā habent nō est ni si pppter uehementē pmissionē rōnis pppter qd uideo quod qualibz hora aqua frigida ē mirē da per os eoz & facere ipsū remissū potus. ¶ Dico 3⁹. quod isti frenetici pluribus uicibus pagē bibūt. nō etiam dicta Isti perentes aquaz obliuiscuntur debere potare Similiter incipientes potare statim obliuiscuntur debere continuare potū & totū hoc accidit pppter uacitatem fanta siar in eis & hoc ē quod Auic. dicit. Bibūt ex ea pagē. in multis uicibus quia esto quod def eis multis uicibus petentibus eis s. cōingat uel nō petentibus. pagē tū bibūt licet sitis stomaci sit in eis fortis & ideo subdit uel forsay ē litera que debz esse extra nō multiplicatur. nō frequēter potant uel si potāt frequēter nō multū potant. Dico quarto quod licet isti paucis uicibus que rant potū pppter diuersitatē mentis tū eīz uicia sitis est in eis & pp uehementem necessitatē re

cordant eius quo indiget & figur ymaginationē
sup h^o & rū: ipi multū ultra modū bibūt y^o qū
uno y^otu sicut uno ictu faciunt mltam urinas
& sicut in paruo tēpore magnū faciūt hanelitū.
tū quia hanelitus nec sitas ē maior eis & omi
b^us aialibus respirātib^us q̄ sit necessitas bibēdi.
ideo frenetici sepius faciūt magnos hanelitus q^ua
non pōt esse longo tēpore obliuio ab hanelando
sed quia pōt esse longa obliuio ad potandū iō
raro potant & multū & h^u exultin toto sermo
ne Auicūm dicūt desiderant & bibūt aquā pa
rum. i. non bibūt frequētē & hoc ē quod dicūt
non multiplicat. sū numero potationis ut ē
in quāritate multū potus & multis uicibus q̄z
tū sic. ¶ Dixit post. Et neq. ipsam desiderāt p̄t
rimū. oia ista sunt uerba Ga. in cap^o pallegato.

¶ ET PLERVNQVE. Hic ponit signa a qua
litate mutata Et dicitur plerūq. infrigidantur ex
trema absq. frigore aeris & quīs nō discopiant
se & cū in hoc ē contradictio caloris ad intra ut sit
pra paruit & cū sit plerūq. i. q̄z

¶ IPSORVM AVTEM VRINE. Hic ponit
signa sumpta ab urina & dicit qd̄ declinat uri
na ipsos ad citrinitatē & pro. i. subtilitatem ut
renūtiatē in substantia & subtilitatem in colore
uel ecōtra & cū ē deriuatio colere ad caput.

¶ ET IPSORVM PVLSVS. Hic ponit signa
a pulsū et dicit ipsos pulsūs & c. ¶ Est sciēdū
qd̄ secundū principia medicorū q̄z. apostema ē
in mēbro duro & pulsūs ex hoc indurēsit & q̄z
est in mēbro moliti tunc pulsūs molestū & hoc
habet diff. cū uerificationē. ¶ Secundo est sciē
dū qd̄ aliqñ dispositio artarie fingit fortitudi
nem pulsūs plusq̄ sit & hoc ē pp resistētiā. sic
autē hez resistētia pp duriciē artarie & pp hoc
quod quasi remanet non cōtracta intus et ideo
uidetur qd̄ pulsūs sit fortis in uirtute plusq̄ sit
& ideo decipiuntur medici in iudicando multū
fortitudinē uirtutis ex pulsū freneticorū & hoc ē
quod Auic. dicit pp duriciē uene. i. artarie et de
bilitatē uirtutis ad cōprimēdiā. i. ad cōstringē
dam materiā. i. artariā & hoc quia est dura &
etiā q̄ uirtus deficit licz nō ultie sentis. i. sentire
tibi uidetur in pulsibus eorū uirtutē aliqñ. s. ultra
q̄ sit usq. quo & c. Timoris. i. mortis & c. q̄z
defectus uirtutis ē magnus rūc durities artarie
nō pōt te decipere q̄ uides iam formicantē pulsū
Fuit ergo deceptus q̄ nō credebas esse t̄ram
debilitatē qm̄ sitas aggregata stringit & ista
littera pōt exponi dupliciter. uno mō q̄ cōtinuē
cū littera precedēt ut dicat. sentis. i. sentire tibi
uidet fortitudinē q̄ sitas aggregat & stringit
i. solidat & indurat artariā unde cū t̄gis inuis
resistētiā q̄ credis pp fortitudinē eūz tū sit pp
duritiē instrumētū uel artarie. 2° mō pōt expo
ui cōtinuē cū littera sequētī & dicat qd̄ etiam

pres cōstrictiōis & dilatiōis. i. & preter hoc q̄
sunt pulsūs duri sunt et in diastole & sistole ue
lociores qm̄ sitas aggregat & stringit simul ar
tariā & ideo phibet a magnitudine diastolis et
sistolis ergo oportet quod recipitur eūz ueloci
tate & cū sita serinitate. ¶ Est sciēdū qd̄ secū
dum rei ueritatē pulsūs serinus ē pulsūs durus
cū inegalitate ut explicat Auic. in q̄rto coly.
Et sic habetur ex dictis Auic. quod sit durus &
quod sit inegaliter ergo hēs qd̄ sit serinus tū eūz
ista duritie nō est intēsus q̄ hēt aliqd̄ moliciē
siue undositas. h^u tū ē raro. s. cum apostema co
municat substantiē cerebri unde Ga. in comento
pulsū in hoc capitulo dicit pulsūs frenetici sūt
etiolis. i. undosus rarissime sit & innuit hoc
Auic. cum dicit quoniam substantia cerebri ē hu
mida. Et forsām uult quod q̄uis frenetis nō cōi
cet substantiē cerebri non tū ē sic durus pulsūs
sicut in pleuricis quia substantia cerebri ē ro
lis humida. ¶ Et q̄z accidit & c. ¶ Est sciēdū
quod uirtus coacta q̄z facit mortū uehemētē
& ideo non poterunt ppter duriciē mouere ar
tariā tū addita multa necessitate p quādaz uio
lentia uirtus deseruit & magificat pulsūz ultra
quā fecerit. ¶ Dixit post aut. i. accidit ut tiant
frequētes ¶ Est hic sciēdū quod pulsūs frenet
lus ē duplex unus qui sit a uirtute debili nō po
tente dilatare artariā & pp impotētiā & pp
duriciēz unde facit frequētissimas dilatiatiōes
& simul i diuersis pibus artarie & talis pulsūs
tremulus indicat sincopiz quia multum defectū
uirtutis & si quis cōsideret indicat quasi cordis
tremorē qui ē actu & ad tremorem sequit̄ sin
copis & ad sincopim mors ut infra pars. fen. xi^o.
Et de hoc tremore loquitur Auic. cū dicit Et ac
cidit pulsibus eorū ut frequētes fiāt et diuersi. si
centur. i. sint frequētes & diuersi i pibus loci. i.
artarie hoc ē quod talis frequētia cū diuersitate
est similis i diuersis partibus artarie uel i diuer
sis pibus materie simul nam in hoc differt pul
sus undosus a tremulo ut Auic. innuit in 2° primi
in capitulo de causis p̄p̄. pulsūz. Et tremunt
i. tunc tremuli isti pulsūs. Et illud ē ex eis & c.
Alius est et pulsūs tremulus quāsit ex forti uir
tute necessitate addita & inobediētia instrumē
ti tunc eim uirtus cōnās ad mortū artarie & for
titer patiens non potēs ipsam dilatare q̄tum
eger tremor simul secūdiū tōri fiat aliqd̄ cor
pus dux cōcussum & talis tremor pulsūs non
indicat sincopiz & hoc ē quod Auic. dicit nisi sit
genus tremoris. s. aliud a p̄dicto & faciat diuer
sitatem. i. pulsūs & tremorē. i. pulsūs durities
uene & fortitudo uirtutis. s. i. & necessitas ad
dita & hanc nō expresse quia nota in frenetis
erat quoniam rūc. s. cū est talis tremor pulsūs nō
nūciat illud. i. sincopi. ¶ Sed tu dices quō cognō

facit pullum tremulum q fit ex defectu virtutis un
 frequentat pulsiones a pulsu tremulo qui fit a
 forti uirtute cōcurrente instrumentū dug. ¶ Di
 cendum quod Ga. presumpisset dicere quod p
 bonū tactū distinguitur. Ego uero mirarer de
 hoc. Dico ergo quod cognitio ē cōiecturalis &
 extimativa. uel foris ē p cōsiderationē aliorū
 signorū. ¶ Et qñz accidit spasmolus pulsus &
 hoc ē in quo varia uidetur spasmaticae moue
 ri & hoc significat multā siccitatē ducentem ad
 cōtractionē & id significat spasmū sicū licet spā
 mus possit repletionaliter fieri i freneticis ut pa
 tebit in sen secūda.

VM VIDEO. Iam Auic posuit
 signa cōia. Hic ponit signa magis in
 speciali secundū omnē diuersitatem
 charabitus. ¶ Quatuor autēz mo
 dis diuersificatur diuersitate egrē signis una
 diuersitas ē ex pre tempore ipsius. secūda ex parte
 loci. tertia ex parte modi quia quidā ē uerus &
 quidā non uerus. quarta ē ex pre terminationis
 ¶ Signa uero charabitus diuersificata ex parte
 materiei iam sunt intellecta supius & comple
 bankur narrādo ista signa. prio ergo pōit signa
 secundū primā diuersitatē. 2° 2^m 2^m 3° 2^m 3^m
 quarto secundū quartā. 2^a ibi. Nos autē adimus
 3^a ibi. Facta uero ex humoribus. 4^a ibi. Signa
 autē pmutationis eius. ¶ Ad euidētiā primī
 est sciendū qd charabitus trib⁹ modis distigui
 tur rōne tēporis quā uel ē futurus fieri ut siens
 ut factus. Prio ergo ponit signa futuri charabi
 tus siue sisen. 2° ponit signa siens. 3° facti. secū
 da ibi. & hoc accidentia sūt. 3^a ibi & cū incidūt.
 ¶ Est sciendū quod accidentia que Auic. enume
 rat nō significāt aliud q aptitudinē multam ex
 pre corporis & capitis qd fiat frenesis qd appa
 ret discutēdo per signa. Egritudo enim acuta. s.
 de materia colericā uel sanguinea & febris pra
 ua. s. ex materia furiosa ista significāt materiāz
 apiam asensū & cum stringitur uenter signi
 ficat deuatiōnē ex pibus uētris & fortez exca
 tionē. Non ergo mirandū si ista nuntiant. i. pno
 sticantur sisen futuri & idē ponitur in. xvi^o.
 cōiunctis cap^o quarto & qno. Reliq⁹ signa sūt
 obliuio rei ppinque. Rō est qā foris calor i ca
 pite & multi uapores incipiunt multiplicare san
 tias ut discursus multus & uariis faciat obli
 uionē occurrentē ab extra & hoc ē quod dicit se
 cundū unā expositionē rei ppinque. Alia cā est
 siccitas que incipit induci ut species nō imprimāt
 in fantasia. Et ideo dicit rei ppinque cum enī
 iam impresserūt bene reuenerunt. de diuersita
 te uero memorie preteritorū & ppinquorū ista
 apparebit. ¶ Et tristitia sine cā. s. exteriori pp
 malas. i. ymaginatioēs & somnia mala & sōda
 multa hoc ē cā attractiōis materiez & grauitas

ascipitis ex materia uel grauitas. s. toti⁹ cor po
 ris p p repletiōē qā homines multū repleri i ut
 parati ad frenesiz ut patet in primo continētis
 in octauo capitulo. Cūritas facit hoc ē ex ma
 gno & acuto calore.

ET HEC ACCIDENTIA. Hic ponit sig^a
 sisen qñ est in fieri. Duplex autē est eius sisen. i.
 pncipiatius quod ē incitū sisen aliud ē ppe
 siuū qñ pōt dici augmentum. prio ergo pōit
 signa qñ fit. 2° qñ pcedit. 3ª ibi et qñ aporinque
 ¶ Est sciendū qd hoc ē prim^o in sisen sicut in
 aliis apostētibz mebroz in quibus sunt uene
 tūc autē apostēta i choat cū replent uene & d ma
 ioribus transit ad puas et oculus siue isenibiles
 uenas ut quasi fit piculum effundi aliquid i po
 roitates mebrī ut ponit Ga. in regni tractatu
 tercio & ideo tunc materiez dicuntur resolui in
 uenis. & materiez dicuntur resolui in uenis & sub
 tiliari quia ad uias subtilissimas ueniūt & hoc
 est quod dicit Auic. Dum materiez pleuerant in
 iunare pueniendi ad caput. dum materiez actu
 pueiūt ad caput Et hoc patet ex uocabulo pte
 uerant. non n. dixit dum sunt pate fed dixit duz
 pleuerāt in iunare & hoc est dū sunt actu ad
 caput. ¶ Et reuoluūt in uenis suis & c. Et p
 hoc Auic. describit principiz ueri sisen. i. uere
 frenesis. ¶ Secundo ē sciendū quod accidentia
 quēcūq⁹ dicta sunt statim fiunt fortiora quia ce
 rebrū incipit apostemari ergo augetur febris
 & prauitas accidentiū ut notū est.

ET CVM APPROPINQVAT. Hic ponit
 signa qñ fieri pcedit & pōt dici quod pōit sig^a
 augmentū pz. ¶ Est sciendū quod qñ materiaz
 reludat a uenis uel a uis & incipit occupā⁹ por
 ros cerebri. s. paniculos uel subit itie si fiat i sub
 stancia tūc materia magis appropinquat cereb^o
 s. paniculis uel substantie quā quādo stabat in
 uenis & hoc ē augmentū apostematis uel for
 sam ē ueg⁹ principū & de hoc nō curo hic quia
 ē questio in principiis medicine g^o hoc tempus
 qualitercūq⁹ uocetur Auic. describit cum dicit.
 Et utz appropinquat ei & bibit cerebrū materiā
 tūc a te bibit qñ iurat porros cerebri. s. paniculo
 rū uel substantie eius. ¶ Est sciendū 2° q Auic.
 dat intelligere alia signa pdicta. quod hoc tem
 pore ē sunt fortiora. ¶ Est 3° dubiū de hoc si
 gno quod ponit Et primo de causā eius. siquā
 frenetici in hoc tpe sentiunt dolorē postlerius.
 ¶ Secūdo dubitatur quia Alexander pōit hoc
 signū inter signa pposticantia futuraz
 Et Ga. in qno de interioribus. ¶ Dcendū qd
 Ralis in primo cōiunctis & Alexander in suo li
 bro & Auic. in hoc concordāt quod hoc fit signū
 frenesis tñ a nullo repio cām. Causa ergo huius
 pōt dari duplex & prima ē. ppter quod ē sciē
 dum quod hic erit sermo de frenesi uera que ē

apostema panicali. Sed sicut patz ad sensus pa-
niculus cerebri & satis uniformis & terminatur
ad finē cerebri & principij nuche & ibi quasi
aggregatur ad punctum licet etiā subsequenter
nucha cohoperatur eidem duobus paniculis. Exi-
stente ergo apostemate in paniculo cōtractio fit
in eo ppter lesionē & mordicationē & quia ter-
minatur ad principij nuche & finē cerebri iō ē
ibi sentitur sicut p simile uidemus quod ex ulce-
ribus in uesica faciem dolum in capite uirge h
fit in hoc alia causa specialis. 2^a causa est quia in
capite frenetici sunt multi vapores qui totus
caput occupant. Illi ergo qui sunt in partibus
āterioribus cerebri habēt exitum magis liberū
p commissuras & per nares & p palatū unde na-
tura potest eos expellere Sz vapores cōgregati i
parte posteriori nō habēt sic liberū exitū quia
nō sunt rot spiracula nec commissure nec ossa sic
rara ut supra patuit & ideo dolet ibi Ex quibus
appet quod hoc signū potest esse demonstratiū
quārum ad primā causam & potest pronosticari
frenesim futuram & etiā ipsam significare quā-
tū ad secundā vapores enim possunt multiplicari
i capite ante frenesim & cū ipsa et ipsa pōt demo-
strare frenesim sciētem & pronosticari futuram
¶ Sed. d. d. quare dicit Inueniūt principij dolo-
ris in parte posteriori capitis. Dicendū quod est
forsam quidā modus loquēdi & exponatur. i. do-
lorem uel dicit h^o ut ostenderet q^o h^o effz signū
pronosticum ut dicit principij doloris. i. in forti-
ficatio doloris quādo fit exacerba^o siue paroxi-
mus & i hoc sequitur rasim i pmo cōtinētis. viii^o
capitulo cū dicit q^o frenetici a ppinquat insili^o
paroxysmi & sentiūt dolorem in parte postero-
ri capitis.

¶ ET CVM INCIDVNT. Hic ponit signa p^o
cipii augmētū et stat^o. Signa uero dēclatōis sūt
nota si sint ad salutem Et si sint ad mortē etiaz
satis apparēt & forsām ponuntur hic cū ponun-
tur signa frenesim facte & nō sit euasio a frenesi
cōfirmata ut ponit Mesue. ¶ Est sciendū etiaz
per h^o quod dicit apostemat cerebz. possum^o
intelligere duo. p^oio cerebz. s. s^orum ad panicu-
los & est sensus qd apostema iam fit factū & i
statu quoad fluxū materie. 2° cerebz. i. substan-
tiā cerebri ita qd nō soluz materia cōprehendat
paniculos sed etiā substantiā & omia signa que
hic dicit uerificantur secūdu utrāq. expositionem
qa qn apostema ē in substantiā cerebri accidētia
sunt prauora. dicit ergo & cū incidunt. i. mate-
rie in ipm. s. cerebz. apostemat & c. uel cum inci-
dunt. i. cadūt in ipm. i. charabitū qa iā fit factus
¶ Secūdo est sciendū qd signa apostematis iā
facti hic ponuntur & a Gaan qno de interiori-
bus. primū signū est quod oculi deficiant. cā est
qa materia sui caliditate & exicatione magis attri-

git ad paniculos. unde oriuntur tunc oculorum
& ipsa materia per resolutionē magis exiatur.

¶ Est tñ sciendū qd alia signa p^oicta debent
telligi qd etiā sunt h^o tēpore ut prauitas febris
& somnia mala & similia & hoc Auicenna in
modo loquēdi quia secundū unā litterā habet
& deficiantur quasi dicit sunt alia & cum hoc
deficiantur & c. ¶ Secūdu signū ē qa accidunt
lacrimae. Sed. t. d. quomō accidunt lacrimae si oculi
exicantur. dico qd substantia oculi pōt esse sicca
& cōcauta & tñ lacrimae sicut fluxibiles pp de-
fectū cōtētiue cerebri & oculi ex ultimatione
passionis in cerebro. dicit & p^ope ex uno et h^o
si passio plus dēclat ad unā p^oē qa ruc oculis
ill^o p^ois magis lacrimat ut h^o ē ex oculo super
quē iaz qa deficiūt cōtētiue magis sicut illic hu-
miditas & de h^o dixim^o supra i tractatu p^oio.

¶ Tercium signū ē quod uene ipsorū oculorum
afficiuntur forti rubedine unqñ & materia fan-
guinea iaz facto apostemate uene oculos replē-
tur quia forti calore cōcōcto paniculis cerebri
cōicatur et oculis unde rubescit atratione san-
guinis ad uenas. ¶ Scias tñ quod hoc signū ru-
boris oculoꝝ cōicatur pncipio frenesim Et secūduz
Alexandru hoc possum esse signa future frenesi

¶ Quartū signū est distillationes sanguinis
qñz ut si materia sit a sanguine & ē si nō sit sic
aut plus qñ materia iam stat in cerebro. s. apo-
stema ut in statu ut notū est. ¶ Quintum sig^o
est quod fricant oculos. Causa ē quia materie
mordicat paniculos quaz mordicatio & sumi
cōicant oculis cū paniculi oculi sint ex paniculis
cerebri. ¶ Sextum signum quod declinat ad ge-
tem & p. i. requirit quia uirtus iam pstrata est
in maiori parte corporis nō in manibus. Ratio ē
quia corrupta fantasia cōnatū exequi manibus
quod possunt & uirtus plus deficit in pedibus
& de hoc uide quod supra diximus in questioe
ppria. s. quod mēbrū plus deficit nocito princi-
pali uel ppinquū uel longinquū. ¶ Septimum
signū ē quod ista inquisitio euz manibus qñz fir
oculis clausis qñz oculis ap^ois & motis & hoc ē
quod dicit cū pupillatioe Et cā huius diuersita-
tis est multus defectus uirtutis unde oculi stat
clausi uel si non ē tantus defectus pōt stare cum
ap^ois & cā possit esse diuersitas in materia qa
si esset colerica subtilis incitat ad ap^oionē si aut
esset sanguinea & maxime cum esset in uia ad
litargiā mouet ad clausiōē oculoꝝ. ¶ Et quere
la oculorū quia cū oculi qñz uidētur aliqd que-
rere uel querela. i. lamētatione ppter multum
nocumētū hnt enim multas ymaginatioēs &
non possunt exequi. ¶ Octauū signū ē qd qñz
pigrescunt in loquendo manifeste quia non ex-
plicat uocē & hoc est quod dicit non artēdas sit
per motū lingue quia mouent linguā uolentes

loqui & tñ non expriment aliquid & cā est de
fectus uirtutis & illud est peximū signum, uñ
in quarto cāñ. fen scūda in cap° de signis sūptis
ex rōne dicit aliatio cū alguzari. i. qñ homo lo
quitur plane uel apostema uel taciturnitas est
mortalis. Nonū signū ē d. stila° urie & h° signi
fiat defectū cōtētiue cōicatu uescie ex forti et cō
firmato noumēto cerebri et hec distillatio qñq;
ē cū cognitioe qā cognoscent se urinare & qñq;
nō & hoc ē uel scūdū cōtingenti uarietōis fa
talie uel scūdū gradus maioris uel minoris no
cūmēti in cerebro & ē de significatiōib⁹ fortib⁹
quod sirsēn ē p̄sens & i frenesi facta significat
defectū cōtētiue cōicāte cerebro. Decimū signū
ē quod obliuiscuntur doloris si ē in mēbris ipo
rum. cā est qā istis mens egrotat ut patet in co
mento illius amphotismi. Quibusq; dolēres
& c. Si ergo omnia ista signa consideras uidebis
qđ sunt signa frenesis cōfirmate & cū ipsa sunt
cōiuncta & intēta sunt signa mortis.

NOS AUTEM ADDIMVS. Hic ponit si
gna sirsēn diuersificati scūdū loca et hēt qñque
pres scūdū quod sunt qñque loca uel pres cere
bri in qbus pōt fieri. Prio ergo ponit signa qñ
est in pre anteriori. 2° qñ est in medio. 3° qñ est
in pre posteriori. qñto qñ occupat torū. qñto qñ
est in substatia cerebri. 2° ibi quod si fit in me
dio. 3° ibi & cū cadit. quarta ibi. Si autē apostēa
quinta ibi & si cū eo. **¶** Est sciendū dicit Auic.
nos addimus qā signa narrata sunt dicta a Ga.
in qñto de interioribus in cap° de charabito &
Rasis in prio cōiunctis. Et plurima iporū sunt
Haliabaris in nono theorie. Sz que hic dicit Auic.
addit ad dicta illoq. Dixit qñ apostemat in pre
anteriori corrumpit ymaginationē. Cā est ē qā
in pre anteriori ē uirtus ymaginatiua. **¶** Secū
do ē sciendū qđ hec differētia iter ymaginatio
nes siue fantasias pueniētes causa nouitū i ue
triculo anteriori & pueniētes cā oculorū. qā ille
que sunt causa oculorū nō apparēt nisi in lumine
Sed que sunt pp nouitū cerebri apparent i
lumie & renebris & oculis clausis. Hec declara
ta sunt sup fen 3° huius terrii. **¶** De secūda pre
dicit qđ si fit i medio capitis corrūpit cogitatio
nem. Causa ē qā in uētriculo medio ē uirtus co
gitatiua siue rōnal⁹ siue extimatiua ut supra pa
ruit. **¶** De 3° pre dicit qđ cū frenesis cadit i pre
posteriori cerebri ubi ē uirt⁹ memoriatiua obli
uiscit eius qđ uidet. **¶** Est sciendū qđ nunq̄ fuit
mēs Auic. qđ uirt⁹ que ē i pre posteriori cōser
uet solas itēctōes y° cū h° et spēs sēstas. **¶** Dixit
¶ Et agitin dispositōē. i. sicut disponitur ita ut
qñq; petat aliquid & ei p̄sentetur nō recorde
tur se quississe illud. **¶** Est sciendū qđ obliuio
ē cōicat aliis spēbus frenesis & hoc pp multā
uarietate fantasay ad quas omnes sicut occur

runt ita attendit uel accipit & sicut uariatur ita
uariatur ymaginatio uel cogitatio. & ideo sunt
in obliuione corpe que debent sacere de potu uel
haneliti uel urina uel egestione uel alia re ut si
pra dictū fuit. **¶** De quarta parte patet. **¶** De
gna pre dicit quod si cum eo apostemate pani
culi quod est charabitus apostemetur cerebri
quia substatia modularis ipsa urea fit. Causa
ē quia significatur quod multa est materia qñ
simul cū ea apostematur medula cerebri. & iō
ex multa materia coloratur facies & p̄minēt ex
tra oculi et rubesciūt si materia ē sanguinea & c.
p̄z i littera. **¶** Est sciendū. t. d. inter signa fre
nesis qñ ē in statu posuit Auic. sicut ē oculorū
sed talis cōicatio fit maxime in statu uel i augu
mēto maxie cū materia ē āp̄ior qñō oculi po
terūt p̄minēt si sunt exicati. **¶** Dicedū qđ si bñ
consideras ista stant simul qđ oculi sint sicci &
macrefacti pōt tñ eis aduenire p̄minētia. **¶** Dix
xit post aut citrimas pura. i. nō multū p̄mixta.

FACTVM AUTEM EX HVMORIB⁹.
Hic in speciali pōt signa sirsēn ut distinguit 2m
quoscā uel possumus dicē & melius quod hic
ponit tria signa. primū est quod alienatio siue
frenesis ex compassione fit subito sed ppter apo
stema cerebri fit paulatim. Secundū signum ē
quod non uera additur & minuitur ad disposi
tionem alterius membri in natura & c. Tercius
signū est quod in uera frenesi precedūt sig⁹ & c.
& p̄z. **¶** Est sciendū. d. r. qñ aliena° in nō uera
frenesi fit subito sed alienatio in uera frenesi fit
paulatim. Causa ē quia alienatio in uera frenesi
fit ppter magnū nouitū & ideo fit paulati
uel dicendū quod alienationē fieri subito est ali
quā passioē p̄cedere i manifesto esse & postea
sequitur alienationē. Sed fieri paulatī & secun
dum omnē gradū egritudinis esse gradum alie
nationis & ita ē in frenesi apostemati. Sed. t. d.
in quo differt hoc signū a 3° dico quod tercium
signū declarat p̄mum & 2° dico quod non solum
alienatio in apostemate cum incipit apostema sz
ante pōt incipere cum incipiūt signa āncēntia
future frenesis.

SIGNA SIRSĒN VERI. Hic Auic. pōt
signa distinctiua charabiti ueri & non ueri. Et
primo in generali. 2° in speciali. 2° ibi. Factum ex
p̄ibus. In prima pre dicit quod signa p̄pria ue
ri charabiti sunt qñ āncēdit egritudo Sed signa
non ueri sunt qñ p̄cedit alio egritudines alio
rum membrorū & postea apparent eius signa.
¶ Est sciendū quod uerus charabitus sumitur
hic p apostemate calido cerebri. Sed non uerus
sumitur p alienatiōē & p̄missione intellectus cū
febre absq; apostematione cerebri sed solū p cōi
tatem & iō exponit ex humoribus. i. ex uapori
bus humorū uel ex humoribus dūmodo non

apostemetur uel i. ex humoribus ledentibus p cōi
tatem ¶ Scito id sciedus quod Aut. hic poir
duo signa charabitus non ueri. Primi est si
qua sit uis et tōn sit Ralis in primo continens
qua sicut fabio salit sumus ad caput. Secun
dū signū est qua cōsequitur dispositiōe malā
alterius membri uerbigratia i. si pp apostema
stomaci fequitur ad illud & sua fortificatio est
signa fortificatur passio alterius mēbri & dimi
nuitur ad diminutiōe illius & similiter intelli
gatur si sequatur febrē absq. numero mēbri
determinati sicut in terciis puris quz uidem?
huiusmodi alienationes Et hoc quod dicit & si
gnificat charabitu uox cōsequens male dis
positiōis & c. i. q. cōsequit malā dispositiōem
alterius mēbri uel totius ut p3 in febre sine apo
stemate & postifinus. i. charabitus qui est in
accerbia. i. fortificatioe fortitudinis eius. Egri
tudinis ad quā sequitur minuit in dispositiōe. i.
in declinatioe alterius postifini egritudinis ut
in dispositiōe. i. corpus dispositū ad eueni alteri
us & hoc ē tēpus inter postifinū & postifinu. Et
augetur augmentatioe ipius ¶ Dico etia qd
Aut. ponit duo signa charabitus ueri qd sequit
apostema cerebri. Primi est quod sit paulatī
fē uox sit fabio. Et ratio ē qua quz sisen sit apa
que ē fortis egritudo. prio pcedit dispositiō &
ut sic signa dispositiōis que si signa postifica De
inde materia incipit fluere replendo uenas ma
gis postea puenas. Deinde refudat & sic pcedit
fiendo & hoc ē qd dicit factū i. charabitus factū
a sisen qd ab apostemate cerebri accidit paulatī
Et sequitur i. cōsequitur apostema uel sequit. i.
pcedit sic fiedo quousq. sit in statu. Et forsam
Aut. uoluit in modo loquēdi ponere secundū si
gnū & qd hic charabitus sit cōtinuus postq. in
cipit & qd nūq. cessat. sed charabitus non uerus
cessat ut supra apparuit. Aliud signū ē qd ante
uox charabitu pcedit signa insepelabilia nuncia
tua futuri charabiti que dicta sunt ibi. Cumq. ui
deo & c. Deinde post illa signa sequit egritudo
que ē apostema cerebri. Sed in non uero charabito
sunt prio egritudines alioq. mēbroz ad quas tē
bet sequi charabitus. alioquin. Deinde postea
apparet signa eius. i. charabitus.

puentes. Signa autē famosa sunt dolor lateris p̄
giriū. ¶ Dixit post apud hælitiū q̄ hoc ē cōe
in apōstēbas pēctōris ut infra sc̄a nona ¶ Dix
it pōt & tritūra hælitiūs & pulsus ferinus
¶ Sed. r. d. hoc signū pōnēbat sup̄ iter signa
fernis. dico qđ ē p̄prior ferinitas in pulsū pleure
ticōq̄ & i pulsū hābentiū uox charabiti & h̄o p̄
duo. p̄rio ex natura membri quia cerebrum est
molle i subli atri. 2.º q̄ atriare brachiū q̄ coho
periūtur a paniculo pleurae tegēte collas me
mbris tenduntur & indurātur ex hoc apōstema
lateris ¶ cerebri. Et iussu sca ppter nomē ut
pulmonis & ē sca in primo quia materia ē cru
da deinde humectatur cum indigeri materia
& refudare ut in pmo de crisi & in comento
illius amorphosius p̄ne picule. poximos & h̄
stōnias & ¶ Dixit deinde humectatur sc̄a
dum plurimū & expaite quia qñs ē nō expaite
pessit. Et fit cū febre continua hoc signū nō del
sum n̄ distinctū qđ ē in charabito fit febris
conciata ¶ Dixit & plurimū caloris reddit ad
pres pēctōris Causa ē quia trahitur ad locum
apōstematis Et in uero. i. charabito ad pres ca
pitis. i. trahitur calor cū quo multiplicatur. & c.
Hec littera pōt exponi dupliciter. pmo cū quo
i. uero charabito multiplicatur extensio ossium
pēctōris ad supiora. p̄cipūdū trahitur sup̄
us & hoc dicit supra in principio capituli. Alio
modo exponitur cū quo. i. apōstema pēctōris
& p̄prie diafragmatis multiplicat extensio
ossium pēctōris ad supiora & hoc ē uox. Differē
tiae tractus p̄pōnditū sup̄ius i pleuresi & ue
ra frensi quia in pleuresi latera trado fit in prin
cipio. unde Auicēn. fen. x. un capº de pleuresi dicit
quod ē in prinº est tēso miratā ad supiora dē
quod ē in apōstate cerebri ē magnus tractus quando
est maximus raptus materis sup̄ius & hoc ē i pro
cessu frensis & quasi iam facta frensi cū tota
materia tunc furisam fit tracta. unde Rasius p̄
conēris octavo capº in p̄ncipio dicit mōifestat
rum uersus supiorē ptem in prinº morbi sed i
apōstema cerebri in fine morbi. Et a. i. pleure
si & charabito ex cā fit prius sensus doloris. i.
in pēctore & non in capite sc̄a in charabito ue
ro. & hoc ē quod dicit supra uerticō nō compre
hendens i. ultra uerticō quia solum debet dolor
pleuritici esse in parte anteriori capitis & fit pro
prius sensus doloris. in pēctore & non in capi
te sicut in charabito uero. Et hoc ē quod dicit &
non iussu predicta signa eius. uero charabiti for
tis multū quia sunt p̄aci & debilia. salientior
dāmor citrinatis faciei somnia terribilia & oīa
alia dicta ¶ Eius i. spiritus. i. hælitiūs hābentis
charabitiū non uox sequētur apōstema p̄prie
toris p̄s fit diuersus & hoc. Auic. p̄ba q̄ alie

quādo debilitatur. i. fit putus & frequēs & alia uice magnificatur. Et cā huius ē quia secundum Ga. in libro de diſſina mēbra dolētia ex ſlegmōe ualde ledūtur ex motu. Cū igitur in cōſtrictiōe pectoris uel diaſtigmatiſ eſt ſlegmon uel alius dolor homo nō audet hanelitū magnificare ſed loco magnitudinis plus facit ſue p plures uices hanelitū & hoc ē quod dicit Et debilitatur alia uice & paruificatur & dicitur debilitatur p uoluntatem & fit frequēs Sed quia qñz neceſſitas euenandi cogit ad motū cum nō ſufficiat frequētia iō qñz magnificatur hanelitus qñs homo multuz doleat & quia facere magnū hanelituz eſt in uero charabito iō qñz in pleurico hanelitus magnificatur & tūc fit hanelitus ſimilis e. ſ. hanelitus uero charabiti nō uolūtimū eſt paruus & debilis pulſus. ¶ Et qñz fit ſicut yctus & ſicut percuſſio cum maleo ad ſentendam quia fit gemitatio hanelitus & e quaſi bis pulſus quia hanelitus duplus ſicut accidit homini qui odorat aliquid Cauſa autē huius ē dolor forſis in ſpiritualib⁹ & ſcitas ex calore apoſtematis unde natura incipit mori & territa a dolore uel in obediētia pectoris interſcat & ſtati cōplet ut pōt colligi ex comēto illius amphiſilini ſexte pſicule. In acutis paſſionibus. Ralis uero in prio cōiunctis hūc hāc lituz alimilitat motū ſlāne. igitur qā ſicut flāma ignea quaſi i tēpore nō pcepto bilinguat qā duas linguas flameas emittit ſic hanelitus iſte gemitat mori ſicut et maleus ſup iacudē. ¶ Et duo quidē ſiſen. Cū uerū & apoſtema pan'coloruz cerebri & nō uerū ſiſen qñ ē aliena ſequēs apoſtemata uel amnis ut lateris cōicant in fortitudinem. i. in uehemētia hūmōre & acuitate qā ambo ſiūt a materia calida ut notum ē.

QVERVM TAMEN SIRSEN. Hic ponit ſigna ſiſen ſequētis febris & dicit qñ ſiſen conſequēs febris differt a ſiſen uero qā ſiſen nō uerū ſequēs fortitudinē febris aleuiat & p aleuiationem febris. ¶ Eſt ſciendū. d. nō ē etiā aleuiatur alienatio a uera ſiſen cūz febris aleuiatur. ¶ Itē ſi eſſet una febris cōcluſa nō habēs exacerbatiōes & ſequētē alienatio tūc illa nō aleuiaretur ſed eſſet cōtinua ſicut in uera ſiſen. ¶ Ad primū dicendū qñ alienatio & febris ambo ſunt accidētia in uero ſiſen & ita licet aliena aliquid in uera ſiſen ſit minor cū febris ē remiſſior. nō tñ ē qā cōſequēs febrē imo ambo ſequūtur 3^m. ſ. apoſtema cerebri. Sy alienatio nō uera ſequēs febrē ē accidēs febris et qā in iudicio ſignoz hoc dictū nō ſufficit ideo dico aliter qñ alienatio i uero ſiſenico nō tñ remittit ſue aluiat quāuz remittitur illa que ſequitur febrē ppter ea qā apoſtema ſemp manet i cerebro. ¶ Ad 2^m dicēdū qñ illa febre cōcluſa reddere oportebit ad alia ſigna. uel dicendū aliter qñ quis una febris

eſſet unitiſmodi nō habēs exacerbatiōes. alienatio tñ ſequēs ipam pp uapores caput alcēdētes poſſet remitti: e aleuiari qñ. Et ratio eſt qā uapores illi cōtingēt ad caput ſeruntur & ita cōtingenter poſſunt nō ferri. Cauſa autē poſſūt eſſe multe. uerbigratia una eſt lorio uel frictio pedum que dicitur diuerſiua ſed cū ſiſen eſt ex cerebro apoſtemato eſt cōtinua alienatio. ¶ Et ideo ē dubitatio utp alienatio ſequēs apoſtema ſtomaci uel matricis uel alterius mēbri iſterioris ſit cōtinua. uidetur qñ nō per Raſim in prio cōtinētis octauo cap^o et per azarariū in capitulo d charabito. ¶ In contrarium quia ſtante egritudine fixa ſtat accidens. Sed apoſtemato diaſtigmatē uel ſtomaco uel alio membro ſtat paſſio cōtinua in principio apoſtematis uſque ad ſiſen ergo ibi erit cōtinua alienatio. ¶ Dicendū ad hoc. ppter quod ē ſciendū quod uolūtimū alienatio ſequēs iſta apoſtemata mēbra ſequitur ppter uapores capiti cōicatos ergo ſi tu queris an ſit cōtinua alienatio hoc pōt dupliciter intelligi. primo quod ſit cōtinua quia ſtatim a pncipio incohantibus iſtis apoſtematibus ſequat alienatio Et dico quod nō. Ratio ē quia nō ſtatim cōicatur uapor capiti. unde in ſen. x^o. in c^o de plenitudo in ſiſen non ponitur pncipio intellectus Et ſtatim Auic. ponit in particula ſequēti cūz dicit cum eo autē. Alio mō pōt intelligi quod ſit cōtinua quia poſſq incipit nūq ceſſat quousq ſtet apoſtema & ut ſic nō eſt neceſſariū quod ſit cōtinua. Ratio ē duplex prima iam dicta eſt quia cōtingens eſt illos uapores qui ad caput aſcendunt qñz non aſcēdēt ſtante eadem paſſione. 2ª eſt quia aſenſio horū uapoz quibus alienatio debet fieri requirit determinatā qūitatem in ſe & in egritudine a qua ſurgūt uapores. ſed poſſibile eſt quod egritudine apoſtemoſa exiſtēt una a principio uſq ad ſiſen non ſit uigor in ea nec in uapoz niſi qñ approximat ſiue forſificatur. ergo alienatio non erit cōtinua. poſſq uero icēpit euenire pōt dici quod ſit cōtinua. ¶ Ad cōtrarium dico quod ſtante egritudine ſtat accidēs ppiū nam ſtante apoſtemate cerebri ſtat accidēs propriū quod ē alienatio ſed ſtante egritudine nō ſtat accidens quod conſequitur in gradu determinato modo ſe habēdi ſicut ē alienatio ad apoſtemata alioz mēbroz.

QUOD AVTEM QVOD FIT. Hic ponit ſigna charabiti ſine ſiſen ſequētis humoris in ore ſtomaci. ¶ Et dicit quod cūz eo quod ſit ppter humorē. ſolentēz in ore ſtomaci qui ibi exiſtens maxime cerebro cōicatur uapoz ſiue fumum ſentit mordicationē & c.

QUOD FACTVM PROPTER APOSTEMA. Hic ponit ſigna ſiſen facti pp apoſtemata aliorū mēbroz & dicit quod hoc ſciat p illud qñ

apparere de dispositionibus eius. s. mēbri aposte-
mā quā sequitur sirsē determinatēz dispositio-
nem apostematū. s. achementiam quā dum non
sunt apparētēs & manifestē. s. dispositiōes illorū
apostematū non ducit. s. illud apostema ad p-
missionē intellectus & p. i. sirsē manifestat. Et
hic cadit questio quā ego statim supra dispu-
ui sed disputata est ex cōsequētia sermonis.

¶ ET NVNC QVIDEM. rememoremur.
Hic ponit signa in speciali ueri charabitus siue
ueri sirsē. Sirsē autē sit aut a sanguine aut a co-
lera rubea ut cirina uel a colera adhusta ut su-
perius posuit. Aut. Primo ergo ponit signa sirsē
facti a sanguine. 2° a colera rubea uel cirina. 3°
a colera adhusta. 2° ibi. Quod autē sit ex colera.
3° ibi. Eius autē. In p. na p. e ponit ut sciam si
gna ueri sirsē facti ex sanguine puro si cōiungat
ipsum dominari. Primū signū ē quod accidētia
cōia predicta in p. nōcio capiti accidunt cuius risu
quia de p. prietate sanguis est inducere risum ut
colliget 3°. p. icula quā cap. primo & capitulo
de melēcolia & dicit ut supra in questione de risu
Secundū signū ē dilatio sanguis p. nares &
hoc p. multitudine sanguis & iste dilationes
frequēter fiūt. 3° signū ē qd hanelitus magnifi-
catur. Causa ē qā calor sanguis incitat ad hoc &
nō indurat instrumēta ut impediantur & ideo l3
hanelitus sit magnus in aliis speciebus sirsē tñ
in sanguinea ē minor. quartū signū ē quod ambo
oculi distilāt qā emittit lacrimas multas ppter
multū sanguinē & multā eius humiditātē cui⁹
ē multiplicare lacrimas qd ē declaratum sup 3^a
fen. plixē & cōsidera qd hec dilatio lacrimarū
differt ab illa que supra pōbatur signū frenēsis
iam facti quia illa erat parca lacrima & ex uno
oculo pl. s. & i tēpore determinato. Hec autē la-
crima ē in toto tēpore huius apostematū aut in
pluri tēpore & ē multa & ex duobus oculis. 5°
signum est lipiudum ē et supfluitas grossa cir-
ca oculos & ipa etiā multiplicatur ex pie grossa
sanguinis. 6° signū ē qd uigilie nō supfluit
qā licet calor faciat uigilare tñ hūiditas motet
ad somnū. septimū signū ē aspitas lingue pp cali-
ditatē exantē & ē dicit ad rubedinez parietum.
Deinde caliditate exantē nigrescit. octauū signum
ē grauitas lingue eorū ad loquēdū et h^o pp mul-
titudinē materiei sanguineae unde agrauat. No-
num signū ē fantasie ruber. decimū ē repletio ue-
nax frontis. undecimū ē frequētia sedēdi & stā-
di absq. necessitate & nō existēte cā qre debeat
surgere erigē se & nō existēte cā quare debeat
sedere sedere. Causa ē quia calor mortuus aliēn-
do incitat ad surgēdū sed repletio sanguinea gra-
uās incitat ad sedēdū & ideo modo agit unūz
modo reliquum.

¶ QVOD AVTEM FIT. Hic pōit signa sirsē

colerici pueniētis a colera pura qā parū pmissio-
nis hēnt ut⁹ pura qā nō adhūta. sunt aut signa
que ponit. viii. uel. x. primū ē nigilie ex calore et
i. citate. 2° signū ē leuitas oculorū qā habet ipsos
multū mobiles & nō graues pp caliditatē et fici-
tatem & leuitatē colere. 3° signū ē exasperatio
lingue cū circūmīatē p. adueniētē deinde nigre-
scit. quartū signū fortis febris. qntū signū ē amor
oculos tergēdi & h^o pp aquā mortificationē ocu-
lis cōiectam. 5° signū ē qā ymagināt⁹ isti que
dā tendētia ad circūmīatē & nigredinez que tñ
extra nō sunt. septimū signū ē a moribus qā sunt
rapaces & melēcolici qā man. aci & hoc ē quod
dicit. Et p. prietas melēcolie qā. f. manie & h^o pp
materiā colericā & ideo sunt audaces et sicut ira-
ci & liuigiosi. octauū signū ē attentatio nariū pp
fortē exactionē & maxie exremitatū nariūz qā
sunt carnes consumptibiles ut ponit cō. dātor. i
primo p. nōtio. cō. dātor. x. nonū signū ē atra-
ctio fortis ad supiora et hoc ē pp fortē exactionē
unde quasi spasmatur.

¶ EIVS AVTEM QVOD FIT. Hic ponit
signa sirsē ueri facti a colera adhusta & pmo
dicit quod hoc sirsē pimir. Causa ē quia hic hu-
mor est ualde extraneus unde dixit supra quod
p adhustione tendit ad nigredinē & ex hoc ad
materiā melēcolicā. Significatur autē ista quia
signa cōia dicta in supiori capitulo apparēt cum
demonio. i. cū mania & rila. Sed tu dices ista
signa apparebāri sirsē facto a colera rubea. uñ
dicebatur igredītur in mores eorū rapacitas &
p. prietas melēcolie. i. lupinositas. Dicendūz
quod uehemētior siue piculiosior & peior ē ma-
nia que sit a colera adhusta qā a colera nō adhu-
sta & hoc iet uocatur demonius. Dixit post
& spiritus magnificatur. i. hanelitus. cā ē quia
isti in suis fanialis sunt fixi ppter materiaz me-
lencolicā adhustā & ideo obliuiscētes hanelare
tandem pp multā necessitatem cognunt facē
magis hanelitum ualde. Dixit & magnifica-
tur inquisitio. s. cū manibus quia pstant uel p
seuerant i inquisitione eius quod incipiūt inqre
cum manibus. Dixit post & oculi ipsorū sunt
cōrurbati quia aliquatiter obscuri cuz materia
rendat ad nigredinē. Dixit post & eius sirsē
sen a colera adhusta cā est sirsē. Est scēdū
quod libare sumitur dupliciter. primo pro apo-
stematē colerico in substācia cerebri & tūc lite-
ra dupliciter pōt exponi. primo quod libare ca-
litas charabitu ex colera adhusta & hoc quia po-
test cōsequi ad sirsē. ppter inflammationē eniz
pōt fieri adhustio alim⁹ colere. circa paniculos
& fiet charabitus ex illa colera. 2° modo pōt ex-
poni quod charabitus ex colera adhusta sit cau-
sa faciens sirsē quia ex colera adhusta a pte
manet paniculos pōt fieri cōiactio uel pōt fieri

pmutatio ad substantiam cerebri & fiet sibi
imo quasi ipsa sibi & tunc dicitur quod li
ca est casus ablatiui. ¶ Secundo modo sumitur
sibi pro accipere quod est alienatio demoniaca
& tunc dicitur quod charabitus de colera ad
husta car sibi. demoniaca alienatione uel co
tra demoniaca passio car charabitus sicut aliqui
auctores e ista apparebitur i difficili ca. d. sibi.
¶ **SIGNA AUTEM PERMUTATIONIS.**
Hic ponit signa charabitus siue siue diuersificati
ex pre terminationis. terminat aut charabitus uel
p evacuationem & huius signa non posuit dereli
quies ipsa nota ex scientia sen secunde quarti ca.
uel terminatur p mutatione ad alia egritudi
nem & hic ista signa ponit. primo ponit signa
pmutationis ad litargia. 2. ad schachillos. 3. ad
ethica. 4. ad spasmus. 2. ibi. Signa uero pmutatio
nis eius. 3. ibi. Et signa pmutationis. 4. ibi. Signa
uero pmutationis. Quis tamen non uerus charabitus
pmutaretur in uer ut supra posuit. tamen signa non
expediebat ponere cum sint nota. ¶ Et secundu
quod littera que dicit. Et expectatur
exponitur dupliciter. unum quod si tu expectas
ad tu times quod pmutetur in litargiam. Alio
modo quod talis pmutatio multociens expectetur
& hoc pp multa infrigidatione qua medici uru
tur. ¶ Dubitatur quia dicit quod oculi pfundantur
Contra quia iter signa litargie. Aue. infra pōit exi
tum oculorum. dico quod in litargia pncipiare euz sit
morbus multe repletionis cum apostea est i substā
tia cerebri tū oculi peminet i litargia facta p
uiā pmutationis pp consumptione & defectu ex
precedenti freni & pp augmentu i hoc ex mor
bo supueniente fit infollatio oculorum uel exponat
quod oculi pfundant in clausioe. i. pfunde siue for
ter ter dauduntur tū cū lacrimis pp materiaz hūi
dam que facit litargia & pp defectum uirtutis.
¶ Dixit post & currit salua & hoc est humidita
te materie flegmatice & ideo remittitur acuties
caloris. unde tardatur pulsus additur molities.
unde pulsus fit lenis.
¶ **SIGNA VERO.** Hic ponit signa pmutatio
charabitus a schachillos & parit. ¶ Est sciendū
quod schachillos id est quod scabies siue schachillos
apud Rasim in prio eēt nētis. Est autē apostea
n agnū cū corruptioe. i. mortificatione substantie ce
rebrn ut sumit a Rasim. unde etia schachillos cor
ruptio mētri & enumeratur cū cāeris & est o
menis in quarto cañsen 3. & hoc est quod dicit.
Et e apostema. i. cerebri pium & hoc est quod
ypocras uocat schachillon in septia picula apud ho
rimopo. Signa autē huius apostematis pmi sunt
quod oculat nigredo oculorum cū e retro oculo
rum uersus cerebri. sicut cōtingit a propinquā i
hūis mortis & e ipotentia pfecte clausioe palpe
brarū. ¶ Dilligit dormire supinus quia dicit eia est

uirtus. Et inflat uenter. Causa ē quia pp defectū
caloris eleuantur uapores a materiebus nutriti
uox & ibi retinentur. ¶ Et extendunt ossa pe
ctoris eius quia sursum materie trahunt. Et mul
tiplicatur tremor mēbroz eius pp defectu uir
tutis ut cōtingit in a propinquā mortis. Iste
enī est unus modus tremoris ut ponit Auer. i. 3.
colliger. ¶ Tremor i. iectigatio secundu Rasim &
hoc pp multos uapores i cerebro cōcitos neruis
¶ Est sciendū quod Rasim ponit alia signa. i. quod
apparet frillile corā oculis & hoc pp materiam
multā tractā ad caput. 2. quod testiculi apparent
albicā possit esse tractus calor ad pres capitis
& hoc ē quod dicit Rasim possibile ē quod motus
in schilos et eius signa sunt quod apparet corā ocu
lis patietis frillile & sola alba oculorum uident &
testiculi apparent albi & iacet eger supinus &
ypocundria tenduntur & uenter inflatur & iē
ctiganur mēbra hora post horam.

¶ **ET SIGNA.** Hic ponit signa pmutationis
in ethica & sunt pfunditas oculorum pp multam
exactionem Sedatio febris in iudicio nsti mi quia
cū sit febris facta non sentit tantū calorem quā
ex putrida uel sedatio. i. quā ad exerebationē
quas non habet nisi sequētes cibum ut ponit. Ga.
in primo de differentiis febrū Nigredo corpo
ris ppter multā arefactionē Et puitas pulsus
ex debilitate uirtutis & durities artarie.

SIGNA VERO. Hic ponit signa pmutatio
nis in spasmus & dicit quod hoc declarabitur i
capitulo de spasmus.

COMVNIS QUIDEM spē.
Supius Aue. posuit causas diuersi
tates & signa charabitus. hic ponit
causas & primo in cō. generalibus
cañ. 2. in speciali secundu unāquāq. cām. 2. ibi.
Eius uero quod diuersificatur aliud est. Prima
in tres primo ponit curā in generali magis. 2. in
generali minus determinādo sed ad tempus &
quedā accidentia. 3. cōcūdit. 2. ibi. Et 3. quidez
ut in principio. 3. ibi. Et hic quidem est sermo.
¶ Ad euidentiā primi ē sciendū quod inten
tiones cadit quā in cura frenensis. Prima euacu
tio materie. 2. e cōfortatio capitis ne recipiat. 3.
est sedatio accidentia. n. 4. est diuersio materie
a cōfortatione. 5. e trectificatio diete. Et quāu
Mesue uideatur pape ab hoc ordine disponere. tū
apud prudētes in idem redeunt dicta sua. Se
cūduz hoc ergo Aue. quāq. facit. quia primo po
nit curā charabitus intendendo ad euacuationē.
2. intendēdo ad cōfortationē capitis ne recipiat
& ad repulsionē. 3. ad sedationē accidentia ca
pitis. 4. ad diuersionē. 5. ad dietā. 2. ibi. Et po
ne sup caput. 3. ibi. Et istud ut eū facias dormi
re. 4. ibi. Et postq. flobor thoma ueris. 5. ibi. Et p
mo incipe nutrire ipsum. ¶ Ad primi euidentiā

est sciendū quod Auic. ponēs eūram intendendo ad euacuationē hoc facit p flobothomia primo uenax brachii que euacuant diuerſēdo. 2° uene frontis que p prius respicit locū. 3° ibi. Deinde post hoc flobothomia. ¶ Est sciendū primo qd dixit speciez uerax quia Auic. non poterat hic dicere quod flobothomia cōpetat uel nō competat in spēbus nō ueris nisi inquāruz egritudines indicāt materias ad quas alienatio ſequitur que non ē uera frenesis. hic autē sermo fuisse hic ual de plixus & cōpletur in capitulis pēcularibus illaz egritudinum. bene ergo Auic. dixit spēz uerax. ¶ Est dubitatio utrū in omni frenesi uera. s. sanguinea colerica rubra & adhusta cōpetat flobothomia. uidetur qd non. p^o qā Rasis in diuisionibus nō pōnit flobothomia i colerica frenesi. Itē azararius nō pōnit ipam in colerica. Itē nec Mesue & pbat rōne qā frenesi pōt fieri ab alia materia a sanguine & a sanguine ſeparata ut notū ē. ergo flobothomia in illa non cōpetit p canonē generale in q̄tra primi in cap^o d flobothomia. ¶ In cōtrariū ē Auic. cū dicit cōis cura & cē. & supra & Alexander in hoc cap^o & Haliabas i quinto paritice. Itē diuerſo ad oppositū cōpetit in qualibet specie frenesis. Sed hanc docet facere Mesue cū puocatioē emoroidaz ergo i qualibz specie frenesis cōpetit puocatio emoroidaz. g^o ea dem rōne flobothomia cōpetit. Itē i acutissimo apostemate in dolore maxio laudat flobothomia etiā usq. ad ſinopī ut patet in cōmēto illius am phorismi. Que egeruntur sed quelibet frenesis uera ē apostema acutissimū et ē dolor maxim^o in capite. ergo in qualibet cōpetit flobothomia. Quidā uero absolute dixerūt qd i omni frenesi cōpetit flobothomia qd pbat dupliciter. p^o ubi ē maxia inflamatio febrilis & dolor maxius ibi cōpetit flobothomia ut cōmentator pālegato cōmēto. sed in frenesi sunt ista ergo & cē. secundo simile de frenesi uera uidetur & de cōcussioē s; in cōcussione q̄tis nihil sit de materia hūorali in pre. tñ pp timorē ne trahatur flobothomamus & q̄tis corpus nō sit plēnū ut patet in q̄tra pmi cap^o de cōcussioē. Sed hic modus dicēdi nō uidetur ueris omnino qd patet. Aliter dicendo ad q̄tionem. ¶ Dico ergo quod nō in omni frenesi uera cōpetit flobothomia. Ratio ē in flobothomia ē cauendū ne pducamus ad ebullitiōē humoꝝ colericorū sicut ē cauendū ne pducam^o ad hūoꝝ frigidorū cruditatē. Sz in aliqua frenesi flobothomia ducit nos ad ebullitiōē humoꝝ colericorū ut cū est de colera uincere & ſeparata a sanguine. 2° rō est. flobothomia nō cōpetit in omni crisi pila ut patet in 3° quarti. ergo nec in omni frenesi pp eandē cām. 3ª ratio ē illud qd facit frenesim magis purā nō cōpetit sed flobothomia ē huius modi ut qñ ē materia ſeparata a sanguine g^o i fre

nesi quadā nō cōpetit flobothomia & istud non ſiderātes predictū auctores in frenesi colerica nō peperit flobothomia. ¶ Dico tñ 2° qd flobothomia ut plurimū cōpetit i frenesi uera. Rō est qd cōpetat qā ut plurimū materia facies ueram frenesim est colera s; ualde longinquū est q ipa in paniculis cerebri et in ipō cerebro repiatur de purata cū sit cōpleſioni cerebri cōtraria. imo ipa simul cū sanguine ſluit & ad diuerſionē & miorōnez cōpetit ut plurimū ipa flobothomia. ¶ Di co 3° qd in flobothomia fienda sunt ſeruādē cōditiones que ſunt qnque. ¶ P^oria ē qd fiat de cephalica. ¶ Sed. r. d. nō ne cōpetit flobothomia aliaz uenax ut ſaphene haſilice & nigre. Itē de qua cephalica uel de dextra uel de ſiniſtra. ¶ Di co quod i frenesi poſſet cōpetere flobothomia uenarum pedis & brachii hoc tamen Auicena obmittit propter canones generalis ſupra ſed ſingulariter expreſſit de flobothomia cephalice quia flobothomia huius uene maxime cōpetit quia ſimul euacuat a capite & diuerſit. ¶ Ad ſecundum dicendum quod ſi dolor capitis dedinat plus ad unā partem quā ad aliā de bes facere flobothomia a cephalica contraria & poſſibile ē quod de eadem ut declaratum ſu pra in cap^o de cañ. generalibus. Si uero dolor capitis in frenetico ſit cōis tūc potes flobothomare de ambabus cephalicis ſi uides magnā neceſſitatem ſed uolendo flobothomare de una cephalica ut plurimū ſacimus. potes facere & quāq. placet. qñ tñ in hoc conſuetudinē cōſideramus & diſpoſitionē uene manifeſtiorē in uno brachio q̄ in alio & alia multa p que elligimus flobothomia & una cephalica pluſquā de alia. ¶ 2° cōditio est quod fiat flobothomia pauca ſiue copioſa & hoc ē quod dicit aliquātula imo multa. i. qñ pauca & hoc fiat ſicut incipiūt humores facere hoc apoſtema quia ſi hūoꝝ sanguinei incipiunt facere apoſtema ſanguineum de multo ſanguine fiat flobothomia multa ſi incipiūt alii a ſanguine ſiut pauca & cum cautella & Auic. hoc uult cum dicit incipiat in hoc. i. in flobothomia aliqua. & hoc est idem quod multa ſicut incipiūt humores. ſ. faciētes hoc apoſtema. ¶ Et cōſidera modū loquēdi Auic. cum dicit incipiat quia flobothomia ē primū & maximum remediū in hac egritudine ut ponit Serapio in hoc capitulo & Alexander unde Haliabas i qnto paritice dicit. In medella frenesi primūz oīum ad cephalicā uene flobothomandū est. ¶ 3° cōditio ē quod nō ſit aliquid forte phibēs. Et cōſidera quod ſi forte non ē aduerbitū dubitandi ſed est nomen ut forte. i. uehemens. Nam phibentia q̄ clamo ſunt debilia ut hora diei & tempus anni & ſimilia. In frenetico non phibent flobothomiam. Quedā ſunt uehementia ut caſus uirtutis etas

et similia & ista eorum fortitudine phibent & h^o
est quod dicit littera exterior Eam. i. ea fortitu-
dine & uehementia. ¶ Quarta cōditio ē quod
tu caueas sincopim. s. uideō ne sit uicinus ul' ne
actu sit sincopis. Nam nō apparet qūz distincta
in freneticis. Et cā est quia eorum loquacitate &
utilitate quā ostendū deicipitur d. uirtute ui-
tali. 2° causa ē quia durities pulsus deicipit. Nā
expulsu duro pp' resistentia iudicatur qūz for-
titudo & tū non est ut supra inuit Auic. & Ga.
in commento pulsū libro quarto in cap^o d. pulsū
pleuriticoz. Est tū possibile quod per pulsū
cognoscat' p'p'rietas sincopis & qd' homo
cateat sibi ab hac deceptioe quia si pulsus ē tre-
mulus. Sex multa frequētia ut supra diximus
& defendit quia gradatiz tendit ad pulsionē
minorez ut in hoc sit cauda seracia & ē diuersus
inordinatus quia oīa ista significant defectū uir-
tutis & una pulsio sit magna & alia parua &
i hoc paruū seruet ordies significat p'p'rieta-
tem sincopis quia oīa attestatur defectū uirtu-
tis. ¶ Sed. t. d. quō docet ipse cauere sincopiz in
flothomia cū halyabas in q'nto p'ratice doceat
flothomare usq' ad sincopim. ¶ Dicendū qd'
Auic. docet cauere sincopiz actu uolēs quod qū-
tuas ad flothomandū quod non inuenias i ho-
mine sincopim actu nec sincopi p'p'riū tū non
phibet te a flothomia diuertere usq' ad sincopi
si ē necessitas imo in modo loquēdi cōcedit cur
dicit Retineatur sanguis cum sincopis adest pro-
pinq'uitas quasi dicat usq' prope sincopiz flotho-
mare potes. ¶ Quinta cōditio ē ligario de-
bita & cām ponit. ¶ Ad cōtraria dicendum p^o
& ad alios auctores qui flothomiā absolute
cōcedunt in oib' species uere frenesis & hoc
ideo ē quia rarissimū ē quod non cōpetat. Alii
autē cōsiderātes licet raro aliquā frenesiz ponūt
in qua non cōpetit flothomia iō nō p'ceperūt
in ea tū expresse nō phiberūt & hoc si possibi-
le est semp' declines plus ad flothomandū q'
ad omittēdū eā. ¶ Ad rationem dicēdū quod
diuersio i qualibet cōpetit nō tamen ad quālibz
frenesim debemus flothomare. Et. t. d. Mesue
docet diuertere cū fluxu emoroidali dicendum
quod ēt cur aliis hoc dicit ibi quod ubi expedit
fiat cū puocatioe emoroidaz et si expedit fiat cū
alio ut uetiosis fricatioe. Et si in cap^o de frenesi co-
mender in omni specie frenesis flothomiā intel-
lige tū in omni sanguinea. ¶ Ad rōnem primaz
oppositiois illoz dico qd' nō semp' ubi maxia est
inflammatio et dolor cōpetit flothomia q' ista
posset fieri a colera sepata a sanguine. ¶ S. t. d.
Ga. in cōmēto amphotisimi prealegati in forti do-
lore ponit flothomiā esse optimā dico qd' de-
bet intelligi reliquis indicantibus. nam i colerica
flegmatica & uetiosa ē fortis dolor & tamē non

cōpetit flothomia. ¶ Sed. t. d. qūis frenesis sit
a colera sepata a sanguine tū fortis dolor & ista
maria attrahet ad caput materia sanguinea. hoc
enī est qd' plurimū attrahitur in dolore ut supra
in cap^o de signis fode ergo rōne huius cōpetit
flothomia ad diuerendū. ¶ Dico quod illa
diuersio uel pōt fieri cū ligaturis & fricatioe &
tūc nō fiat flothomia uel non pōt fieri quia in
reliquo corpore ē multa repletio corporis et tūc
debet medicus cōsiderare qd' magis cōferat uel
utilitas diuersiois uel nocuentū deprauationis
& efrenetatiois colere per flothomiā & hoc ē
iudiciū extimatiuū & si deliberat flothomiā
faciat de uena ex cuius flothomia colera que
apostemat cerebz min' deprauetur ut ex sapie-
na uel comuni uel alia ut extrema affirmat. ¶ Ad
secundā rationē dicendū prio negadō similitudi-
nem cū frenesis sit apostema nobilis mēbri et cō-
cussio sit dispositio carnis p'prie & cutis ut conce-
ditur & ratio nihil cōcludit q' ēt i frenesi possit
fieri flothomia qūis in corpore nō esset reple-
tio ut si fieret frenesis a cā primitiua. s. pulsione
tunc enī quod plurimū trahitur est sanguis ut
patet in cōcussionibus.

¶ DICTVM POST HOC. Hic ponit curaz
p' euacuatiōē ex flothomia uene frontis que
est p'cularis flothomia magis appropriate
euacuans ex loco & p'p'. ¶ Est dubitatio utrum
non facta flothomia uniuersaliter. s. brachii
possimus in frenesi facere flothomiā uene frō-
tis. uidetur quod nō primo ex modo loquendi
Auic. cum dicit dictū post hoc & c. Iteq' hec uena
cuatio uniuersalis debet precedere particulare
ut docet Mesue in ea de cura fode sed flotho-
mia brachii ē uniuersalis & flothomia frōtis
est p'cularis ut Auic. ponit. ¶ In cōtrarium su-
mitur ex textu Auic. qui dicit quod si nō ē possi-
bile habere uenā manus flothoma cū i fronte
Item serapio in primo libro in capitulo de fre-
nesi idem ponit. Item Alexander narra te curas
se quēdam p' incisionē uene in fronte quez sui cō-
sanguinei ligatum tenebat & cōstrictū & dicit
quod hec flothomia debet fieri si non pōt p'p'
ingeritudinem in brachio incidi uena. Item primo
cōgentis octauo cap^o scribitur flothometur
prius in brachio & si possibile nō sit saltim flo-
thometur de uena frontis uel nafi. ¶ Dicen-
dum quod medicus rōnabilis aperiet uenā frō-
tis si non fuerit prius necessitas euacuatiōis p'
flothomiā uene brachii ut notū est. ¶ Sed. t.
dices quō est possibile quod homo fiat freneti-
cus & non sit indigētia flothomiae. ¶ Dicen-
dū quod hoc ē difficile uidere & raro cōtingēs
licet cū accidat frequēter quod in frenesi sit
indigētia flothomiae. uniuersalis. aliquādo tū
cōtingit quod nō sit eius indigētia & tū sit indici

gentia particularis flobothomie hoc uidetur ualde
rare. Eni ergo hoc qd corpus nō est politū sub
dominio sanguis nec caput recipit a corpore sed
solum materia que fecit frenesim fuit in capite mo
ta uel congesta. Si uero precesserit necessitas uni
uersalis flobothomie tūc uel cessauit rapt^o ma
terie uel nō cessauit. Si sic tūc pōt fieri flobotho
mia de uena frontis uel nasi quia materiā in ca
pite ad quā est intentio euacuatur & hoc pōt con
firmari de intentione Mesue in cap^o preallegato
qui docet euacuationē pīcularem pmittere qm
mēbrū recipiēs nō est atq; in recipiēdo & trā
mītēs nō ē potēs in mandando hoc sensu. Gulier
mus lombardus in hoc cap^o cum dicit aprio ue
ne quē ē in fronte post cōfirmationē infirmita
tis que ē in loco materiā apotematīs remouet
magisquam aliquid attrahat ad locum. Si uero
raptus materie ad caput nō cessauit tūc dico qd
in hac flobothomia ē dubiū & pōt nocere quia
euacuādo a capite erit cā attractiōis ad caput cū
materia fluat uersus caput. Sed. t. d. cōtra quia
faciā flobothomia de naso sed talis cō hoc quod
euacuatur ēt diuerit quia Mesue sanguisugas na
ribus apofitas ponit esse diuersas in capitulo dē
frenesi. ¶ Dicendū quod flobothomia de uena
nasi & sanguinis extractio cū sanguisuga & simi
liter flobothomia uene frontis sunt diuersiue p
ticulares non tñ sunt diuersiue cōmū respectu
rapt^o a toto corpore. Euacuatiōes autē pīculares
a mēbris quibus euacuēt & diuertūt tñ si corpus ē
plenum & materia est in fluxu debent postioni
uniuersalibus sicut etiam precipit Galienus in
libro de flobothomia noue translationis cum
precipit uentolās collo apponi & parti poste
riori capitis. ¶ Sed. t. d. hoc ē cōtra Auicē qd
stātē fluxu materie ad caput concedit flobotho
miā uene frontis. Quod patet per uetba que po
nit cū dicit & quod additur ei ex h^o. i. ex materia
ducit eum &c. Dicendū priō per expulsiōē sit
tere aliā ut dicatur si tibi non est possibile hēre
manus infirmi ut flobothomes et illud qd addi
turi ex hoc. s. de litigio & uolētia uolēdo per
uim tenere brachiū eius ducit ad inquietudinem
& rixam ex quibus additur in passiōe et motu
materię ad cerebrū plus qd sit iuuamentū flob
thomie uene brachiū & tūc flobothoma frontem
¶ Aliiter tñ posset dici qd cōiungēs ē qnq; mate
ria existēte in fluxu ad cerebrum plus iuuari ex
euacuatiōe materię a capite per flobothomiaz
uene frontis qd noceri ex tractu materierum ad
caput per hāc flobothomiā & hoc nō pōt iudica
ri a medico nisi ex effectu & foras optia extima
tia & multū exercitatio in hac arte. ¶ Est tñ
sciendū qd qn i frenesi ē necessitas flobothomie
uniuersalis & medicus nō potest ipam facere &
uult facere flobothomiā uene frontis expedit p

mittere si pōt friciōes ligatiōes & uetolās i p
tibus inferioribus ut illud quod non pōt face
de diuersiōe per flobothomiā supleat per istā ut
possibile ē. Similiter expedit si pōt secūndare flo
bthomiā uene frontis ut si materia priā tran
sit ad caput de nouo per secūndā euacuatur & for
sam inter alias utilitate secūdarionis huius flo
bthomie artēdit Alexander cū dicit postea secū
dantes tñ pertransimus qm ratio postulat
¶ Aliiter & 3° posset dici quod postq; materia
est in aliquo mēbro etiaz cessauit fluxus possit
accidētia a materia puenētia pedere augendo
& hoc pp pcessum actiōis materie in membrū
& pp augmentū corruptiōis qd sit in ea p^o tñ
repsio magis uadit ad textū Auic. Ex quibus
patet mens Auic. in littera quā priō uult quod
fiat flobothomia uniuersalis quia hoc est magis
regulare. 2° uult qd fiat flobothomia uene fron
tis & in hoc obserua tres cōditiones. priā est si uir
tus fuerit fortis. secūda est si dispositio reple
tionis materie sanguine in capite facit oportere.
Tertia ē si egritudo ē fortis quia. i. si sanguis ad
caput ascēdit replet in ducit fortia acidētia &
dolores fortes. uel dixit foras dispositio loci quā
si dolor sit in parte aūteriori flobothometur i pre
posteriori. et si sit magis uersus post flobotho
metur posterius & si sit magis an flobothomē
de uena frontis. dico secūdo quod Auic. uult qd
qnq; non potes facere flobothomiaz uniuersalē i
particularem de fronte. Et hoc ppter tria. pmo
pppter tūrtutem debile in qua cōsidis quod me
lus tolleratur aperta uene frontis q. brachi
¶ Secūdo quādo dispositiōes nō cōsentitūt que
possunt esse multe. una ē quia in toto non ē re
pletio. 2^a est quia materia non ē in fluxu. 3^a est
quia alia cōstāntia de etate aere cōsuetudine
& huiusmodi secūdu tuā extimatiōē non con
sentiunt flobothomiā uniuersalem ex manibus
quia ex brachiis et extimas quod cōsentitūt flo
bthomie uene frontis. ¶ 3° qnq; nō potes quā
non uult prebere brachiū & tunc facimus pīcu
larē flobothomiā an uniuersalē. ¶ Ad cōtraria
Ad prius dicendū quod locutio Auic. fuit in casu
generalī siue regulari sed instantia fuit in casu
coacto. Ad rōnē dicendū quod euacuatio uni
uersalis preedit pīcularem regulariter. Coacte
tñ & in casibus quos ēt Mesue possit possunt
fieri particulares euacuatiōes non pmissi uni
uersali & sic est in pposito. ¶ Secūdo ē dubitū
quod sit melius uolēdo facere i frenesi flobotho
miā particularem uel flobothomare uenā fron
tis uel uenā nasi. que est in lepore nasi. uidetur
quod uena nasi quia ē magis diuersa cum sua
euacuatiōe cū magis a cerebro distet puncta na
si q. uena frontis. ¶ In cōtrariū est cōis locutio
auctōr quē de uena frontis precipiunt flobotho

miam. Dicitur q uel i hac flobothomia intencio ē
ad copiosam euacuacionē a capite & tunc flobothomia uene frontis est melior quia est uena ap
parens & a qua sufficit exit de sanguine sed
a uena nasi exit sanguis ualde paucus ut ponit
Aui. in quarta primi in cap^o de flobothomia uel
intencio esset aliqua diuersio picularis & nō cu
raret de multa euacuatio: & tūc esset conueni
ens flobothomia de lepore nasi. Et quia uolēdo
facere piculares euones plus intendimus ad eu
acuacionē q diuersionē iō flobothomia uene si rō
tis absolute melior ē. ¶ Est dubitatio 3° qd sit
melius uel apire flobothomo has uenas uel cuz
sanguificis. ¶ Dico quod ipsam est melius fio
borthomo apire cum sit satis magna & apparet
unde sanguis inde melius emanabit q p sangui
sucam. Etio si uex natura aliusui indiuidui ipsa
esset ocula non bene apire flobothomo esset me
lius ibi apponere sanguificaz. uene aut nasi me
lius apponitur sanguis uia quia p flobothomiā
exit paucus sanguis sed sanguis uia fugendo pl^o
inde euacuat & plus diuertit. possent aut mul
ta picularia indicia occurrere que predictis pre
ceptis non essent consona & in quibus oporteret
incedere secundū quod extirpacio indicaret. ¶ Est
dubitatio quarto an in principio frenelis compe
rat cūo cum pharmaco & qā hec cōpetit i freneli
soleria iō postponat hec qstio usq ad locū illū.

T PONE SVPER CAPVT.

E Supius Aui. docuit curaz frenelis
qrum ad intencionē que ē confortatio capitis
Hic ponit canones curatiuos frene
sis qrum ad intencionē que ē confortatio capitis
ne recipiat materiam & illius repulsio. hui⁹ aut
capitis confortatio & repulsio materie & pro
hibito ne recipiat fit duobus modis. uno modo
per localia quedā capiti approxinata. alio modo
p modū regimīs qrum ad quedā extrinsecus oc
currentia. Primo q^o declarat primū. 2° 3° 4° ibi
Et facies eum quiescere. ¶ Est dubitatio utrū
possimus uti oleo rosato cuz aceto & uniuersali
ter repulsiuus ante flobothomāz Et p hac que
stione require quod dictū est supra tractatu p^o
in cap^o de casu. generalibus. ¶ Est dubitatio 2°
utp hoc oleū & aceturum & similia debeant poni
actu infrigidata & uehementer. uidetur quod
non per Auerroiz in sepio coliget ubi dicit quod
cerebrū nō substat medicina multuz actu frigi
dam. Itē theodorus pristanus uidetur innuere
quod huiusmodi olea tepida apponantur. Idēz
dicit in cap^o de freneli. Itē simile uidetur de tali
bus oleis & embrocis. Sed embrocas comuniter
applicamus calidas etiā qn apponimus cū spon
gia uel pāno. unde Haliabas i quinto praxice fa
cta decoctioe ex oleo uiolato & similibus dicit in
decoctioe tingēs lineū panū aut spōgie frustuz

magnū capiti apponas tepida. Idem ponit Rasis
in nono almanforis. ¶ In cōtrariuz est Aui. hic
& Haliabas ibidē. ¶ Dicendū quod i cura fre
nelis uel sumimus indicatioēz ab ipsa passioē u⁹
cū alia indicatioē attendimus. Si quidē respiciam⁹
ipam passioē tūc in principio uitimur oleo roxa
ro frigido actu qā in principio passio ē cuz multa
inflamatioē capitis & uehemētū raprū materie
ad caput ergo oportet uti medicinis resistentib⁹
uehemētē & sine mora. hoc autē ē repulsiuuz
actu frigidū. Si uero cū hoc alia coindicatio arēdi
mus & hoc qn passio nō ē cū uehemētū inflama
tioē & subito raprū unde indiuinamus & in no
stra extirpatoe coindicatioēz sumimus a natura
mēbris. i. cerebri quod ē frigidū & ledit ab actu
infrigidatis sed nō forsz tepidis. Similiter etia
si extirpatoēz habeam⁹ q aer frigidus ei noceat
uerbigratia ē freneticus in aere fortiter frigido
& tēpore yemis timemus quod frigus aeris &
oleuz roxatū actu infrigidatū ledit. Sed si frene
sis ē uehemēs i calore & raprū materie ad caput
plurimū idicet aplicari ista frigida actu et sūlo
quif Aui. qā uero qn extirpatoe medici diuertit
intencionē ad reliqua coindicatioē ideo quado q
a quibusdam repitit quod ista applicetur nō
multū frigida actu Ex quib⁹ cessant due aucto
ritates premisse. ¶ Ad rōnem cū dicitur simile
uidetur de embrocis & uestione dico quod me
dicus qn uitur embrocis ad intencionē induc
di somnū & tūc dico quod debet eis uti tepidis
sicut ibidem facit. Haliabas Ratio ē quia talib⁹
embrocis non misces acētū quod facit penetrare
& hoc quia timemus ne acētū forsz inducat ui
gilias ergo uitimur eis sub qualitate tepida quā
penetrat. 2^a ratio ē quia tepidū modo cuiusdāz
delitit inducit ad somnū. 3^a cā est quia usus ho
rū est maxime in augmento uel statu ubi addun
tur uigilie. & ideo ne oio materia pigritetur a
frigidis medicinis somniferis uitimur eis tepidis
2° medicus uitur embrocis ad intencionē resolu
tiōis uel magis pure ut i declinatōe uel misceō
cum repulsiuo. sicut in augmento & tūc etiam
debet eis uti tepidis uel calidis. ut notū ē. ¶ 3°
medicus posset eis embrocis uti ad intencionem
repulsiois sicut si eis ueretur in principio. Et
dico duo hic. primo quod possemus uti auctū fri
gidis sicut uitur oleo rosato & aceto. pp eādem
cām. 2° dico quod posset uti eis calidis siue te
pidis & hoc ppter duo pmo quia embrocē sūi te
piditate apperient porros & parabunt uiam
oleo rosato & tū cōstidit quod illa tepiditas nō
possit nocere intus a tractatōe. 2° quia embrocē
quis tepide apponatur & pp aliquā utilitatem
tepidoitatis actualis ideo tū elligēs eas tū ipse re
uertuntur ad frigiditatem aque quod non contin
git de oleis. Ex quibus cessant multa contraria.

¶ Est sciendū quod licet in cōi tūq sit oleu ro
fatum cum aereo & reliqua dicta supra in cap^o
de soda calida de exp^o sionibus. i. succis frigida
tibus ut & succus sempivire solari & huiusmodi
In colerica laudatur emplastrū de foliis salicis
& spine albe nam ista sunt frigida licet sic i uir
ture & ideo forsam cum oleo tiolaro operātur
quia sunt rep^o sūta frigida. **¶** Terrio est sciē
dum dices tu q̄tum debet esse aerum respec
tu olei dico quod secūdu Alexandrū debet esse
q̄nta ps acci tū in cān. supra de hoc late dixim⁹.

¶ ET FAC. Hic est cum forma regimīs incēdie
ad phibitionē assensu materię ad caput & hoc
fit ppter rectificationē aeris ut sit tempatus &
purus ab omni malo vapore & fumo & ut non
sint picture & ymaginationes quia p cōversio
nem ad illas laboratur ad ymaginādum iō ledi
tur cerebry primo quia eius opatio est ymagina
tio scēdario paniculī plesionez cerebri. Alia pa
tent. **¶** Est dubitatio utq aer in quo locat fren
ticus debeat esse tēperatus ut frigidus. uidetur
quod frigidus per plateariū. Itē q̄a melius enē
rat cordis distemperie. **¶** In cōrariū ē Auic.

Dico quod aer istox potēntialiter debet esse fri
gidus & de hoc nullus dubitat q̄d debeat esse
frigidus sed dico potēntialiter pp appositionem
in eo rex frigidax ipotētia ut nensaris solari
roxari & similiū. Sed dubiū est utq sit meli⁹ q
sit actu frigidus uel tēperatus. & q̄d sit melius
tēperatus pbatut ex Ga. x^o. tēperantie speciali
ter in frenetico & ex haliabate & Rasi in primo
cōtinētis & ex Mesue & Serapione quia frigus
cōdemplrat porros & hoc ē maxie conside randū
in freneticis qui nō possunt stare pannis coperti
sed inquietant. unde aer occurrit nō solū capiti
uel faciei & per hanelmū irat sed etiā occurrit
reliquo corpori. Si autē aer sit calidus replet ca
put arahēdo materias & debilitat uirtutez re
soluēdo. unde i priō cōtinētis in hoc capitulo sic
scribitur patiens locet in aere tēperato & non in
frigido cōstringere porros nec in calido dissoluen
te q̄a replet caput ei ideo q̄n aer ē nimis calidus
in ei tate reducim⁹ ad moderatū cū positione et
decurru aquax frigidax & hoc docet haliabas
in quinto p̄tice & q̄nē nimis frigidus ut i yeme
reducim⁹ is ad rēpimentū cū ignis acēfōe. **¶** Ad
plateariū dicendū q̄d per aerē frigidū intelligit
tempate. **¶** Ad rōiem in cōrariū dicēdū quod
licet melius eueniet tū in aliis impedit. **¶** Secū
do ē dubiū utq locus in quo stat debeat esse lu
minosus uel obscurus. uidet q̄d obscurus q̄a Me
sue dicit quod domus in qua locat debet esse ab
stracta a formis & luciditate. Constitue egx in
domo obscura. **¶** In cōrariū ē theodorus in p^o
libro & in hoc cap^o ubi dicit. In sans luminoso lo
co iaceant & Alexander et expresse dicit sit autē

magis luminosus aer q̄ obscurus. **¶** Manē cōtra
dictionē difficile est explanare. Credo tū q̄d me
dicus pōt dispōere quod aer sit obscurus interdū
& aliqñ sit luminosus debet. et quod sit sup^o sūte
lucidus nō ē conueniens ut notū est. Si ergo sit in
firmus de incurtibus timorē ex tenebra uel sit
talīs quod pfunderet in dissolubus ymaginatio
nis remoto lumine tūc medicus debz facere aerē
tempate luminosum taliter quod gesta infirmo
cōprehēdat & p̄sentes amia a quibus terecū
datur cognoscantur. Si autem sit infirmus qui p
sentiam luminis discūrat ab oculis & sine lu
mine in obscuro quiescat ab hoc tunc debet ipsū
in obscuro locare unde Galien⁹ in quarto regi
minis acutox cōsūto. xxxviii^o. dicit quod accuba
re in obscuris domibus ē correctio anxietatis g^o
secundū uarias extimaciones medicine auctores
predicti uaria protulerunt.

¶ ET ISVD EST. Hic ponit curā q̄tum ad i
entionē que ē sedacio accidērium & primo fac
hoc. x^o reddit ad cān. in etione p fibothomiam.
z^o ibi utq tū rectius est. **¶** Est sciendū quod ac
cidentia in frenesi maxime notua sunt uigilie si
perflue quia ipse debilitat uirtutem & augent
morbū quia replet caput uaporibus ut patet
infra in capitulo dē corruptiōe memorie & ideo
Auic. maxime ad sedationem uigilax intendit
Facit eiz hoc cū rebus extra applicatis & assūp
tis Extra applicata sunt opiu. i. dissoluitur in oleo
rosato secūdu Gilbertū uel cū aereo uini secun
dum Haliabatem Ego uero dissoluo in oleo ca
momelino quia habet uirtutem resolutiuaz sue
malitie Extra etiā docet aproximare emplastra
& lactucas & c. tū cōiter utimur embroca Ra
sis uero in nono almanzorīs & Haliabas in q̄nto
p̄tice hoc idem ponit. Assumpta uero iterius
sunt sirupus de papauere Et considera contra
quosdā quod ubi Auic. ppter debilitatez uirtu
tis phibet opiu extra applicari ibi concedit. po
tum sirupi de papauere. **¶** Sed est dubiū utq
hic sirupus de papauere debeat esse cum sap
pa uel sine. Istis. n. sirupis cōiter i nostra patria
utuntur medici. **¶** Dico quod securus est uti
sirupo de papauere simplicī Aliqualiter quidē
est suspicandū de sappa. Alesander uero utitur
diacodion & Auic. utitur semine papaueris cū
aqua ordei. **¶** Est dubitatio utruz opio possi
mus uti inuigendo q̄n uirtus ē debilis. uidetur
quod sic quia in primo continētis ita scribitur
inueni in libro de niriacha celsaris quod si datur
in potu opium habenti uirtutem solutaz. i. debi
lem ex uigiliis liberabitur quia inducit somnu
& facit reddere uirtutē. Sed si opium datur in
potu debili multo magis potest extra apponi.
¶ Item dubitatur quare debemus solum duo
bus comibus apponere & nals. **¶** Ad primūz

dicendum quod cum uirtus opii sit narcotica requirit uirtutē fortē & si non ē fortis cōgellando occidit. unde ēt repletus homo mortuus pp eius suppositionē in ano ut p̄infra in sen. xvi. in capitulo de fluxu uentris oīum modox. ¶ Ad auctoritatem Rasis ex libro qui dicitur Galieni de tirachia dico quod nō est ei asentiendū. ut dī eo qđ si ē debilitas pauca sequens uigilias & de pēdēs ab eis. pōt popiata remoueri. s̄ si sit multa debilitas nō ¶ Ad secundum dico quod ista opiatas uidetur maxie eo tēpore quo egemus puris frigidis. s. frigidis repulsiuis sed nō eo tēpore quo egemus repulsiuis & resolutiuis & p̄ ea aplicatio opii cū sit coacta q̄a nō resoluit s̄ cōgelat materia dedet fieri nō in multa p̄e capitis neci illa p̄e a qua fit multa enapora sicut ē Isath sine lincipit. Sed sufficit i fronte & naso & est somniferum.

VERVM TAMEN RECTIUS EST.
Hic reddit ad canones in flobothomia & cā red dicitur ē duplex. una est ut doceat quod si curare pores uigilias cura uera per ablationē cāe facies illud q̄a ē rectius & hoc ē quod dicit. uep̄amē rectius ē ut expellat. per flobothomiam & c. Alia cā ē ut declarēt sermonē superius dictum. Cura comunis sp̄eap̄e uerap̄e flobothomia. h̄o est rectius & uep̄ si indicatiōes asentiūt & ideo dicit rectū est ut expellat. s. materiā frenēsis per flobothomiam si tollat ea hora. i. p̄ia indicatiū ipam & non sumitur hic hora pro solo tempore anni sed pro oñibus indicationibus presentib⁹. Ergo uult Auic. qđ s̄ sit dictū qđ flobothomia sit comunis cura. tñ cōsidera cās indicātes. sed tu dices ip̄e dixerat illud supra cum dixit. Si nihil forte fuerit qđ phibeat. Dicendum qđ hic materia dearticulat qđ declarat ē dicēs & nō fuerit i postremo eius timor. Hic autē timor i postreō statū declarabitur. ¶ Vel dicēdū quod secundū conciliatorē arabes sunt magis timidi i flobotho mando q̄ greci & ideo Auic. repetit cautellā in flobothomia ¶ Est sciendū quod littera que dī ut fac illud in principio duobus diebus uel trib⁹ pōt exponi dupliciter. p̄io quod ista flobothōia fiat a p̄icipio. p̄ia die. 2. uel tertia & post non fiat & hoc quia timetur quod post tertium diem materia sit nimis sepeata a sanguine & est simile ei quod dicim⁹ q̄ i tertia fiat flobothōia usq̄ ad tres p̄iodos ut patet in p̄ia quarti in cap⁹ de cura tertiane & ē simile ei quod aliquoties dicitur qđ i morbilis fiat flobothomia usq̄ ad q̄rtum diē ut in p̄ia quarti i suo cap⁹. ¶ Secūdo modo pōt exponi quod ista flobothomia fiat in principio. i. a die quo incipit duobus & c. & qđ tu nō facias eam una die cōplēta sed secūdes i secūda die uel tertia & ē cā. similis canonī p̄ie quarti in cap⁹. de cura puridap̄e in generali cum

dicatur m̄ultiplicatio numeri est melior multiplicacione q̄ntitatis ¶ Est alterius sciendum quod Auic. recordatur cā. generalis in p̄io libro cuz sepe dixit quod sanguis pro thelouro recondat ita uult hic quod postq̄ tu facis flobothomiam nō ultimes ipam tantū quod nō remaneat sanguis. s. nisi ualde paucis nam pōt esse indigentia sanguinis egritudine. pōdēt pp duo. p̄ ut resistat uaporib⁹ q̄ surgūt a malis materiis huc faciāt accidentia critica siue nō faciāt illa Sed si est uirtus debilis p̄pter multā eūonem sanguis nō poterit resistere moribus uaporosis & accēdēbus criticis & hoc idem dicit in cap⁹ p̄allegato Cuz dicit debilitatur uirtus a resistendo in crisis expectatis. 2. quia in tempore restorationis p̄ nutrimentū & in declinatione remanebit uirtus sup̄flue debilis uel ēt in tēpore crisis in quo o3 subtilissime diareat uirtus non poterit subline re quare cogemur dare cibū pp tuas sup̄flum flobothomia. Et hoc ē quod dicit nō pueniatur donec non remaneat sanguis in corpore. i. nō sit perflus flobothomes sed remaneat sufficēter de sanguine quo natura cōseruet. i. s̄t fortis ad resistendū uaporibus in statu faciētib⁹ acidētia critica ¶ Dixit post & defectum nutrimenti. i. sublationis regimīs si hora. i. tempus siue dispositio morbi ut q̄n est in statu fecerit illud oportere. q̄ quod resistatur uaporibus & quod regimen sublietur. Aliiter ē pōt exponi ut p3 ex dictis. ¶ Est sciendum quod subtiliter inuelligans totū sermonē Auic. hic posset referre ad flobothomiam que fit in frenēdi tempore multe in stantie uigiliap̄e non obstante quod p̄ius in p̄ncipio frenēsis sit facta alia flobothomia & iō in hac flobothomia o3 duo attendere. primū ē qđ fiat pluribus uicibus. 2. quod fiat modica. Et iō dixit Auic. si tollat ea hora. i. tempus morbi quia iam sumus in augmento. Si ergo ista die uigiliap̄e pōt tuo iudicio p̄ flobothomiam remoueri ut quia sit p̄ sodam sanguineā pulsatiua q̄uis sumus in augmento & sit facta flobothomia in principio tūc fac eam ēt nunc in augmento sed diuide ipsam in duas uel tres p̄res quia credendū est quod uirtus sit debilis & iō fac eam a principio. i. a primo die quo incipis & c. Et q̄uis diuidas ipsam tñ cum hoc non trahis multā q̄ritatem sanguis sed cōseruetur ut resistatur uaporibus & defectus nutrimenti q̄ occurrūt hora status.

ET POSQVAM FLOBOOTHOMIAUERIS.
Hic ponit cā. q̄tum ad inreaciones que est materietum subratio siue diuersio & primo p̄ diateria. 2. p̄ fricationes. 3. ibi Et trahē materiā ad inferiora ¶ Est dubitatio utp̄ aū flobothomiam sit fieri dūz distere. uidetur quod sic secūdam cōiter opantes ¶ Item flobothomia sit in

git naturā ut p3 in quarta pmi in cap° de flobothomia ergo q3 prius tam linire. Item in prima quarti in cap° de cura febris tercie non pure ponitur quod cum flobothomabis non idigebis clisteri & secundū expositionē notā uult qd tu debes prius fecisse clisterē ¶ Ia cōtrariū ē Auic. eum dicit & postq̃ &c. Dico quod clistere pōt fieri ante flobothomiā secundū quod necessitas cōstringit & qñ3 fiant eadem die & quādo diuersis diebus secundū qd apparet medico prudenti. Tamen Auic. in modo loquendi inuit nobis quod si simul cōcurrat necessitas flobothomie & clisteris in frenesi debemus a flobothomia inq̃ere. Ratio ē quia statibus dualib⁹ indicatio nibus de duobus medicinis medicus debz incipere ab eo quod magis necessitat & in cuius obmissione est magis piculum. Si quis autē incipiat fieri freneticus & hēat feces in intestinis unde est opus clisteris & materia sanguinea manifeste finat ad caput & apostemer unde flobothomia est necessaria. Si tamen paras clistere ad soluendū feces intestinox eo tēpore quo tu istud paras clistere & pficitur eius opus hic infirmus multuz pcedit in augmento frenesis ē ergo melius flobothomare prius & statim ponere oleū rosatuz euz aceto & post facere clistere ex quib⁹ cōtraria utriusq̃ pris. ¶ Est secūdo dubia⁹ urz possumus facere clisteri acuto cum coquiritida ut pōnt Ga. in 3° terapētie in cap° de cura apostematū epatis ergo multo magis in cura apostematū cerebri qā nō sic fortiter agūt clisteria i ptes cerebri sē in pres sibi ppinquas ut cēra epasū epas loco clisteri sit ppinquus. ¶ Itē in sōda colericā tēporali atrahimus materias ad inferiora cū clisteri calido i acuto g° & in frenesi cū ibi sit dolor colericus. ¶ Itē in obthalmia cōpētū clisteria acuta uiolētā ut pōnt Rasis in 2° cōtinentis ergo eadem ratione in frenesi. ¶ In cōtrariū est Auic. & Mesie & Haliab. & cōier omnes. ¶ Dicendum quod in principio frenesis cum in rencio p clisteria ē emundatio intestinox ab eoz fecibus & diuersio itapoxa capite debemus uti clisteribus leuibus ut cum oleo rosato & aqua ordeī uel oleo alio ut comū uel uiolato et aqua. Aspura calida Et nō debemus uti clisteribus acutis. Ratio ē quia in uera frenesi acuta clisteria agitant & inflamāt materiā quā ascendit a corpore ad caput quia clistere acutum calefacit & inducit febrē imo ēt debilitat epas ut patet in 4° primi. Materia autē cōmota & calefacta dissipatuz furio dū currit ad caput & hoc ē qd Me

sue dicit administratio clisterioz sit leuius ut nō fiat incitatio materie ad fluxum p cōmōtionē eaz. Clisteria autē leuia faciūt tria iuuamēta pncipalia in frenesi. Prīmū ē quia materias intestinales. feces & corruptiones humorū emundat. 2^m ēit quia diuertit materias ita porulos eleuatas a materieb⁹ corruptis intestinalibus. 3^m est quia tempando calorem quietat materias colericas & sanguineas si que a pibus illis effēt apte ascendere uel facere alias ascendere & qā qñq̃ nō sufficit oleū rosatū ut uiolatū euz aqua soluz ordeī quia feces & materie adiacentes non sunt multū apte ideo si cogeries ire ad clisteria fortiora nō tñ sint in gradu acutoz sed lenientium ut clisteria que sūt cū casia & decoctioe liris et sale sicut etiā Haliabas docet. ¶ Est sciendū quod notatē dixi in principio uere frenesis quia si frenesisset nō uera pp materias in stomaco ut pēctore ut intestinis ut alibi poteris uti clisteribus leuibus uel acutis secundū qd pcepitur i capitū tulis hāc passioē & hic esset longū narrare. Similiter si frenesis iam transiuit principii & totū tēpus in quo de raptu materie timentur imo sic uerbigrata in declinatioē pōt cōtingere qd qñq̃ indigebimus clisteriis acutionibus. Ad contraria dicendū cum dicitur. p̃rio in principio frenesis possumus dare solutiū. dico q cōiter p̃cipitur in principio solutiū lenitiū ut casia & similia. Et cum dicitur Rasis p̃cepit dare samoneā. dico qd illad ē coacta & irregulariter & sic ēt possumus uti clisteri acuto in principio. uel dicendum ut puto melius quod conuenientius potest dari samonea in principio frenesis ad p̃hibedū raptū materie q̃ possit fieri clistere acutoz Ratio est quia samonea assumpta p suā cum eda ēt coleram sed clisteria acuta non habent potentia educendi illā fortem & iō plus cōmouēt ēdūcāt. ¶ Ad secundū dico quod i apostematibus epatis Ga. uirtut clisteris acutis cum sint in declinatioē & aliquē materie sunt ibi i grossitate uel indurate & si quis etiāz considerat clistere acutum cōmouēt & inflamāt & minus diuertit euacuando materias a p̃e capitis sed a p̃e epatis pōt diuertere potentius euacuādo. ¶ Ad tertium dicendū quod colera facies sodas temporalem in qua p̃cipitur clistere calidum. i acutum est d materia colericā grossa flegma mixta & situata radicaliter in pibus stomaci & tūc cōfert clistere acutum. ¶ Ad quartū dicendū qd non ē simile de obthalmia & frenesi cum in frenesi sit fortissima febris & magis timentur inflamatio & incitatio materie ad fluxū ex clisteri acuto uel fortā ille sermo est intelligendus i obthalmia de materia grossa & non in colericā uel sanguinea subtili. hoc tñ disputauimus 3° sen hui⁹. ¶ ET TRAHĒ MATERIAM. Hic pōit cu

ram p frictionē & p^o. ¶ Est sciendūz. d. t. Iste fricationes & ligature & infusiones cū aqua calida possunt ne fieri aūq̃ fiat slobothomia uniuersalis uel debet fieri omnino post slobothomiam.

¶ Dicendū quod si necessitas est slobothomiae & est possibile debet slobothomia p̃mitti. sc̃are enī multa repletiōe timendū ē ex istis ne materia agietur plusq̃ diuerterat ut dictū fuit sup̃ in cap^o. de cān. generalibus & hoc si fricationes sunt fortes & ligature ēē alia. debilis autē fricatio & pprie a longinquo incipies forsā nō p̃hibebitur ante euacuatiōē. in hoc cadit eximatio

¶ Secūdo est dubitatio an iste uentose debeant fieri cū scarificatione uel sine. Dicendū qđ illud ē secundū quod uidēs necessitatē euacuatiōis in diuerēdo. ¶ Terrio ē sciendū quod littera que dicit. & pprie in dispositiōe defensiois exponit dupliciter. prio in debilitatiōe accessiōis. Et itel ligatur hic declinatiōe tōcū tēpus quēis qđ etiā est tēpus ante aliū poximi. nā illa est melius facere per que uirtus minus grauaf & qñ materia nundū ē in motu ad caput & ideo Rasis i p^o cōtinentis octauo cap^o dicit debet fieri aū prim^o poximi & post eius declinatiōē & idem innuit Alexander. ¶ Est sciendū quarto qđ grauitas fortitudinis febris aut multa fortitudo eius cuz grauitate capitis inducit multā repletiōē sanguineam in capite frenetici & ideo oportet qđ ponatur uentose in keltetui. in collo in prio^o dispositionis egritudinis. cuz egritudo est in principio nō tñ ante slobothomia sed post ita qđ una die possunt poni si apparet repletiō multa & iō sūt uentose cū scarificatione & h^o est quod Haliabas ponit quinto practice utaris autē slobothomia aut scia. prio secūdo aut tercio die.

¶ ET PRIMO INCIPE NVTRIRE.

Hec ponit curā q̃rum ad intentionēz quātiā que ē rectificatio dietē. Et in hoc sunt sex canones ordinati ut uidere potes. Et primus ē de dieta cuz oportet incipe & est quod subtilissime ipm nutrias. in principio quasi nihil dare & hoc ē dārem subtilis nutritiō. i. ualde pauci sic oximel zucharinum si times inflammatiōē mell^{is} secūdo cān. est ut in secūda uel tercia die & hoc est una die uel duobus a p^o des sibi nutritiōē grossi^o siue copiosius & h^o ē aq̃ ordeī subtilis. i. in qua ē uir^o ordeī. Deī post 2^{am} uel 3^{am} diē da grossā ut aquā decoctionis ordeī quā. i. p̃sanā. ¶ Est dubita^o dā hoc fac^o regiminis quā uidet cōtraria dictis ypoctatis i prima p̃cula amporisimox & dictis Ga. ibidem Et dictis. Auic. i. p̃ma quar

ti i capitulo de cibatione febricitantiū ubi precipitur quod a principio dieta sit grossior & uertus statum renouior. Itē Haliabas in q̃to p̃ice in hoc ca^o. in die slobothomie doz dare ius pulli cū agreta sed dies slobothomie ē dies prima frenesis si est possibile. ergo in p̃ma uel in 2^a die si tunc fiat slobothomia ox grossius dieta. ¶ In cōtrariū ē Auic. Dicendū quod forma regiminis p̃ dieta in morbis acutis a postemolis in aliquibus uariatur a forma regiminis morborum acutoz nō a postemoloz ut declarauimus p̃mo amporisimox & p̃mo & secūdo regis acutoz Et unūz in quo uariatur est quia a principio motus materiaz ad apostemandū mēbz conatur subtilissimē dietare ut corpus fiat atax & ex hoc cessat fluxus Et similēz modū dietadi inuit in fen. xvi^o in cap^o de cura fluxus cū exoratiōē & in cap^o. de cura tenasmonis & ubi medicus nō crederet hanc intentionē sibi ualere nō ultime subtiliabit a principio. ¶ Ad secūdū dicendū quod illa diētiā Haliabatis respicit casum uirtutis. accedentibus aut uirtutē dissoluitur & in statu cib^o est dandus ut p̃ in comēto illius amporisimox p̃me particule Cōtēplari autē ox & Et. Auic. hoc intellexit cum dixit Et cōsidera in hoc uirtutem. ¶ Secūdo dubitatur quia docet pmiscere sirupum acetosum. i. oximel & aquā ordeī Cui^o cōtrariū precipitur in prima quarti. ¶ Dicendū dupliciter & primo quod debet intelligi quod ista dentur diuisim. ¶ 2° quod si non sit timor de acetosatiōē aque ordeī possunt misceri & h^o intelligit hic plurimū cū frenesis sit in corporeibus calidis colericis in quibus non dubitatur de acetosatiōē aque ordeī in stomaco. Si autē timeatur cōuersio aque ordeī in acetosatiōē tūc non debet sibi misceri sirupus acetosus & sic intelligitur in prima quarti & alii modi sunt dicti a me ibidē. ¶ Tercius cān. ē notus & est ille. amporisimus Cōtēplari autē ox & Et. Quartus cān. est quod nō dētur frenetico aqua fortiter frigida. ¶ Dubitatur utq̃ in frenetico competat aqua frigida Et uidetur quod sic p̃ Azarariū in cap^o de fūren ubi dicit nec unquā phibeatur frenetico aqua frigida Idem ponit Rasis in diuisionib^o. Item Rasis in septimo cōtēntis quarto ca^o dicit qualibet hora aqua frigida mittenda est p̃ os ipsoz freneticoz. Item Auic. infra dicit in colerico non alienatur aqua frigida oio Item aqua frigida est digestiua colere ut p̃ in prima quarti & cōpetit ē in febribus sanguineis p̃ Ga. in neno terrepentice. Sed frenesis uel ē sanguinea uel colerica ergo in qualibet cōpetit aqua. Item statiz dat aquā uel iulep uel fortiter frigida. ¶ In cōtrariū ē Auic. hic & Mesue & Alexander q̃ sic dicit frigida aquā oio phiberi ox pp quod non est utilis. Modus dicendi cōis in simili questione

Et in hac ē quod electue usus aque frigide non
 cōpetit. Et ratio ē quia nocet prius⁹ nervosis Fre-
 netis autē est passio paniculorū qui sunt nervuoli.
 2ª ratio est quia potus aque frigide potuit pre-
 debilem ut patet in nono terapeuticorū, hoc autē
 est ps precipue debilis. Cerebrę. 3ª ratio ē quia
 phibet resolutionē. Coactē tñ unimur potu aq
 frigide ut cū timemus uehementiā adhustionis
 & calum in tabē uel spasmus exicationis. Alius
 modus dicendi ē prauicabilior qui sumitur ab
 Auic. in prima quarti in ca^o de cura putriday i
 generali. ppter quod ē sciendū quod de exhibi-
 tione aque frigide in frenesi multa possunt idica-
 re & multa possunt phibere. Indicat quidez &
 sentit aqua frigida dari in frenesi ipsa materia
 egritudinis sanguinea subtilis uel colerica a qui-
 bus ut plurimū fit frenesis & indicant uel consen-
 tiunt etas iuuentutis habitudo carnosa consuetu-
 do potandi aqua frigida bona & naturalis oīuz
 uisęz dispositio & fortitudo caloris naturę ce-
 tēpus calidū & timor cōuersiois in ethicaz & ti-
 mor cōsumptiois & alia possent mōstrari. Pro-
 hibet autē eius dationē passio pāpua ut panico-
 lorū cerebri & si etas sit senectutis & cōplexio si
 ue habitudo macra & disuerudo potandi aquaz
 frigidā unde lesus fuit. Arist. ille ut narrat in
 libello cōsuetudinis a Ga. & stomachi uel alterius
 uisceris debilitas unde qui habebat meri debile
 pp potū aque frigide remāsit trāslutire nō po-
 tens ut ponit in septio terapeuticorū. & hoc innuit
 Auic. cum dicit & proprie si fuerit. Capostēa uel
 specialis debilitas in uelamē. i. i. diaphragmate uel
 in uisceribus ut in stomacho uel alibi & tēpus etiā
 frigidū nō cōsentit. oportet ergo medicū habē-
 laritudinē bone eximatiois ut aduersantibus in
 dicationibus sciat eligere quod magis indicat. Et
 ideo auctores uari uaria dixerūt. ¶ Est tñ scien-
 dū quod aqua frigida pōt dari uel solū in potu
 & in q̄ritate pauca ut cū misetur sirupo de māe
 & in hoc nō expedit tñ suspicari & ideo Auic.
 ipsam cōcedit cū dicit & in hac hora Haliabas ē
 sirupū dat cū aq frigida. uel pōt dari i mpta q̄ri-
 tate & i h^o medicū oz multū cōsiderare si fuerit
 oz cōsiderat i dationē aque uehēnter frigide uel
 ei⁹ que nō ē manifeste uel multū frigida qā nō
 oz in ista tñ suspicari. unde Auic. dixit ab aq ue-
 hemēt. i. uehēntis frigoris. ¶ Quintus cañ.
 ē quod si cū egritudo declinat ita gradari proce-
 datur in nutriendo. scilicet de cibo subtili ad gros-
 siora cibaria. dixit post aut ex ipso adde. i. q̄ritus si
 muetur cibis tñ muetur q̄ritas quia dabis
 de eo in maiori q̄ritate. Enumerat aut cibaria
 que sunt frigidi nutrimenti quia q̄ritus frenesis sit
 in dinationē tñ est timendū de flāma calotis fe-
 brilis & almes. i. falsoli misti cū aliquo acetofo.
 Elsi rāpī ē apud arabes genus cibarii acetosi cuz
 aceto uini ut acetosuz. i. alq̄z cibariuz cū fru. cu-

bus frigidis. i. acetosis ut prunis agresta uel gra-
 natis uel arānis & similibus. ¶ Sextus cañ. est i
 hac hora dinationiois & hoc q̄n remansit multa
 stomachi inflamatio & epasis ut frequēter cōtin-
 git uel in hac hora. i. pncipii. Sed. r. d. Alexander
 ponit cōtrariū huius diēs panē eis in aqua cali-
 da dabis infusum dico quod panis fumalei. de
 flore farine pōt dari in aqua calida infusus si nō
 intenditur ad flāmam stomachi & capitis. ¶ Et
 quia Auicena non docet dare carnes aut uinum.
 Est ex hoc dubitatio p^o utruz scāre frenesi com-
 petant carnes. Istud dubiū apud me ē satis leue
 Nam si uirtus sine eis non suffert oz ipsas dare
 correctas s tñ cum acetosis & frigidis ut Auic. dō-
 cet & in p̄ssu Auic. concedit eas in dinationē
 & hoc cum dicit epheptegari. i. cibariū acetosuz
 & ē cū caribus fieri pōt. ¶ Secundo ē dubiū
 utruz durante frenesi possimus uti uino uideret
 quod non quia Auic. hic nec in principio nec inde-
 dinatione cōcedit & similiter Haliabas Mesue
 & Azararius. Itēz quod portat materias ad ca-
 put & ledit mentem non cōpetit. uiniuz autē hoc
 facit cum sit pforatiū cito implens neruos. Itēz
 inter omnes auctores theodorus prifianus uenit
 in hoc cap^o phibet & assignat cām diēs. uiniuz
 oio non detur qm̄ sitis ardorem cōmouet & fer-
 uorem & alienationem incitat. ¶ In contrariuz
 est Alexander. In hac questione. nō ē magna an-
 biguitas de uino aq̄lo cū in acutis concedatur
 a Gañ 3° regimis acutoz. nec est dubiū si ac-
 cidat sincopis cordialis ppter multā resolutio-
 nem debemus succurrere cū potu uini. Sed ē du-
 bium utruz in aliquo tēpore frenesis possimus da-
 re aliquod uinū supra aquosum loco potus in dī-
 bo Et dicendū quod usq̄ ad dinationē non est
 securū dare pp cās quas ponit theodorus. Cum
 eiz in pncipio cōmoueat materiā & faciat ipsam
 uertus caput fluere & in augmento In statu ue-
 ro cum sit inflamatio multa uinum pōt multū
 piculū inducere In dinationē uero dabitur de
 bire limphatū ita quod sit plus aqua q̄ uiniuz p-
 cedendo ad resolutionē materie & ad cōfortan-
 dum uirtutem & ad inducendū somnū tñ sit
 humectans & sic pōt multū iuuare ut ponit in
 prima quarti in cap^o de cura terciāe & in hoc
 est attendēda cōsuetudo bibendi & stomachi de-
 bilitas in digerendo que multū indicant uini da-
 tionem & hoc sunt dicta Alexandri & Rasii i p^o
 mō cōtinētis. unde post septimū & ultra etiam
 Auic. concedit uinū in hoc capitulo.

ET OPORTET ETIAM ut in
 principio. Jam Auic. posuit curam
 frenesis q̄tum ad qnq̄ intentiones
 magis generales. Hic ponit curam
 minus generales descendēdo ad tempora & ad
 accidentia determinata. Et primo ponit curam
 que cōpetit in principio & augmento intens de

statu quoad quid & declinatione. 2° specialiter ponit curā in declinatione. 2^a ibi. Amplius cum pcedit in declinatione. Prima in tres primo premitur curā frenesis quā ad dicta tempora & hoc quā ipsa est cito terminabilis Secūdo quā ipsa est plixa. 3° docet subuenire quibusdam accidentibus. 2ª ibi. Quod si egritudo plongitur. 3ª ibi Et cum non mingūt. Prima in duas primo ponit curā eius in principio & et in augmento. 2° quo ad quid in declinatione 2ª ibi Cumque egritudo finita. p. ¶ Est sciendū quod l3 Auic. sup facta flobothomia i principio docuit repcutere hic tñ resumpit illū cā. ubi dedaret ipsum ponēs ex cepcionē quod non semp a principio unimur repcutius & hoc est quā frenesiā apostema statiz est cū tanta magnitudine pp repletiōē qd etiā tene extrinsecē apostematē per cōitaret uelamini. i. paniculi extrinseci ad intrinsecū & ē simile cū quod dicimus de guardegi que est obthalmia magna in qua nō possumus incipere a repcutiuis ut dedaratū ē in sen 3^a huius in cap^o de guardegi ubi uidēs multa pro dedaratione huius passus. ¶ Secūdo est sciendū quod pp diuas causas nō possumus hic incipere a puris repcutiuis. una ē multa qritas marerie que a frigidis repcutilla in loco cōstringitur. Alia causa est locus ad quē apostematō iam puer. i. paniculus extrinsecus Cum enī hic paniculus apostematatur nō debem⁹ uti repcutiuis ut ponit zoar in tractatu qno ca^o quinto ubi dicit. Si apostema sit in paniculo qui extrinsecus craneū tegit quod leuius ceteris esse iudicatur cura ipsius est flobothomia cephalice abstīnēdo cū omni solitudine ab appositione frigidoz illi loco ne facias redire materiā & leuicē nobiliori mēbro. Ex quibus apparet qd ē fiedū secūdū mētē Auic. qā factis euacuationibus. i. p flobothomiā primū a quo debes incipere ē aliqd molificatiū sedatiū doloris & hoc ē aliquod calidū anodinū ut aqua decoctiōis camomille et malue. Est enim in hoc aliqualis molificatio siue resolutio siue attractiōe & cū materia ē aliquāter minorata & ex hoc apostematō paniculi extrinseci cessauit. si sua impletio poteris incipere repcutere cū stipiciis frigidis ut cū oleo roxaro & aceto ut supra precepit & hoc ē quod dicit. deinde stipica. i. utaris stipiciis qā frigidis repcutiuis quibus ante uti nō poteras. Et qā aliquis diceret ista resolutiō nō poterit absolui ab attractiōe Dicendū est quod tu debes esse securus ppter distētia & enas propter alias euacuationes uel forsam uide dicere. sit tibi securitas & c. i. multū utaris distētiis quia multum a capite distētrunt & hoc maxime requiritur in istis. Alia littera habet. sit tibi causa filius quod tu utaris resolutiuis primo & postea stipiciis & securitas & c. & hoc est prima expositio deinde stipica & c.

¶ Sed. a. d. uidetur quod Auic. sibi contradicat quia primo dicit deinde stipica Et postea dicit Administra embrocas non cum stipicitate. Dicendum quod illi sermōnes referuntur ad diuersa tempora prima eis opatio. i. usus stipicōz fit ē in principio & 2° opatio. i. usus stipicōz fit ē in principio cū iam materia illa fuit ab eius multitudine minorata & cessauit a paniculo extrinsecō ex quibus timebatur repcutiū & modo nō timetur Ista aut opatio est in augmento huius apostematis pp quod ē sciendū quod in augmento frenesis localia debet habere tres opationes Et prima ē quod repcutiat sed non sic fortiter sicut in principio & iō dixit administra embrocas in frigidates non cum stipicitate. i. tanta qritas in principio. 2^a opatio est quod aliquāter resoluat ppter illud quod iam fluxit & iō ponitur camomilla & iō dixit & resolutur resolutiōne modica. i. in principio augmenti. 3^a opatio ē sedatio uigiliāz quia in augmento uigilie augentur & hoc fit ponēdo pagz & non multuz papaueris & pagz camomille ad resistendū nocumēto papaueris. Camomilla. n. remouet nocumētū narcoticoz ut supra dixit in cā. generalibus ergo in huiusmodi embrocas aproximatis in hoc tempore augmenti camomilla ponitur ad duas intentiones. i. ad cōsolandū papaueris & ad resoluendū. dixit autē secūdū plurimū quia plurimū. i. pre utaris & c. uel quia uel plurimū uel uti embrocas. possemus tñ uti calidis. ¶ Sz. t. d. Si in apostemate magno in quo apostematē paniculus exterior possit molitiuis nō sedatur illa repletiō quid erit sciendū. Dicendū quod remanet extirpationi tue Est tñ credendum quod sit possio mortalis & iō fugiendū est uel dimittas localia.

¶ CVMQVE EGRITVDO. Hic ponit curā in dedinatione quoad quid. i. quoad alterationē que quāz remanet & p. ¶ Est sciendū qd quāz recedente frenesi remanet aliqua mala complexio calida & sua unde homo remanet cum aliqua alteratione. Studendum ergo est in aliqua intrigidatione & humectatiōe cum lacte & quia lac remanēs corrūpitur & quasi incolatur cū capitis ideo decz ex ubere aiali mulgere uel ex mammillis mulieris uel docet lanare uel humectare cum embrocis tempans. i. in a. tñ. tñ frigidis in uirtute & humidis & ponitur in eis radix lilii ad abstergendū & camomilla ad refrenandū excessum frigidōz. quare aut lac caprinum in forti & lac mulieris in debili dictum fuit supra i cā. generalibus & hic ē cā. Serapionis in isto capitulo ¶ Est dubitatio quare nō possit curā frenesis cum est in statu. dico quod uel dedit uel lgi quia rñ utaris embrocis magis resolutiuis uel dico quod si frenesis peruenit ad statum non

recipit curam ut ponit Mesue. ¶ Est ergo dubitatio utrum si frenesis ueniat ad statum possit curari. uidetur quod sic quia eis morbus salubris habet quatuor tempora ut patet in 2° p^o mi & in primo de crisi in principio. Sed aliqui frenesis est salubris ergo habebit quatuor tempora ergo & statum. In contrarium est Mesue cuius dicit si iam impressa cura est cassa. Quidam dixerunt quod frenesis potest esse in statu dupliciter. uno modo cum ultimata malicia acciderit & prauitate & si ad hunc statum ueniat frenesis non recipit curam. Alio modo potest esse in statu cum malitia non ultimata sed cum non multa & tunc homo potest ab ipsa liberari. Quid uero Thales in hoc sentit lege super illo amphorismo quod periculis quibus urine limpide. ¶ Est 2° aliter dicendum & clarius quod in frenesi potest duobus modis esse status uno modo per totalem consuetudinem materiae & adnationem eius in corpus ita quod fiat exitura uera & ab hac frenesi ad tale statum ueniente homo non euadit. unde omnia signa que Auic. ponebat super frenesim facta siue in statu existentis erant mortalia si simul considerabantur. Ratio est quia tanta solutio contrarietatis in paniculis existit & multo magis in substantia cerebri non est ymaginandum quod homo possit liberari. ¶ Sed tunc dicitur contra ab exitu ris cerebri sanatis et ruptis ut materia exeat per aures uel nares homo potest liberari ut patet in tertia quarti in capitulo de exitibus & ut ponit ypoctas in sexta picula amphorismorum illo amphorismo caput dolenti & circumdolenti ¶ Dicendum quod alias declarauit a me quod ille exitus cerebri & eruptiones non debent dici proprie per collectionem totius materie in unum cum pum & per manifestam solutionem continuatis dilacerando paniculum aut substantiam cerebri nulli enim est dubium quod non possit quis ex hoc liberari. Sed debet intelligi improprie & similiter diuine & quod illa materia non sit in capite aggregata. sed quia in porositatibus digeritur cum cum ab eis expellitur & dicitur eruptio si ab eis contingat liberari. Alio modo potest frenesis esse status per hoc quod est esse in aliquo termino uniuersali ita quod non proceditur ultra illud & ab hoc statu potest liberari & hunc statum necessarium est habere omnem frenesim saluifera. Hunc autem statum dupliciter possumus ymaginari. uno modo quod aliqua frenesis incipiat de pauca materia mora ad cerebrum que non tamen dum uenerit ad cerebrum caput faciat sed repleat uenas puras & porros & extendat et tunc est frenesis in statu quia nihil amplius de materia fuit sed quia hac materia est pauca & parum leuens ideo homo potest ab hac frenesi liberari quod uis tunc hoc frenesis sit in statu quod tunc ad hoc quod

est sua materia esse fluxa non ramentum est in statu quod tunc ad hoc quod est materia esse in corpus qui status fuisse uel esse potuisset si materia aprior fuisset ut intraret porros dilaceraret & coacturaret faceret. Alio modo possumus ymaginari hunc statum frenesis salubris per phibitionem processus fluxus materie quod uis multa sit parata ad fluxum & hoc fit quia medicus repercutit cum ergo per repulsionem materia incipit retrocedere tunc incipit deducere. Et illud ultimam intentionem frenesis ad quod peruenit cum materia fluebat est status. utrum autem illo ultimo tempore stet uel in instanti est questio penes ad principia naturalia tamen in flegmone extrinseco hunc modum status possumus uidere ut cum flegmon curatur per repulsionem in principio uel cum curatur in statu & hic status si quis bene considerat est per principium uel augmenti terminata uel in actu posita ex quibus cessant contraria. ¶ QVOD SI EGREDITUR. Hic ponit curam frenesis plix & primo ponit curam per medicinas. 2° per regimen. 3° addit quedam canones in cura istorum. 2° ibi. Cumque uideris. 3° ibi. Et multociens accidit. ¶ Est sciendum quod quoniam frenesis plungatur & non remouetur dictis medicinis repulsionis. uel et si frenesis est cum grauitate capitis & apparet in ea subter & quies maior quod motus tunc significatur quod ipsa est non uera sed habet aliquam admixtionem flegmatis & ex hoc habet aptitudinem transire in litargiam siue hoc fit ex se siue quia usus frigidorum nimis infirigidauit materiam ex quo apparet qualis debet esse cura istorum quia non cum puris frigidis sed mixtis cum calidis resoluuntur & ideo adde in embrocis calida que ponit ut balsamitum. i. similibrium & menta. rui. capestre & expressionem mente uel mirre & considera modos loquendi Auic. primo quia dicit & per transuerie terminum principii quia in principio huius frenesis materia existit. te frigida simul cum calida utimur puris frigidis sicut in litargia. Secundo quia dicit & adde ei in embrocis quia non debes uti istis calidis puris sed addere embrocis predictis remota papauere per multam cogitationem quam posset facere & somnium. Tercio dicit post septimanam quia certius diuulsiue principio transiret. Et forsitan quod intelligit aliqua digestionem existentem in materia sic modus Auic. quod dicit sic. Cum eis dicit quod ad septimam uel in septimanam intelligit quod usque ad tempus apicinis digestionis ut patet in prima quarti in capitulo de cura putridarum in generali & in capitulo de cura emittendi secundum nostram expositionem ¶ Et ponit. post multa gine & cum oleo. saliquo ut camomellino uel uoi & hoc fit ad resoluendum & quia uapores

grossi currūt pneruos faciētes iedigationes
& minantes de spāmo ideo oꝝ ungere corp⁹
& uidetur quod hic fermo sit Alexandri.

¶ CVMQVE VIDERIS. Hic ponit curaz
per regimē & parat. ¶ Est sciēdū quod uinū
pōt dari in rēpore de dīnatōis hoc autē tēpus
Auic. describit pp duo. pꝛio cū dicit uirtus con
seruetur quia de dīnatōe egritudinis est cū n
seruatōe uirtutis. 2º cū dicit & postq̃ pꝛetrā
fuerit &c. quia uel hic morbus est pacutus
& tunc post septimū cessat uel nō ē sic pacut⁹
& tūc cessat post longitudinē egritudinis &
post septimū. Si ergo uidēs uirtutē conserua
tam. s. fortē post septimū uel ultra & post lō
gitudinē tunc potēs dare uinū sed pax et lim
pharū ut dictū est supra uel uirtus cōseruat⁹
s. nō alienat⁹ postq̃ transierit septimū. i. vii.
diebus sine alienatiōe. Aliiter tñ qñq. exposui
iam. s. cum uidēs quod uirtus conseruat⁹ quia
s. nō alienatur uel uirtus cōseruatur. i. licet sic
fortis tñ pp cōseruatiōē uel frigiditatem sto
maci pōt dari uinū uel 3º uirtus. s. cerebri con
seruatur. s. quia nō multū debilitat remāet. n.
in quibuldam qñq. tanta debilitas cerebri ut
quolibet potu nimī ledantur.

¶ ET MULTOCIENS. Hic addit quēdam
cañ. in cura hoꝝ & parat. ¶ Est sciendum qđ
leuis nōmitus in istis freneticis pōt cōferre si
ue fiat spōre siue parit non tñ debet cū rebus
fortibus pꝛocari qā faceret in cerebro agita
tiōē multa & ideo sufficit aqua & oleū frigi
dum. s. mīolari uel roxatū uel comine & ista
facit Rasis in pꝛio cōtinentis. frenetici autēz in
quibus iuniat sunt de materia colerica uera uel
nō uera quia de habēre admiſtionem flegma
tis & tūc ppꝛie cū humores stomaci cōaugē
t euaporādo materias capitis.

¶ ET CVM NON MINGVNT. Hic do
cet duobus subuenire accidētibus & pꝛio rē
tioni urine que accidit eis pp defectū intellect⁹
& accidit pp defectū sensus uehementē ip̃us
uēlicē quod non sentit mordicatōē urine pp
ocupatiōē uel pp nocuētū in sensu tactus
Regimen ergo est cōpresso erimunctio et em
brocatio ut uescia sentiat & melifixerit ut la
xe. urinā ego uidi conferre eis qñ fit in radice
uirge ppe anū. ¶ Secūdo docet subuenire in
querendū & agitatiōē & hoc ligādo eos &
ppꝛie cū timentus ne apertura uene fiat &
est cañ. Haliabaris in quinto pꝛaricē.

¶ AMPLIUS CVM PROCEDVNT.

Hic ponit curā in de dīnatōe & remissiōe ac
cidentium & est regimē humectatiuū ut con
ualeſcentiū & ideo dantur cibaria restaurāria
leuia. i. faciles digestiōis ut carnes pule edī 2º

Rasim & aliena &c.

¶ CVM AUTEM EOS VIS. Hic ponit cu
ram eoꝝ per balneum & parat.

¶ ET HIC QUIDEM EST SERMO.

Hic concludit & parat.

¶ DEIVS VERO QVOD DIVERSIFICAT
Hic ponit curā secundū spēs & iō est sermo
specialis respectu supꝛioꝝ & pꝛimo pꝛinitū. 2º
exequitur. 2º ibi Colericū eiz Et hec in tres qā
pꝛimo ponit curā frenetis colericē. 2º ponit cu
rā sanguinee cōperando ad colericā. 3º poit cu
ram colericē de colera ad hūsta. 2º ibi Et tibi i
est. 3º ibi Et in colera. ¶ Dicit pꝛimo colericūz
s. si rēn siue charabitarum. ¶ Et dico colericum
de colera rubea uel citrina. ¶ Est sciendum
quod hic Auic. ad duo intendit. s. ad euacuatiōē
neq. & ad rectificationē regimīs quia ista duo
indigebat specialiori sermone in hoc charabito
Intentio eim phibitionis materię & sedatio
nis accidentiū & diuersionis iam dicta ē & suf
ficiat in forma generali iam dicta ē. Euacuatiōes
autē docet facere cū solutione colere & cum sio
bothomia. ¶ Est dubitatio utrū in pꝛincipio
huius frenetis competat farmacia. uidetur qđ
non quia supra pꝛicipis euacuatiōē pꝛicipit
siobothomia & si cum alio pꝛicipit cum diste
riis leuibus. ¶ In cōtrariū ē Constantinus in
uatiōe & Ga. in. xiiº. terrapērice qui genera
liter in apostematibus capitis inchoantib⁹ da
ri pꝛicipit farmacū solutiū. ¶ Ista questio
est determinata supra in caº de cañ. uniuersa
libus. Hic tñ succinate pꝛactabitur pꝛpter qđ
respondeo quod materia frenetis uel ē sangui
nea & tūc maxie cōpetit siobothomia nec alia
farmacia comperit nisi mundificatiua sanguis
uel ē materia colerica & tūc cōpetit farmacia.
Et quia materia colerica cōuenientius educit⁹
cum farmacia q̃ cum siobothomia ideo dixit
hic Auic. cū solutiōe plurima & siobothomia
pꝛuta quia plus intendimus euacuatiōē cole
re q̃ sanguis & ideo copiosius & frequentius
uti possamus solutiū q̃ siobothomia. ¶ Ad
cōtrariū dicendū quod cañ. Auic. pꝛmi fuerunt
de intētiōe generali & iō solum expressit de
euacuatiōe que oī speciei frenetis cōpetit & il
la est siobothomia. obmīlit itaq. de farmacia
que est specialis euacuatiō & dixit de ea in
cā. specialibus. ¶ Secūdo ē dubitatio utrū in
frenetis colerica i pꝛincipio debeamus uti iarma
cia lenitiua & debili solū ut cañ. siastisula & si
milibus an possim⁹ uti ſamonea & solutiuis
fortibus. uidetur quod cū lenitiuis debeamus
euacuare p Haliabatem in qꝛo pꝛice & per
Rasim in nono almanforis & Constantinum
in pꝛmo uatiōi qui i frenetis cōiter leuia iarma
ca popiunt ut mānam casiaz tamarindos & si

111/11/21 part 11
milia. ¶ In contrariū ē Rasis in. xvii. cōtinēris
cap^o quarto qui in frenesi colerica docet statim
euacuare colerā cū rebus uiolentibus iste sunt
scamoneate medicīne & huiusmodi. ¶ Hanc
dubitationē soluit Auic. in littera & dicit qđ
solutiū i frenesi colerica potius i. ut plurimū
uel potius quia regulariter opando debz esse
lenitiū & hoc ē quod dicit ex lubricantib⁹
i. leuib⁹ quia subtilibus predictis in cap^o ge
nerali & in cap^o de soda calida & ista sūt que
modificāt sanguinē & de illis est fumisterre

¶ Dico autē quod solutiū debz esse lenitiū
si tu sciueris quod natura infirmi sit obediens
euacuatiōi ipsi per ista secūdu omne dispositio
nem. omnino qđ cassia uel manā uel decoctio
in qua est fumisterre optime purgat ipsum.

¶ Dico secundo qđ qñq. & quasi coacte opā
do oportet purgare etiā in principio cum sca
monea & hoc est qñ nō est obediēs infirmi na
tura lenitiū & hoc Auic. innuit per oppositū
eius quod dixit. Est etiā hoc qñ materia cole
rica est plurima mobilis. i. permutabilis siue
furiosa & hoc Auic. innuit ex cā. generalibus
primi libri in fca quarta cap^o 3°. quandoq. ue
ro in hoc auctores fecerunt uia mediā purgā
tes cū lenioribus q̄ sit scamonea & fortiorib⁹
cassia ipsa & dant in fufusione mirabolanoꝝ ci
rinorū uigoratoꝝ & cosolatoꝝ cū aliis ut tu
repies uolēdo inuestigare in libris pluribus.
Moderni uero media utuntur expressiōe reu
barbari cū pulpa cassie. Sz in dāda scamonea
Auic. nult qđ cōsideres obediētiā nature. i.
cōformitatē & h^o scas per cōsuetudinē & h^o
ne simus causa sue mortis. Et hic cā. hīc p̄tior
larizatus est postus generaliter supra in cap^o
de cā. generalibus & in hoc iterificatur qđ di
citur. Et qñq. ponit quia. f. Rasis in. xvii. cō
tinēris cap^o quarto. ¶ Quarto est sciendū
quod Auic. innuit i istis quātitatē slobothomie
quia nō debet esse multa sed pauca ut nō du
cat sicut prope sincopi. si materia tñ in loco illo
dominās esset sanguinea posset copiosior fieri
z^o innuit. f. quod prio slobothometur. deinde
purgetur & quod istoz debeat precedere ē
questio que pendet ex p̄ncipiis quarte primi
cap^o quarto. z^o Auic. itendit ad regiminis re
ctificationē & patet.

¶ CIBI AVTEM. SANGVINEI. ¶ Hic po
nit curā frenesi colerice ad sanguineā cōpan^o
& prio per rectificationē regiminis. z^o p remo
tionē cuiusdā acedētis. z^o ibi & oportet ut plu
rimū. P̄ia pars in tres prio ponit cibaria con
ueniētia i sanguinea. z^o in colerica cōpando ad
sanguineā. z^o a sumat totū. z^o ibi colerice autē.
z^o ibi. Et scias quod colericus. ¶ Est prio sciē
dum quod ista cibaria stiprica non cōcedunt

āre euacuatiōē ipsius ne stringāt tēntrem de
qua suspicitare debemus esse i frenesi multū
soliciti ne accidat & ubi in hoc sumus securi. f.
quod per hanc nō possunt nocere cōpetitū hoc
cibaria quia resistūt per frigiditatē caliditati
& per siccitatem stipricantem resistunt humi
ditati eius.

¶ COLERICO. Hic ponit cibaria in colerica
cōpetentia ista aut sunt cibaria frigida & hu
mida que hic enumerat alchehen. i. citrulus
& ē cibus frigidus Almurī ē modus illius ci
bariū quod sic fit ex almes. i. piscibus uel fisco
lis. smixtis cū aliis rebus humiditatē i dētēti
bus Eaz. acetositas ex aceto & zucharo. i. simp
cū zucharo & hoc ut remittatur audacia aceti
& istis similibus sicut granatus & c.

¶ ET SCIAS. Hic a sumat regimen & etiā
ponit curā p alterationē. Ipse dixit duo. Et cā
primi dicti est quia colera ē humor calidior
& inducēs acutiore flāmaz q̄ sanguis sed san
guis in se magis facit morbū repletionales &
cum multitudine uapoz ergo indigemus plu
ri resolutionē & uapoz educationē. Causa scū
di in hoc cōsistit quia nō oportet ita timere &
cautulosum esse i frigidādo colericū sicut san
guineū quia aqua est plus colere ipsius dige
stua q̄ sanguis & iō nō alienatur a colerico &
est dictum Rasis in diuisione uel aqua frigi
da oio. i. multū frigida. ¶ Est dubit^o ut ut
in frenesi colerica competat aqua frigida. uide
tur quod sic p Auic. h. c. & p Rasis in diuiso
nibus & in primo cōtinēris & p Azarariū. &
rōe pbat^o quia cuius materia & qualitas
rectificatur ab aqua isti maxie cōpetit aqua
Sed colerica materia & etiā qualitas rectifica
tur ab aqua ut notū est ergo & c. ¶ In cōtra
rium ē Mesue in ca^o de frenesi colerica ubi di
cit alienat oio cibaria grossa & aquā frigidā
Dico quod de datione ipsius aque frigide pos
sumus loqui dupliciter uno modo absolute
& sic aliqua possunt indicare ipsam dari &
aliqua phibere ut supra dictū est unde aucto
res in hoc pcedentes diuersis iudiciis extimati
uis diuersa dixerunt. Alio modo possunt lo
qui de datione ipsius compando frenesi coleri
cam ad sanguineā & hoc rōe materię & tūc
in frenesi colerica plus competit q̄ i sanguinea
& in sanguinea indigemus plus resolutionē ut
dixit Auic. & Mesue ibidem. Dico autē ex pre
materia quia alia ānexa frenesi colerice qñz mi
nus possent aquā frigidā indicare ut exzerna
tio unde timemus de p̄fusione mēbroꝝ dif
choptoz In sanguinea uero pp habitudinē car
nosaz magis si esset minus timeremus. Sed. r.
ad. quid faciā de facto. Dicendū qđ tu assum
mes indicantia aquā frigidā & cōtradice

cia. Et cōsidera quorū indicatio preualer. & illi inhere.

PET OPORTET VT PLVRIMVM. hic ad remotionē intendit uigilijs cum humectatibus apponēdis capiti & naribus suggendo. Dixit aut ipsos. s. habentū frenesim ipsam colericā in quibus habundat plus uigilie uel ipsoꝝ. s. quorūcūq; freneticoꝝ in quibus uigilie sup̄ antes insunt.

PET IN COLERA QVE EST. Hic ponit unū cā. curatiū colericę frenelis factę ex colera adhusta. Iste ē notandus in cura. **E**st dubitatio quare ponit curam ipsius cuz dixit supra quod pimit. dico qđ pimit ut plurimū. In hoc ē alter modus dicendi quod pimit si est in augmento uel in p̄cessu p̄ncipiū sed si sit futura fieri uel sit in principio. primo possibile ē quod homo liberetur ab ea. Et iō Auic. tenuit nouū modū loquendi de ista frenesi qā nō dixit in colerica frenesi. s. que fit in actu. i. dixit in colera adhusta quasi dicat cū frenesis est in sua cā & para uenire uel habes p̄ncipiū principias & qā ista colera est adhusta cōdēs ad nigredinē ipsius melācolicā ut supra dictū est ideo maxime Auic. expressit curā fieri euz humectatiōe & infrigidatiōe & approximādo illa per distētia ut tēperet calor in p̄cibus nutritiuis a quibus ut plurimū ista materia con surgit. **S**ed. r. d. quare in hoc etiā nō dixit & flobothomia & alijs euacuationibus. dico qđ dedit intelligi ex cā. p̄missis & forsam quod in hac min⁹ cōpetit flobothomia q̄ in colerica dicta qā materia est magis extrāea & magis distans a natura sang. uinea & in hoc consistit solutio. **S**ecūdo est dubia⁹ uerū i frenetico cōpetat ap̄positio galloꝝ ad caput anū columboꝝ & similitum uidet quod nō quia si in eis esset utilitas tunc auctores famosi fecisset mētionē in huius cura. Sed Auic. h. c. nō pōit neq; Rasis in nōno almāforis nec i diuisionibus nec i p̄rio cōtinentis nec Mesue iteq; nec Haliabas secūdum Stephanū nec Alexāder nec Serapio nec zoar nec Azaratus. Mirabile enim esset i hoc si tāti uiri foret insusficiētes. Itē q̄ trahit materias ad caput nō cōpetit. Sed ista aialia actuali ipsoꝝ calore hoc faciunt & ēt uirtuali ut columbe & galli cum sint calide cōplexionis. **I**n cōtatiū est famōsa opatio italicorū et multi auctores moderni. **A**d solutionē huius est sciendū quod auctores greci & arabes medici uiri illustres de hoc remedio non fecerunt mentionē non est tñ pp hoc eius utilitas negāda sicut nō est iteq; neganda utilitas emplastrī capitalis quod curat fracturas cranei absq; alteratiōe ossis ut dicit infra q̄nis a p̄cedētibz auctoribus scriptū nō fuerit. Multi

uero modernorū precipiūt hic. quidā tñ in h⁹ precipiunt pulmonem pectoris. s. arietis uel p̄cudis calidū aponi sicut ab animali eduat ut theodorus p̄sians in cap⁹ de frenesi. quidam uero p̄cipiunt apponi carlū scitū & in eo cātū quidā gallū & quidā columbos ut colligitur ex gilberto anglico in hoc cap⁹ & a plateario & a cōstantino in quinto p̄tice p̄antegni & a Girardo sup̄ uariico & est sciendū qđ qdam experimētatores ponūt galū scitū in aceto calido pagz uel frigido. & quidā in aliquibus de coctionibus ponūt pulmonē arietis. His p̄missis dicēdū q̄ frenesis uera de qua ē hic sermo uel ē in principio uel i augmento & tūc nō cōpetit usus p̄dictorū aialiu uel p̄riū. Rō ē qā i p̄riū ut puris rep̄tū sinis i augmento uero repercutiū sinis & resolutiū. Ista aut animalia uel p̄es ut plurimū nō reperciūt q̄ pura app̄licatū & ideo si applicentur infusa in aceto uel aliqua decoctione possunt in augmento cōferre sicut qñ ego sum usus pulmone arietis infuso i decoctōe capiti papaueris rosę uiolę ordei mundi & floꝝ camomille. Cōsidera tñ quod qñq; accidit in usu istorum magna deceptio apud uulgares utuntur eim q̄z in augmento imo quod petus ē in principio frenesis uere ap̄positiōe galli i medio rōnabiler phibente & post ap̄positiōe galli uel alterius similis & reiteratōe atracta multa materia ad caput fit cōfirmatio frenesis & casus uirtutis unde cum prius aū ap̄positiōe galli infirmus loqueretur aliter & surgeret modo taceret & non loquitur uel mouet linguaz & non addit uiuē supra motū lingue & h⁹ ē p̄pter prauitatē frenesis & eius cōfirmatiōe ut sup̄ apparuit. dicūt ergo uulgares ipsum esse melioratū & tñ ipse est infusa festine mortis. Et postq̄ uident ipsuz mortuū dicūt quod si prius appositū esset qñ medici uerabāt quod infirmus fuisset liberatus sic ergo infamāt nos. S. deus liberet nos de manibz eoz. Si uero frenesis sit in statu & dico in statu secundū modum supra declaratū in quo post cēssationem fluxus pōt esse aliq̄ frenesis salubris tūc possumus uti istis et meo iudicio p̄prio possum⁹ uti pulmone aliquo quia in eo est satis tepida & mollis caliditas unde resoluit sine attratione & leuiter molificat unde expus sum quod in ducit somnū Gallis uero uel colibis ē p̄prie si materia ē multū calida non est sic securum uti nec ēt cane licet post pulmonē canis sit melior. Si aut sit in declinatiōe tunc securus istis possumus uti et cōferre cōplendo resolutiōnem debet tñ medicus cōsiderare excessum caliditatis materie & secundum illū uti uel pulmone uel cane uel gallo uel colibis. Considera

ē et quod aliquādo ē aliqua materia ut a porosa i
capite retenta faciēs non uerā frenesim quam
tatur usus predictōꝝ Et credūt ignorātes cu
rarum fuisse hominē a frenēdi uera Ego etiā
uidi quosdā apponentes capiti ranas iustas &
quidam non iustas sed uiuas & faciūt somnū
sicut quādo in doloribus sūcturāꝝ pōpiunt.

PLVIMVM QVIDEM acci
dunt ex sanguine. Iam determina
uit de apostētibz calidis factis
in uelaminibus cerebri. hic deter
minat de apostematibus calidis factis i sūl sū
tia cerebri & sicut tria erant illa. apostemata
sic tria sunt ista. s. apostema de materia sangui
nea apostema de materia colerica pura. s. non
adhusta & apostema de materia colerica ad
husta dedinare ad nigredinē. primo ergo de
terminat de apostemate sanguineo accidere in
substantia cerebri. 2° de colerico puro. 3° de co
lerico a colera adhusta. 2° ibi. Quandoq; acci
dit in iplo cerebro. 3° ibi. dicitur fibare demo
nium. prima in duas primo notificat hoc apo
stema p cām & signa. 2° ponit curā. 2° ibi. Et
ipsius quidem. prima in tres. primo ponit loci
cām & locū. 2° ponit signa. 3° determinationē.
2° ibi. Et qñq; sepat. 3° ibi. Et ē secundū plu
rimū patet. ¶ Est sciendū quod ex duobz no
tificat hūc flegmonem primo ex sui causā qā
fit ex sanguine putrido. 2° ex loco cū dicit apo
stematē cerebz. s. substantiā cerebri ut dicit
rubrica. ¶ Est dubitatio quare hic sanguis ē
putridus. dicendum secundū monitū substanti
tia cerebri cū sit la ssa nō tener materiaz subti
lem sicut etiā pulmo ergo sanguis ut teneatur
in substantia cerebri oportet quod ingrossetur
& in hoc putrefit uel putredo illuz ingrossata.
uel aliter dicendū est quod causā est quia ille
sanguis exit loca uenay & ideo necesse est qd
putrefiat & hoc ut plurimū. possibile tñ ē qd
in principio & in breui tēpore nō sit putr. d^o
& ideo dixit plurimum.

¶ **ET QVANDOQUE** Hic ponit signa parz
Cā quare sepat comissuras et rarificat est qā
aliqua lter elargat comissuras uel etiā sū dicit
quia uehementissime sepat & est multa reple
tio sanguinea inflammā ramos uenarū & pani
culoz. exequiū per comissuras & inflans cere
brum & propter hanc superfluum repletōē
a sanguine accidet istis q tumescit facies ut pōit
Ayararius i h^o ca^o & Haliabas i 9° theorice et
dolor fortis. S; cōtra qā substantia cerebri non
sentit. Dicēdū secundū quosdā q sentit uel ali
ter quod est dolor p cōstatem paniculoz qui
multum extenduntur pp maximā repletio
nem que est in uenis & artariis cerebri ut p
nit Ayararius imo uidetur ponere quod ib

putrefit ista materia sūley in uenis & artariis
Et ppter hanc excessiua repletionē sanguinis
sunt oculi rubei & exeunt ualde & maxille.

¶ **ET** qñq; accidit spasmus si materia cōcitat
neruis & musculis tūc fieri spasmus de reple
tione. ¶ Et declinat ad resupinandū pp mul
tū calum uirtutis & aggrauationē & cum
hoc sit cōuersus resupinari & tñ illa consuevit
quiescere sed iste non quiescit in hac resupi
tione & iō est secundū cōtrariū cōsuetudine resupi
nationis. ¶ Et secundū diuersitatem ordinis
quia non ordinare qd resupinat sed pōit pā.

¶ **ET EST SECUNDVM PLVRIMVM.**
Hic ponit eius determinationē & p^o facit hoc
2° declarat quoddā. 2° ibi. Et scias quod egri
tudo p^o. ¶ Est sciendū quod hic morbus cum
sit uehementissimus corripens substantiaz ce
rebri oportet quod citissime occidat quia s. in
tertia die ut plurimū quia homo postz euade
re uel forsā etiā possit in quarto die occide
re sed si euadat est sciendū quod ille morbus
nō fuit uehementē tāte & malignitatis & qd
uirtus ē fortis unde poterit subleuari & libe
rari infirmus. Et ideo dicit fiducia habetur et
tale apostema pōit dici spachilon de quo loqui
tur ypcras in septima picula amphorismoz
eum dicit quicūq; spachilon in cerebro patiun
tur in tribus dieb^o perit. Si uero hoc effuge
rint salui fiunt. i. finari possunt.

¶ **ET SCIAS** Hic ad intellectū huius pris di
bitatur quia Aui. uidet sibi cōradicere. Prio
eni dicit quod hec passio ut plurimū perneat
in tertio & postea dicit quod hec egritudo nō
est uehementē praua. Dicendū secundū. Mūdi
num qd hoc apostema pōit cōsiderari duplici
ter. uno modo ad charabitū cōpando. Alio mo
do secundum se. si prio modo uel cōparat
ex pre essentie uel ex pre accidentiū i ex parte
essentie sic hoc apostema est prauum quā cha
rabitus qā est maius apostema & d materia
ampliori cū plus recipiat de materia substanti
cerebri q paniculū eius. Si uero cōparet ex pre
accidentiū tūc illud apostema nō pōit dici pra
uius charabito. Et ratio ē qā hoc apostēta non
habet ita sua accidentia sicut charabitus. Si
uero loquamur de huiusmodi egritudine se
eundam se & h^o dupliciter uel quia secūdi
se & absolute & sic est praua qā perneans u
secundū se cōpara termino triūdieq; quē transi
uit & sic non est praua quia ex quo transiuit
tres dies pōt ad salutem terminari. ¶ Isti ser
mones in hac ultiima cōsultōe habēt ueritatē
licet ab eo male pferantur. Sed i alia cōsultō
ne quā dixit quod in hoc apostemate non sunt
accidentia prauiora imo minus praua q in cha
rabitū hic uir uehementē errauit & fortā fuit

culpa solaris reportatis. Est enim hoc contra
Rasum in prio continens octauo cap^o in fine &
cōtra Auensoar & cōtra rōnem quia sūt pra
uora accidētia que fiunt ex apostemate pris
nobilioris. nobilior autē pars est cerebrū q̄ pa
niculi & si uoluntes foras intelligere quod nō
est tātus dolor dicimus quod per se est ueruz
tū per comunitatē est dolor fortis unde ex re
pletione multa fit separtio comistray. ¶ Dico
ergo aliter ad hāc dubitationē & primo qđ
hoc egritudo potest dici praua duob^o modis
uno modo rōne subiecti nobilis i q^o fit & hec
ē pua hoc modo & pncās p sui acuitatē mē
bro nobili cōpatam, scerebro. Alio modo pōt
dici praua ratione materie & hoc modo talis
egritudo non est uehementer praua qā ma
teria est sanguis putridus. hic autem non est
uehementer malus & similiter ēt herisipila nō
est mala sicut & libare. Ratio ē quā Auic.
assignat quia tū cerebrū nō potest tollere
hoc apostema taliter quod ab ea fieret euasio
¶ Secūdo modo pōt responderi subtiliter in
ueniē & reddit in idem. ppter quod ē scien
dum quod Auic. uult declarare cā. datum i
quo fiunt duo dicta. unum ē quod hoc aposte
ma occidit in 3°. 2° est quod si ptransit terciū
habetur fiducia ad hōz uero declarationem ē
sciendū quod aliquis morbus ē malus & pne
cans dupliciter ut ad presens spectat uno mō
quia p eius essētiā habeat mortē induere in
parte in qua ē sicut dicimus quod herpes est i
oments siue schachillos mortificat & occidit
substātiā mēbri in quo ē et impossibile ē qđ
aliqua ps illius mēbri i quo ē non sit ocala &
hoc modo tale apostema quod dicit flegmon
non ē pncās substātiā cerebri & p cōsequēs
non ē uehementer pūm. Ratio ē quā Auic.
assignat quia si hoc egritudo esset uehemen
ter praua quia de ratione sua esset occidere
siue mortificare aliquā prem substātie tunc
sequeretur quod cerebrū nō posset ipsam tol
lere quia. s. ut ptransiret terciū & sic nō les
set spes euasione imo necessārio occideret. Di
co q nō posset tollere cuz hac essētia. s. ue
hemētis prauitatis unde occidit prem mēbri
in quo fit et cum hac sublimitate. s. accidētū
pūior cōsequētium suā essētiālē malitiam.
Alio modo ē aliqua egritudo pncās & p con
sequēs uehementer mala p malitiā in ea cōrin
gēter existentem ut plurimū licet tū possibi
le ē nō esse sic ut apostema in gutture occidēs
& febris pestilentialis tamē est possibile ab
eis liberari cū sit determinatorū modor siue
determinatay species & hoc modo flegmon
substātie cerebri ē egritudo uehementer ma
la & pncās ut plurimū quia pp multā mare

riam & puridā dispantem & corrūpētē
cerebrū & sic occidit & si cum hac dispositiōe
incipit necessārio occidit. Sed quia flegmon ce
rebri ē accidens & non ē de essētia sui quia
ipm sequit multitudinē uel malignitatē san
guinis que duo non sunt essēntialia flegmoni
ut flegmon iō possibile ē qđ incipit flegmon
non talis nec tante malitie et tollerabitur post
terciū diem a membro nobili hoc. sc. cerebro &
homo poterit ab eo liberari & hoc est quod
Auic. uult & extrahit subtiliter ex dictis Ga.
in comento pallegati amporisimi & ē sermo
Rasis in primo continens. ¶ Vel aliter cōtra
dicto dicta solui posset. s. quod illa que in 3°.
occidit est uehementer praua sed cū peranuit
terciū significatur qđ nō est tātē malitie & c.

¶ ET IPSIVS QUIDEM CVRM. Hic
ponit curā & dicit quod cura ipsius sirlen ē
p flobothomiā & p euacuaciones & p dietaz
& fortior quia passio est fortior & ideo fiat
copiosior flobothomiā & de multis uenis ut
pcepit Azararius & Auic. inuit flobothomē
ergo de brachio de fronte & de naso & sub li
gua & ideo dicit post flobothomiay uene cōis
Et aliay qā cephalice & uene frōis & nasi. si
expedit licet flobothomiā uenarū sub lingua
etiā posset fieri post flobothomiā uenay bra
chii & ante flobothomiā uene frōis quia uene
sub lingua euacuāt a uenis circa collum & ille
euacuāt a guidē oculis. ¶ Est dubiū qđ po
nam ad caput dico quod si repletio fit magna
ut sit comunicata paniculo extrinsecō & iaz tu
mesiat facies fac qđ supra pōt pū Auic. in cura
charabitus illo. & et oportet quidē Si materia
sit paucior tunc incipere eū repusuius.

¶ VANDQVE ACCIDIT
IN IPSO CEREBRO heri
sipila & c. Hic determinat de apo
stemate colerico in substātia cere
bri. Et prio notificat hoc apostema. secūdo po
nit curā. 2° ibi & cap. cura ē. Prio in duas. p^o
notificat hoc apostema hic per locū & nomē.
2° per signa. 2° ibi & si dolor. ¶ Considerādū
circa primā prem quod hoc apostema notificat
hic per locum cum dicitur in ipso cerebro. ē
sicut flegmon accidit qđ in substātia cerebri
ita herisipila. 2° notificat per sui nomen &
sunt tria nomina colligēdo rubricā. dicitur enī
herisipila & hoc ē nomē generale apostemaz
colericay & in hoc inuit cām huius apostemaz
. s. materiā colericā purā. i. nō adhuftaz adhu
stione faciēte ipsam declinare ad nigredinē qā
esset libare & demonū de qbus dicitur in se
quēti cap. 2° uocatur uisātho. 3° imperigo. Su
mitur autē imperigo dupliciter. uno modo p
quibūdā fistulis paruis fixis siccis nascentibus

circa pres cutis & sic sumit Auic. in septia q̄riti
in cap^o de impetigine. Alio modo sumitur ipe-
tigo pro apostemate cerebri colerico & sic su-
mitur hic. ¶ Secūdo est sciendū per h^o quod
Auic. dixit q̄nq; quia raro fit hoc apostēa. Et
prio quia raro ualde repitit sic pura colera i
capite frequēt^r aut sanguis & flegma. 2° q̄a
si repiatur nō est apta materia colerica teneri
i mēbro sicut alie & hoc pp eius subtilitatez.
ET FIT. Hic ponit signa. dolor fit per cōita-
tem ad paniculos & fit inflamatio uehēmēs
pp fortē febrē que fit in toto corpore & in ca-
pite. Qu idōq; tñ accidit frigus in facie & hoc
quia calor trahit ad locū apostēaris. ¶ Sy. t. d.
sic deberet esse in flegmone dico quod non sic
accidit. ppter duo. primo quia est calor colere
magis acutus & attractiuis. 2° q̄a apostema
sanguineruz ē magis repletionale ira quod re-
pletio ex sanguine extenditur ad facie & par-
tes circa cutim unde appare facies colorata.
¶ Et de trinitas ppter illud. i. ppter ifectiōē
factam ab hoc apostemate & pprie in oculis
quia magis cōicit cerebro pillul. i. ppter su-
gam caliditatis & ista est impropia trinitas
que est quedaz subalbedo sicut q̄z sumitur
ab Auic. trinitas ut pter in fen 3° huius uel
trinitas ppter idem. i. pp fugā colere que fa-
cit trinitatem unde calefacit subito & hoc ē
rōne motus ad exteriora. ¶ Verūtamē secun-
dum plurimū & c. Sed. d. contra quia si cole-
ra trinitat ergo debet calefacē. dico quod nō
est uera trinitas sed subalbedo pp fugam ca-
loris uel illa pauca pōt trinitare & nō caleface-
re Et est sicut & c. Et hoc ppter fortē calo-
rem & sicut. ¶ Et cum non est & c. hoc locu-
tio est impropia quia cū istis non est subeth
sicut accidit in flegmone quia in flegmone pp
humiditate & m. alia materiā accidit disposi-
tio quali multi homi p̄fundi ut subeth sed n̄
ueni ut supra apparuit in capitulo de signis
cōplexionū. Verūtamen in eis fiunt & c. parz.
¶ Et fortz pōt eis accidere dispositio umi-
lis s. nno pp calum uirtutis & eilz potius in
potētia uigilandi. ¶ Et earum cura est & c.
hoc apparet. ¶ Et plurimū qdē accidit & c.
hoc patet p dicta de flegmone quia tam fleg-
mon q̄ herisipila in subitācia dicitur thachit
los uel scabulos uel schuileos uel spachilon.
¶ Et pueri quidē & c. ista uerba sunt Rasis
in prio cōmentis cap^o octauo. imo narrat se cu-
rasse puerz de quadā secta. ¶ Profundat sin-
capit. i. iatē quia locus fontanelle capitis est h^o
quia purillia in eis est multū tenera & iō pp
fortē exicationē cōtrahitur. ¶ Et oculi etiā pp
fortē exicationē. ¶ Et moratur oculus. s. un^o
q̄n 3 quia illi passio pōt magis cōmūcari. Et

deficiatur & c. & hoc pp fortem calorē & ipsi
sū ualde resolubiles Mediceat ergo & c. ista
cura est cū rebus frigidis & humidis ut cōp-
uit in principio hōz apostematū. licet i nitello
outi sit aliquis calor paucus ualde tñ tollitur
per oleū roxatū & debet mutari omni hora
ne calefiat & cū expressiōibus. i. ficiis & pz.
ICITVR SIBARE demoniū.
D Hic determinat de apostēate sub-
stantie cerebri facto a colera ad-
hūsta & prio q̄tuz ad sui esse &
causas. secūdo ponit signa. tertio ponit curam
secunda ibi. Cuz s̄bare incipit apparere. 3° ibi.
Et ipsius quidē. Pria in tres prio notificat h^o
apostema secundū se 2° cōperando ad charabi-
tū. 3° quod dixit declarat ibi 2°. & cū chara-
bito ibi tertia. Nam cū ipsa ad cerebz. ¶ Cō-
siderandū quod in hac diffinitioe tāgim nō ē
ex pre diffinitū quia dicitur s̄bare. i. māia siue
demoniū a mane. i. dem. ne & hoc est nomē ac-
cidentis. Nam sicut liturgia & charabitus nō
mina sunt accidentis siue accidentalia ut sū p̄ pa-
tuit ita ē s̄bare est nomen accidentis. 2° hoc in
diffinitioe ponitur loco generis quia demoniū
pōt fieri sine apostemate ita etiam s̄bare est
nomē accidentis ut apparebit. 3° in diffinitionis
tangitur predicatū cū dicitur demoniū super
fluū & ponitur hic loco generis. Nā demoniū
pōt fieri sine apostēa e ut apparebit infra in
fen 2° huius. unde est genus ad s̄bare & ad a-
lios modos manie cuius quedā est cinina que
dā lupina & quedā demoniaca. que uero ē de-
moniaca est uehēmērior sumendo eam in spe-
cie quia aliq̄ demoniaca mania dicitur de ca-
nina & lupina sed demoniaca supflua est spes
& est praua ualde in qua homo alienatur &
furit & rixatur uehementer sine aliqua quasi
in. ermissioe & quietatiōe in mēte. Tertio tāgi-
tur loco diffinitionis essentia passionis ad quaz
hoc accidēs cōsequitur quia accidit h^o demoniū
eum iūsen calido. i. cuz apostemate substantie
cerebri calido colerico. s. de colera adhūsta.
¶ Considerandū quod s̄sēn est nomē genera-
le ad omne apostema cerebri sed s̄sēn caliduz
dicitur de omni calido apostemate siue sit i pa-
niculo siue in substantia cerebri specialiter tam
supra sumebatur pro apostemate calido pa-
niculoz hic ergo sumitur s̄sēn pro apostēate
in cerebro & cōtrahendo sumitur pro aposte-
mate calido substantie cerebri. ex qbus appet
quod illius diffinitio pōt sic cōponi. S̄bare ē
s̄sēn calidū colericū de colera adhūsta cū q^o
homo alienat alienatiōe amoniaca & sic Auic.
cū ponit eā dicit assumēdo textū. S̄bare est cū
homo habens s̄sēn alienet per demoniū agita-
tiūm cā autem quare Auic nō incipit statim

ab ista diffinitione sed premisit alia continere istam in alio modo loquendi fuit quia istud nomen est impossibile ab accidere et uidetur apud eos quod illa passio innotescat nobis multum per hoc accides & ideo dixit fibare dicitur de monui sicut si dixisset charabitus dicit alienatio & sic sicut si dixisset litargia dicit obliuio

¶ Considerandum ergo quod quicquid utimur nomine fibare pro accidere quicquid pro apostemare quicquid pro urroque. ¶ Considerandum quod quia fibare fit a materia colerica ad husta tendere ad quam nigredine & in hoc iste humor includit naturas pessimitatis colere & melancolie. ideo alienatio facta ab hoc humore est pexima demoniaca agitatio.

¶ ET CVM CHARABITO. Hic notificat fibare componendo ad charabitu & cum hoc componit charabitu ad eius accides. Ad cuius intellectum considerandum quod charabitus purus dicitur ex duobus primo ex preloqui quia fit in solo paniculo. 2º ex preloqui quia fit de materia sanguinea uel colerica pura. i. non ad husta dicitur ergo cum charabito puro. s. duobus modis dictis simul fit alienatio & non tunc est ibi de monui quia demoniaca alienatio sequitur colerica que est ad husta & que attingit substantiam cerebri. purus autem charabitus nullus istorum habet sed si cum isto charabito & non dico cum ipso puro quia esset contradictio est de monui est fibare quia est signum quod materia illa colerica est ad husta & quod est pringens apostema ad substantiam cerebri. ¶ Considerandum hic diuersum modum loquendi & supra. dicitur. n. si est cum charabito demonui est fibare supra uero dixit capº de signis charabitus a colera ad husta est fibare & est quasi ipsa. Ca huius diuersi modi loquendi est quia quoniam charabitus est de materia colerica ad husta uel apostema tunc communicat substantie cerebri & tunc fit demonui & est uerum fibare quia fibare est de monui cum apostemate substantie cerebri uel tale apostema non extenditur ad substantiam. sed homo habet demonui agere tunc pro colera illa ad husta solus apostemate paniculos & tunc est quasi fibare & non proprie fibare. ¶ Ex quibus dictis apparet due diffinitiones. prima est quod fibare cum charabito non est aliud quam mania. i. demonium agitarium comunctum cum charabito & tunc uel est demonui sequens ad hustionem preter hoc quod apostema coheret substantie cerebri & dicitur quasi fibare ut supra uel sequitur ad hustionem & extensionem apostematis ad substantiam cerebri & tunc est uerum fibare. ¶ Secunda diffinitio est quod uerus & purus charabitus est materia alienata composita cum apate calido & cum febre hec ergo alienatio charabitus puri & uerum non

est demoniaca. ¶ Considerandum 2º quod Auicenna copulat accides ad suam passionem quia. i. apostema & uult quod in ipsa fibare est quandoque talis ordo quod primo uenit accidens. i. demonium & postea sequitur etiam apostema & febris sequens apostema. Dicit uel etiam quod non fit fibare. i. demonui. s. cum charabito uel non fit fibare. i. non fit charabitus de quo dicimus quod est fibare nisi cum charabitus est a colera rubra pura & ad husta. ¶ Considerandum quod pugna ab Auicenna. quoniam est idem quod non ad husta & hoc modo non sumitur hic uel pugna. non misit sanguini & sic sumitur hic. ¶ Debemus. illa colera que facit demonium agitari uel esse ad husta tendens ad nigredinem melancolicam & debet esse non misit sanguini. misit eijs eius cum sanguine temporis eius malum & non faceret demonium prauum. bene ergo dixit pura & ad husta.

¶ NAM CVM IPSA. Hic declarat que dixit. x. quod aliquando accidet demonui in fibare & post fit apostema & extendit Auicenna. sermone ut magis declararet fibare.

¶ EST PRIMº dubitatio quia in textu uidentur contradictiones. primo enim dicitur quod colera ad husta in primo sicut applicatio. i. ad substantiam cerebri facit puenire demonium. et post ipsum puenit apostema. Et inferius subdit quod i. fibare apostema & demonium puenit simul.

¶ 1º est contradictio. quia primo dicitur & est. i. apostema cum fibare. i. causat fibare & post substantiam. Neque unum eorum est aliterius. 2º uult quod apostema non fit cum fibare. Hoc autem uidetur manifeste falsum. 3º quia accides sufficeret causare ab egritudine. Sed demonui est accides apostematis ex materia colerica ad husta 4º apostema sufficienter cabit in demonium. ¶ 2º quia materia colerica ad husta per solam applicationem ad substantiam cerebri facit demonium. 3º apostema ex hac materia multo magis. ¶ 3º dubitatur quia dicitur quod i. charabito demonium est accides sequens. Sed contra. accidetia charabiti. primo pueniunt. & postea fit egritudo. ut supra. ¶ Ad intellectum huius considerandum quod fibare est duplex. Vnus non sic proprie est fibare dicta charabitus. s. quoniam charabitus est de materia colerica ad husta apostemate solus paniculuz. 2º possit extendi ad substantiam dicta quia dicitur Auicenna. supra. de charabito & de qua dicitur Et si cum ipso est demonui & sic licet hic loquatur de fibare cum charabito quoniam apostema ex tenditur ad substantiam cerebri. Alia est sibi proprie dicta. quod fit ex colera ad husta apostemate substantiaz cerebri. & hanc fibare hic proprie Auicenna inuestigat cum dicit. nam cum ipsa. Ad hunc ergo intellectum considerandum quod ista fibare proprie dicta determinatur siue conditionatur ex

quartior, s. ex loco ex materia ex accidere & ex ordine ad suū accidēs. Pria sua conditio est ex loco quia ē apostema subſtātie cerebri. Et in hoc differt a charabito, qā ē apostēa panicti loq. ¶ Secunda cōd.º est ex materia, qā eius materia ē colerica adhuſta trahēs ad nigredi nē. Et in hoc ut apparuit differt a duobus speciebus charabiti puri, s. cōueni: cū charabito tertie speciei, qui nō pōt dici sic purº charabitus ut apparuit. ¶ 3º cōditio ē ex accidētibus, qā hēt pro sui accidēte demoniuz agnitium, ultra, ulº pluſq̃ sit aliqđ demoniū uel aliqua mania. Et q̃rum est in hoc accidēte cōueni: cū hac tertia specie charabitus, qā ē in charabito de materia adhuſta colerica demoniū est accidens ut supra apparuit. ¶ 4º cōditio est ordo accidētis ad egritudinē, s. demoniū ad apostēa.

¶ Ad cuius intellectū cōsiderandū qđ differt materia colerica adhuſta que apostemat paniculos & facit charabiti a materia colerica adhuſta que apostemat subſtātiā cerebri & facit fibare pprie dictū quia illa que panictos apostemat cū incipit moueri ad apostematū aīe quā inchoat apostema nō facit demoniuz siue mania. Et hoc qā talis materia distat a subſtātia cerebri ex prius in quibus uigēt uirtutes ex quap̃ forti leſōe fit demoniū. Sz cū ipa apostemat subſtātiā cerebri pp uehementiā passionis tunc facit demoniū. & hoc ē qđ Auic. dicit, in charabito de colera adhuſta ē demoniū accidēs ab apostēate, s. materia adhuſta que apostemat subſtātiā cerebri, cū in ea mouet̃ anteq̃ apostemet pp suā p̃pinq̃uitatē ad loca spirituiū facit demoniū. Et hoc ē qđ Auic. dicit in prinº sue applicationis facit puenire demoniuz, i. in prinº cū applicatur ad subſtātiā cerebri anteq̃ apostemet facit demoniū. Et hoc nō cōtingit de materia colerica adhuſta applicante se ad panictos, qā anteq̃ apostemet non facit demoniū imo postq̃ apostemat & facit charabitus. & ideo in charabito demoniū ē accidēs ab apostēate, s. in uera fibare ē accidēs ante apā.

¶ Ex qbus dictis apper expositio tex. & solutio ad cōtradictōis pmissas. Et pº apper solutio ad tertiā cū dicitur qđ accidētia charabitus precedunt. ¶ Dicendū qđ uerē ē accidētia cōmūnia, s. ppria sequuntur. ¶ Cōtra qā sup̃ dixit, qā antecedit accidētia inseparabilia.

¶ Dicendū quod dicūt̃ inseparabilia quia se per i oibus inſunt, tñ cū hoc sunt cōia, quia oibus aliis sp̃ibus inſunt sicut uerbigrata alie natio absolue. ¶ Vel dicendū aliter quod de demoniū cū sit agitiatio uehēmēs ualde non ē accidēs nisi sequēs in charabito & non est ante dē. ¶ Sed ut dicis illa colera adhuſta anq̃ facit charabiti nō ē facit alienationē. Dico q̃

sic sed nō demoniacā. ¶ Ad solutiōē secunde uel prime cōtradictōis ē cōsiderandum quod materia colerica adhuſta impulsā ad subſtātiā cerebri qñz prius facit demoniū q̃ apostēma & qñq̃ simul facit utrunq̃ quia simul apar & facit demoniū. Hoc aut̃ pot accidē sic accidit i pibº nri corpis extrinsecis, uerbigrā circa manū. Sanguis eiz pulsus ad manū qñz sparsim mouetur i pncipio & nō apostemat i pncipio sui cursus & postea apostemat. qñq̃ autem in pncipio sui cursus apostemat, ita materia colerica adhuſta mora ad subſtātiā cerebri qñz sparsim mouetur & inſicit nō apostemat in prinº & tñ facit demoniuz in hac applicatione & postea illa materia ē possibile le quod apostemat. Et hoc est quod dixit sup̃ & multoties antecedit in ipsa libare demonium deinde succedit apostema multotiens ergo, i. qñz & multis uicibus accidit, sed nō semp. Si militer materia colerica adhuſta possibile est quod sicut mouetur ad subſtātiā cerebri ita apostemet. & tunc fit simul apostema & demoniū & unū nō pcedit alterū, ergo possibile ē quod demoniū pcedat apostema & possibile est quod simul fiant. Et iō dixit Auic. cū ipsa colera adhuſta ad cerebri pellitur cū pncipio sue applicationis, s. ad subſtātiā cerebri facit puenire demoniū & cū ipso demonio puenit apostema qñ, in ipsa ipulsiōe apostemat aut post ipsū demoniū puenit apostema qñ i ipsa ipulsiōe huiusmodi colere & applicatione ad subſtātiā cerebri nō apostemat sed post gº puenit demoniū an apostema. Et sic oꝝ quod texus componatur sed i charabito nūq̃ demoniū fit an apostema sed accidit ab apostema te. Materia eiz adhuſta colerica in pncipio sue applicationis ad panictos cerebri & pprie ad durammatrē non pōt facere demoniū nisi passio fiat uehēmēs & cōiet nocementū ipsi subſtātie cerebri. Ex his dicendū ad formam cōtradictōis. Cū n. Auic. dicit quod prius ē demoniū & post apostema intelligit qñz hoc esse. Cū aut̃ postea dixit apostema & demoniū puenire simul a materia colerica adhuſta intelligit ē qñz hoc esse. Et illud Auic. auit i duobus modis loquēdi. Primo i eo quod sup̃ dixit & multoties & nō dixit semp. Secundo in eo quod dixit & cū ipso demonio aut post ipsū demoniū pueniunt simul exponat qñz pueniūt simul ne litera cōradicat. ¶ Tertia cōtradictio dupliciter tollit̃, pº sic Propter qđ sciendū quod demoniū & apā puenire simul a materia pōt dupliciter intelligi uno modo si mul in tpe & hoc mō non ē uerē semp sed qñz ut iam ē dictū. Alio mō simul non in tpe sed imediare a cā quia imediare ab una cā siue in

uno tēpore pueniāt siue in diuersis. Et h^o mō
simul pueniūt a colera adhusta demoniuz &
apa. Nā si precedat demoniuz & fiat postea
apa. demoniū nō ē causa causans apostema. Si
militer si fiat a colera adhusta apostēa & de
monium simul tñ demoniū nō pducit ab apo
stemate. sed imediare a colera adhusta. qā nō
existēte apare illa colera producere posset de
moniū. sicut nō pexistēte demonio posset illa
colera pducere apostēa. g^o apostema et dmo
niū sunt quidā effectus imediare pducti a co
lera adhusta siātē i substātia cerebri. nec unū
de istis pducitur mediāte alio sicut mediāte
causa necessario interueniēte. Sūma hui⁹ pro
prie solutiōis stat in hoc sibile que ē passio
substātie cerebri. tam sibile. i. alienario demo
niaci q̄ apostēa fuit a colera adhusta nec req
ritur qd̄ ut colera adhusta faciat apā pcedat
sibile. ita qd̄ sibile sit apostematis causa qā
possunt simul fieri. nec ad hoc qd̄ fiat sibile
pcedat apostema. & si non sit apā sit qnq. sibi
re ex applicatiōe melancolie adhuste. non apan
tis. Vnū g^o istoz nō ē cā alterius. I. unū possit
alteri addere. sed in charabito apā pōt dici cā
sibile. i. demoniaci alienatiōis. ex hoc quod illa
colera adhusta nō facit demoniacā alienatiōē
nisi apostemē. ¶ Sed tu dices. pone qd̄ tāta
colera adhusta q̄ta apostemat paniculuz nō
apostemaret. sed staret ibi. nonne faceret dmo
nium. ¶ Dicendū quod forsan nō. uel qd̄ sic.
sed de facto accidit qd̄ apostemat ut plurimū
Tunc ad formā cōtradictiōis cū dicit. Auic.
dicit & ē apostema cā sibile. Dico qd̄ dy expōi
& est. i. colera cā sibile. et nō dy expōi eī apā
Et hoc dicit littera extra. & tunc uerificat̄ ē
qd̄ dicit unū eoz. i. demoniū & apostematis nō
est cā alterius qā i sibile. nec demoniū causat
apā. nec apā cā demoniuz. y^o colera adhusta
causat illa abo. Non enī requir̄ i sibile adesse
demoniū quod sit. siue p̄sit apā. nec ad apote
ma qd̄ sit. siue p̄sit demoniū. sed in charabito
ad esse demoniū. requir̄ necessario qd̄ sit apote
ma. sicut ut cōtūēs ymo nisi. materia apote
mē non facit demoniū ergo bene dixi etiam
supra qd̄ demonium i charabito ē accidēs ab
apostēate. Ad rationes dicēdū qd̄ rōnes codu
dūt ueg. i. q. materia colerica adusta apote
mās facit demoniū & hoc est uerū. tamē illc
de moniū puenit a colera adusta etiam si non
esset apostemans. ¶ Secūdo modo soluitur
contradictio Propter qd̄ ē sciēdū qd̄ cause effi
ciētes q̄ iedā sunt de nouo pducētes effectū
& ille dicitur iueniētes ut in ueniēdo causan
tes. Quedā autem sunt addētes super aliquo
uel ena cōseruātes. Hāc distinctiōez causāg
Auic. inuuit prio cā. sē. z^o primo cā. cum di

cit dicem⁹ qd̄ cāc etē. Demoniū ergo et apstēa
in sibile sic hnt. qd̄ i nō est cā cēsticiū
alterius. i. quia efficiat de nouo ueniēdo. Apo
stēa ergo a colera adhusta existēte in substā
tia cerebri non facit demoniū in ueniēdo. quia
potuit pressē demoniū anteq̄ apostēa. Et tūc
cuq̄ demoniū p̄est. et post sequitur apostēa
dicimus quod apostema quodam demoniuz ad
dendo ad demoniū pexistens. Similiter etiam
qn̄ colera adhusta statiz cū applicatur ad sub
stātiā cerebri facit apostema & demonium
tūc demoniū nō ē cā aparis posset tñ addere
ad apā quia rixa & furia pōt esse causa ad
ditionis in eo & hoc ē quod dicit nec unū eoz
ē cā alterius ex quo aliud inueniatur & si qnq̄
fiat &c. Cum ergo dixi supra quod apā est
cā sibile. i. demoniū uolendo obmittere litterā
extrinsecā debet intelligi quod apostema ē cā
addens ad sibile nō tñ quod ad nouā & tota
lem pductionem sibile. i. demoniū requiratur
apā. Nec ad nouā & totale pductionē aparis
requiritur demoniū sed unū quodq. pōt adde
re ad alēp. In charabito autē quod materia colerica
adhusta ad pductionē totalem demoniū requi
ritur quod sit apostema. Non cim pcedet de
monium aūq̄ sit apostema sed cū apostemat
materia tūc facit demoniū ergo apostema est
sicut cā necessario concurrētes in charabito ut
demoniū fiat si cōsideras ē plus concurrētes in
rōe signi significantis uehementiā causē q̄ i ra
tione causē pductiue. Cūq̄ sibile. Hic poit
signa & primo ponit signa sibile pure. z^o nō
pure. ibi z^o & qnq̄. Prima i duas. primo poit
signa p̄cipii & augmētū. z^o signa status. ibi
z^o. deinde cuq̄ sibiliter. Dicit pmo &c. Vigilie
p̄lix pp̄ forem siciatē Somnus iquicus li
cet ppter multas cās notas hoc eis accidit tñ
ppter timorē ex terribilibus somniis multū
hoc fit. Et excitatio. i. agitatio & inquirēdo.
Alias cōsistatio pp̄ aliquos uapores. Spiritus
i. hanelius magnus ppter multā necessitatē
& frequēs ppter candē cām. Sed tu dices
quare i freneli ē rarus ut supra dicebatur &
in sibile ē frequens. Dicendū quod maior
flāma cordi cōiatur in sibile q̄ in charabito
ppter ppingratem & pp̄ multā inflammationē
substātie cerebri cuius ē refrenare cordis ca
lidum ut supra z^o cap^o. Oblivio quia species
non imprimūt & iō non respondent secundum
interrogata. Oculi &c. ppter multā flāmam
Agitatio pp̄ calidū & sicut. Crauitas in eis. i.
oculis ppter debilitatē & hoc magis i p̄cessu
uel in eis. i. corporibus eoz. quasi lippi. quia
si habentes lipitudinem quia est lippiudo
sica pp̄ defectū digestiue fit lippiudo & ca
lor & siciatē eam excitat. Cirritas dictum est

supra de erisipila. Et sic apud spondiles. s. colli-
cām ponit ipse. Et aliqui dicunt quod illa exten-
sio ē ipsius de inanitione. Decursus lacrima-
rū ppter defectum cōtēntie, de hoc supra p-
lixius diximus in duobus locis. Deinde cū sūti-
tur. hic ponit signa stati Induratur. i. ultime
fortificatur. In postremo. i. ppe morte. Quie-
sunt &c. quia non mouet. Et grauitas Ex h^o
uult quod difficulter mouent li mouēt Alia si-
gnā sunt nota ex dictis supra. c. de signis cha-
rabius. ¶ Et quandoq. fit. Diceret aliquis.
nō uidetur qd aliqua siba sit pura quia colera
adhusta sapit naturā duorū humorū. ¶ Dicē-
dū quod nō dicitur pura ex hoc. sed quia nō mi-
sta ē eius materia alteri humori. Cū g^o misce-
tur colera adusta sanguini aut flegmati. tunc
dicitur sibi pure pura. ¶ Et si cōsideras siba-
re potest fieri demoniū. q. uis colera adhusta nō
sit pura. & hoc ppter mobilitatē partis. & p-
pigratē ad loca utriusq. moraliū. Sed i chara-
bito nō sit dmonii nisi colera sit pura adhusta
ut supra posuit. q. panculus cerebri nō sunt sic
nobiles. et pprie duramater. ut supra dixim⁹
Quādo g^o materia sibi ē mista. tūc diuersi
fiant sermones &c. q. nō puri furiosi P rifo-
xi. s. secūdū diuersas pssōy diuers forū humo-
rū sit diuersitas i sermonibus. & alienatione.

¶ ET IPSIVS QUIDEM. Hic ponit curaz
& iam apparet ex c. de charabito qd sciendū
de flobothomia & farmacia & aliis. Cum ad
ditioē in humectū id. i. cū fortiori humectatio-
ne quia colera est siccior pp adustione & cō-
plexio partis indicat hoc Exteremox ligatio ut
fiat diuersio & ad sedandū agitationem eorū
demoniacam.

INTARGIA DICTVR. Supi-
us Auic. determinauit de aposte-
matibus cerebri calidis que dicū-
tur sirsencalidi. Hic determinat
de apostematibus frigidis siue sirsen frigidis.
Apostemata autē frigida sunt flegmatica. &
melācolica & aquosa. Prio g^o determinat
de flegmaticis & aliqd dicit de melācolicis. 2° de-
terminat de aquosis. ibi 2^a. qm qm. ¶ Vel alr
quod prio determinat de apostematibus interinse-
cis. 2° extrinsecis. 2^a ibi. qm. accidit. ¶ Deter-
minat ergo in hoc cap^o d apostemate frigido
quod dicitur liargia. siue obliuio ut dicē poeta
Et prio determinat de eo qm ad sui esse &
cās. 2° ponit signa. 3° curā. 2^a ibi sōda. 3^a ibi si
nō fuerit. Prio in duas. prio notificat hoc apa-
per sui diffinitionē. 2° p cās & i h^o inuit suas
species. ibi 2^a. & qdā medici. Prima in duas
prio ponit diffinitionez. 2° eā declarat. ibi 2^a
& plurimū. ¶ Considerādū circa primā pte
q. Auic. loduntur caute cū dicit dicit et nō di-

cit est. q. sumitur hoc nomen ab accidente qd
est obliuio. sed per uia pmutatiōis hoc nomē
significat passionē. s. apostēa & ideo nō est a
postēa de sui primo & uero significatio s. dicit⁹
¶ Considerandū 2° qd hic ponitur genus apo-
stema. 2° ponitur diffinitio flegmaticū. Et i-
tra &c. i. sub crano & iō uel icerebro. i. i sub-
stantia cerebri uel i paniculis & &c.

¶ ET PLVRIMVM. Hic declarat diffinitio-
nē p dictā & p^o q. uis ad aliqd dictū ex pre dif-
finitiois. 2° qm ad diffinitū. 2^a ibi & hec qdē.
P^o in duas. p^o premitur qd inēdit. 2° pbat.
2^a ibi quoniam. quod aut pmitur est declaratio
eius quod dixit intra cranu. In hoc eis cōfute-
posuerat locū huius apatis. ¶ Dicit ergo qd
intra cranu sunt quatuor loca. paniculi cor-
pus cerebri & meatus siue cōmissuræ sub stā-
tie cerebri. de qbus dicit Auic. supra ca^o 2° h^o
sen. Et uentriculi. ¶ Hoc ergo apostema dicit i
meatibus substantie cerebri secundū plurimū
Abiq. &c. i. raro aut fit in uelaminibus &c.
Qm. hic pbat. p^o p rōez. 2° p similitudinē ibi
2^a. sicut enā. ¶ Dubitatur circa primā prem-
quia Auic. uidetur defectiuus. debet. n. pbat
quod hoc apostema flegmaticū nō fiat in pa-
niculis nec in substantia nec in uentriculis. & p-
cōsequēs quod fiat i meatibus. Et ipse solum
pbat quod nō fiat i paniculis nec in substantia
& non pbat quod non fiat in uentriculis. ¶ Di-
cēdū quod cū materia liargie fit flegma se-
cundū ueritatē & ipsius flegma non possit pe-
netrare in paniculos ppter duritiē nec in sub-
stantia ppter uiscositatem. substantie cerebri
& uiscolum nō bene penetratur a uiscoso. nec
in uentriculos quia tūc est appoplexia uel epi-
lēsia. Sequitur quod fiat ex flegmatica materia
penetratē i cōmissuras cerebri siue i anfract⁹
& meatus Et quia notū erat quod materia
flegmatica occupat uentriculos facit appople-
xiam uel epilepsiā & non liargiā. Ideo Auic.
hoc obmisit. Sicut et primo facit h^o 2° remo-
uet dubiū. 2^a ibi. licet In suo exēplo solū decla-
rat quod hoc apostema non fit i paniculis siē
pleuresis cū sit passio mēbri duri. s. paniculi
fit ex colera & nō ex flegmate &c. ¶ Dicit. Hic
remouet dubiū ne credatur quod liargia nō
possit fieri ex apostemate flegmatico i substā-
tia & in paniculis cerebri. Hoc nō possibile. li-
cet rarū. Et iō dixit quod illud. s. quod dictū
est de apostemate flegmatico ambobz. panni-
culi & substantie cerebri possibile ē ut fiat in
panicis. i. raro. Possibile. n. est ut cadat h^o apa-
s. flegmaticū dictū liargia. Cadat. i. eueniat
in substantia &c.

¶ ET HEC QUIDEM. Hic declarat ut
exponit diffinitum quod est liargia & de

anteriorē & medie pollicunt apoplemiā ad
sternate frigidū. Tunc quēro quod erit nomē
illius & in quo capō cōnerunt manifestū ē
qđ in capō ē litargia. ¶ Sz tu dices quomō
ad apoplema pīs anterioris cerebri & medie
pōt esse obliuio. ¶ Dicendū qđ hoc ē p niaz
comunitatis. Itē secūdu Auz. in pē anteriori
ē aliqua virtus cōseruatiua. ¶ Considerā
dum etiā qđ ex omnibz premisiis accipim⁹
quod illa tria nomia sūt posita ab accidētē. p
charabitur sibi et litargia. in secūdu p pty
usum significat apoplema ad quē accidetia

¶ Et hec quidē hic in uelut gas extrinsecus
lithargia. ¶ Considerandum quod cepe hēc duas
pres quasdā grossas ex quibus generatur sieg
maticus humor & quāda acutus que faciūt
uaporē & calore iuuant ad putrefaciendū
Flegma ergo generatur a cepis habendū qd
ad caput uaporē nō fluat & penetrat & corū
passiōe comestio cepay plurimū generat
lithargia. ¶ Et generatur a repletiōe nimia
stomaci. f. que facit saltidū quia talis ē reple
tio flegmatica. Et dicitur qd differentiā reple
tionis stomaci faciēs mordicationē f. que
potius facit et charabū nō tēxē quia illa reple
tio ē colericā. ¶ Et multitudo potus. f. aque qd
ifrigidat & ducit ad flegmas multiplicatiō
nez & multitudo ē potus. f. uini quia p uā
suffocationis calidi uini generat egritudines
frigidas ut 2° de accidēt & morbo & proble
matū 3°. qnto. & uigesimo pbeāt. Et proble
matudine comestionis fructuuz. f. frigidop. &
humidum.

SOPA &c. Hic ponit signa & p
mo ponit signa que eā significant.
2° signa que pñuntiat eam futu
ram. 3° ponit signa significatiua sa
lutez uel mortis i ea. 2ª ibi ex signis aut̃ inel
sus ibi 3^a. cunq. Prima in duas. primo ponit
signa litargie secundū diuersitatē materiei 2°

4° ma sudor. Arto
vel Ystigma & ma
vaporosa surgen
et sic ut 2. d.

s Natura repis
 g fime repis qd h
 t Quas pres qd
 3 ffat doqbd ge
 d nra flatibus
 n hmo f. qd
 t Arute. f. fann
 a vapare ut calor
 e fuit ad pnf fa
 nendi.

100 v. m. p. h. a. fuf
forams i. alid
gnat. et
lud. f. 25

secundū diuersitatem partis in qua fit ibi 2^a.
 & cum litargia ē in subtiliā. Prima in duas
 primo ponit signa litargie qñ materia ē fleg
 marica. 2° qñ est melencolica. ibi 2^a qd si me
 lanolicū. Prima in sex sicut i summa sex signo
 rū uarietates ponit. primo poit sig^a a dolore
 & qualitate mutata. i. a. fe. 2ª ponit sig^a a qui
 busdā actionib⁹ mutatis. 3ª ponit signa ab ha
 nelitu & dispōe putrefacto. 4° ponit signa ab
 exentibus. 5° ponit signa a situ. 6° poit signa
 a pulsū ibi 2^a. & fit cū ea subet. ibi 3^a. & spūs
 ibi 4^a. & egestio. ibi 5^a. & sunt cū diuersitate.
 ibi 6^a. & pulsus. ¶ Dicit primo qd signa eius
 sunt sōda leuis. hoc est pp locū qui distat a pa
 niculis. & pp materiā frigidā que non facit sic
 forte dolore ut calida. ut supra declarātū est.
 & febris leuā. Primo Auic. pbat qd sequatur
 febris qā in omni apostēate. ī pncipalis mēbri
 facto ab hūore putrefacto. ē necessaria febris
 Et tu suplo minorē ppōnem. sed litargia ē est a
 postema principalē mēbri. ut cerebri ab hūore
 putrefacto qd illud flegma cūz sit ibi pter na
 turā oportet qd putrefat. g^o i omni litargia
 sequitur febris. Maior est nota qā apostēate
 de materia putrida existēte in principali mem
 bro. qz quod putrida caliditas cordi comunice
 tur. ¶ 2ª Auic. pbat quod sit leuā qā materia
 est flegmarica. imo dicit qd qñq. ē ira leuā qd
 nō sentit. hoc cū in illo flegmate ē pauca putre
 do. Et ideo si nulla est qz raro cōtingit nō est
 febris qz dico pp Aliabba. quito prat. ¶ Et sit
 hic ponit signa a quibūdā actōibus mutatis
 Causa horū ē qā due qualitates sunt ibi faen
 tes. subeth & obliuionē. i. frigiditas et humidi
 tas. Et spūs. i. heditus pus & c. pp obfusienē
 caloris ab humiditate & frigiditate flegmatis
 Et fit quasi cōstritura. pp materiā que cadit
 in gutture. Vel pp aggrauationē a materia. Vel
 pp obliuionē molūritatis anhelandi. Ex quibus
 apparet quod est pus. Si enī est debilis opz
 qd fit pus. & sumitur prio cōtinentis septio
 cap^o. Cum spūto pp materiā flegmaricā cadē
 tem a cerebro. Et multa ositatioē pp uapores
 a flegmate eleuatos. cōmūitatos mulsulis mā
 dibulaz. Et aperitōe oris qñq. et ipius clausio
 ne. i. qñq. & hoc pp obliuionē claudēdi cū est
 apertū & apertū cū est clausum. Singultus
 pp comunicariē stomaci. i. ex flegmarica mate
 ria que in os stomaci penetrat. Et ex flegmate
 dealbatur lingua. ¶ Et pigritia & c. ¶ Com
 mistio intellectus. i. soliditas. que quomodo
 fiat dictū est supra illo cap^o. Viliū est. Cap^o.
 & foras qd uapores flegmatis putridi sunt
 cā pmissiois intellectus. i. alienatiois. i. si alie
 natio cū quere. ¶ Et egestio cū est cōmunicā
 materiei flegmatice prius illis. Descendit enī

per collatoriū & cōmunicat stomacho & etiā
 eparietā uapores a flegmate putrido eleuati
 possunt cōmunicari uenis & partibus urine.
 Ex q^o apparet cā quare cū in freneli materia
 ascendit caput urina nō inficit a colera & cū i
 litargia flegma ascendit urina inficit a flegmate.
 ¶ Dicēdū qd flegma pp multitudinē et apur
 dinē defensus & pp grossos uapores ab eo ele
 uatos aptos teneri et nō exire inficit urina i litar
 gia. Colera autē freneli nō propter cōtrarias
 causas. ¶ Quidā tamē dixerunt qd i litargia
 deuante flegmate a uis urine surgūt sanguis
 & colera & tingūt. hec tñ cā. possit reprobari
 cum tinctura sanguis & colere nō faciat urina
 similem urinis alimorū. licet illud etiam possit
 contingere. Et qñz accidit tremor ppter motū
 flegmatis ad neruos & hoc est malū litargia
 manente. significat. n. exuberantiā materiei
 & debilitatē uirtutis. unde p cōtinentiam fluit
 ad neruos ut i cōmento amphotismi pallega
 ri seprima picula & a Serapiōe cap^o de litargia
 & sudor extrematur & hoc fit uel ppter
 expulsiōē grossorū uapoz flegmatis aut pp
 defectū cōtinentie in eis deficientē calore p uā
 suffocatiois sicut qñz accidit quibūdā sincopi
 zāibus. ¶ Et sunt. Cōsidera quod frenici qā
 alienātur cū rixa quousq. pleuerat uirtutis in
 eis querūt surgere & erigere le uersus caput
 lecti sed litargici ppter aggrauationē & mol
 lificationē idētaz a flegmate pcpitātur uer
 sus pedes. Et hoc ē quod Auic. hic intendit &
 ē sermo Ralis pmo cōtinentis septio ca^o aucto
 ritate yp. dicētis & litargici semp declinant in
 lecto uersus pedes & frenetici uersus caput.
 ¶ Et pulsus. Dubitatur an litargicorū puls^o
 sint magni. uidetur quod non quia hanelitus
 debet esse pulsibus pportionabiles ut in the
 gni tractatu 2°. Sed hanelitus eoz est paruus
 ergo & pulsus. Amplius pulsus litargicorū ē
 debilis ut Ca. in cōmento pulsū libro quarto
 cometo. xii. ergo erit paruus uel non magnus
 ut sūtur ex doctrina Ca. in q pluribus locis
 ibidem & ab Auic. pmo ca. fen 2^a capitulo
 de causis pulsū cōtētiuis. ¶ In cōtrariū est
 Auic. hic & Ca. ibidem. Dicēdū qd litargia
 cum sit apostema cerebri prius hēt impediē
 hanelitū qd pulsū & iō molificādo neruos
 & obrūdendo calidū facit hanelitū paruū de
 bilem & rap. ¶ Sed tu dices respectu cuius
 dicitur hanelitus pus rarus & c. ¶ Dicēdū
 quod respectu triū. primo quidem paruias
 & debilitas ē respectu eius quod erat in sani
 tate. Raritas autē si sit lenta febris foras erit
 respectu sani hanelitus. ¶ Et in hoc ē cōsiderā
 dum quod oz ymaginari quod plus uidet ad
 raritatem obrūssio caloris a flegmate qd ad fire

quætiā necessitas euentationis a calore febrili
uel rarus & tardus respectu magnitudinis.
2° illa cōparatio de hanelitu pōt fieri ad ha
nelitū pīpleumonicoꝝ & esset sermo minoris
ambiguitatis. 3° pōt fieri cōparatio ad puliūz
uel postea dici quod isti sermones sunt ablo
ti. Ex qbus apparet quod pulsus litargiorūz
est magnus & hoc quia cor non leditur sicut
cerebrū & illud quod deficit dī magnitudie ha
nelitus idcirco necessitatē ad magnitudinē pul
sūz & cū uirtus nō sit multū debilis nec īstru
mentū inobediens. iō fit pulsus magnus respe
ctu paruitatis hanelitus nō tñ maior q̄ in sani
tate & quia p magnitudinē cōplet necessitatē
ideo sunt rari & tardi. ¶ Ad cōtraria dicēdū
ad primū quod pulsus & hanelitus sunt pro
portionales nō tñ equales. ¶ Vel dicendū qđ
illud uerificatur in sanis. ¶ Ad scūduz dicen
dū primo uirtus debilis p se facit puū pul
sum coacta tñ facit magnū. ¶ Vel dicendū &
melius quod iste pulsus nō ē magnus sup eq̄
lez sed satis ppe quia sicut deficit uirtus oīqđ
deficiat magnitudō uera pulsus & quia non
multū deficit iō dicitur magnus. ¶ Tertio di
cendū qđ pulsus litargioꝝ dicit debilis prop
ter uirtutis aggrauationem & ista debilitas
stat cū magnitudie pulsus & ostenditur talis
debilitas p iordinationē pulsus a materia hu
mida & uidetur sermo Aliab. sepcio theorie
nono cap^o ē magnus respectu eozū i sanitate li
cet. n. uirtus sit debilis tñ multitudo uapozū
putridozū & sic calidoꝝ aliquoties et defect^o
eructuatois per hanelitū facit magnificari pul
sūz & ppter in sistole & h^o credo. Vel secūdo
respectu apostematū calidoꝝ in qbus artaria
sca tesa non pōt tñ dilatarī. ¶ Vel 3° respectu
pulsus. perypleumonicoꝝ cū qbus uirtus cor
dis magis deficit. ¶ Vel quarto respectu diffe
rentiāz aliaz. s. rariatis. est enī mag^o & tar
dus & tardus. Et tu cōsidera. ¶ Tremuli. Hic
cōsidera qđ īproprie sumit tremulus pulsus
Sed debet expōi tremuli. i. diuersi ut tremuli
undosi. multū undosi. cū undositas ē molifi
cario facta a flegmate. Similes &c. ¶ Verum
tamen. Hic cōsidera quod ī pīpleumonia ma
gis comunicat notumētū cordi q̄ in litargia.
Et ideo artarie magis disponit 2^m dispositio
nem flegmatis facietis perīplemonia qđ litar
giam. Ergo magis mollificata artaria perhi
pleumonia apparet pulsus latior et lithargici
minus latus & qā magis necessitat ad euent
ationē. ideo est longior & lithargici minus lon
gus. Et ex h^o apparet quare litargioꝝ pulsus
etiaz sunt tardiores & rariiores. & hoc est qđ
dicit notumētū cordis factū ab ea. s. litargia
est min^o q̄ a perīpleumonia. Et cadit pulsus

eius. lithargici. Cadens in medio. ¶ Centra
quia cā cadens in medio ē uirtutis lasitudo et
defectus ut prio cap^o fen 2°. s. pīpleumonidis
plus deficit uirtus. s. uitalis que facit pulsūz q̄
in lithargicis ut statū dixit & dicit. ¶ Dicēdū
duplīciter. Prio exponēdo aliter textū ut di
catur. cadit in pulsū eius. s. perīpleumonici.
cadēs in medio plus qđ in litargio. Et tūc litte
ra uidetur plana. Aliter uero 2° possum^o di
cere magis ad mētē Gal^o. in cōmētō pulsuum
cap^o de pulsū perīpleumonicoꝝ. Propter qđ
sciendū quod apud Gal^o. Quidāz ē pulsus de
ficiens. Et quidā est intercidēs. Videtur qđ sic
deficiēs cui ē tāta quies quod aliqua passio
posset fieri & nō fit. & hoc fit a frigidityte et
obtusioe caloris. Vnde sufficit una passio ma
gna. & talis ē pulsus litargioꝝ & itūc uocat
Auiac. cadentē in medio. Intercidens autē ē cui
deficit aliq^a pars motus pp uirtutis defectūz
Intercidēs etiā pōt dici cui aduenit geminatio
morus & quali bis pulsans stante uirtute pp
necessitatē & ille duplex morus pulsus inter
cidētis plus accidit in perīpleumonia. 2° plus
accidit ille qui est intercidēs defectū uirtutis
quia uirtus uitalis magis deficit ī perīplemo
nia. Vnde est mortalior egritudo pīpleumoi
coꝝ ut Gal^o. pālegato cap^o. Similiter plus aci
dit intercidēs. s. bis pulsans pp maiore neces
sitatē ex forti febre & calore maiori cordi cōtra
to. Et hoc inuit Auiac. cū dicit qm uirtus uitalis
ī ipa litargia ē sanior & c. Exponit autē glofa ui
talis. i. animalis s. fuit additū falsus. i. falsū ē
Et iste fuit hō q ignorauit pncipia. Auiac. uirtu
tē enī uitalē animalē uocat. ¶ Ad cōtrariū di
cēdū ē. q̄ aliter accipit hic cadens in medio &
aliter supra primo cā. ¶ Sed eius. s. litargi
ci oblitio & c. parēt. ¶ Quod si melencolicus.
Hic ponit signa litargie qm materia ē melen
colica si hoc cōcedatur quod ipsa fiat a mate
ria melencolica Et dicit dolor fit fortior pp sci
tatez que cū frigidityte magis cāt dolorem q̄
humiditas cū frigidityte quia siccitas ē magis
agēs q̄ humiditas & iō sunt in eo que non ui
cōparantur ut rixa & alienatio. ¶ Et oculi sunt
aperti & c. Hic cōsidera quod ipsa litargia to
catur cōgellatio que ē passio pueniēs a frigi
do & sico ut in cōmētō amphonisimi secūde p
titule. Somnus & uigilie ppter siccitatem aut
materie musculi palpebrāz non tendunt ad
clausiōē. Similiter ēt quia passio ista fit p
prio postērius ut quarto de inferioribus & in
fra in cap^o de subeth nec ēt dispositio eozūz de
dinat ad subeth & iō stat oculis apertis Et ex
hoc apparet itruenes in locū unū & terribiles
Et quia siccitas nō cōiungitur calor. motiuis.
Cum. n. calidū sico cōiungitur tunc oculi sunt

Capitulum 3. Partam.

apti & mobiles nō itinentes in locū unum. Ri
xa. s. aliqua alienatio ppter sicū. ¶ Et cū litar
gia. Hic ponit signa lithargie 2^m diuersitatem
partis in qua sit & prio qñ ē apa i substantia
cerebri. 2° qñ est in paniculis. 3° addit signum
quoddam lithargie. 2ª ibi. si aut. 3ª ibi & accidit.
Dicit primo quod si lithargia ē in substantia ce
rebri subeth ē fortior quia magis imprimi
materia in loca uirtutū sensuū & motua
rū. ¶ Albedo lingue ppter maiorez ppingui
tatem uel coitate substantie cerebri cū lingua
q̄ paniculorū cū ea. ¶ Oculi &c. ppter mltā
repletionē flegmaticā & uaporolēz a flegma
te. Et difficultas motus ad laxitudinē q̄a mo
tus ē difficilis cū laxitate remolitiōis. Et dolor
ad laxitudinē. i. ad obtusiones. ¶ S. aut. Hic
ponit signa lithargie qñ ipsa est in paniculis Et
dicit quod si ē in uelaminibus dolor ē fortior
cā est quia paniculi sunt sensibiles & motus le
uiorez quia sic ledūtur nerui in origine. ¶ Et
accidit. Hic ponit quedā signa coia lithargie &
dicit qñq. accidit retentio urine ppter obliuio
nem. i. relaxandolacertū colli uehē. ¶ Et consi
dera quod illud ē qñ quia i oibus in quibus
ille lacertus fortiter cōstringitur & homo in
diger uoluntate & quasi conatu & impio ut
relaxetur & ppter debilitatē lacerti urina
i. lacerti colli uehē que debilitas ē iam dicta
uel lacerti uinalis. i. lacerti uentris qui uiuat
ad urinādū exmēdo. ¶ Ex signis. Hic ponit
signa pnostica lithargie s. sūt tremor capi
tis. & pigritia & grauitas motuū que signi
ficāt materias flegmaticas abūdātes i cerbro
maxie i parte posteriori ubi ē pncipiu neruo
rū mortuorū plurimū. ¶ Et q. Hic pmo po
nit signa lithargie mortalis 2° salubris. 2^a ibi
& cū. ¶ Dicit pmo qd cū accidētia lithargie
sūt fortiora &c. Per hec aut accidētia lithar
gie intelligem^{us} u^{el} accidētia siq̄ ficiāia cā ut fe
bris. hancilitus putis &c. Vel accidētia cōse
tia. ut tremor mēbroz & sudor extremitatū
&c. quocūq. intelligemus uerificatur. quod si
accidētia mltiplicatur. uide significat uehē
tia passiois. & cū hoc mltiplicatur sudor est
mortale quia tūc sudor siq̄t uirtutis casū. &
facit cadere uirtutē. ¶ Et cū. Hic ponit signa
laudabilis lithargie & dicit cū hancilitus dilata
tur. i. magnificatur quia pus erat putis & sit
bonus. q̄a remouet sua raritas & tarditas. &
declinat accidentia. s. de se. dolore capitis mali
cia pulsus & aliis. tūc rēdit ad salutem. ¶ Et
pprie &c. q̄a materia istius egritudinis ē fleg
matica grossa uiscosa & loca post aures sunt
apta ad hanc materiam recipiendam. Ideo ut
plurimum trās sit per eum. i. per apostema
post aures.

SI NON FVERIT. Istud ca^m
posset dupliciter exponi. i.roduci
uel diuidi. Prio q̄a. A. ponit curā
lithargie q̄tum ad quinq. itentio
nes. Et prio q̄tum ad materierū euacuationēz
& subtractionē. Secundo q̄tum ad eius remotio
nem a partibus capitis que sit repetitioe & re
solutioe. Terrio quartū ad diuersiōem ad oppo
situm. Quarto q̄tum ad accidentiū sedatioēz
Quinto q̄tum ad refectionē regiminis. Et
cōplet ibi cañ. m. euacuationē & sedatioē acq̄de
rium. ibi 2^a. & in principio. & ibi 3^a. & frica. ibi
4^a. cū autē in subeth. ibi 5^a. & cū nutris. Secun
do mō pōt diuidi. qd prio Aut. ponit curam
magis in generali. 2° in speciali. ibi 2^a et i prio^o
¶ In cura generali. A. ad tria intēdit. s. ad eua
cuationē ad tractū in contrariēz & ad sedatio
nem accidentiū. Prio duo sūt cū flobothomia
& distētibz & uomitu. Tercū sit pōtēdo i
domo luminosa. s. tēpate ut ponunt alii docto
res & hoc ne calidū intus fugiat sed ex lumine
ad exteriora moueatur. ¶ Dubitatur utruz
flobothomia cōperat in lithargia uideatur qd
nō quia Mefue nō papit. ¶ Ampli^{us} educto
sanguine flegma magis incrudatur. ¶ In con
trariū Aut. & Alexander. ¶ Dicendū ut sup^{er}
dictū ē quod si materia flegmatica sit sangui
ni mista & indicatioēs cōsentit & pprie uir
tus ut Alexander dicit fiat flobothomia. Indi
cationibus uero aduersantibus non fiat & sic
cessat cōtraria. ¶ Dubitatur quare nō dixit
de farmacia. ¶ Dicendū quod pp duo h^{oc} fecit
Primo q̄a foras in pncipio uult quod sit cōtē
tus acutis distētibz quousq. aliqua maturatio
appareat i materia & postea utaris solutiuis.
Secundo q̄a dedit itelligi ex cañ. generalibus &
eura apostematū frigidior. ¶ Dubitat^{ur} quia
in lithargia in prin^o unimur distētibz acutis &
non i freneli. ¶ Dicendū quod ē ppter tres ca
usas & multas alias que possent assgnari.
Prima quia febris ē mitis. 2ª quia materia ē
grossa nō apta furere ab acuitate distētibz. 3^a
quia utplurimū minora sūt istius flegmatis ē in
stomacho a quo satis diuerit. & euacuat acu
tum distētibz. & iō ēt compet uomitibus. ¶ Et
cōsidera quod li deinde nō dicit ordinē neces
sariū quia q̄uis non fiat flobothomia pōt fie
ri distētibz. unde Aliab. q̄no pratie statim ab
eo ichoat. Et similiter alii auctores. Quid au
tem sit pmitte dūz stante necessitate flobotho
mie & distētibz declarauit est supra ca^m de fre
neli. ¶ Et in principio. Hic ponit curā i spēali
s. secundū tēpora & primo qñ lithargia est in
principio. 2^a qñ in augmento et statu. 3° qñ i
dedinationē. ibi 2ª deinde iunge. ibi 3^a. deinde
eum finitur. ¶ Sed tu dices quare non posuit

Cam 10m

ria potus aut comendatus ē aqua mellis. Cōsiderandū ulterius quod qñ iaz cessat cursu materię ad caput possumus ut purioribus & fortioribus resoluunt ēr stare cursu possumus eis uti ad reliquū corpus ut materia diuertatur & resoluatur. & iō dicit. Deinde unge corpus & hoc ad resolutionē materię & ēr diuersionē et illud fit pcedēte augmēto.

¶ Et ad sinistra embrocas &c. & illud fit cuz cessauit cursus & ē intentio ad remotionē materię a capite p fortez resolutionē & talis ēr materię remotio fieri pōt per sternutatoria & alia que ponit que materiā euacuādo & resoluēdo a capite remouent. Tempus autē usuf omnū istoz ē notū p generales canones sup tractatu primo. **¶** Et frica. Hec est cura ad diuertendū materias & quis hoc multum cōpetat in principio & augmēto tñ in statu & declinacōe cōpetit ut cerebrę debile nō sit scipiat corporis uapores. & ideo dixit fiat assidue. **¶** Cum autem. Hic intendit ad accidens qđ est subeth. & intendit cū duobus. Prio cuz eo quod opponitur accidētū euigilādo sicut est molestia eis facta euellēdo capillos quosdam ut tiporis qđ ē i eoz euulsione maior dolor pp sentium musculi ibi existētis. **¶** Secūdo intendit ad remotionē eius p remotionem causē cū uentosis diuertētibz uapores illos flegmaticos que ponunt apud nocā. s. i collo cū igne abiq. ināfione. si materia est pure flegmatica. & fortasse cū ināfōe & patet. **¶** Et cuz. Hec est rectificatio regiminis. Aqua dicit & lupi noz mouēt materias ad utrinā. Ordeuz fractum ad aliquale nutricationē maiorē qđ sit i illis aquis. **¶** Cumq. Iste cā. est expositus supra in capº de canoibz generalibz. **¶** Qđ si tibi. Hic ponit curā per euacuacionē cuz farinacia. Et secūdo iterum inēdit ad accidentis remotionē. ibi 2º. & cū accidit. **¶** Circa pma prem cōsidera quod Auic. prio ponit qđ indicat solutionē. quia duo sunt. s. longitudo egri tudinis quā times. & hoc ppter materiā multam. uel etiā longitudo quē iaz est. qđ plures iam transierūt dies. secunduz est tremor qđ ēr multā materiā significat. **¶** Secūdo ponit hº solutionē & ēr castorei due terrie pres aurei. & sunt duo. 3. qui sunt due terrie unius aurei. si aureus est. 3. & samonea que sit minus uno dauch. Dauch. est. 2. gºr dei. apud quosdaz est. 4. sit ergo minº qđ sufficiūt grana. ii. Alex. uero talē facit pporione sufficiunt duo. 3. castorei cui admiscibis diagredin. 3. i. aut ampº aut minus secundū uirtutē. **¶** Sed tu dices ad qđ daf samonea. Dicenduz qđ acuit castoreum & ut sic iunat ad flegmatū euacuandēz.

¶ Tercio Auic. ponit phibens ut fortitudo se

bris et dicit sic cōtentus pmutacōe & cōplexiōis. sicut rebus calidis que flegma calefaciūt & diuidit abiq. euacuacōe. s. forti. Et ideo si potes transire cū disteri est securus. quod si nō sufficit & indigemus farmaco alio qđ sit fāmōea & castorei. & alio qđ disteri da ad potanduz &c. **¶** Et cōsidera quod in hac medicina. Bafis ad euacuandū est hirapigra. s. comenis. et coloquinida. Mirabolani uero. s. kebuli. Quis eua cūet etiā flegma. tñ simul cū mastiche phibent nequimentū colocoquinide. & cōfortā stomachū.

¶ Considerandū etiā qđ in darōe huius medicine oporty obseruare. qđ febris nō sit uehementis inflamaciōis. Hiera enī in talibus prohibetur ut 5º cā. trac. 2º. Qđ si nō cōsidis. qđ soluiat per illud. i. pp fortitudinēz febris fac eis &c. **¶** Hic cōsidera quod secūdu istum moduz exponēdi fortitudo calorē febris ipedit medicinā maxime cū datur forma pulueris uel dura. Exurē. n. a forti caliditate febrili & nō opat. Et iō in febrilibz fortibus cum cogimur purgare damus eas cū rebus huius resistētibz inflamaciōi ut cuz detoxico prunoz & iu iubar & cū sirupo uol. & sirupibz. **¶** Alter tñ possz tex. expōi ut dicatur quod si nō cōsidis. s. daf medicinz. p illud &c. fac suppositoria aut coliria. s. magna ut due cāci. coliria & suppositoria. qñz eiz duo suppositoria unū post reliquū imponimus uel ut p cum due causē. s. fortitudo febris & ināfōencia qđ soluiat inuēt se ad illud. inō dandū medicinā. **¶** Et cum. Iste cā. ē positus supra de cura frētēlis.

¶ DEINDE. Hic ponit curā in declinacōe per restauratiā & exercitiū paruū quia debilis ē i neruis & pz. **¶** Sz tu dices nō ne i declinacōe cōpetit purgare istos. **¶** Dicēdū qđ si ē materia quā uirtus nō expellat potes eos purgare & qđ farmacia solutiua pōt dari i declinacōe in statu & in augmēto & postu principii. Et totuz hoc oz kure est cā. generalibus. iō Auic. nō expresse lit quo tpe purgeur &c.

¶ ONIAM &c. Supius Auic. de terminauit de apatibus flegmaticis & melēcolicis itra crancum. **¶** Hic determinat de aquis. & pmo premitit quādam diuisionē. 2º exquirat. ibi 2º. & si fuerit. **¶** Dicit primo quod aqua aggregatur qñq. itra crancuz. **¶** Dubitat quare in infātibz aqua aggregatur qñz itra crancū qñz extra. Si itra dicitur hic. Si extra dicitur i sequēti capº. **¶** Bander Gulielmus i principio sue drugie. **¶** Et dicit primo sic qđ hec aqua ē ex humiditate aquosa mēstruali quaz nō potuit rectificare natura mulieris nec natura pueri. Secūdo ponit quod cā quare hic aqua in capite aggregatur ē duplex. una ē ca

neo. Hic determinat de apertibus frigidis ext^a craneū. Et cū hoc extendit sermonem suū ad apostema calida & tumorē infantū. Et h^o mō cōtinuatur ad capitulū de litargia. ¶ Sic u^o cōtinuatur ad capitulū precedēs quod postq̃ determinauit de aqua sub craneū. Hic determinat de aqua sup craneū. Et cū hoc determinat de apostematibus extra craneū. ¶ Et aras i^o tumorē infantū qui aparet i^o capitib^o eorū. Et pri^o premitit has egritudines. 2° exequit ibi 2^a. & hoc qdē. ¶ Considerandū q^o tres nar rat egritudines. I. apostēata calida. Et sub hac cōprehēdit aras apostemata frigida & aquā extra craneū. Hoc autē aqua plus acidit ifan tibus pp humiditatē cōplexionū eorū ppter eā qm quā Aulic. ponit. Potest etiaz accidere maioribus. sicut acidit aquosa apostemata i^o eis.

¶ **ET HEC QUIDEM.** Hic pri^o notificat has passiones. 2° ponit curā ibi 2^a. infantib^o autem & aliis. Pri^o in duas. primo notificat has passiones in generali. 2° in speciali ibi 2^a. infātib^o quidē. ¶ Dicit pri^o sic qd huius egritudo. I. aqua & apostemata. est humiditates. s. humores uel aqua retente intra craneum & cutim. in loco medio inter os capitis & cutem. Hoc autē pōt esse dupliciter uel quod fit iter os & paniculū. & tunc mediatē attingit os. uel est inter cutē & paniculū. & tunc attingit os mediatē paniculū. & hoc intelligit qd dicit & iter duos paniculos extrinsecos. I. ab offe & isti sunt cutis & paniculus. Cutis enī iproprie uocari pōt paniculus. Aliet autē posset intelligi iter duos. i. sub duobus. & hoc qd cutis & paniculus staret supra aquā. uel si materia illa faceret listū. ¶ Et accidit. ¶ Inflation. i. deplissio & hoc dicit. Vel qd os sub materia deprimitur. Vel quia si materia est aquosa tactus inuenit eam cū pressioe. nam cedit. Fletus pp nocumētum in pncula. & ideo fiunt uigilie.

¶ **INFANTIBVS.** Hic i^o speciali declarat has egritudines in infantibus ppter. & pri^o ostendit modū fedi eas. 2° ponit signa. ibi secūda q^o si color. ¶ Considerandū qd Aulic. ponit solū unā cām generatōis aque supra craneū. I. undi sciet i^o cōpressionē qā facit obstetrix uolēdo figurare caput. unde sepat ipsū i^o locis cōmissuraz. & ex hoc distrahunt officia uenaz. & residat subte aquosum de sanguine. Et pp hāc cām secūdū plurimū accidit eis aqua. Vel secūdū aliā literā in pncipio rei. i. a pncipio ortus quia tūc obsterices figurāt caput & p mutant. Tamē abiq^o hac extrinseca cā ut ex ipso defectu in utero pōt aggregari ut notū est & dedit hoc intelligi. ¶ Considerandū ē qd duplex repitur litera post una que dicit & qui nō sunt quasi diceret in hac cōpressionē maxie

fluit aqua & nō alii humores qd cōpresso nō frangit uenas. cū sint in infātib^o molles. s. qd strahit eas & rarificat. unde residat ab eis aquosa materia. Alia littera dicit. & qnq^o sūt humores. Et in hoc uult ostendere causam generatōis apostematū calidorū uel frigidorū. & dicitur quandoq^o sunt humores alii & c. Illi qui fluit ad loca inter craneū & cuti. s. ut fluit propter uolentā cōpressionē siue ex aliis causis quibus mēbra recipiūt materias. & tunc illi humores faciūt apostēata que non sunt aquosa.

¶ **QVOD SI COLOR.** Hic ponit signa aq^o 2° apostematū ibi 2^a. & si color. ¶ Notandū quod duo sunt signa aque. Primo quod color cutis sit secūdū dispōnem suā. I. naturalez qd aqua quasi non mutat colorem mēbri sē mutant humores. 2° quod cutis eleuata cū comprimitur expellitur intus. Hoc autē non fit in apostematibus quia resistit tactui. Et hoc est qd dicit cutis ē eleuata ppter aquā. Compressā expulsa. i. expulsa intus qn cōprimit. ¶ Et si color. ¶ Considerandū quod materia humoralis frigida uel calida apostemās mutat colorem ut notū ē. & tactus ē diuersus. I. quia in apostemate calido calidus & in frigido frigidus. uel diuersus. I. tactus aque. Et ibi. s. i^o loco fortitudo. i. resistētia & hoc ē quod dedarat. Et phibitio ad expellendū. i. phibet expulsiōnez siue pssionem ad intus pp tensionē quā apostema facit. ¶ Et sentitur mordicatio si ē apostema calidū. Et dolor siue calidum siue frigidū sit Aqua tñ nō ita facit dolorē.

¶ **INFANTIBVS.** Primo ponit curam aque. secūdo apostematū. ibi secūda que autem. Prima i^o duas. primo docet cognoscere aquā extra craneū que non curatur. Secūdo ponit curā possibiles curari. ibi 2^a. si autē. ¶ Notandū pmo quod infantibus aqua ut plurimū aggregatur in capite tā cā intrinseca ppter multā eorū humiditatē q^o enā cā extrinseca. s. ppter cōpressionē malā ab obsterice. ¶ Considerandū 2° quod ex aqua extra craneū non curabilis habet duas cōditiones. Prima quod sit multa. 2° quod ab extra fluat intus quādo homo uolētē premit sup cutē & erit qn cōmixture siue dillatate. unde aqua ista habet minerā suā in cerebro & illuc cōfluit. ¶ Naz si taliter fuerit. s. quod sit multa & qd fluat interius non medicatur. s. ut plurimū quia si fēcat multā maliciā i^o cerebro.

¶ **SI AVTEM.** Hic pōt curā curabilis aque extra craneū. Et primo eius que curatur per citragiā. 2° eius que curatur sine ea. ibi 2^a. si autem. ¶ Notandū qd Aulic. ponit quatuor modos aque extra craneū curabilis quia uel ē

paucæ uel multa uel plurima uel pauca ualde
Sed. r. d. iplæ iam dixit quod si sit multa nō
 medicatur. ¶ Dicendū quod si sit multa & i
 tacta recurrat subossē tūc non curatur sed
 si multa & sās extra os retēta ibi curat. Et
 ideo Auic. dixit si fuerit pauca & reicēta. sū
 fluat ad cerebry ab extra ad intus. Et sic semp
 oportet quod reperatur illud d. cū aut si fue
 rit multa. s. retēta aut plurima. s. retēta aut
 ualde pauca. s. retēta. ¶ In tribus ergo primis
 cōperit incisio. In prima cōperit una in latitu
 dine tumoris aque. In secunda quia amplior
 materia cōperit due sic ¶ In 3^a tres sic
 ut ponit Aliab. nono pratice. Et euacuetur. s.
 non subito. ¶ Suppone uinū & oleum. s. cō
 quia tūc exiat aqua & oleū phibet consoli
 dationē ut remaneat apertum uulnus & ambo
 mitigat dolorē. ¶ Postea & ē. medicā cum un
 guentis. s. mūdificatiuis & absterisius & reso
 lutiuis ut cerasos Mellue & unguentū Nicō
 demi & similia. ¶ Et lēnisiis. tētis. ¶ Et si
 lo. s. filis pannorū. & hoc ad exciationē aque.
 ¶ Et puluerizatiōe. pul. ueribus q̄. u. ad intē
 tiones quas uis. ¶ Si sufficit illud. i. puluis exi
 carius & filia. ¶ Et non idigebis unguentis
 quasi dicat si potes cū pulueribus hoc facere
 nō cures de unguentis quia reliquis paribus
 pulueres fortius exiat aqua.
ET SI CARNIS. Hec ē ultima intentio
 i hac cura. s. incarnare q̄ pōt q̄q. phiberi. pp
 ossis malicia & patet. ¶ Si autē ¶ Cura hec
 sine incisioe est cū emplastris ciliidis & resolu
 tiuis & excitatiuis. Vt ex salsure aristologia.
 saria lupinorū & similibus. Eorum cūm est
 magna copia.
QUE AVTEM. Hic ponit curā apostema
 tum extra craneū. & p̄rio in generali. 2° in spe
 ciali. ibi 3°. in aras. Prima in duas. p̄rio quali
 resumit signa. & cōplet. 2° ponit curā ibi 2°. &
 cura. Dicit p̄rio q̄d & ē. Conuenientia. i. ex
 iuantibus & nocentibus. ¶ Dolorē cōprimē
 tem ac si aliquid premeret craneū. ¶ Et cura
 ¶ Cōsiderandū q̄d Auic. nō ponit curā expli
 citā. sed inquit quod sit sicut cura sirsēti. apo
 stematū cerebri calidior. Et q̄a i principio nos
 reputamus illa apostemata ideo in principio
 istorū cōperit repulsio. de hoc n̄ esset du
 bitatio. ¶ Sed dicendū q̄d si apostēa est i pani
 culo. Auic. nō ex toto phibet repulsionem.
 tū siue in paniculo siue in cuti si si timemus
 eius recurrus uersus cerebry uel loca gile. non
 cōperit repulsio. Si autē de hoc non timere
 quod in cuti eliminatiōe consisti posses eis uti.
 Credo tū tutius fore non repaure. Dicamus
 igitur quod q̄q. de hoc sit medicamē locale
 quod ponit sup hxc apostēa debet esse leuius

q̄ illud quo utimur in cura sirsēti. Et causa est
 quia medicamen immediarius occurrit materie.
 Si ergo apostema sub craneo resoluereur uiz
 castoreo ad resolutionē extrinsecū sufficeret iō
 nigrētū uel camomilla. Sed licet ita sit si expe
 dit uti fortibus medicinis. sicut p̄ores uti q̄n
 apostema est extrinsecū. q̄n est i. n̄nsecū q̄a
 minus timetur de opatione fortis medicie sup
 pre extrinsecū cū sit ignobilior q̄ sup intrinsecū
 pre. s. cerebri. cū sit nobilis pars. & ideo cū nō
 patitur apostema. & bene se hē. sed extra cra
 neum est apostema. tūc ex usu fortium medi
 cinarū nō timemus. & h̄o est. quod dicit ita tū
 q̄d tu sis securus & c. s. si indiges. ¶ Quare autē
 plus cōferūt uetose ē notū. ¶ In aras. Hic po
 nit i speciali curā aras. i. tumoris ut inflatiōis
 & est apostema calidū extra craneū. Intendit
 autē ad tria. Primo ad ifrigidandū lac nutriti
 tis cū aqua ordeī & phibendū balneū nutriti
 ne eam inflāmer. Alii exponūt lactē i terdecia
 tur balneū. i. nō balneat puer. 2° in redit ad
 phibendū fluxū uentris quia dicit quod ē tra
 la solutio uentris quia timet n̄ illa materia in
 ducat dissenteria & ne eorū dissoluantur uiri
 & ēt ipi sint resolubiles & dissoluantur uigi
 liis dolore & febre. Resistit autē resolutioni
 cū aqua sauih. i. ordet terrefacti quod ē parum
 stuprū cū sua frigiditate & iō sua aqua data
 nutriti sic disponet lac & dent ēt ad hāc inten
 tionem infanti spodiū & c. quia ista sedat illā
 mationē & torrefactio agit eis sup iuratē
 ¶ 3° intendit ad phibitionē materie cū uiola
 ¶ Et cōsidera q̄ nō possit stupica timens fer
 faz de forti repulsione.

HEC EGRITUDO. Superius
 determinauit de apostematibus
 cerebri calidis & frigidis simplici
 bus magis. Hic determinat de
 apostematibus cerebri. s. sub craneo cōpositis
 . i. ex tolera & flegmate. Et licet alii modi com
 positiois possint esse dedit eos intelligere ex
 simplicibus. Expressit autē magis de hac com
 positioe quia multū accidit & quia ualde con
 traria & noua accidentia ex ea cōsurgūt. Et q̄a
 flegmaticus humor facit subeth. Coleric⁹ au
 tem facit uigilias iō q̄n apostema ex istis pro
 uenit i cerebro f. uirt accidia cōtraria que no
 mine cōposito noianur. Vnde p̄ca dicit de
 subeth alaharii. dormitiōe uigilatiua. Et q̄a i
 hac passioe aliquādo homo stit oculis apertis
 fixis i intuitu iō a quibūsdā medicis dicit q̄d
 uocatur fucos. i. cōgellatio siue modus cōgella
 tiōis. Sed hoc nō est uex quia subeth alaharii
 non ē ipsa. s. fucos imo fucos est spēs cōgella
 tiōis. ¶ Cōsiderandū autē quod cōgella⁹
 dupliciter accipit. i. uno mō p̄ tetano ut supra

quarto ca^o. in fine cu^o dicebatur quod risu sine
ca^o significatur co^ogellatio. Alio mo^o fuitur pro
ap^otemate melencolico in cerebro. unde stat
oculis ap^oris imobilis ut supra dicebatur. quo
fuitur in comento amphorismi secunde p^ouile.
Somnus & uigilia. Cu^o dicitur quod si frigiditas
co^oingatur humiditati facit litargia^o si frigiditas
co^oingatur siccitati facit co^ogellationem. Et hoc mo^o et
sumitur a Serap. primo p^oratice ca^o. de co^ogellat^one. Et e^o dispositio i qua homo
stat imobilis oculis ap^oris & in quacunq^{ue} dispositio
fuitur homo iueniatur cu^o hac co^ogellat^one in eadem
remanet. sⁱ sedes sedet si cu^o aliqua re i manu ut
scribes sic et stat ut Serapio p^oallegato cap^o. Et de hac specie co^ogellationis Auic se
expediuit q^{uod} locutus e^o de litargia melencolice.
Vult igitur Auic. dicere q^{uod} fucus noⁿ e^o subeth
alafari. sed est una species co^ogellationis. Illa que
sequitur apostema melancolicu^o cerebri. Sic ergo
p^ocedit q^{uod} a prio ponit diuersitates & causas
huius subeth alafari. 2^a signa. 3^a curas ibi 3^a &
facit quid e^o. ibi 3^a. cura aut e^o. Nor^a dum circa
prima p^oez q^{uod} Auic. hac passio^oez per quatuor
notificat. Primo per sui nomeⁿ. sⁱ lⁱrsenati. Ex quo
apparet q^{uod} sicut apostema calidu^o habet duo nomina. sⁱ karabitus & est
nomen ab accidente & lⁱrsen calidu^o. & est nomen
artificiale ab egritudine. Sicut etia^o apostema
frigidu^o habet duplex nomeⁿ. sⁱ lithargia & sic
sen frigidu^o. ita hoc apostema co^opositiu^o habet
duplex nomeⁿ. sⁱ subeth alafari. & est nomeⁿ ab
accidente & lⁱrsenati quod i lingua co^osignat
lⁱrsen calidu^o & frigidu^o & e^o nomen ab egritudine.
Et io^o subd^oes ca^oz nominis dicit q^{uod} q^{uod} & c.
¶ Sciendu^o t^o quod Gal. in libro de comate ui
detur uti duobus uocabulis i his accidentib^{us}.
sⁱ subeth alafari. Vocat en^o 3^a hoc coma & cata
phora. Tamen Gal. cum hoc in his uocabulis
exiat. Et ideo ipse in introductorio pulsui. et
in libro cometi eiusde^o ubi dicit quod est cogni
ta signis penuria pprii nominis Alia. etia^o 9°
theo. dicit q^{uod} est obstupescit per uigil^o &
5° p^oac. dicit q^{uod} est coma. ¶ 2^a notificat eam
per causam coniu^octa que e^o colera & flegma.
¶ 3^a per causam extrinsec^{am} siue primum que
e^o malicia regiminis ut multa comestio & mul
tus potus uini. ex quo co^oingit generari humores
flegmaticos simul cu^oz co^olericis sicut appet
i causis emittit. ¶ 4^a notificat p^o sui diuersita
tem siue species. impon^oes etia^o nomeⁿ. Nam q^{uod}
q^{uod} in hac co^opositio^one uincit flegma. & tunc pre
ponitur nomeⁿ secundu^o signa uincit^{is}. & dicit
subeth alafari. Q^{uod}q^{uod} domina^o colera & dicit
alafari subeth. Et q^{uod}q^{uod} equatur. & noⁿ est im
positu^o nomeⁿ. ¶ Considerandu^o etia^o q^{uod} littera
que dicit & q^{uod}q^{uod} conuenit i egritudine una

cu^o numero. potest dupliciter exponi. P^omo con
uenit humores. sⁱ flegma et colera cu^o numero
a. numerabiles & distincti. Et tunc inuit hac di
uisione. q^{uod} hui duo humores fa^o ieres h^o ap^oste
ma co^opositu^o. uel sunt co^opositi 2^m uia p^omisio
nis. uel solu^o secundu^o uia uicinitatis ita q^{uod} unus e^o
ab alio numeratus uel separtus & distinctus &
tunc etia^o uel uincit colera uel flegma & c. Alio
mo^o exponit expositio^o mea. Et e^o q^{uod} Auic. uult
hanc diuisione^o inuere quod i hac egritudine
una ex^oistere secundu^o nume^o a p^oncipio usq^{ue}
ad fin^o q^{uod}z apparet uictoria colere & sua ac
cidentia & q^{uod}z uictoria flegmatis & sua acci
dentia & hoc e^o quod un^o huor alteri i pugnat
& e^o simile ei q^{uod} dicitur 4° ca^o. ca^o de emitti
reo quod pp pugnaz & relictio^one materie
ru^o apparet et accidentia diuersa. Et quia Auic.
dicit quod q^{uod}z conueniunt dat intelligere q^{uod}
quandoque in aliqua co^opositio^one a principio
ad fin^o uincit accidentia colere & in aliqua acci
dentia flegmatis. ¶ Sed dubitatur qu^o e^o pos
sibile quod simul co^oingatur subeth & uigi
lia cu^o ipsa opponantur priuatiue. ¶ Hoc esse
questio in philosophia naturali i qua oportet
uidere an habitui insint gradus & e^o p^ouatio
ni. Et Gal. dubitauit in hoc. an hec passio sic
milia ex frenesi & litargia sicut una for^o me
dia inter duo co^otraria que e^o neutrix illo^o an sic
composita. Illa duo co^oprehendens. Et de hoc
p^omitit se dictu^o ut apparet in libro introducto
rii pulsui. Tameⁿ q^{uod} cu^o medico sufficit dictu^o
ru^o me modo offero. sⁱ quod somnus aliquando
est co^oiunctus q^{uod}busda^o modis i quatuordecim &
signis similibus uigilie ut cu^o homo dormit &
t^o oculi sunt ap^ori & co^ouersio. q^{uod} uigilat q^{uod}
apparet quia ambulat & loquitur & t^o oculos
renet clausos ut Gal. in libello de comate. Noⁿ
ergo e^o ex somno & uigilia resultat forma ter
tiam p^o co^otractione^o sicut ex calido & frigido.
sed e^o accidentia uni dispositioni similia repiri
cum alia dispo^one & i summa e^o ipsefectus som
nus & imp^oecta uigilia.

¶ ET FACIT QUIDEM ¶ Hic ponit signa
Et primo secundu^o uictoria humoris. 2^a. poit
signa co^oia & aggregata. 3^a ponit signa in com
paratio^one ad qualidaz alias passiones. ibi 2^a &
desiderat ibi 3^a & q^{uod}q^{uod} simulatur. Prima in
duas. primo ponit signa secundu^o quod unus
quicq^{ue} humor impugnat & uincit in eade^o egrit
tudine numero. 2^a ponit signa uictorie alteri^o
in diuersis egritudinib^{us}. ibi 2^a. & cu^o flegma
uincit. Prima i duas. p^omo ponit signa q^{uod} in ea
dem egritudine uincit flegma. 2^a q^{uod} in illa ea
dem uincit colera. ibi 2^a. & colera quide^o. ¶ Di
cit primo quod flegma facit i ipsa egritudine
una numero subeth q^{uod}q^{uod} quia tunc q^{uod} uincit.

¶ Et grauitate. s. motus &c. Omnia ista pue
aut attriguntur & humiditate & grolitie
flegmatis que pigritat ad motus & resposio
nem. Et ideo uidetur quasi ut i aliquo cogiret
cum tñ non sit ppter hoc. sed quia stat antoni
tus. **¶** Et colera qdem in ipsa. s. eadem egritu
dine qñ ipugna uincit sup flegma efficitur ique
tudine ppter caliditate & sciatem & aliena
tionē cōtinuā qā quousq; eius uictoria durat.

¶ Et palpatioe. s. cū manibus quia incitat ad
motum & ad colligendū uillos & festucas ut
in charabito accidit. Vel palpatioe. i. oculorū
apertione. Et neq; pmutur &c. quia colera mo
uetur ad uigiliam.

¶ ET CVM FLEGMA. Hic ponit signa fir
semati secundū dominiū humoris in diuersis
numero sirssematibus. Et primo ponit sig^o fir
sematis i qua uincit flegma & dicitur subeth
asahari. 2° in qua uincit colera & dicitur saha
ri subeth. ibi 2° & qñz uincit. **¶** Dicit pmo qđ
qñ uicit flegma. s. qā est sirssemati ex flegmate
pluri q colera grauitatur. i. sit fortior uel gra
uiatur &c. **¶** Et clauditur palpebra cū apit
i. quādo cum tuo digito subleuas eam & hoc
ppter molificationē & aggrauationē a fleg
mate & pfundationē ad subeth. **¶** Et qñ ui
cit colera excitatur. i. tendit ad excitationē &
uigiliā. **¶** Et alienatur. s. cū inquietudine & ri
ra & hoc ē quod subdit & puenit ad motū
& apit oculū suū absq; palpatioe. **¶** Sed. i.
a. ipse contradicit quia supra dixit qđ colera
efficit alienationē & palpatioe. & hic dicit
qđ facit alienationē absq; palpatioe. **¶** Dicit
dum tripliciter. Prio q littera supior dicebat
palpatioe. s. cū manibus. **¶** Vel dicendū qđ
hic per palpatioe intelligit motū ad clausio
nem. & supius per palpatioe intelligit aprio
nem. **¶** Tercio modo dicendū qđ si colera i ea
dem egritudine est quasi equalis flegmati &
nō uincit. nisi ad rēpus. s. qñq; pp pugnam &
reluctationē inter colerā & flegma. tūc homo
apertos tenet oculos cū palpebrarū motu sub
& supra. & hoc ē palpatio & hoc qā colera
nō multū uincit. & sic loquebatur supra. Si
autē colera in una egritudine tota multūz uin
cit a principio ad finē. tūc iste est ualde ppin
quissim⁹ ad karabitu ueg. & ideo pp multā
colere uictoriā homo habet oculos apertos &
paucissime declinat ad clausiōe. & ideo di
cuntur apri absq; palpatioe. Et ita loquitur
hic. Vnde dicit sicut a c dicit patetū sirsens. cali
dum. i. charabitu. **¶** Vel quarto absq; palpa
tione. s. multa. imo cū pauca & ita exponatur
supra cū palpatioe. s. pauca. uel palpatio
quedā cū clausiōe. & ita nō sit uel absq; et illa
sit. **¶** Dubitatur quare non possunt signa sirs

mati qñ colera & flegma equantur. Dicen
dum qđ dedit intelligi ex dictis. Nam qñ isti
humores equantur tūc ppter pugnā. nūc un
cit unus. & eius signa. & nūc uincit alter et ei⁹
signa. & forsaz qđ in sequēti pte signa aggre
gata que ponit sunt signa sirssemati. qñ colera
& flegma equaliter abundat.

¶ ET DESIDERAT. Hic ponit signa sirs
mati cōmunia & aggregata. Dico cōmunia illa
que iesse possunt omni speciei sirssemati. Di
co aggregata illa signa quorū aliqua sunt uni
speciei uel uno tēpore & hoc cū uincit un⁹ hu
mor uel i qua uincit unus hūor. & aliq; insunt
alteri speciei uel alio tēpore ut cuius uincit alius
humor. **¶** Et primū signū ē cū desiderat re
supinari. Causa huius pot fingi duplex. Vna
quia illud apostema cōmitatur ouū pp mul
tos uapores a materia multa. ad quorū uapoz
elevationē iuuat colera. & ad illos retentōez
flegma. In ouo autē homo declinat ad resupina
tionē ut supra apparuit. Secūda causa ē quia
uirtus grauitatur multū a duabus materiis
sicut dicimus in se. emittit etia ex qua aggre
uatione homo querit iacere supinus. nō ē in na
turalis resupinatio qā cū ingetudine simile ei
qđ dicebat supra in flegmōe. **¶** Sz dubitat an
hoc signū sit cōmune. Videt q nō p Aliabi⁹
theorie quinto capitulo ubi loquens de hac
passiōe dicit. Que autē hui⁹ ppa sūt morbi
signa sunt hic eger supinus iacet &c. In cō
trariū ē Azararius in cā de subeth ppa ubi lo
quēs de hac passiōe dicit. Cōmunia signa hui⁹
sunt eo quod eger iacet supinus. **¶** Dicit dum
quod hoc signū ē cōe quia omni speciei sirs
mati inest. sed pōt dici ppriū inq̄rum multū
cōsequitur hāc egritudine & non ita alias. an
iudicio meo multas alias cōsequitur. **¶** Inflatur
ipsius facies ppter multā repletionē capitis.
Vnde littera exterior. Cū humor. Iltan. apo
stemata cōposita cerebri nō sunt sine magnis
repletiōibus. **¶** Inflatur et facies ex multis ua
poribus & hoc ē signū est cōe. Et declinat ad
uiriditatem & rubedinē. Ista signa sunt aggre
gata quia si flegma dñatur declinat ad uiri
ditatē. a. ad quādam subalbedinē. Si autē cole
ra dñatur declinat ad rubedinē. scelericā que
est cōiunita mista & hoc ē quod dicit scēun
dū quod in dominatiōe dispositionū. i. scēdū
qđ dñatur i dī pōe flegma aut colera. **¶** Tra
hiuntur eius &c. Hoc signū ē hic aggregatū cū
aliis. Et ē signū ppriū quod aduenit qñ cole
ra dñatur & pprie qñ dñatur multūz. & iō
pōt cōtinuari littere supiori ut dicitur palpe
bra trahitur ad supiora scēundum quod i cō
sminatione dispositionū eius. s. uincit colera. quia
colera sciatate & caliditate mouet ad uigiliāz

Et cōtationez palpebrarū sursum Colera etiā
mouet ad clamorem unde damat. ¶ Et cum
aperit &c. quia sicut habēs fuchos. i. cōgella
tionem stat aptis oculis &c. nō claudat eos. ita
iste cū colera ualde tuncit. Et ex hoc apparet
quod sarisuberia simulatur fuchosa. cōgellatio
nis. ¶ Cum aut loquitur Iltud signū absolute
sumptū est de cōbus signis. Si nō loquūtur cū
ipsi sine alienari nō loquūtur ordinari. Simili
ter i eadem egritudine numero modo loquū
tur genius cū flegma uincit & modo acutius.
& cū rixa maiori & h^o cū colera uincit. Et ista
est iordinatio sermonis. ¶ Et trāsgulantur ab
aqua. ¶ Considerandū secundū Haliab. in
tione quod istud signū non est cōe omni sile
mati h^o solū qñ est pua. Tūc eiz ppter multā
alienationē non recordatur trāsglutire. Et iō
humidū seipso fluēs uersus tracheā arthariā
inducit accidētia stranguitiois. Quare i pul
fu aeris moti i tussu exit p nares. Et foras pos
set hoc difficultas trāsglutinēdi fieri pp mltūz
nocumentūz cōicariū mltis. meri & pubus
gule. unde trāsglutire nō posset fieri. Si autēz
pōt trāsglutire significat silematū non malaz.
Vnde Haliab. nono theoric qñto cap^o. Cū hec
passio debilis ē & aliquid in ore ponitur pa
tientis humidū recordatur trāsglutit. Cū autē est ualida
& hūidūz quid ori infunditur nō trāsglutit
sed emittit & naribus eicit. Et h^o ē qd Auic.
dicit quod signa sunt mala. Sz tu diceret Aza
rarius cōtradict istis. Dicit nō sic signū remi
se subeth. est quia cū ponitur ori patētis aq³
uel pulmentū egrediet p os & nares. ¶ Dicu
dum quod Azararius p remissam subeth intel
ligit idēz quod Auic. p silematū & illa reissa
subeth pōt ēt esse praua. ¶ Et multoties. h^o
signū ē de cōibus. Fit aut talis retentio ppter
obliuionē ut sepe supius dictū est. Et iustru
ra spiritus. i. hanelitus pp nocumentū cōicari
pectori notatur neruis mouentibus illud. Et il
lud accidens accidit quia non consequitur ne
cessario.

¶ ET QVANDOQVE. Hic ponit signa in
comparatioe ad quādā dispōs cū qbus con
uenire uidetur hec passio. Et primo poit sig^a
quedā. 2° spēaliter signa a pulsū. ibi 2^a & pul
sus. Prima in tres sicut tres sunt passionēs ad
quas cōparat silematū. primo ad pfocationēz
matriū. 2° ad litargiā. 3° ad charabiriū. ibi 2^a.
& hoc qd emibi 3^a. & similitur. ¶ Notandū
circa primā pte quod Auic. ponit cōueniētiāz
& differētiā iter pfocationē matriūz & sile
mati. Conueniētia autē quia sicut pccata iaz
oculis clausis nō loquēs sic qñq. ille qui habet
silematū. & ideo dixit qñq. in pluribus dispo
sitionibus. i. i signis qā nō semp similat. Sz qñq.

qā maxime cū uincit flegma. ¶ Differentia ue
ro est in quatuor. Prio qā habēs pfocationēz
habet facē magis similē sibi sane qā passio iō
gingua est a cerebro & mēbris faciei. Sed ha
bens silematū pp nocumentū in cerebro habet
faciē magis pmutatā. & hoc est quod dicit.
facies in pfocationē est cū dispositioe sua. & intel
ligatur qd nō est hoc semp in pfocationē. ¶ 2^a
differētia ē quia pfocata habet reliqua signa
dicta in suo cap^o. uerbigratia qā sentit mulier
quasi aliqd expectare akendat. ¶ 3ª differētia
est qā hic. in hac passioe possibile est ut in ea
passio. idē ea tēte eger enūciat & loquatur.
& si precipitur sibi & cogatur. dat signū qd i
telligit hoc. qñ uis iaceat satis subeticus. Sz in ha
bente pfocationē matriū nō est possibile qd
loquatur. nec dat signū quod intelligat. & hoc
propter coartatōēz uel impedimentū spiritua
lium mēbroz. uel de nō pōt uocē formare. imo
qñq. ex toro uidetur auferri anhelitus ut. vi.
de interioribus. ¶ Sed tu diceret habens pre
focationē matriū si nō sit pua pfoca^a narra
tū euadit plurimū eius qd sit ei. g^o ipsa intelli
git. Cuius cōtrarium dicit Auic. ¶ Dicu
dum quod licet pfocata intelligat qñq. nō tñ intelli
git si precipitur. s. qd faciat signū in sermōe ut
narrat. Dato quod ipsa intelligat. nisi foras in
principio. & leui prefocationē & tñ euadit. Sz
dum pleuerat nō. sed habēs silematū pōt lo
licet iaceat satis sub. etus. & si precipiatur sibi
quod afulset & molesteretur in hoc intelligit &
respondet per modū quō tu cōprehendis qd
ipse intelligit. qā pōt loqui. ¶ Quarta diffē
rētia est qā habens pfocationē pleuerat i egrit
tudine. qā est egritudo poximalis. accidens a
quibusdā semel in mēse uel bis. Sed silematū
est unū apostema qd cū acciderit occidit. uel li
beratur & nō reueniunt cū piodis ut pfocatio
& hoc est qd dicit. deinde in prefocatione ple
uerat. Lit. era tñ alia habet dum & ē sēni
us. quod habēs pfocationē matriū nō pōt intel
ligere dum in pfocationē pleuerat ut iam expo
sitiū est. Et sic sunt solū tres diffētiē inter p
focationē matriū & silematū.

¶ ET HEC QUIDEM. Hic ponit signa sile
mati ad litargiā. ¶ Considerandū autē qd
similatur iitargiē in dolore capitis pmutuē
intellectus & modo subeth. ¶ Differet autēz a
tribus. Prio i facie qā plus ē pmutata facies a
sua dispositioe i silematū q i litargia. In litar
gia eni iacet sicut dormiens. Hic autē pmutat et
inflatur plus pp diuersā & mltā repletioēz
¶ Potest tñ aliter leuius exponi ut dicat qd
facies habētis litargiam & habētis silematū
sunt diuersayz disponūz quia facies hūis sile
mati ē cū dispōne modo dormiētis modo tūgi

latis nec pfecte dormitis nec pfecte uigilatis, sed facies hinc litargia ē cū dispōe pfecte. spure & pfunde dormitis. Secūda dīa est qā cis habentibus sirsēmātī adīnū uigilie. et apertio &c. s. qñ colera uincit multū sed in litargia est subeth. Tertia dīa est quod ī ipa sirsēmātī febris est fortior ppter colerā q̄ in litargia.

ET SIMILITER. Hic ponit signa compādo ad charabitu. Considerādū quod similitur charabito in alienatiōe. & hoc qñ uincit colera. Sed differt in duodus. Primo quia in sirsēmātī ē subeth maior. i. est aliquis modus subeth ppter flegma qui tñ nō est in charabito. 2° differt quia ī sirsēmātī alienatio ē minor. i. quēior ppter flegma.

ET PVLSVS. Hic ponit signa a pulsū. Et primo ponit pulsū eius quo differt a litargia. 2° quo differt a charabito & ē litargia. 3° quo differt a pfoctiōe matricis. ibi 2°, & est latus ibi 3°, & fit pulsus. Ad intellectū primi cōsiderādū quod nec passio sirsēmātī ē apostema cōpositū ex colera & flegmate. Et ideo ponitur mediū inter frenesim & litargiam ut Galī introductorio pulsū & cōmeto. Ad hāc aut cōpositiōe sequit pmissio. i. alienatio cōgelatiua. i. similis cōgelatiōi quia nō est subethica pura ut ī litargia nec est furiosa & uigiliatū magis pura ut in frenesi. Ex hac aut cōpositiōe oꝝ quod pulsus sit uelox & frequēs ppter colerā sed in litargia nō est sic uelox nec sic frequēs & hoc quod dicit pulsus eius. i. sirsēmātī ē uelox & frequēs. i. respectu litargie ppter apostema. i. cōpositum ex colera & flegmate. Et pmissionem. i. alienationem cōgelatiuā. i. similem cōgelatiōi. Quare dī uersificatur a pulsū litargie quia pulsus litargie est tardus & rarus ppter apostema flegmaticū & pmissionē subethicā quia talis permissio subethica ē signū flegmatici aposteātis sicut pmissio cōgelatiua. i. similis cōgelatiōi. ē signū apostematis cōpositi ex colera & flegmate. Et cōsidera quod notāter dicit cōgelatiua. i. similis cōgelatiōi quia iam Auic. dicit quod sirsēmātī siue subeth asahari nō ē lucos i. cōgelatiō tñ ut dicebatur de mente Auic. similatur cōgelatiōi. Considerādū etiā quod littera possit aliter exponi & ad idem uadit ut dicatur ppter apostema & pmissio nem. i. cōpositiōe humorū colere & flegmatis cōgelatiua. i. pducētem ad similitudinem cōgelatiōis.

ET EST LATVS. Hic ponit signa a pulsū compando ad charabitu & ē litargia & dicit quod pulsus sirsēmātī respectu pulsus

charabiti est latus & breuius. i. curtus. Et cā latitudinis ē ppter flegma & apostema flegmaticū quia molificat & ut sic dicā latificat archariā. Hoc aut apostema sirsēmātī ē flegmaticum respectu charabiti. Et possit dici quod causa latitudinis est flegma quia eius calor non potest ī longum extendi calor colere. Causa uero eius breuitatis ē latitudo sicut quia sufficit latitudo. ideo nō fit longus. uel quia latitudo facit apparere rē magis breuē sic subtilitas ut structura facit apparere rē magis lōgā. Amp. est fortior. i. durior pulsū lethargie & debilior. i. molior pulsū charabiti Cā qā est in medio harū passū ut Galī in cōmento pulsū quarto libro.

ET FIT. Hic ponit signa a pulsū compando ad suffocationē matricis. Considerādū aut quod in suffocationē siue pfoctiōe matricis. pulsus est extēsus spasmaticus. qā matrix ē neruofus mēbr. Similiter etiā ē rarus ualde pp infrigidatiōē calidi cordis. nisi suffocatio matricis sit piculosa. & ppe mortē. tūc. nō fit pulsus frequēs ut infra sen. xxiij. h^o cap^o. Et hec sunt uerba Galieni in cōmento pulsū libro quarto cōmeto. xx. sēd in sirsēmātī pulsus nō ē extēsus spasmaticus qā ē passio mēbri mollis uel cū fit in medulla. & etiā de materia secūdam prem flegmatica molli. nec etiā pulsus est ualde rarus cū ibi sit febris. nec calor cordis sit ita infrigidatus. Et hoc ē quod dicit. & fit in sirsēmātī fit pulsus nō extēsus spasmofus. ita oportet cōstruere. Vnde Galī. palegato cōmento & textu uolēs ponere pulsū suffocationis matricis. quē pulsus ille negat a sirsēmātī dicit Matricialis aut suffocatiōis extēsa spasmaticē ē arraria. Ergo debet expōi & fit pulsus sirsēmātī nō extēsus spasmofus su. Et fit pulsus nō rarus ualde. sicut in pfoctiōe. Cōsiderandū tñ qd in littera possit exponi extēsus. i. lōgus qā sicut apparer pulsus sirsēmātī erat curtus. Ergo oportet qd negatiua nō sic repetatur. fit pulsus nō extēsus. i. nō lōgus. s. curtus nō rarus nec spasmofus. Et simili modo loquēdi Auic. uirur quarto cap^o fen pria ca^o dī signis febriū putridarū ubi unū nō uult pluries repeti. Sed uirur. Ita littera est difficiilis. & pōt sic exponi. Propter q̄ sciendū quod Auic. uult quod pulsus sirsēmātī nō est adēs in medio sicut pōt cōingere ī pfoctiōe matricis. Nam in pfoctiōe pp multum nocumētū cordis pōt contingere casus in pulsū. & magna intercāctia qñ uirtus cordis quasi de fuit ab opatiōe. Similiter in pfoctiōe pōt

C. ad 13^m 3^m tentata

cōingere multa inordinatio pulsus, sed in si-
stemati nō sunt huiusmodi interdentia & in-
ordinatiōes pulsus que sunt in suffocatiōe ma-
triciis, sed fit pulsus frequēs q̄a uirtus cadit, i.
debilitatur nō potēs magnificare pulsus, saltē
in longus, & ideo fit frequēs & hoc est quod
dicit, uirtus in ipsa si stemati nō remanet, i. nō
desistit ab actu dilatando arthriā & ideo nō
fit pulsus cadens in medio siue interict⁹, neq̄
egreditur ab ordine omni euz illo egressi i. ma-
triciis, i. quo egreditur in suffocatione matricis
& hoc est quod dicit, sicut fit in pfocatione
& ideo pulsus nō est sic inordinatus, imo uir-
tus cadit, i. debilitatur a motu artarie i. si stemati,
& sic nō facit pulsus cadentē, sicut faciat euz
debilem & pulsus fit frequēs, i. in si stemati
¶ 2° mō littera pōt expōi q̄ Auic. uelit ponere
cām generalē diuersitatis pulsus pfocatiōis a
pulsu si stemati, Causa enī q̄re istos pulsus nō
sunt similes est, q̄a uirtus uitalis in utriusq̄ nō
stat eodē modo disposita & hoc est q̄ dicit,
uirtus, i. uitalis in ipsa si stemati nō remanet,
i. nō ita disposita neq̄ egreditur ab ordine
i. uirtus uel pulsus cū illo egressi sicut & c.
Et tūc Auic. pbat quod uirtus uitalis nō dis-
ponatur in utriusq̄, i. p̄r & quod pulsus non
exit ab illo ordine naturali i. una passio sicut i
alia quā i pfocatiōe matricis si pulsus debet
exire ad inaturalē frequentia⁹ oꝝ quod uirtus
eadar. Non, n. fit pulsus frequēs i pfocatione
matricis nisi eadar uirtus & ap̄opiquet mor-
ti siue cū est praua suffocatio ut Auic. i. fen-
xxi. & Gal. libro quarto cōmēti pulsū tex.
& cōmēto. xx^o. Sed i si stemati pulsus fit fre-
quēs & dimittit ordinē naturalis frequentie
q̄uis uirtus nō eadar, i. casu multo & hoc ē q̄d
dicit imo cadit, i. in pfocatiōe matricis q̄oꝝ &
pulsus fit frequēs, q̄n cadit sed i si stemati fit
frequēs q̄n non cadit uirtus. 3° mō pōt expo-
ni quod Auic. uelit cōparare nocumētū aialis
uirtutis i. i. n. s. e. i. si stemati & suffocatiōe ma-
triciis & ē quod plus dicitur uirtutes cōsue-
te i. uirtutes in si stemati q̄ in suffocatiōe licet
eim suffocata nō possit loq̄ u impedimēto ha-
nēlitus tūc intelligi & narrat q̄ sibi facta sunt
cum surgit ergo animales uirtutes licet sint
impedite nō tūc eaz opatio corrupta sed hūc
si stemati habet actus uirtutū inordinatay cor-
ruptos unde alienat & falsā dat iudiciā q̄uis
possit illa exprimere sed suffocata non sic fal-
sa iudicat, licet nō possit exēmere & hoc est
quod dicit in ipso si stemati nō remanet uirtus
i. aialis. Dico quod nō remanet i bonitate iud-
icii uel cognitiōis uel memorie ad quācūq̄
prem attingat si stemati saltē pfectio uirtutis
secundum illā prem non imanet, sed corrupti

tur opatio neq̄ egreditur uirtus aialis ab or-
dine cū illo egressi, i. simili egressu quo egre-
ditur i suffocatiōe matricis, imo uirtus, i. aia-
lis cadit, i. le dicitur fortiter i hoc apate si stemati
& fit pulsus frequēs, i. in si stemati.

CURA AVTEM. Hic ponit cu-
ram & melius intelligere totū
capitū, legēdo simul q̄ dicitur
dō est eim affumatio cure. Di-
cimus tū quod pmo in generali siue generalē
ponit curā, 2° i spālī ibi 2°, & oꝝ ut ponas, 2°
in res, p^o ponit curā generalē p cūationē, 2°
per dietā, 3° p alia remedia, ibi 2°, & obus
ibi 3°, & ipsius. **¶** Considerandū circa primā
prez quod cura cōis ē que omni spēi pōt cōpe-
tere siue uincat colera siue flegma siue equē-
tur, i. h. aut cura ē p euacuationem materie.
Et hoc dupliciter, s. p flobothomia, i. materia,
pecat in sanguine & p disteria, flobothomia
autē est siccitas, et hoc scis i generalib⁹ cōdi-
tibus primi libri, & ex canonibus generalibus
i hac sen. san debeat fieri uel nō, & de qua ue-
na, Cisteria autē si materia est magis flegmatica
eā oꝝ quod sint fortiora & acuta arachua. Si
autē est colerica a predominio, oꝝ quod sint ma-
gis lenitua ut, Aliab, 5° p̄ac. in hoc capitulo.
Et hoc Auic. ponit hic. Cura q̄ cōis est etiam
est rectificatio regiminis & hoc est quod do-
cet cū dicit, obus etiam & c. Considerandū
autē quod Avic. statim a p̄cipio deditur ad
regiminis subtiliatōē sicut fit in charabito, Et
cā huius ē q̄ te ibi dicitur. Proprie autē debet
regimē subtiliari q̄n est multa repletio uolēs
ad illius cōsumptionē inēdere. Et iō tūc cum
cā ē repletio quā generat gulositas siue uora-
citas oꝝ ad pargationē stomachi p̄ocac⁹ uomi-
tum. Et si cū est repletio ex uinol⁹, ebrietatis, oꝝ
quod ipsa ebrietatis absundatur ut dicitur, i.
sup⁹ ca^o de sda ab ebrietate. Vocat autē Auic.
absctiōē ebrietatis eductionē uinolose mate-
rie a stomacho. Deinde post hoc eū q̄d simus
cōtēti humectantibus, i. ebriosis resoluētib⁹ ua-
porē uini. D. i. de fiat cura que fit in fine ebrie-
tatis, s. cū exercitio & regimine debito posita
supra cap^o de cura sode ab ebrietate. **¶** Dubi-
tatur autē circa predicta, quare non possit cu-
ram per farmaciā, sicut fecit per flobothomiā
& disteria. **¶** Dicendū quod ex canonib⁹ ge-
neralibus dedit intelligi, & statim dicit de eis,
Expressit autē de flobothomia, q̄a factam mi-
nus de ea iustis fuisse, & de disteris dixit,
quā indigebat distinctōe in hac egritudine se-
cundū suas species. **¶** Et ipsius. **¶** Possemus di-
cere quod hic ponit curā magis specialē tamē
secundū formā diuidēdi supus positam dicit,
mus quod ponit curā cōmūē q̄rū ad multa,

Et prio pmitit illud cōmune i q^o comunicat
species iufemati. 2° ponit cañ. in hoc. ibi 2^a. &
iste quidē. ¶ Dicit prio qđ species iufemati
cōmunicat pro cura in embrocis. f. cōpofitis
ex embrocis karabietis & liargie pđictis. In
canonibus generalibus. ¶ Euacuatoibz sub
nibus iufematis. ¶ Cum eo qđ bibitur. i. cum
medicinis. ¶ Et differtizatur &c. Sicut fciis. f. i.
canonibus & cap^o de frenesi & liargia et ca
pitulis de ioda. Expressit autē dē euacuatio
nibus iufematis quia est in eis maior securitas.
ET ISTE. Hic ponit circa hoc cañ. Dixerat
enim qđ iste species iufemati cōmunicant in
embrocis. q. a. habē embrocas cōmunes et em
platra. Et hoc est dicere quod in eis uti pos
sūt pus embrocis emplatris iufematoris. &
huiusmodi. ¶ Vult ergo Auic. hoc declarare qđ
embrocis & emplatra dīstria & medicie nō
debēt esse eiusdē qualitatis in omni specie iuf
emati. nec debēt esse. sicut ille que precipiunt
in frenesi. nec sicut ille que precipiuntur i lita
gia sed cōpofite. Et in hac cōpofite oportet q
uincat medicie calide ut frigide. secūdu uictō
riā unius duogz humorū. Et hoc ē pmissū in ca
none. f. in canonibus generalibus.

¶ ET OPORTET VT PONAS. Hi opōit
curā magis in speciali. hoc est secūduz unanqz
specie inuendo secūduz tēpus. Et prio pōit cu
ram secūduz unanqz materia inuendo curā
secūduz totū tēpus quod ē a principio usqz ad
finē. Secūdo ponit curā qñ est in fine. ibi 2^a. in
fine. Prima in duas. ¶ Ad cuius euidentia scien
dum quod hec cura specialis est declarā^o eius
q pmitit de eis. in qbus cōmunicat species.
Prio g^o declarat curā & pōit eaz spālez qñ
ad id q pmitit dē embrocis. Secūdo qñ ad id
qđ dixit de emplatris & dīstria. ibi 2^a. & si
miltiter. Prio i tres. sicut tres sūt species iufema
ti. quaz curā ponit p embrocis. p pōit curā qñ
uincit colera. 2^a qñ equatur. 3^a qñ uincit flegma
ibi 3^a. quod si. ibi 2^a. & si flegma. Prima in du
as. primo ponit curā p embrocis. 2ª addit per
medicinas potatas. ibi 2^a. & qñ. ¶ Conside
randū quod Auic. gradatim cūmerat medi
cinas qñ uincit colera in pñcipio eim ad repa
ciendū utrimqz frigidioribus ut sunt folia salī
cis & uiola & gradatiz pcedēdo magis resol
utimus. ¶ Considerandū ēt quod amet sūt
pum de papauero i materia flegmatica. ¶ Cic
ca secūda prem considera quod qñ due mate
rie sūt equales calidioribus utrimqz qñ co
lera uincit & ideo addit pđictis medicinis ha
scā. timū uel ylopi & amaracū. i. fanfucū nel
maticariā. & iōi 3ª pre uincēte flegmate ad
die calidiora. ¶ Considerandū autē qđ Auic. d
icit in hoc curā secūduz tempora hoc exply

cturā secūduz spēs. Sicut. n. i. hoc apare cū uin
cit colera indigemus frigidioribus medicis &
cū uincit colera calidioribus ita i pñcipio qñ
uincit colera indigemus frigidioribus. i. augmē
to autē minus frigidis & sic gradatiz. Et totū
hoc Auic. uult esse notū ex cañ. generalibus.

¶ ET SIMILITER. Hic ponit spālez curā
uel declarat quod dixit de emplatris & aliis
& dicit quod eodē modo se habz de ēplatris
&c. quia si uincit colera o3 quod sūt unius mo
di & si uincit flegma sūt alterius modi. ¶ Et
tibi quidem. possibile est colligē ex antidota
rio ea. i. has medicinas. qñ tum ad modum ex
ponēdi eas.

¶ IN FINE. Hic ponit curā i declinatione. f.
cū ualde pcesserit declinatio & iō dīc postq
&c. Cura autē fit cū resolūtiōe excludis frigi
dis quia omis est uisū timor de fluxu & itē
dimus cōsumptionē matērie & dubiū esse
ne frigida leatēret pēs cūbī debilitatas. &
iō oportet uti subliariis relolūtūis qñe fciis
in canonibus & amaraco ylopo origano &c. f.
Deinde balnea ad resolūtiōē reliqui & cōfor
tationē mēbroz p attractionē nutrimenti &
rege regimē cōualefctūm 4°. cañ. f. en 2^a.

¶ SEPAPATIO. Supus determi
nauit. Auic. de apostēanb^o. Hic
determiat dē solūtiōe cōmunitatis
cutis & ossis & paniculox & ēt
cerebri. Vnde b^o. ca. capl^o m de inchoē &c. Et
primo notificat eā. 2° ponit curā. ibi 2^a. & pñ
cipiū. Prima i quatuor sicut quatuor sunt io
luciones ille cōmunitatis. Nā primo ponit eaz
que fit in cute & carne. 2° que fit in osse. 3° in
paniculis. 4° i substantia cerebri. ibi 2^a. aut i
osse. ibi 3^a. & ex eis. ibi. 4^a. cum uero incho.
¶ Circa pñm considera quod p carne ēt intelli
gas paniculū extra craneū qđ ē grossus & po
test dici carnosus.

¶ AVT IN OSSE. Hic notificat separationē
enientē in osse qui pprie uocatur fractura.
Et quia secūdu paulū de fractura cranei. &
Haliab. nono pratice spēs fracturaz cranei sūt
quedam simplices. & quedā cōpofite cū apo
stēmate. Ideo prio ponit species simplices. 2^a
cōpofitas cū apostēmate. ibi 2^a. est alfuraturā.

¶ Ad primi euidentia dubitatur quia Auic.
uidet i insufficiēs. Ponit enim species siue mo
dos tres fracture cranei. ga aut ēst manifesta
ascimati. i. cōtūso aut simach. Sed paulus &
Alia^o 3° prac. ponit plures. f. fixurā i capillare
& depressiōē ossis & alias species. ¶ Dīcen
duz quod Auic. ponēdo tres dedit alias mel
ligere. Per primā enī specie dā intelligere tres
species. Prio duas quas includit. Nā fractura
ossis manifesta dīcē duabus modis. Vno mō

quia manifestū fructū ossis sit eiectione sicut eie-
tur a ligno cū ascia. & dicitur assialis ab albu
easi. & nō penetrat usq; ad paniculū. sed sūda
mentū uulneris & terminus est os. ¶ Secūdo
modo dicitur fractura manifesta in qua ē ma-
nifesta sepacio paritū ossis & nō penetrat ita
quod fundus uulneris & terminus est etiā os.
Et iste ambe fracture dicuntur manifeste. q̃a
apparet os. In fundo uulneris ut dicit glōsā
¶ Secūdo Autē. dat intelligere tertiaz speciem
fracture ex opposito. s. fracturā capillare oculi
taz que nō manifestat nisi cū aliquo liquore
nigro. ¶ Et cōsidera q̃ omnes ille tres uocari
possunt manifeste. i. cū ossis detectio. Et hie so-
nat suspiciēs glōsā. i. quod apparet os. Per se-
cūda autē speciem quā uocat scimati. i. cōtritio.
siue cū cōtritione. secundū unā litterā dat intel-
ligere d. t. s. speciem. Nam cōtritio ossis aut ē
uera & multa ita quod ossi extrahēda sunt i-
de. & hanc speciem Autē. ponit. Aut nō est uera
cōtritio nec multa. siue sit esse fixū ad crucez
uel ad multiplices erudariōes & non oporteat
erahere os. Et hanc speciem Autē. dat intelligere
ex opposito eius quod dicit. aut ita quod ossa
inde extrahēda sunt. Si autē littera Autē sic sta-
ret aut scimati. ita quod ossa inde extrahēda
sunt esset littera d. t. s. ¶ 3^a autē species quā
Autē. ponit est q̃n os rupitur & caro. & cutis
nō rumpitur. Imo tenetur sup osse fracto. de
qua Autē. loquitur quarto cā. s. q̃n q̃a de
fractura cranei. Et h^o est quod dicit littera ex
terior aut simacha. cū caro super os tenetur se-
cūdum partem. In qua est fractura. ¶ Et
est alfurati littera esset d. t. s. si diceret. aut
est alfurati. Hic ponit speciem fracture cōpo-
sitam cū apostemate paniculox. & dicit ē si p.
etiā alia species fracture dicta alfurati. i. sū-
galis & est ut exuberet uelam. i. paniculus du-
ra mater ad exteriora. i. quia apostemetur &
impingit. i. infletur & fiat sicut futurati. si
eius fungus in sui forma. ¶ Considerandū q̃d
per hāc speciem cōpositā dat intelligere q̃dam
aliā speciem fracture simpliciē i. quia frangit os
manifeste usq; ad paniculū. & tū paniculus nō
apostemat. Licet etiā ista species posset dari i-
telligi per primā que dicit aut manifesta. Ex
quibus cōprehēditur ruditas quorūq; q̃ sup
primū de interioribus p^o cap^o. dicit quod in
fractū ira cranei nascitur quidā sicut fungus ex
supfluitatibus illis currentibus que colliguntur
circa pres ossis & cōponitur ad formā fungi
¶ Ex quibus apparet q̃d fracture ossis capis
sunt octo modox. s. capillaris oculata. Secūda
est assialis. Tertia ē fractura non penetrans.
Quarta ē penetrās. Quinta est cōfusio unde
ossa educi oportet. Sexta ē cōfusio nō sic p̃prie

Septia ē fractura ossis sine solitudine continui-
tatis in carne & cute. Octaua ē fractura sūga-
lis. Et has ē possibile reducere ad minores nu-
merū secundū Paulū & Haliab. Et possibile
est in istis dinerfos mōs ymaginari. & iō li-
tere Autē. possunt dari diuerſi intellectus alii
a pred. eto. Sed quia sermo esset plurius omne
to. ¶ Ex quibus cessat instantia in cōtritiō. q̃a
cōs. spēs fracture ab Autē. comprehenduntur
Fractura uero i. quā os p̃mitur intus i. prope
dicitur fractura. sed ponit plicatura & de
pressio sicut accidit uali argēteo & plumbē
q̃n a corpore duro p̃mittuntur ut Aliab. nono
pratier 24. capitulo.

¶ ET EX HIS. Hic nō t̃ficat solutionem con-
tinuitatis i. paniculis. s. macredura & scutaria
i. piā matre quā seruat sūū uenap ut sup 2°.
ca^o. & hoc quod dicit ex eis. i. solutionib^o cō-
tinuitatis & c. ¶ Considerandū aut q̃d duo
dicit de solitudine cōtinuitatis. Vnus ē quod ē ti-
mor in eis & hoc ē certū. Aliud ē quod in late-
re uulnēx accidit paleſis siue mollificatio & in
opposito accidit spasmus. Et addit Autē. q̃d
q̃n incisio nō uenit ad uētres. i. ad substantiam
cerebri ubi sunt uētres. s. ueri uētres & uen-
eres nō neri qui sunt cōmīsture s. ad terminū
uelaminis. sed terminant ad uelamen subtile
i. piā matrem est magis inolumis. Ex hoc in-
uenit quod ex solutione cōtinuitatis rumpente
d. t. r. m. r. ē sit possibilis liberatio. Hoc autē
nō intendo disputare nec ē t̃p̃e si incidatur
substantia cerebri possit homo liberari In his
ciz q̃z mirabilia uisū sunt ut in cōmento am-
phorisiu s. t̃e p̃cule uesicā incisā & octauo
de utilitate p̃culax. ca^o. de uētriculis cerebri
ubi narrat de adoleſcente p̃uissusq; ad uētri-
culum cerebri qui iussu dei liberari ē uisus.

¶ Sed dubiatur an latius prius posſe palentū
fiat & oppositū spasmetur uel ecōra. uidet
quod ecōra. s. quod ps p̃uissā spasmetur &
opposita fiat paralitica p. Guliel. 2°. libro p^o
ca^o. ubi dicit Quādo fuerit lesio i. p̃e dextra
palitica sit in sinistra & ecōuerso & p. h^o scitur
quod nerui qui ueniūt ad p̃ez dextrā radica-
lier sunt in sinistra & ecōuerso. & hoc uide-
3°. lib. ro ca^o de incisione. capitis. ¶ Amplius p.
cūssus in ūpore uno p̃didit uisū de oculo op-
positio ut p̃it Albertus d. sensu & sensato. 8°
eadē rōne p̃uissioe facta i. uno latere capitis
magis leditur nerui prius oppositi sed maior
lesio ē paralitica q̃ spasmus ergo & c. ¶ In cō-
tritiō ē Autē. ¶ Dicendū quod siue in capite
siue in nucha fiat p̃uissio pars p̃uissa paraliti-
catur siue mollificatur siue relaxatur. sed pars
opposita spasmatur siue contrahitur. Et hoc
dico cum accidentia mala aparēt. ¶ In hoc af-

signatur tres cause. Prima quia pres pping
puri puelle magis debilitate. Sed pres
longinquitate ne minus debilitate. Pars aut
magis debilitata non pot corahi sup materiam
sed tab illa relaxatur. Et sic fit paleis & molli
catio. Pars aut opposita corahi potest. Et sic
spalmatur. Secunda causa est quia ad prem
percussam & pres sibi ppinguas fluit multa
materia que uenit & perfecte oppillat uias
spuiy. Et ideo fit paleis sicut mollificatio. Et
perditio sensus & motus. Id ad parte opposita
no carit tanta materia. Et ideo no sic perfecte
opillat. Et ideo fit spasmus. sicut materia epi
lentis. quia imperfecte opillat. & facit con
tractionem. i. spasmus. ut apparebit in ca
de epilepsia. tertia causa est. quia uersus parte
pculas mouetur materie grosse & materie
subtiles. sed materie subtiles ueniunt usq. ad pre
percussas & imbibuntur in ea nec ab ea possunt
expi. Et ideo paraliticat & mollificat eas. sed
materie grosse non ueniunt ita ppe sed retine
in pribus remotis & oppositis & ille materie
grosse que ueniunt imbibuntur & possunt pelli
ad loca opposita unde spalmat illa. Secundu ta
me qd congesse quadoq. corariu eius qd. A.
dicit qd pars pculas spalmat. Et opposita pali
ticatur. Et hoc e qd conginge materias spalmat
res uenire ad parte pculam & palincales
ad prem opposita. Et hoc conginge est possibi
lis licet raro. S. militer etiam quadoq. conginge
fieri solam paralitim sine spalmo. Et quando
q. solu spalmu sine paraliti. Ad Gul. dicendu
quod miror d illo textu & suspitor qd textus
fit corruptus & n si sit us. Ad aliud dicendu qd
illud fuit p accidens. Nam pculio a parte op
posita feat sinu & no potuit purgari. Et io oct
lus oppositus fuit lesus. Et alii moi dicendi sunt
quos diximus super tertia sen. huius prio ca.
Cui uero icilio. Hic dicit minar de solutio
ne continitatis ueniene in subtilia cerebri &
p. poit accidere. secundo coparat icliones pui
cerebri ad inuicem. Ibi. secunda & p. p. quior
Coliderau qd tria poit accidere. sequentia
incissem. Primu est febris. Ro e qd statim ad
tale incisione sequit apostema & fit febris ut
e mero affo. sexte picule. Quibusq. fur sunt
Et. Secundu accidens est uomitus colere. Ro e
quia stari stomachus copariet ppter neruos
magnos i cerebro ad stomachu ueniens. qua
re humores fluit ad stomachu & illi pprie q
sunt a pri ad cursu ut colera & subtiles humi
ditates que lenigare & ascedere ad os stoma
chi qd e ualde debilitatu qd neruofez faciunt
uomitu ut etiam sumitur comento affo. pale
pati. Tertium quod sequit e mors ppter nobi
litate mem. b. n. n. raro. P. n. n. congingere forsaz

ut Gal. narrat in duobus locis p. dictis & satis
dicitur coher. Et p. p. quior. Hic considera
quod littera potest trip. p. expoi. P. incilio quia
cadit ad futurari. i. ad p. p. incilio ita qd no in
cidatur sed appareat ita sup. efficio qd e sicut
fungus. Alio mo ad futurari. i. ad p. p. incilio
ita quod incidatur tam ratio coher. g. ab hac
liberari & solu cu e parua ut medulla non exe
atur dicit. Brunus. P. mo p. p. expoi qd hic
comparat ad iuice fraduras que sunt cum
apostemate panicul. unde app. sicut futura
u. i. sicut fungus. Et sic intelligi con. p. ratione
manifesta. C. Considera ad q. 2. qd accipimus co
paratione iter incisioes partiu cerebri quia
mollior est cadens i pre anteriori ubi sunt duo
uentriculi quia anterior uentriculus diuiditur i
duos & notio uno pot. per aliu uentriculum
fieri qd oportet ut Gal. innuit prealegato loco
2. de utilitate p. culay. & hoc to congingit in
aliis uentriculis. Sed in uentriculis posteriori
bus. i. medio & postremo sunt prauiores. Ro
e qd duo anteriores sunt p. g. biliores qd medius
& forsam qd posterior medius tamet iter ees e
nobilior ut 3. d. interioribus. 2. ca. Posterior
aut e maioris suspitionis qd anterior ppter
duo. P. qd forsaz e nobilior co. Secudu qd hz
substantia minus plene unde nocumetur
stai a propinquat ad uacuitate uentriculu. Et
p. p. p. p. Hic ponit curam & primo in sermo
ne generali. 2. magis in speli. Ibi 2. disti. d. o. m.
Pria littera pot. dupliciter expoi. p. d. icula
riner qd referatur ad id qd dixit cu qto fuit
ris ruptur futurati & aliis min. malis. i. t. int
af. i. liberat. ho. Hic aut fuerit e ad phibed
spadi. aut fit cu duobus. i. cu eplastris rep
cuisus & cu cura ala p. h. b. i. a. a. p. s. f. l. o. b. o.
thomia & d. steria & f. p. a. & h. e. qd dic. p. n.
cipiu qud. i. quatu ad localia. consistit in epla
stris. i. rep. culis & c. In cura uero. salia loca
lia a localibus. p. p. p. i. u. c. s. t. i. r. ad phibed u. apa
eico qd tolerat sic bothomia uel uentofas &
alia. Secundo mo pot. expoi. g. e. r. a. l. i. t. e. r. p. r. o.
ter quod e sciedu qd duplex cura int. d. i. t. u. r. i.
freatura. una magis directa que e ad cosel. d. u.
du & incarnadu cu emplastris capitalibus. &
hoc e cu cessauit timor de spare & cosultus hui
mox. Et principiu huius cure fit cu eplastris
s. capitalibus. & erit eius. i. fradura e r. a. s. i. f. i. c. a.
uolociet qd cito postea sanatur ut notum est
Alia cura e magis indirecta & illa e ad p.
hibed u. apa & fit cu eo qd tolerat infirmus
& hoc e qd dicit. In cura uero. sc. e. i. n. t. e. r. i. o. q.
solidario & c. Tercio mo pot. expoi. p. p. qd
sciendum qd fradura traci aliquid curatur
sine ossis elenatione. et tunc omne principiu cure
est in emplastris. s. capitalibus. sicut coher. fit

hodie. Aliquando curatur ossis cū el euacione
et in cura tali principii cōsistit ad phibendum
apostema. q̃a ossis eleuato uel anteq̃ eleuetur
diuino indicatio sit quod p̃uasio fuerit tā pra
ua q̃ dēt os elleuari. principii ē phibere apa
et hoc satis uidetur cōsonū littere.

¶ DISTINCTIONEM VERO. ¶ Hic ma
gis in speciali ponit curā. et p̃rio inuit diuersi
tatem medicinarū uulnerū et fracturarū capitis
Secūdo circa curā fracturę cranei p̃or diuersas
curas et sententias. ibi r̃a. et medici. ¶ In pria
pre uult q̃ medicamen solutionis cōtinuitatis
in cute et carne. que dicitur uulnus plagatiū
scitur 4° can. fen. 4°. Sed medicamen fracturę.
cranei dicitur fen. 5°.

¶ ET MEDICI. ¶ Hic p̃rio p̃or has diuersas
sententias. s̃ intentiones. sive opationes. 2° com
parat eas ad inuicem. ibi. 2^a. et hoc modo. ¶ In
prima pre p̃or id quod Gal. ponit sexto de in
genio sanitaris. in fine et est q̃ in cura fracturę
cranei post ossiū eleuationē. si expedit. medici
sunt bipartiti. Quidam enim ponūt medicinas
sedatiuas doloris. et phibitiuas apostematīs.
et hoc facit oleū rosā. Et quidā ponūt unguen
ta uel emplastra capitalia exicaciua. et attracti
ua materię malay. et cum hoc sup̃ hoc ēpla
stra ponūt epithima ex aceto et melle. et hoc
ad refrenādū ne p̃ attractionē fieret apostema
tio. et h̃o facit acetū. s̃ mel remouet aceri mor
dicationem. ¶ Considerat adū q̃ i fractura ossis
concurrit quādoq̃. in cūto cutis. et quantū ad
hoc dixit incisionē fracti. Cōcurrit etiā eductio
ossis incisi. quia primo incisionē tra panationē
facimus et post incidimus et eradiciamus illud
frustrū. et quātū ad hoc dixit. et eradicationem
lectū. Cōcurrit et q̃nq̃. i cōtusionibus extractio
ossis fracti. absq̃ hoc q̃ medicus aliquam inci
sionem ossis faciat. et quantū ad hoc dixit
extractionē fracturę ossis.

¶ ET HOC MODO. ¶ Hic comparat has
operationes ad inuicem Et primo facit hoc
2° q̃ dixit p̃bat auctoritate Gal. ibi 2^a. et illū
¶ Dicit p̃rio q̃d plures sanati sunt p̃ manus
eoy q̃ post ossis attractionē sunt usi ēplastris
exicatiuis & attractiuis q̃ p̃ manus eoy qui
sunt usi medicinis doloris sedatiuis. ¶ Et illū p̃
bat q̃d dixit. Et arguit sic cōplexio panici de
trecti ossis eleuato & cōplex^o ossis ē sica g^o i co
lumiū ē uir. medicinis trais. Ita rō. ē Gal.
ā igeio sanitaris i fine & h̃o ē q̃d dicit. Gal. n.
dixit. s̃ loco p̃alegato. Dubitat utrū uulera
capitis cū fractura ossis p̃ossint curari absq̃
icisione & ossis eleuatoe uel abrasione. Et uid
tur q̃ non. p̃ Gal. vi. de ingenio. et Aui. 4° can.
fen. 5°. et p̃ Albucazim et Aui. 7° colligit et p̃
Pal. ca^o d fractura ossiū. 3° ca^o. et p̃ Aliab. nono

prac. 24. ca^o. ¶ Probatur ratio. q̃a si curatur
absq̃ ossis eleuatione. hoc fieret cū medicina. s̃
medicina non poterit penetrare i fixuris capitis
lib^o et puenire ad sup̃ficiē dure matris ubi ma
terie corrupte tenetur. ¶ Amplius hec medici
na uel ē repulsua. et illa nō cōpetit salū cū ma
teria ē in pte. ut ier sup̃ficiē fracti ossis et iter
os et duram matrem. Vel est attractiua. et illa
attrahet apostema si statim ponatur. sed si po
nitur post aliquos dies etiā non poterit p̃ stric
tas partes ossis attrahere. et si attraheret erit
cū uiolētia et sic et erit suspicio de apostemate
Vel talis medicina est incarnatiua. et illa et non
cōpetit nisi uulnere mūdificato. Mūdificari au
tē nō p̃t n̄stos eleuetur. ¶ In cōtrariū uide
tur una auctoritas Serap. p̃ sue prac. ca^o d tu
ra sode ex p̃uisione. ¶ Hic exp̃iētia comunis
est in cōtrariū. ¶ Itē si repit medicamē q̃d
de fūdo corporis trahit sp̃inas et materias disti
ctis eductionis eadē rōne poterit rep̃eriri me
dicina que p̃ rimulas fracti ossis poterit trahē
re materias sanatas. & non sanatas idigēs tes
expurgatoe absq̃ hoc q̃ os eleuetur. Sed rep̃i
tur talis medicina. ut oēs scribūt. & scribitur
4° ca. fen. 4°. ¶ Hec questio nō q̃rit an si os sit
fractū & cutis sup̃ eo nō sit fracta. oporteat fa
cere cutis sectōes. Quia dicēdū esset q̃ si nēdū
si cutis nō sit rupta. s̃ si q̃ntas fracturę ossis
nō r̃spondēat q̃ntitas rupturę cutis. q̃uis
uideri p̃suntuosos chirugicos qui intantum
cōfidūt in quoddā capitali ēplastro. quod ere
dūt eis esse secretū ut fracto ossi & nō scia cu
ti aliquo mō. aut nō scia secūdū p̃portionē ad
rupturā qui sunt cōtenti usui illius ēplastri
nec querūt an si ē aliquid ossis frustum in cen
tusione separū opteat illud eleuare. quia de
hoc non ē dubium. ¶ Sed querit an existente
fractura i ossi possit curari sic ossis eleuatoe
Et dicēdū q̃ in fractura uel p̃es distāt sicut
q̃n cōtingit in fracturis cranei factis cū securi
& tūc nō ē opus elleuare os q̃a ex quo p̃es nō
stāt libere p̃t materia expurgari uel p̃es nō
distāt sed ē fixura capilaris. Et de hac ē dubi
an sine picule ossis eleuatoe quocūq̃ mō elle
uet ut possit curari Et dicēdū secūdū Cōsilia
torem q̃ sic quod probatur. Primo q̃a repit
medicamen quod cerebrū cōfortat & sedēdit
ab exterioris aetis impressione & materiay q̃
ē in te p̃es ossis & illa que ē sub ossi super
dura matre expurgat absq̃ h̃o q̃d ossis pars
eleuetur. Talis autē medicā ē hec. p̃. gūmi el
lemi. 3. iiii. rasine pini purissimę. 3. 4. cere. 3. vi.
al. 3. 4. olei rosaci. 3. z. et. s̃. armoiaci. 3. z. tere
bēti. 3. iiii. & 3. v. fiat unguētū. Et alia ponit ē
conciliator ibi. Et quidā addūt in hoc farinā si
lignis. Quidā fariaz fabay. nigraq. Quidā se

mē plātiginis. Et quidā cōponūt cū uīno absq̃
oleo & cera. ¶ 2° pbat̃ quia illa cura ē sien
da que ē cū accidētibus minus prauis sed illa
que sit absq̃ ossis eleuatōe est huius. Nam in
ossis eleuatōe est timor quia propter cōmotō
nem attrahit apā quandoq̃ similiter quia pa
niculus deregitur & occurrit aeri leditur ex h^o
unde ossis eleuatione uidemus quādoq̃ spāl
muz & febres & mlt̃a mala accidētia seq̃. Cū
ergo medicīna aliqua reperiat̃ que materiā
stātē inter partes ossis & sub offe mūdificet
q̃uis fixura sit capilaris n̄ uidetur cōueniēs qđ
elaboretur in ossis eleuatōe. ¶ Cōsiderādū tñ
qđ secūdu cōciliatōrē h^o medicām d̄z appoi
postq̃ sanguis a loco fluxerit. & nō d̄z appoi
cum iam apparent accidētia umorala nec etiā
si propter pūsiōē humores ad itra cōcūrerēt
supra durā matrē. sapostematēs nec etiā
quādo fractura nō penetrat & humores etiā
sunt super dura matrē ymagiat̃ur enim cōcili
ator quod nisi fixit̃r peneret nō pōt materiā
existēs sub offe extra educi. Quibus sic cōditi
onatis reduc̃ in usum hanc cura. Et si uad̄ qđ
sic pcedatur absq̃ ossis eleuatione. Dynus ue
ro in suo scripto sup a^o de fractura. cranci
rectius cōditionat & bene. dicens quod i uulnere
capitis qđ ē cū fractura cranei tota inētio in
principio ē ut humiditas nō aggregetur i pri
bus ossis sili neq̃ ē aggregetur sub offe sup
paniculū & detineatur et putrefiat. Cū ergo ē
possibile rālē huiusmodi bene et pfecte educi ex
tra absq̃ alia fissiōne et detectōe ossis debet h^o
fieri et tale uulnus sic debet curari. Est aut̄ h^o
possibile stāribus his cōditionibus. Primo q̃
corpus sit bonorū humorum in quāto et quali
ex qua bona dispositiōe nō ē timor de fluxu hu
morū ad locū uulneris et si ē. est ita pag^o q̃ nō
ē curandū. Et in hoc inuit Dynus. & ē. Cōcilia
tor q̃ sint facte slobothomie & uenrosationes
& reliqua diuerterētia si indicationes consentiūt
¶ 2° cōditō est quod orificiū factū in carne
& cute sit bene amplum iura quod tota fractu
ra ossis bene appareat. ¶ 3° cōditio ē quod
etiā ipsa fractura ossis sit ampla. uel nō ualē
stricta. ¶ 4° cōditō ē quod fractura sit absq̃
attractione facta in partibus ossis. ¶ 5° quod
sit absque attractōe facta in paniculo. Nam
attractō est causa cōculationis humiditatis in
pre. siter os & paniculum. ¶ Stanribus ergo
cōditionibus p̄dictis secūdu Dynū. & posito
emplastro p̄dicto attractiuo. poterit absq̃
eleuatione ossis curatio fieri. ¶ Moderni ta
mē quos uidi de quibus etiam ē Dynus. cre
dūt quod securior uia sit discooperire & rā
re os nō confidēs quod p fissurā capillarem
possit mūdificatio fieri. ¶ Quāuis enim

natura per mediū ossis saniem quādoque
educat. ut 7ª particula affō. super illō affō.
Quibus inter frenes Et q̃uis repiatur medicī
ne ex profundo materiā attrahēs. tñ medi
cine que hoc faciūt nō uidetur facere nisi cum
multa uiolecia & iō nō stāribus cōditōibus p̄
dictis timēdū ē de apate & de tali cura. & iō
os auctores secuti sunt uia istā. Sermo uero
Serap. uel ē in fractura aperta. uel totus ser
mo suus debet referri ad curam uulneris sine
ossis fractura. Quāuis nati i mētiōē faciat qđ
uulnere cū fractura ossis. dicimus q̃ eius cura
nō ponit illud tñ quod. deapit ignorantes &
utiles ē q̃ in magnis pūsiōibus capitis
multum apto offeata q̃ quilibet uideat pani
culum. et post multum sanguinis cursū appo
sicio huius ēplastri curauit & liberauit hoīem
Et hoc rōnabiliter. quia ibi suus effectus ē con
uenientior. ut apper. & ex alia parte uiderit̃ q̃
aligs de pūssima percussione capitis ubi frac
tura erat capillaris facta ossis eleuatōe. & rō
naliciter. tñ infirmus mortuus ē. quia pūssio p
ua fuit. Dicit igitur ignorat̃ talis liberatus
ē de maxima pūssione cū ēplastro. & talis est
mortuus de pua cū ossis eleuatōe. qui si cū
plastris curatus fuisset nō esset mortuus. &
tñ ipsi falsum dicit hoc reduxit multū isamā
q̃bus tā i p̄dictis ossibus usus istorū ēplastroū.
¶ Contraria aut̄ hinc inde ce lant. quāciens n.
p̄tē defendere potes. ¶ Dubitatur. 2°. utrum
eleuato offe siue cū pforatōe & abrafiōe uel
incisione uel secatōe uel quocūq̃ debeamus sta
tim ponere medicinas sedatiuas. s. oleū rosā an
debeamus potēre medicām capitale exiciatiuū
& mūdificatiuū siue attractiuū. Videtur q̃ ē
beamus ponere oleū rosā. p Paulum i hoc ca^o.
& p Aui. in a^o can. sen. 5^a. et per Albucasim &
Aliab. & ē usus cois. ¶ Itē qđ phibet euērum
apostematis debet offe eleuato supponi. s. ipo
sicio olei ros. ē huius. Maior ē nota. q̃a in ossis
eleuatōe maxie de euētu apostematū timetur
minor ē nota. ¶ In cōtrariū uidetur. Aui. hic
auctoritate Gal. 6°. de ingenio sanitatis in sine.
¶ Et pbat̃ q̃ illud medicām debet medi
cis potēre offe eleuato. p cuius positōē maior
seq̃ icolumitas. s. p poliōēz medicā m̄is capil
laris h^o euenit ut pōit Aui. Vade plures libera
ti sunt p manus illius medici q̃ utebat̃ hoc me
dicamine. q̃ p manus eorū qui ponebat̃ oleum
ros. ut Gal. dicit ibidem. ¶ Amplius in cura
tiōe uulneris si cū mēbri debet poni sicū me
dicām. s. os capitis & paniculi sunt membra
sica. 2° op̄t̃ eis sica medicīna. scapitalis Et
hāc etiā rōnē Aui. & Ga. inuit. ¶ Itē ē s. frigida
nō debet poni super dura matrē cū sit mēbri
neruolus sed oleū rosātū ē frigida Nec ualet

si tu dices potius illud acrius calidum quia nihil
omnino rediit de sua frigidiore potestati
ad actuale. **A**mplius simile uidetur de pun-
ctura uerui & leione dure matris. scilicet super
nec ut punctura non ponimus oleum sed in paribus
circumstantiis. **A**d causam 4^{am} 8^{am} supra dura
matre discoperta si ponamus etiam oleum. **P**ro-
pter dyas ad hac dubitationem quod osse eleuato
primum quod debemus ponere e oleum rosatum
Ratio est quia medicus qui due pess. osse coniungit
debet in edere ad magis suspecta ut 3° & 4°
& 7° theo. Eleuato autem osse maior est suspicio
de aparte quod de uulnere sicut et in uulnibus
& puncturis neruorum non incedimus ad medi-
cinas incarnatiuas imo ad prohibitiuas spalmi.
Etiam eleuato osse & detecto puniculo non debe-
mus intendere ad solidationem uulneris cum medi-
camine capitali fortiter sicco sed ad prohibendum
apostema et sedationem doloris. Nam eleuato os-
se propter dura matrem que est neruosum men-
brum fit dolor fortis. Similiter propter comotio-
nem in humoribus attrahunt humores & ista
matur & maxime humores calidi. **C**uius est ti-
mor de apostemate calido ergo oportet pone-
re medicamentum quod mitigat dolorem & repulsi-
tatem & temperat calorem. Et ex hoc prohibetur ap-
plicatio. **T**ale autem e oleum rosatum. n. uenit maxime iter
omnia. **P**rimo quia temperat frigidum. **S**ecundo quia stipiti-
um & prohibitiuum & confortatiuum & ideo ma-
gis conuenit quod oleum uiol. **T**ertio quia in uirtute
e aequaliter sicca propter rosas. **Q**uarto quia e
rebrum a proprietate confortat ut 2° can. ap. d.
oleo. **Q**uamuis tamen oleum rosatum illud a quo d-
bemus incipere post ossis remotionem non tamen
multum debemus eo uti sed ut ad plus usque ad
tres dies sin. nimis cum eo stare. **E**sset causa
putrefactionis propter suam molificationem & hoc
uult Gal. & Auic. hic quod quia medicum indifere-
re & superflue quia plonius rebus quod delecter
utebatur oleo rosideo plures moriebatur p-
manis eorum quod p- manis illius senis qui eleua-
to osse utebatur medicinis capitalibus. **S**icis
multum non tamen uult Gal. quod a principio non
debeas uti oleo ros. & stare cum eo tempore conue-
niens non superfluum. **M**ac opinionem. **D**ixi credi
esse falsam in sua conclusionem generatim acceptam
uis extra ea multa bona inferat. **P**robo igitur
quod quodque osse eleuato non debemus statim po-
nere oleum ros. sed potius medicinam capitalis exi-
tiaz & attractiuam quia eleuato osse potest esse dis-
positio omnino prohibens appositionem olei ros.
alerius repositum. ergo ipsum non debet poni.
sed sic est quia potest aliqua materia mala esse in
loco. super dura matre & circa pres ossis. que
p sui moram putrefacit puniculum. Ergo oportet
uti abstinere siue mudificationis siue attractio-

non autem oleo ros. uel aliquo deinde materiam
illa in loco. **D**ico igitur quod ossis eleuatio uel fit
cito. & hoc usque ad dies septem uel decem. & cum
huc timetur de cursu materiei. uel tardatur
post preteritum rebus ab auctoribus & cum iam ma-
teria est in pre & fluxus cessauit. siquidem fiat cito
uel quociens tempore fiat. & adhuc de cursu ma-
teriei timor osse eleuato debet apponi oleum
ros. Ratio est duplex. quia quoniam cito eleuatur &
materia est in fluxu e magis timor de apostema-
te. Et hoc propter tria. **P**rimo quia materia ad huc
fuit. **S**ecundo propter dolorem qui adhuc inest. **T**ertio
quia dura mater facit osse applicari. **I**nde in os-
sis eleuatione fit circa eam magna comotio. **S**ecun-
da causa est quia quoniam cito eleuatur non est in pre
mala materia de cuius retentione timeatur siue
de cuius repulsionem. Et hoc modo Auicena &
Paulus & alii eleuato osse precipiunt apponi
oleum rosatum. **L**oquuntur enim ad medicum ra-
tionalis qui cito & in sua hora os eleuauit non
tamen dico cito quia in prima die fit cito quia
transiit terminum conuenientem ut permiserit ma-
teriam in pre congregari & corrupti sed uel mate-
ria non est aggregata aliqua notabilis quanti-
tatis uel si ibi aliqua non est corrupta mala
& ideo de eius repulsionem non timeatur. **E**t
huius signum e quia post hanc repulsionem precipi-
unt medicum incarnatiuum. **S**ed tudiceres quo
illud oleum ros. debet poni. **D**icendum quod debet
accipi pedantem latitudinis quare est distans
prout ossis & infundendi in oleo ros. tepore calido
& apponi & postea bombax infusus in eodem
oleo & super hoc alia pecia infusa in oleo ros. mi-
sto cum uino. **E**t hic modus mihi placet quia Paulo
similitur. Si autem eleuario ossis fit raris & iam
materia est in parte mala corrupta. sicut frequen-
ter contingit chyrurgis pigritantibus. **D**ico quod
non debet poni oleum ros. sed tunc laudo medicamentum
capitale mudificationis & exicariu. **R**atio est quia
est timor de remanentia materiei corrupte. & p-
prie cum e comota. **S**ecundo quia non sic timetur
de apostemate ut supponitur etiam quando os
eleuatur. & materia e iam gessens inter os & p-
nuculum non e rarus dolor in eleuatione. **T**er-
cio a si e aliquis timor de apostemate p- de cursum
non re materiei. potest ille timor remoueri effu-
dendo oleum ros. in paribus circumstantiis & cie-
ca collu. & rectificando regimine. **S**ed dicere
aliquis primo si materia e corrupta in parte. tunc
infirmitas e moriturus. & sic est dimittendus
Secundo si materia est in parte corrupta tunc
eleuato osse ipsa statim extra fuerit aperta sibi
uia. **T**er-
cio dicere aliquis adhuc e maior timor
de apostemate quod de alia re. **A**d primum dicendum
quod ueritatem cum tardatur eleuatio ossis i-
tatu quod materia est in loco & corruptum. homo

ritur Quādoq; tamē aliquis liberat cū mate-
ria non apostemat. nec est multe corruptionis
¶ Ad secundū dicēdū dupliciter. 1° q; quādo
q; in prima opatiōe nō pioramus totū os. ita
q; nō itari attingimus ad sanie. ¶ Vel dicēdū
q; licet quādoq; h^o q; usq; ad sanie siue coru-
ptā materiam attingamus pforato uel eleua-
to osse. nō tñ totum quod ē ibi emanat. ¶ Ad
tercium negatur quod sit maior timor d' apo-
stematē tunc ppter duas causas dictas & sic
soluitur ratio. Dyni. Verificatur ergo sermo
Dyni ut plurimū. ¶ Ad cōtraria dicēdū ut ipse
dicit. Ad rationē primā & secundā dicēdū qđ
licet in curatione mēbri fieri debeamus uti sic
eis uolēdo incarnare tamē ad prohibēdum ac-
cidens quod est apā possumus uti eis que ad
hoc iuuat lz nō debeamus pfeuerare. Medicus
ergo qui utebatur capitali emplastro plures
curabat qđ illi quia illi alii supflue inlisterāt cū
oleo ros. ¶ Ad tertiu dicēdū qđ oleū ros. ē pa-
uce frigiditatis imo dicē de eo qđ calefactus
ifrigidat & ifrigidatus calefacit. ¶ Vel dicēdū
qđ debet poni calidū & cū dicitur qđ reduci-
tur ad frigiditatē. pnder. Dynus qđ nō dz inel-
ligi qđ reducatur ad frigiditatē act. talē lz quē
dam actū p quē pōt agere. ¶ Iste sermo ē con-
fusus sed non tractandus ad pns. ¶ Posset ta-
mē leuius ptransiri. dicēdo qđ frigida possunt
cōferre mēbris neuolis infirmis infirmitatibus
egēntibus ifrigidatione. de qbus ē apostema ca-
lidū. ¶ Ad quartā dī. edū 2^m D. q; nō ē simi-
le de uulnere nerui & dī dura matre discop-
ta osse eleuato ppter duo. Primo quia in dura
matre timetur apostema pp cōmōtōez & ebu-
llitionē. & ideo oportet ponere medicamē seda-
tiuū sup ea. lz in neruo discop-
to timetur ma-
xime ppter dolorē & cōtractionē in neruo &
ideo sufficit sup toto mēbro infundere oleū ro-
satū. Secūdo quia cum caro & cūis sint rara pōt
ab oleo penetrari. & uirtus olei tenet ad ner-
uos. q; uis nō inmediate sup neruo ponatur. lz si
ponatur circūcirca os capitis nō ppter hoc
penetraret ad duram matrem. &c.

Dicitur subeth. Omīssī forma dī-
uisionis & introductionis eorū qui
male intelligūt. Dicemus q; in pce-
dēti tractatu. A. determinauit de
apostematibus capitis & solutiōe
continuitatis. ¶ Hic determinat de egritudi-
nibus capitis quāq; plurimū nocumētū ē in opa-
tionibus uirtutū sensus & moy. Et hoc dicit.
pca. dixit. aut plurimū ut distingeret hūc trac-
tatu a tractatu sequēti. 1° determinat d' egritu-
dinibus quāq; nocumētū ē i opōibus uirtutū
mōtiarum. & ē sensus & neruoz. Sed i hoc

tractatu determinat de egritudinibus. que ma-
xime nocēt uirtutibus sensibilibus & moralibus.
non tñ italedūt uirtutes motiuz. Et si in
aliqua ledatur uirtus motiua. sin subet. nō tñ
ita pūcipaliter sicut leditur sensus. & ideo di-
xit plurimo. ¶ Cōsiderādū ēt circa pcam q; p
opatiōes sensus possumus intelligere opatiōes
sensuūz interiorū. i. sensus cois imaginatiue cogi-
tatiue & memoratiue. quibus insunt nobis mo-
res. unde dicūt uirtutes intrinsece uirtutes
mōtiales. ut supra dedaratū fuit. ¶ Et 2^m hīc
expositionē Au. distinguit hūc tractatū a se-
quēti. qā in hoc tractatu determinat de egritu-
dinibus quāq; nocumētū plurimū ē in opatiō-
tionibus uirtutū sensuūz. intrinsecap. q; dicitur
mōtiales licet cōtingat in aliqua ledi ēt uir-
tutē mōtiuam ut in subet. Sed in sequenti trac-
tatu determinat de egritudinibus quāq; nocu-
mētū plurimū ē in uirtutibus mōtiuz. & ē
sensituius moralibus. ¶ Possumus 2° intelligere
p opatiōes sensus opatiōes sensuum exte-
riorū. Et secundū hīc expositionē Au. cōtinueat
ea de qbus dterminat i hoc tractatu. Quā p^o
terminat d' his egritudinibus quibus fit lesio i
opatiōibus sensus. Secūdo dterminat d' his
egritudinibus quibus fit lesio in opōibus mo-
ralibus id est uirtutū intrinsecap. ibi secūda spe-
cies nocumētū. Quocūq; tamē mō cōtinuet dī-
cimus qđ p^o determinat de accidētibus siue
egritudinibus q; sunt somnus & uigilia q; sunt
accidētia circa sensuūz cōmunē quia somnus &
uigilia circa eū sunt ut sumitur ab A. inde
somnia & uigilia & Auer. 2° collig. 2° dtermini-
nat d' accidētibus siue egritudinibus que sunt
circa alios sensus intrinsecos. ibi 2^a species nocu-
mētū. ¶ Cōsiderādū autē qđ notāter dico d' ac-
cidētibus uel egritudinibus quia ea de qbus
hoc tractu determinatur sunt in se accidentia
ut somnus & uigilia pmsilio sensus amēcia sto-
liditas &c. melācolia & maia. Sed radicaliter
sunt egritudines quia sunt a malis cōplexioni-
bus uel apostematibus uel opilationibus ut
apparet. Et ideo etiā. pca. dicit de egritudi-
nibus capitis & plurio nocumētū. Pria i duas
P^o determinat d' somno supfluo 2° d' uigilia
supflua. ibi 2^a uigilia. Pria in tres. primo de
terminat de subet qui est somnus supflus q;
tum ad sui esse modos & causas 2° quātum
ad signa. 3° ponit curā. ibi 2^a. si aut. ibi 3^a. subet
qđ. ¶ P^o in quatuor. primo determinat d'
subet. quātū ad sui diffinitionē & causas. 2°.
quātū ad pte sui nocumētū & modū. 3° quātum
ad ordinē causaz. 4° addit can. ibi 2^a. & qđ
que. ibi 3^a. oēs aut subet ibi 4^a. amplius. P^o i
duas. primo pmitit diffinitionē. 2° dedarat.
ibi 2^a. non tñ. ¶ Dubitāt hic quidā & ruditer

urq; subet sit res cōtra naturā. Et arguit q nō
quia cōfortat. Probatur qā ē somnus i; somnus
cōfortat. ¶ Itē res nō naturalis nō ē cōtra na-
turā. subet ē res nō naturalis. quia ē somnus
sed somnus ē uigilia sunt res non naturales.

¶ In cōtrariū quia. Aut. dicit q ē supfluus.

¶ Dicēdū ut dicit. quod ē res cōtra naturam

Ratio est quia sequitur morib; ut apparebit

¶ Ad primā rōnē dicēdū q somnus tēpatus

est qui cōfortat. & non supfluus. ¶ Ad secū-

dā dicēdū q res nō naturalis cū excedit sit p-

ter naturā. ¶ Considerādū q. Aut. dicit duo

supfluus quātū ad tēpus pdurationis. & gra-

uis quātū ad modū. qā sit pfdus.

¶ NON tñ. Hic declarat diffinitionē. & pō-

differtētiā in ea positā. 2° genus. Ibi 2^a. im-

nus aut. Prima in duas. p^o facit hoc. 2° infert

diffinitionem quādam. Ibi. 2^a. et eius. ¶ Con-

siderādū circa primā partē q per materiā et

qualitatē possumus duō intelligere. Prio p ma-

teriā substantiā materie qā sit grossa & p quātē

qā sit frigida & humida que dā. s. grolities

& quātā frigida & humida cōueniūt flegmati

Sicut igitur in somno subet sunt duo. s. plixi-

tas & pfditas ita dependent a duobus. Nā

plexitas maxime sit a grossitie materie q p dū-

rat in oppillatiōe sed pfunditas sit a qualitate

frigida & humida inēssis que uehemēt ob-

tūdūt sensus quāuis subtiliter speculādo utrū

q possit fieri ab utroq; Vult igitur Aut. qd

qn dicitur subet est somnus supfluus. i. plixus

grauis. i. pfundus. Debet intelligi quādo ista

fuerūt a materia grossa & frigida & humi-

da unde spaciū ē plixū & eleuatiō. excitatio

fortior. i. debilior. Et hoc ē qd subdit. Et p. i. d-

biliterur & c. quia excitatio nō imprimi i eo.

& iō dicit debilitetur. Quādo. n. ista similitō

ueniūt in una materia tūc mutant se ad faciēdū

somnum grauem & plixū. Et ideo debet expo-

ni. Cuius grauitas. i. cuius excessus ab eo qd

secūdū naturā est in materia. a. grossa & qua-

litate. s. frigida & humida. Ex quo statū Aut.

inuit qd sit quidā somnus supfluus grauis at

ius excessus non est simul in qualitate & ma-

teria. Queritur ergo quis ē iste somnus.

¶ Dicēdū quod ē quedam impōrtia uigilan-

di prop e multū casum uitutis. ¶ Vel dicē-

dum quod materia quandoque est grossa.

sed non frigida humida immo frigida sica

ut melancolia. uel calida humida. ut sanguis

Somnus p^o preter naturā sit ex edēs factus

ab istis materiēbus. licet possit dici aliquāli-

ter supfluus & grauis. nō tñ pprie sicut ille

cuius excessus est simul in qualitate & mate-

ria. & ideo nō debet dici pprie subet. sed qdā

grauis somnus. ¶ 2° per materiam & qualita-

tē possumus intelligere materiale i summo &

formale. ¶ Materiale quidē accipitur hic pro

spatio per durationis. sed qualitas siue formale

et ipsa pfundatio Vult igitur. A. qd somnus

subet ē iumnus superfluous & grauis. nō tamē

omnis. sed ille cuius grauitas. i. excessus ab eo

quod secūdū naturā ē in materia. i. in tēpore

perdurationis & qualitate. i. in profunditate

Includit ergo uerus subet in sui ratione duo. s.

quod sit prolixus & quod sit profundus si

simul. Ex quo immediate innuit quod illa pos-

uit separari & per cōsequēs quod reperiiri

pōt somnus cuius excessus ē in tēpore solum.

& alius cuius excessus ē in profunditate solū

SI AUTEM Hic dubitatur de consequentia

Aut. quia dicitur excitatur. s. facilliter somnus

ē naturalis in q iatate & qualitate. ¶ Sed

cōtra quia leuiter excitari opponitur ei quod

ē profunde dormire. bñ ergo sequit excitatē

faciliter ergo somnus ē naturalis in qualitate

nō tamē sequitur ergo ē naturalis in quātita

te pdurationis. qā possit homo multū dormi

re. & nō profunde. sed leuiter. ¶ Itē hō poss;

excitari in principio somni. & tūc non esset na-

turalis in quātitate. ymo diminutus. ¶ Dicē-

dū primo quod per hoc. quod Aut. dicit. exci-

tatur debet intelligi quod exoritur facilliter

& quod nō ultra inclinatur ad somnū. Si. n. le-

uiter excitatur & statū post hoc iterū ruert in

somnū tūc nō diceretur excitatus. Ex quo cel-

sat prima instātiā. ¶ Ad secūdā dicēdū

quod Aut. nō uult nisi quod sit naturalis in q-

uātate. s. nō supflua in qua opponitur superflicie

dormire duratōi somni subet. ¶ 2° mō possū-

mus dicere quod licet pfunditas somni & lon-

guitudo somni sint diuersa. ut hic Aut. innuit

tamē nō bñ possumus expiri de uno sine alio. Si

malis dormiēs leuiter excitatur uidet posse

argui q ipse non ē paratus longo tēpore dor-

miri. Causa enī propter quā leuiter excitatur

ē paucitas materie. & eius aptitudo ad resolu-

tōnē. Hoc aut nō pōt longo tēpore tenere so-

nū. & saltem quod dicitur uidetur uerum fre-

quēter. nō tamē asserto q sit semp uerū.

¶ ET EIVS Hic fertur diōez. & c. q. eius. s. somni

subet alius ē grauis alius pfdus. ¶ Dubitatē

de hac diōez quia iā diuera: q subet ē somnus

grauis. s. grane esse ē esse pfdū. ¶ Dicēdū

prio q subet quidā ē pfdus nimis. & ille

uocatur hic grauis. Quia ē pfundus magis

et iste absolute uocat pfdus. Et eodē modō

potuit facere diōez. q subet quidā ē prolix-

minus. & quidā magis plixus. ¶ Secū^o mō

pōt dici q graue sumitur hic p. plixū. & tūc

dicemus q subet ē triū specierū Vna species

ē ueri subethi q simul ē somni pfditas &

plexitas. ¶ Aliæ due sunt species nō ueri sub
bet. ¶ Et una ē quāto ē plexus & nō ē pfundus.
¶ Aliā quādo est pfundus & nō plexus
Et has duas species tūc hic cū dicit & eius.
suber. q. d. Iam posui tibi quid ē uerus suber
& eius. suber in gere & large. Vel eius. non
ueri alius est grauis. i. plexus nō tamē pfundus
alius est suber pfundus sed non prolixus
¶ Ex quibus apparet quod grauitas siue gra
ue summitur hic ab Aui. tripliciter. ¶ 1° sum
mitur graue p pfundo ut cōtra distibuit p
lixo quomodo summitur in diffinitione cū di
cit & grauis. ¶ 2° Secūdo summitur graue p ex
cessu ab eo qd ē secūdu naturā. Et h^o mō gra
uitas ē distēpāria p duratōe & i pfunditate
quomō summitur cū dicit sed ille cuius graui
tas i. cuius excessus i plexitate & pfunditate
¶ 3° mō summitur graue uel grauitas 2^m p
plexitate ut distinguitur cōtra pfunditatē et h^o
mō summitur hic cū dicit alius ē grauis. ¶ Du
bitat utqz sit repire somnū plixu & leuē siue
nō pfundū scy a quo homo existeret leuiter.
¶ Videtur qd nō qd omnis somnus habēs cāz
d diffiali remouēbile ē pfundus qd homo tūc
nō pōt leuiter exitari. ¶ Sz omnis somnus p
lixus habet cāz d diffiali remouēbilez cū mul
tū p daret ergo omnis somnus plixus ē pfundus.
Eodē mō pōt pbari quod omnis somnus
plexus sit pfundus quia omnis somnus pfundus
habet causā fixā & pmanētiā sz omnis
talis somnus multū p durat ergo omnis pfundus
somnia ē plixus siue apertus plixatus. ¶ In
cōtrariū ē Aui. in modo loquēti cum dixit
nō tamē omnis. ¶ In cōtrariū ē Gal. in cōmē
to secūde particule affōz. super illo affō. Som
nus & uigilie. Vnde secūdu trāllatione grecā
dicit. Cōcedat somnū recte nominari longum
cū tēpore sūū supexcedat eā qd secūdu naturā
cōmēscieratē nondum autē diff. ale erigibile
h. ibens. Ecce secūdu mētē Gal. qd pōt somnus
esse lōgus & tamē cū facilitate erectōis ab eo
Et eadē ratione uidetur qd somnus possit ēē
breuis & diff. ale sit ab eo erigi. ¶ Dicēdu qd
si nō frequēter accidat tamē ē possibile som
num esse longū & non pfundū. Pō. autē dici
n pfundū dupliciter. Vno mō quia sit cō. l. t. us
quibus iā accitibus similibus accitibus uigi
larū de locutō. & moru & apīoe quādoqz
palpebrarū & hoc ē possibile ut apparet ex
Gal. i. l. p. d. comate & sup. et dictū ē. Alio mō
quia sit somnus purus & plixus. Et cū homo
clamat uel tūc tūc dēmiētē stāi erigitur &
euigiletur. Et h^o ē possibile qd pōt aliqua ma
teria uaporosa rara facere somnū que in mul
ta saltē p uia renouatōis & successiue euapo
ratōis ad caput. Cum igitur homo dormit p

pter talē materiā nō pfunde dormit qd statim
materia cessat ab oppilatione & obstru
tiōe quā facit cum sit rara & leuis. Sed tamen
homo hic lōgo tēpore para² ē dormire ppter
multiā succellūa euaporatōē. ¶ Ex h^o cessat
p istāria qd dicit diff. aliter remouēbilē duo
bus mōis. Vno mō dicitur remouēbilē difficul
ter a sui actuali ipressiōe & h^o mō somnus ē
pfundus. Alio mō dicitur diff. aliter remouēbilē
a sui cōtrariatōe & h^o mō ē plixus. Pōt ergo
cū ab actuali ipressiōe pro uonunt facilliter
remoueri. qd materia subtilis uaporosa. & sic
somnia nō ē pfundus. sz tū cōtrariatōe nō re
mouēbitur y^o statim iste excitatus reclinabit
ad somnū. & hoc propter renouatōē euapo
ratōis. Ex quibus apparet qd somnus pōt ēē
profodus & nō prolixus. & hoc qd causa eius
ē aliqua materia frigida humida gressa. sed
pauca. & ideo in sui actuali cum causat somnū
facit eū pfundū & nullis accidētibus uigile
mīstū et h^o tūc tūc uel clamentur p illo. tūc
nō erigitur. tū qd pauca ē materia nō multūqz
p duratur hic somnus. Et si tu fortiter laboras i
eius euigilatōe ita qd exierit nō reclinatur ad
somnia. Iste g^o somnus ē breuis & pfundus. Et
sic solutū rō cū dicitur. omnis somnus pfundus ha
bet causā fixā pmanētiā. ¶ Dicēdu qd uerū
est in actuali ipressiōe. & p illo tunc. non tū
habet eam fixā. i. p duratōem. cū causa possit
esse pauca.

¶ **SOMNVS AVTEM.** Hic Aui. declarat ge
nus positum in diffinitione. & ex hoc procedit
ad inuestigandum causas subeth. ¶ Genus autē
est somnus. Primo ergo declarat quid est som
nus in generali. secūdo in speciali. ibi. 2°. & som
nus qd ē. ¶ Considerādum primo circa diffi
nitū. qd dicit somnū ueritē saliter. qd hec diffi
nitio ē somni i cōi ad somnū quēcūqz siue sit na
turalis siue nō naturalis. siue contra naturam.
¶ Notandum circa diffinitionē qd somnus
ē retractio. et hoc maxime expressit Aui. quia
hoc est sicut formale in somno. ut summitur
2° collige. sz secundum aliū modū p esset dici
efficiēs immediatū In hac autē retractiōe tūc qd
ē illud quod retrahitur. quia spūs animalis. i.
ab anima dictus qd quilibet spiritus retrahit
inrus. licet manifestius. & plus animalis spūs
i. cerebri. ¶ 2° agitur id a quo fit retractio
quia ab insitō sensus & motus. ¶ 3° ad quid
fit retractio quia ad principii. sed cor secūdu
Auer. 2° collige. Et rō ē. quia sicut cor ē princi
piū & dominus expansiōis calorisi ita ad cor
fit reuerthio. ut ibideuidit Auer. ¶ 4° ostēdit
quid cōsequatur ad hanc retractiōē. quia pri
uatio sensus & motus & h^o ē quod dicit cum
quos. creditu priuatur i. strumētia ipsorum sen

sus & motus ab exitu operationū i ipsius scilicet
 ex stentiū. Et dixit ab exitu operationū & nō
 dixit a potentia operativa. ¶ 1° ponit excep
 tionem quia licet prius motus ab instrumē
 tis mouētibus nō tamē ab instrumētis spiritū
 i. anhelitus. quia eius necessitas ē in uita. Aut
 ergo nō trahitur spūs animalis ab eis aut si
 retrahitur mouetur uirtute naturaliter eos
 mouēt. ut ymaginari uidetur Ga. in memento
 a. f. apopleliam fortē sol uere &c. ¶ Et si cō
 sideras hec est ualde cōplexa diffinitio. et cōpre
 hendit illā quā ponit Albertus 2° de ania. p^orio
 capitulo. s. q. somnus ē quies anime ab exte
 riori ope sentiū. & inuit eam plusq̃ cōmentator
 in regulat. 3°. & Auer. colligit scēdo & 3°.
 ¶ **ET SOMNVS QVIDEM NATVRA**
 lis Hic specialiter ostēdit qd sit somnus declarās
 qd sit in quacūq̃ specie somni. Et primo qd est
 somnus naturalis. 2° qd ē somnus nō naturalis
 3° qd ē contra naturā. ibi. 2°. & huiusmodi. &
 quādoq̃ accidit somnus. ¶ Dicit primo qd som
 nus naturalis absolute. i. cōtra distinctiō nō na
 turali. & cōtra naturā. ē cuius. i. in quo est re
 ditus &c. ¶ Circa hāc diffinitionē cōsidera qd
 ipse tangit duas causas. Primo causā formālē
 uel efficiētē quia ē reditus spiritus uitalis cū
 profundatōe. i. submersiōe ad profundū ut ad
 cor. ¶ Dubitatur an primo alius somnus sit ab
 solute naturalis. Videtur qd nō p. Aui. p^o li
 bro sen. 2°. ca. d. signis cōplexiōnū ubi poit qd
 somnus nō ē ex summa operationū naturalium
 absolute sed cōditionaliter. ¶ In contrariū ē
 hic. Aui. ¶ Dicēdū quod somnus pōt dupli
 citer cōsiderari. Vno modo ut comparatur ad ui
 giliā & ut sic nō ē absolute naturalis sicut ui
 gilia. v^o ē ppter defectū qui ex uigilia cōsequi
 tur. Vigilia autē ē naturalis quia anima scēdū
 naturā se habens uigilat ut. Ap. 17. p^ocula ē
 pble. primo pble. Et sic loquitur Aui. p^o libro.
 Alio mō potest cōsiderari ut in suas species di
 uiditur & ut sic quidam dicitur somnus ab
 solute naturalis & qdā naturalis & qdā cō
 tra naturā. ¶ 2° dubitatur quare diffiniēdo
 somnū absolute dixit qd erat reditus spūs ani
 malis ab anima dictus. S. d. diffiniēdo somnū
 naturālē dicit quod est reditus spūs uitalis
 ¶ Dicēdū qd somnus absolute cōprehēdit
 omnē specē somni. S. i. qd ē specē somni pnci
 paliter redit spūs aialis cerebri uel phibetur
 expādi ut in somno malo factū ppter cerebri
 frigiditatē solā. In quadā ē specē somni malā
 pncipaliter reuocatur & phibetur expādi spi
 ritus naturalis apd medicos ut i somno ppter
 euacuatiōes & defectū spiritus naturalis. Et
 in quadā somno pōt pncipaliter reuocari spūs
 uitalis ppter hoc igitur Aui. diffiniēs somnū

absolute dixit qd ē reditus spūs aialis. i. cuius
 cinque sed i somno naturali dixit quod ē red
 di. 2° spūs uitalis. Et causa ē quia i somno natu
 rali retractio caloris fit a uirtute. regitua scēdū
 dū Auer. 2° colligit & eius finis pncipalis ē
 restauratio eius qd ē spiritibus ē resolutum
 in uigiliis. Ergo somnus debet dici pncipaliter
 retractio illius spūs qd ē radix & pncipiu resla
 uratiōis omnis alterius spūs. Talis autē spūs
 ē uitalis ut notū ē. 2° causa ē qd retractiō calo
 ris ad interiora fit etiā ppter cōplēmētū digesti
 onis illius ergo spūs debet dici reuocatio q ma
 xime ad digestiōē facit & talis est spiritus ui
 talis. Et hoc est qd dicit Aui. & cū pfunditate
 spūs uitalis ad interiora ut digeratur cibis.
 2° Aui. in hac diffinitione ponit causā finalē
 huius somni naturalis. & per cōsequēs huius
 retractiōis & ponit tres causas finales. Vna
 ē ut digeratur cibis ex unione caloris & hoc
 ē quod dicit ut digeratur cibis Et hic cadere
 questio quo tēpore fiat melior digestio an in
 somno an i uigilia. Et hanc diffiēle discutimus
 contra Dinum. ¶ 3° causa finalis est quiescere
 ab operibus sensibilibus. Nam in actione ac
 dit languor. & ideo queritur quies de somno
 & uigilia & in commento secundi celi & mū
 di commento vi. & hoc est quod Aui. dicit
 Et qd ē ē. i. illa profundatio spūs ppter quie
 tem. tertia causa finalis ē spiritus p^oriorum
 restauratio. & h^o ē qd dicit & ut spūs sibi con
 iugat &c. Est et autē hic speculatio i quo differe
 runt ab iuicē he cause. & quē ordinē habent.
 ¶ Considerandum 2°. q. Aui. tangens finem
 somni qui ē digestio i posuit eū reuocari spūs
 uitalis solū cū dixit. cū pfundatione spūs uita
 lis ad interiora ut digeratur cibis & in reuo
 catione spiritus uitalis ad hūc finē qui est cibi
 digestio dicit q reuocatur spūs animalis quasi
 p quādā cōsequētiā siue necessitatem uacui.
 Quādo enī duo corpora subtilia ad iuicē sunt
 mixta. & unū mouetur ad aliquā pte oportet
 q aliud per quādam uiolētiā cōsequatur
 ne sit dare uacuiū iter unū & reliquū. Et hoc
 mō dicit q spiritus animalis sequit uitalē Est
 ergo mēs Aui. q spūs animalis reuocatur i
 rius nō ppter digestiōē cibi. s. p quādā cō
 sequētiā. ¶ Vterius postq̃ Aui. posuit spiri
 tū uitalē & ē animalē reuocari intus subitūte
 duos fines utriq̃ communes. s. ut quiescant & ut
 restaurētur. ergo spiritus uitalis reuocatur inte
 rius p tres causas. s. ppter digestiōē ppter q
 etē. & ppter restauratiōem sui ipsius. S. spi
 ritus animalis reuocatur ppter duas causas fi
 nales. s. ppter quieē & ppter restauratiōem
 sui ipsius. i. ut restauretur et ppter etiā causam
 s. ppter necessitatem uacuitatis. ¶ Dubitatur

ergo utrū spūs aialis in somno reuocetur pp ciborū digestiōē. Videtur qđ sic p Auer. i cō mēto canice eā de somno & uigilia. x. cōmē to ubi dicit qđ in somno fit melior digestiō cū pdictis duobus caloribus. scilicet calore uitali & aia li reuocatis intus. Amplius hic spūs aialis reuo catur intus ut restaret par tē sui sed hoc non fit sine digestiōe ergo reuocatio sua ē p dige stione. In contrariū Auer. secundū pmissam expōitiōē. ¶ Dicēdū qđ questio nō querit aliud nisi an spūs aialis sentitius & motiuius reuocatus in somno agat ad gestione cū i stomacho uel epate uel mēbris ita qđ se hēat rō: causē efficiētis. ¶ Et dico qđ spūs aialis sentitius & motiuius apđ Auer. pōt duo ipor tare uel spūs a cerē missus p neruos uel spūs uitalē missus ad mēbra sensibilia & motu a. i. in mensura cōueniēti pro sensu & motu que mensura ē alia uel ultra eā que ē ad opera nu trimēti absolute. Si quidē querit questio de spū aiali sentitio & motio quia cerē uadit ad neruos. Dico qđ iste spūs nō facit manifeste ad cibi digestiōē. Ratio huius ē qā iste spūs ē ualde pauci calor is imo rēdit ad remissam caliditatem qā cōsequitur suā cōplexiōē a subtili tia cerebri que sit frigida. ¶ Sed tu dices multa mēbra frigida faciunt digestiōē & it uat ad eā. ¶ Dicēdū qđ nos loquitur de dige stione cōmuni cordis stomachi epatis & uena strū quā p se & directē nō facit calor remissus sicut est calor spūs aialis imo calor foris sicut calo r spiritus uitalis. Et iō reuocatiōe solius spūs uitalis dixit fieri pro digestiōe. Dico autē quod spiritus aialis non facit manifeste ad di gestiōē cōmune quia si quis uellet imaginari quod sit spūs cū habeat aliquem calorē actu aley & ille quāuis sit paucus possit inuare ad digestiōē posset sustineri. Si autē questio que rat de spū aiali qui est idē quod uitalis spūs a corde datus mēbris sensibilibus & motiuius i mensura pro sensu & motu tunc dicēdū qđ talis spiritus reuocatus inuaret ad digestiōem effectiue cum habeat calorem actualē potēte. Et de hac loquitur Auer. p rō canice p allegato cōmēto. Et sic appetit solutio ad primū. ¶ Ad secundū dicēdū qđ restitutiō spiritus anima lis nō fit actiue a spiritū aiali. qā nō se ipsum restituit. s. utrius generatiua eius ē una de ui ruitibus naturalibus que cum generat. ¶ Dubitatur 2° an quiescere sit finis cois spi ritui animalis & uitali. ad qđ p nō. qā spiritus uitalis nūq̄ quiescit a sua oparōe. ¶ In contra riu ē Aui. 2^m expōitiōem datā. ¶ Dicēdū qđ quies hōis spiritui ē finis cois. tū diuersimo de. qā spiritus animalis ex toto ab ope qlescit s. uitalis nō qlescit ex toto. sed ab ea pte qua ex

tē libant p exercitio uigiliay. Vel p quietem intelligit prohibitionē rel solutionis. ¶ Dubita tur 3°. quare Aui. multiplicat tot uerba nutri tur sustentatur &c. ¶ Dicēdū qđ qñ ad spiritū resolutū in uigilia aduenit uel aduigil alia ps spiritus. Nos consideramus tria. P rō absolutez repōitiōē. & sic ē quo nutritur. Secundo p duratiōē eius in tēpore quo non pcurat. & ut sic sustentatur. Tercio additiōē a i id qđ p fuerat. & ut sic augmentatur subtilitā ipsi us & totū hoc uocatur restitutiō eius qđ in uigiliis fuit resolutū. & iō dixit quasi cōprehē dens omnia illa & recipiat &c. ¶ Consideran dū tñ qđ nutriti & augari p p rōe tribuuntur spiritibus cū 2^m cōmuniōes opiniōes sint in animati. & ideo littera exterior dicit dū nutri tur. qā littera exterior dicit quo nutritur. Et ut debatur qđ inuenit qđ spiritus. p rōe nutri retur s. littera exterior moderatus loquitur cū dicit dū nutriti. i. quando nutriti tamē ex h^o affirmat qđ p p rōe nutriti. s. quādo nutritur & sustentatur &c. ¶ Dubitatur 4° an in mo tu spiritus animalis ad neruos sequēris spiri tū uitalē spiritus animalis primo uadat ad ce fbrū & postea ad cor an primo uadat ad cor & nō sequatur cerebrū & hoc esset p rōfūda speculatio an spiritus uitalis cui misceatur ani malis & quē sequitur necessitate uacuitatis sit spiritus cōmuni missus mēbris per arthi rias communes. & tunc spiritus animalis in diare sequeretur uitalē uersus cor & nō uer sus cerebrū an sit spiritus uitalis a p rōpatus missus mediare cerabro qui tamē nō ē forma liler animalis uel licet sit missus nō mediare cerebro tamē sit appropriatus. cum animali. Et tūc retraheretur ad cerebrū primo & imedia te & ultimo ad cor. Et an spiritus animalis qui sequitur uitalē possit dici pars uitalis spi ritus dari organis sensui ultra id quo indigēt p nutritiōē. & cū spiritū uitali motu uersus cor. illa alia ps uitalis spiritus qui pōt dici ani malis uadat cū eo uersus cor. & alius spiritus aialis a cerebro datus uadat uersus cerebrum. sed ista p rōfūda omittantur.

¶ ET HVIC. ¶ Hic notificat somnū nō natura le. & primo facit hoc 2° ponit differētiā in ter somnū naturalem & non naturalem. ibi 2°. differētia uero. Prima in tres sicut tres ca usas ponit somni non naturalis. ibi. 2°. & quan doq. ibi. 3°. & plurimum. ¶ Dubitatur qua re non possit diffinitionē somni non naturalis ¶ Dicēdū qđ iam ex duabus diffinitionibus h^o apparet. Nā ex diffinitionē somni absolute ap paret qđ ē reditus spiritus ad interiora. s. ex di finitionē naturalis appet qđ est reditus spiritus p p rōe causas naturales. Ergo appet qđ som

nus nō naturalis ē reditus pp̄ causas non natu-
 rales solū. q̄ debuit Aui. ostendere has causas
Considerandū 2° q̄ somnus de quo est hic
 sermo cōmuniter a medicis dicitur nō natura-
 lis. quia ē quali medius inter somnū naturalē
 & somnū cōtra naturā. in Aui. utitur duobus
 uocabulis de eo. Primo q̄ dicit q̄ ē p̄p̄ius
 huic. naturali somno. Est autē sibi p̄p̄ius q̄
 nō tantū distat r̄gum somnus cōtra naturam.
 Etiam quia fit ad restiturationē n̄ faciendam
 eius quod resolutum est. ad quod fit etiam na-
 turalis somnus. Etiam quia fit a causis non na-
 turalibus que nō sunt ita immoderate sicut cause
 preter naturā. Aliud uocabulū Aui. est q̄ dicit
 q̄ hic somnus nō ē absolute naturalis. i. nō pu-
 re naturalis. sed deficit ab eo. **C**onsiderandū
 3° q̄ Aui. i. summa ponit tres causas somni nō
 naturalis. Prima ē la p̄stas ab egritudine. & ē
 dispositio neutra cōgalescētie. unde homo que-
 rit quietē. & sic spiritus intus retrahuntur.
 Dicit autē ei qui fatigati est uicinus. q̄ si talis
 fatigatio esse in praesente egritudinis dicere
 tur somnus cōtra naturā. Sūz q̄ a p̄p̄inquat ho-
 mo fatigati significat q̄ egritudo sedata ē &
 hō remanēt quasi sēsus & querit quietē. Et ista
 cā ierinece reducitur ad resolutionē spirituum.
C Si q̄ considerat ipse tñ somnus p̄fusus in la-
 nis. i. in his qui sani appere nō significat boni-
 tatem q̄a significat uel sup̄flua euacuationem
 uel laborē sup̄fluum. uel aliquā materiā op̄illā
 tem. 2^a. causa somni nō naturalis est multa eua-
 cuatio a medicina solutūa. unde spiritus cōmi-
 nuti p̄ euacuatōē non possunt extra expādi
Et somnus cōfert ei & c. s. post alius ci-
 bi sumptionē q̄a super uacuitatē superfluum
 dormire ē malū ut p̄o can. fen. 2^a de pulsū som-
 ni & uigilie. **C** 3^a cā ē superflua resolutio fa-
 cta ex motu & exercitio uel labore & nō tolle-
 rat substantia spūs dilatationē. i. expansionem
 ad extrema p̄pter defectū agumētū sui spūs
 sup̄illat q̄ sufficit applicationi. i. ad organa
 s. intrinseca. Et uult dicere q̄ ultra id q̄ d̄
 stare intus nō sup̄ q̄d possit extra expādi
 applicatur. i. ad organa extrinseca quia nō solū
 spiritus d̄ habere quantitātē aqua possit appli-
 cari organis extra sed quia possit perdurare
 i exercitio operationū profundatur ergo sicut
 fit & c. Et illud. i. talis resolutio fit p̄pter eua-
 cuationē sup̄flua accidētē spiritui aiali q̄a la-
 bor & exercitū resoluunt maxie aiale spiritū
Nota igitur & c. q̄d ē in substantia eius. i.
 spiritus. i. retinet spiritū. Vel q̄ ē i substantia
 eius. i. illud q̄d ē substantiale & necessariū in
 interioribus. nisi cōsequatur. i. nisi adueniat ali-
 q̄d n̄rimētū q̄a possibile ē q̄d ex hoc homo
 fortificetur. & spiritus multiplicet & homo

nō dormiat sicut accedit laboratibus q̄ com-
 dunt laborādo. **C** Considerandū autē q̄d p̄ hoc
 q̄d Aui. dicit p̄pter euacuationē accidētē spi-
 ritui aiali p̄o iummi differentia iter hāc. ter-
 am causam somni non naturalis & iter alias
 q̄a ista causa ē resolutio facta a motu q̄ maxi-
 me resolutio spiritū animalis. Sed secūda cā est
 resolutio facta a medicina solutūa. que resol-
 uit spiritū naturalē & etiā uiale. Sed prima
 causa ē laxitas facta ab egritudine. s. febre.
 que attingit spūm uiale. licet unicuiq̄ harum
 causarū afficiatur resolutio unitus sit spūs
C Considerandū etiā quod si quis ueller etiam
 posset has presaliter introducere. Dicit dū q̄d
 quidā est somnus absolute naturalis. cuius
 propinquus & q̄a nō absolute naturalis. Et
 tu considera. tanē primus modus exponit ē
 magis cōsonus menti Aui. ut apparet q̄ sub-
 dit. Differentia uero. Nā somnos predictos cō-
 patādo in duos reducit.
DIFFERENTIA VERO Hic ponit differē-
 tia inter somnū nō absolute naturalē & somnū
 qui ē ante istum. i. somnū naturalē Ex quo ap-
 paret q̄ Aui. somnos predictos reducit in du-
 as species. **C** Cōsiderandū quod Aui. inuit
 uenētiā. & ponit differentiam cōuenientia est
 quia uterq̄ ē ad restitutiōē Sed differt q̄a
 somnus naturalis querit restitutiōē factam
 a re naturali. sicut est uigilia. & hoc ē q̄ dicit.
 & est res naturalis. i. uigilia. uel & est res natu-
 ralis. s. talis somnus. Sed somnus nō naturalis
 petit restitutiōē eius quod resoluunt a la-
 bore. & c. **C** Dubitatur q̄a dicit q̄d somnus
 siue uigilia est. res naturalis cū tamen ponatur
 inter res nō naturales. **C** Rē quia ratione som-
 nus quod fit restitutiō eius quod dissolutum
 ē ex uigilia ē res naturalis. eadē ratione somnus
 ex labore. quia labor ē res nō naturalis sicut
 uigilia. **C** Item 4° de accidētē & morbo in fi-
 ne dicitur quod ex magno labore fit somnus
 naturalis. **C** Item labor uidetur coinciderē cū
 uigilia. Nam uigilia resoluunt propter laborē
 & motus qui in ea fiunt. ergo si somnus ē nō
 naturalis. quia ex eo restituitur q̄d cū laborē
 resoluunt. & uigilia resoluunt per letetres.
 ergo somnus succedēs uigilie est nō naturalis
C Dicendum quod uigilia potest compe-
 ri ad somnū & potest comparari ad labo-
 rem superfluum de quo est hic sermo. Si
 quidē competere: ut ad somnū ipsū dicitur natu-
 ralis. quia nobis magis secūda naturā inq̄ q̄ in
 sit somnus. Anima enim secūda naturā se ha-
 bens uigilat. ut Axi. p̄b. 17. p̄b. Et iā deda-
 rati hoc in q̄de de cōseruatione sanaratis. Si
 militet si uigilia cōperetur ad motum super-
 fluum. de quo ē hic sermo. dicitur naturalis q̄a

uigilia quātūcūq; secūdū naturā nobis insic
reoluit. nos & ideo necessarius fuit somnus.
¶ Ex quo apparet quod quādo dicimus qđ
uigilia siue somnus est naturalis uel nō natura
lis non accipitur eo modo quo dicitur res na
turalis uel nō naturalis. Sed dicitur uigilia na
turalis & somnus. que sunt cū dispositione sa
na & causis existentibus in latitudine sanitatis
Sed dicitur nō naturalis. sed p̄pinqus qui est
in dispositione neutra & causis neutris. sanitati
p̄pinqus. Sed dicitur contra naturā qui ē cū
dispositione egra & causis egris. Et forisāz sub
tiliter speculas hec nomina sunt continenter i
posita sicut etiā rebus naturalibus non natura
libus & contra naturam. ¶ Ad cōtrariū dicē
dū qđ iōd primo uigilia & somnus in dispositi
one sana possunt dici naturales dispositiones
licet in se sint res non naturales. ¶ Ad secūda
dicēdū qđ labor de quo hic ē sermo ē labor
sup̄fluus extra rerios fani laboris. ¶ Ad Ga
lienū dicēdū qđ large sumit ibi somnū natura
lē p̄ non naturali qđ respectu somni subeth. pōt
dici naturalis. ¶ Ad teraā rōnem dicēdū du
pliciter. Priō qđ uigilia resoluit ōi labore mo
tus circūscripto s̄quis hō 2^m omnē periculum
gesseret. ¶ Vel dicēdū qđ labor ē duplex. unus
qui coicidit cū uigilia naturali. & de illo nō ē
sermo. Alius ē labor sup̄fluus. & d hō ē sermo
¶ **ET QUANDO QVE.** Hic determinat de
somo preter naturā. & ille ē qui p̄prie dicit
subeth. ¶ Et p̄ inuēdo eius diffinitōez poit
eius cās cōplexionales. Secūdū ponit alias cās.
ibi 2° subeth. preterea. Prima in tres. p^o osten
dit qđ subeth. fit a frigiditate. 2° qđ fit ab
humiditate. 3° quomō simul ab illis ibi 2°. &
qđq; ibi. 3°. & hec due caue. ¶ Cōsiderādū
atq; primā p̄tē qđ Aui. utitur his uocabulis.
somnia nō naturalis absolute. i. simpliciter. &
iste opponit summo naturali absolute. i. simpli
citer in speciebus somni. Somnū autē medium i
ter istos uocat i tribus nominibus. qđ dicitur
nō absolute naturalis. quia diminutus a natu
rali. & dicitur huic naturali p̄pinqus. & dicit
nō naturalis. s. sine aliqua. alia determi natione
& hoc nomine uocat cū dicit. secūdus petit ē
stauratiōē resolutionis laboris. & ē nō natu
ralis. ¶ Cōsiderādū 2° qđ Aui. inuit hāc dif
finitionē qđ somnus absolute nō naturalis qui ē
dictus alio noie preter. naturā est ut sit redi
tus spiritus animalis p̄pter causā in frigidā
tē contrariam substantiē. i. complexionī spūs
& p̄pter alias causas contra naturam. que di
centur. ¶ **Notandū 3° qđ somnus contra na**
turam adueniens p̄pter frigus. uel aduenit
p̄pter frigus aeris. & dicit extrinsecus. uel p̄
frigus regis. que assumūt. ut opū &c. Et q̄tus

ad hoc dixit. aut ex medicinis. ¶ **Sz tu diceres**
nōne possit accidere a frigore materiū humo
raliū. ¶ **Respondēdū qđ** s̄ et loquitur de eo i hoc. c.
¶ **Cōsiderādū 4° qđ** Aui. tangit duos effec
tus rigoris occurrentis i strumētis sensū &
motus ut cerebro & neruis. ¶ **Vnus effectus ē**
qđ frigus phibet penetrationem spiritus uita
lis ad mēbra qua prohibita fit priuatio sensus
et motus. ¶ **Sz tu diceres** quare dicit aialis.
¶ **Respondēdū qđ** intelligit d animalī uiuēte. ¶ **Vel**
dicēdū qđ solo animalī spiritui phibito pōt fie
ris motus contra naturam per instrumentum
intelligit ueritate & cerebrum. ¶ **Sed tu dice**
res quare dixit postea uitalis. & non dixit ani
malis. ¶ **Respondēdū qđ** si frigus congelat do
phibz trāitū uitalis spūs multo magis aialis
¶ **Tangit autem Aui. subtiliter** modum pē
tratōis spūs uitalis ad mēbra quia modus pē
tratōis eius ē ad inuētiū siue ē inuouans
illud quod effunditur siue resoluitur d̄ spiri
tu adunato in mēbris. Debemus enim ima
ginari quod spiritus qui actū est in mēbris
semper extra funditur siue resoluitur & ideo
oportet qđ semper penetraret ut iter actū sensus
& motus. ¶ **Secūdus effectus ē** qđ frigus cor
rumpit complexionē spiritus qui ē i mēbris
sensitiuis & motiuis per quā complexionē re
rerat uirtutē sensitiuam & motiū a princip^o
sua cer^o uel corde. ¶ **Ex his autē duobus ef**
fectibus rigoris sequitur duo alī quia ad p̄
mū quod ē prohibitio penetrationis sequitur
quod residuū spiritus nō potēt penetrare fu
git ad suū principiū. s. ad cor & hoc ē qđ di
cit ad p̄fundū pectoris. ¶ **Sz ad secūdū effectū**
qui ē corruptio cōplexionis spiritus p̄ sui ifrigi
dationē pigritat dilatari & extrēdū extra l̄z
hoc sequatur ad phibitiōē penetrationis & ad
corruptionē complexionis & hoc ē stupor. i.
subeth i quo fit priuatio sensus et mot^o et sumi
tur hic stupor sicut sumitur a Gal. 4° de i eri
oribus 2° ca^o. Alii uero mōi qbus accipitur
stupor sunt dicendi s. n. secūda huius
¶ **ET QUANDO QVE.** Hic ostendit quo
modo fit subeth ab humiditate. ¶ **Cōsiderā**
dū qđ tripliciter hūiditas induit subeth. p^o
inturbidādo substantiam spiritus quia humi
di est inturbidare und nō ē aptus ad sensū &
motū. Secūdo oppillādo quia spiritus turbi
datus ē grossus nō aptus penetrationi. Tercio
laxando substantiā neruorū & musculorum
unde partes cōiidunt & fit oppillatio & hō ē
qđ dicit & molificatio sup. sequit quā molifica
tionē s. figurat oppillatio & coopmētū. i. casus
partis sup parte que phibet & c. ¶ **Instru**
menta sunt corrupta. i. recepta receptioni & pene
tratōi spūs. ¶ **Considerandū 2° qđ** ebrietas

humectant^r sic ducit subeth. & repletiones stomacice. & patet.

¶ ET HE. Hic ostendit quomodo fiet subeth ab illis causis simul, & ponit ordinē. Dicit^r p^o he due causas. frigiditas & humiditas cū cōfirmantur. i. cū simul eueniūt & sunt fixe inente sunt cā subeth. qā faciūt somnū p^oūdū & etiā p^oixū. **¶** Considerandū q^o somni naturalis p^oicipalior & p^orior causa ē humiditas q^o frigiditas imo i^o p^orie frigiditas debet dici causa naturalis somni. Vnde 4° de accidētī & morbo i^o si ne uult Cali. q^o p^orie medicina somnifera est hūida. S; in causis somni naturalis, ut subeth. cū cōcurrūt frigiditas & hūiditas. cā aūs tūc i. cā p^oicipalis ē frigiditas. Et h^o qā frigus ē magis cōtrariās sensui & motui q^o hūiditās. si cut in t^one de somno contra. Dinū.

¶ SVBET PRETEREA. Hic ponit alias causas subeth. & habet quinq^{ue} p^ores sicut quicq^{ue} ponit causas. Prima cā ē insultus proximorum quarundam febrium. Vbi considerandum q^o Auicēna duo tangit. Primo modum prouentus istius subeth & est qā natura uenit i^o insultat cū essentia. i. cū spiritu uitali super egritudine in qua insultatione contingit quod comprimitur sub materia & ipsa. naturam cū spiritu uitali sequitur spūs aīas & cē. Et p^orie. i. cōprimatur sub materia si ē flegmatica. Et h^o dicit quia postea uirtus submergit propter quantitātē uel prauitatē. **¶** 2° Auicēna agit rempus per durationis subeth in submersione caloris in feb. flegmaticis quia ē quousq^{ue} non calescit. Cū autē aduēit putrefactio & calescit materia tunc fit expansio caloris & cessat subeth.

¶ ET QVANDO QU. Hic ponit secundā cāz & ē malitia humorū uel uaporū cōmunicatorum cerebro quantū ad partem anteriorem a stomacho uel pulmone & cē. **¶** Sed tu dicere potest ne uapor facere subeth. circūscripto excessu hūiditatis uel frigiditatis. **¶** Dicēdū q^o sic dupliciter. P^orio p^o sui compulsiōe opillan^o 2° per sui i^oportione terefactio & submergēdo spūs sicut i^o uaporibus surgētibz a ueribus potest contingere.

¶ ET QVANDO QV. Hic ponit tertiā causam & primo facit hoc 2° satisfaciē dubitatio ni Ibi secūda. & uehemēti^o **¶** Considerādūz quod hec tertiā causa ē cōstrictio facta in cēbro ex qua cōstrictio fit opillatio & phibit o motus spirituum ad mēbra. **¶** Ita autē cōstrictio fit ex osse fracto cuius lamia sulcet magna uel cortex premit cerebrum. **¶** Considerādū circūsecūda partem quod Auicēna uult respondere quēstio quā queri possēt cuius uentriculi cerebri compressio ē magis causa subeth

Et respondet quod cōpressio siue cōstrictio & coartatio uentriculi medi. sic eius i^osiō plus accidit subeth & reliqua mala accidētia ut in p^ocedētī cā^o dictū ē. **¶** Notādū quod uentriculus medius est nobilior. & ideo ad eius nocumētū peiora sequūtur accidētia. Itarim enim nocumētū suū cōmunicat reliquis uentriculis. Ad faciēdū autē subeth per uiam cōpressionis iuuat multū sua structura quia enim inrer omnes uentriculos ē magns strictus. ymo est sicut uia i^o cōpressio siue coartatio statim claudit illum & ex hoc fit stupor siue subeth p^opter notumētum etiā aliis cōmunicatū Vnde Ga. 4° de interioribus. 2°. c. uentriculo cerebri cōculato maxime medio stupor oritur.

¶ ET QUANDO QU. Hic ponit quartā cāz que ē fortis dolor unde cerebrū in se cōtrahit & opilat uias spūs. & cē. unde nō p^ocedit extra.

¶ Et cōsidera q^o forsan iste subeth ē cū epilēsia. uel dispositio illi cōsimilis. uel si ex dolore in tus confugiat spūs fit subeth. s; si contractio fit at in paniculis cerebri & cerebro fit epilēsia & cā hoc modus subeth. **¶** Considerādū ē q^o enumerat loca dolorosa. ut ex passioe i^o tiporibus. qā locus dolorosus ē pp^o musculos & cē.

¶ ET QUANDO QV. Hic ponit quintam causam subeth. siue somni cōtra naturā. siue nō naturalis absolute. que ē uehēmēs debilitas. i. defectus i^o spiritu pp^o resolutōez. **¶** Et cōsidera quia resolutio spiritui & eoz debilitas est triplex. quedā que sequitur naturalē uia & exercitia naturalia. & ista facit somnum naturalē. quedam que sequitur exercitia supflua extra terminos sanitatis. tamen in terminis neutralitatis & ista facit somnum non naturalem. sed propinquum naturali. quedam autem est re resolutio que sequitur causas contra naturam & est dispositio egra. & ista facit somnum contra naturā. siue non naturalem absolute. & de hac est hic sermo.

¶ ET QVONIAM. Hic determinat de subeth. quantum ad sui locum ostendens cuius p^oris cerebri sit passio. & primo facit hoc. secūda addit can. ad declarandūz cuiusdam. Ibi secūda & oportet. Prima i^o quinq^{ue} sicut quinq^{ue} ratōes adducit ad p^obrādū quod sit lesio p^oris anterioris p^ori paliter Ibi 2^a. & cē. p^orie. Ibi 3^a. naz. si. Ibi 4^a. neq^{ue} est. Ibi 5^a. & nō est. Hoc autēz facit propter Serap. qui simul cum determinat de lethargia determinat et de subeth. Et sic uidetur ponere quod sit passio posterioris p^oris.

¶ Prima ratio ē si primi sensus qui priuatur i^o somno & subeth sunt auditus & uisus oportet quod i^o pedimētū i^o subeth sit i^o pre anteriori cerebri s; ita ē qd^o primi sensus q^{ue} priuatur sunt uisus et audit^{us} 6° Maiorē p^osupor ut notā q^{ue}

sensus uisus & auditus sunt a pre anteriori & e
 bri minorē ponit & cōclusionē ¶ Cōsideran
 dū quod cōclusio ē fortior parūper q̄ premis
 sa solum inferit quod subeth sit nocuētum
 anterioris partis cerebri quia hoc erat pposi
 tum quod iudebat & poterat cū hoc inferre
 q̄ somnus etiā q̄ nō ē subeth passio siue disposi
 tio partis anterioris quia etiā de somno sumptis
 in premillis ppositionibus. ¶ Dubitatur q̄re
 nō fecit mentionē de sensu gustus et odoratus
 & etiā de tactu. ¶ De cōdū quod maxime fe
 cit mentionē de istis duobus quia inter alias
 maxime sunt ab ipso cerebro & manifeste ut
 Arg. 2° d^o paribus animalium unde supra 2° ca^o
 huius sen dicebat anterioris cerebrū ē factū le
 ne quoniam plurimū neruorum & proprie qui
 sunt uisus & auditus oriuntur ex eo. Alia causa
 est quia istis sensibus maxime experimur ad in
 uicē si homo dormit uel uigilat. ¶ Dubitat
 quidā quomodo pōt lesi uisus cū nerui opri
 ti sint lati nō apri opillari. ¶ Dicitur q̄ spirit^{us}
 ingrossatur etiā quia retrahitur. ¶ Dubitat^{ur}
 2° an isti sensus alii ledantur uel priuentur in
 somno. Et dicendū q̄ sic quod apparet d^o odo
 ratu quia ē ppinquior anteriori uētri quicquid
 sit organū eius siue neres siue carūcle sim hī
 priuatur gustus quia nerui gustatiui oriunt^{ur}
 ab anteriori cerebro. Ita 3° pari neruorū licet
 mouētes linguam oriatur a 2° uel 6° ut Gal.
 4° d^o interioribus. 2° ca^o. Tactus autē priuat^{ur}
 in somno nō quia nerui tactiui oriuntur a pre an
 terio i omnes imo plures a pre posteriori sed
 propter ligamētū sensus cōmunis qui ē radix
 sensuū ptiualium. Fir ē ligamētū sensus tactus
 in somno & ex hac causā ligātur omnes sensus
 & in subeth quia nocetur sensus cōmunis &
 omnes sensus nocetur. Et hoc foras uoluit. A.
 intelligere cum dixit & ppter cōmunitatē cor
 ruptōis yaginationis. i. propter nocuētū sen
 sus cōmunis. q. d. sensus nocetur in subeth quia
 nocetur pars anterior unde oriuntur nerui sēsus
 & quia hoc nō erat cōmune omni sensui quia
 nō omni tactus etiā q̄ secūdu Arg. sensus gu
 stus & tactus terminātur ad cor ideo Auic.
 dedit aliā causam quare in subeth nocetur sen
 sus particulares. & ē propter nocuētū ima
 ginationis. i. sensus cōmunis.

¶ ET PROPTER Iam apparet quia illa pars
 potest dupliciter introducti Primo ut dictum
 est Secundo quod hīc ponit secūda rōe ad p
 bandū quod somnus subeth ē lesio anterioris.

¶ Et arguit sic in subeth sequitur nocuētū
 imaginationis. i. sensus cōmunis. ergo est lesio
 partis anterioris cerebri. tenet cōsequētia quia
 sedes sens^{us} cōmunis ē anterior pars cerebri. āre
 dēs pōit & h^{oc} ē q̄ dicit et suple oportet ut i subeth

sit ipedimētū in anteriori cerebro propter con
 munitatē. i. sequelam & quia coicit & cōseq
 tur nocuētū corruptionis. i. imaginationis. i.
 sensus cois. ¶ Cōsiderādū q̄ modus. A. supra
 et infra ē sumere corruptionē quādoq̄ pro no
 cumento. modus etiā eius est sumere imagina
 tionē quādoq̄ pro sensu uel ut supra apparuit
 & d^o de naturalibus. particula. 4^a. Qūo autē
 in somno sensus cois ligetur nō est presentis
 cōsideratiōis s̄ q̄ i subeth nocatur ē euident^{er}.
 sopit. n. & obtruditur & cessat ab operatione
 in subeth.

¶ NAM SI. Hic adducit tertiā rationē & ar
 guit Si i somno subeth nō sequeretur nocuē
 tum in anteriori pre cerebri sed esset nocuē
 tum solum in posteriori tunc sequeretur qd
 uisui & auditui nō oporteret sequi priuationē
 hoc ē falsum ad sensum. cōsequētia ē nota q̄
 isti sensus sequuntur maxie paritē cerebri an
 teriorē. Circa istā rationē sic procedit quia p^o
 ponit antecedēs & cōsequēs in propria for
 ma. Sed considera quod ista ratio & p^o est
 una in uirtute. nisi q̄ prima cōcludit directe.
 & ista ducit ad inconueniens. ¶ Nota etiam
 q̄ ex utrisq̄ rationibus sumitur q̄ nerui audi
 tus oriuntur a parte anteriori cerebri.

¶ NEQUE ¶ Hic adducit quārā rē rationem &
 arguit sic si in somno subeth esset lesio i parte
 posteriori cerebri solum. & nō in anteriori.
 tunc non esset somnus. hoc ē falsum p diffinitō
 nē. Probat^{ur} cōsequētia q̄ tunc esset destruc
 tio motus & tactus. s̄ reliqui sensus essent fa
 ni. uisus auditus odoratus & gustus. sicut ac
 cidit in cogelatione. & pro. i. sothos. s̄ quādo
 aufertur motus & tactus & reliqui sensus nō
 sunt lesi tunc non est somnus ergo subeth non
 esset somnus. ¶ Circa hanc rationē sic pōdit
 quia primo ponit consequens cum dicit. & neq̄
 esset somnus. 2° probat cōsequētia cum dicit
 imo esset destructio.

¶ ET NON. Hic adducit quārā rōe & arguit
 sic si subeth somn^{us} nō esset lesio pris anterioris
 cerebri s̄ posterioris. tūc nocuētū qd facit su
 beth i sensu nō esset maius nocuētū q̄ q̄ facit
 i motu. s̄ hoc ē falsum. nā uidemus q̄ subeth
 destruit. q̄ aufert sensum oīno. uisum et au
 ditū & c. & tūc nō omnino destruit motū imo
 nō impedit quendam sicut motum anhelitus
 Circa hanc rationē sic procedit quia primo po
 nit consequens 2° destruit illud. Ibi 2° nā ipse

¶ Cōsiderādū quod ex Auic pōt argui qd
 nerui motui anhelitus nō oriuntur a parte cerebri
 anteriori sed a parte posteriori. Arguit enim
 quod subeth magis ledat sensus quia ē passio
 anterioris uentriculi & ideo anhelitus rema
 net incolumis.

¶ ET OPORTET. Hic declarat quedam aliquid opillatio cōturrit in subeth. & dicit qd nō ē cōpleta & hoc quāru ad uia qā nec pfecte clauditur nec oēs uias claudir neq. cū multa spissitudine & hoc quārum ad materiā & p batur quia tūc fieret in anhelitu nocumētum & tūc sic esset quedā apoplexia quia clauso pfecte uentriculo medio prohiberetur penetra-
tō spūs motui ad partes posteriores. etiā for-
tis opillatio & cōpleta nō posset fieri sine cau-
sa uelut forci a qua lederetur multum partes
cerebri anteriores & posteriores. ¶ Cōsiderā
dū autē quod hic can. Autic. ē utilis in dōbus
p^o quia dixerat quod in subeth remanet anhe-
litus in cōlūmis. Vult igitur hic ostendē quod
hoc ē uerū in subeth puro nō premisso apople-
sie uel ēt lechargie quod fit cū opillatio est cō-
pleta & materiā ē grossa spissa multū. Secun-
do ē utilis hic can. ad declarationē cuiusdā qd
supra innuerat. scilicet in subeth sit opillatio
circa cerebrum & hoc innuerat quādo dicebat
quod subeth sit a frigore & quādo dicebat
quod sit ab humiditate & etiam quādo dice-
bat quod sit a dolore uel oīs cōpōsitione. Vult
g^o dicere q opillatio nō ē perfecta qā esset mo-
tus apoplexie et fieret āhelitu nocumētum
Omnis autē. Hic pōit ordinē causā subeth
& iā supra declarati. ē.

¶ AMPLIUS. Hic ponit quosdam casus. & sunt
quinq. primus ē qd subeth qnsit per uia p-
mutationis ex pipleurmonia & pleueris. scilicet fleg-
matica & similibus apostematibus stomachi
uel gule & similibus. ¶ Et cōsidera quod ex
hoc can. iuncto superius habemus qd subeth
quidā ē per se quidā pē permutationem. Et
se posset dici quidā per se quidā per cōmuni-
tatē Nam a pleueris uel pipleurmonia ptest
ascendere uapor aut pinutari materiā.

¶ ET Quidā. Hic ponit 2^m can. & pmo facit
hoc 2° declarat quodā ibi 2° et sic. ¶ In pri-
ma parte dicit quod quidā homines sunt qui
habent humores malos acutos & corruptos nō
apros uinci a calido naturali & humores isti
sunt fracti nō nocētes. i. obtusi nō imprimētes
dū sedēt. i. dū qesūt isti humores qā isti hūo-
res nō agitati nō imprimunt. quare dormitatō
i. leuis somnus cohōpit eos. i. humores. qā nō
sentitur eorū malicia. uel cohōpit. scilicet homines ha-
bentes istos malos humores. ¶ Cūq. se pster-
nunt. scilicet ad somnum fortē & pūdū pfūdāf
calor inatus pp somnū & feruat. illi mali hu-
mores & excitāt uapores cerebri. surgūt
uapores ad cerebrū. quia somnus nō coh-
pit ipsum. scilicet hominē. quia nō potest dormire. uel
ipsum. scilicet humorē acutum prauū. ¶ Et pēpue
&c. ¶ Summa ergo sententiā ē ista q in hominē

aliquo & proprie sicce cōplexionis habēte ma-
los & acutos humores quies & somnus leuis
que dicitur dormitatio sedat illos humores.
& qū i uigilia et motu plus molestantur. S3
somnia profundus agitando humores inquie-
tat eos & nō permittit eos dormire & nō ma-
nifestat accidētia. Et est simile ei quod dicitur
in cōmento affo. scilicet de particule. In quo mor-
bo. ¶ Dubitatur quare hoc proprie fit in ha-
mine sicce cōplexionis imo uidē cōrariū. qā
somnia humectādo deberet eū iuuare. ¶ Di-
cēdū q p hominē sicce cōplexionis intelligo ho-
minem hūtem humores licos acutos prauos
qui statim in pcfundatione somni excitāt
& inducunt accidētia praua & ideo plus na-
cet somnus pfūdus excitādo humores prauos
quā iuuat humectādo. Somnus autē leuis &
dormitatio q dormiunt qū sedēdo nō iacēdo.
non sic eos molestat. ¶ Vel dicēdū qd per ho-
minē sicce cōplexionis intelligit hominē exat
natū. scilicet macrum habētē neruos difcēptos uū
uapores & humores moti ppter somnū stati
iprimunt in membra sensibilia & etiā inducūt
accidētia mala qd nō sic eueniret i hominibus
grassis cohōptis scēdū neruos. ¶ Cū ergo
multiplicātur cohōptur. i. opprēssiones siue
noc uicē somni. ex somno inducūt egritudines
quia significāt malos humores qui a naturali
calido uinci nō possunt imo tacti fuerūt & no-
cent magis ut i cōmento prealegati affo. ¶ Cū
siderādū g^o q h^o uocēbuli cohōptura uel co-
hōpitētū summittit i h^o ca. tmb^o mōis. Vno
mō p cōculcatōe sue casu pīs mēbri hūme-
ctati sup parte quomō summittit supra cū di-
xit sequitur oppillatio & cohōpitētū. Scēdo
mō summittit p tegmēto siue cohōpitētū q
mō sumit ibi cohōpit eos doritā. 1° mō sumi-
tur pro nocumēto quomodo summittit hic cum
dicitur. Cū g^o multiplicātur cohōptur. Inferē
autē merito ex premissis g^o quia dixerat qd
somnia excitat uapores &c. ¶ Cōsiderādū 2° q
littera possit exponi supicialiter qd cū homo
uult plura cohōpitētā i somno q cōsueuerit si-
gnificat egritudinē qā significat. humorū fri-
giditātē dominiū uel alias causas cum non est
a causa extrinseca.

¶ ET SICUT. Hic declarat distū per contrariū
um. Dixerat enim q somnus i quibusdam pro-
prie in siccis excitat uapores & etiam pmitte
hominem procedere in somno. ¶ Sed dicit
aliquis quomodo est hoc possibile cū somnus
humectet. Respondet quod ē p accidens sicut
aqua. i. succus granatorū aceroforum ē sicce cō-
plexionis & deberet facere uigiliam. & tamen
si post cibum sugatur prohibet uapores ad ca-
put qui erant causa uigiliā. ut 2°. canonis. Et

q. h. a. g.
dum q. licet pueri sint magis humidi. tamen illa humiditas est eis naturalis & est rara uaporabilis & n. derinetur. ¶ Ad secundā dicitur primo quod materia ipsa est subtilior q. sit h. h. Alter dicitur quod illud est propter debilitatē neruorū in e. s. p. p. rie in febribus. In secunda pre ponit signa domini sanguinis que sciuit h. h. sen. In tertia pre dicit quod si cōtūgar flegma sanguinis aggregatōe apostematū. i. sicut fit i. apertibus uidebis. Simul signa carabici propter sanguineaz & lethargie propter flegma & subeth propter flegma alahari propter caliditatē sanguinis

¶ QVOD SI CAUSA. Hic pōit signa subeth uaporosi & per cōmunitatē siue pmutatōe & totū ē norū. Qui autē sit sup halema. i. uerticem ut lamina aut cortex premar aue super tempus ut propter dolorē cōtrahatur satur & c. Eodē modo intelligit quod sciatur si est propter dolorē matricis uel stomachi

¶ ET DIFFERENTIA. Hic ponit differentia inter subeth & apoplepsiam 2° iter subeth & sincopim. 3° inter subeth & pfoatōem matricis cum omnibus. n. istis prima fr̄te conuenit subeth. Ibi 2° & omnino. Ibi 3° & differentia. Quod primo dicit appet ex pōit dicit p. ceteri cā. ¶ Quod dicit in secunda pre ē norū & intelligendo de subeth facto a cā intrinseca. i. flegmatica uel sanguinea materia uel alia cā. dum mō nō fiat a frigore extra ut aeris. Nam tunc pulsus apparet durus & possit color apparere in facie sicut mortuorū & possit exicari scilz frustum faciei & p. i. nali. & in hoc non differt a sincopi

¶ ET DIFFERENTIA. Considerandum qd. Aut. ponit tres ordines. signorū. Primus ē qd. hns subeth. uerū intelligit & loquitur si p. capitur. i. si fortiter stimulat. Nā spūs obiecti agitatur & sic intelligit nec impedit motū lingue cū eius neruū motui ueniat a parte posteriore cerebrif. sed habens pfoatōem matricis cū difficultate intelligit propter multū nocumētū cordis cōmunicatū cerebro & h. maxime uerū fiat in prauitate dispositōis eius quia si nō ē praua intelligi & recordatur eorum que circa ea facta sunt & hec nō habet subethicū q. ppter humiditatē licet actu comprehendat nō tamē est ita memor postquā surgit. Et nō loquitur penitus ppter multū impedimētū a helitus. ¶ Secundus ordo signorū ē qd. motus in habere subeth sunt magis faciles ppter ea q. nocumētum est plus in parte anteriori cerebri quā in posteriori & sensus. i. uisus & uapario & c. quia cerebrum in parte anteriori nō sic ē lesum. Sz ru dices ista ē cōtradictio quod sensus in pfoata sunt faciles. & difficulter intel

Can. m.
ligat. ¶ Dicendum tripliciter primo quod aliud est facilius sentire sensibus particularibus & aliud est facilius intelligere licet aliud ē cōprehendere ydoli. & aliud itē cōg. ¶ Vel dicēdū 2° q. i. hntē subeth motus ē facilior q. sensus. & in hntē pfoatōe matricis sensus sūt morbus faciliores. Sz cū h. stat q. sensus sunt difficiliores in hntē pfoatōe matricis q. in in subeth. ¶ Vel dicēdū 3° q. sensus. i. ratio siue intellectus ē facilis ad cōprehēdēdū nō tñ ad explicandū illud. Quidā tñ habent aliam litteram que dicit facilior q. in habere matricem pfoatam. Tamen cum considerabitur isti nō intellexerūt Aut. & melior solu^o ē ter^a

Nā i. pfoatōe matricis que d. signatur cōtra subeth cerebrū non ē in se lesum per matriciaz in eo uel sibi cōmunicatam sz ē lesum cor & iō sensus sunt faciliores ad cōprehēdū in primo occurru q. i. subeth & huius signū ē q. subethicū sibi dimissus nō narabit aliquid de his que t. rei ipsum sunt sed pref. cūa narabit aliquid de his que circa ipsam facta fuerunt & licet pref. cūa talis intelligat & sentiat facilius q. subethicū tamē nō potest illud explicare loquēdo uel aliquo signo per motum manūs uel labii. Nam multa infrigidatio cordis et nocumētū tollit multū & nō tamē ex toto tollit sensum & hec ē quod dicit sensus & c. se. i. cor & cum dicit intelligit cū difficultate significat quod intelligat respectu subethicū & c. cōsiderādū. ¶ Tertius ordo signorū quod p. fociatio matricis ē cā. i. ē aliquid eueniēs subitō & indicat potestātē sui. i. ex hoc significatur sua potentia quia ē passio fortis. alias indicat potestātē sui. i. corporis. i. uincit corpus & iō egritudo statim finitur ad salutē uel mortem uel minoratur. i. remittitur. Natura enī fortē motum tollerare nequit ut in cōtinento afforū quinte particule. Quicūque a retano aprehendunt. Sed subeth extenditur & fit introitus gradatim & c. quia nō ē sic acutus morbus & licet gradatim procedat tamē somnus ē quo me p. ē gravis uel profundus uel prolixus.

¶ NISI CAUSA. Ita exceptio est ab eo q. dixi q. subeth extenditur & gradatim procedit. Hoc enim uerum est nisi causa eius sit frigus si b. uenies. q. sicut illud frigus subito eueniens imprimere possit. ita subeth sic subito ulciaretur & nō graderet & cito occideret. & sic etiā possit esse a med. ē na ueniosa ebibitā Scias ergo illud scilicet a qua causa sit & scias hanc distinctionem & c.

SVBETH AVTEM. Hic ponit curā & primo s. cūdem unaquam que specē siue cām 2° ponit que

dā modum curatiū Ibi 2^a & ex cura Prima in duas primo ponit curas subeth facti per cō mutariē 2^a facti a mala cōplexione Ibi 2^a Ille autē qui fit Prima in duas primo ponit curā magis in general: 2^a in special Ibi 2^a in eo autē

Considerādum circa primā partē quod in hoc ca^o nō sōlū ponitur cura aeri subeth silicet grauis & profundi Sed etiam nō ueri. s. sōlū grauis uel sōlū profundi Et ideo p̄ea dicit cura subeth. s. aeri & somni grauis id est nō ueri sit beth Et quia hoc est accidens multociens in febribus eueniens dixi t facti in febribus

Considerēdū 2° quod Auic. intēdit ad mēbrū cū cōmunitate fit subeth & intēdit ad cerebrū & hoc tū dubios. s. repercussione primo & resolutione 2° & hoc totū ē scitū ex canonib⁹ generalibus & ex ca^o 2° de cura fode unde fida erat exemplū reliquis egritudinibus materialibus

Cubiat utriū quando in subz incipimus repercutere debeat esse oleū ros. minus quā acetum & uidetur quod sic per A. hic

In cōtrarium ē Sarap. ca^o de subeth Ibi enim in principio ad resolutionē. i. remotionē materie doct et applicare oleū ros. tū pauco acetō

Dicendū quod intētio in principio subeth aut ē principaliter ad spiciendū & sic debet esse oleum ros. acūm parum quod det sibi penetrationem Et sic loquitur Sarap.

Aur intētio est ad reperciendū & cū h^o principaliter ad excitandū & repugandū accidenti quod est subeth. & tunc debemus miscere oleū ros. tū plurimo acetō ga acetum sit. siccat & acuitate phibet somnū etiam siccitate prohibet oleū humectatōz quā somnus iuducit. & hoc ē quod Auic. dicit ne oleum dormire faciat & p̄cipue cum ip̄sum. s. oleū ros. est solum. s. cum acetō multum. quia si aliud misceretur cum acetō de rebus calefacientibus ut castoreo uel alio nō oporteret multiplicare acetum. Vel om̄ ipsum. i. subeth est solum. i. purum distinctū contra lethargiā quia tūc proprie oportet acetum multiplicare Et ex hoc modo loquēdi inuēit solutionem contradi^onis intra se & Sarap.

Ni Sarap. docet ponere pauca acetum in cura subeth. non puri s̄ sequēti lethargiā in cuius principio non rāta est intētio ad subeth quāta ad reperciendū materie

Hic ponitur cura subeth puri in cuius principio intēdit uehementer ad remotionē ipsius accidentis

Sed tu diceres acetum plurimū debet esse plus q̄ oleum ros. an plus q̄ acetū quod cōmūter miscetur ad reperciendū

Dicendū quod hoc estimatōi relinquatur. Credo tamē quod cōter. puls debeat ē oleū quā acetum tamen acetum debet esse plurimū respectu aeti quod ponitur in

lethargia & subeth non puris

In eo. Hic specialiter ponit curam subeth facti per cōmunitatem et ponit curam eius qui fit cōmunitatē ad totum ut i. febribus quia facti per cōmunitatē ad stom^o chum uel pectus & c.

Cura apper ex capitulis propriis Intēdit autem in subeth factio in febribus ad quattuor. s. ad diuersionem uaporū cum fricatione 2^a ad uacuatoz eorum qui sunt i. capite curz sternutatione 3^a ad excitatiōem cum sternutatione & acetō 4^a ad repercussionem

Ille. Hic ponit curas subeth facti a mala complexione & primo a mala complexione frigida sine materia 2^a a mala complexione humida & etiam frigida cum materia Ibi 2^a in illo autem. Prima in duas primo ponit curas subeth facti a mala complexione frigida pro ueniente a narcoticis 2^a a frigore extrinsecō. aeri. s. Ibi 2^a subeth autem

In prima parte mittit nos ad q̄ tū libū foretē. In 2^a p̄e doct calefacere caput cū rebus p̄ os sumptis ut tyriaca. s. antiqua.

Dynamisch. i. dynamis hy Oleo muscellino. i. de musco. licet apud simonē alias habeat expositiōes. Sed cum labore & c. quia cum forti fricatione & agitatione.

In illo. Hic ponit curam subeth a mala cōplexione humida. & primo cum materia sanguinea 2^a sine materia. 3^a cum materia flegmatica. i. 2^a. s. hum. i. 3^a. & si fuerit.

In priā parte Auic. assumat curam. Nam quando debeat fisci flebotomia sephene uel cephalice uel uentose dictum est supra in generalibus canonibus. Quod etiam distētia leuia competat in mēbris calidis dictum est

Subtilis enim dietatio competit ne sanguis multiplicetur. Viatur eo quod torrefactum ē ut ordeo totē facto Est enī pauid nutritiōis & fisci & prohibet euaporationē ad caput. uel aqua cictris ad diuertendū uersū urinam uel quod a crescit. i. acetosis.

Illvm. Hic cōsidera q̄ fortiorib⁹ n̄ edicinis egem⁹ quan⁹ uolumus eas misceri cū oleis uel i. ebrosis apponere q̄ quādo i. ep̄lastris ponim⁹ Et rō ē q̄ olea & similitur aque ppter actuale humiditatē uiuē uiuētē medicinarū. Et iō idigem⁹ cautela ut ponā medicine fortē sic. & hoc est quod dicit nisi sit ualde fortis. s. uirtus medicine. Similiter oportet q̄ fiat iunctio fricādo & abstergerdo. ut cōter humectō olei. & hoc ē quod dicit littera exterior. fiat unctio quae fit cum fricatione.

Et si uerit. Hic ponit curam subeth a mala cōplexione humida cū materia flegmatica. & in hoc inuit curā eius qui fit a mala complexione frigida cū materia

Et intēdit in hoc ad euacuatiōes cōmunes & proprias &

Cam 47 4 f. 100. 101

diffusionem & totum hoc est factum supra in can. generalibus.

¶ ET EX CVRA. Hic ponit curam eodem ad subeth & est respiciens accens proprius. ad excitandum & habet duo sicut duo ponit remedia. Ibi secunda & ex medicinis. **¶** Dubitatur circa primam partem quia tristitia videtur addere ad somnum cum moueat calidum intus. **¶** Dicendum quod tristitia est duplex Una de preterito & illa facit dormire. Alia est de futuro & illa facit uigilare ut inuenitur in littera extra primo can. 2° illo ca. omnia ca. accidentia. **¶** Ad contrarium dicendum quod tristitia de futuro licet intus moueatur calor tamen est cum hoc extra mouetur quia homo sollicitum se reddit & comouetur in anima sua ad imaginandum modos effugiendi tristabile futurum & ideo uigilat et reducitur homo ad rectitudinem. uigiliae uel ad rectitudinem rationis. quia rationatur qualiter sit preuidendum. Et dicitur hac tristitia loquitur Auicenna ex medicinis Calatoni utriusque aliquo. quia sicut fortiter. & absterio idem lauitio & tactus cum aceto quia exeat fortiter sui scitatis & acuitate mouet ad uigilandum & excitat. **¶** Stricatio & c. quia diuertit uapores & excitat. et est sternutatio idem facit.

¶ Igilia & c. Determinatur Auicenna de somno subeth. Hic determinatur de uigilia & sahara que est uigilia supflua. Et primo ponit eius diffinitionem & causas. 2° signa. 3° curam. Ibi. 2° si gnabi. 3° sed quidem. Prima in tres. 1° ponit diffinitionem. 2° causas. 3° excusat. Ibi. 2° & eius. Ibi. 3° & nos. Prima in duas. primo ponit diffinitionem uigilie absolute. 2° ponit diffinitionem uigilie supflue que dicitur sahara. Ibi. 2° sahara uero. **¶** Considerandum quod cum uigilia opponatur somno sicut in somno fit reuerfus spiritus aialis dicti ab anima ita in uigilia absolute fit expansio spiritus animalis dicti ab anima & quatenus in somno ligantur sensus & motus ita in uigilia fit exercitio sensus & motus & hoc est quod dicitur ut eis utatur. s. instrumentis sensus & motus. **¶** Dubitatur quare non diffiniatur uigiliam naturalem non naturalem & contra naturam. **¶** Dicendum quod dedit intelligi. ex opposito diffinitionis somni. & hoc quod dixit sahara est supfluitas in uigilia. dedit intelligi uigiliam non naturalem & contra naturam 2° quod supfluitas uigiliae est maior aut minor.

¶ ET EIVS QUIDEM. Hic ponit causas uigilie supflue. & primo facit hoc 2° ponit causas. 1° nostit. Ibi. 2° & dicitur. Prima in tres. primo ponit multas causas sahara. 2° assignat causam

cuiusdam accidentis contrarii sahara in senibus. 3° addit quidam alia causas. Ibi. 2° & dolor. Ibi. 3° & est. Prima in duas primo ponit causas que sunt magis appropriatae cerebro. 2° que sunt per contrarium. Ibi. 2° & est sahara que est propter malitiam digestionis. Prima pars potest diuidi in tot quatuor causas ponit. **¶** Considerandum quod si cut in causa somni supflui quando coniungitur frigidity & humiditas principalis causa est frigidity ita in causis uigilantium cum coniungitur caliditas & siccitas principalis & anterior causa est caliditas quia siccitas. **¶** Cum prouenit per rarus quia in hoc magis sit impressio Alia patet.

¶ ET EST. Hic ponit causas sahara per contrarium & primo ad stomachum secundum ad corpus totum. Ibi. 2° & est sahara que fit in febribus. Et est sciendum quod malicia digestionis dupliciter potest facere sahara uel per malos uapores a stomacho surgentes uel per anxietatem stomachicam. unde homo non potest quiescere. Et eodem modo in parte repleto stomachi. **¶** Considerandum quod sabbat & similia ut porri generant uapores ad caput ascendentes faciunt somnia terribilia ut. A. 2° can. de porris. **¶** Et est sahara que fit in febribus he sunt calentes uel mel melleolice alique.

¶ ET DOLOR. Considerandum in quod in decrepitis ex superflua uigilia accidit dolor capitis ymo simul cum uigilia etiam possunt habere hoc accidens. **¶** Causa igitur Auicenna dicit esse siccitatem nitrosam uel salis humoris unde etiam cerebrum excutitur.

¶ ET EST. Considerandum quod in partibus cerebri potest intelligi in ipso cerebro. & tunc longinquum est quod fiat in eo apostema cetero sum nunc secundum quandam similitudinem Alio modo in partibus cerebri. in locis propinquis ut in collo & gula & tunc per communitatem uaporum siccorum fit uigilia.

¶ ET DICITUR. Videtur mihi inuenisse a Rasi primo continetur Et causa est quia significatur uehemens siccitas cerebri pulmmoni contraria & quia hoc non est necessarium quia possit esse propter aliquam materiam cadentem ad pectus que generata sunt propter indigestionem ex superflua uigilia. ideo dicitur dicitur. **¶** Et nos. q. d. perfecta noticia de uigilia habetur ex opposito secundum quod dictum est in somno.

¶ Igna. Habet tot partes quot ponit modos signorum secundum modos caularum & sunt sex. Ibi. 2° eius uero. Ibi. 3° & eius ibi. 4° & eius ibi. 5° & eius. Ibi. 6° sed eius. **¶** Quod dicit in 1° pre. et notum. **¶** Circa secundam partem diceret aliquis ipse dicit. quod est cum sit in somno semper debet esse cum sit. & aduersione. **¶** Dicendum quod non

Can. am
ē necessariū nisi cū calor cōmunicat stomacho
et imprimit. Posset autē aliquis habere stoma-
chū humidū non leuiter excusabilem & ita de
adductione oculorum. ¶ Circa terciā ptem
considera quod flegma fallum dominās in pei-
bus cerebri sui substantia humida i actu facit
narium humiditatem & oculorum lippitudi-
nem & saltem facit hoc aliud flegma quod si
mixtum cum eo significatur abundare flegma et
altum facit parūa grauitatem & non tātam
quātam flegma purum. Nam falsedo aleuiat
illud propter calorem propriū cum esset falsū
ex colere misione & quia uapores flegmatis
falsi sunt pōgētes grossi ideo faciunt excitari
cum salu i iectigatione & illud .i. sahara ex
flegmate falso significatur ex regimine preter-
ito multiplicatio flegmatis falsi & etate se-
nectutis alia patent.

O Porret quidem &c. Hic ponit cu-
ram sahara. & primo secundum
diuersitatē causā. scđdo scđdū
diuersitatem gradus. ibi 3°. & qñ
q. oportet. Prima in quinq. primo ponit cu-
ram sahare facte ex siccitate. 2^a a caliditate &
siccitate. 3^a ex dolore 4^a ex febribus. 5^a ex hu-
miditate uirgola. Ibi 2^a & eius uero. Ibi 3^a et
uero Ibi 4ª factum uero Ibi 5^a in ea. ¶ Con-
siderādā circa primā partē quod cū homo
uigilat propter malā cōplexiōē sicā & non
curatur propter balneū propriē rēparatū, sili-
cet dulcis aque & rēparatū caloris h^o nō ē nisi
propter dyas causis Vna ē quia siccitas uel
ex edit & dominatur cerebro. & hoc ē q. d. die
neq. ē nisiū potestate siccitatis. Scđda causa
ē quia in eo sunt mali humores qui a balneo ex-
dicantur qui humores dominātur & homo ē
in potestate eorū. & hoc ē quod dicit aut in
potestate humorū &c. Postea tamē exponi in
potestate. i. in potētia trasmutabili per uirtu-
tem actiūa balnei Et hec expositio forsaz in idē
reddidit quod dictū est. Reliqua que pōit sunt
nota. oia enī sunt ad humectādū. & ad hoc sic
affiduatō unctionis capitis. Cōprimendo ut
dicit littera extra. & hoc fit ut oleū magis pene-
tret. Et ad hoc fit fricatio pedū iserios. i. prius
iserios. coxae & ubiāz. & pedū cū oleis pēdic-
tis humidis.

EIVS VERO. Hic ponit curam sahare a cali-
ditate cō h. actū siccitate. Regimen est &c. i.
addatur ad has medicinas administrādo. uer-
bi gsa rasurā cūcurbite. quia oportet addere
ad infirigidationē. ¶ Et ex minoricis. i. somnife-
ris. ¶ Considerādū q. somnus instrumenti sine
corda grauis ē magis acutus & unus siue uni-
formis & tūc distrahit animā ad attentionem
p. auditum non interceptum & reuersionē mō

ad acutū sōitum mō grauem. & ideo est som-
niferum qd. Quomō sonus arborū & aquarū
sunt somniferi propter uniformitatem soni.
uniformiter distrahentes. sicut etiam cōmetis
equorū in nocte. Anima autē distrahā ab aliis
sensibus & auditui intena. & in hoc suauiter
fatigata retrahit scđdū auditū. & sic fit som-
nus. Si ergo i instrumento fit egege. i. corda sōitū
reddens grauem tunc impedit somnum quia
grauē trahit quodam mō ad se acutum ut
problematur. i. z. probp. modo ergo animā
ueritur ad acutum modo graue nisi fit equa-
lis quia fit cū optima melodia ut q. oino quasi
acutum ad graue trahatur melodie. ¶ Hic
uero patet.

FACTVM VERO. Ponit curam sahara i
febris & pri^o quando materia est magis
subtilis 2° quando est grossa 3° ponit quodcūq.
remedium ad somnum inducendum. Ibi 2^a q.
si humor Ibi 3^a & ex eis quidem. ¶ Prima
ps diuidi potest in tot quorū ponit remedia
omnia enim sunt somnifera sed primo Aca-
ncipia a leuioribus ut somniferis cum papa-
uere sicut deiacur quod est electuā dū papa-
uere cuius descriptiōem Mel. ponit purum
quia forsā sine sapa uel alia addicione scđ-
do transit ad opiatā & similia dicta in antido-
tario & ad troiscos de croco dictos supra. Ex
quo apparet quod ibi debet intrare opium &
patet. ¶ Quod si humor ad ipsum cerebrū
accedens fuerit grossus fiat emplastrū &c.
quia ista sunt subtiliatiua & resoluētia illuz
humorē grossum. et sic curat a uigiliis.

ET EX. EIS. Istius cā. ingemātis ad somnū
Auc. remittatur in tribus locis. s. hic. & infra
seniz. de destructione apertus. & datus sen-
a. q. can. Et cūsa in hoc ē subita fatigatio uir-
tutis ab isto lumine & sonis quibus subito se
datus itus ruerit cū spiritu et fit somnus.

IN EA. Hic ponit curam sahara ex materia
nitrosa. et primo in cōmuni magis. 2° applican-
do ad senes. ibi. 2^a cūq. hec pteat. ¶ In prima
parte intendit ad prohibētes falsē materię
hāre & euacuationē eius cum pillulis scēbar.
dictis supra in canonibus generalibus et intel-
lige q. uigorentur cum turbitū. uel agarico uel
alio 2°. q. expedit. ¶ Cūq. Causa huius ē q.
semp fit i sensibus huius materie multiplicatō
& cū hoc ē grossa materia. etiā non sustinent
fortia solutiua quibus debet hec materia edui-
ci oportet igitur uti rebus subtilianibus & re-
soluentibus & remouentibus acuitatem falsē
dinis qualia sunt que pōit Alhacuem. i. matri-
caria secundum Symoēs & littera extra dicit
quod est herba similis corule fetide. ¶ Consi-
dera tamen quod conueniēs est premere cua

citationes possibiles & etiam sequi cum eis
¶ ET QVANDOQUE Hic ponit curas sa-
 hare secundum gradus & p^o quando ē fortis
 secundo quādo est debilis. Ibi 2^a ei uero Quod
 primo dicitur parer. Caracem. i. medicamen ali-
 quod opatum **¶ Et uero** Laborem & exer-
 citetur &c. ad aliquam fatigationem inducen-
 dam & remotionem superfluitatum ad hume-
 randum cum balneo. **¶ Bibat** aliquantulum
 uini ante cibum dicitur a quibusdam quod cā
 est ut facile digestibile antecedit. Alii dicunt
 quod fit ut precurrat ad mēbra & humectet
¶ Vel dicendum quod fit ut nō superflue sed
 continēter sūt cum cibo euaporet ad caput
 quoniam ex hoc dormiet in horat. statim.

Species nocumētū &c. **¶ Sapienter** de-
 terminauit de egritudinibus pluri-
 mum nocumentum quarum est
 in sensibus exterioribus licet sit
 etiā lesio radicalis sensui cōmuni. **¶ Hic** dicit
 minar de nocumento uirtutum moralium que
 sunt imaginaria siue phantasia siue sensus co-
 munitis. & cogitativa & memoratiua. Et pri-
 mo in generali hoc facit. 2° in speciali. Ibi 2^a. p^o mīti
 onis. P^o prima in duas. primo in generali ponit
 causas & modum cognoscendi nocumēta hāc
 uirtutum. 2° in generali ponit curā. Ibi 2^a. in
 curis autē. Prima in duas. primo. premittit
 2°. exequitur ibi 2^a. cum enim sensus. **¶ Dicit**
 primo sic q^o species nocumenti contingit in
 operationibus cerebri. s. principalibus. que sunt
 operationes uirtutum intrinsecarū. s. cogitative
 imaginatiue & memoratiue. sunt propter det-
 ras causas scilicet propter malā complexionem cali-
 dam uel propter malā complexionem frigidā p^ond
 paliter. Vel propter duas causas. s. p^o causam i
 cerebro uel propter compassionem.

¶ CVM ERGO. Hic declarat. & primo quō le-
 siones sensus cognoscūt tribus modis. 2°. quō fi-
 unt. p^o duas causas. Ibi 2^a. & quodcūq^o. **¶ Ad**
 primi euidentiam considerādū q^o modi cogno-
 scendi sunt aggregationes trium ordinū signorū
 quibus cognoscitur nocumētū cuiusque trium
 uirtutum moralium. Primo ergo ponit signa lesi-
 onis siue nocumenti memorie 2° ponit signa no-
 cumentū cogitative. 3° imaginatiue 4° ponit si-
 gna nocumentorū omnium simul. Sunt g^o tres
 modi signorū nocumentorū simplicium & quat-
 tus modus ē nocumētū cōpositū Ibi 2^a quod
 si Ibi 3^a si uero Ibi 4^a & si. **¶ Circa** primam p-
 tem considera quod sensus accipitur quatuor
 modis Vno modo cōmunitur ad sensus interior-
 res & exteriores quomodo dicimus quod sen-
 sus distinguitur cōtra intellectū. Secundo. mō
 accipimus pro sensibus exterioribus distinctis
 cōtra uirtutes intrinsecas que dicuntur morales

quō accipit supra Anic. 4°. capitulo & in p^oca
 huius tractatus secūdū unam expositionē. Ter-
 tio mō accipitur sensus ut cōter se habet ad in-
 teriores sensus. i. imaginatiuā cogitatiuā et me-
 moratiuā Et hoc modo accipitur in p^oca huius
 capituli cum dicit de lesionibus sensus. i. uirtu-
 tum intrinsecarū & in hoc etiā apprehēditur sen-
 sus communis. Quarto modo accipitur sensus
 pro ratione siue cogitatione siue uirtute cogi-
 tatiua siue estimatiua quomodo sumitur hic
 sicut etiam uulgariter dicimus iste homo est
 boni sensus ut dicit littera extra **¶ Considerā-**
 dum 2° quod ex sanitate imaginationis & cogi-
 tatiue & nocumētū actus memoratiue argui-
 mus lesionē in memoria ex parte posteriori
 uerbigratia scilicet. i. ratio. & actus cogitatiue
 ē sanus & imaginatiuū rerū in somno & etiam
 in uigiliis ē sana Et in hoc inuēit sanitatē sen-
 sus communis ita quod imaginatio sumatur p-
 sensui cōmuni etiā & species illarū rerū delectē
 ab cōita q^o ipse percipit se posse pponere. &
 rationari de huius rebus comprehēsis i som-
 no uel uigiliis. Sed sunt remote ab eo. & cum
 audit eas testificatur illas fuisse de quibus di-
 cere & pponere uolebat. nō tū remaneat apud
 eius usum. i. q^o ipse possit eis uti. imo aboleretur
 a memoria. Vel possent pponere. s. in actu corp-
 s. postq^o cessauerunt. Dixit autē res quantum
 ad species sensatas. & dispositiones q^o ad in-
 sensatas. uel dixit res q^o ad species directe
 importantes. dixit dispositiones q^o ad circū-
 stantias. **¶ Quod** si ponit ordinē signorū qui-
 bus cognoscimus nocumētū estimatiue siue ra-
 tionis. & dicit q^o si in hoc. i. imaginatiua non ē
 impedimentum. Sed loquitur &c. q^o turpia uide
 nō uerecūdatur & timet. & c. hoc oia sunt pec-
 cata circa iudicia intentionū & specierū nō sen-
 satarum. **¶ Et** est potens. Hoc significat sani-
 tatem memorie. sequitur q^o sit nocumentum i
 cogitatione siue ratione. &c.

¶ SI VERO EIUS. Hic ponit ordinē signo-
 rū quo cognoscimus nocumētū imaginatiue et
 partis anterioris & dicit si eius memoria &
 loquela. s. obediendo estimatiue sunt sicut d^o
 &c. **¶ Et** si hic omnia signa simul aggregat
 uel d^o. Et primo facit hoc secundo ponit quā-
 dā cōoperationē. Ibi 2^a & si cogitatio. **¶ Hec** 2^a
 ps pōt dupliciter exponi. P^o facilius. i. minus
 malū ē q^o principalis passio sit in memoria & i
 cogitatiua sit cōpassio q^o principalis passio sit
 i cogitatiua & memoratiua sit cōpassio. Et cā
 ē q^o i cogitatiua ē principalior & nobilior uir-
 tus. Et eadem cōperatio est de cogitatiua ad
 imaginatiuā. Secundo modo potest exponi qd
 facilius & sic frequentius accidit nocumentū
 in cogitatiua propter nocumentū in memora

tia q̄ cōtra Rō cōmūis ē uētriculus poste
rior ē durior q̄ medius ergo eo leſo quod ma
gis debet reſistere facilius erit ledere mediū
& etiā acriorē. Sed q̄uis medius uentri cul⁹
ledatur cū ſit mollior non propter hoc leditur
faciliter poſterior. Secūda rō eſt quia opatio
cogitatie plus pendet ab operatione memora
tiue ſcilicet ab eo quod memoratiua ſibi mini
ſtrat q̄ operatio memoratiue pendeat ab ea
quod cogitatiua miniſtrat Hoc dedarat du
pliciter P⁹ quia memoria falſo repreſentans
facit apparere nocume ntū in cogitatiua ut ui
deatur in ea eſſe error ut ſi memoratiua ponit
corā eſtimatiua ſpecie inimici ut petri lo⁹ ſpe
ciei amici martini iudicat inimiciā ubi debet iu
dicare amicitia. Sed ſi cogitatiua errat in iu
dicio nō ſic apparet in hoc error memorie ga
darū iudiciū ſiue bonū ſiue malū ſi retineat di
citur memoratiua ſana Declaratur hoc 2⁹ q̄a
in nobis proceſſus iudicia eſtimatiue multuz
pendent a rebus in memoria reſeruatīs & cie
caſſas multū exercitamus plus q̄ exerceamus
in rebus ab extra ueniētibz Si enī de aliquo
modo uolumus facere iudiciū an bonū ſit uel
malū uel ptequendū uel fugiendū excludimus
in nobis exteriores ſanſaciones & cōuertimus
nos ad intrinſecas ſpecies per ſimilitudinē & cō
trarietate & diſcuſſus in multis a nobis audi
tis et uis cōſultimus ſic eſſe fidū Actus ergo
iſte iudicii multū pendet ad actū memorie p
ſentantis ſpecies multas haſtinus cōprehēſas
Sed actus conſeruatue ſcilicet memorie nō ſic
pendet ab actu extimatiue Si enī p aliquo nūc
uel tēpōſ cogitatiua nihil miniſtret memora
tiue ipſa pōt ſe habere ſpecies diutius ante cō
ſeruatās Aliter autē quod memoria ſumitur
prouirtute memoratiua iudicatiua & remi
niſcitiua & iſta ē materialior & illa facilius le
ditur per leſionē ſimplicis cogitatie quia eſt
materialior q̄ regiūa Sumitur memoratiua
pro cōſeruatua & ad illius leſionē plus acci
dit ledi cogitatiua ſemper enī uirtus meteria
lis ledit magis imaterialē q̄ cōtra ut Auer.

¶ ET QVOD CVM QV Hec p̄ poteſt du
pliciter exponi Primo quod h̄c oſtendit per a
liū modū a predicto comodo nūcūmētā ſenſu
um cognoscantur tribus modis Nā hec noct
menta uel ſunt cū ablatione & hoc dat intelli
gi uel diminutione uel corruptiōe ſiue pmut
tatione. Secūdo modo poteſt exponi quod hic
oſtēdit comodo ſpecies nocume ntōrū ſunt p
pter duas cauſas. Et primo hic oſtēdit tūa uia
2⁹ alia Ibi 2⁹ cauſa uero Prima in duas primo
facit hoc 2⁹ declarat quod dā Ibi 2⁹ cauſa uero.

¶ ET QVIDAM P⁹ arguitur ſic nocumētū
opatiōnū uirtutū ſi ē diminutōis et ſit a frigore

uel permutatiōis & ſit a calore g⁹ dte ſunt
cauſe nocumētōrū cū nō ſint alii modi tuocumē
ti hec declarata ſunt ſupra.

¶ ET QVIDAM Q̄ua diceret aliquis eſt ne
alia cauſa diminutionis operatiōis cerebri di
cit etiā q̄ pōt poni 3⁹ cauſa. I. diminutio ſubſtā
cie cerebri apud quosdā. Ratiō primo cōtinen
tiſca d̄ nocumētō memorie. Cōſiderādū qd
diminutio ſubſtantie cerebri de qua eſt ſer
mo Ratiō eſt ſua exentuariū. unde etiā ſit dimi
nutio ſpūz & ſic actūū etiā diminutio. & h̄o
nedū q̄ non ſit longinquū ſenſū ē poſſibile.
Vnde dicit ibidē Ratiō dico q̄ multo iens acci
dit in cerebro egritudo ex diminutōibz quā
titaris eius. et ideo deſiciunt rationes uillorū d̄
hiliū & extenuatōrū preter naturā q̄a medul
la & cerebrū minoratur in oibz aialibus mul
ti tēporis &c.

¶ CAUSA VERO. Hic oſtendit quomō nocu
menta in opatiōibz cerebri ſiāt ppter duas
cauſas. Pōt autē modus iſte ſic fieri cauſe no
cume ntōrū cerebri uel ſunt in cerebro uel ſunt
p cōpaſſionē. Et tunc aſpectū terciā cauſā licet
principaliter ſint due. Vel poſſūt dici q̄ cā ex
trinſeca reduciuntur ad cauſā in cerebro. Secūdo
modo pōt fieri hec diuiſio cauſaz. quedā ſunt
intrinſecę. quedā extrinſecę & intrinſecę uel ſunt
in cerebro uel in alio mēbro ad quod cerebrū
cōpaſiunt.

¶ IN CVRIS. Hic in generali ponit curā noct
mētōrū ſenſuū. Hec autē cura pſicitur ſciēdo
caū. medicatiōis dictōs ſupra hac ſen. q̄a hec
nocumētā ſequuntur a q̄a egritudine. & ibi
ponuntur curā hoc. & pſicitur ſciēdo cibos
& medicinas conſortātes ſenſus & nocentes. &
iſta ſciuntur ex ſecundo canone.

D E rmiſtiōis &c. ¶ Itaq̄ in genera
li determinauit de nocumētis ſen
ſuū. i. uirtutū intrinſecę cerebri
que dicuntur uirtutes imorales

¶ Hic determinat de nocumētis hez uirtutū
in ſpeciali. Et prio de nocumētō uirtutis cuiuſq̄
uirtutis diuiſum 2⁹ de nocumētō aliarū uirtu
tū quando ſmul coniunguntur omniū uirtutū
tēp̄ duarū leſio ſue nocumētū Ibi 2⁹ expoſitio
manje. Prio in tres prio determinat de nocumē
to uirtutis cogitatie 2⁹ de nocumētō memoria
tiue 3⁹ de nocumētō imaginatiue. Ibi 2⁹ ipſa ē
cōpar ſtoliditati. Ibi 3⁹ ipſa eadez. Prima in
duas prio determinat de nocumētō cogitatie
ſue rationis quod ē corruptio ſiue permiſſio
2⁹ de nocumētō quod eſt diminutio uel abla
tio. Ibi 2⁹ differētia inter. Prima in tres primo
ponit cauſas 2⁹ ſigna 3⁹ curam. Ibi 2⁹ ſcias. Ibi
3⁹ curam Prima in duas primo inueſtigat ca

asas 2° species quasdam horū nocuentortim
 comparat adinuicē 2°. Ibi & permistio. Pria
 in duas nam propter duas causas erant species
 nocuentū opar onū cerebri. s. pp causam i cere
 bro & propter causam extra. s. p cōmunitatez
 sue cōpassione. ¶ Primo g^o declarat primas
 species causaz. 2°. scēdū dasibi. 2°. & facta pp
 mēbrū. ¶ Notandū q^o pmi stio sensuū & alie
 nationē intelligit nocuentū cogitatie sue rō
 nis quod ē corruptio siue pmutatio. & ē uerbi
 gratia cū rectū & honestū iudicat nō honestū
 nec rectū. & hoc ē quod dicit rubrica de pmi
 stione sensus. i. cogitationis. & p. i. alienatione
 .i. de nocuentō to qd ē corruptio cogitatie. et
 tunc dicit ē declaratio pmissionis. & c. quasi
 diceret hic ego declaro in speciali quod supra
 generaliter posui. ¶ Considerandū q^o Auic. nō
 declarat specialiter quā unaqueq^o dictaz cau
 saz ē causa nocuentū cogitatie quod est cor
 ruptio siue pmutatio quia satis est notum
 sed ponit unam causam cōmunē omnibus istis
 causis. Et est quia omnes iste cause exicant &
 priuant cerebrum materia spiritus. Colera. n.
 nigra sanguis calidus infusus & c. omnia ista
 consumunt spūm per cuius spūs simile. i. per
 pūtia uel simile. i. similitudines & uirtutē qua
 imprimi possibīle est ratione. i. cogitatie uir
 tuti seruare uiam suam. s. rectū iudiciū ergo cui
 non potest seruare uiam suā errat in iudicio.
 ¶ Sed tu dices per istaz rationē ego probo
 quod frigiditas est causa pmissionis rōnis
 quia diminuit spūm. ¶ Dēdū quod diminut
 io spiritus unde ē diminutio. i. inquitū ē dimi
 nutio nō ē cā pmissionis rōnis quia tunc fri
 giditas esset cā huius. Sed diminutio a causis
 que agitat & cōmouēt sicut ē caliditas uel si
 citas uel utruq^o ē causa pmissionis rōnis ut
 Auic. inuit i fine capituli sequētis.

¶ ET FACTA. Hic ponit causas pmissionis
 rationis que causae sunt per cōmunitatem ad
 mēbrūz aliud aut corpus. s. totum sicut in se
 bribus. ¶ Et totū hoc. i. hēc cōmunitas siue sit
 ad partē siue ad totū aut est ppter qualita
 tem purā sicut sine materia siue sit a qualita
 tibus primis ut caliditate uel siccitate siue sit
 ā qūtaribus malis. Et hīc inuit cū dixit a digi
 tis & c. & a mēbris corrupte cōplexiois. s. male
 uolens aut ppter materiā uaporois. & hoc
 ē quod dicit aut pp uapores. ¶ Et flegmatis iā
 putridi. ¶ Hic dicit quia uapor flegmatis fri
 gidi faceret diminutionē cogitationis non per
 missionē. Sed cū uapor ē flegmatis putridi ac
 erri. tunc generat nocuentū quod ē corruptio
 siue pmutatio.

¶ ET PERMISTIO. Hic cōparat species hēz
 nocuentorū. & in ducitur hic affo. s. exte par

ticule dēscipiente cū risu & c. Dixit ergo q^o ma
 gis icolumis ē que sit cū risu. q^o significat me
 lancoliā sanguineā. Et quere. quia significat
 materiā nō multū accurā. ¶ Et deterior. q^o
 significat materiā accurā multum.

SCias. Hic ponit signa p^o in gene
 rali. 2°. in speciali. Ibi 2°. que uero
 sit. ¶ In prima pre ponit duos sig^o
 pmissionis rōnis. Vnū est dolor i
 pte de qua patiens non queritur. & in quo nō
 sentit pmissionē. i. nocuentū siue rediū. Signifi
 cat enī. pmissionē rōnis. quia significat q^o nō iu
 dicat nociū quod ē nociū. & c. esto. secunde
 pte. Quicūq^o dolētes aliquid corporis plu
 rimū dolorē non sentiunt hīs mens egrotat.
 Sed tu dices unde sequitur q^o actus cogitati
 ue sit letus si homo non papiat dolorē in pte ali
 qua. hoc. n. posset esse propter defectū sensus
 tactus in particula illa. & cogitatio erit sana.
 ¶ Dicendū q^o iudiciū de dolore inquitū ē do
 lor formaliter for san pner ad estimatiua q^o
 est iudiciū de eo. quod ē nociū. & q^o nō ē
 aliqua res insana extra. s. ē potius inētie. Et
 iō existente aliquo nociūo pteente & non iu
 dicare illud ē nociūū. ē signū nocuentū extī
 matue siue cogitatie. ¶ Tactus g^o distinctus
 ab estimatiua iudicat de cā que facit dolorē.
 Sz extīatiua iudicat de inētie que ē dolor.

¶ Sz tu dices illud nocuentū uidet ē ablatō
 actionis uel diminutio. s. autem pmutatio siue
 corruptio. ¶ Dēdū quod debet psumpo
 nī quod extīmatua iudiciū ferat de existētia
 doloris ita quod iussit delor in iudicio extīma
 tie tam ē nō iudicat esse nocuentū & ut sic ē
 actio corrupta. Aliiter tamē posset dici ad p
 mā instantia que d^o Auic. intelligit quod nō iu
 dicare de dolore s. t propter defectū a cerebro
 & nō s. t propter defectū propriū sensus tact^o
 & hoc consūmar p quod dicit de urina olea
 gina Vel dicitur q^o od iudiciū ē duplex Vnūz
 ē solutū quia doler aut scēdū quod nocui^o
 quia ē quid potens corripere & hoc iudiciū ē
 estimatiue s. d. primū ē taciū Ad hoc autē iu
 d. cū estimatiue sequitur querere & sollicita
 ri de cura quia iudicat se noceri & pmutari
 ab eo quod scēdū naturā & hoc ē quod dicit
 in quo nō s. t nrit pmissionē. i. nocuentū. Et
 est simile sicut si aliquis uideret sibi āputari
 manū & tamē nō iudicaret se noceri ab hoc
 & hoc nō curare esset nocuentū in cogitati
 ua hīc esset locus speculationis. ¶ Aliud signū
 ē urina oleagina quia significat furiē caloretz
 unde cogitationis actus permiscetur.

¶ QVE VERO Hic in speciali ponit signa &
 primo c^o que sit propter cāz in cerebro 2° c^o

que fit per cōmunitatē Ibi 2^a. Illa uero Prima
in duas primo ponit signa secūdu unāquāq;
causā 2^a ponit signa distinctiua inter permi
sionē rōnis a caliditate siccā et a caliditate hu
mida Ibi 2^a & uniuersaliter Prima in quant
or sic: quattuor sunt eius cause. Primo poit
signa facte a melācolia & in hoc comprehēdit
signa facte a sanguine. Secundo ponit signa fac
te a colera Terro signa facte a caliditate & sic
citare sine materia Quarto signa facte a fleg
mate Ibi 2^a facta autē a colera Ibi 3^a cū ea Ibi
4^a facti autē P^a in tres p^o ponit signa fēa me
lācolia melācolici. scilicet que ē fex sanguinis l^o ex fe
ce sanguinis 2° fē a colerica 3° a melācolia san
guinea Ibi 2^a & si melācolia Ibi 3^a & si ē ¶ Cō
siderādū quod de rōe melācolie melācolice ē
inducere tristitiā et malā estimatiōē. s. maluz
iudiciū quia timet de quo nō ē timēdū. De ra
tione autē melācolie facte a colera adusta &
ex caliditate & siccitate inducere mores rapa
ces furiosos & lupinos de ratione sanguinee ē
inducere riluz & hec declarabatur magis in
cō^o de melācolia. ¶ Cōsiderādū quod iud. sangui
nea potest dici quia facta ex sanguine inflāto
& ut sic cōprehēditur quod dixit supra in cau
sis Vel dī sanguinea quia fit de melācolia sen
guini mista & qualitercūq; sit dommo cū illa
melācolia peccet sanguis inducit accidentia ri
tus & lenicie. ¶ Facta. ¶ Hic ponit signa per
missionis facte a colera & primo facte a co
lera citrina secundo facte a colerā rubea Ibi
secunda & illa quidem. ¶ Considerandum q
colera citrina & rubea possunt dupliciter acci
pi. Vno modo ut accipitur primo can. sen. pri
ma ca^o de humoribus Nā colera citrina ē cō
ra innaturalis facta per permissionē alicuius
subtilis flegmatis Colera autē rubea ē colera
innaturalis fēa per aduersionē colere naturalis
cuius pars adusta nō seperatur sed misceatur
Et ista ē que ab Auic. ponitur inter species
minoris fame Et secūdu hīc modū accipiēdi
apparet quod licet utraq; colera sit mala ra
tione illa que dicitur rubea ē prauior & ideo fa
cit accidentia magis peruersa & uehemētiōra
Alio modo potest accipi colera rubea & colera
citrina pro duabus speciebus colere factis per
aduersionē colere naturalis. in colera citrina fit
p minorē aduersionē. sed colera rubea fit per
maiorē aduersionē. unde illa rubedo non ē nisi
obscuritas ex grossitie que iūcta citrino facit
citrinū obscurū. ideo dicitur rubea. & hoc mō
forlan sumit hic Auic. has species. & ē sermo
magis cōformis dictis Ras. p^o cōtinētis. 2° ca^o
¶ Ex quibus apper uerificatio accētū. q
colera citrina inducit caliditātē & rixā & c. Ex
tensione cuius frontis pp explicatōē. ¶ Salu

ad oppositū. i. motu fordinato modo huc mō
illuc. Vnde Ras. p^o allegato ca^o. dicit mouent
in lecto ac si pugnatēt cō alio. ¶ Et huius qdē
pmissio in febribus propter caliditātē unde
colera exicatur. ¶ Plurimū fit in pestilēti
bus. s. p^ouenientibus ex forti acris caliditate.
¶ Cū ea. p^omissione & c. putris. i. hie materia
In can. cognitionis malax cōplexionū cū ma
teria. & sine. & in pluribus capitulis supra po
sitis tractatu primo. ¶ Facta autē. hic ponit li
gna pmissionis rōnis facte a flegmate habēte
accuatē. & dicit q cū adest cū hac pmissione
rationis. feueritas. i. pertinacitas in tenendo q
non ē mobilis propter frigiditātē iuriscam.
flegmati & grossitie. ¶ Eleuet supradā.
propter grauitatē quā sentiunt ex flegmatica
materia cuius ē facere grauitatē. & ideo gra
uitantur capita. Pa iūtur suberha. aliquem lom
nū plus q faciat alii qui habēt pmissionē ex co
lera uel melācolia propter subtilitātē frigoris
i. quia humor in subtilia & naturali cōplexi
ōe ē frigidus. licet accidentiter sit calidus uñ
nō pmissetur & c. ¶ Non sepātur & hec ē sicut
ritas que fit. quia humor nō ē morius multū
¶ ET plurimū & c. Rō est quia frigiditas
& humiditas subtilitancia huius humoris cū
iūcta calido accidentali mouēt ad uigiliā cegita
tū & ideo opiniāt se esse bruta animalia. Et
isti sermones sunt. Resis primo cōtinētis. 2°
ca^o. cum dicit signa & melācolie ex putrefa
ctōe flegmatis & accuatē eius sunt morus
superiorum cum eius manibus & grauedo
capitis & opiatu patēs esse brutum animal
& semper dormitat & cum tenet aliquid in
manu non uult ipsum dimittere. ¶ Et uniuers
saliter patet.

¶ ILLA. VERO. ¶ Hic ponit signa pmissio
nis cuius causa est per cōmunitatē & inuit q
si ē per cōmunitatē ad determinatū membrū
cognoscitur ex dispositione illius membri dolo
rosi. i. patientis aut totius corporis si fuerit cō
prehēdens. s. totum er cognoscitur. s. cōmunitas
an est pura. s. sine materia. s. humoralis & c. in
ca^o de sōda. s. ca^o de signis specierum sode

¶ Vram. P^o ponit curā secūdu diuer
sitate causā. Secūdo ponit que
dā specialia remedia ibi 2^a. cūq;
cū caliditate. Prima in duas. prio
ponit curā pmissionis que ē propter causam i
cerebro. & inuit curā eius que fit p coitatem
ad totū. 2° ponit curā eius que ē p coitātē ibi
2^a. in ea aut. Prima in tres. primo ponit curam
eius que fit a melācolia. 2° eius q fit a sanguie
3° a colera. ibi. 2^a. i. cura. ibi. 3^a. eius uero. Obmi
tit autē Auic. curā eius que fit a flegmate &
que fit a caliditate pura sicut nota. ¶ Quod

dicat in prima & secunda parte ē notū. ¶ In
3^a parte Auic. primo ponit curā indicatōe sum
pta a causā & grauitate 2^a ab accidētē Ibi 2^a
cūque uigilie Prima i duas primo ponit curā
quādo permissiō nō ē multū fortis 2^a quādo
ē fortis Ibi 2^a ¶ Quidā In prima parte Auic.
ad tria intēdit sicut ad materiē colericē eua
cuatōne 2^a ad rectificationē complexionis ter
tio ad repulsionem materiū a capite. Vel
etiam ad resolutionē si expedit & ideo dixit
ē plastra siue ē percussio siue ē solutio siue a
lia ut oportet. q. si coarct. s. i. firm^o ab egritudi
ne & fortior fiat sicut egritudo regatur regi
mine alio quā fortioribus repercutiuit isfri
giditatis & hūctantibus qualia sunt que po
nit cū dicit & ex eis ista tñ pars possit ēē pars
p se ut dicatur quod hic ponit curā permissi
onis a calore & fit cū rebus infigidantibus &
quibus ē lac si nō fuerit febris quia timer uel
uaporū retentionē uel lachis corruptionem ut
supra declarari fuit aut oleū rosātū & papa
uer cū cauetela. q. d. si febris potest poni ole
um rosātū & papauer quia ista repellunt ua
pores Et ad hāc intētiōem ponimus lac tamē
non sic repellit sed potius detinet uapores.

¶ **CONQUE VIGILIE** Hic ponit curā consi
derato accidente & dicit cū uigilie adsumt illi
cet uerendo predictis frigidis super caput qui
bus credebas pellere uapores tunc omnia epi
thimata idest quęque localia frigida posita
ad caput nō sunt inuatiua quia ē signū quod
uapores retinētur in capite & hoc est quod
dicit. Et quādoque nocent quia quādoque fa
ciunt possi dere constrictionem & ē. s. constric
tis & retentis uaporibus. Et quia insipies me
dicus crederet factō caput purgō illos uapo
res retentos euacuare Ideo Auic. prohibet qā
stante multa repletiōe plus esset causa attrac
tionis ad caput q̄ euacuatiōis. Oportet igitur
ad cōtrariū trahere materiā & uapores cum
distiter lenitio & intelligit etiā quod frictio
nes fiant & euacuatiōes si expedit scđum
cā. supra positos. ¶ In ea Hoc patet & sicut ex
capi^o de soda & etiā supra in cura subeth di
xit.

¶ **Cūque.** Ponit tria remedia Primū
ē quod habens permissiōē rationis cedat ala
pis & percuratur ad hoc ut ratio reuertatur
supra se & corrigat se Auic. n. confidit multū
in dominio estimatiue super caput. Sed cum
hoc attendit quod licet talis permissiō sic cum
aliqua caloris distemperatiōe nō tamē sit tūc
tis debilitas nō potētis tollerare percussiones
nec sit apostema quia materia attraheretur Et
si nihil aliud confert fiat cauteriū secundum
crucē uel liniando uel sint punctalia sita a se
cūdū crucē poterit eni ut sic euacuari materia

¶ Secundū remediū est ut fundatur super ca
put decoctio pedū & capiti siliacei arietis uel
agni Et hoc fit ad humectandū. ¶ Tertiu^o re
mediū ē sumere omni die de alfeisr idest radi
ce uitis albe & sumitur sola uel mista cū aliq
bus fructibus ut dactylis uel ficibus siccis ut
Rasis primo continētis 8° ca^o & dulobus in
ter que dulcia cohoperiūt huiusmodi amara
& faciūt q non appar et sapor malus alfeisr.

¶ Et considera quod in hoc innuit curā per
missiōis pnenētis a flegmate putrido acuto
Nā radix alfeisr maxie euacuat flegma a cere
bro et neruis. ut Mesi ca^o de febre. Et fuit iste
sermo Rasis p^o continētis. 8°. ca^o. ubi dicit ra
dix uitis albe data i potū cū aqua quālibz die
mirabiliter confert. Dico quidā medicus nar
rauit mihi q quēdā mulier passa est fortem
pmissionē atiquā & c. & fuit curata a multis
medicis & cū multis medicinis & nō potuit li
berari deinde sumpt p aliquos dies de radice
uitis albe et cōualuit. d. o. c. i. s. a. d. 3. z. uel
circa & c.

Differentia inter. ¶ Sapius. Auic.
determinat d^o notumēto uirtutis
cogitatiue siue estimatiue qd uo
carur pmissiō rōnis. hic deteriat
de notumēto quod dicitur stoliditas siue stul
ticia et amentia. et primo ponit differentiam
& cōueniētā inter ea 2°. ponit causas. 3°. curā.
ibi. 2°. huiusmodi aut egritudi subit. 3°. hoc aut
egritudo. ¶ In prima pte inuit cōueniētiam.
p^o inter hęc tria. s. pmissionē rationis stolidita
tē & amentiam. & cōueniunt in duobus. Prio
ga sunt notumēta rationis siue cogitationis &
estimationis. Secūdo quia sunt cause facientes
hoc in uentriculo medio quia ibi ē sedes huius
uirtutis. Secūdo ponit differentiam & est
quia cum tu iam scieris quod species operati
onū. i. lesiōes oparōis sunt res stablarō dimi
nū^o & pmutatio tamen permissiō sensus ē no
cumentum cogitationis quia est mutatio siue
apud uocabula Gal. corruptio. Sed stoliditas
ē notumētum quod est diminutio. Amentia
nerō est destructio & ablatio & ita stoliditas
siue amēcia est dispositiō similis fatuitati. i. di
citur fatuitas & infancilia. fatuitati siue sim
pliciter infantium in quibus nō ē operatio co
gitatiue aut est uadē diminuta nisi que inest
eis ex natura ut claudere oculos suz abstergi
tur ab eis sippitudo & excedere manus ut lu
stententur ne cadant quādo eriguntur. Hęc. n.
estimatiua naturalis ē in eis ut Auic. p^o a d^o
naturalibus. 4° particula tamē estimatiua ex
usu acquisita non est in eis. Et ideo carentes in
dicio estimatiue dicimus estimulari infanti
bus. In usu aut horum nominiū inuenitur

15° S. b. h. h. v. m. o. m. h. h.
24° S. b. h. h. v. m. o. m. h. h.

2° S. b. h. h. v. m. o. m. h. h.
3° S. b. h. h. v. m. o. m. h. h.

4° S. b. h. h. v. m. o. m. h. h.
5° S. b. h. h. v. m. o. m. h. h.

PHIVS AVTEM. Hic ponit causas. & prius ex numerata. 2° probat. 3° inferre quod dicitur. 4° remittere nos ad 2° & causam in hoc. ubi 3° quia propter ibi. 4° & tu. ¶ Dubitat circa primā partē quia dicit quod causa est frigiditas & siccitas contra naturā in causis pmissionis ratio nis est postquam quod melancholia que est humor frigidus & siccus est causa pmissionis. 1° p^o erit causa diminutionis vel ablationis. ¶ Itē supra 5° ca. huius tenet dicit q^o diminutio & ablatio fit a frigida et humiditate. I3 pmo ratio est quia motu cōpaner sunt a siccitate et caliditate. Siccitas 3° nō facit amittē & stoliditatem. Item in fine capituli huius dicit q^o sic cum nec sensui nō unde est diminutio. In cōtrariū ē Auiacū dicit huiusmodi autē egritu dinis. i. amittē & stoliditatis. & c. ¶ Dicitur q^o frigiditas pura. i. sine materia vel putredine. i. la abiq^o siccitate aut cu siccitate non pōt facere hēc nocumēta. Rō ē. quia potest facere geratō nē in spū. & cōfationē a motu qui uidet necē sarius in actu huius vitruis cogitare. Ex q^o apparet quod frigiditas est principalis causa & propria causa. siccit autē nō. ¶ Si autē siccitas sit causa diminutionis actionis hēc ē dupliciter. Vno modo diminuē spūm ex cuiusdā minūte sequitur diminutio operationis Tū q^o spū siccus paucus ē tamē mobilis ideo illi diminutioni operationis coniungitur aliqua corruptio Et hoc inuit Auiacū in fine capituli Alio modo siccitas pōt esse diminutionis vel ablationis cogitationis actus causa per sui ultimāte & fixationē ut. multū augumentetur & figat quia aucta qualitas destruit vitruis actum Et hoc uidetur sentire Auiacū. cōprehēdēs sup uentrē & cō illitudine dierū & spatiū. tē pore lōgo & hoc maxime dicit propter siccitatem q^o frigiditas quāuis nō ulemtur possēt facere hēc nocumēta. ¶ Ad cōtrariū dicendū quod siccitas si nō ulemtur multū facere pōt permittit. & propter quādo ē cōiuncta mēbris ut oporēt in inturbatibus sustinēta spiritus ut i siccitas melacole & ideo foras hēc dicit pura. i. sine materia aut cu materia flegmatica in uacuatibus id est in tenuis tē artariis Et dicit hoc ut poneret nobis illū passio nē purā nō cōiuncta apoplexie uel leihargie uel subeth Ex materia enī flegmatica dominā tel nēq^o Ariarhis fieret spūs tardī moris & sic defectio fiet actus cogitatioe sicut dimi natio uel ablatio secundū maiore uel minore excessus i frigiditate et hūiditate Et erit ratio dispositio nō q^o a poplesia uel epilepsia ¶ subeth quāuis illū sit somnolētus.

QUONIAM. Hic probat maiorē & arguit
sic. Illud qđ perturbat facit pmissio fieri eleuat
sic ut caliditate, qđ ē principij motus cogi
tationis ē tā nocuum quā ē pmissio ratio
nis, et illud quod prohibet, prius licet dimi
nuat caliditatē illa est causa nocui et quod
ablatio ui diminuitur. Sed motus factus a ca
loris iocūtenit eleuat quia extollit ut pmissio
caliditate quod facit cogitationis actū & cogela
tio inducta a frigore phibet ipsam caliditate
quod facit cogitationis actū, qā uel prius uel
diminuit. Ergo cōducit qđ calor facit nouitatem
ut qđ ē pmissio, sic frigiditas facit nocuum, tūc
qđ ē diminutio uel ablatio, amentia uel stoli
ditas. ¶ Circa hāc rōne Auiic sic pcedit. Prio
probat maiorem, 2° ponit minorem, lib. 2°, &
caliditatem. Cōclūsiōe autē generale iam per
misit, maior ppositio est nota ex hoc. Nam al
tidas facit cogitationē, hoc probatur quia cogi
tatio ē tūctis motus de motibus spūs quod motu
mouet a pre cerebri anteriori usq; ad postre
mā qā ab imaginatiua ad mēmoriam & cō
traly calor ē mouere. & nō frigiditas ē calidi
tas facit cogitationē ut arguat sic. Aut illud
quod facit motū locale a pre anteriori cerebri
ad posteriore facit cogitationis actū, qā cogita
tio ē talis motus, sic caliditas facit motū ut notū ē,
& p̄supponit ex principijs medicine & phi
losophię naturalis, qđ calor facit cogitationem.
Ex quo sequitur maior ppositio, s. n. calor facit
cogitationē, illud quod pmissio ē perturbat cal
rē & nō tollit calor pmissio cogitationis actum
& nō tollit cogitationē, Et hoc ē nouitatem
quod uocatur pmissio, & illud quod tollit
sine pmissio calorem tollit sine diminuit cogi
tationis actum sed calor &c. ¶ Considerādū

q*uod* i*nter*urbidacio siue p*er*missio e*st* ca*u*sae fidetatis qu*ae* facit mortu*us* est p*er* uapori*um* m*is*tionem quos imortu*us* comiserit & calor uel est p*er*turbatio iudicii p*ro*p*ter* species n*on* figi imo multiformi et mutari.

NOVA PROPTER. Hic inferre quedam uel declarat. scilicet facit cogitatione*m*. Signu*m* huius est quia pars cerebri media e*st* delius ad caliditatem. Declarat etia*m* quod cogitatio sit motus de imaginatione ad memoriam p*er* signu*m* quia locus estimatiue est in medio & hoc ut fiat reditus. i. accessus ab imaginatione ad memoriam sup*er*. & e*co*tra. Et illa sunt signa sicut p*re*dictorum ita quod inferuntur ex p*re*dictis

Q Considerandum autem quod ad probandu*m* quod stoliditas & amencia fiat a frigida*te* & p*er*missio sensus fiat a caliditate. Auicennae h*is* p*ro*positionibus. Prima e*st* quod hoc notum e*st*. i. stoliditas & amencia e*st* destructio & diminutio actus cogitatie*is*. Secunda p*ro*positio e*st* Caliditas facit cogitationem que cogitatio e*st* motus ex moribus &c. Tertia p*ro*positio e*st* quod motus. i. a caliditate extranea eleuat siue p*er*misset caliditate*m* que facit cogitatione*m* & iuuat ipsam. i. motu cogitatio*is* ut motus &c. Et in hac p*ro*positione e*st* multum co*ns*iderandu*m* quia i*nter*io*rum* Auicennae e*st* quod motus a calore extrinsecu*o* iuuat ipsam caliditate*m* que facit cogitatione*m*. s. ad iudicio ad operatio*ne*m absolute & cum hoc eleuat siue p*er*misset illam caliditate*m* quia p*er*mutat forma*m* debita*m* iudicii. Et considera in h*oc* que diximus supra & e*st* sen*te*ntia. r*ati*o. p*ro*. Quarta p*ro*p*os*itio e*st* co*ge*latio que fit a frigore p*er*hibet caliditate*m* factiua*m* cogitationis. Ex q*ui*b*us* p*ro*positio*ni*bus forma*m* s*er*uamus ut tibi placeat Et concluditur q*uod* stoliditas & amencia fit a frigida*te* & p*er*missio sensus a caliditate. Et tu sciuiti p*ro* casu. sen. p*ro*. ca*u*sae de uirtute animali & supra de naturalibus. 2*o*. & 4*o*. p*ar*ticula. Dabitur utru*m* cogitatio sit motus localis sp*irit*us uel cu*m* motu locali. Et utru*m* in op*er*ationibus uirtutu*um* intrinsecarum cogitatio*is* siue sensitiue sp*irit*us localiter moueatur. uidetur q*uod* sic p*er* Auicennae cogitatio e*st* motus ex moribus sp*irit*us quo mouetur &c.

Et considera q*uod* Auicenna dicit unus ex moribus Na sp*irit*us aialis uidet h*ic*e duplici motu. unus q*uod* uidet i*nter* uentriculo i*nter* uentriculu*m* ut p*er*ficatur p*er* digestio*ne*m. & talis motus localis non e*st* cogitatio uel op*er*atio alienius uirtutu*um* cognitiuaru*um* Na i*nter* homine dormire & n*on* somnare in quo nulla secundu*m* actui e*st* op*er*atio uirtutu*um* in r*ati*onem animaliu*um* p*ot* fieri ista sp*irit*us delatio Alius e*st* motus localis quo defert species sensibiliu*um* & iste e*st* de quo Auicenna loquitur & uidet secundu*m* Auicennae quod co*or*rit in op*er*e h*ab*et uirtutu*um* r*ati*o*is* Amplius motus localis caloris e*st* digni

or omni motu & prior ut sumitur 5*o* de accidenti et morbo p*er* ca*u*sae & p*ot*est intelligi ab Auer. 2*o* de anima 5*o* co*me*nto Tunc arguitur uirtus dignior eget digniori & priori motu s*ed* cogitatio e*st* dignior ut 3*o* de anima sumitur ab Auer. quia p*er* ea nobis copulatur intellectu*m* imo quilibet uirtus sensitiua intrinseca e*st* nobilior ergo indiget locali motu sui organi. i. ca*u*loris sp*irit*uosi. Amplius agentia debilis ip*ro*sentis debent iuuari modo forti ad imprimendu*m* sed o*mn*ia se i*nter*stabilia intrinseca sunt debilis impressionis quia elo*ga*ta ab extrinseco motore reali. s*ed* sensibilibus extra ergo oportet quod habeant modu*m* imprimendi forte sed talis modus fortiter imprimendi n*on* e*st* aliquis modus. p*ri*us tuncuq*ue* sensibili quia e*st* modus in*te*ntionalis & a p*ro*p*ri*us ergo uidetur q*uod* sic aliquis modus imprimendi co*mu*nis omnibus sensibus istis sed n*on* aliquis nisi motus localis ergo ad imprimendas species sensibiles & uirtutes interiores concurrerit motus iste localis. Amplius quociens aliqua plura imprimunt in aliquo unu*m* quod e*st* unius actus uidetur q*uod* imprimant p*er* aliquu*m* unu*m* co*mu*nem modu*m* imprimendi uerbigratia omnes colores imprimunt in p*o*etia uisua p*er* r*ati*o*ne*m uisibilis sed o*mn*es intentiones individuales. x. p*ar*ticula motoru*um* imprimunt uirtute*m* cogitatio*is* siue est matu*ra* que uirtus e*st* una & actus unus. s*ed* uidetare intentiones ergo uidetur quod he intentiones p*er* quid unu*m* co*mu*nem imprimant Illud autem co*mu*nem n*on* p*ot*est esse al*ia* quia una in*te*ntio in diuidualis Ergo erit in*te*ntio absolute siue diuidualis s*ed* h*oc* e*st* impossibile quia in diuidualitas e*st* quid u*er*u*m* & obiectu*m* intellectu*m* ut Auer. 2*o* de anima 6*o*. co*me*nto ergo erit aliquid aliud co*mu*nem quod sui uirtute imprimat hanc cognitionem Sed non uidetur aliud nisi modus motus localis sp*irit*us aialis ut sicut celum i*n* suo motu locali continet in uirtute o*mn*ia inferiora ita sp*irit*us in suo locali motu continet in uirtute impressionem o*mn*iu*um* cogitatio*is* s*ed* d*is*tinguitur ad hanc illa p*er* determinatam speciem In co*or*arium arguitur aere quiescente p*ot* ad oculu*m* d*is*ferri species i*nter* sensibiles q*uod* eade*m* r*ati*o*ne* sp*irit*us quiescente p*ot*erit d*is*ferri species cogitabilis uel imaginabilis In hac questione e*st* ambiguitas apud me quia non inuenio de ea aliquid dictu*m* & credo quod in eo sit plures possibiles probabilitates quedam q*uod* eff*ic*ax r*ati*o siue d*is*trictio Dico igitur q*uod* in op*er*ationibus uirtutu*um* intrinsecarum consideramus duo. p*ri*mu*m* impressionem speciei cognoscibilis. Et quantum ad hanc op*er*atione*m* cogitatio*is* & uirtutu*um* intrinsecarum non co*or*rit motus localis sp*irit*us ita q*uod* sit motus localis uel simul cu*m* motu locali. R*ati*o e*st* q*uod* actio facta i*n* ista n*on* co*or*rit simul & adaequate ad

o*mn*is uirtus p*er* hanc p*ar*tem

o*mn*is uirtus p*er* hanc p*ar*tem

o*mn*is uirtus p*er* hanc p*ar*tem

o*mn*is uirtus p*er* hanc p*ar*tem

o*mn*is uirtus p*er* hanc p*ar*tem

actōne factā i tēpore. Dico simul & adequare
 quā succellūe & iequare possunt concurrere
 sicut alteratō an. generatiōe. & sicut illumina
 tio aeris. qñ aer mouetur simul cōcurrūt. tamē
 iequare. s. inesse quia accidit illuminatio qđ
 fiat in tēpore quia aer mouetur in tēpore sed
 receptio specierū sensuūarū in cogitatiua &
 uirtutibus intellectus abinuenit fit in instanti.
 Motus autē localis fit in tēpore ergo talis fōp
 xō nō ē motus localis uel nō ē simul et adequa
 re cū motu locali. Probat̃ur prima ps minoris
 quia receptio luminis & speciei coloris in ocul
 o & ab obiecto fit in instanti ut 2° ā anima cō
 mēto. 25. ergo multo magis receptio specierū
 a sensu cōmuni in imaginatiua & ab imagina
 tiua i cogitatiua fit in instanti cū sint receptiōes
 magis imateriales. ¶ Contra premissa primo
 cōtra pbatōnem prius minoris cū dicitur q̃ re
 ceptio speciei utilis fit in instanti. Probat̃ur
 q̃ fit in tempore. quia Axi 3°. de pblematibus
 pblemate. i. quēre. ppter quod ebrius unū
 uidetur duo. Inuēit q̃ pluribus uicibus spūs
 ebrii tēgitur a uisibili specie qñ tēgitur semel
 spūs hominis non ebrii. Si igitur spūs ebrii tā
 gitur duabus uicibus erit i duobus istantibus
 g^o spūs non ebrii tēgitur in comuni mensura.
 duobus instantibus. sed hoc non ē nisi i tēpore.
 ¶ Contra 2^{am} dictū. s. p̃ receptio specierū i uir
 tutibus intellectus fit in instanti. contra recep
 tio siue transportatio speciei per lineam obli
 quā fit in tēpore. quia primo terminatur ad
 unum punctum postea ad reliquum. ¶ Sed
 portatio speciei a uentriculo imaginatiue ad
 uentriculū cogitatiue & memoratiue fit p line
 am obliquā Ad primū dicēdū transiēdo bro
 uiter quod spūs ebrii recipit bis siue pluribus
 uicibus specie i diuersis partibus spūs fluctu
 antis in eadē mētura instantis uel atione que re
 cipit solum in toto spūs nō ebrii qui nō fluctu
 ant. ¶ Ad secundam dicendum quod proposi
 tio est falsa quia codē instanti quo species est
 in speculo est in spacio ad quod reflectitur.
 Dico si species est in speculo. Rō autem que h^o
 probat falsum etiam imagiatur. Nam quāuis
 partes adiacētes secūdū lineā obliquā recipiāt
 pars. s. mediātē pte tamen fit i instanti sicut illu
 minatio aeris fit mediātē igne uel illuminatio
 reflexa. Dico. quod in operantibus cogitati
 ue & uirtutū aliarū intellectū cōsideramus
 persistētiā & cōnatū i operatiue earū sicut
 uidemus quā dōq. imo multociens qđ homo
 post primā receptiōē cogitabilis cōnat̃ ad cō
 siderandū & cogitandū & cōnat̃ur augere
 uires suas in hoc & quātūm ad hoc in operati
 one cogitatiue & etiam aliarū uirtutū cōcurrūt
 local̃ motus spūs imo fit cū tali motu locali es

potest dici qđ ē talis motus localis i iproprie
 Rō ē quia simile uidē i cōatu uisōis et i cōatu
 i intellectū uirtutū cognitiuarum uel sensitiua
 rū. Sz ad cōnatū uisōis spūs uisibilis localiter
 mouetur & cōcurrūt ad oculū. ut notū ē imo i
 actenta uisione cogitur hō palpitare ppter h^o
 ut declaratū ē a me infra ten. 3^a. ca. de colori
 bus oculi. Eodē igitur modo in cōnatū cogita
 tionis spūs mouetur ab ante post. s. ad cogitari
 uā & a pte post et ante ut und q. spēs de late
 figāt̃ur & presentē cogitatur. ¶ Sz cōtra illa
 p^o quia ex hoc sequitur q̃ uirtus cogitatiua sit
 actiua. cōnari enim uidetur importare acti. onez
 ¶ Dicendum q̃ forsan ē actiua secūdū iudici
 ū simile ei q̃ dicit Auer. 2°. ā aia cōmēto. 147.
 & hoc esset profunde speculationis. ¶ 2° du
 biau de motu istius spūs. s. quid sit illud q̃
 mouet spūm. ¶ Dicēdū dupliciter. Primo qđ
 mouetur ab anima que ē forma in illo spū siue
 calore Et uidetur mens Auer. 2° phy. 47. com
 mento Et quia plures tenēt qđ spūs iō fir ani
 matus ideo dicemus quod quī motus istū spūs
 sit terminatus mouetur ad aliquo terminato
 sicut ē anima que ē forma substantie cerebri
 medularis Substantia igitur cerebri medulla
 ris mouet istū spūm. ¶ Sed contra primū mo
 uēs localiter aliquid corpus i ē corpus diu
 dunt i motore motū & motore nō motū & p
 consequēs corpus primū localiter mouēs mo
 uetur ut 2° de anima cōmēto 5. j. & 2° colliger
 ergo substantia cerebri cū sit corpus moueb
 tur mouēdo ipsius. ¶ Dicēdū primo quod ē
 ueq̃ quia mouetur cōstructione in uentriculo
 posteriori & anteriori ut premātur & pelan
 tur ipsius ad. uentriculū mediū & uentriculus
 mediū dilatabitur & hoc in cōnatū cogitatio
 nis. ¶ Vel dicēdū quod illa propositio uerifi
 cat̃ur de primo mouente localiter solo motu
 locali quia si moueat localiter alia uirtute quā
 iprimis potest facere motū localiter & tamen
 quiescet uerbigrata magnes gelēs trahit fer
 rū. ¶ Substantia igitur cerebri cū tali specie
 habet uirtutē specificam motricē spūs. ¶ Re
 stat soluere ad rōnes utriusque partis. ¶ Ad
 Auic. dicēdū qđ quādo dicit quod cogitatio
 est unus de motibus spūs loquitur de cogita
 tione quāru ad actū perseverantē & cōnatus
 ē talis perseverantia ē que nobis multū appa
 ret & quā multū uirumur. ¶ Ad secūdū dicen
 dū ad ppōz quod loquitur Ga. de motu loca
 li calor̃ cordis qui ē prior & dignior omni
 motu in nobis. Ad formā argumenti cum dici
 tur. uirtus dignior indiget digniori & priori
 motu. ¶ Dicendum q̃ ppositio habet duplicē
 intellectum. Primus est q̃ indiget sicut presup
 positio. & hoc ē uerum. sicut omnes motus pre

supponit motu celi. Alius ē q̄ idiget sicut me-
ditare actionis. & hoc falsum. Actio. n. quae sit
in ista ita nō sit mediante motu qui sit i re pōre
¶ Ad terciā rōnē cū dicitur agens debilis acti-
onis &c. ¶ Dicitur q̄ uerū ē cū debet fore in
facere i p̄fessionē. Sensibilia aut̄ intrinseca for-
titer imprimunt quādo perseverantia sit & co-
natus. & ideo concurret & adiuuat ad hoc mo-
tus localis. ¶ Ad quartū negatur maior p̄posi-
tio. falsū. n. q̄ si aliqua plura debent agere in
unum uniantur unne recipientis. ¶ Et ideo
tenētes quod uniuersale nihil dicat omnino i re
extra dicit quod album & nigrum nō im-
primunt in uisum per aliquam rōnē cōm. Vel
cōtēssa maiori. Dicendū quod omnia imprimē-
tia in cogitatuū imprimunt per cōmūne rōnē
cogitabilis. ¶ Ad rōnē in cōtariū dicendū
quod non est simile de aere respectu oculi &
de spiritu respectu intrinsecarū uisurū q̄ aere
nō est instrumentū oculi intrinsecū ut conatus
possit mouere aerem sed bene est simile de spi-
ritu uisibili & spiritu cogitatie. & ideo cona-
tus & perseverantia in uidendo mouet spūm
oculi localiter ad oculū

¶ **HEC AUTEM EGREDITUR.** Ponit tū-
fā Signa autē omittit q̄a supra apparēt signa
q̄bus cognoscimus modos malarum comple-
xionū cerebri. 1° ergo ponitur am̄ stoliditatis
& amētie q̄n sunt mala cōplexione frigida
& sicca. 2° q̄n sunt a frigida & humida cum
materia. 3° addit cā. ibi. 2^a. aut̄ resolutione.
ibi. 3^a. & nihil. Quod primo dicit p̄. Secunda
ps habet duas. Primo ponit curā p̄ medicina
2° per regimē Ibi 2^a & oportet. ¶ Dicit p̄mo
&c. cū medicinis magnis ut hieris magnis &
pillulis. ¶ Elmsura dicitur quod ē aliqua
confectio Alii dicit quod ē succus entile Alii
quod ē quidā liquor aromaticus Vnde infra
fen. xi. c. de cura tremoris cordis frigidi dicitur
succus elmsura. ¶ In eo quod preterit i. in
canonibus uniuersalibus. ¶ Et oportet Omnia
ista sunt ad excitādū spūm & excitandū humi-
ditatem. ¶ Et paucitas id est nō superfluitas
ymo diminutio quia fiat exicatio superflua
humiditatis. ¶ Si caliditas subtilis. i. propor-
tionis spūi nō feruens quia turbaret spūs q̄a
posset nimis exicare.

¶ **ET NIHIL.** Primo ponit unū cā. Vbi sciēdū
quod repletio ē duplex Vna propinqui tēpo-
ris ut ex cibis in stomacho unde uapores sup̄
flui eleuātur & caput replent & quantum ad
hoc dixit ex cibis Alia ē repletio antiquior ex
humoribus in uenis & in mēbrorū poris &
quantū ad hoc dixit & humiditatibus Iste re-
pletiones turbando spūs & opillādo & p̄gri-
e ādo eos a moribus inimicatur sensibus.

¶ **ET SICCITAS.** Hic ponit sciēdū cā. in
quo dubiū remouet. Dixerat enim quod hūi-
ditas noceret sensui. Quare querebat aliquis
an siccitas nocet sensui. Et p̄ndit q̄d sic & dat
modum. ¶ Considerandum quod licet hoc ue-
rificetur de omni sensui tamē maxime hic per
sensum intelligimus cogitationē ut supra ap-
paruit. ¶ Considerandū quod siccitas nocet
cogitatie non unde est diminutio. i. nō nocu-
mēto quod ē diminutio sed unde est superflui-
tas in uelocitate motus. i. sed nocumēto quod
est permutatio quia facit multā spūs mobilita-
tē. Siccitas. n. facit spūm uelociter mobilē & sic
facit errorē iudicii. Et quia aliquis dixeret q̄d
siccitas nullo mō faceret diminutionē alius cogi-
tatiōis. i. nocumētū q̄d ē diminutio. Iō subdit
q̄d siccitas pōt facere nocumētū q̄ ē diminu-
tio pacificādo spūm uehamētē siue resoluendo
Sic cū enim secundū se exicat & paucitat sed
ratione calidi coadiuncti sine ratione ueloci-
tatis motus resoluit & iō dixit aut̄ sup̄. siccitas
nocet sensui. unde est paucitas id est pauci-
ficat & cetera cum aliquantulo r. ostendit
Auc. inuit differētiā inter diminutionē acti-
onis factā a siccitate & factā a frigido. quia dimi-
nutio a frigido est pura. s. diminutio a siccitate
est p̄mixta alicui corruptioni siue p̄mixtioni.
q̄a aqualiter siccitas mouet. & sic disturbat iudiciū.
hec declarata sunt. i. generalibus capis

¶ **Plā est cōpar & c.** Cū determina-
uit de nocumētis cogitatie. ¶ Hic
determinat de nocumētis memo-
rie. Et p̄ cōpar hoc nocumētū ad
nocumētū cogitatie. 2° ponit eius causas. 3°.
signa cōplens causas. 4°. curā. ibi. 2^a. & eius ubi
3^a. s. ubi est. ibi. 4^a. illa aut̄. ¶ Circa primam p-
tem est considerandum q̄ corruptio memorie
potest dupliciter accipi. Vno modo ut distingi-
tur contra diminutionem & ablationem. & 1°
modo non accipitur hic s. infra cū dicit. & ob-
liuio quidē & corruptio. Alio mō accipitur p-
quoci q̄ nocumētū. & sic accipitur hic i. rubri-
ca cū dicit de corruptione memorie. i. de nocu-
mento memorie. ¶ Secūdo ē considerandū q̄
nocumenta memorie. s. quod est diminutio uel
ablatio ē cōpar i. similis obliuio & fatuitati
infantili. quia quando homo non retinet forās
rep. & non potest eas reducere. tunc non habet
copiā corū q̄bus possit exercere actū discursi-
uiū cogitatie. Et ideo sicut contingit ab extra
ei representari ita indicat nec p̄fessit in iudici-
cio. quia species non i p̄mittit uel non retinet.
Et ideo talis ē dispositio infantilis. ¶ Infantes
enī sicut pueri non rōinatur de speciebus in
memoria referuntis. quia non sunt bene retine-
tes. & non habent copiā memorabiliū cū etiam

750 capto
dupliciter

parū sint exercitati. sed sicut res ab extra pre-
sentatur ita p ruc de eis iudicant. Et itati abo-
letur ab eis res & iudiciū. & iō mō dicunt q̄
uno modo de alio. & ideo nūc plorant nūc sta-
tim ridēt & sequuntur gallū iue auct. Et h^o
ē q̄ Auic. probat cū dixit quoniā ē diminutio.
i. q̄. in diminutione facta uel ablatione in opo-
tione memorie tunc leditur cogitatio cum nō
sit copia specierum & iudiciorum nisi illic spe-
cies ab extra cōtingēt occurrēt. et iō hūc ruc
hēt dispositiōē similem infantiliē. 3°. considerā-
dū q̄ licet ista dispositiō sit similis infantiliē.
tū differt. q̄a in hōc dispositiōe leditur pars
posterior. & hoc ē quod dicit nisi q̄a ē i p. ste-
riori. Ex q̄ accipit q̄ cogitatio dupliciter di-
minuitur i suo actu uel ex lesione i proprio or-
gano ut ex frigidiēte & humiditate in medio
uentre non permittente fieri debet spūm cō-
seruationē in eo. Vel potest fieri ex nocumen-
to cōmunicato ex defectu memorie. i. cōseruari
ue. ¶ Sed contra uirtus memoratiua ē imma-
terialior quam imaginatiua uel cogitatio ut
Auer. in de memoria & reminiscētia Sed uir-
tus materialior non nocet per nocimētū uirtu-
tis immaterialis sed eōtra ut ibidem Auer.
¶ Dicendū quod uirtus memoratiua duodi-
cit. 1° uirtutē cōseruariuā non cogitatiuā & ista
est materialior quia perficitur multū dispo-
sitione corporali. i. sicut proportionato. Secun-
do dicit uirtutē recognitiuā & ista ē imma-
terialior quā pura cogitatio & est secundū
nostrā opiniōē uirtus cogitatio que iterum
recognoscit licet uocetur memoratiua. ¶ Dubi-
tatur que sunt iste operationes posterioris ce-
rebrī. ¶ Dicendū quod in posteriori parte
cerebrī consideramus quatuor operationes. 1^a
est motus i piritus in uētriculo ut fiat impres-
sio qui motus scilicet aliquando cōcurrit uel
salte dispositio spiritus que est actiue impres-
sio. Secunda est ipsa impressio que ē siglatiō
passiua. Tertia ē motus spūs a posteriori ad
mediū ut reducat specie ad cogitatiuā. Quar-
ta operatio est ipsa recognitiō specie & hūc est
ultimus actus memorie quia licet formaliter
sic cogitatio tribuitur tamē uentriculo poste-
riori improprie & ut termino a quo. Quicūq;
igitur actus de tribus actibus deficit oportet
q̄d deficiat q̄ritus actus. i. recognitiō & hōc rel-
pectu eiusdē recognoscit bilis. ¶ Dubitatur 2°
q̄re uidetur diminutus cū nō ponat nisi duos
mōs nocimētū. i. q̄d ē ablatiō & q̄d ē diminu-
tiō quare nō dixit de nocimēto q̄d ē permutatio
siue corruptiō. ¶ Dicendū dupliciter. Primo q̄d
dedit in eligi & hoc nocimētū erit quādo hō
mo recordatur utrius pro alio & quēadmodū
diminutiō & ablatiō memorie ē cōpar stolidi

tati & amētie ira permistio ē cōpar permistio
ni rationis & hoc nocimētū memorie fit a cali-
ditate cū licetate uel enā cū humiditate Calidū
enī permiscet ut sepe dictū ē supra Vnde statū
Auic. subdit fortale erit ex licitate cū caliditate
& erit cum ea permistio sensus. ¶ 2° modo
posset dici ut alias dixi & sentit hoc plusquā
cōmentator in regni trac 2° super illo cā^o licet
de signis egritudinis nunc cerebri quod uirtu-
ti memoratiue ut cōseruariua ē solū cōperan-
tur duo modi nocimētū scilicet nisi l retinere
uel parū retinere quod ut uero pro alio cū
neant hoc ē de cōtra i primis nō de cōtra tūne
ris ymo quorūcūq; que ē impressio corū debet
esse memoria id est cōseruariua Vñ Ga. 4° de
interioribus retinuit formas illorū & iudicia
que dabat de eis & tamē si memoria nō erat
les a ¶ Sed cōtra a dīcā de cogitatio si falsū
iudicat ē quia falso imprimitur. ¶ Dicendū
fugiendo quod nō ē simile quia cogitatio de-
bet cognoscere ydoli & intētiōē & distingue-
re Sigitur in febricitante imprimunt calor
ab ira et c. hoc iudicat ignē eē extra tūc erat
cogitatio. ¶ Cōtra si organū memorie dis-
ponitur male & calido si adueniat species dis-
goris recipitur ex retinebunt sub forma calo-
ris. ¶ Iste autē retentionis actus est inaturalis
& non debet dici diminutiō actionis nec oblatiō
igitur dicitur corruptio. Et quia hoc argumē-
tū est difficile nec soluitur presenti. ideo redē-
dum est ad primā solutionem uidelicet q̄. A.
dedit itelligi illū modū nocimenti. Et uidetur
conforme sue intētiōi. Nā supra illō capitulo
has operationes uisus est ponere nocimentum
memorie quod ē corruptio cū dixit. aut ppter
eū qui pmutatur & c. & etiā statim ponit illū
cum dicit. & fortasse. ¶ Dubitatur 3° quare
dixit diminutiō in aliq^o & destructiō i oibus.
¶ Dicendū q̄ forsan usus ē isto modo loquen-
di. q̄a si una sola opatio de opationibus posteri-
oris pris auferatur nō dicitur uere ablatiō me-
morie. i. opationū posterioris pris. oportet 3°
omnes auferri. S; ad diminutionē sufficit alte-
rā diminui.
¶ **ET ELVS.** Hic ponit causas & dicit q̄ apud
Galienum. i. 3° de interioribus quarto cap.
eius. i. nocimentū memorie. quod est diminutiō
uel ablatiō causā priā & c. ¶ Dubitatur utrū
eā lesiōis memorie sit frigiditas. uidet q̄ non.
imo humiditas p Auer i cōmento de memoria
& Cali. in regni. trac. 2°. & Auic. 3° de natura
libus particula 4^a omnes n. cōcordāt q̄d mala
memoria ē signū hūiditatis cerebri. ¶ Ampli^o
cuius prima proportiō ē in siccō eius priā ipso
portio ē i humido s; memorie prima pportio
ē in siccō debito quia per siccum fit retētiō ut

Autem, preallegato loco, & omnes concordant g.
 prima causa lesionis est humiditas. ¶ In contrariū
 est hic Avicenna auctoritate Galeni & supra illo ca.
 has operationes. ¶ Amplius omnis operatio p
 fitur sicut instrumentum proprio calore & spiritu
 ut potest sumi 2º colligitur. & 1º calor naturalis. q
 est radix omnis operationis vocatur calor cir
 cularis. sicut elementū & primū ut 2º tractat. can
 ucarū. 45. cōmēto & tractat 3º 455. cōmēto. Q
 ergo primo contrariatur calori est prima causa
 nocumētū omnis uirtutis & per consequens me
 morie sed frigiditas primo contrariatur calori
 ergo &c. ¶ Dicēdū dupliciter Primo ut 133
 dixerunt quidā & nos super 3º de interioribus
 qd causa potest dici prima dupliciter Primo
 immediata & ut sic humidū est causa prima lesio
 nis memorie Ratio est iā dicta quia proportio
 organi eius cōsistit in siccō debito ut fiat reten
 tio ergo immediate disproportionabitur ab hu
 mido nō a frigido Secūdo modo causa dicit
 prima. i. uniuersalis & mediata & ut sic frigi
 dū est causa prima est quidē primo causa medi
 ata quia proportio retentionis siue retentionis est
 immediate per siccū cōsēperatū humido ut dic
 tū ē & ideo frigidū nō immediate ponit hāc im
 proportionē sed mediāte hūidō Est secūda cau
 sa uniuersalis idest frigidus primo in nocu
 mēto omnis uirtutis quia frigiditas ledit om
 nes operationes ut primo cān. fen. pma ca 3º
 de uirtutibus Secūda ē cā communis in duplici
 nocumēto memorie. s. in nocumēto quod est nō
 imprimi species & in nocumēto quod est nō reti
 neri & hoc uolebat Ga. 3º de interioribus pre
 allegato capitulo qui postquā inuestigauit qd
 frigiditas est qualitas ledens uirtutes anime p
 uia stuporis dicit quod frigidū est in hoc in
 primo gradu sed humidū est in 2º gradu.
 frigiditas est agēs primū & humiditas est
 agens secūdū. i. immediatū. ¶ Hec responsio
 nō ē ad mētē Aui. hic & ē contrariet. Nā frigi
 tas sola sine excessu humidū potest facere nocu
 mētū memorie. Vnde Avicenna subdit. Et si fuerit
 illic frigiditas pura &c. 9º frigidū immediate
 potest ledere memoriā. nec est in mētē Galeni. ibi
 s. ut ibi qd principalis facit stuporē frigidū
 tas qd humiditas. qd potentior qualitas in hoc.
 & qd etiā immediate faciat. Primū ergo & secū
 dū apud Galeni. ibidē non dicit ordinē agerium
 in hoc qd frigidū sit mediatum & humidum
 immediatū. sed dicit ordinē in uigore. quia. tri
 gidū est uigorosius. & plus faciens stuporem
 qd humidum. licet quidam dicant qd frigidum
 in primo gradu. i. partito excessu. & humidū
 in secūdo. i. in maiori excessu. facit hoc nocumē
 tum. ¶ Ista tamen expositio non uadit ad men
 tē. Galeni. ibi dicitur aliter ¶ Ergo secūdo dicē

dum est ad questionē. Propter quod sciēdum
 quod in memoria duo consideramus. Primū
 quod motum spūs ad sigillatū speciem memo
 rabile & etiā ad reportatū & ut sic p. sūme
 diata cā nocumētū memorie. s. nō ipressionis
 actiue & nō reportationis est frigiditas. Rō est
 quia qualitas cuius est immediate & prius phibe
 t motū ē illa que facit immediate illa nocumētū
 que sunt prohibitiones motus sed frigiditas
 est huius. Nā frigidū p se ē immobilitare & qd
 re. sicut calidū ē mouere. ut A. loco preallegato
 & A. p. 133. particula phibe. 5º. Secūdo in me
 moria consideramus ipsam retentionē. & ut sic
 immediata causa nocumētū ē humiditas. Rō ē
 quia retentio sit p siccū immediate. ergo impediens
 immediatū erit humidū. hoc uidetur inuisse
 ad mentem Aui. qd puro frigori. & qd sit
 nō parū sed cū siccō cōparat nocumētū in ipressio
 nis sed frigori cū humiditate cōparat nocu
 mētū nō retentionis ipressū. ¶ Restat soluere
 unā rationē supra positā cū dicitur omnis opa
 tio perficitur calore. ¶ Dicēdū dupliciter 1º
 quod uerū est ut motus sed ut cōseruatiua
 uel fixatiua potest fieri immediatius a siccō Vel di
 cēdū 2º quod calor qui ē instrumentū omnis opa
 tionis ē quidē cōpositū & proportionatur ex
 calido & frigido siccō & humido ut in libello
 de rigore & tremore ponit Ga. & ideo ē in ca
 lore naturali pportio omnis qualitatis & alie
 etiā qualitates sequuntur ad illas quibus sunt
 operationes uerbigratia spūs siue calor uisibilis
 recipit speciem uisibile per naturā diafaneita
 tis sequētis talē cōplexionē.

¶ SED SI EST Hic primo ponit quedā signa
 1º cōplet narrationē causarū 3º ponit cā. p. nōsi
 cū 4º excusat se a narratione signorū Ibi 2º & il
 lud Ibi 3º & scias Ibi 4º signa causarū Prima
 in quatuor sicut quatuor sunt genera signorū
 secūdū quatuor modos causarū Ibi 2º ē si ē
 ibi. 3º. & si fuerit. ibi. 4º. & fortasse. Dicit p
 sic si ē. s. i. nocumētū memorie cū siccitate. pp
 siccitate. Vel aliter. s. si ē. s. frigiditas ledēs me
 moriā cū siccitate. quin sit mala cōplexio frigida
 & siccā. Vigilie propter siccitatem & inson
 nitas. i. nō uera uigilia. qd licet siccū idinet ad
 uigiliam. tamē frigidū nō finit eam esse. bera
 sed mouet ad stuporem. & ideo est sicut dispo
 sitio media inter somnum & uigiliam. cā. i.
 &c. ¶ Considerādū qd quādo organum memo
 rie disponitur p siccū. tunc non ē impressibilē.
 presentis & ideo homo presentia nō seruabit
 Sed quia primo fuerunt aliqua signata ideo
 preterita seruatur. Et hoc apparet in sensibus qui
 narabunt nobis multa que in annis preteritis
 uiderunt & tamē rei presentis non mer. orāt
 Quando autem organū memorie disponitur

humido tunc preterita ipressa labūtur. s; pre
sentialiter ipressa aliquatulo tēpore possunt
conseruari. Et iō pueri preteritorū nō recordā
tur p; se nisi qñq; ualde fiat ipressio in eis pp
admiratōes. ut inquit Auic. 6. de naturalibus p
ticia quarta. Et tamē presen-ū momentanea
rum possunt recordari. dixit autē forsitan. quia
oportet quod nō sit omnino multa humiditas
quia tunc nec presen-ia nec preterita seruat.
¶ Considerandum etiā quod lynam potest
etiā exponi quod sit reditūm cause ius qđ
dixit insomnietas nā non recordari presen-ium
Et tamen rōcinari de preteritis facit stare ho
minē in forma padētis insomnietatem

¶ **ET SI FVERIT** Norandū quod frigi
ditas pōt dici pura dupliciter. Vno. mō. i. sine
materia. Talis autē pōt facere uertiginem &
stuporē ut supra ca. de subeth. ¶ 2° mō dici
tur frigiditas pura. i. sine excessu siccitatis ut
etiam humiditatis & ad hoc uertificatur qđ
dicit ut appareat ex predictis capitulis. ¶ Et
fortasse erit. I. nocumētū memorie ex siccitate
cū caliditate. Nā licet pporio orgāi memorie
cōsistat in siccō tamen excedens siccitas potest
nocere quia immoderata qualitas destruit. ac
tum pprie uitritus ut sumitur infra fen. 3. ca.
de egritudinibus stomachi. & in cōmōto affo
risimi. scđde particule. Quibusq; iuuenibus
existentibus.

¶ **ERIT PERMISSIO** Cōsiderādū qđ ut
uidetur Auic. i. hoc innuit nocumētū memorie
qđ est corruptio sine pmutatio cū una ē s. s. seruata
aut p; sentatē p alia Et hōmūtrū facit. dū qđ
ē motūū & ipressiūz aliter qđ sit in re extra
uel aliter quā sit in memoria reseruatū & iō ē
sensūs permissio quia consequitur & hoc er
ror iudici.

¶ **ET ILLVD** Hic cōplet narationē causarum
& primo scđdū diuersitatē locorū cause 2° se
cūdū diuersitatē modorū cause Ibi 2^a & obli
uio. ¶ Primo dicit & illud sicut quod dictū
ē de istis causis nocētibz memorie. ¶ Aut in
illa & ē idest aut ē i illa parte cerebri i qua est
memoria sicut in substantia cerebri postero
ri aut in uentre idest in spū qui cōinetur in
uentre aut in uase idest in superficie uentriculī
posterioris Vel aliter potest exponi in uase. i.
in paniculus uel idest in cōmissuris substantie
cerebri in quibus spūs coninetur ut supra 2°
ca. uel in uase. i. in craneo. ¶ 3° tu dices con
tra quia Ga. dicit 3° de interioribus 3° ca. nō
potest esse passio in craneo ut tollat memoriā
¶ Dicendū quod uerū est nisi sit fortis ualde
¶ Et quādoque fit. qđ. causa ledēs memori
am nō sōllū potest esse in altera triū partū p
dictarū sed etiā in partibus timporum. quia

materie ibi stantes & nocumenta ibi facta pos
sunt cōmunicari parti posteriori. Dixit autēz
plus d locis timporis. quia sunt loca lenitiua
ppret musculos & capacia in receptione mate
rie & craneū est ibi tenuis. ¶ Quidā antiq
rū. aliquoties pōt sumi ab Alab. 9°. rheo. ca.
de cura obliuionis. ¶ Et obliuio & corruptio. i.
nocumētū scđdum plurimū & ē. quia iste
qualitates magis sunt pate ledere memoriā
ut supra apparuit. ¶ Quādoq; tamē i hoc
ergo innuit qđ cause hōz nocumētōrū sunt ma
le cōplexiones uel cū materia uel sine. & si cūz
materia uel apostemātē uel non apostemātē.
& in hoc complectur causāz narratio.

¶ **ET SCIAS.** Hic cā. est dictū Ruffi. ut apa
ret primo continētis. capitulo de nocumēto me
morie. ¶ Cum sanitate. i. reliqui corporis uel
cū sanitate. s. apparēti. Nā ex hoc significamus
in cerebro materiā flegmaticā. ex qua pōt fieri
epilepsia apoplepsia & lethargia ut notum est.
¶ **SIGNA AUTEM.** Hic exultat scđig. causā
rum & specierū. Causarū ut an sit mala cōple
xio cū materia uel sine. & si cū materia aut
apostemātē uel nō Specierū ut an sit flegma
tica uel melancolica. ¶ Ex cā. predictis. i. hac
sen. generalibus & specialibus ut apparēt.

Illa autem. Hic ponit curam nocti
menti memorie. Et 2° eius quod
fit a mala cōplexione. 2° eius qđ
ab apostemātē. ibi. 2^a. facta uero.

Prima in duas. 1° ponit curā qñ sita maia cō
plexione sine materia. 2° cū materia. ibi. 2^a. qđ
si fuerit. Prima in duas. 1° ponit curā quando
fit a frigiditate. uel etiā si cum hoc sit humidi
tas. scđdū quādo fit a siccitate. ibi. 2^a. in ea ue
ro.

¶ Dicit primo illa. i. corruptio. i. nocumen
tum memorie que sepeparat est & ē. & percon
sequēs que ē a frigiditate. p qđ ab hūiditate. p
ambo. simul. s. sicut a frigiditate & humiditate
Facilioris. qā facile ē calefacere et exicare e donē
ē multociēs quia ubiq; que supra docuit curāz
passionū frigiditātū & hūiditātū cerebri. ¶ In
ca. ¶ Norādū pura idest sine materia uel pu
ra. i. nō cōiūcta frigiditati uel siccitati. ¶ Con
siderādū tamē quod ista cura cōfessit etiā si
ibi sit frigiditas cū siccitate ut Serap. pōit po
trac. in hoc ca. Omnia eni que hic ponunt sunt
ad calefaciendū & humectandū & supadmi
stras quietē & somnū sicut tēperare & debi
te. ¶ Sed tu dices ad quid ponunt medici
ne rubificantes ad quid etiā oleū de hleo & d
cepe narcissi. ¶ Dicendū quod ista calefaciunt
& etiā attrahēdo possunt humectare. ¶ Et
si fuerit. ¶ Hic ponit curā quādo ē a mala cō
plexōe cū materia sicut frigida & humida
quia ut plurimū fit ab ea Et primo facit hoc

ponendo canones i nominando qualdā medicinas
 2° ponit appropriatas medicinas Ibi 2° & eis qdē
 Prima in tres primo ponit curā p. medicinas
 2° dat in eis ordinē & modū usū Tercio po
 nit regimē quātū ad res nō naturales Ibi 2° ex
 nō festines Ibi 3° & oportet ut. ¶ In primū p
 te uult quod primo digeras et postea euacues
 & primo incipias a leuibus euacuatibus postea
 uadas ad fortia Et omnia ista sunt nota ex ca
 nonibus generalibus Secundo uult quod alte
 res cōplexione cū anacardina que est famosa
 confectio sed multū calida & adeo dicit si cōsi
 dis quod nō sit malicia & cū quia possunt medi
 cine iduixisse aliquē excessus caloris uel possēt
 homo ex natura habere epatis distemperātiā
 calidā. ¶ Est fortior in faciente alias facies aeq
 re et seruatiōnem idest potentiā seruādi seruati
 onis idest memorie. Causā autē quare debet
 habitare in domo multi luminis est quia isti
 stant sicut stupidi & suberici & ideo debent
 euigilari & spiritus piger excitari. ¶ Et nō p
 ¶ Et oportet quod primo dicit patet. ¶ Sed du
 bitatur cū quod isti debēt lauari. ¶ Dicendum
 qd manus & etiā totū corpus possunt lauari
 cū aquis calidis auctu & potentia ut sulphuris
 aut decoctionis rōze calidap. etiā possunt laui
 ri manus cū uino. & ideo exponatur calida q
 dē. I aqua pura ppter illud quod ē in ea de
 molificatione ut apparet i commento affo qn
 te p. icule. Calidum & c. ¶ Alientur a cibis
 reteris. i. morā facientibus in stomacho. ut ca
 seus legumina. & omnia etiā tarde digestiōis
 ex quibus etiā multus uapor surgit ad caput
 ¶ Repletio ex uino & c. quia multū uinū p
 tiā suffocatiōis & indigestiōis. & portatio
 nis ad mēbra generat egritudines frigidas q
 uis sit calidū. ut 2° de accidenti & morbo. &
 3° de cōplexionibus. ¶ Pauci & c. quia est res
 que a tota substantia conuertitur in spiritū. &
 cōfortat. ¶ Et excusat & c. quia ē causa bone
 digestiōis i mēbris & transportatiōis nutri
 menti ad mēbra. unde mēbra humectat. & iō
 Axi. 27. parti. ula de problematibus 4° pble
 mate dicit quod uinū quietat sitim magis aq
 ¶ Superfluitas uigiliap. & c. debilitat & p
 quia resoluit. ¶ Replet cerebrum uaporibus
 quia multi uapores ascendunt ad caput qui re
 solui non possunt propter debilitatem calidi
 ex uigiliis etiam quia cerebrum inflammatum
 mouet multos uapores. ¶ Et eis quidem
 ¶ Acorus nutritus docetur a Mes. in antido
 tario. ¶ Piper longum potest nutriti sicut zin
 ziber. ¶ Et expertū est sicut a Rasi primo cō
 tinēis ut patet

Ipsa eadem & c. ¶ Superius Aui.
 determinauit de nocumētis uirtu
 tū cogitatiue que ē i medio uentri
 culo & memoratiue que ē i poste
 riori uentriculo. Hic determinat & nocumēto.
 imaginatiue que ē in uentriculo anteriori Et
 primo ponit diuersitates & causas horū nocu
 mētōrū 2° ponit signa 3° curā Ibi 2° quod au
 tē Ibi 3° cure autē Prima i duās primo facit q
 dictū est 2° remouet dubiū Ibi 2° uerūtamē
 plurimū. ¶ Cōsiderādū quod corruptio sumi
 tur hic p nocumēto siue sit ablatio siue dimi
 nutio siue permuatio que dicitur corruptio p
 prio nomine scēdū Ga. et iō exponatur de cor
 ruptione. i. nocumēto. ¶ Cōsiderādū 2° quod
 nocumētū imaginatiue cognoscitur sicut in se
 quia possumus dicere iste habet lesionē ima
 ginationis Ex signis narratis sicut supra illo
 capitulo has opatiōes ingreditur lesio. & illo
 capitulo statim supraspecies nocumēti & c.
 ¶ Cōsiderādū 3° qd Aui. annuit tres modos
 nocumēti uirtutis imaginatiue que ē uirtus
 in pte anteriori & scēdū diuersitatē nocumē
 tōrū ponit diuersas causas. Primū nocumētū
 ē pmuatio. ut cū homo imaginatur qd non est
 extra. sicut accidit illi medico de q^o narrat Aui.
 3° de accidenti & morbo. & Aui. s. preallega
 to capitulo. Et huius nocumēti causa est mala
 cōplexio calida cū materia. ut apper i hūitibus
 supflua colerā in parte anteriori cerebri. ut in
 freneticis. uel sine materia quia calor paucus
 potest hoc facere nimis motuendo spiritū. & h^o
 est qd Aui. dicit ppter dominū colex. s. rubee
 aut ppter. & c. Et fortasse dixit colex. p. utra
 q. colera. s. colera rubea & nigra. Colera. n.
 nigra pōt pmuatiōē opatiōis facē i uirtute
 imaginatiua. dicit nō sit cū motu & agitatione
 si nō cōiugatur calor uel nō sit cū tanto motu.
 Scēdū nocumētū est. diminutio imaginatio
 nis. & quia uirtus imaginatiua ē cognoscitiua
 formarū. & est etiā retentiua. & dicitur phan
 tastica. ut p. l^o. fen. p. ca. de uirtutibus aiali
 bus. iō. A. rangit duos modos diminutē actio
 nis. s. diminutē cogitatiōis cū dicit debilitetur
 ab imaginando res imaginabiles. Et neq. & c.
 rāgit ē mōz diminutē seruatiōis cū dicit &
 obliuiscat. Et cū huius nocumēti ē frigiditas
 & hūiditas et h^o ē qd dicit. & eius qdē & c.
 Terciū nocumētū ē imaginatiōis ablatio qd hō
 nihil imaginatur. & sic ē a frigiditate & hūi
 ditate. quia causa diminuens actionē addita
 priuat actōē. Et hunc modū nocumēti Aui.
 dedit intelligi. uel fortām expressit de eo cum
 dixit & neq. imaginetur eas. ¶ Verūtamē plu
 rimū. ¶ Hic remouet dubiū dixerat enim qd

nocumētū imaginatiue est cum obliuione & sic etiā dixerat de nocumēto memorie. Et ideo diceret aliquis i quo differt nocumentum imaginatiue & memoratiue cum utrobique sit obliuio & ideo assignat differentiam & primo unam secundo aliam. Ibi secunda & corruptio quidem. Prima in duas primo ponit differentiam illam secundo quod dixit pbat Ibi secundo uerūtamē hoc. ¶ Dicit primo sic quod plurimū corruptionis. i. nocumētū memorie non fit nisi a frigidiare & humidiare. ¶ Et paucitas &c. ¶ Considerādū quod plurimū pōt dupliciter intelligi. p^o plurimū nocumētū. i. euentū & tunc est sensus quod ut plurimū in nobis experimur quod memoria leditur a frigido & humido sed imaginatiua ut plurimū leditur a sicco. i. & calido & p^o consequens plurimū nocumētū memorie est diminutio uel ablatio. Vnde hos duos modos lectionis memorie explicauit supra. Sed plurimū nocumētū imaginatiue est corruptio. i. permutatio & in nobis experimur quod ut plurimū sic leditur. Sed contra primū diceret aliquis quia istumētū memorie est creatū sicut ergo ut plurimū sibi euenit et nocumētū a sicco. ¶ Contra secundū quia in strumētū iāginatiue ē creatū lenē & humidū ergo frequētius leditur ab humido. ¶ Dicendum quod pluralitas horum euentuum est magis a causa per accidens & nō a causa per se. Locus enī cerebri posterior ē siccus in cōplexione & ex hoc frequētius egroraret a sicca cōplexione tamē propter debilitatē digestionis & quia nō habet locū manifestū expurgationis superfluitatū frequētius egrorat ab humiditate slegmatica frigida humida sicut senes frequētius egrorant a slegmate. Pars autē cerebri anterioris est recipiens frequētius a corpore uapores calidos & siccus. & ideo frequētius nocumētū imaginatiue est corruptio. sicut a corpore frequētius preter naturā ascendūt huius uapores & pars anterior est magis apta recipere has euaporationes q̄ posterior. Secundo modo potest exponi plurimū corruptionis q̄ intensiue ut sit sensus q̄ memoria leditur plurimū. i. uel mētius a frigidiare & humidiare. ¶ Et res hęc. i. imaginatiua res ē cōtrario. quia pax leditur ab humiditate. ita q̄ ly. cōtrario referatur ad id quod expressit de siccitate. quia cōtrario eius quod dictū est de siccitate. & iō cōtrario eius qd̄ dictū ē de frigidiare. quia ē p̄s cerebri āterior plurimū itēsiue leditur a siccitate. sed posterior ab hūi ditate leditur plurimū extēsiue. ¶ Verūtamē p̄ quia. ¶ Hic pbat secundū expositionē & arguit sic cuius organū ex natura ē magis hūidum magis leditur a sicco. & cuius ex natura

magis est siccū magis leditur ab humido. sed organū imaginatiue est humidū lenē ut uel loci ret fiat in eo impressio. & illud. s. organū memorie est siccū dūz ut bō reineat siue ut solutio. i. seperatio &c. ergo &c. ¶ Notandū quod cōtrario pōt esse dupliciter. Vno mō sic illud. s. organū memoratiue cōtrario. i. imaginatiue est durum &c. ¶ Alio modo cōtrario. i. propter causam cōtrariā. Nam prima impressio imaginatiue est ad cognoscendū siue est cognitiua ita quod retentio ibi est sicut secundo intētū sed prima impressio siue operatio i memoria est cōtraria retentioe & ideo dicit esse siccū eius organū

¶ **ET CORRUPTIO.** Hic ponit aliā differentiam nocumētū memorie & nocumētū imaginatiue que imaginatiua uidetur quēdā memoria et dicit q̄ corruptio. i. nocumētū memorie fit i duobus dictōibus. i. duobus mōis sensatoz. Considerādū q̄ sic sc̄t ex parte alia. s. ex. p. de naturālibus 2° & 4° paricula sensata sunt duplicia sicut sensata precepta a sensibus exterioribus id est interioribus ut sunt sensibilia communia & p̄pria Alia sunt sensata que dicuntur intēctiones que apropiant estimatiue. ualde igitur. A. dicere quod nocumētū memorie est in duobus modis sensatorū sicut ydolorū & intēctionū quia utraq̄ue sensata cōseruat & iō fit nocumētū in eorū cōpositiōe & etiā diuisione Sed nocumētū imaginationis fit i uno genere sensatorū sicut ydolorū & nō intēctionū & ideo dicit in sensatis & formis id est in sensatis que sunt forme siue ydola Et ex hac littera cōprehēditur mens Anie sicut quod memoria est thesaurus nō solū intēctionū sed etiā ydolorū sicut sit ydolorū propter intēctiones ut declarauimus primo cān sen prima capi tūle d̄ uirtute animalis. ¶ Quod autē. ¶ Hic ponit signa & dicit quod tu cognosces quod passio sit ab hūi ditate ex somno. quia significat humiditātē & uigiliis. q̄ significat siccitātē. Et siccitate oculorū quia significat siccitātē &c. ¶ Et hec omnia sunt nota ex capitulis generalibus supra. dicit etiam q̄ si nocumētū imaginationis quoddam dicitur corruptionis. i. p̄mutationis contra distinctionem documento diminutionis & ablationis. ut potes cognoscere q̄ est a colera aut melancolia. ¶ Ex his enim humoribus corruptum putat imaginatio aut complexio calida sola quia ēt mouet spūs & facit imaginari qd̄ nō ē. Et hec omnia sunt dicta & sc̄ta supra hac sen. i. plurib^o capitulis. Et disparta uim nos supra in capitulis generalibus illo a^o. Et significatio qd̄ assumpta.

¶ **CVRE AVTEM.** Hic p̄nit curam & dicit quod est secundum curas n capitulis pre

retitis. subij sunt curo male complexionis cere
bri frigide & humide & etiam calide & sicce
cum materia & sine & totū hoc est scitū. Ad
dit tamen canonē quod locus remediōrū sit
ps anterior capitis ubi ē locus imaginariue &
principiū sensuum.

Expositio manie &c. ¶ Tam dīer
minauit de nocumētis cuiusq; ur
tutis sensitiue intrinsece. ¶ Hic
determinat de nocumētis uirtutū
plurimū siue de passionibus quibuscūq; in qui
bus plures uirtutes leduntur. & sunt mania &
melancolia. Primo ergo determinat de mania
secundo de melacolia. Ibi 2^a & dicitur melacolia
Prima in tres. 1^a determinat de mania quāru
ad spēs diuersitates & causas. secundo ponit si
gna. 3° curā. Ibi 2^a signa. Ibi 3^a si ē plenitō. 1^a
in duas primo ponit spēs & causas. 2° diuersi
rates terminatiōes. Ibi 2^a & hāc quidē egritu
dine. Prima in duas primo ponit species & ca
usas intrinsecas 2° extrinsecas. Ibi 2^a. hec autē
egritu^o. Prima in duas primo in generali noti
ficat species manie. 2° in speciali. Ibi 2^a & scias
¶ Cōsiderādū qd ē illa expositio qd nominis
uel interpretatio & ostendit qd significat h^o no
mē maia. ¶ Notādū circa primā pte qd i ma
nia ē nocumētū plurimū uirtutū quia est nocu
mētū estimatiue quia nō distinguunt a mētū
ab intrinco & sedū a pulchro est etiam ibi no
cumētū imaginariue quia iudicat quādoq; ē s
esse extra que nō sunt & apparet quādoq;
nocumētū memorie ut ē notū. ¶ Cōsiderādū
etiam quod mania lupina sumitur dupliciter
Vno modo pro nomine generis & tūc predica
tur etiā de canina Vnde Auic. canina uero est
species eius Alio modo pro nomine speciei &
tūc distinguitur a mania canina sicut species
una ab aliā & ambe sunt species manie absolū
te que etiā dicitur canina Et differunt sicut
canis & lupus Lupus enī habet rapacitatē &
demoniacā prauitatē sine cōseruatione aliqua
sed canis habet rapacitatem cū aliqua domesti
citate & aliquo tri pudio tūde canis modo mor
det & latrat & insidiatur & modo tripudiat
cū eodē & alludit sibi depressis auribus &
quacūte cauda. Et ex his appy textus Auic.
¶ Et scias. ¶ Hic in speciali notificat species
manie & ex pri^o notificat mania lupinā. que ē
species 2^a mania caninā Ibi 2^a canina Prima in
duas nā notificat mania cōseruādo ad melāco
liam & primo penes causas 2° penes signa Ibi
2^a & melacolia quidē Prima in duas primo
facit quod dictū ē 2°. remouet dubiū Ibi 2^a s
est. ¶ Ad primū euidentia cōsidera quod iner
mania siue demoniū lupinū & melacoliā de

qua dicitur in sequenti capitulo ē cōuenientia
in genere cause quia utraq; passio fit ab hu
more qui pōt pōi i gēre melacoliū humoris
Et hoc est quod dicit substantia. i. genus ma
terie quomā utraq; sunt melancolie. sed est
differentia in specie causā. quia mania siue d
moniū fit a colera adusta. i. a melancolia facta
p adustione colere. fit etiā a melacolia deterio
ri & multū adusta. uel quia facta ex adustioe
pris subtilis melancolie. & est illa ex qua fugi
unt muscē & bulis sup terrā. Sed passio melā
colica distincta cōtra mania siue demoniū fit a
melacolia naturali. i. fecali que peccat multitu
dine. uel etiā que est adusta. s. non multum.

¶ Cōsiderādū etiā q quēdā littera reperit
que dicit quādo uerq; sunt melancolie. & for
sā p hanc litterā uult q mania aliquādo nō fit
at a colera adusta que trāsiuerit in naturā me
lancolici humoris. Sed colera que p adustione
adhuc stat in genere colerici humoris potest
facere maniam. ¶ Sed est quia diceret aliquis
tu dīcis q melancolia fit a melancolia naturali
uel adusta. potest ne fieri ab alio humore ad
ustio responderē q sic & dicit. sed est. s. melāco
lia facta a flegmate. s. adusto uel a sanguine dul
ci. uero adusto. uel s. s. melacolia adusta ex
q^a fit passio melacolica facta &c. ¶ Purū. i. ra
ro. tū fit. s. melacolia passio a flegmate adusto
Et rō est. quia raro adurit ut cum multum cō
trarietur adustioni. Si autē fiat melancolia
passio ab ipso. s. flegmate adusto. tūc pluri
mū. i. plerūq; cum sit melacolia. i. quāuis sit
passio melacolia nō est nisi mania. i. hz accide
tia manie. Vel aliter si autē sup. passio melāco
lica fiat ab ipsa melacolia. i. ab ipso melacoli
co humore adusto. tūc &c. Adustio enim siue
i flegmate siue i melancolia facit declinare hu
more ad acuitatē & sic facit aliquā furia & p
cōsequēs aliqua accidētia manie. ¶ Cōside
randū ergo quod humores frigidi in natura
ut flegma & melacolia sunt longius ut faciant
mania & tamē facere possunt illā cūz duabus
condicionibus Vna cōditio est quod siat p pu
tredine uel adustione acuti & hāc cōditionem
Auic. innuit supra illo capitulo Permissionis
uero sensu Aliā cōditio ē quod materia talis
attingat substantiā cerebri ad partes paruas
quia nō apostemet illes sed imiscetur illi &
perturbet paruitatē eius & spūz sicut fit in
Arabico quodā dīto sibi quāu ad partē
melacolie aduste que per substantiā cerebri p
trāsīt & inducit accidētia demoniū. Et hāc cō
ditionē Auic. ponit in littera & sic debet intelli
gi. ¶ Cōsiderādū tamē ex predictis quod ma
nia lupina que ē species manie nō fit proprie
a flegmate adusto uel rali sanguine sed fit a

colera adusta. ¶ Hic tamē Auic. ex tēdit ser
monē suū ad alios modos manie quī proprie
sunt modi melancolice passionis cū aliquibus ac
cidētibus manie. ¶ Et melancolia. ¶ Hic pōit
differētiā inter melancoliā & mania 2° iter ma
nia & Carabici quēda. Ibi 2° d. d. f. f. r. ¶ Cō
siderādū quod melancolia fit proprie ab humo
rē melancolico nō habente acuitatē & caliditatē
& ideo est ibi timor & quies & inquitū hu
mor habet de calore & acuitate per se uel per
adulsiōnē intātū est ibi de inquietudine & fu
ria Ex quo apparet quod mania pprie dicta
fit ab humore adusto forititer calido & acuto
& ibi ideo ē inquietudo & inquisitio cum mani
bus & pedibus & ē aspectus nō hominis sed
lupi quia talis homo totus stat in forma aggē
di uolētis & percutit etis & perquirētis ymo
etiā morder. ¶ Etiā differt. ¶ Cōsiderādū
quod i quadā specie charabici demoniū siue
mania ut supra apparuit. tū tāli charabico
qa ibi est apostema oportet qd sit febris. sed i
mania quia materia nō apostemat. s. est ipsa
iō nō ē ibi febris. Postea enī materia efforan
ta & putrida qd sequeatur febris. & hoc ē ra
tio uel pp aliā causā possēt cū mania iungi
effluera. ut ppter multas uigilias & motus.
¶ Canina. ¶ Cōsiderandū qd Auic. hic non notī
ficat mania caninā ex pte eius quod est mania
& quod cōuenit cū lupina. s. solū ex parte ac
cidentiū qbus differt a mania lupina & ex par
te cause. Nā mania canina iquantū est mania
est agitiatio & inquietudo & rapacitas. sed in
quantū ē canina. s. differtēs a lupina hz mores
quibus canis differt a lupo. s. a sociationē &
amiciciā & obediētiā & contentiūtiā quāda
z. s. cū hominibus & ista nō hz lupus nec mania
lupina. que ē species distincta contra caninam.
Similiter i mania canina non ē crudelitas con
tentionis siue litigatiōis quia a litigatiōe rece
dit pfectus quod non continet in mania lupi
na. Nūc r credulitas. i. non credit siue litigatio
ni. Hō enim qui suo litigio credit non recedit
ab eo s. q nō credit recedit et totū hō ē qa iste
est fialibilis. que ē in mania. s. lupina & ē qua
si ad sanguinē. s. materiā uel manie propinqui
or. q. d. ē ex materia sanguinea adusta que ad
huc habet faris de natura sanguinea. Nam ex
parte sanguinis ē cōueniētia ad tripudiū. Sed
ex parte adulsiōis est lpositas & agitiatio &
similia. Hec autē paret quod primo dicit m
tiplicat i uere & estare qd fit ab estare ad
uistiō & i uere motus aliquorū hūorū adustorū
queratorū in pcedētē hieme. ¶ Et hāc Cō
siderandum quod materie melancolice apte
per emoroydas & uarices feruntur & ideo
sunt cōueniēs crassillarum materierū. Vnde

particula affox. melancolicis & freneticis em
roydes inate bonū. ¶ Cōsiderādū quod in
ydropsi alchite ppter aquā frigidatū epat
& signum etiā ē quod epat frigidū sit scm 2°
iō rēperatur acuitas colere adulte unde mania
fiebat. ¶ Cōsiderādū quod ad stomacos ali
quorū colera adusta sunt i eo adunetur nō si
unt maiaci et iō uomitus sanar.

Signa itaque. ¶ Primo ponit signa
i generali 2^a i speciali Ibi 2° signa
uero. ¶ Cōsiderādū quod ipi ac
tus cognofcui pmutati u dictū
ē ostēdūt mania. ¶ Signa uero. ¶ Hic primo
ponit signa pronosticiātia eius aduētū Secūdo
ponit signa quibus in ea pronosticatur 3° po
nit signa causalū eius Ibi 2° & cū accidit Ibi 3^a
& signū quide. ¶ Cōsiderādū quod incubus
cū caliditate cerebri significat uapōrē materie
calide coartatos in cerebro. uel significat uapo
res qui in cerebro calido aduri possunt & ideo
ē signū pnosticans maniam. Si uero incubus
esset cū frigiditate cerebri posset significare
melancoliā uel apoplefiam uel epilepsiam ut d
daratur ex 2° de incubo. ¶ Cōsiderandū 2°.
qd sanguis i aliqua pte retentus ut mamilla uel
pedibus pōt corrūpi. & inde uapores accuti al
eēderes ad caput faciūt mania. & pcepice fit
mania cū sanguis ē calidus. unde pedes fiūt ru
bei. Vnde Auic. & fiat rubi. Similiter cū pp
calorē & feruorem uadens ad mamillas que
sunt frigido mēbrum non potest inlac mutari
Et i hoc inuit affo. quite particule mulieribus
quibus ad mamillas sanguis conuertitur ma
nia significat & corruptum etiā. & hoc est qd
Au. c. dicit. Et primū. i. principale significatum
huius manie sequentis sanguinē in pedibus uel
mamilla q facta est. i. mania causa corruptio
nis & c. i quo calor inatus nō est fortis. ut sunt
pedes qa non sunt fortis caloris inquantū sunt
remoti a corde. ut i cōmēto pronosticor. 2° cō
mēto similiter mamille & in cōmēto prealega
ti affo. Corruptur ergo sanguis aīq spē cor
ruptionis qa ad acuitatē & ideo d3 exponi qd
premitur coaguletur. i. adunetur uel iduretur
per uitam adulsiōis. ¶ Et cum. ¶ Hec pars
habet tres sicut tres ponit canones. Primus ca
non est quod primū signū ē repleri pedes san
guine uel etia n mamillas pōt esse signū r fo
lutionis. acris manie sicut uarices & signū nō
rum est. Secūdo cas. est motus ex dictis fen.
2^a. quarti cas. & 3° de crisi. Terius cas. est
affox. 7. particule in mania est al bonū.

¶ ET SIGNVM. ¶ Hic ponit signa manie se
cundū diuersitatē causarū & primo pōit signa
facta a melancolia adusta 2° facta a colera ibi 2^a

in ea utero quæ nō possunt signa aliorū modo
rū quia iā sunt nota ex dictis in hō capitulo &
ex dictis supra illo capitulo pmissionis. ¶ **C**a
uero eius qd dicit in p^{te} pie ē nam melancolicus
humor ē trahi morus & tardū in eo figuratur
spēs & ideo stat quasi tardās & cogitās sed
postq̃ spēs sunt fixe tardū recedūt. & iō cū ite
rantur cogitationes prauæ super eū figurūt. &
nō possunt sedari faciliē nec ē moueri ab eorū
opationibus & ideo si surrexerit nō pot̃ fieri q̃
sedeat Reliqua signa parēt. ¶ **E**t quod dicit i
z^a parte ē notū ex hoc quod natura colere adu
ste est melancolia mobilis & nō sic figurūt i eo
species & ideo nō sic rēcordantur ppter mul
tā mobilitatē factā in eorū imaginationibus.
aut p & minoratur eius quies &c. ¶ **E**t cōsi
dera hic maiorē extentionē ponit in manico
melancolico q̃ i colerico d quo. tū nunc dimitto
inuestigare.

Si repletionē ¶ **H**ic ponit curam
& primo p medicinas 2° p dietas
Ibi 2^a & oportet ut sint cibi p^a in
tres primo ponit curā per euacua
tionē 2° per rectificationē cōplexionis 3° per ac
cidētū sedationē Ibi 3^a & post euacuationem
perueni &c. Ibi 3^a & fortasse Prima in duas
primo pot̃ curā per euacuationē magis comu
nē 2° p propriā capiti Ibi 2^a deinde ueni ¶ **Q**u
primo dicit patet ex dictis in capitulo genera
li huius fen. ¶ **D**ecocto mirabolanorū .i.
nigrox si ē colera melancolica Mirabolāorū ābo
rū sicut nigrorū & citrinorū Vel cōponatur
sic littera mirabolanorū sicut nigrorū āborū
siscamonee mirabolā. &c. ¶ **E**t considera qd
iste pillule possunt dici p^{te} capiti quia prin
cipaliter caput ut respiciūt ut apparet p medi
cinas euacuativas plures que ingrediuntur &
etiā p medicinas cōsolativas cū hoc tamē a toto
euacuant uirtute scamonee & uirtute coliqui
ride & ellebori & turbi. Secunde tū pillule
sunt fortiores primis. & prime sunt appropri
tiores capiti. Et iō docet eis uti post cōmunes
euacuationes. Cū oximelle mellito ad differen
tiā zucarini forsan quod est de melle canne. Iy
in hoc non sit magna instātia. ¶ **N**ō sup^{te} sue
utaris pillulis d scilicet que scripse sunt supra
in capitulo generali curationis. hō quia time
t exicatio & calefactio. & iō absconde cū lenis
maliciam cōplexionis & sicca ¶ **Q**uia
mala cōplexio calida & sicca tūc in maniacis
ideo docet infrigidare & humectare proprie
post euacuationē ut remoueat quod ipse
sunt est. sed quia humectare est difficius &
securius. ideo oportet q̃ tū intentio sit plus in
humectando. Si ergo non habes nisi medicinas

multū frigidas hūmidas ut uiolas flores nenu
faris & similia. tūc misce camomillam. quia
remouet maliciā narcoticorū ut supra in cān.
generali & hec specialius declarabuntur in cā.
de cura melancolie.

Et fortasse ¶ **H**ic docet resistere acci
dentibus maniacorū & primo uigilis secundo
stipiciatati uentris 3° tunc. Ibi 2^a & quociens
tideris. Ibi 3^a & coram infirmo. ¶ **D**icit p^a
quod fortasse quod cum exuberant uigilie ne
cessariū erit tibi medicamē eis &c. ut eos doc
mire facias dabis eis a bibēdum sicut medica
men somniferū &c. ¶ **I**ngenū ut dormiant
postea sicut abstīnēdo rumores secūdū dispo
sitionē &c. i. secūdū quod somnus sit ab huius
quia nisi sit regimē extrinsecū ista nō possunt
somnia protocare. ¶ **E**t nō des ei potandum
&c. ¶ **C**ōtra quia supra cōcessit. ¶ **D**icēdū q̃
duplex littera reperit Vna que dicit Et des. i.
mitū cū aliis rebus Alia dicit & nō des sicut
purū uel nō des. i. cū intērio ē ad somnū h̃ quā
do intērio est digestio & resolutio materie
& absterio possit dari oximel & reliqua sub
tiliācia. Et quonies radices seneci &c. ¶ **C**ō
tra quia ista prouocāt urīnā & per cōsequēs
stringunt uētrē. ¶ **I**terū ista sunt subtiliācia
& exicatio s̃z talia sunt prohibita. ¶ **D**icēdū
ad primū quod ista non dantur tunc ad solū
dum tuerem sed ad materie melancolie sub
tiliationē. ¶ **V**el dicēdū qd dantur cū radice
uitis albe & tunc hoc medicamē soluit uētrē
¶ **A**d secundū dicēdum quod subtiliācia p
hibentur cum est intentio inductio somni ut iā
dictum est. ¶ **E**t coram patet. ¶ **Q**uod dicit
argeatū dicit littera extra quod est genus
in strumēti quo aliquis cleuatur &c.

Et oportet ¶ **H**ic ponit regimē pec
cibaria & potus ¶ **H**umidi ut resistatur: sicut
tati humoris & corporis secūdū omnē habitū
dinē. i. secūdū omnē speciem manie. Vel secūdū
omnem habitū dinē. i. secūdū omnē modum
quo cibi possunt dici humidū. lactū & poten
tia. & naturaliter & artificialiter. non tamen
debent esse opillatiui. ut amilū quod hēt quā
dam uiscositatem. licet leniat pectus & similia
ut far siue conditū. ¶ **M**ud. s. plurimū puocans
nocet. s. exicando nimis. ¶ **Q**uod autē uini cōmi
stum humectet est sermo. 4. can. fen. prima ca
pitulo de cura terciarie. concedit autē in declina
tione timendo ante declinationē ne cōmoueat
materiā & inflāmet. & maxime sarracenis qui
bus non est consuetudo bibere uinum.

Dicitur mela nollia. Iam determinā
uit de mania ¶ **H**ic determinat d
melancolia. & primo magis cōi

Secundo determinat de quibusdā specialibus modis melancholice passionis, ibi 2^a. species melancholice, prima in tres primo determinat et ea quantum ad sui esse et causas. 2° ponit signa 3°. cur. 4. ibi. 2^a. signa. ibi. 3°. oportet. Priā tres primo diffinit hāc egritudinem. secundo comparat eam ad mania. 3° inuestigat eius causas ibi. 2^a. cūq. ibi. 3^a. & melancholice quidem. **T**ercia primā pte considerandū primo circa diffinitum qd melancholia accipitur dupliciter. **V**no modo pro humore melancholico. Secundo modo pro passione in qua fit nocumētū uirtutū moralium & iteq. dupliciter accipitur. **V**no modo large ut cōmuniter se habet ad maniam. in q^a ē furor & audacia. & ad melancholiā proprie dictā in qua ē timor. & hoc modo. sumitur ista cū dicit cūq. melancholia &c. Alio modo proprie ut distinguitur contra mania. & hoc modo sumitur hic accipiendo ptes diffinitionis cōiunctū quod apparet cum dicit & timorem. In mania autē non ē timor. **S**ecundo considerādū circa diffinitionē quia ponitur ibi aliquid tāq. genus. i. mutatio. i. nocumētū siue permutatio a cursu naturali. Et tunc si nocumētū est ipsa actio lesā melancholia est innumero accidentiū. Si autem nocumētū est ipsa mutatio cōplexio nis cerebri tunc melancholia est morbus cōplexionalis. Ponit etiā aliquid loco differētiarum. **E**t p^o quia ē mutatio estimatiuum & cogitationū. i. uirtutis estimatiue & cogitatiue ut i h^o apprehēdat mutationē imaginatiue. Ex quo apparet quod in hac egritudine est plurimum uirtutū mutatio unde deest a pmissione sensus & a mētia & stoliditate que sunt nocumēta seorsū determinatū uirtutū ut supra ap puit. **S**ed dubitatur quare nō dixit de nocturno memorie. **D**icēdū quod nō foras sic leditur in melancholice passione memoria sicut alie intrinsece uirtutes licet etiā posset ledi ut patet ex dictis in capitulo de nocumētis memorie 2° tāgit alias differētiās cū dicit ad corruptionē &c. In hoc tāgit quis modus nocumētū sit harū uirtutū. **N**ā proprie ē nocumētū qd ē permutatio siue corruptio. **N**ā estimat quod nō ē & cogitat quod nō ē. **P**er hoc quod dicit corruptionē intelligit nocumētū permutatio nis imaginatiue siue extraneū qd cōphēdit qd nō ē extra repertū. Vel in generali tangit nocumētū permutatiōis harū uirtutū. **P**er hoc quod dicit & timorē & maliciā tāgit specialiter qd dā nocumētū corruptionis cogitatiue uirtutis siue estimatiue si ē una uirtus. **T**imor. n. siue causa significat defectū cogitatiue quo iudicat homo fugiendū id quod non est fugiendum. Et hoc est iudiciū de intentione quod pertinet ad estimatiuā. i. cogitatiuā. malicia ē cū

homo iudicat nocēdū ei cui non est nocēdū. **T**ercio considerādū qd Auic. assignat causas horū accidentiū. & pprie timoris & solitudinis timorose. **V**bi dubitatur utrū nigredo melancolice sit causa timoris in melancholice. uidetur qd sic per Auic. hic. Gal. 3°. de interioribus. 3°. capitulo & 5°. de accidenti & morbo. ultio cā^o & p Serap. primo prac. 2°. cap. **P**robat rōe qd simile uidetur de tenebris exterioribus & de interioribus. s. tenebre exteriores faciūt timere hūiēs & tristari. ergo tenebre interiores. hāc rōnez inuit. Auic. hic. preallegatis locis. **I**n strariū ē Auer. 3° colliget penultimo capitulo qui dicit qd hoc sunt uerba cātonus. **E**t pbat rōnibus suis. Primo color nō ē cā substantialis ad corrūpēdū opationes aie. sed nigredo melancholice est color. 6° nō potest corrūpere opationes animae. **T**ercio igitur tristitia & timor siue nocumēta siue passionēs siue accidentia se quētia nocumēta cogitatiue. 6° nō possunt fieri a calore. maior ppō pbat quia si color posset ledere operationes tunc proportio coloris esset sanitas & tūc species sanitatis & egritudinis essent a medicis illudicēter assignate. Probat secūdo maior quia color nō uidetur qd possit agere nisi in uisum siue diaphanū. Hec enim est propositū per se. In secūdo modo color est uisibilis ut Ag. 2° d. anima & cōmentator cōmento 6°. **S**ecunda ratio idē uidetur d. alius egritudinib^{us} & d. hac. accidētib^{us} uirtutū cerebri uel aliorū mēbrorum. **S**ic alie egritudines puteniunt a mōis male cōplexionis & non a calore ergo & iste egritudines. minor est notā. **T**ertia ratio uadi cōtra rōez. Gal. que dicit quod tēbre exteriores faciūt timere et qū negatur h^o. Et arguit sic. In obiecto nō adueit nisi pūatio sensati sensu uisus. i. pūatio uisibilis s. pūatio uisibilis nō facit timorē 6° obscuritas p se nō ē cā timoris sed solum cā priuationis uisibilis a sensu uisus Et quia aliquis diceret qd licet anima exterior sicut uisus priuatur uisibili tamē anima interior est illa que cōphēdit tenebras exteriores. **I**ō Auer. hoc negat & dicit quod anima in corpore idest int^{us} existēs nō uidet terrorē nigredinis quia cōphēssio timoris nigredinis ē p uisū Et quia etiā Auer. uidebatur cōfessisse animā intus & distingue re animā ideo dicit qd hoc ē factū siue sedū quia anima nō ē intus nec extra quia ista sunt differētie positiōis siue loci. **4^a** ratio ē quā ponit in theoria cātorū tractu 3° cā^o d. s. gnis pronosib^{us} cōmōto. 13. & arguit sic si melancholia per nigredinē facit timorē & tristitiā ergo san quis per albedinē & luciditatē facit leticiā cōsequēs falsū quia sanguis nō ē albus cōsequētia ē nota quia oppositorū oppositae sunt cause

Hec questio habet duas solutiones Prima in qua coördatur Auer. cū **Ca. 8.** & eia que medicis ē leuior et intellexit eā Auic. hic et eia **Ca. 3.** de interioribus 7° ca. **P**ropter qđ sciēdū quod tenebrositate siue nigredine melā colici humoris esse causā tristitie & timoris potest dupliciter intelligi. Vno modo qđ sit causa substantialis. s. per se & hoc modo non est verum propter rationes. Auer. quāq; efficacior ē quia color nō est qualitas que sit formaliter sanitas siue causa cōiuncta sanitatis. Et ideo si cut cerebrū per suā cōplexionē agit opera cogitationis & estimationis. ita per intemperantiā cōplexionis leditur in suis opationibus. Cuius enī tempies est sanitas. eius intēperies est morbus & hec est forior rō. p. Auer. Alio mō pōt intelligi qđ tenebrositas sit cā quia sit signū alicuius pportionis siue cōplexionis que est cā huius sicut diceremus qđ reubarbarū per citrinitatē purgat colerā. n. in quā citrinitas sit cā s. est signū talis proportionis in cōplexione reubarbari quā purgat colerā. Eodē mō tenebrositas & nigredo in melancolia non est cā lesionis actus cogitatie uirtutis unī sequat timor uel tristitia. sed est signū mōi cōplexionis iproporionare. p. operatione anime cogitatie & estimatiue. inde sequit iudiciū erroneū. ut timeatur qđ non est timendū. & tristitet qđ de quo nō est tristitādū. & h^o ē quod Auic. dicit melācolia ē mutatio & c. ad timorē ppter cōplexionē melancolicā. Ecce qđ Auer. reducit hoc ad cōplexionē melancolicā faciēte spiritū cerebri siluestrem. i. saluariū siue feralē & fugitiuū ad interius & hoc ē quod dicit interius uel. i. spūm qui ē interius & faciēte spiritum timidū. s. non expādibile ad extra ppter tenebras ipsius. s. spūs secūdū quod & c. q. d. licet dixeris propter tenebras tamē tenebre nō faciunt hoc nisi propter aliquam qualitātē siue cōplexionē frigidā & sicā que ē cōtraria cōplexioni spūs & debilitat ipsum. Spūs enim per suā cōplexionē est fortis ad expāndēdū sed per cōplexionē melācolicā fit debilis & retrahitur inuis. Complexio autem sua per quā est fortis est complexio elida & humida contraria cōplexioni sicce & frigide melācolice & id uinū cōfortat spūs. Appet. 3° ex. A. q. cā huius uocumēri cogitatie & estimatiue i melācolia reducit ad cōplexōes. Color autē niger ē sicut signū illius cōplexionis. Idē sentit **Ca. 3.** de interioribus 7° ca. cū dicit uirtus anime cōplexione corporis imitatur. Secūda solutio ē in qua reprobat̃r Auer. & est bipartita Vna que uult ostendere quod tenebrositas melancolie & persequens spūs melācolici ē cā non uicū cogitatie. Et rō ē quia tenebrositas si

ue nigredo ē causa quod species que in spū receptatur nō recipiatur sub forma in conueniente ut & orendi & nocitiui sicut luciditas est causa receptionis sub forma iuuatiui & conuenientis ergo tenebrositas siue nigredo spiritus ē causa timoris sed luciditas ē cā gaudii. Et p. hanc responsionē que fuit olim mundini. **Gal. 5.** de accidenti & morbo in fine comparatur saluare causam medicorum & causam Auer. Vale enī qđ cā complexio debita qđ luciditas & claritas spūs sit cā bone receptionis specierum & sub-forma iuuatiui. Similiter cōplexio & tenebrositas sunt cā receptionis sub forma nocitiui. Hec solutio ē apparet. sed cū h^o quod est cōtra Auer. n. **Gal.** credens concordare nō soluit rōnē diffilē hanc. Arguitur igitur sic omne quod ē i mediata & p. se causa male receptionis specierum cogitabiliū & estimabiliū in organo est p. se & imediata causa lesionis operationis. S. tenebra siue nigredo ē huiusmodi. ergo est p. se cā lesionis opationis. maior ē nota qđ receptio ē opatio uirtutis cogitatie uel ois opatio uel saltē una si iudicare ē aliud qđ recipere. Sed minor ē alberti & aliorū. Conclusio est falsa. Probat qđ tunc nigredo esset formaliter morbus & color esset de qualitatibus i quibus cōstituit sanitas & egritū. qđ nō uidentur cōcēssum. ergo ē falsa aliqđ premis sag siue sit maior siue minor. imo ambe. & hoc ē cōtra eos. **Alia** uia ē que pōt hoc idē. Et p. pbando qđ nigredo et tenebrositas sunt per se causa imediata male receptionis. & pōtsequens lesionis opationis. Et arguitur sic spiritus imo forsan corpus cerebri recipit debite spēs sensibiles p. duas naturas. s. cōplexionē & luciditātē ergo male recipit per tenebrositātē antecēdēs ē notum quia posito quod cerebrū & spūs haberet suam cōplexionē & nō essent lucidi nō bene reciperent speciem in organo. Secūdo probādo qđ color niger siue tenebrositas pōt causare effectū aliquam malam dispositionē per quā leditur operatio. Et primo probatur in genere sit forma cui uidetur minus attribui actio apud medicum est agens ad operationes membrorum ut quātitas que nō ē de potētiis actiuis ut cōmentator 4° phy. cōmēto 24. 8. i. dispositio membrorum ponitur natura agens siue coagens unde est quedā sanitas quātitaris & morbus quātitaris ergo eadem rōe imo multo magis color uidetur pōtē agere. **Amplius** exēplariet uideamus quod tenebra fugat spūm interius. Ita autem fuga est aliqua mala actio ex parte uirtutis retrahētis ergo tenebra est causa egra & mala istius male fuge. Tenebra ergo uel facit ut tenebra & sic habetur ppositū n^o ut frigida & hoc ē falsus quia tenebra est iui

acris hoc potest facere. Sequitur 9° quod tenebrae & color possunt esse morbi & possunt curare. Item sunt causa extrinseca. scilicet primaria 2° quod mouet imaginationem & foras. Auer. cauit sibi ab hoc cum dixit quod color non est causa subtilitatis id est intrinseca. scilicet animae uel coniunctae. ¶ Ad rationes Auer. apparet solutio Cum dicitur color non est causa subtilitatis & negatur Ad probationem primam cum dicitur quod color esset morbus hic oportet hoc credere licet sit negatum a me in questione de sanitate. tamen auctores non fecerunt mentionem quia colores sequuntur ualde complexionem Et quia morbi coloris & tenebre sunt ualde appropriati partibus quibusdam. scilicet cerebri Ad aliam cum dicitur quod color solus agit in uisum hic oportet hoc negare Nam actione cogitativa agit in uisum sed aliis actionibus alibi agit sicut caliditas & frigidum & sicut uapor licet in hoc sit dubium non parum & dubitatur de hoc Auer. 2° de anima commento. 126.

¶ Ad secundam dicendum coeque similitudine. & cum dicitur quod alie egritudines siue nocumta proueniunt a mala complexionem. ¶ Dicendum quod etiam a colore & obscuritate sicut apparet imorbis oculi. ¶ Ad tertiam dicendum quod licet in obscurum non fiat nisi priuatio uisibilis. tamen ex hac priuatione spiritus inuis retrahitur & ad sensus apparat quod homo timet Si ergo homo timet in tenebra non est propter operationem uisum sed propter imaginationem uel propter uirtutem uisualis retrahere spiritum lucidum uel quia spiritus lucidus de se fugit inuis non curamus modo de hoc licet uideantur uerba grossa nec. Ga. uoluit anime assignare locum inuis uel extra. ¶ Ad quartam rationem dicendum quod sanguis habet luciditatem oppositam tenebrositati melancolie. scilicet sanguis est calidus & spirituosus. ut ponit Galenus 5°. de iunamentis mebris. 9°. auctoritate platonis.

¶ CVMQUE MELANCOLIE. ¶ Hic comparat melancoliam ad maniam ¶ Considerandum quod melancolia accipitur hic large ut se extendit ad maniam ¶ Scintillae. i. imaginatione scintillatur & ignis. ¶ Dubitatur quia dicitur quod melancolia. scilicet distincta contra maniam non est nisi a colera nigra non adusta. Sed contrarium huius posuit supra capitulo de mania. cum dicitur faciens melancoliam est melancolia natura lis melancolia aut adusta. contrarium etiam ponit infra. Dicendum quod melancolia distincta contra maniam proprie dictam est duplex. Una est que est omnino sepeparata ab omni accidente manie. & ista fit a melancolia non adusta ¶ Alia est que licet non sit proprie mania precipue cum aliis quibus accidentibus manie. scilicet aliquali furia licet pauca & ista possunt fieri a melancolia adusta. Item non multum adusta.

¶ ET MELANCOLIE ¶ Hic determinat

de melancolia quantum ad causas & primo iur causa diuersificatur ex parte membrorum secundum ut diuersificatur ex parte causarum cause & specierum. Tercio ut diuersificatur ex dispositione corporum. Item 3° & uniuersaliter colera nigra Item 3° & quodeque minoratur. Prima in duas primo. perimitur diuisione. 2° exequitur. Item 2° illa ¶ Dicit primo & melancolie. scilicet egritudinis huius que est mutatio &c.

¶ ET ILLA ¶ Hic primo exequitur de melancolia cuius causa est in cerebro. 2° de melancolia cuius causa est extra cerebrum. Item 2° illi uero 3° potest diuidi ut patet. ¶ Dubitatur quare dicitur tamen ex loco alio & tamen hic determinat de ea cuius causa est in cerebro. ¶ Dicitur ex loco alio. scilicet ipsius capitis ¶ Vel Dicendum quod uenit ex loco alio materia non tamen sub forma mala colica tali quales acquiritur in cerebro nam in cerebro aduritur. scilicet in uenis cerebri & fit fex. scilicet per ignitionem ex adustione. ¶ Sed tu dices quod aduritur ibi cum cerebrum sit frigidum membrum ¶ Dicendum quod hoc potest esse propter calores accidentales extrinsecos corpori & etiam intrinsecos & actualis calor cerebri paulatim potest eua porare materiam & ignoscere eam

¶ ET FIT PLVRIMVM Sicut respectu melancolie materiei cuius situs est in corpore cerebri plus enim contingit contineri eam in uenis quam in substantia cerebri Impedit autem qualitate sicut sicca & substantia sicut grossa turbulenta tunc de substantia cerebri que debet esse liquida & petua obscuratur ¶ Sed tu dices ita etiam facit materia melancolia que est in uenis Dicendum quod possunt ad utrumque referre Vel dicendum quod plus facit hoc quando est in substantia cerebri quia est principalior pars quam uene per actibus anime animalis.

¶ ET EFFVNDITVR IN VENTRES. Hoc potest intelligi de utraque materia. licet plus possit intelligi de materia que est in substantia cerebri.

¶ ET MVLTOCIENS FIT. Permutatio ex epilepsia. ¶ Dicitur aliquis. contra imo debet ret multotiens fieri permutatio ad epilepsiam. quia si materia faciens melancoliam effunditur in uentres cerebri tunc homo fit epilepticus ut apparebit causa de epilepsia ¶ Dicendum sicut potest sumi 3°. de ueterioribus. 7°. capitulo. in translatione greca. materia melancolica potest nocere cerebro. uel alterando complexionem & turbidando spiritum. & sic facit melancoliam aut epilepsiam corpori lenitatem cerebri. scilicet uigas et curus spiritus opilatione imperfecta et tunc facit epilepsiam ergo iste due passionem habent adinuenit translationem quia ex epilepsia potest fieri melancolia ut quando materia que opillat dissipatur per substantiam cerebri & cessat opillatio. uariis communibus & ex melancolia

colia fit epilepsia quando e contra fit. Vnde. 6.
particula affosa. Hyp. dicit in melancolicis egri-
tudinibus. ex hoc piculose eruptiones aut eniz
apoplezia & epilepsiam &c. licet igitur ex me-
lancolia possit fieri epilepsia. tñ Auic. e contra
dixit. quia etia est possibile. Et forsan per hoc
quod dicit. & effunditur ad ventres intelligit
q fiat transitus ad epilepsia. & per hoc quod
dicit & multotiens & intelligit q e contra fiat
tangit ergo utraq. permutationem.

ILLI VERO. Hic determinat de melancolia
cuius causa e extracerebrū. que est melancolia
per eomunitate. & primo in generali ostendit
quid ipsa sit. 2.º in speciali. ibi. 2.º. est tñ ergo.

Dicit primo q illi. 1.º. passioni melancolicæ cu-
ius causa e extra & eomunitat. s. causam. res
alia d. aliud membrum a cerebro uel totus
corpus ex quibus membris eleuat &c.

EST ERGO. Hec pars hz septe sic septe
sunt res a quibus possunt surgere materie. s. torū
corpus aut splen aut epar. aut mirach aut sto-
macus aut matrix. aut cor. Ibi 2.º. Aut splē
&c. **Quid primo.** dicit patet. **Aut splē**
Assignat ex parte splenis. Primo duas causas
Prima quia non expellit. Secūda quia nō atra-
hit & hoc propter duo. quia habet aposte-
ma uel aliud nocumētū. s. opillationē uel ma-
lam cōplexionē. **Aut.** Hic ostendit quō sit
melancolia per eomunitatem ad epar quia pp
caliditatem. s. facientem forte aduersionē & etia
pppter frigiditatem & siccitatem dedit intelligi q
nō expressit. ut notū ē Postea tamen aliter ex-
poni ut dicatur quod splē nō attrahit melāco-
liā propter caliditatem eparis quia retinetur in
eo humores & non perimitur expelli ad sua
loca.

AVT EST. Hic ponit causas melancolie p
eomunitate ad mirach & hic per mirach nō dīz
intelligi mirach proprie sed la rge pro ptribus
miseriis & melaiaicū & paribus eius
circūstribus et primo pōit modū. secūdu quē
fit melancolia mirachia & hoc secūdu suā sen-
tentiā 2.º secūdu aliorū sententiā Ibi 2.º & ipsa qdē
Cōsiderādū quod modus secūdu Auic. est
quod superfluitates ibi adunate apostemātes
uel nō cōcūlare adurūtū & cōuertuntur in
melancoliam & enaporāt ad caput. **Cōside-
rādū** 2.º quod ista melancolia uocatur mirachia
a mirach & uocatur inflatua quia inflat uen-
trē quādoque & quādoq. uocatur ypocondria
ea sūt ypocondriales sūt laterales.

ET IPSA Primo pōit modū Ga. 2.º theophi-
li. 2.º aliorū Ibi 2.º & theophili Ibi 2.º & quidā

Dicit primo qd ipsa. melancolia mirachia
elevatoria. confurgit ab apostemate porranari
orū epatis. uenarū melaiaicū uel portana

riorū i. porte stomachi ad epar. s. intestini por-
tanarū quod statim coniungitur stomacho. Et
uidetur hoc magis cōforme dictis Gal. 3.º de
interioribus prealegato ca. 7.º cum dicit mihi
uidetur quod in horū stomacho. s. quātū ad ui-
am inferiorē sunt quedā calida apostemata.

ET THEOPHILO Cōsiderādū quod secū-
dū litterā Ga. 3.º de interioribus prealegato ca
pitulo Auic. nō ponit torā sententiā theophili.
secūdu tamē Ralim primo continētis Auic. sūt
fiatē loquitur Auic. tamē nō curauit & tu-
uide Ga. ibidē Causa tamē theophili potest
uerificari. quia uehemens calor illarū partū
generat melancoliā paduisionē & enaporat.

ET QUIDAM. Primo pōit aliorū sententiā
2.º signa. ibi. 2.º. significat ergo. **Inuit** in p-
prie q opillarō melaiaicū sūt fit apostemās
sue nō sūt apostemās pōt causare hāc passiōēz

SIGNEIFICAT. Hic ponit sg. 2.º. mouet du-
biū. 2.º. ibi. Et h.º apa ponit g.º primo signa que
dabatur ab istis ex quibus probabantur eorū
opiniones. & p.º ostendit quare opillatio mela-
iaicā est causa huius passionis. **Et signūz.**
Est quidē signū quia nutrimentum non pene-
trat. est causa. quia ex hoc fit corruptio in ma-
teria. & sic corrupti uapores ascēdūt ad caput
Illi aut qui dicit esse ppter apostemā. s. porta-
narū. sūt uenarū melaiaicarū ponit signū q
abus retinetur in stomacho crudus. unde. 2.º.
dicit et omittit illū. Ista etia sunt dicta Gal. 3.º de
interioribus. 7.º. ca. **Secūdo** Auic. statuit q
sito. s. an hoc apostema sit calidū aut frigidū
& dicit quod nō est calidū quod apparet per
signa quia nō ē febris neq. sitis. neq. uomitus co-
lorē. **Sed tu dices** Gal. ponit cōtrariū 3.º de
interioribus cū dicit sed calor eorum natura
lem excedit &c. **Dicēdu** quod loquitur
ibi auctoritate theophili. **Vel dicēdu** q ista
apata sūt calida sūt frigida possunt esse
ca huius melancolie qā possunt esse cā corrup-
tionis nutrimenti in ptribus illis & euaporatiōis
ad caput Auic. autē nō curauit quia est notū
uel quia loquebatur aliorum sententiā uel quia
loquebatur de remanentiā ibi crudi hoc autē
fit plus ex apostemate frigido. Tercio addit
causam quādā cū dicit & quādoque est causa
generatiōis eius sicut melancolie mirachie aer
exterior. s. conuertens humores in partibus mi-
rach ad naturā melancolicā & hoc ē cū dicit dū
positiōē corporis in partibus illis.

ET PRINCIPIVM Hic ostendit quō m-
pia sit per cōitatem ad stomachū Et patet. Notandū
qd melancolia surgens ab apostematibus sto-
machi calidis potest dici stomachalis quia sur-
git a stomacho potest dici mirachia quia sur-
git a locis circa mirach & iō. exponitur eius. s.

melancolic mirachie potest etiam esse cerebra-
lis quia propter calorem cerebri comunicari ua-
por qui ascendit ad cerebrum potest aduri & co-
ueri ad naturam melancolicam qui uapor antequam
esset adustus non faceret accidentia melancolicum
Sed postquam peruenit ad humiditates cerebri in-
flammati aduritur & cum hoc etiam aduritur ite-
humiditates & fit melancolia que potest dici cere-
bralis. ¶ Et ideo potest exponi & principium
eius. scilicet melancolie & aduritur uapor &c.

¶ AVT EST. Hic ostendit quomodo melancolia fit
per contrarietatem ad matricem. Et notum est quod in
matrice uelica ano & aliis partibus possunt
materie conculcari & aduri et uapor antea ad
caput

¶ EIVS VERO ET CETERA. Hic deter-
minat de malicia cuius causa est ex corde. Et
primo facit hoc secundo remouet dubium 3°. addit
causam. philosophicum. ubi. 2°. cum 3°. ubi. & quandoque.

¶ Dubitatur quia uidetur contradiere. primo
dicit malicia complexionis sine materia. & pos-
tea dicit cum materia aut sine. ¶ Hic quo modo
complexio frigida & sicca sine materia dicitur
melancolica. Ad primum dicendum quod mala complexio
frigida & sicca. licet sit in corde cum materia. non
potest cerebro communicari sine materia. erit ergo
melancolia in cerebro a mala complexionem frigi-
da & sicca sine materia. sed pendebit a mala co-
plexione frigida & sicca cordis cum materia uel
sine materia. ¶ Ad secundum dicendum quod dicitur
mala complexio frigida & sicca sine materia me-
lancolica non quia fit ab humore melancolico
immediate. sed quia simulatur illi uel dicitur me-
lancolica quia facit accidentia melancolicum passio-
nis. ¶ Considerandum quod spiritus animalis est
continuus uitali in rete mirabili facto ex artha-
riis subtericis ascendentibus. Quomodo autem sit conti-
nuus uel contiguus appareat ex dictis in 2°. ca. 2°.
Cum querebatur an transiret ad aliam formam.

¶ Considerandum 3° quod ista pars setuitur Avicenna in
duobus primo quia ostendit quomodo ex corde fit melancolia
2° quia iam inueniat quod melancolia cerebri. & sic
est non cerebri. sed fit ex mala complexionem cum mate-
ria uel sine materia. Ostendit igitur quomodo fit
melancolia a mala complexionem sine materia uel
cordis uel aliorum membrorum. uel a causis extrinsecis
& ideo subdit. & quicquid fit per causas alias refrigeran-
tes & deficiantes non ex corde solum.

¶ CVM TAMEN. Hic remouet dubium dixit
rat quod melancolia quicquid fit a malicia complexionis
in corde. quare dixerit quis est quod melancolia
non incipit a corde. sed a cerebro. patietur ne-
cor. ¶ Respondet quod sic & ideo oportet quod
cura melancolie cerebri aliter fiat curando cor. 1°
2° 3° h^o premittit 2° declarat. Ibi 2° & scias. Et
hec 2^a pars in duas diuiditur. 1° ostendit quod cum

extra cerebri in hac passione oportet quod sequatur
cura cordis. 2° ostendit modum communicationis cere-
bri & cordis adinuenit in hac passione Ibi 2^a.
ymo Primo arguitur sic dispositio bona spiritus
in corde est causa bone dispositionis in cerebro
ergo cura cerebri debet sequi cura cordis.
antececedens ponit in littera consequens sine con-
ditione iam premisit consequentia est nota. ¶ Consi-
derandum circa antecedens quod cum forma inducat
secundum dispositionem materie & spiritus uitalis sit
materia spiritus animalis ut supra 2° ca. 2° ergo si
ille est clarus & tersus oportet quod ex hoc bo-
nus fiat animalis spiritus.

¶ IMMO In his uerbis Avicenna inuenit circumscriptionem
augmentationis passionis a corde ad cerebrum
& contra. ¶ Considerandum quod principium
melancolie ex corde dicitur plurimum dupliciter
Primo id est plurimum emiens quia cor est men-
brum calidum aptum incandescere & adurere humores
uel 2° dicitur plurimum. scilicet in uirtute quia pua
mutatio in corde ad naturam melancolicam est ma-
gna in cerebro quia paruus motus in principio
est magnus in principio ut Avicenna inuenit 7° de ge-
neratione animalium 2° ca. 2° Auer. 3° coll. 33 capitulo
10 de accidentibus epasis. ¶ Considerandum 2° quod
cum cerebrum sit in quo operationes sentiuntur ma-
nifestantur. scilicet cogitatio & estimatio & alie
& huius operationes ledantur in melancolia ideo
passio melancolica confirmatur in cerebro propter

¶ ET QUANDOQUE. Hic addit causam. pronon-
sticam & patet Considerandum quod egritudines
acute materiales. scilicet febres continue per uiam ad-
stionis prae in fine ante mortem conuertunt cor-
pus ad dispositionem melancolicam & ideo spiritus fa-
ctus tenebrosus & siluestres plus sunt apertae figura-
ri formis mortuorum ad quos fuit complexio assio-
timor & tristitia quae formis timorum & ideo recor-
dantur eorum & est malum signum ut communiter
auctores ponunt. & Ralis explicat. 4°. almanso-
ris.

¶ ET VNIVERSALITER. Hic determinat
de melancolica passione quantum ad diuersi-
tatem melancolici humoris & primo quantum
ad diuersitatem causarum facientium melancoliam
cum humorem. 2° quantum ad diuersitatem
speciei melancolici humoris. sit & quantum
ad diuersitatem materie. ubi. 2^a. et oportet ut scias
Prima in duas. primo ponit causas generationis
melancolie magis intrinsecas. 2°. extrinsecas. ubi. 2^a.
Et quicquid etiam sunt causa generationis eius cibi.
¶ In prima parte dicit quod melancolia mul-
tiplicatur uel causa epasis uel causa splenis
uel causa alterius membri. Si quidem causa epasis h^o
est dupliciter uel quia adurit sanguinem uel quia
non repellit melancoliam. Et est minus quia plus
multiplicatur melancolia in epate per uiam adu-

tionis. quia cito incenditur propter multū calorem q̄ multiplicatur defectū expulsiue cū iuuetur a plenē in mundificando melancoliā. ¶ Considerādū ē et propter alios modos male cōplexionis spar pō. multiplicare melancoliā ut pp̄ frigiditatē & siccitatē & taui. h̄o nō r̄um. Causa uere splenis est uel quia nō fortiter trahit uel quia non expellit ad locum qui ē ei pparatus ut os stomachi. causa uero in mēbro alio ut mirach matrice &c. est triplex ad istū defectū expulsiue. & maiā cōplexio frigida & sicca.

¶ **ET Q VANDOQVE** Hic ponit causas generatiōis melancolie extrinsecas & h̄y tres sunt tres ponit cās extrinsecas. ibi. 2^a. & gbulā ibi. 3^a. ex causis. ¶ Quod p^o dicit p³ cū nulli sit dubium malū obitū malū sanguinem generare ut in cōmento impressiōe particule Sana habentes corpora. ¶ Considerādū circa secūdā partē quod Azararius c^o de epilepsia pōit hoc quod Auic. dicit multa enī uidemus mirabilia nō reducibilia in causas naturales nobis noras Quidā enī melancolici illūcū loquūtur litteraliter ut Guilielmus ponit Quidā pphētizāt Verū autē hoc possit fieri a melancolico humore siue demonio ut Ap̄. sentit. 3°. p̄tula de prolemaebus habet dubiū. Tamen multi phylōphi reducūt impressiōē huiusmodi in demōia sicut Azararius & ē cōforme sentētie Platonis & Iserētie Apulegii i. l. dē deo Socratis in fine.

¶ **EX CAUSIS** Hic apparet quod imago triō est causa realis motus.

¶ **ET OPORTET** Hic distinguit species melancolie & primo facit hoc 2° ponit unum cā. ibi. 2^a. & melancoliā. ¶ Quod primo dicit pater. ¶ Propter sp̄s. s̄m. d. nē. i. ex congelatione uel m̄stione melancolie cum eo quāuis sit pax. quia raro est q̄ siegma aduratur. ut fiat melancoliā. ¶ Sanguis cū conuertitur. i. ad melancoliā ppter decoctionē. i. parū ad hūstōz uel resolutionem. ¶ Humor autē colericens non ē cōrentus. i. non solū facit melancoliā. i. alienationē & maliciā cogitationis q̄io sumitur. s. capitulo de fibare.

¶ **MODO PREDICTO** Quare aliqua triū specie p̄dicta p̄ & non illa que fit ex colera. uel modo p̄dicto. quia omnes faciūt melācoli. i. n̄ colericā melancoliā facit melācoliā maniacā.

¶ **ILLA VERO** Iste est n̄ffō. 4. p̄ticle. desipientie cū risu facte secutiores sunt. ¶ Et melancoliā. hic est affō alius ibidem melancolici emoroydes inuare bonum.

¶ **ET Q VANDOQVE** Hic determinat de causis melancolie passionis secūdū corporum

dispositiōē. & primo secūdū dispositiōē ex cōplexione. 2° ex leu. 3° ex crare. 4° ex tēporibus anni. 5° addit canonē pronofici. ibi. 2^a & hec quide egritudo. ibi. 3^a. & multiplicatur. ibi. 4^a. & immoratur. ibi. 5^a. & ad illū. Priā in duas p^o ponit corpora disposita & indispōsita secūdū cōplexiōē totius. 2° secūdū cōplexiōē partū. ibi. 2^a. & multiplicatur. Cōsiderandū q̄ dixit quandoq̄ quia in albis & pigribus. enā quandoq̄ possibile est q̄ fiat melancoliā & multiplicetur ex defectū alciuis determinati membri.

¶ **ET MVLTIPlicATVR** Primo ponit corpora disposita & indispōsita secūdū cōplexiōnem partū. Et primo ponit cor^o disposita ad melancoliā ex cōplexiōne cordis & cerebri 2° ponit signa. ibi. 2^a ex eis uero. ¶ Circa primā partē dubitatur quia dicit quod homo humidus cerebri est aptus ad melancoliā. ¶ Cōtra quia in signis hominis apti ad melancoliā ponitur sp̄s. s̄m. d. nē. pillorum capitis. Serap. primo breuiarii 2° c^a sed h̄o significat cōplexiōē calidā & siccam uel frigidā & sicā non autem humidā. ¶ Dicēdū q̄ aptitudo ad melācoliā ē duplex. Vna ex cōplexiōe totius & sic homo in totū melācolicus ē aptus & de hac loquitur. Serap. & Auic. cū dixit multiplicat i brumis & pilosis. Alia ē aptitudo ex cōplexiōne partū. scilicet cordis & cerebri & h̄o nō aptus ad melācoliā ē h̄o calidi cordis & humidus cerebri ut pōit Auic. hic et ē sermo Hyp^o. epidia rū ut ponit. Rasis primo cōtinētis 2° c^a & Aliah^o theo. c^a dē melācoliā. ¶ Sed dubitat an h̄o hūidus cerebri cum corde calido sit etiam magis aptus ad melācoliā q̄ h̄o siccus cerebri cū corde calido & uidetur q̄ homo cerebri humidus ex mente Auic. & rōe sua quia ille magis ē aptus ad melācolicā passiōē i quo cerebrū ē magis susceptiuū i p̄fessionis melancolie gērate in corde. sed in homine humidus cerebrū ē est hoc quia humidū ē impressibile et figura bile. & non siccum ergo &c. ¶ In contrarium arguitur q̄ corpora magis cadūt in passiōes similes q̄ cōtrarias. ut sumitur 2° de interioribus. 7°. c^o. Et rō ē q̄ passio cōtraria nō sit nisi a mag^o cā. Similis autē passio fit a causa parua ut fuit ex cōmento affō. secunde partiet le. in morbis minus &c. & fen. 2^a. p̄mi cā. c^a. dē cōplexiōis dispositiōibus. Sed melancoliā passio est similior cerebro sicco q̄ humidū. ¶ Hic posset esse locus speculationis & ideo posset defendi q̄ h̄o magis aptus ad melācoliā ē q̄ habet cerebrū humidū cum calido corde q̄ q̄ h̄et cerebrū siccū cū eo. Et ratio ē quā Auic. ponit. ¶ Ad cōtraria dicēdū q̄ licet per se sit uerum q̄ mēbra magis labūt i egritudinē

similem q̄ contrariā, quandoq̄ tñ p accidens contrariū fit ut declarauimus fen. 3.º ca.º d ob talma. & ideo licet cerebrū humidū sit magis aptū distēpari ad humidū & sicū ad siccū tamē quia humidū est facilius figurabile ex hoc plus recipit cerebrū humidum i pressione cordis calidi & siccū q̄ cerebrum siccū. ¶ Posset et defendi cōtraria ps. Et ad Auic. dicemus q̄ hic non cōpar hominē humidū cerebri & calidi cordis ad hominē siccū cerebri cū calido corde. Sed ad hominē qui hēret cor frigidū & cerebrū etiā humidū. ¶ Tercio mō posset subtiliter responderi. Propter q̄ ioc sciendū q̄ q̄s posset incurrere accidentia melācolica dupliciter. Vno mō ex i pressione facta i organo cogitationis & estimatiue a uaporibus siccis melācolicis i primētibz spēs terribiles. Et hoc mō hō cerebrū humidū cuius cor ē calidū ē plus parus ad accidētia melācolica q̄ hō cerebrū siccū. Et ratio ē quia posito q̄ ad cerebrū utriusq̄ prīgat uapor siccus melācolicus a corde calido, tamē in cerebro humido retinebitur & imprimet ille uapor species terribiles, quia cuius cerebrū ē aptū i pressioni, sed i cerebro siccō hoc non ita eueniet, ut notū ē. Alio modo possunt fieri accidētia melācolica propter cōplexionē malācolicā scilicet frigidā & sicā uel calidā et siccam quae cōplexio mala ē egritudo propter quam operationes ledūtur & spūs pēmutātur. Et hoc modo homo cerebrū siccū plus & magis incurrit egritudinem melācolicā, siccam corde existēte calido q̄ homo cerebrū humidū. Priore ergo mō intelligit Auic. quod apparet ex mō loquēdi suo

¶ EX EIS VERO. ¶ Notandum q̄ traulus ē qui nō posset profere. r. & s. & hoc propter humiditatē mollificatē ex qua etiā accidit q̄ propter nō posse figere signā sillabā repitiū multociēs. Hec gº signa. i. traulizatio leuitas lingue & grossiciens laborū signifiāt cerebri humiditatē. Alia uero signa significāt caliditatē cordis. ¶ Et plurimū sunt. i. apti ad melan coliam. ¶ Secundum q̄ apparet. i. secūdū p̄mā appiōnē flegmaticā quia signa apparentia circa caput indicāt flegmaticā cōplexionem scilicet cerebri.

¶ ET HE C R O est quia uiri sunt magis calidi. Si ergo fiat in mulieribus fit propter magnā & extraneā causā & ideo est deterior. ¶ Et multiplicatur in iuuenibus propter caliditatē acutā & senibus propter frigiditatē & siccitatē cōplexionis. ¶ Sed tu diceres Aliab 3º the. 3º caº dicit quod accidit melācolia quandoq̄ in pectine ubi pili produciuntur. ¶ Dicēdū q̄ si litera illa ē uera intelligitur de malācolia mirachia uicio stomachi propter golo sitatē

& maliciā regiminis. unde digestio corrūpit & opillatio generatur Hoc autē accidit circa 4. annū maxime. ¶ Et minoratur in hieme ppter bonitatē digestionis ut Rasis primo cōtinētis 3º capitulo & quia hiems quiescit marerias. ¶ Et multiq̄ leatur in estate propter caliditē cōtinētis et aduentū Et i autūno quia tunc generatur melācolia. ¶ In uere & c. quia eiº calor est repidus eliquariū & permisiuius. ¶ Et quandoq̄ est eius excitatio cū podis. i. dieq̄ uel alterius spaci secūdū q̄ materia mo neur & aggregatur ex causis multis. Et ad illū. Hic ē affolēte p̄ncile, timor et pusillanimitas & c. & addit alia nota.

Signa hic pōit. signa & pº in cōi se cundū diuersitates causāz penes principium & confirmatum esse 2º in specialibz. 3º signa uero. pº i duas. primo facit. hº. 2º declarat quoddā die tū. ibi. 2º. & species. ¶ Dicit primo q̄ signa p̄cipii sunt estimatio mala. quia iudicat q̄ non est. Vnde aliquis incipit hēre odio aliquē sine causa. & timor & c. Totum hº significat dominium melācolie. Velocitas ire hoc p̄prie est a melācolia aduoluta. uel quā iste incipit esse elolarius. & iº irascit si q̄s ab illo p̄posito diuertit cū ¶ Dilēctio solitudinis. q̄ fit solitarius. & nō cōuersariuus. ¶ Tremor quādoq̄ ex timore & alie p̄r ēe causē. ¶ Vertigo ex melācolicis uaporibus caput ascēdētibz. & inde fit sonitus & tintus aurū. & p̄prie in mirachia in melan colia mirachia in qua surgunt vapores ad caput. ¶ Cū autē cōfirmata ē sup. signa sunt timor & c. ¶ Fastidiū ppter multitudinē uero sitatis scilicet subleuātis cibū. ¶ Ex eis q̄n sunt q̄a timebat de aliquo cē dicebat esse extra in re. & tamen non erat & timebat de eo quod ē extra de quo non est timendum.

¶ ET SPECIES. ¶ Hic declarat species harum malarum cogitationum & dicit quod sunt in diffinitē. i. indeterminate Rō ē quia sequuntur condiciones indiuiduales in cōp̄ratione ad impressiones humoris melācolici. Iste autē cōditio: sunt infinite ut colligit primo caº

¶ ET QUANDO QU Es p̄prie habet ē i m̄p̄sione. ¶ Cōsiderādū quod cā in uarietantibus harum imaginationū n̄ elāccarū difficiuliter assignalibus est. Probabiliter tamē aliquid dici pōt ut pōit Serap. Primo. prac. 22. capitulo. Causa gº i hº pōt esse diuersitas humoris melācolici et diuersitas cōplexionū ūd hic hūor Espectu huius indiuidui habet inducere talem modū alienationis nec ultra hº est alia cā nisi quia hoc ē hoc agens & hoc ē hoc patiens & 2º hāc uia uenenū canis rabiosi inducit timorem aque ut diximus fen 6º quartū can. In hac etiā

diuersitate adiuvat quādoq; ars & negotiatio
hominū. ¶ Quid nō est errabit circa suā ar-
tē & sic de aliis & hoc est quod Auicenna dicit
& quādoq; res proprie id est artes & exercitia
propria & negotiationes habent impressionem
sicut i uarietatibus melancolicis uel res pprio
id est proprietates indiuiduales ignore nobis
Vel res proprie id est uersatur circa unā rē
pria & nō circa aliā qdā timebūt nō solū unā rē

SIGNA VERO Hic ponit signa i speciali et
primo ponit signa secundū diuersitatē mēbro-
rū siue modi sciendū 2° secundū diuersitatē cau-
sarū Ibi 2° & dicimus Prima in duas primo
ponit signa eius que fit a cerebro 2° eius que
fit p cōmunitatē Ibi 2° eius autē Prima signa
sunt nota Cerebrū nō in hac melancolia multū
patitur & abilitat signa passionis in aliis mē-
bris & quia in hac melancolia cerebrū continue
patitur et multū iō accēdit sūt ualde magna

EIVS AVTEM Primo ponit signa facta per
cōmunitatē ad totū secundū ad splenē 3° ad sto-
machū 4° ad mirach Ibi 2° uerū signū Ibi 3°
signa autē ei⁹ Ibi 4° signa uero mirachie Omi-
ne autē signa eius que fit per cōpassionem
ad epas & ad matricē & ad cor dās intelligi
ex signis passionis illorū mēbrotrū. ¶ Circa
primā partē dixerat aliquis melancolia facta
per retentionē eius quod euacuatur a splenē
bet dicit per cōmunitatē ad splenē et nō ad totū

Dicēdū quod materia ex splenē potest sta-
tim cōmunicari capiti & tūc fit melancolia sple-
netici ca. uel pōtē dispargi in ambitum corporis
& exinde cōmunicari cerebro & tūc dicitur
melancolia p cōiātē ad totū. Reliqua parent.

VERVM SIGNA Multitudo desiderii.
Istud signū nō est cōmune o nni melancolie sple-
netice s; eius i qua splen multā habet melāco-
liam & uia ad stomachū nō est opillata.

REPLETIO Propter inflationem. quia
melancolia maxime est uentrosi ut sumitur ab
A. p. plematū 4°. 30. & 31. p. p. e. & supra su-
mitur ca. de qualitate accēdendi. s. d. ex mate-
riis. ¶ Natura lenis propter indigestionē. Seq-
uitur enim lenitas siue leniteria ad indigestionē
ut. 6. de accēdendi & morbo. 2°. ca. ¶ Mordica-
tio & emaniā. i. multā inquietudinē ac si hēt
maniacus.

SIGNA AVTEM Hic ponit signa melanco-
lie a stomacho & dicit in capitulo egritudinū
stomachi sen. i. r. rac. 4°. Argumento & c. quia
cibus grauat stomachū apostematū Et quia
digestio facit motiōē i cibo et euaporatiōē iō
excitat dolorē quādoq; usq; ad finē digestio-
nis & deservit. ¶ Et plurimū melancoliā. s.
mirachi i 2° m. dicit Rasis primo cōtinētis. 2°
ca. e spleneticus quia uel splen illā melancoliā

materiā expellit i mirach uel si multiplicatur
in mirach propter causam in ipso mirach splen-
tre hit multū de ea Possit tamē istud dictum
referri ad alios melancolicos qui nō habent me-
lancoliā mirachiā quia in aliis e. i. ut multum
apparet in splenē malicia quia melancolia domi-
nans inficit suū receptaculū. ¶ Signa uero mi-
rachie. i. propter materias apostematās uel in
apostematās opilatas partes & uēas circa mi-
senterii. ¶ Grauitas mirach ppter melancoliā
ibi cōtēnā. ¶ Attractio & c. propter uēositatē
tē sursum morā. ¶ Nausea inepabilis. Dubi-
tatur quia Rasis p^o continētis dicit q; ipsi ha-
bent fortē apertū ubi. ¶ Considerādū q; licet
ibi Rasis dubitet an melancolia mirachia sit pas-
sio calida uel frigida. tū pōtē esse quādoq; pas-
sio frigida. ut quādo fita melancolia fecali. Et
tūc fortificatur apertus & pōtē esse passio
calida qū fit a melancolia facta p aduersionem
& tūc ē nausea & sitis & malicia anime. i. oris
stomachū. s; ē in melancolia mirachia de melan-
colia fecali qūq; possit esse malus apertus &
hoc qū ppter multas indigestiones stomachus
repletus fastidit. pōtē ē eodē corpore esse
dispositio frigida radicalis & calida p putredī-
nē. & ppter hoc Auicenna cōmiserit uaria & dixerit
sa. imo cōtraria signa. q; aut hīs melancoliam
mirachiā inuēit a frigidit. nō arguit q; sit pas-
sio calida. imo pōtē hoc p accidēs contingere ut
Rasis ibidem ponit & Auicenna infra in cura.

Eruentuario acetosa propter indigestionē a fri-
gido uel a debili calido purefactū. ¶ Sputū
humidū quia aggregat flegma propter mul-
tas indigestiones. ¶ Rugitus sicut factus a
tūstitate. ¶ Exitus uentrositatis. s; per supius
& inferius. & c. ¶ Et inflatio. s; p inflammationē.
uel quia melancolia est facta p aduersionē a ca-
lido epatis uel alio uel quia est ibi putredo.

Dolorē in stomacho ex corruptis humori-
bus uel humicitatibus factis ex ciborū indi-
gestionē. ¶ Dolorē inter spatulas quia ibi ali-
gatur meri posterius unde uapores a cibo cor-
rupto ascendētes inferūt nocumētum. ¶ Pro-
pe post cibū quia euaporat propter malam dige-
stionē. ¶ Tuomis flegma colericū quia indige-
stio facit flegma. & aliqua inflammatio putredī-
nalis inflammat colerā. quādoq; acetosum cū sit
corruptio ad acerositatē. ¶ Accidit accēditia
ex accēptione. i. sumpto cibo. imo post. s; qūq;
quia est facta tūc eius corruptio. ¶ Egestio
flegmatica. s; qūq;. & colerica. s; quādoq;. & ē
simul. ¶ Et aluiatur & c. ¶ Procehit aposte-
ma. i. tumor et grauitas. ¶ Tremor propter uē-
sositatē. ¶ Et augetur cū faciatē nauisatua
quia multiplicatur repletio. ¶ Et uelocitate di-
gestionis. i. diminutione digestionis. uel. i. facta

digestione. & quis uelociter fieret. & h^o Auic^o dixit quia iā poluerat q^d plurima accidentia istorū sunt post cibū & ideo uult q^d ēt uacuo stomacho & digestione facta possint in istis accidentia fortinari. & hoc ppter duas causas Vna quia facta digestione & euacuato cibo a stoma h^o calor stomachi agit i humorem ali quem corrupit. Ibi existit. & comouet eū. Secūda cā est quia possibile ē q^d i hora illa trahatur materie male ad stomachum.

¶ ET DICIMVS. Hic primo ponit signa melancolie facte a malancolia sanguinea secundum do a slematica. 3° a colerica 4° a melancolia fe calis. Ibi 2° si autē. Ibi 3° & Ibi 4°. & si littera parer. ¶ Dubitatur utrum aliqua melancolia possit esse cum risu. uidetur q^d nō quia omni bus melancolicis comunicat timor & tristitia ut patet 3° de interioribus. 2° ca^o. & Auic^o su pra in diffinitione ergo nulli comunicat risus

¶ Amplius cum nocumēto mēbri notabilis non uidetur posse occurrere risus quia significat gaudium sⁱ melancolia ē nocumētū notabili mēbri ut cerebri 8°. &c. Itē si aliq^d melancolia fieret cū risu ipsa esset a sanguine sⁱ sanguis nō facit risum. Probatur dupliciter. Vno mō q^d inducit terrorē non facit risum sed sanguis secundum cerebrū habundans inducit terrorē quia grauitatē & facit etiam somnia terrorē inducētia ut neare i sanguine & sanguinem exire ut fen 2° primi libri. ¶ Itē pueri statim nati habent multū de sanguine & est signū rubedo i eis & tamē quasi cōtinuo plorat. ¶ In contrarium est Auic^o littera 4° p^onder. Mundus forlūisēis quod melancolia accipitur dupliciter. Vno modo pro alienatione ab humore melancolico facta & sic nulla est cum risu. Rō quia melancolicus humor ē apertus facere timorē & tristitiā & non risum. Alio mō accipitur pro quacūq^d alienatione & hoc modo sanguis potest facere aliquam melancoliā. i. aliq^d alienationē cū risu & sic erit aliqua melancolia cū risu. ¶ Isti sermones possent impugnari & pos sent reduci ad bonū intellectū. ¶ Eis igit^r post positis Dicēdū primo quod in 1° q^onis sumitur melancolia pro nocumēto facto in cogitatione a melancolico humore quod nocumētū ē corruptio. ¶ Secūdo ē premittēdū quod sanguis de sui natura siue substatia siue complexionali siue proprietate siue illustratione habet inducere risum Et melancolia per sui substantiā uel proprietatē uel complexionē uel obscuritatē siue nigredinē habet inducere terrorē & tristitiā & hoc supponatur ut cerum. ¶ His premissis dico quod passio melancolica uel fit ab humore melancolico puro uel fit ab humore melancolico nō puro sed permixto sanguini. Si q^d ē

passio melancolica fiat a melancolia pura. Dico q^d talis melancolia nō pot^{est} esse cū uero risu. Rō ē iā dicta quia melancolia de sui natura inducit tristitiā & timorē. dico tamē q^d posset esse cū risu quoddā mēdolo. Rō ē iā dicta quia sicut melancolia per conditiones indiuiduales tam ex parte humoris q^d ex parte corporis patiens potest determinari ad infinita. ut infinitae sunt species imaginationū in eis. licet oibus cōmunice timor & siluestris. ita poterit determinare aliquā speciem risus. ut q^d figat i an ma sua formā unus ridentis. & sonet cū pectore. & distrahatur labia uideatur ridēs. Sz contra nulla indiuidualitas mouet ad cōtrariū sue speciei. ¶ Dicēdum q^d uerū est ad contrarium uerū. Itē tamen risus est fictus. & non uerus. Vel aliter quod illa p^opossi negari. Exem plū in muliere. ut rita ex ueneno de qua dixi scripsimus fen 4° quarti ca^o. ¶ Si autē passio melancolica fiat a melancolia adhusta tunc si mixta sit cū sanguine facit melancoliā cū risu. Ratio est quia quando aliqua passio pender a duabus materiis cōtrariis oportet quod appareat a cōditiā cōtraria permixti & refracta & quandoq^d uincit unū accidēs quādoq^d aliud secundū uictoriam humoris h^o apparet in emittit febre & in si hāra subetica melancolia proveniēte ab humore melancolico sanguinis nō provenit aduobus hōribus habentibus contrarios effectus in hōe quia unus idu cit tristitiā ut melancolia & alter gaudium ut sanguis. Ergo oportet q^d ista accidentia appareat cōmixta et refracta secundū modū dictū. ¶ Et hoc Auic^o intellexit cū dixit colera faciēs melancoliā cum est cum sanguine est cum gaudio & risu & nō comitatur ipsā tristitiā uehemēs Ergo uult quod hēant tristitiā sed nō uehemētē ymo cōmixtā gaudio & risu. ¶ Q^o autē itē risus factus a dominio sanguinis sit uerus dictū est sup^o in q^one de risu. Ad cōtraria dicēdū ad primū quod cū timore & tristitiā stat risus sed nō uehemens & forsez modo ridet & modo tristatur. ¶ Ad secundum dicēdū q^d cum nocumēto mēbri nobilis potest stare risus. ut in frenetico & passio sub diafragma te & aliis qui moriuntur ridendo de quibus dictū fuit supra. ¶ Ad aliā cū pbat q^d sanguis non facit risum. dicēdū q^d licet apstemer uel in ducat illa somnia. t^o pot^{est} inducere risum. ut sup^o declaratur fuit. ¶ Et cū dicitur de infantibus dicēdū q^d plorat ppter cutis tēeritatē & oc arsum ad inconstantiā ledentia

¶ Porter. ¶ Hic ponit curā & p^orio premittit quēdā ca^o. 2° exequitur Ibi 2° & necessarii. ¶ In prima parte dicit q^d uod ista cura fiat in

principio anteq̃ confirmetur egritudo quia i principio est facilius curare q̃ dū ē confirmata ē diffi-
cilius. ¶ Considerādū q̃ cā huius dicti ponitur
a Rasi p^o continētis 2° ca^o. auctoritate Ruffi.
Et ab Alexandro ca^o de melācolia. Causa autēz
ē duplex. P^a quia qm̃ melācolia ē confirmata
tunc nimis i pressit in cerebrū. Et materia me-
lācolica mutatū quasi cerebrū ad sui naturā
ut ēr Alexander ponit. hoc autē difficiiliū ē re-
moueri. Secūda cā ē q̃a cōfirmata hac passio
ne pp̃ multū errorē rōnis nōn possunt dari
medicīne patientibus. q̃a nōn obediunt tibi.

¶ ET NECESSARIUM. Hic primo pōit et
rā i generali magis & que se uerit ad rectifica-
tionē ēgiminis i reb^o n̄ naturalibus. 2° i specia-
li magis ibi. 2^a. si autē melācolia. ¶ Tota pria
p̃e legā simul & ē nota i plurib^o. ¶ Alia len-
setur ut opponat^r tristitie melācolice. ¶ Odori
ficetur &c. Ad cōfortationē cerebrī & cordis
Odorifera n̄ sunt cordalia ut fen. xi. et anima
sensitiua iuuat^r odore bono ut scribit in libello
de pomo. Debet autē ista odorifera esse cali-
da aut fragida secundū complexionē melan-
colici humoris. ¶ Cibos humectatiuos & ut
caro pullorum & perdicum iuuentum & caro
agni. Vnde primo continētis auctoritate filii
Mes. dicit de proprietate carum agnozē iu-
uare paciētis melācoliam. ¶ Cum q̃ ex balneo
&c. Istud est dictū. Rasi primo continētis &
sit hoc ut aqua illa humectet aliquāliter &
tollat calorem alquē accidentale & situm si quā
impressit balneum. ¶ Fricatio tenerum faciēs
ut ē fricatio leuis. ¶ Studiū in humectando
&c. quia melācolicus humor plus peccat p̃ sic-
citatem. ¶ Aliena a se coitum. ¶ Contra q̃a
infra fen. zo. ca^o de iuuamētis. coitus dicit coi-
tus cōfert melācolie & pultribus egritudinī
hū colere n̄irge. ¶ Dicendū quod coitus per
se & directe nocet melācolicis. Ratio est quia
exicit etiaquādo humidū spermaticū & spu-
mosum & propter exicationē prohibetur su-
dor uehēmēs. per accidēs tamen & quādoq̃
pōt iuuare. Et h^o dupliciter. P^o iduēdo alacri-
tatē h^o qm̃ coitus fieret cū ea q̃ diu dēsidera-
uit. Secūdo si hō habet accidentia cerebralia
similia melācolicis propter uapores spermatis
corrupti & tunc coitus cōfert Et hoc ē quod. A
subdit ibide cōfert malācolie et plurib^o
egritudinibus colere nigre p̃pterea quia id la-
rat sicut animā & spūm induēdo letitiam. &
propterea quā expellit fumū spermatis ag-
gregatū a parte cerebrī & cordis stat g^o in iu-
dicō medicī estimatio an debeat uel coitui co-
uel nō. possit enī plus quādoq̃. 2° erre hilaran-
do hominē q̃ necere exicādo. ¶ Et alienet fa-
bas &c. quia omnia generāt melācolia. ¶ Ala

ueniēst matricarie & pōit camomilla ad
remouēdum maliciā papaueris secūdo cā ge-
nerale pōitū supra & ad idē pōitur alchmē

¶ Somnus est ex cōueniētiis curis. ¶ Co-
tra Ras. primo cōtinetis dicit prolut eis ui-
gilis loga & determinata. ¶ Dicendū quod for-
tan tex. cit ibi corruptus. Vel dicendū quod
loquitur auctoritate alterius proprie Ruffi.
¶ Dicendū q̃ i cōtinus cōfert propter multa &
iter alia pp̃ remotōz eorum a cogitationibus
sz uigilie prolut proprie cū ipsi cōuertantur
cū hominibus diueris & diuertuntur a cogita-
tionibus eorū in alias iocūdas cogitationes. &
iste uigilie loge et sic determinate etiā. 2° ferūt
& de istis loquitur Rasi.

¶ SVCCVRATVR &c. Considerādū ēr papa-
uer tribuit noctē mētū & gelacionē & ingrossa-
tionis Camomilla autem & similia cōturi-
um faciunt.

¶ SI AVTEM. Hic speciali ponit curā melā-
lie secūdo d. uersitate causarū & prin^o melā-
colie proueniētis a mala : plexione sūm materia
2° cū materia 3° assumat curam 4° ponit curā
intendēdo ad accidētia Ibi 2^a si autē Ibi 3^a &
canon Ibi 4^a si autē accidat casus. ¶ Considerā-
dū circa finē prin^o partis quod multociens
post frenesim & quādoq̃ tertiana purā &
febres multe inflammatiōis remanēt i cerebro
aliqua inflammatiō & aliq^o exicatio que faciūt
alienationē. Et istā Autic. hic uocat melācolia
& certū ē q̃ leuiter remouetur et ā ebriatio-
nibus que dicte sunt supra ca^o de charabatio
cum dixit cūq̃ egritudo finita fuerit &c.

¶ SI AVTEM. ex materia. h^o ponit curā melan-
colie materialis. & p^o premitit intētiōis et
ratiuas. 2° i speciali eas applicat ibi. 2^a incipie-
mus. P^a in duas. p^o premitit. 2° declarat ubi.
2^a. p^a. cap. ¶ Considerandū circa primā partē
confirmata melācolia licet sit difficiilis cure cō-
tamen ē i possibilibus. Si g^o. ista imprimunt i me-
lācolia confirmata multo magis in nōn confir-
mata. Posset tamen aliter exponi confirmata.
in cerebro. i. cerebro iam propria ut distingua-
tur contra melācolia per cōmunitatē ad ter-
minata mēbra. & tunc oportet sic dicere q̃ p^o
ponit curā melācolie confirmate. i. cerebralis.
2°. eius que fit per cōmunitatē. ibi. 2^a q̃ si cā i
melācolia fuerit apostema in stomacho.

¶ PRIMA PARVM. ¶ Hic declarat res in-
tētiōis. curatiuas. Ibi 2^a & 2^a. Ibi 3^a & 2^a tercia
¶ Considerandum q̃ ista intētiō nō ē p^a in
operatione sz potius in intētiōe. ¶ Clisteri
& uomitu quia forte materiā habet i stoma-
cho mineram licet in cerebrū in pressit. Nisi
in illo &c. quia minus stomachum debilitat
posset & ideo licet sit mirachia in qua uidet^r

magis conuenit tamē n. dy fieri g^o minus i alijs
De 2^a patet. Cū euacuatione debet intelligi ac
& post & cum ea. Nam regimen humecta
tūū est cōueniens in tota cure protractōe. sicut
sumitur a Melis hoc capitulo.

¶ ET PONAS IN EIS Considerādū qđ ista
miserentur simul cū humectatū & nō fiat reio
lutio foris sicut solū fa eret radix lili & pu
ra resolutiua ut nō ingrossetur ex hoc humor
sed fiat cum humectatione aliqua resolutio &
hoc sit gradatū & ē canon Melis i h^o capitulo
& hoc est qđ dicit ut nō ingrossetur humor
propter resolutiōē purā qua nō est leuius
& iō ponitur medicine humectantes. ¶ Neq;
grossitudo fiat ut humectatur i. per solā hu
mectationē Et nō sit resolutio idest quā nō sit
resolutio uirtus ergo tā pura resolutiua q̄
pura humectatiua nocet.

¶ QVOD SICOLERA & E n cures sicut
de corū calore quia resilitur a frigore melan
colie sicilis & nō fiat foris resolutio Vel non
cūsa. i. si euacues h faciendo hāc humectatōez.

¶ ET ADMINISTRA Hic docet humecta
re cū obis. Vini albi pmissū qā magis humec
tat ē. n. forte in humectādo. ut p^o can. fen. 4°.
ca^o. 2°. & 4°. can. ca^o de cura terc. an. ¶ Preter
antiquū quia nimis calefacit & siccit. & forte
i. potens. q^o debet ēē mediocre.

¶ ET TERCIA Hic ponit terciā curā. & patet
¶ Chylificatiōibus calidis ut diamusco. dia
magist^o calido repāris. ut aromatio rosacea
uel alio a te constructo. Frigida multe frigidit
atis. ut faciendo ex cāphora & sandalis & ipo
dio. scies ex pulsu ueloci frequēti calorē. &c.

¶ INCIPIEMVS AVTEM. Hic i speciali po
nit curā secundū predictas res. & p^o ponit cu
rā melācolie cerebitalis. 2° eius que ē p coitate
ibi. 2°. q^o si cū i melācolia. Vel. d. ci possit q^o p^o
ponit curā 2^{am}. diuersitatē materię. 2° secundū
diuersitatē mēbrorū. ibi. 2°. qđ si causa. Et ut
raq; diuisio in idē reddit. Prima in tres. primo
ponit curā melācolie q̄ruz ad primā rem que
ē euacuatio & ē confortatio cordis. 2°. quan
tus ad secūdā que ē humectatio. 3° ponit sentē
tiā quorūdam. ibi. 2°. & tu quidē. ibi. 3°. qui
dī autem n. edicoq. Prima in duas. primo po
nit curā per flebo homiā. 2° per farmaciam.
Ibi 2°. deinde si iuenis ē ē. ¶ Considerādū
circa primā partē quod accipimus uenas quas
oporet flebo homare in melācolia cum est san
guinea. sūenam nigrā & cephalicam eiusdem
parris & quādoq; ballicā anteq̄ uenas fron
tis. Et ex h^o accipimus quod quādoq; flebo tho
māre de uena frontis. Quādo autem flebo
thomic harum uenarum fieri debeant appa
ret ex cā. g. talibus. Secūdo accipimus q^o ali

quādo dimittimus flebo homiā propter stibi
tatē & quia materie sunt pau & & sunt in capi
te tantum. ex q^o tictur q^o p flebo homiā fiat
sicilis & sic nocumētum. Tercio accipimus re
motiōē erroris quia nō debet stringi quā
sit clarus. ¶ Quarto accipimus modū quia d^o
fieri ampla. ¶ Quinto accipimus generalez ano
nez in quātitate flebo homie qā moue plus. i.
de sanguine per flebo homiez cū inuenis signa
cōmuni. i. repletiōis in toto. ¶ Hic cadere
dubitatio de ordine flebo homie harum uena
rum tamen hoc generaliter declarati ē i cano
nibus generalibus. ¶ Caderet dubitatio de q^o
brachio. De hoc aliquid Auic. agit & supra ē
dictū iur tamē moderni auctores plus cōtēā
tur ā flebo homiis i brachio sinistro et manu
sinistra & i pede ppter cōmunitatē ipsiōis que
plurimū in melancolicis colligit melancoliam.

¶ Tercio caderet dubitatio an poliz flebo tho
mi fieri nō premilla farmacia Nam Gul.
lombardus in hoc capitulo nō intēdit ut ita
rē in flebo homia nisi farmacia premittatur.
Hec tamē questio est generalis. & Auic. uult
quod secūdū oēm dispositiōē. i. melancolie
sanguine incipias a flebo homia Possunt enīz
melācolie sanguine esse plurimū dispositiōū
ut notū est sicut ex sanguine facta uel ex cole
ra. uel ex flegmate uel melācolia & tū mixte
sanguini & cū sanguinis exuberātia. ¶ 2° que
ritur propter quod in melācolia precipitur
a Melis quod incipias a flebo homia uenae com
muni siue nigre 2^a a flebo homia bas. acc. Sed
in mania incipit a ballicā postea uadit ad ni
grā si oportet. ¶ Sed dicēdū quod existēte
repletiōe in toto in mania & melācolia requi
ritur flebo homia quā a toto euacuet & cū
hoc cōueniēter materā diuerit. Materā. au
tē melācolica difficius diueritur ad longia
qua sed facilius ad ppiqua ppter iur. i. uisus
tarditatē. & diuersa nō timent sic recurſa.
Sed materia colerica siue ad colerā tendēs ad
longinquā facilius diueritur. & debet diuer
ti timore recurſa. Flebo homia aut nigre pro
pinquioris diuersiōis est. & iō precipitur in
melācolia sanguinea. sed i flebo homia ex basi
lica lōgiquioris. & ideo cōceptiō mania san
guinea. forſan hec fuit imaginatio Mel. & alie
cāe possent assignari quas pntis dimittit. &
hec qđ dicta sunt pnt pati calūā. ¶ Quinto du
bitatur si apra uena parientis melancol. az exe
at sanguis subtilis debeat confrigi et uideretur
quod sic p. Ralim primo cōtētiōis. 2° ca^o ubi
dicit si contingat re aliquid melancolicā flebo
thomare & sanguis nō exeat niger nōcas pec
catis in opinōne tua eo quod sanguis debet esse
totus niger & ideo erit uena claudenda & n

erit permittendus sanguis amplius exire.
Probatu rone quia uena debet constringi qm
non euacuatur sanguis qui debet euacuari. sz
quando euacuatur sanguis subtilis. est hoc ut
notu e. In contrariu est. Auic. ¶ Ad solutione
huius contradictionis sciendu q melancolica ma
teria uel inficit totum sanguine & tunc apta
uena sanguis apparet niger uel n inficit. s. quia
non misetur fecuz un flebothomia no compe
tit & tunc i principio flebothomie apparet san
guis bonus & tunc debz statim contrigi quia
& in processu flebothomie sanguis bonus ap
parebit uel melancolia inficit sanguine in parti
bus interioribus non exterioribus & tunc per
flebothomia incipit euacuati sanguis laudabi
lis. nec propter hoc debet fieri restrictio. quia i
processu euacuatur sanguis melancolicus. ¶ Qd
aut aliqn sanguis qui est interior sit infectus.
qui aut est extra non sit infectus. apparet ad
sensuz in ulu flebothomie. & sumitur ab Auic.
3. ca. fen. 4. trac 5. p. ca. 3. & p. ca. fen. 4.
ca. 3. de flebothomia. Potest et e contra quando
q contingit q sanguis extra erit infectus. sed
intra non sic. ¶ Ex quibus apparet concordia
inter Aui. & Rasim quilibet enim eorum pro
cessit cum sua estimatone. Auic. n. flebothomiat
melancolicu cuius sanguis e extra bonus & itus
malus. Sz Rasis flebothomiat melancolicu cui
sanguis totus e malus ¶ Et forsam quod e plus
coringens uel flebothomiat per errore melanco
licu cuius sanguis totus e bonus unde & si ap
ta uena exit subtilis debet constringi. ¶ Sed tu
dices quare flebothomia cu si sanguis totus
e bonus. ¶ Dicendu quod coringit propter
errore estimabas eni quod no e sicut multoti
ens co. ingit

¶ **DEINDE** Hic ponit cura quado melancolica
materia e a sanguine sepeata & primo quan
do e melancolia frigida 2o quado est calida Ibi
2o & si materia Vel aliter ut supra apparet.
Prima in duas primo ponit cura quatum ad
prima intentione que e euacuatio 2o quatu ad
2am que est confortatio cordis Ibi 2o cu pur
gaueris Prima in duas primo ponit curam per
euacuacione cu solutione 2o cu uomitu Ibi 2o
& administra ¶ Consideradu quod ly deict
potest dicere ordine ad flebothomia & potest
dicere ordine sermoris. q. d. post q postu cano
nem in flebothomia nunc pono tibi can. in far
macia. ¶ Considerandum secundo qd Auic.
in euacuacione arte dicit tria. p. purgatores mate
rie cu dicit incipe a digestoe. 2o attēdit gradū.
quia primo a feuioribus euacuariis est incho
andum. ¶ Sed tu dices quomodo colloquin
tida & siamonea e leuis medicina. imo est de

fortibus. ¶ Dicendu quod leuis respectu alia
rum que dicuntur. s. magnarum hierarum &
generum elieboru. ¶ Vel dicendu qd e leuis
medicia si paru e ca det. Vnde Auic. dixit pag
Tercio attendit Auic. iteratione euacuacionu.
Humet. n. hic cuz sit difficilis educionis non
potest una euacuacione educi. Quid aut dicit
de timore eliebori declaratū est supra i canoni
bus generalibus. ¶ Et multociens & c. Vult q
ponendo ass. due has medicinas in aqua casei
& assiduando datione aque illius. confert 2m
motatqz re flegmatis ex materia. i. 2m q ma
teria e pag flegmatica. q. si eēt multu de fleg
mate non sic coert aqua casei. vel ex medicina
.i. si us cu medicinis minora re flegma tūc pōe
has medicinas i aqua casei. Vel ex medicinis. i.
si pōssit dari medicinas que euacuaneget fle
gma tūc. securius pōe dari aqua casei In ma
teria. n. frigida & humida aqua casei. uel mul
tu uideretur unilis. ¶ Omnia mēle euacua tū ali
qua de hieris & c. Contra q Rasis p corine
tis prohibet usum hierie. ¶ Dicendu q Rasis
loquitur in materia calida incia. hic loquitur
Auic. in frigida In calidis enim materiebz in
quibus timetur inflamatio no multu con. eda
tur hiera ut 5o ca. n. trac 2o.

¶ **ET ADMINISTRARE** Hic considera duas
conditiones ad uomitu Prima si materia in co
auget morbu Secunda e si egritudo no e mel. u
debilis & hoc referendo ad uomitu forte cum
fortibus. s. elieboro. qui uomitus coepit cu m
egritudo e multu fortis & fortiter est infixa
melancolica materia que non educitur nisi forti
medicina sibi et elieboro e. hieris magnis pluri
me quaru fortu medicinaru prouocat uom
itu & ideo statim dicit. si aniquatur egritu
do administra uomitu cum elieboro. ¶ Vel
pōssit dici Si egritudo non est uehementis de
bilis. s. eff. thue. iro facit multa debilitatez
uirtutis. ¶ Sextariu e pondus. 3. vi. & c. ¶ Re
liqua patent Cumq. ¶ Hic intendit ad cor. &
cum hoc tria ad euacuacione comune & pu
cularē. s. masticationibus & gargaris maribus
notis i capitulo generali supra ¶ Alefeniaci sunt
species aromaticæ ut gariofilii & similia ¶ Te
si materia ¶ Diceret aliquis quare non ponit
cura melancolicum materia e declitus ad fleg
ma ¶ Dicendum quod dedit intelligi supra
cum dixit & declituz ad frigus ¶ Considera
dum pillu stomacis temperatis q. no mul
tum uis. s. Melencolia enim declitus ad cole
raz citrinā e habiliat ad motu ¶ In ca. suo. i. i
ca. de cura fode calide.

¶ **ET TV QUIDEM.** Hic can. iam e supra
exp. stus quado Auic. docuit cum papauere
miscere camomilla & allachuen.

¶ QUIDAM. Hic ponit curam aliorū suā & primo ponit in hoc unū preceptū 2° aliud. Ibi 2°. & laudauerūt. ¶ Dicit primo quidā autē medicorū. s. Ruff^o & Alfulamē. ut. Rasis p^o cōtinēris. 2° capitulo non laudat nec utuperat quia materiā melancolicā diffīciliter mobilez aloes non educeret. Sed aliquā melancolicam colericā forsan posset euacuare. ¶ Cheras est quatuor gra. ordi. & cōfert in mundificatiōe stomachi. Et laudauerūt. Primo facit hoc. 2°. ponit suā sententiā. Ibi. 2°. nos autē. ¶ Et laudauerūt. s. Rasis auctoritate Ruffi. uel Gal. Nos ¶ Considerādū q^o aerū scādū se auget melā coliciā. ut Hip. 3°. re. acu. & 2°. cañ. & 10° Auic. i meo eius nocuētū. timet ēt maliciā squille pp sui resolutionē. & exarceōz Sed si materiā ut calida cōfert aerū pp infrigidatiōē. & maxime si mīscetur ēt cū rebus cōferentibus in hoc. ut poliū & c. aerū ēt squillitū & oximel facit cū aceto squillitico propter uirtutē in resolutionis cōtinentioris & subtiliatoris etiā cōferunt quīs materiā sit tendens ad calorē. Accitū & iuuat. s. mīscendo cū medicinis splenis qū melācolia sit cōmunitate splenis. quia splen diligit aerū. ut Auer. 7°. colligit ca^o d^o curis apōstematū. ¶ Et oportet. ¶ Resumit curā cū cōfortatiōibus. ¶ Et sit multū uincens. s. oleū uolūtū. Siccatē camphore & c. Et sup. in quibus recipiuntur reliqua odoramenta frigida & c. Et in hoc oportet cōsiderare dispēntiam in calore uel frigiditate 2° q^o supra dicebatur in cordalibus. ¶ Quod si. Hic ponit curā melācolie p^o coitate. & primo eius que sit p^o cōmunitate ad stomachū. 2° ad mirach. 3° ad alia mēbra quedā. Ibi 2° & fuerit. Ibi 3° quod si cā fuerit prouicat. ¶ In prima parte abbreviat curā quia est cognita ex capitulo apostematū stomachi & malarū complexiōnū calidaz uiscerū. s. stomachi epatis & aliorū & est cognita in canonibus supra positis in cura lode & in canonibus generalibus. Et si fuerit primo ponit curam melancolie mirachē quādo cōiūgitur dispositiōi calide 2° quādo frigide. 3° ponit curam ad uērositatē que i ea multiplicatur. Ibi 2°. & si fuerit. Ibi 3° & multociēs. ¶ Considerādū q^o cel ditas in pibus mirach uērositatē materias melācolias etiā dixit qū. ¶ Considerādū 2° q^o i ētio Auicē ad q^o uer p^o ad curā apōstematū & sicut ut ca^o de apōstematibus. s. in generali p^o li^o. fen. 4°. & infra fen. i. 4. d^o apōstematibus mētracitarum. Secundo inēdit ad cōfortatiōē capitis & c. & sicut ut ex. d^o d^o d^o. 3°. ed prohibitionē generatiōis & multiplicatiōis melancolie. & sit rectificando epar. 4° ad diuersionē & prohibitionē. & sicut ut uentrosia & medicamine de sinapi. & cōfortatiōe splenis

Hec cōfortatio est nota fen. 5°. ¶ S^o tu dicit a ubi debet poni s^ote uentrosia. ¶ Dicitū q^o pos sunt poni circa partes coli. & si materia ian guinea in capite habūdat sicut cū scarificatione Possunt etiā poni circa partes tētr. s. sicut su p partes epatis uel splenis ubi etiā sunt uene quas quādoq^o flebo. homamus ut l^o. p^omo. fen. 4°. ca^o de s^obothoria. ¶ Considerādū q^o preter has iētiones in cura melācolie mirachē sunt iniectiones cōmunes. s. euacuatio humectatiō & cordis cōfortatio quas Auic. inrellit ex premissis & ex eis que dicit ibi & cāñ. ¶ Et si fuerit t. ¶ Considerandū primo quod duplex litera reperitur. Vna que dicit infrigidantis & patet Aua que dicit infantis & hoc fit ex uērositate que etiā multiplicatur in stomacho propter debilitatē naturalis calidi ex quo fit opera imperfecta que ē uaporatio ut fen. i. 3. erac. 5°. p^omo capitulo nō solum ergo uērositas fit in mirachia melācolia in qua ē dispēntia calida. sed ēt i q^o ē frigida. neq^o fit et apōstematū sicut calidum uel neque. fuerit apōstematū s. aliquod quia si ēt apōstema requireretur alia cura in principio. ¶ Considerandū 2° q^o Auic. inēdit quasi ad rectificatiōē n^o ale dispositiōis cū rebus calefacientibus. ut apparet & apparitibus. & iō d^o sicut abstinē. 2° q^o dicitū ē. s. supra. ut ibi quidā autē medicorū. q^o autē tēpore abstīnēdū debeat dari in morbis materialibus iā declarauimus 4° cāñ. 4° de cura emittit herba marie i. a. remissam. Inēdit ēt ad diuersionem cū sinapismo inter duas spatulas. & cū uentrosie super uentre absq^o scapellatione. quia materia est frigida. ¶ Nūi illic & c. ¶ Contra q^o supra docuit ponere eas in mirachia cū apōstematū Dicitū q^o ibi docet eas ponere p^ost spatulas. sicut in collo. 3° hic prohibet eas in uētre. ¶ Vel dicitū q^o cū apōstema ē i uia declinationis & cōstet cursu materię possunt poni uentrosia sed cū apōstema ē in principio & cū materia ē in cursu tunc prohibetur. & ppter hoc dolor ēt phibet. s. dolor materialis humoralis cum attritu materię ¶ Considerādū ēt q^o alie sunt iniectiones que intelligūt ex portibus premissis.

¶ ET MULTOCIENS. Hic primo facit hoc 2° ponit canonē. Ibi 2° & oportet. Quod primo dicit patet. ¶ Et oportet. 1° pōit quēdā speciales canenes 2° pōit cāñ. cōmune. Ibi 2° & canon. 1° in tres sicut tres cāñ. pōit. Ibi 2° & multociens. Ibi 3° & s^onas. ¶ Considerandū q^o reificatio epatis siue sit calidū siue frigidū cōmunicat plurimū i melācolia mirachia quia epar firum ē humore.

¶ ET MULTOCIENS. Hic cōsidera q^o in melācolia mirachia ēt cū dispositiōe frigida

epatis & uentris accidit quādoq; error cū me-
dici inueniunt inuāentū a frigido. Hoc autem
inuāentū ē p accidens. Primo si dentur frigi-
da humida, uerbīgē Aqua uel pisces faciūt. n.
h^o inquirātū humida nō ingrū frigida. & hoc
ē quod dicit, tūc sunt humectātes. Secūdo mō
faciunt hoc quia frigida quietant uapores &
uērositates. Hoc autē nō est uerū inuāentū
abscondēs materiā melācolicā. Tercio possz
dici quod hoc faciūt frigida. s. humida qā me-
lācolia non multiplicatur ex eis ergo in spacio
tēporis quo nō multiplicatur & non uaporat
natura resoluit de materia & uincit & rectifi-
cat & h^o ē quod dicit ex frigido cū ē humidū
nō generatur colera nigra & sup. nō abscondit
materia eius. Vel aliter & absconditur idest re-
mouetur eius materia sicut per acidēs. quia
nō multiplicatur ex uicinis ex alia parte consi-
mit. ¶ Et scias. ¶ Primo ponit cā. 2° infer-
quidā. Vbi 2° nō ergo. ¶ Cōsiderādū quod re-
gimē. gr. off. tū sicut frigidū & humidū ut
comestio piscū grossū & carnes pordine for-
tasse per humiditātē & impugnatōz relinquit
melācolie & confert ex hoc. Et quia dicit fortas-
se inuenit qd etiam fuisse nocet & nō relinquit
melācolie & hoc quia addit quādoq; in opilla-
tione & per uia cōpressionis et aggrauatiōis
a flegmatica materia pōt nocere etiā propter
frigiditātē additā & multiplicatiōē flegma-
tis possēt etiā multiplicari melācolia. Regimē
etiā subtiliatiū ut usus rerū subtiliū sicut ui-
telloy orū & carnes per dēis & rerū subtilian-
tū sicut speciem aromaticā fortasse no-
cet quia multiplicat melācoliaz per uia adq-
stionis & fortas- inuit multiplicādo spūm i
corde subit & hoc maxime apparet in diuer-
sis melācoliciis. ¶ Non ergo. ¶ Cōsiderādū q
quia multiplicatio flegmatis accidit melācolī-
dis quādoq; & hoc propter digestioz proprie-
habentibus melācolia mīraciam cū frigidita-
te & illud flegma aggrauat eos et comprimit
materias melācolicās & etiam flegmaticas in
partibus uiscerū ideo euacuatio flegmatis ut-
uat qnq; habētes melācoliam non ergo decipia-
ris & credas q sit egritudo i radicē flegmatica
ita quod tu ex hoc coneris ad flegmatis euacua-
tione omissa euacuatiōe melācolia quia inua-
mentū per se est euacuato colore nigro. ¶ Et ca-
non. ¶ Hec pars dupliciter est diuisa sup. &
ideo dupliciter pōt intelligi quod dicit melāco-
lie. s. mitachie. uel melācolie sicut cuiusq;. ¶
Et primo ponit canonem i euacuatiōe humec-
tatione. & rectificatione cibi & stomachi cōfor-
tatione. 2° in acidētibz anime. ibi. 2°. & opor-
et. ¶ Cōsiderandū proprie quādo sentiunt.
Ratio ē quia. tunc cibus ē corruptus. & dedi-

nat ad supiora. ¶ Electuaria cōfortantia os sto-
machi ut aliqui modi diacoriani uel diagra-
ga p diacalamētū. & aliud scēdū q ubi uide-
tur. ¶ Caueatur ab ingressu balnei. ¶ Contra
quia sup. cōcessit balnei. ¶ Dandū per ex-
positionē litere caueat ab ingressu balnei post
cibū iam corruptū & ab itromissione cibi sup
cibū iā corruptū. Et oportet. Cōsiderandū
q occupatio cōfert quia diuertit ab eorū malis
imaginatiōibus. ¶ Et cōfert uinū albū &c.
quia humectat et multiplicat spūs. ¶ Aut ti-
mor. ¶ Aliquis diceret uident q cōtradicit
p dicit nihil ē nobilius q timor. ¶ Dicedū q
timor p se ē cā nocēs melācolicus tamē aliq-
ti nō p acidēs pōt cōferre q i facit mētis di-
uersionē a profunda cogitatione & timore p-
cendebus & consequētibz egritudinem me-
lācolicā. & ideo dicit occupantur cō. s. timore
a cogitatione. ¶ 10 Ratis q cōtinuus. laudat
Iudū facop. ¶ Quod si cā paret. ¶ Si autem
accidit. ¶ Mit canones sūt pro iostica. tamen
intelligit q si eueniat hec accidiō in melāco-
lia q tu cures cura debita istis accidētibz no-
ra ex capitulis suis. & explicat hoc in ultimo ca-
none. Et sunt quinq; canones. ¶ Circa primū
considera q per casum desiderii possūmus intel-
ligere casum appetitus cibi & ē malū sicut in
qual bet longa egritudine ut Hyp. 7° parua
la affoz. & in melācolia significat quod longa
exicatio fecit defecere degelū & nutritiā
in mēbris unde nō queritur cibus & hoc ē q
dicit scitias est extēsa. Possūmus etiā intelli-
gere casum appetitus coitus. Melācolici enim
uentosi circa genitalia sunt appetui ergo cal-
hūis appetitus ē malū & significat quod mul-
ta siccitas destruxit uentositātē & s. nūm circa
genitalia. ¶ Et cum. ¶ Hic ē scēdū canon in
quo cōsiderat quod ulcera possunt fieri p uiaz
expulsionis melācolie & leperationis a languī-
ne. & sunt laudabilia. ut apparet in 4° cā. ita-
tim diendo. Possunt etiā fieri p uia corruptio-
nis sanguinis & ulcimationis in malicia. & tūc
mora ē p. pinqua. ¶ Et cuiusq;. ¶ Hic ē tercius
canon generalizatus p cā. fen. p. cā. de hu-
moribus. Signa autē materie mobilis sunt qui-
bus cognoscimus q ipsa sit colerica. Fecalis autē
est immobilis & medie medio habent. ¶ Et
etm. ¶ Hic est quartus cā. & considera q d-
bet intelligi q apparent per uiam expulsiōis
& ideo hic cōmendantur ulcera. & eximen sup
ius i 2° canone uittuperabantur. oportet igitur
q cū istis habeātū alia signa. ¶ Et cū. ¶ Hic
ē quintus canon. & dicit cum aliquibus babē-
tibz melācolia accidit spasmus post solutio-
nem. uentris & euacuatiōem. s. aliam ipsū.
quibus h^o accidit sunt digniores illa. s. melanco-

lica passione propter siccitatem &c. Vel ipsi melancholici sunt digniores illa, segnitudo in palam &c. & tunc Auer. cum regimine humectariuz ad curam huius spasmii de siccitate & sic sedēdo in aqua tepida fumendo panem cum iulep quia humectat aqua mixta, si uino uel zucaro &c. patet

S Petes melancholic. ¶ Hic ut supra dicebatur determinat de duobus specialibus modis siue speciebus melancholicæ passioni. ¶ Et primo de cucubut 2º de illi. Ibi 2º hec egritudo. Pria i tres. primo notificat cucubut quātū ad signa siue proprietates secūdo quātū ad causas tertio pōit curā ibi 2º & causā qdē. Ibi 3º cura. Pria in tres primo notificat istam passionē per sui accidētia siue proprietates secūdo quorūdam ponit causam 3º assignat causam siue nominatiōis. Ibi 2º & eius quidē. Ibi 3º et hº neq. nominatur. Dubitatur quare in februario imo uidetur q. i marcos. post mediū uel aprilis uel maius q. melancholia & mania mouetur i uere ut s. Aui. & Hip. 3º affix. ¶ In cōtariū hic & Azararius in hº ca. ¶ Dicendū q. apud quosdā ē portias cōstelanionia. Aliter dicendū q. hec melancholia que facit cucubut nō solū habet maliciā cōmunem. imo propter determinatā aduersionē habet maliciā propriā. Seruata igitur ab autūno quiescit cū foris frigus hiemalis. uersus finē autē hiemis statim mouetur & ppter sui maliciā accelerat motū nō expectando uer & forsaz quod climata habēt in hoc impressiōē in quibus etiā diuersificatur impressiōes mēsiū. ¶ Ad rationē dicēdū quod nō ē i cōueniens aliquā specialē melancholiā moueri in hieme licet plures moueātur in uere. ¶ Homo dī ligat &c. ¶ Cōsiderādū quod istorū causa ī speciali assignari nō potest quia sequūtur de terminatis modis melancholicē cōditiones in diuiduales. ut supra dicebatur. ¶ Malicia forationis idest imaginationis propter melancholicos vapores facientes imaginari esse extra quod nō ē. ¶ Egressio idest fuga a uiuis diurna. ¶ Nō quiescit in loco &c. propter errorē cōsiliū. ¶ Canēdo ab hominibus quia ppter errorē cōsiliū iudicat a quolibet esse fugiendū. Et quādoq. species indiuiduorū nō imprimūt & ideo negligit et nō discernit. ¶ Est in ultimo cōtariū. ¶ Cōtra jā dixit quod nō quiescit in loco. ¶ Dicēdū quod hic accipitur quies ut opponitur furiositati maniae quia licet sit mobilis nō tamē ē audax uel furiosus. Vel aliter q. est in ultimo quiescit. quādoq. & quādoq. ē mobilis secūdu uarietātē siue p. h. iop. ¶ Que primo propter tristitiā dī quolibet. Et cautellē uidetur q. sit caecus. Vel cautella nō iū

mitur hic pro ea q. ab ingenio procedit. sed cautella dicitur a cauēdo. q. ab omnib. libi cauet. ¶ Curmus &c. ppter uigilias. citranē enim facies uigilantiū. ut Auer. colligit 2º. ¶ Eia gua siccā ppter siccitatem melancholicā. ¶ Et eius. Hic assignat causam quorūdam accidētū adens alia accidētia. & assignat causam ulcerū crurū. & quare non consolidantur. ¶ Et nota q. si Auer. fuisset possibile assignare uerā causam alioq. mirabiliū accidētū dictop. fecisset. ¶ Corruptio melancholicē. unde corrupti sanguis ¶ Et multus morus pedum est causa q. mærie corrupte infra trahitur. ¶ Et quoniam remanēt secūdu dispositionem. causap. m. m. i. scap. & extrinsecap. non sol. dantur. Reliqua patent.

ET HOC. Primo ostendit quare dicitur cucubut. 2º ostendit super quod cadit h. nōmē. Ibi 2º. & cucubut. ¶ Cōsiderādū q. de mēte Auer. in isto sunt duo. I. paucitas memor. e. s. presentū ut apparet ex dictis. capitulo de corruptio ne memorie. & paucitas recti cōsiliū. g. ob uer petro iudicat frigidū esse errorē cōsiliū. & cū fugiens obuiat martino iterum iudicat esse fugiendū. & sic i fugi modo ad unā p. tē mō ad aliam. & ex hoc uocatur cucubut. & paucitas memorie inuati in hoc quia si recordaretur prereritū indiuidū & cōsiliū dati de fuga posset arguere quare a tot ego fug. ¶ Et cucubut. ¶ Cōsiderādū q. nomen cucubut eadit super quatuor. Dicitur enim de bestiola quadā que super aquas uagatur & dicitur ut a puericia recole schuar. lelo. Et dicitur d. bestiola que nō quiescit. Et dicitur masculus ex lahal. i. demone ista nō sunt nobis nota. Et dicitur q. uox uulpes hamatus. qdā species uulpis nēd mobilis q. uis autē ista q. uox hic ponat tamē fperit cucubut dicit d. color sanguis ī facie putrefactū ut apparet in sinonimis cōmunibus et in glossa super p. ca huius capitulū. ¶ Et forsaz talis sanguis fperitur in faciebus istorū. Magis similia nostro loco idest in nostra cōrta sunt duo prius dicta de his significatis. ¶ Et caua et melancholia sicut aduosa determinatis modis aduersionis & malicie.

Uera huius. ¶ Primo in generali pmitur curā 2º in speciali. Ibi 2º. & op. rter. Primo inuinit quod tu re deas ad capitulū quod precessit. ¶ ad tres res que sūt thesaurus cure. ¶ Et op. rter. Primo ponit curā per r. edicinas & dietas 2º per operationē manū. Ibi 2º & cō. Prima in sex sicut sex ponit cōm in cura corū. Primus ē in flebotomia. ¶ Dubitatur quare isti uisue ad flebotomiam flebotomia. Facimus eim hāc flebotomia in uchemēti repleione sanguinea

ut 9°.theo. & i forti dolore. ut in cōmōte affo.
prime p̄cūle. que egerūt. **D**icendū quod
itū d' & p̄ceptū Ayarari in hoc capitulo. &
p̄ceptū Ral. p̄ continentis. penultimo ca^o.
in fine nullus tñ cōp̄ assignat causam. **D**ico
mus ergo q̄ si materia ista melācolica ē ueh
ementer sanguis multa cū sanguinis habundan
tia. q̄ talis euacuatio debet fieri usq̄ ad leuem
siccō p̄m. s̄ p̄pōmā. Vnde Ral. p̄allegato
ca^o. nominat ipsam hīcē melācolica. De qua
aūt uena fieri debeat apparet ex canonibus ge
neralibus. ramen Ayararius p̄cipit q̄ ex ce
phalica. **A**d contrariū dicendū q̄ s̄lobo
thomia copiosam facinus quādoq̄. p̄pter
passionis uehementiā. ut habet aibi declarari

Et regatur. **H**ic ē s̄cū dū cañ. ad humecta
tionē. & preparatiōem etiā cum aqua calēi
S; ut diceres quare tribus diebus & nō pluri
bus. **D**icendū quod hoc ē p̄ceptū. Ralis
ibidē unde dicit exhibetur seru p̄ tres dies. Et
causa est quia statim uult euacuare aliquid d'
materia ut quasi de quarto in quartum euacuet
es addēdo epichimū in aqua lactis sed hieras
magnas da cū interuallo maiori

ET POST ILLUD **H**ic est tertius cañ.
Dubitat quia supra de inēctione. Ralis
prohibetur hiera in materia calida. Dicendū
quod nō dat hierā nisi postq̄ tēperauit calidi
tate & furia humoris & hoc cū s̄lebothomia
cū balneo & cū aqua calēi & iō dicit & post il
lud. **D**einde ingeniatur ut dormiat. s̄ post
hieram quia est fortis medicina. Vel sit cano
absolutus ut dicatur siue des hieram siue nō
ingenies ut dormiat quia somnus ualde con
fert eis ut statim ponet

DEINDE COR **H**ic est quartus canon
qui uertit se ad cōfortatiōē cordis. **D**ubi
tatur quomodo Auic. concedit tyriacā cū sit
medicamē calidū & exicatiuū & resolutiū ut
sumitur a Gal. in l^o d' cōmoditatibus tyriace
unde collaudat usum eius in podagricis. **D**i
cēdū q̄ forsan intelligi de noua & quādo cum
creatur non ē excessus calorē q̄ cognoscet ex
pulsū. & iō si apparet distēpā iā calore tunc
conforta cū aliis que habent uirtutē confortan
di. & cum hoc infriigidat & ideo dixit & que
cū s̄ p̄ procedunt & c. **V**el dicēdū quod opi
nio Auic. fuit quod tyriaca ex parte tyriacita
tis confortat cor. ut est declaratum a ms̄ super
2° cañ 4° ca^o & cū hoc resoluūt materias Si g'
tames de suo calore. uteris frigidus ut dicit &

misce cū alia re nec de suo calore multū dubi
tauit Auic. ut apparet i trac. de uiribus cordis
uersus finē. **E**t cū hic ē quintus cañ et dicit
& cū hoc. cū das tyriacā. & medicinas cōlūi
les que quāuis cōfortēt exant ualde humec
teret & embroctet s̄ licet super caput & ali
as partes si expedit cum infriigidantibus.
Vt non & c. i. quia ipsi multum mouentur &
inquierantur & ambulāt si possunt. unde cale
fiunt. & usus tyriacē & similitum enā calefacit.
ideo oportet ēbrocare cum frigidis. ut rñ.
q̄ d. in confortatione cordis istorū non p̄ssū
mus absolui ab usu calidop̄. Et causa est que
sumitur fen. xi. illo capitulo.

NOS. Complementū. uel ibi. Et ut datur est
si xus cañ. q̄ somn^o. conferat apparet ex p̄ce
denti capitulo ephimū laus iam apparet. &
reliqua parent.

ET CVM **M**edicamen & cura. s̄ per medi
cinas & regimen. **F**lag. letur & c. **E**t hoc
ut rectifiet estimatiōē. A. enim maxime cre
dit obediētā corporis anime estimatiue ut ap
paret. c. de naturalibus. & in sequenti capitulo
Cauterizetur. **H**oc declarātū est supra d'
p̄missione sensus. & illa declaratio afferatur
ad hunc locū. **C**onsiderandū cum dicat quo
niam sanatur. debet intelligi. s̄. quandoq̄. quia
de mēte Ralis p̄allegato ca^o. isti frequēti
moriuntur.

Hic determinat de
alia specie melācolie que dicitur
ille si. amor siue erroris. Et p̄rio
hanc passionē notificat. 2° ponit ut
ram. Ibi 2°. considera. **S**ed tu diceres non
uideretur q̄ amor sit passio melācolica. quia in
canticis cāricop̄. 27. cōmento. & cārico ponitur
passio colerica. **D**icendū q̄ illud ē extraneū. 3
dictū cū dicitur colerica p̄ adustione quilibz
enim humor acuitur. & ut sic aliqualiē tra
hit ad naturam colere cū aduritur. Prima in
tres. primo notificat istam passionē p̄ diffiniri
tōē 2° ponit signa 3° subdit quendam cañ.
curatiū. Ibi 2° & signa. Ibi 3° amplius cur
Considerandū primo quod hec passio uo
catur ilisi apud arabes & apud nos amor siue
passio quā homo p̄pter amorē incurrit. Ec
uocatur erroris. i. passio errorica. i. diuina quia
quidā putauerūt a deo fieri istā passioē ut
primo pronosti. cōmēto septimo. Vel quia
isti sunt abstracti ab omnibus aliis negociari
onibus sicut accidit in cōtemplatoribus diuino
rum. Cōsiderandū q̄ Auic. dicit q̄ hec passio
ē similis melācolie quia ut ex eius intēdō ap
paret q̄ ista passio oueit cū melācolia & differt
ab ea. Conuenit quia in utraq̄ ē lesio cogitari
ne cū multa soliditudine. Sed differt ab ea q̄

incolica sit necessaria a uicio humoralis siue
complexionali puro q̄ sunt dispositōes corporales
egre respectu hui⁹ idiuui estiliabilis. Sz amor
fir sola uehementia estiaris respectu hui⁹ idi
uidui estimabilis licet etiā possit coniūgi uici
um hui⁹ uel etiā a uicio hui⁹ fieri. ¶ Du
bitatur cui uirtuti attribuitur amor. Dicitur
dū quod formaliter uirtuti appetitiue Ratio
est quia amor formaliter nō uidetur esse ali
ud nisi appetitus siue dispositio illi sequens un
de homo appetit aliquā dominā ergo uidetur
esse passio uirtutis appetitiue. sc̄. concupiscētie.
Dico etiā quod cuiuslibet uirtuti cognoscitiue in
trinsec̄ debet quodā modo attribui. Et ratio
est quia uirtutis operatio cōcurrit. Primo
enī cōcurrit sensata forma que apprehenditur
ab imaginatiua et affert illam aliquis particu
laris sensus. Secūdo cōcurrit placibilitas iudi
cata p̄ estimatiuam. Tertio cōcurrit cōtinua
tio iudicii placibilitatis ex cōtinua reportatio
ne p̄ memoratiua. Ex quibus uigoratis & uni
tis consurgit appetitus cōiūgendū sc̄ illa mu
lere quā homo diligit. Et quia affectio fit cū
mēbris generetiuis ideo fit tranquillatio circa illa.
Ex quibus apparet quod a amore est lesio ima
ginatiue & memoratiue per infēsiōē actus
sed estimatiua est lesa per corruptiōē quia ut
dicit quādoq̄ pulchrū quod ē sedū. & ē lesa
p̄ intensiōē. quia cōtinua sua actio est. estima
tio de pulchritudine & placibilitate illius. &
quia omnia alia estimabilia quasi omittit. Et
hoc ē quod Auic. dicit in qua. legritudine uel
soliditudine hō adduxit inatatiōē cogitatiōis.
i. incitauit. & excitauit cogitatōē suam. super
pulchritudinē quāquā formę & figuratū
que insunt ei. s. in anima. Deinde adiuuat il
lud. s. ad incitatōē & augmentū cogitatōis.
desideriū. i. appetitus assequēdi. & nō segrat
Cū. n. non cōsequitur tunc fortius ardeat ad
cogitatiōē & appetitū. ¶ Et signa. Primo po
nit signa dispositionis hui⁹. 2. ponit signa qui
bus cognoscimus p̄iōnā que dilligitur. ibi. 2.
& eius quidā pulsus. ¶ Dicit priō signa eius
sunt pfunditatis & p̄pter sinceratē ex uigi
liis multis. ¶ Morus & c. Rō est quia semper
in anima eoz fixa stat forma dilectē mulieris
¶ Spiritus. i. anhelus mulie interfectionis pp̄
abstractionem anime ad cogitatiōē de forma
dilectā. & ē simile ei quod declaratū ē capitu
lo de fre. eli. de ierico. Gal. in libro de diuina.
& precipue alteratur dispositio ad tristitiam
cum sit remōio t̄pudii. s. in cantinelis. Et elon
gationis. i. remotionis ad dominā que dili
gitur. Vult igitur Auic. quod isti si audiūt cā
ntilenas amoris i quibus fiat promissio & ip̄es
affectiōis ip̄i ridēt. Si autem sint cantilene

in quibus iudicatur desperatio & repudiatio
ip̄i plorāt. ¶ Omnia & c. preter oculos trahi
tur ad eos materia propter uigiliam & plora
tū. ¶ Graues magne. i. uehementē. uel magne
palberes. palbere iupiores. crasse. i. crosse. & c.
¶ Tuaporant. i. fit multa ex capite euaporatio
propter uigilias & uirtutum intrinsec̄um la
borem. reliqua p̄. ent. ¶ Et eius quidem.
¶ Itud ponitur in libro pronosticorū. i. com
mento. & cū pulchra h̄ storia ponitur a Cali.
ad ep̄iginem primo l. 2. ca. 2. ubi narrat quō
de quadam muliere cognouit quod ipsa ama
bat uirum nomine peladem. ¶ Itud in quo
ualer. i. illud in q̄ ē uirtuosus. Dicendo est ho
mō hō in armis uel magnus litteratus. ¶ Am
plius. ¶ Hic attende mentē Auic. quāta ē obe
dientia corporis estimatiōi & hui⁹ sententiē
est 6. de naturalibus particula 4. & d. anima
libus 2. ubi dicit quod quando gallina uincit
gallū in pugna erigitur quasi esset gallus &
elenat suam caudam quasi esset gallus & ali
quando nascitur illi corū in crure quasi gallo &
i hoc percipi potest nature cogitationis ani
me & cetera.

Considera. ¶ Primo ponit curā p̄
medicinas & dicit ā 2. per acciden
tia anime. ¶ Iterū per medici
nas ibi 2. & fit casus ibi 2. & for
tales. ¶ Considera modū loquēdi Auic. quia
Auic. uult quod nō semper fit uiciū humoris.
¶ Secūdo cōditionē & c. quia fit balneū aque
in quo nō ster nisi parū sicut fit i ethice. & ex
plū est notū.

ET SIT CASVS. Hic ponit curā p̄ acciden
tia anime & habet tot̄ pres quorū ponit modos
regiminis circa e. p̄ animā. ibi. 2. aut i genetur
ibi. 3. & ē uetule. ibi. 4. & ex eis ibi. 5. &
ex occupationibus. ibi. 6. uenatio. Quod di
cit in p̄ibus omnibus fere notū est. ¶ Et trāsf
formatio. i. informare remouendo primam in
formatiōē. Hoc enim cōfert hominibus ratio
nabilibus qui habent ē lumē intellectus. Aliis
uero qui in sanitate eoz sunt ebetes intell. tu
nō confert. Quis sint ex eis que alios cōsolentur.
Quidā enim ex his uirupatiōibus magis in
cēdunt in amorē. & hoc deridēdo eū qui ui
riupat amāsam sicut ignorantem & gōriādo
de se quā cognoscit rāā domine pulchritudine
& bonitā. ¶ Verule sunt prudentiores uiris
i hac arte uirupadi & laudadi pulchritudines
mulierum & uirtutum & hoc quia sunt in hō
exercitate pulsū q̄ uiri sed in aliis negociis uiri
sunt prudentiores uiri tamē molles. i. mulie
bres ut etiā sunt eunuchi habent in hoc arte. ¶ Qui
dā homines sunt & c. & quidā sunt quos illi
laudatū cantilene augmentat. ¶ Considerā

dū q̄ auditus cantilene uel reducit in mentem
formā domine, uel propter multā delectatio
nem abstrahit. si quidem abstrahat tunc curat
Si uero reducit. & tunc augeat illū. Et tunc aut
reducit sub forma desperationis. & tunc ipse
plorat Aut sub forma afflictionis possibīl.
& tunc ipse ridet Ipsa autē sunt cōtingētia secū
dum dispositiōes particulares hominū & se
cūdū diuersitates actionarū & proportiōez
earū ad homines Tibi ergo est possibile scire
illud secūdū modū dictū. ¶ Veatio & Om
nia ista diuertunt cogitationē ab aspectu for
me dilecte Et fortasse Dixit fortasse quis nō
est necessariū qđ in eis sit semper peccatū hec
mortū Cū ergo est tunc indiget cura ista & hoc
est qđ dicit & illud ē scilicet de cura predica
tū euacuatiōibus & cū permūtātur cum
moribus. si propter cogitationē multā & uigi
lias & alia que sequuntur ad amorē. Et sanita
re corporū suorū. i. a sanitate corporali ad so
litudinē istorū. melancolicorū & maniacrū
& alcucubū. Mortes ergo sunt causā cōuertē
di corpus ad extraneā cōplesiōē & generatio
nē. humorū. Et hic p̄ mores ē intelligit modus
uite q̄ sequitur ad amorē unde humores adu
rūt & sunt melancolici. ¶ Circa materiam
de amore multi multa querunt. Prio an muli
er uiro magis afficiatur amoꝝ 2º quo sensu q̄
magis amoretur an uisum an uidi. an tactū &
multa alia de quibus exquirere nō curamus
& iā in nostris cātilenis uulgariter multa dixi
mus de amore. ¶ Sed quia Auic. dixit q̄ uerba
in hoc capitulo cōferunt Ideo cadit dubitatio
an uerba & precātiōes & collī suspēsiōes
siue breuia ualeāt & uidetur quod sic per. A.
hic. ubi uerba in hoc capitulo conferunt. ¶ Itē
Serap. capitulo de cecere ponit quod si potius
ue clauicōes in chalēdis tāgantur singuli singu
lo cecere deinde ligentur in pecia & proiciantur
post tergū ualz. Et ego audiui quōdā experiē
tia cōfirmātes sed hoc nō est aliud q̄ res simi
lis incātationi. ¶ Itē in antidotario maiori do
cetur cōfectio fieri homine induto albis uesti
bus & ad sonū musice & dicit qđ cōfert. Hec
autē est precātiō. ¶ Amplius Chyranides i
suo libro multas ponit incātationes cōmunes et
proprias circa herbarū collectiones. ¶ Itē Cu
alterius i libro suo capitulo de epilepsia docet
per modū incātationis illā curare. ¶ Amplius
Gilbertus āgilicus in pluribus capitulis uisitat
hoc modo cure. ¶ Itē in Aliab. ānigo 2º p̄ce.
sic de hoc capitulo speciale. ¶ Itē 6º de natura
libus Auic. narrat quod in terra de uestencie
erat quidā qui suū corpus paragozabat. idū
ponebat per incātationē. uel aliud nō secūduz
naturalem cursū. taliter q̄ animalia uenēna

sa nō offēdebant sibi. & narrat ibi mirabilia
de filio illius qui parē non inuenit. ¶ Amplius
satis uidetur dispositio similis incātationi &
suspēsiōne breuiū qđ accipitur filius lane & in
tingitur in sanguine murice & strāgatur cū
eo uipera & suspēditur collo hūis iquinādz
quia cōfert ut infra feci 2º. caº de cura. p̄ro
cationū. & Cali. 6º. de simplici medicina. caº 1º
peonia. ¶ Item rōne non minoris ē entitatis in
cantatio & similia q̄ species in anima. sed tales
species alterāt. ut A. b. in libro de causā motus
animaliū. ubi dicit alterant autē sensus & fanta
sie. ergo & c. ¶ Amplius illud pōt curare qđ
pōt uehemētiāz speciei sanitis inducere. sed
incātatio & similia hec possunt ut ē notū. ma
ior pbat. q̄a spes de sanitate aliquando plus
facit q̄ medicus cū instrumentis. ut Auic. 6º. de
naturalibus. particula. quarta penultio caº. &
ideo ille plures sanat de quo plures confidunt.
ut primo pronosticorū 2º cōmēto. ¶ In cōtra
riū est Cali. 6º de simplici medicina p̄rio capi
tulo qđ hoc uisuperat antiquos. ¶ Itē 4º de sim
plici medicina deridet illū qui carmine occide
bat scorpionē cū tamē hoc faceretur salua ut
dicit caº de salua. ¶ Item medicatio cōsistat
tribus modis dicta. potōne et chyrgia ut 4º
sen. prima sed incātatio & similia nō sunt ali
quod istoz. ¶ Item Cali. de utilitate p̄uicilaz
xi. & xiii. caº. contra moisen. ponit q̄ actio di
uina ad aliquā formā non est super qualibet
materia. ergo eadem rōne nec quocūq̄ instru
mēto naturali. Sz apud Galī. naturalia instru
menta transmutatiōis sunt quatuor qualia
res ut primo de uirtutibus naturalibus. & nō
sunt incātationes. ergo incātationibus nec hō
nec deus aliquid agunt. ¶ Amplius q̄ritas non
agit. ut Auer. 14º. phy. 24. cōmēto. Sz incātatio
est q̄ritas quia est oratio quedā. Oratio autē
est in predicamēto quātitatis. ¶ Recitat cōci
liator modos multos.

U Errigo & c. ¶ Omīssa cōtinuatio
ne rudi communi ut apparet ex
principio tertii trac. Dicemus qđ
postq̄ precedētī trac. determina
uit de egritudinibus que sunt cū plurimo no
cūmēto sensus & mox. Hic determinat d̄ egrī
tudinibus que sunt cū plurimo nocūmēto mo
tus & hº dicit p̄ca hic & supra trac. 4º & quā
uis dicantur iste egritudines cū plurimo no
cūmēto motus tamē & sensus leditur ut ap
parebit sed primū quod nobis apparet & ma
nifestus ē motus nocūmētū Iste autē egritudi
nes sunt quinq̄. si uertigo alue incubus epile
sia apoplexia. ergo habet partes quinq̄. Primo
determinat de uertigine 2º de alue & c. p̄es
patent Prima in tres primo determinat d̄ uer

vigene quantū ad sui esse & causas. 2° ponit si
gna. 3° curam. ibi. 2^a. facta aut. ibi. 3^a. facta qui
ciem. Prima in quatuor partes. primo ponit di
finitionē uertiginis. 2° compar eam ad epilepsiā
3° intelligat sui causas. 4° docet ex ea pronostici
ri. ibi. 2^a. & differentia. ibi. 3^a. & hec. ibi. 4^a. &
uertigo quidem frequens. ¶ Prima in duas. p^o
ponit diffinitionē siue nōficationē uertiginis.
secūdo dclat quod dicitur ibi secunda. Et illud

¶ Dicit primo quod uertigo ē & c. ¶ Constat
radū primo quod uertigo & scotomia apud
Gilbertū aglicū sunt idē. differūt tñ in hoc quia
dicitur uertigo qñ res apparēt uolui. unde di
cunt uertigo a uerto uertis. uel dicitur egritu
do uerticis. ¶ Tamen sciendū q non solū sumi
tur uertigo p diffinitione in qua apparent. res
uertis. sed etiā quocūq. modo moueri. sicut et
uidetur homini qui imaginatur q cadat. si sit
a causa intrinseca uel extrinseca pōt dici uertigo.
& ideo Aazararius dicit q uertigo fit ex al
pectu de alto loco in pfundū dicitur scotomia
quali sopomia. a scopos quod idē ē q uidere
uel intreadere & mias quod ē musca. quasi ui
dens muscas. amen secūdi Ralim primo conti
nenti. 2° ca^o. uertigo est dispositio in qua appa
rent res uolui. & homo non cadit sed regit se.
Scotomia autē est dispositio i qua apparent res
moueri & homo cadit & uocatur scire secun
dum glosam. ¶ Almanforis capitulo de scoto
mia. ¶ Sed tu dices dubitatur quia secūdi
hoc uidetur quod Aui. in hoc capitulo non lo
quatur de uertigine sed de scotomia quia dicit
quare non regit se ut firmetur imo cadit. ¶ Di
cendum tripliciter. Primo quod hic summitur
uertigo pro scotomia sed d uertigine distincta
cōtra scotomiā loquitur in sequēti capitulo &
cum alue ut ibi apparebit. ¶ Vel aliter quod
hic sumit uertiginē etiā pro scotomia & uerti
gine & licet diffinitio apparēter & expresse
sit de scotomia tñ ex hoc etiā intelligit uertigo
que est minor dispositio q scotomia. ¶ Tercio
possumus dicere q per hoc quod dicit. & ac
cidit ei ex obuiatione sui ipsius & cetera. dat
intelligere uertiginem distinctam cōtra scoto
miam. q. d. quod si non obuiaret sibi ipsi id est
non uoluerit se nō caderet & tunc dicitur uer
tigo Similiter p hoc quod dicit aut apit oculos
dat et intelligere d uertigine. q. d. alqs habēs
uertiginē ē q clausis oculis nō cadit & ista est
uertigo. ¶ Considerandū 2° q Aui. notificat
uertiginē ex duob^{us}. ¶ Primo ex sui immedia
ta dispositione & hoc ex duobus Primo quia
apparent ei omnia moueri & uolui super ipsū
Secūdo quia apparēt quod corpus suum &
cerebrū moueatur. ¶ Secūdo notificat eā ex
dispositiōe cōsequēte & sunt tria. ¶ Primū q

nō regit se ut firmetur imo cadit. Causa in
hoc ē duplex. Prima quia ipis cerebri debet
mouetur ad sua organa & iō nerui corporis
existentes debiles nō possunt corpus sustenta
re. ¶ Secunda causa est quia homo nō quali
corpore assequitur motū illi & timet & ideo
cadit. ¶ Secūdi est quia multoties aborēt
uoces & hoc quia cerebrū cū hoc ē debile ut
dicebatur supra ca^o d duo. ¶ Tertium ē quia
ex obuiatōe sui ipsius non figitur siue sedat
siue iter siue apiat oculos imo cadit Ista autē
obuiatio ē motus i girū quia tūc homo obuiat
sibi quod uertiginosus uult facere & talismo
tas potest rēptari fieri uel in hora paroxismi
uel post paroxysmū siue ante ¶ In hora quidē
peroxismi quia cū homo habet actū uertiginē
& semel uoluerit se in girū cadit. & nō potest
firmari sicut si homo sanus multoties uoluar
se in girū cadit quod igitur euenit sano in mul
tis girationibus euenit illi in una. ¶ Cōsideran
dum autē quod motus iste qui dicitur obuiati
onis sui ipsius sit in actu uertiginis a paciente
dupliciter Quandoq. enī mouetur secūdi illā
partē secūdi quā res apparent moueri. ita q
issequitur eū imaginariū & motū secūndum
motum qui aparēt sibi de rebus. Aliquando
conatur ad contrarium moueri quomodocūq.
fiat talis obuiatio. motus obuiatiuis in actu
uertiginis homo non potest se regere. & si se
mel tantum faciat hoc. ¶ Dico secūdo q talis
motus giratiuis potest fieri non existente pa
roxismo. sed ante uel post. ut sit sensus q hō
dispositus ad uertiginē quantus actū non ha
beat. tamen si semel se uertit ad girum incurrit
uertiginem & cadit sicut si homō sanus multo
tiens uerteter se in girum. & uidetur q sit sen
tentia Ralis p^o cōtinētis. 2° ca^o. & ex hoc pōt
cognosci homo sanus ab homine parato ad uer
tiginē. ¶ Et illud ¶ Hic declarat quare hīs
uertiginē si obuiat sibi & mouet se p ppe i gi
rū cadit & dicit q cā est quia accidit spiritui in
uentribus cerebri. & itā in arthariis & uicis
habentis uertiginē. s. quando simul mouetur
illud quod accidit sano cū multoties super se
& hoc ē quod dicit illud quod accidit. s. sano
cū reuoluit reuolutione continuā. i. pluribus
uicibus. ¶ Considerandū quod obuiatio sui
ipsius est proprie motus in girū reuolutiuis
ga quasi homo tentat sibi obuiare & proprie
quando conatur in actu uertiginis conera mo
tum quem facit imaginari uertigo. Ex hoc au
tem motu facto ab habente uertiginē cōtingit
quod spūs magis mouetur & ideo cadit sicut
ex cōtinga reuolutione cadit homo sanus. ¶ Et
dñia. Primo ponit diffinitōem iter epilepsiam &
uertiginē debile in qua homo nō cadit 2° inter

uertiginem fortē & epilepsiā in qua homo ca-
dit. ibi. 2.ª. & que ex ea est fortis. ¶ Consideran-
dū q̄ inter uertiginē leuē & epilepsiā Auic. po-
nit differētiā in tribus. Primo in mō euentus.
quia uertigo i sui aduentu manet tēpore aliq̄
sed epilepsia respectu eius accidit magis subito
& causa est. quia paroxysmus epilepsie ē mor-
bus magis acutus & uioletus. Dico autē res-
pectu eius q̄ etiā paroxysmus aliquis epilep-
sie aliquādo accidit nō multū subito unde qui
dā epilepsici preueniūt & occultant se. ¶ Secūda
differētia est in modo habendi se quia epilep-
ticus necessario cadit sed habens uertiginē debi-
le excitatur ut cadat nō tamē sup. necessario
cadit. ¶ Tertia differētia est in accidēte cō un-
cto quia epilepticus silet quousq̄ stat egritudo
s. paroxysmus & post sanatur et surgit. s. ha-
bens uertiginē non silet. imo quandoq̄ clamat
in toto paroxysmo suo. Et causa est quia non ē
tantum nocumentum in cerebro ut impediāt
motus lingue quantum est in epileptico. ¶ Et
que. ¶ Considerandum q̄ Auic. ponit unam
differētiā. & ē quia epilepsia fit cū spasma
sed uertigo non. Alia tamen differētia ponit
a Rasi. quia in epilepsia fit spuma. non tamen
in uertigine etiā fortis. ¶ Considerandū etiā
q̄ fortis uertigo accidit satis subito. & facit ho-
minē cadere ad terrā & stare cū silentio. & iō
multum assimilatur epilepsie. ¶ Et hec qui
dem. ¶ Hic inuestigat causas uertiginis. & p̄
cās extrinsecas siue primicias. 2.º causas magis
intrinsecas. licet etiā aliquid de extrinsecis dicat
ibi. 2.^a. Et quandoq̄ quidem fit uertigo ex cau-
sis corporeis. ¶ Ad primī euidētiā est sciē-
dū q̄ uertigo proprie dicta in qua p̄per thōi
q̄ res mundi in girū uoluntur maxime uide-
tur habere duas cās primicias. quarū una ē
reolutio hominis super se. Alia ē aspectus ho-
minis ad res que uoluntur. s. ad rotā mōlēdi-
ni & similia. Primo g^o Auic. ponit causam pri-
mam. 2.º secūdā. 3.º predictas causas applicat
determinatis corporibus paratis ab eis cur-
re re uertiginē. ibi. 2.^a. & hec quidē uertigo. ibi. 3.^a
& q̄rūcūq̄ fuerit. Prima in duas. primo osten-
dit modū secūdū quem reolutio hominis ē
cā uertiginis. 2.º quod dixerat declarat & p̄-
bat Ibi 2.^a nā equalē est. ¶ Cōsiderādū quod
si accipis uas & uoluis illud in girū equa in
girū quāuis uas postea quiescat ita etiā cū uol-
uitur hō in g^o s. spūs. qui sunt in uētriculis ce-
rebⁱ & p̄ribus alius cerebri i girū uoluntur
& iō appent res uolui. ut arguat sic Auic. Cū
hō uertit se i girū. fit cā q̄ eius spūs reuoluitur.
s. q̄ spūs cerebri reuoluntur. apper hōi
quod res mundi reuoluntur. ergo reolutio
hominis in girū ē cā q̄ appareant res mundi

uolui. sed hoc est uertigo. ergo &c. ¶ Cōside-
randū secūdo q̄ Auic. dixit uapores. & h^o uel
p̄ spūs nōdum cōpletos. Vel dixit uapores.
propter uapores etiam superfluos. qui sunt in
nobis. Et hūc modū loquēdi seruat. 4.º cañ. p.^o
capitulo. ¶ Nā equalē. ¶ Probat minorē q̄
maior est nota in exēplo de uase. Et ista pars
dupliciter introducit. Primo p̄ rudibus ut ar-
guat sic Siad hoc ut uideatur res moueri non
differt siue equalē sit siue mutetur secūdū
locū res extra siue mutetur spūs ita uigetur ex
motu spiritus i nobis apparebit res moueri
sed ita ē q̄ equalē ē &c. Prio g^o p̄or istā mi-
norē q̄ maior ē Arg. 2.º celi & mūdi. ¶ Nihil. n.
differt moueri qd uidetur aut q^o uidetur. p.
ergo minorē ponit. 2.º probat Ibi 2.^a nā cū feni-
ens Dicit p̄rimo nā equalē &c. cū fuerit sensu
bilis &c. per cas. s. partes mundi uel spūs p̄-
mutatas et reuoluciones que sunt idest que ap-
parēt sunt propter oppositiōē. s. partū mun-
di ad partes spūs permūtātā. ¶ Nā cū feni-
ens ¶ Probat hāc minorē & possit dici qd pro-
bat maiorē & arguit sic. Si res mundi opposi-
te oculis nostris mouētur ex motu ferientis si
cur mouent quādo ipse fenat extra exilites
mouētur. igitur ad hoc quod aliquid iudicet
moueri non differt spūm moueri p̄ re. ¶ Sed
sic est. Ponit minorē. Sed tu dices h^o ē fallus
quia si oculus mouetur nō p̄pterea mouētur
coleres. ¶ Di cēdū quod mouētur secundum
quod recepti. Et causa est quia recipiuntur
i corpore mobili. s. in spū moto et sic iudicatur
quia iudiciū fit de rebus secundum modū re-
cipiēdi ut Arg. & cōmētator 2.º & 3.º d̄ anima
sepe similiter permūtatur fenata non solum
ut recepta s. secūdū modū recipiēdi extra hūc
apparet maxime in uisu. ¶ Propter quod sciē-
dum quod uisio sine delatio specierū uisibiliū
fit per lineas rectas ad redactas ad conū i cō-
i nea media uocatur assis. ¶ Sciendum etiam
quod in quolibet pōcto spaciū in quo se mul-
tiplicat color est ponere istum conum siue
significare quia da oppositū tunc non in quo
libet pōcto esset uisibilis quod est falsūm.
Ex quibus apparet quod mutato oculo muta-
tur modus ueniēdi uisibile ad uisum q̄ mu-
tatur punctus linearum & sic mutatur conus
& sic apparet res moueri & ideo qui essent
bus nobis et quiescente columna si modo e peris
uum oculum modo aliū apparet colūna mo-
ueri modo ad unā partē modo ad aliā ut.
Ga. declarat. x. de utilitate particularū. i. z. capi-
tulo & hoc intelligit Auic. cū dixit cum feniens
mouetur permūtatur opposita sicut &c. & n̄
dixit Auic. permūtatur res sed dixit opposita
i. res secūdū quod sunt oppositē sensibus. s. co

lores secundū q̄ opponit p̄ lineas piramidales ad usum & hoc ē q̄ dixit etiā supra & reuolutiones que sunt idē q̄ uidetur a uertigino so sunt per oppositionē permutatā. ¶ Secū dus modus introducti hanc partē est subtilior Et est quia Aui. sic uoluit arguere Si mo to spū diuersificatur proportio partū spūs ad partes mūdi ex parte spūs sicut moto mundo siue rebus mundanis diuersificatur proportio ex motu spūs omnia apparebunt moueri Sed sic ē quod moto spū diuersificatur proportio partū spūs ad partes mūdi sicut moto mūdo ergo moto spū homo imaginatur omnia moueri siue uoluit. ¶ Circa hāc rationē sic procedit quia maiorē presupponit ut notā Nā iudiciū de rebus uisibilibus nō fit nisi cū quadā pro portionē partū mūdi uisibilū ad partes ꝑe cies Si igitur illa proportio mutatur ita qđ ꝑtes succedat parti iudiciū erit rei mobilis. Maiorē Aui. probat & primo per unā rōz 2° p̄ aliā. Ibi 2° aā. Et arguit sic proportio partū mundi ad ꝑtes spūs ē iter ꝑtes mūdi & partes spūs ergo ad mutandū istā portionē equale ē & non differt siue fiat mutatio in ꝑtes mun di siue in partibus spiritus consequentia tenet ex hoc quia quotiens aliqua proportio pendet a duobus ad mutationem proportionis su ffit alterum permutari siue moueri hoc ē qđ dicit cū fuerit sensibilitas per eas. i. partes mū di & ꝑtes spūs & unū mouet & aliud recipit equale ē. Inon differt siue diuersificetur & ē. nō differt Dico quoad permutadū proportio nem istaz partū ad inuicē. ¶ Considerādum quod per hāc proportionē intelligi debet & terminatā adiacentiā sensibilibus uerbigeā uisibilibus ad usum que adiacētia est in tali situ & cum talibus lineis siue igitur pmutetur sen satum siue sciens permutatur ista pportio qua permutata oportet q̄ res indicetur pmutata. ut dicit maior ꝑꝑ. & hoc est quod sub dit. & sunt reuolutiones. i. que apparent cum homo imaginatur omnia uolui in girum que sunt propter oppositionē. i. sensibilibus ad sensūz pmutatā que oppositio permutatur quocūq̄ mutato. i. sensato uel sentiente. ¶ Nam. ¶ Pro bat 2° sic moto sensitiuo siue sensato pmutatur opposita. i. oppositiones. ergo quocūq̄ eorum mutato mutatur proportio. quia proportio consistit in illa oppositione. ¶ Circa premissa considera q̄ ex Aui. possit argui q̄ spūs ē ani matus quia uocat illum sciens. Nec ualet di cere q̄ sentit organice. i. delatiue. Et arguitur sic nullum mediū in uisione recipiens intentio naliter existens inanimatum per mutationem localem est causa mutationis & oppositionis siue proportionis si spūs est inanimatus & re

cipit intentionaliter. ergo non esset causa p sui motum q̄ proportio mutatur. Maior est nota quia aer motus esset causa q̄ homini appere res localiter mota. minor est nota. Dixit autē recipiens intentionaliter ꝑpter quedam sensibi lia que currūt i medio cum moribus realibus annexis ut odor & sonus. & ideo ad motum aeris fit mutatio in iudicio. Sequitur ergo con clusio que est falsa. ergo aliqua premissarum nō maior ergo minor que dicit quod spūs reci pit ut mediū inanimatū. ¶ Ista ratio licet sit difficilis possit solu diciēdo quod est diuersa Exceptio spūs & aeris & hoc in duobus Primo quia spūs ē animatus & recipit licet animatus nō tamē cognitiue exēplū memoria? seruatiua recipit & tenet sicut apparet in ꝑte postero ris cerebri & tñ est pars animata & nō recipit nec tenet cognitiue Secundo quia spūs aliqua retentiōe & imprimi suā spēz in partē aliā cognitiuā que pars est animata formalis ter ipūs ergo retinet spēm imprimi eā in ꝑ tē que cognoscit cū suis. diuersis partibus mo tiue siue mobiliter & ideo iudicatur moueri & eadē iudicatur bis & tamē si quiesceret spi ritus iudicaretur semel Exēplū in uisione per mediū aque quia aqua mota representat unā rūbis & mota. ¶ Considerādū etiā qđ appa ret solutio problematis. i. ꝑpter quid nauigā ribus fit uomitus Possit enim multe cause assi gnari Una est cōmorio facta in humoribus. ut quidā dicit Alia est quia cūis motis apparet mundus moueri & sic incurrit in quadā uerti ginē & sic stomachus per cōpassionē ad cere brū prouocatur ad uomitū. ¶ Et hec. ¶ Hic ponit secundā causā uertiginis & primo facit hoc 2° declarat siue probat dicta Ibi 2° & ꝑ ꝑter hoc. ¶ Considerādū qđ hec uertigo dīcē a precedenti quia iste fit ex hoc quod hō figit in tuitū ad rē. que uoluit uerbigratia ad rō cā molendini. sed ꝑdēta fit quia homo uertit se in giruz. & ideo dixit. Et hec. i. uertigo que fit cū sensatū mouetur. Et ꝑpter hoc. ¶ Primo ꝑbat q̄ forma sensati figi ꝑōt in spū siue in or gano post q̄ recessit sensatū. ¶ Secūdo declarat quāto tempore ꝑdurat. ibi. 2°. deinde firmat. ¶ Primo arguit sic. omnes opationes sensibiles fiunt cū instrumentis corporalibus patētibz. i. sigillabilibus & impressibilibus. de quibus ē spūs g^o post separatōe sensati remanet forma sensati cū sensatum ē forte antecedens cōsequētia ponit in littera. cōsequētia ē nota. q̄ corpus si gillabile ipressibile quod ē spūs cū rō fit ele mentum. i. mistū ꝑōt tenere formā ipressi uirtute alicui? sicut in eo existens. & ꝑꝑrie si imprimens fortiter sigillauit. quia fuerit forte in impēdo. Hoc autē quod. i. primitur ē for

ma similis. quia quod si similitudo sensati. Con
sideradū q opatores sensitiue cum sint mate
riales & sint in pariendo oportet q pendean
ab instrumento corporali & patiente dignius
ē spiritus sensibilis. & utalis. uel naturalis u^l
salte q naturalis. non tamen ē dignius q illu
menum quod ē formaliter animarū. ¶ Deinde
hic dicit. quod forma sensati stat & recedit se
cūdu q instrumentū recipit. & secundū q agēs
ip^sit & h^o ē qd dicit cū quāitate receptionis
n. secundū qd instrumentū recipit. qā si ē spūs hu
midus citissime figurabilis & agēs debile ci
to recedit. s; si ibi ē spūs siccus & iprimēs for
te diu durat. ¶ Eius uero dispo. s. oīz dīctorū
cōtinetur i scteria naturali. s. c. d. naturalibus.

¶ Et quātiūq. ¶ Hic applicat ip^sessiones
dictay carū ad quedā corpora. & dicit. qd
iste p^siones. s. a. duabus causis dictis erunt
fortiores quāto corpus fuerit debilius. quia
aprius erit ad paciēdu. sicut in egris actu uel
paciētibz iā ex lōga egritudine. ¶ Egritudo
n. & c. i. egritudo qūq. elongatur tantū q hō
debilitatur & cōuālescens ab ea ex qualibet le
ui causa de predictis inouit uerriginē. ¶ Vel
egritudo n. & c. i. quādoq. egritudo in hoc. in
hic uerriginē cōsequitur elongatione m. lōgo
tempore durat. sicut debilitas ip^sessa ab egrī
tudine durat ita ut appareat eis temp^s. debili
tatis ab egritudine q resoluantur & c. i. q res
uideantur uolui. & sic apper eis uerrigo cum p
uo motu ip^sox. s. eox uel rerū mundi nō. n. idī
gēt in motu. i. cū ipsi uolunt moueri & excita
ri. Vel aliter motteri ut iniungatur. s. precipia
tur eis qūs & c. Vel ut iungatur eis. s. uerrigo
quia ex parua causa iungitur eis uerrigo. Na; spūs
accidit nocuētū. s. resolutionis & pauid
tatis passio. s. ex aliqua inproportionē cōmo
tio quia agitatio a qualibet. re quāuis fit par
ua.

¶ **CADERET AVTEM.** ¶ Hic dubitatur
utrū forma rei mote possit figurari uel figi in
spīritu quiescente sed esset sermo ualē extra
propositum.

¶ **ET QUANDOQUE.** ¶ Hic ponit alias
causas. s. corporeas cōplens sermonem in causis
primitiis. Et primo ponit causas uaporaes & c
humorales secūdo complexiones tertio cō
plet sermonem in causis extrinsecis Ibi 2^a &
quandoq. nō fit Ibi 3^a & quandoq. fit ex
motore. ¶ Summa sentētie prime partis ē q
uerrigo fit quādoq. ex causis corporeis & h^o p
ex nērostatibus sive humoribus cōtētis in cē
bro uel ex nērostatibus ascendētibz ad cere
brū ātīquātis ibi & rēfēt. Sz rti d. ceres qua
re nō dixit aut ex humoribus ascendēt b. is.
¶ Dicēdu quod intellexit hoc ut notū. tamē il

li hūores nō faciāt uerriginem nisi euaporent
¶ Consideradū quod hūc. fuit motus ad di
cēdu ¶ Cu ergo & c. ut declaret quare dixit istā
uentositatē cōtineri in uacuantibus cerebri &
uenis in ipso. quia ibi cōtinetur hēc uentositas
uel illuc peruenit ubi spūs cōtinetur sed ip^sus
cōtinetur in uenis & c. Iste textus fuit ex post
tus supra hac sen 2° capitulo. ¶ Omnis gene
ris. s. calidis uel frigidis ¶ Erant uetoliceas
& iste ascendētes caput inflantē quā latis gros
se surgentes ab humoribus corruptis in febre
acutata uel egritudine frigida q^s mouebit uir
tus digestiua cū fit materuū digestio. Et re
solutiua. i. expulsiua. uel. i. calor agens ad reso
lutionē. ¶ Et quādoq. ¶ Consideradū q sicut
in igne agētē i aqua fit in aqua motus diuer
sus agitabilis siue agitiuissus ita ex aliqua ma
la cōplexione existēt in spīritu potest fieri ma
lus motus. quia naturalis sōplex oī spūs mo. uet
secūdu unū modū. & cōplexio naturalis mo
uet secūdu aliū. Et hoc ē quod dicit p^ser
maliciā cōplexionis ex qua cōsequitur excitatio
motus agitabilis. i. cū agitatione. quia hi uide
agitatur & nō curat. Auic. an aque calēfactio
fit p qualitatem. ut multi sentiunt an sit p cor
pora ignea mista aque. ut Auic. credit 2° de
anima cōmēto. i. 7. ¶ Considerandum etiam
quod ex mente Auic. al quod corpus potest
moueri p qualitātē in eo existētem non differe
ntem secūdam locum. sed secūdu esse nec
hoc dissonat ab Ar. i. 1° 2° enim de generatōne
animalium. capitulo de pillatura ponit. quod
iō pillas fit crispus. qā terredū mouet iherius. s; calidū supius. Sz tu dices q^ste dicit diuerse
Dicēdu diuerse. s. a. naturali uel diuerse. i. ex i
stentis in fieri & tunc motor erit agens a quo
pēder illa qualitas. & quia tunc diuerse partes
diuersimode mouentur ideo apparet magis
motus agitabilis ¶ Et quādoq. ¶ Hic cōpiz
harum causarum assignatōez & primo ponit
quand i causam extrinsecā 2° intrinsecā 3°
declarat quoddā. Ibi 2^a & quādoq. fit. Ibi 3^a
uapores. ¶ Quod pmo dicit patet tamē ille
textus aut casu uerberationis & c. pōt duplici
ter exponi. P^o q referatur ad aquā. aqua. n.
pōt percuti re graui piccta ut lapide et quātū
ad hoc dixit percussione graui super eam
& hoc percuti aliquo fuisse uel baculo & quā
tū ad hoc dixit uerberatōis supra dōstz ip^sz
s. aque. Alio mō pōt referri ad corpus huma
nū percussuz & nūc ostendere q percussio nō
soli in capite s; dorso facit uerriginē qā nucha
in dorso cōmuni car cerebro unde quātū ad ele
uationē & casus qūruad de p^sione aer est di
gnus. s. cōmoueri. s. per huiusmōi p^ser p^siones
quia subtilius s; nō sentitur. i. nō uidetur unde

antiqui appellabant aerem uacuū 2° de anima, ca^o de sono. ¶ Et quādoq. ¶ Hic uult ostēdere q̄ uērositas quīs non sit generata in cerebro & quīs non sit antiquata in eo, licet aliunde uenerit potest facere uertiginē ascendens ad cerebrum ē in actu ascensionis. ¶ Et tandem ostendit partes a quibus potest ascendere. ¶ Sed statim dices quāre bis dixit d̄ stomacho. ¶ Dīcēdū quod stomachus cōmunicat secūdu qd̄ uenofus & secūdu quod neruofus. Aliiter qd̄ potest esse terminus a quo & quātū ad hoc dixit a stomacho & potest esse mediū per q̄ ut cū ab intestinis ad stomachū ascēdūt uapores & quātū ad hoc dixit mediātē stomacho. ¶ Cōsiderādū quod motus humorum in his membris possunt fieri quādoq. quātū homo nō egrotet in eis & tamē, sequitur uertigo & ideo dixit adueniūt egritudines aut mouētur humores. ¶ Illud. ¶ Supra declarātū fuit qd̄ membrū est cui stomachus magis cōmunicat. ¶ Aut in uenis sup. est materia a qua surgit uapor. Vel in uenis idest per uenas mouetur. Quātū idest subethicis p̄fudis. ¶ Vaporis. ¶ Primo declarat materias unde surgit uapor. 2° cōparat quāda uertiginē ad epilepsia 3° addit quosdā modos uertiginis. ibi 2^a. & uertigo. ibi 3^a. & multociens. ¶ Diceret aliq̄s quare non dixit de melancholia. ¶ Dīcēdū q̄ intelligit per hoc: quod dixit colera. nigra & rubra. uel tacuit sicut notū ē ca^o. de qualitate accidenti sōda ex materiis & ē de sanguine d̄ dicit inelligi. ¶ Et uertigo. ¶ Ratio est q̄ epilepsia est egritudo frequentius flegmatica in qua impeditur sensus & motus ita in hac uertigine. Plus enim induit obtusione in sensibus uapor flegmatis q̄ colorū ut ex p̄dictis apparet. ¶ Et multociens. ¶ Hic addit duos modos uertiginis. ibi 2^a. & quādoq. fit. ¶ Cōsiderandū q̄ hoc quod dicit sua q̄litate possumus intelligere qualitate sola sine materia. quia in flammatur stomachus. & tunc cōplexio cōmunicata cerebro ē possibile q̄ sit cā motus in spiribus ut. s. Auic. dixit. Secūdo possumus itelligere qualitatē cū materia. & tūc Auic. p̄misit notāter non p̄p̄ materiā comprehensam. quia ista materia licet cerebro cōmunicetur nō debz dici cōp̄thēsa. s̄ cōmunicata. talis aut materia p̄orē esse multoq. modorum. sicut multi modi materierum possunt cōfluere ad stomachum non tollerantiū famem. aut notū est ex p̄missis in hac sen. ¶ Quomodo autē fiat cōmunicatō solutis qualitaris declarātū est supra in sermone d̄ sōda per cōmunicatē. Et quādoq. secūdu semitā quia ē de fiḡis ethicis. ¶ Et uertigo. ¶ Hic ponit tres cā. pronoficos. ¶ Cōsiderādū qd̄ in decrepitiis siue senibus uertigo nunciat uapo-

res flegmaticos mistos spiritibus cerebri. Cum ergo frequentat illi uapores igrōssari et ē flegma a quo surgunt poterunt facere opillatione plectā & proprie senibus propter defectū uirtutū expulsiuā in eis & aliarū. ¶ Secundus cā uertificatur quia si membrū stupefit & postea sequitur uertigo significatur quod materia multa ē que facit opillatione unde membrū. s. notabile aliqd̄ ut manus uel coxa stupefit ea igitur crekēre fit uertigo 9°. & cū h̄gicē agumentum timendum est de apopleia & eodem modo de epilepsia. Et quādoq. ¶ Quia significat quod uapor qui stabat in uetriculis ē expulsi ad pāniculos uñ. fit. f. d̄a & cessat uertigo &c.

E Acta autē. ¶ Hic ponit signa. & primo eius que fit a causa cōtinuā ca 2° intrinseca 3° ponit quodam cā. & cōplet signa ibi 2^a in ea autem que fit. Ibi 3^a Et omnia uero habēs. ¶ Cōsiderādū quod res reuoluit cū sunt luminose melius uidētur & fortius iprimūt specē reuolutionis & ideo dixit & luminosas uel forsā res multū luminosas digregado spūm potē ē causa mali motus in eo licet supra in cāuis nō expressit Cū nō seder hoc dixit quia h̄ accidēs cū ē a reuolūtōe aut cōsideratione ad res que uolūtūtur magis apparet quādo hō erectus stat q̄ quādo sedet. ¶ In ea. ¶ Hic ponit signa eius que fit a materiis humoralibus uel uaporalibus 2° eius que fit a mala cōplexione Ibi 2^a illa uero que fit Prima in tres primo ponit signa uertiginis propter materias in cerebro existentes nō p̄dētes tunc ab aliquo mēbro 2° ponit signa uertiginis secūdu diuersitatē materierum ex quibus uapor surgit. siue materie sint in cerebro siue in iis mēbris. Ter^o ponit signa uertiginis secūdu unūquodq. mēbrū a quo prouenit Ibi 2^a quod si fuerit Ibi 3^a quod si eius cā. ¶ Cōsiderādū circa primā partē quia dicit p̄cedētiū ut innuat quod quīs iste mater. ē uaporose fuerint cerebro cōmunicare tamē sunt mōs f. d̄e siue & antiquate in eo & iō ex hāc uentositate antiquata & etiā ex uērositate generata in eo prouenit uertigo assidua quia cū sit ibi semper materia p̄sens assidue facit egritudinē. s. uertiginē uel egritudo assidua quia licet nō semper hāc hēat uertiginē. tamē semper cerebrū eius est lesū aliqua lesione. ¶ Hic ē dubium utrum uertigo sequens causā in cerebro sit cōtinua necessario. sed hoc questio est quasi eadem cū illa que disputata fuit capitulo d̄ charabico. an alienatio facta per cōmunicatē sit cōtinua uel interpollata. ¶ Et non est excitata. &c. ¶ Cōsiderandū q̄ uertigo sequens causā

i cerebro potest excitari tempore repletionis,
& tempore acuitatis a cibo quia non sequitur
dispositione alterius membri, sed illa que est p
pter causam in alio membro excitatur cum illud
membrum repletur & quiescit cum euacuatur.

¶ Quandoque antecedit ipsam dolores &c.
quia materies ille quandoque mouetur & facit
alia accidentia anteq. faciant uertiginem.

¶ Grauitas est in capite. s. quasi continua, &
hoc cum est materia humoralis in capite a q^a
surgit neurotica. **¶** Tenebrositatem in uisui
fixa quia fixa est materia que oculis comunicat
uel que spiritus cerebri inurbidat. **¶** Abbrenuatio
nec. i. diminutioque siue nocumetur i sensib⁹ &c.
quia cerebro patiens & spiritus qui est eo omnes
sensu patiuntur. **¶** In arthariis pulsationem
propter uentositatem in eis morant. **¶** Grauita
tem in odoratu. **¶** Dices tu quare hoc nocumetur
repetitur. **¶** Dicitur p^o prius loquebatur de
nocumeto abbreviationis. i. diminutionis que
fit a materia uaporosa frigida q^a frigida s^z
hic loquitur d. nocumeto corruptionis q^a fit ab
hac materia 2^m q^a mouet ad pceptores odorabi
lium h 2^m q^a sunt. **¶** Et si. **¶** Hic ponit signa uni
uersalius materiei a q^a surgit uapor q^a est uer
tegis siue materia sit i cerebro siue in alio membro
& habet quatuor Primo ponit signa slegmatis
ce 2° colericę 3° sanguineę 4° melancolicę Ibi 2°. &
si fuerit Ibi 3° & si fuerit Ibi 4° & si fuerit. Di
cit primo quod si humor &c est slegma erit
grauietas. **¶** Contra dices tu quid facit graui
tatem i capite. si humor est alibi. si alio membro

¶ Dicendum q^a erit grauitas. si in capite uel ali
o membro in quo erit slegma. Vel erit grauitas
s. i. capite ex uapore slegmatis cum postea. coddē
satur. **¶** Et tumor. **¶** Est secundum intentionē
Azaraui propter frigiditatem facientē spiritum
aliqualem siluestrem. ut supra apparuit. Alias
tumor. s. ex uaporibus illis cum percutiunt ad
loca faciei. unde fit dispositio similis casee.

¶ Predicta in canone. s. supra capitulis de si
gnis. Secunda pars patet & 3°. In quarta pre
dicat laminarū. i. rerum laterū nigrarū ppter
grossiciem & nigredinem melancolie. Et capilli
nigri. habent capillos nigros qui attestantur
naturalī dominio melancolie. uel capilli nigri
s. imaginariōe. quia apparebunt ei imaginatio
nes capillorum nigrorum. & ista littera est secū
dum Azarauium. **¶** Et reliqua signa predicta.

s. supra de signis malarū complexionū cerebri
in pluribus capitulis. **¶** Quod si. **¶** Hic ponit
signa uertiginis per communicationē secundū unum
quodq^a membrum a quo surgit materia. Et p^o
ponit signa eius que fit a stomacho. 2° eius q^a
fit a matrice. 3° a uescica. 4° a corde uel epate
ibi. 2° & si est. ibi. 3° & si similiter. ibi. 4° & si

¶ In prima parte ponit plurima signa. signifi
cantia stomachi passionem que sunt conclusa.
& expedit ea declarari ex capitulo supra de si
gnis sode per communicationē. & ex feniz. Dicit g^o
q^a est cum districtione desiderii. appetitus aut
impedimento. quia materia in stomacho pot
destruere & potest aliter nocere appetitui.

¶ Aut corruptione i digestionē. i. nocumeto di
gestionis. **¶** Et tremore cordis. s. stomacho q^a
est motus feniz. & c. i. laxitudine. i. nocumeto spi
ritus. i. anhelitus ppter communicationē stomachi ad
diaphragma. Erat p^o mutatio i stomacho. s. secū
dum q^a stomacho pmutabitur ita pmutabit dis
positio capitis. s. uertigo. Vel p^o: expōit erit p
mutatio in stomacho. s. in summa stomachus
erit nocuus & pmutatus. **¶** Dedina &c. Cā
est quia uapores a stomacho accēdentes petūt 2^m
ēctitudine anteriore p^o cerebri secundū tamē
colligatam pneruū petūt partē posteriorem
propter sextū par neruorum in quo stomachus
colligatur ut statim dicitur ideo puerit ad me
dia & posteriorē partē. **¶** Et est diuersitas
dispositionis situs. i. anxietas stomachica i qua
hō i uno situ nō quiescit ut feniz. & in cōmōto
afforismi septime particule. Alios & olitatio
nes a^o diuersitas dispositionis sic quandoque
enim sedatur &c. & pater. Quandoque enim
quia stomachus comunicat cerebro. Ista autē
uia est per meri in partibus colli & circa me
diū spaularū & inuenit ante ipsam. s. uertigi
nes & apud eius reuersionē. i. cum cessat uel re
cedit & h^o est q^a dicit & i postremo ipsus. s. uer
tiginis quia i fine inuenit. Dico dolore p^o sinciput
idest post anteriore partē quia in parte origi
nis neruorum sexti paris in quibus stomachus
comunicat in partibus colli. i. circa partes colli
ubi adiacet meri cui applicatur isti nerui de
scentes. **¶** Considerandum ergo quod stoma
cho comunicare capiti incipit materia ascēdere
per neruos sexti paris & ideo ante uertiginem
incipit dolor post sinciput & in fine uertiginis
erit remanet ibi dolor & euā in partibus colli
ex eadē causa quia in stomacho est radix mate
rie. **¶** Et si est pater. **¶** Et similiter est ex uesi
ca sūp. pcedit uertiginis uescie. **¶** Et si est

¶ Dubitatur ubi supra. Aui. dixit de ascēsu
meritū ab epate & corde. **¶** Dicitur quod
dedit in e^o l^ogi quādo dixit aut in uenis & ar
thariis &c. epate enim & cor secundū medicos
sunt principia istarum uenarū & arthariarū
¶ Dubitatur quare nō possunt signa uertigi

nis & a chistifellis. ¶ Dicēdū quod dedit intel
ligi per signa comūia dicta in matrice & uesti
ca qua preedit passio chistifellis. ¶ Cōsid
rādū quod physiologie hic Auic. duo ponit
pripia. Vñ materia. scilicet materia ut epaz
Aliud dans formā idest dans spūm ut cor ra
niē. Aut. uult in libro de corde quod idē mē
brū sit dans hec duo. cor. ¶ Considerandum
eriā q signa uertiginis ab epate uel corde sunt
duo in genere. ¶ Quedam sunt signa passionis
cordis & epatis. & ista Auic. omisit ex fen. xi.
& fen. 14. ¶ Quedam autem sunt signa prius
p quas materia fertur. Et iste partes sunt ue
ne & artharie. aut extrinsece aut intrinsece pro
funde & signa distincta ponit in littera. &
sunt nota. nam uene per quas transire tendunt
ut corda & sentitur in collo dolor de quo. cu
ratur quia satis fortis. & hoc propter rēsiōē
& n̄ sentit i neruis. Eliq. scilicet uel aliarum p
tium adiacentium. & scilicet ligamenti latiorum
scilicet uel i neruis. Alias latiorum. scilicet lenciarum de
panno lini. Et similiter experire i aliis. s. uenis
extrinsecis. ¶ Sed dubitatur an materia a cor
de & epate possit per neruos ferri. ¶ Dicu
dum q ut plurimum per uenas & artharias
portatur. quia cum eis maxime comunicat. tū
non est inconueniens q etiam contingenter per
neruos transeat. ¶ Illa uero. ¶ Hic ponit sig
uertiginis a mala cōplexione sine materia. &
paret. ¶ Scotomia. ¶ Hic annectit tres casū.
ibi secundus & scias. ibi. tertius. & signa. Rō
primi est. quia uinum euaporat & cōmouet
spiritus. aqua uero quietat. & ideo licet uerri
go esset de materia frigida posset apparere
nocumentum ex uino. ¶ Causa secūdi est dicta
supra c. pitulo de emigranea. & signa cretice
manifesta sunt quarto canonis. fen. 2. capitu
ls de signis crisiis.

HActa quidem. Hic ponit utram
uertiginis & primo eius que fit
a cā extrinseca 2. intrinseca 3. iterū
eius que fit a cā extrinseca cōples
surā aliorū modorū. Ibi 3. que. uero. Ibi 3. &
si causa. ¶ Considerādū quod stipetia acerosa
ut agresta sedat motū spūs & ideo conteniūt
¶ Que uero. Primo quando ē a materia 2.
sine materia. Ibi 2. & si causa. est malicia. P.
in duas primo ponit curā quādo materia ē p
cōmunitatem 2. quando est solū in capite. Ibi
2. cum ergo. P. in duas primo quando per cō
munitatē ad totū. 2. ad partē 3. Ibi. et si fuerit
causa Prima in duas pmo ponit curā qñ Epile
rio est sang tinea 2. quādo est ab aliis hūiorib.
a sanguine. Ibi 2. si autē. ¶ Dicit prio facta
a sanguine aut humore. sanguini misto tura
tur slobothomia ex cephalica. ¶ Deinde & c.

¶ Considerādū q Auic uult quod tu intelligas
omnes casū supra positos in slobothomia ut si
expedit slobothometur uena pedis uel basilica
uel nigra uel cephalica & uena post aurē ē pri
culariter euacuans a capite. Dixit quia quia
in ea ē maior securitas. ¶ Dubitatur an sloba
thomia de uena quia post aurē sit bona in
cura omnū specierū uertiginis materialium
Vē q n̄ q Ralis p cōmē. is 2. ca. n̄ i omni
uertigine laudar inactionē uene post. aut res nec
ē Gal. 3. de interioribus. 2. ca. ¶ Amplius
uertigo posset esse de materia frigida secūdu
erebrū cōtēta talis autē slobothomia nocbit
ut notū ē. ¶ In cōtrariū ē Auic. ¶ Dicēdū q
in pluribus speciebus cōferte. scilicet frigidis p cōmu
nitatē ad corpus quia isti modi uertiginis sūt
de uaporibus ascendētibz ab caput. Si ergo
sint de matiebus sanguineis cōferte illius ue
ne apertio siue slobothomia. Si autē sint alii
uapores siue frigidi siue calidi rēndat per illas
uenas tūc slobothomia quasi illā incidēdo pōt
cōferre prohibēdo trāsītū uaporū Auic. tamē
nō protulit sermōnē suū simpliciter uniuersā
ley sed cum condicione quia loquebatur de uer
tigie facta a sanguine siue alio humore sangui
ni misto & tunc subdit est optima in curatōe
omniū specierū materialū. scilicet materia sangui
nea uel sanguini mista. ¶ Vel dicēdu omniū
i. plurimū ut dictū est & quando cauterizaf
proprie in ea & c. alieuatur alias eleuatur
¶ Dubitatur igitur utrū cauterizatio in qua
tota uena preadititur iuuat in uertigine qua
cūq. uia feratur uapor ad caput. Vē quod
nō per Gal. 3. de interioribus. 2. ca. Et rōe
que sumitur ibidē a Gal. quia possibile ē q p
arthariā quā tu apūtas nō feratur materia
sed per aliā ergo nullā faciet utilitatē artha
rie amputatio per quā nō fertur. Idem tenuit
¶ Ralis prio cōtētiis 2. ca. ¶ Amplius p
fio cū manu uel ligatura uel linimētū cū stip
ticiis nō iuuat in uertigine quādo per arthari
as alias fertur materia ergo nec illarū arthari
arū amputatio cum cauterio uel alit. ¶ In cō
trariū ē Auic. ¶ Dicēdū dupliciter. Prio per
expositionē textus ut dicatur quādo cauteriza
tur in quacūq. uia eleuatur ut intelligas ut illa
cauterizetur p quā uapor eleuatur. ¶ Aliter
dicēdū q pfectio uene cū cauterio p se ē utilis
quādo p candē uenā materia fertur. sed per
acidēs potest cōferre p quācūq. uenā fera
tur. Et hoc quādo tenetur locus cauteri ap
pus & saniosus. & inde misificatur materia.
& h. 2. la. de diffu. simis sup. fen. 3. ca. d. obal
mia. Et sic ē dubitatur an possimus incidere a
tharias & quas. & an duas debeamus facere
pignaturas uel unā. Et oia q ad hāc materiā pti

igitur ibi pfecto difculimus. Verose notari. Licet
 collu & fup caput. qia collum fura corona
 h. Et hoc debet fieri factis cuamotibus
 genibus uniuersalibus proprie. ¶ Si autem
 ¶ Consideradu quod incipitur debet inter
 igitur duobus modis Vel incipitur. f. facta flo
 bo hmo. et hoc si preter languine fuerit di
 uerfi humores tam peccet cu lingue. Vel in
 cipitur. f. no precedet flebithuma & hoc si
 fuerunt cu humores alii & no peccent cum la
 guine suo in languine Et ideo duos sermones
 Aut. premittit ¶ Pillus de hiera & c. uide in
 antidotano trac. 9 & i infusione aloe. si aqua in
 ditur. uel fecudu quod tibi uidetur Multi eni
 sunt modi huius infusionis declarati fupra in
 cura fola uel decoctione mirbalanorū fup
 plurius generu Reliqua patent ex canonibus
 generalibus. Amaraui. fanficus. ¶ Cumq.
 ¶ Sic ponit curam in hora proximi. ¶ Con
 siderandum autem qd hoc remediū est fecu
 ri & leue & diuerit vapores ad inferiora
 tamē si neccitas urgetur in hora paroxismi
 possumus flebithoma & difterizare et alia
 facere fecudu qd uideretur neccitas. ¶ Et
 si fuerit ¶ Sic primo ponit curā uerrignis p
 communitate ad stomacū 2° p communitate ad
 alia membra Ibi 2^a & si caula ¶ Quid d q in p
 ma parte est norū & cōprehēdit curā egritū
 dūdi stomachi repletionalia qd debet fare
 c. fen. 3. ¶ Et si caula ¶ Consideradu quod
 hoc cura pendet ex cura pñsionis in quociqz
 membro fit egritudo a qua furgit uapor fuis
 fit maris uice uelica fuis epar. Et p huius opor
 tet requirere ad propria capitula infra & iō
 dixit cu eo quod oportet. Pēdet etiā hē cura
 ad confortationē capitis & hnc a breuiar q
 fāta & fupra frequenter. ¶ Et post confirmati
 onem uel confortationem. f. factam cum ole
 rofaco cōmollimō singulari r. p. ca. d. ¶ Cū
 ergo ¶ Sciendum quod hoc e notum q Autē
 dirigit totam fuam intentionē ad particulares
 euacuatiōes a capite. ¶ Alebare. i. pillule afcei
 bare que pofite funt curari in capitulo de cano
 nibus generalibus curationis & ideo dicit fecu
 dum quod fciunt in cōf. uniuersali fupra
 ¶ Et si caula parat ¶ Et si caula. ¶ Primo fa
 ctus 2° addit cāñ. Ibi 2^a & oportet. ¶ In capi
 tu o p ius. f. 4° cāñ. fen. 3. 4° de fractura cra
 nei & fen. 4. trac. 9 ¶ Curetur cum eis que
 sunt offenta. fin hō capitulo qua si remaneat
 uerrigo post cura peractū omis hoc a qua re
 manet apertur fola & tunc curetur ficut cura
 rer ille cui accidit uerrigo ex reuolutione fup
 fe uel remanet materia & tunc cura eā fecu
 du quod ipfa est. ¶ Et oportet parat. Scoro
 mia uero. ¶ Sic penis alium. cāñ. cura fōto

mie & uertiginis euenientiū in uacuitate sto-
machi & quia fit talis uertigo q̃a stomachus
inflat̃ur & quia colera ad stomachū fluit
ideo docet confortare cum bucellis panis in fu-
is in rob̃i in fuoco in piffato fructū stiprio
rum ut cironiorum. Et aquis. f. fucis. nō dum
in piffatis pprie agreste quia frigida & stup-
ta confortans aggredendo partes stomachi
& cetera.

Corpori quidē. **H**ic determinat de alue que est palpatio. **P**rimo premitit causas & signa huius passionis. **2°** ponit curam **Ibi 2^a**. oportet ergo. **A**d primi intellectū dicitur quod comētur expositoris credūt quod alue & palpatio nō sit aliquid q̄ mori alius. & cōfariū nū. **3°** sermo iste ē corruptus. **I**ta nū. si ff. cēditur dicitur alue & cōfariū bōs. **A**uē. ita dēuatur mo capitulo fē. **3°**. **E**tiam ista est cōgruēdo cē debri. **O**portet ergo hos dāf que sūt hec cōgruēdo de cerebri. **A**licē nū. & cōfariū in se sunt dispoſitiones mātulorū. **D**ico igitur quod alue idē est quod palpatio ut ponit symon in sinonim. **P**alpatio autē est diſpositio. **V**na ē quē cō oculorū dispoſitio que est palpebatū sūe quē motus. **A**lia ē dispoſitio manūū quā homines uadunt palpatando sicut cēt faciūt. **H**ic ergo palpatio sumitur pro utraq. dispoſitio. **n**on q̄ hic sit fermo de eis in se. sed ut cōponant ē sunt accēditia cuiusdā modi uerriginis. **E**st igitur alue siue palpatio quedā uerrigo siue quedā cōfotia in qua homo oculis & manibus palpat. **E**t in qua sunt alie quedā & cōfariū. **E**t accēditia alia que in lūtera ponuntur. **E**t preuenit ex uaporibus cōmunicatis cerebro a toto corpore q̄ sunt de sanguine uel colera. & nō solum cōmunicātur capiti. **I**z. et uenis cor poris. **I**lli q̄ uapores q̄ capiti cōmunicantur faciunt uerrigē & faciūt rubedine cōtensionē uerrū faciei & oculorū. & faciūt ap̄ parere imaginē coram oculis. uide inf. **m**us palpat ut palpebis & palpat ut mēibus. & forsan q̄ ista palpatio cōt mambus nō solus ē ppter imaginatōnes quas uident corā oculis. sed ppter quēdā aliquid ap̄prehensionē sit in t̄m an. bus timēdo casum. & forsan q̄ ista uerrigo ē minor. nō faciens cadere quia nō multi uapores ascēdūt cōt pars spergatur in corpus sed illa de qua superius dicitur. **A**liū ē. facies cadere & si nō sit hic faciat nō cura mus dum nō apparet q̄ alie ē modus uerriginis. **I**lli autē uapores q̄ sparguntur i corpus faciūt laitudine & cōtensionē uerrū cōfariū tiones & alie. **E**t quāuis dictū sit q̄ isti uapores surgūt a repletionē. totius corporis possibile tamen ēst q̄ a stomacho surgēt & alie

ces ille de gbus dicitur i cometo affio. septe p
nicule alies ossitatioes &c. qe erunt quedam
stomacis ossitatioes. i. anxietates. ¶ **D**emus
igitur q alius & palpiatio e uertigo i q sunt
palpiatioes alies ossitatioes. i. omnes uene ge
rubis cario faciei & uenarū oculi. & h^o e qd
dicit littera. Corpori q se accidit ex pte multi
plicatiois repletionis. In toto et simili. i. i sto
macho. uel repletionis. i. humoralis & simili
i. in apertis accidit dico in lacertis & uenis dis
positio que e sic ut lax tudio. qe e modus laxitu
dinis p qua dispositio exte duntur uene pp
repletionem & multiplicat ossitatio &c. &
pnoat inuolutio. e. i. reuolutionem. i. lecto &
extensionem. i. membrorum. uel uenarum. Et
cu illud &c. Si ergo ista que dicit inuolutionem
exponatur i. imaginatione q res uoluatur tuc
littera e plana q si exponatur inuolutem. i. re
uolutione i lecto tuc oportet supplee & etia
isti uapores facit uertiginē. oportet. ¶ **P**rio
ponit curā per euacuatione 2° per alteratiua
i. sedaria ebullitione. 3° p ea que appropriare
curat & et resoluēdo 4° per ea que prohibet
ascēsum uaporū ad caput 5° per qua iam ma
nuale operatione. Ibi 2° & administretur. Ibi
3° acori quoq. Ibi 4° & balneatioes. ¶ **Q**uod
primo dicit e notū & q 2° dicit. ¶ **C**irca terri
am prem considera q aorur potest dupliciter
conferre Primo per uia proprietatis siue spec
tice forme 2° per uia reuolutionis. Quis eni isti
uapores surgit a sanguine & colera & in radi
ce indigeat in frigidatione tamē calida sicut a
corus possunt conferre uel appropriare uel re
soluēdo. & hoc innuit littera. ¶ **E**t similiter.
¶ **C**onsiderādū quod corā strū habet propri
etatem prohibēdi uapores ad caput ut omnes
auctores cōcordāt. uenarū autem ponitur ad
cōf. l. rionē coriādri. ¶ **E**t balneatiois. ¶ **P**ri
mo ponit istum modum cure 2° ostendit cau
telam in hoc obseruandam Ibi 2° et cum ipso
¶ **C**onsiderādū qd in balneis idest si is hoc
accidens potest multū accidere corporibus re
pletis quia calor balnei mouet materias & fa
cit eas euaporare. Conseruēdo forsā erat in
paribus Aui. quod ministri balneorū uidē
tes hoc accidens stringebant manus super ue
nas & pro idest super uenas apoplecticas. sub
mēto a lateribus epiglottis & prohibebant a
scēsum uaporū ad caput & hoc nō poterat
fieri quin prohiberetur etia spūm ascēso ad
caput et ideo homini eueniebat quasi sincopis
¶ **C**onsiderādū scēdo quod per hoc quod di
cit & forasse Aui uidetur assignare causam
quare talis cōstrictio curat istum modū uerti
ginis quia spūs ascendēs expressus superius cū
sua fortitudine resoluēdo Ergo due sunt cause

quare talis cōstrictio curat. Una est quia pro
hibet ascēsum uaporū. Alia est quia spiritus
cū fortitudine expressus ē cau. a. i. iouinis ma
terierū a cerebro. ¶ **D**ubitarur an cōstrictio
arthariarū sit causa quod ipis cū fortitudine
dicitur materiēbus. Videtur quod nō quia q
e causa in frigidationis in cerebro nō ē causa for
tis reuolutionis sed talis cōstrictio ē causa in fr
gidationis. Probatu primo quia ē causa scilicet
si quis enim istas uenas cōstringat accidit de
lect. ibi. luter dormire ut Ape. ponit pblemate
&c. & pblemate etiam est causa sincopis. sed in
sincopi fit quedā in frigidatio. Item calidum
fertur a corde ad cerebrum. ut problematum
io. 55. pblemate & fere p has uenas. ut Gal.
in libro de utilitate pulsus. 6° ē cōstrictis ca
lidū nō potest biui. & sic nō fiet materiē re
soluēdo. ¶ **I**n cōstratiū ē Aui. & Ape. 36. picula.
preallegato pblemate. ¶ **A**d hanc dubitatio
posset dupliciter responderi. Primo q cōstric
tio arthariarū calidū quod est infra uertus cor
i flammatur ph. b. i. euacuatione p motum illarū
arthariarū sed calidū quod ē i cerebro in frigi
datur. & ideo facta in hac cōstructione nō erit
in prius cerebri. i. in prius corporis unde
surgit uapores. & ē satis simile. Si q. n. liger
brachiū pars uertus cor inflammatur. i. ps uer
sus digros in frigidatur & denigratur. Et tunc
exponetur textus Aui. & forasse sanat talis
cōstrictio cū eo &c. i. quātuis expmatur ipis
uertus cerebrū &c. ¶ **S**ecūdo mō potest respo
di q hoc cōstrictio uel ē in sui pēpio. sū tēpore
& tūc calidū ipeditū in euacuatione in seipso in
flammatur & resoluēdo materias que sunt i cere
o aut ē in pēssu tēporis & tunc calidum durā
te prohibitione euacuationis in frigidatur & ex
tinguitur & ideo Aui. uult q nō multū tene
antur manus in hac cōstructione qā hō posset
mori ut apparebit. Ex quibus cessant contra
ria. ¶ **E**t cū ipso. i. in hac cōstructione cautela
est habenda. ¶ **E**t oportet &c. ut in ipso eius
spūs idest anhelitus teneatur. i. pibeat quia
cōstrictio posset tātū in frigidare cerebrū qd
homo si eret a popleticus ex qua anhelitus retie
bitur idest prohibebitur. ¶ **D**ubitarur utrū
arthariarū que sunt in collo ligatio uel strictio
ras faciat hominē a popleticū uidetur quod nō
per. ¶ **C**a. in libro de utilitate pulsus in pēpio
Amplius ligatis ille est possibile quod per ali
os ramos calor cēdat ad cerebrū. ¶ **I**n cōstra
tiū ē Aui. ¶ **D**icēdū quod ligatio siue stric
tura istarū arthariarū facit hominē a popleticū
cū & sincopis. Rō quia priuat cerebrū ca
lore unde in frigidatū cōstringitur in suis ue
triculis & fit a popletia. ¶ **C**alidū uero quod
est uertus cor suffocatione etia potest congl

nis & premittis quia istud frigus premit cerebri & ingrossat siue inspissat ipsius & sic eēt vapores et ingrossat eos spiritum et coarctat quia quasi corrugat forti constrictione & hoc nult. Avic.

AVra. Primo ponit curam incubi a causis materialibus. 2° a qualitate sui ferunt. si autem. Considera totum quia per remanens & uaporas faceret incubum. Debet autem fieri hoc in pluribus euacuacionibus ut supra declaratum est ex capitulo de malancolia. Reliqua patent. **E**x hieris. Dices tu ipse concedit hieras magnas si uirtus non est fortis. Hoc autem uidetur ianis i conueniens quia fortiores sunt magne hieie pilule quas descriptis. **D**icendum quod intelligit de eis in parua dosi. Vel dicendum quod non debet referri sermo Avic. ad hoc quod dixit & si non. sed referatur ad illud quod dixit cum eo quod educit totum hamorem. **G**rana peonie 2^m conuatio nē. i. continuatis diebus. Dicit autem Rasis prior corioetis. sumere. xv. grana magna peonie. & debet intelligi. xv. nō in una dosi. sed pluribus sumendo unū uel duo grana ut tibi uidetur. peonia. n. ppricariē habet ad cerebrum. Si autem Olea calida. factu calefaciētia. sin nirture ut oleum nardii rutaceū & similia stiprica. **C**onera quia si frigus stipricauit. **D**icendum quod debent habere stipricariē panam refrigeratiuā nocuementi resolutiuo. & per. **P**recessit supra in multis capitulis ubi docetur euacuari materie cerebrales & confortari caput & alia que requiruntur in cura egritudinis cerebri quancūq. & c.

Epilepsia & c. **C**um determinatur de incubo antecesse epilepsie. Hic determinat de epilepsia. & 3° modo determinat de epilepsia quantum ad sui esse & causas & omnē diuersitatem 2° quantum ad signa. 3° ponit causas eā nonuentes 4° ponit curas. ubi. 2° dicimus. ibi. 3° pmutatio ibi. 4° oportet quidē. Prima in tres. 1° determinat de epilepsia quantum ad sui esse & causas intrinsecas. 2° de causis extrinsecis. 3° de modis terminationis eius. ibi. 2°. Et causas nonuentes. ibi. 3°. epilepsia autem multociens resoluitur. Prima in duas. primo determinat de epilepsia quantum ad sui esse & causas intrinsecas & eff. 2° quantum ad causas dispositionales. ibi. 2°. epilepsia uero plurimū accidit infanti. ibi. 1°. Prima in duas. 1° agit quod dicitur & i sermone magis generali. 2° i speciali & quia si declaratur. ibi. 2°. & oportet quod ut coprehendatur & c. Prima in duas. primo premit diffinitiones siue notificationes epilepsie in generali declarans illas. 2° declarat unā particulam

positam in una diffinitione ut ex illius notificatione intelligit causas epilepsie. ibi. 2° & quam omnis ipse. Prima in tres. primo ponit unam diffinitionem. 2° aliam. 3° uertit quādam ibi. 2°. plurimum uero ibi. 3° quare facit. **D**icit primo quod epilepsia & c. **C**onsiderandum circa diffinitionē quod epilepsia sumitur quādoq. ut d. signum. 1° circa analepsia que est modus epilepsie factus. 2° passus. 3° ad stomachum & contra charelesiam que fit ex passione ad aliquid extreme morus corporis ut Platearius & alii sciuntur non ponit. Quandoq. sumitur epilepsia ut contra importat epilepsiam cerebralem & chareple. 1° & analepsiam & hoc modo hinc accipitur. **C**onsiderandum 2° quod multa sunt nomina huius morbi. Dicitur. n. epilepsia ab epi quod est supra & lexis lelexio id est lesio portus superioris ut capitis dicitur morbus caducus quia facit cadere dicitur morbus lunaticus quia qui bsdam possumat lecidum morbi lune dicitur passus infantilis uel mater puerorum uel uentris infantilis quia multum committatur infantes & pueros dicitur morbus creacus siue creacus propter sui fortitudinem. Dicitur morbus diuinus uel quia a deo credebatur fieri uel quia diuinū locū possideret. apud & multa alia sunt eius nomina posita ab. Alexandro & Azarano de quibus non curamus. **C**irca diffinitionē cōtinentia dixit egritudo contra quā diffinitio epilepsie remoti tales autē diffinitiones non sunt bone ut Auer. colligit. 1° ca. 2° ca. 3° ca. **D**icendum quod Avic. non curat de hoc. Vel dicendum quod epilepsia est morbus complexionalis & compositionalis. Et non dicendo egritudo accipit propter quod genus illis cōtinet. **P**rohibens membra animata ab operatione sensus & motus per hoc diffinitio a frenetia & imilibus in quibus non prohibentur operationes sed corumpuntur. **E**t erectione quia non potest stare rectus sed cadit uel non potest erigere. **N**on integre per hoc diffinitio ab apoplepsia quia apoplepsia a integre prohibet ab operatione sensus & motus sed epilepsia non integre prohibet. **E**x quo apparet quod ly non integre potest intelligi de operatione sensus & motus quia non prohibetur integre id est omnino potest 2° intelligi de opillatione quia si in epilepsia est opillatio est non integre sed i a poplesia est integre. **P**otest intelligi de causa. quia materia faciens epilepsiam non est integra si medietas eius que facit apoplepsiam ut ponit Al. b. 2° theo. ca. de epilepsia. **V**ide dicitur. fertur causa epilepsiam faciens dimidia eius esse que a poplesia infert. **E**t illud. **L**iquid ista egritudo prohibet membra animata ab operibus sensus & motus. **E**st propter opillationē. scilicet in uentris sulis cerebri contingere non perfectā & in hoc

opilio potest
ad hoc si non

differt epilepsia a quibusdā modis sincopis in quibus potest fieri phibitio sensus & motus & erectio nis non tamē ppter opillatōez cōiū genē in cerebro sed passioē cordis. ¶ Primo ¶ Hec ps pōr dupliciter introduci. Primo quod hic ponit aliam nonfictionē siue diffinitionēz & ē q epilepsia ē spasmus totius & ē diffini^{ti} Aliab. preallegato ca^o & Gal. 3° de accidētū & morbo & 3° de interioribus 7° ca^o. Dixit autem plurimū quia quādōq; ēperitur epilepsia in q̄ nō ē spasmus manifestus ut infra ponz uel dicit plurimū eius. i. l. epilepsia dicat plura accidētia tamē q̄ plus nobis apparet d epilepsia ē spasmus totius. ¶ Ventriculo anteriori sicut prius. quia ē in epilepsia nocetur posteriori uentriculo ut infra. A. phabit. Secūdo mō pōt introduci hec ps ut dicatur q̄ hic incipit dēclarare p̄cūlas i diffinitōe positas. Et p^o dēclarat h^o q̄ dicit egritudo ostēdēs que egritudo sit epilepsia q̄ ē egritudo q̄ ē spasmus. ¶ Secūdo dēclarat illd q̄ dicit phibēs ab op̄ibus sensus & motus nō integrē. Nā seq̄ ē spasmus ergo facit puenire opillatiōē non completā. ē opillatio nō completa. ¶ Prohibz trāsītū integrē. i. integrū quia nō complete trāsit spūs & uirtus sensus & motus ad membra & hoc ē qd dicit absq; interfectōē. i. abliōne uniuersalit̄. i. totalit̄ q̄ nō t̄r abscondit. ¶ Et prohibet & c. pater. ¶ Dubitatur cōter an epilepsia sit morbus uel accidēs. Videtur q̄ sit egritudo siue morbus per Auic. ¶ In cōtrariū ē Gal. 3° de accidētū & morbo qui pōit q̄ sit accidēs. ¶ Amplius spasmus ē accidēs q̄a malus motus ut 3° de accidētū & morbo & epilepsia ē spasmus ut hic Auic. 9° de accidēs. ¶ Dicitū q̄ qd ista ē ualde rudis & ideo pōnēdo extēpiū in epilepsia flegmatica. Dico qd cōsideramus in tali epilepsia opillatōez utriusq; colorū & uiaurū & ut sic ē egritudo recep̄ act̄ lorū & uic. cōsideramus. ēt malā cōplexionem frigidā quā illud flegma imprimit & ut sic ē egritudo cōplexionalis. Cōsideramus etiā malū motū spasmotū & ut sic ē accidēs. ¶ Dubitatur 2° an in epilepsia ex toto auferatur sensus & motus. V. de ur. q̄ sic per Gal. 3° de interioribus 7° ca^o ubi dicit sunt & alia huius passio^{is} s. s. licet huius epilepsie accidētia que cū parit̄r neq; uidēt neq; audiūt neq; aliquo sensu sentiunt neq; memōratur neq; intelligunt. ¶ Idem ponit Alexander in capitulo de epilepsia & etiā Azareuius. Probatur ratione si i epilepsia cessat omnis motus agitariū & erectus & omnis sensatio igitur in epilepsia ex toto tunc auferetur sensus & motus sed sic est q̄ quandoque istud uidemus quare & c. ¶ In cōtrariū est Auic. hic & c. in cōmētō. ffo. 16

et de particule epilepticorum. ¶ Anſio quedam est quod in paroxismo epilepsie nos consideramus principū & finē & quātum ad hec tēpora sensus & motus nō sunt ablati sed prohibiti. i. diminuti Cōsideramus etiam statū & quātum ad hoc tēpus paroxismi epilepsie sensus & motus sunt ablati. ¶ Contra hoc primo tunc diffinitio quam Auic. dat de epilepsia ē sterēdis quia nō cōpeteret epilepsie in istū uero & possimō esse. i. i. statū paroxismi ēst epilepsia ¶ Amplius ita posset dici i paroxismo appopleisie qd in principio & finē nō auferit ex toto sensum & motū sed in statu. ¶ Aliiter igitur dicitū q̄ prohibitiō sensus & motus epilepsie dupliciter consideratur. Vno mō in se & ut sic quibusdā epilepsicis ex toto sensus & motus ē phibitus. i. ablati. Quibusdā autē non ex toto sed diminutus. Vnde Auic. 3° colligit ulrio capitulo loquēs de epilepsia dicit primū oēs sui sensus & uirtutes animales autē d. minuitur. Rō ē sensibilis quia uidemus quod dā epilepticos ex prauitate paroxismi iacere sine omni motu & nihil sentire secūdū aliquē exteriorē sensum nec secūdū interiorē quātū possumus iudicare. q̄ uidemus istos serō recordari habuisse aliquid noui mētū. ¶ Contra etiā uidem^{us} aliquos q̄ habēt lenē paroxisimū q̄ nō ex toto sunt prohibiti in motibus uel in op̄ibus. Vno hūc motū spasmotū lenē & intelligūt & recordātur cū lurgunt. Alio modo prohibitiō sensus & motus epilepticorū consideratur in cōparatione ad suā ratiōem cōpando ad apoplepsiā & hoc mō sensus & motus in omni epilepsia cū rabiā p̄uissimō est non integrē phibitus. Rō ē quia opillatō cuiuslibet epilepsicis ē non integra fpectu opillationis appoplectici ut Aliab. bas ponit p̄allegato ca^o. & Auic. inuit. & reliq; a. flores. ¶ Et in dices si in omni epilepsia opillatio ē non integra. quemō 2° in quodā epilepsia sensus & motus ē ex toto ablati. i. dicitū q̄ licet opillatio sit nō integrā tē illud parū quod uadit de spū sensitiue & motiue ad mēbra & illud qd ē in uentriculis non pōt exercere aliquē actiōem sensationis notum. ¶ Et in dices ita dicit m de quoddam paroxismo apoplexie. ¶ Dicitū q̄ adhuc minus trāsīt dicitū in apoplepsia q̄ in epilepsia in qua sensus & motus sunt integrē prohibiti etiā difficilis epilario apoplese remouetur q̄ epilepsie & iō sensus et motus sub hac cōsideratiōe debēt dici magis lesi in apoplepsia q̄ in epilepsia in qua hō nihil sentit nec mouetur. ¶ Contraria cōstane ¶ Et quoniam ¶ Hic dēclarādo causas spasmū i. uultu in uestigare causas epilepsie. Et prius eius 2° accidētis in ea quod ē spmā cōpēdō epilepsiam ad apoplepsiaz & stēnatiōē. Illi 2°

spuma uero. Prima in duas primo facit quod dictū ē 2° ponit quorundam opinionē in causa epileptie. Ibi 2° quidam autē. Prima in duas primo ex hoc q^d epileptie ē spasmus premitit diuisione causarū 2° ostendit ex qua illarū epilepsia fiat. Ibi 2° uerū oportet. Primo arguit sic omnis spasmus sit ex repletōe uel in anitione uel cōtractione ut ostensum est fen. 2^a huius. Sed epilepsia est spasmus &c. Dubitatur q^d Hypo. 6^a partū. illo affo. spasmus fit ex inanitione & repletione sicut ē singulatus solū ponit duas causas spasmū. repletōis & inanitionē. Dicēdū q^d spasmus cū sit motus contractiui membri uoluntarie mortis ad repletione potest fieri. P^r solū a re preternaturali. & sic habet duas causas. In inanitionem & repletionem uel potest fieri a re preternaturali siue a re naturali. si natura contrahente cum fuerit a nocente. & sic habet tres cās. & ita Auic. sumit hic. Verumtamen. Primo probat a quibus causis fit epilepsia. & a quibus non fit 2° probat suppositum. i. minorem propōz. ibi 2^a. & epilepsia quidem non procedit. Prima in duas. primo probat a qua causa epilepsia fit. 2^a a quibus fit. ibi. 2^a. tunc restat. Prima in duas. primo premitit q^d non fit a siccitate. 2°. probat. ibi. 2^a. & quoniam. Et hec habet duas sicut duas rationes adducit. ibi. 2^a. & quoniam. Primo arguit sic epilepsia fit subito. ergo epilepsia nō ē spasmus siccus. & p^rconsequens nō fit a siccitate. Et quoniam. Arguit sic si prius accidit mors q^d in cerebro fiat siccitas q^d possit cōsequi spasmus siue epilepsia. 2° epilepsia nō fit a siccitate. sⁱ sic ē. ponit minorē p^ropōz. Dubitatur utrū epilepsia fiat a siccitate. ut q^d sic. q^d spasmus in toto pōt fieri a siccitate cerebri. sed epilepsia ē quidam spasmus in toto. 2° &c. maior ē nota. quia a frenesi potest fieri spasmus ut supra trac. 3°. sⁱ talis est a siccitate ut 3°. de interioribus. Capitulo. in fine. Itēz epilepsia pōt fieri a materia mordicaria igitur ad cōtrahēdū ut notū est ergo potest fieri a siccitate quia res mordicaria est excitatiua ut Ga. in cōmēto primo quinte particule affo. In cōtrariū est Auic. & Ga. 3° interioribus. 7° capitulo. Positū est duplex Vna antiqua. & ē quod epilepsia nō pōt fieri a siccitate Rō ē q^d membrum multū humidū quale est cerebrum nō potest stare nūta tantū excitari quod corrumpitur & cōtrahatur ut notū est ergo nō potest fieri epilepsia a siccitate cerebri & hoc ē q^d Auic. innuit cū dicit nō cōsequitur ut spasmus multū. q^d bene potest cōsequi quedā siccitas & quidā spasmus nō multus sed multus. non pōt fieri Vel pōt exponi multū. i. multociens q^d ualde raro posset foris cōtingere. Ad 1°

nē primaz dicitur quod frenesis ē passio pellicularū cerebri que possunt tollere excitatōes ex qua cōsequatur spasmus in toto sed epilepsia est passio cerebri quātū ad uentriculos & meatus. Ad secundam dicendū quod hic est sermo de siccitate cōplexionali cōsumēte humidum taliter quod inde fiat corrugatio. Et non ē sermo de siccitate alicuius medicine p^r humoris mordicantis pungentis cerebrū ut fugiat a nocente. Ita respo^sio posset inuigari q^d Ga. ibidē multū quod nec ex siccitate pellicularū cerebri posset fieri spasmus qui est epilepsia. Vnde dicit impossibile ē quod cerebrū p^r eius pellicule dilentur adeo quousq^{ue} fierent uelut coria coartata. nisi ex longitē poribus. Et tuis postposita auctoritate Ga. potest opinio p^r dicta defendi. Tamen aliter dicendum quod epilepsia pōt dupliciter accipi Vno modo pro spasmō piodico subito eueniente & subito recedente & hoc modo nō potest fieri a siccitate p^rter duas causas quas Auic. dat. Prima tollit subito aduētū quia spasmus a siccitate fit paulatim. Secūda causa tollit recessum subito y^o omne recessus quia tanta siccitas quia cerebrū uel eius pellicule corugetur & totum corpus spasmetur occidit ymo foras prius q^d spalmet Alio modo accipitur epilepsia pro spasmō i toto sequente dispositionē cerebri & hoc modo nō est impossibile fieri epilepsia. talem. i. spalmū quendam ex inanitione. sicut in frenesi cōtingit licet forsā raro cōtingat. Et hoc uidetur ire ad mentē Galienū ibidē si quis attendit. Ex h^o in quod epilepsia fit subito dicit q^d nō fit a siccitate cerebrū quia talis siccitas nō fit nisi lōgo tēpore. Ad cōtraria pater solutio. Tunc restat. Hic ostendit a quibus causis fit epilepsia. Et primo applicat has causas ad epilepsia ut est spasmus siue cōtractio cerebri 2° ut est cōtractio aliorum membrorum cōmunicantiū cerebro. Ibi 2^a spalmi autēz Prima t^res primo ostendit quomō contractio fit causa 2° quomodo repletio. tertio probat. Ibi 2^a aut humor. Ibi 3^a & siccitas. Dicit primo q^d cum epilepsia non fiat a siccitate ergo sit a cōtractione que cōtractio fiet &c. Diceret aliquis in quo differunt istę res cause quibus cerebrū cōtrahitur ut expellat. Dicendū q^d omnes conueniunt in hoc q^d nocent. res autē nocētes sunt uapor aut humor aut qualitas mordicaria aut uenēnosa & h^o ē quod dicit aut qualitas mordicaria. sicut hic moris aut humectatiua male substantie. s. uenēnose & dixit humectatiua q^d licet nō mordiceo immo leiat & humectet dummodo sit male substantie uenēnose incitabit ad expellendum Sed tu dices non nē ista diuio posset ap

plisari ad talem, quia ledit qualitate mor-
dicatua, ut venenolitate. Dicendum q̄ sic & d̄
d̄ hoc intelligi, quia vapores maxime fer-
tuntur naturas ab humoribus sive humidita-
tibus quibus surgunt. Dubitatur quomodo
accidit p̄cipiū q̄ritate mordaciatu cū n̄ sentiat
Dicendum q̄ p̄cipiū illud per sensū p̄cipueque
¶ Vel dicēdū q̄ est p̄ceptio naturalis, quia ex
pullula naturalis percipit nocitum & expellit
¶ Aut humor. Hic ostendit quomodo q̄
lepra fit ab alia causa, scilicet reptione, & primi-
cipia h̄ in generali, & in speciali, ibi, z̄. q̄. quā
doq̄. Dubitatur q̄a Aui. dicit q̄ humor faci-
ens euenire opilationē nō integrā & spasmū, i.
socratiens. in uentriculis & p̄cipiis neuroz &
cū epilepsia. ¶ Huius cōtrarium ponit Rasis
p̄mo cōtinentis. c. de epilepsia in principio,
¶ Et p̄bat ratione, quia tunc nō de facili d̄
solueretur. ¶ Ita cōtradictio expectat solutio-
nem in q̄o quia infra queretur an i oī epilepsia
fit cōtrario. ¶ Et q̄q̄ fit. ¶ Hic in speciali
ostendit quomodo epilepsia fit ab humore, & p̄
quomodo ab humore moro. z̄. q̄o. ab humore
nō moro, ibi, z̄. & cū ibi fuerit. Prima i tres
primo ponit unū mēbrum diuisionis. z̄. remo-
met dubium. z̄. ponit aliud, ibi, z̄. & fortasse
ibi, z̄. aut p̄pter unū. ¶ Considera q̄ humor
dicitur inundā q̄ndo agitur. Cū n̄ p̄stet
i corpus humidū aqueum agitatio facit in co-
nditas humor, igitur cū tali motu undoso quā-
do, facit illud. ¶ Epilepsiam. Iste autē motus
fit aut p̄pter ebullitionem aut p̄pter uetus
at p̄net. Et ebullitio fit a caliditate p̄stulsa in
eo. q̄. caliditas extranea accidit ex opillatio-
ne quia opillatio facit accidere caliditate ex-
tranea ut secūdo de accidet & morbo. Vel q̄
¶ Epilepsia accidit ex opillatōe & c. ¶ Et for-
tasse. ¶ Dupliciter exponitur. P̄ q̄ remouet
dubii. ¶ Dicet aliquis q̄ humor iste ebulli-
ens perfecte opillat quid faceret integrā q̄
apoplepsia quia membra perfecte & p̄ter
p̄uaretur sensu & motu sed quia non perfe-
cte opillat ideo nō integrē priuare sensum &
motum & hoc est quod dicit fortasse eius ante-
cessione. i. amiste humor antecedit & facit
epilepsiam non completur aliquid. s. de nouo
mōto sive opillatione quia non cōplete opillat
q̄ quāteat sua quare membra non priuaretur
integre & c. quia si p̄fecte per, quāteat ante-
cederet ad faciēdū aliquid tunc priuaretur
integre ¶ Secūdo modo p̄t exponi ut deda-
ret ad quid requiritur inundatio in humore
ut faciat epilepsia quia ante ebullitōe sive in-
undatōe per ebullitōem non faceret & hoc
est quod dicit & fortasse eius antecessione. i.
ante q̄ inundaret per ebullitōem nō completur

aliquid. s. de epilepsia quia si potest eam iudicare cu quantitate. Sicut quia ebullitio mouet. & auger siue illat id eo facit quod humor mo-
do coepit epilepsia cu tant e prius n coepit
qre &c. Istud refertur ad illud q dicitur in puri-
tat suo naturali. n. mltu cu n priuatur &c.
¶ Consideradu aut q dicitur fortasse secundu
prima expositione qa coigit humorem ebu-
liet posse opillare perfecte & facere apople-
sia etia imperfecte. Sicut quatu ad secunda ex-
positione dixit fortasse quia possibile est q
siue teli motu undoso fiat epilepsia ab humo-
re. ¶ Aut propter. ¶ Hic ponit aliud m. ebru-
ditionis. Na humor indolens facit epilepsiam
que inundatio fit no solu propter ebullitione
sed propter uentum gressum retentum &c. Item
dum qd uisum est ab Ap. in libro de scitu
mo & uigilia. ¶ Consideradu quod textus iste
dupliciter potest exponi primo ut dicitur & &
sensu quod humor potest facere epilepsiam
siue motu undoso & de hoc dicitur & dicit aut
cu motu undoso et motus undosus uel est a ca-
liditate ebullit uel a uentositate. Et differt hu-
mor causans epilepsiam siue pillantem no in
tegra ebullitione uel uentositate quia quando cau-
sa uentositatis tunc uentus est sicut causa i. me-
diata. Sed ebullitione idest inflatione ipsius cor-
pus humoris est causa immediata cu dilata-
tione ebullitionis. i. data ebullitione que nulla
esset ibi uentositatis. ¶ Secundo mo pot. i. introdu-
ci q h. si tunc mbru contra distinctu causis
humoralibus. & dicitur epilepsia tria reple-
tione. i. humoralu uel uentosa. & humoralis siue
humore replente siue motu ebullitionis siue uen-
tositatis uel cu fundato uel ebullitio. i. uento &
m. q uisum est Ap. ¶ Et cu. ¶ Hic ostendit quo
humor opillas facit epilepsia. i. quis no fit mo-
tu motu undoso. & quibus non conuertitur aut
uentositate. & hoc est declarare illud quod ibi
dixit aut humor faciens euenire &c. Non eni
erat dubiu quem ex do uentositatis uel humor u-
dole motus faciat in cerebro motu melu. & in-
citat ad contractionem. Primo g. premittit quod
intendit. 2. probat. ibi. 2. sicut accidit. Dicit po-
q cu ibi. Si cerebrum utriusculi & pncipis ori-
ginu neruoru fuerit humor opillans. n. inte-
gre. unde fit epilepsia quis non fit uolusius mo-
tus nec uentositatis circa cerebrum. cu hoc contra-
heatur et ut expellat &c. Vultigitur. Aut q hu-
mor opillans non integre facit epilepsia in qua
est cerebrum contra. etia. ¶ Sicur. ¶ Arguit
si omne quod pot. incitare cerebrum ad expulsi-
onem est uel pot. esse. causa ut cerebrum contra-
ctum moueat. materia ipseca opillans pot
hoc facere ergo &c. declarat minore p simile
in nauica & lingula & tremore. ¶ Considera-

dum quod humor facies nauclā & singultū
& etiā tremorē quibus non inuadet nec mentose
tur incitat membrum ad expulsiōe & hoc
quod dicitur cū ē contractio &c. potest referri
ad morū tremoris in quo mēbra se premētia
& contringentia expellunt & potest referri ad
totum quod dicitur de nauclā & singultu etia
tremore & ita materia in cerebro imperfecte
opillas incitat cerebrum ad premendū & con
stringendū se ut expellatur materia que si perfec
te opillaret nō posset cerebrū in se trahi & ex
primere & hoc est quod dicitur cū cōtra hō &c.
est principii & cetera. ¶ Et sanitas. ¶ Probat
quod cāe predictae faciunt epilepsiam. Et argu
it sic quod cessante epilepsia curatur sit cause
epilepsie sic curatur humoris & solutio uero
sitatis & humoris rei impeditis dicitur dicitur ē. s.
&c. g. ille sunt cause. ¶ Dubitatur utrum humor
absq. hoc qd cōuertatur in uetustate suadepo
re possit facere epilepsiam. Videtur quod non
primo ex Ape allegato ab Auic. & a Sarap.
primo sic patet ca^o de epilepsia. Idē uidetur
de intentione Auer. 3° colligit ultimo capitulo
Ite Auic. infra tū dicit & oportet qd ē. ¶ Pro
bat ut ratione primo & est ratio Auer. ibidem
quā sumit a Rasi primo cōtinētis capitulo de
epilepsia. Si epilepsia fieret ab hioribus fleg
maticis grossis uiscosis ut a melancolicis siue uē
tositate uel uapore tūc nō cito accideret uel cito
dissolueretur. Hoc autem est falsum quia pa
roxismus epilepsie subito accidit & subito re
cedit. consequentia tēora. quia humor grossus
& uiscosus in eo quod est talis nō dissoluitur
nisi longo tēpore. ¶ Amplius ex illa materia
maxime fit epilepsia que magis ē apta subito
motus illi talis est materia uentola siue uapo
rosa. ¶ Amplius simile uidetur de sternutatio
ne & epilepsia. quia sternutatio est parua epi
lepsia. s. sternutatio non fit ex materia flegma
tica nisi cōuertatur in uentum. ut in cōmento
affo. septime particule. sternutatio fit &c. ¶ In
contrarium est Gali. 3° de interioribus septi^o
capitulo & Auic. hic & alii medicine auctores
¶ Dicendum qd epilepsia potest fieri ab hu
more uerbigratia flegmate omni circumscri
ta uetositate. ¶ Probat ut primo ratioe Gali.
3° de interioribus. 5° ca^o opillatio uarum la
tax ē dē humoribus grossis & uiscosis. quia
res subtilles nō pnt eas opillare. Sz epilepsia ē
opillatio uiax latarum. quia uentriculorum ce
rebrū ibidē ponit Gali. & potest solum ppōz
minorem. ¶ Sed ut dices ista ratio arguit qd
solum fiat de flegmate uel melancolia. & qd nō
fiat de colera uel de uapore. ¶ Dicendum qd ue
rū est ut est passio opillata uentriculorū qui
sunt iaci. Tunc n. pprie fit ab humoribus gros

sis. Et si fiat a uetositatē ē ut precipat grossicie
grossi humores. Rō tamen predicta potest ca
lupniari qd non fuit Gali. s. cōsulio erus. Se
cūda rō ē Auic. Omne quod potest esse causa
ut cerebrū contractū moueatur potest esse cā
epilepsie. ut notum ē qd humor solus omni ua
pore circumscripso est huius ergo &c. minorē
propositionē Auic. probat per simile de singul
tu & nauclā & tremore. Posset ēt minor p
bari. Nā materia humoralis omni circumscri
pto uapote potest stimulare uirtutē cerebri ad ex
pellendū uel per qualitatē uel per quantitatē
ergo potest esse causa ut cerebrū contractū
moueatur & premat se ut expellat. Et uidetur
quod hoc rō demonstratiue concludat. ¶ Con
siderādum tamē circa predicta. P^o cum dictū
sit quod epilepsia ē spasmus. In epistola
sideramus duas opillationes. Vā ē per cor
pulentiā materie. Et ista licet sit causa nō trāse
uadi spūm sensitiuum & motiui ad mem
bra & prohibitionis sensus & motus non in
tegre non tamen est causa spasmū. Alia opilla
tio est que sequitur pressorem siue coarra
ctionē cōstrictoris cerebri ut expellat & talis
opillatio ē pprie epilepsia ut ē spasmus. Cōsi
derādū 3° qd ly ex natura rei possibile sit quod
ex humoribus uerbigratia flegmate fiat epilep
sia omni circumscripso uapote tamē dīcto uel
plurimū epilepsia sit a materia cui iungit uetō
sitas. Rō ē qd flegmatici humores & et melā
colici sunt apta materia uetositatis ut Auer.
prealeato loco & Auic. supra ca^o de qualita
te accidit sōda ex materiā. & calor cerebri &
motus illorū humorū sunt causa quod uapor
inde cōsurgat. ¶ Ad cōtraria dīcēdū primo
ad Ape. quod scilicet Auic. dicit quod est una
causarū epilepsie & nō dicit quod sit semp cā.
¶ Ad Auer. & Auic. infra dīcēdū quod ideo
dixerunt illud quia ut plurimū fit a materia
cū uetositatē grossa. ¶ Ad rōem primā dīcē
dum negādō cōsequētā. ¶ Ad probationē dī
cēdū quod humor grossus in membro lata
rum uiaurū potest cito colligi & cito dissolui p
uam eliquationis Causas enim flegmatis i uen
triculos potest subito fieri Et eius expulsiō p
palatum & nares potest fieri subito Et proba
tur quia uidemus apoplexiā subito accidere et
subito quādoque terminari ad paralysim. Ad
secundam apparet solutio. ¶ Ad tertiā dīcē
dū qd sternutatio potest fieri a flegmate absq.
hoc quod cōuertatur in uaporem ut Auic. dī
cit contra Gali. sen. 5° capitulo de sternutatio
ne. ¶ Ad Gali. dicendum ut qd ipse errauit. ut
ibidem contra eum demonstramus. ¶ Vel dī
cendum quod illud dīcē quia ut plurimū fit
secundum quod ipse dicit. ¶ Spasmi. ¶ Hic

no^o spasmū
opillationes
ut accipiant
ita quod 3° spasmū
spasmū sunt cōtra
dīcēdū p
dīcēdū p
dīcēdū p

ponit causam ipsius siue contractionis in re
quo corpore. & primo facit hoc. 2° quod dixit
probat uel declarabit. 2°. & illud. ¶ Dicit p^o
q^o cā ipsius descendens est quoniam materia
que puenit ad cerebrū. & hoc quantum ad epi
lepsiā cū causa est repleto ut nouemur q^o
ipsū cerebrū comitatur. & hoc quantum ad
epilepsiam cuius causa est contractio ad ex
pellēdū rē impediētē. comitatur ēt neruos.
quare dispositio ipsorū neruorū siue mēbroz
est dispositio ipsius. i. cerebri. Cum ergo cere
brū contrahatur & spasmetur g^o membra q^o
bus cōmunicat cerebrū cōtrahuntur. Et illud
.i. q^o dispositio mēbroz sit dispositio cerebri.
Vel & illud. i. spasmus descendens ad mēbra
est ppter tres causas. Prima est quia nerui se
quuntur substantiam cerebri. q^o inde oriūtur.
Secunda cā ē quia leduntur ab eo quod ledit
cerebrū. Et differt hec secūda causa a prima
quia primā causā nō cōcederet plūs quidā
.i. q^o nerui oriātur a cerebro & tamē cōcede
ret scū dā cāz. ¶ Tercia causa ē quia repleto
neruorū ex huiusmodi expulso ad neruos i p^o
originis ipsoz ē causa ut ē gūmētetur latitu
do & abbreviatur longitudo & h^o ē spasmus
Et cōf dera q^o hec ē causa p^ocularis q^o solu
ē in epilepsia replecionalis cuius cā est humor
faciens enenire opillatōez de qua dixit supra
illo cā^o aut humor facēs & c. ¶ Et epilepsia
¶ Hic dēclarat minorē p^opositionē rationis su
pra facte q^o dicebatur q^o epilepsia ē spasmus
& p^o facit hoc 2° ponit quōdā cā. ibi secūda
omni autē ¶ Ad pri mū intellectū considera
q^o quidā bonon. rudis sine expositū textum di
centes q^o epilepsia nō p^odit cursu sp^o smi. i. tā
rū non cursu laxitatis. i. tantum sed cursu utrū
usq^o quia in p^oncipio est spasmus & in fine est
laxitas. Ista expositio nō ē ad mētem Auic. ut
apparebit nec ē uera in se q^o epilepsia non cur
rit cursu laxitatis. i. molificationis siue paralisi.
ut notū est & quāuis in fine posimū epilenū
cus sit d^oilis nō tamē d^o d^o q^o habeat laxitatē
.i. paralysim Vult igitur Auic dicere quod epi
lepsia currit cursu sp^o smi & nō currit cursu
laxitatis id est molificationis Et causa est quia
cerebrū ad ministrat & c. Ergo littera que di
cit nisi quia & c. debet exponi cū hoc quod di
xit nō procedit cursu sp^o smi & tūc hec oratio
resoluitur in orationē affirmatiuā sicut cum
dicitur ego nō comedo nisi ut uiuā id est como
do ut uiuā Reliqua uero littera que dicit nisi
cursu laxitatis remanet negatiua ¶ Omni autē
¶ Hic pōt tres cās. Primus ē notus. Epilep
sia ē spasmus materialis. i. ut plurimū. Secun
dus cā ē notus. Dixit aut fortasse q^o quā
doq^o huiusmodi a p^ota possent fieri de alia ma

teria q^o sit materia epilepsie & tūc nō reuolue
rent ipsaz. Tercius cā ē dictū Hyp. 2° epidi
marū ut ponit. Ralis p^omo cōuenit. Et debz
intelligi talis epilepsia quādo ē a materia me
lancholica de qua permutatōe d. cū ē supra cā^o
de melancholia. Et epilepsia slegmatica p sleg
matis adultōez possit cōuerri in melancholi
pueniētē a slegmate adultū ¶ Dubitat utrū
in omni epilepsia sit cōtractio cerebri. Videtur
q^o nō q^o non distingueretur epilepsia facta
a cōtractōe ab epilepsia facta a repletiōe q^o ē cō
tra Auic. supra ¶ Ite i epilepsia uel fieret cō
tractio cerebri ut cerebrū fugeret a nocte uel
ut cerebrū expelleret rez nocētē nō ut fugeret
a nocte q^o quādoq^o epilepsia sua sanguine. u^o
slegma non malo in quibus non est qualitas
acuta mordacitatis uel uenenosa & iō cerebrū
nō fugiet nec cōtraheret. nec ē cōtrahit cere^u
ut expellat q^o cū ei paroxismo epilepsie a quo
aligs surgit t^o expulsiō materiē tūc eis epi
leptus cui resurgeret spasmereur q^o ē falluz
¶ Amplius i epilepsia in toto corpore possit
fieri spasmus a b q^o cerebri cōtractiōe nō ē neces
sariū q^o in omni epilepsia cerebrū contrahitur
sed sic ē. ergo & c. maior est nota q^o cerebrū cō
tractio non uidetur propter aliud necessa
ria nisi ut totū corpus contrahatur. ut Auic. in
nuit. minor ē nota. quia p opillationem origi
nū neruorū potest fieri i spasmus in toto cum
augmētatur ipsorū latitudo & abbreviat
ipl^o & longitudo. ut Auic. s. & Galis. 2° de inter
ioribus. 2° cā^o. ergo in cū i epilepsia non est cō
tractio cerebri. ¶ In cōtrariū ē Auic. supra cū
dixit. & cū ibi fuerit humor. & cū dixit. epilep
sia nō currit cursu sp^o smi & c. Ite omis epilep
sia fit uel a cōtractiōe uel a repletiōe. & c. ibi
cōtractiō. ut Auic dicit ibi. & cū ibi fuerit hu
mor & c. ¶ Ite si epilepsia ē spasmus cerebri
ei epilepsia ē cōtractio cerebri. i. sic est. ut Ra
lis p^o cōmmentis cā^o de epilepsia auctoritate.
Tabris. ¶ Dicēdū q^o epilepsia fit uel a causa que
nocet qualitate. uel a causa replecionalis. Hec di
stinctio sumi pōt ex mente Auic. Si quidē fiat
a causa que nocet qualitate. siue sit qualitas a
cuta siue uenenosa siue cōgelata Dico q^o oportet
q^o cerebrū necessario cōtrahatur. Probāt
dupl^oter. Primo presupōndō q^o in oī epilepsia
fit aliqua opillatio imperfecta in uentricu
lis cerebri hoc uidetur cōcessū a bobus. Tūc
arguatur ex materia nocētē q^o tate faciente epi
lepsiā oportet q^o fiat aliqua opillatio iperfēca
in uentriculis cerebri ergo oportet quod cerebz
cōstringatur & coarctetur cōsequētia tenet q^o
opillatio imperfecta uentriculorū cerebri uel
fit per cōtractiōē uel fit per corpulētā ma
terie. Sed nō potest fieri pp corpulētiam ma

terie quia materia ista non nocet repletionem sed
 qualitate ergo talis opillatio fit propter cere
 bri in contractionem. Secunda ratio in illa epilep
 sia contrahitur in qua cerebrum stimulat ad
 fugiendum & exprimeretur sed in omni epi
 lepsia facta a causa nocente qualitate cerebrum
 stimulat ad fugiendum & exprimeretur se ut
 notum est autem epistaxis a materia repletionali uer
 bigratia humore flegmatico non uentrosi si
 ue uentrosi tunc dicitur tria per ordinem. **P**ro
 quod non necessario concutit contractio cerebri
 Rō est quia si in toto potest fieri sensus & mo
 tus prohibitio non potest propter opillationem
 non perfecte factam in uentriculis cerebri absque hoc
 quod cerebrum contrahatur epilepsia potest fieri
 absque contractione cerebri sed sic est ergo &c.
 maior est nota quia epilepsia se diffinitur in
 minor est nota. flegma enim sui repletionem im
 perfecte opillas uentriculis cerebri prohibebit in
 integre sensum & motum. Et apparet quod ta
 lis epilepsia erit sine spasmus non uic. ista mul
 tiotiens fit epilepsia sine spasmus sensato et illud
 est quando materia faciens ipsam est subtilis
 & operatur cum repletionem non cum malicia ue
 hementi. **D**ico 2° quod in epilepsia facta a
 flegmate repletionali potest concurrere et mul
 tiotiens concutit cerebri contractio. Rō est si
 materia repletionalis imperfecte opillans potest
 stimulare cerebrum ad expulsionem igitur cerebri
 contractio concutit si sic est. Potest. 3° stimulat
 quia aggrauat & quia in frigidat. Et apparet
 in tali epilepsia erit spasmus. **D**ico 3° quod si
 debet in toto corpore esse fortis spasmus. &
 agitatio in epilepsia oportet cerebrum contrahi.
 Rō est quia si in toto corpore non potest fieri for
 tis agitatio contractio siue spasmus nisi cerebrum
 spasmetur siue contrahatur oportet quod in epi
 lepsia in qua in toto est spasmus quod cerebrum
 contrahatur sed ita est ut sumitur de intentio
 ne Galienus 3° de interioribus. ultimo ca^o quod ad
 modum enim ex totius corporis malicia siue
 paralitū arguimus nocumētū in cerebro ita ex
 spasmus totius arguimus spasmus in cerebro
 ad contractionem cerebri. Sed tu dices uidetur
 quod in toto possit fieri spasmus absque hoc quod cere
 brum contrahatur quia repletis originibus ner
 uorum solis absque cerebro abbreviabitur longi
 tudo augmenta latitudine. & sic fiet spasmus
 pauca enim mutatio in principio est magna in
 principiis. **D**icendum quod si talis materia non
 est in uentriculis cerebri siue in cerebro. sed in
 solis principiis neruorum ista non erit epilepsia.
Sed tu dices ergo dicam quod ista materia quod ad
 unam partem est in uentriculis cerebri & ipsa opillat et
 cerebrum non contrahitur & quod ad aliam partem est in ori
 gibus neruorum & ex hoc fit spasmus in toto. **D**icam

quod ista materia quod est in neruis fuit expulsa a cere
 bro. **A**lexander dixit ex humore expulso ad ipsos &c. &
 in expulsionem cerebrum fuit contractum.
Contra hanc solutionem primo quod si
 fuerit prius tamen modo potest esse actu epi
 lepsia ex materia stante in uentriculis cum qua
 cerebrum non contrahetur & ex materia illa
 te in principis neruorum ex qua in toto erit
 spasmus. **A**mplius secundo dicam quod illa
 materia uenit ad neruos non per uia siue modo
 expressiois cerebri. contractiois si per modum eliqui
 tionis materie. **D**icendum ad hoc quod si rationes
 dicant oportet quod tertia conclusio supra po
 sita sic dearticuletur quod si in toto corpore est
 debet esse in epilepsia fortis spasmus propter cau
 sas in cerebro oportet quod cerebrum contraha
 tur. **D**ico autem per eam in cerebro quia si talis con
 tractio esset propter causas in principis neruorum
 non oportet cerebrum contrahi. **S**ed tunc restat
 pendere ad auctoritatem 3° de interioribus que
 ex molitie totius corporis arguit passionem in
 cerebro. Et eodem modo ex spasmus totius cor
 poris debet argui nocumētum in cerebro. **D**i
 cendum quod per cerebrum intelligi substantiam
 cerebri & principia neruorum omnium uel omnia.
Quod dicitur quod licet arguamus passioem
 non tamen necessario simile. quando enim totum
 corpus est spasmatum propter repletionem in prin
 cipis neruorum tunc arguimus quod passio est
 radicaliter fuit uel est in cerebro quia materia illa
 a cerebro uenit ad origines omnes neruorum non
 tamen arguitur quod sicut corpus totum est spasma
 tum & contractum ita etiam cerebrum fit contrac
 tum sed sufficit quod radicaliter talis lesio in
 pcedat. **D**ubietur ulterius utrum contractio
 in membris epileptici possit fieri propter opillationem
 non originum neruorum. **U**idetur quod non per Rasi
 mus primo continens. & ratione sua. quia tunc talis
 spasmus non de facili dissolueretur. quod est falsum
 & hoc est quod dicit. & in huius motus. I. spasmus
 eueniret ex madefactione radicis neruorum ma
 defacturū tali madefactione quod adderetur ad
 amplitudinē eorum ex qua occasione accideret
 spasmus non de facili dissolueretur. sed duraret.
In contrarium est Auicenna dixit supra autem
 mor faciens euenire opillationem in uentriculis
 cerebri & principis originum neruorum. Et cum
 dixit eorum neruorum repletio ex humore expul
 so ad ipsos in principio ipsorum. ut augmen
 taretur ipsorum latitudo & abbreviaretur ip
 sorum longitudo. **I**ta contractio est diffi
 cilis ad tollendum & Galienus tercio de irri
 ribus 7° capitulo quando protulit hanc sententiam
 quam Auicenna hic propter loquitur dubitari
 ut dicens forsam. Et si quis uellet negare Ra
 sium. responderet negando suam consequentiam

¶ Vel aliter q̄ neruorum principia intelliguntur cerebro propinquissima uel remota. Si q̄dem sint propinquissima scilicet coniuncta a cerebro ex illorum repletione augmentante largitudinē potest fieri spasmus in epilepsia. Et h̄o q̄a pauca materia sufficit ad illud. que pauca materia cito expellit. Si autē principia intelligantur cum aliqua quantitate a cerebro remota que impleantur cum hoc non possit fieri sine multa materia. non est dicendum quod talis spasmus sit in poxio epilepticorum. Et hoc quia n̄ cito dissolueretur. Et sic loquitur Rasis. Et alij modi cōcordis sunt quos p̄ te cōsidera. **¶** Ex quibus omnibus apparet quare Auic. in hoc capitulo uarios sermones protulit de cōtractione cerebri in epilepsia. Nam consideramus q̄ i oī epilepsia poterat cōcurrere cerebri cōtractio dixit. Et cū fuerit ibi hūor opillans tūc cerebrū cū hoc ēē contrahetur. Et quia plurimum hoc cōtingit dixit et supra plurimū eius est spasmus. Quia uero quādoq̄ cōtingit in epilepsia cerebrū n̄ cōtrahi licet raro utingit dixit infra quod epilepsia fit sine spismo quādoq̄. **¶** Ad rationes in cōtrarium dictū ad primā quod quāuis in epilepsia a causa replecionali concurret cerebri cōtractio. Et in epilepsia facta a cōtractione. tū adhuc iste epilepsie differūt non tamē sub hac cōmuni disposiciōe qua i utrisq̄ est cōtractio hūie i epilepsia facta a causa replecionalī nō necessario est cōtractio. Et in epilepsia facta a cōtractione necessario est cōtractio etiam in epilepsia facta a repletionē. Et opillatio diminuta omni circūscripta cōtractionē. Et in epilepsia facta a cōtractione est opillatio se quens proprie cōtractionē ut supra dictum ē. Et apparet quod i epilepsia a cōtractionē uerbi gratia a re mordicāte statim incipit cōtractio a principio paroxysmi epilepsie sed in epilepsia a flegmate replecionalī potest incipere paroxysmus et cadit hō ad terrā absq̄ p̄o spasmī. Sed postea cū cerebrū premit et constringit se ut expellat illud flegma apparet spasmus. **¶** Ad secūdā rationem dico quod in epilepsia replecionalī utroq̄ modo potest fieri cōtractio cerebri. Et cū dicitur nō ut fugiat q̄a sanguis et flegma bone qualitatē possunt facere epilepsiam. **¶** Dicedum dupliciter. Primo quod tūc nō fit spasmus nec cōtractio. Et est cōcessū. **¶** Vel dictū quod licet cerebrū nō fugiat a qualitate flegmatis uel sanguinis tamē fugere poterit a nouimento aggrauationis. Et cum dicitur nō ut expellat quia tūc omnis epilepticus cū refurgit a paroxysmo spasmarum. Hic esset locus speculationis. Tamen dictū quod materia paroxysmi epilepsie uel subito expellitur. Et cū expulsiōe ad partes palati et nari

um. Et tūc in tali expulsiōe necessario fit spasmus uel expellitur p̄ modū cuiusdā aliquano nis. Et tūc nō spasmarum. Et cōsidera in istis diebus diuersitatē modorū paroxysmi epilepsie. Quidā enim incipiunt habere paroxysmū cum spismo quidam sine spismo sed in fine adueniunt eis spasmus siue in processu paroxysmi ut etiā infra dicetur. Posset aliter dici quod licet i omni epileptico fieret expressio et spasmus p̄pter expulsiōem tamē ille spasmus nō ē p̄pinquus eleuariōi a paroxysmo. Post q̄ enim uentriculi cerebri cōstrinxerunt se ad expellēdū & expellerūt materiā stant aliquo tēpore coartati unde epilepticus iacet phibitus a sensu & motu. Et recte dē non integer. **¶** Ad tertiū iā appert qd dictū. Vel aliter quod si debet esse in toto fortis agitatio et spasmus oportet qd cerebri cōtrahatur. Et nō sufficit opillatio sola principiorū neruorū. **¶** Ad auctores cōtrarie prius appert solutio. Ad auctoritatē Tabri dicendum qd ut plurimū ē uerū qd dixit. **¶** Quidam. Iam inuestigauit cas epilepsie. Hic circa eas ponit quorūdā sententiā. Et p̄ illā ponit. 2° p̄tra ctat. ubi secūda. sergo. **¶** Dicit primo q̄ quam hōines et c. Rasis prio cōtinētis in cura epilepsie existimant quod est epilepsia. que nō ē a materia.

¶ SI ERGO. **¶** Primo ponit unū intellectum. Et illum probat secundo alium. Et illum demonstrat. Ibi secūda. Si autē Diceret aliquis circa primā partem Auic uidetur cōcedere illis quod ipsi uolunt. Nā cōcedit q̄ epilepsia sit a qualitate nocēte cerebro faciente cōtractionē sed talis qualitas non ē materia. Et p̄t esse sine materia ergo epilepsia quādoq̄ nō ē a materia. **¶** Dicedū q̄ per qualitatē nocēte cerebro faciente cōtractionē possumus duo intelligere. uel qualitatē simpliciter non pendentem a materia. Et hoc esset contra mentē Auic. qui nunq̄ concederet q̄ fieret epilepsia proprie dicta a tali qualitate. Vel possumus intelligere materiam que sua qualitate meligna stimulat cerebrum ad cōtractionē. Et hoc est uerum. Et ad mentē Auic. Et tunc talis epilepsia dicitur fieri non a materia. quia licet illa qualitas sit in materia. tamen illa materia non facit epilepsia ratione repletionis materialis. sed ratione qualitatē. Et ideo littera uult sic exponi. Si 2° significet p̄ hoc quod dicunt q̄ epilepsia quēdā non est a materia q̄ cūsa in ea est uapor. cuius nō dicitur materia. s̄ humoralis aut quālibet. i. hūor siue materia qualitate nocēs et c. Tunc sermo ipso r̄u habet intentionē. s̄ ueram. **¶** STAVTEM. Hic ponit alium modū. Et p̄o ponit illū. 2° reprobat. ibi. 2°. quoniam. **¶** Considerandū circa primā partem q̄ qualitas dici

tur pura dupliciter. Vno modo. i. sola una. s. fo
la caliditas uel frigiditas. & hoc modo non su
mitur hic. Alio modo dicitur pura. i. sine mate
ria aliqua humoralis uel uaporosa. & hoc mo
dum hic. & ita debet exponi. Significant. i.
si intelliguntur causa ipsius. epilepsie qua di
cunt esse sine materia est ipsa complexio pura.
s. sine materia humoralis uel uaporosa. Tunc
illud est quod modum non habet.

QUONIAM Hic reprobatur probando &
primo adducit unam rationem. 2° aliam. bi. 2^a &
similiter. Primo arguit sic. si epilepsia fieret
a mala complexionem pura. s. sine materia, tunc
epilepsia non erit morbus separabilis subito. i.
subito recedens & subito ueniens. & sic non erit
morbus periodicus. sed erit inseparabilis. s. per
iodicus. consequens est falsum ad sensum. con
sequenter est nota. ¶ Cuius hanc rationem sic
procedit. Primo format consequentiam. 2°
destruit consequens. bi. 2^a uerum cum hoc est quod
dicitur quoniam cum cerebrum fuerit affectum qua
litate illa. s. pura sine materia oportebit ut epi
lepsia sit inseparabilis a piocicis. nec subito ueni
ens & uadens. ¶ Verum causa. Hic destruit co
sequens & dicit uerum epilepsia est ex eis que
sunt subito. & separatur. i. recedunt in disposi
tione. i. subito. Vel uerum causa epilepsie. & in
idem redit aut uincit. quasi dicit licet proximus
epilepsie occidat. tamen cum hoc est morbus pi
odicus. sicut dicimus febrem stegmaticam est mor
bus piodicus licet occidere possit. & ideo qua
doque expolui. aut uincit & interficit. i. licet uin
cat & interficiat quandoque. ¶ Et similiter.

Hec est secunda ratio. & arguit sic. Ista qua
litas pura que facit epilepsiam uel est in cerebro
uel aduenit ei ab alio membro. sed nec existens i
eo nec aliunde ueniens facit epilepsiam. ponit istam
minorem & probat eam sic qualitas pura exi
stens in cerebro siue comunicata non est. & re
scinditur. i. non modo est & modo rescinditur. s.
modo recedit. s. epilepsia modo est & modo
rescinditur. ergo qualitas pura non facit epilep
siam & hoc est quod dicit. & similiter non est & re
scinditur. & c. qualitas pura in ipso cerebro sine
materia & c. Et si quis sit illud ex membro alio
Et apparet quod possit dici quod hic probat
consequentiam postquam destruxit consequens.

Dubitatur utrum epilepsia possit fieri a
mala complexionem sine materia. Videtur quod
sic per. Ralim primo continetur. ubi ponit eius
curam. Item a frigore exteriori potest fieri epi
lepsia ut Galienus primo de accidentibus & mor
bo ergo a mala complexionem sine materia conseque
ntia est nota. ¶ Amplius a punctura scorpionis
potest fieri epilepsia ut infra Auic. 2° a mala
qualitate sine materia. ¶ Item tussis potest

fieri a mala complexionem sine materia ergo epi
lepsia antecedens est Gal. 5° de accidentibus & mor
bo. consequentia tenet quia tussis est sicut ster
nutatio ut fen. 5° capitulo de sterminatione &
fen. x^o tractatu tertio primo capitulo. Sicut ster
nutatio est sicut epilepsia ergo tussis est sicut epi
lepsia. ¶ Amplius tremor cordis quod est quidam
malus motus cordis potest fieri a mala com
plexione frigida. s. sine materia ut fen. xi. capi
tulo de tremore cordis ergo epilepsia que est
malus motus cerebri. ¶ Item morbus perio
dicus ut effimera que habet paroxysmos ut 4°
can. fen. prima potest fieri a mala complexionem
pura sine materia immo est morbus imma
terialis ergo eadem ratione uidetur quod epi
lepsia fiat a mala complexionem pura. ¶ In contra
rium est Auicena hic & Auer. tertio colligit
ultimo capitulo. ¶ In hac questione est prior
responsio Alberti super primo de accidentibus &
morbo & dicitur quod epilepsia & similiter
apoplepsia est duplex. Quedam facta a causa ex
teriori ut a frigidiore aeris contingente ce
rebri uentriculos & ista potest fieri sine materia
Alia est epilepsia facta a causa interiori. et ista sic
necessario cum materia humoralis uel uaporosa

Hec solutio est tam rudis quam non meretur
reprehensionem. In summa enim si aperiarur
hec solutio tantum dicit epilepsia facta a qua
litate extrinseca sit a qualitate sine materia.
& que ab intra sit cum materia. Etiam sermo
est falsus. Que enim sit a causa extrinseca potest
fieri a materia. quia cause primitiue mouent
causas coniunctas. & antecedentes licet hoc non
sit contra Albertum propter modum summi lo
quendi ut apparet. Sed quod dicit quod epi
lepsia a causa intrinseca semper est cum mate
ria humoralis uel uaporosa est sermo falsus
Nam cerebro potest communicari sola mala co
plexio calida uel frigida a stomacho habente
eam sine materia hoc apparet ex dictis 2° capi
tulo de sola per communicare sed illa mala co
plexio poterit facere epilepsiam ut notum est. ¶ Se
cunda est Responsio. Iohannis de parma puri
medici quod epilepsia quedam est incurabilis
& ista sit a mala complexionem sine materia
ut tribuatur a frigidiore aeris. quedam est cu
rabilis & ista sit a mala complexionem cum materia ut
ab humoribus. ¶ Ista opinio etiam rudis est
quia epilepsia facta a causa exteriori potest
esse curabilis & incurabilis. Et similiter facta
a causa interiori potest esse curabilis et incurabi
lis.

His postpositis dicendum quod epilep
sia secundum formam uocabuli arabici potest
dupliciter accipi. Epilepsia enim idem est quod
sensum apprehensio siue occupatio ut. Azarai
us ponit capitulo de epilepsia. Ergo epilepsia

pōt accipi p quā dā exteriorū sensuum dimis-
sione propter uehementiā sensuum interiorū
s. principalioris sensus ut cogitatie sue estia
tue. & hoc accidit quā dō uoluntas reduxit ad
se estimatiuā siue cogitatiuā. & illa sola uincit
& uehementer unde cōtingit q omnes alie ui-
tutes sensitiue dimittunt suas opationes & ta-
lis est dispositio hominū qui apud nostrā legē
dicuntur migrantes. i. ad celestia transiētes &
apud satracenos sūt prop hēte. Contingit autē
ista uolūtatū reducta sup estimatiuā ex aliq
uehementi appetitu ad appetibile propter ali-
quē finē Et hic ē multiplex uerbigratia lucrū
uel uanagloria ut accidit aliquibus ypocritis
uel dilectio diuini cultus. Cūz enim cogitatiua
ex aliquo istorū fuerit uehementer intentā et
anima rationalis simul cū illa cōtingit q om-
nes sensus exteriores dimittunt suas opationes
unde isti cadunt in forma epilepticorum. Et qā
ex hac dimissione sensuū & ex tractatione cogi-
tatiue animā nō impeditur sensibus exteriori-
bus nec etiā uacillationibus fictis phantasti-
cis Sed anima per estimatiuā & cogitatiuam
intellectiua ē parata obedire substantiis se-
peratis & recipere illarū impressionem ideo
contingit quod isti quādoq. conferant et dicat
uerū ymo propheta est talis et ideo dicit Auer
in cōmento desomno & uigilia quod prophē-
ta est in forma epilepticū Intelligit autē p pro-
phetā machometum & de ista loquitur Rasis
primo continētis & Argazel ultimo metaphi-
sice & Azaraius licet Azaraius reducat in a-
liā causam scilicet in demones. ¶ Si ergo loqua-
mur de hac epilepsia a qua causa fiat. ¶ Dicē
dū quod duplex est causa Vna immediata &
ista est uehementis fixio speciei alicuius in esti-
matiua unde anima tota illuc cōuertitur & di-
mittit opera aliorū sensuū Si enim una uir-
tute uigorata alie remittitur multo fortius
hoc accidit in fortificatione estimatiue que est
pfectior uirtus inter materiales uirtutes Alia
ē cā que potest dici mediata et ista est cōple-
xio corporis disponēs ad hāc fixiōē & talis cō-
plexio ē frigida & siccā melancolica / Nā talis
cōplexio facit ad fixiōē & prohibitionem dis-
cursus p mulas species et sicū facit ad claritā-
tē iudicii ut sumitur ab Auer. in cōmento de
somo & uigilia Et ideo dicitur quod huius
modi prophete fuerunt melancolici / Apparec
ergo quod talē epilepsia fita cōplexione cū ma-
teria melancolica nō quod illa melancolia sit
illi epilepticū uel prophete causa egra ymo est
sibi sanitas siue sanatiua. ¶ Considerandū ta-
men hic quod cōplexio melancolica disponit
ad fixiōē alicuius speciei estimabilis & ex hoc
disponit ad abstractionem anime a sensibus

ad recipiēdum impressionē si peritiorū corpo-
rū siue mellētiarū ¶ Ss an disponat plūq
aliqua cōplexio ad actū intelligēdi p uirtutes
intellectiua & obediēdi uolūtatū ut reducatur
ad pfectionē sciētiarū speculatiuarū ē dubiū
de quo habet queri alibi. Et Aristoteles dubi-
tatur de hoc de pblemaibus. 30. p. pblemate
¶ Alio modo accipitur epilepsia proprie p
egritudine qua triplex in cerebrū contrahi-
tur. unde sensus & motus & erectio in toto p
hibentur non integre. ut Auic. sumit in hoc ca-
pitulo Et de hac epilepsia ē hic sermo Et hec
epilepsia est duplex Vna propriissime dicta
epilepsia que est periodicans. i. parata periodi-
care Alia est epilepsia nō sic proprie dicta que
nō est periodicans siue nō est apia periodicare
Si quidē loquamur de epilepsia propinquissi-
me dicta que est morbus caducus predictus
periodicus siue aptus periodicari nō ē sic quē
dō Auic. Ista epilepsiam fieri a mala cōplexione
pura sine materia post tripliciter intelligi Vno
modo sine materia humoralis. hic tamen a ma-
teria uaporosa uel uenosa Et hō modo epilep-
sia periodicā pōt fieri sine materia idest sine
humorē qui sit sibi causa cōiuncta s. causa con-
iuncta erit uapor siue uet. Et hō intelligit Auic.
cū dixit si ergo significant per hoc quod causa
in ea est uapor sermo ipsorum habet intētiō-
nē Et ratio ē quia si uapor immediate potest
facere in cerebro cōtractionē periodicā reuertē-
tē ergo potest facere epilepsiam propriissime
dictam sed sic est. Nā si humor pōt ab aliquo
membro ad cerebrū cōfluere periodicā. ita ua-
por & multo magis. ¶ Secundo modo potest
intelligi quod hec epilepsia fiat a mala cōple-
xione sine materia idest licet fiat a materia hu-
moralis nō tamē sit ab ea ut replet sed ut habz
qualitatē nocentiē ut fit in cerebro cōtractio.
Et hoc etiam modo uerificatur quod epilepsia
sit a mala cōplexione sine materia Ratio est
Nā si humor simplici qualitate maligna circū-
scripta corpulentia humoresa siue repletiua
li potest esse causa cōtractionis cerebri Igitur
epilepsia pōt fieri a mala cōplexione sine mate-
ria hoc modo sed ita est ut est notū Et hoc ē q
Auic. etiā intelligit cū dixit aut qualitas nocēs
idest humor nocēs qualitate & facit i cerebro
cōtractionē predictā tunc sermo interiorē ha-
bet. ¶ Considera igitur quod humor potest
dupliciter nocere cerebro Vno mō ut humo-
rosus siue ut quid corpulentum. s. extendendo
uel opilādō et talis epilepsia dicitur fieri a ma-
teria Alio modo ut qualitate aliq mala agens
sicut uenosa uel acuta mordicatiua siue q
litate cōgelatiua & ista epilepsia potest dici fi-
eri a qualitate sine materia quia facit eam hu-

mor ut qualis quāvis esset ualde parce quāti
tatis. ¶ **¶** modo potest intelligi siue materia
ideit a pura qualitate fundata in cerebro om
ni circūscripta materia humoralis siue uapo
rosa Et hanc qualitatē siue materia possū
maginari dupliciter Vna modo quia ueniat a
causa extrinseca uerbigratia a frigore aeris
Alio modo quia sit impressa ab aliquo humo
re. & humor cessauerit siue sit in cerebro si
ue in alio mēbro uerbigratia in stomacho &
stomachus cōmunicet illas cerebro. ¶ **¶** Dico
primo quod imaginando complexiorem siue
materia primo modo epilepsia periodica non
potest fieri ab ea Ratio est duplex Vna quia
pōt Auer. tertio colligit in fine & est ista Si
aer frigidus nō inuenit tantā alterationē que
faciat epilepsia epilepsia non potest fieri a ma
la cōplexione siue materia quia a frigido aere
Sed sic est quia alteratio facta ab aere cito dis
solvitur. ¶ **¶** Secūda ratio est quā pōt Auer. hic & in
nuit tē Auer. ibide. ¶ Si epilepsia fieret a pura
qualitate extrinseca uel aeris uel alterius rei.
tunc non esset morbus febrilis. i. piodicus. cō
sequētiā Auer. innuit cum dicit. qualitas non
est & non refcunditur &c. ¶ **¶** Propter quod
si cōdū sicut sumitur ex mente Gal. 2.º de diff
rentiis febriu penultimo ca.º. Causa piodicatio
nis est motus materierū secundum mensuram
tēporis sumpta ex uirtute digestiua attractiua
retētiua & expulsiua in mēbro mādāte. & re
cipiente ut prolixē declarat. Gal. ibide. ¶ **¶** Si
epilepsia fiat a frigore aeris uel ab alia re ex
trinseca. tūc nullus erit ordo motus materierū
sed sola cōtingētia sequens uolūtātē siue caluz
Si enī petrus incidit epilepsia quia ābulauit i
aere frigidō & cū sit nūq̃ incidet si uolet.
& frequēter incidet si uolet. ¶ **¶** Si autē imaginē
secundo modo mala cōplexio siue materia. i.
quia impressa ab humore & cessauerit humor
siue sit cōmunicata cerebro a stomacho uel ab
alio mēbro. Dico q̃ epilepsia piodica non pōt
fieri ab illa mala cōplexione. ¶ **¶** Ratio est duplex
Vna quā innuit Auer. preallegato loco a mala
cōplexione difficulter renouabit nō pōt fieri
proximus epilepsie siue epilepsia proximalis.
¶ **¶** Mala cōplexio siue materia. i. que ē impressa
a materia cūcessauerit materia ē difficulter remo
uibilis. g.º &c. maior ē nota. quia paroxysmus
epilepsie cito remouetur minor est nota. quia
mala cōplexio facta ē habitus quidā sed habi
tus difficulter remouetur. ¶ **¶** Contra hanc rō
nē diceret aliquis contra minore q̃ aliqua q̃

litas cōmunicata cerebro aliunde ut a stoma
cho nō est difficilis remouētia quia licet i sto
macho sit facta tamen poterit in cerebro esse
fiens. ¶ **¶** Dico dum primo quod licet in se sit
facilis remotionis in quātu f. constāte iquā
tū pendera frigidō quod est in stomacho est
difficilis remotionis. ¶ **¶** Vel dicēdū qd ista
qualitas cōmunicata cerebro a stomacho si
est fixa in cerebro est difficilis remotionis Si
autem sit fiens tūctalis mala cōplexio potest
dici materialis id est habens causam corporale
ut sto machi complexio nem Causa enim corpo
rales sunt cōplexiones & humorales ut Auer.
primo canon. s. fen. 2.º capitulo de causis. ¶ **¶** Se
cunda ratio est quā Auer. cna innuit hic Nulla
mala qualitas siue materia membro uel cere
bro cōmunicata modo est & modo refcun
ditur. Omnis epilepsia piodica modo ē & mō
re uolūtātē ergo nulla epilepsia periodica fit a
mala qualitate i cerebro existente uel sibi cōm
municata quē sit immaterialis Isti rāzēz innu
it Auer. cū dicit & similiter. ¶ **¶** Si cōtra diceret
aliquis qualitas cerebro cōmunicata uerbigratia
a stomacho potest esse & modo recedere
secundū qd stomachus sibi cōmunicat. ¶ **¶** Dicē
dū quō nō est dubiū qd qualitas in cerebro
facta nō modo aduenit & modo recedit Sz de
qualitate cōmunicata uidetur aliquid dubiū
tamen secundū rei ueritatem etiam si sit imma
terialis non modo aduenit & modo recedit &
ideo Auer. cna de ea expressit cum dicit & sic
illud. i. quāmois illa complexio sit ex alio mē
bro non tamen aduenit & recedit si est sine ma
teria. Ea ratio est quia membrū aliquod uer
bigratia stomachus alterans cerebrum sola
qualitate siue materia non pōt mō alterare. &
modo cessare ab alteratione nisi inalterate sto
macho sit nouitas. uel g.º i stomacho ē mala cō
plexio fixa siue materia. & licet in stomacho nō
ē inuolutio nisi esset p accidens a cibo. uel talis
qualitas stomachi est cū materia. & tūc secun
dū diuersitate fluxus materierū ad stomachū
fieri i cerebro alteratio. & licet cerebrū sola q̃
itate alteretur a stomacho. tamē diceret epi
lepsia materialis. quia radicaliter illa qualitas
pender a materia extra cerebrū. ¶ **¶** Apparet igitur
quid d cendū sit de epilepsia piodica. ¶ **¶** Si
autem loquamur de epilepsia non sic propriū
sime dicta. que non est piodica. Dico q̃ potest
fieri a mala cōplexione siue materia. ut a fri
gore aeris. & in summa a causis extrinsecis. Rō
ē si cause exteriores possunt facere cerebri con
strictionē & prohibitionē transiit sensus &
morus ad membra. & erectionis non integre
epilepsia poterit fieri a causis extrinsecis. sed sic

et si respondetur qd est motus
alio modo in mēbro pōt fieri in ep
ilepsia dicitur de febribus et febribus
et pōt fieri in mēbro pōt fieri in ep
ilepsia

no q̃ est in mēbro
et si respondetur
q̃ est in mēbro

et si respondetur
q̃ est in mēbro

no q̃ est in mēbro
et si respondetur
q̃ est in mēbro

no q̃ est in mēbro
et si respondetur
q̃ est in mēbro

ne g^{ra} me
10. both m
odon sa
naly, vt

10

Mr. J. M. B.

1. # = 100
2. # = 100
3. # = 100

Ms. in
exhib.
p. 106

ma jte
expt from
pallid ad

us. ¶ Cōsiderandum secundo quod Avicenna

de epilepsia cerebri tangit duo Primo tangit
materiam quia materia faciens uentositatem non
raret quod hoc sit necessarium semper ut dictum
est supra scilicet quia habet plurimum accidentium Nam mate-
ria ista epilepsie cerebri est ut plus estigmatica
Flegma autem est aptum uentolari. Secundo. A.
tangit locum materie quia uentositas hec uel
materia remanet in meatibus &c. aut replet
uentriculos anteriores s. primo tamen ut infra
probat ut etiam replet posteriores. Dixit autem
Implicatione aliqua quia imperfecta Si enim p-
fecte repletur esset apoplexia. Considerandum
tertio quod causa conuulsa epilepsie est in p-
dictis locis tamen antecedens potest esse in ue-
nis. Alia etiam sunt loca materiarum facientium epi-
lepsiā quod statim dicentur. Considerandum
quarto quod ly aut potest exponi pro et et po-
test exponi diuisione & tunc tangit duas mate-
rias. Primo tangit materiam uentrosam cuius
magis est opilare uias artas quod uentriculos. & ideo
dixit in meatibus sensus & motus. Secundo tan-
git materiam humoralem que sui grossicie potest
opillare uentriculos. & ideo dixit. aut replet. s.
materia humoralis utriusque uentriculos &c.

¶ Et hec quidem. Primo declarat diuersita-
tem in materia. 2° in loco. ibi. 2^a. & omnis causa.
Prima in d. p. enumerat mal. 2° copar. ibi. 2^a.
& est parua.

¶ Dubitatur utrum epilepsia possit
fieri a quolibet humore. Videtur quoniam quia
simile uidetur de epilepsia & de aliis morbis
cerebri ut frenesi & lethargia. sed isti non fiunt
a quolibet humore. sed determinato. 3° sic epi-
lepsia. In contrarium est Auicenna. Dicendum quod
epilepsia potest fieri a quolibet humore secun-
dum genus. s. flegma colera melancolia & san-
guine. Ratio est quia omnis humor potest esse
causa contractionis cerebri uel ipsius opilatio-
nis. ergo epilepsie. Antecedens est notum. quia cole-
ra sui acuitate stimulat cerebrum sanguis pote-
rit opilare ipse & est flegma & melancolia.

¶ Ad contrarium dicendum quod non sit simile de illis
morbis & de epilepsia. quia illi morbi sunt ma-
gis determinari & appropriati. ¶ Et est parua.
¶ Hic copar. causas. & prius facit hoc. 2° remo-
uet dubium. tercio quod dixit probat. ibi. 2^a. ut
uerbi. ibi. 3°. & hyp.

¶ In prima parte habemus
ab Auicenna. Primum est quod rarissime ac-
cidit epilepsia a colera. & hoc est quod dicit.
& est parua ualde. raro euenit. Et causa est
quia raro talis colera multiplicatur in cerebro
s. in suis uentriculis. ¶ Secundum dictum est quod
raro sit a sanguine. quia non sic raro sicut a co-
lera. frequenter enim contingit cum secundo
cerebri multiplicari & posse in uentriculos
effundi quod colera. ¶ Tercium dictum est quod
multoties sit a sanguine flegmatico & mel-

lico quia frequenter in capite multiplicatur.

¶ Sed tu dices frequenter uidetur multipli-
cari sanguis colericus quod sanguis melancolicus

¶ Dicendum quod si sita sit est magis apertus aposte-
mare sanguis colericus quod melancolicus est magis apertus
detineri & opilare. ¶ Verumtamen. ¶ Hic em-
oer uel dubium diceret aliquis nonne potest fieri epi-
lepsia a flegmate depurato a sanguine? a me-
lancolia cum tu dixisti quod fit a sanguine cuius
repletio inclinatur ad complexionem colere nigre
& flegmatis. Responderetur quod sic. & dicitur quod pluri-
ma. s. causa epilepsie est humiditas denudata. s. a
sanguine declinans ad colera nigra. pro etiam
plurimum cum accidit epilepsia accidit a flegmate

¶ Considerandum quod enim potest dupliciter ex-
poni. Primo ut dictum est. 2°. nam. quia Nam fleg-
ma depuratum a sanguine prater ingrossationem
& congelationem tendit ad naturam melancolicam
quodammodo. ¶ Et hyp. ¶ Hic probat quod epi-
lepsia sit plurimum a materia flegmatica. quia
hy. dixit in libro de epidemia siue de morbo dei
quod plurime oues que patiuntur epilepsiam cum
in cerebris suis anothomizantur inueniunt in
eis humiditas mala fetida siue flegmatica.

¶ Quod autem hic textus debeat sic exponi
apparet per Rasium 2° cōtinetur. causa de epidemia
ubi sic dicit hy. in libro de morbo dei. quod hic
morbus accidit ex humiditate madafaciente ce-
rebrum. Et manifestatur per peccudes. quia cum
accidit eis hic morbus si aperient eis cerebrum
inueniunt plenum humiditate. ¶ Et omnis causa.

¶ Hic declarat causas epilepsie ut diuersificat
loco. & 2° facit hoc. 2° addit quamdam coparationem
ibi. 2^a. & epilepsia. ¶ Circa primam preter diceret
aliquis contra. quia posset fieri a debilitate ex-
pulsione cerebri. ¶ Dicendum quod plurimum co-
paratur defectui digestiue. ¶ Nam flegma mul-
tiplicatur in cerebro defectu digestionis. ¶ Si
autem fiat defectu expulsiue est rarius nec est ita
appropriata causa. ¶ Ve dicendum quod quando fleg-
ma aggregatur defectu expulsiue associatur
cum hoc defectu digestiue ex flegmate reueto.

¶ Dubitatur et unde sequitur non ergo. ¶ Di-
cendum quod sequitur ex hoc quia digestio cerebri fit
in suis partibus. 3° defectu digestionis & cogre-
gatio materie ex hoc fieri in suis partibus. ¶ Du-
bitatur et quia Auicenna uidetur distinguere pannicu-
los a uelaminibus. ¶ Dicendum quod p uelamina i-
telligit subtilia uelamina. s. piam matrem. & p-
pres eius intrantes in profundum cerebri. sed p
panniculos intelligit duram matrem. illa ta-
men materia non facit epilepsiam nisi commu-
nicetur nouementum uentriculis & transiit
spiritus. ¶ Vel dicendum quod pro eodem accipit
uelamen & paniculum. Sed uult dicere quod si
epilepsie materia occupat substantiam cerebri.

& p̄n̄culos ē deterior, q̄ si occupat solos pan-
 niculos aut etiā solā substantiā. ¶ Et epilepsia
 ¶ Hic ponit quādam cōparatiōē Et primo
 cōparando quantū ad materiā secūdo quātū
 ad modos. Ibi 2^a & illa Prima in duas primo
 facit cōparatiōē secūdo probat Ibi 2^a cū 8°
 ¶ Dicit primo quod epilepsia melancolica for-
 tis est deterior. Iq̄ flegmatica Dicitur autem
 fortis quia cū fortibus accidenibus tremoris
 siue agitatiōis & timoris Vel dicitur fortis,
 quia de melancolia in forma humoralī que est
 difficilis remotionis. ¶ Cum ergo ¶ Probat
 quod epilepsia melancolica sit prauior siue de-
 terior Et arguit sic Illa epilepsia est deterior
 que licet minus accidit q̄ flegmatica tamen sit
 de materia magis opillate. Sed epilepsia melā-
 colica est huiusmodi, quia minus accidit q̄ fleg-
 matica tamen magis opilat transiū spiritus
 Nā materia melancolica cū sit humor gressus
 terrestribus magis uidetur opilare q̄ facit fleg-
 ma De hoc tamen infra dicitur ¶ Considerā-
 dum quod de hac littera apparet solutio que
 epilepsia sit peior an flegmatica an melancolica
 Nam ex pluralitate euentus est peior flegma-
 tica quia plures accidit Sed ex malicia acciden-
 tiū est peior melancolica Et h^o est quod Auic.
 dicit Cū ergo flegma sit plus, scilicet causa in eūtu
 epilepsie tūc pro tamen melancolica. scilicet epilep-
 sia p̄ materia magis opilat & c. ¶ Et illa. ¶ Hic
 cōparat quosdam modos epilepsie. scilicet illā que
 dicitur mater puerorū & epilepsiam proprie
 dictā epilepsiam quia ambe interficiūt. ¶ Cō-
 siderādum quod secūdum Rasm primo con-
 tinētis mater puerorū uidetur esse quedam
 epilepsia que nō est aliud q̄ spasmus a sicca
 te sequēs acutā febrē & quā docet curare cū
 rebus humectantibus ut ibi apparet auctori-
 tate Georgii tamen ista nō est proprie epilep-
 sia quia epilepsia nō fit a siccitate ut supra ap-
 paruit & iō Auic. dicit Et illa epilepsia que a
 pud quosdā. scilicet Rasm primo continetur. ¶ Cō-
 siderādum tamen quod talis spasmus q̄ pue-
 ris cōtingit in febre acuta potest esse reple-
 tio nalis & tunc proprius diceretur mater puero-
 rū que ē epilepsia q̄ autē talis spasmus pos-
 sit esse replecionalis apparet in cōmento terrii
 pronosticorum super illo uerbo spasmus & c.
 Possumus etiam per matrem puerorū intelligē
 epilepsia pueris cōingentem a materia humi-
 da ēt sine febre. Quod autē epilepsia pprie dic-
 ta possit interficere p̄ redditū frequentē p̄ro-
 ximorū. ut quasi cōiūnetur ē notum. ¶ Epi-
 lepsia autē. ¶ Hic determinat de epilepsia fac-
 ta p̄ cōmunitate. Et p̄ ostēdit q̄ tot modis sit
 hoc epilepsia ex parte eius quod cōmunicatur.
 secūdo ex parte eius a quo sit cōmunicatio.

ibi. secūda. mēbrum autē. ¶ Dubitatur. ui-
 detur q̄ Auic. sit insufficiens q̄ non ponit de
 cōmunicatione per ascensum humorum.
 ¶ Amplius quid uult dicere duobus modis
 cum modis illi sine multis. ¶ Dicendum quod
 modi fiendi epilepsie ēt aliquo mēbro iun-
 duo. Nā ab aliquo mēbro aut eleuatur ma-
 teria aut qualitas pura. Si materia maxime
 est materia uaporosa uel uentrosa Ista ergo uē-
 tositās siue uapor uel ledit qualitate uel quan-
 titate Si quantitate uel existens in cerebro re-
 uertitur in materiam que materia pōt ledere
 per se uel iterū per cōuersiōē in uentositatē
 & iacet Auic. aliud mēbrum. scilicet quod ista uēto-
 sitas siue uapor pōt ledere nōn cōmūta in
 materiā habentem essentia sicut humorale
 Si autē ista uentositās ledat qualitate tūc aut
 qualitate cōgelatiua aut adustitia. aut ueneno-
 sa. Si autē eleuatur qualitas pura cū & p̄.
 ¶ Sed tū diceret ipse contradiceret. quia sup̄
 probauit q̄ epilepsia non sit a pura qualitate.
 ¶ Dicendū q̄ licet a stomacho ad cerebrū pos-
 sit eleuari. i. cōmunicari pura qualitas ut sup̄
 declarauit est cā de foda per cōmunitatē. tū
 illa qualitas pura nō facit epilepsia pprie dic-
 tā. sed piodicā nū habet materiā in stomacho
 saltem. ¶ Ex quibus apparet quid uult dice-
 re duobus modis. q̄ eleuatur quod ledit quā-
 titate & qualitate. Vel duobus modis q̄ ele-
 uatur qualitas & materia simul. ¶ Ad aliud
 dicendū q̄ plurimus ascensus materierū ad ca-
 put est in forma uaporosa siue uentrosa. & iō
 de hac materia plus dixit. Dedit tū intelligi q̄
 possit etiam ascendere humor & erat notū ex
 multis supra dictis. ¶ Mēbrū. ¶ Hic ponit
 diuersitatē mēbrorū a quibus eleuatur cau-
 sa epilepsie & simul cū hoc tangit mēbra a
 quibus eleuentur uapores nocentes multitu-
 dine & a quibus eleuantur qui nocent qualita-
 te Primo ergo ostendit primū secūdo secūdū
 Ibi 2^a illud autem. ¶ Quod primo dicit no-
 tum est Nam a toto corpore & quolibet mē-
 bro possunt ascendere uapores multitudine
 ledentes. ¶ Illud. ¶ Hic ostendit mēbra a q̄-
 bus eleuantur uapores nocētes qualitate que
 substantia mala & sunt illa eadē mēbra. Et
 primo ostēdit quod hoc materia potest eleua-
 ri a digitis 2^a ab intestinis habētibz uermes
 3^a a matrice. 4^a a uasis. spmatis. 5° iterū a ma-
 trice. 6^a a spondilibz. 7° ex mitach. ibi. 2^a. ex
 hoc aut cā. ibi. 3^a. & quidā. ibi. 4^a. & similiter
 ibi. 5^a. & similiter ibi. 6^a. & nobis ibi. septimū.
 illa autē. Prima in tres. primo ostendit modū
 generatiōis siue intentionis materie uenose
 in mēbris. Secūdo ostendit modū putrefactiōis
 ad cerebrū. & modū quo facit cōmunicatio. ¶ Ter-

do que dixit declarat. auctoritate Galieni. **¶** Considera
dū circa primā pte q in toto corpore potest
exposi dupliciter. Primo mō quia in qualibet
picula corporis simul sicut dicimus q febris
ē passio totus. & hoc mō potest intelligi. Et
euenit hoc in aliqua febre pestilentiali q ma
teria uenenosa. uel in aliquo ueneno cuius ue
nenū esset iaz sparsum. Si ergo abistis surge
ret uapor ad cerebrū posset dici q potest a to
to ascedere. Alio mō in toto corpore potest intel
ligi in qualibet picula diu sim. & pprie pri
bas extrinsecis ut sunt digiti manus & pedis.
¶ Considerandum secundo q accipimus du
plicem modū intentionis materie uenenose in
nobis. Vnus est per generationem intrinsecam
Alius ē per occurrus ad uenenosa ut forpicoz
& similia. **¶** Considerandum tertio quod se
cundū deglutitionē potest dupliciter exposi. Pri
mo idest secundum locum qui deglutit mate
riā illā prauā. secundo idest secundū modū
deglutendi transienim uapor de parte in par
te quasi aliquid imbibitū & deglutitū. **¶** Du
bitatur utrū in nobis possit generari uenenum
uideatur quod nō quia nisi ubi est agens ad ue
neni generationē non potest generari uenenum
sed in nobis nō ē agens quia omnes partes cor
poris reguntur naturali calore quio nos dispo
nit & defendit ut sumitur primo cān sen. 2.
capitulo de signis cōplexionū. & xi. theoricē
in commento afflicti. **¶** Ventres hieme. In cō
trariū est Auic. hic & Galienus 3° de interiori
bus 7° capitulo. **¶** Dicendum qd est hoc pos
sibile ut declarat experientia. Et ratio est Auic.
quia possibile est humorē aliquem concludi
in aliquo membro & derelinqui a regimine
nature & subumbere prauē putrefactioni. Ex
hoc autē fiet aliquod prauum & uenenosum
ymo uidetur quod ex corruptione cibox in
his fiat aliquid habens uim attractiua & uo
mitiuam sicut elleborus ut innuit. Serapio 3°
practice capitulo de colericā passione. **¶** Am
plius i nobis potest fieri uehementis humorum
adustio. sed ex hoc potest fieri materia praua q
lira is p multas replicationes adustionis. & ē
putredinis. Et ideo uidemus materias ātracis
& estioniem & prauox apostematū. **¶** Con
siderandū q multitudo siue inuentione istarum
materier uenenosarū maxime fit in paribus
exterioribus quia tollerāt plus de nocimento
stante ui a. Et ideo in digitis pedis & manus
Auic. ponit exēpla. Et d paribus interioribus
fit multū in matrice. quia ē receptaculū multa
rū supfluitatū. Vnde Auer. 3° colligit in ca.
de accidentibus matricis. dic. t. Ego dico q non
ē impossibile q generetur in corporibus malis

& eox substantia humor unus similis ueneno.
& maxime in hoc membro. matrice eo q locus
est receptaculū supfluitatū corporis quē pa
rate sunt reōpe corruptionē. **¶** Ad cōtrariū
dicēdū ē ibi agēs. calor factus extraneus.
¶ Sed tu diceres calor naturalis nō potest extra
neari extraneitē extra latitudine uire. qd
esset mors. **¶** Dicēdū q calor naturalis de se
in actu non extraneatur ultra qre latitudine
stare uiua. sū paciētia. s. humores a calore extra
neo recipiūt formas prauas ultra q sit in actu
caloris extraneati. Et alie uie essent subiles.
que hic obmittūt. **¶** Et expellitur. **¶** Hic cō
sidera q ex Auic. dēto accipimus. Priō p quas
uias uadit hic uapor q p neruos. Secūdo acci
pimus modū 2° qd facit epilepsia. qd cū le
dar cerebrū. contingit q cerebrū cōtrahitur et
spasmatur. Et arguit Auic. a simili sicut le hēt
stomachus ad rē mordicātē. quia cōtrahitur
& fit singultus qui ē quidā modus spasma
tis ē hēt cerebrū & c. **¶** Dubitatur quia
uidetur q isti uapores uadant p neruos quia
sunt alie uie apiores ut sunt ar. h. r. & c. az
uene. **¶** Dicēdū quia materia uenenosa in ex
terioribus paribus sita potest ueniē. quia hēt pprie
tate ad cerebrū. **¶** Venena. n. exteriora maxie
et diuersificatur in pprietatibus quibus ma
gis hoc mēbrū q illud ledunt. sicut canarides
uiscā & lepus marinus pulmonē. ut apparet
sen. 6. 4. can. Secunda causā ē ex parte situs qd
habetur magis in neruis uel iuxta neruos. Ter
cia cā ē ex parte aptitudinis huius indiuidui
quod ē paratū pari in cerebro habens cor &
artharias & uenas fortes & resistentes & ner
uos paratos parti. **¶** Ex quibus cessat quod in
cōtrariū inducebatur. **¶** Dubitatur et quare
materia illa uenenosa non ledit particulam in
qua est. **¶** Dicēdū q ē t. dicitur. & si non tū
ledatur ē quia assidue fit cū illa materia si ē
intrinseca. uel quia pars illa expellit matricē
illā a se. **¶** Et Galienus. Priō declarat quod mor
dieatio fit causa singultus. 2° ponit exēpla pre
dicte epilepsie. ibi. 2. & Galienus. **¶** Dicit Galienus
3° de interioribus. septimo ca. & in cōmento
affo. 6. particule. spasmus fit ex inanitione. &
repletionē & c. inarrat & c. **¶** De secunda p q
dicit q Galienus libide & c. **¶** Sed tu diceres re
re ista uenositās ē frigida. **¶** Dicēdū q nō est
alia causa nisi quia acquiritur talē cōplexionē
in generatione. Vel dicēdū q forsā licet esset
calida fugādo calorē naturalē. inducit sensus

frigiditatis. ¶ Considerandū ē p hoc quod dicitur ergo peruenit ad cor q ad hoc q fiat epilepsia nō ēt necessitū q materia p ueniat ad cor sed potest puenire. ¶ Eg aui ē hūm in ciuitate petuū epilepticū a police pedis quez curauit. & hūy ēt narrat de epipsoz timēz tracō. ¶ i. y. mēio. ¶ Ex hō aut p a et. ¶ Et qdā.

¶ Considerandū q in profocatioe matris uapoz ascendens inqū sed cor facit accidētia cor thalia. & ē de ca^a egritudinū cordis inqū ledit cerebrū ē de ca^a egritudinū cerebri. & ē de ca^a epilepsie & specis ejus. Et ideo dicitur profocatio quia iacet profocata sicut epilepticus. Sed inqū materia ē in matrice ē de capitulo egritudinū matricis. Autē igitur non uult qd mediū extrahant. extra ponant a ca^a epilepsie. ¶ Quia non possit dici epilepsia. imo pōr dici epilepsia non cerebialis s; p cōmunitatem.

¶ RETINEANTUR ¶ Hic dicitur diminute aut stringantur. lex toto. Et aliter possit intel ligi cū piodis. fordinis uel sine u^o piodis. ga reuertitur. uel sine ga nō accidit nū semel.

¶ Et similiter. ¶ Considerandū q concula tio similis sit infirmitati p coloris ex in ditione licet possit fieri calefactio per putredinem & idem dictū suūit ab hyp. tracō. ¶ comm. entro 37. simile illius idest epilepsia similis profocatio matricis. Quod dixit in 5° & 6° parte ē notum. ¶ Illa autē. ¶ Considerandū quod ex malicia proprie digestionis stomachi & egritudinibus materialibus mirach & repletio ali b^o naucais sūt opilationes i uenis mōstacis unde nutrimentū laudabile nō possunt reape re & putrefit humor opilans & putrefit hū mor qui debet penetrare & hoc si retinet. & hoc corruptū multotiens redit ad stomachum. Verū tū secūdū qūq. dī pōitēem. ¶ Itā Autē. in generali sermone determinat de epilepsia cerebali & ea que fit per cōmunitatem. ¶ Hic ponit quosdā caū. in quibus ostendit modū fieri omnis epilepsie tū cerebali. q p cōmunitatem & primo facit hoc 2° ostendit modū se habendi spāmi ad epilepsiam Ibi 2° epilepsia uero secūdū plurimūz Prima in duas pri mo premittit quod intētiat pbat Ibi 2° quoniam. ¶ Considerandū quod per principūz propinquum nō possunt duo intelligere. Primo causā cōiunctā & erit sentius q causā cōiuncta omnis epilepsie siue sit cerebialis siue per cōmunitatē est ex cerebro idest in cerebro de causā cōiuncta epilepsie per cōitātē est uerū quod est in cerebro Neq. que libet causā cōiuncta surgens ab alio membro extra cerebrū quousq. non est in cerebro hēe rationē causē antecedētis. Et rō est quia non

causat actū sed potentia. Sed cum ē in cerebro & est in loco & quāritare si efficiēti actū facit. epilepsia ergo est causa cōiuncta. Ca ergo cōiuncta omnis epilepsie est in cerebro 2° per capitū propinquū omnis epilepsie possunt. ¶ intelligere principale & immediatū subiectum & hoc est uerū. Cōmunitatē uerū epilepsia cerebro i cū febris cordi necin hoc oportet plōga. ¶ Considerandū 2° q hoc qd dicit ex uerū celo amētiere debet sine ligi in dicitur non q sit in solo uentriculo anteriorē 3° potest causa faciens epilepsiam inchoare a uentriculo anteriori & potest radix illius causē ēē in uentriculo posteriore tamen in omni epilepsia utriusq. uentriculi leduntur ut appareat. primo rō ē nē tricus anteriorē. ¶ Et considera quod for laz o potest exponere aut pro & ex uentriculis aliis cū eo. Anteriorē nō aliā subilem multūz uelimus facere imaginatiōem quam per te considerā. ¶ Quoniam. ¶ Hic prebat qd dicit. Et primo probat q primū noumētū sit ex uentriculo anteriori 2° declarat q noumētū cōmunitatē uentriculis posteriorib^o Ibi 2° quāuis. ¶ Primo arguit sic si primū noumētū epilepsie est in sentu uisus & auditus & in mōibus laetorū faciei & palpebrarū ergo principii epilepsie est ex uentriculo anteriori sed hic est ergo & c. maior est nota quia isti sensus & mōuli cōmunicant pti anteriori cerebri minorem ponit in littera. ¶ Quāuis. ¶ Hic probat q fiat noumētū in uentriculis posterioribus cū uentriculo anteriori. Et arguit sic si reliqui uentriculi nō cōicārēt in noumētū cum uentriculo anteriori tunc nō lederetur intellectus qui est in medio uentriculo nec motus anhelitus sup. nec alij motus qui pendēt a parte posteriori cerebri sed hoc est falsū hē rationes sunt siles rationibus suis supra ca^a de subit. ¶ Epilepsia uero. ¶ Hic ostendit modū se habendi spāmi ad epilepsia. & p^o facit hoc. 2° ostendit modū cessatiōis. 3° remouet dubiū. Ibi 2°. & cū. Ibi 3°. & mulieriens. P^o in duas. primo premittit quod in uēdit 2° pbat. Ibi 2°. & illud ē. ¶ Dicit primo q spasmus uenit ante epilepsia. ¶ Et illud. ¶ Arguit sic spasmus cōfirmatus ē epilepsia. spasmus siue cōtractio cerebri cū cōfirmatur tūc ē epilepsia g^o epilepsia ātecedit spasmus. s; si tenet cōsēptia q fieri est in factū esse. ¶ Considerandū q Auticōmūginatur q ppprie epilepsia sit spasmus siue cōtractio facta ergo ante epilepsia est spasmus. s; siens. Et cū. pater. ¶ Et multotiens. ¶ Hic remouet dubiū siue dēclarat quodā supra dictū. Dixerat enim q epilepsia secūdū plurimū ē antecedit spasmus. ¶ Vult igitur dēclarare quare dixit secūdū plurimū. & dixit quod hoc dixit quia

epilepsia q rā omni epilepsia
hūm bro

Computat q epilepsia
se. (rōd)

que uenit in uentriculo anteriori
autē rōz q aliā uenit
in uentriculo posteriori

quod pbat p pmo noumētū
est in uisus & auditus
mōibus laetorū faciei
palpebrarū

hic pbat qd pmo noumētū
est in uisus & auditus
mōibus laetorū faciei
palpebrarū

De epilepsia
hūm bro

De epilepsia
hūm bro

De epilepsia
hūm bro

De epilepsia
hūm bro

De epilepsia
hūm bro

De epilepsia
hūm bro

epilepsia fit multociens sine spasmo sensibili.

¶ Considerandū qđ duas ponit eas propter quas nō semper cū epilepsia fit spasmus. Vna ē quia materia est fabulis ex q^o accidit, quod materia hec nō replet principia neruorū ut extendat in latū & decurret in longū. Secunda cā est cum materia non habet malā q̄ qualitatem ppter quā stimulat cerebrū ad contrahendū sed facit imperfectam repletionē & prohibitionē sensus & motus non integrā. Dixit autē Auic. notanter sentio, quia fortan cadebat in mente q̄ epilepsia nullo mō posset solui & quodā mō spāsmi quia in omni epilepsia oportet q̄ sit ali quis modus cōtractionis q̄uis occulte i aliqua. Et ratio est quia nulla uidetur posse esse materia tam subtilis & tam bore qualitatis ēē prater naturā situatā i uentriculis cerebri & originibus neruorum que nō incedit ad aliq̄ contractionē. Quis nō sit sensibilis quandoq̄.

EPILEPSIA VERO. ¶ Hic ostēdit corpora secundū etates disposita ad epilepsiam. & p^o ostendit qualiter ad illam se habent infātes & puberes. 2° qualiter se habēt adolecentes. 3° qualiter senes. bi. 2° epilepsia. bi. 3° senes. aut. ¶ Considerandū circa primā partem q̄ pubertas ē usq̄ ad i. a. nūū proprie in uicis ut in commento affo. tercie particule. Senioribus ad iuuetutē. & 5^a particula. i. commento affo. epilepsie quibus ante iuuetutē. ¶ Cōsiderā dū q̄ illud quod dicit purgetur. potest dupliciter intelligi. Vno modo q̄ purgetur a natura & ideo pueri in quibus aparent i capite ulcera sunt securi ab hoc. ¶ Lepsepsia. ¶ Alio modo q̄ purgentur arte. ¶ Sed tu dices quomodo possunt purgari in matrice. ¶ Dicendū q̄ h^o fit dando matri cōfectiones cōsumptiuas flegmaticis. & tunc infans in utero resti fiabitur. ¶ Epilepsia aut. ¶ Hic ē affo. Hyp. 5^a pericula. epilepsia &c. ¶ Et cōsidera cōditionē quā Auic. ponit q̄ epilepsia fit cerebialis. & p̄prie i sub stācia. quia si esset ppter nocumētū in aliq̄ mēbro uel in capite. non tamen in substantia posset curari etiam si post xv. ānos accideret.

¶ Senibus. ¶ Dubitantur utrum senibus sepe uel raro fiat epilepsia. Videt q̄ sepe p Auer. 3° colliger. ultimo capitulo. ubi dicit pro maiori parte illi q̄ patiuntur hanc egritudinem sunt frigidi et humidi sicut pueri aut frigidi & sic q̄ sicut senes. ¶ Amplius ubi ē materia grossa ibi maxime fit epilepsia & p̄prie opillari ut sed in senibus ē materia grossa. ¶ Itē in quibus fit apoplepsia sepe in eis uidetur fieri epilepsia sepe q̄ apoplepsia ē epilepsie uicina. Itē in senibus sepe fit apoplepsia ut primo erimēntis & Hyp. in affo. tercie particule apoplepsia maxime fit. ¶ In cōtrariū est Auic. & Azaraius

capitulo de epilepsia & Alab^o the. ca^o de e

p̄prie. ¶ Itā dicit quod epilepsia est duplex Vna contracta facta a uaporibus malignis et ista potest frequenter fieri in senibus ppter uapores malos potentes surgere a stomacho & aliis partibus. Alia ē ep^a opiliaria & materia existit in te in cerebro & ista materia p̄t ē melancolica uel flegmatica. Epilepsia q̄dem de materia flegmatica raro fit i senibus primis q̄ sunt sicce cōplexionis & nōdum multiplicauerunt flegma sed epilepsia de materia melancolica potest in eis fieri q̄ melancolia in eis multiplicatur. Et hoc solutio uidetur cōformis menti Alab. 2° theo. capitulo de epilepsia ubi dicit pax accidit epilepsia gr̄ idioribus & senibus eo quod ipsorum membra sunt sicca sed per hoc quod sunt sicca excludunt exuberantiā flegmatis sed ponit multitudinē melancolie & in commento prealegato affo. sexte particule Galienus dicit qđ illa apoplepsia que fit a 40. annis ad 60. debet intelligi quod fit de materia melancolica. ¶ Aliiter cōsueui respondere etiā quod de nulla materia humoralis fit epilepsia in senibus nisi raro. De materia quidē sanguinea & colerica hoc ē certū. Sed de materia flegmatica et de melancolica probatur quod raro fiat epilepsia in senibus. ¶ decrepita. Nā illis rarius fit epilepsia malacolica uel flegmatica in quibus est paucus calor motuius ad colligendū et etiā expellendū materiam sed hoc est in senibus maior est nota q̄ epilepsia p̄prie est morbus subito ueniens & satis subito recedens. minor etiam ē nota. Si igit uolumus saluare Auer. dicemus quod nō loquitur de epilepsia opiliaria sed melancolica uel flegmatica. ¶ Ad rationem dicendū qđ nō fuit sicut presentia materie grosse sed requiritur motor illius materie. ¶ Ad aliā dicendū qđ nō est simile de apoplepsia et epilepsia q̄ apoplepsia potest fieri p uia simplicis exuberantie materie suffocantis & opilantis pfecte. nec expectatur ita paroxysmus sicut i epilepsia ymo si fortis est apoplepsia nō soluitur sed epilepsia est magis paroxysmans & indiget motore & materie eliquari uo & ex pulsiuo. ¶ Et causas si licet uicinas & antecedentes. ¶ Adiuuant & cetera. ¶ Et pocio uni puri propterea quod impetret stomachum. ¶ Contra pter Galienū secundo regiminis actorem. 28. i. commento. ¶ Hic esset sermo prolatus in suo loco. ¶ Hic tamen breuiter dicendum quod hoc dictum refertur ad eum qui est debilis stomachi sili et apti recipere colerā ex ieiunio & huic fert uinum granatorū uel agresta & similia. Vinū autem purum inflammando excitat colerem. Quibusdam autē secūdu alios modos debilibus in stomacho potest uinū purū cōferre sic

quibusdā debilibus in stomacho pōt conferre aqua frigida ut fen. 3. capitulo de debilitate stomachi. **¶** In hoc autē sint multū considerā de consuetudine nris. Nam quia sarracenis non ē licitū bibere uinū. ut Auer. 7. colligit ideo magis ab eo nocentur. **¶** Conserui uero iuuantur magis. nel non sic nocentur. & consuetis cōcedit Aui. quīs sint distēperati in epate distēpātia calida. ut fen. 4. capitulo de cura male cōplexi onis calide epatis. **¶** Et dionisius tyrannus ppter consuetū sinē potus uini magis sanis uidebat cum potu eius. ut Ap. pōit. problemate 22. primo pblemate. **¶** Et dicitur. fab Alexandro capitulo de epilepsia. Alibbas uero dicit origenū. & in hoc non uidetur nisi proprietas. **¶** Hascē. i. thimū a quibusdā. **¶** Epilepsia hic ostendit modos terminationis siue remotionis epilepsie. & primo facit hoc. 2. quorūdā sentētiā ponit. 3. itēx ponit modū quēdā terminātionis. 4. iterum ponit can. de preparatiōe corporū. ibi. 2. quidā autē. ibi. 3. inquit ibi. 4. preparatis epilepsie. **¶** Considerandū circa primā pte q̄ quartana curat epilepsia ppter tria. p̄rio situs calor digestiuis & resolutiuis multū durat. quia ē proluxa febris. sc̄cūdo pp sui tremorē. 3. ppter sui sudorez. & pater. **¶** Et quēadmodū hoc dictū uerificatur maxime de apoplepsia & epilepsia flegmatica. quia epilepsia melancolica terminatur ad melancoliā ut Rasis primo continētis. auctoritate iudei. & ideo statim Aui. dicit. epilepsia resoluitur ad paralysim & melancoliā. **¶** Quidā autē. **¶** Primo ponit quorūdā sentētiā. 2. contrariā. 3. ostendit quid sit de hoc. ibi. 2. & alii. ibi. 3. nullus. **¶** Dubitatur in qua epilepsia sit maior tremor concussio uel agitatio spasmosa. an in flegmatica an in melancolica. Videtur q̄ in flegmatica. auctoritate symeonis quā ponit Rasis. primo continētis. & arguitur rōe sua quā hic pōit Aui. cū dixit qdā autē. s. symeon & c. **¶** Nam in illis epilepticis est maior agitatio in quibus non est integra opilatio. in quibus opilatio est minor. **¶** Sed in epilepsia flegmatica opilatio ē minor. ergo agitatio maior. prima propositio est nota. quia quāto opilatio ē minor tanto spiritus sensitiuus & motiuis potest ire ad mēbra & magis possunt cōcūri & agitari. Enā q̄to opilatio ē minor in cerebro. tanto cerebrū potest magis se contrahere ut expellat. In maiori autē motu cerebri strāctiui sic in corpore maior agitatio. Verū igitur ē q̄ ubi opilatio ē minor agitatio ē maior. Et p̄cōtrarias rōes ubi opilatio ē maior agitatio est minor. quia cerebrū non sic potest contrahi. 2. stat relaxatū quasi appropinquans dispositioni apoplepsie. minor propositio est nota. Nā fleg-

ma non est sic spissum sicut melancolia. non ē sic grossum & per consequens non sic est opilatum. sed melancolia perfecte siue integre opilat id est magis integre q̄ flegma. non tamen in epilepsia omnino integre. quia tunc esset apoplepsia. Concludit ergo quod in flegmatica sit magna agitatio. **¶** Quare in ipsa siluer melancolica epilepsia accidit parua agitatio. **¶** In cōtrariū arguitur cum dicit & alii potest impōi Tabro quē allegat Rasis & sumpta maiori ppositione symeonis Arguit sic in epilepsia sit magna agitatio siue maior in qua est minor opilatio sed in epilepsia melancolica est minor opilatio quia humor pauce quātitur & pauce penetrationis in meatibus minus opilabit melancolia respectu flegmaris est humor pauce quātitur in nobis flegma enim post sanguinē plus habundat ut Mesue in de consolatione 2. capitulo. Est etiā melancolia pauce penetratio nis quia humor est nō ita labens sicut flegma ergo facit minorē opilationē ergo in epilepsia melancolica est maior agitatio & tremor q̄ est contra symeonē. Hec omnia Aui. in littera ponit. **¶** Ad hanc questionē dicēdū sicut Aui. dicit quod nullus sermo illic itz est determinatus quia contingit utrūq̄ uerificari. **¶** Propter quod sciēdum quod tota difficultas stat i hoc quis humor magis opilet an flegma an melancolia. **¶** Et dicēdum quod si in his humoribus consideramus quātitatē & ut sic magis opilat flegma tamen hic sermo nō est omnino determinatus quia cōtingens est plus in aliquo peccare de melancolia i quodam minus & sic ē flegmate. **¶** Secundo consideramus eorum substantiam & hoc dupliciter uel substantiā s. fluxibilitatez uel substantiam id est grossitiem uel subtilitatem Si quidem cōsideramus fluxibilitatem cum flegma possit magis fluere ad meatus & loca opilabilia quam melancolia magis secundum hoc flegma magis opilabit. Sed si cōsideramus grossitiē substantiē tūc melancolia magis opilat. Posita ergo in una uia portione equali flegmaris & melancolic melancolia magis opilabit quia grossior sed ad locum opilandum tardius melancolia fluit Et quia cōtingit quādoq̄ plus opilare uel fortius melancolia quādoq̄ uero flegma ideo neuter sermo determinatus est. **¶** Inquit hic pōt ē quēdā modū terminationis ipsius Et pater. **¶** PREPARATIS ACCIDIT. Hic pōit cā de preparatione corporum & primo facit hoc. 2. addit aliū cā. 2. Ibi Epilepsia. Quod p̄o dicit pater. **¶** Dubitatur utrū epilepsia infātiū & mulierū & eorū quoz sanguis ē paucis sit pauca siue parua uidetur quod non quia epilepsia cito occidens est multa s; in epilepsia

2. Epilepsia notat
causam. 2. Epilepsia
i. p̄o. 2. Aui. 2.
flegma 2. melancolia

quidā hanc
flegma uel melancolia

infanciū mulierū & eorū quorū sanguis ē pau-
cus cito occidit ut Ralis primo cōtinētis aucto-
ritate Tabri Vnde dicit epilepsia interficit uelo-
citer pueros & mulieres & illos qbus ē pau-
cus sanguis & eorū uene sunt atre. ¶ Dicēdū
p^o p lictere corruptioz q ubi dicit ē pauca
uult dicere ē praua. i. cito occidēs & sic cōcor-
dat cū Rali. ¶ Si nati dubitat nā morbus
cōsimilis nature nō ē prauus immo in eo minus
periclitantur egrotantes sed epilepsia ē mort^o
similis nature infantiū quia sunt humidi &
mulierū quia sunt frigide & humide & ha-
bentium paucum sanguinem quia etiam sunt
frigidi & aggregat flegma ppter debilitatē
digestiois ergo epilepsia in istis ē minus mala
& non ē praua. ¶ Dicēdū saluando literam
nostrā q epilepsie istorū sunt parue. i. a parua
siue pauca cā. Rō est. quia illa epilepsia ē pau-
ca. s. a. pauca causa que fit in cōsimili natura.
sed istorū epilepsie fiunt in corporibus natu-
re cōsimilis ut deditur est. ergo &c. maior
est Galia cōmento afflicte dē particule. ¶ In
morbus minus &c. & A. fen. 4. ca^o ē ydropisū
& primo can. fen. 2. ca^o de cōplendis dispositio-
nibus. ¶ Sed tunc restat soluere. Ad auctorita-
tē Tabri dicēdū dīplēuer. primo modo non
concedendo illā auctoritatē. Nam morbus cō-
similis nature corporis. sicut fit a parua causa
& ē paruus. ita est minus malus & minus oc-
cidens. ¶ Vel dicēdū qd dicit Tabri pōt ueri-
ficari. Nam licet morbus cōsimilis nature p se
sit magis salubris. tamen ppter alias dispositio-
nes annexas. potest esse magis mortalis. sicut
apparet de charatro in senibus. & de pili in
preparatis. ut cōmentatur ibidem. ¶ Dicemus
ergo q epilepsia est praua in ifanibus & mu-
lieribus & hominibus pauci sanguinis. ppter
debilitatē uirtutū eorū. & qā spasmodus mo-
tus cōsummit de sanguine & spiritu. ē ppter
hoc epilepsia istorū ē praua mortalis. licet epi-
lepsia que procedit per uia suffocationis pos-
sit poni prauior in uiris & calidis corporibus
quia ista corpora minus uiuent phibita ab an-
heditu. ut notū ē. est ē praua quia flegma ce-
rebrū & corporis non recipitur in uenis ppter
earū coartationē. & hoc ē quod dicit Ralis p^o
continentis. auctoritate Hyp. multa pueri mo-
runtur ex eo. quia uene eorū sunt atre. & non
possunt recipere flegma plurimum &c.

Dicimus. Cū posuit eas & diuer-
tates epilepsie. Ponit hic signa. Et
primoin generali & consue. 2° in
speciali. ibi. 2°. cū aut uolueris sci-
re. Prima in duas. primo facit hoc. 2° cōparat
modos epilepsie adiuicē. ibi. 2°. nō omnis uero.
¶ Dabitur utrū epilepticus sit lingua citra

uidetur q non. qā epilepsia plurimū sit a fleg-
mate. sed cū flegma abudat nō citinat lingua
imo dealbat. ¶ In contrarium est Auicēhic &
supra in capitulo de significationibus summis
ex dispositionibus mēborū. que sunt cerebro
sicut propagines. ¶ Dicēdū q iste textus re-
peritur artior ab auctoribus ante Auic. Ale-
xander enim dicit ad cognoscendū epilepsiaz.
uiridis sub lingua eorū inuenitur omnis uena.
Ralis uero primo continentis capitulo de epi-
lepsia dicit. fertur q uene patiens epilepsiam
que sunt sub lingua sunt uirides. nō autē dicunt
h^o ppta auctoritate. nec dicit q supior ps la-
gue sit citrina. Causa. n. uiriditatis ē infrigidat^o
sanguinis partium in capitis unde tendit ad mor-
tificationem. & sic ad quandam uiriditatem
Sed pars grossior huius sanguinis sub lingua
cōtinetur magis. & ideo apparet ibi uiriditas
pars autem subtilis peti magis locum supra
linguā & ideo facit in ea uiriditatē magis cla-
rā que uiriditas potest dici citrinis immo ita
currit i uis. Et Ca. in cōmento secūdi promissi.
20. camento & 2° regiminis autops. 21. cōmen-
to Alia cā posset dari quod in epilepticis pp
nocumētū in anheditu sit aliqua inflammatio
in spiritibus & sic aliqua colere acuitas uñ
lingua tingitur quia illis partibus comunicat
licet ipsa lingua sit per sui colores multū signi-
ficatiua dispositionū corporis ut A. p. b. p. e. 35.
4° p. b. e. Ex quibus cōtraria cessant.

¶ ET PLVRIMVN ANTECEDIT EAM

Silicet epilepsia pporoximū epilepsie mutato
caloris qā ex hoc ipsa fit. ¶ Grauitas in capi-
te. s. cū ipsa est materialis de materia humoru
li pproprie cū irascitur quia ira cōmouet materi-
as & facit eas ledere magis aut accidit inflatio
in uentre. s. cū epilepsia cōmunitate stomachi
uel mirah. ¶ Coartatio in motu lingue idest
impediuntur in loquela ppter nocumētū
cerebri. Somnia mala pprede eā. ¶ Obliuio
ppter hūctationē cerebri In flegmatica epi-
lepsia & in melācolica etiā est obliuio rerum
illius hore ut appz ex dictis supra ca^o d corup-
tione memorie.

¶ **PAVOR** Hic appz dēia inter ista secūndum
literā extra Nam pavor est de preteritis sed
timor & formido de futuris Ista fiunt ppter
paucitatem caloris & spūs uñ nō sunt audaces
Loquatur secū proprie in melācolica quia
unus modus melācolice ē strictio pectoris
ex nocumētū cerebri.

¶ **IRA ET ACVITAS** Silicet in ira qā sunt
uelocis ire. ¶ Sed dicere aliquis cōtra qā ira
est feruor sanguinis ut potest sumi de dēiis fe-
brū primo et 2° l^o de regimine fa. ¶ Dicēdū
quod in istis nō sit ira ex feruore sanguinis sed

quia in epilepsia flegmatica ē hūiditas et pau-
citas naturalis caloris Ex p^o cōtingit quod fa-
ciliter spēs pūipenlionū in ei s i primūtur. Ex
2° cōtingit q^o ipsi quadam utilitate estimār se
pūipendi. & ex h^o appetit vindictā.

¶ NON OMNIS Hic cōperat modos epilep-
sie ad inuicē dixit nō omnis q^o leuis epilepsia
recipit curā s^o praua & fortis nō sic, iō ostēdit
que ē ledēs & praua magis q^o illa q^o uerigi-
nē inducit significat nouum etiam spiri-
tibus cōcitarum.

¶ ET AGITATIO PLVRIMVM FOR-

TIS Cōtra quia materia plurima plurimum
opilat s^o ubi plurima opilarō ibi pauca agita-
tio. ¶ Dicendum q^o epilepsia est de materia
praua & multa tunc ppter prauitatē in princi-
pio motus materie fit multa agitatio, quia cere-
brū multū fugit & cōstringitur, sed postea
propter multitudinē & grossitiē fit opilatio
pfectior & cadit uirtus, & ideo stat quietus
& quasi congelatus & sine sensu & motu lon-
go tempore. & ex hoc sequitur nouum etiam i
spiritu. i. a helitu, ppter multā cerebri lesiōē.

¶ Ad contrariū dicendū q^o materia licet sit
multa tamē in principio sui motus non multū
opilat & ledit malicia sua plusq^o multitudine.

¶ CVM AVTEM Hic in speciali ponit signa.

& primo epilepsie cerebialis, secūdo epilepsie
per cōmunitatē ubi. 2° eius uero cuius cau-
sa est a stomacho. Prima i tres. p^o ponit signa q^o
bus cognoscimus eam esse cerebralem. 2° poi-
t signa graduū in malicia eius. 3° ponit signa 2^m
diuersitatē causarū. ubi. 2° signa aut epilepsie
leuioris. ubi. 3° & signum eius. ¶ Cōsiderādū
circa primam partem q^o Auic. tangit quatuor
modos signorū. Primus ē a sensibus exteriori-
bus & motibus in quibus semper iuenitur no-
cūmētū. s. quando nō est actu paroxysmus epi-
lepsie & habet citrinitatē. i. maliciā caloris in
facie. Secūdus est a modo nocūmētū sensuū
interiorū quid autē sit amētia quid stoliditas
supra dictū est. Tercius modus signorū est a
iuuantibus & nocētibz quia nō ē grauitas.
Et minuitur. i. & minuitur grauitatis. s. in capi-
te. ¶ Secūdu fluxum uentris ex lenitate nati-
re quātū ad fluxum naturālē. Et euacuationibz
quātum ad fluxum artificialem. ¶ Sed tu di-
ceres hoc est falsum quia in epilepsia cerebra-
li facimus euacuationes ad euacuādū materiā
unde aleuitur paroxysmi & sic ē grauitas ca-
pitis. ¶ Dicendū q^o grauitas capitis & sui di-
minutio nō ita dependet in sui presencia et dimi-
nutione ab euacuationibz & repletionē i epi-
lepsia cerebali. sicut in stomachica uel intestina-
li & similibz. ut notū est. ¶ Albertus uero co-
gitur exponere textū sic & non ē grauitas. i. in

corpore toto, sed in capite. Vel non ē grauitas.
s. mox & minuitur secūdu fluxū & c. ¶ Sed
hec expositio non est ad mentē Auic. ¶ Nā ipse
iā dixerat de nocūmētū uirtutū moralū. nec ē
cōsuetudo Auic. sic loqui. ¶ Hē quomō ale-
uiari a fluxu est de signis epilepsie cerebialis.

¶ Melius igitur ē q^o exponatur ut diximus.
non est grauitas, & sup. non minuitur. Et iste
modus est cōsuetus. A. Vnde supra dixit. nō
est & rescinditur. non est & non rescinditur.

¶ Quartus modus signorū est a dispositione
aliorū mēbrorū. & c. parit.

¶ SIGNA. Hic ponit signa epilepsie secūdu
gradus. & primo epilepsie leuioris. 2° prauio-
ris. 3° signa medie inter ista. s. non sic prauē. ubi
2° signa uero. ubi. 3° & minor. ¶ Cōsiderādū
q^o p accidētia possumus intelligere ea de q^o bus
predixit. s. d. mutatione corporis & grauitate
capitis & malicia coloris i facie. Et possumus
intelligere accidētia eueniētia in actu epilepsie
que sunt nouum etiam sensuū & motus. ¶ Cito
redeat iō. significatur ex hoc pauca materia
& non mala. ¶ Verecūdetur significatur boni-
tas memorie unde recordatur sui paroxysmi.

¶ Et bonitas estimatiōis. unde iudicat timorē
confusionis siue uiruperii inter homines per
hunc morbū. ¶ Velociter & c. ex hoc significat
pauca materia & habilis expulsiō cum forti
uirtute. ¶ Signa uero. difficultas spiritus. i. an-
helitus ex quo significat multū nouum etiam
in cerebro. ¶ Proluxus agitationis id est cōcū-
sionis & tremoris Deinde longitudo cōgelatio-
nis id est remanētie sine sensu & motu. ¶ Cō-

siderādū quod materia mala & multa fortis
opilationis primo facit fortē agitaciōē & pos-
tea fortē cōgelatiōē & iō parū profunt odo-
ramenta & stertuatoria. Ergo epilepsia mi-
nora mala ē uel in qua sola congelatō sine agita-
tione uel in qua sola agitatio sine congelatiōe.

¶ Considerandum tamen quod agitatio acci-
dit quandoq^o ex prauitate materie & ista fit
in principio paroxysmi quādoq^o accidit ex con-
pulsione quā cerebrū facit uiuendo materiā
quā materiā uidebitis in naribus & palato
ista agitatio fit quasi in fine paroxysmi & non
est praua & de hac agitatione nō ē hic sermo
quia talis agitatio nō significat epilepsia prauā
ut Rasis p^o cōtinētis ca^o de epilepsia.

¶ ET SIGNVM Hic ponit signa epilepsie ce-
rebialis secūdu diuersitatē causarū. Et prio
ponit signa epilepsie proveniētis a causa uero
sa siue uaporosa 2° a causa humoralī ubi. 2° et
signa. ¶ Dicit p^o signū & c. i. epilepsia a p^o i ip-
so cerebro uel in ipsa silicet materia stante in
cerebro neque sit ipsius fortis silicet in du-
ratione.

En yphos. Para Palma de
de Tr. fit. cost. calvo. chamo
de af. f. l.

6. *Salmon*

[illegible]

For the first time

4 regnum
 nobiliter
 et in inter
 pte for pign

dices littera debet dicere est fex sanguinis.
 Et non deberet dici similis fex. ¶ Dicendū 2^m
 Thadeum. z. affo. Egones nigre quod ista est
 impropria locutio Vel aliter dicendum est Et
 melius quod melancholia quantuncunque fue
 rit naturalis Et fex sanguinis tan. ē cū expelli
 tur ex corpore habet aliquam inaturalitatem
 non debet dici omnino fex sanguinis sed
 similitudinē meli hz cum fece sanguinis Et ē
 talis melancholia coloris nigri fmissi Et ē gros
 sa. ¶ Secundū signū est quia si est similis feci
 uni quia habeat nigredinem cū quadā lucidi
 rate significatur quod est melacholia facta per
 adustionē. s. sanguinis Verum autē possit fie
 ri per cōgelationem nō inquirimus hic. ¶ Ter
 tiū signū quod si homo comit aliquid nigrū
 asperans sibi linguam sicut faciunt sorbe ima
 ture Et ult^r stiprica ex hoc significatur q^d rap
 melacholia ē stiprica facta a frigiditate Et sicc
 itate per uia congelationis Et hoc inrendit cum
 dicit aut si est aspera Et c. ¶ Quartū signū est
 quia si infirmus sentit sapore acetosum subri
 le idest acutus et habet aliquā spumaz ppter
 caliditatez faciet seruorē Et tunc cadens in
 terram ebullit super terrā significatur quod
 est melacholia per adustionē partis subtil^r me
 lancholie que ebullit super terrā ¶ Quintum si
 gnū est quod si talis melancholia sentitur aceto
 sa Et nō habet spumā pp sui grossiciē talis me
 lancholia ē spissa quia facta per adustionē gros
 se partis melancholie Et ista est que cadens in
 terrā etiā nō ebullit Hic autē possit fieri lon
 gus sermo de speciebus humorū melancholicorū
 sed rediremus ad principia uniuersalia. ¶ Si
 gna autē ¶ Hic ponit signa epilepsie quando
 materia ē sanguis potest autē facere epilepsiā
 uel ebullitione Et undatōe quāuis nō sit mult⁹
 . s. quāuis non petet p quāritatē Et signa talis
 epilepsie sunt q^d non ē signū repletionis nec si
 gna flegmaticę epilepsie. Et similiter intelligan
 tur q^d non sunt signa melancholicę. Et patet.
 ¶ Si uero cū quāritate cū signis. s. epilepsie co
 munibus. uel cū signis. s. statim dictis de rube
 dine Et inflatione uenarū Et c. ¶ Signa. ¶ Hic
 ponit sig^a epilepsie colericę. Et nota q^d spasmus
 potest dici fortis dupliciter. s. extensiuē Et du
 ratiuē. Et utrius nō ē fortis in epilepsia coleri
 ca propter sui subtilitatē materię Et i^o expona
 tur spasmus fit minor Et p. spaciū breuius.
 Alio modo potest dici fortis intensiue. quia con
 cussio Et agitatio fit fortis. Et hoc mō i coleri
 ca epilepsia spasmus ē fortior. quia materia co
 lerica sit acuitate fortiter stimulat cerebrū ad
 cōtrahendū Et c. ¶ Eius uero. ¶ Hic ponit si
 gna epilepsie p cōitatem. Et primo p. cōitatz
 ad stomachū. 2° ad mirach. 3° ad epar et totū

corpus. 4° ad maticem. 5° ad splenem. 6° qū
 materia ē uenosa eleuata ab aliquo mēbro.
 7° quando est a uermibus. ibi. 2° quod⁹ est
 ex mirach. ibi. 3° illa uero. ibi. 4° illa uero cu
 ius causa. ibi. 5° illa uero. ibi. 6° eius autē. ibi
 7° signa uero. ¶ Prima in duas. primo ponit
 signa huius epilepsie in generali. 2° in speciali.
 ibi. 2° ex eo itaq⁹. ¶ Dicit primo q^d signa epilep
 się stomachalis sunt tremor in ore s. machi. p
 pter cōmotionē materiē i cō. precipue cum
 tardatur cibis. quia tunc trahūt magis ma
 terie ad stomachū ut sup^r dictū ē. ¶ Cōussio
 tremor Et c. Ista accidētis possunt intelligi esse
 in stomacho ppter agitationē ut epilepticus ia
 unde stomachus ppter conatū expulsiōis tre
 muit Et cōcutit Et comouetur. s. quasi ad nau
 scā. possunt et intelligi ē in toto corpore. Nam
 materia a stomacho ad cerebrū pueniens non
 statim facit multā opilationē ut epilepticus ia
 ceat cōgelatus immo in principio cerebrum co
 natur ad expulsiōē nociui proueniētis ad ip
 sum Et ideo fit in toto corpore cōussio maior
 Et cōmōs Et damat infirmus presentis non
 cumētū prescipue in principio quia postea ia
 cecit ut cōgelatus. s. qū priuatus sensu Et mo
 tu. ¶ Solutio stercoris idest emissio egestio
 nis inuoluntarię. ¶ Et exubere Et c. Et spmatis
 ¶ Considerādū quod ē duplex sperma quod a
 q^d dicit alyaldi Et iniicitur quādē q^d in tactū
 mulieris Et sine coitu ut apper fen zo. p. 4°
 Aliud est sperma uerum quod emittitur cum
 coitu utrūq⁹ igit ab istis epilepticis fluit. ¶ Du
 bitatur qa uidetur q^d si ab epilepticis fluit sper
 ma nō fluat egestio Nā spma fluit ab eis p^r et
 spasmū siue cōtrahitiōē itēm in uasis spmatis
 ut ponit Ca. 14. 1° de utilitate particularū. 1°.
 ca^o in fine Sed sicut fit in uasis illis ita fit spal
 mus in laceris ani sed spasmus laceratorū ani
 est retentiue sicut spasmus uasorum spermatis
 est expressiue Et expessor est cōtrahē. ut
 infra fen zo ca^o de mulutūne spermatis Et
 exuberantia. ¶ Ad intellectū huius considera
 quod exitus inuoluntarius spermatis urine Et
 egestionis potest fieri propter spasmū Et hec
 cā potest communicari omni epilepsie Et exitus
 inuoluntarius harū materiē i cō nō spasmus uasō
 rū spermatis est propinqua cāad exitū seminis
 inuoluntariū ut notum est spasmus etiā lacer
 torum uentris potest esse cā licet remotior Et
 tus urine Et stercoris inuoluntarij inquantum
 cōpressis musculis uentris accide cōprimi in
 testina Et etiam uescicā unde potest contingē
 propter hanc expressiōē exprimi egestiōē
 Et urinā Et si cōtingat tunc spasmari musculos
 uescicę Et ani possibile est quod expressio uin
 eat spasmū colli uescicę Et ani Et fiat expulsio

Et non retentio. Et forsan possibile contrariuz

¶ Si ergo ppter spasmū fiat exitus hujus materie rieriū dico q in aliis modis epilepsie pōt fieri hoc. **¶** Sed si appropriari possit h' plus stomachice esset si spasmus i prius uentris esset i stomachica forior ppter adiacentiā stomachi illis partibus. Alio modo pōt fieri exitus in uoluntariis harum materierū in mēbris relaxationē. Et quāda incontinētiā que aduenit postq̄ cessauit tremor & agitatio epileptici. Et hoc etiā possit cōmunicari pluribus speciebus epilepsie. Et non solū stomachice. **¶** In q̄ pōt contingere ppter cōmōtiōē materiē in mēbris nutritiuis. Inter istos & mēseraids. Et hoc licet possit euenire in epilepsia epacica. tñ multum aduenit in stomachica. quia epilepticus cā stomachi aggregat multas materias ex fastidiis & repletionibus precedentibus que cōmōte in partibus stomachi & intest. norū exdiant. ad exitū egestionis. Et quia talis cōmōtiō pōt cōmunicari partibus renū. ideo cōmōuet uria ad exitum & enām sperma. **¶** Ad contrariuz apparet solutio dupliciter. **¶** Vno modo q si fiat in hora spasmū dicemus quod spasmus uentris uincit spasmū mulculorum ani. **¶** Vel dicē dum quod talis exitus sit in hora relaxationis cuiusdam. siue debilitatis contingētis post agitationem. **¶** Tremor cordis propter tremorē stomachi. **¶** Soda fortis. **¶** Considerādum q cōtingens ē soda fortior ē ē in epilepsia stomachica quā cerebali cuius materia est in substantia cerebri eo quod sumi siue uapores a stomacho peringētes ad pānculos faciūt dolores fortes. **¶** Leuitas &c. p. 3. **¶** Et dispositiones &c. s. sunt. **¶** Et augmētū epilepsie. scilicet stomachi dispositione augmentata. **¶** Et sunt. s. leuitas uel remotō epilepsie. Propter linimentum. i. unctōes bonas & epilastra ad stomachū. **¶** Et purgationē. s. nō solū cū uomitu sed etiā cū solutione uentris. **¶** Et quādoq̄ &c. q̄a potest esse fortis paroxysmus. **¶** Et ex eo. **¶** Hic specialiter ponit signa epilepsie stomachice. Et pri' qm materia stomachi cerebro comunicata ledit multitudinē 2° quādo ledit malicia qualitatis Ibi 2° & ex eo est ut humor qui est Prima in tres primo ponit signa quādo humor est flegma. 2° quādo flegma admiscetur colera 3° quādo admiscetur melacolia Ibi 2° si ergo fuerit Ibi 3°. & si fuerit Cā eius quod primo dicit ē quia humor qui plurimū aggregatur in stomacho ē flegma ut fen. ij. ca. d' egritudinibus stomachi. Et quia maxime augetur ex repletionē. ideo epilepsia talis accidit in horis repletionis. Et aliequā epilepsia uel accidentia eius in hora uacuitatis. Et cum uenter soluit. i. de pot abum. & sic. epilepsia &c. Quomodo

aut repletiōes stomachi augeantur & egritudines sequentes in tēpore uacuitatis uel repletionis disputatū fuit supra. p̄lix illo capitulo. Quoniam stomachus est mēbru. **¶** Si ergo. p. 3. **¶** Et si in pluribus dispositionibus quia melacolia excitat appetitū. licet quādoq̄ inducat d' iectionē eius uel ratione sitas. quia imbibita. unde pronocat ad expellendū uel rōe qualitatis quia aduulsa. ut declarabimus fen. ij. 2° capitulo. Et ex eo. **¶** Primo ponit signa in generali. 2° in speciali quādo materia nocens qualitate est colerica. Ibi. 2°. si uero. **¶** Considerandum circa primā prem q̄ abus assumptus & proprie bone qualitatis tegit maliciā mali humoris. Sed cū homo ē uacuus tunc humor malus furit & magis nocet. **¶** Quod dicit in 2° parte est notum. **¶** Sed tu dicēs possit ne esse alius humor q̄ colericus ille qui suauitatem nocet. **¶** Dicendū q̄ sic. quia cuilibet humori pōt accidere malicia & quidā modus ex tranietatis. sed ex pressit d' colera. quia sibi frequentius accidit. Nam in parua quāitate propter sui acuitatē pōt fortiter ledere. **¶** Qd si **¶** Hic ponit signa epilepsie facte per cōmunitatem ad mirach. Et primo in generali. 2° in speciali. Ibi. 2°. & ex illa. **¶** Dicit p' q̄ signa epilepsie ad mirach. sunt ructus acidus propter cōuersionē cibi in stomacho ad acētositatē cū est in causa in hec melanolia uel flegma. **¶** Inflatione &c. **¶** Tarde quietis. quia materia ē grossa. **¶** Et inflamatio ex uentositatē. **¶** Vel inflamatio quādo materie ille putrescent uel si cā ē colera. **¶** Dolor inter utraq̄ spatulas post assumptionē cibi pauci. i. quibus sit paucis. Et causa est. quia abus corrūpitur in stomacho. qui euaporās p partes meri adiacentes dorso facit dolores inter spatulas. Cū g' abus est digestus & descendit cessat dolor. & si iterū sit mas abus iterū dolor redit. Vel dixit q̄ pauca. q̄a paucis abus facilius corrūpitur q̄ multis. **¶** Cum uero accidit. s. dolor uel epilepsia secūdu uacuitatē. i. tēpore uacuitatis stomachi nō accidit nisi cū duricie nature id est cū stipticitate uentris & destruitur. i. remouetur talis dolor uel epilepsia lenitate nature. **¶** Considerandum quādo tēpore uacuitatis stomachi nouicius ad stomachū fluuit unde fit dolor in stomacho & circa spatulas & etiā epilepsia. tūc accidit uentris stipticitas ex motu materierū ad superiora & ad partes stomachi & tan dē ad caput Si ergo adueniat lenitas nature. quia natura materierū illam pellit per intestina tunc destruitur ille dolor & illa acidētia & proprie sup. significatur epilepsia mirachia ex ructu acido inflatione &c. **¶** Si tribuens intestinoz &c. quia ista significat receptū mate

rierū ad superiora uel & proprie sup. acidit
dolor stomachi secūdu uacuitatē cū duricie na
ture qui dolor uel epilepsia. remouetur &c.

¶ Si tu inuenis &c. quia significat receptus
materierū ad stomachū & superiora Ex quo
apparet quod ista littera nō uult referri ad il
lud solū quod dixit de lenitate nature quia ef
ter sermo fallus nā tenio mirach ad superiora
nō significat motū materierū ad inferiora. s.
ad fluxum uentris immo ad superiora ut sit
mirur 4° cā fen 2° ca^o d' sigis motū materie
rū ad superiora. **¶** Et tremorē. s. in mirach q³
significat materiam in eo malam ut supra dixi
mus capitulo de melancholia. **¶** Et istis. s. pati
entibus epilepsiā mirachiaz accidit uomit⁹ ci
bi &c. hoc dixit supra ca^o d' sigis motū materie
illo parafo Illa autē que fit ex causis epilepsie.
illa. **¶** Hic in speciali ponit signa Et pri^o quā
dotā ē colera in mirach euaporans ad cerebrū
2° quādo causa est melancolia Ibi 2° & ex illa.

¶ Considerādū primo dixit uapor quia plu
rima cōmunicatio materierū ē in forma uapo
ris. **¶** Inflammationē ex corpore. i. quia corpus
sentitur inflammatū & calidū & permulsionem
&c. & inquisitionē. i. colligit aliquid ut pi
los quia uapores colerici turbant albugine
tim uel imaginatiū. **¶** Et ex illa Rami. i. pe
cies siue modi melancolie sicut timor & secum
loqui &c. **¶** Considerādū quod omnis epi
lepsia mirachia a materia melancolia est cum
passione aliqua siue specie melancolie quia ua
por ille necessario turbat spūs & facit eos sil
stres. non tū omnis melancolia mirachia est cū
epilepsia quia possunt spiritus ab illis uapori
bus turbidari. qūs cerebro non adueniat mo
t⁹ spasmus uel tractū. s. epileptic⁹. **¶** Dubitat⁹
quare non possit signa eius cuius causa est ua
por flegmaticus. **¶** Dicendū q³ forsan utpluri
mum uapores mirach. sunt melancolici uel co
lerici. Vel dicendū q³ dedit intelligi ex signis co
munibus. **¶** Illa uero. **¶** Hic ponit signa epi
lepsie cuius cā ē cū epatis cōitate. & quia epar
est principium nutrimenti in toto & toti dis
ponit. ideo ponit signa epilepsie cuius causa ē
ex toto corpore. **¶** Et supra intellexit de epilep
sia ab epare quando locutus est de epilepsia a
toto. & primo facit hoc in generali magis siue
in cōsilio. secundo in speciali. i. secunda si autē

Secundo primus Autic. est ualde confusus. quia
uult quod suas signa dominiū humorum ex
primo libro fen. 2°. & signa cōplexionū epatis
materialiū ex fen. 4°. **¶** Notandum q³ epar
potest multiplicare colerā aduūā uel melanco
liam unde cōstingit epilepsia & tū calor ē ni
ger & capilli. s. & pili nigri & cutis arida ni
gra &c. hoc est quod dicit color et capili &c. po

test etiaz multiplicare sanguinem flegmaticū
unde prouenire poterit epilepsia & tūc ē cu
tus laxitas siue mollicies & pinguedo aut ei⁹
macies. s. si flegma sit malū ualde Et multitu
do uaporis sanguinis. s. si in toto sanguis
abundat quia apparet multa euaporatio ua
porum humorū Et significat ipsam epilepsi
am epaticā secundum d' uersitatē materierū

¶ Pelūs. quia alius & alius pulsus aliam &
aliā habūdantiā humorū significat. & simili
ter urina. **¶** Et dispositio ciborū &c. patet.

¶ Et retentio eius. uerb⁹ gratia aliquis consue
uit habere euacuationē aliquā que restrita ē
& mediante epare materia replet uenas unde
sequitur epilepsia. **¶** Si autē. Hic in speciali
ponit signa epilepsie ab epare & a toto. & p^o
quando materia ē sanguinea. 2° quando ē co
lerica flegmatica uel melancolica. ibi. 2°. illa uero.

¶ Considerandū primo dixit aduulsionē. q³
hic sanguis est magis apertus euaporare ad ca
put. **¶** Et inūdatōe &c. i. pulsus undosus. nō
ēstet magis undosus si sanguis non ēstet ad hu
stus. **¶** Ristum apud castum. s. in proximum. cā
apparet ex dictis in ca^o de melancolia. **¶** Si
autē &c. p signa predicta. s. de signis dominiū
humorū. fen. 2°. primi libri uel predicta i hoc
eodē capitulo. **¶** Illa. **¶** Ponit signa epilepsie
a matrice. **¶** Humiditatis effusū. s. aliarū a
spmare & sanguine mestruo piodico. A matri
abus enim quarūdā mulierū euacuatur alie
multe & male humiditates. **¶** Illa uero. patet
Dixit autē cū coitate &c. quia splen inficit cor
pus uerb⁹ gratia uersus nigrū. Dixit secundū
plurimum quia possibile est esse paucam me
lancoliam. & quasi totam moueri ad caput.
unde reliquum corpus non inficitur. **¶** Eius
autē. patet quod dicit. **¶** Signa cursus salie
s. in nocte & siccitas labiorū in die. ut Autic. po
nit fen. 6. trac. 3° ca^o d' signis uermiū. Et casus
i. exitus uermiū. s. lēgox & asaridū. i. uerū
bitiorum &c.

Dermutatio. **¶** Sic ut supra p^omis
sit determinat de causis mouenti
bus epilepsiā. i. generatibus eam
uel de ceteris. Et primo de cau
sis si mps ex parte dispositionū aeris. 2° ex ci
bis & potibus. & summo & uigilia. 3°. de cau
sis sumptis ex accidētibus anime et motibus
corporeis. 4° ponit quasdam medicinas mouen
tes epilepsiā. & remittit. nos ad secūdū librum.
ibi. 2°. & assumptio eius. ibi. 3°. & passiones.
ibi. 4°. medicinas. **¶** Primum textū quidam
sic exponunt permutatio. s. subita ad aerem. s.
quētiq³ iuuat ad epilepsiam. s. cauandam.
quia subita mutatio ē bilis & terret uirtutē
Alii sic. permutatio ad aerem. s. calidum & sic

cum est iuuans ad epilepsiam. scurandam. Alii sic permutatio ad aerem. s. frigidū & humidū est iuuans ad epilepsiam. causandam. **¶** Secundum textū sic exponit sicut quedam cause remotentes permutacionē ad aerē idest quantitas nō pmutet aerē sed sicut in eo in quo facti fuerunt epileptici. cōfert et sicut epilepsie ad hoc quod ipsa reuertetur in suis periculis. Alii sic exponunt sicut quedam cause &c. idest quedā nō permutatio aeris cōfert idest iuuat et epileptico uerbigratia nō permutari ad aerē frigidū et hūidū. **¶** Alias sic exposui. Propter quod scēdum quod epilepticique. rūt mutare ciuitatē & domū siue locū in quo habitant propter irā furia tristitia & damores que credūt esse in loco in quo sunt & propter illud euenire. Remouere igitur istas causas q̄ inducunt animā eius ad permutādū aerē cōferūt et. sepleptico. Et sup̄ mouet epilepsia omnis calor superfluous quia debilitat cerebrū & mouet materias & omne frigus quia etiā debilitat. Et coitus plurimus quia reperatur forsam nō nocet. Epilepsia eleuat. i. euenire facit multitudine pluuia quia hamectat Ventī &c. Simul. i. i propinquo tēpore q̄a precesserit aut stalis & sequatur seplepticalis. Vel simul. i. uterq̄ quia uterq̄ istorū ueterū facit epilepsia. Et pbat statū subliari. reliquē & cōuertit etiā in uapores quos nō resoluit ut apparet ex uirtute affo. & cōmeti 3^a particule austri nī flarus & cetera. Excitat i hieme ppter hūiditates & phibitionē resolutionis ppter i corporibus debilibus quia corpora fortia melius hāt in hieme ut in cōmēto affo. uētres hieme & cetera. Corpora autē ad epilepsia pata secū dū plurimū debilia sunt. Et autūno ppter corruptionē. s. humorū quia autūnus similatur morbo de corruptione. ut in cōmēto affo. Et q̄ b^o semel aut bis ergo epilepsia autūnalis erit maxime ex corruptione humorū pueniens. Et minoratur in regionibus septentrionalibus. **¶** Cōtra quia statim dixit q̄ fit ex uento septentrionali. **¶** Itē dixit q̄ epilepsia excitat in septentrione. **¶** Dicendū q̄ habitātes in regione septentrionali sunt bone digestionis & fortes in uirtutibus. & ideo epilepsia non multiplicatur in eis nisi a magna causa. tamen uētres septentrionalis ueniens ad alias regiones causat epilepsia. Et ideo exponatur sic. excitat in septentrione. i. in constitutiōe septentrionali. uel in uento septentrionali. Aliiter posset dici q̄ regio septentrionalis & uentus septentrionalis possunt cōsiderari tripliciter 3^m tres effectus. Vno modo quā uel ad uigorationē quā faciunt circa digestionē. & ut sic non faciunt euenire epilepsiam. imo illā phibent. Alio modo quā

ad excitationē. quia uentus septentrionalis est siccus & sic et prohibet eam. quia cōsumit materias. unde cor cōstituitur foriora & bene mobilis. ut 3^a particula affo. illo affo. Cortide uero. Tercio modo quā uel ad phibitionē resolutionis. & ut sic facit epilepsia. & ideo etiam facit eam sicut hiems. sicut hiems. s. phibendo resolutionē. quia hiems fortificando digestionē phibet epilepsiam. Quod autē istos obtineat est secū dū corporū a pitudine diuersas. **¶** Et odor &c. mouet eos. s. hūiores in epileptici. **¶** Spectulario &c. quia mouet spūs in cerebrō uel facit uerriginē ut supra ca^o d^o uerriginē &c. **¶** Balneū &c. quia mouet materias crudas & est cā indigestionis. **¶** Effusio aque calide super caput. i. ante digestionē cibi. **¶** Et assumptio &c. Vinū seculētū idest nō āsecutū. s. turbidū. Antiquū etiā ppter nouitū. s. multū caloris & efumationis Vinum enī antiquū ē calidius nouo ut sumitur 2° the. ca^o de cura. sice distrahe ut nouū ut multū. **¶** Cōsiderandū & d^o antiquitas & nouitas in uinis nō est bene deteriminabilis. Diuersi sunt enim secū dū uinorū diuersitate & climatu i quo etiā laborat ysaac ca^o de uino nō est transmutatū. **¶** Quedam. n. uina nō rectificantur nisi transmutentur. & d^o illis est hic sermo. Et parum quia mentem siue cerebrum percutit & neruos. **¶** Apium 3° **¶** Venes &c. Nisi &c. quia ordeum quī uisio sitat & humiditate quadam remittit leniū sicut aem nō autem disputamus hic an horūd sit siccum uel humidum quī enim siccum. ēēt in cōplexione habet quā dā uisio sitat ppter pulres eius. **¶** Fabe etiam & alea lac & dulcia. s. cito corruptibilia. **¶** Plurimū pinguedinis in cibo. quia corrūpit digestionem leuigando & lubricando. **¶** Omne grossū & cerera. s. frigidū stipticum. quia generat frigidus humores & constringit eos. omne calidū. s. superfluum & subitū sunt & cerera. & assignat causam quia calida & acuta & nauia eleuant humores. **¶** Et uigile. s. sicut superflue. quia replent caput uapores. & infra ca^o de cura. epilepsie. debilitant & resolunt spiritum. **¶** Et passiones. **¶** Considerandū q̄ omnia que enutmerat cōmouent subito cerebrum & spiritus & debilitant uirtutes. Tristitia etiā m^o licet nō subito hoc faciat. **¶** Turbo est uentus malus de quo forsan Aris. loquitur primo canonis sen. 2^a. illo capitulo. Nunc autē & cetera. meritis sine. Exercitatio sup̄ repletionē. quia est cā indigestionis. siue fiat & cetera. quia quidam exercitantur ad unā intentionē quidā ad alias quā uel intentionū fiat dūmodō fit sup̄ repletionē est malū. **¶** Medicinas & cetera. cum si

gnis. i. cū areolis. & cetera.

O Portet. Iam posuit causas & si
gna epilepsie. ¶ Hic ponit curam
& primo expedit se a cura epilep
sie in etate determinata. 2° genera
lier & absolute. Ibi 2^a amp ius comune. ¶ Ca
usa aut quare posuit p^o curā infantū est qā
illam etatē multū comitatur. ut supra. & p^o
continentis. ¶ Dubitatur quia Alexander con
cedit eruam. sed erua generat sanguinem nō
bonum. ut primo de differentiis se. & percon
sequens etiā lac non bonū. ¶ Dicendum quod
erua conceditur ab Alexandro gratia medici
ne ad subiliandū lac grossum. Hic uero prohi
betur in ratione cibi lactanti que non indiget
lactis subiliatione. ¶ Si tolleratur &c. hoc est
quando iam pesserunt plus in etate. uel etiā
potest eis concedi decoctio d^o ysope. ¶ Nā ol
facere. ¶ Cōtra qā odores boni mouēt epilep
siam. ut supra dixit. ¶ Dicendū q si in capite
est multa repletio istā odoramenta eligēdo ma
teriam & replendo possunt mouere epilepsia
Sed si repletio sit pauca possunt cōferre etiā
in multo usui possunt nocere in usui autem mo
derato nō Et hec regula ponitur a Mes. in suo
de appropriatis cap^o de soda. Excusat laborem
i. nō oportebit re laborare cum alia medicina.
¶ Amplius cause. ¶ Hic ponit curam epilep
sie absolute. s. nō determinando ad etatem. Et
primo in generali 2° in speciali Ibi 2^a & cū fue
rit causa cerebri epilepsia tunc & cetera. ¶ Pri^o
in duas primo ponit curam per dietam 2° p
medicinas Ibi 2^a cū autem attraxit sunt mate
rie Prima in tres primo ponit regimē per cibū
& potū & repletionem & inanitionem & per
aerē 2° per somnum & uigiliam 3° per motū
& quietem Ibi 2^a & multū dormire Ibi 3^a p
mū autē uel ibi quod si exercitiū Prima in du
as primo facit hoc magis in generali 2° in spe
ciali Ibi 2^a & neq. multū. ¶ Dubitat an due
partes cibi epilentico debeant dari in prandeo
& tres incena Videtur quod nō per Rasiz pri
mo continētis capitulo de epilepsia ubi dicit
due partes dinutrantur pro cox^o cena. ¶ Am
plus tunc debet plus comedi de cibo cū forti
or sequitur digestio sed etiam fortior sequi
tur digestio propter quietem & somnum
nocturnū ut Aliab. primo prac. ¶ Io cōtrariū
Auic. hic ¶ Dicendū quod primo epilenticus
debet minorare de tota quantitate cibi cōsueti
in sanitate vno minus cōdere q ipse digerere
possit Rō est quia cū sit morbus materialis &
materia grossa s. scilicet proprie loquēdo de epi
lepsia flegmatica abstinētia & paucitas cibi
est cā cōsumptionis materię unde i febribus
flegmaticis cōmendatur fames & somnus sup

famem & ex rōne in sistantis febribus laudat
regiminis subiliatio & ideo primo casū. sen.
4° p^o cap^o ponitur quod regimen subiliatiū
remouet multas prolixarū egritudinū & hoc
innuebat Auic. hic cū dixit cibū qui est minor
sua refectione. s. cōsueti in sanitate uel minor
sua refectione. quia non reficiatur sed remane
at cū reliquis appetitus. unde dixit non conse
quantur cōplementū refectionis. ¶ Dico 2° q
de toto isto cibo maior ps dēt dari in prandio
& minor in cena imo si possit oporteret dimit
tere cenā. Vnde Auic. non tollerat ut semel re
ficiatur. ¶ Ratio ē quia ex multa cena fit ad ea
put multa euaporatio. hoc aut epilenticus est
ualde nociuū. ergo uel non debet cenare uel pa
rum. ¶ Ad contrariū dicendū primo q textus
ille. Rasiz credo q sit corruptus. & q uult sta
re sicut stat hic text. Auic. ¶ Ad rationē dicen
dū q illi cibo qui in mane sumitur sufficit dige
stio diurna. quia ēt est minor refectione sua. et
licet de sero scilicet in cena sumptus forsan po
tentius digeritur. sequitur tamen maius no
cimentum scilicet multa euaporatio. ¶ Post
exercitiū subiliat. leue & conueniens. ¶ Et
neq. multum. ¶ Hic in speciali ponit regimen
& primo per potum addens de aere. 2° per ci
bum. tercio docet rectificare noucimentum re
pletionis. Ibi 2^a & epilentico. Ibi 3^a q si epilen
ticus accidet repletio. ¶ Dubitatur quia hic cō
cedit unum antiquū. supra aut prohibuit
propter suū noucimentum. ¶ Dicendū primo
exponēdo antiquū. s. debite antiquitatis qd
sit nō multum sed positum Vel dicendū 2° q
uinū antiquū factis euacuatiōibus in fine epi
lepsie cū parum ex eo sumitur confert sicut eti
am dicimus in paralisi ut prima sen 2° ca^o de
cura paralisi. Vel dicendum quod si contingat
peccare in uino minus malū est antiquū q no
uū proprie antiquū habens de poniticate. qā
minus ē uaporosū. ¶ Et epilentico ¶ Hic pōit
regimen per cibū & primo per carnes 2° per
oletā 3° per fructus 4° per radices & femina
& etiā herbas ad dēs alia Ibi 2^a & alienet Ibi
3^a & oportet ut Ibi 4^a & oportet. ¶ Conside
randum quod carnes grosse fortes idest duri
nutrimenti ut uacine carnes & auū aquatica
rum & similes generant grossos humores &
sunt in periculo corruptionis in stomacho. ¶ Pis
ces omnes ¶ Contra per Alexandrū qui dicit
piscēs autē offerendi sunt quales sunt & &c.
enumerat multas species pisciū. ¶ Dicendum
quod in epilepsia s. flegmatica proprie cōmi
nes pisces sunt minus laudabiles q carnes lau
date Rō ē qā pisciū nutrimentū ē flegmaticū
tamē qdā pisces aliis minus mali sunt & istos
Alexander eligit ut minus malos ¶ Duragi &

arabim sunt aues parte ut littera extra ponit
Caneuil. i. alauda. **E**dis. **C**onsidera qd
 in partibus nostris est caro multu hamectas.
 unde comunicas nostra dicit q est reumatica.
 & 2^m hoc nō multu cōpeteret. sed cōuenientior
 edus esset iam quasi cōpletus & preparatio
 sua passatione. **C**aro porci siluestris ē lu
 data plusq̃ caro domestica. unde 2° cān. ca^o d
 carnibus. Christiani uero dicūt q meior caro
 ē porci siluestris & laudatur. s. a iohannico
 ut ponit Rasis primo continetis. **C**arnes ca
 prine. **C**ontrariū ponit Aliab. 5° praen hoc
 capitulo. **D**icendū q Aliab intelligit de ear
 ne capre antiquae. Hic exponatur carnes caprine
 s. non antiquae. s. annalis capre. **E**t cōsidera
 q Auic. non confirmat nec reprobat hoc dictū.
 quia aliquod habet dubiū. **N**a quīs ex pre
 scitatis nutrimenti conueniant. tamen sunt du
 re digestionis & nutrimenti. unde per indige
 stionē generant flegma. licet a quibūdā creda
 tur q caprina caro calida sit & seica. quod in
 presentia discutere non curamus. **V**itupan
 tur dulcia. s. grossa. ut forsan dactili & pin
 guia. s. multum. quia non bene digestibilia.
Viq ad blites. **C**ontra quia Alexander
 epilepticis concedit blitem. **D**icendum quod
 blitis est diuersarum specierum. & aliqua ex
 eis calida & seica in complexionē. & credo q sit
 minor habens colorem uiridē clarum. & quā
 doq̃ declinatē ad rubedinem. & ista potest
 concedi. unde statim Auicena concedit fide
 aquam ad naturae lenificationem. Alia est fri
 gida & humida in complexionē. & credo qd
 sit maior uiriditas obscura. & ista negatur in
 epilepsia. **E**t ex hac diuisione apparet concor
 dia inter auctores. **Q**uidam enim ponunt
 siclam. i. blitem calide & sicce complexionis.
 & quidam frigide & humide. Apparet etiaz
 sedatio tradictionis i. tex Auic. pri^o libro fen.
 3° doctrina 5° eodē ca^o ubi in hieme in cibo cō
 cedit sicla. i. blitem & statim negat blitiz. **E**t
 proprie & cāpiū apparet ex cōcessis ab omni
 auctore. **S**i autē exulare nō potes qā ho
 mo omīno uult ferculum de olete aliquo uel
 nouo appetitu uel cōsuetudine enduina silicet
 amara proprie & eis quidē conceditur lactu
 ca. s. a Rasi primo continetis. Ergo & cā qā frigi
 da & humida. **E**t cōceditur coriandru & cē.
 Ego uero utiupero quia frigidū seūdū Auic.
 2° cān & eius multiplicatiōē silicet continua
 riōne usus uel multa dosi. **N**isi & c. ista expo
 sitio potest referri ad lactucā & coriandrum
 Reliqua parent. **E**t oportet ut fructus hui
 midos sicut cirrulos & cucumeres & mala &
 pira. **C**rossos idē grossi nutrimenti ut pi
 ra. petrosā nisi quosdam stupidos ut citonia &

aliqua species pitorū & nespila cū quantitate
 eleuationis pauca idēst alendiū cum pauca
 quantitate qua parū detur de eis & cedit cau
 sam. **E**t oportet ut uicet abos graues idēst dif
 ficilis digestionis. **B**ucie. i. pastinacae & pa
 ret. **E**t alienent. **D**icere aliquis cū quo de
 bent leuari manus. **D**icendū quod cū aq̃
 dcoctionis herbarum confectum in hac pai
 sione ut rutra salua & similia uel lauetur. uiz
 aqua & uino. **Q**uod si fabriliter regimen
 post ut rectificetur si quid re nantit crudum.
Alienent cibos delicatios. **C**ontra imota
 lia sunt concessa. **D**icendū q intelligit simul
 ista siccitinos gratiatinos. s. siccos grauantēs
 stomachū. sicut esset lens & caro bouis stupe
 factius ut papauer uel lactura. Repletio ue
 ro. Cān. hic ē supra positus i. hac fen. tractatu
 4° ca^o de corruptione memorie. **E**t multuz
 dormire patet. **P**rimū autē. i. principale
 quies corporis et trēquitas mētis. **Q**d si.
Considerandū q in exercitio ante euacuatiō
 nes timetur agitatio materiē conuenit ergo
 magis corpore mundificato cū euacuatiōibus
 dictis p farmacias & flebotomiā si expedit.
 & alia. **D**uplex autē exercitium innuit Auicena
 Vnū est post cibū & istud debet esse leue Ali
 ud est ante cibū & de hoc inuit quod sit ma
 gis forte & laxans. **V**el dēndū quod per re
 pletionem intelligit repletionē d humoribus
 unde exercitia & fricationes facimus in epilen
 ticis ante euacuatiōes & hoc ad preparandū
 illos humores ad euacuatiōē & tale exercitiū
 debet esse paucū quo homo nō laxetur nec li
 li humores agitentur & tunc oportet qd ista
 pars sit separata & per se oportebit & cē. **P**ri^o
 tamen expositio uidetur conformior mētī. **A**.
Oportet ut moueatur & cē. **H**oc totū facit
 Auic. ne materia trahatur ad caput & cē. cum
 exercitatur manibus et partibus superioribus
 oportet quod exercitetur pedibus ut materia
 ad inferiora trahatur. **E**t ingenia in fricando
 docet etiam ad hoc & patet. **C**um ergo.
Iam posuit curam epilepsie quantum ad
 regimen in sex rebus non naturalibus. **P**lie
 ponit curā magis per medicinas. **E**t primo itē
 dēdo ad egritudinē 2° ad accidēs ibi secūda
 cum ergo accidit epilepticis. **P**rima in tres pri
 mo in comuni magis ponit curā p medicinas
 euacuantes & alterātes miscendo multos cān.
 2° in speciali ponendo multas medicinas. 3° an
 nestit quedā cān. ibi. 2°. & ex deglutientibus
 ibi. 3°. & ex eis que eos iuuant. **P**ossit diuidi
 in tot partes quot ponit cān. **D**ubitar. cir
 ca primā cān. an euacuatio p uerē cū forma
 cis & mundificatio cū distictis cōperant ante
 q̃ sint attracte materie ad inferiora. **D**icendū

q̄ magis tunc cōpetit ut notum est. sed etia
posse fieri quoniam non nisi alio remedio inter
tracte. sint in apte euacuatione. ¶ Frict caput
et c. ¶ Illa proprie cōueniūt factis tractibus
materie ad inferiora. & euacuationibus. &
forsan gratia horū Aui. dixit istū sermōe ca
lescat & mutetur. sed sicū qua illa resoluunt
& appetunt poros. unde conceduntur in con
seruatione sanianis oculorū & preseruatione
ut Mel. ponit ca^o de egritudinibus oculorū. et
infra sen. 3^a. dicit uento^o & cauteriū maxie
cōueniunt factis euacuationibus & tractis ma
terieb. ad inferiora & etiā balneum. ¶ Sed
tu diceres quare ponitur uento^o. circa ypo^o
dria. ¶ Dicendū q̄ possunt educere uapores
flegmatis multiplicatos ibidem & diuer. tunt.
¶ Calefiat & c. Scituū in capitulo de canoni
bus uniuersalibus. & capitulo de cura sode fri
gide. Et quandoq. ponitur post paroxysmū. i.
stante & procedente postmo. ut remaneat os
aperit. ut liberius anheleat. & nō apertus
bi linguā uel corrūpat quod quandoq. accide
re consuevit. uel post paroxysmū. i. fine. ut ap
to ore distillent humiditates que pulsē suar
ad palatū p collatorū. ¶ Incipias euacuare
secūdum eā. scilicet diuersitatē materie
de inde factis purgationibus intende & c. Si autē
istud. i. epilepsia accideat & c. multiplicatur cū
multitudine. q̄a uidet multā repletionē. Eua
cuerit cū apparente. i. cū potenti medicina.
Vel cū apparente. i. sicut apparet dominiū hu
moris. Et proinde ducatur humor & c. scilicet
q̄ dicitur sumus si h^o capitulo. Et si nō fuerit
quod prohibet. possunt prohibere natura ma
terie uirtus etas & multa que oportet scire p^o
can. sen. 4^a. 3° ca^o. & capitulo de flobothomia.
¶ Laudat autē flobothomiam uenis. quia est
tunc materia mista sanguini. Laudat autē flo
bothomiā pedis. s. saphe. quia diuertit a ca
pite. Dubitat autē semp in euacuatione sangui
nis ne cerebrū ifrigideat. quia si de hoc time
res. quis de materia sanguini mista multū per
flobothomiā euacuares maius esset nocumētū
infrigidationis cerebri q̄ in uamentum euacua
tionis. Dicitur sumus scilicet in hoc capitulo. pa
rū infra. ¶ Cumq. hora ¶ Hic ē alius can. i.
uomitū. & pōt dupliciter intelligi. Primo q̄
cum pertransit hora paroxysmi. i. cum cessa
uit paroxysmus. & iste infirmus iam surgit ab
eo. Vel cum hora paroxysmi. pertransit. ante
ueniat. Secundus paroxysmus prope aduentū
eius. & proprie hoc scies si postposita q̄ tu fa
cias uomitū in hora in qua iam constituit ue
nire. Vomitus autē cōfert proprie si stomacho
fuerit inteo. i. si causa huius epilepsie sto
machus. ¶ Licet multitudo & c. ¶ Hic ē can.

ex premis & declaratus in ca^o. uti hac sen
¶ Epilepsie cerebri. i. cerebri Vult igitur. A.
in summa quod uomitus proprie conert epi
lepsie stomacice & nō cōfert epilepsie cerebra
li. ¶ Sed cōtrariū ponit Alexander q̄ in epi
lepsia cerebri laudat uomitū. ¶ Hoc ē solutū
supra preallegato ca^o & sen. 3^a in q̄one an uomi
tus serat uisū. ¶ Et ex deglutientibus. ¶ Hic
in speciali ponit multas medicinas & pri^o po
nit quāsi que deglutuntur 2° ponit medi
nas que insufflantur 3° uaporationes 4° odora
menta 5° sirupos 6° unctiones 7° poric susce
siones 8° colluz 9° ponit multas alias medicinas
que per os sumuntur Ibi 2^a ex insufflationibus
Ibi 3^a ex uaporationibus Ibi 4^a & ex odoramentis
Ibi 5^a & ex sirupis Ibi 6^a & ex unctionibus Ibi
7^a suspensionibus Ibi 8^a & ex medicinis a p^o ma
teris ¶ Dicit primo ex deglutientibus idest
his que oportet deglutire quasi in substantia
grossa ut diu in stomacho mōtetur In dispo
sitione idest cū appropinquat epilepsie paroxys
mus Et aliis. i. temporibus Cum oximelle de
melle ad differentia zuccharini quā mel apum
magis calefacit & abstergit q̄ mel canne Reli
que medicine quas enumerat sunt note & sūt
calefacientes & resoluētes & exsiccantes ut p^o
¶ Suspensionis uero p^o p^one experti sunt & c.
i. Ca. 6°. de simplicibus medicinis capitulo de p^o
nia & ponit ibi istoria. ¶ Et uidetur & c. in
hoc oportet stare experimento ¶ Et ex mate
ris ¶ Hic ponit multas medicinas & sūt om
nes scribuntur primo cōtinētis ca^o de epilepsia
¶ Et bondachatem Rasis dicit nabacha est no
mē poderis & neutrum inuenio tamē potest da
ri de triaca a. 3. 5. usq. ad. 3. i. reliqua parent.
¶ Et ex eis. ¶ In h^o innuit affo. qui dicit epi
lepticorum iuuenibus & cetera ¶ Cum ergo
paret quia intenditur tortuositati que accidit
quandoque in membris epileptici & remanet
post paroxysmum & c. ¶ Et cum fuerit epilep
sia causa ¶ Iam posuit curam epilepsie quam
tum ad regimē & in sermone generali. ¶ Hic
ponit curam in speciali quantum ad diuersas
species & causas epilepsie Et primo ponit cu
ram epilepsie cerebri alis 2° epilepsie per cōita
tem Ibi 2^a quando uero epilepsia est ex stoma
cho Prima in duas primo ponit curam in ten
dendo ad egritudinem 2^a ad acciēns Ibi 2^a.
& cum al quibus mēbris Prima in d. primo
ponit curas epilepsie cerebri in generali ma
gis secundo in speciali Ibi 2ª melius autem Pri
ma in duas primo ponit curam epilepsie cere
bri per euacuationem materie secundo per
alterationē complexionis derelictē ibi secunda
& post illud totum Prima in duas primo fa
cit quod dictum est secundo ponit regimen

speciale ppe paroxysmum Ibi 2° & oportet.

In p^o parte. Añtendit ad euacuacionē ma-
teriet epilepsie cerebialis & hoc cum medicinis
solutiuis ut elleboro & similibus & si expedit
cum flobotomia ex quocunque humore sit fili-
cer sanguini misto siue sit ex sanguine. Doz au-
tem flobotomare ex duabus cephalicis simul
si multa sit repletio & ex uena sub lingua &
docet ponere uentosas ut materia in ebdoma-
da trahatur ex cerebro, si cū flobotomia &
uentosis. q. d. ista fiant in una ebdomada. s. flo-
botomia & uentose. si illi non fuerit & c. q. a
si complexio cerebri sit frigida uel sit hō debi-
lis cerebri cum flobotomia noceretur nō dēt
fieri. & h^o ē quod supra premisit de dictū
Quandoq. necessarium est ut flobotomiam
multiplices. s. in numero uel quantitate. ut ti-
bi apparet Cū q^o feceris illud. s. flobotomia
& uentosas uel illud. s. flobotomia & farmati-
am. & c. facias quiescere p ebdomadā ut uir-
reconfortetur. Deinde & cetera ut euacuetur
materia Et paulatim eius euacuatio cōpleat.
postpone uentosas. si uidetur exigenda.

Et tandē Aui. de can. generalē & c. quod
modo quiescas. & modo purges iterato quo-
usq. euacuet materia. **E**t post illud. si post
euacuaciones uniuersales administrentur gar-
garismata & cetera. Hec sunt scia ha: sen. in
ca^o de can. uniuersalibus. **S**cebebit. quidā
dicunt q. confectio. Alii dicunt q. est anetum.
Alii ruta. Alii quod est opposonacuū amarati
i. maiorane. **C**onsiderandū q. licet epilepsia
de qua est sermo dicatur cerebialis. tamen cū
ea cōmunicat totius mala dispositio materialis
& ideo et euacuaciones uniuersales in ea fiunt
& postea particulares. **E**t oportet. Causa
est ut non aggrauetur a repletionē cibi & hu-
morū stomachi. Euomat are cibū. i. premisso
alio. Vel are cibū. i. anteq. comedat cibaria sua
sibi conuenientia. tñ premisso cibo iuuante ad
uomitū sicut pisces saliti. & alia. s. similia. uel
alca. **E**t post. **C**ausa est quia post mate-
rierū euacuacionē oportet uenire ad eam qua
facta ē dispositio. Et quia epilepsia cerebra-
lis secūdu plurimū ē flegmatica. ideo oportet
sequi cū calefaciētibz & exicātibz que nos
docuit supra in can. generalibus. Dant autem
can. in modo usus ut paulatim agamus & nō
subito. quia naturā terrent mutationes subire.
Dat ē terminū alterationis & signū tūc bone
opationis. ut cerebrū non leclatur. quia si ap-
paret lesio ex usu calidorū. uerbigratia pmi-
stio intellectus. tunc quiesce. **M**elius autēz.
Hic in speciali ponit curā epilepsie cerebra-
lis. & prio intēdēdo ad causam. 2° ad accidēs
ibi. 2°. ex aliquibus. Prima in tres. prio poi-

cutr ā quando causa. epilepsie ē flegma. 2° quā-
do est melancolia. 3° quando ē coleraubi. 2°
melancolia. ibi. 3° in epilepsia uero colerica. Pri-
ma in duas. primo ponit curam quando causa
est flegma sine peccato sanguinis. 2° quando
cum flegmate est peccatū sanguinis. & in hoc
inuit curam eius cuius causa est sanguis. ibi.
2°. **Q**uod si. **Q**uod prio dicit patet. & c. 3°
dedaratum est quid est hiera absolute prola-
ta supra in capitulo uniuersali. **I**n secunda
parte Aui. cū intēdit post flobotomiam ad
purgandum humorem peccantē & mūdificā-
dum sanguinem cum turbis & c. **I**n tertia
parte docet purgare melancoliam. & cōforta-
re pres capitis & colli et pectoris que sunt mē-
bra neruosa cū inuentione. Et similiter intellige
quod inuentiones cōuenientes possunt fieri in
epilepsia flegmatica & aliis. Hic tamē Aui. ab-
breuiat propter illud q. perfecte didicē in can.
generalibus. **I**n 4° parte laudat usum diste-
riorum infrigidantiū & humectantiū ut ex
decoctione portulacē cucurbitē & c. similiter
cā est quia cū infrigidatione fit lenificatio uen-
tris & diuersio a capite sicut diximus supra
ca^o de frenesi. Et intelligit Aui. quod ut eua-
cues colerā Si autē colera est adusta ruc est in
iudicio melancolie. s. in cura & signis q. a dustio
facit eā tendere ad naturā melancolie Aut. in
ter colericā & cetera Nā adustio acidēs colet
uel est talis modi q. cam^o permutat ad naturā
melancolie tunc talis colera est in iudicio melā-
colie uel non permutat eam sic sed est in uia &
tunc est media inter coleram rubeam & melā-
coliam Et ea. s. epilepsia que nominata est ma-
ter infantū Nam epilepsia dicta mater infan-
tū est similis melancolie uel quia fit ex melā-
colia forsan apud aliquos uel quia est epilep-
sia cōiuncta multe siccitati ut superius pluries a
Rasi primo continentis Vnde in cap^o de spas-
mo dicit sic reperitur in libro de abreuatio-
nibus quod superuenit pueris spasmus sicus
qui appellatur a uulgo mater puerorum ergo
secūdu h^o melancolica epilepsia & mater puero-
rū sunt unū extremū & epilepsia coleri a ē a
liud extremū Sed epilepsia ex colera adusta
uel est in iudicio melancolie & similiter mēsis
puerorum uel est inter colericā ex una parte
& melancolicā & matrē puerorū ex alia pte
& c. forsan sup. mater puerorū siue infantūz ē
de genere colericē sicut epilepsie lapud quōd-
dam. s. apud Rasim primo cōtinētis capitulo
de epilepsia & dicit quod inuenit hoc i quodā
libro Et propter illud quia dicunt esse epilep-
sia ex colera precipiūt & c. Et uidet q. huius
nominis. s. mater infantū usus & c. q. dicunt
esse ex colera aliquatiter adusta. Verū tamen

Et quia uidetur qd usus sit super epilepsia
 que accidit infantibus ex materia flegmatica
 que ut plurimum accidit eis Et sic uidetur qd ue
 ridici medici utantur hoc uocabulo Rarissime
 enim infantibus accidit epilepsia colerica ut no
 tum est Ex quibus apparet qd mater infanti
 um siue puerorū importat tres egritudines. s.
 epilepsia que ut plurimum accidit i fantibus &
 utius huius nominis uidetur esse apud medi
 cos ueridicos & epilepsiam que sit a colera &
 spasmū a siccitate in pueris & hoc colliguntur
 a Rali primo continētis ca° de epilepsia & ca°
 de spasmō ¶ Et cum. ¶ Considerādū quod
 hic cañ. est bis positus in hoc ca° Nā primo ca
 debat supra in canonibus generalibus cur epi
 lepsie quibus interdebat ad causam & ad ac
 cidens Hic autē cedit in canonibus specialibus
 cure epilepsie sicut cerebralis in qua etiā intē
 dimus ad causas & ad accidēs Possibile enī ē qd
 p° paroxysmū epilepsie emāeat i mēbro aliq°
 tortura siue spasm° Uide oportet ea rectificāē
 pmo & molificādo ut cesset spasmosa tēsis
 & durities ¶ Quādo uero ¶ Hic pōit curaz
 epilepsie per cōmunitatē Et p° eius qd p cōi
 ratem ad stomachū. 2° eius que fit ex uapore
 eleuato ab aliq° extremitate. ut manu uel pe
 de. 3° ponit curā eius que fit ex uapore eleua
 to a toto corpore. ibi. 2. i. illa nero. ibi. 3. i. illa
 aut. Prima in duas. Nam epilepsia ex stoma
 cho in genere est duplex. Vna cuius causa agit
 multitudine sua & est secundū plurimū fleg
 ma. & excitatur tempore repletionis. Alia est
 cuius causa agit sui malicia. & excitatur secun
 dū plurimū tempore uacuitatis. Primo ergo
 ponit curā prime epilepsie. 2° secunde. ibi. 2.
 illi uero. Curam prime epilepsie sioatice. A.
 abbe cuiat. quia uult te scire ex cura egritudi
 nū stomachi. fen. 13. ramen in summa ad tria in
 tendit. Primo ad euacuationē materie iterādo
 eam multociens in anno. quia iste materie sunt
 fixe. & continuo regenerantur. 2° intendit ad
 confortationē stomachi post euacuationē. Et
 iste est cañ. positus fen. 13. ca° de canonibus uni
 uersalibus curationis egritudinū stomachi.
 Similiter ē oportet intendere ad confortatōē
 cerebri. 3° intendit ad rectificationē regimīnis
 dando cibaria uelocius digestionis boni humi. et
 redu aatur. s. ad bonitatem digestionis. s. contin
 gat eā corripūis. quia frequenter accidit
 secūdam qd narrauimus & c. s. fen. 13. ¶ Di
 mitteant & c. ad cōsumptionē materierū mul
 tarū que recipiuntur in corū stomachis. ¶ Illi
 uero. ¶ Hanc curā Auic. ualde breuiter ubi i
 nunt. & uult qd scias eā ex capitulo epilepsie. s.
 isto. ubi docuit curare epilepsia scūdū unam
 quāq. materiā illā euacuando. Vide ergo quis

modus materie ē qui ad stomachū fluit tēpo
 re uacuitatis. & illū euacua. Vult ē qd scias eā
 ex capitulis aliis. quia ex capitulis scriptis fen.
 13. ubi scis modos euacuandi & curandi omne
 materiam ad stomachum fluere. & supra ex
 capitulo dē sōda p cōmunitatē ¶ In illa uero.
 ¶ In hac cura epilepsie Auic. intendit ad duo.
 Primo ad prohibitionē accēsis uaporis ligā
 do. sicut ē docet Gali. 3. d. interioribus. 2. ca°
 2° intendit ad materie cōsumptionē. & h° du
 pliciter. Primo per medicinas solutiuas scitas
 uerbigratia p pillulas cocias uel feridas uel de
 hermodactilis. si uirtus euacuationis iam per
 uicit ad ipsū. s. humore. Quare Auic. dubitet
 in hoc qd humor possit esse situatus in tali lo
 co. & taliter qd uirtus medicinē non perueni
 ret ad ipsum. uerbigratia si esset in pollice pe
 dis & homo esset non fortis uirtutis. & hūor
 esset ibi fortiter fixus non posset dare soluti
 uum cuius uirtus cum efficacia perueniret ad
 attrahendum illum humorem & ad euacu
 andum eum per uentrem. & idco Auic. 2° in
 tendit ad cōsumptionē materie & euacuatio
 nem cum ulceratione & eductione puris. & cū
 adhesionē materie. s. cum medicinis causticis
 uel cum cauterio. & hec cura fit in hora getis.
 a paroxismo. sicut ligatura fit cum incipit sen
 tiri ascensus materie. Et enumerat Auic. has
 medicinas causticas ¶ Alcheherē ē una spēs
 lacticiui. ¶ In illa. ¶ Considerandū qd tunc
 dicimus a toto corpore eleuari proprie qn ua
 pot surgit a totius repletionē. ut sanguine ma
 lo contento in uenis uel sparso in corpore. & tūc
 competit floborhomia guidez si nō timetur in
 frigidatio cerebri & apoplepsia & p cōsequēs
 abissio spūs. i. anhelitus Hec enim uena multū
 euacuat a cerebro & non timent quia hoc di
 cunt quod nō possit sanguis retineri quantus
 enim in floborhomia hāz uenarū guidez sit ti
 mor de nimio fluxu propter nō posse retineri
 sanguinē tamē ille timor ē paruus respectu ti
 moris qui ē de apoplepsia quia etiam confidunt
 posse uenā restringere Si ergo non est timor
 de h° ista floborhomia sanaret ab epilepsia cō
 munitate ad totū & ppter illud & c. ex eo. s.
 toto quīs nō sit uapor sed humor Et tandem
 Auic. ponit suam sententiam & dicit qd si hoc
 idest floborhomia guidez nō est possibilis ē qua
 est timor in cuiusq. & c. quia arthariū post
 aures & iō magnificatur multitudo iuuamēti
 Et hoc apparet ex dictis supra dē cura uertigi
 nis & c.

A Poplepsia. ¶ Nam pfectē determi
 nauit de epilepsia ¶ Hic determi
 nat de apoplepsia Et primo quātū
 ad sui esse species diuersitates & c.

causas 2° ponit signa 3° curam Ibi 2° d^{ca} Ibi 3° cura Prima in vi. primo ponit diffinitionē e² 2° spēs 3° causas 4° terminatōe 5° locū passivōis eius 6° preparatiōe corporum ad illas Ibi 2° nā si Ibi 3° hec uero opilatio Ibi 4° apoplezia uero scēdū plurimū Ibi 5° significat uero Ibi 6° & scias. ¶ Circa primaz paritē considerandum quod apoplezia duo importat sicut accidet quod est in eum sicut in sensu & motu proprie ablatō & quantū ad hoc dixit ocio sitas membrorū a sensu & motu quia membra stant ociosa & non sentiunt nec moventur 2° a poplesia importat egritudinis essentiam que est causa huius accidentis & quātū ad hoc dixit ppter opilationē & c. quia apoplezia est opilatio & propter opilationem fit priuatio sensus et motus Postuit autē Auic. accidens loco generis & primo i diffinitione quia illud est nobis quid ualde manifestum. ¶ Considerādum 3° quod per curfus spiritus possumus duo intelligē Primo cauernas cerebri. sicut in substantia quas A. uocat cōmissuras supra capitulo 2° huius sen. & hoc est uerū quia in apoplezia non solū ē nocumentum & opilatio in uentriculis cerebri sicut etiam in substantia ut Ga. ponit 4° de interioribus 3° capitulo Secundo possumus intelligere p curfus principia neruorum & hoc etiā ē uerū ¶ Nā si ¶ Hic cōsidera q. A. ponit tres spēs apoplezie Et primo facit hoc 2° has spēs apoplezie hic positas cōfirmat auctoritate Hypo Ibi secunda & Hypo. ¶ Circa primā sciēdū quod primo apoplezia est in qua non fit facilis anhelitus imo est ibi spuma & habet anhelitus uicissitudines id est intersectiones. sicut in strangulatione que fit a causa intrinseca uel ē extrinseca. & est ibi sicut uox que auditur i homine qui strangulatur. s. quidam sonitus circa guttur. ¶ 2° species ē in qua priuatur ex toto anhelitus. & non est ibi spuma neq. uox. ¶ 3° species est in qua anhelitus nō multū necuritur non magnificatur nocumētū in eo nec circa gutturis lacertos. unde potest etiam moderare se & sustinere anhelitū quousq. de gluat. unde non reuertitur p nates illud qd debet transgredire. & ista species apoplezie licet sit qua speratur de cura. tamen non ē sine timore magno. & hoc quia nocumētū magnū est in cerebro. unde et i isti sunt pari transire in fortiorē apopleziā & mori. ¶ Dubitatur p^o & modo loquendi Auic. quia dicit si euacuatur ex eo. s. spiritus inst. uimēta motus & anhelitus

non fit facilis anhelitus. ¶ Sed tu dices imo nullo mō fit anhelitus. ¶ Dicendū dupliciter Primo mō p littere expōitiōe ut dicatur nā si euacuatur ex eo. s. nō ex toto. ¶ Trāsmēta motus & anhelitus aut p. u. debilitantur. i. debilitur & diminute recipiunt spūz a cerebro. 2° mō possumus dicere q. A. nichic cōsule tangit causam diuersorū accidentū in diuersis speciebus apoplezie. s. in tribus. Nā i strumēta anhelitus uel euacuatur ex spiritu. s. ex toto priuatur. & tunc intelligatur q. fiat 2^a species apoplezie quā ponit ibi. Et ea quidē prauior. uel i strumēta anhelitus debilitatur. non tamen priuantur motu. sed faciunt motū anhelitus debilitur & hoc dupliciter. Vel ē ibi spuma & uox. sicut strangulati & uici strudines. & hoc ē p^o species. Vel non trā ē nocumētū & hoc est tertia species. ¶ Dubitatur 2° quia Auic. ponit q. prauior species apoplezie ē in qua non est spuma. ¶ Contra quia spuma in apoplezio significat mortem. unde strāgulati q. spumāt nō euadunt nisi rarissime. ut imitur ex affo. secunde particule. strāgulatorū. & infra sen. p^o. ca. d. p^oocationibus. s. apoplezia mortalis ē maior & prauior. g^o spuma significat apopleziā p^oiorē. & p^osequēs p^oior epilepsia nō ē sine spuma. ¶ Dicēdū q. p^oior apoplezia est in q^a nō est omnino anhelitus nec aliq^a spuma. Rō ē. quia qn nullus ē āhelitus nullus fit asētus aeris nec humiditatis p pulmōe ad os. & ideo ē tunc nulla fit spuma. ¶ Oportet. n. q. ut fiat spuma ascendat cum aere aliqua pulmōnis humiditas que simul mista faciunt spumam ut sumitur in cōmento preallegati affo. ¶ Ad cōtrariū dicendū q. spuma significat mortē Et cum dicitur apoplezia mortalis est maior. Dicendū q. uerum est. sed cū hoc est ibi gradus. quia adhuc est mortalior apoplezia in q^a ex toto est priuatus āhelitus. & nulla fit spūa q^a i qua est aliquis āhelitus & spuma. Eo. n. q. non est aliqua spuma nec uox est signū q. nullus est anhelitus. Et eo ipso q. ē aliqua spuma & aliqua uox significatur quod sit aliquis anhelitus. Est autem hec apoplezia mortalis. s. in qua non est spuma nec uox nec anhelitus. quia breuior tempore homo cum ea uiuit. & quia forsā nullus euadit s. d. spuma uisa est quādoq. & euadit homo ut infra sen p^o in cōmēto affo. Strāgulatorū uel si contingat euadere aliquē est rarius. ¶ Dubitatur 3° de numero specierum apoplezie. Videtur enim esse quattuor ex cōmuni expōitiōe cōmēto affo. s. z. particule Soluere a poplesiam fortē ubi uidetur sentire cōmentator quod in apoplezia p^o anhelitus est priuatus & est prima species. Vel est angustiosus id est cū sterore ut dicunt

Et est 2^a species. Vel ē sine ordine & ē 3^a spēs.
 Vel cū ordine & ē quarta species. que possibi-
 lis est curari. ¶ Videtur 2° q^d sint due species.
 p^r afforismū hyp. f. fortis apoplefia & debilis
 ¶ Videtur quod sint tres species p^r Auic. hic.
 ¶ Dixerū q^d mediū distinguit species apo-
 plesie quinq^{ue} modis. Primo modo ex loco cause
 dicendo q^d materia opilans uel est in uitis ad ce-
 rebrum. & sic sunt due species apoplefie quas
 Auic. infra ponet. & Auer. 3° colligit in fine.
 & Az. primo de problematibus. nono proble-
 mate innuit. Ratio aut^{em} quare apoplefia sit ex
 opilatione in altera istarū duarū uitarū ē quā
 innuit Auer. preallegato loco. Nam sensus &
 motus in toto pendet a duabus principiis. scilicet
 de & cerebro seruiente cordi in hoc ergo abla-
 tio sensus & motus fiet. uel ppter opilationē
 uiax a cordi ad cerebrū uel ppter opilationē
 uiax a cerebro ad membra. ¶ Secundo medici
 distinguūt species apoplefie ex causa. & sic se-
 cundū generale diuisionē essent due species.
 quia causa apoplefie uel est materialis uel im-
 materialis. tamen secundū diuisionē specialem
 quattuor sunt adaptando ad materias humora-
 les. q^{ia} quattuor sunt humores. scilicet rarissime
 fiat ex colera secundū quod dicebatur etiā de
 epilepsia. & multominus est imaginādū quod
 apoplefia fiat ex colera q^{uā} epilepsia. ¶ Tercio
 distinguūt ex materie. & sic sunt due species
 apoplefie. scilicet curabilis & incurabilis. ¶ Quarto
 ex quantitate. & sic etiā sunt due species apo-
 plesie. scilicet fortis & debilis. uel magna & parua
 apoplefia ¶ 5° distinguūt ex accidentibus p-
 prie circa anhelitū. & tunc secundū Auic. sunt
 tres species. q^{ia} uel sit anhelitus ualde partius i-
 nterfectus cū stertore & ē una species. uel oio
 priuatur anhelitus & est 2^a species. uel seruat
 anhelitus absq^{ue} nocumento & est 3^a species
 Et si quis consideret has tres species apoplefie
 innuit Galienus in cōmento preallegato. & nō
 ponit quattuor. tamen quia diuersitates in an-
 helitu apoplezie possunt esse multe. ad mul-
 te 2as hoc possunt poni species. & sic cessat con-
 trarietas. ¶ Et hyp ¶ Hic species apoplefie
 positas confirmat hyp. auctoritate secūde par-
 ticula affo. ¶ Considerandū tamen quod licet
 species premisse sint tres. tamen possunt reduci
 ad duas. quia apoplefia uel est fortis siue ma-
 gna & non sanatur habent eam. uel est debilis
 & eius sanatio non est facilis. Si autem sit for-
 tis non i ultimo in qua non sit facilis anhelitus
 & c. Causa q^{uare} apoplefia fortis non curat^{ur} ē. q^{ia}
 est cum prauissimo accidente. scilicet puatione ane-
 litus. uel magno nocumento cum quo ultra nō
 potest perdarare spacio q^{uo} materia apoplefie
 dissoluatur. q^{uare} plurimū ē legematia grossa

De debili etiā apoplefia est timēdū ne trāseat
 in fortem nec materia eius faciliter dissolui-
 tur ¶ Nec uero. ¶ Hic inuestigat causas apo-
 plesie & primo facit hoc 2° addit cā. Ibi 2° et
 fortasse Prima in duas primo premitit diui-
 sionē 2° mēbra diuisionis declarat Ibi 2° clau-
 sio. ¶ Considerandum quod secundum Auic.
 clausio est parietū uitarū uel uentriculorū con-
 strictio sed repletio ē ex materia intus stante
 Sumit ergo Auic. unā particulā positā in noti-
 ficatione apoplefie. scilicet hanc que dicit opilai-
 oē ex inuestigatione causarū opilationis inuesti-
 gat causas apoplefie ¶ Clausio ¶ Hic primo
 inuestigat causas opilationis & per cōsequēs
 apoplefie que causa est clausio 2° que ē reple-
 tio Ibi 2° repletio uero ¶ Considerandum cir-
 ca primam partem quod cerebrū potest dau-
 di siue cōtrahi duplici causa Vna est uirtus sti-
 mulata unde fugit & contrahit cerebrū. Pōt
 autē hoc fieri uel ex cā dolore inferre & quā-
 tum ad hoc dixit quod dolor faciat uel ex cā
 que non facit dolorē sed natura fugit ab ea &
 conatur ad expulsionē & expressiōē natura
 licet sicut accidit in expulsionibus uirtutū na-
 turalium & quantū ad hoc dixit aut impediri
 . scilicet sine sensu & dolore Secunda causa in gene-
 ppter quā cerebrū clauditur est qualitas stip-
 tica frigida sicut forte frigus cum siccō unde
 constringuntur uentriculi cerebri immediate
 ab hac qualitate & hoc est quod dicit aut si q^{uā}-
 tas perueniens ad ipsum. scilicet cerebrū facies stip-
 tici id est trahēs ingrolatiua id est ispissatiua
 in naturis suis. in suis qualitatibus. scilicet frigido
 & siccō sic frigus forte quia est infrigidans et
 stipticans uel quod est frigidum cum siccō in
 aere ut ostēdit cōstitutio borrea ¶ Repletio
 ¶ Hic primo premitit diuisionē 2° exequit^{ur}
 Ibi 2° repletio Et hec in duas primo declarat
 causam opilationis que est ē repletio apostemas
 2° non apostemas Ibi 2° que uero ¶ Consid-
 randum circa primā partem quod per hoc q^{uod}
 dicit illic. debet intelligi id est in substantia ce-
 rebri uel illic id est in uentriculis cerebri et cur-
 sibus spiritus sensibilis & motiui in quorū pa-
 rietibus siue super f. debus potest fieri. aposte-
 ma et hoc apostema extendendo & in tumorē
 eleuando opilat & hoc est quod dicit ex parte
 extēlionis Et quia talis opilatio de difficili re-
 mouetur immo forsam impossibile est remo-
 ueri in tempore in quo homo potest cū apople-
 sia uiuere & hoc quia pendet ab apostemate
 cerebri q^{uod} in breui tēpore nō curatur iō hec apo-
 plesia ē peruersa quia mortalis ¶ Dubitat
 quia dicit equale ē siue materia sit calida siue
 frigida ¶ Cōtra q^{uod} apostemata calida sūt uelo-
 cius ierescencia q^{uā} frigida cū morbi calidi pl^{us}

*quod est infusio q^{uod} est infusio
 parietis uel uentriculi
 quia ius est*

*non potest contrahi p^{er} se
 sed p^{er} se*

Sum

frigidis sint mortifici ppter ignis mot^o ueloci
tate ut Damascenus in aff^o Etiam apostema
ra cordis calida dicitur interficiunt q^{ia} frigida ut
fen. xi. ca^o de egritudinibus cordis. ¶ Dicēdū
duplīciter Primo quod opilatio ex repleto
ne apostēla siue fit calida siue frigida eqūis
est. In esse apostēliam mortiferam q^{ia} utraq^{ue}
apostēlia mortalis est tamen non est equalis
in tempore mortis. ut iā argutum est. ¶ Secū
do potest dici q^{od} prauitas apostēlie uel pōt cō
parari ad apostema ut apostema est & ut sic
equalē ē quēcūq^{ue} sit materia. q^{ia} utraq^{ue} aposte
ma. Vel pōt cōpari ad materiā apostēmanis
& ut sic non ē equalē. ut argutū ē. ¶ Que ut
ro. ¶ Hic p^o premitit diuisionem. 2° declarat
mēbra. ibi. z^o. & illa. ¶ Dicit primo ē quod
secundū plurimū. Ratio ē. quia facilius ē ma
teriam opilare non apostemando q^{uam} apostema
do. et ideo facilius fit apostēlia sine apostema
te. & facilius etia^m soluitur reliquis paribus
¶ Considerandū q^{od} meatus spūs ex cerebro
sunt loca directe respondentia principis ner
uorū. & omnia ista loca terminantur ad utrū
culos. & ideo uentriculis opilatis opilatur uic
spūs ex cerebro ad mēbra. Similiter ē opilatis
amfractibus siue commissuris cerebri. de q^{uibus}
dictū ē supra ca^o 2° an^o cerebri. Meatus uero
spūs a corde ad cerebrū sunt artharie apople
tie siue subiecte. ¶ Et illa. ¶ Primo declarat
repletiōē non apostemosa^m facientē apostēliā. z^o
que repletiō & opilatio est in meatibus spūs a
cerebro. 2° declarat illā que est in meatibus spi
ritus ad cerebrū. ibi. z^o. illa autē. ¶ Conside
randū circa primā partē q^{od} duo humores in
ueniuntur maxime in cerebro habūdare. scilicet
san guis & flegma. & ideo maxime ex his subito
suscitatis ad cerebrū uentriculos fit apstema.
Rarissime autē ex melancholia & colera. sicut ē
dictū ca^o de epilepsia. ¶ Considerandū 2° q^{od}
littera que dicit & est suphabundans & mul
tus. duplīciter exponitur. Prio q^{od} humor fleg
maticus est suphabūdans & multus in facien
do apostēliā. quia ut plurimū apostēlia fit a
flegmate. quia plus dominatur in cerebro ex
tra sanguinē & cū sanguine & attestatur com
plexioni cerebri. Alio modo exponitur q^{od} hūor
flegmaticus cū est superhabūdans & multus
in cerebro. tunc facit apostēliam. quia si non es
set multū habūdans faceret epilepsia^m ut dixi
mus capitulo de epilepsia. auctoritate Aliabb.
¶ Illa autē. ¶ Primo ponit hanc opilationem
q^{ue} facit apostēliā. 2° declarat. ibi. z^o. & accidit.
¶ Considerandū q^{od} uehementia repletiōis
est quantum ad alios humores. uel quātū ad
uaporosa^m repletiōē. Et multitudine sangui
nis quantum ad repletiōē sanguineam. ¶ Vel

potest exponi & pro multitudine & c. quare
non moratur. i. non dat dilationem usq^{ue} quod
profroz. ¶ Et accidit. ¶ Hic declarat quod
opilatio uenarum & arthariarum subiectarū
facit apostēliam. Et arguit sic opilatio facta
a causa primitiua. uerbigratia a constrictione
facit similem actionem apoplecie. quia facit
somnia profundum in quo auferur sensus et
motus. ergo opilatio a causa intrinseca facit
etiam ablationem sensus & motus. consēquen^{ter}
est nota. quia somnus pfundus in q^{uo} abario
sensus & motus ē similis dispo^{siti}oⁿi apostēlie. Si
ergo constructio ab extra facit hoc g^o etiam con
strictio ab intra. antecedens est notū ex dictis
supra ca^o de alue. & sumitur in li^o de utilitate
pulsus. & ab Ape. pblematū. 36. 2°. pblemate
Primo g^o ponit consēquens & dicit. accidit ei
scilicet patienti ex casu sensus & motus. Deinde po
nit antecedēs cū dicit q^{od} accidit cū cōstrigitur
& c. Deinde declarat antecedens cum dicit nā
cū illi simile idest constructio arthariarū accidit
ex causa primitiua ut ligatura uel pressio
ne cū digitis efficit quod est simile illi actioni
scilicet que est a causa intrinseca quia efficit ab
lationē sensus & motus Et aliter posset expo
ni tamen in eadē sententiam rediret. ¶ Hic g^o
concludit. ¶ Sed forasit. ¶ Hic addit duos
cān Ibi z^o aliquando autē Primus canon est
de nominatione quia antiqui nominat apople
siā quandoq^{ue} paralūm cōmūne duobus la
teribus corporis Et membra corporis reliqua
scilicet membra faciei sunt sana. Et aliquando
particularē molificationē siue paralūz uocat
apoplesiā uerbigratia paralūm brachii uel
lingue dicunt esse apoplesiā illius membri.
& hoc modo loquendo usus est Hypān affo.
sexte particule si lingua intemperate repente
fiat apoplecticūz aliquid significauit. ¶ Aliquā
do & c. ¶ Hic primo comperat istū cān. 2° a
clarat per cām Ibi z^o et uidetur ¶ Dubitatur
q^{uia}. A. uidetur cōtradicere Pri^o eni dicit q^{od} nō est
differentia. si apparitione inter ipsūm & mor
tuū Et postea dicit quod pulsus nō integre ca
dit sed si pulsus nō cadit ex toto ergo apparet
quod uiuit. ¶ Dicendum q^{od} isti apoplectici iā
cū sine sensu et motu et cū facie simili mortuo
Et nō appaz āhelitus? q^{uia} foras nō āhelāt? q^{uia}
adeo paruūmus ē quod nō pōt comprehendī
aliquo signo nec appositione cori ad nares uel
nec appositione ualis pleni aqua super stoma
cho que sunt signa posita a Ga^o de interiori
bus 4° ca^o auctoritate ariq^{uorum} Eodē etiā mō
dicim^{us} de pulsu q^{od} pulsus brachiorū l3 nō cadat
integre tamē adeo puissim^{us} ē sensu medici
nō cōprehēditur Vel posset dici q^{od} siq^{ue} pulsus
brachioz cadat tamē relique attrahire pfūdū

ret et ppiquiores cordi pullat Et h^o arguim^r
ex hoc quia cū ille uiuat q cognoscimus. quia
sanatus est modo oportet q cor nō cessauerit
a motu & p consequens nec arthritic oēs ¶ Et
uideatur ¶ Hic dat causam dicti & infert qd
dā & uult q ideo isti uiuere possunt & tñ ap
pēt mortui qā p p^r frigiditatē cordis calor in
natus i. naturalis nō idiget magno anhelitu &
similiter nec pullu. Ex quo appet quod i for^r
loquēdi Auic. inuit q isti qñs appēat mor
tui. nō tñ sunt oīno pūati anhelitu. s. mag^r. s.
manifesto. ¶ Cōsiderādū q p h^o qd dicit. &
accidit ei ex frigore postumus itelligere d frī
gore naturali. Nā hō factus apoplecticus. uel
ē calidus i cōplexiōe cordis. & tūc si uidēs euz
pūatū appēat aēlitu & pullu credēdū ē q
hō mortuus. qā uita eius q staret sine pūtu &
āhelitu apētibz. Si aut sit hō frigidē cōplexi
onis i corde possibile ē ut uiuat. & iō d. z. tarda
ri eius sepultura. Et qā mulieres frigidiores
sunt uiris. iō isti casus euaslois a dispositiōe si
mili mortui plus appēt i mulieribus. Postu^r
ē itelligere d frigidore accidentali. Nā i apople
rico cerebrū infrigidatur a flegmatico humo
re infrigidat ē cor ut nō idigear euentatiōe tā
ta. ¶ Dubitatur quare apoplecticus de quo ē
ābiguitas q uiuat debet teneri. z. horis. i. tri
bus diebus. qñs Rasis p cōtinētis dicat. 48.
horis ¶ pēdet cōciliatur q hoc ē quia i tribus
diebus omnes humores cōpletur suū cursū
siue euentatiōe nec ex hoc apparet qd uelit
cōciliatur nisi forsz iaginetur cū q i principio
quartū reincipiatur euentario siue cursus hū
ris tūc manifestatur uita infirmi stātis in for
ma mortui. ¶ 2^a causā quā dat cōliator ē qā
luna in tribus diebus cōplet cursū unius qdrē
circuli signorū Istā tamē causam ipse ē probat
Ego uero imaginor. huius mēsure nō posse da
ri certā causāz nisi q credemus experientie Ego
etiā uidī hominē apoplecticūz portatū ad exē
siā & fouēā qui motus parq reportatus ē do
mū & sanatus est. & uiuit inuic. ¶ Apoplexia
uero. ¶ Hic determinat de terminatione apo
plesie. & dicit qd rē soluitur i. terminatur & c.
¶ Cōsiderandū qd p hoc qd dicit. ex utriusq
lateribus simul possumus duo itelligere. P^r
ex ut. i. q. euacuatur. oris. i. collatorii p pallari et
nariū. Cū g^r materia apoplectici nō expellitur
p has pres oportet q expellatur ad loca origi
nū neruorū. nō n. est materia bene parata pelli
ad extra ut fiat apoplexia. aut raro. 2^a. i. cū non
expellit ad duo latera. ut dextrū & sinistru.
tūc expellit ad unū qd est debilius. & inuit
in hoc q apoplexia terminatur ad paralesim
rocius corporis. uel ad paralism medietatis. i.
unius lateris. ¶ Dubitatur qd latus frequen

tins fiat paliticū post apoplexiā an latus dex
trū an sinistru. Videtur q sinistru. qā materia
apoplesie expellitur ad latus debilius. s. latus
sinistru ē debilius. ¶ In contrariū sumitur in
cōmēto affo. x. tercie particule. Si aut austru.
Respōdit cōciliator & Thadeus sup affo. pal
legato loquens quasi una uoce q latus qd fre
quentius palitatur ex apoplexia ē latus dex
trū. qd p^r confirmat p experientia. Secundo p
rocz dupliciter. P^r est quia materia apoplesie
plus colligitur in latefe sinistru q in dextro. et
rō est quia latus cerebri sinistru est debilius.
& ideo materia flegmatica plus ibi adunatur.
Ex hoc arguunt. g^r latus dextrū magis paliti
cabitur. Nā ps plena non recipit. cū g^r ps fini
stra cerebri i apoplexia sit magis plena. igitur
pellitur materia ad dextrū. Secūda cā est qā
ps dextra ē rarior. ¶ Ad cōtrariū dicit q qñs
latus sinistru sit debilius & de se ex hoc magis
aptū receptiōi materie. x. pp cāz dictā latus
dextrum magis recipit materiam apoplesie.
¶ Isti sermones possunt ē probari. & in aliq^r
non uidentur consoni dō Auic. cā de paralesi.
illo parafō. Nō g^r & c. ubi dīscutietur ista ma
teria. ¶ Significat ¶ Hic post locū pāstionis
huius. Et p^r facit h^o. 2^a. pōit cā. qd dā. ibi. 2^a.
hyp. uero. P^r arguit sic. i. apoplexia non cōpre
henderet sup uētriculos. s. omnes. s. sup poste
riores tūc occitas sensus & motus non esset i
āteriori & c. li mēbris faciei. hec argumētatiō
declarata fuit sup cā de suber. & cā de epilep
sia ¶ Cōsiderādū aut q forsan aliq. qā uide
bant apoplecticū habere anhelitū. & nerui āhe
litus origine habent a parte cerebri āteriori. s.
3ª pari imaginabantur apoplexiā ēē opilatōne
uentriculorū posteriorū & non anteriorū. &
ideo Auic. hoc remouet. tñ nerui uenientes ad
dīastragma ueniunt a parte posteriori ut c^r pa
ri & etiā nerui pectoris ut ponitur sen prima
primi Qūo autē ē maneat in a popletico mot^r
hanelitus nō possumus hic dēclarare qā reddi
remus ad qōne an motus āhelitus sit natura
lis uel uoluntarius & in hoc laborauit Ga. in
cōmēto affo. secūde particule Soluere apople
siā forē & c. ¶ Hyp ing. i. vi. particula offo
illo affo. Quibus. uq. sanis dolores repente fi
unt in capite & continuo sunt sine uoce & ster
tunt pereunt in septe diebus si nō febris accipi
at ¶ Est dubitatio an septe dies debeant nu
merari ab hora doloris uel ab hora apoplesie
Si. n. numerentur ab hora apoplesie certū ē q
intelligi debet de apoplexia minori ex qua tria
pōt seq mors & pōt ēt cū ea homo septe die
bus uiuere Si autē numerēt ab hora doloris
ita q pueniat diebus aliquibus pōt intelligi f
maiori Et uidet secūdo cōmētator q de ma

forti sit sermo hic tamē affo. indiget declaratōe
in suo loco ¶ Et scias ¶ Primo facit h^o 2° addit
cān. Ibi 2° cū autem uel ibi apopleſia autem

¶ Quod autē dicit in prima parte est dictū
affo. lo morbis &c. Apopleſia. n. raro accidit
a caliditate quia ut plurimum fit a flegmate
quia plurimum accidit ab humiditate cuz ibi
fuerit frigus hoc enim est diſpoſitio plus apta
opulationi ¶ Cum autem ¶ Hec p^o habet tot
quot ponit cān. Primus ē de trāſitu paraliliſ i
apopleſiam per extenſionem & dilatationem
materie ad pres cerebri & cōtra t^o tranſitu a
popleſie in paraliliſ ¶ Secundus cān. ē q^o apo
pleſia plurimū fit in uētriculis poſterioribus
Rō ē q^o ibi plus xigit multiplicari flegma et
opilano pfecta magis fit cū ſint āteriores uen
triculi ¶ Cūq^o cū ¶ Hic ē tertius cān. Er rō ē
q^o ad apoſtoma pncipaliū ſeqtur febris ut. s.
de lithargia igitur cū ibi ē febris ſignificat
q^o materia flegmatica opilās facit apoſtē a. q^o
de ſe nō faceret febrē ¶ Dixit ſecūdū plurimū
q^o poſſet ex alia cō ſequi febris uel poſſet eſſe
apopleſia de alia materia & hoc raro accidit.

¶ Dubitatur utrū cū apopleſia poſſit cōiūgi
febris uideatur q^o nō q^o apopleſia ē morbus a
curus ſine febre ut in cōmēto affo. ſecūdo. p^ocu
le acutoꝝ morboꝝ & q^ontē p^oculē mulieri in
utero habuit ab aliqua acutay &c. ¶ Ampli
us ubi cor infrigidatur n̄ pōt coniungi febris
cū in febre ſiat cordis inflamatio ſed in apople
ſia cor infrigidatur intārum ut ſufficiat qbus
dā inſenſatus anhelitus & pulſus ut. s. dcm ē
¶ In cōtrariū Auic. hic ¶ Dicendum q^o in apo
pleſia ut plurimū nō eſt febris. Rō eſt quia fit
ex materia flegmatica groſſa uiſcoſa nō putri
da neceſſario opilāre uētriculos cerebri. Raro
tū accidit febris. ut quādo fit ex apate. ut quā
do eſt materia calida uel quādo fit fortis cō
motio in humoribus. unde febris ſuperinua
dit. & terminatur apopleſia in paliliſm uel ali
ter. ¶ Ad cōtraria appet ſolutio. ¶ Ad rōy di
cendū q^o cū infrigidatione caloris cordis poteſt
ſtare acidētalus calor. ut plixē alibi declarabi
mus. ¶ Illi uero ¶ Hic ē quartus cān. & di
cit q^o illi qui plurimū utūtū ſtobothomia pp
ſanguinem melancolicum eius. multitudine. i.
multū ſtobothomia iuuantur. quia ſanguinem
illū euacuant. ſed in fine. ſuerſus ſenectutem
deficiunt. ¶ Quādoq^o &c. & ſimilia. i. epilep
ſia & paraliliſm & cataractos. q^o pp multam
ſanguinis diminutionē infrigidatur & multi
plicant flegma & t^o melacoliā extra ſanguinē

¶ Preparatio &c. ¶ Hic ē quintus cān. in quo
uult q^o accipere medicinas calidas. uerbigratia
rutā caſtoreū & ſimilia in apopleſia. & p^opa
rare materia diſtingēdo & ſacere feſtinare pa

rōximos apopleſie. quia materia pparata citi
us mouebitur. Et ex h^o Auic. uult duo. p^om eſt
q^o licet te bene curante cū digeſtiliſ tu uideas

paroxiſmos feſtinare nō credas te male egiſſe
imo bene opatus es. Secūdū ē q^o poſt prepa
rationē materiē nō diſſeras euacuationē ne
iteratione feſtina poſſimūꝝ poſſit eſſe cā mortis
¶ Peridiorū ¶ Hic ē ſextus cān. & dicit q^o iā
dixit iudiciū piodorū apopleſie. & dixit cū lo
quebatur de epileſia. quia ſicut epileſia pio
dica ē materialis. & ita apopleſia piodica. Iō
apopleſia facta a frigore aeris nō ē piodica.
Vel diximus. ſcū poſuimus q^o apopleſicus ui
uere pōt tribus diebus. nō pōt uiuere ſeptem
diebus. cū dixit. Hyp. uero inquit.

Differētia ¶ Hic ponit ſigna. Et p^o
ponit ſigna quibus diſſert a ſubet.
d 2° ponit ſigna ſpecieꝝ apopleſie ſe
cūdū cās. 3° ponit cān. p^oſitum
ibi. 2°. apopleſia. ibi. 3°. cū g^o. ¶ Dicit primo
q^o &c. ¶ Conſiderandū qd ſigna quibus diſ
ſert apopleſia a ſubet ſunt uel ex accidentibus
uel modo poſſus. Ex accidentibus duobus. p^o
quia apopleſicus clamar. ſin aduēti apopleſie.
& hoc q^o p^opit magnū nocimētū. Secūdū q^o
nocetur anhelitus eius pluſq^o ſubet. ut eſt
notū. Secūdo diſſert in mō poſſus quia apo
pleſicus ſubito uideatur ire ad diſpoſitionē apo
pleſicā. ſed ſubet. accidit paulatim. uē tē gra
ui ſomno pcedit ad ſubj. Et ita cū forti dāmo
re ſubethicus pōt excitari. ¶ Apopleſia. ¶ P^o
ponit ſigna in generali & cōſue. 2° in ſpeciali
ibi. 2°. ¶ Illa uero. ¶ Dicit p^o q^o apopleſia
anteceſſit ſoda pp uapores in capite multiplica
tos. Dixit 2° plurimū. quia aliqui ſimul aliqua
materia eliquatur & fact ſubito apopleſiam.
Vel dixit 2° plurimū. ppter apopleſia que fit
a cā primitiua. Inſlamatio guideꝝ i ſanguinea
uel in flegmatica cū a flegmate ſurgunt uapo
res. Verugo ex ciſſe uaporibus & ſtothomia
&c. tenebroſitas &c. Tremor in toto. quan
doq^o ex ſuffocacōe caloris a materia flegmati
ca. Vel tremor. i. iſſtigatio ex uentofitate ſtema
tica. Stridor &c. totum hoc ex nocimento ce
rebri fit. Sed ſit autem magis i ſomno ſtridor
propter uaporū conſolutionē. Vrina uaporoſa
multociens. quia cum materie flegmatice ad
uenit aliquid ferroꝝ. & ideo urina iſpiſſatur
& fit nigra. i. nō lucida. Et q^o flegmatis fru
ſtra poſſunt expelli i urina. iō pōt q^oq^o appa
rere ypoſtaſis uel ſedimen ſerina. i. ſicut ſerra
tura lignoꝝ cū fruſtra ſunt groſſa. q^o ſi ſunt la
ta erit ſedimē ſurfurē. ¶ Illa ¶ Hic i ſpecta
li ponit ſigna ſpecieꝝ apopleſie 2° ſuas cauſas
Et primo ponit ſigna facte ex opilatōe. ppter
clauſionē 2° propter repletionē Ibi 2° que autē

Considerandum quo i clausio fit ex q talibz
re q^a fugit cerebrū sicut percussio casu aut
mala materia communicata ab aliquo mēbro
uñ cerebrū fugit & signa sunt nota & dicta in
ca^o de epilepsia Pōt etiā fieri clausio a frigore
faciēte supētū & huius signa sunt nota uerbi
gratia qā hō ābulatur i ualio gelu. **Q**ue au
tē **H**ic ponit signa eius que fiūt pp^{er} p^{er}pleōez
& p^{er} ppter repletōez apōtemolaz z^o n^o apo
stemolam Ibi z^o & illā **C**onsiderādū qd se
bris cōsequitur necēssario apōstema cerebri et
cū h^o ē signū cōmūe apōstematibus cerebri &
iō uult. **A**. q^o ppter signū cōmūe q^o ē febris et
q^o dicitur pcedēs sig^a p^{er}icularia sunt et alia
particularia signa apōstematū dicta supra **E**t
illā **P**rimo ponit signa sanguine & hec apo
plepsia ut plurimū fit ex opilatione uiarūz ad
cerebrū licet etiā possit fieri ex opilatione ui
arum a cerebro z^o ponit signa flegmatica. q^o ut
plurimum fit ex opilatione uiarū a cerebro Ibi
z^o illam uero. **Q**uod primo dicit est notum
Ponit enim signa dominiū sēguinis secūdo po
nit signa dominiū flagmatis. Et omnia ista si
gna sunt supra multociens iterata **C**ū ergo
Hic ponit cā p^{er}notificū. **C**ōmōmāz. sic ē
pore lōgo interrata pluribus p^{er}ioridiz nūciatur
apoplepsia propter causāz dictāz. s. capitulo d^o
uerigine.

Quia quidē. **H**ic ponit curā. Et
primo eius que fit a clausione z^o
eius que fit a replectione Ibi z^o.
regimē Prima in duas Nā clausio
in qua cerebrū cōtrahitur fit uel a causā p^{er}mit
ua. i. casu percussione uel frigore & cura est re
motio illius cause uel a communitate membri
mittētis malū uaporem & cura est ut sciūst
in cā generali & in specialibus capitulis sōda
& de epilepsia & secūdū hec duo facit ut pz.
Regimen **H**ic ponit curā apoplepsie cuius
causa est opilatio a replectione Et primo quan
do repletio est nō apōstemans z^o ponit cā. i
cura qñ est apōstemans z^o addit cā. quēdā
Ibi z^o cūq. apoplepticus Ibi z^o & scias Prima i
duas primo ponit curam sanguine z^o flegma
ticē & iste sunt species distincte secundum mo
dos supra dictos Ibi z^o & cū ea **C**ōsideran
dūz quod licet apoplepsia possit fieri a materia
melancolica ut cōmentator in cōmēto affo. sex
te particule Apoplepsia maxime fit & c. tñ. **A**.
dedit intelligi curā ex cura epilepsie melanco
licē & aliarū passionū melancolicarū dictarū
supra De colera uero & quasi mōstrum est
quod apoplepsia fiat & si fit a parte cura ex ca^o
de cura libare & charabicus quod dicit patet
cum dicit quod docui se sicut capitulo de sōda
facta ab odoribus bonis p^{er} ex cā uniuersalibus

Si cum ea. **H**ic ponit curā a poplesie fleg
maticē & proteclat in hoc sermōne quia ē apo
plepsia frequentius accidens Et pri^o dicit curāz
per medicinas z^o per dietā Ibi z^o cibi autem
Prima in septem primo ponit curā per euacuā
tionē secūdo med cinas alterātes. euaporātes
& resoluētes. & subtiliātes materias z^o p^{er} ster
nutoria & caputputia. **A**. p^{er} uomitū. **S**. p^{er}
resolutoria uerōsitatis. **S**. p^{er} resoluētiā et exic
cantia post euacuaciones. **S**. p^{er} special^{er} p^{er} gar
garismata & sternutoria & masticatōes. &
etiā uerōes. Ibi z^o. **S**. fiat post illud. Ibi z^o. et
non est malū. Ibi. **A**. & si est possibile. Ibi. **S**.
& oportet quidez. Ibi. **A**. & si est possibile. Ibi. **S**.
z^o. & cū uideris. Considerādū circa primā p^{er}
q^o ly. deinde pōt dicere ordinē oparōis. & uerū
ficatur. quia facta flobothomia possunt fieri
alie euacuaciones. Potest et dicere ordinē locu
tionis. ut post q^o docuit curā si materia est san
guini mista. ponit curā et si flegma sit a sangui
ne denudatū. **B**ibit qd soluit si in ipso per
transit. si pōt transgurgitare. Vel. si pōt tollera
re. **C**onsiderandū q^o statim incipit a solutio
forti et non premiūso digestio. quia iste mor
bus paucius est ualde. **C**irca secundā partē
considera duos cā. Primus est quare cera mi
sectur his unguentis. Secundus cā. est qd inci
pias a debiliori unctione. **C**ontra quia i for
ti morbo debemus a fortiori incipere. tñ. **A**uic.
p^{er} cā. fēn. **A**. p^{er} ca^o. Respondit condicator dif
ferentia. **S**. q^o hec cura est tentatiua. Vel dī
cēdū quod bene incipimus a fortibus euacua
tiuis & alteratiuis. sed non a forti uentōe. qā
requirit euacuatiōē p^{er}cessisse. **A**litter p^{er} os
sumus dicere q^o inunctio a qua incipimus in
apoplepsia est fortis respectu inunctionū a qui
bus incipimus in debili egritudine. sed respec
tu inunctionū ad quas possumus permuati
non est omnino fortis **C**onsiderandū z^o. mo
dū loquendi **A**uic. quia dicit. & fiat post illud
quia uult q^o euacuaciones debeant p^{er}cedere.
Allelel. i. cautela maior **P**sigia. i. thorax liqui
da. **C**hrist est dūc conuile ut infra fēn. **A**. z. ca^o
de doloribus iuncturaz. **C**ontela est. **S**. q^o.
& apud aliquos est. **S**. q^o. **S**ecūdū utroq^o
modos p^{er}dictos. quia uel stet p^{er}itruiz in infu
sione & p. i. humectatione. xl. diebus. uel coq^o
tur sicut dictū est de squilla. **C**irca terciām
partē considera q^o ignitio ferri. ut sarginis ē
medicamen forte. & scariuis est post euacua
tionē saltē cū clisteris. & hoc ordine p^{er}cedit
Rasis. **S**. utra. **A**lmanforis. ca^o de epilepsia.
Conditū. i. elleborus z^o. quod dā. sed non est
uerum. ut sepe dixi **C**irca quartā considera
q^o in uomitu uel appetitu uomendi fit circa p
tes superiores cōmotio. & ideo calefacit caput.

¶ Circa quā p̄e cōsiderā q̄ materia flegmā
tica euaporās multiplicat multas uēositates.
& iō ad illaz resolutionē conatur. ¶ Dubita
tur quare in apopleſia oſ ponere pilā cū nō ſit
ſpasmus i eo q̄ fiat dentiū cōſortatō. ſz hō ē
ppriū i apopleſia. ¶ Dicēdū q̄ frequēter ac
cidit q̄ apopleſia incipit ab epileſia. Vel dicē
dū q̄ nō ē incoeniens ſibi cōiūgi ſpasmū lacer
toz mādibularū. q̄us in aliis mukulis ſit mo
liches uel poſſit eſſe. cum parum euomunt ſi
mant oleum de cherua. ut humiditates que nō
pnt p uomitum educi educantur. p uētrē. &
ſubtilietur & reſoluatur uirtute illius olei. cu
ius mōz ad dādū in portu ponit Auic. in pprio
ca. ſen. i. c. in ſermone cure colice. ¶ Cōsiderā
dū q̄ tyriaca & ſimiles cōfectiones magne cū
ſunt ſermitate ſunt fortis resolutionis. & iō ſe
curius eſt poſt euacuatiōz uti eis. Et ſimiliter
ſimplicibus fortibus ſicut eſt caſtoreū. ¶ Ala
narbage nomē cōfectionis uide. 5.º cān trac p.º
¶ Bondichare eſt nomē ponderis forſam. 3.º i.
¶ Bacilla. i. faba una. ¶ Circa ſeptimā partē
cōsidera quod huius periculares euacuatiōes
ſecurius approximanentur cū iam aliqua apparz
aleuiatio ut notum eſt. & melius operatur i ar
macū id eſt inſtrumētō in quo aliquis appen
ditur ita quod exercitatur cū illo ut nō laboreet
in cōualeſcentia ſua & cū fortificatus ē pōt uti
balneo. ¶ Dubitatur ad quid cū iſtis medicis
imponitur ſumach cū ſit ſtuprū. ¶ Dicēdum
quod hoc ſit ad rectificadū imoderatiam reſo
lutioz Reliquia patēt. ¶ Cibi. ¶ Hic ponit
regimē per dietam ſunt ſubtiliores quia mor
bus eſt acutior & quia materia uiſcoſior &
groſſior eſt credenda eſſe quia cōgelatur ma
gis in opilatione. ¶ In matutinis quia forſam
uult q̄ cena differat ad matutinū. ¶ Pocus ſic
ce ſunt fortis epulſiois ad exteriora. ¶ Iſtud. i.
uigilia ſu pſua iuuat cerebrū. ſin attrahendo
uapores & replēdo ut ſupra dictū ē capitulo
de corruptione memorie Alia patēt. ¶ Cumq̄.
¶ Hic cān ē ad diſtinguēdū febrē curatiuam
a febre que ē ſignū mortis ſequēs apoſtea. &
patēt. ¶ Et ſcias. ¶ Hic cān ſuadet utendum
fortibus medicinis Si enī in febre flegmatica
turbiduceret de illo flegmate i apopleſia et
paraliſi quia materię ſunt cōcalcate in remotis
locis nichil educeretur uirtute turbite ſed ute
mur coloquintida & hō ē q̄ dicit quare nō ſunt
medicines. ſ. leues faciētes &c. ¶ Dubitatur et
an in apopleſia debeamus aliquid operari Vi
detur q̄ nō p Aliabatē 5.º prædicte qui præci
pit nichil eſſe agēdū uſq̄ ad ſeptuaginta duas
horas. ¶ Itē morituri ſignis pnoſticis ſunt di
mittēdi. ¶ In rariū. A. & Mel. ¶ Dicēdum
quod in apopleſia uel ē quali certū quod eſt
mortalis quia eſt maior & tunc nichil agēdū ē

ppter cauſam dictā niſi forſam gratia placeat
amicis & cū preſtato. Vel ē minor apopleſia
& tūc agēdū ut patet. ¶ Dubitatio eſſet hic
utx cū apopleſia poſſet cōiūgi ſpasmū an ſep
ſit ibi molliches ſiue lextas ē q̄ diſſuſe dixi. ſ.
aſſo. quite pnciale Si inebriatus aliq̄s &c. Et
forſaz dicemus ſen. 2.º Teneo enim q̄ poſſit cū
apopleſia ſpasmus quādoq̄ cōiūgi.

LAVS. DEO. AMEN.

¶ Explicunt ſcripta Gētilis
ſuper ſen. prima. tertii.

